586

ਪੱਥਰ-ਛਾਪਾ

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ

(ਸਚਿੱਤ੍ਰ)

1890 ਈਸਵੀ
1947 ਬਿਕ੍ਰਮੀ

586

586

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ

ਪਹਿਲੇ 2 ਪਤਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ

ਨੋਟ: ਇਸ ਪੋਥੀ ਦਾ ਮੁਖ ਅੰਗ (ਜਾ ਦਰਬਾਰ) ਪੰਨਾ ੫੨੬
ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਪੰਨਾ ੧ ਤੇ ੨ ਪੰਨਾ ੪੭੨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਵੇਖੋ।

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ
4.12.60

...ਜਨਮ ਸਾਖੀ

ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਕੀ।

...ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਦੀਵਾਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਪੰਤ੍ਰਆ...
ਆਫਤਾਬ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧਤਾ ਸੇਂ ਛਪਾ।

...ਤੁ ਮਾਮ ਦੀਵਾਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪੁਸਤਕੇ
...ਮਤਬਾ ਆਫਤਾਬ ਪੰਜਾਬ ਕੇ ਛਪ

...ਫਤਾਬ ਪੰਜਾਬ।

ਲਾਹੌਰ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

"ਅਬ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਲਿਖੀ
ਸੰਮਤ ੧੫੯੨ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਪਚਮੀ ਨੂੰ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ
"ਪੈੜੇ ਖਤ੍ਰੇਟੇ ਨੇ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਿਖਾਈ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਜਟੇਟੇ ਨੇ ਅਰੁ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭੁਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਅਹੁ ਆਇ
ਆਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ ਕੇ ਲਧਾ ਸੀ ਦੁਇ ਮਹੀਨੇ
ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਦਿਨ ਪੋਥੀ ਲਿਖਦਿਆਂ ਲਗੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਹਕੀਕ
ਤ ਆਹੀ ਸੋ ਸਾਹਿਜ ਨਾਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਆ
ਹੇ ਅਤੇ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੇ ਵਖਤ ਭੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਸੀ।

"ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਮੈ ਉਪਜੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਪਰ ਦੇਖਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਸ ਦੇਸ ਜਨਮ ਲੀ
ਤਾ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹਾ ਚਿਤਵਨੀ ਮਨ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਆਹੀ ਅਰ ਕਤਕ ਦੀ
ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪਖ ਸੰਧੂ ਜਟੇਟਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰ

ਸਣਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛਪਿ ਅਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇਨੂੰ ਏਹੁ ਚਾਹਿ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਇਕ ਖਡੂਰ ਅੰਗਦ ਤ੍ਰਿਹਣ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਪਣੀ ਜਾਇਗਾ ਥਾਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀ ਜਾਣੀਦਾ ਜੋ ਕੇਹੜੀ ਥਾਇ ਛਪ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਏਹ ਖਬਰ ਸੁਣਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਸਕਤ ਆਹੀ ਸੋ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ
ਕੇ ਲਧੋਸ ਜਾਂ ਅਗੈ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਵੇਖੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਜਥਾ ਸਕਤ
ਭੇਟ ਰਖੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਛਣ ਲਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋ ਆਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਂਦੇ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ
ਤਾ ਜਟੇਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੋਤ ਸੰਧੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋ
ਇ ਭਟੀ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਤੈਨੂੰ
ਗੁਰੂ ਕੌਣ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੌਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਸਿਖ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡਿਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆ-
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਥੋੜੈ ਵਰੇਵਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਦਾ ਸਾਂ ਜਾਂ ਏਹ ਗਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਅਰ ਕਿ ਥਾਊ ਥੰਮੀਐ ਨਾਹੀ ਜਾਂ ਓਹ ਰਾਤ
ਗੁਜਰੀ ਤੇ ਫੇਰ ਭੁਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾ-
ਲੇ ਨੂੰ ਸਦੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇਆ ਆਇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਜੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਏ
ਹ ਭੀ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਸੋ ਕੀਤੂੰ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀ ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ
ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜੋ ਹਰਦਿਆਲ ਮਿਸਰ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈ ਇਨੇ ਮਹੂਰਤੇ
ਅਤੇ ਇਨੇ ਨਛਤ੍ਰੇ ਅਤੇ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜ-
ਨਮਿਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਇਤ

...ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਤਿਤ ਸਮੇਂ ਲਿਖਵਾਈ ਥੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁ ੩
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਭੀ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ
...ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਣੈ ਪਰ ਖੋਜ ਕੀਤਿਆ ਹਥ ਆਵੈ ਤਾਂ
...ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਇਜੇਹਾ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ
...ਸ ਕੋਲੋ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਦਾ ਖੋਜ ਹਥਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਦਿ
...ਹੀ ਖੋਜ ਹਥਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁ
...ਦੇਵ ਸਕੀਨਹੋ ਤੁਸਾਹੀ ਥੋਂ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਅਰ ਤੁਸੀ ਹੀ ਕਿਤੇ ਵਲ ਟੋਲੋ ਤ
...ਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪਾਸ
...ਮਪਤ੍ਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰ
...ਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਵੋ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਭੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਦੇਵੋ ਓਹ ਭੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਜ
...ਕਰ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਆਖੀਏ ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੂੰ ਬਹੁਤਾ ਬਿਰਧ ਹੋਇਆ ਹੈਂ-
ਅਰ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਦੇਵਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਚ ਤੇ
...ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਸਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਕੇ ਲਧ
...ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਆਪਣੇ ਨਾਲ
...ਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੇ
...ਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ
...ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਗਤ ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ
...ਹੀ ਬਚਨ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹਿੰ-
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਤੂੰ ਸਿਖ
...ਗੁਰਮੁਖ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜ
...ਲੈ ਆਓ ਤਾਂ ਲਾਲੇ ਪੂੰਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਅਸਾਡੇ ਭਾ-
...ਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਅਸੀ ਦੇਖੀਏਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀ
...ਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਬਚ
...ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾ ਭਾ
...ਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਦੋਵੇ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ ਲਾਲੂ

੫ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੈਂ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਸਿ
ਰੀ ਚੰਦ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੂ
ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਇ
ਕ ਨਲੀਏਰ ਰਖ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਿਸ ਨਾਲ ਕੇਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ ਕੇ ਲਧਾ ਹੈ ਅਰ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦੋਹੇਰੀ ਔਲਾਦ ਕਰਕੇ ਪੂ
ਜੀਅਨ ਰਹੀ ਤਾ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਢੂੰਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਜੀ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਰ ਕਾਲੂ
ਭੀ ਚਲ ਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਘਰ ਵਿਚ ਟੋਲੋ ਤਾ ਲਾਲੂ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਟੋਲ
ਦੇ ਟੋਲਦੇ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਭੀ ਅਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਲਾਲੇ ਪੂੰਨੂੰ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਾਲੇ ਪੂੰਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਨਾਲ ਹੋ
ਚਲ ਤੇਰਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਰਤਬਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ
ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨ
ਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਚਲੇ ਹੋ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੀ ਭੇਟਾ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭੁ-
ਲਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਭੇਟ ਤੁਸੀ ਦੇਹੋ ਸੋ ਅਸੀ ਲੈ ਜਾਵੀ ਅਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਪੰਜ ਪੈ
ਸੇ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਭੇਟ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਅਗੇ ਰਖਣੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰ ਭੀ ਆਖਣੀ ਜੇ ਕਦੇ
ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦੋਹੇਰੀ ਬੁਰਾ ਮੰਨਣ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਗਿਣਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤੇ ਲਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਕਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਜਨਮ ਪ
ਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਕ-
ਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਲਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਅਸ
ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਹਥ ਲੈ ਕੇ
ਚੁੰਮੀ ਅਤੇ ਅਖੀਆ ਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੀ ਤੇ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਹੈ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਈ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ ਦੇਵੰ-
ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮਹਿਮਾ ਖਹਰਾ ਜਟ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ

ਖੜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਵਾਚਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕ-
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਰੂਰ ਆਂਦਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਮਹਿਮਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਝਬ ਦੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰੋਂ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਿਆਇਆ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਆਇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮ ਪੜੀ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਪੈੜ੍ਹੇ ਨੇ ਵੇਖਾਵ
ਆਹੀ ਜਨਮ ਪੜੀ ਤੁਰਤ ਵਾਚ ਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਪੈੜ੍ਹਾ ਏਹ ਅਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਪੜੀ ਗੁਰਮੁ
ਖੀ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ਤਾ ਪੈੜ੍ਹੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਾਗਜ ਹਛੇ
ਮੰਗਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਸਿ
ਆਹੀ ਹਛੀ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਨੇ ਜਨਮ ਪੜੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾਈ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਸੁਭ ਦਿਨ ਸੁਭ ਨਛਤ੍ਰ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਸਵ
ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਥੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਗ੍ਰਹ ਆਨ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰਿਆ ਚਤ੍ਰਭੁਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਯਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਤੇਤੀ ਸ ਕ੍ਰੋੜੀ ਦੇਵਤਿਓਂ ਨੇ
ਚੌਰਾਸੀ ਸਿਧੋ ਨੇ ਨੌ ਨਾਥ ਛੇ ਜਤੀ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਇਨ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਆਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਦੇ
ਵ ਦੇਵੀਆਂ ਰਿਖੀ ਤਪੀ ਸਰਾਜਿਤ ਨੇ ਉਤਮ ਪੁਰਸ ਸੇ ਸਭ ਨੇ ਆਇ ਡੰਡੌਤ ਕਰੀ ਜੋ ਕਲ
ਜੁਗ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੌਤਕ ਦਿਖਾਇ
ਕਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਮੈਂ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਧਾਰਤਾ ਹੋਂ ਸਭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੋ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਅਰ
ਮਾਯਾ ਕਾ ਜਾਲ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰ ਡਾਲ ਕਰ ਬਾਲਕ ਕੀ ਤਰਾਂ ਕੌਤਕ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਰੁਦਨ ਕ
ਰਤੇ ਭਏ ਹਾਦੇ ਆਲ ਪੰਡਿਤ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪਰੋਹਤ ਆਹਾ ਵਡੇ ਵੇਲੇ ਤਿਸ ਕੋ ਬੁਲਾ

੬ ਵਣ ਗਏ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਆਖੋ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ
ਲੀਤਾ ਹੈ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਚਲ ਕੇ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਠ ਪੂਜਾ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੀ ਆਏ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਕੇਸਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜਾਇ ਕੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਕੇ
ਸ੍ਰ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕਿ
ਆ ਸਬਦ ਲੈ ਕਰ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਖਤ ਭੀ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕਿਸ ਵਖਤ ਜਨਮ
ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅਗੋਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਜਨਮ ਦੀ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਜੋ ਇਕ
ਘੜੀ ਅਤੇ ਦੋ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਆਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਦ ਦੀ ਤਾ
ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਅੰਦਰੋ ਪੁਛ ਦਾਈ ਹਈ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਦਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਦਾਈ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤੇ ਦਾਈ ਨੇ ਆ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਹਿ
ਤਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਾਈ ਜੋ ਕੁਛ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪੁਛਦੇ ਹੈ
ਸੋ ਤੂੰ ਦਸ ਤਾ ਫੇਰ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਕੁਛ ਪੁਛੋ ਪੰਡਿ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕ
ਕੀ ਸਬਦ ਲੈ ਕਰ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥਾਂ ਵਿ
ਚ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਬਾਲਕ ਜਨਮੇ ਹੈਨ ਪ੍ਰਜੀ ਇਜੇਹਾ ਬਾਲਕ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ
ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਸਿਆਣਾ ਹਸ
ਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਗਾ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰ
ਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਏਹ ਬਾਲਕ ਸੁਭ ਨਛਤ੍ਰ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪ
ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੰਮਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਅਜ ਬਡੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀ ਰਾਤ ਆ
ਹੀ ਅਗਾ ਇਸ ਦੇ ਸਿਪਛਤ੍ਰ ਢਿਆ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਹੈ ਜੋ ਏ
ਖਾਕੇਹਨ ਛਤ੍ਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਫਿਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਵਡਾ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆ
ਹਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲਕ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅੰ
ਦਰ ਗਿਆ ਜਾਇ ਕੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲਕ ਮੰਗਿਆ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਦੇਂਦੀ ਕਿ ਠੰਢ ਦੇ ਦਿਨ ਹਨ ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਿ
ਤ ਨੇ ਬਾਹਰੋ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਬਿਘਨ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ ਜਬਾਬਕ੍ਰਾਰ
ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੋਤੜਿਆਂ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕਰ ਲੈ ਆਯਾ ਲਿਆਇਕੇ ਬਾਲਕ
ਨੂੰ ਪੰਡਿਤ ਅਗੇ ਬੈਠਾਯਾ ਪੰਡਿਤ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਹਾ ਪੰਡਿਤ ਬਾਲਕ ਦੇਖ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ
ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਬਾ
ਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲ

ਕ ਛਡਕਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰ ਆਇ ਕਰ ਆਖਿਓਸ ਪੰਡਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ੧
ਦਾ ਨਾਉ ਕੁਛ ਆਖੋ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਮੈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਸੋਧ ਕੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾ
ਨੂੰ ਰਖਾਗਾ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਭੀ ਪਾਵਾਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਬਿਧਮਾਤਾ ਆਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਕਾ ਰੂਪ ਧਾ
ਰ ਕਰ ਅਰ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਸੇ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਿਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋ ਏਹ ਬਾਲਕ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਜ
ਨਮਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬਡਾ ਤੇਜਸੀ ਭਗਵਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇ ਪਿਛੇ ਕਈ ਜੀ
ਵ ਮੁਕਤ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਅਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਨਾਲ ਸਭਨਾ ਜੀਵਾ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਹੋਇਆ ਕੇਈ
ਜੀਅ ਜੋ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸੇ ਸੋ ਭੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਗਏ ਅਰ ਕੇਈ ਜੀਅ ਜੋ ਦਾਲਿਦ੍ਰੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਧਨ
ਵੰਤ ਹੋਇ ਗਏ ਅਰ ਕੇਈ ਜੀਅ ਜੋ ਰੋਗੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਪਿਤ੍ਰ
ਸਭ ਸਰਸੇ ਭਏ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗੇ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਉਪਜਿਆ
ਹੈ ਅਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਉ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਉਪਜਿਆ ਫੇਰ ਅਠਾਈ ਸਹਜਾਰ ਦੇਉਤਿਆ
ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਨੈ ਭੀ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰ ਆਇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਤਾ ਫੇਰ-
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਅਰ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਧਰਮਰਾਜੇ ਸਮੇਤ ਆਇ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰ ਨ
ਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਅਰ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਤਾ ਫੇ
ਰ ਮਹਾਦੇਉ ਅਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਨੈ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਛਿਅ ਜਤੀ ਚ
ਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਨਉ ਨਾਥ ਨੈ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰਬ ਦੇਵੀਆ ਤੇ ਚਉ
ਸਠ ਜੋਗਣੀਆ ਸਮੇਤ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰ ਸਭਨਾ ਦੇਵਤਿਆ ਨੇ ਆਇ
ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰ ਪੁਸਪਾ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰਕੇ ਉਸਤਤਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ
ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਨਾਲ ਕਿਆ ਪਰਜੋਜਨ ਸੀ ਐ
ਪਰ ਤੁਮਨੇ ਜਗਤ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਣੇ ਨਮਿਤ ਏਹ ਖੇਲ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮਾਰੀ
ਗਤਿ ਮਿਤ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਅਰ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋਈ ਜਾਣੇ ਜੀ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਮਿਲ
ਕਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪੁਰੀਆ ਕੋ ਸਿਧਾਰੇ ਤਿਸ
ਤੇ ਉਪਰੰਤ ਬਾਲਕ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਵਰੋਣੇ ਕਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਸਦਾ ਹੀ ਏਹ ਕ
ਹਣੇ ਕਾ ਜੋ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਹੈ ਏ ਪਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਏਹ ਬਾਲਕ
ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆ ਦੇਵਣ ਆਵੈਂ
ਅਰ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੋਹਿਲੇ ਲਗੇ ਗਾਵਨੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਆਵਨ

੮ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਟਕੇ ਗਊਆ ਕਪੜੇ ਅਨਾਜ ਦੇਦੇ ਕਰ ਵਿਦਿਆ ਕਰੈ
ਅਰ ਪਰਵਾਰ ਕੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆ ਦੇਵਣ ਆਵੈਂ ਤਾਂ
ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭਭੂਤੀ ਦਿਤੀ ਅਰ ਛਠੀ ਕਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਜੇਵਣਾ
ਇਆ ਅਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇ
ਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਨਾਏ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਪਿਤ੍ਰ ਮਨਾਏ ਅਰ
ਬਹੁ ਜਗ ਕੀਆ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਸਭ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਣੇ
ਲਗੇ ਏਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਪੰਡਤ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਵੀਚਾਰ ਕਰ
ਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਪੰਡਤ ਨੇ ਚੋਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾਉ ਰਖਿਆ ਨਾ
ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹ ਨਾਉ ਨਾਹੀ ਸੀ ਰਖਣਾ
ਅਰ ਇਹ ਨਾਉ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸਾਝਾ ਹੈ ਤਾ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹ
ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਅਰ ਏਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋ
ਇਆ ਅਗੇ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾ ਨੂੰ ਇਕੋ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਪੂਜਦੇ ਹੈ
ਨ ਅਰ ਏਹ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਵੇਂ
ਹੀ ਪੂਜਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰਵ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਧਰਤੀ
ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੋਵੇ ਹੀ ਰਾਹੁ ਦੇਵਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵਡਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਜਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣੇ
ਗਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਏਹ ਜੋ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰਨੇ ਕੋ ਜਨਮਿ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ
ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਨਮ ਤਹੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ
ਬੈਰਾਗ ਲੈਕਰ ਜਨਮਿਆ ਅਰ ਬੈਰਾਗ ਹੀ ਕਮਾਵੈ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹੀਨੇ ਕਾ
ਹੋਇਆ ਤਾ ਧੌਣ ਟਿਕਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਘੂੜੇ ਮੇ ਲਿਟਾ
ਇਆ ਜਾਵੇ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾ ਮਹੀਨਿਆ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਲਗਾ ਬਾਲਕਾ ਦੀ
ਤਰਾ ਬੋਲਣ ਜਬ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾ ਅਗੋ ਤੇ ਹਸ ਦੇਵੇ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਾ ਮਹੀਨਿ
ਆ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾ ਲਗੇ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਬੈਠਣ ਜੋਗੀ ਸਾਰਖੀ ਨਿਆਈ ਤਾ ਮਾਤਾ
ਜੀ ਓਹ ਚੌਕੜੀ ਖੋਲ ਦੇਵੈ ਜੋ ਮਤ ਇਸ ਦੀ ਯਾ ਟੰਗਾ ਵਿਖੇ ਵਲ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਜਾ ਤਾਈ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੋਡੇ ਪਕੜੀ ਰਖੇ ਤਾ ਤਾਈ ਬੈਠਾ ਰਹੇ ਜਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੋਡੇ ਛਡ ਦੇਵੇ ਤਾ ਫੇ
ਰ ਉਸੀ ਤਰਾ ਜੋਗੀ ਸਾਰਖੀ ਨਿਆਈ ਤਾੜੀ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਲੋਕ ਕਹਣ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ

੧

ਇਹ ਬਾਲਕ ਕਿਉਕਰ ਬੈਠਤਾ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਠ ਮਹੀਨਿਆ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ੯
ਗੋਡੇ ਪਣੇ ਲਗਾ ਤੁਰਣ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾ ਹਸ ਕਰ ਉਸ ਕੇ ਮੁਖ ਲਗੈ ਜ
ਉ ਮਾਤਾ ਦੂਧ ਪੀਆਵੈ ਤਾ ਹਸ ਕਰ ਦੂਧ ਪੀਵੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜਾਗੈ ਉਸ ਕੇ ਪੀਛੇ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜਾਗੈ ਬਾਲਕ ਕੋ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੈ ਆਪ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ
ਅਰ ਨਾਮ ਭੀ ਜਪੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉਨ ਕੇ ਘਰ ਮਾਇਆ ਵਧਦੀ ਜਾਵੈ ਅਰ ਦਾਨ
ਪੁੰਨ ਭੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੇ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਕੀ ਧੁੰਧ ਸਭ ਮਿਟ
ਗਈ ਕਬਰਾਂ ਕੀ ਮੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਿਟ ਗਈ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ
ਕੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਰ ਤਾਰੇ ਛਪ ਜਾਵਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਇਆ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬੋਲਣੇ ਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਵਲੀ ਸਭ ਭ
ਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸ ਹੋ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ
ਆਕਾਸ ਬਾਣੀ ਭਈ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪੈਰ ਧਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਕਾ ਆਸਣ
ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਮੁਨੀਸਰ ਰਖੀਸਰ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਓਹ
ਆਸਣ ਭੀ ਪੂਜਣ ਜੋਗ ਹੋਵੇਂਗੇ ਔਰ ਜੈਣ ਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੁਰਾਨੋਂ ਮੇ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਕੀ ਸਾਖਾ ਲਿਖੀਏਗੀ ਸੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਵਾਣ ਹੋਵੇਂਗੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗੰਗਾ
ਜਗਤ ਮੇ ਵਹਾਣੀ ਹੈ ਗੰਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ
ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਕੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਗੰਗਾ ਮੇ ਜੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਪਿ
ਛਲੇ ਪਾਪ ਕਟੀ ਦੇਤੀ ਹੈਨ ਆਗੇ ਕੋ ਪਾਪ ਕੀ ਸ੍ਰਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਅਰ ਇਸ
ਕੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਕੋ ਮੁਖ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਉਸ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੈਗੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਕੋ ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਂਗੇ ਅਰ ਤਿਨ ਕੇ ਪਿ-
ਛਲੇ ਪਾਪ ਭੀ ਕਟੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ਆਗੇ ਕੋ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸ੍ਰਧਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਗੀ
ਗਾਇਕ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਵਗਤੀ ਹੈ ਇਸ ਬਾਣੀ ਰੂਪੀ ਗੰਗਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਗਾਉ
ਗਾਉ ਮੇਂ ਘਰ ਘਰ ਮੇ ਧਰਮਸਾਲ ਕਰਨੀਆ ਹੈਂ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕੀ ਗੀ
ਗਾਵਣੀ ਹੈ ਚਾਰੋ ਕੁੰਟ ਅਰ ਨਉ ਖੰਡ ਕਾ ਉਧਾਰ ਇਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੇ
ਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਜਹਾਜ ਕਹਾਵਰਤਾਵਣਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ
ਹੋਇ ਕਰ ਏਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਏਹ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਧਾਰ ਕੀਆ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਅਰ ਇਸ ਮੇ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਨਣਾ ਏਹ ਬਾਣੀ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਰ ਗਾਟ ਟੋਕ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬ੍ਰਸਿ

੧੦ ਨਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਉਨੋ ਨੇ ਬਰਸ ਰੀਤ ਕੀਤੀ ਬਡਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਕਾਲੂ ਨੈ ਬਹੁਤ
ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਆ ਮੰਗਤੇ ਗੁਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਅਘਾਇਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਜਬ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਬੈਠਣ ਸਿਖਿਆ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਸਿਧ ਆਸਣ ਕਰ ਬੈਠੇ ਧ੍ਯਾਨ ਕੇ ਬੀਚ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੈ ਜਬ ਤੇਰਹ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੂਆ ਤਾ ਬੋਲਣ ਸਿਖਿਆ ਜਾ ਬੋ
ਲੇ ਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਦੋ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ ਖੇਲਣ ਸਿਖਿਆ ਮੋਤੀਆਂ ਕੇ
ਸਮਾਨ ਦੰਦੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਜਾ ਖੇਡੇ ਤਾ ਦੇਵਤਿਆ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਿਤਮਾ
ਸਾਥ ਖੇਲਿਆ ਕਰੇ ਅਰ ਘਰ ਕੀਆਂ ਵਹੀਆਂ ਅਰ ਕਾਗਦਾਂ ਕੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ
ਬਣਾਕੇ ਊਪਰ ਪੱਟ ਰੁਮਾਲ ਚੜਾਇ ਜੋ ਬਾਲਕ ਖੇਡਨ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਵਨ ਤਾ ਕਹੇ ਮੈ ਪੋ
ਥੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਬ੍ਰਿਸਕੇ ਬ੍ਰਿਸ ਮੈ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬ੍ਰਿਸ ਗੱਠ ਹੋਵੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਬਹੁਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਤੀ
ਨ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆ ਬੈਠਾ ਪੂਛਾ ਤੂੰ ਕੌਣਸੀ ਪੋਥੀ
ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੋ ਤਾ ਉਨੋ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਸੁਨਾਇ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕ ੴ ਇਤ੍ਯੇਕਾਖਰੰ ਬ੍ਰਹਮ
ਵ੍ਯਾਹਰਨ ਮਾਮਨੁਸਿਮਰਨ ਯਃ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਤ੍ਯਜਨ ਦੇਹੰ ਸ ਯਾਤਿ ਪਰਮਾਂ ਗਤਿੰ ॥੧॥ ਸ੍ਰ
ਬਤਃ ਪਾਣਿ ਪਾਦੰ ਤਤ ਸਰਬਤੋ ਖਿ ਸਿਰੋ ਮੁਖੰ ਸਰਬਤਃ ਸ੍ਰੁਤਿਮਾਲੋਕੇ ਸਰਬ ਮਾਬ੍ਰਿ
ਤ੍ਯ ਤਿਸ੍ਟਤਿ ॥੨॥ ਅਰਜੁਨੋ ਵਾਚ ॥ ਸ੍ਥਾਨੇ ਰਿਖੀਕੇਸ ਤਵ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆ ਜ
ਗਤ ਪ੍ਰਹਰਸ੍ਯਤ੍ਯਨੁਰਜ੍ਯਤੇ ਚ ਰਖਾਂਸਿ ਭੀਤਾਨਿ ਦਿਸੋ ਦ੍ਰਵੰਤ ਸਰਬੇ ਨਮ
ਸ੍ਯੰਤਿ ਚ ਸਿਧਸੰਘਾ ॥੩॥ ਕਵਿੰ ਪੁਰਾਣ ਮਨੁਸਾਸਿਤਾਰ ਮਣੋਰਣੀਆਂ ਸਮਨੁ
ਸਮਰੇਦ੍ਯਾ ਸਰਬਸ੍ਯ ਧਾਤਾਰ ਮਚਿੰਤ੍ਯ ਰੂਪਮਾਦਿਤ੍ਯ ਵਰਣੰ ਤਮਸਃ ਪਰ
ਸਤਾਤ ॥੪॥ ਊਰਧ ਮੂਲ ਮਧਃ ਸਾਖਾ ਮਸ੍ਵਥੰ ਪ੍ਰਾਹੁਰਵ੍ਯਯੰ ਛੰਦਾਂਸਿ ਯਸ
ਯ ਪਰਨਾਨਿ ਯਸਤੰ ਵੇਦ ਸ ਵੇਦਵਿਤ ॥੫॥ ਸਰਬਸ੍ਯ ਚਾਹੰ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸੰਨਿਵਿਸ
ਟੋ ਮਤਃ ਸ੍ਮਿਰਤਿ ਰਗ੍ਯਾਨ ਮਪੋਹਨੰ ਚ ਵੇਦੈਃ ਸਰਬੈ ਰਹਿਮੇਵ ਵੇਦ੍ਯੋ ਵੇਦਾਂਤ
ਕ੍ਰਿਦ ਵੇਦ ਵੇਦਵ ਚਾਹੰ ॥੬॥ ਮਨ ਮਨਾ ਭਵ ਮਦ ਭਗਤੋ ਮਦ ਯਾਜੀ ਮਾਨ ਮਸਕੁ
ਰੂ ॥ ਮਾਮੇਵੈਸਸ੍ਯ ਯੁਕਤੈਵ ਮਾਤਮਾਨੰ ਮਤਪਰਾਇਣਃ ॥੭॥ ਤਬ ਕਾਲੂ ਨੈ
ਕਹਾ ਇਸਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਵੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੈ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਰ
ਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ੴਅੰਕਾਰ ਜੋ ਏਕ ਅਖਰ ਹੈ ਸੋ ਸ
ਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸਕੋ ਉਚਾਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇ
ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮੈ ਜੋ ਸਰਬ ਤੈ

ਹਾ ਅਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹਾਂ ਸੂਖਮ ਤੇ ਅਤ ਸੂਖਮ ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ
ਅਰ ਮੈ ਸਭ ਕਾ ਅਧਾਰ ਹੋ ਅਰ ਨਿਸਚਿਤ ਰੂਪ ਹੋ ਸੂਰਜ ਕੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ
ਹੋਂ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਅੰਧੇਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋਂ॥੨॥ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਮੇਰਾ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮੈ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਰਾਖਸ਼ ਆਦਿਕ ਉਸ ਸੇ ਭੈ ਮਾਨਤੇ ਕੇ ਭਾਗ ਜਾਤੇ
ਹੈ ਅਰ ਸਿਧ ਆਦਿਕ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਹੈ
ਸਰਬ ਕੇ ਚਰਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈ ਸਰਬ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸਰਬ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਕਰ
ਨ ਹੈਂ ਸਰਬ ਮੈ ਮੇਰੀ ਚੈਤਨਤਾ ਹੈ॥੪॥ ਏਹ ਜੋ ਸੈਸਾਰ ਰੂਪ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਇ
ਸਕਾ ਊਚਾ ਸਿਰ ਹੈ ਅਰ ਤਲੇ ਕੀਆ ਪੁਰੀਆ ਇਸ ਕੀਆ ਡਾਲੀਆ ਹੈਂ ਵੇਦ
ਇਸ ਕੇ ਪੜ ਹੈਂ ਸੋ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੈਂ ਇਸ ਕੋ ਅਗਿਆਨੀ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਵੇਦਾਂ
ਤ ਇਸ ਕਾ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਅਸਤ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਵੇਦਾਂਤ ਕਾ ਵੇਤਾ ਹੈ॥੫॥ ਸ
ਰਬ ਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਮੈ ਨੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਗਿਆਨ
ਕਰ ਕੇ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ ਵੇਦ ਭੀ ਸਭ ਮੁਝ ਕੋ ਹੀ ਜਣਾਵਤੇ ਹੈ ਵੇਦਾਂ ਕਾ ਅੰਤ ਮੈ ਹੀ ਸਤਿ
ਰੂਪ ਹੋਂ॥੬॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਅਰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਭਗਤ ਹੋ ਅਰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਪੂਜ
ਨ ਕਰ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਦੇਖ ਮੁਝ ਹੀ ਸਾਥ ਜੁੜ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ
ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਹੀ ਆਸਰੇ ਹੋ॥੭॥ ਜਬ ਏਹ ਸਪਤਿ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਕਾ ਅਰਥ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤਬ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਐਸੇ ਸ
ਲੋਕ ਤੇਰੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਜਬ ਉਨੋ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦੇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ
ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀਸਰ ਸਭ ਹਾਥ ਜੋੜੇ ਬੈਠੇ ਸੁਣਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਦੇ
ਵਤਿਆ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਂ ਇਨ ਕੋ ਬਿਬਾਨਾ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਇ
ਕੇ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਕੋ ਲੈ ਜਾਵੋ ਇਨ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਦੇ
ਵਤੇ ਉਨ ਕੋ ਸ੍ਵਰਗ ਮੈ ਲੈ ਗਏ ਭਲੇ ਦਿਬ ਭੋਗ ਉਨ ਕੋ ਭੁਗਾਏ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਤਕ
ਉਨੋ ਨੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਫੇਰ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੋ ਤਬ ਦੇਵਤੇ ਉਨ ਕੋ ਲੈ ਆਏ ਜਬ ਉਨੋ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਤੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਾ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਬ
ਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਤਕ ਸ੍ਵਰਗ ਭੀ ਭੋਗ ਆਏ ਹੈ ਤੁਮ ਓਹੀ
ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਾ ਅਸਚਰਜ ਕੁਛ ਨਾਹੀ

੧੨ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਘੜੀ ਕੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਈ ਬਰਸ ਭੋਗ ਭੋਗਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਾਨੇ ਕਹਾ ਅਸਾਂ
ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਖ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤ ਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਹ ਜਗਤ ਹੀ ਸੁਪਨਾ
ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਤਖ ਕਹਾ ਹੈ ਤਾਤੇ ਤੁਸੀ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਅਰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰੋ ਜਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਹੁ ਬਰਸਾ ਕਾ ਹੋਇਆ
ਤਾ ਬਾਲਕਾ ਨਾਲ ਲਗਾ ਖੇਡਨ ਬਾਲਕਾ ਦੀ ਔਰ ਦੇਸਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਔ
ਰ ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਕਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਤਾ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕਰ
ਏਹ ਕਹਨ ਜੁ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹ ਤਾ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਸੀਆ ਮਿਠੀ
ਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਾਦਕ ਯਾ ਪੀਰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅ
ਰ ਕੋਈ ਸੰਤ ਆਵੈ ਤਾ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰੈ
ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਉਨ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਨ ਸੰਪਦਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਘਰੋ ਲੈ
ਜਾਵੈ ਸੋ ਬਾਹਰ ਗਵਾਇ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਉਲਾਭਾ ਦੇਣ ਜਾਵੈ ਜੋ ਪੰਡਤ
ਜੀ ਭੁਲਾ ਛੁਤਾ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਗੋਂ ਪੰਡਿਤ ਕਹੇ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਤਾ ਉਲਾਭੇ
ਦੇਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਓਹ ਵੇਲਾ ਆਵਸੀ ਤਾ ਸਿਧਾ ਮੂੰਹਿ ਭੀ ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਚੁਪ ਕ
ਰਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਆਵੇ॥੧੦॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਪਾਲ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥
ਜਦ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੰਜਾ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸਨੂੰ ਪਧੇ
ਦੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਈਏ ਤਾ ਭਲੇ ਦਿਨ ਨੌਚੰਦੇ ਆਇਤ ਵਾਰ ਅਰ ਭਲੀ ਥਿਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪਟੀ ਬੁਧਕਾ ਬਾਬੇ ਦੇ ਹਥ ਦੇਕੇ ਥਾਲ ਸਕਰ ਦਾ ਭਰਕੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਉ
ਪਰ ਧਰਕੇ ਲੈ ਚਲੇ ਜਾਇਕੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਪਾਧੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਥਾਲ ਸਕਰ ਦਾ ਕੁਲਪ
ਯਾ ਚਾਟੜੇ ਲਗੇ ਚੁਣ ਚੁਣ ਖਾਣ ਤਾ ਪਾਧੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਓਅੰ ਨਮਃ
ਸਿਧੰ ਸਾਰਦਾ ਸੁਅਸਤ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਇਸਕਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਪਾ
ਧੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ
ਲੋਕ ਸੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੁ ਉਸਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕਾ ਉਚਾਰ ਕਰਵਾਈ ਤਾ
ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ
ਜੇਤੇ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭ ਭਸਮ ਰੂਪ ਹੈਂ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਸਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਤਿ ਹੈ ਤਾ ਪਾਧੇ ਕਹਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਕਰੇਗਾ ਏਹ ਵਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਤੇਰੇ ਘਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
ਘਰ ਲੈ ਆਯਾ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤਿਲਵੰਡੀ ਰਹਿਦਾ

ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾਓ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਬ੍ਰਿ
ਜ ਨਾਥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਸ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਪਾਂਧੇ ਕਹਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸਵਾਣੀ ਕਾਨੀ ਮੰਗਾਵ
ਓ ਮੈ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰਾ ਅਖਰੀ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਕਾਲੂ ਟਿੱਕਾ ਚਾਵਲ ਸੁਪਾਰੀ ਦਖਣਾ ਕਾ
ਗਦ ਕਾਨੀ ਮਸਵਾਣੀ ਮੰਗਵਾਈ ਪਾਧੇ ਬਾਰਾ ਅਖਰੀ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਪਾ
ਧੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿਛੁ-
ਆਪ ਭੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਲਿ ਮੋ
ਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਿਖਾਰੀ-
ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵ
ਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋ-
ਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ
ਪਾਧਾ ਜੀ ਉਸ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅਪਾਰ ਹੀ ਸੋਭਾ ਹੈ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ
ਏਹੁ ਜੁ ਸਚ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੇ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੈ ਗਤਿ
ਸਕੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਤਨਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਹੈ ਸੋਈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨੂੰ
ਪਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਗਨਿ ਨਾਲ ਦਗਧ ਕੀਜੈ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬ
ਚਨੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਸੋਈ ਘਸਾਵਣਾ ਹੈ ਮਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪੀ ਡੰਡੇ ਨਾਲ
ਏਸ ਦੀ ਮਸ ਕੀਜੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੋ ਸੁਮਤ ਹੈ ਸੋ ਕਾਗਦ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ਜੋ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨੀ ਸੋ ਕਾਨੀ ਕੀਚੈ ਚਿਤ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਭਜਨ ਨਾਲ ਸ
ਵਧਾਨ ਰਖਣਾ ਸੋ ਲਿਖਾਰੀ ਕੀਚੈ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਪੁਛ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਤ ਉਪਰ
ਲਿਖੇ ਕਰਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੇ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਹੈ ਬਾ
ਬਾ ਪੰਡਿਤ ਜੇ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਆਪ ਭੀ ਲਿਖ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਲਿ
ਖਾਇ ਜਿਥੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਏਗਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਹਥ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ
ਬਦ ਦਾ ਨੀਸਾਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਉਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਭੀ ਮਥਾ ਟੇਕੇਗਾ ਅਤੇ
ਜੇ ਏਸ ਲੇਖੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਸਿਖ ਲੈਇ ਤਾ ਤੇਰਾ ਭਲਾ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੇਰਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਜਿਤ ਲਿਖਣੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਏਗਾ ਤਾ ਹਾਤੇ ਨੇ ਹਥ
ਸਚੇ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਅਗੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਏਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ

੧੪ ਸਿਮਰਨ ਇਥੇ ਸਿਮਰੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਸਚੀ ਦ੍ਰਗਾਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਸੁਣ ਸ੍ਵਾ
ਮੀ ਜੇ ਤੂੰ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਛੂਟਿਆ ਚਾਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਚ ਕਾ ਲੇਖਾ
ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰ ਅਰ ਬੁਝਾਯਾ ਭੀ ਕਰ ਅਰ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਜਿਸ ਕੇ ਮਸਤਕ ਲੇਖ ਲਿ
ਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਗਲੀ ਤਾ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਪਾਯਾ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਰ ਗਲਾ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਗਲਾਂ ਹੀ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਗਲਾ ਕੀ ਬਾਤ ਝੂਠ ਹੈ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ-
ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੋਈ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਬਿਨਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਥੋ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਿਤ ਕਰਕੈ ਛੂਟੀਐ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਦੇਵਤਾ ਮਸ ਦੀਵੇ ਕੀ ਕਾਗਦ ਸਣੀ ਕਾ ਅਰ ਕਲਮ ਕਾਨੇ ਕੀ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮਾਯਾ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਿਤ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਹੋ
ਵਨ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਾ ਮੋਹ ਜਲਾਇ
ਕਰ ਮਸ ਕਰੀਏ ਅਰ ਦਇਆ ਕਾ ਕਾਗਦ ਕਰੀਐ ਜੋ ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਿਛੁ ਭਾ
ਉ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਐ ਅਰ ਚਿਤ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਕਰੀਐ ਜੋ ਲਿਖੀਐ
ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੀਐ ਅਤੇ ਸਾਲਾਹਿ ਲਿਖੀਐ ਬਿਅੰਤ ਸੋਭਾ ਲਿਖੀ
ਐ ਜਿਸ ਲਿਖੀਐ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਮਿਟ ਜਾਵਨ ਅਰ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖੀ ਹੋਵੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਏਹ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਭੀ ਅਤੇ ਬੁਝਾਉ ਭੀ ਅਰ ਜੇ ਸਚ ਕਾ ਲੇਖ
ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾ ਤੂੰ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏ
ਹ ਬਾਤਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋ ਪਾਈਆ ਹੈਨ ਅਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਥੇ ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ
ਜਪਦੇ ਹੰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆ
ਖੀ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਟਿਕੇ ਨਿ
ਕਲੇ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆ
ਉ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੇ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੇਗਾ ਓਥੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਣੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆ ਹੋਵਨਗੀਆ ਪ੍ਰ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ
ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਨਾ ਕੋ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਨਗੀਆਂ
ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਵਡਾ ਭੈਮਾਨ ਹੋਇਆ ਅਰ ਆਖਨ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਇਕ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜਾਨਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਰ ਉ
ਨ ਕੋ ਰੋਟੀਆ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੁੜਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਤਸਾਹੀਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬ
ਡੇ ਬਡੇ ਸੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਡਰਦੇ ਪ੍ਰਦੇਖਾ ਜੀ ਉ
ਨ ਕਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ਉਥੇ ਉਨਾਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਪਾ ਜੋ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਜਿਨਾ ਦੇ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਸਾਹਾਜਦੇ ਭਜਨ ਦਾ ਚਾਉ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਲੋਕ ਮੈ ਭੀ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਭੀ ਸੁਖ
ਹੈ ਜਿਨਾ ਦੇ ਪੂਰਬਲੇ ਕਰਮ ਹਛੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਗਲਾ
ਵਾਲੇ ਘਨੇਰੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਫੂਕ ਮਾਰੀਏ ਤਾ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿਕ
ਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਏਕ ਕਾਨ ਮੈ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਦੂਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ
ਉਠ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਉ ਸਲਾਰ॥ ਇਕ ਉਪਾਇ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰ॥ ਅਗੈ
ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਸੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਉਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਚਲੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਸਾਹੁ ਹੈਨ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈਨ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਕਰ
ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਥੇ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਸੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੈ
ਨਾ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਨਾਹੀ ਸਿਮਰਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੈਗੀ ਜੈਸੇ ਕ
ਪੜੇ ਕੋ ਧੋਬੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਕੀ ਦਾਣਿਕੋ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਤਿਲਾ ਕੋ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਐ
ਸੀ ਸਜਾਇ ਕਉ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਵਹਿਗੇ ਜਿਨਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੰ
ਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕਨਾ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚੁਣ ਚੁਣ ਨਾਉ
ਚੰਗੇ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਉਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ
ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਣਗੀਆ ਅਤੇ ਅਗੇ ਗਇਆ ਜਾਣੀਏਗਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਨਹੀ
ਜਪਿਆ ਅਤੇ ਵੇਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਰਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਪਵਨਗੇ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਏਹ ਬਾ
ਤ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਐਸਿਆ ਬਾਤਾ ਕਿਉਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਤੂੰ ਬਾਲਕ ਹੈ ਅਜੇ ਕੁਛ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਖ ਅਜਾ ਤੇਰੀ
ਛੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ
ਛਿਜੈ ਦੇਹ॥ ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੁੰਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭ

੧੬ ਕੂੰਨੈਕੂਟੇਨੇਹਾ॥੪॥ਇਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਹੇਪੰਡਿ
ਤਜੀ ਮੈਨੂੰਉਸਸਾਹਿਬਕਾ ਐਸਾਡਰਹੈਜੋਮੇਰੀਦੇਹ ਖਪਖਪਕਰਪਈਛਿਜਦੀ
ਹੈ ਜਿਨਾਂਦੇਨਾਮਪਾਤਿਸਾਹ ਅਤੇਖਾਣ ਹੈਸਨਸੋ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਖੇਹਹੋਏਡਿਠੇ
ਹੈਨ ਇਸ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਨਾਲ ਝੂਠਾਮੋਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਦਾ ਆਵੇਗਾ ਤੁਰਤ
ਹੀਉਠਜਾਈਐਗਾ ਨਾਲਕੁਛ ਨਹੀ ਲੈਜੈਗਾ ਇਸਵਾਸਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਭਉਕ
ਬਹੁਤਾਡਰਹੋਇਆਹੈ ਸੋਤਿਸ ਡਰਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਅਤ ਭੈਵਾਨ ਹੋਏ ਰਹੀਹੈ
ਜਿਨਕਾ ਅਮਰ ਮੰਨੀਦਾਸੀ ਓਹਭੀ ਏਥੋ ਉਠਗਏਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈਕੂੰਨ॰
ਨੇਹੁ ਕਿਸਨਾਲ ਕਰਾ ਅਤੇ ਅਸੀਭੀ ਇਸ ਜਹਾਨ ਤੇ ਇਸ ਜਾਮੇ ਨੂੰਛੋੜਕੇ ਛਪਾ
ਇਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਏਹ ਜਾਮਾ ਕਿਸੀ ਕੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਦੀ ਬੰਦ
ਗੀ ਐਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭਸਕੋ ਛੁਡਾਇਲਵੇਗੀ ਇਸਕੂੰਨੈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਨੇਹੁ ਕਿਆ
ਕਰੀਐ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਸੁਣਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕਾ ਅਰ ਮੈ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰਾ
ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਤੌ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਉ ਰਖਾਯਾ ਹੈ ਤਾ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ ਗਊਆ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਉਸਕੋ ਬ੍ਰਿਜ ਕਹੀ
ਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਨਾਥ ਕਹੀਏ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਜ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਰੂਪੀ ਗਊਆ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ ਸੋ ਨਾਥ ਹੈ ਤਾਤੇ ਮੈ ਜੀਵ ਹੋਂ ਸਰੀਰ ਕਾ ਸਾਖੀ ਇ
ਸਵਾਸਤੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਭ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋ
ਝੀ ਹੈ ਪਾਧਾ ਤੇ ਏਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹੋਰ ਲੜਕੇ ਜੋ ਸੰਗ ਕੇ ਖੇ
ਲਣੇ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤਿਨਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀਆ
ਬਾਤਾ ਸੁਣਨੇ ਕਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੇਲ ਨਹੀ ਖੇਲਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਖੇਲ ਕਰਨੀ ਤਾ ਪਰਮੇਸ
ਜੀ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਲੀਲਾ ਕਰਨੀ ਤੌ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਪ
ਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਮੈ ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ॥ ਤਾ ਪਾਧੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਿਆ ਬਾਰਾ ਅ
ਖਰੀ ਲਿਖੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਸਾ ਰਾਗੁ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ॥ ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏ
ਕੁ ਭਇਆ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇ
ਆ॥ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲਹਿ ਮੂੜ ਮਨਾ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ॥੧॥
ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੋਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸਾਜੀ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸਾਹਿਬ

ਇਕ ਹੈ ਜਿਨਾ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਆਇਆ ਤਿਨਾ ਦਾ ਸਫਲ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤ ੧੧
ਨੇ ਪਨਣਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾ ਧਰਮਰਾਇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਏਹ ਮਨ ਭੂਲਾ
ਹੋਇਆ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਖੋਂਵਦਾ ਹੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਚ
ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੈ ਤਾ ਇਸਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਨ ਪਵੈ॥ "ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ
ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋ
ਈ॥੨॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਦਾ
ਤਾ ਹੈ ਸਚਾ ਹੈ ਇਨਾ ਅਖਰਾ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੁਝਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਫੇਰ
ਲੇਖਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ॥ "ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸੇ
ਵਤਰਾਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਊੜਾ ਨਾਮ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰ ਬੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪਤਿ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਊੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਉ
ਪਮਾ ਕਰੀਐ ਜਿਨਾ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਓਨਾ ਨੂੰ ਗਿਆ
ਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੇ ਹੋਇਕੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋਈ ਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਹੈਨ॥ "ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ॥ ਸਰਬ
ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥੪॥ ਙੰਙਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਗੁਰਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੁਝਦਾ ਹੈ ਪੜਿਆ ਭੀ ਸੋਈ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਭੀ ਸੋਈ ਹੈ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤ ਉਸਦੀ ਹਉਮੈ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥
ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ॥ ਜਮਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆ
ਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ॥੫॥ ਕਕਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਾਲਿਆ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬੂਣ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੈ ਤਉ ਭੀ ਉਜਲ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ
ਸਮੇ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬੂਣ ਤੇ ਬਿਨਾ ਉਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਬੋ
ਡੇ ਜਿਹੇ ਕੇਸ ਕੰਨਾ ਉਤੇ ਚਿਟੇ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਨੋ ਜਮਰਾਜ ਦੇ ਹੇਰੂ ਹੈਨ ਓਹ ਮਨੁ
ਖਾ ਦੇ ਕੰਨਾ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੀ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਹੋਈ ਚਿਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅ
ਬ ਤੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਬਤੀਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਸੰਤਾ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰੇ
ਗਾ ਤਾ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵੈਗਾ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਧੋਤੇ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁ
ਣ ਭੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਜਮ ਤੈਨੂੰ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅ
ਤੇ ਫੇਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਪਛੋਤਾਵੇਗਾ॥ ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹੁ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖ

੧੮ ਰੀਦ ਜਿਨ ਖਰਚ ਦੀਆ ਬੰਧਨ ਜਾਕੈ ਸਭੁ ਜਗ ਬਾਂਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕ
ਮ ਪਇਆ ॥੬॥ ਖਖਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਹੈਨ ਜਿਨਾਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇਕਰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਮੁਲ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਰਾਇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨ
ਹੀ ਪਉਂਦੇ ਉਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਪਉਂਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਧਰ
ਤਾਪ ਕਰਕੇ ਨਿਰਭੈ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਗਰਬ ਭਇਆ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਨ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ
॥੭॥ ਗਗਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਜਿਤਨੀ ਗੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚੇ ਹੈ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਜੋ ਏਹ ਜੀਵ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਲ ਗਰਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿ
ਤਨੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰੂਪੀ ਆਵੇ ਪਰ ਚਾੜੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕ ਜੇ ਘਾਲੈ
ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗ ਰਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬ
ਰਮਤ ਰਹੈ ॥੮॥ ਘੱਘਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਪੁਰਸਾਂ ਨੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ
ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਏਹ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਹੈ ਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ
ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੈਨ ॥ ਚਚੈ ਚਾਰ ਵੇਦ ਜਿਨ ਸਾਜੇ
ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤ ਆ
ਪ ਥੀਆ ॥੯॥ ਚਚਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤ
ਨ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰ ਵੇਦ ਸਾਜੇ ਹੈਨ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭਨਾ
ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੈ ਸਭਨਾ ਖਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਓਹੁ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਡਿ
ਤ ਹੋਕਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ॥ ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸ
ਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮ ਹੋਆ ॥ ਭਰਮ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨ ਆਪੇ ਤੇਰਾ
ਕਰਮ ਹੋਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥ ਛਛਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਦੀ ਮਾਯਾ ਦੀ ਜੋ ਛਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਤੇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਕਰਿਕੈ ਭਰਮ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਰਮ ਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਭੁਲਾ
ਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ॥
ਜਜੈ ਜਾਨ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰ ਨ

ਨਾਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ ਜਜਾ ਅਖਰਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੰਗਤੇਦਾਨਮੰਗਤੇਹੈਨ ੧੯
ਹਰਵਰੀਲਖਜੋਨਿ ਵਿਚੋ ਅਸਲੀਰਖਿਆਕਰੇ ਇਕੋ ਤੂਹੀਹੈ ਪਮੇਸਰਬਿਨਾ ਦੇਵ
ਣੇ ਲੈਣੇਵਾਲਾ ਹੋਰਕੋਈ ਨਹੀਦੂਸਰਾ॥ ਝਝਾਝੂਰਮਰਹੁਕਿਉਪ੍ਰਾਨੀਜੋਕ
ਛੁਦੇਣਾਸੋਦੇਰਹਿਆ ਦੇਦੇ ਵੇਖੈਹੁਕਮਚਲਾਇ ਜਿਉਜੀਆਂਕਾਰਿਜਕਪਾਇਆ
੧੨॥ ਝਝਾਕਹਿੰਦਾਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂ ਮਝੂਰਦੇਕਿਉਂਹੈ ਜਿਸਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂ
ਸਾਨੂੰ ਉਤਪਤਕੀਤਾਹੈ ਜੋਕਿਛੁ ਤੁਹਾਡਾਰਿਜਕਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇਮਸਤਕਤੇਲਿਖਦੇ
ਤੀਹੈਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਂਦਾਭੀਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾਭੀਹੈ ਅਤੇਆਪਣੇਹੁਕਮ ਵਿਚਚਲਾਵਦਾ
ਭੀਹੈ॥ ਞਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸ
ਭਥਾਈਏਕਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ ਞਞਾਕਹਿੰਦਾਹੈ ਜਾਂਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਕਰਕੇਦੇਖਦਾਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾਦੂਜਾਕੋਇਨਹੀ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭਨਾਥਾਵਾਂਵਿ
ਚਰਵਿਰਹਿਆਹੈ ਸੋਈਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡੇਵਿਚਵਸਦਾਹੈ॥ ਟਟੈਟੰਚਕਰਹੁ
ਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੂਹਤਕਿਉਠਚਲਣਾ ਜੂਐਜਨਮਨਹਾਰਹੁਆਪਣਭਜਪ
ੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ ਟੈਕਾ ਅਖਰਕਹਿੰਦਾਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਕਪਟਨ
ਕਰਹੁ ਘੜੀਦੇ ਘੜੀਆਂਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਜਾਣੇਹੈਨ ਤੁਸੀ ਝਗੜਿਆਂਤੇ ਵਾਦਾਂਵਿ
ਚ ਜਨਮ ਬਾਦਨਗਵਾਵੋ ਕੂੜਕਪਟ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਓਟ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰਾਂਦੀ
ਸਰਣੈ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ॥ ਠਠੈਠਾਂਢਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿਚਰਣੀ
ਜਿਨਕਾਚਿਤ ਲਾਗਾ ਚਿਤਲਾਗਾ ਜੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
॥੧੫॥ ਠਠਾਕਹਿੰਦਾਹੈ ਤਿਨਾਂਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹੈ ਜਿਨਾਂਦਾਮਨ
ਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦ ਵਿਚਲਗਾਹੈ ਇਕਾਗਰ ਮਨਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦਨਾਲਲਗਾਦ
ਹੈ ਤਿਨਾਂਦਾਨਿਸਤਾਰਾਹੋਂਦਾਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖੀਭੀ ਸੋਈ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜਨਮਦੇਮ
ਰਦੇਹੈਨ॥ ਡਡੈਡੰਫਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆ ਸੋ ਸਭਚਲ
ਣਾ ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥
॥ ਡਡਾਕਹਿੰਦਾਹੈ ਵਿਸਬਾਰਕਿਉਕਰਦੇਹੋ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਜੋਕੁਛਦ੍ਰਿਸ਼
ਟਿਆਵਦਾਹੈ ਸਭਚਲਣੇਮਾਨਹੈ ਤਿਸਵਾਹਿਗੁਰੂਨੂੰ ਸੇਵੋ ਤਾਂ ਸੁਖਪਾਵੋਂ ਜੋ ਸ
ਬਾਂਵਿਚ ਸਤਿਆਂਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿ
ਉਤਿਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈਕਰੈ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮਚਲਾਏ ਤਿਸਨਿਸਤਾਰੈਜਾਕ
ਉਨਦਰਿਕਰੈ॥੧੭॥ ਢਢਾ ਅਖਰਕਹਿੰਦਾਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਸਾਰਿ

੨੦ ਆਨੂੰ ਢਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਢਠਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤਿਸ ਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਿਵੈਂ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਰਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਕਰਕੇ ਗਆਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਦਾ ਹੈ॥ ਣਾਣੈ ਰਵਤ ਰਹੈ ਘ
ਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ
ਨ ਹੋਈ॥੧੮॥ ਣਾਣਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰਵਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਹਰੀ ਦੇ ਗੁਣਾਨ ਵਾਦ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪੇ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋਂਵਦਾ॥ ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭ
ਉਜਲੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸ ਤਾਰ ਲੇਹੁ
ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ॥੧੯॥ ਤਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਭਉਜਲ ਬ
ਡਾ ਤਾਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਹੈ ਨ ਤੁਲ
ਹਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਡੁਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ॥ ਥਥੈ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਈ
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇਆ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਭਲਾ॥੨੦॥ ਥਥਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਾਰੇ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਹੀ ਵਿਆਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭ
ਰਮ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਹੈ॥
ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇ
ਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ॥੨੧॥ ਦਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦੋਸ ਕਿ
ਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਸੋ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਹੋ
ਰ ਸਰਬ ਜੀਵ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਜੰਤ੍ਰੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਜਾਂਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਵਜਦੇ ਹੈਂਨਾ॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹ
ਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ
ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਧਧਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਅਰ ਆਕਾਸ ਦੀ ਕਲਾ ਧਾਰ ਛਡੀ ਹੈ ਸਭ ਜੀਆ ਜੰਤਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਜੇ
ਹੇ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਛੋਡਿਆ ਹੈ॥ ਨੰ
ਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰ
ਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ ਨੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਹ ਜੋ ਵਾ

ਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਸੋ ਸਰਬਤ ਕਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਸਬਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼੦
ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਕੋ ਓਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ॥
ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨੪॥ ਪਪਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪ
ਤਿਸਾਹੁ ਸਰਬਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖਨ ਵਾਸਤੇ ਲੀਲਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸਰ
ਬ ਕਉ ਦੇਖਦਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਰਵਿਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ। ॥
ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥ ੨੫॥ ॥ਫ
ਫਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਮਾਇਆ ਕੀ ਫਾਹੀ ਮੇ ਫਾਥਾ ਹੂਆ ਹੈ ਜ
ਮ ਕੇ ਸੰਗਲ ਸਾਥ ਬੰਧੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਸਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟੇ ਹੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਰਨ ਪਏ ਹੈਨ। ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਗਾ ਚਉਪੜਿ
ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥
੨੬॥ ਬਬਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਅੰ
ਗੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਜੁਗ ਚਉਪੜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਖਾਨੇ
ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾਜੀ ਖੇਲਨ ਲਗਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆ ਗੋਟਾਂ ਪਕੀਆਂ ਘਰਿ
ਆਵਦੀਆ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆ ਕਚੀਆ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈਨ
ਓਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾ ਕਰਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਓ
ਨਾ ਦਾ ਕਟਿਆ ਹੈ। ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰਿ
ਪਇਆ ॥ ੨੭॥ ਭਭਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੋ
ਭਾਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਫਲ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ
ਕੋ ਪਦ ਵਤ ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈ। ॥ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ
ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ੦
ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੨੮॥ ਮੰਮਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਧਸੂਦਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਮੋਹ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣ ਲਗਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੋ ਪਛੋਤਾਵਦਾ ਹੈ।

੨੨ ਯਯੈ ਜਨਮ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇਕਰਿ ਸਚ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥ ਯਯਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦਾ
ਸਬਦ ਮਰਜਾਣ ਕਰਕੇ ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਫੇਰ ਜਨਮ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ
ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਛਾਣਦੇ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਰੇ ਇਕ ਰਵਿਆ ਹੋਇ
ਆਜਾਣਕੇ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਸਭ ਛਡ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ। ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿ ਸਭ ਅੰ
ਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾਂ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮ ਹੋਇਆ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ
ਲਇਆ ॥੩੦॥ ਰਾਰਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਮੈ ਰਾਮ ਰਵਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੈ ਜਲ ਰਮਿਆ ਹੂਆ
ਹੈ ਜਦਾ ਕੂਪ ਖੋਦੀਤਾ ਹੈ ਤਦਾ ਹੀ ਜਲ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਹੈ। ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿ
ਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰ ਸਹਿਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ
ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ ॥੩੧॥ ਲਲਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਨੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਛਡਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਹਸਦਾ ਹੈ ਸੋਂਵਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਵੈ
ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸ ਕੀਆਂ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭ ਕਿਛ ਜਾ
ਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥ ਵਵਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਕਉਤਕ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਮੈ ਸਤਾ ਦੇਇ ਕਰਕੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾ ਹੁ
ਕਮ ਸਤਿ ਕਰਕੇ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਸ ਹੈਨ। ੜਾੜੈ ਰਾ
ੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰ ਹੋਇਆ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਸਚ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣ ਕੀਆ ॥੩੩॥ ॥
ੜਾੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਹੁ ਰਾੜ ਵਾਦ ਝਗੜੇ ਕਿਉਂ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿਛ
ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸੋ ਮੰਨੋ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕੁਰ
ਬਾਣ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਹਾਹੈ ਹੋਰ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜ
ਕੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥ ਹਾਹਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈਸਰ ਨੇ ਜੀਵ ਉਤਪਤ
ਕੀਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਿਜਕ ਦਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਰਾਮ

ਨਕੇ ਦਾਤਾ ਹੈਂ ਈਸ੍ਵਰ ਅਰ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਉ
ਕਰਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜਕ ਪਹੁਚਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਆਇਨ੍ਹੈ ਆਪ ਕਰੇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ
ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਏਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥
॥ ਆਇਨ੍ਹਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪ ਸਾਰਿ ਸਟ ਕਰ ਛੋਡੀ
ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਕਰਣਾ ਸੀ ਜੇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਕਰੇ
ਸੋਭੀ ਕਰਣੇ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਮੈ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਇਰ ਹੋਕੇ
ਦੀਸਰ ਹੋਤੇ ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈ ਤੁਝ ਕੌ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਵਖਿਆਨ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਤੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਅਰ ਧੀ ਧੇਕੀ ਵਿਦਿਆ ਕੋ ਤਿਆਗ ਇਹੀ ਜੋ ਵਿਦਿ
ਆ ਲੋਕੋ ਕੌ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀ ਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਆ
ਪਣੇ ਕਮਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀ ਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨੋ ਕੇ ਖੋਲਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜ
ਬ ਇਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਤਬ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਚਾਰੋ ਵੇਦੋ ਕੀ ਵਿਦਿਆ
ਜਗਤ ਮੈ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਾਰੋ ਵੇਦੋ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਤਾ ਕਈ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾਧ
ਲਗੀ ਰਹੈ ਜਾ ਨਦੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਥਾ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੀ ਜਾ
ਬੈਠੇ ਤਾ ਹੀ ਰਹਦਾ ਕਰਗਤਿਆ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਵੇ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈਕਰ ਪਿ-
ਛੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਦਾ ਰਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੰਤਾ ਸਾਧਾ ਨੂ ਖਵਾਇ ਦੇਵਦੇ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੇ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਫਾਰਸੀ ਪੜ੍ਹਾਏ ਤੇ ਕੰਮ ਸਿ
ਖੇ ਤਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੀਏ ਤਾ ਕੁਤਬਦੀਨ ਕਾਜੀ ਪਾਸ ਅਗੇ
ਖੜੀਆ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੇ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇ
ਕੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁਲਾਂ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉ ਤਾ ਅਗੋ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਵਾਗਾ ਸੁਭਾਹੀ ਬੁਧਵਾਰ ਹੈ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਲੈ ਆਵੀਓ ਸੋ ਜੈਸੀ ਖਿਜਮਤ ਸਾਬੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਸੋ ਅਸੀ ਕਰੀਏਂਗੇ ਜਾ
ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਆਇਆ ਮੁਲਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਇ
ਕ ਰੁਪਿਆ ਨਜਰ ਰਖਿਆ ਮੁਲਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾਇਆ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਤ
ਖਤੀ ਲਿਖਣ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਅਲਫ ਤੋ ਲੈਕੇ ਯੇ ਤਕ ਕਾਇਦਾ ਲਿਖ ਦਿਤਾ

੨੪ ਲਗਾ ਭੁਨਾਉਨ ਤਾ ਮੁਲਾਨੂੰ ਬਾਬੇਜੀ ਆਖਿਆ ਇਸਦੇ ਮਾਇਨੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੁ
ਲਾ ਕਹਿਆ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਤਾ ਸੁਣਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਗਾ ਸੁਣਾਵ
ਨ॥ ਅਲਫ ਅਲਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਗਫਲਤ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰ॥ ਸਾਸ ਪਲਟੇ ਨ
ਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਨ ਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਬੇ ਬਿਦਾ ਇਤ ਦੂਰਕਰ ਕਦਮ ਤਰੀਕਤ
ਰਾਖ॥ ਸਭਨਾ ਅਗੈ ਨਿਵ ਚਲੋ ਮਦਾ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖ॥੨॥ ਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰ ਆ
ਜਜੀ ਮਾਈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ॥ ਸਾਬਰ ਚਲੇ ਕੁਤਬਦੀ ਨਤਿ ਸਦਾ ਕੀਵੇ ਸਾਹੁ॥੩॥ ਸੇ
ਸਨਾਇਤ ਬਹੁਤ ਕਰ ਖਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰ ਯਾਦ॥ ਯਾਦ ਨ ਕੀਤੋ ਕੁਤਬਦੀਨ ਜਨਮ ਗਵਾ
ਵਾਇਓ ਬਾਦ॥੪॥ ਜੀਮ ਜਮਾਇਤ ਜਮਾ ਕਰ ਪੰਜੇ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰ॥ ਬਾ
ਝੋ ਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੋਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਆਰ॥੫॥ ਹੇ ਹਮਾਇਤ ਦੂਰਕਰ ਸਾਬਨ
ਚਲਸੀ ਕੋਇ॥ ਅਜਰਾਈਲ ਫਰੇਸਤਾ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਬੇਗੌਇ॥੬॥ ਖੇ ਖਿਆ
ਨਤ ਮਨਹਿ ਕਰ ਕਾਦਰ ਨੂੰ ਕਰ ਚਿਤ॥ ਇਸ ਕੁਦਰਤ ਨਾਨਕਾ ਤੂੰ ਲਰਜਾਣ ਅਨਿ
ਤ॥੭॥ ਦਾਲ ਦਲਾਲਤ ਮਸਰਦੀ ਆਵੇ ਓਥੇ ਕੰਮਾ॥ ਬਦ ਅਮਲਾ ਨੂੰ ਛੋਡਕ
ਰ ਕਰੋ ਯਾਦ ਹਰ ਦੰਮਾ॥੮॥ ਜਾਲ ਜਲੀਲ ਨ ਹੋਇ ਤੂੰ ਜੇ ਮਨੇ ਹਕ ਫਰਮਾਨ॥
ਸੋਈ ਸਭ ਪੁਸਤਕ ਕਹਣਿ ਸੋਈ ਕਹੇ ਕੁਰਾਨ॥੯॥ ਰੇ ਰਿਆਜਤ ਜੇ ਕਰੇ ਸੋ
ਈ ਹੋਵੈ ਸਾਦ॥ ਬਾਝੋ ਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਜਨਮ ਗਵਾਈਏ ਬਾਦ॥੧੦॥ ਜੇ ਜਿਆ
ਨ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਹਰਦਮ ਚਿਤ ਕਰੇ॥ ਬਾਝੋ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਸਭ ਭਰੇ॥੧੧॥
ਸੀਨ ਸੀਨੇ ਮੇ ਸਿਰ ਰਹੰਕ ਜੋ ਦਮ ਦਮ ਹੋਵੇ ਯਾਦ॥ ਜੋ ਦਮ ਖਾਲੀ ਜਾਸੀਆ ਸੋ ਕ
ਦੇ ਨ ਹੋਸੀ ਸਾਦ॥੧੨॥ ਸੀਨ ਸੁਕਰ ਕਰ ਰਹੰਕ ਦਾ ਜਿਨ ਸੇਹਤ ਬਦਨੀ ਦੀਨ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੂਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਾਨਸ ਕੀਨ॥੧੩॥ ਸੁਆਦ ਸਬਰ ਕਰ ਗਰ
ਤੁ ਮੈ ਜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਰਿਜਕ ਨਸੀਬ॥ ਭੁਖ ਰੋਗ ਜਿਨ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਹਕ ਤਬੀਬ॥੧੪
॥ ਜੁਆਦ ਜਲਾਲਤ ਛਡਦੇ ਹਦ ਦੇਖੀ ਰਾਇਤ ਮਾਲ॥ ਸਭ ਕਿਛ ਰਬਦਾ ਜਾਣ
ਕੇ ਹਰ ਦਮ ਰਬ ਸੰਭਾਲ॥੧੫॥ ਤੋਇ ਤਰੀਕਤ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰੇ ਮਾਰਫਤ ਠੇ ਪਾਇ
ਰਾਖ॥ ਏਹਤ ਨ ਤੇਰਾ ਕਬਰ ਮੈ ਹੋਸੀ ਢੇਰੀ ਖਾਕ॥੧੬॥ ਜੋਇ ਜਰੀਫ ਸੋ ਜਰ
ਤ ਮੈਂ ਜੋ ਸੰਗਤ ਭਲੀ ਕਰੇਨ॥ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਦਮ ਧਰੇਨ॥੧੭॥
ਐਨ ਇਨਾਇਤ ਇਨਕੋ ਜੋ ਖਿਜਮਤ ਕਰਦੇ ਪੀਰਾ॥ ਬਾਝੋ ਖਿਜਮਤ ਰਾਹਿਲ
ਦੇ ਮਰਸਨ ਹੋਇ ਹਜੀਰ॥੧੮॥ ਗੈਨ ਗਨੀ ਸੋਈ ਭਏ ਹਰਦਮ ਨਾਮ ਸੰਭਾਲ
ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮਦਾ ਹੋਸੀ ਹਾਲ॥੧੯॥ ਫੇ ਫਾਰਗ ਹੋਦੁਨੀ ਸੇ ਅਪਣੀ ਨ॰

ਕਠਜਾਣਾ ਜੇਜਾਣੇਗਾਰਬਦੀਨੋਹੋਵੇਗਾਹੈਰਾਨਾ ॥੨੦॥ ਕਾਫਕਲਾਇਤਪ ੨੫
ਕਨੂੰਤੂਸ੍ਰਸਨਬ੍ਰਿਥਾਜਾਇਆਬਦਅਮਲਾਨੂੰਛਡਕੇਚੰਗੇਅਮਲਕਮਾਇਆ ॥੨੧
॥ ਗਾਫਗਬਰਏਹੁਮੰਨਿਹੈਜੇਇਸਨੂੰਵਸਕਰੇਇਆਉਪਰਗਾਹਕਕੀਕਤੀਸ
ਰੇਕਦਮਧਰੇਇਆ ॥੨੨॥ ਲਾਮਲਾਨਤਪੈਤਿਨਾਂਕੇਜੇਜਰਾਤਨਕਫਦੇਮਾ
ਲਾਧਕੰਾਪੈਦਾਰਬਦਾਹੋਦਾਸਭੁਜਵਾਲਾ ॥੨੩॥ ਮੀਮਮਨਾਹੈਖੁਦਰਦੀ
ਕਹੇਪੀਰਦੇਚਲਾਦਾਨਨਕੀਤੇਨਾਨਕਤਾਮਾਇਆਜਾਸੀਛਲਾ ॥੨੪॥ ਨੂੰਨ
ਨਜਰਕਰਸਚਦੀਦੁਨੀਆਂਝੂਠੀਜਾਣਾ ਜੋਦੁਨੀਆਂਨੂੰਸਚਜਾਣਦੇਸੋਮਰਦੇਹੋਇ
ਹੈਰਾਨਾ ॥੨੫॥ ਵਾਉਵਲੀਸੋਈਭਏਜੋਕਰਦੇਸਤਸੰਗਾ ਜਿਉਂਜਿਉਸਾਹਿ
ਬਚਿਤਕਰਨਤਿਉਂਤਿਉਚੜ੍ਹਦਾਰੰਗਾ ॥੨੬॥ ਹੇਹਰਦਮਨੂੰਚਿਤਰਖਦੇਮਦਾ
ਨਹੀਵਿਸਾਹੁ ਆਵੇਮੂਲਨਆਵਈਨਰਹੀਏਰੁਮਰਾਹੁ ॥੨੭॥ ਯੇਯਕੀਨ
ਪੀਰਤੇਕਰੇਂਤਾਪਵੇਕਬੂਲਾ ਨਾਨਕਆਖੇਕੂਤਬਦੀਨਪਹੂੰਚੇਜਾਇਰਸੂਲਾ ॥
੨੮॥ ਲਾਫਨਮਾਰੇਬਿਨਾਗੁਣਆਵੈਨਾਹੀਕੰਮਾ ਨਾਨਕਦਮਦਮਮਜਾ
ਦਰਖਮੁਰਸਦਪਾਸਸਲਾਮਾ ॥੨੯॥ ਛੋਡਤਕਬੰਰਗੁਮਰਾਹੀਂਡਾਢਾ
ਰਬਪਛਾਣਾ ਲੇਖਾਦੇਸੀਨਾਨਕਾਪਉਸੀਦਰਪਰਵਾਣਾ ॥੩੦॥ ਜਾਇ
ਤਨੇਸਬਦਬਾਬੇਜੀਕਹੇਤਾਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆਹੇਕਾਲੂਏਹਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਜੋਹੈਸੋ
ਕੋਈਵਡਾਵਲੀਹੈ ਇਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦੋਹਾਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣਾਹੈ
ਅਰਗੰਗਾਬਨਾਰਸੀਮੈਅਤੇਮਕੇਮਦੀਨੇਮੈਂਇਸਕੀਕੀਰਤੀਹੋਵੈਗੀਜ
ਦਉਹਨਾਬਾਲਕਾਨੇਸੁਣਿਆਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੁਲਾਂਕੇਪਾਸਪੜ੍ਹਨੇਬੈਠੇਹੈ
ਤਾਂਜੋਬਾਲਕਬਾਬਾਜੀਪਾਸਰਹਿਣੇਵਾਲੇਸੇਸੋਸਭੀਮੁਲਾਪਾਸਪੜ੍ਹਨੇਬੈ
ਠੇਗੁਰੂਜੀਕੀਪ੍ਰੀਤਕਰਕੇਮੁਲਾਜੋਕੁਛਲਿਖਦੇਵੇਸੋਈਬਾਬਾਜੀਤੁਰਤ
ਸੀਖਲੇਵੇ ਮੁਲਾਹੈਰਾਨਹੋਇਕੇਕਹੇਹੇਸਾਹਿਬਜੀਵਾਹੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਹੈਇ
ਸਤੁਰਕੀਕਾਪੜ੍ਹਨਾਬਹੁਤਮੁਸਕਲਹੈਕਿਤਨੀਆਬਰਸਾਪੜ੍ਹਦਾਰਹੈਤੌ
ਪੜ੍ਹਤਾਹੈਮੈਇਸਨੂੰਇਕਵਰੀਤਖਤੀਲਿਖਦਿੰਦਾਹੋਤੌਤੁਰਤਪੜ੍ਹਲੈਂਦਾਹੈ
ਅਜੇਹਾਫਹਮਮੈਕਿਸੇਦਾਨਹੀਦੇਖਿਆਇਸਕੇਸਾਹਿਬਕੀਵਡੀਇਨਾਇਤ
ਹੈਏਹਥੋੜ੍ਹੇਦਿਨਾਮੇਂਪੜ੍ਹਿਆਹੈਹੋਰਬਾਲਕਾਨੂੰਦਸਦਸਬਰਸਾਬਿਤੀਤਹੋਰ
ਕੇਹੈਨਪੜ੍ਹਦਿਆਨੂੰ ਅਜੇਤਕਨਹੀਪੜ੍ਹੇਇਸਪਰਸਾਹਿਬਕੀਮੇਹਰਬਾਨੀਹੈ
॥ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਜੋਕੋਈਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਆਵੈਸੋਤਿਸਨੂੰਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰ

੨੬ ਮੇਸਰਫਜੀਕੇ ਰਾਹੂਕੀਆਨਸੀਹਤਾਂਵੰਦੇ ਬਾਬਾਕੇਕੀ ਸਿਫਤ ਸਾਰਾਹੀਜਹਾਨ
ਲਗਾਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭਕੋਈ ਏਹਕਹੈਜੋਏਹ ਬੜਾਸਾਹਿਬਕਾਪਿਆਰਾਹੈਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀਵਿਚਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦੀ ਨਿਸਾਕਰੈ ਅਤੇਹਿੰਦੀਵਿ
ਚ ਹਿੰਦੂਆਂਦੀਨਿਸਾਕਰੈ ਜੋਕੋਈਮਿਲੈ ਸਭਕੋਈ ਸੰਤੋਖਿਆਜਾਵੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਹਿੰਦਵੀ ਫਾਰਸੀ ਤੁਰਕੀ ਅਰਬੀ ਸਭ ਬੋਲੀਆਂ ਮੈ ਜੈਸਾਕੋਈ ਮਿਲੈ ਤੈਸਾਹੀ
ਜਬਾਬਦੇਵਨਾ। ਜਾਕਿਤਨੇਕੁ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਬਹੁਤ ਬੇਸੁਮਾ
ਹਕੇਘਰਮੇ ਹੋਇਬੈਠੇ ਬੋਲੈਕਿਸੇਨਾਲਨਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂਨੇ ਮੁਲਾਨੂੰਸਦਵਾਇ
ਆ ਜਿਸਮੁਲਾਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੜ੍ਹਦੇਹੈਸਨਤਾ ਮੁਲਾ ਆਇਆ ਆਇਕਰਮੁ
ਲਾਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੂੰ ਝਾੜਾਕੀਤਾ ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੈਕਿਸੇਨਾਲਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਆਵਨ ਅਤੇ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾ
ਈ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਕਿਆਹੋਇਆਹੈ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇਨਾਲਨਾਹੀ ਤਾ ਮੁਲਾਨੇਪਾਸ
ਬੈਠਕਰਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇਸਾਹਿਬਕੇਵਾਸਤੇ ਭੋਰਾਹਿਕ ਤਾਂਬੋ
ਲਜੀ ਜਾ ਮੁਲਾਨੇ ਸਾਹਿਬਕਾਵਾਸਤਾਪਾਇਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ
ਮੁਲਾਕੀ ਤਰਫ ਰਸਾਮਾਲਾਇਕਰ ਉਠਬੈਠਾ ਤਾ ਮੁਲਾ ਬੜਾ ਖੁਸੀਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੈਨੂੰ ਰਖਪੀਰਾਂਦੀਹੋਵੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀ
ਤੂੰ ਤਾ ਖੁਦਾਇਦਾਬਖਸਿਆਹੋਇਆਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਤਾ ਖੁਦਾਇਦੀ ਮੇਹ
ਰ ਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਬੋਲਨੇਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਡਰਜਿਹੇਹੋਵੇਹੈਨ ਤੂੰ ਹਿਕ ਭੋਰਾ
ਹਿਕ ਤਾ ਬੋਲ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ।
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕ
ਰਤਾਰਾ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂੰ ਬੇਐਬ ਪਰਵਰਦਗਾਰਾ। ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰ
ਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਜੋ ਹੇ ਸਾਹਿਬਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਅ
ਰਜਹੈ ਸੋਤੂੰ ਕੰਨਦੇਕਰਕੇ ਸੁਣਜੀ ਤੂੰਕੈਸਾਹੈਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣਕਾਰਣ ਹੈਜੀ ਅ
ਤੇ ਏਹਬੰਦਾ ਐਬਾਂਦਾ ਭਰਿਆਹੋਯਾਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੇਐਬ ਹੈ ਜਿਤਨੇਜੀਵ ਹੈ ਤਿਨਾਦੀਪ
ਰਵਸਕਰਦਾਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇਬਿਨਾਹੋਰਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਮਖਾਵਨੇਨਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਦਵਲਗੀ ਹੋਏਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਉਠਕਰ ਬੈਠ ਤਾ
ਸਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮ ਫ
ਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਿਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚ ਨ ਦਾਨੀ

॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਸੁਣੋਮੁ ੨੧
ਲਾਜੀਮੈਕਿਸਨਾਲਬੋਲਾਦੁਨੀਆਤੋਫਨਾਹੋਂਦੀਜਾਂਦੀਹੈਏਹਬਾਤਮੈਤਾਂਹਿਕੀ
ਕਦਿਲਨਾਲਲਾਇਕਰਦੇਖੀਹੈਇਸਬੰਦੇਦੇਸਿਰਦੇਵਾਲਫਰੇਸਤੇਦੇਹਥਵਿ
ਚਫੜੇਹੋਏਹੈਨਪਕੜਕਰਲਈਖੜਾਹੈਬੰਦੇਹਿਕਦਾਚਸੇਵਿਚਲੈਜਾਵੇਗਾ॰
ਸੁਣੋਮੁਲਾਜੀਇਸਬਾਤਦੀਖਬਰਇਸਮਾਨੁਖਕੋਹਰਗਿਜਨਹੀਂਜੋਮੇਰੇਵ॰
ਲਾਸਿਰਦੇਅਜਰਾਈਲਦੇਹਥਾਵਿਚਹੈਨਮੈਨੂੰਆਪਣੇਮਰਨੇਦੀਖਬਰਨ
ਹੀਜੋਮੇਰਾਕੀਹਾਲਹੋਵੇਗਾਏਹਹੈਰਾਨਗੀਮੈਨੂੰਲਗਰਹੀਹੈਜੋਇਸਬੰਦੇ
ਨੂੰਹੋਰਕੁਛਕੀਕੂੰਸੁਝਦਾਹੈਤਾਂਫੇਰਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਤੂੰਤਾਂਅਜੇ
ਛੋਟਾਹੈਏਨਾਬੰਦਗੀਆਂਵਿਚਅਜੇਨਾਪਉ ਜਾਂਤੂੰਪੂਰ ਜਵਾਨਹੋਵੇਂਗਾਜੋਕੁ
ਛਤੇਰੇਜੀਅਵਿਚਆਵੇਸੋਕਰੀਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਮੁਲਾਜੀਜੇ
ਕੋਈਕਿਸੇਸਾਹਿਬਦਾਦਾਸਹੁੰਦਾਹੈਭਾਵੇਂਓਹਦਿਨਾਵਿਚਛੋਟਾਭੀਹੋਵੇਪਰ-
ਜਿਥੋਂਤਕਉਸਦੀਪਹੁੰਚਹੁੰਦੀਹੈਤਿਥੋਂਤਾਈਂਆਪਨੇਸਾਹਿਬਦੀਓਹਸੇਵ
ਹੀਕਰਦਾਹੈਤਾਂਓਹਖਿਜਮਤਗਾਰਆਪਨੇਸਾਹਿਬਨੂੰਭਾਂਵਦਾਹੈਸੁਣੋਮੁ
ਲਾਜੀਮੈਸਾਹਿਬਆਪਣੇਦੀਖਿਜਮਤਵਿਚਨਰਹਾਤਾਂਮੈਹਰਾਮਖੋਰਹੋਵ॰
ਗਾਂ॥ਮੁਲਾਨੇਕਿਹਾਏਹਬਾਤਤਾਂਨਾਨਕਜੀਤੂੰਠੀਕਕਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਸੁਣੋਮੁਲਾਜੀਜਦਇਸਨੂੰਅੰਤਸਮੇਅਜਰਾਈਲਫੜੇਗਾਤਾਂਉਸ
ਸਮੇਇਸਦੀਸਹਾਇਤਾਕੋਈਭੀਨਹੀਕਰਸਕਦਾਅਰਨਾਕੋਈਉਸਵੇਲੇ
ਯਾਰਹੀਬਣਦਾਹੈਨਾਕੋਈਮਿਤ੍ਰਹੀਹੈਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਤੋਂਹੋਰਕੋ
ਈਨਹੀਛੁਡਾਇਸਕਦਾਤਾਂਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਜਿਸਪਰਸਾਹਿ
ਬਮੇਹਰਕਰੇਤਿਸਕੋਛੁਡਾਵੇਹੈਪਰਤੂੰਅਜੇਬਾਲਕਹੈਂਤੇਰੇਪਰਖੁਦਾਇ
ਦੀਮੇਹਰਹੋਈਹੈਜੋਤੈਂਨੇਮਸੂਮਉਮਰਾਂਵਿਚਸਾਹਿਬਨੂੰਪਾਇਆਹੈਅਮਲ
ਸਾਹਿਬਸਭੈਨੇਤੈਨੂੰਨੇਕਦਿਤੇਹੈਨਅਤੇਤੇਰੇਪਾਸੋਂਬਦੀਕੋਈਨਹੀਂਹੋਇ
ਆਵਹਿਗੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਤੀਸਰੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਜਨਪਿਤ
ਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਮਤੰਗੀਰ॥ਆਖਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾ
ਰਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀਰ॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਯਾ
ਲਾਗਾਹੇਨਕੋਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਂਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਪ
ਰਮਾਰਥਸੁਣੋਮੁਲਾਜੀਏਹਬੰਦਾਅਵਾਈਆਗਾਲਾਵਿਚਰਹਿੰਦਾਹੈਅਨ॰

੨੮ ਪਹਿਰਾਂਵਿਚਇਕਘੜੀਭੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਨੂੰਨਹੀਯਾਦਕਰਦਾਅਰਪ
ਰਾਈਆਹੀਬਦੀਆਵਿਚਰਹਿੰਦਾਹੈਅਤੇਇਕਘੜੀਭੀਨੇਕੀਨਹੀਹੋਇ
ਆਵਦੀਅਰਸੁਣੋਮੁਲਾਂਜੀਮੇਰੇਤਾਂਏਹੋਨੈਲਹੈਨਏਹੁਜੇਹਾਮੈਸਾਹਿਬਦਾਬੰ
ਦੇਗਾਰਹਾਂਤਾਂਫੇਰਮੁਲਾਂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਸਾਹਿਬਨਾਲਸਹੀਹੋਇ
ਆਹੈਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਉਥੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਬਦਬਖਤਹਮਚੂ
ਬਖੀਲਗਾਫਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕਨਾਨਕਬਗੋਇਦਜਨਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾ
ਪਾਖਾਕ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹਨ॥ ਜੋਸੁਣੋ
ਮੁਲਾਂਜੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਬੂਝਕੀਬਾਤਇਸਬੰਦੇਨੂੰਅਸਾਨਹੀਹੈਪਰ
ਏਹਬੰਦਾਹਰਕਿਸੇਦੀਬਖੀਲੀਕਰਦਾਰਹਿੰਦਾਹੈਅਰਅਠੇਪਹਰਗਫ
ਲਤਵਿਚਹੀਰਹਿੰਦਾਹੈਹਰਕਿਸੇਦਾਬੁਰਾਹੀਚਿਤਵਦਾਰਹਿੰਦਾਹੈਅਰਬ
ਦਨਜਰਹੀਦੇਖਦਾਰਹਿੰਦਾਹੈਜੋਏਹਬੰਦਾਗਫਲਤਦਾਮਾਰਿਆਹੋਇਆ
ਬੇਬਾਕਹੋਇਆਫਿਰਦਾਹੈਸੁਣੋਮੁਲਾਂਜੀਏਹੁਬੰਦਾਸਾਹਿਬਦੀਸਿਫਤ
ਨਹੀਬੂਝਸਕਦਾਅਰਜੋਸਾਹਿਬਕੇਖਾਸਬੰਦੇਹੈਨਸੋਅਠੇਪਹਿਰਮਰ
ਣੇਨੂੰਯਾਦਕਰਦੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨਸੋਮੈਓਨਾਂਦੇਪੈਰਾਂਦੀਖਾਕਹਾਂਜੇਤਾਂਓਹਮੇਰੇ
ਉਪੱਰਮੇਹਰਵਾਨਹੋਵਨਤਾਂਮੈਨਿਹਾਲਹੋਵਾਂਅਤੇਏਹੁਬੰਦਾਬੇਬਾਕਹੋਇ
ਫਿਰਦਾਹੈਅਤੇਇਸਬੰਦੇਅਜੇਬਾਕੀਦੇਣੀਹੈਅਰਇਹਬੰਦਾਕਹਿੰਦਾਹੈ
ਮੈਬਾਕੀਨਹੀਦੇਣੀਸੁਣੋਮੁਲਾਂਜੀਜਿਨਾਂਨੇਬਾਕੀਨਹੀਦੇਣੀਹੁੰਦੀਸੋਬੇਗ
ਮਹੋਇਫਿਰਦੇਹੈਅਤੇਸੁਣੋਮੁਲਾਂਜੀਮੇਰੀਅਰਜਸਾਹਿਬਅਗੇਏਹੁ
ਹੈਜੋਮੈਸਾਹਿਬਦੇਚਾਕਰਾਂਦੀਪੈਰਾਂਦੀਖਾਕਹੋਵਾਂਅਰਮੇਰੇਮਨਵਿਚ
ਗਰੀਬੀਵਸੈਤਾਂਮੁਲਾਂਨੇਆਖਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਤਾਂਸਾਹਿਬਕੋਮਿਲਿ
ਆਹੋਇਆਹੈਂਅਤੇਅਸਾਂਨੂੰਖਸਮਮਾਨਾਤੁਸਾਂਹੀਕਰਨਾਹੈਸਚੀਦਰਗਾਹ
ਵਿਚਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣੋਮੁਲਾਂਜੀਤੁਸੀਭੀਸਾਹਿਬਨੂੰ
ਯਾਦਕਰਿਆਕਰੋਤਾਂਤੇਰਾਭੀਭਲਾਹੋਵੇਗਾਤੇਦਰਗਾਹਵਿਚਅਸੀਭੀ
ਤੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰਾਂਗੇਏਹਬਾਰਤਾਮੁਲਾਂਨੇਸੁਣਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦਿਆਚਰਨਾਉਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਆਪਣੇਘਰਨੂੰਚਲਾਗਿਆਅਤੇ
ਬਾਬੇਜੀਦੇਉਪਦੇਸਕਰਨੇਕਰਮੁਲਾਂਦੇਮਨਦੀਪਰਮੇਸਰਦੀਤਰਫਲਿਵ
ਲਾਗੀਵਿਸਿਆਂਨੂੰਛੋੜਕੇਇਕਮਨਹੋਇਕੇਪਰਮੇਸਰਸਿਮਰਨੇਲਗਾ

ਅੰਤਕਾਲਭੁਗਾਵੈਂਨੇਕੇ ਧਾਮਕੋਗਆ। ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ੨੮

ਅਗੈਸਾਖੀਕੁਲਦੇਪ੍ਰੋਹਤਨਾਲਹੋਈ

ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੌਬਰਸਦਾਹੋਇਆਤਾਜਨੇਊਪਾਵਨਦੀਰੀਤਕਰਨਵਾ
ਸਤੇਕਾਲੂਨੇਪਰੋਹਤਹਰਦਿਆਲਕੋਬੁਲਾਯਾਸੁਭਮਹੂਰਤਦੇਖਕਰਪ੍ਰੋ
ਹਤਜੀਨੇਂਸਭਸਾਮਗ੍ਰੀਮੰਗਵਾਈਜੋਜਾਤਭਾਈਕਾਲੂਕੇਥੇਸਭਕੋਕਹਾਅ
ਰਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਵਿਹਾਰਰਹਿਤੇਥੇਸਭਕੋਨਿਵਤਾਦੀਯਾਸਭਭਾਈਬਿਦਜਾਤੀਕੇ
ਅਰਬ੍ਰਹਮਣਭੀਇਕਠੇਹੋਇਕਰਬਾਬਾਜੀਕੋਜਨੇਊਪਾਵਨੇਲਾਗੇਅਸ
ਥਾਨਕੋਲੇਪਨਕਰਬੇਦਾਬਿਦਤਚੌਂਕਪੂਰਨਕੀਆਬੇਦੀਬੰਸਕੇਸਭਭਾਈ
ਔਰਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਬੇਦਾਬਿਧਕੇਗਿਆਤਾਥੇਸਰਬਤ੍ਰਇਕਠੇਹੋਇਕਰਬੈਠੇਬਾ
ਬਾਨਾਨਕਜੀਕਾਇਸਨਾਨਕਰਵਾਇਕਰਬੁਲਾਇਆਤਾਬਾਬਾਜੀਇਸਨਾ
ਨਕਰਕੇਆਇਬੈਠੇਐਸੇਸੋਭਾਪਾਵਤੇਹੈਜੈਸੇਸਭਤਾਰਾਮੰਡਲਮੇਂਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਸੋਭਾਪਾਵਤਾਹੈਪਰੋਹਤਨੇਛਤ੍ਰੀਓਕੀਰੀਤਬੇਦਾਬਿਧਤਸਭਕਰਵਾਈਜੋਪੁ
ਰਾਤਨਰੀਤਥੀਅਰਕੁਲਾਚਾਰਸਭਸਿਖਾਵਨੇਲਗਾਸੰਧਿਆਤਰਪਨਾਸਿ
ਖਾਸੂਤਧੋਤੀਜਨੇਊਮਾਲਾਤਿਲਕਖਟਕਰਮਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸਿਖਾਵਨੇਲਗਾ
ਅਤੇਜਨੇਊਪਾਵਨੇਲਗਾਤਉਸਰਬਸਾਮਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੁਕਤਭੁ
ਗਤਕੇਦੇਣੇਂਵਾਲੇਪਰੋਹਤਨੂੰਕਹਿਣਲਗੇਹੇਮਿਸਰਜੀਏਸਜਨੇਊਦੇਪਾ
ਏਤੇਕਿਆਅਧਿਕਤਾਹੁੰਦੀਹੈਇਸਜਨੇਊਪਾਏਦਾਕਿਆਧਰਮਹੈਅਤੇ
ਕੌਣਪਦਵੀਮਿਲਦੀਹੈਅਤੇਇਸਦੇਨਾਪਹਨਨੇਕਰਕੇਕਿਹੜੀਨੂਨਤਾਹੁੰਦੀਹੈ
ਤਾਹਰਦਿਆਲਜੀਬੋਲੇਇਸਜਨੇਊਦੇਪਹਰਨੇਬਿਨਾਅਪਵਿਤ੍ਰਹੁੰਦਾਹੈਕੋ
ਕੇਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੁੰਦਾਨਹੀਅਪਵਿਤ੍ਰਰਹਿੰਦਾਹੈਜਬਬੇਦਕੀਬਿਧਪੂਰਬਖ
ਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਇਸਜਨੇਊਕੋਧਾਰਤੇਹੈਤਬਸਭਕਰਮਧਰਮਦੇਅਧਿਕਾਰੀ
ਹੁੰਦੇਹੈਨਤਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਹੋਇਕਰ
ਜਨੇਊਗਲਪਾਇਆਅਰਬੁਰੇਕਰਮਕਰਨੇਥੀਨਟਾਲਿਆਖੋਟੇਕਰਮਕ
ਰਦਾਹੀਰਿਹਾਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਖਤ੍ਰੀਜਨੇਊਪਾਇਕੇਬਾਹਰਲੇਧਰਮਨੂੰਕਿਆਕ
ਰੇਗਾਧਨਦੇਵਾਸਤੇਹਿੰਸਾਧ੍ਰੋਹਅਧਰਮਅਤਿਪਲੀਤਦੁਸਟਤਾਝੂਠਚੁਗਲੀ
ਕੀਤੀਤਬਓਹਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਨਾਹੀਚੰਡਾਲਹੈਅੰਤਕੋਜਮਰਾਜਕੀਸਾਸਨਾਪ
ਵੇਗਾਤਿਸਨੂੰਜਨੇਊਪਾਏਕਾਕਿਆਫਲਹੈਈਹਾਜੋਪਾਪਕਰੇਗਾਸੋਨਰਕਭੋਗੇ

੩੦ ਗਾ ਜਬ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਗਏ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਨੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜੇ ਤੇ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈ
ਸੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਕੌਣ ਸਾ ਜਨੇ
ਊ ਹੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਤੇ ਇਸ ਪਰਾਣੀ ਦਾ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੌ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਕ
ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ॥ ਏਹੁ
ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਾ ਪਾਂਡੇ ਘਤੁ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਾ ਧਰਮ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ
ਤੇ ਤੌ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਇਆ ਕੀ ਕਪਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਸੂਤ ਕਰੈ ਅਰ ਸਤ ਕਾ
ਵਟ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਅਰ ਜਤ ਦੀਆ ਗੰਢੀ ਦੇਵੈ ਤਾ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਜ
ਨੇਊ ਪਵੈ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਕਪਾਹ ਕਾ ਜਨੇਊ ਤਾ ਮੇਰੇ ਕੰਮ
ਨਾਹੀ ਅਰ ਕਪਾਹ ਕਾ ਸੂਤ ਵਟ ਕੇ ਕਾਹੇ ਕੋ ਗਲ ਪਾਵਤੇ ਹੋ ਇਸ ਕਪਾਹ ਕਾ ਸੂਤ ਵ
ਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਪਾਹ ਦਾ ਸੂਤ ਅੰਗ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜ
ਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਗਲ ਪਾਇ ਤੇ ਮੈਲ ਲਗ ਕਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇ ਕੇ ਟੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਰ ਜੋ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਅਤੇ ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਦੀ ਮੈਲ
ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਦੇ ਟੁਟਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੁਣ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਧੰ
ਨ ਓਹ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹ ਕਪਾਹ ਦਾ ਜਨੇਊ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਏ ਉ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤਾ
ਓਹ ਸਚ ਕਾ ਜਨੇਊ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲ ਪਾ ਓਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਪਾ ਤਾਂ ਪੰ
ਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤ ਅਜਾ ਅਜ ਨਹੀ ਥਾਪਿਆ ਜੇ ਤਾ
ਏਹ ਜਨੇਊ ਸਾਡਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਮਨਾ ਹਿ ਕਰ ਜੀ ਪਰ ਏਹ
ਜਨੇਊ ਤਾ ਪਿਛੇ ਭੀ ਆਦਿ ਅੰਤ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹ ਜਨੇਊ ਤਾ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀ ਜਾਣ ਕਾ
ਤਾ ਫੇਰ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਜਨੇਊ ਤਾ ਪਿਛੇ ਭੀ ਸਨਕਾਦਕਾਂ ਤੇ ਆ
ਦਿ ਲੈਕਰ ਪਹਿਨਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮਨਾ ਹਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਚੌਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚੌਕੇ ਪਾਇ
ਆ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਥੀਆ॥ ਓਹ ਮੂਆ ਓਹ ਝੜ ਪ-

ਫਿਆਵਿਤੁਗਾਗਾਇਆ॥੧॥ ਮ:੧ ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆ
ਲਖਗਾਲਾਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥੨॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਏਹਐ
ਵੇਹੀਗਾਲਹੈ ਏਾਤਾ ਸਭੇ ਗਲਾ ਮਨੁਖਾਦੀਆਥਾਪੀਆਹੋਈਆਹੈਨ ਆਪੇ
ਹੀਮਨੁਖਾਨੇਚੌਕਾਪਾਇਆ ਆਪੇਹੀ ਮਨੁਖਨੂੰ ਚੌਕੇਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾਆ
ਪੇਹੀਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰ ਗੁਰੂਕਰਕੇ ਸਮਾਝਿਆ ਜਨੇਊਪਾਇਆ ਉਸਨੂੰਮਨੁਖਨੇਕਹਆ
ਏਹੁਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰਾਗੁਰੂਹੋਇਪਹੁਤਾਆਹੈ ਜੈਸਨੇਮੈਨੂੰ ਦੀਖਿਆਦੇਕਰਜ
ਨੇਊਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇਸੁਣੋਪਾਧਾਜੀ ਜਾਂਓਹਮਾਨੁਖਮਰਗਿਆਤਾਂਓਹਜਨੇਊ
ਭੀਜਲਗਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੀਵਭੀ ਵਿਭਗਾਗਾਇਆ ਅਤੇਸੁਣੋਪਾਧਾਜੀ ਬ੍ਰਾ
ਮਣਭੀ ਉਸੇਜਨੇਊਨੂੰ ਥਾਪਨਜੋ ਜੇਹੜਾ ਜਨੇਊ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹਵਿਚ ਨਾਲ
ਰਲੇ ਅਤੇਜਿਤਨੀਆਂਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰਨੇਥਾਪੀਆਂਹੈਨ ਸੁਏਥੇਹੀ ਰਹਿਜਾਵਣ
ਗੀਆ ਅਤੇ ਉਸਵਸਤਦੀ ਸੋਭਾਭੀਇਥੇਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ
ਜੀਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚ ਉਸਵਸਤਕੀਸੋਭਾਨਾਹੀਹੋਂਦੀ ਅਰਜੋਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜ
ਨੇਵਸਤੂ ਥਾਪੀਆਹੈਨ ਸੋਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰਨੂੰ ਨਹੀਭਾਵਦੀਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਅਸਾਨੂੰਤਾਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਨਾਲਮੰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰਦੀਆ
ਭਾਲਾਦ੍ਰਿੜਾਂਵਦਾਹੈ ਸੋਤਾ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇਕੰਮਨਾਹੀ ਸੁੱਜਿਸਨੇ ਤਾਏਹੁਬਚਨ-
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸੁਣੇ ਸਾਨਿ ਸੋਤਾ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਕੇ ਉਠੇ॥ ਅਰਕਹਿਨ
ਲਗੇਹੈਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਹੈ ਤਾਫੇਰ
ਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੈ ਨਾਨਕਜੀ ਤੇਰੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਨੇਕਰਕੇ ਕਾਲੂਨੇਇਤਨਾਦਰ
ਬ ਖਰਚ ਕਰਿਆਹੈ ਅਰਕਿਤਨੇਹੀਭਾਈ ਸਨਬੰਧੀ ਇਕਠੇ ਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇ
ਆਇਕੇ ਬੈਠੇਹੋਏਹੈਨ ਪਰਜੋਤੂੰਹੁਨ ਜਨੇਊ ਨਾਪਾਵੇਗਾ ਤਾਜਿਤਨਾ ਪਦਾਰਥ
ਲਗਾਇਆਹੈ ਸਭੁਐਵੇਂਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਤਨੇਸਨਬੰਧੀ ਆਏਹੈਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾ
ਮਣ ਬੇਦਪਾਠੀ ਆਏਹੋਏਹੈਨ ਸਭ ਬਿਰਥੇਜਾਵਨਗੇ ਅਗੇਜਿਉ ਤੇਰੀਜੀ
ਅਮੈਆਵੈ ਤਿਵੇਂਕਰਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋਰ ਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਤਗ
ਕਪਾਹੋਕਤੀਐਬਾਮਨਵਟੇ ਆਇ ਕੁਹਬਕਰਾਰਿਨਖਾਇਆ ਸਭੁਕੋ ਆਖੈ
ਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਪਾਈਐਹੋਰ॥ਨਾਨਕਤਗਨਤੁਟਈ
ਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ

੩੨ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਦੇਊ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਗਲ ਮੈਂ ਜਨੇਊ ਤਦ ਪਾਊਂ ਜਾ ਇਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਏਹੁ
ਜਨੇਊ ਤੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਅਰ ਸੁਣੋ ਹੇ
ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਇਹੁ ਤਗੁ ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪਾਊ ਪਰ ਇਸ ਤਗੁ ਨਾਲ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਜਨੇ
ਊ ਪਾਵੇ ਤਾ ਆਪ ਹੀ ਪਾਵੇ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਬਰਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਭੀ ਜ
ਗਤ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜਿਵੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾ ਪੰ
ਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਸ ਜਨੇਊ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਜਨੇਊ ਪਾਇ
ਆ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਤਗ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੋ
ਰਹੈ ਅਤੇ ਮੈਲਾ ਭੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਅਰ ਟੂਟੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗ ॰
ਹ ਵਿਚ ਭੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸੋ ਤਗੁ ਕਹੀਐ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥
॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ
ਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸ ਪੂਤ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਾਨੁ
ਖ ਨੂੰ ਏਹੁ ਚਾਹੀਏ ਜੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਸਾਲਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰ ਸਚ ਕੇ ਧਰਮ ਮੈ ਰ
ਹੈ ਅਰ ਸਤ ਕੇ ਸੂਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਸਚ ਕਾ ਜੇਰ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ ਤਗ
ਸਦਾ ਹੀ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਪ ॰
ਹੁ ਉਗਾਵੈ ਅਰ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤ ਕਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਸਚ ਕਾ ਤ
ਗੁ ਪਾਏ ਸੋ ਤਗ ਟੁਟਦਾ ਨਹੀ ਐਸਾ ਤਗ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਤਾ ਇ
ਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਅਸਥਾਨਾ ਵਿਚ ਏਹ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਉਪ
ਦੇਸ ਹਰਦਿਆਲ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਧੰਨ ਧੰਨ
ਕਹਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂਹੀ ਜਾਣੇ ਅਰ ਸਭ ਬੇਦੀ
ਬੰਸ ਕੋ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਇਆ ਬਡੇ ਉਤਸਾਹ ਸਾਥ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣੋ ਕੋ ਦਖਣਾ ਦਈ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕਹਿ ਕਰ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਕੋ ਜਾਂਦੇ ਭਏ ਅਰ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ ਭੀ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਆ
ਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੂਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗਊ ਮਹਿਖ ਚਰਾਵਣ ਕੀ ਚਲੀ

ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਕਉ ਲੁਕਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਸਤ ਸੁਭਾਵ ਕ
ਰਿ ਕਰ ਲੀਆ ਉਦਾਸੀਨ ਬਿਰਤ ਧਾਰ ਲੀ ਜਿਸ ਤੇ ਲੋਕ ਨ ਜਾਨ ਸਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦ

ਲੀਏ ਬੁਲਾਨਕਰਹਿਨਹੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਤੇ ਰਿਖੀਓ ਜੈਸੀ ਦਸਾ ਹੋਰਹੀ ਹੂੰ ਰਾਤ੍ਰ ਦਿਨ ੩੩
ਅੰਤ੍ਰਮੁਖੀ ਬਿਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕੋ ਅਸਤ ਦੇਖਕੇ ਕਿਸੀ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰ
ਤੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ਦੇਖਕਰ ਏਹੁ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਮਤ ਭ੍ਰਿਛ ਹੋਰਹੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਚੁਪ
ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ ਕੀ ਨਜਰ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ
ਜਤੇ ਇਹ ਮਸਤ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਯਾ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਕੀ ਛਾਇਆ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣ
ਤਾ ਕਹਿਤਾ ਨਹੀ ਇਸਤ੍ਰਾ ਕੋਈ ਰੋਜ ਬੀਤ ਗਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਾਸ
ਲੈ ਬੈਠਾ ਬਡੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਬਗਲ ਮੈ ਲੈਕਰ ਸਿਰ ਪਰ ਹਾਥ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕਾ ਮਸਤਕ ਚੂੰਮਿਆ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸੀ ਵਕਤ
ਬੋਲਣ ਬੋਲਣ ਕਾਮਕਾਜ ਕਿਰਤ ਘਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਵੇਹਲਾ ਬੈਠਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀ-
ਕਿਰਤ ਭੁਗਤ ਕਾ ਪਰਚਾ ਭੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੂੰ ਹਮਾਰੇ ਘਰ ਮੈ ਤੈ ਕਿਰਤ
ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸਰੇਗੀ ਮਹੀਆ ਗਊਆ ਚਰਾਇਆ ਕਰੋ ਇਸੀ ਕਾਰ ਮੈ ਪਰ
ਚਿਆ ਕਰੋ ਨੌਕਰ ਜੋ ਚਰਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਵਿਗਾਰੀ ਆਦੀ ਤਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ
ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਚਰਾਓਗੇ ਤਉ ਦੂਧ ਬਹੁਤ ਹੋਇਗਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ
ਬਕਹਿਆ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਛਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਮ ਕਹੋਗੇ ਤਿਉ
ਹੀ ਕਰੇਗੇ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਊਆ ਮਹੀਆ ਚਾਰਣ ਗ
ਏ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਹਾਥ ਮੈਂ ਛਟੀ ਹੈ ਮਾਨਹੁ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਸਫਲ ਕ
ਨੇ ਲਗੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਗਊਆ ਕੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਦੇ ਹਰੇ ਤ੍ਰਿਣ ਚਰਾਵਤੇ ਰਹੇ ਸ
ਝਾ ਕੇ ਸਮੇ ਘਰ ਕੀ ਤਰਫ ਕੋ ਮੋੜ ਲਿਆਵੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਤ ਹੀ ਐਸੇ ਬਿਵਹਾ
ਰ ਮੈ ਪਰਚੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਖਕੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
ਦਨੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਵੇਲੇ ਉਠਕਰ ਕਹਿਓਸ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੈਨ ਸੁਨਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਗਊਆ ਮਹੀਆ ਕਉ ਖੋਲ ਕਰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਚਲੇ ਚ
ਰਾਵਤੇ ਹੂਏ ਬਾਹਰ ਮੈ ਫਿਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਮੈ ਬੈਠ ਗਏ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਕ
ਸਮਾ ਥਾ ਆਪ ਸਮਾਧ ਮੈ ਅਸਥਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਗਊਆ ਇਕ ਕਣਕ ਦਾ ਖੇਤ
ਸੀ ਤਿਸ ਮੈ ਜਾਇ ਵੜੀਆ ਚਰ ਚੁਗ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਇਕ ਤਰਫ ਬੈਠ ਗਈਆ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੈ ਲਿਵ ਲੀਣ ਥੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਇਕੇ
ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਖੇਤ ਮੈ ਇਕ ਤਿਣ ਕਾ ਭੀ ਨਹੀ ਗਊਆ ਮਹੀਆ ਬੈਠੀਆ ਹੈ ਦੇ
ਖਕੇ ਬਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਸਫੀਠਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਨਿਖਸਮਾ

੩੪ ਜਾਨਕੇ ਚਰਾਇਆ ਹੈ ਮੈ ਪਾਣੀ ਸਿੰਚਦਾ ਹਾਰ ਰਹਾ ਹਾਂ ਐਸਾਨਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਪੁਰਖ ਹੈਂ-
ਜਿਸਦੇ ਪਸੂਆਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਖਾਇਆ ਹੈ ਉਸਕਾ ਉਚਾ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਗਊਆਂ ਖੇਤੁ ਥੋਂ ਕਢਣ ਲਗੇ ਤੌ ਕਿਰਸਾਨ ਆਖਨ ਲਗਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਜਾਨ ਨਹੀ ਦੇਊ
ਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕੋਈ ਪ
ਸੂ ਮਹੀਆਂ ਨੇ ਮੂਹ ਪਾਇਆ ਜਿਤਨੀ ਤੇਰੀ ਪਰਾਲ ਬਧੀ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਇਸ ਮੇ ਵਿ
ਰ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਬਿਗੜਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਤ ਬਿਗੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਲਨਾਈ ਕੀਤੇ ਸ
ਉਰਦੀ ਨਹੀ ਜੋ ਸਉਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਬਿਗਾੜ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਏਹ ਬਾਤ
ਜਗਾਤ ਨਾਥ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਨਕਰ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਛੋੜ ਦਿਹੁ ਜੋ ਬਾਤ ਬੀ
ਤਗਈ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿਊਂ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬਹੁਤੁਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਪਰ ਓਹ
ਮਾਨੈ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਿਉਂ ਜੁ ਖੇਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਉਸਦੇ ਜੀ ਮੇਂ ਲਗੀ ਭਈ ਹੈ ਝਗ
ੜਦੇ ਝਗੜਦੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸ ਜਟ ਨੈ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇ
ਮੁਠਾ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਕਣਕ ਦਾ ਗਾਈ ਮਹੀ ਨੂੰ
ਖਵਾਇਆ ਹੈ ਅਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੋ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ
ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਇਸਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭਰ ਦੇਵੇ ਰਾਇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲੈ
ਗਏ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਕਰਤੂਤ ਭਲਾ ਦਿਵਾਨਾ ਕਰ ਛ
ਡਿਆ ਹਈ ਆਕੇ ਰਾਹਕ ਦੀ ਖੇਤੀ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਵਾੜ ਕੇ ਉਜਾੜ ਛਡੀ ਹੈ
ਸਾ ਇਸਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭਰ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤਾ ਤੁਰਕਾ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਤਾ ਵਡੀ ਖੁਰਾਬੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਅਰੇ ਤੂੰ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਓਥੇ ਤਾ ਇਕ ਪਠਾ ਭੀ ਮ
ਹੀ ਟੁਕਿਆ ਏਹ ਜਟ ਕੂੜ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦੇਖੋਜ
ਇਕਰ ਦੇਖ ਆਵੇ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਖੇਤ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ਹੱਲਿਆ ਤਾ ਕੈਸਾ
ਉਜਾੜਾ ਭਰਨਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਤਾ ਓਹ ਆਦਮੀ ਓਸ ਖੇ
ਤ ਦੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਫਿਰ ਕੇ ਦੇਖ ਆਏ ਆਨ ਕਰ ਕਹਿਓ ਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਓਥੇ ਖੇਤ ਦਾ
ਇਕ ਪਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ਟੁੱਟਾ ਅਤੇ ਪਸੂ ਦਾ ਖੋਜ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਖੇਤੀ ਲ
ਹਿ ਲਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਜਟ ਕੂੜਾ ਹੈ ਏਤੁ ਕੇ ਫੇਰ ਆਏ ਹੈ ਓਹ ਜਟ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਦੇ
ਖੇਤ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤੋ ਖੇਤੀ ਲਹਿਲਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ ਜ
ਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਓਸ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ ਏਹ ਅ
ਪਖੁਦਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਲੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਯਾ

ਮੈਰਾਇਪ ਜਫਰਿਆਦੀਗਇਆਹਾਂ ਖੇਤੀ ਉਜੜੀ ਪਈ ਸੀ ਓਥੋਂ ਅਚੁਦੇਤੇਕੇ
ਹਰੀਭਰੀਹੋਗਈ ਇਸਤੇਏਹ ਖੁਦਾਇਹੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਸੁਣਕੇ ਪਛੁਤਾਇਆਤੇ
ਨਾਨਕਜੀਅਗੇਸਲਾਮਕੀਤਾ ਬਾਬਾਜੀ ਤੇਮਹਿਤਾ ਘਰਨੂੰਆਏ।

ਅਗੇਸਾਖੀਪਛਾਵੇਂਦੀ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰ ਸਰਧਾਵੇਣਦੀ

ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅਨੇਕ ਲੀਲਾ ਕਰਤੇਭਏ ਪਰਫੁਲਤਕਮਲਕੀਨਿਆ
ਈਜਿਨਕਾਮੁਖ ਖਿੜਿਆਹੋਇਆਹੈ ਨਿਤਹੀ ਗਊਆਚਰਾਵਣੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਬਨਮੇ ਸੁੰਦਰ ਬ੍ਰਿਛ ਫੂਲੇਹੂਏਹੋਵਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਬੋਲਦੇਹੋਵਨ ਫੂਲਬਹੁ
ਤ ਖਿੜੇਹੋਏਹੋਵਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਸਬਨਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇਰਹੀਹੋਵੇ ਤਹਾਂਜਾਇ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਗਊਆਚਰਾਉਂਦੇਹੈਨ ਇਕ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਬਡੇ ਸੁ
ਦਰ ਨਵੀਨ ਪਤ੍ਰਕੋਮਲ ਬ੍ਰਿਛੋਸੇ ਲਗੇਹੂਏ ਦੇਖਕਰ ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਬਡਾਕੋਮ
ਲ ਦੇਖਕੇ ਗਊਆਚਰਦੀਆਂਹੈਨ ਅਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਡੀ
ਤਪਸ ਪੈਦੀ ਹੈ ਤਬ ਗਊਆਂ ਚ੍ਰਾਉਂਦੇ ਚਰਾਉਂਦੇ ਸ੍ਰਮਿਤ ਹੋਇ ਹੋਇ ਕੁਛ ਆ
ਲਸ ਆਇਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਦਾਸੀ ਭੀ ਚਿਤ ਸੇ ਮਿਟਦੀ ਨਾਹੀ ਪਵਨਜੋ ਸੀ
ਲਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਵਹਿਤੀਹੈ ਕੋਮਲ ਘਾਸ ਦਾ ਬਿਛੌਨਾ ਅਰ ਬਡੀ ਗਾਹੜੀ
ਛਾਇਆ ਦੇਖਕੇ ਬੈਠਗਏ ਕੁਛ ਨੇੜਾ ਵਿਚ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਆਇਗਈ ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਘ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਹਾ ਸੋਇਗਏ ਨਿੰਦ੍ਰਾਕੇ ਵਸ ਹੋਇਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦਲੀਏ ਸੂਰਜਕੀ
ਤਪਤ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਪੜਤੀਹੈ ਬਾਬਾਜੀਕੇ ਮੁਖਪਰ ਗਰਮੀਕੇ ਕਣਕੇ ਹੋਇ
ਰਹੇਹੈਨ ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਫੂਲਕੇ ਪਤ੍ਰੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇ ਕਿਣਕੇ ਖੜੇਹੋਇਰਹੇਹੈ
ਜੈਸੇ ਮੋਤੀਓਂਕੀ ਪੰਗਤੀ ਸੋਭਾਦੇਰਹੀਹੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇ
ਕਿਣਕੇ ਸ੍ਰਵਤੇਹੈਂ ਜਬ ਸੂਰਜ ਦੁਪਹਿਰਕੇ ਪੀਛੇ ਢਲਗਿਆ ਤਿਸ ਸਮੇਂ ਰਾਇ-
ਬੁਲਾਰ ਸਕਾਰ ਖੇਤ੍ਰਕਰ ਆਇ ਲੰਘਿਆ ਦੂਰੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀਨੂੰ ਸੋਏਹੂਏ ਦੇਖਿ
ਆਏਕ ਅਚੰਭਾ ਕਿਆ ਦੇਖਤਾ ਭਇਆ ਹੋਰ ਜੋ ਬ੍ਰਿਛਹੈਨ ਸਭਕਾ ਪ੍ਰਛਾਵ
ਢਲਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਬਿਰਛਦੇ ਛਾਇਆਵਿਚ ਬਾਬਾਜੀ ਸੋਏਪ
ਏਹਨ ਤਿਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾ ਨਹੀ ਢਲਿਆ ਇਸੀਤੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਭਿਆ ਅਰ ਮੁਖਤੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ
ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨਹੈ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕਹੈ ਤਾਂਰਾਇਨੇ
ਕਹਿਆ ਏਹ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਆਪਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿਭਸਮਮੇ ਲੁਕੀ ਰਹਿੰਦੀਹੈ

ਜੋਕੋਈ ਪਛਾਨਨੇਵਾਲੇਹੈਂ ਸੋ ਫੋਲਕਰ ਆਪਨੇ ਸੀਤ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇਹੈਂਨ ਤੈਸੇ
੩੬ ਹੀ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਜਾਨਨਵਾਲੇ ਕੋਈ ਪਛਾਨਤੇਹੈਂ ਅਗੇ ਖੇਤਦਾ ਅਰੁ
ਭੀ ਦਿਖਿਆ ਹੈ ਅਬ ਬ੍ਰਿਛ ਦੀ ਛਾਇਆ ਖੜੀ ਹੈ ਐਸੇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਨਕ
ਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀਕੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਆ ਅਰ ਘਰਕੋ
ਜਾਤਾ ਭਇਆ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ
ਤਬ ਰਾਇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੜਾ ਆਦਰ ਦੀਆ ਅਰ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕਾਲੂ ਨੂੰ
ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਭਾਗਾਂਵਾਲਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਐਸਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਭਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤਾ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹਈ ਇਸ ਕੋ ਕੋਈ ਐਸਾ ਬੋਲ ਕੁਬੋਲ
ਨ ਆਖੇ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਹੁਤ ਕੌੜਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੌੜਾ ਬੋਲ ਨ ਬੋਲੀ ਜਿਸ-
ਦਿਨ ਦਾ ਏਹ ਏਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਏਥੇ ਬੜੀ ਬਰਕਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
ਅਬ ਜਿਤਨੇ ਅਸੀ ਲੋਕ ਏਥੇ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਸਭ ਏਸੇ ਦੇ ਵਸਾਏ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਤੂੰ ਭੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਏਹ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਜਾਣੇ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਨੀ
ਏ॥੧॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਰੰਪ ਕੀ ਛਾਂਵ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਤ ਹੀ ਐਸੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰੈ ਘਰ ਮੇਂ ਰਹੈ ਤਉ ਸਮਾਧ ਅਸਥਿ
ਤ ਰਹੇ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇ ਤੌ ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜਬ ਕੋਈ
ਸੰਤ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ ਸੁਣੈ ਤਬ ਗਊ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕਬੀ ੨
ਚਲੇ ਜਾਵੈਂ ਸਦਾ ਸਤਸੰਗ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ਅਰ ਆਪਨੇ ਜਾਤ ਭਾਈਓਂ ਮੇਂ ਨਹੀ ਮਿ
ਲਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਵਾਰਤਾ ਹੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਬਚਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਹਿ
ਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਬਿਰਤ ਸੇ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਐਸੇ ਹੂਆ ਬਾਹਰ ਜੋ ਗਏ
ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧ ਜੋ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਸ
ਰੀਰ ਥਕਤ ਹੋਏ ਤੇ ਲੰਬੇ ਪੜ ਗਏ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਕਣਕ ਦੀ ਕਛ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੋ
ਏ ਹੂਏ ਸੇ ਤਹਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਫਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਪ ਆਈ
ਸਰੱਪ ਸੁਫੈਦ ਰੰਗ ਕਾਬਾ ਜੈਸੇ ਸਊਕਾ ਦੂਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸ
ਮਝਾ ਕਿ ਓਹੀ ਏਹ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਜੁ ਖੀਰ ਸਮੁੰਦਿਰ ਮੈ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਕੀ ਸੇਜ ਅ
ਕਰ ਸੁਖ ਪੈ ਬਿਰਾਜਤਾ ਹੈ ਓਹੀ ਲਛਮੀਨਾਥ ਅਬ ਈਹਾ ਬਿਰਾਜਿਆ ਹੈ ਮੈ

ਅਸ਼ਟਾਪਿਲਕਰੇ ਫਣ ਫੈਲਾਇਕੇ ਸੀਰ ਪਛਾਇਆ ਕਰਕੇ ਇਕੇ ਪਾਸੇ ਹੋਇਬੈ- ੩੧
ਠਾ ਧੁਪ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਤੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਇ
ਕਲੰਗਰ ਸੁਤਾ ਪਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਥੇ ਪਰ ਸਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਫਣ ਕਢਕੇ ਦਿਲ ਵਿਚ-
ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੋਸ ਜੁ ਜੇਕਰ ਏਹ ਨੀਗ੍ਰ ਜੀਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਹੈ ਅਥੀਆ
ਔਲੀਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਪ ਨੇ ਸਾਹੁ ਪੀ ਲਇਆ ਹੈ ਤਾ ਏਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਇਤ
ਨਾ ਸੋਚਦਾ ਹੀ ਸੀ ਪਿਛੋਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਇ ਗਏ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੀਗ੍ਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਤਾ
ਸਹੀ ਜੋ ਏਹ ਕੌਣ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਡਿਠਾ ਜਾ
ਦੇਖਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਕੋ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਪਇਆ ਹੈ ਆਦਮੀਯਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਸਪ ਤਾ ਛਪ ਗਿਆ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਇਸ ਨੀਗ੍ਰ ਨੂੰ ਉਠਾਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਤੋ ਸਹੀ ਕਿ ਏਹ ਜੀਵਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਯਾ ਨੇ ਜਾਇਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਿਰ ਪਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਖੜੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਉਠਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਜੀ ਘੋੜੇ ਪਰੋ ਉਤਰਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਓਸ ਦੇ
ਖੋ ਭਾਈ ਅਗੇ ਖੇਤ ਦੀ ਖੇਲ ਤੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਅਤੇ ਅਜ ਏਹ ਸਰਪ
ਦਾ ਖੇਲ ਦੇਖਿਆ ਏਹ ਕੋਈ ਬਡਾ ਅਜਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਵਲੀ
ਹੈ ਅਕੇ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਭੀ
ਬਡੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਏਹ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਰਾ
ਜਾਵਿਰ ਸੁਕਾਹਿ ਪਏ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਊਆ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਧ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਬਡਾ ਸੁਭਿਖ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਬਡੀ ਸੁਖ ਨਾਲ ਵਸ
ਦੀ ਹੈ ਤਾ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇ
ਸ ਨੀਗ੍ਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮੇਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਰਾ-
ਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਜੋਗਈ ਜੋ ਏਹ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਏਹ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਔਲੀਯਾ ਹੈ

੩੯ ਇਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵ
ਡੇ ਸੁਖੀ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਏਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਾਲੂ ਘਰ ਉਠ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸੁਧਾ ਨਾ
ਆਈ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਲੀ ਬੀਜਣੇ ਦੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ
ਨਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਵਾਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਹੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਤਾਂ ਅਛੀ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ
ਏਹ ਮਸਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚਾਲੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਹਟੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਲੈ
ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਸੀ ਕਿਸੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਲਗੇ ਰਿਹਾ ਕਰੋ ਬੈਠ ਰ
ਹਿਣਾ ਅਛਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ
ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਰ
ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਆਮ ਕੀ ਜਾਂਗਾ ਜੋ ਜਿਮੀਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਪੈਲੀ ਬਿ
ਜਵਾਓ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਵੈ ਜੋ ਬੈਲ ਭੀ ਲਵੋ ਟਹਿਲੀਏ ਕਾਮੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੀਜ ਭੀ ਲੈ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸਵਾ
ਮਨ ਬੀਜ ਲੈ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਜ ਲੈ ਕਰ ਉਸ ਪੈਲੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕ
ਰਕੇ ਬੀਜ ਬਿਜਾਇਆ ਕਾਮਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣ ਲਗੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਦੇਖਨ ਗਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਉਗੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ ਮ
ਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਈ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਚਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ
ਹੈ ਸੋ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਖੇਤੀ ਅਸਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਰਸਾਵੇਗਾ
ਇਸ ਖੇਤੀ ਹੋਇਆਂ ਤਾਂ ਇਕਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡਾ ਇ
ਸ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਮੇਂ
ਲਿਵਲੀਨ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੈਂ ਹੂਏ ਉਸ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰਖੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡੰਗ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਛਾ ਚਰ ਚੁਗ ਜਾਵੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਟਕੇ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਖੇਤੀ ਜ
ਇ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਓਥੇ ਕੁਛ ਭੀ ਨ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਵਡਾ ਗੁਸੇ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੁਰਬਚਨ ਬੋਲੇ ਕਹੇ ਜੋ ਤੂੰ ਭਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਚੌੜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਅਛੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆ
ਖਿਆ ਜੋ ਅਜੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਨਾਨਕ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਮੀਨ ਲੈ ਕੇ ਵਡਾ ਇਕ ਪਿੰ

ਤੂ ਪਟਵਾਇ ਦੇਵਾਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਖੇਤੀ ਜੇਮਟੀ ਹੀ ਨੂੰ ਪਸੂਆਂ ਪਾਸੋ ਖਵਾਇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਗੁਸ ੩੯
ਖਾਇਕਰ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪੰਡਿ
ਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੁਲਾ ਛੁੜ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਐਹੋ ਜੇਹੇ ਤੇਰੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਦੇਖ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਉਜਾੜ ਕੀਤੀ ਹੈਸੁ ਅਗੋ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਕਰਮਹੀਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਸੋ ਹਾਸਲ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਹੋਰ ਕਈ ਜੀ ਅਵਰ ਸਾਵਨਗੇ
ਅਤੇ ਕਿਤਨਿਆ ਹੀ ਜੀਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਵਿਚ ਰੋਸਨ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੂਹਿ ਥੀ ਬੇਦ ਕਤੇ
ਬ ਅਚਾਣਕ ਹੀ ਨਿਕਲਨਗੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਧੋਖਾ ਨ ਕਰ ਏਹ ਗਲਆਂ
ਖਨੀ ਭੁਰੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਹੂਧਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ
ਫੇਰ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਘਰ ਆਇਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਜੋ ਬੈ
ਠਾ ਹੈ ਤਾ ਸੁਸਤ ਹੋਇਕਰ ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹੇ ਜੇ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾ ਓਥੇ ਹੀ ਲਿਵ-
ਲੀਣ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈ ਕਹੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਕੇਹਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਓਂ ਜੋ ਬੁਢੇਪੇ ਦੀ ਵਰੀ ਤੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬੋੜਿਆ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਮੈ ਦ
ਹਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕਾਈ ਆਵਦੀ ਹੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਨਾਨਕੀ ਪੈਦੇ ਹੋਈ ਆਹੀ
ਤੇ ਪਿਛੋ ਤੂ ਪੈਦੇ ਹੋਇਓਂ ਸੋ ਤੂ ਸਾਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਡੋਬਿਆ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਮੈ ਖਪ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਗੋ ਜਬਾਬ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ
ਧੋਖਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਭੀ ਕੁਛ ਸਮਝ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਤਿਉ
ਹੀ ਮੈ ਕਰਾਗਾ ਜੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ੫

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਰਹੀ ਬੋਲੇ ਚਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਲਿਮਾਹੀ ਪਾਇਆ
ਰਹੇ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਡਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੀ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਲਿਮੋ ਪੈ ਰਹਣਾ ਕਿਉਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਜੁਆ

੫੦ ਨਉਮਰ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿਰਤ ਕੀਤਿਆਂ ਜਗਤ ਭੀ ਸੋਭਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤ ਦੀਆਂ ਕਮਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋਕ ਆਕ
ਰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਹੈ ਏਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸਰੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ
ਕੇ ਬੁਰੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜਾਂ ਏਹ ਗਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿ
ਲ ਕੋ ਇਨ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੰਮੇ ਹੀ ਪਏ ਰਹਿਣ ਲੋਕ ਭੀ ਆਖ ਕੇ ਥਕ ਪਏ ਤਦ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ
ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਦੇਖੋ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਖ
ਦਾ ਪੀਂਦਾ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਭੀ ਆਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨ
ਕ ਤੈਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂਕਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਾਓ ਪੀਓ ਪਹਿਨੋ ਖੁਸੀ ਰਹਿਆ
ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖੇਤੀ ਪਤੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਇਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਭੀ
ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਹੀ ਦਲਗੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ-
ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਭੁਉਂਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਸੀ
ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਫਿਕਰ ਵਾਂਗਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਚਾ ਰੁਜਗਾਰ ਦਾ ਕਰਨਾ
ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਖੜੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਪਾਸ ਪੈਸੇ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਓਹ ਰੁ
ਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੁਣ ਬਚਾ ਕਿਰਤ ਬਿਨਾ ਜੀਵਣਾ ਥੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇ
ਟਾ ਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹਰ ਪਕੀ ਖੜੀ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਖੇਤੀ
ਕਿਉਂ ਉਜੜੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਆਖਣ ਜੋ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾ
ਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਖਸਮਾਂ
ਸੇਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਿਮੀ ਵਤ੍ਰ ਆਈ ਹੈ ਸੁ ਓਹ ਖੇਤੀ ਅਸੀ ਬਹੁ
ਤ ਤਕੜੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਆਪਨੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਹੀ ਰਖਦੇ
ਹਾਂ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਦੇਖੋ ਲੋਕੋ ਏਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਕਦੇਕਣੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ
ਕਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਫਸਲ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹ ਦੇਵਾਂ
ਗੇ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਪਕਾਇਕਰ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਨਵੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਭਲੀ ਜਿਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਕਹਿ

ਆਖੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਡਾ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਨਾਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤ
ਜੀ ਅਸਾ ਹੁਣ ਵਾਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਖੇਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁ
ਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਵਿਚ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰ
ਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇ
ਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ
ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋ
ਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹ
ਜੇਹੜਾ ਮਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹਾ
ਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨ ਰੂਪੀ ਖੇਤ ਵਿਚ ਭਲੀਆ ਕਰਨੀਆ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿ
ਆ ਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਧਾ ਦਾ ਸੰਗ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਸੋ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨਾ ਏਹ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਭਲਿ
ਆ ਕਰਮਾ ਨਾਲ ਭਾਉ ਕਰਨਾ ਏਹ ਪੈਲੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਸੋਈ ਘਰ ਭਾਗਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਘਰਿ
ਐਸੀ ਪੈਲੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਆਈ ਹੈ ਹੇ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸੋ
ਧ੍ਰੋਹ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਾਸਿਓ ਭੁਲਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ॥੧
॥ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੱਚਾ ਖੇਤੀ ਨਹੀ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਤਾ ਹਟ ਹੀ ਕਢ ਬੈਠ ਅਸਾ ਖ
ੜੀਆ ਦੇ ਖੇਤ ਤਾ ਹਟ ਦੀ ਦੇਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਹਾ
ਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸ
ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ॥ ਤਿਸ
ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਏਹੁ ਹਟ ਕਢੀ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਦੀ ਜੋ ਆਰ
ਬਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾ ਨੇ ਹਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਰਤ ਦੀਆ ਬਿਰਤੀਆ ਨੂੰ ਪਾਪਾ ਥੀ ਹਟਾ
ਇ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾ ਭਾਂਡ ਸਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਿਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕ
ਤਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਸੋ ਉਨਾ ਭਾਂਡਿਆ ਵਿਚ ਵਸਤ ਪਾਇ ਰਖੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸੰਤਾ ਨਾਲ ਜੇਹੜਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਵਣਜ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਲਾਹਾ ਖਟਿਆ
ਹੈ॥੨॥ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾ ਹਟ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੇ
ਰਾ ਮਨ ਫਿਰਨੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾ ਸੌਦਾਗਰੀ ਘੋੜਿਆ ਦੀ ਕਰ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਸਉਦਾਗਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥

੪੨ ਸੁਣ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲਾ॥ ਖਰਚ ਬੰਨਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤ ਮ
ਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾ
ਰਥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਤ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨਾ
ਏਹ ਤਾ ਅਸਾ ਸੌਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾ ਘੋੜੇ
ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾ ਦਾ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਭਲੇ ਕਰਮਾ ਦਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨਾ ਏਹ
ਖਰਚ ਬੰਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਸ
ਭੇ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਮਹਲ ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁ
ਚੇ ਹਾਂ ਏਹ ਬੜਾ ਲਾਭ ਸਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬੜੇ ਆਨੰਦ ਮੈਂ ਮਗਨ ਹਾਂ॥ ੩॥
॥ ਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਥੋਂ
ਤਾ ਰਹਿ ਚੁਕੋ ਪਰ ਘਰ ਤਾ ਚਲ ਕੇ ਬੈਠ ਅਸਾ ਤੇਰਾ ਖਟਣਾ ਛਡਨਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਉਦਾ
ਸੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼ਰੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੇ
ਨਿਕਲ ਗਿਓਂ ਤਾ ਲੋਕ ਆਖਣਗੇ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇ
ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਇਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਮੈ ਬਚਾ ਸਾਨੂੰ ਬਡੀ ਹਾਣ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਸੁ
ਣ ਬੇਟਾ ਜੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਹੀ ਕਰ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਲਾਇ ਚਿਤ ਕਰ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨ ਨਾਮ ਕਰ ਕੰਮ॥ ਬੰ
ਨ ਬਦੀਆ ਕਰ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵ
ਣਵੰਨ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਚਾਕਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ-
ਚਿਤ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਖੇ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਸਾਨੇ ਸੋਈ ਚਾਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣਾ ਏਹ ਅਸਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦੀਆ ਨੂੰ ਬੰਨਣਾ
ਕਿਆ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਏਹ ਅਸਾ ਧਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਸਭ ਕੋਈ ਧੰਨ ਧੰਨ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਚ
ਚਉਗਣਾ ਵੰਨ ਤਿਆਂ ਚੰਦਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਉਪਰ ਗੁਰਾ ਦੀ ਸੰਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸ਼ਟ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਰੂਪ ਆਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਰਿਜਾਨ ਰੂਪੀ ਰੰਗ ਮਾਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾ
ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਨਿਸ
ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲ ਰਹੀ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਵੈਦ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਸਤਾਨ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਰ ਲੀਮਾ ਜੀ ਪਾਇਆ ੯੩
ਰਹੇ ਬਿਰਕਤਤਾ ਦੀ ਰੀਤ ਧਾਰ ਲੀਤੀ ਓਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੰਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਟ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੁਟੰ
ਬ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਝੂਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਏਹ ਕਹਿਣ ਜੋ-
ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗੀ ਹੈਸਨ ਓਹ
ਆਨ ਕੇ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਛਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਐਸੇ ਆਗੇ ਤੇ ਮਿਲਨ ਜਿਓ ਕਦੇ
ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀ ਓਹ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈ
ਠੇ ਅਰ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਕਤੇ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਵੇਦੀਆਂ
ਦਾ ਓਦਰ ਗਇਆ ਏਹ ਬਿਧ ਦੇਖ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕ
ਰ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕੈਸੀ ਦਸਾ ਆਪਣੀ ਕਰ ਰਾਖੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਾਹਰ ਸੇ ਕਮਾਇ ਕਰ ਲਿਆਵਣਾ ਆਪਣੇ
ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਕਰਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛਡ ਦਿਓ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁ ਬਿਵਹਾਰ
ਕਰੋ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਬਿਰਾਦਰੀ ਮੇਂ ਮਿਲ ਕਰ ਬੈਠਣਾ ਦੇਖੋ ਤੇਰੇ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਤੂ
ਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਕੈਸੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਅ
ਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਕੇ ਦਰਬ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸੰਚਹੁਗੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇਖ ਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਗਾਈ
ਕਰੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਕਮਾਊ ਜਾਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਿਵਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੇਰੀ ਲੋਕ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੇ ਹੁਣ ਤੈ
ਨੂੰ ਐਸਾ ਮਸਤਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਹਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੈ ਸਾਲ ਬਾਇ ਕੋਹੈ
ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਦਾਰਿਦ੍ਰੀ ਹੈ ਮਤਹੀਨ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਨਿਰਬਲ ਹੈ ਓ
ਨਾ ਸਰੀਕਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਬਜੱਰ ਪਥੱਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਜਲਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਕਰ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤ੍ਰ ਕੋਈ ਭੀ ਨ ਦੀਆ ਰਾਤ ਭੀ ਦਿਨ ਭੀ ਪਏ ਰਹੈ ਬੋਲੈਂ ਕਿ
ਸੇ ਸੇ ਨਾਹੀ ਅਰ ਨ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਸੈਂ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬਡਾ ਉਨਮਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸੇ
ਹੀ ਅਬੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪਏ ਰਹੈਂ ਮਾਤਾ ਬਡੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਕਰਾਵੇ ਬਡੇ ਯ
ਤਨ ਸੇ ਤੌ ਕੁਛ ਖਾਵੈਂ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਭੀ ਖਾਵੈਂ ਤਨ ਬਡਾ ਦੁਰਬਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੇ
ਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਕਹੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ ਹੀ ਕਰ ਤੇਰਾ ਮੁ
ਖ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਭੀ ਸਭ ਸਿੱਥਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪਏ

੪੪ ਰਹਿਤੇਹੋ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਭਾਈ ਸੰਨਬੰਧੀ ਦੇਖਨੇ ਕਉ ਅਉਂਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਚੇਤ
ਹੋਵਹੁ ਐਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਬਡੀ ਅਧੀਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਆ
ਗੇ ਦੰਡਵਤ ਬੰਦਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਹੇ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਅਰੋਗਤਾ ਹੋਵੈ ਸੁਚੇਤ
ਹੋਵੇ ਨਿਰੋਗ ਹੋਵੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਗੇ ਬੇਨਤੀਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਦਾ ਹਾਥ ਪਕੜ ਕੇ ਬੋਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਨੀ ਪੀੜ ਕਹੁ ਮੈ ਬੈਦ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਤੇ
ਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਹੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਭ ਜ
ਤ ਭਾਈ ਖਬਰ ਲੈਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਸਤਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰ
ਬਡੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਸਾਨ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਝੁਰਦਾ ਹੈ ਰੋਗ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਣਿਆ ਜੋ ਕੌਣ ਰੋਗ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੂੰ
ਅਕਲ ਹੋਇ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਕ
ਈ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਪਇਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸਦ ਕੇ ਇ
ਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉ ਇਕੋ ਇਕ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਖਰਚਿਆ ਪੁਤ੍ਰ
ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰਾ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਖਟ ਲਿਆਵੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਨੇਹ ਮਨ
ਤੇ ਤਿਆਗ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆਰਾ ਮਤ ਕਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਉ ਕੈਸਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਪੈਸੇ ਕਿਤ
ਨੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਤੂੰ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਮਤ ਕਖੰਦੇ ਲੇਲੇ ਲਖ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਕਾਲੂ ਆਪ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੂ
ਜੀ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਨੇ ਮੁਖ ਪਰ ਕਪੜਾ
ਲੀਏ ਪੌੜ ਰਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਹਰਦਾਸ ਨਾਮ ਬੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਇਆ
ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੌੜੇ ਸੇ ਬੈਦ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਵੈਦ ਹਰਦਾਸ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰੋਗ
ਹੈ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਆਲਸ ਕਰਕੇ ਪਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ ਵਲੋਂ ਭੀ ਮੂੰ
ਹ ਮੋੜ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੂੰਹ ਇਸਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕੇ ਹਰਿਦਾਸ ਵੈਦ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨਾੜੀ ਦੇ
ਖਣ ਅਤੇ ਹਥ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਨਾੜੀ ਦੇਖਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਥ ਵੈਦ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਖਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ
ਉਠ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸਾਡਾ ਹਾਥ ਤੂੰ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਸੁ ਕਿਆ ਜਾਣ ਕੇ

ਤੋ ਹਰਿਦਾਸ ਬੋਲਿਆ ਰੋਗ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈ ਜੈਸਾ ਰੋਗ ੫੫
ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇਵਗਾ ਪਥ ਦੇ ਸਾਥ ਦਵਾਈ ਖਾਵਹੁਗੇ ਤਾ ਅਰੋਗ
ਹੋਇ ਜਾਵਹੁਗੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸੁਖੀ ਹੋਵੈਗੇ ਤੌ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਦੇ ਪਰਥ
ਇਇਕ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪ
ਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਵੈ
ਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ
ਘਾਣੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆ
ਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਵੈਦ
ਸਦਵਾਇਆ ਸੀ ਵੈਦਗੀ ਕਿਆ ਦਵਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ
ਓਹ ਵੈਦ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਾਹਿ ਪਕੜ ਕੇ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਓਹ ਭੋਲਾ ਵੈਦ ਜੋ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੋਗ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਨਹੀ ਹੂਕਿਆ ਕਰਕੇ ਦੁਖਦੈ ਕਲੇਜੇ-
ਵਿਚੇ ਇਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂ ਉਤਮ ਵੈਦ ਆ
ਸੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਪਹਿਲਾ ਰੋਗ ਤੂੰ ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜ ਲਹੁ ਕਿ
ਆ ਢੂੰਢ ਲਵੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੋਗਾ ਦਾ ਘਾਣ ਕਿਆ ਸਿਮੂਹ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਵ
ਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾਰੂ ਕਰਕੇ ਰੋਗ ਸਭ ਉਠ ਜਾਵਣ ਅਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਆ
ਇ ਵਸਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਹਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾ ਤੂੰ ਠੀਕ ਵੈਦ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਤੌ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਆਪਣਾ ਰੋਗ ਤੂੰ ਗਵਾਵੇਂ ਤਾ ਵੈਦ ਨੈ ਹਥ ਜੋ
ੜਕਰ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਓਹ ਰੋਗ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਕਹੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈ ਰੋਗੀ ਹਾਂ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਹੇ ਹਰਦਾਸ ਸ੍ਵਣ
ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਾ ਰੋਗ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋ ਲਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਲੋਗ ਮ
ਹਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਉਪਚਾਰ ਕਰਕੇ ਏ
ਹ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹਟਦਾ ਇਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋ ਦੁਖੀ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਸੋ
ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖੀ ਕਰ ਸਕੈਂਗੇ ਹੇ ਹਰਦਾਸ ਦਵਾਈ ਕਰਕੇ ਹਉਮੈ ਜ
ਵੈ ਅਰ ਅਚਲ ਸੁਖ ਦੇਹ ਮੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਸੋ ਵੈਦ ਭਲਾ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਤਿਸ
ਕੋ ਰੋਗ ਨਾਹੀ ਵਿਆਪਦਾ ਹੇ ਹਰਦਾਸ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿ-
ਚ ਰਤੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਉਪਾਇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਹ ਰੋਗ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੋ ਹੈ ਨਤਿ

੪੬ ਨਾਦਾਦਾਰੂ ਬਹੁਤਹੈ ਔਰ ਮਮਤਾਰੋਗਜੋਜਨਮ ਮਰਨਕਾਦੇਣੇ ਵਾਲਾਹੈ ਇਸਕੋ
ਦੂਰਕਰੋ ਸਰਬਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰਕੋਰਵਿਆਜਾਣਕੋ ਕਿਸੇਨਾਲ ਈਰਖਾਨਾਕਰੋ-
ਆਤਮਾ ਏਕਰਸ ਸਤਚਿਤ ਆਨੰਦਪੂਰਨਹੈ ਏਹ ਬਚਨਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸੁਨਕਰ
ਹਰਦਾਸਨੇਆਖਿਆਹੇ ਮਹਿਤਾਕਾਲੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰਰੋਗਕੋਈਨਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿ
ਤਾਕੋਈ ਨਾਕਰੋ ਏਹਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਰੰਗਰਤਾਹੈ ਅਤੇਏਹ ਦੁਨੀਆਦੇਦੁਖਦੂਰਕ
ਰਨੇਨੂੰ ਸਾਮਰਥਹੈ ਇਤਨਾਕਹਿਕੇ ਹਰਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਕੇ-
ਆਪਨੇਘਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾਰਿਹਾ ਅਗੇਸਾਖੀਸਾਧਾਨਾਲਖ੍ਰੇਸੌਦੇਦੀ॥
ਇਕਦਿਨਬਾਬੇਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇਘਰਮੇਂ ਬੈਠੇਥੇ ਮਸਤਾਨੇਤੌਰਪ੍ਰ ਤਾਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂਬਾਹਰੋ ਆਇਆਸੀ ਆਇਕਰਦੇਖੇਤਾ ਨਾਨਕਜੀ ਆਪਣੀਚਾਲੀ ਛ
ਡੀਨਾਹੀ ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਦੇਖਕਰਬੜਾਰੰਜਹੋਯਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾਧੇ
ਖਾਮੈਨੂੰ ਖਾਇਗਿਆਹੈ ਤੂੰਕੁਛ ਸਮਝਦਾਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆਹੇ
ਪਿਤਾਜੀਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਗੇਜੋਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋਗੇ ਸੋਈ
ਮੈਕਰਾਗਾਜੀ ਤਾਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਤੂੰਕੁਛ ਵਣਜਕਾਰਿਆਕਰ ਬਾਬੇਕਹਿ
ਆਭਲਾਪਿਤਾਜੀ ਤਾਕਾਲੂ ਕਹਿਆਨਾਨਕ ਜੀਤੂੰ ਵੀਹਰੁਪਯੇਲੈਜਾਹੁ ਤੇ-
ਕੋਈ ਖਰਾਸੌਦਾਖਰੀਦਲੈਆਉ ਜੋਇਤ ਵਾਰੀ ਖਰਾ ਸੌਦਾਕਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਫੇਰਮੈ ਤੈਨੂੰਬਹੁਤ ਰੁਪਈਯੇਦੇਵਾਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭਲਾ-
ਪਿਤਾਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਮੈਕੇਹਾਸੌਦਾ ਕਰਾਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ
ਵੀਹਰੁਪਯੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬਾਲਾਤੂੰ
ਸਿਆਣਾਹੈ ਤੂੰਨਾਨਕਜੀਦੇਸੰਗਜਾਹੁ ਕਿਵੇ ਏਹੁਵਣਜਕਰਨਾਸਿਖੇ ਤੂੰਇਸਦਾ
ਸੰਗੀਹੈ ਤਾਨਫਰਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਬਸਤ੍ਰਭੀ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ
ਅਤੇਰੁਪਯੇਭੀ ਲੈਕੇਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸੰਗ ਚਲਿਆ ਤਾ ਮਹਿਤਾਕਾਲੂ ਨਗਰ
ਦੇ ਬਾਹਰਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਤਕ ਸਿਖਿਆਦੇਦਾ ਨਾਲਟੁਰਿਆਗਿਆ ਕਹੇ ਪੁਤਨਾਨ
ਕਾਮੇਰੇ ਜੀਂਵਦੇਜੀਅਤੂੰ ਸਭੋ ਕੰਮਕਾਜ ਤੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਂ ਤਾਮੇਰਾਜੀਉ ਬਹੁਤਖੁ
ਸ਼ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਜੰਮਿਆਤੇ ਮੈਨੂੰਏਹਭਰੋਸਾਸੀਹੋਇਆ ਜੋਜੈਸਾਕ ਮੈਂ ਪਦਾਰਥਕ
ਮਾਂਵਦਾਹਾਂ ਮੇਰੇਥੀ ਏਹ ਬਹੁਤਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇਰਾਜਸਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਤਰਾ ਚੰਦ੍ਰਮ
ਨੂੰ ਦੇਖਕੈ ਸਭਕੋਈ ਖੁਸੀਹੋਂਦਾਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼
ਸਭਖੁਸੀਹੋਂਦੇਨੇ ਜੇ ਤੂੰ ਵਣਜਕਰਨਾਸਿਖੇਗਾ ਪਿਛਲੀਆਵਾਲੀ ਚਾਲੀ ਤੂੰਕਰੇਂ ਥ

ਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਖਟਕੇ ਘਰ ਲਿਆਵੇਂ ਤਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਠੰਢਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਖਰਾ ਸੌਦ ੦ ੪੧
ਕਰੀ ਜੋ ਐਸੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਕਰ ਕਾਲੂ ਪਿਛਾਹਾ ਹਟਿਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧਾਰੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਹਾ ਪਰਤਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੋਤੇ
ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਵਦੇ ਭਗਤ ਵੈਰਾਗ
ਗਆਨ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆ ਹੋਈਆ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਬਾਰਾਂ ਕੋਸ ਪੰਧ ਗਏ
ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਮੈ ਓਥੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਪਸੀ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹੀ
ਬਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੰਤ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕੋਈ ਪਦਮਾਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਨ ਕੋਈ ਧੂਣੀਆ ਤਪਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸਿਧਾਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕਈ ਏਕ ਕਪੀਨ
ਪਹਿਰੇ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦਿਗੰਬਰ ਇਕ ਜਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਕ
ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਨਿ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖਾ ਦੀ ਚਾ ੦
ਹ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਇਕੰਤ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸਰਬ
ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੰਤ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਜਿਨਾ ਦੇ ਹੇਠ ਬਿਛੀ ਹੈ
ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਤੁਚਾ ਜਿਨ ਕੀ ਕਪੀਨ ਹੈ ਸਿਰ ਪੁ ਜਟਾ ਉਰਕਾ ਮੁਕਟ ਹੈ ਅਰ ਰਿਦੇ ਮੈ ਜਿ
ਨ ਕੇ ਜਗਦੀਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਲਗੇ ਅਰ ਬਾਲੇ
ਪ੍ਰਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਸ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਨਾਲੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੌਦ ੦
ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਇਸ ਅਮੋਲਕ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਮੈ ਨਹੀ ਛਡ ਸਕਦਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਭੀ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੇ ਭਲਾ ਵਣਜ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੈ ਏਹ ਰੁਪਏ ਇਨ ਕੋ ਜੁ
ੜਾਵਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੇ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸੁਣ
ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਉਸਨੇ ਵਣਜ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਭੀ ਕਠਨ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ
ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਅਨਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਲ ਨਾ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਝਗੜਨਾ ਤੇ ਮੈ ਆਪਦਾ ਅੰਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਆਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਭੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਮੈ ਉਸੀ ਤਰਾ ਕਰਾਗਾ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਰੁਪ
ਏ ਬੀਸ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਿਤੇ ਸੋ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸੰਤ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ
ਕਰਨਾ ਲਿਧਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਬਸਤ੍ਰ ਨਹੀ ਪ

੪੮ ਨਿਰਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਕਿ ਪਹਿਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਧੁਪ ਪਾਲਾ ਸੁਦੀ ਗ
ਮੀ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋ ਬਰਖਾ ਪੜ੍ਤੀ ਵਿਚੀ ਬਰਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੋ ਆਪਦਾ ਸ੍ਰੀਰ ਜੋ ਵਿਬ
ਧਾ ਜੋਤੇ ਹੈ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਰਾਖੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਨਕਰ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਹ
ਮ ਨਿਰਬਾਣ ਸਾਧੂ ਹੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸਿਜ ਮਹੀ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਪ
ਰੋਜਨ ਹੈ ਪੂਛਨੇ ਕਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਚਲਕੇ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦ ਜੋ ਕੂ
ਛੁ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ
ਖਰੀਦਣਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਮਸਲਤ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਖਰੀਦਨ ਦੀ ਦੇਹੁ ਮੈ ਖ
ਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਓਹ ਪਿਤਾ ਹੈ
ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਬਸਤ੍ਰ ਤਉ ਨਹੀ ਪਹਿਰਤੇ
ਤੌ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕ ਜੋ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਭੇਜਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਖਾਇ ਲੈਤੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮ ਤੋ ਉਦਾਸੀ ਹੈਂ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ
ਹਮ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਬਸਤੇ ਹੈਂ ਵਸਤੀ ਮੈ ਨਹੀ ਵਸਦੇ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਸੰਤ ਰੇਨ ਹੈ ਸੁਨਕ
ਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਅਰ ਕਹਿਓ ਨੇ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹ ਸੌਦਾ ਮੈ ਨਹੀ ਛਡ
ਸਕਦਾ ਏਹ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮੈ ਤੋਟਾ ਨਹੀ ਵਾਧਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਾ ਏਹੁ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਯਾ ਖੋਟਾ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾ ਮਹੰ
ਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਤੁਝਕੋ ਬਾਪ
ਨੇ ਬੈਪਾਰ ਕੋ ਲੀਏ ਦੀਏ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫਕੀਰੋ ਕੋ ਕਿਉ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਛੋ
ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਿਵਹਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਤੋ ਬਾਪ ਨੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕੇ
ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤੌ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰ-
ਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਤੇਹੋ
ਰ ਸੌਦੇ ਖੋਟੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹੈ
ਦਾ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ
ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕ
ਰੀ ਅਰ ਖਤ੍ਰੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹੰਤ ਜੀ ਪਹਿ
ਲੇ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀ

ਈ ਥੀ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਅਰ ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਮੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਸੋ ਸੀ ੪੯
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਤਦ ਭੀ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਥੇ ਅਬ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤੌ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਮਾਗੋਂ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਹੀ ਮਾਗਤਾ ਹੌਂ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਤੋ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ
ਇਹਿ ਤਾ ਹੈਂ ਹਮ ਤੁਝ ਕੋ ਕਿਆ ਦੇਵੇਂ ਪਰ ਏਕ ਕਾਮ ਕਰੋ ਏਹੁ ਰੂਪਏ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮ
ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਸੀਧਾ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਦੇਵੋ ਜੋ ਏਹੁ ਅਤੀਤ ਭੋਜਨ ਬ
ਨਾਇ ਕਰ ਖਾਵੰਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਇਕ ਸ਼ਹਰ ਵਿ
ਮੇਂ ਗਏ ਆਟਾ ਚਾਵਲ ਖੰਡ ਘਿਉ ਦੂਧ ਬਰਤਨ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈਕਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ
ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਕਰ ਰਾਖ ਦੀਏ ਅਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਅਸਾਂ ਨੇ
ਅਛੀ ਤਰਾ ਖੋਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬ੍ਰਤ ਇਨਾ ਅਤੀਤਾਂ ਕੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਂ ਨ ਸਤ ਵਿ
ਨ ਭੁਖਿਆ ਲਿਪ ਗਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸਾਂਤਿ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈਕਰ ਉਠ ਚਲੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ
ਆਏ ਤਾ ਉਸ ਮਹੰਤ ਨੂ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਮਹੰਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ਕੋ
ਤੁਮ ਨੇ ਉਠਾਇ ਕਿਉ ਦੀਯਾ ਉਸ ਨੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਅਤੀਤ ਜੀ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰੀ ਖਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਇਆ ਥਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਥਾ ਹਮ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸੀਧਾ ਲੈਣਾ ਥਾ ਅਰ
ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰਾਉਣੀ ਥੀ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਤੇਜ ਹਮਾਰੇ ਥੇ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ
ਥਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਵਿਦਾ ਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨਾ ਸਾਧਾ
ਕੋਲੋਂ ਉਠ ਕਰ ਜਾਂ ਦੋ ਤ੍ਰਿਨ ਕੋਸ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲ
ਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੈ ਕੁਛ ਰੁਪਏ ਖਾਇ ਨਹੀ ਲੀਤੇ ਤੁਸਾ ਮੰਗੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤੇ ਹੈ ਸਨ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਕਿਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਭੁਲਾ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੈਸੇ
ਅੱਲਾ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤੈਸਾ ਹੀ ਅਲਾ ਮੈ ਹਾਂ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਯਾ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਐਸੇ
ਬਾਤਾ ਕਰਦੇ ਕ...ਕਰਦੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਨਿਕਟ ਪਹੂੰਚੇ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡਰਦੇ ਪਿਤਾ
ਪਾਸੇ ਗਾਉ ਮੇਂ ਨ ਵੜੇ ਇਕ ਤਲਾਉ ਸੀ ਪਾਣੀ ਉਸ ਮੇ ਨਹੀ ਥਾ ਵਹਾਂ ਬੈਠ ਰਹੇ

੫੦ ਬਾਲਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਵੜੇ ਨਾਹੀ ਬਾ
ਹਰੀ ਰਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾਲਾ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਫਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ
ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਘਰ ਬੀ ਆਯਾ ਜਦ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਆਵੋ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹਈ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਅਕੇ ਕਿਤੇ ਰੁਸ ਰਿਹਾ
ਹਈ ਅਕੇ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਾਂ ਕੋਹ ਪੈਂਡਾ ਜਦ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਆਯਾ ਇਕ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਦ
ਹਾਂ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ੨ ਖੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਮੈਂ ਥੋਂ ਲੈ
ਕੇ ਉਨਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਵੋ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜੋ ਤੈ
ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸਾ ਜੋ ਰੁਪਯੇ ਫਕੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਆਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੈਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ
ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰੀ ਸੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਹਈ ਭਾਵੇ ਕੂਕ ਭਾਵੇ ਨਾਹੀ ਕੂਕ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ-
ਤਾ ਸਹੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਹਈ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰ
ਢਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬੜੀ ਸੋਕਾਤੁਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪ
ਛਤਾਵਣੇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਢੂੰਢਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰਨ ਨਫਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਾਇਆ
ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਭੇਜਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕੋ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ
ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇਖ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਕੁਛ ਦੁਖ ਨ ਦੇਵੇ ਤਾ ਅਗੇ ੨ ਕਾਲੂ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ •
ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਹਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਥੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨ •
ਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ •
ਇਆ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਆਵੋ ਨਾਨਕ ਦੀਹ ਰੁਪਯੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਸੋ ਕਿ
ਥੇ ਹੈਨੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੁਸ •
ਖਾਇ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਸਜੇ ਹਥ ਦੇ ਖਬੀ ਗਲ੍ਹ ਉਪਰ ਮਾਰੇ ਅ
ਤੇ ਸਜੇ ਗਲ੍ਹ ਤੇ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਪਹੁੰਚੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਬ
ਬਖਸੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨੀਲ ਪਏ ਗਏ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਨਾਹੀ ਨੇੜ ਤੇ ਜਲ ਵਗਿਆ ਜਾਂਦੇ ਤਾ ਇਕ ਜ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇ

ਕੇਆਖਿਆ ਹੇਰਾਇਜੀ ਕਾਲੂਪਟਵਾਰੀਨੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰ ਤਾਢੀਮਾਰਮਾਰੀਹੈ ਅਤੇਨਾਨ ੫੧
ਕੀਨੇਮਥਾਟੇਕਕੇਛਡਵਾਯਾਹੈ ਏਹਸੁਣਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਆਦਮੀਭੇਜਕੇਮ
ਗਤੇਕਾਲੂਨੂੰਸਦਿਆ ਤਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਆਇਕੇਕਹਿਆਹੇਕਾਲੂਤੈਨੂੰ
ਰਾਇਜੀਬੁਲਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਭੀਲੈਚਲ ਤਾ ਅਗੋਆਖਿਆਕਾ
ਲੂਨੇਉਸਆਦਮੀਨੂੰ ਸੁਣੇਭਾਈਮੈਕਿਆਕਰਾਂ ਮੈਇਸਨੂੰਆਖਆਖਕੇਥ
ਕਿਹਾਹਾਂਏਹਮਨਿਦਾਕਾਈਨਹੀਇਸਨੂੰਮੈਕਿਆਲੈਚਲਾਇਸਪੁਤ੍ਰਨੇਮੈਨੂੰ
ਰੋਣੇਕਰਛਡਿਆਹੈ ਪਟਛਡਿਆਹੈਸਤਾਉਸਰਾਇਦੇ ਆਦਮੀਆਖਿਆ
ਕਾਲੂਤੂੰਓਥੇਤਾਚਲ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇ ਪਾਸ
ਪਹੂੰਚੇ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਦਾਦੇਖਿਦਿਆਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਤੇਕਾਲੂਨੂੰਬੈ
ਰਾਗਛੁਟਗਇਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਰਾਇਨੇਬਗਲਵਿਚਲੀਤਾ ਅਤੇਮਥਾਚੁ
ਮਿਓਸ ਅਤੇਕਾਲੂਨੂੰਦੇਖਕੇ ਬਡਾਕ੍ਰੋਧਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸਸੁ
ਣਕਾਲੂ ਮੈਤੈਨੂੰ ਕਹਿਆਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਬੁਰਾਨਾਬੋਲੀ ਅਤੇਤੂੰਨਾ
ਨਕਜੀਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀਹੈ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸਕਰਦੇਹੈਨ ਦੁਖੀ
ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣਕਾਲੂ ਨਾਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇਕਹੇਦਾਡਰਹੈ ਨਾਤੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦਾਡਰ
ਅਤੇ ਨਾਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰਦਾ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕ ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਾਲੂਤੂੰ
ਵਡਾਰਕਸਹੈਂ ਤੇਰੇਘਰਦੇਗੁਰੂਨਾਨਕ ਲਾਇਕਨਹੀ ਅਤੇਮੈਕਿਯਾ
ਕਰਾਂਜੋਇਸਨੂੰ ਮੈ ਆਪਨੇਘਰਵਿਚ ਨਹੀ ਰਖਸਕਦਾ ਅਤੇਇਸਨੇਅ
ਪਣੀਖਬਰ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਇਸਦੀ ਅਵਗਿਆ ਜਿਤਨੀ ਕਰਦਾਹੈ ਸੋਹਰਿਜਨ
ਹੀਕਰਦਾ ਇਸਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਤ੍ਰਾਸਦੇਨਾਹੈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕਰਦਾਹੈ ਏਹਸਾਰੇਦੇ
ਮਮੈਨੂੰਲਗਦੇਹਨ ਏਹਕਲਾਵਾਲਾਲੋਕਹੈ ਪਰਮੇਸਰਦਾਵਲੀਹੈਅ
ਤੇ ਰਾਇਦੀ ਅਖੀਆਤੇਜਲਭਰਿਆਜਾਵੇ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਭੀ ਮੀਏਨਾਹੀਬ
ਬੇਜੀਦੇ ਮੋਹਕਰਕੇਕੰਠ ਰਾਇਦਾ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਾਲੂਦੇ ਖੋਟੇਸੁ
ਭਾਇਕਰਕੇਰਾਇਜੀਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇ ਤਨ ਥਰ ਥਰ ਕਾਂਪਤਾਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਕਾਲੂ ਅਜਤੀਕਰ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਖੋਟਾਬਚਨਨਹੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇਅ
ਜੋ ਮੈਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾਹਾਂ ਸੁਣ ਸਈਯਾਦਾਕੇਬਖਤਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਐਸੀਮਾ
ਰਮਾਰਨੀ ਆਹੀ ਜੋਉਸਦੇਮੂੰਹ ਤੇ ਐਸੇਦਾਗ ਪਾਇਦਿਤੇਨੀ ਤੂੰਬਡਾਜਲ
ਦਾਹੈ ਬਡਾਕਠੋਰ ਹੈਂ ਤਾ ਤ੍ਰਾਰਕਰਕੇ ਕਾਭ ਲਗਾ ਆਖਣ ਰਾਇਜੀ ਮੈਕਿਆ

੫੨ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀ ਜਦ ਕਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਨ ਦੇਹੋ ਮੈ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਮਝਾਇ ਸਿ
ਖਾਇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੋ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸਿਆਣਾ ਹੋ
ਹੁ ਮੈ ਵੀਹ ਰੁਪਈਏ ਇਸਨੂੰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਫਰ ਰਾਇ ਸਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਦਿ
ਤਾ ਸੀ ਸੋ ਬਾਲਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨੇ ਜਾਦਿਆ ਹੀ ਰੁਪਏ
ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸ ਦੇਖੋ ਕਿਤਨਾ ਹਛਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਜਿਸ ਦਿਨ
ਦਾ ਏਹ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਰਤਿ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸਨੇ ਘਰ ਉਜਾੜ੍ਹ
ਆ ਹੈ ਫੇਰ ਰੁਪਏ ਤਾ ਦਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲ
ਦਾ ਉਥੇ ਲੁਕ ਬੈਠਾ ਬਾਲੇ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੋ ਉਸਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁ
ਣ ਕੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ! ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ
ਜਿਉ ਬੀਤੀ ਸੀ ਰਾਇ ਕੇ ਤਾ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਪ
ਰਾਰਬਧ ਖੋਟੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕਦਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਪ
ਰਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਓਹ ਪਥਰ ਜਾਣ ਕੇ ਸੁਟ ਦੇਵੇ ਅਰ ਕੌਡੀਯਾ ਦੇ ਮਗਰ ਫਿਰੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾ
ਕਿਸੇ ਅਜਾਨ ਨੂੰ ਜਵਾਹਰ ਮਿਲੇ ਅਰ ਓਹ ਉਸਦੀ ਸਾਰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਇਸੇ
ਤੇ ਕੰਗਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੇਰਾ ਤਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਏਹੁ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ-
ਅਯੋਗਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਹੈ ਤਾ ਜੋ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੀਰ ਦਾ ਖਰਚ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਲੈ ਲੀਆ ਕਰ ਇਤਨਾ ਕ
ਹਿ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਮੇਦਾ ਹੈ ਸੀ ਤਿਸਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜਾਵੋ ਉਮੈਦਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਤਿਸਦੀ ਜਾਤ ਖੋਖਰਾ ਸੀ ਤਿਸ ਪਾ
ਸੋ ਰੁਪਏ ਵੀਹ ਜਾਇ ਮੰਗੇ ਰਾਣੀ ਖੋਖਰਾ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਸਈਆ ਦਕ
ਲੂਰੇ ਹਥੰ ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਲਏ ਨਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਮੋੜੇ ਨਾਹੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਹਿ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਨਹੀ ਤਾ ਮੈਂ
ਆਪਨੇ ਘਰ ਰਖਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਖਦੇ ਨਾਹੀ ਅਜ ਕਲ ਕਿ ਬਾਊ ਅਸੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹੇ ਹੇ ਰਾ
ਇ ਜੀ ਏਹ ਰੁਪਏ ਕਿਸ ਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸ
ਭ ਕਿਛ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਕੁਛ ਰੁਪਈਯਾ ਨੂੰ ਤਾ ਮੈ ਨਹੀ ਝੁਰਦਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਕਾਲੂ ਜੋ ਕਿਛ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਲੈ ਇ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ
ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਵਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਿਦਮਤ ਅਸੀ

ਕਰਾਂਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਉਮੈਂ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕਾ ੫੩
ਲੂ ਰੁਪਏ ਹੁਣ ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਇ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਰੁਪਏ ਲੈ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਕਾਲੂ ਅਜ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੌਸਾਕਾਂ ਭੀ ਅਸੀ ਬਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਖਰਚ ਭੀ
ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਘਰੇ ਕੀਤਾ ਕਰ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲੋਭ ਕਰ ਐਸੇ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ
ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਨਾਲਾਇਕ ਨ ਆਖੀ ਜਿਤ ਨਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦਾ
ਰਬ ਰਾਵਾਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸੌ ਹਿਸਾਬ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋ ਲੈ ਲੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਦੇਵੇ ਤੇ ਕਾਲੂ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਬਾਰੰਬਾਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਏਹੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨਾ ਨੂੰ ਹਟਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਏਹ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
ਸਿਤ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖੀ ਕਦੇ ਝਿੜਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤ ਲਜਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅ
ਪਨੇ ਘਰ ਆਯਾ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
ਕ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਟ ਬੂਟ ਸੋ ਸਭ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆਖਣ ਲਗੇ ਕੋਈ ਸਾਲ
ਹਿ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਐਸਾ ਨਿਰਦਈ
ਹੋਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਚੰਡਾਲ ਦੀ ਤਰਾ ਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੌਤੀ ਹੈਸ ਤਾ ਫੇਰ ਅ
ਗਲੇ ਭਲਕ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਰ ਆਇ ਕਰ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਹਰ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਫੇਰ ਲਵੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹ ਰੁਪਏ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਹੀ ਦਿਤੇ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇਵਣੇ ਆਹੇ ਸੋ ਅਸਾ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹਨ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰੁਪਏ ਕੇਹੇ
ਲਈਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸ ਰੁਪਏ ਕਿਥੋ ਆਹੇ
ਜੋ ਤੁਸਾ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਆਹੇ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਇਸ ਜਹਾ
ਨ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਭ ਏਸੇ ਦੀ ਹੈ ਸਭ ਦੌਲਤ ਦੁਨੀਯਾ ਦਾ ਏਹੁ ਮ
ਲਕ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈਨ ਘੋੜੇ ਰਬ ਦੌਲਤ ਹੁਕਮ ਏਹੁ ਸਭ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਸਿਰਜਿਆ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਮੈ ਏਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ
ਪਹਿਨਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਛੋਡ ਕੇ ਹੇ ਕਾਲੂ ਨਿਸਾਰ ਸਾਡਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈਂ
ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਜੋ ਹਜੂਰ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਉਨਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗ

੫੪ ਗਈਤਬਕਾਲੂਘਰਕੋਆਇਆ। ਅਗੇਸਾਖੀਜੈਰਾਮਪਲਤੇਦੀ।
ਇਕ ਵਾਰੀਚੇਤ੍ਰਵਿਸਾਖਦੇਦਿਨਆਹੇ ਅਤੇਜੈਰਾਮਜਿਸਦਾ ਨਾਮਹੈਜਾਤਦਾਪ
ਲਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਦਾਰਹਿਣੇਵਾਲਾਸੋਪੈਲੀਆਦੀਕਛ ਕਰਨੇਵਾਸਤੇ ਅਤੇਕ
ਣ ਲੈਣਦੇਵਾਸਤੇਤਿਲਵੰਡੀਵਿਚ ਆਇਆਸੀ ਸੋਕਾਰਕੰਮਕਰਦੇਰਹੈ ਇਕ
ਦਿਨਰਾਇ ਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸ ਬੈਠੇਹੋਏ ਜੋ ਬਾਤਚਲਪੜੀ ਸਗਾਈਦੀ ਜੈਰਾਮਨੇ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੂੰ ਆਖਿਆਹੇ ਰਾਇਜੀ ਏਥੇ ਖੜੀਆਦੇ ਘਰਹੈਨ ਮੇਰੀਜਗਾ
ਈਵਾਸਤੇਕੋਈ ਘਰਟੋਲੋ ਤਾਰਾਇਨੇ ਆਖਿਆਹੇਜੈਰਾਮ ਬੇਦੀਆਦੇ ਘਰ
ਹੈਨ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀਆ ਅਤੇ ਉਨਾਦੀਯਕਹਾਣੀਆਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾਮੈਂਆਖਾਵਾ ਅਤੇ
ਜੇਕਰ ਨਹੀਹੋਦੀਆਂ ਤਾਂਮੈ ਕਿਸਤਰਾ ਆਖਾਂ ਤਾਭਾਈ ਜੈਰਾਮਦੇਨਾਲ ਇਕਬ੍ਰਹ
ਮਨਰਸੋਈਆ ਆਯਾਹੋਯਾਸੀ ਪਰਬਹੁਤ ਭਲਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈਸੀ ਤਿਸਨਾਲਜੈ
ਰਾਮਨੇ ਬਾਤਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਅਸਾਡੀਆ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਦੀਆ ਕਹਾਣੀ
ਆਹੋਦੀਆਹੈਨ ਕਿ ਨਾਹੀ ਹੋਦੀਆਂ ਤਿਧੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਈਆਜੀ
ਹੋਦੀਆਹੈਨ ਕਹਾਣੀਆ ਅਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੂੰ ਤਿਧੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ
ਬੇਦੀਆਦੀਆਜੈਰਾਮਹੋਰਾਦੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਖਰੀਆਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾਂਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੂੰ ਸਦਕੇ ਪੁਛਿਆਹੇ ਮਹਿਤਾਜੀ ਜੈਰਾਮਜੋ ਪਲਤਾਖਤ੍ਰੀ
ਹੈ ਆਮਲਏਨਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਦੀਆ ਕਹਾਣੀਆਹੋਦੀਆਹੈਨਕਿਨਾ
ਹੀ ਜੇਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾਜੈਰਾਮਨਾਲਕਹਾਣੀਕਰਦਿਓ ਤਾਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇ
ਰਾਇਜੀ ਧੀਆਂਵਾਲੇਤਾਆਪਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਆਪੇਧੀਆਂਵਾਲੇਓਹਆ
ਖਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਦੇਜੀਅਵਿਚ ਕੁਛ ਪਾਪਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਮੈਂ ਆਪਦਾਖਿਜਮਤ-
ਗਾਰਹਾਂ ਆਪਦੀਮਰਜੀਦੇ ਅਧੀਨਹਾਂ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਹੀ ਮੈਂ
ਲੈ ਖੜਾਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਏਹ ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਹੈ
ਤੂੰ ਤਅਲਕਕੋਈ ਨਾਕਰ ਤਾਫੇਰ ਜੈਰਾਮਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ
ਕਹਾਣੀਦੀ ਕਿਆ ਖਬਰਹੈ ਜੀ ਤਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਂ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੈਰਾਮ
ਪਲਤਾ ਪਰਾਈਆ ਬੇਟੀਆਦਾ ਮੰਗਣਾ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਜਾਪਤਾ ਨਹੀ ਕਿ
ਉਜੋ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀਨਗੀਦੀਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੂੰਸ
ਦਕੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲਆਖੋ ਅਤੇਮੈਭੀ ਉਸ੍ਰਕਤ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਣਾਹੋਵੇਗਾ
ਸੋ ਆਖਾਂਗਾ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਹੇ ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਕਿਉਕਰ ਆਖਾ ਅਤੇ

ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹੋ ਸਮਝ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ
ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਾਹੇ ਕੋ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਧਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੋ ਜੋਮ
ਹਾਵੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਪਨੇ ਨਿਧੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨਿਧੇ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਚੌਧਰੀ
ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਿਲ ਕੇ ਆਖੀਏ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਤਾ ਛਨਿਛਰਵਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪ
ਖਿ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ
ਭੀ ਖੜੀ ਹੈਂ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖੜੀ ਹੈ ਏਹ ਬੁਲਾਰ ਜੇ ਕਹੇ ਤੁਸੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ
ਨਾਲ ਕੁੜਮਾਈ ਕਰੋ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਵੇ ਮਿਸਰ ਨਿਧਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆ
ਖਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਜੈਰਾਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਆਖੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਠੀਕ ਪਿਆ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਿਆ ਸਿਰ
ਮਥੇ ਤੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਵਦੇ ਵਿਸਾ
ਖ ਮਹੀਨੇ ਕਾਜ ਹੋਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਰਹੇ ਆਈ ਜੈਰਾ
ਮ ਡੋਲੀ ਲੈ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਚੰ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵੇਸ
ਹੀ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ
ਆਉ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ
ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਜਾਦਾ ਭੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਥੇ ਹੀ ਸੌਂਪ ਛਡੀਏ ਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰਸਮ ਸੀ ਸੋ ਸ
ਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾ ਬਾਲਾ
ਸੰਧੂ ਭੀ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਲੈ ਕਰ ਚਲਿਆ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸੁਲ
ਤਾਨਪੁਰ ਵੜੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਬੜਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਬ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ-
ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਲੈ ਆਵਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ
ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਭੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰ
ਹੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀਜਾ ਜੀ
ਇਸ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਹੋ ਜੋ ਕਾਲੂ ਭੀ ਰਾਜ਼ੀ ਨਾ ਰਹਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ

੫੬ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਭੀ ਮਿਲ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਯਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਉ
ਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਵਿਚਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਉ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੋ
ਇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਅਬਕੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਵਹੁ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ
ਬੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਸੀ ਅਰ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਲੀਂ ਫਿਰ ਨ ਆਯਾ
ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨ ਭੇਜਣਾ ਮੈਂ ਇਸ ਭ੍ਰਾਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਔਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ
ਕੁਛ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ-
ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਫੇਰ ਆਵੇਗੀ ਕਦਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਤੁ
ਸੀ ਅਮਲ ਕਰਨੇ ਆਵਜੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਲੀਤੇ ਆਵੀਏ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਅਤੇ
ਮੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਲੈਕਰ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਭੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ
ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗਲ ਲੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਸਦਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅ
ਤੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਸੁਖ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਵਿਚ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਪਣੀ ਹੀ ਰੈਸਰ
ਖੇ ਓਹ ਚਾਲੀ ਕਰਤ ਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਮੋ ਲਿਵਲੀਣ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦ ਦੈ ਸਾਖ
ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕੱਛਾਂ ਹੋਵਨ ਲਗੀਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆ
ਇਆ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕਣਕ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜਦੋ ਕਣ ਹੋਰੂੰ ਕਾਂ ਕਛਾ ਕਰ ਲਈ
ਆ ਅਤੇ ਭਈਆ ਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸਦਕੇ ਪਾਸ ਬਹਾਯਾ ਰਾ
ਇ ਬੁਲਾਰ ਜੈਰਾਮ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਆਪਸ ਮੇ ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਕੇ ਬੈ
ਠੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ
ਹਾਂ ਕੁਛ ਖਿਜਮਤ ਆਪ ਫੁਰਮਾਵੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਤੇ
ਰਾ ਸਹੁਰਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੂਰ ਬਹਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ-
ਅਤੇ ਅਸੀ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਏਹੁ ਸ
ਹਿ ਬਲੋਕਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ

ਵਣਾਂ ਖਿਝਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕਰਨੀ ੫੧
ਭੀ ਸਿਖ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਬਾਵਹੁ ਹੋਰ ਕੀਤ ਭਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਆਹੁ ਭੀ ਕਿਤੇ ਚੰਗੇ ਖੜੀਆ ਦੇ ਘਰ ਕਰਵਾ
ਇਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵਦਾ ਨਾਹੀ ਬ
ਣਦਾ ਪਿਛੋਂ ਦੂਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕ
ਰਬਾਰ ਵਿਚ ਲਾਇ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿਥਾਉਂ ਉਘੇਰੀ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਆਇਆ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਰਸ ਬੀਸ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਜੋ ਹੈ-
ਤਿਸ ਦੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਦਾ ਸਮਾਨ ਚਿਤ ਕਮਲ ਨੈਨ ਧਰਮ ਧੁਰੀਨ ਐਸੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਸਮਾ ਬਿਤਾਵਤੇ ਹੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਤੀਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਇ
ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹ
ਥ ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਗੜਵਾ ਆਹਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਛਾਪ ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਹੱਥ ਵਿ
ਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਭੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਰ ਹਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਮੇਂ ਅਰ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇਂ ਕਿਆ ਭੇਦ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੇਦ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ-
ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਏਹ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗ
ੜਵਾ ਹਮਕੋ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹਿਣੇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਮੁਖ ਸੇ ਥੁਕ ਜੋ ਡਾਰੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਉਠਾਈ ਤੀ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮ
ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਠ ਆਇਆ-
ਅਰ ਓਹ ਅਤੀਤ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਲੈਕਰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਆਖੋ ਨਾਨਕ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ
ਕਿਥੇ ਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਤੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬ
ਹੁਤ ਛਿਥਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਛਿਥਾ ਹੋਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜਾਹਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘ

੫੮ ਰੋਨਿਕਲ ਜਾਹਿ ਮੈ ਤੇਰਾ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭਉਕਿ ਝਉਕਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ
ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਮੇਰੀ ਆਖਣ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਨਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਕਹੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿ
ਸ ਵਕਤ ਆਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਵੋ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਭੁਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਛਾਪ ਅਤਿ ਗੜਵਾ ਕਿ
ਤੇ ਵੰਲਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿਆ ਕੀਤੋਸੁ ਕਿਥੇ ਸੁਟ ਆਯਾ
ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਰਖਣਾ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ
ਤੂੰ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਘਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਈ
ਸੁ ਏਥੇ ਤੂੰ ਭੀ ਖਪਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਸਦਾ ਰਿਜੇ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਓਥੇ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਜੋ ਬਣੇਗਾ ਸੋ ਓਥੇ ਹੀ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਸਦ ਕੇ ਬਹਾਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਦਸਖਤੀ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ
ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਤਰਫ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਬਾ ਦਿਤੀ ਚਿਠੀ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਸੁਧਰਮੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਲਿਖਣਾ ਆਹਾ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਲਿਖ ਦੀਯਾ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਸੌਂਪਿਆ ਹਈ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਹੁਇ ਆਵੇ ਸੋ ਢਿਲ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈ ਚਉਤਾਲੀ ਮਿਤੀ
ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਤ੍ਰਿਓਦਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਈ ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਤੇ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਮਘਰ ਸੁ
ਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਣਾ ਪੁਰ ਢਹਿ ਪਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵ
ਡੀ ਹੈਂ ਸਗੋਂ ਮੈ ਤੇਰਿਆ ਪੈਰਾ ਤੇ ਪਵਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਿਆ ਪੈਰਾ ਤੇ ਪਵੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕ
ਰ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਗੋ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਨਹੀ ਆ
ਹਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ
ਅਤੇ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਕਿਓਂ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਤਾ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੀ ਆਹੇ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਜਾ ਆਇਕਰ ਦੇ
ਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਡਿਠਾ ਜੋ ਜੀਜਾ ਜੈਰਾਮ

ਭੀਆਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਨਦੇਹੀਜੈਰਾਮਦੇਪੈਰਾਂਤੇ ਫਹਿਪਿਆ ਅਤੇਜੈ
ਰਾਮਭੀਮਹਾਸਿਆਣਾਸੀ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥੱਪਕੜਲੀਤੇ ਅਤੇਆ
ਪਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੇਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀਜਾਜੀ ਏਹੁ
ਉਪਠੀਰੀਤਕਿਉਕੀਤੀਆ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇ ਆਖਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਵੇ
ਗੇ ਜੋ ਏਹੁ ਅਸੀ ਸਾਲਾ ਜੀਜਾਆਹੇ ਅਤੇ ਮੈਂਤਾਂਤੇਨੂੰਪਰਮੇਸਰਹੀਕਰਕੇਜਾਣਦਾ
ਹਾਂ ਅਰਮੇਰੇਭਾਗ ਬਡੇਹੈਂਏਹੈਨ ਜੋਤੁਸੀ ਮੇਰੇਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇਹੋ ਅਤੇਮੈਨੂੰ
ਦਰਸਨਦਿਤਾਹੈਜੀ ਅਰਮੈਂਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਜੀ ਪਰਜੀਹੁਣ ਤੁਸੀ ਕਰੋਕੁਛਨਾ
ਹੀਜੀ ਅਤੇਬੈਠੇਸਹਿਜਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਗਾਓ ਅਰਗੁਜਰਾਨਕਰੋਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਗੋਂ ਆਖਿਆਭਲਾਜੀਜਾਜੀ ਪਰਕੁਛ ਕਿਰਤਹੋਇਆਵੇਤਾਂ
ਬਹੁਤਭਲੀ ਗਲਹੈ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀ ਜੇਤੁਸਾਡੇਜੀਅਵਿਚ ਉਪ
ਜੀਹੈ ਤਾਏਹੋਭਲੀਗਲਹੈ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਪੁਛਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਕੁਛ ਤੁਰਕੀ
ਭੀਪੜ੍ਹੇਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜਾਜੀ ਅਸੀਹਿੰਦਵੀਪੜ੍ਹੇਹਾ ਤਾਜੈਰਾਮ
ਨੇਆਖਿਆਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈਂਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਦੀਖਾਨਾਨਬਾਬ ਲੈਦੇਵਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਕਜੀਆਖਿਆਕੇਹੜਾਨਬਾਬਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾਲੈਦੇਵਦੇਹੋ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆਨਾ
ਨਕ ਜੀਨਬਾਬਦੌਲਤਖਾਨਲੋਦੀਦਾ ਤਿਸਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾਵਡਾਹੈ ਤੁਹਾਡੇਪਾਸੋਜੇ
ਕਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾ ਓਹ ਕਿਰਤਕਰੋਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆਭਲਾ ਭਾਈਜੈ
ਰਾਮਜੀ ਜੇਕਰਤਾਰਨਿਬਾਹੁਕਰਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂਅਸੀ ਓਹੋਕਿਰਤ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਦੀਭੈਣ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈਜੀ ਤੂੰਤਾਪਰਮੇਸਰਦਾਰੂਪਹੈਂ ਜੋ
ਸਾਕਿ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇਸਰਨੇਦਿਤਾਹੈ ਤੂੰਭੀ ਬੈਠਾਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇਦਿਤੇਵਿਚੋਖਾਂਦੇਹਾਂ ਤੂੰਨਾਏਸਜੰਜਾਲਵਿਚਪਵੇਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦਾਭਗ
ਤਹੈਂ ਅਤੇਫਕੀਰਾਦਾਦੋਸਤਮਿਲਣੇਵਾਲਾਹੈ ਤਾਅਗੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ
ਭਲਾਬੇਬੇਜੀ ਜਿਵੇਂਤੁਸੀ ਆਖੋਸੋਤਿਉਹੀਕਰਾਗੇ ਅਤੇਕਿਰਤਕਰਕੇਖਾਈਦਾ
ਹੈਤੇਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵੀਦਾਹੈ ਅਤੇਤੁਰਕਾਨੇਭੀਏਹੋਕਹਿਆਹੈ ਜੋ ਹਕੰਹਲਾਲਕਰਕੇ
ਖਾਣਾਭਲਾਹੈ ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਨੇ ਆਖਿਆਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀਮ
ਰਜੀਹੈ ਜਿਉਤੁਹਾਡੇਜੀਅਵਿਚ ਉਪਜੀਹੈ ਸਾਈਭਲੀਗਲਹੈਜੀ ਤਾਫੇਰਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋਜੀਇਸਦੇਹਾਲਦੇ ਆਪਮਾਹਿਰਮਹੋਕਿਨਾ
ਹੀਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਓਹੋਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਮੈਮਾਹਿਰਮਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾ

੬੦ ਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾਊਂ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾ ਇਸ ਦਾ ਗ੍ਰਹ
ਸਤ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਇਸ ਪਾਸੋ ਕਿਰਤ ਭੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਏ ਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇਗਾ ਤਾ ਕੋਈ ਖਤ ਰੇਟਾ ਇਸ ਦੀ ਕ
ਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰ ਜਾਸੀ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲੀ ਨਾ ਹੋਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹਛਾ ਹੋਇ
ਜਾਵੇਗਾ ਮਨੁਖਾ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਨਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾ ਇਹ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇਗਾ ਚਾਰ
ਪੈਸੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਜਤ ਇਤਬਾਰ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਕਹਾਣੀ
ਭੀ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ
ਮੈਂ ਤਾ ਤੁਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸਿਆਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖ ਛਡਨਾ ਸੀ ਤਾ ਜੈਰਾ
ਮ ਨੇ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਚੌਦਸ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ
ਕਰਾਇਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਗਏ ਜੈਰਾ
ਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਆਪ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਸੋ ਏਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਾ ਇਸ ਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਾ ਕਾਰ ਕੀਮਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਓ ਨਬਾਬ ਵੇਖ ਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਬਹੁਤ ਹੁਸੀਆਰ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾ
ਨਾ ਬਹੁਤ ਹਛਾ ਚਲਾਵੇਗਾ ਸੋ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੋਦੀ
ਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ
ਕਿਰਤ ਲਗਾ ਹੈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਪੇਸਗੀ ਇਕ ਹਜਾਰ ਰੁਪਈਆ
ਲੈ ਦਿਵਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮੋ
ਦੀ ਖਾਨਾ ਚਲਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁ
ਸਾ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਏਸ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਬਿਦਿਆ ਦੇਹੁ ਜੋ ਅ
ਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵੀਐ ਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ-
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਤੀਆ ਅਜ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਕੰਮ
ਹੈ ਹੁਣੇ ਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਛਡ ਚਲਿਓ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਤਾ ਖਰੀ ਪੁੜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ
ਕਿਰਤ ਲਗੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ
ਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਝੂਠ ਕਢਣ ਦੇਹ ਅਸੀ ਏਹ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾ ਨੀ ਕਿ
ਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਿਆ ਕਰ

ਤੂੰਹੇਤੂੰ ਅਸਾਹੀਨਾਲ ਰਹੁ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ੬੧
ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਲਕਪਣੇ ਥੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁ
ਸਾਰੀ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪ੍ਰੇਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜੰਤ ਜੰਤੀ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹਿਸਾਬ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀ
ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰ ਆਵੇ ਕੁਛ ਨ ਕੁਛ ਬਾਬੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਲ ਆਇ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕ
ਰ ਦੇਵੇਂ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਪੜਾ ਦੇਵੇਂ ਰਸਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਸਤ ਦੇਵੇਂ ਰੋਕ ਵਾਲੇ
ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰੋਕ ਦੇਵੇ ਬੜੀ ਭੀੜ ਲਗੀ ਰਹੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਦੀ ਖਾਨਿਓ
ਨਬਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾ ਪੰਜ ਸੇਰ ਦੀ ਜਾਗਾ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਉਸ
ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੋਲ ਦੇਵੇ ਓਹ ਲੋਕ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਵਡੇ ਅਸੀਸ
ਵਾਦ ਦੇਵਨ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਫੈਲ ਗਈ ਭਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਇ
ਕਨਾ ਅਰਬੀਆਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਹਿ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਾ
ਲੂ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁ
ਰ ਵਿਚ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠਿਆ ਅਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ
ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤੇ ਗਲ
ਨਾਲ ਲਾਯਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਪੌਣਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਲ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਮਹਿ
ਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਅਤੇ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਜੋ ਰਾਹ ਰਸਮ ਸੀ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਰੋਕ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਦਿਤਾ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੈਠੇ ਅਰ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮ
ਹਿਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਆਵੋ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਏਥੇ ਆਯਾ ਸੌਕਿਆ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਕਿਆ ਜੀਵਿਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾ ਕਗ
ਵਾਇਆ ਹਈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਟਿਆ ਅ

੬੨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਭੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ
ਪੈਸੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ ਸੋ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਦਮੜੀ
ਯਾ ਕੌਡੀ ਟਿਕਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਲੜਾਲ
ੜਨ ਅਤੇ ਬੜੇ ਦੁਰਬਚਨ ਲਗਾ ਬੋਲਣ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾ
ਰਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾ ਜਾਤਾ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਯਾ ਹੈ ਸੁ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖਟ ਕੇ ਦੇਸੀ ਏਹੁ ਜੇਹੀਆ ਗਾਲੀਂ ਕਾਲੂ ਲ
ਗਾ ਕਰਨ ਜੇਹੀਆ ਕਾਲੂ ਦੀਆ ਆਹੀਆਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਖਿਓਸ ਤੁਸਾ
ਕੁਛ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਸਾ ਕਿਛ ਕਿਰਤ ਦੀ ਖਟੀ
ਸਭੀ ਨਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕਹਾਣੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਥੇ
ਜੋ ਏਹ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਛ ਗਵਾਯਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸੁਕਰ ਨਾਹੀ ਕਰ
ਦੇ ਜੋ ਕਿਰਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਕਿਰਤ
ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦਾ ਜਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਸੇ ਜੋ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨ
ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖਟੰ ਭੀ ਗਹਿਸੀ ਅਤੇ
ਹੁਣ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭੀ ਟੋਲ ਹੈ ਹੁਣੇ ਅਜਕਲ ਕਿਤੇ ਵਲ ਹੋਇ ਪੌਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੁਛ ਅਸਾਡਾ ਗਵਾਯਾ ਨਾਹੀ ਅਰ ਅਸਾ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾ ਤੂ ਜੀ ਕਰ ਹੁਜੀ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਸਾ
ਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਹਾ ਅਸਾਥੋ ਦੂਣਾ ਦਰਦ ਤੈਨੂੰ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੇ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਭਲੀ ਥਾਂਇ ਖੜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰਣੀ ਜੇਹੀ ਕੇਹੀ ਥਾਇ ਨ ਦੇਵੇ ਤਾ ਫੇ
ਰ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਮਿਨਤ ਨਾਹੀ ਲਾਵਣੀ ਅਰ ਮੂਲ ਰੋਣਾ
ਖੜੀ ਪਖੋ ਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਧੀਅ ਹੈਗੀ ਹੈ ਪਖੋ ਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆ
ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਨਿ ਅਰ ਬਕਹਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਾ ਓਥੇ ਕ
ਹਾਣੀ ਦੀ ਟੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇਦੀ ਅਰ ਮਹਿਤਾ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਥਾਇ ਰਖੋ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾ
ਮ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿਠਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਸੁਖ ਮੁਰਾ
ਦ ਆਪਨੇ ਜੀਵਦੇ ਜੀਵ ਵੇਖ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ

ਨੇਆਖਿਆ ਹੇਮਹਿਤਾਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀਜੀ ਨੂੰਭੀ ਏਥੇਹੀਮੰ
ਗਵਾਇਲੈਂਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਕਾਲੂ ਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਮੇਰਾ ਏਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਬ ੬੩
ਣਦਾ ਅਤੇਮੈਂ ਓਥੇਹੀ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆਹਾਂ ਸਾਰਾਪਰਵਾਰਦਾ ਕੰਮਰਾਇ ਬੁਲਾਰਦਾ
ਮੇਰੇ ਅਖਤਿਆਰਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇਆਖਿਆ ਹੇਮਹਿਤਾਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਪਰਮਾਨੰ
ਦ ਪਿਤਾਜੀ ਦੀ ਜਾਗਾਹੈਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰਕਾਲੂ ਨੇਆਖਿਆ ਸੁਣੇਂ ਜੈਰਾਮਾ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਸੋ ਓਸੇਵਖਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈ
ਰਾਮ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਨਜਰਵਿਚ ਰਖਣਾ ਜੋ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਵਲਲਗਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾਜੀ ਤੂੰ ਸੁਕਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੋ ਏਥੇ ਪਰਹਿ
ਆਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਿਤ ਨਿਤ ਏਹੋ ਆਖਦਾ ਆਹੇ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਏਹ ਗਵਾਇਆ
ਇਆਹੈ ਅਰ ਅਜ ਏਹੁ ਗਵਾਇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਜੇਕੋਈ ਚੋਰੀਯਾ
ਰੀ ਕਰਕੇ ਧਨ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਅਸੀ ਹਟਕੀਏ ਆਪਣੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ
ਵਿਚੋ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਰੋਟੀ ਦੇਂਦਾਹੈ ਸੋ ਸੁਭ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕਿਵਕ
ਰ ਹਟਾਈਏ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਹਟਾਵਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਫਕੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਖਵਾਇੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵਡਾ ਡਰਦਾਹੈ ਜੋ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਵਡ
ਾ ਫਕੀਰ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੱਟੀ ਤੇ ਹਰਵੇਲੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਕੰਬਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰਦੇ ਪੈਸੇ ਜੇ ਨਪਾਰ ਜਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਵੀਏ
ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾਜੀ ਜਦ ਜਦ ਲੇਖਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਛ ਏਸੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲ
ਦਾਹੈ ਇਸਤੇ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤਾ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਏ
ਸੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਜਦ ਫੇਰ
ਲੇਖਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜੋ ਕੁਛ ਵਧੇ ਸੋ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਵਲਾਫਿਕ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਭੁ
ਲਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਤਾ ਲਖ ਕਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਸਦ
ਕਰ ਸਮਝਾਈਏ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਆਖਨਾਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣਾ
ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋ
ਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਖਾਸ
ਹਜੂਰੀਯਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇਹਾ ਹੀ
ਤੂੰ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੇ ਮਤ ਟਕਾ ਪੈਸਾ ਔਰ ਗੈਰ ਜਾਗਾ ਗਵਾਇ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੁ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿਆਂਦੀ

੬੫ ਲਾਜ ਸਰਮ ਏਹੋਹੀ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾਂ ਕਰੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਤਾਂ ਬੁਰੀ
ਲਗੀ ਸੀ ਲਗੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਹ ਆਇ
ਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀ ਆ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਵੀ ਜੋ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਫਜੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅ
ਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਘਿਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹਈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਏਹਾ ਭੁਖ ਹਈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਗੋਂ ਉਜਰ ਨਾਹੀ ਕਰੀਏ ਤੇ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ
ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਏਥੇ ਆਇ ਕੈ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਹਥਿਆ
ਵੀ ਸੋ ਲੈਂਦਾ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾ ਕੋਲੋਂ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁਛ
ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਨਾਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਿਧਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮ
ਈ ਹੋਈ ਤਿਤੇ ਘਲਣੀ ਅਸਾ ਸਿਤਾਬੀ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕ
ਬੀਲਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੋਹੁ ਪੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਯਾ ਆਇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵੜਿਆ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਨਾਨ
ਕੇ ਜੀ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਲੀ
ਭਾਰੀ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀਓਂ ਨਾਹੀ ਹਟਦਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹਟੀ ਉਤੇ ਲ
ਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਆਇ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਓਹੋ ਕੁਛ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏ
ਸੀ ਤਰਾਂ ਜਦ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਭਲੇ
ਆਦਮੀ ਸ਼ੇਖ਼ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ
ਜੋ ਮੋਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਪਠਾਣਾ ਦੀ
ਬੋਇ ਕੈਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਕੁਛ ਦਿਲ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਨਵਾਬ
ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਏਹ ਗਾਲ ਸੁਣ
ਕੇ ਬਹੁਤਾ ਹੀ ਗਮ ਖਾਧਾ ਅਰ ਬਡਾ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਏ ਇਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਆਵਦੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਕੈਸੇ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਲੈ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆ
ਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ ਤੂੰ ਸੁਣ ਅਜ ਫਲਾਨੇ ਸਖਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੋਦੀ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮ

ਸੁਣਾਇਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਜੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਕਰੇਂਗੀ ਜਾ ਲਾਹਦ ਦਸ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰ ੬੫
ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਜੀ ਅਵਿਚ ਆਵੇ ਜੀ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਹੀ ਆਖੇ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵ
ਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਭਰਾਉ ਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਥੋਂ ਤੋਨੂੰ
ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਸੇਦਾ ਖਾਵੰਦ ਮਾਲਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ
ਭੁ ਮਾਯਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰ
ਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਰ ਜੀ ਭੁਲਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜੀ ਅਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤ
ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਪਰ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੇਖਾ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਵਧੇ ਭਾਵੇਂ ਨ ਵਧੇ ਘਟੇ ਕੁਛ
ਨਾਹੀ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਭਟਕਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਬਾਬੂ
ਜੀ ਮੈ ਲੇਖਾ ਨਾਹੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਜੇ ਤਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਹਿਣਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਈ ਗਲ ਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਈ ਜੀ
ਨੂੰ ਸਦਾਇ ਦੀਹਾਂ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਲਸਾ ਤੂੰ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ
ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗਈ ਜਾਇ ਕਰ
ਸਲਾਮ ਕੀਤੋਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ
ਕਿਉਂ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਦਿਆ ਹੋਸੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਗਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ

ਕਿਆ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅ
ਵਰੇ ਪਤਾਸਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਕਢ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਪਤਾਸਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ
ਕਢ ਲਿਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੋਲੀ ਕਰਕੇ ਜਿਤਨੇ ਪਤਾਸੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿ
ਚ ਆਹੇ ਸੋ ਪਵਾਇ ਲੀਤੇ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਅਨਾਈ ਸੇਰ ਪਤਾਸੇ ਆਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਜੀ ਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਉਠ ਖਲੋਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ
ਆ ਜੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀੜ੍ਹੇ
ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀ

੬੬ ਨੂੰ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਦਿਆ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ
ਸਿਕ ਆਹੀ ਜੋ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਦਿਆ ਸੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਦਿ
ਆਹੈ ਤੂੰ ਜੀ ਜਿਉਂ ਕੀ ਡਿਠੂੰ ਹੀ ਆਖੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਤਾਂ ਸਭ ਕਿਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਹਿਸਾਬ ਆਪ ਲੈ ਲਵੀਏ ਮੈਂ ਭੀ ਏਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ
ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਥੋਂ ਲੇਖਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦਿਲ
ਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਲੇਖੇ ਹਿਸਾਬ
ਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਸਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਹਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਲ ਭਾਈ ਜੀ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾ ਸੈ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੇ
ਖਾ ਕੀਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਹੁ ਮਹੀਨਿਆ ਦੇ ੧੩੫ ਰੁਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਖਾਇ ਪੀਇਕੇ ਲੈਇ ਦੇਇਕੇ ਵਧੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਵੇ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੁਖਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ
ਏ ਹਾਂ ਹੁਣ ਏਹੁ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੋ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾ
ਰਹਈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਗਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਅ
ਤੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਭੀ ਰੋਵਨੇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਓਸ ਭਾਈ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਧਰੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਘ
ਟ ਵਧ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਪਉਂਦੇ ਹੋ ਅਗੋਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ
ਮੈਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਤੁਸੀ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੋ ਜੀ
ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤਲੇ ਨਹੀ ਲਿਆਯ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਘਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਜ
ਵਾਬ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਹਰਾ ਪੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਅਗੇ ੬੧
ਹੀ ਕਿਉਕਰ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਣਵਈ
ਆ ਦੋਵੇ ਪਏ ਮਿੰਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਵਲ ਵੇਖੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਮੇ
ਹਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅ
ਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਤੁਧ ਅਸਾਨੂੰ ਨ
ਵੇਸਿਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਚੁਕਾ-
ਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾ ਸੈ ਰੁਪਇਆ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਪੇਸਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਂਦੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਆਪਨੇ ਹਟ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ
ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਕਚਖਾਨਿਆ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰ-
ਮੁਮਾਰਖਾ ਲਗੇ ਦੇਵਨ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਭੀ ਦੋਵੇ ਬਡੇ ਖੁਸੀਆ ਮਨਾਵਣੇ ਲਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਏ ਸਿਰੇ
ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਸ ਮੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਹਮ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਛੋਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਬਹੁਤ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਏ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ
ਭ ਦੀ ਰਫ ਤਾਜੀਮ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੁ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਅ
ਨਕਰ ਮਾਂਗੇ ਸੋਈ ਦੇਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਟਕਾਵੇ ਨਾਹੀ ਇਸੀ ਬਾਤ ਪਰ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਜ
ਵੈ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਚਲੀ॥ ਤਾਂ ਸੰ
ਮਤ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ
ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੇ ਘਰ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਾਉਂ ਮੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਮੂਲਾ ਪਟਵਾਰੀ ਆਹਾ ਉ
ਸੇ ਗਾਉਂ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਸਗਾਈ
ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਸਭ ਸਰੀਕਣੀ
ਆਨੂੰ ਸਦਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਵਧਾਈ ਦੇਵਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੌਗਨੀ ਕਰਕੇ ਮੰਨੀ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਕੇ ਸਗਛਿਣ ਕਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਨੂੰ ਖਬਰ ਘਲੀ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਸਦਵਾਇ ਭੇਜਿਆ ਸਭ
ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਾਂ ਚੌਕਨੂ ਖਰਚੀਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਿ ਕ
ਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੇਹੜਾ ਖਬਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੰਡੂ
ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸ

੬੯ ਸਰਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੇ ਬਹੁੰਤ ਬਹੁੰਤ ਅਤੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਿਰਪਾਕ
ਰਕੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਸਵਾਰਥ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਉਸ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰ
ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿੰ
ਤਨਾ ਕਬੀਲਾ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਆਹਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਠਾਇਆ ਅ
ਤੇ ਸਭੇ ਮਿਲਕੇ ਸਰੀਕਣੀਆਂ ਏਹੋ ਆਖਣ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚ ਨਾਨਕ
ਭਲਾ ਜੀ ਉਪੰਨੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੂਰਜ ਰੋਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ
ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੁ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣੇ ਵਧਾਈ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਤਾਂ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਦਾ ਪਿਉ
ਰਾਮਾ ਜਾਤ ਦਾ ਝੰਗੜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਸਾਹੁਰੇ ਤਿਨਾ
ਦੀ ਤ੍ਰਫ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਆਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋ ਤਿਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਰਲਕੇ ਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਅਰ ਚਲ ਰੋਕਣ ਖਰਚ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈਆ
ਈ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਅਤੇ ਨਾਨਾ ਰਾਮ ਸਭੇ ਆਏ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਹੁੰਚੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿ
ਲੇ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਤਿਲਵੰਡੀਓਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਹਲੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ
ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਕਿਸਨਾ ਝੰਗੜ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਛੇ ਆ
ਆਦਮੀ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਦੋਇ ਨਫਰ ਰਾਮੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭੇ ਬਾਰਾਂ ਆਦ
ਮੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪਰ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਲੀਤਾ ਖਰਚ ਕਰ
ਨ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਟੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਅ
ਇਆ ਅਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਕਿਉਂ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਰੋਕਣ ਖਰਚਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਈ ਖ
ਬਰਦਾਰ ਹੋਵੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਘਤਿਓ ਹੀ ਤਾਂ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓ
ਹੁ ਅਗੇ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਜਖਕੀ
ਤੇ ਹੋ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ

ਜਾਹੁਕਾਲੂਤੈਨੂੰਮੁਬਾਰਹੁਹੈਪਰਮੇਸਰ ਆਪਣੀਮਿਹਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ੬੯
ਹਛੇਹੋਵਨਗੇ ਪਰਮੇਰੇਹੁੰਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤੰ ਹਿਤਕਰਕੇ ਬਾਬੇਨਾਨਕਦੇਕਦਮਾਤੇਹ
ਥਲਾਵੀ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਮਥਾਂ ਚੁਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਡੰਡੌਤ ਦੇਵੇਂ ਹਥਜੋੜਕੇ ਬੰਦਗੀ
ਆਖੀਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮਨੂੰ ਭੀ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੀਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਜਾਈਦੀਪ
ਨਾਹਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛਕੜੇ ਤੇ ਸਵ
ਰ ਹੋਇਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਏ ਪਰਮਾ
ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਅਗੋ ਵਧਾਈਆ ਮਿਲਨ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਾ
ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਮੇਟਾ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਤੇ ਉਠਕਰ ਆਇਆ ਅੱ
ਤੇ ਆਵਦਿਆ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿਪਿਆ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿ
ਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤਾਜੇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਚਾਟ ਵਿਦਾਇਆ ਹਈ ਰਾਇਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਤੇ
ਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਣਾ ਆਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰਾ
ਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਰ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਦਿ
ਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਗੋਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਅਗੇ
ਦੀ ਖਬਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੈ ਪਰ ਐਥੇ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀਨੂੰ ਗਲਵਿਚ ਕੀਤਾ ਪਰ ਗਲਵਿਚੋ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਮਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇ
ਧਰ ਉਧਰ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਛਡ
ਇਸਨੂੰ ਗਲਵਿਚੋ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭੋਲੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਜੰਮੇ ਬੀ ਸਰੂਪ ਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਰ ਸਟਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੂਰੀ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾ
ਹੈ ਨੀ ਤੁਲਸਾ ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਹੈ ਨੀ ਤਾਂ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਦਾਸੀ ਗਈ

੧੦ ਸਾਹਿਰਵਿਚੋਂ ਮੰਗਾਤੁਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣ ਤਾਂ ਢੂੰਢਕਰ ਮਗਿਤਿਆਨੂੰ ਭੂਲਸਾਲਿਅ
ਈਤਾਂ ਫੇਰਨਾਨਕੀਨੇ ਆਖਿਆਨਾਨੀਜੀ ਬੀਸਰੂਪਏਰੋਕਦਵੇਂਗੇਕਿਟਕੇਮੰਗ
ਵਾਇਕਰ ਵਾਰਹੂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਫੂਗੜੂਨੇਆਖਿਆਬੇਟੀ ਜਿਸਤਰਾਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ
ਸੋਤਿਉਹੀਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀਨੇਆਖਿਆ ਨਾਨਾ ਜੀ ਟਕੇਮੰਗਾਵੋ ਤਾਂ
ਰਾਮੇਨੈਂਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਨੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇਕਿਸਨਾ ਵੀਹਾਰੁਪਯਾਵੇ ਟਕੇ ਲੈਆਉ ਤਾਂ
ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦਸਰੁਪਏ ਮੇਰੇਪਾਸੋ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਭੀਟਕੇ ਲੈਆਉ
ਅਤੇ ਪੰਜਾਰੁਪਯਾਵੇ ਟਕੇਕਿਸਨਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋ ਲੈਆਇਆ ਤਾ ਸਭੋ ਪੈਤੀ
ਸਰੁਪਈਯਾ ਵੈਟਕੇ ਆਣੇ ਕਿਸਨੇਨੇ ਟਕੇ ਵੀਹਾਂਦੇ ਪਿਤਾਰਾਮੇਨੂੰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ
ਦਸਾਦੇ ਟਕੇ ਅੰਮਾਭਿਰਾਈਦੇ ਹਥ ਦੇਕੇ ਪੰਜਾਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਭੋ ਟਕੇ
ਰਾਮੇਨੇਵਾਰੇ ਅਤੇ ਦਸਾਦੇ ਟਕੇ ਨਾਨੀਨੇਵਾਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਦੇ ਟਕੇ ਮਾਮੇ ਕਿਸਨੇ
ਨੇਵਾਰੇ ਤਾਂ ਸਭੋ ਪੈਤੀਸਰੁਪਯਾਵੇ ਟਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸਿਰਤੋਵਾਰੇ ਸੰਮਤ
੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵੀਰਵਾਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਚਲੇ ਭਲੇਮ
ਹੂਰਤਨਾਲ ਕੌਣ ਕੌਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਕਿਸਨਾ ਰਾਮਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ
ਭੁਈਏ ਜੈਰਾਮਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾ
ਕਰ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇਨੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰ ਆਖਕੇ
ਭੇਜਿਆ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਜਿ
ਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕਰ
ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੂਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਗੋਮ
ਹਿਤੇ ਮੂਲੇਨੇ ਆਖਿਆ ਨਮਸਕਾਰ ਪਾਧਾ ਜੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਪਾਧ
ਜੀ ਆਪਦਾ ਆਵਣਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਧੇ ਕਹਿਆ ਮੂਲਾ ਜੀ ਮੈਂ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਧਾ
ਮੂਲੇ ਚੋਣੇਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਉ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨਾ
ਜੈਰਾਮ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪਾਧ
ਜੀ ਆਵਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਪਰ ਆਵੇ ਤਾ ਏਤਵਾਰ ਵਜਾਮੀਨੂੰ ਪਾਹਿਰਵੇ
ਨਰਕੂ ਪਖੋਕੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੋ ਮੂਲੇਨੇ ਸਮਿਆਨ ਕਰ ਰਖਿ
ਆ ਸੀ ਠਾਂਜਾਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇਨੇ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਚੌਕਾ ਕੂਖ ਗਚਿਆ
ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦੇਕਰ ਲੈਕਰ ਜੋ ਕੂਛ ਰਾਹੁ ਲੋੜਸੀ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਕਰਕੇ ਦੇਹਾਂ

ਦੀਤਰਫੋ ਬੜੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਹੋਈ ਬੜੀਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਕਾਲੂਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਆ ਪਰਮ
ਾਨੰਦ ਪਲਤਾਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਾਭੀ ਭਾਈਏ ਮੂਲੇਪਾਸੋ ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇਨੇ ਮੂ-
ਲੇਚੋਣੇਨੂੰ ਇਕੰਤ ਲੈਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਰੀਕੀਦੀਆ ਬਾਰਤਾਕੀਤੀਆ ਗਲਾਕਰ
ਦਿਆਕਰਦਿਆ ਵਿਚ ਏਹਭੀ ਗਲਕਹੀ ਜੇ ਦੇਖੋ ਮਹਿਤਾਮੂਲਾਜੀ ਨੀਗਭੀ ਜੁਆ
ਨਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀਭੀ ਸਿਆਣੀਹੈ ਸੋਤੁਸੀ ਸਾਹੇਦੀ ਤਿਆਰੀਭੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲਹੀ
ਕਰਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮੂਲੇ ਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾਜੋ ਭਾਈਆ ਜੀਤੁਸੀ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖੋ-
ਇਕਵਾਰੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮੁਹਲਤ ਦੇਵੋ ਇਕ ਬਰਸਦੀ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਹਛਾ ਸਾਹ
ਸੁਧਾਕਰ ਲਿਖਭੇਜਾਂਗੇ ਤਾਫੇਰ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇਵੜੇ ਜਤਪਤਨਾਲ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆ ਮਿਲਣਲਗੀਆਂ
ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੇਨਾਨਕੀਨੇ ਸਰੀਕਣੀਆ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ ਬਹਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਕਾ
ਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਤਿਲਵੰਡੀਨੂੰ ਆਵਣਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡੂਮੇਟੇਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਛ ਆਪਣੀ ਵਧਾਈ ਸਾਨੂੰਭੀ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਕਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਸਾਤਾ ਤੇਰੇਨਾਲ ਬੜਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਭਲੀ ਵਸਤੁ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ ਵਸਤ ਤੇ ਰਜਿ ਹੋਇ ਜਾਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਜਾ ਕਿਉ ਹੋਵਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਿਰਾਸੀ ਲੋਕ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ
ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵ
ਸਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾਗਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿ ਬੇਹਈ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਆਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਕਰ ਤਾਜੀ ਮਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿ
ਥੇ ਤੁਧ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਓਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆ
ਪਨੇ ਗਲੇ ਬੀ ਚੋਲਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਚੋਲਣਾ ਆਪਨੇ
ਗਲੇ ਪਾਇ ਲਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਕ-
ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਫੁਰਮਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਦੀ ਆਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਹੋਰਸ ਪਾਸੋ ਮੰਗਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮੰਨੀ

੭੨ ਹਰਜੀਤੁਸੀ ਸਾਡੀ ਸਾਰਵਿਚਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕ
ਰਤਾਰ ਸਭਨਾਦੀ ਸਾਰਵਿਚਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਜੀ ਅਗੈਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ
ਸਰਬਪਰਵਾਰਘਰਾਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਰਾਲੀਓਹਾਹੀ
ਰਹੀ ਜੋ ਕਦੀਮਦੀ ਆਹੀਭਾਵੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਜੋ ਸਵਾਲਆਥਿ
ਕੇਕਰੇ ਖਾਲੀਕੋਈਨਜਾਵੇ ਅਤੇਲੋਕਾਵਿਚਭੀਇਹੁਗਲਮਸਹੂਰਹੋਗਈਜੋ
ਨਾਨਕ ਜੈਰਾਮਦਾ ਸਾਲਾ ਵੇਖੋ ਅਜਕਲਕਿਧਰੇ ਨਿਕਲਜਾਂਦਾਹੈ ਇਹੋ ਗਲ
ਪਈਆ ਹੋਵਨਾਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇਭਾਬਲੇਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀਧ
ਆਣਆਣਕੇ ਏਹੋ ਆਖਣਕਿ ਸੁਣਜੈਰਾਮ ਸਾਨੂੰਏਹਬ ਸਝਦੀਹੈ ਜੋ ਅ
ਜਭੀਅਤੇ ਕਲਭੀ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿਆਖੜਾਜਾਣ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੁਢਕਦੀਮ
ਦੇ ਮਿਤ੍ਰਹਾਂ ਤਾਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇਹਾਂ ਜੋਇਸ ਸਾਲੇਦੇ ਪਿਛੇ ਨਬਾਬਦੀਵਲੋਂ ਤੇ
ਰੀ ਪਤਰਹੇ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝਭਰਨਾ ਨਪੈਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਘਰ ਆਇਕਰ ਬਾਤਾਂ ਕ
ਰੇ ਦੇਖਪਰਮੇਸਰਦੀਬਿੰਦੀ ਲੋਕ ਏਹੁਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂਕਿਆ ਕਰਾਂ ਨਾਨਕਦੀਧ
ਚਾਲੀਓਹੋਹੀਰਹੀਜਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖੇ ਦੇਖਣਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲੋਕਾਂਦੇ
ਕਹੇ ਮਤਭੁਰਮਣਾ ਅਤੇਜੈਰਾਮ ਐਵੇਂ ਅਵਾਗਿਣਤੀ ਆਖਾਵੇ ਪਰਬਾਹਿਰ
ਸਾਹੁਨਕਦੈ ਤਾਂਏਜੇਤਰਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾ ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਆਪੇਹੀ ਜੈਰਾਮਨੂੰ ਆਣਕੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮਜੀ ਸਰਕਾ
ਰਦਾਹਿ ਸਾਬ ਦਿਵਾਈਏ ਬਹੁਤਦਿਨਹੋਏਹੈਨ ਲੇਖਾਕੀਤਿਆ ਤਾਂਜੈਰਾਮਨ
ਬਾਬਦੇਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਰਜਕੀਤੀਓਸ ਨਬਾਬਸਾਹਿਬ ਸਲਾਮਤ
ਨਾਨਕਆਪਕਾਮੋਦੀ ਅਰਜਕਰਦਾਹੈ ਜੋਹਿਸਾਬਸਰਕਾਰਲਵੇ ਤਾਂਬਹੁ
ਤ ਭਲੀਬਾਤਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਨੇਆਖਿਆ ਆਵੇ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕਕੋਕੇ ਬੁਲਾਇ
ਲਿਆਓ ਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋ ਭੇਜਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋ ਬੁਲ
ਭੇਜਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਲਵਹੀਆ ਲੈਕਰ ਆਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਭੀ ਅਤੇ
ਨਾਨਕਭੀ ਨਬਾਬਦੀਕਚਹਰੀਮੇ ਆਏ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਨ
ਹੂਏ ਹੂਏ ਹੈਂ ਆਇਨਬਾਇਰਾ   ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਹੀਆ ਭੀ ਸਾਬਹੀ ਲੇਖ
ਹੂਏ ਤਾਂ ਅਗੋਨਬਾਬਨੇਕਹੇ   ਕੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜਾ
ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰਾਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈਨੇ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਆ ਕਹਿਆ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਫਰਸੀ ਵੇ ਵਿਚ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਸ ਕੋ ਆ ੧੩
ਪ ਬੇਚੂਨ ਬੇਨਮੂਨ ਔਰ ਸੁਬਾ ਜਿਸਦਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਮੂਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੈ ਉਸ ਕਰਨ
ਹਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੂੰ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਏਹੁ ਸੁਨ ਕਰ ਹਸਿਆ ਅ
ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿ
ਆ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਅਬ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਪ ਕੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਤੋ ਅਬ ਬੀਆਹੁ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹਸ ਕਰਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੀ
ਜੋ ਮੋਦੀ ਤਬ ਹੀ ਬਹਿਤ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਜਿਸ ਕੋ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪ
ਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੋਓਹਿ ਸਭ ਸਿਫਤਾਂ ਕਾ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਹੋਰ ਏਹੁ ਬਾਤ ਬੁ
ਤ ਨਾਵਿਰ ਸਚੀ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਏਹੁ ਵਿਆਹਿਆ ਨਹੀ ਔਰ ਜਬ ਇਸ ਦੀ ਔਰਤ
ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਆਵੈਗੀ ਤਬ ਸਿਫਤੀ ਬੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛੇ ਜਪੀ ਤਪੀ
ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੂਏ ਹੈਂ ਜਬ ਔਰਤੋਂ ਕੇ ਅਗਿ ਉਨਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈਂ
ਤਬ ਉਨ ਕੀ ਮਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀ ਰਹੀ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਕੋ ਉੜਦੇ ਤੇ ਭੁਏ ਕਿ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਨਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ
ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਉਨ ਕੀ ਏਹਾ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲੋ ਕਦੇ
ਵਿਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਬੰਦਗੀ ਮਨ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਿਨਾ ਦੇ ਲਗੀ ਹੋਈ
ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਦੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਭਗਵੰਤ
ਕੋ ਉਨਾ ਦੇ ਮਨ ਕੋ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀ ਦੇਹ ਮੇ ਲੋਹੂ ਸਿਝ
ਹਡ ਰਸ ਨਾਮ ਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੇ ਭਰੀ ਹੈ ਐਸੀ ਔਰਤ ਕਾ ਬਲ ਓਨਾ ਉਪਰ ਨਹੀ ਪੜਤ
ਹੈ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੋ ਜਪ ਕੇ
ਤਬ ਨਬਾਬ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਦੇਖ ਕਰ ਔਰ ਬਾਤ ਕੋ
ਕਹੇਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਸਕੇ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸੁ
ਣਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਟਕੇ ਬਹੁਤ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਮੁੜ ਕੋ ਮੈਂ ਦੌਲ
ਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਹੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੇਖਾ ਲੀਜੀਏ
ਜੇ ਕੁਛ ਹਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਲੇ ਤੋ ਆਪ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਉ ਦੀਜੀਏ ਨਹੀ
ਤੋ ਨਾ ਦੀਜੀਏ ਝੂਠ ਸਚ ਅਬ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰ
ਮ ਏਹੁ ਮੋਦੀ ਕੋ ਕਿਸ ਜੋਰ ਪਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ

੧੪ ਤ ਮੋਦੀ ਸਰਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਤਾਵਾਲਾਨਹੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਦੋਰਾਇ
ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਤ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇਕੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇਆ
ਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅਰੇਜਾਦੋਰਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਹਿਸਾ
ਬ ਲੇਵੋ ਤੁਮ ਤਾਂ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਬਹੁਤਦਿਨਾਦਾ
ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਕਿਸਦੀ ਤਰਫ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਦੇਖ
ਲੀਜੀਏ ਬਾਰਿਬਾਰ ਲੋਕ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਨ ਲੋਕ ਕਿ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਲੂਟਦਾ
ਹੈ ਅਰ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਨਬਾਬਦੀ ਸੁਨਕਰ ਜਾਦੋਰਾਇ ਦੀ
ਭੀ ਮਨਭਾਵਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਕਬੀ ਨਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤਾ ਥਾ ਏਹ-
ਸੁਨਕਰ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੈਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤਰਫ ਨਿਕਸੈਂ
ਗੇ ਤੋ ਉਹ ਨੇ ਤਬ ਦੇਊਗਾ ਜਬ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੈ ਲਊਗਾ ਔਰ ਫੇਰ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਪਰ ਬੈ
ਠਨੇ ਭੀ ਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਤੂ ਮਨੇ ਕਬੀ ਰਿਸਵਤ ਨਹੀ ਦਈ ਥੀ ਫੇਰ ਇ
ਕ ਅਸਬਾਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪਾਂਚ ਦਿਨ ਹਿਸਾਬ ਹੋਤਾ ਰਹਿਆ ਕੋਈ ਅਕ੍ਰਾਵ
ਹੀਆ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਪਾਈਆ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਚ ਨਾਲ ਕੋਈ
ਬਾਤ ਪੇਸ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਰੁਪਯਾ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਸੋ ਜ
ਭਾ ਲਿਖਵਾਇ ਦਿਤਾ ਪੀਛੇ ਜੋ ਰੁਪਯਾ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾ ਸੋ ਲਿਖਾਇ
ਦਿਤਾ ਤਉ ਤਿਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਜਾਦੋਰਾਇ
ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ
ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੈਰਾਮ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ
ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤਾਂ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਆਇ ਸ-
ਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਦੋਰਾਇ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ
ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤੋ ਨਬਾਬ ਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕਿਉਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋਰਾਇ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ
ਸਲਾਮਤ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜਾਦਾ ਆਪ ਕੀ ਤਰਫ ਸਰਕਾਰ ਮੈਂ
ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਹਮਾਰੇ ਥਾ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਜਾਦੋ
ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਤੂ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਏਹ ਹੀ ਕਹਿਤਾ ਥਾ

ਜੋਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੀ ਹਟ ਕੋ ਲੁਟਾਵਦਾ ਅਰ ਲੋਕ ਭੀ ਏਹਾਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾ ੧੫
ਰੇ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਦੁਸਮਨੀ
ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਵਨੀ ਦਾਸ ਖਜਾਨਚੀ ਨਾਨ
ਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਬੀ ਅਦਾਇ ਕਰੋ ਅਰ ਤੀਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਔਰ
ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਭਵਨੀ ਦਾਸ ਨੇ ਤਿਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਥੈਲੀਆਂ ਲੈਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਹਟ ਉਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਮਾਰਖਾਮਿ
ਲੀਆ ਜੈਰਾਮ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ
ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆ
ਰੀਏ ਮੈ ਤਾਂ ਅਜਬ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਸਰੀਹਣ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹਿਸਾਬ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਥੋ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਵਧ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਿਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਅਜ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨ
ਨ ਖਾਂਦਿਆਂ ਪੀਦਿਆਂ ਲੁਟਾਂਵਦਿਆਂ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਪਾਸੋ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤ ਵਰਸਣਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਰਸਾਇਆ ਅਤੇ
ਨਾ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਇ ਇਕ
ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕ ਵਰਸਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁ
ਸੀ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਆਹੁ ਦੀ

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆ
ਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਧਾਈ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਿਤ
ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹਥ ਉਹੁ ਲਾ
ਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਅਤੇ ਪਤਾਸੇ ਨਾਲ ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਤਿਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ
ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹੁ
ਰੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਓਥੇ ਭੀ ਵਧਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਗੇ ਭਾਜੀ ਆਵਣਿ ਤਾਂ
ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੂ

੧੬ ਸਾਨੇ ਦਾ ਸਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਵਾਂ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੈ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਵਡਾ ਤੰਗ ਆਇਆ ਅਰ ਬਡਾ ਗੁਸੇ ਹੋਕ
ਰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਮਤ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾ
ਣਦਾ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਾਲਕ ਹੈ ਐਸੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ
ਹੈ ਓਹ ਦਾਸ ਨਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਦਾ ਪਾਲਕ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨਕਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆਂ
ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ ਏਹ ਬਾਤ ਮੈ ਨਹੀ ਕਰੇਂਗਾ ਫੇਰ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਡਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੂ ਹੈ ਵੇਖੀ ਕੁਛ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੀ
ਕਰਦੈਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਭੀ ਤੇਰਾ ਭੂਤ੍ਰਮ ਓਹ ਭੀ ਬਡਾ ਸਖਤ ਹੈ ਦੋਨੋ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ ਅਤ
ਕੋਈ ਕੰਮ ਵਿਗਾੜਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ
ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਐਸੇ ਆਨੰਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਬੋਲ ਬੋਲਾਂਗਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਓਹ
ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਤੇ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਹੋ ਅ
ਰ ਵਕਤ ਦੇ ਹਾਕਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਹ ਵਰਨ ਕਿ ਸਤਰਾ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਸੁਭ ਬਰ
ਨ ਕਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਕਾਲੂ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ
ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਸਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੈਗੀ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਨਾ ਤੇ ਮਬਾਰਕੀ ਅਤੇ ਬਗਲਾ ਵਿਰਲ ਦੀਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿ
ਆ ਲੈਕੇ ਚਲਿਆ ਤਾ ਸਾਹੇ ਉਪਹ ਕੌਣ ਕੌਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸਰਾਮ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਫਿਰੰਦਾ ਜਗਤ ਮਲ ਲਾਲਚੰਦ ਜਗਤ ਰਾਇ ਜਟਮਲ ਅਤੇਹ
ਰਜਿਤ ਨੇ ਵੇਦੀਆ ਹੇ ਜੋ ਸਭ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਈਓ ਰਾਮਾ ਜੀ ਨਾਨਾ ਭੀ ਅ
ਇਆ ਜਾਂ ਭਾਦ੍ਰੋ ਦੀ ਸੰਗ੍ਰਾਂਦ ਚੜੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਚਲੇ ਤਾਂ ਆਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲ
ਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਜਾ ਪੰਜਾ ਦਿਨ ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰੰਭੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਚਲੇ ਭਲੇ ਮਹੂਰਤ ਤਾਂ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਜੈ
ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ
ਸੀ ਹੇ ਨਿਧਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕਰ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰੋ ਆਓ ਜੋ ਵੇ
ਦੀਆ ਦੀ ਜੰਞ ਬਾਗ ਮੈਂ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ
ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕਹੀ ਜਾਇਕਰ ਅ
ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਜੰਞ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕ

ਰਨੇਦੇਵਾਸਤੇਭਾਈਏਪਰਮਾਨੰਦਨੇਭੇਜਿਆਹੈਤੁਹਾਡੇਪਾਸਜੋਜਾਇਕਰਖਬਰਮੂ
ਲੇਨੂੰਕਰਆਓਤਾਪਾਂਧੇਨੂੰਮੂਲੇਆਖਿਆਭਲਾਪਾਂਧਾਜੀਬਹੁਤਭਲਾਕੀਤਾਜੋ
ਤਾਮੂਲੇਨੇਉਠਕਰਆਪਣੀਬਿਰਾਦਰੀਦੇਭਾਈਭਿਰਾਉਇਕਠੇਜਾਇਕੇਕੀਤੇਅ
ਤੇਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਪਾਸਭੀਜਾਇਕਰਕਹਿਆਜੋਪਖੋਕੇਗਾਉਕਾਚੌਧਰੀਸੀਲ
ਗਾਆਖਣਚੌਧਰੀਜੀਵੇਦੀਆਦੀਜੰਞਬਗਾਵਿਚਆਇਉਤਰੀਹੈਆਪਚਲੀਏ
ਤਾਂਪਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਜਿਤੇਦੇਪਿਤਾਨੇਆਖਿਆਅਜਿਤਿਆਤੂੰਮੂਲੇਨਾਲਜਾਹੁਭਾ
ਈਮੇਰਾਸਰੀਰਬਿਰਧਹੈਮੈਂਜਾਇਨਹੀਸਕਦਾਅਤੇਜੋਮੂਲਾਆਖੇਗਾਸੋਸਭੋਹ
ਛੀਤਰਾਂਕਰਣੀਅਤੇਸੁਣਮੂਲਾਤੇਰੇਨਾਲਮੈਂਹੀਹੋਵਾਂਪਰਮੇਰੀਦੇਹਵਡੀਹੈਤਾਮੂ
ਲੇਨੇਆਖਿਆਭਲਾਚੌਧਰੀਜੀਤੁਸਾਡਾਹੁਕਮਜੋਹੈਸੋਤੁਸੀਹੀਹੋਤਾਫੇਰਅਜਿ
ਤੇਰੰਧਾਵੇਆਖਿਆਸੁਣਮੂਲਾਤੇਰੇਘਰਭਲੇਲੋਕਵੇਦੀਢੁਕੇਹੈਨੀਤੂੰਉਨਕਾਸ
ਰਮਰਖੀਅਤੇਓਨਾਦੀਸਰਮਰਖਣੇਨੂੰਲੋੜੀਅਤੇਜੀਭਨੂੰਰੋਕਦੇਹੀਂਅਸਾਂਤਾਆ
ਖਿਆਏਹੋਹਈਅਤੇਮੈਂਸੁਣਦਾਹਾਂਜੋਕਾਲੂਵੇਦੀਭੁਟੀਆਂਦਾਪਟਵਾਰੀਹੈਪਰਓ
ਹਭੀਪੁਤ੍ਰਨੂੰਬੁਰਾਬੋਲਦਾਹੈਅਤੇਤੂੰਭੀਜੁਬਾਨਦਾਕਉੜਾਹੀਹੈਅਤੇਪਰਮਾਨੰਦ
ਜੀਜੋਹਨਭਲੇਆਦਮੀਵਿਚਆਖੀਦੇਹਨਪਰਭਲਾਤੁਸੀਆਪਣੀਵਲੋਅ
ਦਬਹੀਕਰਣੀਤਾਮੂਲੇਆਖਿਆਭਲਾਚੌਧਰੀਜੀਤੁਸੀਅਸਾਡੀਪੁਸਤਪਨ
ਹੋਇਕੇਪਰਮੇਸਰਦੀਓਟਹੈਜਾਤੁਸਾਡੀਓਟਹੈਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਆਖਿਆਭ
ਲਾਮੂਲਾਤੂਸਾਨੂੰਦੋਹਾਂਨੂੰਸਰੇਪਰਮੇਸਰਦੀਹੀਓਟਹੈਤਿਸੇਦਾਆਸਰਾਰਖੀਏਅ
ਤੇਜਾਇਕਰਜੰਞਦਾਅਗਾਲਵੇਤਾਂਭਾਈਮੂਲੇਨਿਧੇਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਅਗੋਂਤੁਰਾਭੇ
ਜਿਆਅਤੇਆਪਸਭਪੰਜਪਰਮੇਸਰਨਾਲਲੈਕੇਜੰਞਦਾਅਗਾਲੈਣੇਵਾਸਤੇਗ
ਏਅਜਿਤਾਭੀਨਾਲਲੇਆਹਾਅਤੇਬਟੇਹਰੀਦਾਸਮਿਆਨਭੀਨਾਲਲੈਹੀਲੀਤੇਥ
ਏਆਹੇਤਾਂਜੰਞਦਾਭਲਾਆਦਰਭਾਉਕੀਤਾਅਤੇਭਲੀਪਰਕਾਰਵਾਜੇਵਜਦੇ
ਦੋਨੋਪਾਸੇਵਡਾਉਤਸਾਹਹੋਇਆਗਉਆਦੇਆਵਣਦੇਵੇਲੇਜੰਞਸਹਿਰਵਿ
ਚਆਈਇਕਪਾਸੇਕਾਲੂਦੂਸਰੇਪਾਸੇਜੈਰਾਮਦਾਪਿਤਾਪੈਸੇਦਮੜੇਰੁਪਯੇਸੁਟਦੇ
ਪਨਦੀਬਰਖਾਕਰਦੇਕਰਦੇਡੇਰੇਆਏਜਹਾਂਉਤਾਰਾਦੀਯਾਥਾਦੂਲਹੁਕੋਦੇਖ
ਦੇਖਕਰਨਰਨਾਰੀਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਅਰਮੂਲੇਕੇਭਾਗੋਂਕੀਸਰਾਹਤਾਕਰਤੇਹੈ
ਅਠਾਈਹਜਾਰਦੇਵਤਿਆਸਮੇਤਇੰਦ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨਸਿਵਆਪਣੀਆਸ
ਕਤੀਆਨਾਲਲੈਕਰਬਾਬੇਜੀਕਾਬਿਵਾਹੁਦੇਖਣੇਆਏਅਤੇਲਛਮੀਜੀਆਪ

੧੮ ਰਬਤੀ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਮਾਣੀ ਹਾਥ ਮੇਂ ਆਰਤੀ ਲੈਕਰ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਕਾ ਸਾਮਾਨ
ਲੈਕੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵਿਆਹੁ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀ ਆਂਹੈ ਜਬ ਮੂਲੇ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਾਉ ਹੂਆਇ
ਆ ਉਤ ਸਮੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਕੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ
ਲੈਕਰ ਗੀਤ ਗਾਵਦੀਆਂ ਹੈ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਕਰ ਚੌਕ ਪੂਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦਾ ਕਰਕੇ
ਲਗਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਗਣਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਿਵ ਜੀ ਮੁਕਟ ਲੈਕਰ ਆਏ ਗਣ ਗੰ
ਧਰਬ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਲਗੇ ਗਾਉਣ ਸਨਕਾਦਕ ਸੇਹਰਾ ਲੈਕਰ-
ਆਏ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਤੰਬੋਲ ਦੇਕਰ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉ
ਰਾਸੀ ਸਿਧ ਸਭ ਭੇਟਾ ਲੈਕਰ ਆਏ ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਕਲ ਪਖ ਕੀ ਸਤਮੀ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਇਸਨਾਨ ਕ
ਰਾਇ ਨਵੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਿਆ ਪਰ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਕਰ ਬੈਠਾਇਆ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਗਾਇ
ਕਰ ਗਨੇਸ ਪੂਜਨ ਕਰਕੇ ਘ੍ਰਿਤ ਕੀ ਆਹੁਤੀਆਂ ਪਾਇਕਰ ਲਾਵਾਂ ਲੀਤੇ ਹੈਂ
ਅਰ ਬਾਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਤੇ ਹੈਂ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਪੰਜ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਬ
ਵ ਹੋਈਆਂ ਤੁੰ ਲਾਵਾਂ ਲਗੀਆਂ ਮਿਲਣਾ ॥ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
ਵਾਕ ਰਾਮ ਪਹਲੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਜੁਗ ਸਾਜਿਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰ ਅਨਹਦ ਵਾਜਿਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਜਾਇਆ ਅਨਹਦ
ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਆ ਲਛਮੀ ਕੋ ਲਾ ਨਿਕਲੀ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਛਡਕੇ ਆਇ ਠਾਕੁਰ ਕ
ਉ ਮਿਲੀ ॥ ਬਿਆਹੁ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਲਾਈ ਓਨ ਭਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਅਰਦਾਸ
ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਪਹਲੀ ਭਲਾ ਸਤਿਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਜਿਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਦੂਸਰੀ
ਲਾਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਧਿਨ ਧਿਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੀਤ ਜਪੰਤੇ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲੇ ਕ
ਮਿਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਿੱਧਿ ਵਧਨ ਖਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤ ਰਖਾਇਆ ਪਰਸ ਰਾਮ ਕਾ ਬਲੁ
ਹਾਰਿਆ ॥ ਬਿਆਹੁ ਸੀਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ਆਣੀ ਓਨ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਅਰ
ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਦੂਜੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਿਆਹੀਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਤੀਜੀ ਲਾਉ ਜੁਗ
ਦੁਆਪੁਰ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰੁਕਮਣੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ
ਸਹਿਜ ਸੇਤੀ ਸਿਸਪਾਲ ਰਾਜਾ ਮਾਰਿਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਰਨ ਪੂਰੇ ਦੇਸ
ਧਰਿਆ ਚਕ੍ਰ ਸਿਖਾ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਬਿਆਹੁ ਰੁਕਮਣੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਂ ਆਣੀ ਓਨ ਭ

ਤਤਨਿਬਾਹੀਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਰਾਉਤੀਜੀਰੁਕਮਣੀਕ੍ਰਿਸਨੁਜੀਵਰਪਾਇ ੧੯
ਆ॥੩॥ਰਾਮਚੌਥੀਲਉਕਰਤੈਕਲਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿ
ਨਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਤੇਸਿਗਭਰਮੇਮਾਇਆ॥ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਮਾਇਆਤ
ਲਾਗੇਭਰਮਜਾਗੇਸਗਲਵਜਹੁਤਿਨਧਾਰਿਆ॥ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਨਹੀਕੀ
ਆਜਮਕਾਪੰਥਨਕਾਟਿਆ॥ਨਿਹਕਲੰਕੀਆਪਹੋਇਆਛਪਹਿਨਛੁਪਾਇ-
ਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਉਚੌਥੀਪ੍ਰਭਸਭਨਾਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ ॥
ਆਗੈਮੰਗਲਚਾਲਿਆ॥ ਰਾਗਸੂਹੀਵਿਚ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ॥ ਮੰਗਲ
॥ਰਾਮਪਹਿਲੜੈਮੰਗਲਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਐ॥ਮੇਰੇਮਨਤਨਸ੍ਰੀਰੰਗ
ਅਗਰਚੰਦਨਧੂਪਸਲਾਈਐ॥ਅਗਰਚੰਦਨਧੂਪਸਲਾਇਕਪੂਰਲੂੰਹੁਢੋਈ
ਐ॥ਰਾਮਨਾਮਉਚਰਤਰਸਨਾਸਦਾਹਰਿਰਜਗੋਈਐ॥ਧੂਪਸਲਗਾਈਐਅ
ਗਰਚੰਦਨਲੂੰਹੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਪਾਈਐ॥ਕੁਰਬਾਣਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਨਏ
ਹਕਾਜਰਚਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਦੂਜੜੈਮੰਗਲਫੁਲੀਮਾਂਗਭਰਾਈਐ॥ਫੁਲੀ
ਤਾਂਮਾਂਗਭਰਾਈਐਆਪਕਰਤਾਪੁਰਖਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਸੁਰਨਰ
ਗਣਗੰਧਰਬਸਭਹੀਕੌਤਕਦੇਖਬਿਸਮਾਇਆ॥ਕੁਰਬਾਣਕੀਤਾਗੁਰੂ-
ਵਿਟਹੁਜਿਨਏਹੁਕਾਜਰਚਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਭਸਫ
ਲਿਓਹਕਾਜਸੁਹਾਇਆ॥ਉਤਸਾਹੁਹੋਇਆਸੋਭਸੇਤੀਮੰਗਲਕਾਜਸੁਹਾ
ਇਆ॥੨॥ ਰਾਮਤੀਜੈਮੰਗਲਪੀੜ੍ਹਤਾਜਣਲਿਆਈਐ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰ-
ਵਿਚਜਨਮਤਾਜਨਸੁਰਗੋਂਜੀਣਮੰਗਾਈਐ॥ਗਾਲਸਰਗੰਢਿਪਾਇਤਾਜ
ਣਲਗਾਮਦੂਸਤਕਰਾਈਐ॥ਅਜਬਸੋਭਾਪਾਇਤਾਜਣਠਾਕਰਆਪਸ
ਜਾਈਐ॥ਪੰਜਿਤਚੜ੍ਹੇਸ੍ਰੀਰੰਗਆਪਸੁਆਮੀਅਜਬਸੋਭਸੁਹਾਈਐ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਨਾਨਕਤੀਜੜੈਮੰਗਲਪੀੜ੍ਹਤਾਜਣਲਿਆਈਐ॥੩॥ ਰਾਮਚੌਥ
ੜੈਮੰਗਲਸਤਿਗੁਰੂਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਏਹੁਅਜਬਦਰਸਅਪਾਰ
ਤੇਰਿਆਸੰਤਾਕੇਮਨਭਾਇਆ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਸਰਬਸੰਗਤਨਾਲਗਣ
ਪ੍ਰਤਿਆਇਆ॥ਸਦਬ੍ਰਹਮੇਸਾਰਦਾਦਿਕਮੋਤੀਆਚੌਕਪੁਰਾਇਆ॥ਧ
ਰਹੂਖਾਰੇਦੇਹੁਫੇਰੇਸਤਿਗੁਰੂਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਮੰਗ
ਲਚੌਥੈਸਰਬਕਾਜਸੁਹਾਇਆ॥੪॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਵਿਆਹੁਹੋ
ਇਆ॥ਪਰਬਨ੍ਹਾਰਸੁਰਹਿਆ॥ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆ॥ਸੁਣੋਗੁਰੂਜੀਏਹੁਜੋਰ

੮੦ ਲਮੈ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣੀ ਆਗਲਾ-
ਮੈ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਜੀ ਆਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਰੰਗ ਵਿ
ਚ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਜਾਂ ਲਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁਆ ਖਰਚ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖਿ ਆਹਦਾ
ਦੋਨੋਂ ਪਾਸੇ ਭੁਲਾਰ ਸਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੰਞ ਰਹੀ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਜੰਞ ਵਿ
ਦਿਆ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੋਲੀ ਲੈ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਕਾ-
ਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਦੋਨਹੁ ਭਾਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨੀਗਰ ਅਤੇ ਵਹੁਟੀ ਆਪਨੇ ਘਰ ਤਿ
ਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਆਖਣ ਜੋ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਤ
ਲਵੰਡੀ ਭੇਜੇ ਨਾਹੀ ਏਹ ਝਗੜਾ ਕੀਤੋ ਨੇ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਪਰਮਾਨੰ
ਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲ ਚੰਦ ਏਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਗਰ ਦੀ ਮਾਉ
ਦੀ ਭੀ ਸਿਕ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਅਰ ਫੇਰ ਆਇ
ਕਰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਰਤ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਇਨਾਂ ਦਾ ਓ
ਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੋਲੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਡੋਲੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤਿਲ
ਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਆਵਦਿਆ
ਤੀਕੂਰ ਤੁਸੀ ਕੰਮ ਚਲਾਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਜਟ ਹੋਂ
ਮੈ ਥੋਂ ਕੰਮ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਵਿਚ ਖੜੇ ਰਹੋ ਇਕ ਮਹੀ
ਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਜਰੂਰ ਆਵੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਭਲੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰੂੰ
ਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਥਹੁ ਦੀ ਖਬਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ
ਕਿਆ ਕਿਆ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਰਹਿ
ਆ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈ
ਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ

ਆਇਕਰ ਨਿਨਾਨਵੀ ਪੈਰੀਂ ਪਏ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਠੰਢੜੀ ਠਰੀਂਹੋ ੮੧
ਵੈਂ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਪੇਕੇ
ਗਈ ਮੂਲਾ ਆਇਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਜਾ
ਇਕਰ ਲਗੇ ਕੰਮ ਚਲਾਵਣ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਕੜੀ ਪਕੜਕੇ
ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਿੰਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਲਿਆਇਕਰ ਪ
ਕੜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਚਾਲੀ ਕਦੀ ਮੋਦੀ ਦੀ ਆਹੀ ਸੋਈ ਬਾਬੇ ਦੀ
ਰਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਏਹੋ ਆਖਣ ਭਾਈ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੌਲਤ ਨ
ਬਾਬ ਦੀ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾਇਕਰ ਆਖਣ ਤੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਹੁਤ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਆਖਨ ਪਾਰਸ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁਨਿ ਜੋ ਵਸਤੂ ਹੈ ਸੋਈ
ਉਸ ਪੁੰਨ ਦੀ ਏਹੁ ਦੇਹੀ ਧਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸੀਆ ਬਾਤਾ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂ ਕਿਆ ਆ
ਹਾ ਮੂਲਾ ਉਸ ਬੀ ਭੀ ਵਧੀਕ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ
ਰਹੇ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਖਰਾ ਘਰ ਬਨਾਇਕਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ
ਸਰਬ ਰੁਤ ਮੈਂ ਸੁਖਦਾਈ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਘਰ ਵਿਚ ਲੋੜੀਦਾ ਆਹੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਮੰਗਾਇ ਰਖੀ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਨਿਤ ਨਵੀਨ ਬਣਾਇਕਰ ਘਰ ਮੈਂ
ਦੇਵਣ ਹੋਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦੇਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਬੀਲੇ ਨਾ
ਲ ਮੋਹ ਥੋੜਾ ਕਰਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਜਦੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
ਗੁਸੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਜਾਣਕੇ ਬਹੁਤ ਦਾਰੀ ਕੁਸਾਮਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇ
ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੀ ਧੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਭੀ ਚੋਣੀ ਭੀ ਨਾਮ ਆਖਦੇ
ਹੈਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਚੋਣੀ ਰਿਖੀ ਹੋਂਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸੀ ਉਸ ਪਰ ਹੋ
ਵੈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵੜੇ ਨਾਹੀ ਮਹੀਨਾ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਜਦ
ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੈ ਤਾਂ ਧੀਅ ਆਖੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸਾਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਘਰ ਦੀ ਪੀੜ ਕਾਈ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਕ
ਰ ਬਹੁਤਾ ਗੁਸਾ ਕਰੇ ਬੜੀ ਉਚੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾਇ ਬੋੜਿਆ •
ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਆਵੇ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ •
ਲਧਾ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਝਖ ਝਖਕੇ ਉਠ ਜਾਵਨ ਮੂ
ਲਾ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਘਰਨੀ ਚੰਦੋ ਰਾਨੀ ਮਹੀਨੇ ਮਹੀਨੇ ਆਇਕਰ ਝਸ ਕਰ ਜਾਵਨ
ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਲੜ

੮੨ ਨੇਲਗੀ ਕਿਉਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਹਕੂਮਤਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੋਹੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭ
ਊ ਨਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਿਰਾਊ ਨੂੰ ਨਹੀ ਏਹ ਸਮਝਾਵਦੀ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀ
ਏਕਰਾਗਿਣਦੀ ਅਤੇ ਨਾਤੂੰ ਭਰਜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਭਣਵਈਅ
ਸਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਮੈ ਜੋ ਭਿਰਾਊ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ ਸੋ ਕਿਆ
ਸਮਝਾਵਾ ਭਿਰਾਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜੁਆਰੀਆ ਨਾਹੀ ਯਾਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰ
ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਬੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾ ਅ
ਤੁ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਭੁਖੇ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ
ਨਾ ਕੰਮਾ ਬੀ ਵਰਜਣਾ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਲਾਮੇ ਤਦ ਦੇਵੋ ਜੋ ਤੁਹਾ
ਡੀ ਧੀ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਖਾਵਣਾ ਸੋ ਨਿਤ ਨ
ਵਾ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਚੰਗਿਆ ਭਲਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਪੀਂਦਿਆ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਖੁਆਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਰ ਅਸਾਡਾ ਮੋਹ ਸੁਆਦ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਜੋ ਇ
ਸ ਮੂਹੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਗਹਣੇ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਕ
ਪੜੇ ਦੀ ਰੁਠ ਪਰਵਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਤ ਅਸਤ ਪਈ ਕਰਦੀਹਾਂ ਭਾਬੀ ਬਿ-
ਨਾ ਮੈ ਹੋਰ ਕਦੀ ਇਸਨੂੰ ਮੂਹੋ ਸਦਿਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਖੜੀ ਦੇਪੁ
ੜਨੂੰ ਅਨਾਹਕ ਬੇਨਾਹਕ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਸ ਹੈ ਅਗੇ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ
ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾ ਸੁਣ ਕਰ
ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਈ ਸਰਮਿੰਦੀ ਹੋਇਕੈ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਧੀ ਅ ਪਾਸ
ਆਈ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਿਨਾਣ ਨੇ ਤਾ ਮੈ ਨੂੰ
ਹਥੋ ਸਰਮਿੰਦਿਆ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਨਿਵ ਚਲਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਅਗੋ ਤੇ ਸੁ
ਲਖਣੀ ਆਖਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਤਾ ਨਾਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਖਾ
ਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਤਾ ਸਭੋ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਣੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ ਚੰਦੋਆ
ਖਿਆ ਬੇਟੀ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਖੜੀ ਦੇ ਪੁੜ ਨੂੰ ਕਿਉ ਖੁਆ
ਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕਹਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੈਨੂੰ ਮੋਹੁ
ਨਾਹੀ ਲਾਵਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧੇ ਮੂਹਿ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਮੈਂ ਕਿਸ ਅਗੇ ਆਖਾ-
ਇਤਨਾ ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਫੇਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇਕਰ

ਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣੋ ਅੰਮਾ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨੰਗੀ
ਭੁਖੀ ਨਾਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਗਹਣੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਧੇ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲਦਾ ਨ
ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਘਰ ਆਵਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਜੇ ਆਇਆ ਮਹੀਨੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ
ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮਾਮੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਦੀ ਠਰਾਭੀ ਬੁਰੀ
ਕਰਨੀ ਹੈ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਦ ਘਲਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਵਦੀ ਨਹੀ ਜੇ ਕਦੀ ਆਵਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਜੇਹੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੀ ਲਾਖੀ ਹੋਇਕੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹੁ ਜੀ ਅਵਿ
ਰ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹ ਮੈਂਡੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਏਹੁ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਉਸੇ ਤਰ
ਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾ ਗੋਦੀ ਪਾਇ ਆਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲੇ ਖੜੀ ਆਂਦੀ ਧੀਅ ਹੈ ਭਲਾ ਏ
ਹ ਆਪਹੀ ਸਿਆਣੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝਕੇ ਮੈਂ ਅਸਤ ਅਸਤ ਭਾਬੀ ਜੀ
ਭਾਬੀ ਜੀ ਪਈ ਆਖਨੀ ਹਾਂ ਮੂਹਿ ਵਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਕੌੜਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟੀ ਨਾਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾ ਕਿਸੇ ਗਲ
ਦੀ ਨਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਸਿਆਣੀ ਹੈ ਤੀ ਮਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਸਚੀ ਹੈਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਭਲੀ
ਕਰਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਭੀ ਧੀਅ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉ ਭੀ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾ
ਉ ਐਸ ਖਤ ਨ ਲੋੜੀਏ ਘਰ ਆਏ ਮਰਦ ਨੂੰ ਹਸ ਕਰ ਬਾਤ ਨਹੀ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਮਰ
ਦ ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਏਹੁ ਭਿਰਾਉ ਦੀ
ਰਖਨੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ
ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਭਲਾ ਮਾਸੀ
ਜੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੁਸੀ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵਾਂ
ਗੀ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ-
ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤੀ ਬੜਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ
ਅਜ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਰ
ਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਮਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਮਤ ਆਖਿਆ ਕਰ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਤਾ ਬਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਾ ਵਡੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਭਾਈ

੮੪ ਜੀ ਵਡਾ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਾ ਵਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾ
ਤ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਜਾਣਾਗੀ ਜੋ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਆਖੋ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲੇ ਜ
ਨਮ ਵਿਚ ਭੀ ਭੈਣ ਭਿਰਾਉ ਦਾ ਸੰਨਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹਮਾਰੀ ਬਹੁ
ਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ ਸੋਈ
ਮੰਨਾਗਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਂਦੇ ਆਹੇ
ਜੋ ਤੂੰ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਤੀਮਤਾ ਦਾ ਵਿਸਵਾਸ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦਾ ਤਾਂ ਬ
ਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਤਾ ਸਾਧੂ ਹੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਜੀ ਆ ਵਿਚਾਰ
ਕਰ ਦੇਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿ ਮੈ ਚੰਗੇ ਵਿਰਕਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਿਰਕਤੀ ਕਿਉਂ ਰਹੇ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹਾਜਰ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮੂਹਿ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾਂ
ਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ਤੀਮਤ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂ
ਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਹੁ ਗਲ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਕਾਈ ਹੋਰ ਗਲ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਏਹੁ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ ਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆ
ਪਣੇ ਕੁਛੜ ਖਿਡਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ
ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਆਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲ
ਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਲਗੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕਰਨ ਸਾਖੀ
ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹਟ ਪਰ ਬੈਠੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਮਾਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਰਖੇ ਅਤੇ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਭੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਈ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਿਨੇ ਗਦੀ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਬੈਠਾ ਰਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਆਣ ਖ
ਲੋਹੋਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਦੇਵਨਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦਿਵਾਨ ਦੇ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਿਸ ਤ ਖਾਧੀ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਮੋਦੀ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਕਬੀ ਨਹੀ ਕੁਛ ਦਿੰਦਾ ਅਰਜ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੋ ਆਪ
ਣਾ ਦਾ ਧਾਨ ਕਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਗਦ ਬਾਬੇ ਦੇ ਖਰਚ ਦਾ ਮੰਗਾਇ

ਕਰ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਨਬਾਬ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਿਨ ਭਰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਊਠਦਾ ਹੈ ਅਰ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਖਰ
ਚ ਕਿਆ ਊਠਦਾ ਹੈ ਦੇਖਨੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਇਆ ਕਾਗਦ ਪਰ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਾਮ ਦੋ ਸੈ ਸਾ ੮੫
ਤੀਨ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਏਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਅਤੇ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਤੀਨ ਸੈ ਧਾਪਾਰ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਏਕ ਦਿ
ਨ ਕਾ ਦੇਖਕਰ ਜੀ ਅਮੈ ਜਾਲਿਆ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਾਗਦ ਦਿਖਾਯਾ ਅਰ ਕਹਿ
ਆ ਦੇਖੋ ਏਹੁ ਜੋ ਗਾਉਂਦੀ ਆਮਦਨੀ ਆਵਤੀ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜ
ਦੋਂ ਦਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਉਠਾਯਾ ਹੈ ਤਦੋਂ ਦੀ ਜੋ ਆਮਦਨੀ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਊਸੇ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਖਰਚ ਊਪਰਲੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦੀ ਫਰਿਆਦੀ ਅਰ ਰਾਹ
ਦਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨਾਲ ਖਰਚ ਟੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰਾਂ ਫੁਕਰਿਆਂ ਕੋ
ਲੋਂ ਸਭ ਮਾਲ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਲਕੇ ਲੇਖਾ ਕਰਨਾ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਉਮਰ ਬਤੀਆਂ ਵਰਿਆ
ਦੀ ਹੋਈ ਕੀਰਤੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਫੈਲ ਗਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਮ
ਲਸੀਹਾਂ ਨਾਮੇ ਗਰਾਉਂ ਦਾ ਪੰਰਨਾ ਮਾਤਿ ਸਦਾ ਭਗੀਰਥ ਸੀ ਓਹ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਾ
ਸਨਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕਾ ਪੂਜਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਧਿਆ
ਨ ਉਸਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਉਸਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਬ
ਹੁਤ ਹੈ ਸਨ ਪਰ ਏਹ ਆਸਾ ਉਸਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਲਗੀ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨੇ ਸਰੂਪ ਦਾ
ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾਂ ਅਰ ਕਿਤਨਾ
ਕਾਲ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਬਿਤੀਤ ਹੂਇਆ ਅਰ ਇਕਾਦਸੀ ਕਾ ਬਰਤ ਭੀ ਰਖਦਾ ਸੀ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਕੀਆ ਰਾਤ ਜਾਗਰਤ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੰਦਰ
ਮੈਂ ਆਇਆ ਦੇਵੀ ਪੂਜਨ ਕਰਕੇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਦੇਵੀ ਕਾ ਸਹਸ੍ਰਨਾਮ ਜਪਿਆ
ਹੋਰ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਂਵਦਾ ਰਹਿਆ ਰਾਤ ਜਾਗਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬੈਠੇ
ਕੋ ਆਲਸ ਆਇਆ ਲਿਬਾ ਪੈ ਗਿਆ ਉਸਕੋ ਸੁਪਨਾ ਆਯਾ ਦੇਵੀ ਜੀ ਨੇ ਦ
ਰਸਨ ਦੀਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਗੀਰਥ ਤੇਰੇ ਪਰ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮ
ਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵੇਗਾ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਤੁਝ ਕੋ ਤਬ ਹੋਵੇਗਾ ਜਬ ਤੂੰ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰ
ਗ ਕਰੇਂ ਮੈਂ ਇਤਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰ ਪਰਾਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਅਰ ਗਿਆਨ ਸੰਤ ਜਗ ਸੋ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸੰਤ ਮੈ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਬਤਾਵਦੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੇਂ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮੋ
ਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸੰਤ ਹੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸ

੯੬ ਨੇਹੀਦੇਹਧਰੀਹੈ ਨਾਨਕਕੀ ਪਰਮੇਸਰਮੇਂ ਅਰਨਾਨਕਮੇਂ ਭੇਦਨਹੀ ਤਿਨਕੇਪਾਸ
ਜਾਹੁਤਿਨਾਕੀ ਸੇਵਕਰ ਜਬਠਾਈ ਤੇਰੀ ਇਸਦੇਹਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣਹੈਂ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਅਬਥਮ
ਤਕਰਜਾਹੁਮੇਰਾਤੁਝਕੋ ਏਹੁਵਰ ਹੂਆ ਜਬਤੂ ਜਾਏ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਤਉਤੇਰੇ ਪਰਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਂਗੇ ਅਰਤੁਝਕੋ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸਕਰੇਂਗੇ ਅਤਿਕੋ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ-
ਉਨਕੇਪਾਸਜੋਹੋਵੈਗੀ ਸੋਭਗੀਰਥਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੁਲਗਏ ਉਸੇਵੇਲੇ ਆਪਣਾਘ
ਰਬਾਰਤਿਆਗਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਂ ਆਇਆ ਆਇ ਬਾਬੇਜੀਕੀ ਲਗਾਸੇ
ਵਾਕਰਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨਦਾਉਪਦੇਸਕੀਆ ਸੰ-
ਸਾਰ ਸੁਪਨੇ ਵਤ ਦਿਖਾਇਕਰ ਤਿਸਦਾ ਭਰਮਦੂਰਕਰਦੀਆ ਜੋ ਨਿਤ ਮਹਾਰ
ਜਦੀ ਸੇਵਾਪੂਜਾਕਰਦਾਰਹੇ ਜਿਸਤਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਣ ਸੋਈਭਗੀਰਥਕ
ਰਦਾਰਹੇ ਮਨਦਾ ਪ੍ਰੇਮਉਸਦਾ ਦਿਨਦਿਨ ਜ੍ਯਾਦਾ ਹੋਂਦਾਜਾਵੇ ਅਰ ਜਿਸਤਰ
ਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਮਨਕਰਕੇ ਸੇਵਾਕਰੇ ਤਿਉਂਹੀ ਉਸਦਾਮਨ ਭੀ ਨਿਰਮਲਹੁੰਦਾਜਾਵੇ
ਨਿਤ ਬਾਬੇਜੀ ਪਾਸਰਹੇ ਦੂਸਰਾਨਾਮ ਉਸਦਾ ਹਰਦਿਆਲਭੀ ਲਿਖਿਆਹੈ
ਇਸੀਤਰਾਂ ਹੋਤੇ ਹੋਤੇ ਇਕਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓਂ ਆਇਆਆ
ਇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੰਦੇਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀਦੇ ਬਾਬੇਨੂੰ ਦਿਤਿਓਸ ਅੰਮਾਬ
ਬੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਸਭਦਾ ਰਾਜੀਖੁਸੀ ਦਸਿਓਸ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਜੋਬਾਬੇਜੀ
ਦਾਵਰਸਾਣਾਹੋਇਆਹੈ ਤਿਸਦੀ ਬਹੁਤਬਹੁਤ ਬੰਦਗੀ ਚਰਨਾਂਪੁਰਹਥ ਧਰ
ਨੇ ਆਖਿਓਸ ਬਾਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਆਵ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸਤਰਾਂ ਕਿਥੇ ਆਇਓ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਦਾਬਚਨਹੈਸੀ ਜੋਤੂੰ ਬੇਦੀਆਦ
ਨੂੰਮੇਹੋਕਰ ਹੋਰਜਾਤਕੋਲੋਂ ਨ ਮੰਗੀ ਤੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹਛੀਹੋਵੈਗੀ ਅਰ ਹਛੀ
ਚਲੀਜਾਏਗੀ ਸੋਖਾਣਪੀਵਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤਹਛਾ ਤੁਰਿਆਜਾਂਦਾਹੈ ਅਤੇਹੁਣ
ਲੜਕੀਦਾਬਿਆਹੁਕਰਨਾਹੈ ਸੋਪਦਾਰਥਤੇਬਿਨਾਹੁੰਦਾਨਹੀ ਤੇ ਲੜਕੀਵਰ
ਪਰਾਪਤੀਹੈ ਸੋਜਿਸਤਰਾਂ ਆਪਕਹੋ ਸੋਕਰੀਏ ਸੋਉਸਵੇਲੇ ਭਗੀਰਥਪ
ਸਬੈਠਾਸੀ ਤਿਸਦੀ ਤਰਫਦੇਖਕੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਭਗੀਰਥਤੂੰਬਹੁਤਾਸਿ
ਆਣਾਹੈ ਇਸਦਾਕਾਰਜ ਤੂਸੀਕਰਹੁ ਜੋ ਸਾਮਾਨਵਿਆਹਦੇ ਵਾਸਤੇਚਾਹੀਏ
ਸੀ ਸੋ ਲਿਖਵਾਇਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਤਨਕੁ ਪਦਾਰਥਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸਵਾਸੌਰੁਪਯਾ ਲਗਕੇ ਹਛਾਵਿਆਹਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂਮਹਾਰਾ
ਜਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੂਣਾ ਲਗਾਓ ਢਾਈ ਸੌਰੁਪਏਨਾਲਵਿ

ਆਹੁਕਰ ਬੇਦੀਦਾ ਜੋ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਨ ਰਾਹੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਲਿਖਵਾਇਦੇ ਭਗੀਰ ੮੭
ਥ ਨੂੰ ਬਾਗਦੇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਸੀ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਜਾਵੇਂ ਇਸ ਅਸਬਾਨ ਸਭ ਵਸਤੂ
ਸੁਰੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈਂ ਲਾਹੌਰ ਹਛੀ ਤਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਲੈ ਆਵੇਂ ਇਕ ਰਾਤ ਲਾਹੌਰ ਰ
ਹਿ ਕੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਰਾਵੀਓ ਉਰਾਰ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਾਦਿਹਾ
ੜੀ ਵਿਖੇ ਪਹੁਚਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਭੂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਅਦਾਬ ਲੈ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇ
ਕ ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਘਰ ਹੀ ਲਾਹੌਰ ਪਹੁਚ ਕੇ ਅਤੇ ਮਨਸੁਖਨਾ
ਮੇ ਸਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਓਹ ਬਡਾ ਬਪਾਰੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਬਾਤਾਂ ਕਹੀਆ ਤੇ ਪਦਾਰ
ਥ ਉਸਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸਭ ਸੌਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜ ਹੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਦੇਹੁ ਇਕ ਰਾ
ਤ ਮੈਂ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਏਡੀ ਛੇਤੀ ਕਿਉਂ ਕਰ
ਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਰਾਤ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਸਵੇਰੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਛ ਖਰੀਦ ਕਰਲਵਾਂਗੇ ਪ
ਰ ਤੂੰ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਨਹੀ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਦੂਸ
ਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਜੇ ਰਾਹ ਗਾ ਤੇ ਸਾਰਾ ਜਨਮ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਬਿ
ਆ ਥ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਆ ਕਹੀ ਭਗੀਰਥ ਜੀ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸਾਹ ਜੀ ਜਿਸ ਮੇ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਹੈ ਸੋ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀ ਜਾਣੇ ਵਾਲਾ ਸਫਲ ਬਚਨ
ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਰਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਅਬ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਕਾ ਸਮਾ ਹੈ ਐਸਾ ਪੁਰਸ ਸੋਹਣਾ ਬਡਾ ਕਠਨ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਨਸੁਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾ ਮਤ ਕਰ ਮੈਂ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਪੂਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਿਉ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੇਵੀ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਆਪ ਕਰੀ ਅਰ ਮੈਨੂੰ
ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਉਨਾ ਦੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵ
ਖਤ ਮੈਂ ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਹਾਂ ਓਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਅਰ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਅਚਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈ ਉਨਾ ਦੇ ਚਰਨਾ ਨੂੰ ਆ
ਪਣਾ ਸਿਰ ਛੁਹਾਇਆ ਤਾ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਸਦ
ਗਤੀ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਕੁਛ ਲਗਦੀ ਨਹੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਹੈ ਉਨਾ ਦਾ ਜਗਤ ਦੇ ਖੋਟ ਬੇ
ਧਨਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਉਜਲ ਭਾਗ ਹੋਵਨ

ਜੇਉਨਾਂਦਾਦਰਸਨਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮਸਫਲਕਰੇਮਨਸੁਖਤੂਸੀਭੀਰਲੋ ਆਪਣ
੯੮ ਜਨਮਸਫਲਕਰੋਤਾਂਮਨਸੁਖਨੇ ਆਖਿਆਜੋਕੁਛਸੰਤਾਂਦੇਮਿਲਣਦੇਲਛਣਹੈਨ ਜੇਕ
ਰਓਹਕਲਾਮੈਨੂੰਦਿਖਾਈਓਨੇਤਾਂਮੈਂਭੀਉਨਕਾਸਿਖਹੋਵਉਗਾ ਜੇਕਰਨਹੀਤਾਂਦੇਭੀਕ
ਪਟੀਕਈਹੋਤੇਗੀਹੈਨ ਇਸਵਾਸਤੇਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਪਰਤੀਤਨਹੀ ਕਿਸੀਸਾਧਮੈਂ ਹੋਂਦੀ-
ਜੇਕਰਕੁਛ ਅਜਮਤਵਿਖਾਵਨਗੇਤਾਂਮੈਂਪ੍ਰੀਤ ਪਰਤੀਤਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਭਗੀਰਥਨੇਕ
ਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਆਪਣੇ ਚਿਤਕੀਆਕੁਤਰਕਾਂਦੂਰਕਰਕੇ ਸਰਧਾਧਰਕੇਆਪਣੇ
ਮਨਵਿਚਰਲਕੇ ਦਰਸਨਕਰੋ ਬੇਨਤੀਕਰਕੇਬੱਡੇ ਨਿੰਮ੍ਰੋਹੋਕੇ ਤਿਨਾਂਦੇਚਰਨਾਂਨੂੰ ਸਪ
ਰਸਕਰੋਗੇ ਅਰਤਿਨਾਂਦੇਬਚਨਸੁਣੋਗੇ ਤਉਤੁਹਾਡੇ ਚਿਤਨੂੰਸਾਂਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗੀ ਅ
ਰ ਆਪਣੇਸਰੂਪਦੀਗਿਆਤਭੀਪਾਵਹੁਗੇ ਅਤੇਜੇਕਰਗਨੇਰੀ ਕਲਾਹੀਤੁਸੀਵੇਖ
ਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇਹੋਤੋਂ ਏਹਬਾਤ ਵਿਸੇਸਤਾਕਰਕੇ ਹੱਛੀਨਹੀ ਸੁਣਹੁਜੀ ਸਮੁੰਦਰਕੋਲੋਂ ਕਿ
ਸੇਨੇ ਕਿਣਕਾਭਰਜਲਦੀ ਜਾਚਣਾਕਰੀਤੌਂ ਕਿਆ ਉਸਸਮੁੰਦਰ ਦਾਕੁਛਘਟਨਾ
ਹੀਜਾਣਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਨਿਸਚਾਕਰਕੇਮੇਰੇਸੰਗ ਚਲੋਤੌਂਤੁਹਾਡੀ ਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੀ
ਕਰਨਗੇ ਮਨਸੁਖਏਹਬਾਤ ਸੁਣਕੇਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾਕੀਤੀ ਭਗੀਰਥਦੇ ਨਾਲਚਲਣੇਦੀ
ਅਗਲੇਦਿਨਸਭ ਸਮਾਨਖਰੀਦਕੇ ਚੂਨੇਵਾਸਤੇ ਏਹੁਕਹੀਮੇਰੇਘਰਹੈਚੂਨਾਮੈਂ
ਓਹਲੈਚਲਦਾਹਾਂ ਹੋਰਖਰੀਦਣਾਹੈਤਾਂ ਰਾਤਹੋਰਰਹਿਣਾਹੋਵੇਗਾਤਾਂਭਗੀਰਥਨੇ
ਕਹਿਆ ਓਹਚੂਨਾਲੈਚਲੋ ਹੋਰ ਸਭ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਲੈਕਰਤੁਰਚਲੇ ਮਨਸੁਖਨੇਮ
ਨਮੈਂ ਏਹੁਧਾਰੀ ਜੇਕਰਮੇਰਾਨਾਮਲੈਕਰ ਕਹਿਆ ਆਓ ਮਨਸੁਖਤੌਂਮੈਂਦ੍ਰਿੜ੍ਹਪਤੀ
ਤਕਰਾਂਗਾ ਸਤ ਜਾਣਾਂਗਾ ਜੋਮੇਰਾ ਜਨਮਮਰਨ ਏਹੁਸੰਤ ਦੂਰਕਰਨਗੇ ਇਤਿਆ
ਦਿਕ ਚਰਚਾਕਰਦੇਕਰਦੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇਚਰਨਾਂਪਾਸਆਣੇਪਹੁੰਚੇ
ਆਣਮਹਾਰਾਜਜੀਦੇ ਅਗੇ ਮੱਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਸਭ ਸਾਮਾਨ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ
ਰਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਆਓਭਾਈ ਭਗੀਰਥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿਸਤਰਾਂਚੰ
ਦਨਆਪਣੀਬਾਸਨਾਦੇਕਰ ਸਰਬਬਿਰਛਾਂਕੋਚੰਦਨਕਰਤਾਹੈ ਪਹਿਲੇਏਹੁਮਨ
ਸੁਖਕਚਸੀ ਪਰਹੁਣ ਇਸਕਾਨਾਮ ਸਚਾਮਨਸੁਖਹੋਵੇਗਾ ਐਸੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕ ਸਾਹਿਬਜੀਕੇ ਬਚਨਸੁਣਕਰ ਮਨਸੁਖਨੇ ਦਉੜਕਰ ਮਹਾਰਾਜਦੇਚਰਨ ਪ
ਕੜਲੀਤੇ ਮਾਨੋਬਡੇ ਤਿਰਹਾਏਕੋ ਜਲਮਿਲਤਾਹੈ ਭਗੀਰਥਨੇਕਹਿਆ ਹੇਮਹਾਰਾ
ਜ ਆਪਸਭਕੁਛਜਾਣੀਜਾਣਹੋ ਮੈਂਕੁਛਕਹਿਨਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰੰਤ ਆਪਣੀ
ਮੂਰਖਤਾਕਰਕਹਿਤਾਹੂੰ ਏਹੁਮਨਸੁਖ ਆਪਕਾਨਾਮਪਤਿਤਪਾਵਨਸੁਣਕੇ

ਆਪਦਾ ਸਿਖਹੋਣੇਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੈ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਤਿਨਕਾਜਨਮ
ਨਕੀਆਬਿਭਾਯਾਤਿਨਦੋਨੋਕੋ ਆਪਨੇਪਾਸ ਅਤੇਫਿਰਮਰਦਾਨੇਕੋ ਬੁਲਾਇਆ
ਅਤੇਵਿਆਹੁਦੀ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਤਿਸਕੋ ਦੇਇਕਰ ਪਦਾਰਥਭੀ ਦੀਯਾ ਲੈਕਰਮਰਦਾ
ਨਾਤਿਲਵੰਡੀਕੋਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰਮਰਦਾਨੇਬੇਟੀ ਦਾਵਿਆਹੁਕੀਆਮ
ਹਾਰਾਜਦਾਜਸਕਰਦਾਰਿਹਾ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜਦੀਫੈਲਗਈ ਸੁਲ
ਤਾਨਪੁਰਮੇਂ ਮਨਸੁਖਰਹਿਣਲਗਾ ਬਡੀ ਸਰਧਾਕਰ ਗੁਰੂਜੀਕੀਟਹਿਲਕਰੇ
ਦੋਇਦਿਨਕੇ ਬੀਤੇਮਹਾਰਾਜਬੈਠੇ ਸੇ ਚਰਨ ਚਾਂਪਤਾਹੈ ਅਰਜਕਰੀਹੇਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਏਹਸੰਸਾਰ ਬਡਾ ਅੰਧਘੋਰਹੈ ਇਸਤੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆਕਰੋ ਮੈਂ ਆਪਕੀਸ਼ਰ
ਣਹੋਂ ਉਸਦੀ ਅਰਦਾਸਸੁਣਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣੇਵਾਲੀਬਾ-
ਣੀਕਹੀ ਹੇਮਨਸੁਖਜਹਾ ਹਉਮੈਂ ਹੋਤੀਹੈ ਮੈਮੇਰੀ ਕੀਤਿਸਕਰਬਿਧਾਇਮਾਨਏ
ਹਜੀਵਹੋਇਆਹੈ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰਹੈਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੰਨਬੰਧੀ ਪਦਾਰਥ ਏਨਾਵਿਚਹੀ
ਏਹਬੰਧਿਆਭ੍ਰਇਆਹੈ ਇਸੀਕਰਕੇਦੁਖਪਾਵਦਾਹੈ ਜੋਬਿਨਾਗੁਰਮਿਲੇਦੇ ਏ
ਹਜੀਵਨਹੀਛੁਟਦਾ ਜਨਮਮਰਨਨੂੰ ਪਾਵਦਾਹੈ ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਇਸਹਉਮੈਕੋਤਿ
ਆਗਕੇ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਸਤਿਨਾਮ ਜੁਵਾਹਿਗੁਰੂਹੈ ਤਿਸਕਾ ਜਾਪਕਰੋ ਪ੍ਰੇਮਕੇਸ
ਥ ਅਰਪਰਮੇਸਰਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੋ ਮਿਠਾਂਕਰਕੇ ਸਭਕੋ ਆਪਣਾਆਪਜਾਣਕੇ
ਪਿਆਰਾਮਾਨੋ ਜੋਪਰਮੇਸਰ ਕਰੇ ਤਿਸਕੋ ਭਲਾਮੰਨੋ ਪਰਮੇਸਰਮੈਂ ਦੇਸਕੋਈਨ
ਅਰੋਪੇ ਹਉਮੈਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਮੇਂ ਲਿਵਲਗਾਵੇ ਭਾਣਾਮੰਨੇ ਇ
ਸਰਸਤੇ ਪਰਮਪਦਕੋ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਗੋ ਦ੍ਰਿੜ ਅਭਿਆਸ ਏਹੁ ਕਰੋਗੇ ਤੌ ਸਤਪ
ਦਕੋ ਪਾਵੋਗੇ ਜਗਤਦੇ ਬੰਧਨਾਂਨੂੰ ਤੋੜਕੇ ਮੁਕਤਪਦਕੋ ਪਾਵੋਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕੇ ਮਨਸੁ
ਖਕੇਮਨਕੋ ਬਡਾਸੁਖਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇਕਦਿਨ ਸਾਹਿਬਕੇ ਪਾਸ ਰਹਿਕਰ ਟਹਿ-
ਲਕਰਦਾਰਿਹਾ ਫਿਰ ਆਗਿਆਪਾਇਕਰ ਲਾਹੌਰਕੋ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਮਾਨਸੀ
ਪੂਜਾਮਹਾਰਾਜਜੀਕੀਕਰਿਆ ਕਰੇ ਤਿਸਦਾ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰਹੋਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋ ਸਦਗ
ਤੀਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭਾਗੀਰਥਪਾਸ ਸੇਵਾਕਰੇ ਭਾਈਬਾਲਾਨਿਤ
ਮੋਦੀਖਾਨੇਕੀ ਵਿਹਾਰਕਾਰਕੋ ਕਰੇ ਬਾਹਰਤੇ ਸਾਮਾਨਖਰੀਦਨੇਕਾ ਕਾਮਅਰ
ਜਿਸਕੋਦੇਣਾਹੋਇ ਸੋਮਹਾਰਾਜਕੇਹਥੋਂ ਦੀਯਾਜਾਏ ਇਸੀਤਰਾਂ ਮੋਦੀਖਾਨਾਬਹੁ
ਤ ਚਲੇ ਬਡਾਵਿਹਾਰਦੇਣੇ ਲੇਣੇਕਾਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਘਰਬੇਟਾ ਪੈਦਾ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਹੋਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬਡੀ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ

੯੦ ਦਾਨਾਉ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਰਖਿਆ ਰੰਞ੍ਹ ਮਾਂਹ ਕੀਨਿਆਈ ਜਿਸਦੇ ਮੁਖਦੀ ਸੋਭਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਇਸਦਾ ਬੜਾ ਪਬਿਰਲੇ ਗਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ-
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸਦਾ ਪਬਿਰਲੇਗਾ ਏਹੁ ਸਾਧੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰੇ ਕੇ
ਸਤਵਾ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਤ ਬਹੁਤੰ
ਵਧੇਗੀ ਇਸਦਾ ਪਬਿਰਲੇਗਾ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਗਿਆਨ ਗੁਣੀ
ਧੀਰਜਵਾਨ ਮਾਯਾਧਾਰੀ ਕਲਾਵਾਨ ਹੋਵਨਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਈ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਉਥੇ ਭੀ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਸੁਣ
ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਕਰ ਸੰਤਤ ਕੋ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਆਖੇ ਅਜ ਮੇਰਾ
ਜੀਉ ਠੰਢਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਅਧਿਕ ਕਮਾਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੀ ਸਾਬ੍ਹੂ
ਦਾ ਹੈ ਤਦੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਵਾਧਾ ਹੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬੀ
ਰੌਣਕ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਦੁਕਾਨ ਉਤੇ ਭੀ ਕਈ ਜੀਅ ਲੈਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪੋਤ੍ਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ
ਬੜਾ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਇਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਜੀ ਬੜੀ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜਦ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਜੀ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਤੋਰਕੀ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਸਦ
ਬੜਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਬੈਠਾਯਾ ਉਸ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਖਿਆ ਇਕਤਿਮੇਂ ਤੂ ਮਨਾਨ
ਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਖਾਨਾਹੀ ਉਠ ਵਤੇ ਰਹੇ
ਗੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜਗਤ ਜਾਲ ਨੂੰ ਛਡਦੇ ਹਾਂ ਤੂ ਸੀ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਭਗੀਰਥ ਕੋ ਭੀ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਤੂ ਸੀ ਭੀ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਜਨਮ ਸਫਲ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਲਤਾ
ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਸਰਧਾਵਾਨ ਸੇ ਤਿਨਾ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿਕਰ ਵਿਦਾ ਕੀਆ ਅਤੇ ਆ
ਪਨਿ ਤਾਇ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਸਭ ਸ
ਰੀਰ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ਵਾਂ ਕਰਕੇ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ
ਸੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਤਨ ਕਰਕੇ ਗਤ ਦਿਤੀ ਸੀ
ਓਹ ਨਦੀ ਹੋਇ ਆਈ ਸੰਤ ਘਾਟ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਵੇਈਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਿਤ ਸਨਾਨ ਕੂ
ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਮਾਤਾ ਦੇ ਉਦਰ ਮੇਂ ਆਏ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਸਿਆਣੇ ਹੋਏ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕੇ ਉਦੇ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋ ੯੧
ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਭਏ ਚਿਤ ਮੇਂ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰ ਭੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗੋਵਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਮੇ
ਇਹੁ ਸੰਕਲਪ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਦਾ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਿਆ ਪਾਰਖ
ਦਾ ਕੋ ਭੇਜ ਕਰ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਜਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਅਰ ਹੁਕ
ਮ ਦੀਆ ਹੇ ਬਰਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਸਾਥ ਲਜਾਇ ਕਰ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਿਸ
ਕੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੈਆਇ ਤਬ ਬਰਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਸੁਖਪਾਲ
ਲੈ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵੇਈ ਨਦੀ ਕੇ ਤੀਰ ਆਇਆ ਜਹਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਿਤ ਸ਼ਨਾਨ ਕ
ਰਦੇ ਸੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਾਰਖਦ ਭੀ ਆਏ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿ
ਛਲੀ ਰਾਤ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਗਏ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਮਹਾਰਾਜ
ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਪਾਸ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੈਸਨ ਆਪ ਵੇਈ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾਤਣ ਕਰਕੇ ਵੇਈ ਵਿਚ ਵ
ੜੇ ਤਾਂ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਉਠ ਕਰ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜਾ ਆਣ ਹੋਇਆ ਸਾਮਣੇ ਨਮਸਕਾ
ਰ ਕਰਕੇ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਆਪ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁ
ਰ ਜੀ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ
ਟੁਬਕੀ ਮਾਰੀ ਪਾਰਖਦ ਸੁਖਪਾਲ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈਗ
ਏ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਆਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਆਪ ਕਾ ਭਗਤ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇ ਸਚੀ ਦ
ਰਗਾਹ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਡੰਡਵਤ ਪ੍ਰਨਾ
ਮ ਕਰੇ ਸਾਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਬ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਓਹ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਕਪੜਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ੨
ਥਕ ਗਿਆ ਜਬਾਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਬ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿ
ਚਾਰ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣ ਵੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ
ਨਿਕਲਿਓ ਨਾਹੀ ਏਹ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਭਇਆ ਹੈ ਤਬ ਉਸ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੇ
ਆਇ ਕਰ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਖਾਨ ਸ
ਲਾਮਤ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣ ਵੜਿਆ ਸੀ ਪਰ ਫੇਰ ਨਿਕ
ਲਿਓ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੋਇ ਪਹਿਰ ਖੜਾ ਉਡੀਕਦਾ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖਾਨ ਸੁਣਦਿਆ
ਹੀ ਅਸਵਾਰ ਹੋਕਰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਘਾਟ ਉਪਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਅਸਬਾ
ਨ ਦੇਖ ਕਰ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਕੋਲੋ ਜਾਲ ਪਵਾਇਆ

੯੨ ਅਤੇ ਟੁਬਕੀ ਆਲਵਾਈਆ ਅਰ ਮਹਾਂਜਾਲ ਪਵਾਏ ਪਰ ਨਾਨਕਜੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਲ
ਧੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੌਲਤਖਾਨ ਪਠਾਨ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਕੇ ਡੇਰੇ ਉਠਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਡਾ ਅਫਸੋਸ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਨਾਨਕਜੀ ਬਡਾ ਹੁਸੀਆਰ ਹੈਸੀ ਬਡਾ ਅਛਾ ਕਾਰ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਚਲਾਂਵਦਾਸੀ ਅਤੇ
ਦੇਖਣੇ ਮੈਂ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਐਸਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਨਾ ਨਾਹੀ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਜੈਸਾ ਨਾਨ
ਕ ਥਾ ਉਸਦੀ ਕੀਰਤੀ ਚਹੁ ਦਿਨ ਦੀਤਰਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੈਰਾਤ ਭੀ ਬਡੀ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਐਸੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਮਸੋਸ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਡੇਰੇ ਅ
ਪਣੇ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਬਡਾ ਕਸਟ ਪਾਵਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਨਬੰਧੀ ਭੀ ਬਡਾ ਦੁਖ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਭੀ
ਘਰ ਮੈਂ ਬਡਾ ਰੁਦਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਹਾਇ ਹਾਇ ਰੁਦਨ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਹੋਰ ਕ
ਈ ਤ੍ਰਿਆ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ
ਉਕਤ ਜੁਗਤ ਕਰ ਦੁਖ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀਜੀ ਦਾ ਮਨ ਅਚਲ
ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਭਰਤਾ ਕੋ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਕੋ ਭੀ ਸਮਝਾਵਦੀ ਹੈ ਕਿਉ
ਜੋ ਨਾਨਕਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੈ ਉਹਨਾ ਏਹ ਕੋਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਧੀਰਜ ਨ
ਲ ਅਖੀ ਕੁਛ ਔਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕਜੀ ਮਰਣ ਜਮਣ ਤੇ ਰਹਿ
ਤ ਹੈ ਤੇ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਸੁਮਤੇ ਤੂੰ ਧੀਰਜ ਕਰ ਤੇਰਾ ਸੀਰ ਸੋਕ ਕਰਨੇ
ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਦੇਖਤੇ ਰਾਭੁਰਤਾ ਆਇਆ ਜਾਣ ਅਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋ
ਕ ਕਰਕੇ ਆਤਰ ਦੇਖਕੇ ਨਾਨਕੀਜੀ ਰਾਤ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਅ
ਤੇ ਰਿਦੇ ਕਰਕੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਰਾਤਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਨੇਹ ਆਪਕੇ
ਚਰਨਾਂ ਮੈਂ ਸਚਾ ਹੈ ਤੋ ਆਪ ਸਵੇਰ ਹੀ ਪਰਗਟ ਹੋਇਕਰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਅਰ
ਸਰਬ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੀ ਕਰੋ ਦਰਸਨ ਦੇਕੇ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਟੋਰਾ ਭਰਕੇ ਦੀਆ ਆਪ
ਣੇ ਹਥੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਕੀ ਏਹ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕਜੀ ਏਹ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਪੀਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਬਹੁਤ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਜ
ਹਾਂ ਕਹਾਂ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ-

ਲੇਵੇਗਾ ਅਰ ਜਪੇਗਾਤੇ ਜਪਾਵੇਗਾ ਸੋਭੀ ਨਿਹਾਲਹੋਵੇਗਾ ਅਰਜੋਕੋਈ ਤੇਰੇਪੰਥ ਮੈਂ ੯੩
ਆਵੈਗਾ ਤਿਸਕੋਂਭੀ ਮੈ ਮੁਕਤਕਰਾਂਗਾ ਸੋਤੂੰ ਮੇਰਾਨਾਮ ਸੰਸਾਰਵਿਖੇਜਾਇਕਰ ਜਪ
ਅਤੇਲੋਕਾਂਤੇਭੀ ਜਪਾਉ ਪਰ ਤੈਨੇ ਸੰਸਾਰਤੇਨਿਰਲੇਪਰਹਿਣਾ ਅਤੇਨਾਮਦਾਨਇਸ
ਨਾਨ ਦਇਆ. ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰਵਿਚ ਰਹਿਣਾਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾਨਾਮਦਿ
ਤਾਹੈ ਸੋਤੂੰ ਏਹੁਪਰਮਾਰਥਕਰਕੇਜੋ ਸੰਸਾਰਨੂੰ ਨਾਮਜਪਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਕਲਜੁਗ ਜੋਹੈ ਸੋਮਹਾਂ ਕਲੀਕਾਲਹੈ ਅਰਸੰਸ
ਰਨੂੰ ਭਰਮਾਇਕੈ ਬੁਰੇਕਰਮਕਮਾਵੇਗਾ ਅਤੇਤੂੰਤਾ ਸਭਕੁਛ ਜਾਣਦਾਹੈਂ ਪਰ ਜੀਤੂੰ
ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਚਰਨਾਂਨਾਲਰਖ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀਤੂੰ ਮਤਡਰੈ ਜੋਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾਨਾਮਦਿਤਾਹੈ ਸੋਤੇਰੇ ਨੇੜ੍ਹੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆ
ਵਣੇਕਾ ਅਤੇਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਭੀਰਾਹ ਦੇਵਣਗੇ ਪਰਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਸਿਮਰਣਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੇਨਾਲਦਿਤੀਹੈਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤਜੀ ਮੇ
ਰੇਨਾਮਦੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਕੈਸੀ ਹਿਕ ਕਰੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇਇਕਸ
ਬਦ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀਰਾਗਵਿਚ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਟਿਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰ
ਜਾਪਵਣ ਪੀਅਣ ਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੋਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣਨ
ਥਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਪਵੈ ਮੈਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ
ਥਾਉ॥ ਸੁਣਸੁਣਿ ਆਖਣ ਆਖਣਾ ਜੇਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸੰ
ਟੀਆਂ ਵਾਰਵਾਰ ਪੀਸਣ ਪੀਸਾਂ ਪਾਇ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰ
ਲਿਜਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੈ ਜੇ
ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪ
ੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣ ਪਵਣ ਚਲਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਨਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ॥
ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂ
ਦਾ ਅਤੇ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ ਤਦ ਭੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀ ਆਖੀਜਾਂਦੀ ਕ
ਰੋੜਾਂਹੀ ਕਰੋੜਾਂ ਬਰਸਾਂਦੀ ਅਰਬਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਵਣਦਾਹੀ ਪੀਵਣਾ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਪਵਣਦਾਹੀ ਖਾਣਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਥਕਿਆ ਪਵਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਬੈਠ

੮੫ ਣ ਦਾ ਥਤੇ ਗੁਫਾ ਐਸੀ ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਭੀ ਨਾਹੀ ਨਜਰ ਆਵਣ ਅ
ਤੇ ਸੌਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਭੀ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੇ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਨਾ ਸਵੀਏ ਐਸੀ ਤੇ
ਗੁਫਾ ਹੋਵੇ ਤੰਗ ਅਰਥ ਕਿਆ ਸੌਣੇ ਦੀ ਥਾਉ ਨਾ ਹੋਵੇ ਏਤਨੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ
ਤਉ ਭੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਆਖੀਏ ॥੧॥ ਆਪ ਕੈ
ਸਾ ਹੈਂ ਸਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੈਂ ਅ
ਰਥ ਕਿਆ ਤੇਰੇ ਅਸਥਾਨ ਤੀਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ॥੧॥ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ
ਹੈਨ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਆਖਣ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦ
ਹੈਨ ਤਾ ਓਹੁ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਚਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੀ ਹੈਨ ਪਰੰਤੂ ਜੋ
ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਓਹ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੇ ਆਪ
ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਕੁਹਾਵੇ ਕਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ ਛੁਰੀ ਮਾਰਕੇ ਕਟਿ ਸੁਟਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ ਵ
ਰ ਕਿਆ ਵਾਲ ਵਾਲ ਕਰਕੇ ਕਟਿ ਸੁਟੀਏ ਨਿਕਾ ਕਰਕੇ ਭੀ ਕਟੀਏ ਫੇਰ ਪੀਸ
ਣ ਵਾਉ ਚਕੀ ਤਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਕਰ ਪੀਸਾਈਏ ਫੇਰ ਅ
ਗ ਵਿਚ ਪਾਇਕੇ ਜਲਾਈਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਸਮ ਨਾਲ ਭਸਮ ਰਲ
ਇ ਦੇਵੀਏ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ ਤੌ ਭੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਜਾਂਦੀ ਹਉ ਕੇਵਡਾ ਕ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਆਖਾ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਭੀ ਕਰੀਏ ਪੰ
ਛੀ ਹੋਇਕਰ ਜੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਭਉਵੀਏ ਇਕ ਅਸਮਾਨ ਕਿਆ ਸੈਕੜੇ ਅ
ਅਸਮਾਨਾ ਵਿਚ ਉਡਕੇ ਜਾਵੀਏ ਐਸਾ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਧਾਰੀਏ ਨਾ ਕੁਛ ਪੀਵੀਏ
ਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਖਾਵੀਏ ਤੌ ਭੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਲਖ ਮਣਾ ਦੇ ਕਾਗਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ
ਰ ਕੇ ਓਹਨਾ ਕਾਗਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਭਾਉ ਭੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਾਹੀ ਇ
ਤਨੀ ਬਣੇ ਜਿਸਦਾ ਤੋਟਾ ਨਾ ਆਵੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਦੀ ਆ ਕਲਮਾ ਕਰੇ ਲਿਖਣੇ ਵ
ਲਾ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ ਤੌ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇ ਕੇਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਹੈ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ   ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਤਿਸੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰ ਤੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਏ
ਤਨਾ ਸੁਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਪਹਿਨਾਇਆ ਤਾਂ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਓਹੀ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦੇਹੁ ਜੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇ ੯੫
ਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪਦਾ ਰਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪ
ਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦੇਤਾ ਹੋਂ ਸੋ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਕੋ ਆਪ ਭੀ ਜਪ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਭੀ
ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਇ ਕਰ ਜਪਾਊ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੈ ਆਵੇ
ਗਾ ਸਭ ਕੋ ਮੈਂ ਬਖਸਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰ ਏਕ ਏਹੁ ਸਬਦ
ਸੁਣਾਇ ਕਰ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ
ਦੀਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਕਿਰਤ ਛੋੜਕੇ ਅਬ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜ
ਪਾਓ ਅਰ ਜਗਤ ਮੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਨਉ ਨਿਧੀ
ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਦਿਤੀਆ ਅਰ ਵਿਦਿਆ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪਾਰਖਦੇ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੋ ਉਸੀ ਘਾਟ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਇ ਆਵੋ ਤਾਂ ਸੇਵਕ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕੋ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਪਹੁਚਾਇ ਗਏ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦ
ਰਿਆਉ ਵਿਚੋਂ ਨਾਵਣ ਆਵਦਾ ਸੀ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਓਹੁ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਕਪੜੇ ਲੈ
ਕਰ ਦਰਿਆਉ ਉਪਰ ਰੋਜ ਉਥੇ ਹੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਜਦ ਤੀ ਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ
ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੂੰ ਖੜੋਤਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਰਿਆਇ ਵਿਚੋਂ ਬ
ਹਰਿ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਤਾਂ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਦੌੜਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ
ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਨਿਹਾਲ ਭਾਈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਕਪਾਟ ਉਸਦੇ ਖੁਲ ਗਏ ਅ
ਤੇ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਿਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੇਰ ਘਰ ਦੀ ਓਰ ਭੇਜਿਆ ਕਹਿ
ਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੁ ਜੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕ
ਰ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਬੜਾ ਧੀਰਜ ਆਨ ਹੋ
ਇਆ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮਿਲਿਆ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਿ
ਆਓ ਸਹਰ ਨੂੰ ਆਏ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਤਾ ਦਰਿਆਓ ਵਿਚ ਪਾਇ
ਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਜਾਲ ਪਵਾਇਆ ਸੀ ਤਦ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਨਿਕਲਿ
ਆ ਬਹੁਤ ਲਭ ਥਕੇ ਸਾਨ ਨਹੀ ਸੀ ਲਭਾ ਹੁਣ ਕਿਥੋ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਟੀ ਪੁਰ ਆਏ ਦੇਖੇ ਤੋ ਜੰਦਰੇ ਲਗੇ ਹੈਨ ਪੁਛਿਆ ਜੰਦਰੇ ਕਿਉਂ

੯੬ ਲਗਾਏਪਏਨ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਨਬਾਬੇਨੇਲਗਾਏਹੈਨਹੁਕਮਕੀਤਾਜੰਦਰੇ
ਤੋੜਕਰ ਦੁਕਾਨਲੁਟਲਓਜਿਸਦਾਜੀਆਰਾਹੇਲੈਜਾਏ ਅਤੇਮੁਖਤੇਏਹੁਕਹਿ
ਨਕੋਈਹਿੰਦੂਹੈਨਾਕੋਈਮੁਸਲਮਾਨਹੈ ਅਤੇਲੋਕਹੁਕਮਸੁਨਕਰਲਗੇਲੁਟਣਜੈ
ਰਾਮਭੀਖੜਾਦੇਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇਗਲਵਿਚਖਫਨੀਪਹਿਣਲਈ ਅਤੇਖੜੇਦੇ
ਖਦੇਹੈਨ ਲੁਟਹੋਰਹੀਹੈਦੌਲਤਖਾਨਕੇਖਬਰੇਈਵਹੁਭੀਆਇਆ ਅਤੇਸਾਹਿ
ਬਾਂਨੇਉਸਦੀਤੁਫਦੇਖਿਆਹੀਨਹੀਬੋਲਿਭੀਨਹੀਤਾਂ ਲੋਕਾਆਖਿਆਖਾਨਜੀ
ਨਾਨਕਤਾਦਰਿਆਉਵਿਚਪਾਇਆਸੀ ਸੋਇਸਨੇਓਥੋਚੋਟਖਾਧੀਹੈ ਏਹੁਖਾਲੀ
ਨਹੀ ਇਸਨੂੰਕੁਛਖੁਦਾਇਦੀਮਿਹਰਹੋਈਹੈ ਅਤੇਲੋਕਾਂ ਲੁਟਦਿਆਨੂੰਦੌਲ
ਤਖਾਨਨੇਹਟਾਇਦੀਆ ਅਤੇਕਹਿਆਜੈਰਾਮਹਟੀਕੋਬੰਦਕਰੋ ਅਤੇਦੌਲਤ
ਖਾਨਦਿਨਗੀਰਹੋਇਕੇਘਰਨੂੰਉਠਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬਾਹਰਨਿਕ
ਲਕਰਕੇਖੜਾਹੋਇਗਿਆ ਮੁਖਤੇਹਿੰਦੂ ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਕਾਨਿਖੇਧਕਰੇ
ਤੇਕਾਜੀਨੇਸੁਨਕੇਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸ ਆਣਕੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਆਖ
ਦੇਹੋ ਨਾਕੋਈਮੁਸਲਮਾਨਹੈ ਅਤੇਨਾਕੋਈਹਿੰਦੂਹੈ ਤੁਧਨੇਕਿਆਪਾਇਆਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਜੋਹਿੰਦੂਆਂਦੇਕਰਮਕਰੇਸੋਈਹਿੰਦੂਕਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਮੁ
ਸਲਮਾਨਾਂਦੇਕਰਮਕਰੇਸੋਈਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਂਕਾਜੀ ਪੁਛਿਆਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੇਕਰਮਕੇਹੜੇਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇਆਖਿਆ ਸਲੋਕਮ:੧ ਮੁਸਲਮਾਨਕ
ਹਾਵਣਮੁਸਕਲਜਾਹੋਇਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ। ਅਵਲਅਉਲਦੀਨਕਰ-
ਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲਮੁਸਾਵੈ। ਹੋਇਮੁਸਲਮਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀ
ਵਣਕਾਭਰਮਚੁਕਾਵੈ। ਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪ
ਗਵਾਵੈ। ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ।
੧। ਮਿਹਰਮਸੀਤਸਿਦਕਮੁਸਲਾਹਕਹਲਾਲਕੁਰਾਨ। ਸਰਮਸੁਨਤਸੀਲ
ਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣੁ। ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ। ਤ
ਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ। ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਬਾ।
ਹੇਕਾਜੀਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵਣਾਭੀਬਹੁਤ ਔਖਾਹੈ ਬਹੁਤਮੁਸਕਲਹੈ ਜੇ
ਕਰ ਇਤਨੇਲਖਣਹੋਵਨਤਾਮੁਸਲਮਾਨਕਹੀਦੈ ਕੇਹੜੇਲਖਣਹੋਵਨਅ
ਵਲਪਹਿਲੇਔਲੀਆਲੋਕਜੋਸੰਤਹੈਨ ਤਿਨਾਦਾਦੀਨਜੋਧਰਮਹੈਤਿਸਨੂੰ
ਮਿਠਾਕਰੇ ਮਸਕਲਾਕਰੇਮਾਨਦਾਕਿਆ ਅਭਿਮਾਨਕੋਦੂਰਕਰੇਅਤੇਮਾਂ

ਲਖਣੁਜੋਹੈ ਸੋਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਉਪਰ ਖਰਾਇਤਕਰੇਹੋਵੇ ਮੁਸਲਮਕਾਇਮਾਕਿ
ਆਇਸਾਬਿਤ ਮੁਹਾਣੇ ਜੋਹੈਨ ਮੁਖੀਮੁਲਾਹ ਸੋਤਜਣੋ ਸੰਸਾਰਤੇਪਾਰ ਕਰਨਵਾ
ਲੇਮਰਣੁਜੀਵਣੁਦਾ ਸੰਸਾਜੋਹੈਤਿਸਨੂੰ ਦੂਰਕਰੇ ਰਬਦਾਭਾਣਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਮੰਨੇ
ਕਰਤੇਨੂੰਮੁਖਮੰਨੇ ਆਪਣਾਆਪਜੋ ਆਪਾਭਾਵਹੈਤਿਸਨੂੰ ਦੂਰਕਰੇ ਤਬਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸਭਨਾ ਜੀਵਾਂਦੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਬਾਨੀਕਰੇ ਜੇਕਰਏਹ
ਲਖਣੁ ਹੋਵਨ ਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦਾਹੈ ਸਭਨਾਂ ਦੇਉਪਰਮਿਹਰਕਰਨੀ ਏਹੁਮਸੀ
ਤਕਰਨੀ ਹਕੰਹਲਾਲਦਾਖਾਨਾ ਸੋਈਕਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਪਾਂਵਲੋਂਸਰਮਕਰਨੀ ਏਹੀ
ਸੁਨਤ ਕਰਾਵੈ ਜਤ ਸਤ ਜੇਨਾਰਖਣਾ ਏਹ ਰੋਜਾਰਖੇ ਤੌਂ ਮੁਸਲਮਾਨਹੁੰਦਾਹੈ ਜੇੜ੍ਹੇ
ਸੁਭਕਰਮਕਰਨੇ ਏਹੁਮਕਾਕਰੇ ਜੇਹਨਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾਹੈ ਏਹੁਪੀਰਕਰੇ ਸੁਭਕਰ
ਮਕਰਨੇਏਹੀ ਕਲਮਾਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇਨਿਵਾਜਕਰੇ ਜੇਹਨਾਪਰਮੇਸਰਦਾਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਤਸਬੀ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਤੌਂਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚ
ਪਤ ਰਹੈਗੀ ਹੇ ਕਾਜੀ ਏਹੁਲਖਣੁਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹਿੰਦੂ
ਆਂਦੇਲਖਣਕੌਣਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧
ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇ ਅਖੂਟੀਜਾਹੀ॥ ਨਾਰਦਿਕਹਿਆ ਸਿਪੂਜਕਰਾਹੀ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ
ਅੰਧਾਰਾ॥ ਪਾਥਰਲੇ ਪੂਜਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ॥ ਓਇਜਿਆਪਡੁਬੇ ਤੁਮਕਹਿ ਤਰ
ਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਪਰਹਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਝੂਠਨਿੰਦਾ॥ ਤਜਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰਚੁਕਾਵੈ॥ ਤਜ
ਕਾਮਕਾਮਨੀਮੋਹਤਜੈ ਤਾਂਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਪਾਵੈ॥ ਤਜਮਾਨਅਭਿਮਾਨਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਸੁਤਦਾਰਾਤਜਪਿਆਸਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈ ਸਾਚ
ਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਉਪਠੇਹੀਜਾਂਦੇਹੈਨਅ
ਤੇਮਨਨਾਰਦਦੇਆਖੇਲਗਦੇਹੈਨ ਤਿਸਕਰਕੇ ਅੰਧੇਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਰਿਸਟੀਨਹੀਦੇ
ਖਸਕਦੇ ਤੇ ਗੁੰਗੇਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰਦਾਜਸਨਹੀ ਕਰਸਕਦੇ ਪਥਰਾਂਨੂੰ ਪੂਜਦੇਹੈਨ ਮੂ
ਰਖਹੈਨ ਸੋਪਰਜੇੜ੍ਹੇਆਪਡੁਬਣਵਾਲੇਹੈਨ ਸੋਤਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰਕਿਸਤਰਾਂਤਾਰਣ ਵਾਲੇਹੋ
ਵਨਗੇ ਹਿੰਦੂਆਂਦੇਕਰਮ ਏਹ ਹੈਨ ਤਿਆਗੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨੂੰ ਅਤੇ ਝੂਠਭੀਨ ਬੋਲੇ ਤੇ
ਨਿੰਦਿਆਨਕਰੇ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰਦੀ ਤਾਂਜੜ੍ਹਹੀਉਠਾਵੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਦਿਕਾਂਦਾ ਸਰ
ਨਕਰੇ ਅਤੇਚਿਤਦੀਆਕਾਮਨਾਦੂਰਕਰੇ ਇਤਨਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਕੀਤਿਆਂਦਾਫ
ਲਕੀਹ ਹੁੰਦਾਹੈ ਅੰਞਨਜੋਮਾਇਆ ਅਥਵਾਸੰਸਾਰ ਇਸਦੇਵਿਚ ਹੁੰਦਿਆਂਹੀ ਪ
ਰਮੇਸਰਨੂੰਪਾਇਲੈਂਦਾਹੈ ਅਤੇਫੇਰਮਾਨਕੋਭੀਤਿਆਗਦੇਵੇ ਅਭਿਮਾਨਕੋਭੀ

੯੮ ਤਿਆਗੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾ ਕਰੈ ਇਤਿਆਦਿਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਆਗੇ ਅਤੇ ਸ
ਰਬ ਤਿਆਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਆਸਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਲ ਲਿਵ ਲਾਵੈ
ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੇਕਰ ਸਰਾਇ ਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸੈ ਗੁ
ਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਸਰੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਸਮਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ
ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਗਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਸਤਾਨਾ
ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਵੜ੍ਹੇ ਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇਤੂੰ ਦੇ ਵਿਛੌਨੇ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹਿਨ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦਾ ਏਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖ ਕੇ ਵਡੀ ਲੋਕ ਆਖਣ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸਰਕਾਰ
ਦੇ ਪੈਸੇ ਗਵਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਓਨਾ ਪੈਸਿਆ
ਨੂੰ ਗਵਾਇਕੇ ਏਹ ਰੰਗ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਏਹੁ ਡੰਡ ਪਾਵਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਭੂਤ
ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਪਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਖਪਤੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਓਸੁ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਾ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਥਾ ਸੋ ਤੋ ਖ
ਪਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਪੈਸਿਆ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਸੁਣ
ਕਰ ਬਡ੍ਰਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖਾਨ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਖਾਨ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾ
ਸ ਜਾਤਾ ਹੂੰ ਤੋ ਖਾਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅਛਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਣ ਕੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਾਨ ਹਿਸਾਬ ਮੰ
ਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੋਨੋ
ਖਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਿਸਾਬ ਹਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ .... ਖਾਨ ਜੀ ਅਪਣਾ ਮੁਨਸੀ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਹਿਸਾ
ਬ ਆਪ ਕਰੀਏ ਤਬ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਕਾਗਦ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਹਿਸਾਬ
ਲਗਾ ਹੋਵਨ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੀਆ ਅੜ੍ਹਾਵਣੀਆ ਪਾਈਆ ਪਰ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਨ ਚਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੇਸ ਨਹੀ
ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਤ ਸੌ ਸਠ ਰੁਪਯਾ ਨਿਕਲਿਆ ਸੁ
ਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਤਾਂ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਨੇ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਮੋ
ਦੀ ਖਾਨੇ ਪਰ ਬੈਠੋ ਆਗੇ ਕਾਮ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤ
ਰਫ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਅਬੀ ਚੁਕਾਇ ਲੇਵੋ ਅਤੇ ਪੇਸਗੀ ਰੁਪਯਾ ਭੀ ਸਰਕ
ਾਰ ਸੇ ਲੇਵੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਖਾਨ ਜੀ ਏਹ ਪੈਸੇ ਹਮਾਰੇ ਫਕੀਰਾਂ ਕੇ

ਵੇਂਦੇ ਅਰਹਮਸਦੇਪਰਮੇਸਰਕੀਕਾਰਮੈਂ ਲਗੇਹਾਂ ਅਬਮੋਦੀਖਾਨੇਦੀਕਾਰ ਨਹੀਕਰਦੇ ੮੯
ਇਤਨਾਕਹਿਕਰ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰਘਰਦੀਵਲ ਵੜਿਓ ਨਾਹੀ ਬਾਹ
ਰਹੀਰਹਿਣੇਲਾਗਾ ਤਾਂ ਮੂਲਾਚੋਣਾ ਬਾਬੇਜੀਦਾ ਜੋਸਾਹੁਰਾਹੈ ਤਿਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਕ
ਰ ਜਲਕੇ ਅੰਗਾਰ ਹੋਇਗਿਆ ਤਾਂ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਲਖਮੀਦਾਸਪੈ
ਦੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੂਲੇਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੂਲੇਚੋਣੇਦਾ ਸਾਮਾਪੰਡਤ ਮੇਲੀਆਹਾ ਮੂਲਾਸਾਮੇ
ਪੰਡਤ ਨਾਲਸੇਵਕੀ ਦਾਵਾ ਰਖਦਾਆਹਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪੰਡਤਜੀਮੈਂ ਕਿ-
ਆਕਰਾ ਵੇਖੋ ਨਾਨਕ ਕੁਛ ਕਾਰਕੀਮ ਨਹੀਕਰਦਾ ਅਤੇਨਾਕਿਧਰੇਨਿਕਲਹੀਜਾਂਦਾਹੈ ਘਰ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਇਜੇਹੀਆ ਗਾਲਾ ਕਰਕੇ ਮੂਲਾਰੁੰਨਾ ਅਤੇਕਹੇ ਪੰਡਤਜੀ ਮੈਂ ਵੁਖੀਹਾਂ ਤਾਸਾਮੇਪੰ
ਡਿਤ ਕਹਿਆ ਚਲਵੇਖਾਂ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੇਹੈ ਮੈਂ ਚਲਦਾਹਾਂ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸ ਤਾਂ ਮੂਲੇਨੇ
ਕਹਿਆ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਓਹੁਤਾ ਗੋਰਾ ਮੜ੍ਹੀਆ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਸਾਮਾਪੰਡਿਤਤੇਮੂਲਾ ਨਾ
ਨਕਜੀਪਾਸ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਏਹ ਕਿਆ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇਆ
ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਆ ਕਚੀਆ ਗਾਲਾ ਕਰਦਾਹੈਂ ਤੂੰ ਟਬਰਦਾਰਹੈਂ ਕੋਈ ਕਿਰਤਕਾਰ ਚਲਕੇ
ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਇਕ ਆਖਿਆ ਬਸੰਤਵਿਚ॥ ਬਸੰਤ ਮਃ ੧
ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾਂ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ
ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਸੁਣਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਜੀ ਕਾਇਆ ਜੋ ਏਹੁ ਸਰੀਰਹੈ ਸੋ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ
ਇਸਵਿਚ ਰਾਜਾਹੈ ਪਰ ਬਾਲਕ ਰਾਜਾਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਏਹੁ ਪੰਜੇ
ਦੁਸਟ ਹੈਨ ਏਨਾਦੇ ਨਾਲ ਮਨਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲ ਸਿਰਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਕਤ ਪਕੜੇਗਾ-
ਇਸ ਜੀਵਨੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਢਹਿਜਾਵੇਗੀ ਅਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਮ
ਇਆ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਮਾਵਾਂ ਹੈਨ ਇਕ ਈਸ੍ਵਰ ਤੇ ਜੀਵ ਦੋ ਪਿਤਾ ਹੈਨ ਇਨ ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਜਣਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਇਸੀ ਤੇ ਇਹ ਕੁਟਲ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਹੁ ਸਵਰੇ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਇਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕ
ਰਕੇ ਮੁਝਕੋ ਸਿਖਿਆ ਦੇਹੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਵੇ ਜਦ ਏਹ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਬੋਲਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਏਹੋ ਅਗ ਤੈਨੂੰ ਲਗੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਟਬਰ ਕ
ਯੋ ਕੀਤੋ ਨਾ ਵਿਆਹ ਕਰਦੋ ਅਤੇ ਨਾ ਟਬਰ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੋਂ ਟਬਰ ਕਰਕੇ
ਅਵਾਜਾਰ ਹੋਇਕਰ ਨਠੋਂ ਕਿਉ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਲੁਟਾਇਦਾ ਰਹਿਓ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇ
ਕ ਟਕਾ ਭੀ ਨ ਦਿਤੋ ਤੇ ਹੁਣ ਲਜਾ ਸਰਮ ਗਵਾਇਕੇ ਭਜ ਨਿਕਲਿਓ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਜੀ

ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਭੀਤਰਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰ
ਦ ਸੂਰਜਦੋਇਘਰਹੀਭੀਤਰਐਸਾਗਿਆਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਕਿਇਸਦੇਅੰਦਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਅਗਨਿਭਰੀਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਬਨਾਸ
ਪਤੀਜੋਧੀਆਪੁਤ੍ਰਹੈਨਜੋਰੂਤੇ ਧਨਤੇ ਰੁਜਗਾਰਕੁੜਮਜਵਾਈਤੇਜੋਗੁਰੂਹੈਨਹੇਪੰਡਤ
ਜੀਤੂਸਾਸਾਰਖੇਏਨਾ ਸਨਬੰਧੀਆਂਤੇਕਦੀ ਛੁਟਦਾਨਹੀ ਅਤੇਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੀਭਰਦੀਨਹੀ
ਰੰਚਕਤੇਲੈਕਰ ਸੁਮੇਰਤੀਕਰਮਿਲੇਇਸ ਜੀਵਨੂੰ ਤੌਭੀਨਹੀਰਜਦਾ ਅਤੇਇਸਦੇਘ
ਟਵਿਚਹੀਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜਹੈਨਪਰਬਿਨਾਗਿਆਨਹੋਏਤੇਇਸਨੂੰ ਚਾਨਣਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹਚਾ
ਨਣਾਤਦੇਹੋਵੈਜਾਂਗੁਰੂਮਿਲੈ ਬਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੇਤੇਗਿਆਨਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹਰਿਦਾਰੂਪਕ
ਮਲਸੀਧਾਹੋਵੇ ਤਾਚਾਨਣ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਸਾਮਾਪੰਡਿਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਘਰਹੀਵਿ
ਚਰਹੇਰਾਮਾਸਿਮਰਿਆਕਰ ਅਤੇਕਿਰਤਕਰੇ ਰਾਮ ਸਭਨਾਦੀ ਸਾਰਵਿਚਹੈ ਘਟਘ
ਟਵਿਚਰਾਮਰਵਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੀਜੀ ਪਉੜੀਆਖੀ ॥ ਰਾਮਰਵਿ
ਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਅਹਿਖਿਮਾਧਨਸੰਗਰ
ਹੇਇ॥੩॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਰਾਮਸਭਨਾਦੀਸਾਰਵਿਚਹੈ
ਪਰਜਿਸ ਉਪਰਰਾਮਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੈਤਿਸੀਪੁਰਸਨੇ ਸਰਬਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਰਾਮਨੂੰ
ਰਵਿਆਜਾਣਿਆਹੈ ਅਤੇਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਤੇ ਧੀਰਜਬਖਸਿਆਹੈ ਜੋਤਿਨਾਪੁਰਸਾ
ਨੇਪਰਮੇਸਰਦੀ ਮਾਇਆਜਾਣਕੇ ਸੁਭਕਰਮਾਵਿਚ ਖਰਚਕੀਤੀਹੈ ਸੋਮਾਈਭੋ
ਗਕਰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਨੂੰਖਿਮਾਧੀਰਜ ਰੂਪਧਨਮਿਲਿਆਹੈ ਪਰਮੇਸਰਪਾਸੋ ਏਹੁ
ਬਚਨਸੁਣਕੇ ਮੂਲੇਨੇਆਖਿਆ ਚਲੋਪੰਡਿਤਜੀ ਨਾਨਕਤਾਂਸਿਰੜੀਹੋਇਆਹੈ
ਕਿਸੇਦਾਆਖਾਨਹੀਮੰਨਦਾ ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਆਖਿਆਕਿਸੇਦਾ ਆਖਿਆਭੀ
ਨਾਨਕਜੀਮੰਨਿਆਚਾਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚੌਥੀਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੇਨ ਖਾਇਆਮਾਨੇਤਿਨਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨ
ਤੋਲਾਖਨਮਾਸਾ॥੪॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਏਹਮਨਕਹੇਸੁ
ਣੇਨੂੰ ਮੰਨਦਾਨਹੀ ਰਸਨਾਏਹੁ ਜੇੜੀਹੈ ਸੋਕਿਸੇਦੇ ਕਹੇਵਿਚਨਾਹੀ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾ
ਪਈਕਰਦੀਹੈ ਅਤੇਖਾਜ ਅਖਾਜਭੀਜਾਣਕੇ ਫਿਕਾਮਿਠਾਪਈਬੋਲਦੀਹੈ
ਅਤੇ ਅਠਪਹਿਰਏਸੇਨਾਲਵਾਸਾਹੈ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਜੇਕਰਤਾਰਮਿਹਰਵਾਨ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਰਸਨਾਵਿਸਿਆਦੇ ਰਸਾਂ ਨਾਲੋਹਟੈਨਹੀ ਤਾਂ ਏਹੁਇੰਦ੍ਰੈ ਸਭੁਆਪਣੇ
ਰਸਾਵਿਚਲਗੇਹੋਏਹੈਨ ਇਸਮਨਦਾਵਾਸਾਏਨਾਦੇਨਾਲਹੈ ਏਹੁਮਨਸਵਰੇਤ

ਦਜਦਪਰਮੇਸਰਸਵਰੇਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕੇਪੰਡਿਤਨੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿ ੧੦੧
ਆ ਅਤੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੂੰਬਡਾ ਸੰਤਹੈਂ ਪੰਡਿਤਦੀਨੋਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਤਿਸਪਰਦ੍ਰਿਸਟਦੇਖਕਰਨਿਹਾਲਕਰਦਿਤਾ ਅਤੇਮੂਲਾਖਿਤ੍ਰਦਾਤੇਗੁਸੇਹੁੰਦ
ਘਰਨੂੰਗਇਆ॥ **ਅਗੇਸਾਖੀਮੂਲੇਦੇਨਾਲਹੋਈ॥** ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਜੀਆਪਣੀਮਸਤਚਾਲੀਵਿਚਰਹੈਂ ਕਿਸੇਸਾਥਬਾਤਭੀਨਾਹੀਕਰੈਅਤੇਨ
ਘਰਵਿਚਆਵੈ ਨਾਸਹਿਰਵਿਚਆਵੈ ਮੜ੍ਹੀਆ ਮਸਾਣਾਂਵਿਚਹੀਰਹਿਆਕਰਨ
ਮਨਸੁਖਜੋਲਹੌਰਵਾਲਾਸਿਖਸੀਤਿਸਨੇਆਇਕਰਮਥਾਂਟੇਕਿਆ ਅਤੇਸਤਿਕ
ਰਤਾਰਕਹਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧਿਆਨਵਿਚਇਸਥਿਤਸੇਮਨਸੁਖਬੈਠਕਰ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸਤਿਕਰਤਾ
ਰਆਉਭਾਈਮਨਸੁਖਪ੍ਰਸੰਨਹੋ ਮਨਸੁਖਨੇਕਹਿਆ ਆਪਕੇਦਰਸਨਕੀਏਤੇ
ਮੇਰੇਤਨਮਨਕਾਕਸਟਅਬਦੂਰਹੋਗਿਆਹੈ ਅਬਆਪਕੀਆਗਿਆਪਾਇ
ਕਰਦੂਰਦੇਸਕੋਜਾਇਆਚਾਹਤਾਹੋਂ ਖੇਪਭਰਕੇਸੰਗਲਾਦੀਪਕੋਜਾਵਊਗਾ ਆਂ
ਪਮੇਰੇਕੋਕੁਛਆਗਿਆਕਰੋਜਿਸਕਰਕੇਮੇਰੀਸਦਗਤੀਹੋਇ ਤੋਮਹਾਰਾਜਨੇ
ਕਹਿਆਪਿਛਲੀਰਾਤਮੇਂਉਠਕਰਇਸਨਾਨਕਰਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਕਰਇਕਮਨ
ਹੋਇਕਰਪਰਮੇਸਰਦਾਧਿਆਨਕਰਨਾ ਅਤੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਜਾਪਕਰਨਾ ਸਤਿ
ਨਾਮਦੇਜਪਨੇਕਰਕੇਤੇਰੇਸਭਕਾਰਜਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਇਤਨਾਕਹਿਕਰਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਆਗਿਆਦਈਹੈਮਨਸੁਖਅਬਜਾਓਨਿਰੰਕਾਰਦਾਜਾਪਕਰੋ ਅਰਭਗੀਰਥਕੋ
ਭੀਭੇਜਦੀਆ ਇਤਨੇਮੇਮੂਲੇਚੋਣੇਨੇਨਬਾਬਕੇਪਾਸਜਾਇਕਰਫਰਿਆਦਕਰੀਬੜੀ
ਉਚੀਅਵਾਜਕਰਕੇਪੁਕਾਰਿਆ ਤਾਨਬਾਬਦੌਲਤਖਾਨਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਯਾਰਖਾਂ
ਏਹੁਕੌਣਹੈਕਿਸਪਰਫਰਿਆਦਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਯਾਰਖਾਂਨੇਪੁਛਿਆ ਅਰੇਯਾਰਤੂੰ
ਕੌਣਹੈ ਅਤੇਕਿਸਪਰਫਰਿਆਦਕਰਦਾਹੈਂ ਤਾਂਮੂਲੇਨੇਕਹਿਆ ਮੈਂਨਾਨਕਮੋਦੀ
ਦਾਸਹੁਰਾਹਾਂ ਅਰਨਾਨਕਦੇਉਪਰਫਰਿਆਦੀਆਇਆਹਾਂ ਤਾਂਯਾਰਖਾਂਜੋ
ਨਬਾਬਦਾਨੌਕਰਸੀਤਿਸਨੇਨਬਾਬਦੇਪਾਸ ਅਰਜਕੀਤੀ ਹੈਨਬਾਬਸਲਾਮਤਏ
ਹੁਨਾਨਕਮੋਦੀਦਾਸਹੁਰਾਹੁੰਦਾਹੈ ਅਰਨਾਨਕਦੇਉਪਰਫਰਿਆਦੀਆਇਆਹੈ
ਤਾਂਨਬਾਬਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਯਾਰਖਾਂਇਸਨੂੰਅਗੇਬੁਲਾਇਆਉ ਤਾਂਯਾਰਖਾਂਨਬਾਬਦੇ
ਪਾਸਮੂਲੇਨੂੰਲੈਆਇਆ ਤਾਂਨਬਾਬਨੇਮੂਲੇਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਤੂੰਨਾਨਕਪਰਕਿ
ਉਫਰਿਆਦੀਆਇਆਹੈ ਤਾਂਮੂਲੇਨੇਅਰਜਕੀਤੀ ਜੋਹੇਨਬਾਬਸਲਾਮਤਸਤਸੋ

੧੦੨ ਸਠ ਰੁਪਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਦਾ ਬਾਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀ
ਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂ
ਕੋ ਬਾਂਟ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੋ ਸਿਰੜੀ ਹੋਇ ਗ-
ਇਆ ਹੈ ਤਿ ਸਕੇ ਕਹਿਣੇ ਕੀ ਬਾਤ ਕੌਣ ਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹਕੇ ਤਾਂ ਇਨ
ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਿਸੀ ਸੇ ਝਾੜਾ ਕਰਾਵੋ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮਗਨ ਹੋਇਕਰ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਕਹੇ ਸੇ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਮੁ
ਲਾ ਲਗਾ ਆਇਕੇ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਕਾ ਵਿਚ ਪਲੀਤੇ ਸਾੜਕੇ ਧੂੰਅ
ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ
ਖਲਵਾੜੇ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾ
ਉ॥ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋਈ
ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕ ਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸ
ਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਉਰਾਨਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ
ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥੨
॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ
ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰ
॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਪੰਜ ਤਤਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਤਾਂ ਇ
ਸ ਕੋ ਭੂਤਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਤਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅ
ਦਮੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਦੇਂਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਸੋਝੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਦੋ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ
ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਖੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿ
ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਉਸ ਵਲੋਂ ਮੈਂ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦਾ
ਉਪਦੇਸ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਦ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਆਤਮੇ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁ
ਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਦੇਹ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਰ ਦੇਹ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਹੀ ਦ
ਾ ਸਾਖੀ ਹੂੰ ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਂ ਇਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਸਬਾਂ ਦੇ ਕਿਆ ਅ
ਤੇ ਮੁਲਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫਤ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ

ਨਬਾਬ ਦੇਪਾਸਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕਨੇਤੋਖਪਤਨਹੀਖਾਸ ੧੦੩
ਉਸਕੇਤਾਈਤੋਔਲੀਆਮਿਲਗਿਆਹੈ ਨਾਨਕਤੋਖਬਰਦਾਰਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਜੈਰਾਮਕੋਬੁਲਾਇਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਨਫਰਨੇਜਾਇਕੇ ਜੈਰਾਮਕੋਬੁਲਾਇ ਆਂਦ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਆਇਕਰ ਸਲਾਮਕੀਤੀਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇਕਹਿਆ ਹੇਜੈਰਾਮ ਅਬਕਿਆ
ਕਰੀਏ ਹਮਨੈ ਤੋ ਨਾਨਕਕੇ ਪੈਸੇਰਖਨੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀਨੇ ਏਹੁਕਹਿਆਹੈ ਜੋ
ਏਹੁਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਖੁਲਾਵੇ ਅਰ ਉਸਦਾ ਸਾਹੁਰਾ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀਹੂ
ਆਹੈ ਓਹਕਹਿੰਦਾਹੈ ਜੋ ਓਹਪੈਸੇ ਨਾਨਕਕੇ ਕਬੀਲੇਕਉਦੇਹੋ ਅਰ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਭੇਜ
ਯਾਥਾ ਉਸਨੇਦੇਖਕਰ ਆਇਕਹਿਆਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਬਰਦਾਰਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ
ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋਕਰੀਏ ਤੌਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਚੁਪਕਰਰਹਿਆ ਤੌਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ-
ਅਰੇਜੈਰਾਮਤੂੰ ਕਿਓ ਚੁਪਕਰ ਰਹਿਆਹੈ ਜਬਾਬਕਿਉਨਾਹੀਦਿੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮਨੇਆਖਿਆਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈ ਕਿਆ ਜਬਾਬ
ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਜੀਜੈਰਾਮ ਹਕ ਤੌਕਬੀਲੇਕਾਭੀਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ
ਕਹਿਆਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕਭੀਤੌਹਾਜਰਹੈ ਕਹੀਂ ਦੂਰਨਾਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂਨ
ਬਾਬ ਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਨਾਨਕ ਕੋਬੁਲਾਵੋ ਤੌ ਆਦਮੀਬੁਲਾਵਣੇਨਾਨਕਜੀਕੋਗ
ਏਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆਹਮਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਕੌਣਨਬਾਬਹੈ ਤੇਕੌਣਕਾਜੀ
ਹੈਤਾਂਓਨਆਦਮੀਆਂਨੇ ਆਇਕੇਕਹਿਆਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕਤੌਨਹੀ
ਆਵਦਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਨਬਾਬਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾ ਅਰਗੁਸਾਖਾਇਕੇਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰਪਕੜਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਫੇਰਆਦਮੀਆਂਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ
ਜੋਹੇਨਾਨਕਜੀ ਨਬਾਬ ਬਹੁਤਗਿਲਾਂਵੰਦ ਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਹ
ਮਨਬਾਬਦੇਨੌਕਰਨਾਹੀ ਜਬਨੌਕਰਥੇਤਬਗਿਲਾਗੁਜਾਰੀ ਹਾਕਮਦਾਡਰਹੁੰਦ
ਸੀ ਅਬਹਮਸਚੇਸਾਹਿਬਕੇਨੌਕਰਹੂਏਹੈ ਤਾਂਆਦਮੀਆਂਨੇਇਸੀਤਰਾਨਬਾਬ
ਨੂੰਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆਤੌਨਬਾਬ ਆਪਉਠਖੜਾਹੂਆ ਅਰਕਹਿਆਹਮਨਾਨ
ਕਦੇਪਾਸਚਲਦੇਹਾਂ ਤਬਕਾਜੀਨੇਰੋਕਦੀਆਕਿਹਿੰਦੂਦੇਪਾਸ ਆਪਤੁਰਕੇਜਾਂ
ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇਆਪਨੇਨੌਕਰੋਕੋਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀਕੋਜਾਇਕਰਕਹੋ ਜਿਸ
ਖੁਦਾਇਦੇਨੌਕਰਤੁਮਹੋ ਤਿਸਖੁਦਾਇਦੇਨਾਮਦੇਵਾਸਤੇ ਹਮਕਉ ਦੀਦਾਰਦੇਵ
ਉ ਇਤਨੀਬਾਤ ਸੁਣਕਰਤਦ ਨਾਨਕਜੀ ਨਬਾਬਕੇਨੌਕਰਕਉ ਕਹਿਆ ਚਲੋ
ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨਬਾਬਦੇਪਾਸ ਆਏ ਪਰਸਲਾਮਨਕੀਤੀਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇਗੁ

੧੦੪ ਸੋ ਨਾਲ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਉਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਜਦ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਸੀ ਤਦ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਅਉਦੇ ਸੀ ਅਬ ਹਮ ਤੇਰੇ
ਚਾਕਰ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਚਾਕਰ ਹੂਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੁਮ
ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੋ ਤੋ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲ ਕਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਹੁ ਆਜ ਜੁਮੇ ਦਾ ਰੋਜ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਨਬਾਬ ਭੀ
ਕਾਜੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਸਾਥ ਲੇ ਕਰ ਚਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਲੋਕ ਕਈ
ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਜੁਮਾ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁ
ਰ ਵਿਚ ਡੰਡ ਪੈ ਗਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਗਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਏ ਅਤੇ
ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਮਹਾਜਨ ਭੀ ਸਭ ਏਹੋ ਆਖਣ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਜ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਬਾਬ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਬਡਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਆ
ਇਆ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਵਦੇ ਹੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਦ
ਸਤਾ ਹੈ ਖਰੇ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੀ
ਵੀ ਅਜ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸ ਜੋ ਨਬਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਨਿ
ਵਾਜ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਡੰਡ ਪੈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ
ਤੁਰਕ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉਂ ਨ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਹਬ ਜੋ ਨੂੰ ਕ
ਰ ਉਠ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਈਸੁਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿੰਤਾ ਕਾਈ ਭੀ ਨਾ
ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਜੇਵੋ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲੋਂ ਧੋਖਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਅਚਿੰਤ ਰਹੋ ਨਾ
ਨਕ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਹੈ ਸੋ ਡੂਢ ਦਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨ
ਜਰ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੀ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਆਹਾ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਜੋ ਦੇਖੀ ਮਿਸਰ ਜੀ ਕਿਆ ਰੰਗ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੋਨੋ ਬਾਤਾਂ ਕ
ਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੋ ਨਿਧੇ ਆਇ ਕੇ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਜਿਜਮਾਨ ਵਧਾਏ ਸੁਣ ਕਰ ਜੈਰਾਮ-
ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਂ ਨਿਧਾ ਮਿਸਰ ਕਿਆ ਰੰਗ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ
ਜਿਜਮਾਨ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਸਾ ਵਿਸਵਾਸ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਤੇ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਦਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਇ ਨਿਬੜੀ ਤਾਂ ਨਿਧੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈ ਮਸੀਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਗਿਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੜਨਾ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਦੇ ਤੁਰਕ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨਾ ਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣਿਆ
ਸੀ ਜੋ ਨਬਾਬ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਤਾਹੀ

ਗਇਆ ਤਾ ਜਦ ਨਿਵਾਜ ਕਰ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ੧੦੫
ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਥਾ ਅਕੇ ਖੜਾ ਹੋਵਣੇ ਆਇਆ ਥਾ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਕਹੁ ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾ
ਥ ਮਿਲ ਕਰ ਕਰਤਾ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕੇ ਨਿਵ
ਜ ਕਰਦੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੈਨੇ ਵੁਜੂ ਕੀਆ ਥਾ ਤ
ਬ ਤੁਮਾਰਾ ਦਿਲ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਰਫ ਥਾ ਜਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਿਲ ਕੀ
ਧਾਰ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਨ ਗਯਾ ਥਾ ਅਰ ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਦਾ
ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਕਿਉ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤਉ ਈ
ਹਾਹੀ ਖੜਾ ਥਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਖਾਨ ਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹੀ ਤਾਂ ਈਹਾਂ ਹੀ
ਖੜੀ ਥੀ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ ਸੋ ਕੰਧਾਰ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਸਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਵਕਤ ਮੈ ਸਿਜਦੇ ਕੋ ਗਇਆ ਥਾ ਤੋ
ਉਸ ਵਕਤ ਮੇਰਾ ਰੂਹ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜਿਆ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ
ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸੁਣੋ ਖਾਨ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਕਹੀ ਨਹੀ ਗਏ ਹਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਕਾਜੀ ਤੌਂ ਵਛੇਰੇ ਕਉ ਸਾਮਣ ਘਰ ਗਯਾ ਸੀ ਜੋ
ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਦੋਹਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋ ਗਈ
ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਮੈ ਇਤਨੀ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਿਪੇ ਨਾਲ ਲ
ਗਾ ਲੜਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਆਵੇ ਤੂੰ ਓਥੇ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਹਾਜਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਕ-
ਲੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਵੇ ਹਾ ਤਾਂ ਲਿਧੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਜੀ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਲੋ
ਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭੇ ਹੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਘਰਾ ਨੂੰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਜੋ ਉਹੁ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕੋਈ
ਨਾ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਹੁਣੇ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਹੇਠੋਂ ਕੂਕੀ ਕਹਿ
ਓਸ ਜੋ ਬਹੂ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸੁਣ ਕਰ ਇਕ
ਥੀ ਚਾਰ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤਾ ਡੁਬਦਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਨਾ ਦੇ

੧੦੬ ਖਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਬਾਬੂ ਜੀ ਤੁਸ
ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਜੋ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਤਰ
ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਜੀਜਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਸੋ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆ
ਪਾਸੋ ਸੁਣ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛੇ ਗ
ਤਾਂ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਹੀਏਗੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆ ਅਫਵਾਹੀ ਗਲਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਮੂਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਣੀਏਗਾ ਸੋ ਪਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਜਾ ਜੀ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਨਬਾਬ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਲਗੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੀ ਪਾਸ ਖ
ੜੋ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਨਬਾਬ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗੇ ਆਖਣ ਅ
ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਆਯਾ ਥਾ ਅਕੇ ਖੜੋਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਇਆ ਥਾ ਅਰ ਹਮਨੇ ਤੋ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਮਨੇ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕੀਤੀ
ਤਬ ਹਮਨੇ ਕਹਿਆ ਮਬਾਂਨੇਕੋ ਜਿਮੀ ਪਰ ਦਿਲ ਜਾਵੇ ਕੰਧਾਰਾ ਖਰੀਦਨ ਘੋੜੇ
ਕੋ ਗਇਆ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਪਠਾਣਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਸੁਝ
ਇਕਰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਤੂੰ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਨ ਕੰਧਾਰ ਕਉ ਗਇ
ਆ ਥਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇ
ਖੋ ਨਬਾਬ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿ ਤੁਨ੍ਹੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਹਿੰਦੂ ਸ
ਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਹਮ ਸਿਜਦੇ ਕੋ ਗਏ ਥੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਹਮਾਰਾ ਰੂ
ਹ ਘੋੜਿਆ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ
ਤ ਤੁਮਾਰਾ ਰੂਹ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਨੇ ਕੋ ਗਇਆ ਥਾ ਪਰ ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਕਹੀ ਨਹੀ ਸੀ ਗਿ
ਆ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਤੁ
ਮੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਅਗਿਣ ਗਾਡਿਆ ਥਾ ਤਾ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤੋ ਜਿਮੀ ਤੇ ਰੂਹ ਵਛੇਰੇ ਸਾ
ਥਾ ॥੧॥ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂ ਮਨੇ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅ-
ਗੋ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਖਾਨ ਜੀ ਕਾਜੀ ਦੀ ਘੋੜੀ ਸੂਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਛੇਰਾ ਜਾਣਿ
ਆ ਹੈ ਸ ਇਸ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਖਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਜਿਮੀ ਤੇ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ-
ਅਤੇ ਰੂਹ ਕਾਜੀ ਦਾ ਵਛੇਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਟੋਏ ਵਿਚ ਪੈ ਮ
ਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਜੋ ਕਿਉ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਮ ਸਰਹੀ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਖਾਨ ਜੀ ਐਸੇਹੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਨਾਨ ੧੦੭
ਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਚ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਹੇ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਤੋ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸਕੇ ਸਾਥ ਹਰਫ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾ
ਨਕ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਹਮਨੇ ਰਖਨੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਸੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਸੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਵੇ ਅਰ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਵੇ ਅਰ ਅ
ਬ ਤੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਪੈਸੇ ਕਿਸ ਕੋਂ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਮ ਤੋ
ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਬ ਕਹਿਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਸੋ ਕਹਿ ਚੁਕਾ ਹੂੰ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨ
ਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਅਧੇ ਪੈਸੇ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਧੇ ਪੈਸੇ ਆਪ
ਣੇ ਹਾਥ ਕਰਕੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਹੁ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਮੇਂ ਹੱਕ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਲੜਕੇ ਤਿਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਰ ਹੁਮਾਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਮੋੜ ਸਕਦੇ
ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਧਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਵਿੰਦਾ ਹੈਂ ਨਹੀ ਤੋ ਚਾਹੀਏ ਸਭੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੇ ਦੇਣਾ ਅ
ਤੇ ਹਮਨੇ ਕਹਿਆ ਜੈਸੇ ਚਾਹੋ ਸੋਈ ਕਰੋ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪ ਦਾ ਬਚਨ ਜੋ ਹੈ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਓ ਹੇ ਤਬੀ ਹਮ ਆਧਾ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂਗੇ ਔਰ ਅਧਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂਗੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਜਾਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਅ
ਸੀ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀ ਅਕੋਂ ਭਲੀ ਲਗੇ ਭਾਵੇ ਬੁਰੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਜੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਪਤੀਜਦਾ ਹੁਣ ਉਠ ਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੇ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਹੂ ਜੀ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਏਸੇ ਦਾ ਕੁਛ ਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸੀ ਐਵੇਂ ਹੀ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਧੰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਧੰਨ
ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨੇ ਜੇਹੇ ਅਸੀ ਭੀ ਧੰਨ ਆਹੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਹਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਬਾਰਤਾ
ਕਰੇਂਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਭਲੇ ਪੁਰਸੋਂ ਕੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਪਰ ਲੇਵੈਂਗੇ ਤਿਸ ਕਰ ਹਮਾਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੋ ਅਰ ਬਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਬੁਲਾਇਆ ਸਭਨਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੀਂ ਬੇਬੇ ਨਾਲ
ਕੀ ਪਰੋਸਿਆ ਅਤੇ ਸਭਨਾ ਛਕਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੇ ਘਰ
ਮੈਂ ਰਹੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥ ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਅਤੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥ ੨॥ ੨॥

੧੦੮ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਬਾਲਾ ਅਤੇਜੈਰਾਮਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀ ਆਪਨੇਘਰਮੇ ਬੈਠੇਹੀ
ਥੇ ਇਤਨੇਮੇਂ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀਨਾਲਹੀ ਆਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਸਸਤੇਸ
ਹੁਰਾ ਹੈਨ ਤਿਨਾਨੇਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਆਣਕੇ ਡਿਠਾ ਸੋਦੇਖਕੇ ਜਲਬ-
ਲਗਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇਸਿਰਉਤੇ ਸਾਫਾ ਬਧਾਹੋਇਆ ਗਲਕਫਨੀ ਪਾਹਿਧੀ ਹੋਈ ਅਤੇ
ਭਗਵੇ ਰੰਗਦੀ ਚਾਦਰਉਤੇ ਲੀਤੀਹੋਈ ਤੇਕੂਕਪੀਨਇਸਫਕੀਰੀਵੇਸਨੂੰਦੇਖਕੇ ਚੰ
ਦੋਕੜਕੀ ਜਿਉਬਿਜਲੀਕੜਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਤੋਵੇ ਨਾਨਕ ਏਸੇ
ਗਲਨੂੰਵਿਆਹੁਕਰਾਇਆ ਆਹੋਜੋ ਟਬਰ ਵਧਾਇਕੇਛਡਨਠੋ ਦੋ ਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰ ਇਕ
ਤੇਰੀ ਅਉਰਤ ਏਹੁ ਕਿਥੋ ਖਾਵਨਗੇ ਇਨਾਦੀ ਕਿਸਤਰਾ ਬੀਤੇਗੀ ਸਾਡੇ ਦੁਖਦੇਵਣ
ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਾਲੂਵੇਦੀ ਦੇਘਰ ਪੈਦਾਹੋਇਓਂ ਜੇਤੂੰ ਏਹੋਜੇਹੀ ਕਰਨੀਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿ
ਉਂਪਾਇਓ ਥੋਕ੍ਰਿਓ ਫਕੀਰਹੋਣਾ ਆਹੋ ਤਾਂ ਬਿਆਹੁ ਨਾਹੀ ਆਹਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇਜਿਤਨਾ
ਪਦਾਰਥਤੇਰੇਪਾਸ ਆਹਾ ਕਿਉਖੁਆਰਕੀਤੋ ਹੁਣ ਘਰਉਜਾੜਕੇ ਫਕੀਰਹੋਇ
ਨਠੋ ਜਿਤਨਾਪੈਸਾ ਫਕੀਰਾਨੂੰਦੇਕਰ ਡੋਬਿਆਹਈ ਓਹਪੈਸਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਦੇਵਦੋ
ਤਾ ਏਨਾਦੇ ਕੰਮਆਵਦਾ ਏਨਾਦੇਪਾਸਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਏਨਾਦੀ ਗੁਜਰਾਨਹਛੀ ਚਲਦੀ ਅਤੇ
ਏਹੁ ਦੋਨੋਲੜਕੇ ਪਲਕੇ ਵਡੇਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਏਹੁ ਕੀਕਰਨ ਕਿਸਤਰਾ ਏਨਾਦੀ ਬੀਤੇਗੀ
ਉਤਰਕਿਉਨਹੀ ਦੇਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀਦੇਮਨਵਿਚਬਡਾਕ੍ਰੋਧ ਆਇਆ ਅਤੇਕਹਿਰਹੀ
ਹੈਪੁਤ ਤੇਰਾ ਛੋਟਾ ਹੁਣੇਹੋਇਆਸੀ ਉਸਦੇਵਾਸਤੇ ਭੀ ਤੈਨੂੰਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰਦਾਭੈ ਨ
ਪਉਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਤੋਵੇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਤੂੰ ਕੀਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਟਬਰਹੋਇਆ ਤਾ ਫਕੀਰਹੋ
ਇਬੈਠੋਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲਭੀ ਮੋਹ ਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਐਡਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਪਠਾਣਾਦਾ ਤੇਰੇ
ਪਾਸਇਤਨੀ ਆਮਦਨ ਛੋਡਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤੇਰਾ ਆਦਰ ਤੇਰੀਸਭੋਕੋਈ ਮਨੀਂਦੇ ਟੀਕ
ਪਣ੍ਹਾ ਤੇਰੇਘਰਬਹੁਤਕਈਆਨੂੰ ਤੂੰ ਦੇਕਰ ਖਾਵੇਂ ਏਤਨੀ ਇਜਤਨੂੰ ਛਡਕੇ ਅਤੇਘ
ਰਛਡਕੇ ਬਿਤਰਸ ਹੋਇਕੇ ਹੁਣ ਕੰਗਾਲਦੀਤਰਾ ਫਿਰਦਾ ਵਤੇਗਾ ਘਰਦੇਸੁਖਛ
ਡਕੇਹੁਣ ਜੰਗਲਾਵਿਚ ਫਿਰੇਗਾ ਕੁਛ ਤਾਪਰਮੇਸਰਦਾਭਉਕਰਦੋਂ ਇਤਨੀਆਖ
ਤਾ ਚੰਦੋਸਸਦੀਆ ਸੁਣਕੇ ਬਡੇ ਬਿਰਕਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਮਾਰੂ ਮ: ੧
॥ਮਿਲ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ਲਿਖ ਦਾਤ
ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ਮਿਲ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤ ਗਵਾਈ ॥੧॥ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ
ਮਾਣਾ ॥ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਤਜ ਸਾਦ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ਘ
ਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ॥ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰ ਜਾਈਐ ॥ਜੇ ਬਾਹੁੜ ਦੁਨੀਆ ਆਈ

ਐਆ॥੨॥ਸਜਕਾਇਆਪਟਹਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਬਹੁਤਚਲਾਏ॥ਕਰਸੇਜਸੁਖਾਲੀ ੧੦੯
ਸੋਵੈ॥ਹਬੀਪਊਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁਮਣਵਾਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਰਣ
ਨਾਜਾਈ॥ਭਉਬੇੜਾਜੀਉਚੜਾਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰ
ਥ॥ ਮਿਲਕੇਮਾਤਪਿਤਾਨੇਪਿੰਡ ਏਹੁਦੇਹੁਕਮਾਈਮਾਤਾ ਦੀਰਿਤਪਿਤਾਦਾਬੀ
ਰਜ ਏਹੁਦੋਨੋਮਿਲਕੇਦੇਹਬਣਦੀਹੈ ਜਦੋਦੇਹੁਬਣੀਤਿਸਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਨੇਲੇਖ
ਲਿਖਿਆਹੈਦਾਤਲਿਖੀਜੋਤਿਲਿਖੀਡੇਵਡਿਆਈਲਿਖੀਜੈਸੀਜੈਸੀਇਸਜੀਵਨੂੰ
ਪਰਾਪਤਹੋਣੀਸੀਪਾਰਬਧਅਨੁਸਾਰਤੈਸੀਹੀਲਿਖੀਛਡੀ॥ਫਿਰਇਸਜੀਵਨੇਮਿਲ
ਕੇਮਾਇਆਦੇਨਾਲਪਰਮੇਸਰਵਲੋਂਸੁਰਤਗਵਾਇਦਿਤੀਹੇਮਨਾਮੂਰਖਾਤੂੰਕਿਸ
ਬਾਤਦਾਮਾਣਕਰਦਾਹੈਂਜਦਖਸਮਨੂੰਭਾਵੇਗਾਤਦੋਹੀਤੂੰਉਠਜਾਣਾਹੈਜਦਹੁਕਮ
ਆਇਆਤੁਰਤਹੀਇਸਦੇਹਥੀਜੁਦਾਕਰਕੇਪਕੜਲਿਆਜਾਵੇਗਾ॥ਹੇਪ੍ਰਾਨੀਜਦ
ਸੰਸਾਰਦੇਸ੍ਵਾਦਤਿਆਗੇਗਾਤਾਤੇਰੇਤਾਈਸਾਂਤਦਾਸੁਖਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਏਹੁਜੇਹ
ੜੇਘਰਮੰਦਰਾਨੂੰਤੂੰਆਪਣੇਮੱਲੀਬੈਠਾਹੈਸੋਤਾਂਤੈਨੇਛਡਜਾਣੇਹੈਨ ਏਥੇਹੀਰਹਿਨ
ਗੇਨਾਲਨਹੀਜਾਨਗੇਏਨਾਦੇਵਿਚੋਕੋਈਅਸਥਿਰਨਹੀਰਹਿਆਜੇਕਰਫੇਰਦੁਨੀ
ਆਵਿਚਆਵਣਾਹੋਵੇਤਾਕੁਛਖਾਵੀਏਅਤੇਕੁਛਧਰਜਾਵੀਏਕਿਆਰਖਜਾਵੀ
ਏਪਰਮੇਸਰਦੇਦਿਤੇਹੋਏਪਸਮੀਨੇਦੇਰੇਸਮਦੇਬਸਤ੍ਰਬਣਾਇਕੇਸਰੀਰਦੇਉਪਰ
ਪਹਿਰਦਾਹੈਅਤੇਬਹੁਤੀਆਫੁਰਮਾਇਸਾਂਕਿਆਹੁਕਮਚਲਾਇਦਾਹੈਅਤੇਬ
ੜੀਆਸੋਹਣੀਆਸੇਹਜਾਬਣਾਇਕਰਤਿਨਾਦੇਉਪਰਸੌਂਦਾਹੈਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇਜ
ਮਦੂਤਆਣਕੇਹਥਪਾਵਨਗੇਉਸਵੇਲੇਤੇਰਾਰੋਵਣਾਪੇਸਨਹੀਜਾਵੇਗਾਅਤੇਏਹੁ
ਘਰਘੁਮਣਵਾਣੀਆਹੈਨਏਨਾਜੰਜਾਲਾਦੇਵਿਚਪਿਆਹੋਇਆਨਿਕਲਨਹੀ
ਸਕਦਾਪਾਪਾਰੂਪੀਪਥਰਾਪੰਡਾਸਿਰਤੇਲਈਆਹੋਈਆਹੈਨਤਿਸਕਰਕੇਤਰਿ
ਆਨਹੀਜਾਂਦਾਹੇਪ੍ਰਾਣੀਪਰਮੇਸਰਦਾਭਉਹੈਜੇਹੜਾਸੋਤੂੰਕਰੇਂਬੇੜਾਤਿਸਭਉਰੂਪੀ
ਬੇੜੇਉਪਰਚੜਕੇਇਸਸੰਸਾਰਥੀਪਾਰਉਤਰੇਗਾਅਤੇਓਹੁਬੇੜਾਕਿਨਾਨੂੰਪਰਾਪਤ
ਹੋਂਦਾਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕਰਦੇਹੈਨਜਿਸਪੁਰਸਾਨੂੰਸਤਿਸੰਗਤਪਰਾਪਤਹੋਵੇ
ਭਗਵੰਤਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਸੋਪ੍ਰਾਣੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰਪਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਆਖਿਆਤਾਂਰੰਦੋਰਾਣੀਅਤੇਮੂਲੇਨੂੰਕੁਛਲਗੋਨਾਹੀਸਗੋਂਕ੍ਰੋਧਧਾ
ਕਰਨਬੁਰਾਬੋਲਣਲਗੇਕਹਿਣਪਹਿਲਾਏਹੁਗਲਾਕਿਉਨਾਵਿਚਾਰੀਓਨੀਘਰਅਤੇ
ਕੁਟੰਬਵਧਾਕੇਫੇਰਫਕੀਰਹੋਇਓਜੇਅਸੀਜਾਨਦੇਤੁਧਏਹੀਜੇਹੀਕਰਨੀਹੈਤੇ

ਸਾਡੀਧੀ ਨੂੰ ਡੂਧ ਅਪਦਾਪਾਵਣੀਹੈ ਤਾਂ ਕਦੀਨਾਤੇਰੇਨਾਲ ਸਨਬੰਧੁਕਰਦੇ ਜੇਜਦੇ ਭਾ
ਗਐਸੇਹੋਏ ਦੌਲਤ ਲੁਟਾਇਕੇ ਟਬਰ ਵਧਾਇਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇਓਂ ਓਹ ਲੜ੍ਕੇਪਲ
ਨਗੇਕਿਸਤਰਾਂਵਡੇਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵਨਗੇ ਅਜੇਕੁਛ ਖਟਨਹੀਜਾਣਦੇ ਓਹ ਤੇਰਾਕਿਆ ੦
ਯਾਦਕਰਨਗੇ ਇਨਾਪੁਤ੍ਰਾਂਵਾਸਤੇ ਟਬਰਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇਹੈਨ ਜੋਉਸ੍ਟ
ਬਰਨੂੰ ਤੈਨੇ ਐਸੇਸਮੇਵਿਚ ਛਡਦਿਤਾ ਪਦਾਰਥਸਭ ਫਕੀਰਾਨੂੰਖਵਾਇਦਿਤੇ ਹਛ
ਸਤ ਸੈ ਸਠਰੁਪਯਾ ਬਾਕੀ ਜੇਹੜ੍ਹਾਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਓਹੀਰੁਪਯਾ ਇਸਨੂੰਦਿਵਾਇਦੇ ਇਤਨਾਕ
ਹਿਕੇਮੂਲਾ ਫੇਰਕਹਿੰਦਾਹੈਮੈਂ ਅਗੇਹੀ ਜਾਣਦਾਸਾ ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਦੌਲਤ ਫਕੀਰਾਨੂੰਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਇਕਦਿਨ ਫਕੀਰਹੋਜਾਵੇਗਾ ਸੋਓਹੀਇਸਕੀਤਾ ਜੈਰਾਮਅਤੇ ਨਾਨਕੀਜੀਤੇ
ਬਾਬਾਨਾਨਕ ਜੀਬੈਠੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਉਤ੍ਰਕੁਛ ਨਹੀ ਦਿੰਦੇ ਮਸਟਕਰਰਹੇ ਇਤਨੇਮੈਂਖਾ
ਨਦਾ ਆਦਮੀਆਇਆ ਅਤੇਰੁਪਈਯੇ ਤਿੰਨਸੌ ਅਸੀ ਲੈਆਇਆ ਬਾਬਾਜੀ
ਅਤੇਜੈਰਾਮਜਹਾਂ ਬੈਠੇਥੇ ਤਹਾਂ ਆਣਰਖੇ ਅਤੇ ਦੌਲਤਖਾਨਦੀ ਤ੍ਰਫ ਤੇਬਹੁਤਅ
ਧੀਨਗੀਨਾਲਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਅਤੇਰੁਪਯੇਦੀਏ ਤੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨਬਾਬ ਦੌਲ
ਤਖਾਂਬਹੁਤ ਅਫਸੋਸਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਕਹਿੰਦਾਹੈ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ
ਬਹੁਤ ਦੁਬਲੀ ਹੋਗਈਹੈ ਆਪਨੇਖਾਵਨਪੀਵਨਭੀ ਛੋਡਦਿਤਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾਜੀ ਬੋ
ਲਿਆਭੀਤੇਰੇ ਡਰ ਅਗਲਾ ਖਪਿਖਪਿ ਫਿਜੈਦੇਹਾ ਨਾਉ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨ
ਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਹਾ ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆ ਸਭਕੂੜ੍ਹੇਤੁਟੇਨੇਹਾ ਬਾਬੇਕਹਿਆਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਭੈਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾਡਰਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀਦੇਹਪਈਖਪਦੀਹੈ ਅਤੇਪਈ
ਦਿਨਦਿਨਛਿਜਦੀਹੈ ਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇ ਸਰੀਰਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਾਣਨਿਕਲਜਾਵਨਗੇ ਜਿ
ਤਨੇ ਏਹੁਜਗਤਦੇ ਝੂਠੇਨੇਹੁ ਹੈਨ ਸਭ ਟੁਟਜਾਵਨਗੇ ਇਤਨਾ ਬਚਨਕਹਿਕੇ ਬਾਬ ੦
ਜੀ ਉਠਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਬਾਹਰਵੇਈ ਤੇ ਆਇਬੈਠੇ ਪਿਛੋਂ ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਰੁਪਯਾ ਆਇਆਸੀ
ਜੈਰਾਮਨੇਲੈਕਰ ਸੁਲਖਣੀਜੀਕੋ ਦੇਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਧਾ ਖਾਨਨੇ ਫਕੀਰਾਕੋਦੇਦੀ
ਆ ਓਹ ਰਾਤ ਸਾਰੀਮੂਲੇਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀਨੂੰ ਝਗੜ੍ਹਾਕਰਦਿਆ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਅਤੇ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਪ੍ਰਾਤਸਮੇ ਵੇਈ ਦੇਕਨਾਰੇ ਦਾਤਨਕਰਕੇ ਭਗਵੰਤਕੇਧਿਆਨ
ਮੈ ਮਗਨਬੈਠੇਥੇ ਦਿਨਚੜ੍ਹਿਆਤਬ ਉਸਘਾਟਪਰ ਏਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗਊ ਲੇਕ
ਰ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਔਰਜਗਾਤੀਭੀ ਜੰਞੂਪਹਿਰ ਟਿਕਾ ਲਗਾਏ ਗੋਬਰਕਾ
ਚੌਕਾਦੇਕਰਬੈਠਾਸੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਗਊਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋ ਪਕੜ੍ਹਲੀਆ ਜਗਾਤ
ਲਗਾਮੰਗਣ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੇਪਾਸ ਜਗਾਤ ਦੇਣੇਕੋ ਪਦਾਰਥਨਹੀ ਥਾ ਓਹ

ਦੇਵੇਨਹੀ ਓਹਛਡੇਨਹੀ ਬਣਾਰੌਲਾਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬਧਿਆਨ ਬਿਰਤੀ ਸੇਉਪਰਾਮਥੇ
ਉਸ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦੀਤੇਉਸਜਗਾਤੀਏਦੀ ਵਸਾਂਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਨੇਸ
ਲੋਕਉਚਰਿਆ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ਗਊਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਕਰਲਾਵਹੁਗੋਬਰਤ
ਰਣਨਜਾਈ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੇਜਪਮਾਲੀਧਾਨਮਲੇਛਾਖਾਈ॥ਅੰਤਰਪੂਜਾਪੜ੍ਹ
ਹਿਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮਤੁਰਕਾਭਾਈ॥ਛੋਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ॥ਨਾਇਲਾਇਐਜਹਿਤਰੰਦਾ
॥੧॥ਮ:੧ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜਾ॥ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਤਾਗ
॥ਤਿਨਘਰਬ੍ਰਾਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦਾ॥ਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦਾ॥ਕੂੜੀਰਾਸਕੂੜਾਵ
ਪਾਰਾ॥ਕੂੜਬੋਲਕਰਹਿਅਹਾਰਾ॥ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਾ॥ਨਾਨਕਕੂੜਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਾ॥੧॥ਮ:੧ ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਧੋਤੀਕਖਾਈ॥ਹਥਛੁਰੀਜਗਤਕ
ਸਾਈ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਮਲੇਛਧਾਨਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ
॥ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ॥ਚਉਕੇਉਪਰਕਿਸੈਨਜਾਣਾ॥ਦੇਕੇਚੌਕ
ਕਢੀਕਾਰਾ॥ਉਪਰਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰਾ॥ਮਤਿਭਿਟੈਵੇਮਤਿਭਿਟੈ॥ਇਹੁਅੰਨ
ਅਸਾਡਾਫਿਟੈ॥ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ॥ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚ
ਧਿਆਈਐ॥ਸਚਹੋਵੈਤਾਸੁਚਪਾਈਐ॥੨॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥
ਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆ ਸੁਣਤੇਵੋਇ ਜਗਾਤੀ ਗਊਆਂ ਅਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਪਾਸੋਕ
ਰਲੈਂਦੇਹੋਤੇ ਓਸੇਗਊਦੇਗੋਬਰਦਾਚੌਕਾਪਾਇੰਦੇਹੋ ਇਸਚੌਕੇਨੇਤਾਂਤੁਹਾਡਾਉ
ਧਾਰਨਹੀਕਰਨਾ ਧੋਤੀਆਂਅਰਤਿਲਕਤੇਜਪਮਾਲੀਆਂ ਰਖਦੇਹੋ ਅਤੇਧਾਨ
ਮਲੇਲਜਾ ਖੰਦੇਹੋ ਅੰਦਰਬੈਠਕੇਪੂਜਾਕਰਦੇਹੋ ਅਤੇ ਬਾਹਰਬੈਠਕੇ ਕਤਾਬਾਂ
ਪੜ੍ਹਦੇਹੋ ਤੇ ਸੰਜਮਤੁਰਕਾਂਦੇਕਰਦੇਹੋ ਜੇਕਰ ਏਹੁਪਾਖੰਡਨਾਕਰੋ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ
ਦੇਨਾਮਨੂੰਜਪੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ॥੧॥ ਏਹੁਮਲੇਛ ਜੋਮਨੁਖਾਂਦੇਖਾ
ਵਣਵਾਲੇਹੈਨਸੋਨਿਵਾਜਪੜ੍ਹਦੇਹਨ ਤੁਸਾਂਤਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂਕੋਲੋਂ ਛੁਰੀਵਗਾਇ
ਲੈਂਦੇਹੈਨਜਿਉਂਕਸਾਈ ਮੁਲਾਂਕੋਲੋਂ ਬਕਰੇਕੁਹਾਇਲੈਂਦੇਹੈਨਤੈਸੇਹੀ ਜਿਨਾਂਨੂੰਏ
ਹਨਾਂ ਲੁਟਣਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾਥੀ ਏਹੁਮਸਲਤ ਪੁਛਲੈਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀਵ
ਢੀਆਂਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰ ਖਵਾਲਦੇਹੋ ਅਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਹਾਡੇਘਰਾਂਵਿਚਆਣ
ਕੇ ਓਅੰਕਾਰਦੀਆਂਧੁਨਾਂਨੂੰਕਰਦੇਹਨ ਓਨਾਂਦੀਭੀਮਤਭ੍ਰਿਸ਼ਟਹੋਇਜਾਂਦੀਹੈ ਓਹੁ
ਜੋਮਲੇਛਾਂਦਾਧਾਨਹੈ ਸੋਕੂੜਦੀਰਾਸਹੈਤੇਕੂੜਦਾਹੀਵਾਪਾਰਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀਭੀਹਰ
ਮਾਨੂੰ ਆਖਦੇਹੋਰਤੇ ਗਰੀਬਾਂਨੂੰ ਆਖਦੇਹਉ ਹੋਰ ਉਸਦੇਵਿਚੋਂਵੱਢੀ ਲੈਕੇ ਅ

੧੧੨ ਹਾਰਕਰਦੇਹੋ ਸਰਮਧਰਮਦਾਡੇਰਾਦੂਰਰਹਿਆਹੈ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈ
ਨ ਜੋਕੂੜ੍ਹ ਵਿਆਪਰਹਿਆਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਮਥੇਤੇਟਿਕ
ਲਾਇੰਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇੜ੍ਹ ਧੋਤੀਆ ਗੇਰੀ ਰੰਗ ਦੀਆ ਰੰਗੀਆ ਹੋਈਆ ਰਖਦੇ
ਹੈਨ ਤੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਕਖਾਈ ਲੰਗੋਟੀਆ ਰਖਦੇਹੈਨ ਅਤੇਤੁਸੀ ਹਥਵਿਚਵਢ
ਦੀ ਛੁਰੀ ਰਖਦੇਹੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੁਹਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅਭਾਖਿਆਦਾਕੂਠਾਬਕਰ
ਖਾਂਦੇਹੋ ਜੇਹੜ੍ਹਾਨਹੀ ਖਾਵਨੇਲਾਇਕ ਅਤੇਚੌਂਕੇਤੇ ਆਖਦੇਹੋ ਜੋਕੋਈ ਜਾਵੇਨਹੀ
ਜੋਭਿਟਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇ ਅੰਨਅਸਾਡਾਫਿਟਦਾਹੈ ਤੇਜੇਹੜ੍ਹੇ ਸਰੀਰਪਾਪਕਰਨਵਾਲੇ
ਹੈਨ ਸੋਫਿਟੇਹੋਏਹੈਨ ਓਨਾਵਿਚ ਅੰਨਪਾਇਆਹੋਇਆ ਓਹੁਭੀਫਿਟਜਾਂਦਾਹੈ
ਮੁਖਹੁ ਕੂੜਬੋਲਦੇਹੋ ਅਤੇ ਜੂਠੀਆ ਭਰਿ ਸੁਚੇਨਹੀਹੋਵੀਦਾ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਸਚਕਮਾਏ
ਦੇਹੈਨ ਸੋਈ ਸਚੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰਪਾਂਵਦੇਹੈਨ ਅਤੇਤੁਸੀ ਮਲੇਛਾਂਦੀ ਭਾਖਿਆਦਾ
ਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਂਦੇਹੋ ਤੇ ਚੌਂਕਾਪਾਇਕੇ ਉਪਰਕਾਰਾ ਕਢਦੇਹੋ ਜੋਆਵੇ ਕੋਈ ਨਾ
ਹੀਜੋ ਅਸਾਡਾਚੌਂਕਾਭਿਟਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇਕਾਰਾਂ ਕਢਕੇ ਉਪਰਬੈਠਦੇਹੋ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭੋਜਨਖਾਂਦੇਹੋ ਤਿਸਨੂੰਵਿਸਟਾਕਰਦੇਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਚਹੋਵੇ ਤਾਂਵਾਹਿ
ਗੁਰੂਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਦਿਏਹੁਬਚਨਬਾਬੇਕਹੇ ਤਾਂਜਗਾਤੀਆਖੜੀਬਾ
ਬਾਜੀਦੀਚਰਨੀਪਾਇਆਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀ ਮੈਂਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰਰਸਤੇਪਾਵੋ ਮੇਰੇਉ
ਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ਅਸਾਡਾਚਿਤਲੋਭਕਰਕੇਭਟਕਦਾਹੈ ਮੇਰੇਪਰਦਇਆਕਰੋ
ਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਵੋ ਤਾਂਉਸਦੀ ਦੀਨਤਾਵੇਖਕਰ ਮਹਾਰਾਜਜੀਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਦਾਉਪਦੇਸਦੀਆ ਪਿਛਲੀਰਾਤਦਾਜਾਗਣਾ ਨਾਮ ਦਾਨਾਇਸਨਾਨਕਰੋ
ਤੁਮਾਰਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚਨਹੀ ਆਏ-
ਬਾਹਰ ਜੰਗਲਵਿਚਹੀਰਹਿਣ ਰਾਤਦਿਨੇ ਘਰਨਹੀ ਆਵਨ ਏਹੁਬਾਤ ਵੇਖਕ
ਰ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੇਆਪਨੇਘਰ ਜਾਵਨਦੀਤਿਆਰੀਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਓ
ਨੇਚਲਬਚਾ ਸੁਲਖਣੀ ਸਾਡੇਨਾਲਹੀਰਲ ਏਥੇ ਰਹਿਣਦਾਤੇਰਾ ਕੀਮਕੋਈਨ
ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਛੋਟੇਹੈਨ ਪਤੀ ਤੇਰਾ ਲੋਕਲਾਜਕੁਲਕਾਣ ਛਡਕੇ ਫਕੀਰਹੋਇਬੈ
ਠਾਹੈ ਘਰਵੜ੍ਹਦਾਨਾਹੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਏਥੇਤੇਰੀ ਨਿਭੇਗੀ ਮੇਰੇਘਰਵਿਚਰਲਕੇ
ਜੈਸੀਗੁਜਰਾਨਹੋਵੇ ਸੋਕਰੀ ਤੇਰੇਕਰਮਾਦੀ ਗਤੀ ਵਸਦਾਘਰਉਜੜ੍ਹਗਿਆ
ਭਰਤਾਤੇਰੇਦਾ ਏਹੁ ਹਾਲਭਇਆਹੈ ਏਹੁਸਲਾਹਬੇਬੇਜੀ ਸੁਣਕਰ ਕਹਿਆ-
ਮਾਸੀਜੀ ਏਹੁਬਾਤ ਨਹੀਬਣਦੀ ਹੁਣੇ ਭਰਜਾਈ ਚਲੀਜਾਵੇ ਇਕਾਇਸਦੇਪਤੀ

ਨੇ ਏਹੁ ਕਾਮ ਕੀਆ ਦੂਸਰੇ ਤੁਸੀ ਇਸਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਜਾਵੋਗੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਪਰਚਾ ਕਿਸ ਤਰਾ ੧੧੩
ਹੋਵੇਗਾ ਚੰਦੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟੀ ਨਾਨਕੀ ਸੁਲਖਣੀ ਕਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਏਥੇ ਰਹੇ ਜਿਸ
ਦਾ ਭਰਤਾ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਧੀਰਜ ਕਿਸ ਦੇ ਜੋਰ ਰਹੇ ਨਾ ਇਸ ਦਾ ਸੱਸ ਸਹੁਰਾ ਇ
ਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨਾ ਆਪਨੇ ਹਿਤੂ ਦੇ ਨਿਭ
ਦੀ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਹੈਨ ਬਾਪ ਭੀ ਏਹਨਾ ਦੇ ਲਡਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਪਾਸ ਨਹੀ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਨਗੇ ਦੋਨੋ ਬਾਲਕ ਜਿਉ ਏਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਹੈ ਤਿਉਹੀ ਭੁਗ
ਤੇਗੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਵਡੇ ਹੋਵਨਗੇ ਆਪੇ ਕਿਰਤ ਕਰ ਖਾਵਨਗੇ ਆਪਣੀ ਸੁਖਦਾ
ਈ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਵਨਗੇ ਤੌ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਸੀ ਜੀ ਸੁਣੀਏ ਤੂੰ ਸਿਆਣੀ
ਹੈ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਮ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ ਮਨੁਖ ਦੇ ਕਰਮ
ਏਹ ਨਹੀ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੋਵੇ ਸੋ ਲੁਟਾ ਦੇਵੇ ਲੋਕਾ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਨਾਨਕ ਕੋ ਘਾਟਾ ਪੜੇਗਾ
ਅਤੇ ਜਦੋ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ ਲਿਆਵਣਾ ਅਤੇ ਲੁਟਾ
ਵਣਾ ਭੀ ਅਨੇਤ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਈ ਵਿਚ ਰਾਤਿ ਨਾ ਦਿਨ ਰਹੇ ਨਬਾਬ ਜਾਲ ਪਵਾਇਕੇ ਢੂੰਡ
ਥਕਾ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਪਿਛੋ ਆਪ ਹੀ ਨਿਕਲ ਆਏ ਫੇਰ ਹਟੀ ਲੁਟਾਈ ਤਾਂ ਲੁਟਣ
ਵਾਲੇ ਥਕ ਪਏ ਹਟੀ ਨਾ ਨਿਖੁਟੀ ਫੇਰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਲੈਗਏ ਨਬਾਬ ਅਤੇ ਕਾਜੀ
ਉਨਾਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਰਕੇ ਆਪ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਚਲੇ ਆਏ ਏਹੁ ਸਕਤਾਂ ਮਨੁਖਾ ਵਾਲੀਆ
ਨਹੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਾਈ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਪਰ ਕੁਛ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਤਉ ਮੈਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ
ਬਖਸਾਇਲਵਾਰੇ ਸਉ ਸਦੇ ਮਨ ਮੈਂ ਅਰ ਕੋਈ ਕੁਚਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਇਕ ਹੈ ਜੋ ਉਨ
ਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਪਰ ਹਮਾਰਾ ਕੁਛ ਬਸ ਨਹੀ ਚਲ
ਦਾ ਸਭ ਗੁਣੀ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਜਵਾਈ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਨ ਦੇ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਪਰ ਉਪ
ਕਾਰ ਕਰ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਹਠ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਂਗੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਜੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸੰ
ਨਤਾ ਨਹੀ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਅਸੀ ਇਸਨੂੰ ਛਡ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਇਸ ਦਾ ਏਥੇ
ਹੁਣ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਨਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੰਤੂ ਜਿਤਨੀ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਬਣੇਗੀ ਮੈ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਹਾਡੀ ਮ
ਰਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਰਖਣ ਦੀ ਨਹੀ ਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀ ਭੇਜ
ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ਸਸ ਸਹੁਰੇ ਕੋਲ ਰਹੇਗੀ ਓਹੁ ਭੀ ਏਹਨਾ ਬਾਲਕਾ ਦੇ ਸਬਬ ਪਰਚੇ ਰਹ
ਣਗੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਮਰਜੀ ਭੀ ਏਹੋ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਮੂਲੇ ਦਾ ਹਠ ਦੇਖਕੇ ਕਹਿ
ਆ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਛਡ ਜਾਓ ਮੂਲਾ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤ ਅ

੧੧੪ ਖਣ ਦੇ ਸਬਬ ਏਹ ਬਾਤ ਠਹਿਰੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸਿਰੀਚੰਦ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਡਾ ਧਰਵਾਸ ਰਹੇਗਾ ਹੇ ਮਾਸੀ
ਜੀ ਤੂ ਸਾਡੀ ਸੁਧ ਦੇਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣੀ ਵਿਸਾਰਨਾ ਨਹੀ ਰਿਦੇ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਔਗਣ
ਵਲ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪਿਛਲਾ ਗੁਸਾ ਸਭ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਤੁਰਨ
ਲਗੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਲਖਣੀ ਮਿਲੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜਲ ਇਧਰ ਭੀ ਉਧ
ਰ ਭੀ ਜਾਵੇ ਛੋਡਨੇ ਕੋ ਮਨ ਕਿਸੀ ਦਾ ਨਾ ਕਰੇ ਫਿਰ ਸੁਲਖਣੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦਿਤੀ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨਾਲ ਭੀ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ
ਗਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਲਗਾਇਕਰ ਸਿਰ ਪਰ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਇਧਰ ਮੂ
ਲਾ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਧਰ ਜੈਰਾਮ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ
ਨੇਹ ਨਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਜਲ ਕਰ ਪੂਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਹੋਰ ਦਾਸੀਆ ਅਤੇ ਦਾਸ ਭੀ ਅਤੇ ਸ਼
ਹਿਰ ਸੇ ਸੁਣਕਰ ਜੋ ਮਿਲਨੇ ਆਏ ਹੈਂ ਸੋ ਸਭੀ ਮਿਲ ਬਿਛੁਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕਰ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਂਵਤੇ ਹੈਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਤੇ
ਚੰਦੋ ਦੂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਧੀਨੂੰ ਲੈਕਰ ਪਖੋਕੇ ਨੂੰ ਟੁਰ ਗਏ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂ ਇਪ
ਹੁੰਚੇ ਤਿਸ ਦਿਨ ਬੀ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਜੀ ਮੂਲੇ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾ
ਣੀ ਪਾਸ ਨਾਨਕੇ ਰਹੇ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਨਿਕਸੇ
ਜਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਨਿਕਲ ਖੜੋਤੇ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਪਿ
ਛੇ ਤਲਵੰਡੀ ਖਬਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕ
ਲ ਗਏ ਹੈਨ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਛੋਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਵਲ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਆ
ਉ ਮੈਂ ਉਡਦੀ ਜੇਹੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਵਦਿਆ ਹੀ ਸੁਣਿ
ਆ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਅ
ਇਆ ਆਇਕੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਰਜਾਦੀ ਜੀ ਏਹੁ
ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ
ਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਆਉ ਅਗੋ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਖਬਰ ਹਈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਖਬਰ ਲੈਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋਈ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆ

ਤੇ ਆਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ੧੧੫
ਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਜਜਮਾਨ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਹਈ ਜੋ ਚੀਰਗਿ
ਆ ਭੁਲਿਆ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛਡਕੇ ਸੇਰ ਉਪਰ ਅੰਗੀਛਾ ਬੰਨ ਬੈਠੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਅਜ ਦੇਹੀ ਦਿਨਾ ਵਾਸਤੇ ਦਿਤਾ
ਸੀ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਸਾਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਜੋ ਕਿਧਰ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿ
ਧਰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਿਧਰ ਹੀ ਚਲਿਆ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਤੇ ਮਹਿਤਕ •
ਲੂ ਭੀ ਖਰੇ ਉਡੀਕਵਾਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਸੋ ਮੈਂ ਕਿਆ •
ਕਰਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਮੁਸਕਲ ਬਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ
ਨਾਲ ਭੁਖ ਨੰਗ ਹਈ ਤੇ ਜੇ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਤਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ-
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਾਵਣਾ ਅਉਖਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਉਕਰ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਤੈਂ ਜੇਹਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਭੀ ਨਜਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਉਂਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਰ
ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ
ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਘਤਿਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਵੇਰ ਤਾਂ ਨਹੀ ਖ •
ਧਾ ਅਗ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ
ਕੋਈ ਢਾਢੀ ਦਾ ਘਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਰੁਮੇਟਾ ਪਠਾਣ ਵੇਅ
ਰੇ ਬੈਠਾ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਤਾ ਤਿਰ
ਰਾਨੂੰ ਪਠਾਣ ਭੀ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਰੁਮਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਇ
ਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਤਿ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਮੇਟਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਰਾਹ ਫਿਰਦੇ ਦੇਵੇਂ ਆਵਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਮਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਮੈ ਭੀ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਉ ਮੇਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭਟੀ ਦੀ
ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਰੁਮਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ

੧੧੬ ਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਡੂੰਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਆਹੀ ਜਾ ਉਸ ਡੂੰਮ ਨੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ
ਖੁਲ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਰ ਅਜੇ
ਹੀ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਨਾਵਰ ਮਿਰਗ ਬਿਸੁਧ ਹੋਇ ਕੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬਹੁਤ ਰੀਝਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਆਪਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮੈ ਤੇ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਏਹੁ ਮੈਨੂੰ ਅਜਰੈ
ਬਦੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਢਾਢੀ ਭੀ ਤਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ
ਲਗਾ ਮੈ ਤਾਂ ਵਡੇ ਵਡੇ ਢਾਢੀ ਡਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰ ਏਹੁ ਗੁਣ ਤਾਰ ਦਾ ਮੈ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਹੀ ਡਿ
ਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹਥ ਜੋੜ
ਕੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੋਸ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਓਸ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਹੁ
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ
ਆਖੋ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲਿ-
ਆਇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੰਬੂਰਾ ਲਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਢਡ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭੋ ਗੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਰਬਾਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਆਖ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸੁਵ
ਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਤਾ ਸੁਵਾਲ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਆ
ਖਣਾ ਜੁ ਇਕ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਢਾਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਸਾਨੂੰ ਪ
ਹੁੰਚਿਆ ਪਰ ਏਹੁ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪੁ
ਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰੋ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਰਜਾਇ ਦੀ ਜੀ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ
ਭਾਈ ਜੀ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਜ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਬੜਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਗਲ ਆਖੀ ਹੈਸ

ਜੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਆਲ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਆਖੀਂ ਜੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਆਖੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ ੧੧੭
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਂ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ਜੋ ਕੁਛ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਰਬਾਬ ਜਿਤਨੇ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੋਂ
ਲੈ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿਆ ਜੇ ਸਉ ਆ
ਖੇ ਤਾਂ ਸੌ ਹੀ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾ ਕਰ ਆਖ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈ
ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
ਆ ਆਇ ਕਰ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੁ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿ
ਆ ਜੇ ਆਖੋ ਤਾਂ ਸੌ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਵਰੀ ਆਪਣਾ ਮੁਹਿ ਦਿਖਾਇ
ਜਾਵੇ ਅਰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ
ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਏ
ਹੁਗੀ ਸਨਬੰਧ ਹੈਸੀ ਭੈਣ ਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਦਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤਾ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਜਨਮ ਵਿ
ਚ ਭੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਦੇਖਿਓਸ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾ ਡਾਹਿ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਡਾ
ਹਿ ਦਿਤੀ ਦੋਵੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਆਖੋ-
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਿਸੰਗ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਪਾਸ ਹਾਂ ਅ
ਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਓਤੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਰਬਾਬ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਬਾਬ ਕਿਹਾ ਕੁ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪੁਛ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਅਤੇ ਜੇਹੇ ਮੁਲ ਦਾ ਆਖੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਜੇਹੇ ਮੁਲ ਦਾ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈ ਲੈ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਮੁਲ ਦਾ ਸਰਫਾ ਨਾ ਕਰ ਜੇਹਾ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ ਆਉ ਜੋ
ਰਬਾਬ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਜਾ ਦੀ

੧੧੮ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਭੀ ਰਸੋਈ ਜੀਵ ਜਾਹਿ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰ ਭੀ ਸਦ ਲਿਆਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ
ਬਾਲੇਨੂੰ ਸਦਣ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ
ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈਸ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਣੇਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਾਂ ਜੋ ਘਰਨੂੰ ਚ
ਲੀਏ ਪਰ ਭਲਾ ਚਲਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਰੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਆਏ ਤੇ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾ
ਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤਿਹਾਨੇ ਜੇਵਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋ
ੜੇ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਮੂਹੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਘਰਾਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਅ-
ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਰੰਜ
ਕਿਓਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਤਾ ਕਿਆ ਵਿਤ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਉ
ਪਰ ਰੰਜ ਹੋਵੀਏ ਅਸੀ ਜਾਗੋ ਕੁਛ ਤੂ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਮੰਗਿਆ ਲੋੜਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੰਗੇ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਵਾਈ
ਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ
ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਜੀਉ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਰਤ
ਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਲ ਰਖੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਪਾਇਆ ਤੇ ਖ
ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਘਰ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਹਥ ਸਨੇਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹ
ਥ ਦਿਤੇ ਬਾਲਾ ਸਨੇਹੇ ਲੈਕਰ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਰਬਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨੇ
ਤੇ ਹਥੰ ਰਬਾਬ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੇ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਦੇਖਕਰ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ

ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੂਲ ਲਗੇ ਸੋ ਆਇ ਲਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕਰ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮ ੧੧੯
ਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਕਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮਿਰਾਸੀਆਂ ਦੀ ਘਰੀ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਅਤੇ ਜਿ
ਸ ਮਿਰਾਸੀ ਦੇ ਘਰ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਵੇ ਸੋਈ ਆਖਣ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਆਇਆ
ਹੈ ਕੁਰਾਹੀਆਂ ਦਾ ਡੂਮ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰ ਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦਿਨ
ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਛ ਮ
ਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਕਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਸੰਗ ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਅ
ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੰਬਿ
ਆ ਅਤੇ ਕੰਬਕੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਇਆ ਹਈ ਕੁਰਾ
ਹੀਆਂ ਦਾ ਡੂਮ ਅਹ ਗਲਾਂ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਡੂਮ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਰਬਾਬ ਦੇਂਦਾ
ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਰਸਿਆ ਹੋਇਆ ਰਬਾਬ ਲਿਆਵੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਭੁਖ ਮਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਭੋ ਭੁਸ
ਪਾਇਕੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਲ ਆਵਸੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਕੇ ਰਬਾਬ ਟੋਲ ਲਿਆਉ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ ਆਦਰ ਨਾਹੀ ਦੇਦਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੰਗਲ ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਾ
ਸੇ ਇਕ ਗਰਾਉ ਜਟਾ ਦਾ ਹਈ ਦੋਹਾ ਨਦੀਆ ਦੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਓਥੇ ਰਬਾਬੀ
ਰਹਿਦਾ ਹਈ ਅਤੇ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾ-
ਇਕੇ ਓਸ ਪਾਸੋਂ ਰਬਾਬ ਮੰਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਮ
ਲਵੀ ਤਾ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰ
ਜੀ ਕੁਛ ਮੂਲ ਭੀ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੁਛ ਮੂ
ਲ ਲਗੇ ਸੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਅਗੋਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨਾ
ਸਹਿਰ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਟੋਲ ਥਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂੰ ਹਥੰ ਨਾਹੀ ਆਇਆ ਅ
ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਭੇਜਣ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਦੇਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੈ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੁਛ ਮੂਲ ਰਬਾਬ ਦਾ ਹੂਐ
ਖੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਤ ਕੁਛ ਏ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ

੧੨੦ ਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਸਤਰੁਪਏਕਢਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇਹਥੁੰਦਿਤੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਰੁ
ਪਏ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਸ਼੍ਰਬਦੇਜਾਹੁ ਅਤੇਰਬਾਬਲੈਕਰਸ਼੍ਰਬਦੇ ਹੀਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰਿ
ਹੁਦਿਨਾਵਿਚ ਓਥੇ ਜਾਇਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾ ਓਥੇਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾਪੁ
ਛਣ ਜੋਭਾਈ ਏਥੇ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਕੋਈ ਦਸੇਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾ ਦੋਇੰਦਿਨ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰਢੂਢਦਾਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ
ਫੇਰਮਰਦਾਨਾ ਆਪਨੇਜੀ ਵਿਚਗਿਣਤੀਲਗਾਕਰਣ ਜੋਭਾਈਹੁਣ ਮੈਕਿ
ਆਕਰਾਂ ਓਹ ਤਾ ਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ ਮੈਨੂੰ ਲਭਦਾਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਫਿਕਰਵੰਦ
ਹੋਇਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤ ਦੇਹੇਠ ਆਇਬੈਠਾ ਤਾ ਤੀਜਾਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦਾ
ਰਬਾਬੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਆਇਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਆਇਕਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛ
ਣ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰਕੌਣ ਹੈਂ ਅਰਕਿਸਨੂੰ ਟੋਲਦਾਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀਇ
ਕ ਰਬਾਬੀਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇਫੇਰੂ ਸਦੀਂਦਾਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰਮਿਲਣਾਹੈ ਤਾਂਅਗੋਂ
ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਨਾਉਤੇਰਾਕਿਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰ ਹੁੰਦਾਕੌਣ ਹੈਂਅਤੇਤੂੰ
ਆਇਆ ਕਿਥੋਂ ਹੈਂ ਅਤੇਤੇਰਾ ਵਤਨਕੌਣਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੋਭਾ
ਈਮੇਰਾਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਅਤੇਮਿਰਾਸੀ ਹੁੰਦਾਹਾਂ ਅਤੇਵਤਨ ਰਾਇਭੋਇ ਭ
ਟੀਦੀਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਤੇਭੇਜਿਆ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀਫਕੀਰਨੇਹਾਂ ਅਤੇਰਬਾਬ
ਦੇਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਫਿਰੰਦੇਨੇਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾਫਿਰੰ
ਦਾਫੇਰੂਮੈਹੀਹਾਂ ਅਤੇਨਾਨਕ ਵੇਦੀਨੇ ਤੈਨੂੰਮੈਥੇ ਹੀਘਲਿਆਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਭਾਈਫਿਰੰਦਾ ਮੈਨੂੰ ਰਬਾਬਤੁਸੀਦੇਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇਨੇਕਹਿਆ ਲੈਭਾ
ਈਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬ ਤਾ ਨਾ ਜਾਣੀਏਜੋ ਫਿਰੰਦਾਰਬਾਬਕਿਥੋਂ ਲੈਆਇਆਜ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇਤਾ ਰਬਾਬਕੁਦਰਤੀਹੈ ਤਾਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭ
ਈਫਿਰੰਦਾਤੁਸੀਇਸਰਬਾਬ ਦਾ ਕੁਛ ਮੁਲਕਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇਨੇਕਹਿਆਭ
ਈਮਰਦਾਨਾਇਸ ਰ ਬਾਬਦਾਮੁਲਅਸਾ ਲੈਣਾਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰਹੈਰ
ਨਗੀ ਲਗੀ ਜੋਭਾਈ ਏਹੁਕੌਣਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਰਹਿਨਾ ਸਕਿਆ ਤਾਫੇਰਮਰ
ਨੇਪੁਛਿਆਭਾਈਫਿਰੰਦਾਤੁਸਾਂਇਸਰਬਾਬਦਾਮੁਲਕਿਉਨਾਹੀਲੈਣਾ ਤ
ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਰਬਾਬਸਾਨੂੰਕੁਦਰਤੀਹਥਆ
ਇਆਹੈ ਅਤੇਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਇਸਰਬਾਬਵਿਚੋਏਹੁ ਅਵਾਜਨਿਕਲਦੀਹੈ ਜੋ

ਗਾਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਾਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ ਅਗੇ ਨਾਹੀ ੧੨੧
ਵਜਾਵਣਾ ਪਰ ਚਲ ਵਿਖਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਉਹ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਫਿਰਿੰਦਾ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੈ ੧
ਵਾਰੀ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਵੇਖਾ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰ
ਸ ਅਗੇ ਵਜਾਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਪਰ ਜੋ ਉਸੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਭੇ
ਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਹਥ ਲੈ ਕੇ ਬਾਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਤਾ
ਰ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਆਵਾਜ ਨਿਕਲੀ ਜੋ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਰ ਹੋ
ਰ ਆਵਾਜ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਦੀ ਆਵਾਜ ਸੁਣ ਕਰ ਹੈਰਾ
ਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ ਜੋ ਚਲੋ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੁਸੀ ਭੀ
ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀਂ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲੀਏ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਰਬਾਬ
ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਚਰਨਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਕਿਉ ਲਾਇਓਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਨਾਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਭਗਤ ਹੈਂ ਕਿ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਤਾਂ ਵਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਿਥੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਸੋ ਉ
ਥੇ ਮੈ ਇਕਸ ਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਭੀ ਨ ਦਸਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿ-
ਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਛਾਂ ਕੋਈ ਕੁਛ ਪਤਾ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤੀ ਸਰਾਫਿ ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈ ਉ
ਦਾਸ ਹੋਇ ਕਰ ਟੁਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਾਧ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਲੋ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਪੁਛਿਓਸ ਮੇਰੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀਓਸ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਪ ਦਾ ਅਮਾਨ ਹੈ ਸੀ ਸੋਈ ਏਹੁ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹੁਚਾ
ਵਣਾ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹੁ ਆਪ ਦੀ ਚੀਜ ਹੈ ਲੀਜੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਫੇਰੂ
ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਕਿਸ ਤਰਾ ਆਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਸਿੰਘਨਪੁਰ ਇਕ ਸਹਿਰ
ਆਹਾ ਤਿਸ ਵਿਚ ਮੈ ਰਹਿੰਦਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਅ

੧੨੨ ਤੇਮਨਵਿਚਬਹੁਤੀ ਏਹਾ ਲਾਲਸਾ ਰਹਿੰਦੀਆਹੀ ਕਿ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਅਵਤਾਰ
ਹੋਵੇ ਤੇ ਏਹ ਵਸਤ ਓਹਨਾਦੀਓਨਾਨੂੰਵਿਚੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਫਿਰੰਦਾਏ
ਹੁ ਬਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰਕਿਉਕਰਮਲੂਮਹੋਈ ਤਾਫਿਰੰਦੇਨੇਆਖਿਆ ਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਅ
ਸੀਸਿੰਧਨਪੁਰਦੇ ਤਿਨਕੋ ਸਭਰ ਬਾਹਰ ਇਕੰਤ ਬੈਠਕੇ ਕਰਤਾਰਦਾ ਭਜਨਕਰ
ਦੇਆਹੇ ਇਕਸਾਦਿਨਕਰਤਾਰਦੀ ਇਛਾਸੇਮੈਨੂੰ ਆਕਾਸਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇਫਿਰੰਦਾਕ
ਲੂਕਾਲਦੇ ਪਹਿਰੇਵਿਚਮੈਂ ਸੰਤ ਅਵਤਾਰ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾ
ਗਾ ਏਹੁਵਸਤੂ ਤੈਨੇਉਨਕੋਦੇਵਣੀ ਤਿਨਕਾਦਰਸਨਕਰੇਗੋ ਤਾਂਤੂਮਾਰਾ ਉਧਾਰ
ਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਇਸਆਸਾ ਕਰਨੇਕਰਮੇਰੀ ਲਾਲਸਾ ਅਬ ਪੂਰੀਹੋਈਹੈ ਇ
ਤਨਾਕਹਿਕਰਫਿਰੰਦਾ ਬਾਬੇਦੇ ਚਰਨਾ ਉਤੇਮਥਾਂ ਟੇਕਕੇ ਰਲਣੇ ਲਗਾ ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਉਠਕੇਨਾਲਵਿਦਿਆਕਰਨਵਾਸਤੇ ਪਹੁਚਾਵਣਗਇਆ ਜੋਥੋੜੀਵ
ਟ ਨਾਲਗਇਆ ਤਾਫਿਰੰਦਾ ਅਲੋਪਹੋਇਗਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਏਹੁਵਿਚਾਰਿ
ਆ ਜੀਅਵਿਚ ਜੋਮੈਂ ਅੰਧਾ ਤਾ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਹੋਰਸਭੁਕੁਛਨਜਰ ਆਵਦਾ
ਹੈ ਅਤੇਫਿਰੰਦਾਵਿਸਰੋਨੇ ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾਹੈਰਾਨਹੋਇਕਰ ਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸ
ਮਰਦਾਨਾ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਕਰ ਪੁਛਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨ
ਕਿਥੋਤੋੜੀ ਵਿਦਿਆਕਰ ਆਇਓ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਓਹੁਤਾਂਛ
ਲਹੋਇਗਇਆ ਮੈਥੋ ਦਿਸ ਆਵਣੋਂਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਇਨਾਗਲਾਂ ਥੀ ਪਾਕਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇਕਰਤਾਰ ਨੇਸਾਨੂੰਹੀ
ਜਾਹਰਕਰਨਾਸੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਬਾਬੇਜੀਦਾ ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕੇ ਬੈਠਗਿਆ ਰਬਾਬਨੂੰ ਹਥਾਵਿਚੋਂ ਲਿਆ ਅਤੇ
ਮੁਖਥੀ ਅਰਜਕਰਨੇ ਲਾਗਾ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਹੁਕਉਣਪਰਸ਼ ਹੈਸੀ ਇਤੁੰ
ਮਨੁਖਾਜੇਸੀਇਸਦੀਕੋਈ ਬਾਤਨਹੀ ਅਲੋਕਿਕ ਰੀਤਹੈਸੀ ਇਸਦੀ ਅਤੇਰਬ
ਬਭੀ ਆਪਦੀਭੇਟਾਕਰਗਿਆਹੈ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥਜੀ ਏਹਾਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ
ਕਹੀਏ ਅਤੇਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਲੋਪਹੋਇਗਿਆਹੈ ਜਾਂਦਾ ਮਲੂਮਨਹੀਹੋਇਆ ਜੋਕਿ
ਧਰਗਿਆਹੈ ਏਹੁਕੋਈ ਸਕਤਵਾਲਾਹੈਸੀ ਮੈਨੂੰਬੜਾਂ ਅਸਚਰਜਲਗਦਾਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਸੰਤਜੇਹੈ ਗੰਧਰਬ ਲੋਕਥੀ ਆ-
ਇਆਹੋਇਆਹੈ ਪਰਮੇਸਰਦੀਕੀਰਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀਹੈ ਸ
ਰਬਰੀਧਰਬ ਫਿਰ ਏਹੁਬੜਾਪ੍ਰੇਮੀਹੈ ਰਾਤਦਿਨਪਰਮੇਸਰਦੀ ਕੀਰਤੀ ਵਿਚਲ

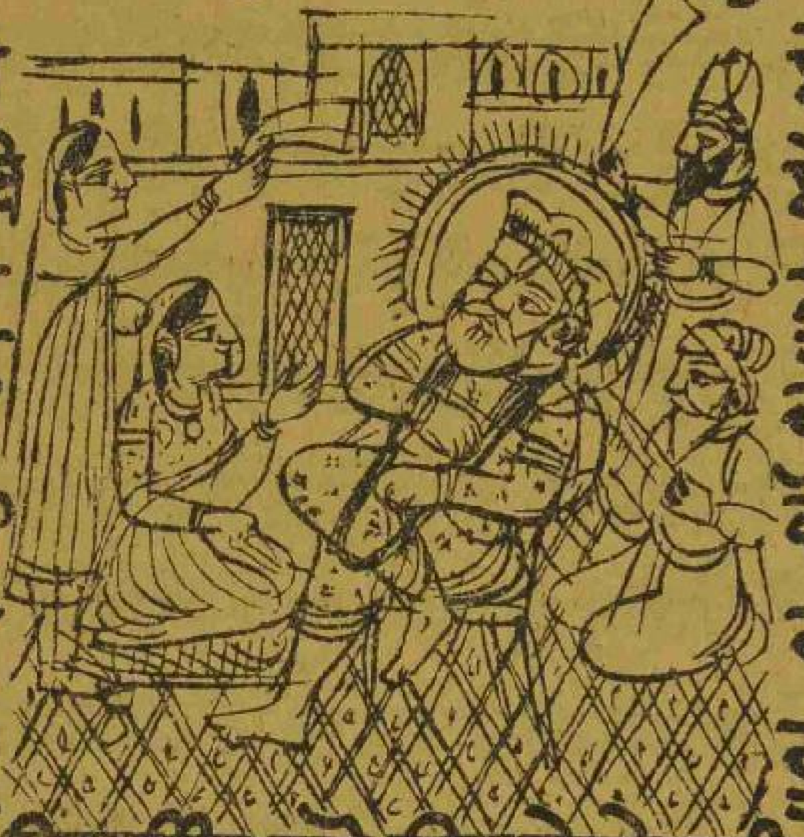
ਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਇਸ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਭਜਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕਰ ੧੨੩
ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰਬਾਬ ਦੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਭਾਵਣਾ ਭੀ ਚਰੋਕਣੀ ਆਹੀ ਸੋ ਹੁ
ਣ ਏਹੁ ਦੇ ਗਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਜਾਵੋ ਦੇਰ ਨ ਕਰੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਦਾ ਬਾਟ
ਬਣਾਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸ਼ਬਦੇ ਹੋਹਿ ਆ
ਪੇ ਬਾਟ ਬਨ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਵਜਾਵਣ ਲ
ਗਾ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਏਹੁ ਆਵਾਜ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ
ਦੋਇ ਰਾਤੀ ਅਤੇ ਦੋਇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁ
ਖ ਲਗੀ ਡਾਢੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀਉ ਭਟਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਛਡ ਸਕੇ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ
ਜੀਅ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਭੀ ਕਰੇ ਜੋ ਕਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਦਾਹੀ ਲਵਾਂਗ
ਜਾ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪਲਕਾ ਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹਈ ਅਤੁਮੇਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁੱਖ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭੁਖ ਭੀ ਨਹੀ ਛ
ਡਦੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗ ਕਿਥੋ ਬਣੇਗਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜੀਵ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਅਹਿ ਦੇਖ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਹਿ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦੇ ਰਹਿਹਾਂ-
ਅਤੇ ਅੰਨ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਸੀ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਹੋਰ ਦਿਸ
ਦਾ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਿ ਲਵੀਏ ਅਤੇ ਪਸ ਪੰਛੀ ਭੀ ਸਭ ਚਕਤ ਹੋਇ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ
ਹਈ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੁ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਕਬੂ
ਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਾਹੁ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਆਪ ਜੈਸਾ ਕ
ਰ ਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ
ਪਾਸ ਤਾਂ ਸਹਜ ਹਈ ਅਰ ਏਹੁ ਦੋਵੇ ਗਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾਂ
ਪਾਸ ਤਾਂ ਜੇਹੀ ਬਣੇ ਤੇਹੀ ਕਰਣੀ ਅਰੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਹੁ ਨਾਹੀ
ਤਾ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਲਵੰਡੀ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕਰ ਜਾ

ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖੀ
ਕਰ ਮਨ ਵਿਚ ਤਉਖਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਜੋ ਕਿਉ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਕਿਤਨੇ ਤੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾ ਪਿਛੋ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੇ
ਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛਡ ਆਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਸਾਧ ਹੋਇ
ਆ ਹੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਹੀ ਲਗਦੀ ਅਸਾਡੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
ਬਣੇ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਜੋ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਜਾਈਂ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾਂ
ਸੁਣਕੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਥਾਉ ਥੰਮੀਐ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁ
ਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਭੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਆਖੇ ਅਤੇ ਅਖੀਆ ਪੂੰਝੇ ਪਰ ਦੇਹ ਦਾ ਮੋਹ ਥਿਆ ॰
ਪਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵੇਖ ਕਰ ਜੈਰਾਮ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਲਸਾਂ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉਨੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜ
ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੂ ਜੀ ਇਤਨਾ ਰੁਦਨ ਕਿਉ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਠਕੁਰ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਕਰ ਚਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬਹੂ ਜੀ ਬੈ
ਰਾਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਹੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਵਿ
ਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਰ
ਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਠਕੁਰ ਜੀ ਮੈ
ਕਹਿੰਦੀ ਸਾ ਜੋ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਚਿਆ
ਹੈਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਕਰ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇ
ਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਉਦਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਭੁਟਕਦੇ ਹੋ ਸਗੋ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮਤ ਦੇਂਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਤੋ ਕਦੀ ਤਾ ਨਾਹੀ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਆਪਣਿਆ ਹੀ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜੀਅ ਤੇ ਖਤਰਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀ ਰਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਛਡ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ
ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਈਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਉਸ ਦੀ ਤਾਂ
ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਲਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤ ॰

ਭੀ ਖਤਰਾ ਨ ਹੋਵੇ ਸੋਓਹਤਾਉਜਾੜ੍ਹ ਵਿਚਹੀ ਬੈਠਾਰਹਿੰਦਾਹੈ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆਹੈ ੧੨੫
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਿਜੇਤੂੰ ਰੋਟੀਕਪੜੇਦੇਵਾਸਤੇ ਆਖਦਾਹੋਵੇਂਤਾਂ ਰੋਟੀਕਪੜਾ ਏਥੇਮੌ
ਜੂਦਹੈ ———— ਅਤੇ ਭਲਾਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਨਾਲ ਪਹੁੰਚ
ਕਉਣ ਸਕਦਾਹੈ ਪਰਜੇਤਨੀਕ ਆਪਨੇਵਲੋਂ ਕੁਛ ਹਿੰਮਤ ਹੋਇਆਵੇ ਸੋਕ
ਰੀਐ ਤਾਂ ਫੇਰਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਆਖਿਆਜੋਭਾਈਮਰਦਾਨ
ਜੇਤਾਂ ਤੂੰਸੀ ਇਸਸਹਰਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਵਖਤ ਰਸੋਈ ਜੇਵਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਤੇ
ਦੁਰਾਡੇਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਰਚੀਲੈਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਹੋ
ਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਨੇਜੈਰਾਮਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੁਭਈਆਜੀ ਜੋਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋ
ਈ ਅਸੀਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਦੇ ਇਤਨੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਖੁਸੀਹੋ
ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇ ਰਾਤਨੂੰ ਆਪਣੇਘਰਰਖਿਆ ਅਤੇਪ੍ਰਸਾ
ਦ ਜਿਵਾਇਆ ਜਾਂ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇਆਖਿਆ ਭਈਆ ਜੀ
ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਪਾਸ ਜਾਂਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੋਈ
ਜੇਵਕੇ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਰਚੀ ਭੀ ਲੈਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਭਈਆਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਰਸੋਈ ਜਿਵਾਈ ਅਤੇ ਬਹੂ ਜੀਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਜੋ ਬਹੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਕੁਛ ਖਰਚ ਭੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਕੁਛ ਮੈ ਦੇਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋਈ ਕੁਛ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇ
ਬੇਨਾਨਕੀਨੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਕਢਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥਾਵਿਚ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਜੋੜਾ
ਬੁਚਕੇ ਵਿਚੋ ਕਢਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਗਾਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਮਰਦਾਨਾ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀਨੂੰ ਆਖਣਾ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਦਰਸਨ
ਦੇਜਾਵੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਜੋੜਾਗਲਾਵਿਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਪਾਸ ਫਿਰਆਇਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਆਵੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ
ਫੇਰ ਕਿਉ ਲੈ ਆਇਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਨਾਲ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਬੜਾ ਬੈਰਾਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ
ਭੀ ਆਇਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾ ਮੈਂ ਭਈ

ਯੇਜੈਰਾਮਨੂੰ ਕਹਿਆਜੋਭੁਲਾਭਈਆਜੀ ਜਿਉਂਤੁਸੀ ਰਾਜੀਹੋਵੋਗੇਤਿਉਂਹੀਮੈਂ
ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਫੇਰਭਈਏਜੈਰਾਮਨੇ ਮੇਰੇਗਲ ਆਖਣਾਜੋੜਾਪਾਇਦਿਤਾ ਅਤੇ
ਵੀਹ ਰੁਪਏਰੋਕ ਖਰਚਨੂੰਦਿਤੇ ਅਤੇਆਖਣ ਲਗਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਜਿਚਰ
ਸਹਰਵਿਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂਦੋਵੇਂਵਖਤਰਸੋਈ ਖਾਇਜਾਵਿਆਕਰੋ ਅਤੇਜੇਦੂਰਜਾ
ਵੋਗੇਤਾਂ ਏਹੁ ਵੀਹਰੁਪਏ ਆਪਣੀਪਾਸ ਖਰਚੀਨੂੰ ਰਖੋ ਅਤੇਤੁਸਾਨੂੰਬੇਬੇਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਹੈ ਜੋਇਕਵਾਰੀਤੁਸੀਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾਦਰਸਨਦੇਜਾਵੋ ਤਾ ਅਗੋਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਆਵੋ ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰ ਏਹੁਕਿਆਕੀਤੋਈ ਅਰ ਅਤਿ ਨੂੰ ਤੂਮਾਂ
ਵਾਲੀ ਗਲਕੀਤੀਓ ਨਿਰਾਤੂੰਮਾਹੀ ਹੋਇਗਇਓ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਂਤਾਂਰੁਪਏਮੰਗੇਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓਨਾਨੇਮੈਨੂੰ ਆਪੇਹੀਖੁਸੀਹੋਇਕਰ ਦਿਤੇਹਨ
ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਜਾਇਕੇ ਏਹੁਰੁਪਏ ਫੇਰ ਆਉ ਅਤੇਜੋ
ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਹਹੈ ਅਤੇਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਜਰਕਰਤਾਰਪਰ ਰਖੀਦੀਹੈਬੰ
ਦੇਦੀ ਆਸਵਿਚ ਔਗਣ ਵਧਾਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਆਸਾਵਿਚ ਸੰਤੋ
ਖਹੋਂਦਾਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰਜਾਹੁਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਰੁਪਏ ਫੇਰਮੋੜਕਰ ਦੇ ਆਉ ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਭੀ ਚਲੋ ਚਲਕਰ ਰੁਪਏਫੇਰ ਆਂ
ਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਦਰਸਨਦੇਆਵੋ ਆਪਦੇਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਬਹੁ
ਤ ਤੜਫਦੀਹੈ ਅਰਤੂੰਸੀਂ ਇਤਨਾਚਿਤ ਕਠੋਰਨਾਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ ਭਲਾਮਰਦਾਨਾਜੀ ਤੇਰਾਭੀ ਆਖਿਆ ਸਾਥੋਂ ਮੋੜਿਆਨਹੀ ਜਾਂਦਾਅ
ਸਾਤੇਰੇਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਮਰਦਾਨਾਬੇਬੇਜੀਦੇਪਾਸ
ਲੈਆਇਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਵਦਾਦੇਖਕਰ ਕੋਠੇਪਰਚ
ੜਗਈ ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆਜੋ ਭਾਈਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਆਯਾਹੈ ਤਾਂ
ਬੇਬੇਨੇਆਖਿਆ ਤੁਲਸਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂ-
ਜੀਮੇਰੀ ਕਿਆਮਜਾਲਹੈ ਜੋਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇਮੈਝੂਠਬੋਲਾਂ ਤਾਂਇਤਨੇਚਿਰਨੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਘਰਦੇਅੰਦਰ ਆਇਵੜੇ ਤਾਂਬੇਬੇਨਾ
ਨਕੀਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਪਾਸ ਆਇ ਦੇਖਕੇ ਇਕਬੀਚਾਰਹੋਈ ਦੌੜਕੇ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਬੇਬੇਦਾਮਥਾ ਦੋਨੋਹਥਾਂਤੇ ਲੀਤਾ ਅਤੇਮੂਹੋਂਕਹਿਆਮੈਇਸੀਵਾਸਤੇਤੇ
ਰੇਪਾਸਨਹੀਆਵਦਾ ਤੂੰਮੇਰੇਪੈਰਾਂਨੂੰ ਦੌੜਦੀਹੈ ਤੂੰਮੈਥੋਂ ਵਡੀਹੈਂ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀਪਿਆਰੀਹੈਂ ਤੇਰਾਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂਨੂੰ ਹਥਲਾਵਣਾਮੇਰੇਸਿਰਭਾਰ ਚੜ੍ਹਦਾਹੈ ਨਹੀ

ਤਾਂ ਮੈ ਕਦੀ ਨ ਆਇਕੇ ਮਿਲਾਂਗਾ ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿ ੧੨੭
ਵੈ ਹੀ ਕਰਾਂਗੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਆ ਕਰੇ ਵਿਸਾਰਨਾ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਮੇ
ਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਤ ਛੋਹਿਆ ਕਰ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਦਰਸਨ ਜਰੂਰ ਅਸਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰੁਪਏ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਰੁਪਏ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਆਪ ਹੀ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸ ਸੌਂਪੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਹੈਂ
ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈਂ ਸੋ ਵਡਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਂ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਈ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ
ਕੋਈ ਆਖਣ ਦੀ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀਂ ਮੋੜ ਲਵੋ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਦ ਕਦ ਤੁ
ਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਭੇਜਣਾ ਭਾਵੇ ਅਸੀ ਹੋਈਏ ਨਾ ਹੋਈ
ਏ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸਿ
ਵਾਇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀ ਮੰਗਣਾ ਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਗੋਦ ਮੈਂ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ

ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਅਸੀ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਭੁਲੇ ਨਾਹੀ ਰ
ਮਦੇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਹੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਬੇ ਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਏਥੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਸ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਦੀ
ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਪਰ ਮੈਂ ਡਰਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਦ
ਤੁਸੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾ ਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਦੁਖ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੋ ਮੇ
ਰੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਮੈਂ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰਹੋ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸ
ਵੇਲੇ ਮੈ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ
ਤੁਸੀ ਸਾਡਾ ਮੋਹ ਤੋੜ ਕਰ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੋਹ ਤੋੜ
ਨਾਹੀ ਭੁਲਾ ਹੈ ਰਖਣ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇਕਰ ਵਿਦਿ
ਆ ਹੋਏ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ

੧੨੮

ਆਵੈ ਤਿਧਰੇ ਹੀ ਚਲਹੁ ਜੀ ਅਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਪਿਛਾ ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸਾਧ ਏਮਨਾਬਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਚਲੋ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ
ਚਲੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਸ ਸਾਧ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ॥

ਸੰਪੂਰਨ॥ **ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥** ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਏਮਨਾਬਾਦ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਆ
ਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾ ਘੜਦਾ ਆਹਾ ਜਦ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਡਿਠ
ਇਕ ਤਪਾ ਆਇ ਭੀ ਹੈਸ ਅਤੇ ਤਪੇ ਹੈਸ ਭਾਈ ਲਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠਕ ਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠਕ

ਆ ਹੈ ਇਕ ਨਾਲ ਡੂਮ ਦੇ ਗਲ ਲਾ ਵਿਚ ਜੰਦੂ ਭੀ ਲੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਾ ਰ ਕਿਰਤ ਲਗਾ ਕਰ
ਨੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਜਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਬੈਠ ਗਏ ਦੋ ਘੜੀਆ ਸਸਤਾਇ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛ
ਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਹ
ਰ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਅਸੀ ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਪਰਦੇਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰ
ਾ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੁਲਮਾ ਸਭ ਛੋਡ ਦੇਵਹੁ ਅਰ ਤੁਸੀ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਨ
ਜਰੀ ਆਂਵਦੇ ਹੋ ਜਿਉ ਕੀਤਿ ਉਹੀ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਅਸੀ ਮੋਟੇ ਲੋਕ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਸੰਤ
ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਜੀਕੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਤਾ ਸ
ਭੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਾਣ ਹੋਵੇ ਤਾ ਆਖੀਏ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਬੁਝਦੇ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀ
ਏ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਪਰ ਜੀ ਇਹ ਜੋ ਕੋਈ ਨ
ਜਰ ਤੁਪਾ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਡਿਠਾ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈਂ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਫੇਰ ਪੁਛਦਾ ਕਿਉ ਹੈਂ ਤਾ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕਦੀਮ ਤ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹੁ ਕਦੀਮਤ ਵਾਲੇ ਨਹੀ ਆਖੀਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ

ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਲਾ ੧੨੯
ਲੋ ਇਨ ਕਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਦ
ਸਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜੋ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਆਪ ਦਸਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨ
ਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸਾਡਾ ਨਾ
ਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਏਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਚ
ਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾਡਾ
ਕਰਤਾਰ ਭਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਏਤਨਾ ਹੀ ਬਚਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਛੇੜਨੀ ਨਾਹੀ ਅੰਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਖਣੀ ਜਾਹ
ਰ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਲਾਲੋ ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਅ
ਤੇ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਹਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਲਾਲੋ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਛਪੇ ਭੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸ
ਡੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਤਾ ਰਸੋਈ ਦੇ ਆਹਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕੋਈ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬੜਾ ਸੰਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਕਿਤਨੇ ਕਿਤ
ਨੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਭਗਤ ਸਫਲ ਹੋਈ
ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਤਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਵਤ ਜਨਮ ਨਹੀ ਅ
ਵਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਵੇ
ਕੇਹਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਗਾ ਤਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਜਨਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰਗੁਨੀ ਭੀ ਹੋਵੇ
ਅਤੇ ਵਾਸਨਾ ਭੀ ਕਾਈ ਨ ਉਠੇ ਤਉ ਭੀ ਚਉਰਾਸੀ ਭੋਗੇ ਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓ
ਹ ਪੁਰਖ ਚਉਰਾਸੀ ਨਹੀ ਭੋਗਦੇ ਜਿਨਾ ਪਰ ਸਾਨੇ ਪਰਮ ਭਗਤੀ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਕਰ
ਕੇ ਜੋ ਸਾਰ ਭਵਜਲ ਦੇ ਪਾਰ ਉਤਰਨੇ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਪੜ੍ਹੀ
ਲੇ ਤੇ ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਸਭ ਕੀ ਸਮਭੂਖਾ ਕਰਦੇ ਰਹਨ ਕਿਆ ਚਾਹੀਏ ਕ

੧੩੦ ਰਣਾ ਊਚ ਨੀਚ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਕਥਾ ਦਾ ਸ
ਤ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨੇ ਮਨ ਲਗਾਇਕੇ ਸਤ ਸਰੂਪ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਜੋ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁ
ਰੂ ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚਰਣਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਵਣਾ ਅਤੇ ਤਿਨ ਕੀ
ਮੂਰਤੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਰਿਤ ਮੈਂ ਅਤੇ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਨੇ ਮਨ ਲਗਾ
ਇ ਕਰ ਤਾਂ ਨਕੇ ਪੁਲਕਾਵਲੀ ਰੋਮ ਸਗਰ ਦੇਖਣੇ ਹੋ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕ
ਣਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਆਦਾਂ ਦਮਨ ਕਰਨਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਥੀ ਰੋਕ ਰਖਣਾ ਸਭ ਜ ਆਪਨੇ ਕੋ
ਵਿਰਕਤ ਕਰਨਾ ਸ੍ਵਰਗ ਆਦਿਕਾਂ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਨ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਪਰਾਏ ਔਗਣ
ਨੂੰ ਦੇਖਨਾ ਨਾਹਣ ਅਤੇ ਲਾਭ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਰਖਨਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤ ਰਹਿਣ
ਸਰਬ ਕੇ ਸਾਥ ਛਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸਚਾ ਰਖਣਾ ਕਿਸੀ
ਵਕਤ ਨਾ ਝੋਲਣਾ ਸਰਬ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਨਣਾ ਕਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਰਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਕੀ ਏਹੁ ਮਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਵੋਹੁ ਪਰਸ
ਆਪ ਤੇ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਨਕੀ ਕੁਲਾ ਭੀ ਕਈ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੇ ਅ
ਧਿਕਾਰੀ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਲਗਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਸਾਥ
ਨਹੀ ਮੋਹਿ ਜਾਂਦੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰੰਗ ਮੈਂ ਰੰਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਕੇ ਸਾਥ ਕਈ ਹੋਰ
ਭੀ ਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂਨ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਤ
ਨੀ ਵਰਤਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਏਥੇ
ਹੀ ਪਰਸਾਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲ ਵਿਚ ਜੰਞੂ
ਹੈ ਅਰ ਸਤ ਰੂਪ ਕਾ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਚਲ ਕੇ ਪਰਸਾਦ ਜੇਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਿਤਨੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਹੀ ਚੌਕਾ ਹੈ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਬਿਆਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗੇ ਆਣ
ਰਖਿਆ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੋਧਰੇ ਅੰਨ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਰੋਂ ਦੇ ਸ
ਗ ਦੀ ਪਿੰਨੀ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀ ਅਵਿਚਾਰ ਗਿਣਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਆਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਾਣੇਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਟੁਕਰ ਭੰਨ ਕੇ ਮੂਹਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ

ਵੇਹੁ ਖਬਰ ਪਰਸਾਦ ਦੀ ਜੋ ਕੇਹਾ ਸੁਆਦ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਕੇਹੜਾ ਪ ੧੩੧
ਸਾਦ ਇਸ ਦੇ ਲਿਵੇ ਲਾਂਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਵਲੋ ਨਹੀ ਦੇਖਣਾ ਤੁਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਵੇਖਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਤੁ
ਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ
ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤਿਧਰੇ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਉ ਤੂੰ ਆਖੇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ-
ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਅਸਾਡਾ ਨਿੰਦ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਵੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਸੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਮਨ ਭੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾ ਲਈਏ ਨਹੀਂ
ਤਾ ਏਥੇ ਦੁਖਣਾ ਦੁਖਾਵਣਾ ਪਉਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਆਹੇ ਅਸਾਂ
ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਰੋਜਨ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਹੀ ਅਸਾਡੀ
ਰਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬੁਝੀ
ਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਲੀ ਕੂਚੇ ਅਸੀ ਜਾਇ ਨਿਕਲਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਆ
ਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਹੁ ਆਏ ਨੀ ਕੁਰਾਹੀ ਅਗੇ ਤੇਰੀਆ ਤੂਹੀ ਜਾਣੈ ਪਰ ਜੀ
ਅਸੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਪ੍ਰਜਵ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸੀ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਅਸੀ ਰਮਤੇ ਸ੍ਰਮਤੇ ਖੇਲੀ-
ਐਂਗੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਵਗਿਆ ਪਈ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾ ਵਿਚ ਅਵਗਿਆ ਕਾਈ ਨਹੀ ਪ
ਰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੋ ਤੁਸਾ ਪਾਸੋ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਰਖੀ
ਨਾਹੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸਾਂਝ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਦੀ ਆ-
ਭਾਵਦੀਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮਨਿਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਜੁ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕ

੧੩੨ ਹਿਆ ਏਸਕਲੀਓ ਪਜਿਭੀਤੀਓ ਕਿਉਕਰਰਖਾਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਾਤਾਂ ਆਖੀਐ
ਬੜਬੜਕਰੇ ਬਹੁਤਚੁਪਕਰਾਤਾ ਆਖੀਐ ਇਤ ਘਟਨਾਹੀ ਮਤਿ॥ਜੇ ਬਹਿਰਹਾ
ਤਾ ਆਖੀਐ ਬੈਠਾਸਥਰਘਤਾ॥ਜੇਉਠਚਲਾ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਛਾਰਗਾਇਆਸਿਰ
ਘਤਾ॥ਜੇਛਰਨਿਵਾਂ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਡਰਦਾਕਰੇਭਗਤਾ॥ਕਾਈਗਲੀਨਾਮੇਵਨੀ
ਕਿਥੈਕਟਾਂਝਤਾ॥ਏਥੈਓਥੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਰਖੇਪਤਿ॥੧॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ-
ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈਲਾਲੋ ਸੰਸਾਰਪਾਸੋਂਕਰਤਾਰਹੀ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰਹੀਏ ਹੁਣ ਅ
ਸਾਨੂੰਵਿਦਾਹੀਦੇਹ ਤਾਂ ਫੇਰਭਾਈ ਲਾਲੋਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ
ਤਾਂ ਗੁਜਰਾਨਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੇਰਾ ਹੋਣਾ ਤਾਂ
ਕੋਈਨਾਹੀ ਪਰਸਾਥੋਂ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇਦਾ ਭੀ ਚਿਤ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰ
ਟਿਕੋਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦਾ ਭੀ ਅ
ਖਿਆ ਮੰਨੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਟਿਕੇ ਜਦੋਂ ਦੋਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ ਏਥੇ ਟਿਕੋਂਹੋ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਲਵੰ
ਡੀਓ ਫਿਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਹਿਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਕੀ ਮਹੈ ਤੂੰ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ
ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰ ਛਬਦੇ ਆ
ਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਲੈਕੇ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਨੇ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਬਾਗਵਿਚ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ
ਪਾਸ ਗੁਜਾਰਨ ਕਰਨ ਏਸੇਤ੍ਰਾਂ ਜਦ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਦਾ ਇਕ ਮਲਕ ਭਾ
ਗੋ ਨਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਤ ਖਹਿਰੂ ਖੜੀ ਸਰੀਣ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕੀ
ਤਾ ਸੀ ਅਰ ਚਾਰੋ ਹੀ ਵਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤ੍ਰਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤਿਸਦੇ ਘਰਦਾ ਇਕ ਪਜਿਆਨਾ
ਮੈ ਮਿਸਰ ਸਹਿਰਵਿਚ ਨਿਉਤਾ ਦੇਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘ
ਰਨੂੰ ਬਾਹਿਰੋ ਆਏ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਪਜਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨਜਰ ਪੈ ਗਏ ਵੇਖਕੇ
ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੁਧ ਪਾਂਡੇ ਰੇ ਤਾਈ ਭੀ ਨਿਉਂਦ
ਹਈ ਮਲਕ ਦੇ ਘਰਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਸਰ ਏਹੁ ਕਿਸ ਤਰ
ਦਾ ਨਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਪਜਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਖਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੇ ਬ੍ਰ

ਭੋਜਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇ ਸਭੇਵਰਨਦੇ ਅਰਨਗੱਦੇਲੋਕ ਚਾਰੇ ਵਰਨਦੇਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮਣ ੧੩੩
ਕੋਨਿਉਂਦਾਦੀਆਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮਿਸਰਜੀਅ
ਸੀਤਾਂਫਕੀਰਅਤੀਤਤਕਿਨਾਵਿਚੋ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇਜੀਨੂੰਆ
ਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀ ਤੈਨੂੰ ਅਗੇਗੀਕੁਰਾਹੀਆਖਦੇਹੈਨ ਏਸੇਕਰਕੇ ਅਤੇਜੇਬ੍ਰਹਮ
ਭੋਜ ਵਿਚ ਨਾਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮਲਕਬਹੁਤ ਰੰਜਹੋਵੀਗਾ ਅਗੇਤੂੰਜਾਣ ਮੈਤੈਨੂੰਅ
ਖਛਿਆਹੈ ਏਹੁਕਹਿਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਗਾਇਓ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋਦੇ ਘਰ ਗੁਜਰਾਨਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਨੇਮਲਕਭਾਗੋਦੇ ਅਗੇਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਅਗੇਭੀ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਗ
ਲੀ ਦੁਸਟੀਕਰਦਾ ਆਹਾ ਸੋਬ੍ਰਹਮਣਨੇਮਲਕ ਪਾਸਜਾਇਕਹਿਆ ਜੋਹੇਮ-
ਲਕਜੀ ਨਾਨਕਤਪਾ ਤੁਹਾਡੇਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਮਲਕਨੇਪੁਛਿ
ਆਹੇਪਾਧਾਤੂੰਨਿਉਂਦਾਪਾਇਆਸੀ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਬ੍ਰਹਮਣਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂਬਹੁ
ਤਤਗੀਦਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾਂਮਲਕ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਣਨੂੰਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਪਾਧਾ ਤਪੇਨੂੰ
ਸਦਾਲਿਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋਦੇਘਰ ਆਇਆ ਅਰ ਲਾਲੋਨੂੰ
ਲਗਾਪੁਛਣ ਜੋਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਥੇਨਾਨਕ ਤਪਾਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋਨੇ ਆਖਿਆਪਾ
ਧਾਜੀ ਏਥੇਹੀਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਉਸਬ੍ਰਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਲਾਲੋਨੂੰ ਨਾਨਕਤਪੇਨੂੰ ਬਾ
ਹਰਭੇਜਦੇਹੁ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜਸੁਣਕੇ ਆਪਹੀਬਾਹਰਆ
ਏਗਏ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਕਿਉ ਪਾਧਾਜੀਕੀ ਆਖਦੇਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਤੈਨੂੰਮਲਕਜੀ ਸਦਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪਾਧ
ਮਲਕਦੇਪਾਸਮੇਰਾਕਿਆਕੰਮਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਨੇਮਲਕਪਾਸਜਾਕੇਹੋਰਵ
ਧੀਕਚੁਗਲੀਆਖਾਧੀਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸਦੇਖੋਮਲਕਜੀ ਇਕਤਾਂ ਖੜੀ
ਪੂੜਹੈ ਅਤੇਦੂਸਰਾ ਸੂਦ੍ਰਤ੍ਰਿਖਾਣਦੇਘਰਵਿਚ ਜੂਠਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ
ਨੂੰਨਾਉਂਰਖਦਾਹੈ ਅਤੇਤੀਸਰਾਤੁਸਾਡੇ ਸਦੇ ਆਵਦਾਨਾਹੀ ਏਹੁਸੁਣਕੇਮਲ
ਕਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾ ਗੁਸੇਹੋਇਕੇ ਆਖਿਆਹੇਪਜੀਮਿਸਰਤੂੰਜਾਇਕਰ ਤਪੇਨੂੰ
ਪਕੜਲਿਆਉ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਨੇਜਾਇਕਰਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਤਾਬੀਆਕੀਤੀਅ
ਤੇਕਹਿਓਸਚਲਤਪਾਨਾਨਕ ਮਲਕਗੁਸੇਵਿਚ ਆਇਆਹਈਤੇ ਜੇਨਾਹੀਜਾ
ਵੇਂਗਾਤਾਂ ਅਹੁਦੇਖਆਦਮੀਪਕੜਕੇਲੈਜਾਵਣਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿ
ਆਚਲਮਿਸਰਚਲੇਚਲੀਏ ਤਾਂਪੰਜਬ੍ਰਹਮਣ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮਲਕਪਾਸਲੈ

੧੩੪ ਗਿਆ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮਲਕਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਮਲਕਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆ
ਇਗਿਆ ਹੈ ਮਲਕਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਮਿਸਰਜੀ ਤਪੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈਆਉ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਪਾਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਮਿਸਰ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਲਕ ਭਾ
ਗੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹਈ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਬ੍ਰਹਮਭੋ
ਜ ਵਿਚ ਕਿਉ ਨ ਆਇਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅ
ਸੀ ਫਕੀਰ ਲੋਕ ਆਹੇ ਜਿਵੇਂ ਗੁਜਰੀ ਤਿਵੇਂ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਨੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਤਪਾ ਨਾਉ ਰਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਨੂੰ ਨਾ ਉਰਖਣਾ ਅਤੇ ਸੂਦਰ
ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਹੁਣ ਕੁਛ
ਖਵਾਉ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਵੋ ਪੰਜਾ ਮਿਸਰ ਇਸ ਤਪੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਖਵਾਉ ਤ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਭੀ ਖੜੋਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਦੌੜਕਰ ਘਰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਅਧੀ ਰੋਟੀ ਕੋਧ੍ਰੇ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਲੈ ਕੇ ਗਿ
ਆ ਅਤੇ ਉਧਰੋ ਪੰਜਾ ਮਿਸਰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਚੌਰੀਆਂ ਲੈ ਆਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਸਜੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਖਬੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੂਰੀਆ ਕਚਉਰੀਆ
ਲੀਤੀਆ ਦੋਨੋ ਹਥਾ ਨੂੰ ਘੁਟਿਆ ਤਾਂ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਿਚੋ ਦੁਧ ਸਿਮਿਆ ਅਤੇ ਪੂ
ਰੀਆ ਕਚੌਰੀਆ ਵਿਚੋ ਲਹੂ ਸਿਮਿਆ ਫੇਰ ਜਿਤਨੀ ਮਜਲਸ ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਸੋ ਸ
ਭ ਦੇਖ ਕਰ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਮਲਕ ਜੀ ਏਹ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਆਦਮੀਆ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵੇਖ
ਸੂਦਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹਈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ
ਹਈ ਇਸ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਮਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਵਸ ਨ ਚਲੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇਰਾ ਗੁ
ਸਾ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਸੀ ਮਲਕ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਮਃ੧ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸ ਸੂਅਰ
ਉਸ ਗਾਇ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਾਮਾ ਤਾਂ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ
ਜਾਈਐ ਛੁਟੀਐ ਸਚੁ ਕਮਾਇ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਸੁਣ ਮਲਕ ਜੀ ਲੋਕਾ ਪਾਸੋ ਦਵ
ਢੀਆ ਲੈ ਕੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕਰਨਾ ਸੋ ਇਸ ਅੰਨ ਦੇ ਖਾਧਿਆ ਸਭਨਾ ਦਾ ਮਨ ਮਲੀਨੁ

ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਨੇ ਵਿਚ ਭੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਭਗਤ ਦੇ ਕਰ ੧੩੫
ਨੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅੰਨ ਖਾਈਏ ਤਾਂ ਮਨ ਮੈਲਾ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਸੁਣਕਰ
ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੁਛ ਕਹਿ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਪਠਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਿਸ ਪਠਾਣ ਦੇ ਅਗੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਮੁਸਾਹਿਬ ਆਹਾ ਤਿਸ ਖਾਨ ਦਾ ਬੇਟਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਰ
ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੀ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਆਹੇ ਓਹ ਰਾਜੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖਾਨ ਪਠਾਨ
ਨੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਮਲਕ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਜਵਾਨ ਹੈ ਐਸਾ ਰੋ
ਗੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਕੋਈ ਕਾਮਲ
ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਪਕੜੀਏ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਬੇਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਮਲਕ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾਂ ਜੋ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਨਾਕਾਮਲ ਕੌਣ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਤੁਮ ਸਭ ਫਕੀਰੋ ਕੋ ਪਕੜਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੋ ਕਾ
ਮਲ ਨਾਕਾਮਲ ਸਭ ਪਕੜੇ ਜਾਵੈਂ ਬੀਚ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਦੇ
ਖੋ ਜਦ ਕਮਬਖਤੀ ਅਉਂਦੀ ਹੈ ਤੋ ਐਸੀਆ ਕਲਾਂ ਜਾਹਰ ਹੋ ਆਂਵਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾ ਖਾਨ
ਪਠਾਣ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਕੀਰ ਲਗੇ ਪਕੜੀਵਨ ਤਾਂ ਵਿਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ
ਪਕੜੇ ਆਏ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਧਰ ਭਾਈ
ਲਾਲੋ ਸਿਖ ਨੂੰ ਭੀ ਖਬਰ ਹੋਈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤਨੇਕ ਫਕੀਰ ਭੀ ਪਕੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇਖ ਕੇ ਬੈ
ਰਾਗ ਲਗਾ ਕਰਨ ਥੰਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ
ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਭਾਣਾ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਗ-
ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧ ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ
ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੋਇ ਛਪ ਖਲੋਤੇ ਕੂੜ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥
ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਨਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ
ਪੜਨ ਕਤੇਬਾਂ ਕਸ਼ਟ ਮੈਂ ਕਰੈਂ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨ
ਕ ਰਤ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚ
ਆਖ ਮਸੋਲਾ॥ ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੇ ਵਖ ਇਕੇਲਾ॥ ਸਾਚਾ ਸ

੧੩੬ ਹਿਬਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕਟੁਕਹੋ
ਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠ
ਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲ
॥੧॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋ
ਲਾਇਆਜੋਇਨਾਜੀਆਂਦੀਆਹਨਸੋਕਪੜੇਵਾਙੂਟੁਕੜੇਟੁਕੜੇਹੋਸੀਅਨਅਰ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਇਸਬੋਲਨੂੰ ਸਮਾਲੇਗਾ ਅਰ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈ ਅਠਤਰਵੇਂ ਚੌਰਾਗਤਾ ਆਵੇਗ
ਅਤੇਦੋਇਸੈਉਨੀਬਰਸਰਾਜਕਰਨਗੇਫੇਰਸਤਾਰਾਸੈਛਿਆਨਵੇਇਕਸੌਮ-
ਰਾਲਆਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਦਸਵਾਂ ਅਉਤਾਰਸਾਡਾ ਨਰਰੂਪਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਖਾਲਸ
ਜੋਮਰਦ ਹੈ ਅਰਸਿਖਹਨਸੋ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾਰਾਜਖੋਹਲੈਨਗੇਤਾਂ
ਫੇਰਭਾਈਲਾਲੋਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੁਗਲਏਤੀਜੁਲਮੀਕਰੇਗਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੇਰਾਗਆਸਾਵਿਚਇਕਸਬਦਕੀਤਾ॥ ਰਾਗਆਸਾਮ:੧ ਖੁਰਾਸਾ
ਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਹਿੰਦੁਸਤਾਨਡਰਾਇਆ॥ਆਪੈਦੋਸਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮਕਰ
ਮੁਗਲਚੜਾਇਆ॥ਏਤੀਮਾਰਪਈਕੁਰਲਾਣੇਤੈਂਕੀਦਰਦਨਆਇਆ॥੧॥ਕ
ਰਤਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਪੈਵਗੈਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਇਕੁਤੀ
ਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜੇ
ਕੋਨਾਮਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦ
ਣੇ॥ਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕਰਤ
ਮਾਣਸਾਵਿਚਬਹਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਕਾਰਨਸੁਝੈਸੋਈਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨਾ॥੧
॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਜੇਕਰਤਾਰਦਾਭਾਣਾ ਆਹਾ
ਸੋਈਅਸਾਆਖਿਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰਇਉਹੀਜਾਣ ਜੋਜੋਪਰਾਣੀਇਸਜਗਤਵਿ
ਚਕਰਮਕਰਦਾਹੈਸੋਈਸੋਈਇਸਮਾਨੁਖਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈ ਅਤੇਜੈਸਾਬੀਜੇ
ਗਾਸੋਤੈਸਾਹੀਪਾਵੇਗਾਅਤੇਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਇਨਾਤੁਰਕਾਨੇਆਪਣੇਰਾਜਦ
ਤਪਛਾਣਦਿਤਾਹੈਤਾਹੀਏਹਨਾਂਦੀਜੜਉਠਾਇਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇਸਾਨੂੰਸ੍ਰੀਕਰਤਾ
ਰਜੀਦਾਹੁਕਮਏਵੇਹੀਆਹਾ॥ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋ ਜਿਨਾਭਉਤਿਨਾਹਿਭਉਮੁ
ਚਭਉਨਿਭਉਆਹਾ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਿਆਹਾ॥੧॥ ਸੁ
ਣਭਾਈਲਾਲੋਜਿਨਾਭਉਪਰਮੇਸਰਦਾਮੰਨਿਆਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਕਿਸੇਦਾਭਉਨਾਹੀ

ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਉ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਬਡਾ ਭੈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਲ • ੧੩੭
ਲੋ ਇਤਨਾ ਹੀ ਪਕੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਏਹ ਬਾਤ ਮਲੂ
ਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਓਹ ਪੁਰਸ ਸੁਖਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ
ਵਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਇ
ਸ ਪਾਸੇ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੋ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਫਰ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ •
ਹੇ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਏਮਨਾਬਾਦ ਵਿਚ ਜਿਤਨੇ ਫਕੀਰ ਆਹੇ ਸਭ ਪਕੜ੍ਹ ਬਹਾਏ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਭੀ ਆਨ ਬੈਠਾ ਹੈ ਹੋਰ ਫਕੀਰ ਸਭ ਚੁਪਕੀਤੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੁਛ
ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਲਾਲੋ ਨਾਲ ਬਾਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਡੀ
ਸਖਤੀ ਦੀਆਂ ਏਹੁ ਬਾਤਾਂ ਖਾਨ ਨੇ ਸੁਣੀਆ ਤੇ ਆਇਕੇ ਕਹਿਓਸੁ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ-
ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਬੀਮਾਰ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਰਾਜੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ਤੌ ਮੈਂ ਸਭ ਫਕੀਰਾਂ
ਕੋ ਛੋੜ ਦਿਆਗਾ ਨਹੀ ਤੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਛੋੜਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਹਤ ਬੇ
ਟੇ ਕੀ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੈਦ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਕਰਦੇ ਹੋ ਏਹੁ ਕੌਣ ਨਿਆਉ ਹੈ ਜਿਸ ਪੁਤ੍ਰ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਜਤਨ ਕੀਆ ਉਸ ਦੀ ਖਬਰ ਤੋ ਮੰਗਵਾਓ ਦੇਹ ਤੋ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਏ
ਹੁ ਬਾਤ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਖਾਨ ਨੇ ਘਰ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿਆ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘਰ ਜਾ
ਇਕੇ ਦੇਖਾ ਤੌ ਲੜਕਾ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਖਾਨ ਦੇ ਘਰ ਰੋਣਾ ਪਿਟਣਾ ਪੜ੍ਹਾ ਹੈ ਖਾਨ ਨੇ
ਸੁਣਕੇ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਐ ਮਲਕ ਭਾਰੋ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨੇ ਕੋ ਕਾਮਲ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਹਛਾ ਰਾਜੀ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਘਰ ਨੂੰ ਆਏ ਹੋਰ ਸਭ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ॥ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਸੁਧੂ ਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰ ਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਪਿਛੋ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਅਤੇ ਕਾ •
ਲੂ ਅਗੇ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਗਾ ਭ-
ਲਾ ਖਟਦਾ ਕਮਾਵਦਾ ਗਵਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸੋ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛੋ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੈ ਗਵਾ
ਇਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਆਖ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਗਵਾਈ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿ ਆਣ ਦਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀਆ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣ
ਤੀ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰੋ ਤੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਇਕੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ
ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹਈ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਆਨਿ

੧੩੯ ਦਾਮੰਗਲਗਾਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਦੇਹੋ ਲੋਕੋਨ
ਨਕਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਡੋਬਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਬਿਅਕਲ ਕੂੰਮ ਆਖਦਾਹੈ ਜੋਠੇਰੇਘ
ਰ ਰੱਵ ਸੂਰਜ ਅਵਤਾਰਲੀ ਤਾਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਜਜਮਾਨਜੀ ਤੈਨੂੰ
ਏਹੋ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਖਬਰ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾ
ਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇਕਰ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਦਿਤਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਲਵੇ
ਰਾਇਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆ ਖਬਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਰਾਦਾ ਪੀਰ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰਾਦਾ ਸਿਰ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹੇਰਾ
ਇਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਵਡਾ ਮਰਾਤਬਾ ਦਿਤਾਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਅ
ਖਿਆ ਆਵੋ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਬਿਰਧ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
ਲੋੜਦਾਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕਿਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਤੋੜੀ ਲਿਆਵੇ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦਰਸ
ਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਓਹ ਅਸਾਡੇ ਹਥ ਤਾ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਤਾਸ
ਗੇ ਓਸਦੇ ਹਥ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਤਕਸੀਰ ਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾ
ਰਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੰਗਮਾਣੀ ਅਸਾਨਾਲ ਕਰਸੇ ਤੈਂ ਦਾ ਤਾਂ ਅਹਿਸਾ
ਨ ਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਇਬੁਲ
ਰਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰੀਏ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਅ
ਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਮਿਲੇ ਅਸੀ ਦੋਵੇ ਜਾਵੀਏਗੇ ਜਾਇਕੇ
ਤੁਹਾਡੀ ਤਰਫੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਰਾਇਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾ-
ਲਾ ਸੰਧੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਆਓ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਸ
ਡਾ ਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵੋ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕਿ
ਸ ਤਰਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋੜੀ ਲੈ ਆਓ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਨਾ ਆਵੀਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਬਹੁਤ
ਆਜਜੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ
ਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਖ
ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਦਸ ਵਾਰੀ ਆਖੀਏਗੇ ਜਾਇਕੇ ਤਾ ਰਾਇਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਥੋਂ ਤੁਰੀਐ ... ਅਤੇ ਆਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ

ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੱਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਰਾਹੁ ਬ- ੧੩੯
ਹੁਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾਈ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ-
ਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਅਗੋ ਕਾਲੂ ਭੀ ਹੈਗਾ ਹੈ ਦੁਖਣਾਪ-
ਊਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਓਥੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹੀ ਵਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਖੀ ਦੇ ਪਹੁਤੇ ਆਵ-
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੀ ਗਰਦਨ ਉਪੰ-
ਹੈ ਸੋ ਚਲੋ ਅਸੀ ਉਤਾਰ ਆਵੀਏ ਤਾ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤ
ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਾਂ ਪੂਰਣ ਹੋਵਣ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁ-
ਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਜ ਪੰਜੀ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆ-
ਇ ਕਰ ਰਹੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਕਿਧਰੋਂ ਆਇ-
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੁਸਾਡੀ ਤਰਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੀ ਖਰਾ
ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਡਾਢਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਪੇ-
ਸ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੱਟੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ-
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇ ਭਲੇ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਤੂ-
ਹਾੜੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਨੇ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਅਤੇ ਤ੍ਰਏ ਹੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡ
ਖੁੜ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਰੰਦੂ ਭਾਣ ਦੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਰੰਦੂ ਭਾਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦ-
ਨਾਮ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਏਹੁ ਤ੍ਰਏ ਅਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੋ ਗਜ ਦਾ ਸਾਫਾ
ਬਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦੂ ਤੇੜ ਅਤੇ ਇਕ ਡੂਢ ਗਜ ਦਾ ਸਾਫ
ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਡਾ ਕਉੜ੍ਹ ਵਿਚ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੀ ਤਾ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾ-
ਈ ਕਾਲੂ ਅਸੀ ਦੋਵੇ ਸਿਵਰਾਮ ਵੇਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਹੇ ਅਤੇ ਇਕੋ ਮਾਤਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦੇ
ਪੇਟੋ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੁ ਕਛ ਆਖ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ

੧੪੦ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈ ਤੇਰਾ ਚਾਚਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਿਆਹੀ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਫ
ਰਕ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲਾ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਵਲੋਂ ਨਾ ਵੇਖ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਵਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ
ਦੇਖ ਅਤੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਘਰ ਚਲ ਤਾਂ ਅ:
ਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਚਾਚਾਜੀ ਅਸਾ ਇਕੋ ਘਰ ਮਲ ਜਾਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਘ
ਰ ਛਡੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਮਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਤੌਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਤਾ ਸਾਧ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਇਆਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਭੁਲਾ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਮਾ
ਉ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇਰਾ ਚਾਚਾ ਹਾਂ ਅਰ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਖ ਮੇਰਾ ਭਰਾਉ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅਗੇ ਹੁਤ ਨਾਹੀ ਕਢ ਸਕਦਾ ਕਿਉ ਜੋ ਕਾਲੂ ਮੈਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਕਹੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਖਿਮਾ ਹਮਾਰੀ ਮਾਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਸੰਤੋਖ
ਹਮਾਰਾ ਪਿਤਾ॥ ਸਤ ਹਮਾਰਾ ਚਾਚਾ ਕਹੀਐ ਜਿਨ ਸੰਗ ਮਨੂਆ ਜਿਤਾ॥੧॥ ਸੁਣ
ਲਾਲੂ ਗੁਣ ਐਸਾ॥ ਸਗਲ ਲੋਗ ਬੰਧਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਸੋ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ਕੈਸਾ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਭਾਉ ਭਾਈ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਚਾਰਾ॥ ਧੀਅ ਹਮਾਰੀ ਧੀਰਜ ਬਨੀਹੈ
ਐਸਾ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ॥੨॥ ਸਾਤ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗ ਸਹੇਲੀ ਮਤਿ ਹਮਾਰੀ ਚੇਲੀ॥ ਏਹੁ ਕੁ
ਟੰਬ ਹਮਾਰਾ ਕਹੀਐ ਸਾਸ ਹਮਾਰੀ ਖੇਲੀ॥੩॥ ਏਕੰਕਾਰ ਹਮਾਰਾ ਖਾਵੰਦਾ ਜਿਨ ਏ
ਹੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਉਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਅਵਰ ਕੋ ਲਾਗੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਈ॥੪॥੧
॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਏ
ਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਥੋ ਗਿਹਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੀ
ਏ ਅਰ ਤੇਰਾ ਅਰ ਮਾਨ ਭੀ ਨਾ ਰਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਰਾ
ਇ ਪਾਸ ਚਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪਰ ਦੇਹ ਵਡੀ ਆਹੀ ਤਾਂ
ਜਿਉ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਡਿਠਾ ਤਿਉ ਮੰਜੀ ਉਤੋ ਉਠਣ ਲਗਾ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜਾਦਿਆ ਹੀ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੀਮਿਆ ਤੇ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈ
ਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਬਖਸ ਅ
ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਭੀ ਬਖਸਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੁ
ਰ ਦੇ ਬਖਸੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਤੁ
ਸੀ ਆਪਣੀ ਭੀ ਕੁਛ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ

ਤਿਥੇਤੁਸੀਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਤਦਪਵੇਗੀਜਾਂਤੂੰ ੧੪੧
ਆਪਣੇਪੈਰਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇਂਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਬਹੁਤਅਧੀਨਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਮੰਜੀਊਪਰਬੈਠਗਏਅਤੇਰਾਇਬੁਲਾਰਗੁਰੂਜੀਦਿਆਚਰਨਾਂਉਤੇਸਿਰਰ
ਖਿਆਅਤੇਆਪਣੇਮਨਵਿਚਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਪ
ਣੇਨਫਰਨੂੰਆਖਿਆਆਵੇਂਉਮੇਦਾਤੂੰਸੁਧੇਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਦਾਲਿਆਉਤਾਂਉਮੇ
ਦਾਜਾਇਕਰਸੁਧੇਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਦਾਲਿਆਇਆਤਾਂਸੁਧੇਮਿਸਰਨੇਆਇਕਰਅ
ਸੀਰਬਾਦਾਦਿਤਾਅਤੇਆਖਿਓਸਰਾਇਜੀਸੁਖੀਰਹੁਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਸੁਧਾਮਿਸਰਤੂੰਆਪਣੇਘਰੋਂਭਾਂਡੇਲੈਆਉਅਤੇਏਥੇਰਸੋਈਕਰਕੇਤਪੇ
ਜੀਨੂੰਖਵਾਉਮੇਰੇਸਾਮ੍ਹਣੇਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਰਸੋਈਕਿਆ
ਜੀਵਦੇਹੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਹੇਰਾਇਜੀਜੋਕੁਛਕਰਤਾਰਤੇਜਵਦਾਹੈਸੋਈ
ਅਸੀਜੇਂਵਦੇਹਾਂਓਥੋਂਫੁਰਮਾਇਸਦੀਜਾਗਾਕੋਈਨਾਹੀਸੁਧਾਬ੍ਰਾਹਮਣਘਰਜਾ
ਇਕੇਭਾਂਡੇਲੈਆਇਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਸੁਧਿਆਪਹਿਲੇਕੁਛ
ਮਿਠਾਬਣਾਲੈਅਤੇਪਿਛੋਂਸਲੂਣਾਖਾਸਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚਸ
ਬਦਆਖਿਆ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਮਿਠਾਮਰਮਸਲੂਣਾਸੰਜਮਖਟਾਖ-
ਰਾਧਿਆਨਾ॥ਏਸਾਭੋਜਨਜੋਜਨਅਚਵੈਸੋਮਾਣਸਪਰਧਾਨਾ॥੧॥ਰਾਇਜੀਭੋ
ਜਨਏਸਾਕਰੀਏ॥ਔਰਸਗਲਪਰਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਵਾਮਗਨਲਗਾ
ਸਰਸੇਤੀਜਿਸਖਾਧੇਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਰਛਫਲਆਸਣਡਾਲੀਸੇਫ-
ਲਰੂਰਾਚੂਰਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਰਸਨਾਮਧਨੀਕਾਜੋਪੀਵੈਜਿਸਦੇਵੈ॥ਸ
ਫਲਿਓਦਰਸਅਕਾਲਮੂਰਤਹੈਤਾਕੈਰਿਦੈਸਮਾਵੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਖਰਾਸੁ-
ਆਦੀਏਕੰਕਾਰਰਸਲੀਆ॥ਔਰਸੁਆਦਸਭਫੀਕੇਲਾਗੇਜਬਸਚਨਾਮਮੁ-
ਖਦੀਆ॥੪॥੧॥ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆਤਾਂਫੇਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਂਕਾਲੂਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨ-
ਆਖਿਆਰਾਇਜੀਏਹੁਜੋਪਰਮੇਸਰਪਰਮੇਸਰਆਖਦਾਹੈਸੋਅਸਾਂਨੂੰਨਾਸੁਹਿ
ਆਕੁਛਨਾਹੀਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਪਿਤਾਜੀਜਿਨਮੇਰਾਸਾਹਿਬਡਿਠਾ
ਹੈਤਿਨਾਸਲਾਹਿਆਹੈਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਉਚਰਿਆ॥ਰਾਗਆਸ
ਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਵਡਾਆਖੈਸਭਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾ
ਇਨਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਿਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗ

੧੪੨ ਹਿਰਦੀਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆ
ਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਿਣਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿ
ਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਂਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁ-
ਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖ
ਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸੁਣਕਰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਆਖਿਆ
ਬੱਚਾਨਾਨਕਏਹੁਗਲਛਡ ਅਤੇਲੋਕਾਂਦਾਰਾਹੁਪਕੜ ਜੋਹੋਰਸਾਰਾਕੁਟੰਬਸੁਖਾ
ਵਾਲਾਹੋਵੇ ਤਾਂਫੇਰਲਾਲੂਨੇਕਹਿਆਕਾਲੂਨੂੰ ਮਹਿਤਾਜੀਹੁਣਤੁਸੀਚੁਪਕਰਰਹੋ
ਤੁਹਾਡਾਕੰਮਨਾਹੀਬੋਲਣਦਾ ਤਾਂ ਲਾਲੂਨੇਰਾਇਜੀਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੁਹੇਰਾਇਜੀ ਜਿ
ਉਂਜਾਣੇ ਤੁਸੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਪਣੇਪਾਸਹੀਰਖੋ ਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਹੇ
ਤਪਾਜੀਤੁਹਾਡਾਚਾਚਾ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂਤਾਂਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖ
ਨਹੀਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਰਾਇਜੀ ਜੋਕੁਛਤੁਸਾਂਆਖਣਾਹੈ ਸੋਨਿਸੰਗ
ਆਖੋ ਤਾਂਰਾਇਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇਹੀਰਹੋ ਅਤੇਤੁਹਾਡੇਅਰੋਕਾਂ
ਮੇਂਰਖਦੇਦੇਆਹੇਤੁਸੀ ਖੇਤੀਕਰਾਓ ਤੇਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋਂ ਹਾਲਾਪੋਤਾ ਨਹੀ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਅਸਾਡੀਖੇਤੀਜੰਮੀਹੈ ਅਸਾਂਇਸਖੇਤੀਦਾਇ
ਕਨਾ ਗੁਰਵਾਸਾਹੈ ਜੋ ਹਾਸਲਦੀਵਾਨਦਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਉਤਰੇਗਾ ਹੋਰਜਿਤਨਾਕੁਟੰਬ
ਹੈ ਸੋ ਸਾਰਾਹੀਸੁਖਾਲਾਹੋਵੇਗਾ ਭਿਰਾਓਭਾਈ ਸਭਵਰਸਾਵਨਗੇ ਸਾਹਿਬਦਾਕ
ਰਜਭੀਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇਫਕੀਰਭਾਈ ਸਭਵਰਸਾਵਨਗੇ ਜਿਸਸਾਹਿਬਦੀਕਿਰ
ਸਾਨੀਮੈਂਵਾਹੀਹੈ ਸੋਮੇਰਾਸਾਹਿਬ ਸਾਡਾਬਹੁਤਖਸਮਾਨਾ ਰਖਦਾਹੈ ਜਿਸਦਿਨਦੇ
ਉਸਦੇਨਾਲਬਣੀਹੈ ਤਿਸਦਿਨਦਾਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਲਾਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਰਾਇਜੀ ਅਸਾ
ਵਡਾਸਾਹਿਬਟੋਲਲਧਾਹੈ ਤਿਸਸਾਹਿਬਨੇਸਾਨੂੰ ਸਭਕੁਛ ਸੌਂਪਛਡਿਆਹੈ ਤਾਂ
ਰਾਇਜੀ ਏਹੁਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਇ ਹੋਇਗਇਆ ਅਤੇ ਚਾਚਾਲਾਲੂਭੀ
ਸੁਣਕੇਚੁਪਕਰਗਇਆ ਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਜੀਭੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇਬੇਟਾ
ਜਿਉਂਜਾਣੇ ਤਿਉਂਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸਹੀਰਹੋ ਮੈਂਰਸੋਈਕਰਦਿਆਂਗੀ ਤੇਤੁਸਾਖਾਇ
ਕੇਬੈਠਰਹਿਆਕਰਣ ਮੈਨੂੰਛਡਕੇਨਜਾਓ ਅਤੇਤੁਸੀ ਫਿਰਦੇਰਹਿੰਦੇਹੋ ਕਿਸੇ
ਅਸਥਾਨਭੋਜਨਮਿਲਦਾਹੈ ਕਿਤੇਨਹੀਮਿਲਦਾ ਤੁਸੀਭੁਖੇਰਹਿੰਦੇਹੋਵੋਗੇਤਾਂ॰

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦ ਉਚਰਿਆਕਹਿਆਮਾਤਾਜੀਤੁਮਸੁਣੋ॥ ਆਸਾਮ:੧ ੧੪੩
ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂ
ਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹਮਰੈਨ
ਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਂਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩
॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕ
ਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੧॥ ਮਾਤਾਜੀਤਿਸਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਜ
ਪਨਕਰ ਮੈਂਸਦਾਹੀਤ੍ਰਿਪਤਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਅਤੇਮਾਤਾਜੀਮੇਰਾਰਹਿਣਾਤਿਸਭਗਵੰਤ
ਦੇਅਧੀਨਹੈ॥ਜਿਥੇਓਹੁਰਖਦਾਹੈਤਿਥੇਹੀਮੇਰਾਰਹਿਣਾਹੋਂਦਾਹੈ॥ਇਤਨਾਸੁਣਕਰਕੇਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕੁਛੁਫੁਰਮਾਇਸਕਰੀਏਸੋਅਸੀਕਬੂ
ਲਕਰੀਏਂਗੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਸਾਰੰਗਵਿਚਸਬਦਕਹਿਆ ਰਾਗਸਾਰੰ
ਗਮ:੧ ਇਕਫੁਰਮਾਇਸਆਖੀਏਜੇਮੰਨੈਸਾਈ॥ਜਿਸਤੇਜੋਰਨਚਲੀਏਇਕ
ਰਜੋਗਧਿਆਈ॥੧॥ਐਸਾਸਾਹਿਬੁਰਾਇਜੀਕਿਸੈ॰ਹਥਿਨਆਵੈ॥ਹਾਥਜੋੜਕ
ਰਬੇਨਤੀਤਾਂਸਭਕਿਛੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਕਮਤਹੁਕਮਚਲਾਇਆ॥ਅਤਿਕਾ
ਲਧਰਤੀਪਏਛੁਛਾਹਾਥਨਆਇਆ॥੨॥ਵਡੇਵਡੇਮਹਾਬਲੀਜੋਧੇਮਰਸੂਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਦੇਖਿਆਜਿਨਧਰਤੀਪੂਰੇ॥੩॥ਇਹੁਸੁਣਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕ
ਹਿਆਹੇਤਪਾਜੀਤੁਸੀਲੰਗਰਬੈਠੇਰਲਾਵੋ ਤਿੰਨਖੂਹਤੁਹਾਡੇਪਲੇਪਾਇਦੇਂਦੇਅ
ਹੇਅਤੇਤਪਾਜੀਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋਂਹਾਲਾਪੋਤਾਕੋਈਨਾਲੀਤਾਜਾਵੇਗਾਤੁਸੀਬੈਠੇਫਕੀ
ਰਾਨੂੰਖੁਲਾਵੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਕਹਿਆਰਾਗਆਸਾਵਿਚ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਲੰਗਰੁਏਕਖੁਦਾਇਦਾਦੂਸਰਲੰਗਰੁਨਾਹੀ॥ਦੂਸਰਲੰਗਰਨਰ
ਲੈਥਿਰਜਗਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣਬੇਨਤੀਇਕਅਰਜਹਮਾਰੀ॥ਖਾਲੂ
ਸਚਾਏਕਹੈਜਿਨਖਲਕਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਤਾਆਖਰਹੀਮਹੈਸਭਜੀਅ
ਨਾਲੇ॥ਦੇਵਨਕਉਆਪੇਧਨੀਸਗਲਿਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੨॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤਨਧਨ
ਦੀਏਦੀਨੇਰਸਭੋਗ॥ਆਪੇਕਛੂਨਾਹੋਵਈਕੀਨੇਰਸਜੋਗਾ॥੩॥ਸਭਨਾਕੇਸਿਰਏ
ਕਹੈਸਿਧਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੰਗਿਤਸਭਕੋਦਾਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੧॥
ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇ

੧੪੪ ਮੱਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਮੂੰਹੋਂ ਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਹਾਡੀਖੁਸੀ ਆਵੇ ਸੋਕਰੋ
ਏ ਜੀਤਾਂ ਕਿਤਨੇਦਿਨ ਗੁਜਰੇਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਤੇਮਰਦ
ਨਾ ਹੁਣ ਅਸੀ ਏਥੋਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਵੇਂਰਜਾਇ ਤੁਹਾਡੀਤਾਂ
ਅੰਮਾਬੀਬੀਨੇ ਕਹਿਆਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਕੋਪੁਤ੍ਰ ਸੋਭੀ ਪਰਦੇਸਜਾਣਾ ਮੰਗਦਾ
ਹੈਬਾਇਜੀਭੀਬਹੁਤਸਮਝਾਇਆਕਿਸੋਦੀਬਾਤਨਾਹੀਮੰਨਿਦਾ ਐਸਾਉਦਾਸਹੋ
ਇਤੁਰਿਆਹੈ ਦਿਨੇਰਾਤ ਜੰਗਲਦਾਰਹਿਣਾਹੀ ਜਿਸਨੂੰਭਾਵਦਾਹੈ ਸੋਬਚਨੇਮੋਹਕਰ
ਕੇਮਾਤਾਜੀ ਕਹਿੰਦੀਹੈਹੇਪੁਤ੍ਰਕੋਈਕੰਮਨਾਕਰੋ ਘਰਵਿਚ ਬੈਠੇਰਹੋ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈਭੀ
ਕੰਮਕਰਨਾਨਹੀਕਹਾਂਗੇ ਪਰਮੇਰੀਆ ਅਖੀਆਂਤੇ ਦੂਰ ਨਜਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਫਿਕਰਨਾ
ਕੋਈਕਰਨਾਪਵੇਗਾਪੁਸਾਕਾਪਹਿਨੋ ਮਨਮਰਜੀ ਦਾਖਾਵੋ ਘਰਿਗੁਜਰ ਬੈਠਕਰੋ
ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਇਸਬੀਕੋਈਹਟਾਵੇਗਾਨਾਹੀ ਅਤੇਕਾਲੂਜੀਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਣ ਲਗੇਹੇਪੁ
ਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਕੇਹੜੀ ਭੀੜ ਅਪੜਾਪਈਹੈ ਜੋਤੂੰ ਫਕੀਰਹੁੰਦਾਹੈ ਦੇਖੋਪਰਮੇਸਰ
ਦੀਦਇਆਨਾਲ ਤੇਰੇਪਾਸਮੋਦੀਖਾਨਾ ਰਿਹਾਨਿਤਹਿਸਾਬਹੋਵੇ ਤਾਂਤੇਰਾਲਹਿਣਾ
ਨਿਕਲੇਇਤਨਾ ਪੈਸਾਕਮਾਇਆਤੇ ਫੇਰ ਰਖਿਓਨਾਹੀ ਫਕੀਰਾਂਨੂੰ ਖਵਾਇਦਿਤੋ
ਸਾਡਾਕੁਜਸਕਰਵਾਇਓਜਿਸਾਦਿਨਦਾਤੂੰਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈਂ ਅਨੇਕਮਤਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਦੇਰਹੇਹਾਂਤੈਕੋਈ ਨਾਸਮਝੀ ਸਰੀਕਭੀਏਹੁ ਆਖਣਗੇਕਾਲੂਦਾਪੁਤ੍ਰ ਫਕੀਰਹੋ
ਇਆਨਿਕਾਰਾਸੀ ਹੁਣਭੀਏਹੁਵੇਸ ਛਡਦੇ ਘਰਵਿਚ ਬੈਠਾਗੁਜਰਾਨਕਰ ਤੈ
ਨੂੰਕੋਈਕੰਮਭੀਨਾਦਸਾਂਗੇ ਏਹੁਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਚੁਪਕਰਰਹੇ ਬੋਲੇਕੁਛ
ਨਾਹੀਕਾਲੂਉਦਾਸਹੋਇਕੇ ਆਪਨੇਕਿਰਤਕੰਮਲਗਾ ਮਾਤਾਦੇਕਹਿਣੇਕਰ ਰਾ
ਤ੍ਰ ਘਰਰਹੇ ਦਿਨੇਜੰਗਲਮੇਂਰਹੈਂ ਜਾਂ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾਂਸੈ ਤ੍ਰਿਵੰਜਾ ਮਿਤੀ ਪੋਹ ਵਦੀ ੯
ਵੀਰਵਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤਲਵੰਡੀਓ ਦੂਰਨਿਕਲੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰ ਖਬਰਹੋ
ਈਜੋਨਾਨਕ ਤਪਾਫੇਰ ਚਲਿਆਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਤੇਲਾਲੂਨੇ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆਰਾ
ਇਜੀਕਿਵੇਂਰਖੋ ਨਾਨਕਨੂੰ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਚਾਕਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਵੇ ਉਮੈਦ
ਤੂੰਜਾਇਕੇਨਾਨਕਤਪੇਨੂੰ ਮੇਰੀ ਤਾਜੀਮਕਰਣੀ ਅਤੇਕਹੁਜੋਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਆਪ
ਣਾਦੇਵਣ ਤਾਂ ਉਮੈਦੇ ਨਫਰਨੇਰਾਇਬੁਲਾਰਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਹੈ ਤੇਬੇਨਤੀਕਰਦਾਹੈ ਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦੇਵਣ ਏਹੁਸੁਨ
ਕੇਬਾਬਾਜੀ ਉਠਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਆਇਕੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾ ਅਤੇਦੁਆ
ਇਆਖੀ ਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫਕਰਣੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸੀ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤ
ਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰੋ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾ
ਤੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜੋ ਅਸੀ ਇਥੇ ਰਹੀਏ ਜਿਥੇ ਕਰਤਾਰ ਰਖੇ ਤਿਥਾਊ ਰਹੀਏ ਗੇ ਜਿ
ਥੇ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਿਥੇ ਹੀ ਜਾਵੀਏਂਗੇ ਰਾਇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਥੋਂ ਖਲਾਸ ਹੋਇ ਟੁਰੇ ਜਾ ਰਾਇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਫੁਰਮਾਇਸ ਤਾਂ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਸਾਡੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕੋਈ ਤਲਵੰਡੀ ਵਲ ਹੈ ਨਹੀ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਰਜਾ
ਇ ਹੀ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬੋਲਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾਡੀ ਹੀ ਲੋੜੀਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਬਾਹਰ ਵਰਾਇ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗ
ਏ ਆਹੇ ਜਾ ਕਰ ਵੇਖਨ ਤਾ ਕੋਈ ਖੂਹ ਭੀ ਵਹਿੰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਥੀ
ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਥੇ ਤਾ ਟੋਭਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾ ਏਹੁ ਖਬਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਨੀ
ਜੋ ਤਪੇਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਟੋਭੇ ਦਾ ਆਵਾਜ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਅਜ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾ
ਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਟੋਭਾ ਖਟੋ ਤਪੇਜੀ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਰਾਇ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਉ
ਦਾ ਤਲਾਉ ਲਵਾਇਆ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਏਹੁ ਤ੍ਰੈਏ ਫੇਰ ਏਮਨਾਵਾਦ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਆ
ਏ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾਂ ਟੇਕਿਆ ਤੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਓਥੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਫੇਰ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲੋ ਚਲੀਏ॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇਵ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਉਥੇ ਤਪ
ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਬਚਨ ਕਰੋ ਤਾ ਅਸੀ
ਆਪਨੇ ਘਰ ਹੋਇ ਆਵੀਏ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਇ ਜਾਵੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਉਤਾਵਲੇ ਨਾਹੀ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਦੇਵ ਨਾਮਾ ਇਕ ਜਿਮੀ
ਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਜਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਇਕ ਸਮੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ
ਕੀਆ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਘਰੋ ਬਡੇ ਨਿਰਧਨ ਹੈਸਨ ਪੁਤ੍ਰ
ਭੀ ਓਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਸੀ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਕਉ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਛੂ

੧੪੬ ਰਜੀ ਇਕ ਸੰਤਰੂਪ ਤਪਸੀ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਉਨ
ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵੀਏ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਿਨ ਦੋਨੋ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਵਾਸਤੇ ਜਥਾਸਕਤ ਦੂਧ ਲੈ ਕਰ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆ-
ਉ ਭਾਈ ਦੋਦਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾਂ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
ਰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੋਦਾ ਭੀ ਕਬੀ ਆਇ ਜਾਵੇ ਵਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਰਹੇ ਦੋ
ਹੁ ਦੋਦੇ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਰਸਨ ਕਰ ਜਾਵੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਵੋਹੁ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਆਈ ਦੂਧ ਲੈ ਕਰ ਅਰ ਵੋਹੁ ਦੋਦਾ ਭੀ ਮਗਰੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਦੋਦੇ ਕਉ ਸਦ ਕਰ ਆਖਿਆ ਕਹੁ ਦੋਦਾ ਕਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਭਗਵੰਤ ਧਨੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਸੋ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪ ਪਾਸੋ ਜੋ ਆਖੇਂ ਸੋ ਦਿਵਾਈਏ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਧ ਪੀਣਾ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਏਹੁ
ਨਦੀ ਭੀ ਦੂਧ ਦੀ ਵਗਦੀ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਪੀ ਸਕਨਾ ਹੈਂ ਤਿਤਨਾ ਹੀ ਪੀ ਲੈ ਤਾਂ ਦੋਦਾ ਲ
ਗਾ ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਵੇਖੇ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਦੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿ
ਸਚਾ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਈ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਮੰਗਾਗਾ ਸੋ ਕੁਛ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਣ
ਗੇ ਤਾ ਦੋਦੇ ਨੇ ਆਪਨੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਆ
ਇ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਦੋਦਿਆ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਦੋਦੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਮੈ ਹੋਵਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਦੋਦਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਦੋਦੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗ
ਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਮੰਗ ਦੋਦੇ ਆਖਯਾ ਜੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰ
ਪੂਰ ਹੋਵਾ ਏਹੋ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੋਦਿਆ ਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤੂੰ ਭ
ਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਸਚ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਦੋਦੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੀਵ ਹੀ
ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਓਥੇ ਹੋਰ ਲੋਗ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਵਲੋਂ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਨੇਦਾਰ ਕਰੋੜੀ ਆਰ
ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋ ਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸਭ
ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਤੋ ਫ
ਕੀਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਆਪਨੇ ਮਨੁਖਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਘੋ
ੜੀ ਸਜਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਵੋ ਅਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਉਠਾਇ ਆਵੀਏਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂ

ਥੇਨਕਰ ਲੈਆਵੀਐਗੇ ਜਾਉਸਕਰੋੜੀਏਨੇ ਏਹੁਬਾਤ ਮਨਮੈਂ ਠਾਨਕਰ ਘੋੜੀਤੇਚ
ੜ੍ਹਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਡਿਗਪਿਆ ਅਰ ਲਤਭੀ ਭਜਗਈ ਤਾ ਕਿਤਨੇਹਿਕ ਦਿਨਮੈਂ
ਜੇਤੇ ਪਾਇਆ ਰਹਿਆ ਜਾ ਫੇਰਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਤੁਰਨ ਫਿਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕਦਿਨ
ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਤਰਫ ਟੁਰਿਆ ਜੋ ਤਪੇਕੋਂ ਉਠਾਇਦੇਵੇਂਗੇ ਜਾ ਰਲਕਰ ਬਾਧਲਵਾਂ
ਗੇ ਜਦ ਏਹੁਬਾਤ ਉਸਕੇ ਮਨਮੈਂ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਹਵਿਚ ਅੰਧਾ ਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂ ਲੋ
ਕਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਰੂਹ ਸੁਧ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਓ
ਹ ਫਕੀਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਸੁਧ ਭਾਵਨ ਕਰਕੇ ਨੰ
ਗੀ ਪੈਰੀ ਟੁਰਦਾ ਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸ
ਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ ਤੇ ਦਇਆਵਾਲੇ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ
ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤਿਆ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਤਦੇ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਏਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜਾਂ ਜਥਾ ਸਕਤ ਜ਼
ਮੀਨ ਮੈ ਆਪਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਦਾ ਚਕ ਬਨਾਵੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾ ਥੋ
ੜੀ ਜੇਹੀ ਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੋਲੋਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀਚੰਦ
ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਆਣ ਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤੂਸੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਭੀ ਆਪਨੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮਾਂ
ਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਓਨਾ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਓਹੁ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ
ਕੰਠੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ
ਸਨਬੰਧੀਆ ਸਮੇਤ ਓਥੇ ਚਲੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅ
ਜ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਗਡੀਆ ਭਾੜੇ ਕਰਕੇ ਤੁਰਨੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠੇ
ਸੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੇਦ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਏਥੇ
ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਸ

੧੪੮ ਕਦੇ ਅਸੀਤਾਂਉਸਨੋਪਰਮੇਸਰਹੀਕਰਕੇ ਜਾਣਨੇਹਾਂ ਤੁਸੀ ਰਾਇਜੀ ਸਾਨੂੰਵਿਦਿਆ
ਦੇਹੋ ਜੋ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨਪਾਵੀਏ ਤਾਂਰ
ਇਨੇਕਾਲੂਨੂੰਵਿਦਾਦਿਤੀ ਕਹਿਓਸ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇਚਰਨਾਤੇ ਮਥਾਂਟੇਕਣਾਕ
ਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀਨਾਲ ਅਤੇਕਹਿਣਾਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਜੀਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚ
ਬਖਸਾਇ ਲੈਣਾ ਮੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰਨੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂਰਾਇਬੁਲਾਰਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਲੈ
ਕਰਟੁਰਿਆ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀ ਆਪਨੇਕੁਟੰਬੀਆਂਪਾਸਗਇਆ ਜਾਇਕਰਆ
ਖਣਲਗਾ ਜੋਭਾਈ ਬਾਬੇਜੀਨੇ ਆਪਨੇਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਸਦ ਭੇਜਿਆ
ਹੈ ਸੋਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਥੇਹੀ ਚਲਰਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੋਤੁਸੀ ਤਾਂਕਿਤੇ ਠਹਿਰਕੇ
ਨਹੀਬੈਠਦੇ ਅਤੇਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਘਰੋਂਕਢਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁਟਜਾਂਵੇਗੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਜਾਂ
ਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਬਾਬਲੈਕਰ ਬਾਬੇਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭੇਹੀ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇਜੀਨੂੰ ਆਇਕਰਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀਨੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਨੇਅਤੇ ਮਾਤਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਗਲਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇਆਖਨਲਗੇ ਅਸਾ
ਡੇਵਡੇ ਭਾਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਆਪਣੇਘਰ
ਦੀਕ੍ਰਿਸਾਣੀਛਡਕੇਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇਵਿਚ ਸਬਦਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀ ਏਹੁਕਿਰਸਾਣੀਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ਏਹੁਤਨਧਰਤੀਬੀਜਕਰਮਾਕਰੋਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿ-
ਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕ੍ਰਿਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥
ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤ ਸੁਤੋਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਸਖ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕ੍ਰਿਖਾਕਰੇਇਨਤਜਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆ
ਈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਹਿਜਬਰਾਖੇਕਮਲਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀ
ਸਸਪਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲਸਾਰੈ॥ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰ
ਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕਇਵਏਕਤਾਰੈ॥੩॥੧॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਹੇਪਿਤਾਜੀਇਸਤਨਨੂੰ ਧਰਤੀਕਰੋ ਅਰਸੁਭਕਰਮਾਂਦਾ ਬੀਜ
ਪਾਵੋ ਅਤੇਮਹਾਰਾਜਦੇਨਾਮਦਾਜਪਕਰਨਾਹੈ ਜੇ ਨ੍ਹਾਉਣ ਜਲ ਦੇਵੋ ਅਤੇਮਨਨੂੰਕ੍ਰਿ
ਸਾਨਕਰੋ ਅਤੇਮਹਾਰਜਦਾ ਧਿਆਨਕਰਨਾਹੈ ਸੋਆਪਨੇਰਿਦੇਵਿਚਸਮਾਵੋਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਕਤਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇਮਾਇਆ ਨੂੰ ਝੂਠ ਜਾਣਕੇ ਤਿਸ ਦਾਤਿਆਗਕਰੋ
ਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀਜਿਤਨੇਕੁਟੰਬੀਹੈਨ ਸੋਕਿਸੇਭੀ॰॰॰ਨਾਲਨਹੀ ਜਾਣਾ ਏਹਦਿਖ

ਆਵੇਭੋਗ ਜੋਹੈਨ ਅਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੂਸ੍ਰਹੈਨ ਇਨਾਦਾਤਿਆਗਕਰੋ ਅਤੇਜਪਤਪ ੧੪੯
ਸੰਜਮਤੁਸੀ ਆਪਨੀਖੇਤੀਦੇਰਖਵਾਰੇਬੈਠੋਵੇ ਤਾਂਤੁਹਾਡਾਮਨ ਆਪਨੇਆਸ੍ਰਮਵਿ
ਚਆਵੇਗਾ ਅਰਜੋਤੁਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਨੂੰਚੀਨੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਜੋਕੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਨਾਮਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤਿਸਕਾਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤ
ਛੇਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਜਦਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਤਮੇਨੂੰ ਚੀਨੀਏਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂਨੇਕ
ਹਿਆਬੇਟਾਰਾਗਦ੍ਵੈਖ ਅਗਿਆਨ ਏਹੁ ਕਈ ਅਸੰਖਜਨਮਾਦਾ ਚਲਿਆ ਆਵਦਾ
ਹੈ ਅਤੇਗਿਆਨਸੰਤਾਨੂੰਮਿਲਕੇਹੁਣਹੁੰਦਾਹੈ ਉਹਗਿਆਨ ਇਤਨੇਜਨਮਾਦੇ ਅਗਿ
ਆਨਨੂੰ ਕਿਉਕਰ ਕਟੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀ ਲਕੜੀਆਹਜ਼ਾ
ਰਬਰਸਾਂਦੀਆਇਕਠੀਆਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਹੋਵਨ ਅਗਨੀਪਬਰਦਵਿਚੋਰਿ
ਨਗਾਰੀ ਕਢਕੇਲਕੜੀਆਨੂੰਲਾਈਏ ਤਾਂ ਸਭੇਹੀ ਲਕੜੀਆਭਸਮਹੋਇਜਾਂ
ਦੀਆਹੈਨ ਜੇਤੇਸੇਹੀ ਲਕੜੀਆਦੀਨਿਜਾਈ ਆਗਿਆਨਹੈਤੇ ਸਾਧ ਸੰਤਦੇਮ
ਨਦੀ ਜੋਪ੍ਰੀਤਹੈ ਸੋਚਿਨਗਾਰੀਦੀਨਿਆਈਹੈ ਜੇਤੇ ਸੇਹੀ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਅਤੇਨਾਮ
ਦੀਪ੍ਰੀਤ ਅਗਿਆਨਨੂੰ ਅਤੇਪਾਪਾਨੂੰਨਾਸਕਰਦੀਹੈ ਏਹੁ ਸਭੇਬਾਤਾਕਰੇਣੀਆ
ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਕਰੋੜੀਏਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂ ਕਿਲਾ
ਬਣਵਾਂਦਾਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂਇਟ ਕਿਸਦੇਨਾਮਦੀਰਖਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਕਰਤਾਰਦੇਨਾਮਦਾਕਰਤਾਰਪੁਰਬਣਾਓ ਤਾਂ ਉਸਨੇਕਚਾਕੋਟ ਬਾਹਰ
ਲਾਬਣਾਇਆ ਅਤੇਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਕੇਬਣਾਏ ਤਾਉਥੇਬਾਬੇਜੀਦਾਕੁਟੰਬ
ਲਖਮੀਦਾਸਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਜੀ ਅਤੇਮਹਿਤਾਕਾਲੂਜੀ ਅਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀਭੀ
ਅਤੇਮਾਤਾਚੋਣੀ ਜੀਭੀ ਆਇਰਹੇ ਅਤੇਓਹਕਰੋੜੀਆਜਿਮੀਨਭੇਟ ਕਰਕੇਦਿ
ਦਿਆਲਗਾਹੋਵਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇ ਗੀਬਨਿਵਾਜ ਜੇਕੁਛਇਸਜਾ
ਗਾਜਿਮੀਦੀਪੈਦਾਇਸਹੋਵੇਗੀ ਜੋਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚ ਪਾਵੀਐਜੀ ਤਾਕਰੋੜੀ
ਆਮਥਾਂਟੇਕਕੇ ਵਿਦਿਆਹੋਇਆ ਅਤੇਦੋਦੇਂਦੀਆ ਗਊਆ ਅਤੇਮਹੀਆਂਦੇ
ਵਗਵਧਦੇਜਾਵਣ ਦਿਨੋਦਿਨ ਅਤੇ ਦਿਨਦਾਦੁਧ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁਚਾਵੈ
ਅਤੇਰਾਤਦਾਦੁਧਆਪਨੇਘਰ ਰਖੇ ਇਤਨੇਨੂੰਸਰਾਧਾਦੇਦਿਨ ਆਏ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇ
ਆਪਨੇਪਿਤਾਦਾ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਦੇਪੈਰ ਧੋਵਨਲਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਪੁਛਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀ ਇਹੁਕਿਸਵਾਸਤੇਇਤਨਾਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਕਾ
ਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀ ਮੇਰੇਪਿਤਾਦਾ ਸਰਾਧਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ

੧੫੦ ਪਿਤਾਜੀਜਬਲਗ ਵਾਸਨਾਬਧੀ ਆਂਹੋਈਆਂਹੈਨ ਸੋਤਬਲਗਪਿਤਰਨਰਕਸੁ
ਰਗਭੋਗਦੇਹੈਂਨ ਅਰਜਦਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਵਾਸਨਾ ਤੇਨਿਰਵਾਸਹੋਤਾਹੈ ਤਬਪਿਤਰਭੀ
ਮੁਕਤਹੋਤੇਹੈਂ ਜਿਸਤ੍ਰਾਲਲੂਕੇ ਦੇਹਥਾਵਿਚ ਗੁਡੀਦੀਡੋਰਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਪਿਛੋਂਰੰਦਾਡੋਰ
ਮੈਂਪਾਵਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਡੀਨੂੰਜਾਇਪਹੁੰਚਦਾਹੈ ਜੇਡੋਰਟੁਟਜਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਡੀਭੀਚਲੀ
ਜਾਂਦੀਹੈ ਤੈਸੇਹੀਜੇਹੜੇ ਆਗਿਆਨੀਹੈਨ ਸੋਉਨਕੇਮੋਹਕੀਡੋਰੀ ਪਿਤਰਾਂਨੂੰਪਹੁੰ
ਚਦੀਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਤੁਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇਅਖੀ
ਆਮੀਟੋ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਮੀਟੀਆ ਤਾਂ ਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਮੈਂ ਤਾਂਬੈਕੁੰਠਧਾਮ
ਵਿਚ ਬੈਠਾਹਾਂ ਅਰਜੇਹੜੇ ਚਹੁਜੁਗਾਂਦੇਪਿਤ੍ਰਹੈਨ ਸੋ ਸਭਚਤੁਰਭੁਜ ਸਰੂਪਧਾਰੇ
ਹੋਏ ਵਿਸਨਜੀਪਾਸਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾਂ ਸਭਕਾਲੂਦੇ ਗਲ ਵਿਚਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾਟਿਨਕ
ਲੂਪਿਤਰਾਂਦੇਗਲਮਿਲਦਾਰਹਿਆ ਪਿਤਰਾਂਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਕਾਲੂਤੂੰਧੰਨਹੈਂਜਿ
ਸਦੇਘਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਜੋਜਿਸਦੇਪਿਛੇ ਅਸਾ ਸਭਨਾਂਦਾ
ਉਧਾਰਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂ ਓਥੇ ਇਕ ਬਰਸਰਹਿਆ ਅਰ ਬਹੁਤੇਦਿਨ ਭੋਗਬੈ
ਕੁੰਠਦੇ ਕਾਲੂਨੂੰ ਭੋਗਨੇ ਵਾਸਤੇਮਿਲੇ ਫੇਰਕਾਲੂਪਿਤਰਾਂਨੂੰ ਆਖਿਆਭਾਈਮੈਂ:
ਤਾਮਾਤਲੋਕਨੂੰਜਾਣਾਹੈ ਅਤੇਫੇਰਮੈ ਦੇਹਨੂੰ ਤਿਆਗਕਰਕੇ ਏਥੇਤੁਹਾਡੇਪਾਸ
ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇ ਅਖੀਆਖੋਲੀਆ ਜਾਖੋਲਕਰ ਵੇਖੇਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਹੈ
ਨ ਅਤੇਕਾਲੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਦੇਪੈਰਹੀ ਅਜੇ ਧੋਵਦਾਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆ ਹੇਬੇਟਾਤੇ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਇਕਕੌਤਕ ਡਿਠਾਹੈ ਜੇਤੂੰਕਹੇ ਤਾਂ ਸਰਾਧਕਰੀਏ ਨਹੀਤਾਂ ਨਾਕਰੀ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀ ਜੋਉਤਮਪੁਰਖਕਿਰਿਆਕਰਦੇਹੈਨ
ਸੋਸਭਨਾਂਦੀ ਚਹੁਰਾਸਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਤੇ ਤੁਸੀਭੀ ਸਰਾਧਕਰੋ ਜੋ ਸਾਰੇਜਗਤਦੀਰੀ
ਤ ਚਲੀਜਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇ ਨਾਨਕਜੀਮੈਂ ਇਕਬਰਸਬੈਕੁੰਠਾਵਿਚ
ਰਹਿਆਜਾਹਾਂ ਅਤੇ ਏਥੇਂ ਅਜੇਮੈਂ ਉਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਪੈਰਧੋਂਦਾਹਾਂ ਏਹੁਬਾਤਬ
ਡੀਅਸਚਰਜਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀ ਮਹਾਰਾਜਦੀ ਮਾਇ
ਆਵਿਚ ਅਸਚਰਜਕੋਈਨਾਹੀ ਪਰਤੁਸੀਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦਾਨਾਮਚਿਤਕਰੋਤਾਂ
ਫੇਰਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰਨਿਮਸਕਾਰਕੀਤੀ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ ਦਾਰੂਪਜਾਣਿ
ਆ ਐਸੀ ਲੀਲਾਗੁਰੂਜੀਕਰਕੇ ਓਥੋ ਚਲਦੇਰਹੇ ਅਤੇਮਹਿਤਾਕਾਲੂ ਅਤੇ
ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀਓਥੇਰਹੇ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮਤੀਰਥਪ੍ਰਏਕਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਅਉਦੇ ਅਉਦੇ ਰਾਮਤੀਰਥਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ
ਦੇ ਨਾਵਨਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਏਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ੧੫੧
ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਅਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸਾਲਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮ
ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਲਾਇਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਬਾਰਾਂ ਟਿਕੇ ਲਗਾਇਕੇ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਚਉਕੜੀ ਮਾਰਕਰ ਅਤੇ ਡੰਡਉਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰ ਬਹੁਤ ਭੁਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਟਿ
ਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਐਸੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਰਬ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਨੇ ਹਾਰੇ ਹੈਨ ਜਾਂ
ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਖੀਆਮੀਟ ਕਰ ਮਾਲਾ ਲਗਾ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਕਰ
ਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉਤਾ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕਰ ਕਿਸ ਦਾ ਧਿਆ
ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਮੈਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ
ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਮੂਰਤ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕਰ ਧਿਆਨ ਕਿਸ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਤਪਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਸਰਜੀ ਤਿਨ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸ
ਭ ਤੈਨੂੰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨ
ਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਲਈਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋਂ ਸਾ
ਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇਕੇ ਗੁਪ
ਤ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋਂ ਸਭ ਕੁਛ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਮੇਤ ਠਾਕੁਰ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ
ਗਿਆ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਂ ਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਅ
ਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਗਾ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤਪਾਜੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਸਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਉਦੇ ਹੈਨ ਸ
ਭ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਦੇਖ ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪ
ਣਾ ਸਚ ਮੰਨਿਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਤਪਾਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਪੇਟ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਝੂਠ
ਬੋਲਦਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਟੁਕੜਾ ਖਾਵਦਾ ਸਾਂ ਔਰ ਇਸ ਮੂ
ਰਤ ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪ੍ਰਜੀ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਜਿਸ ਕੇ

੧੫੨ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਰਾ
ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇਆ ਜੀ ਅਰ ਲਗਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਤੇ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਛਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਤੈਨੂੰ ਏਵੈਂ ਹੀ ਰੋਟੀ ਪਹੁੰਚਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸੁ
ਧ ਆਤਮੇਂ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਵੇਂ
ਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਝੂਠ ਬਗੈਰ ਰੋਟੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅਖੀ
ਮੀਟਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਿਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਗ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਛੇ ਮਾਲ ਧਨ ਦਬਿਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਯਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ
ਉਠ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਧਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
ਕਲਿ ਨਹੀ ਜੋਗ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬ॥ ਥਾਨਿ ਸਟ ਜਗ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜ-
ਗ॥੧॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰ
ਸਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨ ਲੋਆ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛ
ਨਾ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮ ਅਲੋਇ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਤ ਧਰਮ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ
॥ ਸ੍ਰਿਸ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤ ਰਹੀ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧ
ਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ॥ ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ॥੪॥
੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵ
ਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਪਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਸ ਕਾਲ ਭੀ ਨਾ
ਹੀ ਜੋ ਮਰਨ ਤੇ ਰਖ ਲੇਵੇਂ ਅਤੇ ਏਹ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਛਡ ਦੇਵੇ ਸੋ ਸੁਣੋ
ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕੇ ਨਕ ਪਕੜ ਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਠਗਣ ਵਾਸਤੇ
ਸੁਣ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਠਗੀ ਵਗੀ ਤੇਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੈ ਅਬ ਕੇ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਰ
ਤੁ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਧ ਆਤ
ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੈਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨਾ ਪੂਜਾ

ਹੋਰ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤੂਟ ਤੀਰਥ ਦਿਵਾਲੇ ਕਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਹੇ ਦੇਵਤਾਂ ੧੫੩
ਕਪਟ ਕਉ ਛਡ ਕਰ ਪੂਜਨ ਕਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤ
ਪਾ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਧਨ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿਆ ਹੈ ਮੈਨੇ ਲੀਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ
ਹੋਰ ਦਾ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਦੇਵ
ਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਖੀਆ ਮੇਟਣੇ ਤੇ ਅਰਾਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਨੇ
ਲੋਕ ਸੁਝਤੇ ਹੈਂ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹੁ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਕੇ ਪਿ
ਛੇ ਧਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਚੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਸੁਝੈ ਜੀ ਹਮ ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੀ ਕਰਤੂਤ ਭੀ ਝੂਠੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆ
ਵਿਚ ਸੋ ਸਭ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੰਢਾਈ
ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਇਕਠੀ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਦਬ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਧਾ
ਅੰਨ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ ਹੰਢਾਇਆ ਕਪੜਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ
ਸੇ ਰੂਪਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਚਲਣ ਜਗਤ ਵਿਚ
ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸੁਣ ਸੁਆ
ਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਹੈਨ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਬਦ੍ਰਿ
ਸਟ ਹੈ ਓਨਾ ਦੀ ਚਰਮਦ੍ਰਿਸਟ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸਚਿਆਰ ਸਾਧ ਕਉ ਸਭ ਕੁਛ ਸੁਝਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਏਹ ਹੈ ਤੇ ਏਥੇ ਏਹੁ ਕੁਛ ਹੈ ਓਹ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਪਰਕ
ਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਉਨ ਕੇ ਆਪਨੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ
ਦਿਆਲ ਹੋਇ ਕਰ ਸਮਾਈ ਬਖਸਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੌ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸੰਸਾ
ਰ ਹੈ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੀ ਕੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੌ ਤੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਤਾ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿ
ਚ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਨੇ ਤਾ ਆਪਨਾ ਧਰਮ ਕਰ
ਮ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਪ ਬੁਧ ਪਕੜੀ ਹੈ ਸੋ ਕੌਣ ਕੌਣ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ
ਬੇਟੀਆ ਕਾ ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਸੋ ਬਡਾ ਹੀ ਪਾਪਾ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਹੋਇ ਕੇ ਤੁਰਕਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਨੇ ਬਣਜ ਬਿਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਕਾ ਦੀ

੧੫੪ ਭਾਖਾ ਬੋਲਦੇਹੈਨ ਏਹੁਭੀ ਅਤਅੰਤਪਾਪ ਹੈ ਤੀਜਾ ਪਰਾਈਇ ਸੂਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲਗਸ
ਟੀਤਦੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨੀ ਬੇਨਹਕ ਏਹੁਭੀਮ
ਹਾਪਾਪਦੇਸਿਰਪਾਪਹੈ ਅਤੇਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਜਸਉਚਾਰਹੁੰਦਾਹੋਵੈ ਓਥੇ
ਆਇਕਰ ਬਿਉਹਾਰ ਦੀ ਬਾਤ ਚਲਾਇਦੇਣੀ ਸੋਭੀ ਮਹਾਪਾਪਹੈ ਜੈਸੇਕਹਾਹੈਪ
ਪੀਭਗਤਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨਪਰਹਰੈਜਿਹਾਬਿਗੀ
ਧਤਹਜਾਇ॥ਸਰਮਕਰਹੀ ਸਾਕਤਾ ਸਾਧੂਮਿਲੈਨਿਸਿਗਾ॥ਮੁਕਤਧਰਾਰਥਪ
ਈਐਨਾਨਕਪਰੈਨਭੰਗ॥੧॥ਫੇਰਬ੍ਰਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀਕਲ
ਜੁਗਵਿਚਐਸਾਹੀਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾਹੈ ਜੀਪਰਜੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਦੇਭਜਨਬਿ
ਨਾਕੋਈਹੋਰਭੀਉਪਾਇਹੈ ਛੁਟਨੇਦਾ ਯਾ ਨਹੀ ਨਾਮਕੇਸਿਮ੍ਰਨੈਕਰਕੇਛੁਟੀਐਗ
ਸੋਮੈਨੂੰ ਆਖੋਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਬਿਨਾ
ਮੁਕਤੁਕਦੇਭੀਨਾਹੀਹੋਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ਕੀਰਤਨਮੈਚਿਤਲਾਵ
ਨੀਤਉਪਜੈਮਨਪਰਤੀਤਪਿਆਰ॥ਸਗਲਪਾਪਕਾਨਾਸਹੋਇ ਮੁਖਉਜਲ
ਹਰਿਦੁਆਰ॥ਬਿਨਾਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨਾ ਬਿਰਥੇਸਾਸਪਰਾਲ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨਸਾਰਹੈ ਹੋਰਛਾਡੁ ਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧॥ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣਕੈ ਓਹ ਪੰਡਿਤ
ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਰਗੁਰੂ ਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਗੁਪਤਾਸਿਖਪਾਸੋ ਉਸਨੂੰ ਠਾਕੁਰਕੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਮਗਾਇ
ਦਿਤੀ ਅਤੇਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀਪਾਸੋ ਮਾਲ
ਧਨਰਜਕੇ ਦਿਵਾਇਦਿਤਾਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਏਹੁ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕ
ਨਾਮ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਹੋਇਕਰ ਜਿਮਰ ਸੁਣਹੁ ਦੇਵਤਾਜੀ ਜਿਨਕੇ ਆਤਮੇ ਅੰਦਰ
ਸਚਹੈ ਤਿਨਾਕਉ ਸਚ ਮਿਲਿਆ ਜਬਸਚੇ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਤਬਦੁਨੀਆਕ
ਰਨਿਕਚੁ॥ਤਾਂ ਉਸਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਸਬ੍ਰਹਮਣਨੂੰ ਸਿਖਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਏ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕਦਿਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਨ ਅਤੇ ਇਕ ਅਚਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਖੁਧਿਆਰਥੀ ਨੇ ਆਨਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਰ
ਸੋਈ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਉ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਰੀ

ਹੋਈ ਰਸੋਈ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਥ ਭਰ ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਖੋਦਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੌਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅ ੧੫੫
ਤੇ ਲਕੜੀਆ ਧੋਇਕੇ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਲੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਹੱਥੀ ਰਸੋਈ ਕਰਕੇ ਖਾ
ਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅੰਨ ਕੋਰਾ ਹੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਅੰਨ ਜਕੋ
ਰਾਹੀ ਲੈਕਰ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਧਰਤੀ ਖੋ
ਦੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਹੀ ਹਡੀਆ ਨਿਕਲੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਖੋਦਦਾ ਹੀ ਫਿਰਿਆ ਜਾਂ ਫੇ
ਰ ਭੁਖ ਨਾਲ ਆਤੁਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਣ ਪਇਆ ਅਰ ਕਹਿ
ਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਨੀ ਰਸੋਈ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਓਹੁ ਸਮਾ ਹੁਣ ਬੀਤ ਗਇਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਵ
ਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਰਸੋਈ ਜਾਕਰ ਬਣਾਇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿ
ਆ ਪੰਡਿਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮ:੧ ਸੁਇਨਾ ਕਾ ਚੌਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰਾ॥
ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਾ॥ ਗਰੁੜਾ ਖਾ
ਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਾ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚੇ ਨਾਇ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵੈ ਪਾਸਾ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਾ॥ ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ
ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਾ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਾ॥੨॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵੈ ਸੇਖਾ॥ ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖਾ॥ ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਾ॥ ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸ ਬੰ
ਧਾ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰ ਹੋਵਗ ਸਾਰਾ॥ ਹੁਕਮ ਕਰੇ
ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤ ਭੰਡਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਅ
ਪਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ॥ਸਲੋਕ ਮ:੧ ਸਚ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣ ਨਾਮ ਜਪੇਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜੇ ਪਾਪਾ ਪੰਧ ਨ ਦੇਵਈ
ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚੌਕਾ ਕਰੋ ਅਗਰ ਰਿਦੇ ਦੀ ਮਲਨਤਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਕਦੀ ਭੀ ਨ ਭਿਟੈ ਜਾਵੈਗੇ ਇਹੁ ਸੁਣਕਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ
ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ॥ ਸੰਪੂਰਨ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਾਇਤ ਨਾਇਕ ਸ ਕਿਸੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਤਸੀਲ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਡਾ ਧਨਾਢ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬੂਹੇ ਉਤੇ ਸਤ ਧਜਾ ਗ
ਡੀਆ ਹੋਈਆ ਆਹੇ ਸਨ ਲਖ ਲਖ ਰੁਪਏ ਦੀਆ ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਏਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬ

੧੫੬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਬੜਾ ਆਦਰ
ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਸਰ
ਧਸੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਦੁਧ ਦਹੀ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਇਕੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਿਵਾਏ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰ
ਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਮੈਂ ਸੌ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਤਾ ਕੋ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੁਖਿਆ ਨੂੰ ਅਰ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੌ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਿ
ਵਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਿਮਤ ਦਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਾਗਾ ਥੀਂ ਪੰਜ ਕੋਹ ਤੇ ਹੈ ਇਕ ਮਲ੍ਹਾ
ਹੈ ਉਸ ਮਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਰੂਪ ਭੁਖਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ਤੂੰ ਓਥੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਰ ਡ
ਰੀਂ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁਧੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈਕਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਇਕ ਮਲ੍ਹੇ ਦੇ ਝਾੜੂ ਤਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਸ
ਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੌ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁ
ਧ ਹੋਇ ਆਈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁ
ਸੀਂ ਤੇ ਬੜੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਥੇ ਸੁਭ ਕਰਮੀ ਥੇ ਏਹ ਬਘਿਆੜ ਕੀ ਦੇਹ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਪਾਈ
ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦਸਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਕਾ ਸਮਾ ਆਇਆ
ਥਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਸ ਰਿੰਨਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ
ਪਹੁੰਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸ ਦੇ ਖਾਨ ਨੂੰ ਲੋਭਿਆ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਏਹੁ ਜਨਮ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਝ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲਕਰ
ਆਪਣ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ ਲੇਹੁ ਓਹੁ ਭੋਜਨ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਉਠਕਰ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਣਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅ
ਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਵਡਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
ਓਸ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹੁ
ਦਾਇਆ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿ

ਅਜਾਣੀਏਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੈਗੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਏਹੁ ਅਗਲੀਦਰਗਾਹੁ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ੧੫੭
ਹਾਲਕਰੇਗੀ ਇਸਮਾਇਆਕੋ ਮੇਰੇਸਾਥ ਪਰਲੋਕਵਿਚ ਜਾਣੇਕਾ ਯਤਨਦਸੋ ਜਿਸ
ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਚਸਹਾਇਤਾਹੋਵੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇਪਰ ਦਇਆਕਰੋ ਏ
ਤਨਾਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਅਧੀਨ ਦੇਖਕੇ ਸਾਹਿਬਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-
ਜੀਦੇ ਮਨਿ ਮਿਹਰ ਆਈ ਤਾਂ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਏਹੁ ਮਾਇਆਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰਦੇਅ
ਰਥ ਸੰਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂਕੋ ਖਵਾਇਦੇਹ ਇਸ ਬਾਤ ਦੇ ਜਾਮਨ
ਹਮਹੈਂ ਏਹੁ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇਨਾਲ ਚਲੇਗੀ ਮਾਇਆਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾ
ਰਾਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਪਾਕੜੀ
ਕਾਲਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਜਾਣਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾ
ਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨਗੁਰਕਾਲ
ਅਫਾਰੁ॥ਸਚਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਦ
ਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥੨॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਕਹਾਥ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇ
ਸੇਉਬਰੇਹੋਰਫਾਥੇਚੋਗੇਸਾਥ॥ਬਿਨਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਾਸੰਗੀਸਾਥ॥
ਥੁ॥ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਸਚਧਿਅ
ਨਾ॥ਮਨਮੁਖਸੂਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਜਿਨਾਗਿਆਨਾ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈ-
ਅਰਦਾਸਕਰਸਾਜਨਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਇਆਜਮ
ਦੂਤਮੁਏਬਿਖਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਹਉਵਸਾਨਾਉਵਸੈਮਨਆਇ॥੫॥ਬਾਝੁ
ਗੁਰੂਗੁਬਾਰਹੈਬਿਨਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਂਸਾਜਨਤੂੰਸੁਜਾਣ
ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅਤਿਨਾਪਾਰਾਵਾਰ॥ਤਿਥੈਕਾ
ਲਨਅਪੜੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦਅਪਾਰ॥੭॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰ
ਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਹੈਹੁਕਮੀਸਚਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਥੀਐ
ਇਨਾਜੰਤਾਵਸਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੧॥ ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰਦੁਨੀਚੰਦਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਚਰਨੀਲਗਾਤੇਹਥਬੰਨਕੇਕਹਿਓਸਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਕੋਈਟਹਿਲਦਸੋਜੀਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸੂਈਦਿਤੀਤੇਕਹਿਆਦੁਨੀਚੰਦਸੂਈਅਸਾਡੀਤੂੰਰਖਅਸੀਤੇ
ਰੇਪਾਸੋਂਅਗਲੀਦਰਗਾਹਮੇਂਲੇਵਾਂਗੇਤਾਂਦੁਨੀਚੰਦਸੂਈਲੈਕੇਆਪਨੇਘਰਆ

੧੫੮ ਇਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀਕੋ ਕਹਾ ਏਹੁ ਸੂਈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਜੇ
ਏਸੂਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦ੍ਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੰਗਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹੁ ਸੂਈ ਅਗੇ ਕਿਉਕਰ ਚਲੇਗੀ ਏਹੁ ਸਰੀਰ
ਕੋ ਲੈਕਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਦੇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਆਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਏਹੁ ਦੇਹ
ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਯਾ ਦਬਾਇ ਦਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਮੀਨ ਮੇਂ ਜਾਂ ਦਰਿਆਵੇ ਜਲ ਮੇਂ ਰੁੜ੍ਹਾਇ
ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਸਰੀਰ ਤਕ ਤਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀ ਸੂਈ ਕਿਸ ਤਰਾ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਸੂਈ ਨੂੰ
ਮੋੜ ਲਵਿਓ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸੰਤ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਦੂਨੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਏ ਓਹ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ
ਮਾਇਆ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਤ ਲਖ ਇਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਜੋ ਕੋਈ
ਓ ਭੁਖੇ ਕੋ ਰੋਟੀ ਨੰਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓ
ਹੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਓਨੇ
ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੋ ਹਮ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕੁ
ਕਹਿਆ॥ ਮ:੧ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰ ਸਾਹਾ
॥ਲਖ ਲਸ਼ਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰ ਲੰਘ
ਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹਾ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹਾ ਨਾ
ਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਐ ਸਾਹ ਕਈ ਪਾਤਸਾਹਾ॥੧॥ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕੇ ਦੂਨੀਚੰਦ ਨੇ ਅ
ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਬੜੀ ਸਰ
ਧਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬੜੀ ਸਰਧਾ ਕੇ ਸਾਥ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਹੇ
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਦੀਨਾ ਬੰਧ ਸੁਆਮੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪ ਨੇ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਅਬ ਹਮ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਭਏ ਹਾਂ ਜੈਸਾ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਤੈਸਾ ਹੀ
ਕਰੈਂਗੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੂਨੀਚੰਦ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਸੀ
ਚੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵਲ ਛਲ ਕਰੀਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ
ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਇਕਠਿਆ ਕਰਦਿਆ ਆਰਬਲਾ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਧਰਿ
ਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜੀਵ ਦੇਹ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਏਹੁ ਧਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ
ਤਿੰਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮੇਂ ਹੈਨ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਿਆ ਧਨ ਦੇ

ਮਾਲਕਹੋਰਹੋਗਏ ਸਨਬੰਧੀ ਸਮਸਾਨਮੇ ਜਾਇਕਰਜਲਾਇਆਇ ਪਾਣੀਨੂੰਜੇ
ਨਾਵਾਸਤੇ ਛਲਵਲਕਰਦਾਸੀ ਤਨਦੇ ਦਾਹਤੀਕਰਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀਰਹਿਆ ਤੇ
ਜੋਕਰਮਾਇਸਦੇਮਿਤ੍ਰਓਹੁ ਪ੍ਰਲੋਕਤੀਕਰਨਾਲਰਹੇਭਲੇ ਬੁਰੇਕਾਫਲਦੇਕਰ
ਹਟਤੇਹੈਂ ਇਸੀਵਾਸਤੇਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੁਭਕਰਮਕਰੋ ਪਦਾਰਥਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇਅ
ਰਥਖਰਚਕਰੋ ਜੋਸਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾਕਰੇ ਇਸ
ਲੋਕਮੇਂਜਸਹੋਵੇਗਾ ਪ੍ਰਲੋਕਵਿਚ ਸੁਖਭੋਗੋਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬਚਨਮਾਨ
ਕਰਦੁਨੀਚੰਦਨੇ ਸਤਲਖਕੇ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਅਰਥਦਾਨਕੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਭਰਤ
ਦੋਨੋ ਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਨ ਸਤਿਸੰਗਤਕਰਦੇਰਹਨ ਆ
ਏ ਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾਕਰਨ ਛਾਦਨਭੋਜਨਦੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਣੇ ਤੇ ਨਿਹਾਲਹੋਏ
ਤਹਾਂਤੇ ਗੁਰੂਜੀਚਲੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇਜੀਯਾ
ਦਕੀਤਾਹੈ ਚਲੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇਜੀਕੀਖੁਸੀਕਰੀਏ ਇਤਨਾਕਹਿ
ਤੇਹੀ ਸੇ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਬੇਬੇਜੀਦੇ ਘਰ ਜਾਇਵੜੇ ਤੁਲ
ਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈਜੀ ਆਇਆਹੈ ਏਹੁਸੁਣਕਰਬੜੀਪ੍ਰ-
ਸੰਨਹੋਈ ਬੰਦਨਾਕਰਨੇਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇਤ੍ਰਥੀਜਲਆਇਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਬੇਬੇਜੀਦਾਸਿਰ ਆਪਨੇਦੋਨੋਹਥਾਂਤੇ ਲੈਲਿਆ ਅਰਮੰਜਾਬਿਛਾਥਾ ਗੁਰੂ
ਜੀਬੈਠਗਏ ਕੁਸਲਪੂਛਾ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਇਤਨੇਮੇ ਜੈਰਾਮਜੀ ਨੇ ਸੁਣਿ
ਆਕਿ ਭਾਈਜੀ ਆਏਹੈਨ ਉਸੀਛਿਨਮੇ ਜੈਰਾਮਜੀ ਆਏ ਦਰਸਨਕਰਕੇ ਬਡੇ
ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਬਾਬਾਜੀਕੋਬੰਦਨਾਕਰਕੇ ਭਾਈਆਜੈਰਾਮਜੀਪਾਸਬੈਠਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਹਿਤਕੁਸਲਖੇਮਪੂਛਾ ਅਰਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਭਾਈਜੀ ਬੜੀਮੁਦਤਹੋਗਈਹੈ
ਆਪਨੇਦਰਸਨਨਹੀਂਦੀਆ ਸਾਨੂੰਬਿਸਾਰਛਡਿਆਹੈ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨਕਰ
ਨੇਕਰ ਸਾਡਾਮਨਬੜਾ ਆਨੰਦਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇਮੈਂ ਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਆਪ
ਏਥੇਹੀਰਹੀਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਠੇਸਿਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰਬੜਾਆਨੰਦਦੇਵੇਗਹੋ ਇਤਨੇਮੈਂ-
ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਭੀ ਬਾਹਰਤੇ ਆਏਗਏ ਨਮਸਕਾਰ ਬਾਬੇਜੀਦੇ ਚਰਨਾਪੁਰਕੀਯ
ਸਮੀਪਬੈਠਗਏ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਆਜੀ ਰਟਨਕਰਨੇਕਰਹੁਣ
ਆਪਦੇਪਾਸ ਨਹੀਰਹਾਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਯਾਦਕਰੋਗੇ ਮੈਂਤਦੋਹੀ ਤੁਹਾਡੇਪਾਸ ਆ
ਇਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਦੇਰਤੋਬਿਨਾ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇ ਧੀਰਜਦੀਆ ਤਾੜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਂ
ਰਹੇ ਜਬਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਸਮਾਹੂਆ ਬੇਬੇਜੀਕੋ ਜੈਰਾਮਕੋ ਸਿਰੀਚੰਦ ਸਭਕੋ ਮਿਲਕਰਧੀ

੧੬੦ ਰਜਦੀਆਤੇਗਮੂਕਰਤੇਭੁਏਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਆਇਕਰਮਿਲੇਕਰਤਾਰਪੁਰਮੈਂਆਏ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਆਪਨੇਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰਤਿਲਵੰਡੀਜਾਇਕੇਮਿਲ
ਆਵਾਂਸੁਨਕਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਸੇਅਰਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰੇਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰਮਰ
ਨਨਹੀਦੇਂਦੇਸਾਡੇਹੁੰਦਿਆਸੰਬੰਧੀਆਂਦੀਚਿੰਤਾਨਾਕਰਤੇਰੇਟਬਰਕੋਜਮਨੂੰਪ
ਹੁੰਚਨਨਹੀਦੇਂਦੇਹਛਾਹੁਣਤੇਰੇਮਨਮੈਂਸਨਬੰਧੀਆਂਕਾਮੋਹਜਾਗਿਆਹੈਜਾਹੁਮਿ
ਲਆਓਬਹੁਤਾਚਿਰਨਾਲਾਵੀਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਂਕਿਆਲੈਕੇਘਰਜਾ
ਵਾਂਖਾਲੀਜਾਵਾਂਓਨਾਨੂੰਕਿਆਲੈਜਾਵਾਂਮੇਰੇਹਥਦੀਤਰਫਦੇਖਨਗੇਸਤਿਗੁਰੂ-
ਜੀਨੇਕਹਿਆਰੋੜ੍ਹਿਆਂਦੀਮੁਠਭਰਕੇਕਪੜ੍ਹੇਦੇਪਲੇਬੰਨਲੈਜਿਸਾਨਕਰੀਘਰਜਾਕੇਖੋ
ਲੀਂਜੋਕੁਛਰਾਹੇਂਗਾਸੁਹੋਇਜਾਵੇਗਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਓਸੇਤਰਾਕੀਤਾਰੋੜ੍ਹਿਆਂਦੀਮੁਠ
ਭਰਲਈਕਪੜ੍ਹੇਦੇਪਲੇਬੰਨਕੇਟੁਰਗਿਆਬੜਾਖੁਸੀਹੋਇਘਰਨੂੰਗਿਆਅ
ਪਨੇਪਰਵਾਰਨੂੰਜਾਇਮਿਲਿਆਪਾਲਿਓਂਖੋਲਕੇਘਰਦਿਆਂਨੂੰਦਿਤੇਸੋਨੇਦੇ
ਰੋੜ੍ਹੇਹੋਇਗਏਬੜੇਖੁਸੀਹੋਏਲੋਕਾਂਨੇਸੁਣਿਆਮਰਦਾਨਾਸੋਨੇਦੇਰੋੜ੍ਹੇਲਿਆਇਆ
ਹੈਲੋਕਪੁਛਣਆਵਨਤੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀਕੁਸਲਪੁਛਣਬੜੀਮਧਰਬਾਣੀ
ਸਾਥਮਰਦਾਨਾਸਰਬਕੋਕਹੈਕੁਸਲਆਨੰਦਹੈਤੇਸਭਕੋਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੇਮਿਲਿਜ
ਕੋਈਕਾਲਮਰਦਾਨਾਆਪਨੇਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰਮਿਲਕੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਆ
ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ।

ਅਗੇਸਾਖੀਬਾਬੇਜੀਦੇਘਰਦਾਸੀਦੀ। ੫

ਇਕਦਿਨਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਮੈਂਆਪਨੇਘਰਵਿਚਸੁਖਨਾਲਸੁਤੇਹੋਏਹੈ
ਸਨਅਤੇਰਸੋਈਤਿਆਰਹੋਇਰਹੀਸੀਜਬਰਸੋਈਤਿਆਰਕਰਕੇਰਸੋਈਏਨੇਮਾ
ਤਾਜੀਕੋਕਹਿਆਮਾਤਾਜੀਰਸੋਈਤਿਆਰਹੈਤਾਂਮਾਤਾਜੀਆਪਕਿਸੀਕਾਰਜਮੈਂ
ਬੈਠੇਥੇਆਪਨੀਦਾਸੀਕੋਕਹਿਆਅਰੀਜਾਇਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਜਗਾਇਲਿ
ਆਉਤਾਂਓਹਲੌਂਡੀਗੁਰੂਜੀਕੋਲਗੀਜਗਾਵਣਹੋਰਤਾਂਉਸਪਾਸੋਂਕੁਛਨਾਹੋਇ
ਆਇਆਆਪਣੀਜਿਹਬਾਨਾਲਲਗੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਚਟਣਤਾਂਚਰਨਚਟ
ਨੇਹੀਨਾਲਲੌਂਡੀਦੀਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਹੋਗਈਅਰਅਗਮਨਿਗਮਦੀਸੋਝੀਹੋਇਗਈ
ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਕਿਨਾਰੇਪਰਖੜ੍ਹੇਹਨਕਿਸੇਸਿਖਦਾਬੇੜ੍ਹਾਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਡੋ
ਲਿਆਗੁਰੂਜੀਪਾਰਕਰਦਿਤਾਬੇੜ੍ਹੇਨੂੰਏਹੁਕੌਤਕਦੇਖਕੇਲੌਂਡੀਉਠਕਰਮਾਤਾ
ਜੀਪਾਸਆਈਅਤੇਆਇਕਰਕਹਿਆਮਾਤਾਜੀਗੁਰੂਜੀਏਥੇਨਹੀਜਾਆਵ
ਨਗੇਤਾਂਜਗਾਵਾਂਗੀਤਾਂਮਾਤਾਜੀਨੇਸੁਨਕਰਕਹਿਆਅਰੀਗੁਰੂਜੀਤਾਂਸੁਤੇ

ਪਏ ਆਹੇ ਦਾਸੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਬੇੜਾ ਕਢਦੇ ਹੈਨ ਏ ੧੬੧
ਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ
ਏਹੁ ਲੌਂਡੀ ਭੀ ਅਜ ਸਾਨੂੰ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਬਾਤ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਕੁਛੁ ਆਖੇ ਜੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਰਸੋਈ ਏਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਭੋਜਨ ਆਇਕੇ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੇ
ਇਸਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਜਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਜਗਾਇਕੇ ਕਹੁ ਰਸੋਈ ਪਾਓ ਇਸ ਨੇ ਆਇਕੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੌ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਢਦੇ ਹੈਨ ਜਦ ਆਵਨਗੇ ਤਦ
ਜਗਾਵਾਂਗੀ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਝਲੀਆਂ ਕ
ਮਲੀਆਂ ਦੇ ਆਖੇ ਲਗੀਦਾ ਨਾਹੀ ਜਦ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਦਾਸੀ
ਕਮਲੀ ਝੱਲੀ ਹੋਇ ਗਈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਲੌਂਡੀ ਕੀ ਬੁਧਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਘਰ ਰਹਿਕਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਕੀ ਧੀ ਚੋ
ਣੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਤਾਂ ਚਲੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਦ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਹੋ ਤਾ ਸਾਨੂੰ ਭਾਣੇ ਰਾਜ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾ ਬਚ
ਨ ਹੋਇਆ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਨਿਸਚਾ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਰਖੋ ਸ
ਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਅਚਰਜ ਦੀ ॥ "
ਇਕ ਸਿਖ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਓਹ ਆਏ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ
ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਜੋ ਦੇ ਓਹ ਸਿਖ ਸਾਧ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨ ਜਾਇ
ਆ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਸੀ ਮਰੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਪੁਛਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਮੈਂ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅ
ਚਰਜ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਜਾਵੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਜਾ
ਵੈ ਪਰ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ ਨਿਸਾ ਨਾਹੀ ਹੋਵੈ ਪਰ ਓਹ ਸਿਖ ਸੰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ ਮੰਨਿ ਲੈਵੇ ਅਤੇ
ਮਨ ਭੰਗ ਕਿਸੀ ਦਾ ਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਏ ਘਾਲ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ
ਤਰੁਫਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆਂ ਦੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸਿਖ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਘਾਲ
ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਹੋਏ ਹੈਨ ਚਲੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਆ
ਏ ਓਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਭਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਤ
ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਅਧੋਕੇ

੧੬੨ ਹ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ
ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਚਰਜ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਖੁਸੀ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਠ ਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਆ ਕਰਦਾ
ਸੀ ਜਬ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਰਿਆਉ ਨਾਵਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ-
ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਪਿਛੋ ਉਠ ਕਰ ਆਪ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਤਿ
ਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਬ ਸਵੇਰੇ ਸਿਖ ਨਾਇ ਕਰ ਆਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛ
ਕਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਨਿਤ ਉਸ
ਦਾ ਏਹੁ ਨੇਮ ਥਾ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਸਿਖ ਨਾਵਣ ਵੜਿਆ ਆਸੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿ
ਆ ਨਾਲ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮਛੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਓਹ ਮਛੀ ਇਕ
ਦਿਨ ਮੁਲਤਾਨ ਜਾਇ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਜਲ ਵਿਚ ਤਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਇਕ ਝੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ
ਪਾਇਆ ਦਰਿਆਇ ਵਿਚ ਓਹ ਮਛੀ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਝੀਵਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਮਛੀ ਬ
ਡੀ ਸਾਰੀ ਇਕ ਹੈ ਓਹ ਝੀਵਰ ਮਛੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਕਰ ਵੇਚ ਆਇਓ ਓਹ ਮਛੀ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਖਾਧੀ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਜਨ
ਮ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਦਿਤਿਆ ਬਡੀ ਸਾਦੀ ਕੀਤੀ ਬਾਲਕ
ਜਨਮੇ ਦੀ ਜਾ ਬਡਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਬਡਾ ਕੁ
ਟੰਬ ਹੋ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਵਾ ਲਖ ਦਾ ਬਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਜਿਉ ਲਾਹੌਰ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਵਣਜ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਸੰਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇ
ਵਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਜਾ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਰਹੈ ਤਾਂ ਦਰਿਆਇ ਨਾਵਣ ਜਾਵੇ ਤੇ ਨਿਤ ਸਿਖ
ਣੀ ਆਵਦਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਹੋਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਕੇ
ਸਿਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ ਜਾਇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਉ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ
ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਚਾਰ-
ਫਕੀਰ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਸਿਖ ਨੇ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਵਿ-
ਦਿਆ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸਾਧਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਅਸਾਡੀ ਅ
ਮਾਨਤ ਤੂੰ ਰਖ ਜਾਂ ਅਸੀ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵਾਗੇ ਤਾਂ ਤੈਥੋ ਏਹੁ ਲਾਲ ਅਸੀ ਮੰਗ-
ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੀਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੋ ਕਿਆ
ਜਾਪੇ ਤੁਸੀ ਕਦ ਆਵੋਗੇ ਅਤੇ ਜੀ ਸਾਸਾ ਦਾ ਕੁਛ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀ ਮੈਂ ਇਹੁ ਲਾਲ ਨ

ਗੀ ਰਖਵਾਜੀ ਫੇਰ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਸਾਧਾਨੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਏਹੁ ਲਾਲ ਰ ੧੬੩
ਖਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਪਰਤੂ
ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖ ਜਾਵੋ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖਾ
ਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਾਧ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਤੁਸ
ਏਨਾਨੂੰ ਦੇਦੇਵਣੇ ਤਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ ਚਾਰ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਰਖਕੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤ
ਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਿਖ ਜਿਉ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਨ੍ਹਾਵਣ ਨੂੰ ਵੜਿਆ
ਤਿਉ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾਂ ਮੱਛੀ ਤਰਦੀ ਹੋਈ ਲਾ
ਹੌਰ ਆਇ ਨਿਕਲੀ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਦਿਨਾ ਪਿਛੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮੂਹਿ ਤੇ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਾਲ ਛ
ਯਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਦਰਿਆਇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰ ਜਪਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਘ
ਰ ਨੂੰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਜ ਤੂਸੀ ਸਵੇ
ਰੇ ਹੀ ਆਏਂ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਸਤਿਨਾਮੀਏ ਅਜ ਮੈ ਨੂੰ ਕੁਛ ਕ ਮਛੇ ਤੋਂ ਦਾ ਸੀਤ
ਲੇਦਾ ਸਿਖ ਨੇ ਸਿਖਣੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਤੂ ਅਜ ਕਿਉਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਗੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਹੀਸਾਂ ਤਾਂ ਆਪ-
ਆਵਦੇ ਸੇ ਅਜ ਮੈਂ ਚਾਵਲ ਹੀ ਨਿਚੋੜਨੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖ ਚੁਪਕਰ ਰਹਿਆ ਪਰ ਸੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਅਰ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਕਿਤਨਾ ਕਰਿ
ਰਕੀ ਮਕਰਦਿਆਂ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਵਦਿਆ ਗੁਜਰ ਗਏ ਕਿਤਨੇ ਬਰਸ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ
ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰ ਦਿਖਲਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਐਸਾ ਅ
ਸਚਰਜ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ-
ਤਿਸਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਕਰ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿ
ਰਤ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਚਾਰੇ ਫਕੀਰ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ
ਲਾਹੌਰ ਵਿਚੱ ਆਏ ਜਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਓਹ ਜੇਦਨ੍ਹਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸੀ ਸੋ
ਈ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਪਨੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਉ
ਸਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਓਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੈਂ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਕਰ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਏਥੇ ਹੀ ਚੁਗਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਅਮਾ
ਨਤ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਓਹ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਮੁਲਤਾ

੧੬੪ ਨਾਵਿਚ ਮੇਰੇਪਿਤਾਪਾਸਹੈਨਸੋ ਤੁਸੀ ਓਥੋਂਜਾਇਕਰਲੈਆਉ ਮੈਂਤਾਂਏਥੇ ਆਵੇਨਾਹੀ
ਤਾਓਹਫਕੀਰਚੁਪਕਰਰਹੇ ਜਾਂਕਿਤੇਕਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਚਾਰੇਫਕੀਰਮੁਲਤਾਨ
ਵਿਚਆਏ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰਦੀਦੁਕਾਨਪਰਬੈਠੇ ਤਾਂਉਸਸਾਹੂਕਾਰਨੇਰਾਤ
ਨੂੰਬਹੁਤਸੇਵਾਕੀਤੀ ਜਾਸਵੇਰਹੋਈਤਾਂ ਸਾਧਵਿਦਿਆਹੋਵਣ ਲਾਗੇਤਾਂ ਓਨਾਕਹਿਆ
ਹੇਸਾਹੂਕਾਰਜੀ ਚਾਰੇਲਾਲ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਦੇਹੁ ਤਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ
ਸੰਤਜੀ ਮੇਰਾਇਕੋਹੀ ਲਾਲਥਾ ਸੋ ਮਰਗਿਆਹੈ ਅਰਮੈਂ ਕਿਆਜਾਣਾਜੋਤੁਹਾਡੇਲਾ
ਲਕੇਹੇ ਜੇਹੇ ਹੈਸਨਤਾਂ ਏਹੁਗਲ ਸੁਣਕਰਚਾਰੇਫਕੀਰ ਹੈਰਾਨਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂਫਕੀਰਾ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤਕਿਉ ਪਚਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਉਸਸਾਹੂ
ਕਾਰਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਧੋ ਮੇਰਾਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰਸੀ ਸੋਈ ਦਰਿਆਇਵਿਚ ਡੁਬਕੇ ਮਰ
ਗਿਆਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀ ਹੋਰਨਾਨੂੰ ਪੁਛ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਓਨਾਫਕੀਰਾਨੇਹੋਰਨਾਲੋਕਾਪਾਸੋ ਪੁਛਿ
ਆਤਾਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾਨੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਇਸਦਾਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰਸੀ ਸੋਭੀ ਦਰਿਆਇ
ਵਿਚ ਡੁਬਕੇ ਮਰਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਫਕੀਰ ਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੇ ਅਰਕਹਿਆ
ਫਕੀਰਾਨੇਹੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰਨੂੰ ਮਿਲਾਇਦੇਈਏ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀ
ਅਮਾਨਤ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧਜੀ ਕਦੀ ਮੋਏਹੋਏ ਭੀ ਜੀਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਓਨਾ ਫਕੀਰਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਹੌਰਵਿਚ ਵਣਜ ਬੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਆਏਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾ ਆਪਨੀ ਅਮਾਨਤ ਮੰਗੀਸੀ
ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਚਾਰੇਲਾਲ ਤੁਸਾਡੇ ਮੇਰੇਪਿਤਾਪਾਸਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਓਥੋ-
ਜਾਇਕਰ ਲੈਲਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਲਕਰ ਮੈਂ
ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੰਜ ਲਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾ ਓਹਨਾ ਫਕੀਰਾਨੇਕਹਿ
ਆ ਚਲੋ ਸਾਹਜੀ ਤੁਸੀ ਲਾਹੌਰਨੂੰ ਅਸੀਤੈਨੂੰ ਓਹ ਮਿਲਾਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਦੇਮਾ
ਤਾਪਿਤਾ ਅਰਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਆਏ ਅਰ ਦਰਿਆਉ ਉਪਰ
ਆਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਏਥੇਹੀ ਰਹੋ ਦਰਿਆਉ ਦੇਕਿ
ਨਾਰੇ ਬੈਠੋ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਲੈਆਵੀਏ ਜੋਦੇਖਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ
ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਅਰ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਸਿਖਦੀ ਦੁਕਾਨਪ
ਰਆਏ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਅਗੋਂ ਸਿਖ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਓਨਾਨੂੰ ਲੈਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਧਾ ਕਹਿਆ ਆਹੋ ਭਾਈ ਜੀ-
ਲੈਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਆਖੀ

ਨਹੀਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਪੰਜਾ ਰੁਪਿਆਂ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਆਇ ਦਰਿਆਇ ਉਪਰ ਮਾਤਾਅ
ਰ ਪਿਤਾ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਉਠਕੇ ਮਿਲਿਆ ਗਲੇ
ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਹਵੇਲੀ ਭਾੜੇ ਲੀਤੀ ਅਰ ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਨੂੰ ਆਣ ਬਿਠਾਇਆ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਕਿਆ ਜੁਗਤ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਜ
ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਕਿਓ ਨਹੀ ਸੌਂਦਾ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਟ
ਦੀ ਰਾਖੀ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਨੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਆਊ ਜੋ ਓਹ ਰਾ
ਤ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਦੋਇ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜ
ਇਕੇ ਦੂਰ ਖੜੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਹਟੀ ਸਾਂਭੀ ਤੇ
ਸਿਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਲਗ ਚਲੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ
ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਟਿਕਾਣਾ ਦੇਖਕੇ ਘਰ ਉਠ ਆਈ ਅ
ਰ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰਸ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਭੀ ਦੇਖ ਲਵਾਂ ਜਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੀ
ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਪੜੇ ਲੈਕੇ ਪਾਹਰ ਕਰ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੂਰ ਜਾ
ਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਹਟੀ ਸਾਂਭੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖ-
ਉਠ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਸਿਖਨੀ ਭੀ ਉਠ ਚਲੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲਤਾਨ
ਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਭੀ ਪਿਛ ਦਲੀਜ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਫਲਾ
ਨੇ ਸਖਸ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਗੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਸਿਖ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲ
ਤਾਨ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗੋਂ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਮੁਸਾਫਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਆਣ ਪਿਲਾਉ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਓਹ ਕੌਤਕ ਸਭ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਸਸੁ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੁਰਿਘ ਲਗੀ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰਸ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਸਿ

੧੬੬ ਖਣੀਨੇਆਪਨੀਸਸਦੇਪਾਸਕਹੀਤਾਂਸਿਖਦੀਮਾਤਾਨੇਆਪਨੇਭਰਤਾਪਾਸਕ
ਹੀਜੋਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਦੇਛੋਈਹੋਰਭੀਮਾਤਾਪਿਤਾਹੈਨਤੇਇਸੜੀਪੁਤ੍ਰਹੋਰਭੀਹੈਨਧੀਆ
ਆਵਿਕਏਹੁਕਿਅਚਰਜਹੈਤਾਂਸਿਖਦੇਪਿਤਾਨੇਕਹਿਆਜੋਤੂੰਕਿਸਤੇਸੁਣਿਆ
ਹੈਤਾਂਸਿਖਣੀਨੇਕਹਿਆਤੇਰੀਨੂੰਆਪਣੀਅਖੀਦੇਖਆਈਹੈਫੇਰਅਗਲੇ
ਦਿਨਲਾਹੌਰਦੇਮਾਤਾਪਿਤਾਸਭਸਿਖਦੀਦੁਕਾਨਦੇਦੂਰਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਏਜਾਂਚਾਰਘ
ੜੀਆਂਰਾਤਗਈਤਾਂਸਿਖਹਟਸਾਂਭਕਰਉਠਚਲਿਆਤਾਂਜਾਂਦਾਜਾਂਦਾਹਵੇਲੀਦਿ
ਰਜਾਇਵੜਿਆਤੇਪਿਛੋਲਾਹੌਰਦਾਕੁਟੰਬਭੀਅੰਦਰਜਾਇਵੜਿਆਤਾਂਸਿਖਨੇਦੇ
ਖਕਰਆਖਿਆਜੋਤੁਸੀਏਥੇਹੀਬੈਠੋਤਾਂਫੇਰਸਿਖਆਪਅੰਦਰਗਇਆਅ
ਗੋਂਮੁਲਤਾਨਦੇਪੁਤ੍ਰਧੀਆਗਲਨੂੰਆਇਚੰਬੜੇਤਾਂਉਪਰਤੇਮਾਤਾਨੇਆਖਿਆ
ਹੇਪੁਤ੍ਰਆਇਆਹੈਂਜਾਂਘੜੀ੧ਗੁਜਰੀਤਾਂਮੁਲਤਾਨਦੇਕੁਟੰਬਨੇਕਹਿਆਏਹੁ
ਕੌਣਹੈਨਤਾਂਸਿਖਨੇਕਹਿਆਏਹੁਮੇਰੇਮਿਲਾਪੀਹੈਨਅਜਮੈਂਏਨਾਨੂੰਰਖਿਆਹੈ
ਭਲਕੇਏਹੁਟੁਰਜਾਵਨਗੇਤਾਂਸਿਖਨੇਰਾਤਨੂੰਓਨਾਦੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀਜਾਂਸਵੇਰ
ਹੋਈਤਾਂਲਾਹੌਰਵਾਲੇਕੁਟੰਬਦੇਲੋਗਾਂਨੇਕਹਿਆਜੋਏਹਤਾਂਪੁਤ੍ਰਸਾਡਾਹੈਮੁਲਤਾ
ਨਵਾਲੇਕਹਿਨਜੋਏਹੁਪੁਤ੍ਰਸਾਡਾਹੈਏਹੁਝਗੜਾਲਾਹੌਰਵਿਚਪੈਗਇਆਅਰ
ਲੋਕਭੀਸੁਣਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏਤੇਕੁਟਵਾਲਭੀਏਹੁਝਗੜਾਸੁਣਕੇਹੈਰਾਨਹੋ-
ਇਰਹਿਆਤਾਂਕੁਤਵਾਲਨੇਸੂਬੇਦਾਰਨੇਜਾਕੇਖਬਰਕੀਤੀਜੋਜੀਏਹੁਇਕਅ
ਜੇਹਾਝਗੜਾਆਇਆਹੈਤਾਂਸੂਬੇਅਤੇਕਾਜੀਨੇਮੁਲਤਾਨਵਾਲੇਕੁਟੰਬਨੂੰਸ
ਦਕੇਆਖਿਆਜੋਭਾਈਏਹਤਾਂਏਨਾਦਾਪੁਤ੍ਰਹੈਤਾਂਮੁਲਤਾਨਵਾਲੇਮਾਪਿਆ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਤਾਂਪੁਤ੍ਰਅਸਾਡਾਹੈਅਰਲਾਹੌਰਵਾਲੇਮਾਪੇਕਹਿਣਜੋਏ
ਹੁਪੁਤ੍ਰਸਾਡਾਹੈਤਾਂਕੋਈਦਿਨਝਗੜਾਪੈਂਦਾਰਹਿਆਸਾਹਦੀਆਗਵਾਹੀਆਂ
ਪੁਛਦੇਰਹੇਝਗੜਾਚੁਕੇਨਾਹੀਫੇਰਮੁਲਤਾਨਵਾਲੇਕੁਟੰਬਲਾਹੌਰਦੇਸੂਬੇਅਤੇ
ਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆਜੋਸੁਣੋਜੀਤੁਸੀਮੁਲਤਾਨਦੇਸੂਬੇਅਤੇਕਾਜੀਨੂੰਲਿਖਭੇਜੋ
ਫਲਾਨੇਸਾਹਿਦਾਫਲਾਨਾਪੁਤ੍ਰਹੈਕਿਨਾਹੀਜੇਤਾਂਓਥੇਦੇਹਾਕਮਲਿਖਭੇਜਨਤਾਂ
ਪੁਤ੍ਰਸਾਡਾਨਹੀਤਾਂਏਨਾਦਾਅਸੀਝੂਠੇਹੋਵਾਂਗੇਏਹੁਬਾਤਸੂਬੇਅਤੇਕਾਜੀਨੇਮੰ
ਨੀਤਾਂਕਾਗਦਲਿਖਕਰਸਾਂਢਨੀਅਸਵਾਰਉਠਨੀਦੁੜਾਇਕਰਗਿਆਅਰ
ਕਹਿਆਇਸਬਾਤਕਾਜਬਾਬਸੂਬੇਸੇਅਰਕਾਜੀਪਾਸੋਂਸਿਤਾਬੀਲਿਆਓਲਿ
ਖਾਇਤਾਂਉਸਆਦਮੀਨੇਜਾਇਕਰਮੁਲਤਾਨਕਾਗਦਲਾਹੌਰਦੇਸੂਬੇਅਤੇ

ਕਾਜੀਦੇ ਮੁਲਤਾਨਦੇਹਾਕਮਾਨੂੰ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਓਥੋਦੇਹਾਕਮਸੂਬੇ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇ ਓਥੋਦੇਲੋ ੧੬੧
ਕਾਂਈਆਂ ਸਾਹਦੀਆਂ ਸਮੇਤਕਾਗਦਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਖਭੇਜਿਆ ਜੋ ਫਲਾਨੇਸਾਹ-
ਕਾ ਫਲਾਨਾ ਫਲਾਨੀਜਗਾਹ ਬਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਅਰ ਇਤਨੇ ਇਸਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੈਨ ਓਹ ਆਦਮੀ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਸੂਬੇ ਅਰਕਾਜੀ ਪਾਸੋਂ ਜਬਾਬ ਲੈਕਰ ਲਾਹੌਰ ਦੇ
ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀਦੇ ਹਥ ਆਣਦਿਤੇ ਤਾਂ ਸੂਬਾ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਕਾਗਦ ਦੇਖਕੇ ਚੁਪਕਰ
ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗਰਹੀ ਨਿਆਉ ਕਿਸੀ ਤੇ ਹੋਵੈਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਹੌਰਵਿ
ਚ ਅਚਰਜ ਹੋਇਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾ ਸੂਬੇ ਅਰਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਨਿਆਉ ਕਰੋ ਤਾ ਸੂਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਸੂਬੇਦਾਰੀ ਛਡੀ ਅਤੇ ਕਾਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕਾਜਿਆਈ ਛਡੀ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਦੇ ਕਰਨੇ ਦਾ ਹੈ
ਅਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਭਗਤ ਸਾਹ ਬਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰਨੇਦਾ ਹੈ

ਅਸਾਡੇ ਕਰਨੇਦਾ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਮੁਰੀਦ ਕਿ
ਸਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਮੁਰੀਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤਾ ਤੇਰੇ ਪੀਰ ਪਾਸੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸਾਡੀ ਗਲ
ਕਿਉ ਗਵਾਇਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਨਾਹੀ ਹੋਣੇਕਾ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੋਚਕੇ ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਅ
ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮਾਪੇ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਜੋ ਕੁਟੰਬੀ ਸੇ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਸ
ਭ ਹਕੀਕਤ ਆਪਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨੇ ਉਸ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨ
ਿਆਉ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਰਦੇਵੇਗਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ
ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਕੀ ਮਾਇਆ
ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਤਿ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੀ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਗਤਦੇ ਜੰਜਾਲ
ਥੀ ਛਡਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਪਉੜੀ ਸਬਦਦੀ ਆਖੀ ਅਛਲ ਛ
ਲਾਈ ਨਾ ਛਲੈ ਨਾ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ
ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਓਹ ਦਿਨ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਸੁਣਦੇ ਬਿ
ਤੀਤ ਹੋਇਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸ

੧੬੮ ਰਜਪਜੀ ਦਾਪਾਠਕੀਤਾਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਿਖਦੇ ਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰਬੁਲਾਇਕੇਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਲਾਹੌਰਦੇਮਾਪੇਜੇਹੜੇ ਹੈਨ ਸੋਸਿਖਦੀ ਸਜੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜਨ ਅਤੇਮੁਲਤਾਨਵ
ਲੇ ਮਾਪੇਜੇਹੜੇਹੈਨ ਸੋਸਿਖਦੀਖੱਬੀਬਾਂਹ ਪਕੜਨ ਤਾਂਉਸਸਿਖਦੇਕੁਟੰਬੀਆ
ਨੇਗੁਰੂਜੀਦਾਕਹਿਣਾਮੰਨਕੇ ਸਿਖਨੂੰਖੜਾਕਰਕੇਉਸਦੀਆਬਾਂਹਾ ਪਕੜਲੀਤੀ-
ਆਂ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਅਖੀਆਮੀਟਹੁ ਅਤੇ ਆਪਣੋ ਆਪਣੀ ਤਰਫਖਿਚੋ
ਤੁਸੀ ਇਸਦੀਆਬਾਹੀ ਜਿਉ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਸੀ ਓਨਾਨੇਤਿਉਗੀਕੀਤਾਜਦਓ
ਨਾ ਨੇ ਫੇਰ ਅਖੀਆਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਵਿਚਕੁਝਭੀ ਨਹੀਉਸਸਿਖਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸ
ਚੇਖੰਡਵਿਚਲਿਜਾਇਬੈਠਾਇਆਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਏਹੁ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖਕਰ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇਚਰਨਾਉਪਰ ਮਥਾਟੇਕਿਆਉਸਸਿਖਦੇਕੁਟੰਬੀਆਨੇਗੁਰੂਜੀਅ
ਗੇ ਅਰਦਾਸਕਰੀ ਹੇਮਹਾਰਾਜਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਂਤਾਂਉਸਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਜਾਣੇਵਾਸਤੇ
ਆਪਬੇ ਆਏ ਸੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਮੋਹੁਕੁਟੰਬਮੋਹੁਸਭਕਾਰ॥ਮੋਹਤੁਮਤਜਹੁਸਗਲਵੇਕਾਰ॥੧॥ਮੋਹਅਰਭਰ
ਮਤਜਹੁ ਤੁਮਬੀਰ॥ਸਾਚਨਾਮਰਿਦੈਰਵੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਨਾਮਜਾ
ਨਵਨਿਧਪਾਈ॥ਰੋਵੈਪੂਤਨਕਲਪੈਮਾਈ॥੨॥ਏਤਮੋਹਡੂਬਾਸੰਸਾਰ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰ॥੩॥ਏਤਮੋਹਫਿਰਜੋਨੀਪਾਹਿ॥ਮੋਹੇਲਾਗਾਜਮਪੁ
ਰਜਾਹਿ॥੪॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਮੋਹੁਤੁਟੈਨਥਾਇਪਾਹਿ॥
੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੋਹਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੬॥੧॥
ਏਹੁਬਚਨਸੁਨਕਰਓਨਾਦੇਰਿਦੇਨੂੰਸਾਂਤਿਆਇਗਈ।ਸਿਖਦੇਮਾਪਿਆਉ
ਪਰਗੁਰੂਜੀ ਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀ ਏਹੁ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਇਆਤਾਭਾਈਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਬਚਨਾਉਪਰਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਿਸਪੁਰ
ਸਦੇ ਸਭਕਾਰਜ ਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿਚਪਤਿਰਹੇਗੀ ਤਿਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਦੀਤਾਂ ਉਸਸਿਖਦੇਕੁਟੰਬੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ-
ਗੁਰੂਜੀਦਾਧਿਆਨਕਰਦੇਹੂਏ ਆਪੋਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨਨੂੰ ਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏ
ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨਤੋ ਚਲਦੇਰਹੇ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕ ਵਣਜਾਰੇਨਾਲਹੋਈ

ਫੇਰ ਜੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕ ਵਣਜਾਰਿਆਦੇ ਨਾਇਕਦੀ ਹਟੀ ਜਾਇਬੈਠੇਓ
ਹ ਵਣਜਾਰਾ ਸਭਨਾਦਾਸਿਰਦਾਰ ਆਹਾਉਸਦੇਘਰ ਅਗੇਪੁਤ੍ਰਨਹੀਸੀਹੁਣਉਸ

ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਆਵੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੁਮਾਰਖ ਦੇਵੈ ਅ
ਤੇ ਅਲਤਾਉ ਪ੍ਰਉਸ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ ਪਾਇ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਕੋਈਕ ਐਸਾ ਆਵੈ ਲਖ ਲਖ
ਅਸੀਸਾ ਹੀ ਦੇਂਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ
ਤਮਾਸਾ ਬੈਠੇ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਪਈ ਤਾਂ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿ
ਹਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਹੀ ਲੀਤੀ ਜੋ
ਏਹੁ ਸਾਈ ਲੋਕ ਕਿਧਰੋਂ ਆਏ ਹੈਂਨ ਅਤੇ ਕਿਧਰ ਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਏਹੁ
ਭੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਖਾਵੋਗੇ ਓਹ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ
ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾ ਪੀਛੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸਨੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਭੀ ਨਾਹੀ ਪੁਛੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸਨੇ ਸਾ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਵਣਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਪੁਤ੍ਰ ਜੰਮੇ ਦੀ ਹੂਹ ਹਵਾਇ ਨਾਲ ਘਰ ਉਠਿ ਗਿਆ ਹੈ
ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਕੁਛ ਮੰਗਾ ਲਿਆਵਾ
ਏਹੁ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਾਈ ਵੰਡਦਾ ਦੇਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਰਜਾਈ ਹਈ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੋਇਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੈਗਾ ਅਤੇ ਭਲਕੇ ਨੂੰ ਉਠ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ
ਹੱਛਾ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਕੋਈ ਅਸੀਸ ਨਾਹੀ ਦੇਵੀ ਚੁਪ ਕੀਤਿਆਂ ਹੀ
ਜਾਇ ਖੜੋਵੀਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ
ਘਰ ਗਿਆ ਚੁਪ ਕੀਤਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਟਬੱਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਵਨ ਖੁਸੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨ ਬੈਠਕੇ ਹਸ ਖੇਡ ਕੇ ਚ
ਲੇ ਜਾਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖਬਰ ਨਾ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਅ
ਉ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਫੇਰ
ਉਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਹ ਸ
ਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਰੇ ਘਰੁ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈ
ਣਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਾ ਉਰਧ ਤਪ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸ ਵਖਾਣੈ ਉਰ
ਧਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਨਾ ਮਰਜਾਦ ਆਇਆ ਕਲ ਭੀਤਰ ਬਾਹੁੜ ਜਾਸੀ ਨਾਗ
ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ

੧੭੦ ਪ੍ਰਾਣੀਹੁਕਮਪਇਆਗਰਭਾਸਾ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿ
ਸਰਗਇਆਧਿਆਨ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਧਾਘ
ਰਕਾਨ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤਮੇਰਾ॥ਚੇਤਅਚੇਤਮੂੜ੍ਹਮਨਮੇਰੇਅੰ
ਤਨਹੀਕੁਛਤੇਰਾ॥ਜਿਨਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣਹਿਮਨਭੀਤਰਧਰਿਗਿਆਨ
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਿਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣ
ਕੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਨਚੇਤਹਿਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲਭਇਆਸੰ
ਗਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮ
ਸੇਤੀਵਾਪਾਰਨਕੀਤੋਕਰਮਨਕੀਤੋਮਿਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਿਰੈਧਨ
ਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇ
ਆਖੇਤ॥ਜਾਜਮਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇ
ਤ॥ਭੇਤਚੇਤਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਜਾਜਮਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨਹੋਆ
ਦੋਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਹੋਈਜਿਸਸਿ
ਉਲਾਇਆਹੇਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਿਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤ॥੪॥੧
॥ਜਾਫੇਰਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਂਓਹਵਣਜਾਰਾਰੋਂਦਾਪਿਟਦਾਆਇਨਿਕਲਿ
ਆ ਅਰਓਹ ਬਾਲਕ ਜੋਹੜਾ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਸੋ ਚਲਾਗਿਆ ਓਨਾ ਰੋਂਦਿਆਨੂੰ ਦੇ
ਖਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਲ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅਲਤਾ ਪਾਦ
ਦੇ ਸਾਨਿ ਅਰ ਹਸਦੇ ਖੇਲਦੇ ਸਨ ਹੁਣ ਏਹੁ ਰੋਂਦੇ ਪਿਟਦੇ ਸਿਰ ਖੋਹਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਪਕੜਕੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਜਿਤੁਮੁਹਿਮਿਲੇਮੁਬਾਰਖੀ
ਲਖਲਖਮਿਲੈਅਸੀਸਾ॥ਸੇਮੁਹਿਰੋਂਦੇਡਿਠੇਮੈਂਮਿਲਮਿਲਿਪਿਟਨਸੀਸਾ॥ਇਕ
ਮੋਏਇਕਦਬੀਐਇਕਦਿਤੇਨਦੀਵਹਾਇ॥ਗਈਮੁਬਾਰਖਨਾਨਕਾਭੀਸਰੇਨੇ
ਸਾਲਾਹਿ॥੧॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਆਰਤੀਸੋਹਿਲੇਦੀਚਲੀ॥

ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇਧਿਆਨਵਿਚਬੈਠੇਹੋਏਸਾਨਿਨਿਰੰਕਾ
ਰਦੀਜੋਤਮੈਂਧਿਆਨਲਗਾਹੋਇਆਸੀਤਿਸਨਿਰੰਕਾਰਦੀਕੁਦਰਤਕੋਦੇਖਦੇ
ਖਕਰਾਂ ਬਿਸਮਾਦਬਲਿਹਾਰਹੋਏਰਹੇਸਾਨਿਇਤਨੇਮੈਂਭਿਆਕੋ

ਤਕ ਵੇਖਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬਤ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਕਿਛੁ ਖ ੧੭੭
ਬਰ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿ
ਚ ਪੁੰਨਾ ਪਾਪਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਿਖੀਦੇ ਹੈਨ ਪਾਪਾ ਕੋ ਸਜਾਇ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ ਪੁੰਨਾ ਕਉ
ਬਖਸੀਸਾ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਪਾਪਾ ਕੋ ਹੀ ਲਗਾ ਹੈ ਇਸ ਕੌਤਕ
ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮਿਹਰ ਆਈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕੇ ਮਨ ਵਰਤਨੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ
ਸਿਮਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀ ਅਰ ਸਭੁ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਦੂ
ਖ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਅਰੇ
ਦੂਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਹੀ ਪੀੜ੍ਹ ਲਾਵਨੀ ਹੈਂ ਜੋ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਤਾ ਦੂਖ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕ੍ਰਗ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਜੋ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਪ
ਪਾਹੀ ਕੋ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਤੇ ਤੁਸਾ ਦੂਖ ਨੂੰ ਤਿਆ
ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕੁਛ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬਤ ਮਿਹਰਬਾਣ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜੁ ਏਹੁ ਜੀ
ਉ ਸਭ ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਆਪਨੇ ਬਣਾਇਆ ਦੀ ਲਜ ਹੈ ਏਨਾ ਜੀਵਾ ਨੇ ਤੁ
ਸਾ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸਾ ਏਹਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀ ਵਿਸਾਰਨਾ ਕਈ ਜੀਵਾ ਨੂੰ ਆਪ
ਨੇ ਰਖ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਮਿਹਰ
ਵਾਨ ਹੋਵਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮੈਂ ਲਖ ਕਰੋੜ੍ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹ ਕ
ਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਮੈਂ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀ
ਜਪਦੇ ਅਤੇ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸਗੋਂ ਓਗਾ॰॰॰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕ
ਰਦੇ ਹਾ ਸੋ ਅਸੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਅਨੇ ਪਹਿ
ਰ ਐਸੀ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜਾਂ ਮੈਂ ਓਨਾ ਨੂੰ ਨਿਗ ਭੁਖ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹ ਲਾਵਗ
ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਨਿਮਿਤ ਕੁਛ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਹਿੰਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਯਾ
ਦ ਭੀ ਕਰਨਗੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਤਾ ਸਭੁ ਸੁਆਦ ਹੀ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮੇ
ਰੇ ਅਰਥ ਇਕ ਕੌਡ੍ਹੀ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜੇਹਾ ਏਹਨਾ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਆ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਆਰਜਾ ਹੈ ਤਾ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਯਾਦ ॰॰॰॰॰ ਕਰਦਾ ਸ
ਭੁ ਮਾਇਆ ਹੀ ਨਾਲ ਲਿਪਟ ਰਹੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸਰਦਾ ਰਾਹੁ ਦਿਖਾਵਨ ਵਾਸਤੇ

੧੧੨ ਹੇ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਈਸਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ਏਹੁ ਅਰਜ਼ ਹੈ ਆਪਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬਤ ਮਿਹਰਵ
ਨ ਹੋਣਾ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਨਾ ਕਿਨ ਜੀਵਾਂ ਕਉ ਆਪਨੇ ਰਖਣਾ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਬਤ ਤੇ
ਰੀ ਲਿਵ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈਂ ਮੈ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣ
ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਮੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਾਉ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰ ਦੇਹੁ ਖੰ
ਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਉ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇ
ਰੇ ਪਿਛੇ ਮੇਰੇ ਆਵੈ ਗਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੀ ਸੁਖੀ ਰਖਾਂਗਾ ਅਰ ਅੰਤ ਕੋ ਮੈ ਆ
ਪਨੀ ਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਨਾ ਲਗੇਗਾ ਤਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦੁਖ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ
ਹੈ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਖਦੀ ਪੀੜਾ ਸਹਿਨਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਮਨ ਮੈ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਨੀ ਦੀ ਸਭ ਕਾਮਨਾ ਮੈ
ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੜਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈਂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਭਾਵਨੀ ਕਰ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਤਿਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਾਦ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਭਜਨ ਕ
ਰਦਾ ਹੈਂ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮੇਂ ਆਏ ਨੂੰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖ ਦੇਵਾਂ
ਗਾ ਅਰ ਨਾਲੇ ਜਮ ਦੀ ਸਾਸਨਾ ਤੋਂ ਛਡਾਵੇਂਗਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜਮਰਾਜ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਨਹੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਬੜੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੁਮ ਸ੍ਰਣਪਾਲਕ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਣ ਹੋਂ ਏਹੁ
ਕਹਿ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਬੀ ਉਪ੍ਰਾਮ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁ
ਭਾਵ ਮੈ ਆਏ ਸਮਾਧਾ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਲਗੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀਆ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲੋ
ਕ ਸੁਖੀ ਰਹਿਣ ਦੁਖ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਵਣ ਅਤੇ ਅਗੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਮੁਕਤ
ਪਾਵਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਹੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਬੇਦਾਂ
ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਉਸ
ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਰ ਸੁਖਾਲਾ ਰਖਾਂਗਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੁਖ
ਪਾਵਨਗੇ ਹੇ ਰਾਮ ਦੇ ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦੇ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹੋ ਭੁਲਾਵੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਧ੍ਯ

ਬਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਗਉੜੀਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ੧ ਜੈਘਰਿਕੀ ੧੧੩
ਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾਹਉਵਾਰੀਜਿਤਸੋਹਿਲੈਸ
ਦਾਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰ
ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਨਪਵੈਤਿਸਦਾਤੈਕਵਣਸੁਮਾਰ॥ਸੰਮਤਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿ
ਕਰਪਾਵਹੁਤੇਲ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲ॥੩॥ਘ
ਰਿਘਰਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨ॥
੪॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੋਭਾਈ ਲੋਕੋ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦੀ ਆਗਿਆਹੈ
ਜੋਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੀਆਂਵਡਿਆਈਆਦਾਵਿਚਾਰਕਰੇਗਾ॥ਸੋਈਪ੍ਰਾ
ਣੀਸੁਖਪਾਵੇਗਾ ਅਰਮੁਕਤਪਦਵੀ ਭੀ ਪਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਜਾਂਹ ਸਾਧਸੰਗਤ ਹੋਵੈ ਤਾਂਹ
ਹੀ ਬੈਠਣ ਅਰ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮ੍ਰਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਹੀਜੀਦੇ ਸੋਹਿ
ਲੇ ਗਾਵਣੇ ਤਾਂ ਹੇਰਾਮਜਣੋਤੁਹਾਨੂੰਭੀ ਸੁਖਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ॥ਤਾਂਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਦੇਹੈਨਚੌਰਾਸੀਲਖਜੀਅਜੇਨਹੈਜੋਤਿਨਾਨੂੰ ਸੰਮਾਲਸੰਮਾਲ ਕਰਤਿਨਾਨੂੰਪਰਮੇ
ਸਰ ਰਿਜਕਪਿਆਵੇਂਦਾਹੈ ਪਰਮੇਸਰਦੀਦਾਤਦਾਸੁਮਾਰਕੋਈਨਾਹੀਕਰਿਆਜਾਂਦਾ
ਪਰਮੇਸਰਦਾਸਿਮਰਨਹੀਕਰਨਾ ਚੰਗਾਹੈਜਿਤਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬਨੂੰਮਿਲੀਐ ਸੁਣਹੋਸੰ
ਤਜਨੋ ਓਹਪਰਮੇਸਰਬੜਾਬੇਸੁਮਾਰਹੈਤਿਸਸਾਹਿਬਦੀਗਤੀਨੂੰ ਸੰਤਜਨਜਾਣਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇਤਿਨਾਦੀਆਅਸੀਸਾਂਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਸੁਣਦਾਹੈਜੇਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਾਸੰਤਾਂਦੀ
ਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰਕੇ ਅਸੀਰਬਾਦਖੁਸੀਸੰਤਾਂਦੀਲਵੇ ਸੋਜੀਵਾਂ ਦੇਲਾਬਭਲਾਕਹਿਨਤਾਂ
ਪਰਮੇਸਰਭਲਾਕਰਦਾਹੈ ਸੰਤਜਨੋਏਹੁਜੀਵਜੋ ਪਰਮੇਸਰਨੇਸੰਸਾਰਵਿਚਭੇਜੇਹੈਨ
ਸੋਉਸੀਵੇਲੇਏਨਾਜੀਆਂਦੇਸਾਹੇਭੀ ਨਾਲਹੀ ਲਿਖਪਾਏਹੈਨਜੋਇਤਨਾਚਿਰਏਹਜੀ
ਵਸੰਸਾਰਵਿਚਰਹੇਗਾ ਅਰਇਤਨਾਦਿਨਾਨੂੰਤੂ ਸੰਸਾਰਤੋਂ ਆਇਜਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇਜੇਕ
ਛਭਗਤਸੰਸਾਰਵਿਚ ਕਰੇਂਗਾਤਾਮੇਰੇਤਾਂਈ ਆਈਮਿਲੇਗਾਅਤੇ ਜੇਕਰਤੂੰਮੈਨੂੰਵਿ
ਸਾਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਰਕਾਵਿਚ ਪਾਇ॥ ਛਡਾਗਾਉਸਵੇਲੇਏਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇਨਾਮਦੇ
ਸਿਮਰਣੇਦਾਕਰਾਰਕੀਤਾਸੀ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰਵਿਚ ਆਇਆਸੀ॥ਤਿਸੀਤੇਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੋਨਾਮਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇਸੰਸਾਰਵਿਚਏਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇ ਆਇਕੇ ਮਾ
ਇਆਦੀਲਹਿਰਨਾਲ ਮਿਲਾਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਵਿਸਾਰਦਿਤਾਹੈਸ ਸੋਏਹੁ ਸਾਹੇਵਿ
ਚਤੇਲਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇਜਿਉ ਉਸਜੀਵਕੋਵਿਆਹੁਣਹਾਰਾਬਿਆਹੁ ਲੈਜਾਂਦਾਹੈ

੧੭੪ ਤਿਉਇਕਦਿਹਾੜੇ ਇਸਜੀਵਨੂੰਭੀਜਮਮਾਰਕੇ ਲੈਜਾਵੇਗਾਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿ
ਆਹੇਸੰਤਜਨੋ ਜਿਨਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਤੁਸਾਂਜੇਹਿਆ ਨੈਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਦਾਆਰਾਧਨਕੀਤਾ
ਹੈਸੋਤੁਸੀਮੈਨੂੰਏਹਅਸੀਰਬਾਦਕਰੋਜੋਹੁਣੇਹੀ ਮੇਰੇਜੀਅਦਾਪਰਮੇਸਰਨਾਲ
ਮੇਲਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣੋਹੇ ਸੰਤਜਨੋ ਏਹੁਜੇਸਾਹਾਹੈ ਸੋਇਕਸਕਾਨਾਹੀ ਅਰਜਿਤਨੇ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਵਿਚਜੀਵਹੈਨ ਅਤੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਇਕਜੀਵਆਵਦੇਹੈਨ ਇਕਜਾਂਵਦੇਹੈਨ ਜਾਂ
ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੂੰਸਦਾਇਦਾਹੈ ਤਾਂਢਿਲਰਤੀਭੀਨਹੀ ਲਗਦੀ ਅਰ
ਜਿਤਨਾਚਿਰ ਸਦਾਇਦਾਨਾਹੀ ਤਿਚਰ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮਹੀਸਿਮਰਲੈਵੇਂ ਦੁਣ ਓੜਕ
ਵੇਦਿਨਨਜੀਕ ਆਵਦੇਜਾਂਵਦੇਹੈਨ ਜੋਕੋਈਨਾਮਸਿਮਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ
ਮਿਲੇਗਾ ਅਰਜਿਨਾਨੇਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਮੰਨਿਆਹੈ ਅਤੇਨਾਮਸਿਮਰਿਆਹੈ ਸੋ
ਤਿਸਕੋ ਸਭਕੁਛੁਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈ ਐਸਾਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕਾਨਾਮਸਿਮਰਿਆ ਅਤੇਜਗਤੁ ਦੇ ਲੋਕਾਪਾਸੋ ਸਿਮਰਾਇਆ ਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾ
ਨਾਮ ਲਗਾ ਅਨਾਹਦ ਧੁਨਕਰਨ ਅਰਾਧੀਅਨ ਜਗਤ ਦੇਵਿਚ ਘਰਘਰਲ
ਗਾਕੀਰਤਨਹੋਵਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੈਨਾਮਦਾਨਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾ
ਰ ਸਿਸਾਰਕੇ ਐਸਾਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਜੋਸਿਸਾਰਕੇਲੋਕਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇਪਾਸਲੇਰੇਆਵਨ ਤਾਂਇਕਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਦੀਆਗਿਆਹੋਈ ਜੋਹੇ
ਨਾਨਕਭਗਤ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਸਚੀਦਰਗਾਹਵਿਚ
ਜਾਹਾਜਰਹੋਏ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਨੇਕਹਿਆਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀਤੂੰ ਮੇਰਾਨਾਮਜਗਤਅ
ਤੇ ਸੰਸਾਰਕੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸਰਜੀਮੈਕੌਨਕੀਟਹਾਂ ਜੋਤੇਰਾਨਾਮਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਈ ਅਰਤੂੰਆਪ ਕਰਨਕਾਰਨਹੈਂਘ
ਟਘਟਕੇਜਾਣਨਹਾਰਾਹੈ ਸਭਦਾ ਪ੍ਰੇਰਕਹੈ ਜੋਚਾਹੁੰਦਾਹੈਂ ਸੋਈਕਰਦਾਹੈਂ ਜਿਸ
ਪਾਸੇਜੀਆਂਕਉ ਪਰੇਰਦਾਹੈ ਸੋਈਏਹਜੀਵਕਰਦੇਹੈਨ ਅਤੇਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਜੀ
ਆਪਕਾ ਜੋਵਚਨਹੈ ਛਿਅਘਰਿਛਿਅਗੁਰ ਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰਗੁਰਏਕੋ
ਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰਿਰਾਖੁਵਡਾਈ
ਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਬਿਤੀ ਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰ
ਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥
ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇਹੋਏ ਛਿਅਘਰਹੈਨ ਅਤੇਛਿਅਹੀਗੁਰੂਹੈਨ ਜੋ-
ਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖ ਸਨੇਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਏਹੁ ਸਭਕੋਈ ਆਪੋਆ

ਪਣੇ ਉਪਦੇਸ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਤਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਲਾਹਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸਭ ਕੋ ੧੮੫
ਈ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ ਵਿਚ ਰਲਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਇਨਾ ਛੇ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਇਨਾ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ ਦਾ ਇਨਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇ ਵੇਸ ਹੈਨ
ਏਹੁ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੈਨ ਤੈਥੀ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀ ਜੇਹੜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ
ਦੀ ਤੂੰ ਪਤਿ ਰਖਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤਿਨਾ ਦੀ ਘਾਲ ਤੂੰ ਥਾਇ ਪਾਵੈਂਗਾ ਪਰ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ
ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮੈਂ ਓਸ ਅਸ
ਥਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਏਹ ਵਡਿਆਈਆ ਸਭੁ ਤੇਰੀਆ ਹੈਨ ਅਰ ਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਕੀ
ਰਤਨ ਹੋਂਦਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਧਰਮ ਤੈਨੂੰ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸਾ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਪਤ ਰਖਣੀ ਜੀ ਹੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਇਹੁ ਆਪਨੇ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਕੁਬੂਲ ਕਰਣੀ ਜੀ ਤੌ ਇਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜਸ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਓਹੁ ਭਾਵੈ ਹੀ ਕੈਸਾ ਪਾਪੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਕੈਸਾ ਖੋਟਾ ਪੁਰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤੌ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਬਖਸ ਲੇਵਾਂਗਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਸਵੇ ਚਸੇ ਘੜੀਆਂ ਪਹਿਰ ਥਿਤਿ
ਮਹੀਨੇ ਬਰਸ ਜੇਹੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਇਤਨਿਆ ਵਿਚ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵੇਸਾਂ ਕਰ ਖੇਲਤਾ ਹੈ
ਅਰ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹੁ ਦਾਨ ਦੇਹੁ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਵਿਸਵੇ ਚਸੇ ਘੜੀਆ ਪਹਿਰਾ ਥਿਤਿ
ਮਹੀਨੇ ਬਰਸ ਰੁਤੀ ਵਾਰ ਘੜੀਆ ਸੋ ਇਨਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰੇ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਬੜਾ ਜੇਹਦ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਬੜੇ ਜੇਹਦਕ
ਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦਾਨ ਭੀ ਐਸਾ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਖੁਸੀ ਹੋਵਾਂ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਔਰੋ ਸੋ ਜਪਾਵੈਗਾ ਸੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੀ ਰਹੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨ ਹੋ
ਦਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਆਰਤੀ ਭੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਮੇਰੀ ਆਰਤੀ ਤੂੰ ਕੈਸੀ ਹਿਕ ਕਰੀ ਹੈ ਸੋ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਸੁਨਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ
ਮਤ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤੇਹੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਮਥ
ਟੇਕ ਕੇ ਅਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆਰਤੀ ਲਗਾ ਗਾਵਨਾ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧
ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਿ-
ਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ
ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸ

੧੨੬ ਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਨਾਹਿਤੋਹਿਕਉਧਮੂਰਤਿਨਨਾਇਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕ
ਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋ
ਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਿਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਗਟਹੋਇ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋ
ਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇ ॰॰ਤੇਰੈਨਾ
ਇਵਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈ
ਨਹੇਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਗਗਨ ਆਕਾਸ ਅਰ ਧਰਤੀ ਜੋਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਦੋਨੋਮੰਡਲਹੈ
ਨ ਸੋ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀਕਰਨੇਦੇ ਥਾਲਹੈਨ ਅਰਚੰਦ ਸੂਰਜਾਵਿਚਜੋਤਾਂਜਗ
ਰਹੀਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਆਕਾਸਵਿਚਤਾਰੇਜੋਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਥਾਲਵਿਚ ਮੋਤੀਹੈਨ ਅ
ਰ ਪਵਣਜੋਝੁਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਚਵਰਹੈ ਅਰਜਿਤਨੀਬਨਰਾਇਹੈ ਸੋਤੈਨੂੰ ਫੁ
ਲਚੜ੍ਹਦੇਹੈਨ ਹੇਭਵਖੰਡਨਾ ਸੰਸਾਰ ਮਾਇਆਕੋ ਦੂਰਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਚਰਨੀ
ਲਗਾਇਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਹਰਏਕ ਸਮੇਵੇਲੇਹੋਇਰਹੀਹੈ ਅ
ਨਾਹਦਸਬਦਜੋਵਜਦੇਹੈਨ ਤੇਰੇਦੁਆਰੇਉਪਰਹਰਵੇਲੇ ਜਿਨਾਸਬਦਾਦੀਹਦਨ
ਹੀਸੋਦਸਵੇਦੁਆਰ ਵਿਚ ਵਜਦੇਹਨ ਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀ। ਜਿਤਨੇਜਗਤਵਿਖੇਜੀਵਹੈ
ਨਤਿਨਾਦੇਮੁਖਜੋਹੈਨ ਅਰਨੇਤ੍ਰਜੋਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਵਿਚ ਸਾਰੇ ਤੇਰੀਹੀ ਜੋਤਿਜਗਦੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿਕਰਕੇ ਉਨਾਨੂੰ ਉਜਾਲਾਹੈ ਅਰ ਸਹਸ੍ਰਹੀ ਤੇਰੇਚਰਨਹੈਨ ਨਿ
ਮਲ ਅਰ ਅਨੇਕਹੀ ਗੰਧ੍ਰਬਤੇਰੇ ਤਾਈਗਾਂਵਦੇਹੈਨ ਅਰ ਦੇਵਤੇਜੋਹੈਨ ਸੋਭੀਤੇ
ਰੇ ਚਰਨਕਮਲਕੋ ਧਿਆਂਵਦੇਹੈਨ ਅਰਤੇਰੇਚਲਤ ਜੋ ਚਲਿਤ੍ਰਹੈਨ ਤਿਨਾਦਾਅੰ
ਤਕੋਈਨਾਹੀ ਪਾਇਸਕਦਾ ਮੈਂਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕਿਉਂਕਰਸਕਾਂ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਦੇ
ਵਤਾ ਅੰਤਨਹੀ ਪਾਵਤੇ ਹੇਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਜਿਤਨੇਜੀਵਹੈਨ ਸੋਤਿਨ ਸਭਨਾਂਵਿਚਤੇ
ਰੀਹੀਜੋਤਿਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾਹੀਰੂਪਹੈ ਹੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤਿਨਾਸਰਬਘਟਾਂਵਿਖੇ
ਤੂੰਆਪਹੀ ਸਮਾਇਰਹਿਆਹੈ ਅਤੇ ਹੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਤਿਨਾਵਿਚ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ
ਕਰਕੇ ਚਾਨਣਾਹੈ ਤੇਕਥੀਇਤ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾਕੋਈ ਨਹੀਹੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ
ਜੀ ਤੇਰੇਚਰਨਕਮਲਜੋਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਦਾ ਮੈਨੂੰ ਆਸਾਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇਚਰਨਰੂਪਕ
ਮਲਾਂਦਾਲੋਭੀਜੋ ਮੇਰਾਮਨਰੂਪੀ ਭਵਰਾਹੈ ਅਰ ਕਮਲਾਂਮੈਂਰਜਜੋਹੋਤੀਹੈਸੋ
ਤੇਰੇਚਰਨਕਮਲਾਂਦੀ ਰਜਜੋਚਰਨਰਜਹੈ ਸੋਮੇਰੇਕੋ ਮਿਲੇ ਅਨਦਿਨਰਾਤਦਿ
ਨਜੋਮੈਨੂੰਪਿਆਸ ਲਗੀਰਹਿੰਦੀਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪਜਲ ਮੈਨੂੰ ਦਿਓਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭ

ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਰਜ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਨ ਜੋ ਲੋਭੀ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ ੧੨੨
ਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾ ਸਾਥ ਰਤ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੁਭਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚਾੜ੍ਹਿ
ਕ ਸ੍ਵਾਤੀ ਬੂੰਦ ਕੋ ਚਾਹਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵਾਤੀ ਨਿਛਤ੍ਰ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕੋ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ
ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪਿਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਲਗੀ ਹੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੀਜੀਏ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪਿਆਸ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਮੇ
ਰਾ ਮਨ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿ
ਰਪਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦ
ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਥ ਸਭ ਬਖਸਿਆ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹਾਂ ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਅਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ
ਸੋ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਹੋਇਕਰ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪ ਕਾ ਕਿਸੇ ਜਗਾ ਨਹੀ
ਜਣਾਇਆ ਅਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਬੂਲ ਪਾਈ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਪਰਸਿਧ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋ ਬਖਸ ਲੇਵਾਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਭਾਉ ਮੈ ਪਰਵਿਰਤ ਹੋਏ
ਸਮਾਧ ਥੀ ਉਥਾਨ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਥੀ ਉਥਾਨ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਆਪ ਭੀ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਭੀ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ
ਹੋਰਨਾ ਪਾਸੋਂ ਭੀ ਜਾਪ ਕਰਾਵਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਏਹੁ ਬਿਆਪੀ ਜੋ ਸਭ
ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪਕਰ ਉਧਰੇ ਪਰਮ ਪਦ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਭਰਥਰੀ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਚਲੀ ਹੈ ਜੀ॥

ਦਇਆ ਔਰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈਂ ਜਿਨਕੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾ
ਮੋਹ ਅੰਧਕਾਰ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਕੋ ਗਤ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਅਰ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਜਿ
ਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜਗਤ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਤੇ ਹੈਂ
ਮਨ ਵਾਛਤ ਫਲ ਕੇ ਦਾਤਾ ਹੈਂ ਸਭ ਦੁਖਾ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕਰਤੇ
ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚਰਨੋ ਦੀ ਸਰਨ ਹੋਂ ਜੈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭਗਤ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਤਹਾਂ ਗਵਨ ਕੀਆ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀਆ ਕੇ ਸੇ

੧੧੯ ਵਕਹੈਂ ਸਭੀ ਆਪਨੇ ਦਾਸਾਂ ਕੋ ਗਤੀ ਦੇਵਨੇ ਕੇ ਵ ਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ
ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਵਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸੈਰ ਕਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜਹਾਂ ਭਰਥ੍ਰੀ ਕੇ ਉਡੀ
ਕ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭਰਥਰੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦੇਸਾਂ ਕੋ
ਲੰਘ ਕੇ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀਓਂ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਰ
ਦਾਨਾ ਭੀ ਸੰਗ ਹੀ ਹੈ ਭਰਥ੍ਰੀ ਜੀ ਆਪਨੇ ਆਸ੍ਰਮ ਸੇ ਕਹੀਂ ਗਇਆ ਹੂਆ ਥਾ ਤ
ਹਾਂ ਜਾਇਕੇ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਕੇ ਸੂਰਜ ਬੈਠ ਗਏ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਸਮਾ ਬੀਤਨੇ ਤੇ ਭ੍ਰਥ੍ਰੀ ਆਯਾ।
ਸੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਇਆ ਆਇ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ
ਬੈਠ ਗਿਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਸ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਕਿਸ ਦੇਸ ਕੋ ਜਾਵੋ
ਗੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਭੀ ਕਹਿ ਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਰੂਪ
ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਲਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਇਨਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਸੀ ਇਨਕੇ ਸੇਵਕ ਹੈਂ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਸੈਲ ਕ
ਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈਂ ਸੁਨਕੇ ਭਰਥਰੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰ ਕਹਿਓਸ ਅਜ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਆਪ
ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਚਿਰਕਾਲ ਦਾ ਉਡੀਕ ਵਾਨ ਹੈਸਾ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰ
ਨ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਅਰ ਕਿ
ਸ ਦੇ ਕਹੇ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋ ਤਬ ਭਰਥ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀਸਰ ਰਟਨ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇਂ ਰੰਗੇ ਹੂਏ ਮੈਨੇ ਨਮਸ
ਕਾਰ ਕਰੀ ਉਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਦਈ ਅਰ ਮੈਨੇ ਕੁਛ ਪੂਛਨੇ ਵਾਸਤੇ
ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਤਬ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਰਥ੍ਰੀ ਜੀ ਅਬ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਸ-
ਮੇ ਮੇਂ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਕਿਤ
ਨੇਕ ਕਾਲ ਕੇ ਬਿਤੀਤ ਹੋਇਆ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵੇਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗ
ਤੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਪਰਵਿਰਤ ਕਰੈਗੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ
ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਕਰਾਵਹੇ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇਂ ਗਵਨ ਕਰਹਿਗੇ ਸਰਬ ਸਿਧੋ ਕੇ ਸ-
ਬ ਚਰਚਾ ਹੋਵੈਗੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਮੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਬ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਤੁਮ
ਉਨਕੋ ਈਹਾਂ ਉਡੀਕ ਲਉ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਪੂਛਨੇ ਕੀ ਚਾਹੁ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਪੂਛ-
ਲੈਣਾ ਜਬ ਸੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਸੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦਿਨ ਥੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕਦਾ ਹੋ ਸੋ ਮੁ

੧੨੯

ਨੀਸਰਜੀਕਾਕਹਿਣਾਅਜਸਰਹੋਇਆਹੈਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਭ੍ਰਥਰੀ
ਜੀਜੋਪੂਛਨਾਹੈਸੋਕਹੀਏਤਬਭਰਥਰੀਜੀਕਹਿਤੇਹੈਂਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਨੇਹਠਜੋਗਸਾ
ਧਿਆਮਨਕੋਰੋਕਿਆਅਨੇਕਰੀਤਕਰਕੇਮਨਕੋਨਿਰਮਲਹੋਵਨੇਤੇਸੁਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈਜਨਮਮਰਨਮਿਟਜਾਤਾਹੈਜਬਤਕਏਹੁਮਨਮਲੀਨਰਹਿਤਾਹੈਤ
ਬਲਗਬੰਧਨਹੀਰਹਿਤੇਹੈਂਹੇਮਹਾਰਾਜਭਗਤਿਵਿਖੇਮਨਕਿਸਤਰਾਨਿਰਮਲ
ਹੋਤਾਹੈਬਿਨਾਜੋਗਤੇਮਨਕੋਥਿਰਤਾਨਹੀਹੋਤੀਅਤੇਵੁਸਰਾਸਿਧਪਿਆਲਾ
ਪੀਕਰਮਸਤਾਨੇਹੋਇਰਹਿਤੇਹੈਂਅਨਾਹਦਧੁਨਿਮੈਂਲਗੇਰਹਿਤੇਹੈਬਿਸੈਬਾਸ
ਨਾਤੇਰਹਿਤਹੋਇਕਰਰਾਤਦਿਨਾਇਕਭਗਵੰਤਮੈਂਲਿਵਲੀਨਹੋਇਰਹਿਤੇਹੈਂ-
ਭਗਤਿਮੈਂਕਿਸਕੇਬਲਕਰਪਰਮੇਸਰਮੈਂਲਿਵਲਾਗਤੀਹੈਵੈਰਾਗਕੈਸੇਦ੍ਰਿ
ੜਹੋਵਤਾਹੈਬਿਨਾਵੈਰਾਗਪ੍ਰੇਮਨਹੀਜਾਗਤਾਏਹੁਦੋਨੋਸੰਸੇਨਾਰਦਜੀਅਗੇਮੈ
ਨੇਕਹੇਸੋਤੇਤੁਮਾਰੇਸੇਭੀਮੈਂਪੂਛਤਾਹੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਤੇਹੈਂਸੁਨੋਹੇਭਰਥਰੀ
ਪਰਮਾਸਿਆਨੇਤੁਮੇਹੋਬਿਨਾਮਨਨਿਰਮਲਹੋਏਤੇਸੁਭਗਤਿਨਹੀਮਨਜੋਗਸੇ
ਬਿਨਾਨਿਰਮਲਨਹੀਹੋਤਾਇਸੀਵਾਸਤੇਭਗਤਜੋਗਪਰਮੇਸਰਨੇਕੀਆਹੈਜੋ
ਉਤਮਪੁਰਸ਼ਸਦਗਤੀਕੀਇਛਾਂਵਾਲੇਹੈਨਤਿਨਾਕੋਭਗਤਜੋਗਮਿਲਤਾਹੈ।

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦਮਨੈ
ਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿ ਮਾਹਢਾਵਉਜੋਕਿਛੁਕ
ਰੈਭਲਾਕਰਮਾਨ ਉਸਹਜਜੋਗਨਿਧਪਾ
ਵਉ॥੧॥ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਾਹਜੁ
ਗਜੋਗੀਪਰਮਤ ਤਮਹਿਜੋਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾ ਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆ
ਕਰਸਰੀ॥੧॥ਰ ਹਾਉ॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆ

ਸਣਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ਸਿੰਙੀਸਬਦਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅਹਿਨਿਸ
ਪੂਰੈਨਾਦੰ॥੨॥ਪਤ੍ਰਵੀਚਾਰਗਿਆਨਮਤਿਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਵਿਭੂਤੰ॥ਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਰਹਰਾਸਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆ
ਨਾਨਾਵਰਨਅਨੇਕੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਭਰਥਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥
੪॥੧॥ ਹੇਭਰਥਰੀਜੀਐਸਾਜੋਗਜੋਪ੍ਰਾਨੀਧਾਰਨਕਰਨਗੇਤਿਨਾਦੇਮਨਦੀ
ਸਗਲੀਮੈਲਨਿਵਰਤਹੋਵੈਗੀਅਤੇਪਿਆਲਾਜੇਹੜਾਤੈਨੇਵਰਨਨਕੀਆਹੈ

੧੮੦ ਸ੍ਰੋਅਬਸੁਣਹੁਗੁਰੂਨਿਵੇਕਰਕਹਤੇਹੈਂ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗੁਰੁਕਰਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰ
ਧਾਵੈਕਰਕਰਣੀਰਸਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਅਮਿਓਚੁਆਈਐ॥
੧॥ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿ
ਵਲਾਗੀਸਬਦਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਹਜੇਤਿਸਹਿਪਿ
ਆਏਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਛੂਛੈਭਾਵਧਰੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀ
ਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣਭਇਆ॥ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿ
ਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮਨਹਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁ
ਣਭਰਥਰਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥੪॥੧॥ ਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਦੀਸਿਫਤਮੇਂਰੰਗੇਹੂਏਪ
ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨੂੰਜਪਤੇਹੈਂਜਿਨਾਂਦੇਮਨਦੀਆਂਵਾਸਨਾਦੂਰਹੋਗਈਆਂਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇਚਰਨਾਂਦੀਪ੍ਰੀਤਮੈਂਮਸਤਾਨੇਹੂਏਹੂਏਸਾਰੇਬੰਧਨਸੰਸਾਰਦੇਦੂਰਹੋਗਏਹੈਨ ਸੁਣਕੇਭਰ
ਥਰੀਜੀਦੇਮਨਦਾਸੰਸਾਦੂਰਹੋਗਿਆਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤੀਦਾਮਹਾਤਮਸੁਣਕੇਹਥਜੋ
ੜਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਭਗਵੰਤਜੋਸਭਸੁਖਾਂਦੀਰਾਸਹੈਤਿਸਦੀਭਗਤੀ
ਮੇਅਰਪ੍ਰੇਮਮੈਂਮਤਿਜਿਸਦੀਭਿਜੀਹੋਈਹੈਐਸੇਪ੍ਰਸਨਉਤ੍ਰਕਰਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਤਹਾਂਸੇਗਮਨਕਰਨੇਕੀਇਛਾਕਰੀਭਰਥਰੀਜੀਨੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕੋਈਕਾਲਆਪਦਰਸਨਦੇਵੋਜੀਮੇਰੇਤਾਂਈਬਹੁਤਚਿਰਕੀਲਾਲਸਾਲਗਰਹੀਥੀ
ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਮੇਲਾਇਸੀਵਾਸਤੇਬਹੁਤਾਚਿ
ਰਹੋਤਾਰਹੇਗਾਹਮਆਪਕਾਦਰਸਨਬਹੁਤਵਾਰੀਕਰੇਂਗੇਜੀਏਹੁਕਹਿਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਅਗੇਕੋਗਵਨਕਰਤੇਭਏਭਾਈਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਜੀਸੰਗਿਹੈਂਮਰਦਾਨੇਕੇਸੰਗਿਬ
ਸਬਿਲਾਸਕਰਤੇਹੂਏਚਲੇਜਾਂਤੇਹੈਂਕਿਕਿਤਨੇਕਕੋਸਵਹਾਂਸੇਅਗੇਕੋਚਲਗਏਏਕ
ਅਸਥਾਨਮੇਂਜਾਇਬੈਠੇਕਰਨਕਾਰਨਪਰਮੇਸਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਦਾਮਨ
ਭਰਮਾਇਆਮਰਦਾਨੇਦੇਮਨਵਿਚਏਹਆਈਮੈਂਹੁਣਘਰਨੂੰਜਾਵਾਂਤਾਂਮਰਦਾਨਾਹ
ਥਜੋੜਕੇਕਹਣਲਗਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਹੁਕਮ
ਦੇਵੋਮੈਂਆਪਣੇਘਰਨੂੰ ਜਾਵਾਂਮੇਰਾਮਨਉਦਾ
ਸਹੋਇਆਹੈਮੈਂਅਗਾਂ ਹਾਂਨਹੀਜਾਂਦਾਮੈਨੂੰ
ਵਿਦਾਦੇਵੋਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਗੇਤੇਰੇਰ ਸਤੇਵਿਚਬਣੀਬ
ਲਾਇਹੈਤੂੰਜਾਣਦਾਨਹੀ ਓਹਤੈਨੂੰਵੇਖਕੇਖਾ

ਇਜਾਵੇਗੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੁ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣੇ ੧੯੧
ਵਿਚ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਪਰ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਭੀ ਸਮ
ਝਾਇਆ ਆਖੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਈ ਹੁਣ ਸੰਭ
ਲ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਪਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ ਰਖਿਆ ਰਹੇ ਨਾਹੀ
ਐਸਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਰ ਖਰੀਦੇ ਪਾਰਸ ਕੋਲੋ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਟਦੇਵੇ ਏਹ ਹੀ ਕਹੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਕੋਈ ਐਸਾ ਭੂਤ ਲਗਾ ਰਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਕਿ
ਆ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ਬਹੁ
ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਬ ਮਰਦਾਨਾ ਟੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਪ ਕੀ ਰਜਾ
ਇਹੋ ਵੇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਗਲਬਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਅ-
ਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁਰਨ ਨਾਹੀ ਜਾ ਦੁਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤਲਣ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲਣ ਦੇਹੋ ਅਰਖਾਵਨੇ ਦੇਹੁ ਆਖੇ ਜੇ ਨਾਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਤੂ
ਸੀ ਕਿਆ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਜੁ ਅਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਰਾ

ਹਿ ਵਿਚ ਬਲਾਇ ਹਈ ਸੋ ਹੁਣ ਬਲਾਇ ਮਿਲੀ ਰਹੀ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਬੈਠੇ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਲੀਤੇ ਦੀ ਸਰਮ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਸਾਡੇ ਕੀ ਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਥੋ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ-
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਜੀਕ ਹੀ ਹੈ ਨਵੇ ਕੋਹਾ ਉਪਰ ਹੈ ਉਧਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਪ
ਕੜ ਕੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਮਦਾ ਹੈ ਮੂਹਿ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਦੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀ ਬਹੁਤਾ ਭੈ ਕਰੈ ਬਨ ਦੇਖ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਧੀਰ
ਜ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਜਦ ਮੈਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਆ ਹੈ
ਤੈਂ ਭੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਆਪ ਕਾ ਭੈ ਕਾਟਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਲੋਕ ਪ
ਰਲੋਕ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸ ਰਾਕਸ ਤੇ

੧੮੨ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਵੋ.............. ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਪਕਾ ਬਰਨਕ ਦੇਨਾ ਫੇਰੇਗਾ ਤੂੰ ਮਦੀਨ ਬੰਧ
ਹੇ ਭੈ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਇਧਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਗਾ ਤ
ਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁੰਚੇ ਤੌ ਭ
ਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚਨੇ ਤੋਂ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਪਲਕ ਤਾਂ ਬਹੁ ਚਿਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜਾਪੇ ਨਾਹੀ ਕਿ ਏਥੇ ਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਉਥੇ ਹੀ ਪ
ਹੁੰਚ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਸ ਕਰ ਲਗੇ ਪੁਛਣ ਕਿਉ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੜਾਹਾ ਤਪਦਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤਲਣੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਤਪਦਾ ਹੈ ਰਾਕਸ ਤਪਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀ ਹੁਣ ਛਪਰ ਗਏ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੇ ਆਏ ਤੇਹੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਆਏ ਜੇਕਰ ਰਾਕਸ ਤਲ
ਕੇ ਖਾਇ ਗਇਆ ਫੇਰ ਕਿਆ ਹਥ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਪੁਛ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਥਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਪਕੜ ਕ
ਰ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਸੁਟ ਘਤਿਆ ਕੜਾਹਾ ਅਜੇਹਾ ਠੰਢਾ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜਿਉ ਪੋ
ਹਦਾ ਕਕਰ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਅ
ਗ ਬੁਝ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਕਸ ਨੂੰ ਸਵਾਧਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਕਸ
ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤੇਰੇ ਆਇਆਂ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਸੀਤਲ
ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਇਸ
ਤਾਂਈ ਰਖਿਆ ਕਿਉ ਹਈ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਥੋ ਜਾਣਦਾ
ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਪੇਦੇ ਕਿਥੋ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਸਚ ਆਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਮ
ਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਫੂਟੋਂ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹਿ
ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸਾ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ
ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿ-
ਗਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰਾ ੨ ॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਭ
ਰਮ ਕਾ ਹੋਇ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈ
ਸਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ-

ਪਾਇਆ ਅਰ ਉਨੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ੧੯੩
ਹੈਨ ਹੁਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੇ
ਰਾ ਤਾਰਾਮਦਾਸ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਹਈ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤਾਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇ
ਗੀ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ
ਆਖੋ ਤਾਂ ਉਹੁ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕੌਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛੁ ਹੁ

ਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਵਾ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀ ਅਰੋਵੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕੌ ਡਾ ਰਾਕਸ ਤੂੰ ਕੁਛ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਖਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਆਉ ਅ ਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦਿ
ਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਜੰਗ ਲ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਜਾਇ ਕ
ਰ ਐਸੇ ਮੇਵੇ ਲਿਆਇਆ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜ ਣੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅ
ਇਕ ਰਮੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿ ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਵਾ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸਭੁ ਕੁਝੁ ਖਾਧਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਜੀ ਜੋ ਮੈ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮ
ਨਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ
ਹਾਂ ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਉਤੇ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭੁਖ
ਜੇਹੜਾ ਬਾਟਾ ਮੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ਼
ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿਸੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਤਿੰਨ ਬਖਰੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਇਕ ਹਿਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਕ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਕ ਆਪਣੇ ਅਗੇ ਰਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲ਼
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗੇ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਅਗੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕੌਡੇ ਕੋ ਦੇ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਕਾਈ ਨਾਹ ਨਿੰਮਨਾ ਕੀਤੀ ਲੈਂਦਿਆ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੌਡੇ ਨੇ ਮੂਹਿ ਪ
ਇ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੀ ਸਰੂਪ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਦਾ ਅਜਗੈਬੀ ਫਤੂਰ ਲਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬ
ਲੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ

੧੯੪ ਣ ਭੁਾਈ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇਇਸਧਰਤੀ ਜੋ ਆਂਦਾਹੈ ਸੋ ਏਹਨਾਹੀ ਬਲਾਈ ਆ
ਵਾਸਤੇ ਆਂਦਾਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖਦਾ ਜਾਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗਿਤਮਾਸੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਵੇਗਾ ਸੋ ਦੇਖਾਂਗੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਜਦ ਕੌਡੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਲਿ
ਆ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਦੇਵਤਾਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇਗਿਆ ਰਾਕਸਦੀ ਦੇਹ ਦੂਰ ਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਹੋ
ਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕੀਤੀ ਮੇਰੀ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹੈ ਦੇ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੋ ਮ
ਨ ਬਾਣੀ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੁਮ ਭਗਤ ਵਛਲ ਦੀ
ਨਾ ਦਿਆਲ ਹੋ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੀ ਜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਨੀਸਰਾ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਤਾ ਹੋ-
ਸੰਤਾ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀਆ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਹੋ ਧਰਮ ਰੂਪ ਹੋ ਸੰਤਾ ਕੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਪਾਲ
ਨੇਵਾਲੇ ਹੋ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਕੋ ਮੇਰੀ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹੈ ਹੇ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਤੁਮ ਸ੍ਰਬ ਕਲਾ ਕੇ ਜਾਣਨੇਵਾਲੇ ਹੋ ਭੂਤ ਭਵਿਖਤ ਕੇ ਗਿਆਤਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ
ਜਨਮ ਮੇਰਾ ਪੀਛੇ ਥਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਵਿਦਿਆ ਪੜੀ ਥੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਤਤਵੇ
ਤਾ ਥੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਆਏ ਮੈ ਬੜਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਚਰਨਬੰਦ
ਨਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ਥੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੂਰਖ ਹਮਾਰਾ ਤੈਂ ਕੁਛ ਬਿਗਾੜਿਆ
ਨਹੀ ਪਰ ਵੇਦ ਮਾਰਗ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਰਾਕਸ ਕੀ ਦੇਹ ਪਾਵੇਗਾ ਬੜਾ
ਕੁਕਰਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਨਕੇ ਮੈ ਬੜਾ ਭੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਕਰ ਆ
ਤੁਰ ਹੋਇਕਰ ਪੂਛਾ ਹੇ ਗੁਰੋ ਇਸ ਸਰਾਪ ਕਾ ਅੰਤ ਕਬੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਦਿਆਲ
ਤਾ ਵਾਲੇ ਹੋਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਧ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ੴ ਅਕਾਰ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਹੈ ਸੋ-
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨਗੇ ਤਿਨੋ ਸਾਥ ਜੋ ਤੇਰਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਤੇਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਤਬ ਮੈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੇਗਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰਾ ਨੇ
ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਰਪਨ ਦੀਆ ਥਾ ਇਸਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਿਸਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਮੇ ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਕ
ਤਾ ਨਿਮਾਨ ਸਕਾ ਦੇਖੇਗਾ ਤੂੰ ਤਬ ਜਾਣੀਓ ਇਸਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੋ
ਪੁਰਸ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾ ਦੇ ਪਾਵਦਾ ਰਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੋਨ ਮੇ ਆਇਆ ਹੋਇ
ਗਾ ਤਿਸ ਪੁਰਸ ਕਾ ਮੁਖ ਇਸ ਦਰਪਨ ਮੇਂ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਨਹੀ ਨਿਗਾ ਆਵੇਗਾ ਗੁਰਾਂ
ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਦਰਪਨ ਲੈ ਰਖਿਆ ਔਰ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਆਇ ਰਹਿਆ ਹੋਂ ਜਬ
ਕਿਸੀ ਮਾਨੁਖ ਕੋ ਪਕੜਤਾ ਹੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਕੇ ਬੀਰਤੇ ਦੇਖ ਲੇਤਾ ਹੋਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸੂਕ
ਰ ਕੂਕਰ ਗਧਾ ਸੇਰ ਬਾਂਦਰ ਇਤਿਆਦਿਕ ਜੂਨ ਦੇਖਤਾ ਹੋਂ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਦੇਹ ਰਾਇ
ਕ ਆਪ ਕਾ ਹੀ ਮੈ ਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਭੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਆਪ ਕੋ ਦੀਦ

ਰਕੀਏ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰਾਪ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਆਗਿਆ ਦਿਜੀਏ ਜੋ ਮੈਂ ੧੮੫
ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕ ਮੇ ਜਾਵਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੀ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਪਰਮਧਾਮ ਕੋ ਗਿਆ ਤੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁ
ਦਰਪਨ ਹਮ ਲੈ ਚਲੈਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪ ਦਰਪਨ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ
ਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪ ਦਰਪਨ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖਹੁ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਰਹੇ ਕੌਡੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਆਗੇ ਕਉ ਚਲਦੇ ਭਏ
ਕੌਡੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਤਾਈ ਪਹਿਰ ਇਕ
ਰਸ ਸਮਾਧ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਲਗੀ ਰਹੀ ਡਰਦਾ ਕੋਈ ਬੁਲਾਇ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਇਸਨਾਨ
ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਜਬ ਅਠਾਈਵੇਂ ਪਹਰ ਸੁਧ ਆਈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇ
ਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ।

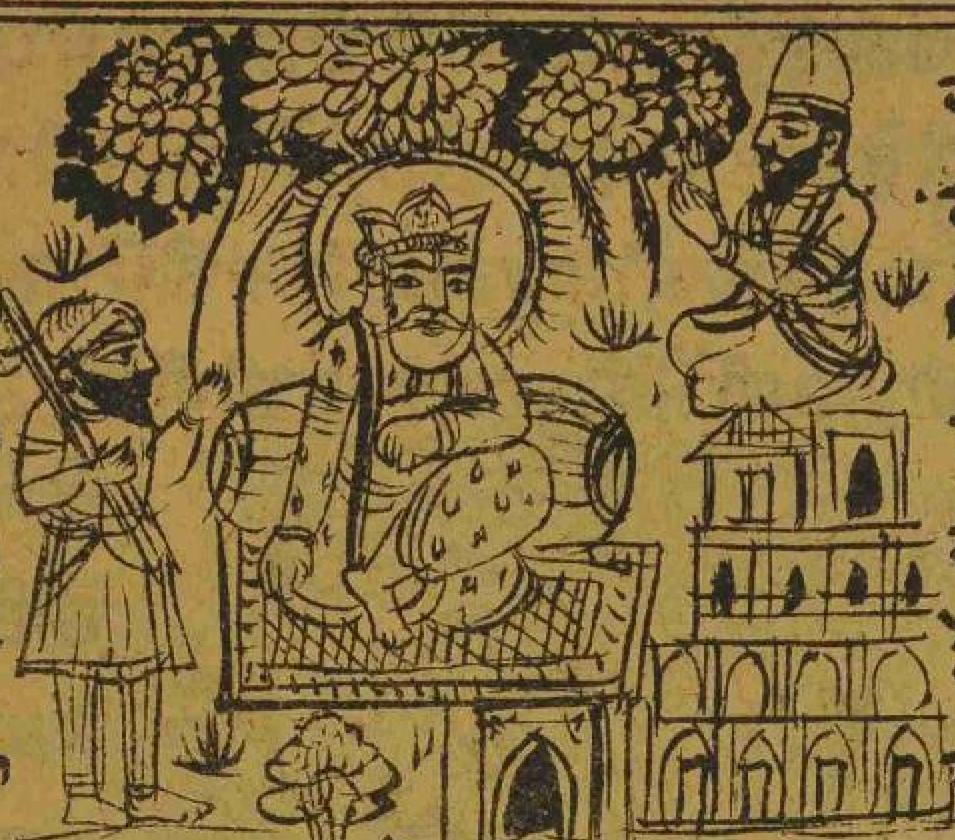
ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਜਵਾਹਰੀ ਕੀ।

ਆਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਿਸੰ
ਭਰ ਪੁਰ ਕੋ ਚਲੇ ਉਥੋਂ ਸੈਤਾ
ਲੀ ਦਿਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਆਹਾ ਜਾਂ
ਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਇਕ ਦਿਨ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬਹੁ
ਤ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਟੁਰ ਨ
ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਇ
ਕ ਵਡਾ ਸਹਿਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਓ
ਥੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗਾ ਸੋ
ਕਰੀਏਗੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਟੁਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਿਦੇ
ਦਿਲਾਸਿਦੇ ਮਸਾ ਮਸਾ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਪਰ ਤਿਨਾ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਹੁ ਦੇਖ ਸਹਰ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਭੀ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਜੀ ਤੇ ਗਿਰਾਉ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਸੋ ਤੇ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਭੀ ਧਰਵਾਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਚਲ ਕੇ ਕੁਛ ਲੈ ਖਾਵਾਂਗੇ ਨਾ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੈ ਨਾ ਸ
ਹਿਰ ਹੋਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਈ ਨੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਨੇੜੇ
ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਬਲ ਤੇ ਹੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੋਇਆ ਆਪ
ਇਆ ਰਹਾ ਗਾ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਨਿਸਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਆਪ ਦੇ
ਚਰਨਾ ਤੇ ਮੈ ਵਿਛੜ ਜਾਵਾਂਗਾ ਸਹਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤਾਂ ਕੁਛ

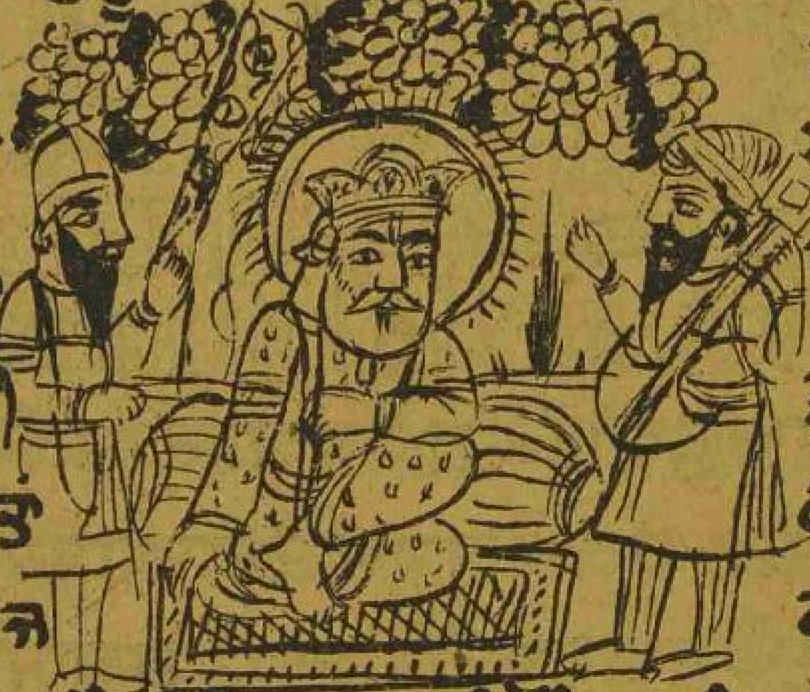
੧੯੬ ਕੀਤਿ ਫਿਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਭੀ ਨਹੀ ਬਿਨਾ ਲਏ ਤੇ ਕੁਛ ਦੇਂਦਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਕੀ
ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਰਾ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫੋਰੇਲੀ ਤਾ ਇਕ ਲਾਲ ਨਿਕਲ ਆਇ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਪਥਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤੂੰ ਪਲੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦਾ ਸੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਪਲੇ ਬੰਨਿਆ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਪੇਟ ਪਾਏ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਦੇਖ ਸਹਰ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹਈ ਥੋੜਾ ਪੰਧ ਰਹਿਗਿਆ ਹੈ ਓਥੇ ਗ
ਇਆ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਮਲੂਮ ਹੋਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੇ ਓਹੁ ਲਾਲ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲੀਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਆਖੋ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਖਾਵਣ ਦੇਵੇਂ ਗਾ ਕਿ ਨਹੀ
ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹਾ ਅਰ ਘਟ ਘਟ ਜੀ ਕੇ ਜਾਨਣਹਾਰ
ਥਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਹਈ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਉ ਭਾਵੈ ਕੁਛ ਹੋਵੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੇਜਾ ਤੂੰ
ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ
ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਟੋਲ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚ ਲਿਆਓ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ
ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਆਖ ਛਡੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਆਖੀਗਾ ਸੋ
ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਆਖੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਰਿਸਾ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ
ਲਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਰੀ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਤਿੰਨ
ਪੈਸੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁ
ਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ
ਖਾਵੰਦ ਪਾਸੋ ਪੁਛ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪੁਛ ਆ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਲ ਦੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਮਿਲਦੇ
ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪ
ਸ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਹਰੀ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾ ਹਰੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ੧੯੧
ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸ ਹਰ ਮੇਂ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਪੁਛ
ਣ ਧਰੋ ਸਾਲਸ ਰਾ ਇ ਜਵਾਹਰੀ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਕੇਹ
ੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿ ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਓਹ ਆਪਨੇ ਘਰ
ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ ਦਾਨਾ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਘ ਰੋ ਆਵਾਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਤਾਂ ਆ
ਦਰੋ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆ ਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗੁ

ਲਾਮ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕੁਛ ਸੌਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ
ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਕੋਈ ਸਾਹਬਕਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕੁਛ ਸੌਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ
ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਓਹੁ ਗੁਲਾਮ ਆਇ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜਵਾਹਰੀ
ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਿਆ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਲਾਲ ਕੱਢ ਕੇ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ
ਹਥ ਦਿਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਲੈ ਕੇ ਹਾਥ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਵੇਚਨ ਨੂੰ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਈਆ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਪਰ ਮੁਲ ਤੋ ਬਿਨਾ
ਹੀ ਖਾਵੰਦ ਦੇਵੇ ਭਾਵੇ ਨਹੀ ਵੇਚੇ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜ
ਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਲਾਲ ਦਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਪੁਛ ਆਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਆਣ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਦਿਤਾ
ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ
ਪੁਛ ਆਉ ਜੋ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ
ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਖਾਵੰਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਕਿ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇਗਾ ਵੇਚਣੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਦਰਸਨ
ਕਰਾਈ ਤੇ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਵੰਦ ਪਾਸੋ ਪੁਛ ਆਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ

੧੮੪ ਨੂੰ ਆਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜਵਾਹਰੀ ਇਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲ ਨੂੰ ਵੇਰਣ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਭਾ
ਵੇਂ ਖਾਵੰਦ ਲਾਲ ਵੇਰੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੇਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਵੇਰ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵੇਰ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਬੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਘਟ੍ਰੀਘ
ਭੀ ਪੁਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ
ਵਾਸਤਾ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਨਾਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਈ ਏ
ਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਏਹ ਓਸ ਜ ਵਾਹਰੀ ਤਿਨ ਪੈਸੇ ਪਾਏ
ਸਾਨਿ ਓਸ ਦੀ ਨਜਰ ਓਹੁ ਜੇਹੀ ਹੈਸੀ ਏਹ ਜਵਾਹਰੀ ਸੌ ਰੁਪਈਯਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਲੀਤੇ ਭਾਵੇਂ
ਤੂੰ ਵੇਰ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੇਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਨ ਵੇਰ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਲਾਲ
ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਵੇਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਉਸ ਦਾ ਫੇਰ ਦੇਹ ਅਤੇ ਲਾ
ਲ ਆਪਣਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ
ਪਾਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹ ਜੀ ਏਹੁ ਆਪਣਾ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਸੀ ਫੇਰ
ਲਵੋ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਦੇਓ ਖਾਵੰਦ ਵੇਰਦਾ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਲੈ ਆਪਣਾ ਲਾਲ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰੀ ਪਾਸੋ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਓਸ ਜਵਾਹਰੀ ਜੀ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਆਪਣੇ ਗਿਣ ਲਵੋ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ

ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿ
ਹਮਾਨੀ ਦਾ ਦੇਵਣਾ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਹਮਾ
ਰਾ ਨਹੀ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀ ਏਹ ਲਾਲ ਵੇਰੋ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੇਰੋ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਲਾਲ ਭੀ ਅਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਕਿਉ ਲੈ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਹ ਰਿਹਾ

ਤਾਂ ਓਹ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਨੇ ਤੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਖਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾ
ਲ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਵੇਚਣ ਤਿਸ ਕੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇ
ਵਣਾ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਓਹੁ ਰੁਪਯੇ ਲਵੇ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਉ ਜਾਇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ
ਅਸੀ ਤਬ ਲਵੀਏ ਸਾਹ ਜੀ ਜਾ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਸਾਹ ਜੀ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਅਸੀ
ਕਹੇ ਲਈਏ ਜੇ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਏ ਜੇਕਰ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰੁਪਏ
ਏ ਕਹੇ ਲਈਏ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਆਪਣੇ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਖਾਵੰਦ
ਲਾਲ ਦਾ ਨਹੀ ਲੇਤਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਭੀ ਰੁਪਯੇ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਰੁਪਯੇ ਲੈਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁਪਯੇ ਰਖੇਂ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜਵਾਹਰੀ ਰੁਪਯੇ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਸੱਤ ਫੇਰੇ ਪਾਏ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਇਕਰ ਰੁਪਯੇ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸੁਟ ਆਇਆ
ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਮੈ ਨੂੰ ਰ
ਖਣੇ ਜੋਗ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵਸਤ ਭੀ ਇਜੇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਮੋ
ਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਹ ਲਾਲ ਭੀ ਅਚਰਜ ਦਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੌ
ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸੋ ਏਹੁ ਲਾਲ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਖਾਵੰ
ਦ ਨੂੰ ਭੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਅਤੇ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਅਧਰਕਾ ਤੂੰ ਤੁਰਤ ਚਲ ਜੋ ਓਹ ਫਕੀਰ ਮਤ ਕਹੀ ਚਲੇ ਜਾਵਨੀ ਤੂੰ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਧ
ਰੇ ਜਾਵਣੇ ਨਹੀ ਦੇਵੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਆਇਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ
ਤੁਰਤ ਹੀ ਸਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਇਕ ਓਹੁ ਜੋ ਗੁਰੂ ਰੁਪਯੇ ਮੋ

ੜਕੇ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਇ ਜਣੇ ਹੋਰ ਹੈਨ ਲੋ
ਹੜੇ ਇਕਠੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ
ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੂਰ ਸਾਰੇ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ ਛਿੜਾ ਹੋਇ- ਆ ਬੈਠਾ ਲਹਿਰਾਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੋਲ ਨਹੀ ਸਕ ਦਾ ਭੁਖ ਨੇ ਐਸਾ ਕ
ਲੇਜੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇ ਛਡਿਆ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਪਈ
ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਗਲ ਆ ਖਣਦੀ ਨਹੀ ਅਤੇ
ਗੁਰਦਾ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ

੧੯੦ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਭੀਆਇਆ ਅਤੇਨਾਲਰੁਪਏ ਅਤੇ ਮੇਵਾ ਨਾਲੇਪਕਵਾਨਮਿਠ
ਆਈਬਹੁਤਵਸਤੂ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ ਆਣਰਖੀਆਂ ਤੇ ਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਸਾਹਿਬਜੀ ਅੱਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਹਥਜੋੜਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਅ
ਖਿਆ ਸਾਲਸਰਾਇਜੀ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਸੰਤਜੀ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ
ਏਹੁ ਸੌਰੁਪਯਾ ਤੁਮਾਰਾਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮਲੇਵਹੁਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸਰਾ
ਇਜੇਕਰਜਵਾਹਰਵੇਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਏ ਨਾਵੇਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀਕੇਹੀ ਲਈਏ ਤਾਂ
ਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਮੈਂ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਜੋ ਲਾਲ ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਕਿ ਏਹੁ
ਲਾਲਹੈ ਮੈਂ ਬੜਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਜੀਨੇ ਇਕਸ
ਬਦਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਲਾਲੋਲਾਲਊਪਾਇਆਲਾਲੋਲਾਲਾਦਿ ਸਿਨਾ
ਜਿਨਾਲਾਲੀਨੇੜਮਹਿਦੂਜਾਨਜਾਣੈਨਾ੧॥ਸੁਣ ਸਾਲਸਜਵਾਹਰੀ ਆਪਣਾਲਾਲਪ-
ਛਾਣਾ॥ਭੁਲਨੇਲਾਲਨਗੰਢਿਬਿਨਬਿਨਆਪਨੇਸਹੁਸੁਜਾਣਾ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਕਰਪਥਰਮੋ
ਲਕਰ ਨਾਮਧਰਾਇਓਸਾਹਾ॥ਬਿਨਸਤਿ ਗੁਰਪੂਰੇ ਅਧਿਹੋ ਮੂਲਨਬੁਝਹਿਰਾਹੁ॥੨॥ਮੇਰ
ਮੇਰਾਕਰ ਸੰਚਿਓਰਾਤੀ ਅਤੇਤੇਹਾ॥ਕਾਈਸਾਖ ਨਉਪਜੀ ਐਕਲਰਵੂਠੇਮੇਹਾ॥੩॥ਸੁ
ਣਿ ਸਾਲਸਰਾਇਇਕ ਬਾਰਤਾ ਜੇਕਰਮਪਰਾਪਤੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕ ਏਕ ਆਰਾਧੀਐਦੂਖ
ਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੪॥੧॥ ਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਨੇਏਹੁਸਬਦ ਸੁਣਕੇਕਹਿਆ
ਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀ ਆਪਕਾ ਨਾਮਕਿਆਹੈ ਅਰਤੁਮਹੋਤੇਕੌਣਹੋ ਅਰਤੁਮਾਰਾਦੇਸਕਵ
ਣਹੈ ਕਿਆਬਰਨਹੈ ਅਰਹਮਕੋ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗਰਹੀਹੈ ਵਡੇ ੨ ਵਡੇਖਟਦਰਸ
ਨਮੈਨੇਦੇਖੇਹੈਨ ਪਰਤੁਮਾਰਾਭੇਖਤੇਪਾਇਆਨਹੀਜਾਂਦਾ ਮੈਂ ਬਹੁਤਾਬਿਸਮਾਦਹੋਇਰ
ਹਿਆਹਾਂ ਤੁਮ ਆਪਹੀਬਤਾਵੋਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਾਲਸਰਾ
ਇ ਨਾਮਤੋਹਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਅਰਹੋਤੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰਕੇਹੈਂ ਤੇਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇ
ਸਕੇਹੈਂ ਅਤੇ ਭੇਖਭੀਹਮਾਰਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤਜੀਤੁ
ਮਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੋਜਾਣਤੇਹੈਂ ਤੁਮਨੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੋਦੇਖਿਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸ
ਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਬਿਮਲਮਝਾਰਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪ
ਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿ ਸੰਗਦੋਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦ
ਰਤੂ ਕਬਹਿ ਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖ
ਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲ ਮੇਰਚਰਾਗੁਨਰੇ॥ਚੰਦਕੁ
ਮਦਨੀਦੂਰਹੁਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉਕਾਰਨਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡਿਦੂਧਮਧਸੰਚਸਿ ਤੂੰ ਬਨਚ

ਤਰਣੋਆਪਨਾ ਆਪਤੂੰਕਬਹੁ ਨਛੋੜਸਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਜਿਉਰੋਾ੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਵਸਹਿ ੧੯੧
ਜਨਮੂਰਖਆਗਮਸਾਸਸੁਨੇ॥ਆਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਡਸਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਰੋਾ੪
॥ਇਕਪਾਖੰਡੀਨਾਮਨਰਚਹਿਇਕਹਰਿਹਰਿਦਰਨੀਰੋ॥ਪੂਰਬਲਿਖਿਆਪਾਵਸਨਾਨ
ਕਰਸਨਾਨਾਮਜਪਰੋਾਪ॥੧॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਆਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਆਪਉਪਦੇਸਕਰ ਨਿਹਾਲ
ਕਰੋਜੀ ਆਪਨੇ ਰੁਪਏ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਏਹੁ ਰੁ
ਪਏ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਤੁਸਾਨੂੰ ਰਖਣੇ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤੁਹਾਨੂੰਹੀ ਸੋਭਦੇ ਹੈਨ ਅਸੀਅ
ਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਮੇਵਾ ਪਕਵਾਨ
ਤਾਂ ਅਰੋਗੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਅਰ ਮਰਦਾਨਾ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਰ
ਅੰਦਰੋ ਆਖੇ ਕਿਵੇਂ ਪਕਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੇਵੈਂ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਖਰਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
ਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰੀਤਪਕਵਾਨਸੋਭੋਜਨਕ
ਹੀਏ ਲੂਚੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀ॥ਮਿਠਿਆਈ ਰਸਨਾ ਰਸਕ ਸਬੋਲੇ ਤਾਮਨ ਰਹੈ ਹਜੂਰੀ॥ਸੁਣਿਭ
ਈ ਤੂੰ ਸਾਲਸ ਮੇਰਾ॥ਸਮਝੋ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਵਾ ਮਿਲਣ ਤੁਮਾਰਕ
ਹੀ ਐਸਾ ਤਿਕੇ ਬਾਗੇ ਜੋ ਕੋ॥ਖਾਵਣ ਖਾਇਆ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ਜੋ ਬਿਖਤੇ ਮਨੂੰਆ ਮੋੜੋਾ੨॥
ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨਾਲੇ ਅਗੇ ਤਰਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਪਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਉਤਮ ਜਨਮ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹੀ
ਐਨੀਚ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਇਆ॥ਲੋਭ ਲਹਿਰ ਤੇ ਸੋਈ ਛੂਟੈ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਆ
॥ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਏਹੁ ਗੋਲਾ ਤੇਰਾ ਆਪ ਨਾਰਾਇਣ ਮਾਨਾ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸੰਗ ਮਿਲਾਇ ਆ ਊਚੇ ਪਦ ਠਹਿਰਾਨਾ
੪॥੧॥ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ

ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਸਾਬ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਗਤ
ਕਰੋਜੀ ਆਪਨੇ ਸਾਈ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ
ਬਿਲਾਇ ਵਿਚੋ ਕਢੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਿ ਸਾਲਸਰਾਇ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁ
ਲਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਉ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋ
ਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਧਰਕਾ ਤਾਂ ਸਾਧ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਤਾਂ

੧੯੨ ਮੈਂ ਕੁਤੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਵਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਤੂ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਧਰਨਾ ਪੁਰ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਸਿਰ ਥੀ ਸਾਲਸ
ਰਾਇ ਨੂੰ ਅੰਗੋਛਾ ਲਾਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਏਹੁ ਅੰਗੋਛਾ
ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ ਲੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ਅੰਗੋਛਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ ਲੀਤਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨਨ ਨਾਲ ਹੀ
ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ

ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੇ ਪਥਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਕੀਤਾ॥ ਸਬਦ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ
ਨਾਮ ਕਾ ਦੀਨੇ ਖੋਲ ਕਪਾਟਾ॥ ਏਕ ਜੋਵਣ ਜਵ
ਣੀ ਜੇਆ ਬਹੁਰ ਨ ਆਵੈ ਘਾਟਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਬਚਨ ਕਾ ਸੂਰਾ॥੧॥ ਅਗਮ
ਨਿਗਮਾ ਦਿਖਾਵਤਾ ਖੁਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਪਾਟ ਅਨਿਤਾ
॥ਵਣਜਾਰ ਜਗਤ ਸਗਲ ਹੈ ਸਹੁ ਏਕ ਭਗਵੰ
ਤਾ॥੨॥ ਵਣਜ ਹਮਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂੰਜੀ ਹਮਰੀ
ਨਾਮੁ॥ ਆਠੁ ਪਹਿਰ ਧੁਨਿ ਲਗ ਰਹੇ ਸੋਈ ਹਮਾਰੈ ਕਾਮਾ॥੩॥ ਸਾਲਸ ਸਾਥ ਨਵੈ ਬੇਨਤੀ
ਸੁਣ ਲੇਵਹੁ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਉਤਾਰ ਕੈ ਚਾੜ੍ਹ ਉਰ ਗਿਆ ਪਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਾਗਉਣਾ ਲਖ ਜੂਨੀ ਭਰਮਾਈਏ ਫਿਰ ਪਾਵੈ
ਗਾਭਉਣਾ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਹੀਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੋਈ ਪਰਖੇਗਾ ਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ ਬੇ
ਦੀ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਿਆ ਪਾੜ੍ਹ ਪੰਡਿਤ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਾਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਤ ਚੜ੍ਹ ਉਤ
ਰੈ ਪਾਰਾ॥੨॥ ਅਵਿਨ ਪਾਏ ਸਚ ਕੇ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਵਿਣਾਸਾ॥ ਜੇ ਨਲੋਇਨ ਹਰਿ ਵੇਖੀ
ਐਸੇ ਲੋਇਣ ਹੈ ਰਾਸਾ॥ ਕਿਰਨ ਕਿਰਨ ਹੋਇਆ ਮਾਨਕ ਧਰੇ ਅਪਾਰਾ॥ ਜੰਦਰਾ ਖੁਲ
ਕੇ ਠਾਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲ
ਮ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੂੰ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇ
ਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਜੀਵੇਂ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੇਰੀ
ਮੰਜੀ ਜਾ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ ਬਹਿਗਾ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਅਉਲਾਦ ਦਾ
ਕੀ ਮਨਾਹੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜੀ ਤਾਂ ਏਸੇ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਭਾਰ

ਖਿਆ ਹੈ ਕਿਊਂ ਜੋ ਸੈਲਾਨੀ ਸੂਤ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ ਅਤੇ ਦਿਨ ਭੀ ਥੋੜੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਇ ਰਹੇ ਹੈਨ
ਤੇਰੀ ਦੇਹਿ ਛੂਟਣ ਵਿਚ ਦੋਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੈਂ ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੈਨੂੰ
ਮੰਜੀ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਹੈ ਅਧਰਕੇ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਾਈ ਨਹੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਏਵੇਂ
ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੋਇ ਵਰੇ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਓਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਆਏ ਹੋ ਅਕੇ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇ ਨਿਕਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੱਸੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਆਖਿਆ ਗਿਣਤੀਆਂ ਖਾਵੇ ਆਖੇ ਦੇਖੋ
ਇਸ ਨੂੰ ਮਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਮਨਮਤ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਮੂਹੋਂ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਚੁਪ ਕ
ਰ ਰਿਹਾ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਲਾਲ ਆਪਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਲਵੋ ਜੀ ਅ
ਰ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਭੀ ਆਪਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜੋ ਜਵਾਹਰ ਹੈਸੀ ਤਿਸ ਸਭਨਾ ਦੀ ਜੋਤਿ ਵ
ਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਭੀ ਵਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਏ
ਹੁ ਲਾਲ ਭੀ ਤੁਸੀ ਰਖੋ ਜਦ ਅਸੀ ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਪਹਿਰਾਂਗੇ ਤਦ ਅਸੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਏਹੁ
ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਜਦ ਦੋਇ ਬਰਸ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ॥ ਸ: ਸੰ:

ਅਗੇ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ ਦੀ ਚਲੀ ਸਾਖੀ॥

ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ
ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾ
ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਿਧਰ ਨੂੰ ਹੀ ਚਲਿਆ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ
ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਿਸੰਭਰ ਪਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸੋ ਓਥੇ ਕਿਆ ਕੀ
ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆ
ਹਾ ਸੋ ਅਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸਾ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਸੀ ਪਰ ਚਲ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋ ਉਸ ਸਾਹਿਬ
ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੁਣ ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਹੈ ਓਥੇ ਇਕ ਸਾਧ ਹੈ ਅਸੀ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਚਲੀਏਂਗੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਮਛੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਕਿਸ ਉਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਆਪਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ

੧੮੪ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਮੱਛੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਏਡੀ ਵਡੀ ਮਛੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੇਤੀ ਸਕੋਸ ਲੰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜ ਕੋਹ ਚੌੜੀ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਖਾਧੀ ਪਰ ਮੂੰਹੋ ਕੁਛ ਆਖ ਨ ਸਕੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅ
ਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ੍ਰੀ ਮਛੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਛੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਜਰ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉਂ ਕੰਬਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਏਹੁ ਮੱਛੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਗਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਸੇ
ਹੋਇਕਰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇਕੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਤੇਰੀ
ਆ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬਣ ਆਵਨ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਾਲੀ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਅਮੋਲਕ ਦੋਇ ਲਾਲ ਨਿਕਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪ
ਉਸ ਮਛ ਕੋ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਕਤ ਹੋਇ ਆਈ ਓਹ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਅਗੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਵੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣੀ
ਏ ਜੀ ਜਬ ਰਾਤ੍ਰ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮੱਛ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਰਾਹੁ ਉਡੀਕਦਾ
ਸਾਂ ਕਿ ਕਦ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਰਾਹੁ ਆਵਨ ਸੋਹਣ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਮਛ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੇਰੀ ਏਹੁ ਦੇਹ ਛੂਟੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਕਲ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੂਟੈਗੀ ਤਾਂ ਮਛ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ-
ਇਆ ਤੇ ਜਾਣਿਓਸ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਥੇ ਰ
ਹੋ ਜੋ ਏਸ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੇਬ

ਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਆਖਨ ਦੀ ਗ
ਲ ਕਾਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰ ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬੁਰੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆ ਸਾਤੇ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਆ ਖਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੰਭਾ ਲਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰ
ਕੀਤੋਸ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ

ਤੋਮੈਂਸੋਤਰੀਜਬਬਾਬਦੇਦਾਰਿਹਾਹਾਂਤਾਂਮ੍ਰਦਾਨਾਗਲਵਿਚਪਲੂਪਾਇਖਲੋਤਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ। ੧੮੫
ਕਿਉਂਮ੍ਰਦਾਨਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਇਤਨਾਚਿਰਹੋਯਾਹੈਤੇਰੇਨਾਲਫਿਰਦਿਆਂਪ੍ਰਅਸਾਂਤੈ
ਨੂੰਜਾਤੋਨਾਹੀਅਸੀਭੁਲੇਹਾਂਹੁਨਤੁਸਾਨੂੰਬਖਸਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮ੍ਰਦਾਨਿਆਅ
ਸਾਜੋਤੈਨੂੰਨਾਲਲੀਤਾਹੈਸੋਤੇਰੀਆਂਸਭੇਗਲਾਂਕੀਤੀਯਾਂਹੈਨਤੁਸੀਤਾਂਸਾਨੂੰਜੀਅਪਰਾਨੋਹੋ
ਤੂੰਜੀਅਵਿਚਗਿਣਤੀਕਾਈਨਾਕਰ ਅਤੇ ਰਾਤਮਛੀਦੀਪਿਠਉਪਰਗੁਜਾਰੀ ਅਤੇਦਿਨ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਮੱਛੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀਤਾਂ ਫੇਰਓਹਦੇਵਰੂਪਹੋਇਕਰਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਦੇਸਾਮ੍ਹਣੇਹੱਥਜੋੜਕੇ ਆਇਖਲੋਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਹੁਭਾਈਤੂੰ
ਪਿਛਲੀਬਾਰਤਾਜੋਮਛੀਦਾਜਨਮਕਿਓਂਕਰਪਾਇਓਤਾਂਉਸਦੇਵਲੋਕਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁ
ਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਨੀਜਾਨਹੋ ਅਤੇਲੋਕਾਂਦੇਕਿਰਤਾਰਥਵਾਸਤੇਆਏਹੋ ਅਤੇਮੇਰੇਪਾ
ਸੋਂਪੁਛਦੇਹੋਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਵਿਚਮੈਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀਦਾਖਿਜਮਤਗਾਰਥਾਮੇਰੇਤਾਈਂਕੁਛਕਰ
ਜਕਹਿਆਭੁਲਾਰਿਆਤਾਫੇਰਮੇਰੇਤਾਈਕਹਿਕੇਕਰਾਇਆਮੈਨੇਓਹਕਾਰਜਕੀਤਾਪਰ
ਦਿਲਵਿਚਤੰਗੀਕਰਕੇਤਾਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਕਿਉਂਰੇਕਾਰਜਕਰਤਾਹੈਪਰਮੱਛੀ
ਕੀਨਿਆਈਤੜਫਤਾਹੈਤਦਥੀਮੈਨੂੰਮੱਛੀਦੀਦੇਹਮਿਲਦੀਰਹੀਹੈਹੁਣਆਪਦੀਕਿਰ
ਪਾਕਰਕੇਮੇਰੀਮਛੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀਹੈਅਰਪਰਮਪਦਕਾਅਧਿਕਾਰੀਭਇਆਹੋਆਪ
ਦੇਦਰਸਨਦੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਇਸੀਵਾਸਤੇਮੈਂਆਪਕੋਉਡੀਕਤਾਥਾਇਤਨਾਕਹਿਕਰ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਉਸਤਤਿਕਰੀਅਰਦਿਬ੍ਯਾਬਿਬਾਨੇਪਰਬੈਠਕਰਪਰਮਪਦਕਾਅਧਿਕਾ
ਰੀਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲਭਾਈਪਹੁੰਚਅਸੀਕਰਤਾਰਦੇਹੁਕਮਨਾ
ਲਆਮਿਲਨੇਹਾਂਇਤਨਾਬਚਨਕਹਿਕੇਚਲੇ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਗੇਸਾਖੀਕਲਹਨਾਰਦਜੀਕੇਮਿਲਨੇਦੀ।

ਤਾਂਅਗੇਸਮੁੰਦ੍ਰਲਹਰਾਪਇਆਦੇਦਾਹੈਂਮਰਦਾਨੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦਿਰਤਾਲ
ਹਿਰਾਂਦੇਦਾਹੈਜੀਅਰਅਗੇਜਹਾਜਭੀਕੋਈਨਹੀਅਤੇਰਾਹੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀਜੀਹੁਣ
ਕਿਧਰਜਾਵੀਏਰਹੋਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬੋਲਨਾਹੀਤਾਭਾਈਬਾ
ਲੇਕਹਿਆਸੁਨਮ੍ਰਦਾਨਾਤੂੰਤਾਗਲਵਿਚਪੱਲਾਪਾਤਿਆਅਹੋਏਵਤਕਿਆਹੋਇਓਹੀ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖ੍ਯਾਜਜਮਾਨਅਗੇਤਾਂਰਾਹੁਨਾਹੀਹੈਬਾਲੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਚੁ
ਪਕਰਰਹੁਬੋਲਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸੀਮੇਰੇਪਿਛੇਚਲੇਆ
ਵਹੁਤਾਂਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋਏਅਤੇਪਿਛੇਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਹੋਏਜਿਉਂਧਰ
ਤੀਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੇਤਿਉਹੀਸਮੁੰਦਿਰਤੇਚਲੇਜਾਵੀਏਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ

੧੮੬ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬੋ
ਲ ਨਾਹੀ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਡਰੁ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ ਵਡੀ ਬਲਾਇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਅ
ਗੇ ਵਤ ਕਿਉ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੇ ਪਿਛੇ ਮੁੜਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਭੀ ਆ

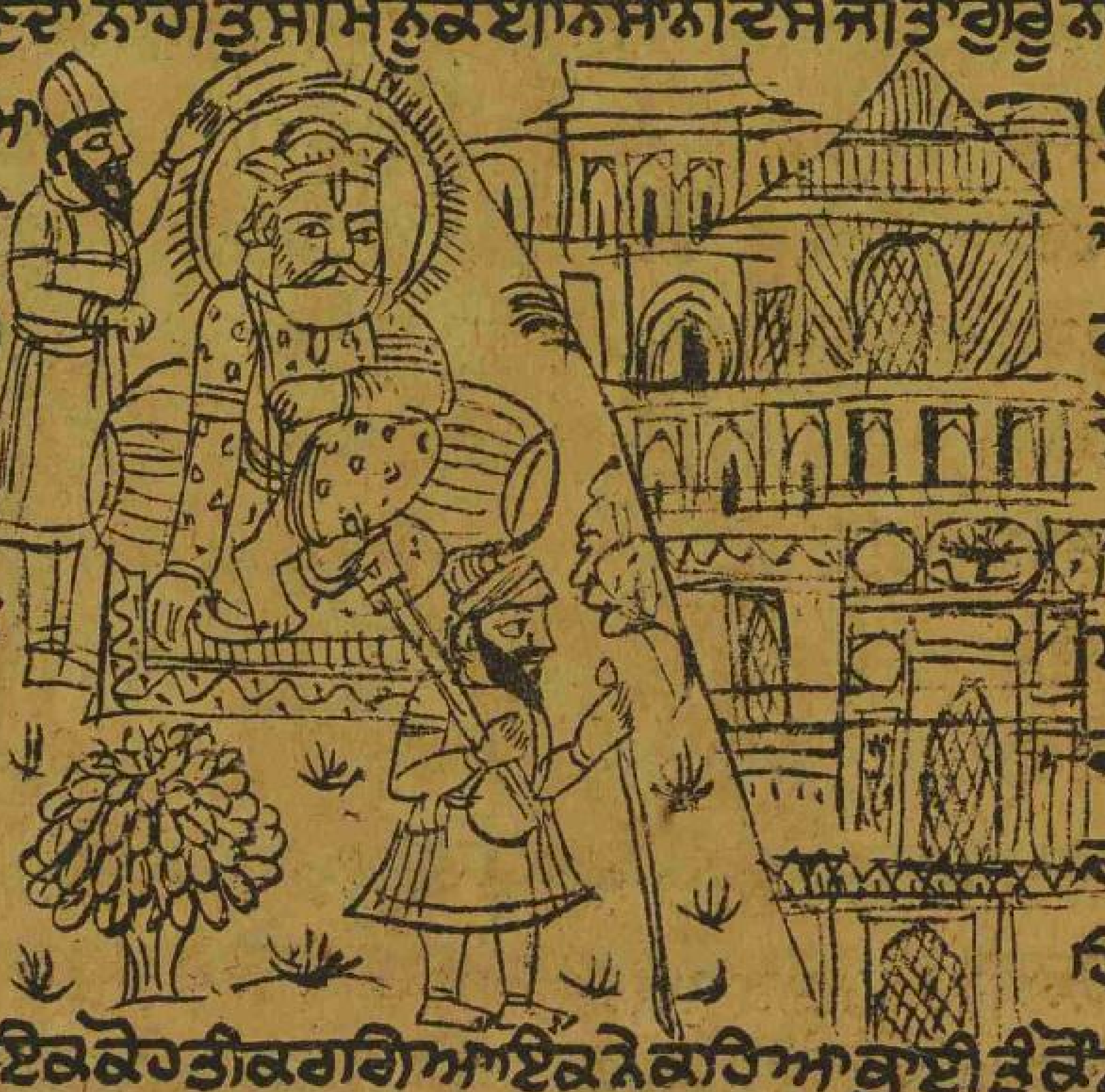
ਇਕੋ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਛਡਦੀ ਨਾਹੀ ਇਸ ਥੋਂ
ਅਗੇ ਕਿਉ ਨ ਚਲੀ ਏ ਤਾਂ ਪੰਜਿ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰ
ਜ ਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੀ ਵਿ ਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਗੇ ਜਾ
ਇ ਕਰ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਕਲਾ ਚਲੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨ ਜਰੀ ਆਇ ਇਕ ਡੰਡਾ ਪੈਰਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਡੰਡਾ
ਉਠਾਇ ਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਡੰਡਾ ਉਠਾਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਡੰਡਾ ਆਪਨੇ ਹਥ ਵਿਚ ਰਖ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਨੂੰ ਆਈ ਦੌੜਦੀ ਅਤੇ ਵਡੇ ਵਿਕਰਾਲ ਦੰਦ ਅਤੇ ਮੂੰਹਿ ਪਸਾਰਿਆਂ ਹੋਇਆ
ਕੇਸ ਖੁਲੇ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਆਈ ਜਿਉ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਿਉ ਕਲਾ
ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਵਿਚ ਡੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕਲ ਕੂਕਦੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਠੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਨਾਰਦ ਗੁ-
ਸਾਈ ਭੀ ਆਇ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆ
ਪ ਦਾ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਅਵਤਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵੇਦ ਸਵਾਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ
ਨੇ ਕਹੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਵੇਦਾ ਦਾ ਬਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਬੇਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਏ ਹੈਂ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾ ਦਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤਿਪ
ਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਨਾ ਵੇਦਾ ਕਾ ਰਹਸ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਸ ਕਲਿਕਾਲ ਕੇ ਸਮੈ ਮੇਂ
ਆਪਨੇ ਪਰਵਾਹੁ ਵਹਾਇਆ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਭਾਸਾ ਮੇਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਖ
ਬਰਦਾਰ ਹੋਵੋ ਅਸੀ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਕੇ ਖੇਲੀਏਗੇ ਤਾ ਨਾਰ
ਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਲਹ ਅਗੇ
ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਲਹ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਪਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਭੀ
ਹੈ ਤਾ ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਦ ਕਰਕੇ ਪੁਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ

ਆ ਤੁਸੀ ਜੀ ਪੁਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਕਲਹ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਕਲਾ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਮਨੁ ੧੯੭
ਖਾਦੀਆ ਆਂਦਰਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪਹਿਰੇ ਹੋਏ ਖੋਪਰੀਆ ਮਾਨੁਖਾਦੀਆ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਫੜੀਆ
ਹੋਈਆ ਲੋਹੂ ਨਾਲ ਖੋਪਰੀਆ ਭਰੀਆ ਹੋਈਆ ਤਾਂ ਬੇਜੈ ਸਾਰਰੰਗ ਵਾਲਾ ਦਾ ਕਾਲਾ ਰੰ-
ਗ ਤੈ ਕਰ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰੇ ਜਬ ਆਈ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਕ
ਲਹ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧਾ ਪਰ ਆਵਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂਕਰ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਾ ਬੋ-
ਲੀ ਹੇ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਇਥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਆਪ ਛੁਟੇ ਇਕੇ ਤਾ ਆਪਨੇ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੇਗਾ ਸੋ ਸਭਾਹੀ ਛੁਟੈਗੀ ਅਤੇ
ਤੇਰੇ ਦੰਦਾ ਨੂੰ ਭੰਨੇਗੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਟੇਗੀ ਅਸੀ ਤਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੇਰਾ ਕੀਮ ਕਰ ਛ
ਡਦੇ ਪਰ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾ ਨੂੰ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਮੈ ਭੀ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾ ਵਿਚ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀ
ਭੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਹ
ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਆਵਣਾ
ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਜੀ ਹੋਰ
ਸੰਸਾਰ ਬੋਹੁਤ ਪਿਆ
ਸੀ ਤਾ ਕਲਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਇਕੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਰਖੋ ਜੀ ਇ
ਕੇ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਭੀ ਤੂੰ ਨਾਲ ਰਖ ਲੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਤੇ
ਰਾ ਕਿਆ ਪਰਜੋਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਸਾ
ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਡਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਉਪਰ ਤੇਰਾ ਜੋ
ਰ ਨਹੀ ਚਲੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕੈਸਾ ਹੀ ਜੋਰ ਪਈ ਕਰ ਅਤੇ ਅਸਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ
ਬਖਸਾਇ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਾ ਏਹੁ ਡਾਢਾ ਹੈ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਲਾ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਲਾ ਚ
ਲੀ ਗਈ ਤੇ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਜਿਨ ॰
ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕੇ ਸਭ ਲੋਕਾ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੰਡੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨਾਲਾ

੧੯੮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਰਾਤੀ ਏਵੈਂਹੀ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਵਲੇ ਗਏ ਅਗੇ ਦ
ਖੂਬ ਸੀਹਣ ਦੇਸ ਆਹਾ ਤਿਸ ਬਿਸੀਹਰ ਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਨ ਆਹਾ ਬਹੁਤ ਰਾਜ ਕਰਦ
ਸੀ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰਿਆ ਫਿਰ ਦੋ ਇਦਿ
ਨ ਬੈਠਿਆਂ ਗੁਜਰ ਗਏ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਆਣ ਕੇ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋ ਕੁਝ ਮਿਲੈ ਤ
ਮੂਹਿ ਪਾਇ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਤ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਧਰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਧਰ ਆਖੋ ਤਿਧਰ ਹੀ ਜਾਵੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਕ ਲੰਡਾ ਬ
ਢੀ ਤਿਖਾਣ ਹਈ ਸੋ ਉਸ ਪਾਸ ਤੂੰ ਜਾਵੀਂ ਅਰ ਹੋਰ ਥੇ ਤੂੰ ਨ ਜਾਵੀਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ-

ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ
ਨਾਮ ਪਾਖਰ ਹਈ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛ
ਲਈ ਜੋ ਭਾਈ ਪਾਖ ਰ ਬਾਢੀ ਦਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਜੋ ਲੰਡਾ ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰਹਿਦ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈ ਜਾਉਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿ
ਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਲ ਗਾ ਪੁਛਣ ਭਾ
ਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਲੰਡਾ
ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰ ਹਿਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਇਕ ਕੋਹ ਤੀਕ ਗਇਆ ਇਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਰ ਕਿ
ਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾ ਸਹੀ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਛ ਲੇ
ਵੇਗਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡੇ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀ ਦਸਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਪਣਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦਸੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹੋ ਹੋਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮ-
ਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਰਨ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਵਰਤਣ ਕੌਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ

ਆ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭੱਟੀ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਵ
ਤਨ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖੜੀ ਗਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਮਾਹਿਰਮ
ਹੈਂ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਭੀ ਦਸ ਮੈਂ ਤਾਂ ਓਸੇ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ
ਹਾਂ ਅਰ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਸਾਡਾ ਪੁਰ
ਤਨ ਯਾਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਞਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਜੇ ਨਜਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਿਞਾਣ ਲਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਵਿਖਲਾਉ ਤਾਂ ਸਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਰੰਜ ਹੋਵੈਗਾ ਪਹਿਲੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝੰਡੇ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਜੀ ਅਤੇ
ਪਿਛੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਹੀ ਪਾਸ ਲੀਤੇ ਜਾਵਾਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਾਉ ਭੀ ਆਪਣਾ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾ
ਮਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁੰਦੇ ਕੌਣ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਦਾਰਜਾ ਜੇਹੜਾ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣ
ਜਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਿਚਰਾਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਝੰਡਾ ਬਾ
ਢੀ ਅਗੇ ਮੰਜੀ ਵੁਣਦਾ ਆਹਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇਂ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ
ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਡਿਠਾ ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸ ਮੰਜੀ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਬੈਠੋ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਭੀ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਹਥ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਬੈਠਾ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ
ਬਾਢੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਧ ਕਿਥੋ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏ
ਹੁ ਤੇਰਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਝੰਡੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਆਹੋ ਅ
ਸਾ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੰਮ ਆਹਾ ਅਰ ਅਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਆਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸਾਂ ਏਹੁ ਕੰਮ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ
ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨ

ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਓਹੁ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਓਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਤੇਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਾ ਮਜੀ ਵੁਣਮੁਕੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਚ
ਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਸ
ਤੂੰ ਦਸੇ ਤਾ ਤੇਹਾ
ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਮਾਝਿ
ਕੀਰ ਹੈ ਕੁਛ ਹ
ਇ ਲੈ ਜਾਵੀਏ
ਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਹ ਤਾਂ ਸਾਧ ਫ
ਊਸ ਪਾਸ ਖਾ

ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਰੂਪ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ
ਹੀ ਸਾਮਨ ਕੀਤੇ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਤੁਪਾ ਸਦੀਦਾ ਹੈ
ਆ ਅਤੀਤ ਫ
ਛ ਭੋਜਨ ਬਨਾ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਆਖਿ
ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓ
ਕੀਰ ਹੈ ਅਸੀ
ਲੀ ਕਿਉ ਕਰਿਏ

ਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪਉਣ
ਆਹਾਰੀ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਠ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਾ ਭੋਜ
ਨ ਦੀ ਜਾਰਾ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਭਲਾ ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਆਇਆ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਛ ਸਮਝੀ ਸੋ
ਭਲੀ ਹੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬਦੇ ਹੋਹੁ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਦਰ ਭੁਖੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਜੋ
ਕੁਛ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦੇ ਕਰ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦੇ ਹੀ
ਹੇਨਾ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਓਥੋਂ ਦਾ ਸੇਪੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਘ
ਰ ਆਖ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਟਲ ਬਦਲ ਦੇ ਫੂਲ ਮੈਂ ਆਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਓਨਾਂ ਦਾ ਸੁ-
ਲੂਣਾ ਕਰੋ ਤੇ ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਵੋ ਅਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਸਾਗ ਛਮਕਣਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਘਰ
ਆਖ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬਾਗ ਕੋ ਗਿਆ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਹਛੇ ਮੇਵੇ ਲੈ ਆਇ
ਆ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਮੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ
ਆਪਨੇ ਸਿਰ ਪਰ ਰਖ ਲੀਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ

ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਤਹਾਂ ਆਣੇ ਆਇਕੇ ਝੰਡੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਹੀ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੋ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਤਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਜੋ ਜੰਤ ਹੈ ਸੋ ਸਭੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਕਦੇ ਕਣਾ ਹਿਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਥੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋਨੂੰਕਿ ਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭਾਣਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਅਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੋ ਅਰ ਕੁਛ ਮੂੰਹ ਪਾਵੋ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਹਿਤ ਬੈਠੀ ਹੀ ਵੇਲਦਾ ਆਹਾ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਹੋਦਾ ਆਹਾ ਇਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਹੋਵਦਾ ਆਹਾ ਨਹੀ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹਿਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਤ ਪਰਸਾਦਿ ਦੇ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਰੋ ਇਕ ਬਖਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰੈ ਜਿਣੇ ਹੋ ਅਰ ਬਖਰੇ ਪੰਜ ਕਿਉਕਰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਚੌਥੇ ਤੁਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰਚਣੇ ਵਾਲਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੈ ਸੁ ਉਸ ਤਾਈ ਤੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਐਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਕੀਤੇ ਇਕ ਵੰਡਾ ਜੁਦਾ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲਾਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਖਾਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ

੨੦੨

ਨਾ ਪਾਇਆ ਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਅਗੇ ਭੁਖਾ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਲੀਤ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂੰਹ ਪਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆ
ਰਵੀਐਂਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭੀ ਆਪੇ ਹੀ ਆਇ ਰਹੇਗਾ ਪਰਤੂ
ਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂਹ ਪਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਆੱਖਦਾ

ਹਾਂ ਜੋ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਵੀਐ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਉਪਜਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਏਹ ਤਾਂ ਸਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਆ
ਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿ
ਸੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾ ਅਚਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰ
ਡਾ ਅਸੀ ਪ੍ਰਦੇਸੈ ਕੋਹਾਂ ਜੋ ਆਏ ਆਹੇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਆਏ
ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਲਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਓਥੋਂ ਉਠਿਆ
ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦਿਆ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਰਾਜੇ
ਦੇ ਬਾਗੋ ਜਾਇ ਲਧਾ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕੱਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਕਣਾ ਢੂੰਢ
ਦਾ ਫਿਰਦਾ ਆਹਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਜਨਮ ਦਾ ਉਤਮ ਆਹਾ ਪਰ ਮੁਹਬੱਤ ਪਿਆਰ
ਵਾਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਢੂੰਢਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋ ਓਹ ਦਾ

ਸਤਾ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਝੰਡਿਆ ਕਿਉਕਰ ਆਇ ਮਿਲਿ ੨੦੩
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਆਂਦਾ ਆਹਾ ਉਸਦਾ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਝੰਡਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਸੀ
ਅਤੇ ਓਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੰਧ੍ਰਾ ਸੈ ਕੋਹਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅ
ਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਏਥੇ ਕਦੀ ਆਇਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾ
ਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਸੋ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਤੁਸਾ ਕਿਉਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਮਲੂਮ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਜਦ ਮਿਲੀਐਗੇ ਤਾਂ ਤਬ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਚਲੋ ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰੋ ਅਗੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਗਿਆ ਸਾ ਸੋ ਓ
ਹਨਾ ਮੂਹਿ ਪਾਇਆ ਨਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਏ
ਹ ਅਸਾਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰ
ਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਭਲਕੇ ਮਿਲੀਐਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭੋਜ
ਨ ਅਮਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਪਾਇੰਦੇ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਭਲ
ਕੇ ਮਿਲੀਐਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਿਉਕਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕ
ਰਕੇ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਾਂ ਛਿਅ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਵੀ
ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੈ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਬੂਝ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮਹਰਮ
ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਈ ਲੋਕ ਦੀ
ਬੋਲੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਇਕ
ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਆਹੀ ਦੋਹਾਂ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾ
ਰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਸ
ਤ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਆਓ ਬੈਠੋ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋ
ਵੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿ
ਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਕਦੇ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਝੰਡਿਆ ਤੂੰ ਪੁਛ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸੋ ਝੰਡੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿ

ਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਝੰਡਿਆ ਮੈ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਨੇ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਆਸਨਾਉ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਮੁਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਾਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਜਾਣੀਐਗੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਏਸ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਖਬ
ਰਦਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਆਪਨੀ ਮਲੂਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਮਰਲੇ ਹੋਇ
ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕੇਹੀ ਮਲੂਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਤੂੰ ਓਹੁ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰ ਜੋ ਜਦੋ ਰਾਜੇ ਜ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਤੁਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮਨਹਿ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤ ਪੂਜਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਟਹਿਲ ਕਰਾਵਦਾ
ਆਹਾ ਸੋ ਮਛ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰ
ਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹੁ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਪਾਵੋਗੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਕਹਿਆ ਸਾਡੀ ਖਲਾਸੀ
ਹੋਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਪਰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ
ਉਧਰੋਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਦਿਸੇਗਾ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਨਾਲ ਲਗ ਕੇ ਬਹੁਤ ਉਧਰ
ਨਗੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਉਧਾਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਅਸਾਡਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਆਹਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਆਏ ਭੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ
ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅ
ਤੇ ਸੂਰੇ ਹੋ ਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਝੰਡੇ ਦਾ ਕੁਛ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਇੰਦਰਸੈਨ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਆਏ ○○○ ਆਹੇ ਪਰ ਝੰਡੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਭੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਚਾਹਦੇ ਹੋ ਸਭ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਨੂੰ ਭਾਵੇ ਸੋ ਬਣਾਇ ਪਾਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਰਾਮਕ
ਲੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਆਖਿਆ। ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਭ

ਗੈਆਮਾਟੀਕੋਜਲਦਹਦਿਸਤਿਆਰੈ॥ਉਪਰਧਰਨਤੁਲੈਆਕਾਸਾ॥ਘਟਮਹਿਸਿ ੨੦੫
ਧਰੀਆਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ਐਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਾਮਾ॥ਆਠਪਹਿਰਮਨਤਾਕੋਧਿ
ਆਨਾ॥੧॥ਤਾਂਝੰਡੇਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੈਨੂੰਇਸਦਾਅਰਥਸਮਝਾਵੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਹੇਝੰਡਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚਈਧਨਲਕੜੀਆਂਜੋਹੈਨਸੋਦੇਹੀ
ਵਿਚਹਡੀਆਂਹੈਨਅਰਬੈਸੰਤ੍ਰਜਠਰਾਦੇਹੀਵਿਚਅਗਨਅਤੇਮਾਟੀਜੋਦੇਹੀਵਿਚਹੈ
ਅਤੇਮਾਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਂਦੀਹੈਸੋਬਾਲਕਦੀਦੇਹੀਠਰੀਹੋਂਦੀਹੈਤਾਂਇਸਭਾਂਈਮਾਇ
ਆਪੋਹਿਨਾਹੀਸਕਦੀਜੋਉਸਜੀਵਨੂੰਓਥੇਨਾਮਦੀਲਿਵਹੋਂਦੀਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਕਾਨਾਮ
ਤੋਐਸਾਹੈਭਾਈਝੰਡਿਆਤੂੰਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨਿਰੰਕਾਰਜਪ ਤੇਰੇਤਾਈਲਗੇਗਾਕੁਛਨਾਂਹੀਤਾਂ
ਝੰਡੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੁਸੀਂਕਹਿੰਦੇਹੋਜੋਪਰਮੇਸਰਕੋਜਪਅਤੇਮੈਂਗਰੀਬ
ਭਿਖਾਣਹਾਂਤੇਮੇਰਾਕਬੀਲਾਕਿਥੋਂਖਾਵੇਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
॥ ਪਹਿਲੇਮਾਖਨਪਾਛੈਦੂਧਾ॥ਮੈਲੋਕੀਨੋਸਾਬੁਨਸੂਧਾ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤਾਫਿ
ਰੈ॥ਹੋਂਦੀਕਉਅਣਹੋਂਦੀਹਿਰੈ॥੨॥ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣਭਾਈਝੰਡਾਜਦਬਾਲਕ
ਗਰਭਵਿਚਹੋਂਦਾਹੈਤਾਂਦੁਧਨਹੀਂਹੋਂਦਾਥਣਾਵਿਚਮਖਣਜਮਰਹਿੰਦਾਹੈਅਤੇਬਾਲਕ
ਜਮਦਾਹੈਤਾਂਦੁਧਨਿਕਲਦਾਹੈਤੂੰਚਿੰਤਾਨਾਕਰਅਚਿੰਤ ਰਹੁਉਸ ਸਾਹਿਬਨੇਰਿਜਕ-
ਅਗੇਹੀਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈਤੂੰਕਿਸਕਰਕੇਡਰਦਾਹੈਂਨਿਰਭਉਹੋਇਆਰਹੁਏਹੁਜੋਦੇਹੀ
ਅਤੇਰਿਜਕਹੈਸੋਅਣਹੋਂਣੀਹੈਅਰਤੂੰਜੋਹੈਂਸੋਸਦਾਹੀਹੋਂਦਾਆਇਆਹੈਏਹੁਸਭ
ਤੇਰਾਹੀਪਸਾਰਾਹੈਤਾਂਝੰਡੇਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾਇਉਂਆਖਦੇਹੋ ਅਤੇਓਹ
ਤਾਂਗੁਪਤਗਲਹੈਮੈਕਿਆਜਾਣਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਦੇਹੀ
ਗੁਪਤਾਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਸਗਲੇਸਾਜਕਰੇਜਗਦੀਸੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਕਰਹੁਬ
ਖਿਆਨਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਬਖਿਆਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਸੁਣਝੰ
ਏਹੁਦੇਹੀਏਥੀਹੀਰਹੇਗੀਅਤੇਅੰਦ੍ਰਇਸਦੇਹੀਦੇਹੋਰਸੂਖਮਦੇਹੀਹੈਜੋਓਹਗੁ
ਪਤਹੈਓਹਦੇਹੀਨਾਲਜਾਇਗੀਏਹੁਦੇਹੀਏਥੇਹੀਛਡਜਾਣੀਹੈਓਹਦੇਹੀਇਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਨੂੰਸੁਝਦੀਨਾਹੀਏਹੋਸਭਸਾਜਜਗਦੀਸਦੇਬਨਾਏਹੋਏਹੈਨ ਏਸਗਲਦਾਵਿ
ਚਾਰਕਰਣਾਆਇਆਹੈਭਾਵੇਂਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਕਰੇਭਾਵੇਂਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਵਿਚਕ
ਰੇਪਰਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਲਭੇਗਾਤੁਰਤਹੀਅਤੇਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚੋਂਚਿਰਕਾਲ
ਭੇਗਾਫੇਰਝੰਡੇਆਖਿਆਜੀਓਹਤਾਂਦਿਸਨਹੀਆਵਦਾਅਤੇਏਹੁਤਾਂਸਭੋਦਿਸ
ਦਾਹੈਜਿਤਨਾਸਰੂਪਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚੌਥੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਦਿਸਦ

੨੦੬ ਮਾਨਕੋ ਕਹੈਂ ਆਦ੍ਰਿਸਟਾ ਆਦਿ ਜਣ ਦੇਖ ਭੂਲੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਰੈ
ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਭੂੰਡੇ
ਜਿਤਨੀ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਹੀ ਹੈ ਇਕਰ ਛਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ
ਵਿਚ ਕਈ ਤਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਦਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਜਰ-
ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਅਖੀਅ
ਰੋ ਛਪ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਦ੍ਰਿਸ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ
ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਰਸ ਅਜੇਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਭੂੰਡਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਭੂੰ
ਡਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਏਹੋ ਆਖੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ
ਨਾਲ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆ ਹਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਠ ਭਾਈ ਭੂੰਡਾ
ਤੂੰ ਰੋ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭੂੰਡਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇ
ਆ ਅਤੇ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਦੇਹ ਅਭਮਾਨ ਜਾਤ ਅਭ
ਮਾਨ ਸਭ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੇ ਨਿਰਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਾਤ ਅਢਾਈ ਪਹਿਰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲਿਆਉ ਭਾਈ ਭੂੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਭੂੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਭੂੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਜੇਵਣ-
ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਭੂੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠ
ਇਲੇ ਤਾਂ ਭੂੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾ ਜੇਵਣ ਜਿਉ ਭੂੰਡੇ ਨੇ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਜੇਵਿਆ ਤਿਉ ਭੂੰਡੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਭੂੰਡਾ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇ ਗਇਆ ਭੂੰਡੇ ਨੂੰ ਸ
ਭ ਕੁਛ ਵਿਸਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਭੂੰਡੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਜੋ ਲਿਆਇਆ
ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੋ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਆਹਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੋ ਏਹੁ
ਮੰਜੀ ਕਿਉਕਰ ਬਹੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ
ਹਿਕ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਡੇਢ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਲ ਲਿਆਵੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰੀਐ ਅਤੇ ਭਾਈ ਭੂੰਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਵੋ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਜਲ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ

ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਿਵਾਇਆ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿਪਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆ-
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ-
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾਂ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸੌਂਪੀ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਮਗਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ-
ਝੰਡਾ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪੂਜਨੇ ਜੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ
ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕ ਤਪਾ ਮੇਰੇ ਨਗਰ
ਮਹਿ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਂਪੀ ਹੈ ਜ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤ
ਹੈ ਸ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜੇ ਜੋ ਉਸ
ਤਪੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਕ
ਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬੈਠੇ ਸਭ ਸੁਣਦੇ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਕੀ ਲਿਵ ਮੇ ਲੀਨ ਥੇ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆਂ ਆਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਲ
ਗੇ ਆਖਨ ਜੋ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਜੀ ਏਹ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕੌਣ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਪੇ ਕੋ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇ
ਆਤੇ ਆਖਿਓਸ ਚਲੋ ਭਾਈ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੈਂ ਨਿਸਾ ਕਰ ਆਵਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਕ

੨੦੮ ਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁਰੇ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕ
ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਕਛ ਬਿਘਨ ਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਮੈ ਉਸ ਕੀ ਨਿਸਾ ਕਰ ਆਵ
ਤਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਆ
ਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਉ ਕਛੁ ਕਹਿਣ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੋ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਆਪਨੇ ਤਪੇ ਕੋ ਬੁਲਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜੇ ਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਭੇਜੇ ਥੇ ਪਰ ਮੈਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਡੇ ਬਾਛੀ ਕੋ ਉਸ ਤਪੇ ਨੇ ਪੂਰਨ ਕੀਆ
ਹੈ ਮੈਨੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਤਪੇ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਥਾ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਉਸ ਤਪੇ ਕੋ ਦੇਖਉ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਖਨੇ ਦੇਖਨੇ ਮੈਂ ਬਡਾ ਫਰਕ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦੇਖ
ਨੇ ਮੈ ਭਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦੇਖਨੇ ਮੈ ਬੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇਖਨੇ ਮੇਂ
ਭਲਾ ਹੋਇ ਸੋਈ ਦੇਖਣਾ ਮੁਝ ਕੋ ਬਤਲਾਵੋ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸੀ ਤਰਾ ਉਨਕੋ ਦੇਖਉਗਾ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਉਨ ਮੇਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਮੇਂ
ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈਨ ਤੁਮ ਉਨਕੋ ਕਿਸ ਪਰਜੇ ਨੂ ਵਾਸਤੇ ਦੇਖ
ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਨਕੋ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕਰ ਦੇਖਤਾ
ਹੋਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਇਹੁ ਤਰਾ ਨਾਹੀ ਜੋ
ਜਾਪਤੇ ਸੇਤੀ ਘਰ ਬੁਲਾਈਏ ਅਤੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਨੀ ਹੋਇ ਤਉ ਆਪ ਨਿਵ
ਰ ਕਰ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਨੇ ਜਾਈਏ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਰੀਸ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂ ਭਲਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਤਰਾ ਤੂ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰ
ਤਾ ਹੂੰ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਲੇਵੋ ਮੇਵੇ ਲੇਵੋ ਅਧੀਨਗੀ ਸੇਤੀ ਚਰਨ

ਸੇ ਚਲੋ ਚਲ ਕਰ
ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਧਰਸੈਨ
ਕਰਮਾਂ ਕਾ ਬਲੀ
ਥਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸੀ ਤ
ਰਾ ਕੀ ਭਲੇ ਭੋਜਨ

ਭਲੇ ਮੇਵੇ ਲੇਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਲੀਤੇ ਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਆਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਤਾਭੇਟਾਅਗੇਰਖੀਬਜਰੁਭੀਮੇਵੇਭੀਤੇਭੋਜਨਭੀਮਥਾਟੇਕਕਰਗੁ ੨੦੫
ਰੂਜੀਦੇਹਜੂਰਬੈਠਗਿਆਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਆਖਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਰਾਜਾਕਰਮਵੰਤ
ਹੈਇਸਊਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਐਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਜੇਦੀਕੰਡ੍ਹਊਪਰਥਾਪੀਦਿ
ਤੀਅਤੇਰਾਗਬਿਲਾਵਲਵਿਚਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਮਹਲਾ੧ ਏਕੋਰਾਜਦੀਆ
ਸੁਧਰਸੈਣਾ॥ਅਵਿਨਾਗਿਆਨਪਾਇਆਤਿਹਨੈਣਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰਾਗਏਬਿਕਾਰਾ॥
ਐਸਾਸਾਹਿਬਮੀਤਹਮਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਸੁਧਰਸੈਣਏਹੁਬਾਤਹਮਾਰੀ॥ਏਕੋਰਾਜਦੀ
ਆਛਤ੍ਰਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਾਰਾਰਾਜੇਤੁਮਰਣੀਅਤਕੀਨੇ॥ਸਭਸੇਵਕਕਰੇਪ੍ਰਭ-
ਸਿਉਮਨਭੀਨੇ॥ਐਸੀਪ੍ਰਭਜੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਜਬਗੁਰਮਤਉਪਜੀਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥੨
॥ਸਉਟਾਪੁਰਰਾਜਤੁਮਾਰਾ॥ਤੀਨਦੀਪਤੁਮਚਰਨਪੁਜਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ਼
ਤੇਊਰੇ॥ਸੁਧਰਸੈਣਤੁਮਸਭਤੇਸੂਰੇ॥੩॥ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਇਹੁਸਿਗਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾ
ਰਨਆਪੇਕਰਤਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸਆਪਵਇਆਲਾ॥ਤਿਸਸਰਬਦੂਖਮਿਟੇ
ਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਸੁਧਰਸੈਣਨੂੰਸੌਂਟਾਪੁਰਦਾਰਾਜਾਕੀਤਾਅ
ਰਇਕਛਤ੍ਰਰਾਜਦਿਤਾਅਤੇਓਥੇਅਗੇਅਠਾਰਾਂਰਾਜੇਰਾਜਕਰਦੇਆਹੇਗੁਰੂਜੀਕ
ਸਦਕਾਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗਕਰਕੇਤ੍ਰੈਨਾਂਦੀਪ

ਦਾਸੁਧਰਸੈਣਲਗਾਰਾਜ ਕਰਨਅਤੇਨਾਲੇਮਹਾਪੁ
ਰਖਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ ਕਜੀਕਹਿਆਦੇਖੀਰਾ
ਜਾਸੁਧਰਸੈਣਮਤਰਾਜ ਦੇਤੇਜਵਿਚਆਇਜਾਂ
ਦਾਹੋਵੇਂਅਤੇਭੰਡੇਦੀਗੀ ਸਕਰਦੇਹੋਵੇਂਅਗੇਨੂੰ
ਜਾਣਤਾਂਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਨ ਹਥਜੋੜਕਰਉਠਖਲੋਤ
ਅਤੇਆਖਣਲਗਾਗੁ ਰੂਜੀਜੇਤੁਸੀਆਖਹੁਤਾਂ
ਮੈਂਰਾਜਭੀਏਸੇਨੂੰਦੇਦੇਵਾਂਹੈਅਤੇਮੈਨੂੰਸਾਤਨਾਲਿਚਲਦਾਹਾਂਐਸਾਸਮਾਮੈਨੂੰਕਦੋਂ
ਹੱਥਆਵਣਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣੋਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਣਏਹੁਭੰਡੇਨੂੰਜੋਮਜੀ
ਬਹਾਇਆਹੈਸੋਮਜੀਸਾਡੀਹੈਅਤੇਤੈਨੂੰਜੋਇਕਛਤ੍ਰਰਾਜਦਿਤਾਹੈਸੋਰਾਜਭੀਅ
ਸਾਡਾਹੈਤੈਨੂੰਰਾਜਭੀਤੇਮਜੀਭੀਦੋਵੇਂਦਿਤੀਆਹੈਨਸੋਤੂੰਭੰਡੇਨੂੰਦੇਖਣਾਤਾਂਭੰਡੇ
ਨੇਭੀਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਭੀਉਠਕਰਦੋਹਾਂਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਣਅਸੀਹੁਣਖੇਡੀਏਗੇਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰ
ਤੁਹਾਡੇਵਾਸਤੇਏਥੇਲਿਆਇਆਸੀਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕਰਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਥੇ

੨੧੦ ਰਾਗ ਛੁਟਾਰਿਆ ਥੀਮੀਐ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈ
ਣ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਵਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤ ਹੋਇ ਜਾਵਨ
ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਅਸੀ
ਤੁਸੀ ਇਕ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੀਐਗੇ ਤੁਸਾ ਗਿਣਤੀ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਿਣ।
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਰਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਨੀਏ ਜੀ ਇਕ
ਮਹੀਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਫੇਰਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਮਹੀ
ਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੰਡੇ ਬਾਂਦੀ ਪਾਸ ਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸ ਰ
ਹੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬ
ਹੁਤ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਰਿ
ਰਹੀਐਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਲੀਮਿਲਾਦੀਪ ਦੀ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੇ ਨਾਲ।

ਤਾ ਓਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਗਾ ਜਿਉ ਧ
ਰਤੀ ਪਰ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ
ਆਵੈ ਤਿਥੈ ਬੈਠ ਭੀ ਜਾਵੈਂ ਜਾਂ ਚਲ ਪਵੈਂ ਚਲਤੇ ਰਹੇ ਅਗੇ ਸਿਲੀਮਿਲਾ ਦੀਪ ਵਿਚ
ਧੁੰਮ ਪਈ ਹੋਈ ਆਹੀ ਜੋ ਇਕ ਤ੍ਰਪਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੀਪਾ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਅਤੇ ਇਕ ਸ੍ਰੀ
ਡਾਬਾਦੀ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਏਹੋ ਬਾਰਤਾਂ
ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਰਦੇ ਧੁੰਮ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸ
ਹਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬੈਠਿ
ਆ ਗੁਜਰ ਗਏ ਜੰਗਲ ਬਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਕੋਈ ਆਇਆ ਗਿਆ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਿਰ ਵੇਖ ਆਵਾ ਜੀ ਕੈਸਾ ਹਿ
ਕ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਹੈ ਏਹੁ ਲੋਕ ਕੈਸੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਕਰਤਾਰ ਏ
ਹੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਠ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਹਰ ਭੀ ਆ।

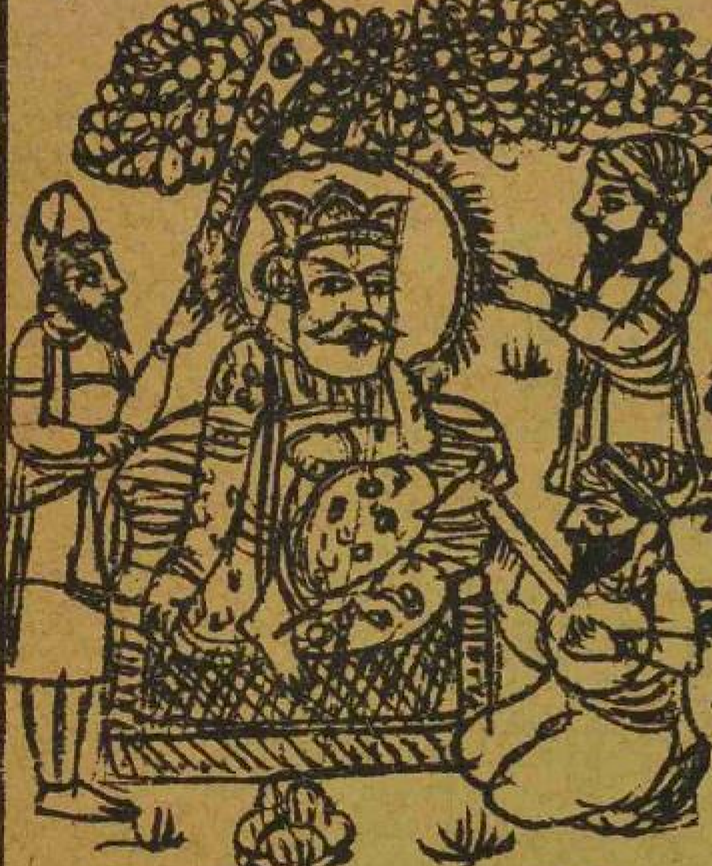
ਿਆ ਹੈ ਲਿਓ ਤਾਂ ਕੁਛ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁਹਿ ਪਾਈਏ ਆਵਾਂ ਜੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਆਪ ੨੧੧
ਨੇ ਜੇਹਾ ਕਰ ਛਡੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਘਰੇ ਹਲ ਕੇ ਨਾ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਕੁਛ ਸੰਤੋਖ ਭੀ ਪਕੜੂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ

ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾ ਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ ਹੈ ਅ
ਰ ਏਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈ ਨਾਮ ਮਧਰਬੈਨ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾ ਨੇ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾ
ਲ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆ ਹੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮਧਰ
ਬੈਣਾ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡ ਦਾ .... ਓਥੇ ਆ
ਇ ਪਹੂੰਚਾ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਰਾਜੇ ਤਿ
ਨਾ ਜੋੜੇ ਮਾਨੁਖ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਰਾਜੇ ਖੜੋ ਇਕਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕੌਣ
ਹੋ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ-
ਆ ਤੁਮ ਸਹਿਰ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਿਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਕਰ ਹਮ ਕਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬੈਠੇਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਅਤੀਤ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਿਹਾ ਜਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ
ਬੋਲਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸੇ ਆ
ਏ ਹੋ ਅਰ ਤੁਮਾਰੀ ਬੋਲੀ ਸਮਝੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਪੰਜਾਬ ਕੀ
ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈਂ ਆਪ ਨੇ ਕਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਸੁਣਿਆ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਮਝਿ
ਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ ਭੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਓਹੋ ਹੀ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਅ
ਰ ਉਂਨੇ ਬਾਂਦੀ ਨੂੰ ਪਰਤਾਪ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿ
ਸੀ ਹੋਰ ਦੇਸ ਦੇਖ ਆਏ ਹੋ ਜੋ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਹਮ ਉਹਾਂ ਸੇ ਹੀ ਆਏ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤੁ
ਮ ਹੋਤੇ ਕੌਣ ਹੋ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਤਬ ਬਤਾਊ ਰਾਜ ਬਤੁਮ-
ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਤਾਵੋਗੇ ਅਰ ਆਪਨੇ ਮਹੰਤ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਬਤਾਊ ਤੁਮਾਰਾ ਮਹੰਤ
ਤਉ ਬੋਲਤਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮਹੰਤ ਕਾ ਨਾਮ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾ

ਰੀਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੇ ਤੋ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜੇ ਕੋ ਅਰਥੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕੋ ਇਨੇ ਨੇਹੀ ਪਰਤਾਪ
ਦੀਆ ਹੈ ਤੁਮ ਸਾਚ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨੇ ਨੇਹੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀਆ
ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਭੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਹੁਣ ਬਤਾਵੋ ਜੀ ਆਪਣਾ ਬਰਨ ਭੀ ਕਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਉ ਤੋ ਮੇਰਾ ਮਧਰਬੈਣ ਹੈ ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਕਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
ਹੈ ਇਸ ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਹਮ ਰਾਜੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮਾਰਾ ਵਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਿਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮਕੋ ਮਲੂਮ ਹੂਆ ਪਰ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਦੀਪ ਕੌ
ਣ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀਤ ਜੀ ਏਹੁ ਸਿਲਾਮਿਲਾ ਦੀਪ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਈਹਾਂ ਕਿਤਨੇ ਕ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀ
ਤ ਜੀ ਇਨ ਤੀਨ ਦੀਪ ਮੇਂ ਅਠਾਰਾ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਉਨਕਾ ਨਾਮ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਨਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸੁਣ ਲੇਵੋ ਜੀ।
ਕਵਲਨੈਨ ੧ ਮਧਰਬੈਨ ੨ ਸੁਧਰਸੈਨ ੩ ਸੁਖਚੈਨ ੪ ਅਸਰਾਪਨਾਹ ੫ ਸਾਗਰ
ਸੈਨ ੬ ਬੀਰਬੈਨ ੭ ਲਾਲਨੈਨ ੮ ਰਾਇਐਨ ੯ ਸੁਖਸਾਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾ
ਮ ੧੧ ਅਟਕਾਘਟਕਾ ੧੨ ਸੁਧਰਸੰਭਾਲਕਾ ੧੩ ਰਾਜਾ ਬਾਲਾਸਿੰਧ ੧੪ ਰਾਜਾ ਨੈ
ਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾ ਤੁਰਤਰੰਗ ੧੬ ਰਾਜਾ ਮਗਨਰਾਇ ੧੭ ਰਾਜਾ ਮਾਨਰੰਦ ੧੮॥
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਇਨਾ ਅਠਾਰਾ ਉਪਰ ਸਰਦਾਰ ਰਾਜਾ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਕਵਲਨੈਨ ਸਭਨਾ ਕੇ ਊਪਰ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਹੋਰ ਗਲਾਂ ਸਭ ਸਚ ਬੋਲਕੇ ਇਕ ਏਹੋ ਗਲ ਝੂਠ ਬੋਲੀਆ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈ
ਣ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀਤ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਮਝੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਭ ਦੇ ਉਪਰ ਸਰਦਾਰ ਸੁਧਰਸੈਣ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਭਨਾ
ਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਧਰਬੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਜੀ
ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਤੋ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬੋਲੇਗਾ
ਜਬ ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਅਤੀਤ ਹਮ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਬੁਲਾਇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰ ਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਇਨ ਕੀ
ਆਵਾਜ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਆਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕ

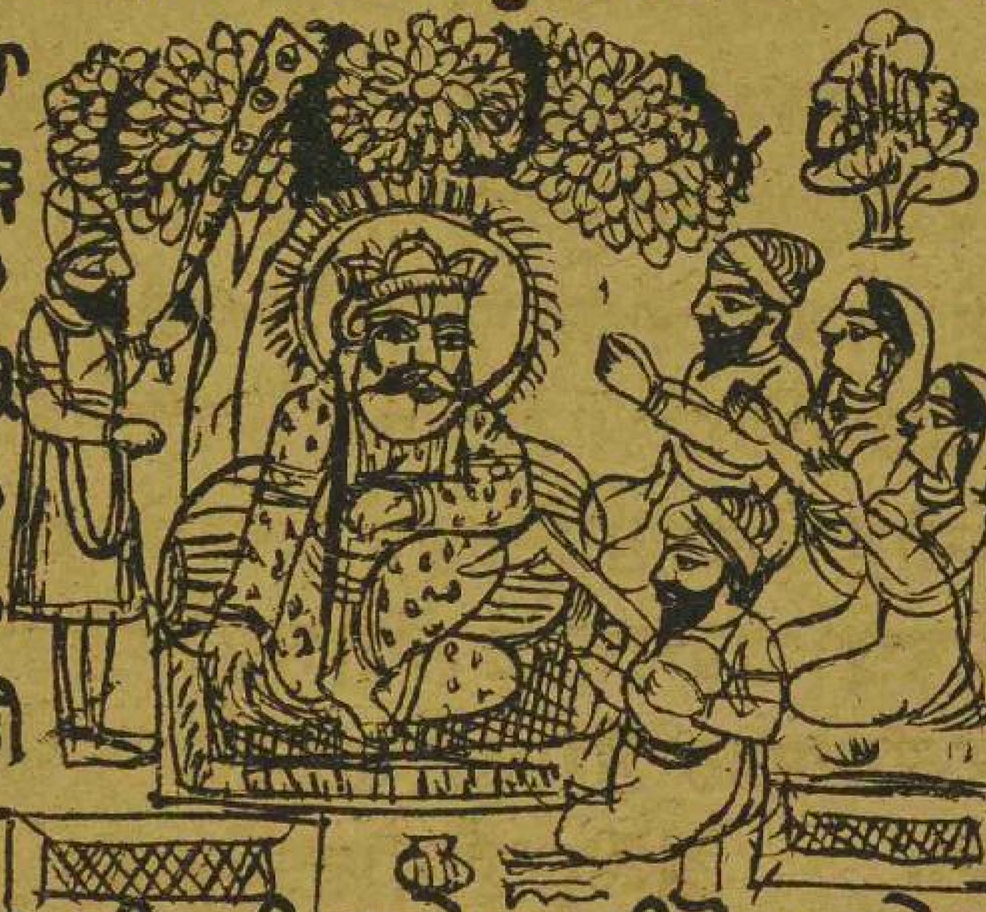
ਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਆਵਾਜ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ੨੧੬
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਆਈਏ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਧਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਨਗ
ਰੀ ਮੈ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਜਾ
ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ

ਹਮ ਕੋਈ ਈਹਾਂ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਸਹਿਰੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਭੰਡਾਰੇ ਕੀ ਖ
ਬਰ ਲੇਵੇਗਾ ਈਹਾਂ ਅਕੇਲੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਉ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵ
ਲ ਮਹਲਾ ੧ ਏਕ ਭਿਖਾਰਾ ਨਾਮ ਕਾ ਜਿਨ ਸਭ ਕਿਛ ਦੀਆ॥ ਭੁਖ ਲੰਗ ਸਭ ਛੀਨ
ਕੇ ਆਪਨ ਕਰ ਲੀਆ॥ ਐਸਾ ਨਾਮ ਨ ਛਾਡੀਐ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹਮਾਰੋ॥ ਲੇਖਾ ਕਦੇ ਨ ਪੁ
ਛਈ ਮਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੋਜਨ ਉਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਜਲ ਸੀਤਲ ਧਿਰਦੇ ਪੀਆ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ॥੨॥ ਬਸਤਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਿਆ
ਕਾਇਆ ਕੇ ਸੰਗਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏਕ ਹੈ
ਹੂਏ ਨਿਰਭਉ ਗਾ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਰਾਜਿੰਦ ਰਾਜੂ
ਨ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ॥ ਵਿਸਮਾਨ ਸਭ ਬਿਨ
ਸਜਾਇ ਰਹੇ ਏਕ ਕਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸ

ਬਦ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾ ਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨਾ ਤੇ ਚਹਿਪਿਆ ਲਗਾ
ਆਖਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਸਹਿਰ ਅੰਦਰ
ਚਲੀਏ ਮੇਰੇ ਘ ਰਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੀਏ ਬ
ਡੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਮੰਦਿਰੋ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਕਰ
ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਭਾਇਆ ਕੇਈ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੇਟਾ ਕੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਏਹੁ ਬਸਤਰ ਪਦਾਰਥ

੨੧੪ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਕੋ ਜੋ ਬਣਤੇ ਹੈਂ ਹਮ ਅਤੀਤ ਹੈਂ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਤੁਮਹੀ ਵਰਤੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨਤਾ ਸੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੱਤਜੀ ਆਪ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਜੀ ਆਪ ਏਕ ਤੋ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਓ ਇਸ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਜੋ ਕੋਈ ਅਤਿਥ ਗਰੀਬ ਆਵੈ ਉਸ ਕੀ ਟਹਿਲ ਹੋਵੈ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਬਸਤਰ ਕਰ ਕੋਈ ਜੀਵ ਵਿਰਵਾ ਨਾ ਜਾਵੈ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਛਡ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਕ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਕੋ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਜਾਣੈ ਅਸਾ ਆਪਣੀ ਵਲੋ ਆਖ ਛਡਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਅਸਾਡੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਸੀ ਰਈਅਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਧਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਰਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਰਾਜ ਭਾਗ ਤੇ ਏਥੇਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਕਿਮਹੈ ਰਾਜ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬਤ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਰਖੀ ਖਿਨਾ ਖੁਸੀ ਹੋਕਰ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਅਸੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੋ ਰਮੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪ ਕਾ ਹੁਕਮ ਅਸਾਨੂੰ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਧਰਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਸਾਡੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੇ ਅਗੇ ਭੀ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਐਸੀ ਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਧਰਬੈਨ ਦੀ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਵੇਖਕਰ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਮਧਰਬੈਨ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੈ ਅਰ ਭਾਵ ਭਗਤੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬੱਧੀ ਸਭ ਆਏ ਗਏ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਬਿਧਾਨ ਬਧਕਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕੋ ਸਿਧਾਰਤੇ ਭਏ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਲੂਤ ਸਾਥ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਥਾ ਊ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾ ਊ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਸਹਿਰ ਦੂਰੋ ਨਜਰ ਆਇਆ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ

ਇਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਜ ੨੧੫
ਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਹੀ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਦਈ ਦਾ ਤਰਸ ਭੀ ਨਹੀ ਆ
ਵਦਾ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀ ਸੈਂਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਂਤੀ ਰਾਤਾ ਏਵੇਂ ਹੀ ਰਲੇ ਆਏ ਹੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਖ
ਤਿਹ ਕੋਈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਤਿਹ ਹਟਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਆਏ ਆਂ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਿਹਣੇ ਦੇਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਇਕ ਤਾਂ ਭੁਖ ਹੈ ਦੂਜਾ ਜਲ ਮਦਾ
ਸੁਭਾਉ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਜਮਾਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੈ ਸਵਾਰਿ
ਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀ ਸਵਾਰ ਸਕਿਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਓਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਿਰ ਹਈ ਜਿਥੇ ਕਨੂੰਹੇ ਵਿਚ ਤਲੀਂ ਦਾ ਆਹੋ
ਕੌਡੇ ਰਾਖਸ ਜੇਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਠ ਅਜੇਹਾ ਸਹਰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹਿਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਭੀ ਦਿਖਾਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉ ਤਮਾਸਾ ਨਹੀ ਵੇਖਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ

ਦੋ ਕੋਸ ਉਪਰ ਸਹਿਰ ਆਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਥੋ ਚਲੇ ਇਕ ਪਹਾ ੜੀ ਉਤੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਨੇ
ਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰ ਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾ ਮ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ ਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸ
ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਵ ਲੂਤ ਹੈ ਇਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਭੀ
ਦੇਵ ਲੂਤ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬਡਾ ਰਾਜ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸਤਾਰਾਂ ਲ ਖ ਦੇਵ ਇਸ ਦੇਵ
ਦੀ ਸਲਾਮੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵੜਨਾ ਭੀ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਲਦਾ ਓਥੇ ਆਇ ਨਿ
ਕਲਿਆ ਤੇ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋਤਾ ਜਿਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬਾਬਾ ਨਾਨ

੨੧੬ ਕਜੀ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠੇਹੈਸਨ ਦੇਵਲੂਤ ਨੇਆਖਿਆ ਆਪਨੇਮਨਵਿਚਜੋ
ਪਹਾੜ੍ਹੀ ਦੇਹੇਠ ਤ੍ਰੈਮਾਨੁਖਬੈਠੇਹੈਨ ਦੇਵਲੂਤਨੇਦੇਖਾ ਤੇ ਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਹੋਇਕੇ ਆਖਿਓ
ਸੁ ਆਪਨੇ ਨੌਕਰਾਨੂੰ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਾਡ੍ਹੀ ਖੁਰਾਕਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤੇਚਿਰਪਿਛੋ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ
ਹੱਥ ਆਈਹੈ ਦੇਵਲੂਤ ਨੇ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮਜਾਇਕਰ ਇਹਨਾਨੂੰ ਪ
ਕੜ੍ਹਲਿਆਓ ਏਹੁਸਿਕਾਰਬਹੁਤਾਚਿਰਪਿਛੋ ਹੱਥ ਲਗਾਹੈ ਤਿਨਦੇਵ ਉਥੋਂ ਤੁਰੇ ਅਤੇ
ਜਿਉਮਰਦਾਨੇਡਿਠਾਜੋ ਤ੍ਰੈਦੇਵ ਸਾਡੀਵਲ ਆਏਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨਾ
ਲਗਲਾਂਕਰਨ ਲਗਾ ਤੇ ਦੇਵਾਨੂੰਵੇਖਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾਰੰਗ ਜਰਦਹੋਇਗਇਆ
ਮਰਦਾਨਾਸਹਮਗਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀ ਵੇਖੋ ਏਹੁਦੇਵ ਸਾਡੀਵੱਲ ਆਏ
ਹੈਨ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਆਕਰੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਵੇਖ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ ਜੋ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆਕਿਆ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁ
ਪਕਰਗਿਆ ਤ੍ਰੈਦੇਵ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਵ ਅੰਧੇਹੋਇਗਏ ਹੋਰ
ਸਭਕੁਛਨਜਰ ਆਵੈ ਪਰ ਅਸੀ ਤ੍ਰੈਏਨਜਰ ਨਾ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੇਵਮੁੜ੍ਹਗਏ
ਉਨਾ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾ

ਜੇਦੇਵਲੂਤ ਨੇਕਹਿਆ ਕੋਈ
ਅਵਰਦੇਵ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਤਿਨਦੇਵ ਹੋਰ
ਆਏ ਤਾਂ ਓਹੁ ਭੀ ਅੰਧੇਹੋਇ ਮੁੜ੍ਹਗ
ਏ ਇਸੀਤ ਰਾਂਸਤਵਾਰੀ ਆਏ
ਸਭ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ਕਰ ਮੁੜ੍ਹਜਾਵੇਂ
ਤਾਂ ਦੇਵਲੂ ਤ ਨੇਕਹਿਆ ਅ
ਰੇ ਵਜੀਰ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਦੇਵਜਾ ਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅੰਧਾ
ਹੋਇਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰਕ
ਹਿਆ ਹੇਰ ਜਾਜੀ ਏਹ ਕੋਈ ਕ
ਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਇਕੇ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਮਸਲਤ ਆਈਹੈ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਲਗੈ
ਤੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇਂਗਾ ਸੋ ਭਲੀਹੀ ਕਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀ
ਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਮੈਂ ਉਨਕੀ ਸੇਵਕੇ ਨਮਿਤ ਜਾਤਾਹੂੰ ਜੋ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਨ ਹੂਆ
ਤਾਂ ਤੁਮਨੇ ਇਸਕੀ ਸੇਵਾਹੀ ਕਰਨੀ ਅਰ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕਰੀਓ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਹੀ ਹੋ

ਇਗਿਆ ਤੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਵੈ ਸੋਈ ਕਰਨੀ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀ
ਰ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੈਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਹੀ ਕਹਾ ਹੈ ਤੂ ਮਜ
ਵੈ ਤਬ ਵਜੀਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸੁਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ
ਆਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾ
ਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੰਧਾ ਨਾ ਹੂਆ ਸੋ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਕਰ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰੀ
ਸੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਅਮਰਾ ਨਗਰੀ ਤੇ ਆਏ ਹੈਂ
ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਮ ਕੌ
ਣ ਹੋਂਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸ
ਹਿਰ ਮੈਂ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ
ਹੀ ਬੈਠੇ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਰਕੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਦੇਵਲੂਤ ਕੋ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇ
ਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬਡਾ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਆਇਆ ਹਈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਮ
ਭੀ ਚਲੋ ਚਲਕਰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਮੈ ਹੈ ਸੋਈ ਧਾਰ ਕਰ ਚਲੋ
ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਵੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤ

ਤੂੰ ਜਾਣੀ ਜੋ ਕਲਾ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਆ ਭਲਾ ਵਜੀ
ਰ ਅਰ ਏਹ ਮਨ ਮੈਂ ਧਾਰੀ ਹੈ ਕਿ
ਜੇਕਰ ਏਹੁ ਤਿੰਨ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨਕੋ ਖਾਵਊਗਾ ਜੇ
ਕਰ ਅੰਧਾ ਹੋਇਗ ਇਆ ਤਾਂ ਇਨ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਊਗਾ ਏਹੁ ਜੀਅ ਮੈਂ
ਧਾਰ ਕਰ ਰਾਜਾ ਵ ਜੀਰ ਕੇ ਸਾਥ
ਚਲਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਲਸਕਰ ਕੇ ਦੇਵ ਚਲੇ ਐਸੀ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਹੋਈ ਇਕ ਵ
ਜੀਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਭ ਲੋਕ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਇਕ ਵਜੀਰ ਹੀ ਸੁਜਾਖਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਵਜੀ
ਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਪੁਛਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਜੀਰ ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਥਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ

੨੧੮ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਬ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਅ
ਬ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਬ ਮੈਂ ਇਨਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੂੰਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਯਾਂ ਲਿਬਾਸ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਸ
ਚ ਕਹਿਤਾ ਹੋਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਸਾ ਸੋ ਦੇਖ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋ ਕਲਾਵਾਨ ਹੋ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੋ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਅਖੀਆ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖ ਇਤਨੇ ਹੀ ਆਖਨ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਅ
ਖੀਆ ਖੁਲ ਗਈਆ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣ
ਭਖਣ ਭੀ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਹੁਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਛੁ
ਟਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਬਚਨ ਆਹਾ ਹੁਣ
ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੰਦਰੋ ਮੇਂ ਚਲੋ ਭੋਜਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਜ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਖਾਈਓ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਘਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਰਾਜਾ ਦੇ-
ਵਲੂਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਦਰਾ ਵਿਚ ਲੈ ਵੜਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਹਛੇ ਮੇ
ਵੇ ਲਿਆਵੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਸਤ ਦੇਵ ਮੇਵਿਆ ਵਾਸਤੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ
ਤ ਸੀਧੇ ਕੋ ਗਏ ਚੌਦਾ ਦੇਵ ਸਭ ਸਾਮਿਗਰੀ ਲੈ ਆਏ ਆਣ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਵਾ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅ
ਸੀ ਏਹੁ ਮੇਵਾ ਤਾ ਖਾਵੀਏਗੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਛਡੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਖਾਜ ਛਡਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਛਡੀਏਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸੁਧ
ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾ ਜੇਹਾ ਕਰਕੇ ਜ
ਣੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਜੀਵੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰ
ਜਾਣੋ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਊ ਕਾਹੇ ਹਮ ਤੁਮਤੇ ਭੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਕਰਕੇ ਜ
ਣੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਵਾ ਅਚਵਿਆ ਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ
ਕਰੋ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਡੂਢ ਪਹਿਰ ਗਈ ਆਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੂਹਾ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ ੨੧੯
ਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਖਿਓ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀ
ਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀ
ਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਜੀਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਅ
ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਆਪਣਾ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੂ
ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਜਦ ਉਨਾ ਦੂਹਾ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਤੇ ਵਜੀਰ
ਦੂਹਾ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਆਈ ਜਾ ਸੋਝੀ ਆਈ ਓਨੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮਸਤ
ਹੋਇ ਗਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਗੁ
ਜਰੀਆ ਤਾਂ ਦੋਹਾ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਦੋਵੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋਏ ਤੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆ
ਖਣ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕਖ ਕੋਲੋਂ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਏਥੋਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਮਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀ
ਰ ਤੇਰਾ ਟਹਿਲੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪ ਹੁਣ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਜੀਵ
ਦਾ ਘਾਤ ਨਾਹੀ ਕਰਨਾ ਤੂੰ ਸਿਧਾਹੀ ਖਾਜ ਖਾਇਆ ਕਰ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅ
ਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਖ ਤੋੜਨ ਦਾ ਭੀ ਬਲ ਨਾਹੀ ਰਹਿ
ਆ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਾਕ ਕੰਮ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਰਬ ਦੇਵ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕਰ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਉਥੇ ਸ
ਭ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ

ਰਾਜਾ ਤੇ ਵਜੀਰ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਸਮਾ ਏਥੇ ਗੁਜ
ਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿ ਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇਵਲੂਤ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਇਕ
ਰ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥

੨੨੦ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪਰਸਨਾਮਾ ਸਹਿਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਪਰਸਨਾਮਾ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆ ਜਾਂਦਿਆ ਤ੍ਰੈਮ
ਹੀਨੇ ਲਗੇ ਓਥੋ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੀਖਨਸੈਨ ਆਹਾ ਬਨਮਾਣੂਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਹਾ ਅਤੇਆ
ਪ ਭੀ ਬਨਮਾਣੂ ਆਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਹਿਰ ਗਏ ਬਨਮਾਣੂ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਡ
ਰ ਗਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਡਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕੌਣ ਬਲਾਈ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁ ਬਨਮਾਣੂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਨਮਾਣੂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਨਮਾਣੂ ਹੈਨ ਹੋਰ ਬਨਮਾਣੂ ਸਭ ਨਸ ਗਏ ਹਿਕ ਖ
ੜੋਤਾ ਰਿਹਾ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਨਮਾਣੂ ਨੇ ਚੀ
ਕ ਮਾਰੀ ਜਿਉ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਸੂ ਚੀਕ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਓਹੁ ਭੀ ਬਨਮਾਣੂ ਨਸਾਗਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹਨਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਏਹੋ ਹੈਂ ਜੇਨ੍ਹਾ ਚੀਕਮ
ਰ ਕਰ ਬਨਮਾਣੂ ਨਠਾਸੀ ਸੋ ਜਾਇਕੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਮੇਵਾ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਦੂਰੋ
ਮੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਰਖੇ ਨਸਾਗਿਆ ਹਟਕਰ ਪਿਛਾਹਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਵਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਜੇਹਾ ਕੇਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਨਹੀ ਅਰਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾ-
ਲਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਵਣਮਾਣੂ ਹੈਨ ਏਹੁ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੋਲੋਂ ਬਹੁ
ਤ ਡਰਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ੧ ਮਹੀਨਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੀਖਣਸੈਣ ਨਾਲ
ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਕਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਜਾਵੈ ਜਬ ਸਮਾਧ ਲਗੀ
ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਜਬ ਸਮਾਧ ਖੁਲੈ ਤੌਂ ਚਲ ਪਏਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ ॥

ਆਗੈਸਾਖੀਸੁਵਰਨਪੁਰਕੀਸਿਧਾਨਾਲ ੨੨੧

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹਵਿਚ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਸਭੁਸਿਧ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਆਦੇਸ ਆਦਿਪੁਰਖਕੋ ਆਦੇਸ ਆਓ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿ-
ਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਦੀ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਜੋ ਹਮਕੋ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਹੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਧਰਤੀ ਕਾ ਢਾਪਣਾ ਕਿਆ ਹੈ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੁੰਜੀ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤਾਰੇ ਕਿ
ਆ ਹੈਂ ਅਕਾਸ ਸਕਲ ਮੈਂ ਦੇਉਤੇ ਕੇਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਸੇ ਨਉਧਾਰੇ ਊਠਤ ਮ
ਰੋ ਬੈਠਤ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਸੋਇਆ ਸੂਤਾ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈਂ ਜਾਲ ਹਮਾਰਾ ਕਹਾਂ ਰਹੋਗੇ ਧੂਤਾ ॥
੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਊਠਤ ਜਾਗੋ ਬੈਠਤ ਜਾਗੋ ਸੋਇਆ ਸੂ
ਤਾ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਤਉ ਬਾਬੇ ਕਾ ਪੂਤਾ ॥ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਬੀ ਕੀਰੋ ਪਸਾਰਾ ਧ
ਰਤੀ ਤੇ ਊਚਾ ਆਕਾਸ ਤੇ ਮੂਚਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਹ ਵਾਏ ਕੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਤ ਸੰਜਮ-
ਬਚੈ ਕਾਲ ॥੧॥ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਕਾਲ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਕ
ਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹਾਂ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਾਲ
ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਇਆ ਜੋ ਪਿੰਡ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੇ ਸਉ ਬਰਸਾਂ
ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਿਆ ਅਉਧ ਵਧਾਈ ਅਤਿ ਕਾਲ ਪਿੰਡ ਪੜ੍ਹੈਗਾ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਕਾ
ਲ ਕਹਾ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕਾਲ ਖੁਦਾਇ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੋ
ਨਸੈ ॥ ਕਵਨ ਕੁਟੰਨ ਜਿਤ ਰਹੀ ਐਬ ਸੈ ॥ ਚੌਦਾਤ ਬਕ ਕਾਲ ਕੇ ਵਸਾ ॥ ਕਹਾ ਕਾਲ ਸੈ
ਜਾਵੈ ਨਸਾ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਬਾਧੇ ਰਾਮ ਰਸੂਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕਬੂਲਾ ॥ ਆਪੇ ਆ
ਵੈ ਆਪੇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕੈ ਸੇ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਸੋਧ ਸਾਧ ਜਬ ਦੇਖਿਆ ਮਨ੍ਹਾ ਜਿ
ਤ ਦੇਖੋ ਤਿਤ ਨਾਨਕ ਖਨ੍ਹਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨ
ਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਚਲ ਦਾ ਰਿਹਾ ਇਤਨਾ ਪਰਸੰਗ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਊਠ ਕ
ਰ ਸਮੁੰਦਿਰ ਕੇ ਪਾਰ ਚਲੇ ਗੇ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੋ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕ
ਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਭੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਪਾਰ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ
ਸਮੁੰਦਰੋ ਪਾਰ ਸਿਧਾ ਕੋ ਆਦੇਸ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਗੋਂ ਸਿਧਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਦੇਸ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਆਦੇਸ ਆਈਏ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਸਿਧਾ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਰੀਆ ਨਕੇ ਨਗਰ ਤਿਸ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਗਿਆਨ ਭੀ ਕਹੈ ਹਨੂ ਹਨੂ ਹਸੈ ॥ ਪੀਛੇ ਉਝੜੂ ਅਗੈ ਬਸੈ ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

੨੨੨ ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕ ਨਗ੍ਰ ਤਿਸ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੁ ਸਤਿ ਭ੍ਰਾਰ ਸਾਤਿ ਸਤਿ ਬੀਚਾਰਾ ਆਗੈ
ਆਨਕਰੈ ਹੜੁ ਹੜੁ ਭੀ ਹਸੈ ਆਗੇ ਅਉਝੜੁ ਪੀਛੈ ਬਸੈ ॥੨॥ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾ
ਲਿਆ ਕੋਈ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ
ਸਬਦ ਬੋਲਹੁ ਜਿਸਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਹਮਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤਿਸਕੋ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕਰ
ਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਅਸੀ ਸਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁਣਦਾ ਜਾਹੁ ਜਿਸਕੇ ਸ
ਬਦ ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀਂਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਿਧੋ ਜੀ ਕਹੋ ਕੋਈ ਸਬਦ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਥਮੈ ਈਸਰਨਾਥ ਬੋਲਤਾ ਭਾਇਆ ॥

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਕਰੈ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਪੁੰਨਿ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀ
ਰਾ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰਾ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ
॥੧॥ ਦੂਜੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪਾ॥ ਭਿਖਿਆ
ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰ ਚੜੈ॥ ਬੋ
ਲੈ ਗੋਰਖ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੨॥ ਤੀਜੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਬੋ-
ਲਿਆ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੈ ਉਦਾਸਾ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸਾ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ
ਕੀ ਪਾਵੈ ਗੰਢ॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰ
ਮ ਤੰਤ ਮੈਂ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੩॥ ਚੌਥੇ ਚਰਪਟਨਾਥ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ
ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੈ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾਲੈ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦ ਨ ਦੇਈ ਝ
ਰਣਾ॥ ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮੈ
ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੪॥ ਪੰਜਵੇਂ ਭ੍ਰਥਰੀ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੈ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ॥ ਨਾਭ ਕਮਲ ਮੈ ਰੋਪੈ ਥੰਮਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਅੰਤਰ ਰਹੈ ਧਿਆਨਾ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ

ਸਮਾਨਾ ਭਰਥਰਬੋਲੈਸਾਤਿਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ ਤਾਂਫੇਰਸਿਧਾਨੈ ੨੨੩
ਕਹਿਆ ਅਰੇਬਾਲੇਤੈਂਭੀਕੋਈ ਸਬਦਥਾਪਿਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜੇਕਰ ਤੁਮ ਆਗਿਆਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀਕੋਈਸਬਦ ਆਖਾ ਤਾਂਸਿਧਾਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਭੀ ਸਬਦ ਆਖੋਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਬੋ
ਲਿਆ ਕਿਉਂਮਰੈਮਦਾਕਿਉਂਜੀਵੈਜੁਗਤਾ ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਾ
ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ ਕਉਣਸੁਅਖਰਜਿਤਰਹੈਹਿਆਉ ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮ
ਕਰਸਹੈਨਾਨਕਬੋਲੈ ਗੁਰਕਉਲਹੈ ਛਿਅਵਰਤਏਵਰਤੈਪੂਤਾ ਨਾਸੈਸਾਰੀ
ਨਾਅਉਧੂਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਈ ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਜਾਈ ਨਾਨ
ਕਬੋਲੈਸਾਤਿਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥੧॥ ਤਾਂਸਿਧਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ
ਸਾਡਾਆਖਸਾਨੂੰ ਕੁਛਸਮਝਿਆਹੈ ਕਿਨਹੀ ਸਮਝਿਆ ਪਰ ਅਸਾਤੇਰਾ ਬੋਲਿ
ਆਕਿਛਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣੋਸਿਧੋਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਇ
ਕਇਕਸਿਧਨੂੰ ਛਿਆਛਿਆਰੋਗ ਲਗੇਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇ ਭਰਥਰੀ ਨੂੰ ਨੌਰੋਗ ਲਗੇ
ਹੋਏਹੈਨ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਦੀ ਬਿੰਦਗਿਰਗਈ ਅਤੇਰੋਵਣੇ
ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਮਛੰਦਰਨਾਥ ਨੇ ਭਰਥਰੀਦੇ ਸਿਰ ਮਿਰਗਾਨੀ ਮਾਰੀ ਅਰ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਬਾਵਲੇ ਕਿਉਂ ਕਲਪਦਾਹੈਂ ਛਿਆਛਿਆ ਰੋਗ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਦਸਦਾਹੈ ਅਤੇ ਨੌ
ਤੇਰੇਤਾਈ ਕਹਿਤਾਹੈ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਪੂਛ ਲੈਣ ਦੇਹ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ
ਕੌਣਰੋਗ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗੇਹੋਏਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸਿਧੋਜੀ ॥ਬਿਖਿ
ਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਕਰਜਾਨਾ ਤਾਂਕਾ ਬੋਲਿਆਦਰਗਹਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਸੁਆਦੀ ਹੋ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਭੁਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਭੋਜਨਕੋਧਾਵਤੇਹੋ ਤ੍ਰਿਖਾਲਗਦੀਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀਕੋਧਾਵਤੇਹੋ ਧੁਪ ਲਗੇ ਤਾਂ ਛਾ
ਇਆਕੋਧਾਵਤੇਹੋ ਨੀਦ ਆਵਦੀਹੈ ਤਾਂ ਸੋਵਣੇ ਕੋਧਾਵਦੇਹੋ ਪੰਜਵੇਂ ਅਹਿਕਾਰ
ਕਰਤੇਹੋ ਛੇਵੇਂ ਮਾਇਆਕੇ ਲੋਭੀਹੋ ਤਾਂਸਿਧਾਂਨੇਕਹਿਆ ਭਰਥਰੀਕੌ ਕੌਣ ਨੌ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆ ਛਿਆਰੋਗ ਏਹੁ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀਹੈਨ ਤੇ ਤਿਨ ਹੋਰ ਏਕਰਾ
ਤਕੋ ਕਿੰਗਰੀਬਜਾਵਤਾਹੈ ਦਿਨਕੋ ਚੌਪੜਖੇਲਤਾਹੈ ਜਿਤਵਣੀ ਬਿਰਥੀਧਾਵ
ਦੀਹੈ ਤੀਸਰੇ ਮਦਪੀਵਦਾਹੈ ਕਬਾਬਖਾਵਦਾਹੈ ਅਰ ਜੋਗਨਾਲਬਧਿਆ ਨਾਹੀਲ
ਵਦਾ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਏਨਾਬਾਤਾਂਤੇ ਨਿਆਰਾਰਹਿੰਦਾਹੈ ਏਹੁਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸਭ
ਸਿਧ ਮ੍ਰਿਗਾਨੀਕੇ ਰਥ ਪੁਰ ਸਵਾਰਹੋਇਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰੋਂ ਉਰਾਰਹੋਇ ਉਤਰੇ ਗੁਰੂ

੨੨੪ ਜੀਭਾਈ ਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦਰਕੇਕਿਨਾਰੇਬੈਠੇਰਹੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾਕਹਿਆ ਅਧ
ਪਸਮੈਂ ਨਾਨਕ ਜੀਤੂੰਪਾਰਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਚਲੋ ਭਾਈ ਬ
ਲਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਭੀ ਸਿਧਾਪਾਸਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰ
ਦਰ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤਖਾਰਾਹੈ ਅਤੇਜੀਵ ਲੋਕਾਇਉਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨਜੋਕੋਈ ਇਸਸ
ਮੁੰਦਰਵਿਚ ਪੈਂਦਾਹੈ ਸੋਗਲਜਾਂਦਾਹੈ ਮਤ ਅਸੀਭੀ ਗਲਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈਬ
ਲਾ ਹਸਿਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਚਲਿ
ਆ ਆਉ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੜ੍ਹੀ ਖੜਾਵੀ ਸਮੁੰਦਰਵਿਚ ਜਾਇ ਖੜੇਹੋਏ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘਕੇ ਸਿਧਾਪਾਸ ਆਇਬੈਠੇ ਸਿਧ
ਦੇਖਕੇਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਏ ਅਤੇਕਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਡਾਮਹਾਪੁਰਖਹੈ
ਖੜਾਵ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਸਮੁੰਦਰਲੰਘਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਸਿਧਾਨੇਗੁਰੂ ਜੀਕੋ ਆਦੇ
ਸ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਸਿਧ ਅਹਾਰ ਲਗੇਕਰਨ ਸਿਧਾਨੇ ਭਰਥਰੀਕੋ ਪਾਣੀਵਾਸਤੇ
ਭੇਜਿਆ ਭਰਥਰੀ ਏਕ ਬੰਕਤੇ ਇਕ ਡੋਲ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ ਓਹ ਬੰਕ ਚੌਸਠ ਮ
ਨਕਾਹੈਸੀ ਚੌਸਠਹੀ ਡੋਲ ਉਸਵਿਚ ਪੈਂਦੇਹੈਸਨ ਭਰਥਰੀਕੇ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀਭੀਚ
ਲੇ ਖੂਹੇਪਰ ਭਰਥਰੀ ਡੋਲਕਢਦਾਜਾਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੰਕਮੇਂ ਡੋਲ ਪਾਵਦੇਜਾਵਨ ਜ
ਬੰਕ ਭਰਗਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਣੀਪਾਵਦੇਜਾਵਨ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਭਰੇ ਉਪ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦੇਹੋਂ ਪਾਣੀ ਏਵੈਂ ਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਭਰਥ
ਰੀਤੂੰਕਾਹੇਕੋ ਵਿਲਗੀਰ ਹੋਤਾਹੈਂ ਤੇਰਾਜੋਗ ਗਇਆ ਨਹੀ ਜਬ ਬਰਤਨ ਭਰਤਾਹੈ
ਤੌਂਅਵੱਸ਼ਉਛਲਤਾਹੈ ਭਰੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਗਿਆਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾਨੇ ਮਾਇਆ
ਪਸਾਰੀ ਰਸਤੇਵਿਚ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਹੀ ਦਿਖੇਂ ਸਿਧਾਨੇਮ
ਨਮੈਂਕਹਿਆਰਚਨਾ ਦੇਖਕਰ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹਮਾਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤੇਗੁਰੂ ਜੀਓ
ਹਥਿਕ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਸੇ ਪਾਂਚ ਉਂਗਲੀ ਪਰ ਧਰਕੇ ਲੇ ਆਏ ਉਸਮਾਯਾ ਪਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਿਆਨ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕੀਆ
ਅਤੇ ਏਕ ਕੁਰੰਗ ਪੰਛੀਓਂ ਕੀ ਤਾ
ਰ ਉਡਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਏਕ ਕੁਰੰਗ
ਕਾ ਮੋਢਾ ਕੁਰੰਗਣੀਕੇ ਮੋਢੇ ਪਰ
ਹੈ ਆਪਸਮੇਂ ਕਲੋਲ ਕਰਦੇ ਉ
ਡਤੇਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀਨੇਦੇਖ

ਕਰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਰਕ ਵਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ ੨੨੫
ਤਾਂ ਕੂੰਗਾ ਪੰਛੀ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਭੁਰਬਰੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਹੀ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਹੈ ਕੌਲਾਪਤ
ਰਾਜੇ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਦੋ ਵਾਰੀ ਤੇਰਾ ਸੰਜੋਗ ਭਇਆ ਹੈ ਅਜ ਰਾਤ ਕੋ ਤੇਰਾ
ਫੇਰ ਸੰਜੋਗ ਇਕ ਠੌਹੇਣਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਆਜ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਮੇਂ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਨ
ਰਕ ਮੇਂ ਬਸੇਗਾ ਅਤੇ ਪੈਂਤ੍ਰਾਛਿਨਵੇ ਕਰੋੜ੍ਹੀ ਕੋ ਹਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਭੁਰਬਰੀ ਦਿ
ਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂ ਕੋ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਆਜ ਮੇਰੇ
ਕੋ ਵਹਾਂ ਲੈ ਚਲੋ ਤੋ ਮੈਂ ਨਰਕ ਤੇ ਬਚਾਂਗਾ ਨਹੀ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪੜੂਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿ
ਆ ਭੁਰਬਰੀ ਵਹਾ ਆਜ ਹੀ ਪਹੁਚਣੇ ਕਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ਭੁਰਬਰੀ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇ
ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੁਰਬਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਤਾ ਤੌਂ ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ
ਲੈ ਚਲੇਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਭੁਰਬਰੀ ਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸਿਧਾਂ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆ
ਦੇਸ ਕਹਿ ਕਰ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਇ ਗਏ ਇਕ ਜੋਜਨ ਸੂਰਜ ਕੇ ਉਰੇ ਚੰਪਪੁਰ ਨਗ
ਜਾ ਕੇ ਨਗਰ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਰਬਰੀ ਉਸ ਬਾ
ਗ ਮੇ ਖੂਹਾ ਹੈ ਵਹਾ ਕੌਲਾਪਤ ਨਾਵਣੇ ਕੋ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਵਹਾਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਭੁਰਬਰੀ ਵ

ਹਾ ਗਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨ
ਨ ਕਰਨੇ ਲਾ
ਗੇ ਅਤੇ ਭੁਰਬ
ਰੀ ਕੇ ਪੈਰ ਮੇਂ
ਪਦਮ ਬਾ ਕੌਲ
ਪਤਿ ਨੇ ਪਦ
ਮ ਕੋ ਦੇਖਿਆ
ਅਤੇ ਭੁਬ
ਰੀ ਕਾ ਅਚਲ
ਪਕੜ ਲੀ
ਆ ਅਤੇ ਕਹ
ਯਾ ਹੇ ਭੁਰ
ਬਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
ਭਰਤਾ ਹੈਂ
ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਹਾਂ
ਜਾਤਾ ਹੈਂ ਅੱਜ ਕੀ ਰਾਤ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਕੌਲਾਪਤੀ ਕੀ ਚੇਰੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ
ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੀ ਕਹਿਆ ਇਕ ਅਤੀਤ ਬਾਗ ਮੇਂ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਕੌਲਾਪਤ
ਵਰ ਚਾਹਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਲਾਪਤੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਭਾਈ ਰੂਪਸੈਨ ਬਾਗ਼ ਮੇਂ ਆ
ਏ ਦੇਖੇਂ ਤੋ ਭੁਰਬਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੌਲਾਪਤ ਭੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਫ
ਕੀਰ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਸੂਲੀ ਦਿਓ ਤਾਂ ਭੁਰਬਰੀ ਕੋ ਸੂਲੀ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ
ਤਾਂ ਭੁਰਬਰੀ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਮਨ ਮੇਂ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੀਬ

ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਮੈਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋ ਗਈ
ਤਾਂ ਕੌਲਾਪਤ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਰ ਰੂਪਸੈਨ ਗੁਸਾਈ ਅਸਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਣੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਸਾਡੀ
ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਇਸ ਕੌਲਾ
ਪਤੀ ਕਾ ਦੋਇ ਵਾਰੀ ਆਗੇ ਭਰਥਰੀ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਭਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸ ਕਾ ਸੰਜੋਗ
ਇਸੀ ਸੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਵੇਰੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ-
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਉ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁ ਛਿਨਵੇ

ਕੋੜੀ ਮੇਘਮਾ ਲਾ ਮੈਕੋ ਦੇਵੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾ ਰ ਜੀ ਨੇ ਮੇਘਮਾ
ਲਾ ਭੇਜੀ ਰਾਜਾ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਭੋਜਨ ਕਾ ਸਾਮਾ
ਨ ਬਨਾਉ ਤਾਂ ਰ ਜੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ
ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾ ਜ ਸਭ ਕਾਰਜ
ਤੁਮਹੀ ਸੁਧਾਰ ਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ
ਕੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਰਚ ਦੀਏ ਭਰਥਰੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕਰਾਇਆ ਮੇਘਮਾਲਾ ਜ
ਨੇਤੀ ਕੀਏ ਕੌਲਾਪਤ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਘਮਾਲਾ ਕੋ ਆਗਿ
ਆ ਕਰੀ ਸਭ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਕੌਲਾਪਤ ਨੇ ਰੁਦਨ ਕੀਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਕਉਣ ਅਵਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੌਲਾਪਤ ਤੂੰ ਸੋਲਾ ਹਜਾਰ ਵਰੇ ਹੋਰ ਤਪ ਕਰੈਗੀ ਤੌ ਭਰਥਰੀ
ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸਮਾਵਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੂੰ ਤਪ ਕਰ ਤੇਰਾ ਪਤਿ ਕਖਾਨਾ ਰਹੈ ਕੌਲਾ
ਪਤਿ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕੌਲਾਪਤ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਭੋਜਨ ਦੀਯਾ ਥਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਚਲ ਸਕੇ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀ ਸਾਰਿਆ
ਕੀ ਵਸਤੂ ਲੈ ਕਰ ਐਸੇ ਸੇਸਵਾਰ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕੀਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੌਲਾਪਤ ਕੋ
ਭੋਜਨ ਦੇਵਣ ਲਗਿਆਂ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਧਾਂ ਕੋਲ ਆਏ

ਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹੀ ਗੋਰਖਨਾਥਤੇ ਸਭਾਸਿਧਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਬ ੨੨੭
ਡਾਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਏਡੀਸਕਤਦਿਤੀਹੈ ਸਭਾਸਿਧਾਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੂੰ ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ ਬਿਦਿਆਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਾਧਨਵਾਦ ਕਰਤੇਕ
ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਧੰਨਬਾਬਾਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀ ਨਾਨਕਮਤੇਦੀ ਸਿਧਾਨਾਲ॥

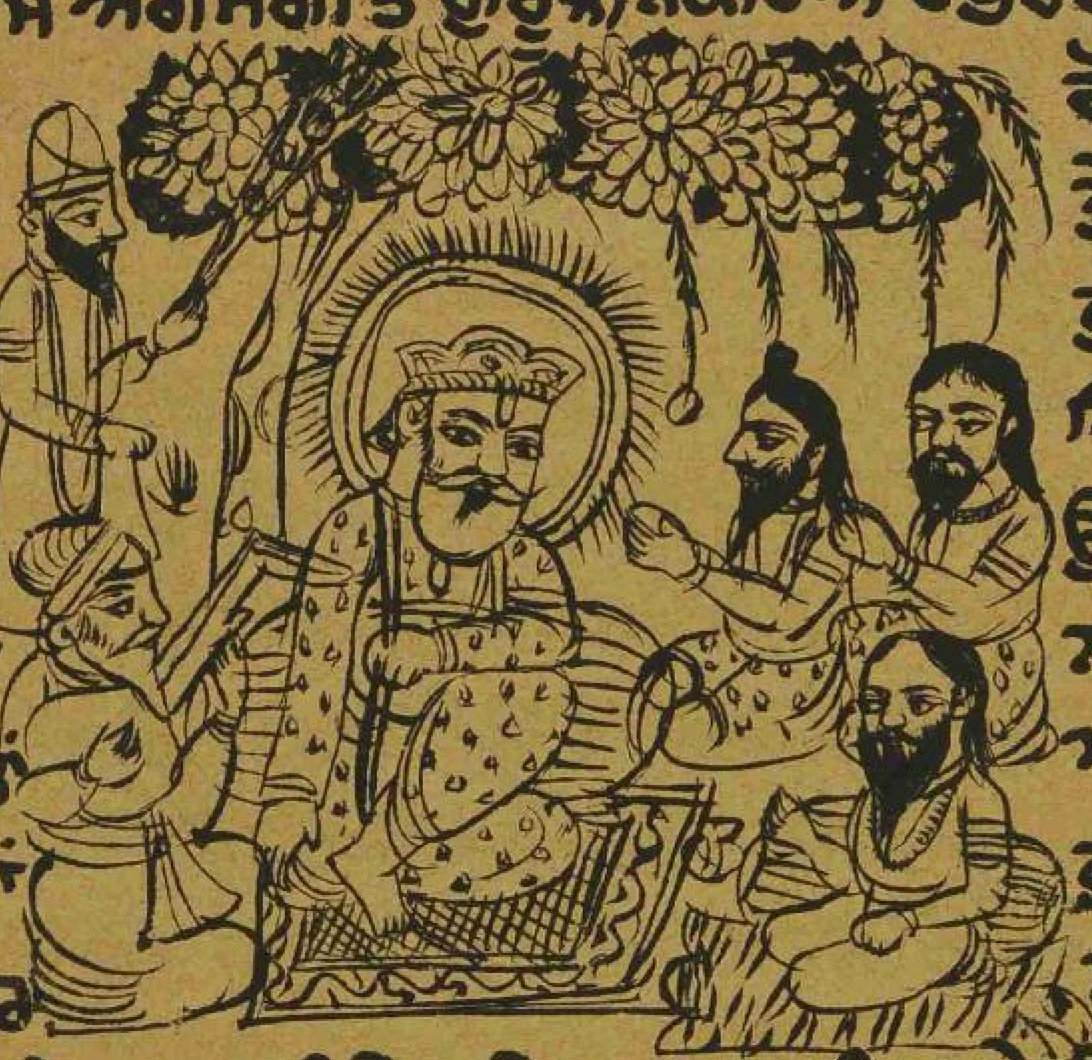
ਜਦਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਸਅਸਥਾਨ ਬੈਠੇਰਹੇ ਸਿਧ ਸਭ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇਮਨਦੀਏ
ਛਾਕਰਦੇ ਚਲੇਗਏ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲਾਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸਬੈਠੇਹੈਸਨ ਤਾਂਭਾਈ
ਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਸਿਧ ਹੋਰਭੀ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਰਹਿਤੇਹੈਂਨ ਕਿ ਈਹਾਂ
ਹੀ ਮਿਲੇਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇਕੋ ਹੋਰਭੀ ਸਿਧਾਕਾ
ਅਸਥਾਨਦਿਖਾਵਤੇਹੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋ ਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਗਏ ਤੇ ਨਾਨਕਮ
ਤਾਇਕ ਅਸਥਾਨਹੈ ਤਹਾਂ ਇਕਪਿਪਲ ਸੁਕਾਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਉਸਦੇਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਬਹੁਤਚਿਰਦਾ ਸੁਕਾਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਪਿਪਲ ਓਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੇਨਾਲਹੀ ਹਰਿਆ
ਹੋਗਿਆ ਅਤੇਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇਸੇ ਸਭਾਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇਬਾਲਕੇ ਦਇਆਮੂਰਤ ਜੀ ਤੁਮਕਿਸਕੇ ਸਿਖਹੋ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਨੇਮ
ਰੋਕਿਸ ਦੁਖਕਰਕੇ ਨਿਕਾਲਿਆਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਵਣਤਰਾਜੀ ਕਵਣ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣ ਸਰਾਫ
ਬੁਲਾਵਾ॥ ਕਵਣ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲ ਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਲ
ਲਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸ
ਰਬ ਸਮਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ॥
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ
ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ
ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ॥
੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ
ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾ
ਵੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ
ਸਿਧਾਕਹਿਆ ਹੇਤਪਾਜੀ ਏਥੇਤੂੰ

੨੨੮ ਕਿਸਸਬਬ ਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਹੇਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਮੈ ਤਾਂ
ਗਰੀਬਹਾਂ ਸਕਤਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰਹੀ ਬਖਸੀਹੈ ਤਾਂਸਿਧਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਇਸਨੂੰ ਪਰਤਾਇਵੇਖੀਐਤਾਂ ਸਿਧਾਨੈਕਹਿਆਹੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਜੋਗੀਹੋਹੁ ਗੁਰੂਕ
ਰੇਦਰਸਨਮੁੰਦ੍ਰਾ ਭੇਟੌ ਜੋਗਤੇ ਸ੍ਰੀਗਾਇ ਸਾਬਿਰਗਹਿਤਾਹੈ ਨਉਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹਸਿ
ਧੀ ਪਾਸਹੀਰਹਿਤੀਹੈ ਸਦੀਵ ਸਾਰੇਜਗਤਮੈਂ ਪੂਜਾਕੇ ਯੋਗਸਹੋਵੀਤਾਹੈ ਸਭਕੇ-
ਊਪਰਹੁਕਮਚਲਤਾਹੈ ਸਭਹੁਕਮਮਾਨਤੇਹੈਂ ਜੋਰਿਦੇਕੀ ਚਾਹਿਹੋਤੀਹੈ ਸੋ ਸਭਪੂ
ਰੀਹੋਇਜਾਤੀਹੈ ਬਲਵਾਲੇਹੋਵੀਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੈ ਕਹਿਆ ਅਸਾਨੇ ਤਨਹੀਂਗ
ਤਾਛਡਦਿਤੀਹੈ ਦੇਹ ਥਿਰ ਰਖਨੇਦਾਕੀ ਮਕੋਈਨਾਹੀ ਚਾਹੁਦੇਹਰਹਿ ਨਾਰਹੇ ਕੂਛਲੇ
ਨੂਨਹੀ ਅਤੇ ਕਲਪਾਬ੍ਰਿਖਵਤ ਦੇਵਤ ਰੂਪਜੋ ਭਗਵੰਤਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਬਾਰਿਦੇਕਰ
ਕੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲਈਏ ਸਭਾਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂਹਾਜਰ ਰਹਿਦੀਆਂ ਹੈਨ ਮਨੁਖਾ
ਮੈਂ ਪੂਜਾਵਨਕੀਵਾਸਨਾ ਸਾਨੂੰ ਛੁਹਦੀਹੀਨਹੀ ਸੋ ਨਾਸਹੋਗਈਹੈ ਅਸੀ ਅਘਾ
ਇਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇਰਹੇ ਹਾਂ ਬੜਾ ਅਭਰਾਮਸੁਖਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਦੇਪਰਤਾਪਕਰਕੇਮੇ
ਰੀਦੇਹਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਏਕੰਕਾਰਕਾ ਮੇਰਾਭੇਖਹੈ ਜੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧ ਸਤਿ ਹੈ
ਤਾਂਸਿਧਾਨੇਕਹਿਆਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀਭੇਖਮੈਂ ਅਲੇਖਹੈ ਜੋਗਲੇਨਾ ਚਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਰਾਗੁਸੂਹੀਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਜੋਗੁ
ਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚੜਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇਐਜੋਗੁਨ
ਸਿੰਙੀਵਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਾਇਵਪਾਈਐ॥੧
॥ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਨਬਾਹਰਿਮੜੀਮਸਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾੜੀਲਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਦੇਸਿਦਿ
ਸੰਤਰਿਭਵਿਐਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁ
ਗਤਾਇਵਪਾਈਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਂਸਹਸਾਤੂਟੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਈ
ਐ॥ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਧੁਨਿਲਾਗੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿ
ਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਾਇਵਪਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ
ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਾਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥
ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬ
ਦ ਸੁਣਕਰ ਸਿਧਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸਭ
ਸੁਣਕੇ ਮਨਮੈ ਏਹੁ ਸੋਚਦਾਹੈ ਏਹੁ ਬੜਾ ਬਲੀਹੈ ਸਾਡੀ ਮੰਨਦਾ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਹਮਾ

ਰੇਪੰਥਮੇਂਆਵੈਤੌਂਹਮਾਰੇਪੰਥਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵੇਗਾਇਸਜੈਸਾਕੋਈਨਾਹੀ ਸੰ-
ਸਾਰਮੈਂਇਸਕਾਬਡਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈਇਸਦੀਆਨਦੇਸਾਵੇਸਹੀਮਨਿਵੇਹਨਏਕਸ
ਕਤੀਔਰਲਗਾਈਗੋਰਖਨੇਜਿਸਸਿਲਾਪਰਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਥੇਉਸਸਿਲਾਕੋ
ਉਡਾਵਨਾਚਾਹਿਆਬਡੇਜੋਰਲਗਾਏਸਿਲਾਹਿਲੀਨਾਹੀਗੋਰਖਕੇਮਨਮੇਂਏਹੁ
ਥੀਕਿਸਿਲਾਹਿਲਾਇਦੇਵੇਂਗਾਏਹੁਗਿਰੈਂਗੇਯਾਡਰਕੇਮੇਰੇਸਿਖਹੋਵੇਂਗੇਓਹਸਿ
ਲਾਅਚਲਰਹੀਇਤਨੇਜਤਨਕਰਕੇਗੋਰਖਉਠਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾਇਤਨੇਮੇਂਰਾਤ੍ਰਿ
ਹੋਨੇਪਰਆਈਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਧੂਣੀਲੈਆਉਮਰਦਾਨਾਧੂ
ਣੀਲੈਣੇਕੋਗਿਆਜਬਧੂਣੀਮਰਦਾਨਾਲੈਕਰਆਇਆਤਾਂਸਿਧਾਨੇਖੋਹਲੀ
ਤੀਮਰਦਾਨਾਖਾਲੀਹੋਇਕਰਉਠਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿਉ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਆਪਸਭਕੁਛਜਾਣਦੇਹੋਸਿਧਾਧੂਣੀਖੋਹਲੀਤੀ
ਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਚਾਦਰਝਾੜੂਤਾਂਮਰਦਾਨੇਚਾਦਰਝਾੜੀਮਰ
ਦਾਨੇਦੀਚਾਦਰਵਿਚੋਂਮੇਗਨਾਨਿਕਲੀਆਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਲਕੜੀ
ਆਗੋਹੇਥਨਾਵਿਚੋਂਇਕਠੇਕਰਕੇਬਹੁਤੇਰੇਲੀਤੇਆਹੇਸਿਧਾਖੋਸਲੀਤੇਏਹਮੇ-
ਗਣਾਨਿਕਲੀਆਹੈਨਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਨਾਨੂੰਕੁਟਕੇਧੂ
ਣੀਕਰਜਾਮਰਦਾਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੈਮੇਗਣਾਕੂਟੀਆਤਾਂਕਈਹਜਾਰਮਣ •
ਦੇਧੂਣੀਹੋਇਪਈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਧੂਣੀਬਾਲੀਤਾਂਸਿਧਦੇਖਕਰਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੇ
ਫੇਰਸਿਧਾਨੈਪਉਣਚਲਾਈਬਡੀਅੰਧੇਰੀਤੂਫਾਨਉਠੀਦਰਖਤਭੀਲਗੇਉਡਨ
ਜਿਸਪਿਪਲਦੇਹੇਠਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਸਨਤਾਂਓਹਭੀਲਗਾਉਡਨਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਪਿ
ਪਲਨੂੰਪੰਜਾਲਾਇਆਅਤੇਕਹਿਆਅਰੇਤੂੰਕਹਾਜਾਤਾਹੈਈਹਾਂਖੜਾਰਹੁਓ
ਹਖੜੋਇਰਿਹਾਤਾਂਚਾਰਪਹਿਰਰਾਤਅੰਧੇਰੀਚਲਦੀਰਹੀਸਿਧਮੂੰਹਿਢਕਕੇ
ਲੰਮੇਪਏਰਹੇਸਿਧਾਕੀਆਧੂਣੀਆਭੀਸਭਉਡਗਈਆਂਜਾਂਸਵੇਰਹੋਈ-
ਅੰਧੇਰੀਮਿਟੀਤਾਂਸਿਧਾਆਖਿਆਮਨਵਿਚਦੇਖਕੇਧੂਣੀਆਹੈਨਹੀਤਾਂਗੋ
ਰਖਨੇਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀਕਿਸੇਜਾਗਾਤੇਅਗਨਲੈਆਉਭਰਥਰੀਸਾਰੇਫਿ
ਰਿਆਪਰਅਗਨਿਕਿਸੇਥਾਉਂਹਥਨਹੀਆਈਬੈਸੰਤਰਨੂੰਬਾਬੇਨੇਕਹਿਛਡਿ-
ਆਸੀਤੂੰਛਪਬੈਠੁਤਾਂਬੈਸੰਤਰਛਪਬੈਠਾਸੀਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਡਿਠਾਇਕਗੁਰੂਨਾ •
ਨਕਜੀਦੀਧੂਣੀਜਾਗਦੀਹੈਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਗੋਰਖਨਾਥਨੂੰਕਹਿਆਹੇਨਾਥ
ਜੀਇਕਨਾਨਕਦੀਧੂਣੀਜਾਗਦੀਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨੈਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀਜਾਹਿ

੨੩੦ ਤੂੰਕਿਵੇਂਉਸਪਾਸੋਂਅਗਲੈਆਉ ਤਾਂਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਭਰ
ਥਰੀਨੇਮਰਦਾਨੇਪਾਸੋਂਅਗਮੰਗੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀ ਹਮਅਗ

ਨੀਤੁਝਕਉਦੇਵੇਂਗੇਜਬ ਗੋਰਖਆਪਣੇ
ਸਜੇਕੰਨਦੀਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇਸਜੇਪੈਰਦੀ
ਖੜਾਵਾਂਦੇਵੇਂਗਾਤਾਂ ਭਰਥਰੀਨੇਜਾ
ਇਕਰਗੋਰਖਕੋਕ ਹਿਆਨਾਥਜੀ
ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਇ ਉਕਹਿੰਦੇਹੈਨਗੋ
ਰਖਮੁੰਦ੍ਰਾਸਜੇਕੰ ਨਦਾਤੇਖੜਾਵਾਂ
ਸਜੇਪੈਰਦੀਦੇਵੇਂਤਾਂ ਅਗੰਦੇਵਾਂਗੇਤਾਂ
ਸਜੇਕੰਨਦੀਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਭੀਤੇਸਜੀਖੜਾ
ਵਾਂਗੋਰਖਜੀਨੇਭਰ ਥਰੀਦੇਹਥੱਦੇਦੇ
ਜੀਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇ ਆਣਰਖੀ ਬਾਬੇਜੀਨੇਭਰਥਰੀਕੋ
ਅਗਦਿਤੀ ਭਰਥਰੀਅਗਲੈਗਿਆ ਬਾਬੇਜੀਸਿਧਾਂਕੀਪੂਜਾਖੋਹਲੀਤੀਤਾਂ
ਸਿਧਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਏ ਰਹੇਤਾਂਸਿਧਾਂਨੇਫੇਰਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਦੁਧਮੰਗਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਖੁਆਜੇਨੂੰ ਆਗਿਆਕੀਤੀਹੇਖੁਆਜਾਦੁਧਾਸਿਧਾਂਕੋਦੇਉ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਹੁਕਮਨਾਲਖੂਹੇਵਿਚੋਂਦੁਧਹੀਉਛਲਕੇਬਾਹਰ ਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਭਰ
ਥਰੀਕੋਤੂੰਬਾਭਰਦੀਆਸਿਧਾਂਨੇਪੀਤਾਦੁਧਮੁਕੇਨਾਹੀ ਜਾਸਦੇਰਹੋਈਮੁੰਦਰਾਂ
ਤੇਖੜਾਵਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁਆਜੇਨੂੰਕਹਿਆ ਏਹੁਅਮਾਨਅਸਾਡੀਰਖੋ ਖੁਆਜੇਮ
ਹਾਰਾਜਦੇਹਜੂਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਦੋਵੇਂਚੀਜਾਲੈਲਈਆ ਤਾਂਫੇਰਸਿਧਾਂਪੁਛਿ
ਆਹੇਬਾਲੇਤੂੰਕਿਸਦਾਸਿਖਹੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਸਿਧੋਨਾਥਜਤੀਉਮੇ-
ਤੇਸਚਕਾਸਿਖਹਾਂਸਿਧਾਂਕਹਿਆ ਦਰਸਨਭੇਖਲੈਦੇਵੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਿਧੋਨ

ਥੋਜਤੀਉਮੇਤੇ ਸਰੇਸਬਦਕਾਦਰ
ਸਨਭੇਖਲੀਯਾ ਹੈਫੇਰਸਿਧਾਂਨੇ
ਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂ ਪਾਣੀਮੰਗਿਆ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਫੋਹੜੀਦਿਤੀਅ ਰ ਆਗਿਆਕੀ
ਤੀਹੇਮਰਦਾਨਾਤੂੰ ਗੰਗਾਕੋਜਾਇ

ਫਰਕਰੋਹੋਇਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਫਹੌੜੀ ਨਾਲ ਪਰਵਾਹ
ਦੇ ਵਿਚੋ ਲਕੀਰ ਘਸੀਟ ਦਾ ਲੈ ਆਉ ਪਰ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨਾ ਦੇਖੀ ਮੁੜਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗ
ਇਆ ਜਾਇਕੇ ਫਹੌੜੀ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਓ ਘਸੀਟਦਾ ਆਇਆ ਜਾਂ ਸਹਿਰਤੋ ਥੋੜੀ
ਦੂਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗਾ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਗੰਗਾ ਅਉਂਦੀ ਹੈ-
ਕਿ ਨਹੀ ਅਉਂਦੀ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮੁੜਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਓਥੇ ਹੀ ਖਲੋਇ ਗਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਧਾਨੂੰ ਹੇ ਸਿਧੋ ਇਤਨੀ ਦੂਰ ਗੰਗਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਘਸੀਟ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾ ਤੁਸੀ ਲੈਆ
ਵੋ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਕਰ ਥਕੇ ਪਰ ਗੰਗਾ ਸਿਧਾ ਪਾਸੋ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿ
ਸਕੇ ਬੈਠਣੇ ਕਰਕੇ ਸੁਕਾ ਪਿਪਲ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿਧ ਵਹਾ ਸੇਰ ਲਦੇ ਰਹੇ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹਾਂਸੇ ਉਠਕਰ ਆਗੇ ਕੋ ਚਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਰਾਹਿਵਿ
ਚ ਸਿਧ ਮਿਲ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਹੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੈਂ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਾਂ ਤੌਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਸਭ
ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਭਗਤਾ ਤੂੰ ਜਸਕਰ ਤਾਸੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਸਿਧਾ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਸਿਧਗੋਸਟ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਜੋ
ਕੋਈ ਪੜੇ ਤਿਸਕੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ੀਰ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਇ ਹੈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤ

ਫੇਰ ਸਿਧਾਨੇ ਮੰਜਸੇ ਰਕਾ ਪਿਆਲਾ
ਭਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇ
ਕੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ
ਓਹ ਪਿਆਲਾ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਮਾਰਕੇ ਭੁ
ਨਦੀਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਆਫਰ ਗਏ
ਦੋਹ ਦਬਕੇ ਸਿਧਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲੇ
ਕੁਛ ਦੇਖ ਯਾ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਸਿਧੋ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮਾ ਦਿਖਾਓਗੇ ਸੋ ਮੈ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਆਪਣਾ ਬ
ਲ ਲਗੇ ਦਿਖਾਵਣ ਕਿਸੇ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਡਾਈ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਉਡਾਈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅ
ਗਾਹ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੰਧ ਦੁੜਾਈ ਇਸ ਤਰਾ ਸਿਧ ਆਪਣਾ ਬਲ ਦਿਖਾਵਣ ਲਗੇ ਪ
ਰ ਹੋ ਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਂ ਕਹਿਆ ਸਿਧਾਨੈ ਹੇ ਬਾਲੇ ਕੁਛ ਤੁਮ ਭੀ ਦਿਖਾਓ

੨੩੨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਦਿਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਤੁਸੀ-
ਛਪ ਜਾਓ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਮਨ ਹੋਇ ਤਹਾਂ ਸੇ ਮੈਂ ਢੂੰਢ ਕੇ ਲਭ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕ
ਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧ ਛਪੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਪ ਅਤਿਰਧਿਆਨ ਹੋ
ਇਕਰ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਪਾਤਾਲ ਮੈਂ ਕੋਈ ਪਛਮ ਮੈਂ ਕੋ
ਈ ਉਤਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦਖੱਣ ਮੈਂ ਕੋਈ ਪੂਰਬ ਤੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਸਿਧ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਥੋਂ ਰੋ
ਟੀਓ ਪਕੜ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਣ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਲ ਹੀਨ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਹੁਣ ਮੈਂ
ਛਪਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਭੋ ਅਤੇ ਢੂੰਢ ਕਢਣਾ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਢੂੰਢ ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ
ਭਲਾ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਨ ਲਭਾ ਤਾਂ ਇਕ ਟੱਕਾ ਭੇਟ ਰਖ ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ
ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਇਕਰ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਮੇਰਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੋ-
ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾਰਜ ਪੜੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਰਖ ਕੇ ਤੇ ਨਿੰਮ੍ਰ
ਹੋਇ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਬਚਨ
ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਮੈਂ ਹਾਜਰ ਆਇ ਹੋਵਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਛਪ ਗਏ ਇਸ ਦੇਹੀ ਮੈ ਚਾਰ ਤਤ ਆਬ ਖਾਕ ਬਾਦ ਅਤ
ਸ ਹੈ ਸੋ ਚਾਰੇ ਚੀਜਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮਿਲ ਗਏ ਪੰਜਵੇਂ ਜੋਤ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੋ ਹੈ
ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਛਪ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ ਬਲ ਲਗਾਇ
ਥਕੇ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਮਿਤ ਮੰਡਲ ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਵਿਚ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਢੂੰਢ
ਥਕੇ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭ ਸਕੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਟਕਾ ਭੇਟ
ਰਖ ਕਰ ਅਤੇ ਨਿੰਮ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ੧
ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਪਾਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰ ਬਾਧਾ ਭੋਜ
ਨ ਸਾਰ ਕਰਾਈ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰ ਪੀਵਾਂ ਧਰਤੀ ਹਾਂਕ ਚਲਾਈ॥ ਧਰਤ
ਰਾਜੀ ਅੰਬਰ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕ ਚੜਾਈ॥ ਏਵਡ ਵਧਾ ਮਾਵਾਂ ਨਾਹੀ ਸਭ ਸੈ ਨਥ ਚਲ
ਈ॥ ਏਤਾ ਤਾਣ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖ ਕਰਾਈ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇਵਡ
ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਊਪਰ ਸਚ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ
੧॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਬੜੇ ਪਛੋਤਾਵਣ ਲਗੇ ਅਤੇ-
ਕਿਤਨੀ ਹਿਕ ਮੁਦਤ ਸਿਰ ਤਲ ਵਾਇ ਹੋਇ ਕਰ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰ
ਗਾਹੋਂ ਆਵਾਜ ਆਈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਜੋ ਮੈਂ ਭਾਣਾ ਸੀ ਸੋ ਤੇਰੀ ਰਸ

ਨਾਦੁਆਰਾ ਹੋਇਕਰ ਬੋਲਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋਕੁਛ ਮੈਂ ਭਣਾਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਹੇਨਾਨਕ ੨੩੩
ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਅਭੇਦਤਾਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਤਾਹੈਂ ਮੈਂ ਮਾਨਤਾਹੋਂ ਰਿੱਤਾਨਾਕਾਰਿਆਕਰ ਤੇਰੀ
ਰਸਨਾ ਸੇ ਜੋਕੁਛ ਨਿਕਲੇਗਾ ਸੋਸ ਸਤਿ ਹੋਵੈਗਾ ਇਤਨਾਕਹਿਤੇਹੀ ਬੇਤੇ ਸਿਧਾਂਨੇ

ਆਇਕੇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਦੇਸ ਆ
ਦੇਸ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸ ਸਿ
ਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾ ਸਿਧਾਨੈਕਹਿਆ
ਹੇਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਥੋ ਆਏਹੋ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਆਸ ਅੰਦੇ
ਸੋਵਿਚ ਆਇਆਹਾਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ
ਬੋਲਿਆ ਹੇਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਆਸ ਅੰਦੇ
ਸੇਵਿਚ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਮੈਂ
ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਿਆ ਵਿਚ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜਲਾ ਵਿਚ ਮੁਰਗਾਈ ਰ
ਹਿੰਦੀਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ਵ
ਰਤਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ੧ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਸਚ ਕਾ
ਲ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉ
ਗਵੈ ਦਾਲਿ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰ-
ਗੁ ਨ ਸੋਇ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰ
ਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ॥੧॥ ਮ: ੧ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉ
ਡਰਿਆ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿ
ਕੁੰਨੀ ਹੋਈ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ
ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ॥੧॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ
ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ॥ ਸਾਸਤੁ
ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ॥
ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁ
ਣਾਏ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ
ਹੋਇ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ

ਪੂਤਾ॥ਜੋਗਨਾਪਾਯਾਜੁਗਤਿਗਵਾਈ॥ਕਿਤਕਾਰਣਸਿਰਛਾਈਪਾਈ॥ਨਾਨਕਕਲਿਕਾਏਹੁਪਰਵਾਣਾ॥ਆਪੇਆਖਣਆਪੇਜਾਣਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆ ਹੇਗੋਰਖਨਾਥਜੀਐਸੀਕਲਜੁਗਵਿਖੇਕਲਿਆਈਹੈਸੋਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਣਦੇਹੋ ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰਸਭਸਿਧਗੁਰੂਜੀਕੋਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਕਰਅਤੇਮਥਾਟੇਕਕਰਵਿਦਿਆਹੋਏ॥ ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਭੀਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੈ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੀਚਲੀ

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਗਿਰਾਇਵਿਚਇਕਸਿਖਦੇਘਰਜਾਇਰਹੇਅਤੇਓਹਸਿਖਆਏਸੰਤਦੀਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰਦਾਸੀਅਤੇਜਦਓਹਸੰਤਾਂਸਿਖਉਸਦੇਘਰੋਂਵਿਦਿਆਹੋਵਨਤਾਂਓਹੁਪੁਛੈਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੇਕਿਆਲਖਣਹੈਨਕੋਈਕੁਛਕਹਿਕੋਈਕੁਛਕਹਿਜਾਂਦੇਉਸਦੀਨਿਸਾਨਹੋਵੈ ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਕੀਜਾਨਨੇਹਾਰੇਉਸਕੇਘਰਰਾਤਰਹੇਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਬਹੁਤਟਹਿਲਕੀਤੀਬਡੀਭਾਵਭਗਤੀਨਾਲਸਵੇਰੇਉਠਕਰਗੁਰੂਜੀਚਲੇਤਾਂਉਸਸਿਖਨੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗੀਬਨਿਵਾਜਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੇਕਿਆਲਛਣਹੈਂਨਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਿਖਾਏਹੁਲਛਣਹੈਨਤੈਨੂੰਇਕਕਥਾਕਹਿਸੁਣਾਵਤੇਹੈਂਸੋਤੂੰਸੁਣਏਕਸਮੇਰਾਹਿਵਿਚਦੋਇਸਿਖਟੁਰਦੇਜਾਂਦੇਇਕਠੇਹੋਇਗਏਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਰਾਹੁਵਿਚਉਜਾੜਆਈਤਹਾਂਇਕਸਿਖਗੁਰਮੁਖਨੂੰਤ੍ਰਿਖਾਲਗੀਅਗੇਰਸਤੇਮੈਂਦਰਿਆਉਆਇਆਤਾਂਗੁਰਮੁਖਨੈਕਹਿਆਠਹਿਰੋਪਾਣੀਪੀਵਲਈਏਤਾਂਮਨਮੁਖਨੇਕਹਿਆਚਲਭਾਈਅਗੇਕੋਈਖੂਹਾਆਵੈਗਾਤਾਂਪਾਣੀਪੀਵਾਂਗੇਦੋਵੇਂਅਗੇਕੋਟੁਰਪਏਜਬਬਹੁਤਦੂਰਗਏਤਉਇਕਖੂਹਾਹੈਪਰਢਠਾਹੋਇਆਹੈਤੇਵਿਚਥੋੜਾਜੇਹਾਪਾਣੀਆਹਾਤਾਗੁਰਮੁਖਨੈਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰਖੂਹੇਮੈਂਉਤਾਰਮੈਂਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਕਰਜਲਛਕਲਵਾਂਤਾਂਉਸਮਨਮੁਖਨੇਪਟਕਾਪਾਇਕਰਖੂਹਵਿਚਉਤਾਰਿਆਜਦਪਾਣੀਦੇਪਾਸਪਹੁੰਚਾਤਾਂਪਟਕਾਛਡਦਿਤਾਗੁਰਮੁਖਖੂਹੇਮੈਂਰਹਿਆਤੇਮਨਮੁਖਨੇਉਸਦਾਅਸਬਾਬਲੈਕੇਰਸਤਾਲੀਤਾਗੁਰਮੁਖਪਰਮੇਸਰਕੋਲਗਾਸਿਮਰਨਅਰਖੂਹੇਵਿਚਲਕੜੀਦਾਆਸਰਾਮਿਲਗਿਆਤਿਸਪਰਬੈਠਰਹਿਆਜਦਰਾਤਹੋਈਤਾਂਇਕਦੇਵਤੇਇਕਥਾਂਸਕਓਥੇਰਹਿੰਦੇਸਨਓਹਆਪਸਵਿਚਗਲਾਂਲਗੇਕਰਨ॥

ਬਾਸਕ ਨਾਗ ਨੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦੇਵ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇ ੨੩੫
ਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਸਕ ਨਾਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਉਥੋਂ ਕਢੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਇਉਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਪਰ ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਬੋਹੜ ਹੈ
ਇਸ ਪਰ ਗਰੜ ਪੰਖੇਰੂ ਆਇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਵਿਠ ਲੈਕੇ ਧੂਪ ਦੇਵੈ ਕੋਈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਨਿਕਲਾਂਗਾ ਤੁਰਤ ਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਾਂਗਾ ਫੇਰ ਦੇਵ ਨੇ ਬਾਸਕ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਸਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ
ਇਕ ਢੇਰੀ ਹੈ ਉਸ ਜਾਗਾ ਸਤ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਹੈ ਦਬੀ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ
ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਲੈ ਨ ਜਾਵੈ ਮੈਂ ਨਿਤ ਓਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਓਥੋਂ
ਦੌਲਤ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਬਾਸਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਇਉਂ ਕਦੇ ਨ
ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕੋ ਲੈ ਤਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਕਾਲਾ ਬੁ
ਕਰਾ ਮਾਰਕੇ ਉਸ ਕਾ ਲਹੂ ਵਹਾਂ ਪਾਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾਂਗਾ ਏ
ਹ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਉਸ ਰਾਹੇ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਓਹਨਾ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂੰ ਖੂਹੇ ਬਾਹ
ਰ ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਗਰੜ ਦੀ ਵਿਠ ਚੁਗ ਲਈ ਤੇ ਬਾਤੁਰਕੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਆ
ਇਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਉ ਚੰਬੜਿਆ ਹੈ ਲੋਕ ਮੜ ਜੰੜ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ ਦੇ
ਉ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਤਾਈ ਰਾਜੇ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਅੰ
ਦਰ ਬੁਲਾਯਾ ਅਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਦੇਵ ਕਾਮੜ੍ਹ ਤੂੰ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਉ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵੈਂਗਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਵ ਨੂੰ ਕਢੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਏਹੁ ਬੇਟੀ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਧੂਪ ਦਿਤਾ ਦੇਉ ਤੜਫਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿ
ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਦੇਵ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਦੇਵ ਹਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੈ ਕਦੀ ਨਾ ਆਂ
ਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨਿਕਲ ਗਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਰਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂੰ ਬੇ
ਟੀ ਵਿਆਹ ਦਿਤੀ ਰਾਜਾ ਬੜਾ ਅਦਬ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਕਈ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਇਕ ਸਮੇ ਓਹ ਮਨਮੁਖ ਓਥੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਉਠਕੇ ਉਸ ਕੋ ਗਲਾਇ
ਲਕੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਬਹਾਲਿਆ ਸਮਾਂ ਪਾਇਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਨਮੁਖ

੨੩੬ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਗਲ ਕਹਣੇ
ਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾਂ ਮਨਮੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਾਡੇ ਘ
ਰ ਚਮਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭੁ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਤੁਰ
ਦਾ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਏਹੁ ਬਾਤ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਈ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜਾ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋ
ਇਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦੇਈਏ ਅਗੇ ਨਿਤ ਰਾਜਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿ
ਖ ਕੋ ਭੋਜਨ ਸਮੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਵਜੀਰ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਅੰਦਰ
ਗਿਆ ਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ
ਭੋਰੇ ਮੇਂ ਪਾਇ ਦੇਵੇ ਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕਲੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਕਲੰਕ ਲਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਚਮਿਆਰ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਭੀ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇ ਰਹੀ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਪੁਛ ਆਉ ਜੇਹੜਾ ਕੰਮ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਓਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜਾਇ ਕੇ ਤਾਂ
ਦਰਵਾਨਾ ਨੇ ਵਜੀਰ ਕੋ ਮਾਰ ਕੇ ਭੋਰੇ ਮੇਂ ਸੁਟ ਦੀਆ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਧੁੰਮ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ
ਪੈ ਗਈ ਜੋ ਅਜ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵਜੀਰ ਮਰਵਾਇਆ ਹੈ ਇਧਰ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਵੀਚਾ
ਰਿਆ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਜੋ ਅਜ ਰਾਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂੰਹਿ ਨਾਹੀ ਲਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ
ਮਨਮੁਖ ਕੁਛ ਕਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਉਠ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਰਾ
ਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਦਿਲਗੀਰ
ਕਿਉਂ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਚਮਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲਗਾਇ
ਆ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਪਰ ਭ
ਰੋਸਾ ਰਖੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣਾਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ
ਜਿਉਂ ਕੀ ਤਿਉਂ ਕਹ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਜੋ ਢੇਰੀ ਹੈ ਓਥੇ ਮੇਰੀ ਸ
ਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦਬੀ ਹੈ ਚਲ ਕਰ ਦੇਖ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ
ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਬਕਰੇ ਦਾ ਲੋਹੂ ਉਸ ਖੂਹ ਮੇ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਉਸ ਜਾਗ •
ਨੂੰ ਪੁਟ ਕੇ ਮਾਇਆ ਲਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਆਪਨੇ ਦੇਸ ਕਾ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਤਿਲਕ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਗਾ ਕਿਤਨਾ ਕਿ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਮ
ਨਮੁਖ ਫੇਰ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਮਨਮੁਖ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਿਆ ਮਨਮੁਖ
ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲ •

ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਹੁ ਏਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਜਿਉਂ ਕੀ ਤਿਉਂ ੨੩੭
ਹੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਨਮੁਖ ਉਸ ਖੂਹੇ ਮੈਂ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਓਹ ਦੇਵਤੇ ਸ੍ਰਾ
ਸਕ ਗਲਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਉਸ ਦਿਨ ਕੋਈ ਐਸਾ ਪਾਪੀ ਸੁਣਦਾ ਸੀ
ਜੋ ਅਸੀ ਦੋਵੇਂ ਕਢ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੋਹਨੂੰ ਤੇ ਗਰੜ ਪੰਖਲੂ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਹੁਣ
ਭੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਉਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨਮੁਖ ਦੇ ਬੰਦ ਬੰਦ ਜੁਦਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਮਾਰ ਘ
ਤਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸਿਖ ਕੋ ਕਹਿਆ॥
ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ
ਜੋ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ
ਕੇ ਲਛਨ ਛਡੇਗਾ ਨਹੀ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਰਾਜ ਲ

ਗਾ ਕਰਨ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਐਵੇ ਹੀ ਪਚ ਪਚ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕ
ਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿ
ਖਾ ਸਤਿ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਿਆ ਕਰ ਸੰਤਾ ਸਾਧਾ ਸਿਖਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ
ਕਰ ਤੇਰੀ ਭੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਾਹਿ ਬਰ ਬਨ ਮੈਂ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
ਤ੍ਰਿਹ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਥੇ ਤੇ ਨ ਕੋਈ
ਮਾਨੁਖ ਹੈ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਗਿਦੜ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਬਘਿਆੜ ਹੈ ਕੋ
ਈ ਜੀਵ ਜੰਤ ਨਹੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਅ
ਤੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬਿਰਛ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦੀਆ ਚੋਟੀਆ ਆਕਾਸ ਨਾਲ ਪਹੁਚ ਗਈਆ
ਹੈਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਬਨ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕੁਛ ਖਾਇ ਆਵਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਸੰਤੋਖ ਪਕੜ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਬਨ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਖਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਚੁਣ ਖਾਧੇ ਸੇ ਅ
ਰ ਦਾਇ ਦੂਇ ਸੈ ਕੋਸ ਵਿਚ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਭੈ ਕਰਕੇ ਮਾਨੁਖ ਸਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਕ
ਰਕੇ ਉਠ ਗਏ ਸਨ ਪੰਛੀ ਗਿਦੜ ਬਘਿਆੜ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛਡਿਆ ਟਾਹ

੨੩੮ ਸਭੁ ਨੂੰ ਖਾਇ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਇਉ ਨਿਬੇੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿਉ ਭੁਖਾ ਆਦਮੀ ਮੂਲੀ
ਗਾਜਰ ਨਿਬੇੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਬਨ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ
ਸਿਫਤ ਸਲਾਹਤਾ ਅਤੇ ਉਪਮਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਆਖੋ ਤਾ ਇਸ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਪਾਇ ਆਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਇਕ ਰਾਖਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ
ਪਸ ਪੰਛੀ ਸਭੁ ਰਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਆਰਾਮ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖਫਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਿਥੇ ਘਤ ਮਾਰੇ
ਏਹੁ ਆਪ ਤੇ ਘਰ ਬਾਹਰ ਛਡਕੇ ਉਜੜਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਮਾਰਿਓਸੁ ਆ
ਤੇ ਅਸੀ ਡੂੰਮ ਮਿਰਾਸੀ ਟੁਕਰ ਮੰਗਿ ਪਿੰਨਿਕੇ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਇਓ
ਸੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਛਿਤਾ ਹੋਇਆ ਭੁਖ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਤੁਰਿ
ਆ ਖਿਝਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜਿਥੇ ਖਾਵਨ ਪੀਵਨ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕੁਛ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਓ
ਥੇ ਵਰਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਾਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਵੈਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਲ ਮੇਰਾ ਜੀਵਣਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੈਗਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਿਥੇ ਆਨ ਮਾਰੇ ਜਿਥੇ ਖਣ
ਨ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਗੋਰ ਮੇਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕਰਨੀ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਰੁਲ
ਜਾਵੇਗੀ ਹੋਰ ਡੂੰਮ ਸਭ ਆਪਣੀ ਘਰੀ ਸੁਖੀ ਮੰਗਿ ਪਿੰਨਿਕੇ ਗੁਜਾਰਦੇ ਹੈਨ ਸਮ
ਏਹੁ ਤਾਂ ਉਜੜਿਆ ਸੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਉਜਾੜਿਆ ਸੀ ਏਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਹੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਤੁਧ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਕ ਰਹਾਸਦਾ ਹੈ ਐਸੀਆ ਅਜੋਗ ਗ

ਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਖਿਨਾਕ ਹੋਕੇ ਫਲ ਖਾਨ ਲਗਾ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਮਾਰਿ
ਆ ਅਗਾਹਾਂ ਕੋ ਚਲਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਇਕ ਦੈਤ ਹੈ ਬਡਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਪੰਛੀ
ਜੀਵ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਮੁਕਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਦੋ ਸੌ ਕੋਹ ਤੀਕਰ ਜਿਸ ਦੀ ਦੇਹ ਪਰਬਤ ਕੀ

ਨਿਆਈਦੇਇਕੋਸਤਕਜਿਸਕੀਆਂਭੁਜਾਸਿਰਤੇਸਿੰਙਖਜੂਰਦੀਤਰਾਕਾਲੇਬਾਦ ੨੩੯
ਲਕੇਆਕਾਰਤੇਪਰਬਤਕੀਕੰਦਰਾਸਮਾਨ ਨਾਸਾਹੈਂ ਹੋਠਾਂਨੂੰ ਚਟਦਾਹੈਭੁਖਾਮ
ਰਦਾਨੇਨੂੰਦੇਖਕੇਗ੍ਰਾਸਕੀਤਰਾਂਮੂਹਪਾਇਲੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾਮਾਰਿਆ
ਬੋਲਨਾ ਸਕਿਆਤੇਰਿਦੇਮੇਂ ਬਾਬੇਜੀਦਾਧਿਆਨਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸਬਦ
ਪੜ੍ਹਨਾ ਘਰਸੁਖਵਸਿਆਬਾਹਰਸੁਖਪਾਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ
ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ਅਤੇਰਿਦੇਮੇਂਅਧੀਨਹੋਇਕਰਕਹਿਆਹੇਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੇਰੀਰਖਿਆਕਰੋਜਿਸਤਰਾਪਿਛੇਆਪਨੇਕਈਆਂਭਗਤਾਂਦੀਰਖਿਆ
ਕਰੀਹੈਮੈਂਤੋ ਆਪਕੀਸਰੋਤਰੀਭੀ ਬਹੁਤਕਰਤਾਹੋਂ ਮੇਰੇਖੋਟੇਕਰਮਾਂਕਾਆ
ਪਾਧਿਆਨਕਰੀਏਇਸਰਾਖਸਤੇ ਮੇਰੀਰਖਿਆਕਰੋ ਦੀਨਾਨਾਥ ਆਪਨਾ
ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਕੇ ਸੰਗ ਲੀਏਕੀ ਮੇਰੀ ਲਾਜਰਖੀਏ ਆਪਲੋਕਾਲੋਕ ਪਾਲੋਕੇ
ਮਾਲਕਹੋ ਜਬਪਰਾਰਥਨਾ ਮਰਦਾਨੇਕੀਤੀਤੌਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਘਟਘਟਕੇ ਜਾਨ
ਨੇਹਾਰੇਦਿਆਲਹੋਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕੋ ਕਹਿਆਭਾਈ ਬਾਲਾਚਲੋ ਮਰਦਾਨੇਕੋਰਾ
ਖਸ ਨੇ ਖਾਇ ਲੀਤਾਹੈ ਬਚਾਈਏ ਮਰਦਾਨੇਪਰਕਿਰਪਾਕੀਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਭੀ ਉਠਖੜ੍ਹਾਹੋਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇਤੇ ਓਹ ਰਾਖਸ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡਦਾਆਕਾਰ
ਹੈਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਰਾਖਸਦੇ ਅੰਦਰਜੀਵਦਾਹੀ ਰਹਿਆ ਪੜ੍ਹਦਾਫਿਰਦਾਹੈ ਆਪ
ਣਾਜਾਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇਉਸਕੀ ਰਖਿਆਕਰ ਲੀਤੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇਕੋ ਕੁਦਰਤ ਨਜ
ਰ ਆਈ ਓਥੇਹੀ ਆਕਾਸ਼ਹੈ ਵਿਚੇਹੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਵਿਚੇਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਨਜਰੀਆ
ਏ ਦਰੀਆਉ ਚਲਦੇ ਨਜਰੀ ਆਏ ਜਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਹੋਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕੋ
ਰਾਇ ਭੋਇ ਭਟੀਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨਜਰਆਈ ਰੁਖਬਿਰਖ ਡਿਠੇ ਹੋਰ ਅਗਾਹਾਂ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇਦਾ ਖੂਹ ਡਿਠੋਸ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਜਿਸਤਰਾਂ ਕੋਈ ਜੋਗੀਸਰ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਦੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ
ਇ ਦੇਖਤਾਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਉਤਕ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਉਚਾਰਨਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸਰਾਖਸਦੇਅੰਦਰ ਜੀ
ਵਦਾ ਰਹਿਆ ਸੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸਰਾਖਸ ਨੇ ਕਈ ਜੀਵ ਮਾਰਖਾਧੇ ਪਚਾਏਸਨ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਦਾਸਾਂਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨੇਦੇਵਾਸਤੇ ਉਸਰਾਖਸਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਕਰ ਬਹੁਤ
ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਕਰਕੇ ਉਸਰਾਖਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਮੁਖ ਉਸਦਾ ਖੁਲਾਸੀ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਪਿਛੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ

੨੪੦· ਨੇਉਸਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਆਪਨੀਦੇਹਵਧਾਈ ਰਾਖਸਨੇ ਤ੍ਰਿਠ ਜੋਮੈਂ
ਮਰਦਾਹਾਂ ਤਾਇਕ ਜੋਜਨਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਹਵਧਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਦੋ ਜੋਜਨ ਦੇਹ ਵਧਾ
ਈ ਤਾਂ ਰਾਖਸਨੇ ਚਹੁੰਜੋਜਨਾ ਦੀ ਦੇਹਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਅਠਾਜੋਜਨਾਂਦੀ ਦੇਹਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖਸਨੇ ਸੋਲਾਂਜੋਜਨਾਂਦੀ ਦੇਹ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਬਤੀਜੋਜਨਾਂਦੀ ਦੇਹ ਉਰੀ
ਕੀਤੀ ਰਾਖਸਨੇਜਾਣਿਆ ਹੁਣਮੈ ਮੋਇਆ ਬਚ ਨਹੀਸਕਦਾ ਤਾਂਰਾਖਸਨੇਦੇ
ਹ ਆਪਣੀਉਤਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਮੇਰਸਾਰਖਾ ਰੂਪਉਸਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦ
ਰਧਾਰਿਆ ਜਦਬਡਾਭਾਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਰਾਖਸਨਿਰਬਲਹੋਇ ਡਿਗਪਇਆ·
ਦੇਵਤੇ ਆਕਾਸਮਾਰਗਮੈਂ ਹਾਹਾਕਾਰਕਰਤੇਹੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕੋ ਦੈਤਚੁਬਾਇ
ਖਾਇਗਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂਕੀ ਮਹਿਮਾਕੋ ਜਾਨਤੇ ਨਹੀ ਦੈਤ ਆਪਨੇਜੀਵਨਕੀ-
ਆਸਤੇਨਿਰਾਸਹੋਇਆ ਪ੍ਰਿਥਵੀਉਪਰ ਡਿਗਪਿਆ ਪਛਾੜ ਖਾਇਕਰਬਿਰ
ਛ ਉਸਦੇ ਹੇਠ ਆਇਕਰ ਚੂਰਨਹੋਗਏ ਬਤੀਸਜੋਜਨਾ ਮੇਂ ਉਸਕੀਦੇਹ ਡਿਗੀ
ਧਰਤੀ ਭੀ ਧਿਸਗਈ ਦੇਵਤਿਆਨੇ ਜੈਜੈਕਾਰ ਕੀਤਾ ਫੂਲੋਕੀ ਵਰਖਾਕੀਤੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਜਿਸਤਰਾਂ ਬਡ੍ਹੀ ਗਾੜ੍ਹੀ ਘਟ·
ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਫਟੇ ਤੇ ਸੂਰਜਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤਾਹੈ ਇਤਨੇਚਿਰਤਾਈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਭੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਚਰਨਾਪਰ ਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹਰਾਖਸਭੀ
ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਦੇਹਧਾਰਕੇ ਅਤੇ ਹਥਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਾਮਣੇ ਖੜ੍ਹੋਹੋਇਕੇ
ਬਡੀਉਸਤਤਕੀਤੀ ਹੇ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਹਮਾਰੇ ਸਾਰਖੇ ਅਧਮੀਓਂਕੋ ਨਿਸਤਾਰ
ਨੇ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਸਕਾਰ ਦੇਹਧਾਰੀ
ਹੈ ਉਸਤਤ ਕਰਕੇ ਚਤੁਰਭੁਜ
ਰੂਪ ਬਣ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਨ
ਪਹਿਰ ਦੇਵਲੋਕ ਕੋ ਗਮਨ ਕਰ

ਤਾ ਭਇਆ ਏਹੁ ਅਚਰਜ ਲੀ
ਲਾ ਦੇਖਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕੌਣ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਦਾ ਰਸੋਈਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਇਸਨੇ ਰਾਖਸ ਦੀ ਦੇਹ ਕਿਉ ਕਰ ਪਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸਨੇ ਰਾਖਸ ਦੀ ਦੇਹ ਸਰਾਪ ਕਰਕੇ ਪਾਈ

ਹੈ ਏਕਵਰੀਰਾਜਾਜਨਕ ਜੀ ਨੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਅਤੀਤਾ ਅਭਿਆਗਤਾ ਲਈ ਜਗਕੀਤਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਏਸਨੇ ਜਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇਤਰਾ ਹੀ ਜੂਠਾ ਕਰ ਛਡਿਆਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾਜੀ
ਨੈ ਜਾਨਲੀਆ ਜੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਾਦੀ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਇਸ ਰਸੋਈਕੋ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਜੂ
ਠਾ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੈ ਓਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰਾ ਹੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਪਰਵ
ਾਇਦਿਤਾ ਅਤੇ ਰਸੋਈਏ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੋਈ ਵਡਾ ਰਾਖਸ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸਨੇ ਰ
ਾਖਸ ਕੀ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੇ ਸੰਤਾਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ
ਇਸਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੀ ਕਰਕੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਤਾਦੀ ਟਹਿਲ ਬਡੇ ਮਰਾਤਬੇ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਨੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਲੋਕ ਭੀ ਨ
ਮਸਕਾਰਾ ਕਰਕੇ ਦੇਵਲੋਕ ਕਉ ਜਾਂਦੇ ਭਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ " "

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਆਰਨਪੁਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

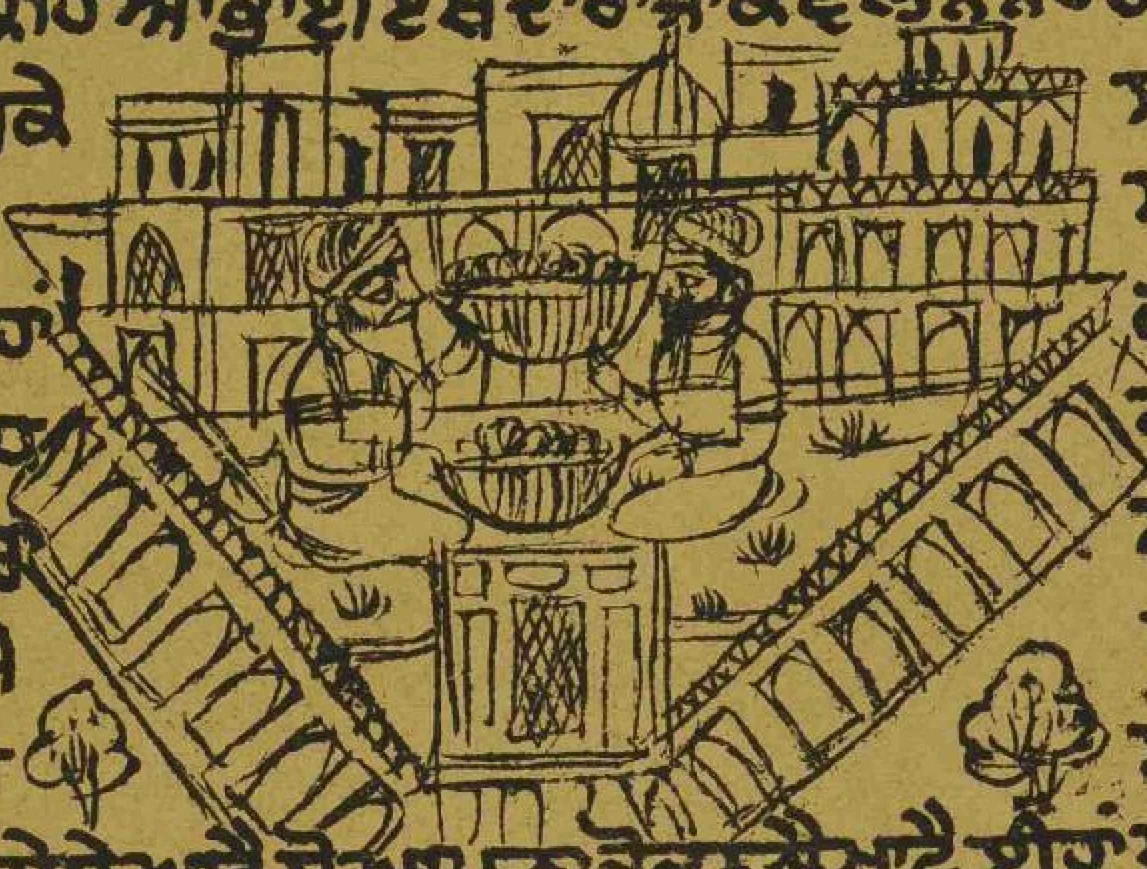
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਕਿਤੇ ਧਰਤੀ ਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਹਸਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹਛੇ ਫਲ ਖਾਧੇ ਨੀ ਅਜੇ ਰਜਿ
ਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਵਡੀ ਅਵਗਿ
ਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਆਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਾਣੀ ਕ
ਹਿ ਦੇਤਾ ਹਾਂ ਤਿਸ ਦਾ ਫਲ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ
ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖ ਥੀ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੁਖ ਨਾਲ ਬਿਆਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਖਿਝ
ਕਰਕੇ ਬੋਲ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹਛੀ ਮਤ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਕਠੋਰ
ਬਚਨ ਕਹਿ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਦੁਖ ਪਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਕਿਰਪਾ
ਲਤਾ ਵਾਲਾ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਪੂਰਨ ਹੋ ਤੁਹ
ਡਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅ
ਸੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਸਦਾ ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਗਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਰਹਿਆ ਕਰ ਤੇਰੇ ਆਖੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਰਿਦੈ ਤੇ
ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਇੱਸੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਿਆ ਕਿਤਨੇ ਹੀ
ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਰਸਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗ ਨਹੀ ਆਇਆ ਚਰੋਂ ਦਿਸਾ ਉਜਾੜ ਹੀ ਦ੍ਰਿ
ਸ੍ਰਆਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬੀਤਦੇ

੨੪੨ ਤੈਨੋ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਭੀ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਹਿਰਾ ਹੀ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ ਸਹਿਰ ਹੀ ਵੇਖਣਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਭੁ
ਖ ਲਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਕੁਛ ਆਣ
ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਨੇ ਖਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਭੁਖ ਤੇਹ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਦਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਗਏ
ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਿਰ ਆਇ ਜਾਵੈ ਕਿਤੇ ਟਾਪੂ ਆਇ ਜਾਵਨ ਜਿਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾ
ਧ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਿਥੇ ਬੈਠ ਜਾਵੀਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟੁਰਨ ਤਾਂ ਟੁਰ ਪਵੀਏ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ॰
ਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰੋ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਵੇਖ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਅਹੁ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹਈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਸੋ ਜਾਇਕੇ ਖਾ ॰
ਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਏਵੇ ਹੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤ ॰
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਜਿੰਦ ਭੀ ਨਿਕਲਨੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਭੁਖ
ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲੇਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰ ਪਾਇ ਲਈਏਂਗੇ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਤ ਮਾ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਹੀ ਲਗੀ ਅਸੀ
ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਕਰ ਜੀਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਇਉ ਹੀ ਜਾਣ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਜਿਵਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਿਲਾਇਦੇ ਕਰਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾ ਤੇ ਲੈ ਆਏ ਸਹਿਰ ਦੇ ਨਜੀਕ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਇਆ ਹਈ ਸਹਿਰ ਜਾਹੁ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਪਾਇਆ ॰
ਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਥੋ ਖਾਵਾ ਜੀ ਤਾਂ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਸਉਪਿਆ
ਹੈ ਤੂੰ ਭਾਵੇ ਕਿਥੋ ਜਾਇਕੇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰ
ਚੋਰ ਕਰਕੇ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ
ਚੋਰ ਕਰਕੇ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲਈ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਛਡ ਦੇਵਣਗੇ
ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕਿਤੇ ਜਾਇਕੇ ਹਥ ਘਤੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਸਭ ਸਵਰਨ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਧਰ ਕਿਧਰ
ਸਵਰਨ ਹੀ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਘਰਾਂ ਦੀਆ ਕੀਧਾ ਕੋਠੇ ਤੇ ਹਟੀਆ ॰

ਵੇ ਅਸਬਾਬ ਤਕਣੀ ਵਟੇ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਹੀ ਦਿਸ ਆਵੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ੨੪੩
ਵੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਵੇਦੁਖ ਅਤੇ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਮਰਦਾ

ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਬਡੇ ਦੂਰ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ
ਹੈਂ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣਾ
ਨਾਉ ਥਾਉ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੋ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨ
ਗਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਨਗਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਵਰਨਪੁ
ਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਥੋ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਹੈ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਮਸੈ

ਨ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਰਾਜੇ ਸਲਾ
ਮੀ ਹੈਂਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਈਹਾਂ ਕਾ ਚਲਨ ਕਿ
ਆ ਹੈ ਈਹਾ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸਭ ਸੁਇ
ਨੇ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੋ ਧਰ
ਮਸਿੰਘ ਹੈ ਅਰ ਈਹਾ ਕਾ ਚਲ
ਣ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਆਵੈ ਸੋ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਲੈ ਖਾਵੈ ਈਹਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਚਾਲ
ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਈਹਾਂ ਮਨਾਹ ਕਿਸੀ ਕਉ
ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਜਾਵੈ ਤਿਸੀ ਪਰ ਸੇ ਉਠਾਇ ਲੇਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਯਹਿ ਕਾਮ ਮੇਰੇ ਸੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਅੰ

੨੪੪ ਪਣੇਹਥ ਕਰਕੇ ਮੁਝਕੋ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂਮੈਂ ਲੇਵਊਗਾ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ ਤੇ
ਰੇ ਸਾਥਕੋਈ ਔਰ ਭੀਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਅ
ਉਰ ਭੀਹੈਂ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੈ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਕੋ ਭੀ ਤੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਓਹੁ ਈਹਾਂ ਕਬੀ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਓਹ ਤੋ ਸ਼ਹਿਰ
ਮੈ ਵੜਤੇਹੀਨਹੀ ਬਡੇ ਸੰਤੋਖੀਹੈਂ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦ
ਨਾ ਤੂੰ ਤੋ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਏਕਦੁਕਾਨਪਰ ਲੈਗਿਆ ਅਰਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘਜੀ ਜੋਕੁ
ਛ ਲੇਦੇਵੋ ਸੋਈ ਮੈਂ ਲੇਵੇਂਗਾ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾ-
ਅਹਾਰਲੈਕੇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਢਾਈਸੇਰਕਾ ਅਹਾਰਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਨੇ ਹਟੀਵਾਲੇਪਾਸੋਂ ਲੁਚੀਪੂੜ੍ਹੀਮਿਠਾਈ ਲੈਦਿਵਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਸਭਕੁਛ
ਸੁਇਨੇਦਾਹੀ ਦਿਸਿਆ ਤਕੜੀ ਵਟੇਬਰਤਨ ਸੁਇਨੇਦੇਤੇ ਮੁਲਭੀ ਕੋਈ ਕੁਛਨ
ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਏਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹਾ
ਰਲੈਕਰਖਾਧਾ ਅਤੇ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਭੀ ਨਿਸਾ
ਕਰੋ ਏਹੁ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇਦੀਹੈ ਸਾਰੇ ਸੁਇਨਾਹੀ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾਹੈ ਅਤੇ
ਨਾਕੋਈ ਕਿਸੇਵਸਤਦਾ ਮੁਲਹੀ ਲੈਂਦਾਹੈ ਅਤੇ ਨਾਕੋਈ ਮਜੂਰੀਹੀ ਮੰਗਦਾਹੈ-
ਦੇਖਜੀ ਇਥੋਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਂਕਰ ਚਲਦਾਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕੋ ਏਹੋਹੀ ਜਤਨ ਹੈ ਪੀਹਣ ਅਤੇ ਪਕਾਵ
ਣਦਾ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਜੋ ਜੰਮਦਾਹੈ ਸੋ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲਹੀ ਜੰਮਦਾਹੈ ਅਰ ਰਾਜੇ ਦਾ
ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਬਾਹਰੋ ਲੈ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਕ
ਰ ਰਖੋ ਅਰ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵਹੁ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਭੀ ਖਵਾਵੋ ਅਰ ਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਆ
ਵੈ ਸੋ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈਜਾਵੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੇਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹੈਨ ਅਰ ਕਾਰੀਗ
ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਉਨਾ ਪਾਸੋ ਕੰਮ ਕਰਾਇ ਲੈਜਾਵੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰ ਦਿ
ਦੇਹੈਨ ਅਰ ਓਹੁ ਮੁਲ ਮਜੂਰੀ ਕਛੁ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤੇ ਏਹੁ ਰਾਜੇਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅ-
ਤੇ ਏਹੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉਂਕਰ ਕੇ ਇਥੋਂ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਦਾਹੈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀ
ਅੰਦਿਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ
ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਦੇਹੁ ਸਹਿਰਦੀਆਗਲਾਂਖਬਰਾਂਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਲ
ਵੋ ਗੁਰੂਜੀ ਸਹਿਰਦੀਆਗਲਾਂ ਖਬਰਾਂ ਸਹਿਰਵਿਚ ਸਭ ਸੁਇਨੇਦੀਧਰਤੀਹੈ ਅ
ਰਤੇਰ ਸਭ ਸਮਿਗਰੀ ਸੁਇਨੇਦੀਹੈ ਅਤੇ ਨਾਕੋਈ ਮੂਲ ਲਗਦਾਹੈ ਨਾਮਜੂਰੀਕੋਈ
ਮੰਗਦਾਹੈ ਭਾਵੇ ਕੋਈਕੁਛ ਲੇਵੈ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਅਨਾਜ ਹੁੰਦਾਹੈ ਇਸਵਿਚ ਜਤਨ
ਭੀਕੋਈਨਾਹੀ ਨਾਕੋਈ ਖੂਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਂਹਦਾ ਘਰ ਘਰਟੋਇਆਵਿਚ ਬਹੁਤ

ਹੈ ਭਲੇ ਭੋਜਨਤਿਆਰ ਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨ ਸੁਨੋ
ਗੁਰੂਜੀ ਅਜੇਹੀਆਸ ਹਿਰਦੀਆਗਲਾਂ
ਖਬਰਾਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ ਨਕਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੁਛਖਾ ਧੇਭੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਨੂੰ ਇਕਅਜੇਹਾਸ
ਧ ਮਿਲਗਿਆ ਆਹਾ ਮੈ ਉਸ ਥੋ ਗਲ
ਪੁਛੀਆ ਉਸਮੈਨੂੰ ਸ ਭੋ ਦਸੀਆ ਅਤੇ
ਉਸਨੇਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈਸੇ ਰ ਲੂਚੀਆ ਪੂੜੇ
ਮਿਠਿਆਈਖਵਾਈ ਉਸਨੇ ਇਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰਜਾਇਕੇ ਆਖਿਆਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇ
ਸਨੂੰ ਅਢਾਈਸੇਰ ਅਹਾਰ ਤੋਲਦੇਹੁ ਉਸਦੇ ਤਕੜੀਵਟੇ ਬੀ ਸੁਇਨੇਦੇਹੈਨ ਉਸਨੇ
ਹੋਰ ਗਲ ਭੀ ਆਖੀ ਸੀ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀਕੋਈਹੈ ਮੈ ਕਹਿਆਦੋਇ ਅਤੀਤ
ਹੋਰ ਭੀ ਹੈਨ ਉਦਿਆਨਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹਨਾਂਵਾਸਤੇ ਭੀ
ਭੋਜਨਲੈਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹੁ ਭੋਜਨਨਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਓਹੁ ਵਡੇ ਸੰਤੋਖੀਹੈਨ
ਸਾਹਿਬਾਤਭੀ ਹੋਈ ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰਰਿਤ ਆ
ਵੈ ਤੂੰ ਭਲੀ ਗਲ ਆਖੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਭੋਜਨ ਲੈ
ਆਵੇਆਹਾ ਤਾਂ ਮੈ ਬਹੁਤ ਰੰਜਹੋਵਾਂਆਹਾ ਤੇਰੇਉਪਰ ਫੇਰ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਇਥੇ ਅਜਬਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾਹੈ ਜੀ ਇਥੋ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਕਰ ਚਲ
ਦਾਹੈਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਧਰਮਕਲਾਵਰਤਦੀਹੈ ਏਥੇ ਪ
ਪਕੋਈਨਾਹੀਕਰਦਾ ਏਥੇ ਸਚ ਅਰ ਸੰਤੋਖ ਵਰਤਦਾਹੈ ਅਤੇ ਏਥੇ ਤੁਰਕਦੀਜਾ
ਤ ਨਾਹੀ ਵੇਖੀ ਮਤ ਮੂਹੋ ਆਖਦੋ ਮੈਂ ਤੁਰਕ ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ ਏਥੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇਨਾ
ਹੀ ਅਤੇਨਾ ਏਥੇ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇਹੈਨ ਏਹੁ ਸੁਧਰਮਲਗੀਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਏਥੇਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਪ

੨੫੬ ਨੇ ਹਥ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮੈਥੁਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਭ੍ਰਿਸਟ
ਕੋਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਥੁਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੈਥੁਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਓਥੇ ਧਰਮ ਉਠਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਸੁ-
ਣਿਆ ਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀਆ ਬਾਤਾ ਅਚ
ਰਜ ਹੀ ਹੈਨ ਜਿਤਨੀਆ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆ ਹੈਸ ਤਿਤਨੀਆ ਹੀ ਕਿਸੇ ਡਿਠੀਆ
ਹੈਨ ਓਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕ ਰਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਬੀ
ਦਾ ਅਫਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਰ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਰਤਾਰ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਤੇ ਕਰੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹੱਦ ਕਿ
ਥੋ ਤੋੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਚਲੇ ਆਹੇ ਸਤ
ਰਾਹ ਜਾਰ ਤੇ ਸਤ ਸੈ ਜੋਜਨ ਹੈ ਏਡਾ ਰਾਜਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਹ ਕ
ਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਵਡਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਆਦਾ ਰਿਜਕ ਪਹੁਚਾਵਣ ਵਾਸਤੇ
ਮਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੁਇਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਣਾ ਨਾਹੀ ਅੰਨ ਹੀ ਖਾਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਹੁ ਪਹਾੜ ਜੇਹੜਾ ਉਚਾ ਹਈ ਉਸ ਦੇ ਪਰੇ ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਪ
ਹਾੜ ਭੀ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧਰਮ ਸੈਣ ਨਾਲੋ ਭੀ
ਵਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਧਰਮ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਤ
ਰਪਾ ਸੋ ਵਡਾ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਏਸੇ ਦਾ ਸਲਾਮੀ ਆਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ
ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹੁਣ ਕੁਛ ਅਧਾਰ ਕਰੋ ਤਾ ਮੈਂ ਲੈ ਆਵਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾ
ਸੇ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਬੈਠ
ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹਾਰ ਕਰ ਆਵੇ ਅਠਵਾਂ ਦਿ
ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਦੀ ਨਜਰੀ ਪੇਇਆ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਕ-
ਹਿੰਦਾ ਸਾ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਹੋਰ ਭੀ ਹੈਂ ਸੋ ਓਹੁ ਕਦੀ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਓਹੁ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਅਕੇ
ਝੂਠ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈਂ ਝੂਠ ਤਾ ਨਹੀ ਕ
ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਭੀ ਓਹੁ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਿਆਨ ਮੈਂ ਬੈਠੇ ਹੈ ਵੋਹੁ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਤ

ਖੀਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਹੀ ਚਲ ਕਰ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ੨੪੭
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਓਹ ਤਾਪ
ਊਨ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨ ਜੋ ਕਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਹਾਰ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਚਵਤੇ ਹੈਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀ
ਅਚਵਤੇ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੇ ਈਹਾਂ ਕੂ ਪਾਵਨ ਕਿਆ ਦੇ
ਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈ ਈਹਾਂ ਕੂ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨ

ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਉ ਕਹੀ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਤੂ
ਮ ਭੋਜਨ ਲੈ ਚਲਦੁ ਜੀ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ
ਨੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਭੋਜਨ ਨ ਕੀ ਵਸਤ ਆਪ-
ਲੈ ਕਰ ਤੇ ਢਾਈ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਵਾ
ਇਕੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ਕਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਹਾਂ ਆਏ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਇਨਾ ਅਤੀਤਾਂ ਦੀ ਕਿਆ ਅਵਾਜ ਹੈ ਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਓਨਾ ਦੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੈ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਪ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਖੀਆ ਖੋਲੀਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਭੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆ
ਓ ਭਾਈ ਸਤਿਕਰਤਾਰ ਬੈਠੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇ
ਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਜਾਤ
ਵਰਨ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੈ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਤੋ ਧਰਮਸਿੰਘ
ਹੈ ਅਰ ਈਹਾਂ ਜਾਤ ਵਰਨ ਸਭਨੇ ਕਾ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਜੈਸਾ ਹੈ ਈਹਾਂ ਘਟ ਵਧ ਤੋ ਕੋਈ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਭੋਜਨ ਕਿਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਸ
ਨਮਿਤ ਤੁਮ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਆਪ ਕੋ
ਈਹਾਂ ਆਏ ਕੋ ਬੀਤੇ ਹੈਂ ਆਪਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੈ ਚਰਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ਅਰ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀ
ਕੀਆ ਇਸ ਨਮਿਤ ਭੋਜਨ ਲੈ ਆਇਆ ਹੋਂ ਅਰ ਈਹਾਂ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ਨਾਮ ਕਵਲ
ਨੈਨ ਹੈ ਧਰਮਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਕਰਤਾਰ ਨੈ

੨੫੯ ਈਆਹੈ ਅਰ ਆਪਣਾ ਬਲ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਣਾਵਤਾ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਿਸੀ ਰੀਤ ਕਰਕੇ
ਦੁਖਾਵਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਜੈਸਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਬਡਾ ਸ੍ਹਨਸੀਲ ਹੈ ਫਿਰ
ਪਾਕੀ ਖਾਨ ਹੈ ਰਈਯਤ ਲੋਕ ਸਭੁ ਆਪੇ ਹੀ ਸਲਾਮ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸਤਾਰਾ ਰਾਜੇ ਇਸਕੇ
ਸਲਾਮੀ ਹੈਨ ਆਪੇ ਹੀ ਇਸਦੀ ਆਨ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਆਪ ਕਿਸੇ ਉਪਰ ਨ
ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕੋ ਆਪਨੇ ਸਮਾਨ ਇਕ ਜੈਸਾ ਹੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਭ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਹੋਰ ਭੀ ਬੰਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸਾ ਮੈ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਕ ਬੰ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਅਸਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਸੁਧਰ
ਸੈਣ ਨੂੰ ਵਡੀ ਆਈ ਵਿਡਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅਜਬ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸੰਪਦ
ਪਾਇਕਰ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਜੀਤਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਦੇਖੀਏ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇ
ਤਨੇ ਮੇਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੋਜਨ ਅਚਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀ ਅਚਵਦੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਂ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਹੀ ਅਚਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇ ਕੋਈ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ਮੇਂ ਦੋਖ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਰਾਜਾ ਮੇ ਕੌਣ ਦੋਖ ਹੈ ਸੋ ਕਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰ
ਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਸ ਮੇਂ ਦੋਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤੇਸੇ
ਸਾਰ ਤੇ ਪਉਣ ਭੁਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਉ
ਕਰ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਵਰ
ਤ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰੰਤੂ ਮਰਾਜਾ ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਈ ਹਾਂ ਧਰ ਰਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਆਵੈਗਾ ਤੌ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲੇਵੀ ਐਗੇ ਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਏਹ ਵਡਾ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਿ
ਆ ਦੇਖਣਿ ਲਗਾ ਯਾ ਹੈ ਤੋ
ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਬਡੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਕਰ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕੋ ਜਾਇ
ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਡੇਰੇ ਨ
ਗਮੇਂ ਤੀਨ ਅਤੀਤ ਆਏ ਹੈਨ
ਸਤਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਹੈਨ ਬਾਗ ਮੇਂ
ਉਤਰੇ ਏਕ ਤੋ ਉਨਮੇ ਸੇ ਸਹਿ

ਰਮੈਂਆਇਕਰਅਹਾਰਕਰਜਾਤਾਹੈਵੋਇਸਹਿਰਮੈਂਨਹੀਆਵਤੇਹੈਂਤੇਭੋਜਨਭੀ ੨੪੯
ਉਨੈਨੇਨਹੀਕੀਆਮੈਲੋਗਿਆਥਾਵੋਹੁਭੋਜਨਨਹੀਕਰਤੇਮੈਉਨਕੋਕਹਿਆ
ਏਹੁਧਰਮਨਕੀਹੈਤੁਮਭੋਜਨਕਰੋਤੋਮਹੰਤਨੇਕਹਿਆਭੋਜਨਮੈਂਦੋਖਨਹੀਰਾ
ਜਾਮੈਂਦੋਖਹੈਤੁਮਰਾਜਾਕੋਬੁਲਾਵੋਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਧਰਮਸਿੰਘਤੁਮਪੂਛ
ਤੇਤੋਸਹੀਰਾਜਾਮੈਕਿਆਦੋਖਹੈਤਾਧਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਮੈਇਹੁ
ਬਾਤਕਹੀਥੀਤਾਂਮਹੰਤਜੀਕਹਿਆਜਿਸਮੈਦੋਖਹੋਤਾਹੈਸੋਈਜਾਣਤਾਹੈਤਾਰ
ਜੇਕਹਿਆਧਰਮਸਿੰਘਹਮਾਰਾਦੋਖਵਿਚਾਰੋਉਨੈਨੇਕਿਆਦੋਖਲਗਾਇਆਹੈ
ਮੇਰੇਕੋਤਾਂਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਤੁਮਆਪਚਲਕਰਪੂਛੋਤਾਰਾਜੇਕਵਲਨੈ
ਨੈਪੁਛਿਆਧਰਮਸਿੰਘਓਹੁਤਪੀਸਰਕਹਾਬੈਠੇਹੋਏਹੈਨਤਾਂਧਰਮਸਿੰਘ
ਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀਓਹੁਸਿਲਮਿਲਾਦੀਪਕੀਪਹਾੜੀਪੁਬੈਠੇਹੋਏਹੈਨਤਾਂ
ਜਾਘੋੜਾਮੰਗਾਇਕੇਚਲਨੇਲਗਾਅਰਵੀਚਾਰਕੀਆਮੇਰੇਸਹਿਰਮੈਭੁੱਖੇ

ਕਾਤੋਅਟਕਾਉਨਹੀ ਹੋਰਕੁਛਲੈਜਾਵੇ
ਤੇਕਬੂਲਨਹੀਕਰੈ ਗੇਈਵੇਹੀਚਲੀਏ
ਤਾਫੇਰਧਰਮਸਿੰਘ ਕੇਸਾਥਰਾਜਾਆਇ
ਆਜਹਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ ਕਜੀਬੈਠੇਥੇਮਰਦਾ
ਤਾਰਵਾਜਾਵਦਾਸੀਗੁ ਰੂਜੀਕੀਸਮਾਧਲ-
ਗੀਥੀਤਾਂਧਰਮਸਿ ਘਨੇਕਹਿਆਕਰਤ
ਰਕਰਤਾਰਰਾਜੇਨੇਭੀਕਹਿਆਤਾਗੁਰੂਜੀਕੀਸਮਾਧਖੁਲੀਕਹਿਆਸਤਿ
ਕਰਤਾਰਆਓਭਾਈਸਤਿਕਰਤਾਰਆਈਏਭਾਈਜੀਬੈਠੀਏਤਾਂਧਰਮਸਿ
ਘਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਏਹੁਪੂਰਨਸਾਧਹੈਤਾਂਰਾਜੇਨੇਬੈਠਕਰਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਕੋਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਤੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਿਆਹੇਮਹੰਤਜੀਤੁਸਾਭੋਜਨਰਾਕਿ
ਉਨਹੀਅਹਾਰਿਆਮੇਰੇਕੋਕਿਆਦੋਖਲਗਾਇਆਹੈਸੋਮੇਰਾਦੋਖਬਤਾਵੋ
ਜੀਅਰਮੇਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰੋਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਦੇਖਰਾਜਾਏਹੁਤੁਮ
ਕੋਲਗਾਹੈਜੋਤੁਮਕਹਿਤੇਹੋਸਭੀਗੋਬਿੰਦਕੇਕੀਏਹੂਏਹੈਂਜੋਐਸਾਹੀਇਕਮੈਭੀ
ਕੀਆਹੋਯਾਹੈਜਬਤੁਮਏਹੁਜਾਨਤੇਹੋਤੋਅਵਰਲੋਕੋਤੇਆਨਕਿਉਮਨਾਵਤੇਹੋ
ਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਸਾਧਜੀਹਮਤਾਂਕਿਸੀਪਾਸਤੇਆਨਨਹੀਮਨਾਵਤੇਓਹਅ
ਪੇਹੀਆਨਮਨਤੇਹੈਹਮਤੋਕਿਸੀਪਰਕੁਛਫੁਰਮਾਇਸਨਹੀਕਰਤੇਆਰਨਾ

੨੫੦ ਕਿਸੀ ਪਰਜਾਪਤਾਹੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵ
ਲਨੈਨ ਅਜਾ ਸੁਧਰਮੈਣ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਸਭਨਾ ਊਪਰ ਸਿਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤ
ਨੇ ਰਾਜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਊਸਦੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ
ਆਵਦੀ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਈਹਾਂ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਹੈ ਹਮ ਤੇ
ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਨਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤ ਹਜਾਰ-
ਜੋਜਨ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਆ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਮੈਣ ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਰਹਹਿਗਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੀਗਾ ਏਹੁ ਸਾਰੀ ਸਮ
ਗੀ ਥਾਇ ਪਵੀਗੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੀਗੀ ਸੋ ਕਰੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲ
ਨੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਮੈਂ ਊਸਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਫੇਰੋਗਾ ਪਰ ਜੀ ਤੁਮ ਮੇਰੇ
ਆਤੁਸੈ ਕਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤੂੰ ਹਮਕੋ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਰ
ਹਮ ਤੁਮਕੋ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਜੀ ਓਹ ਕਵਣ ਕੀ ਅਸਨਾਈ ਅਰ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਜਦ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਬਿਦੇਹੀ ਥਾ
ਅਰ ਰਾਜੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਊਪਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਥੀ ਤਬ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਅਸਨਾਨੀ ਥਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਵਦਾ ਥਾ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਕਹਾ ਥਾ ਮੇ ਪਿਆਰਾ ਤੂੰ ਜਲ ਪਿਲਾਉ ਪਰ ਜਹਾਹਿ
ਮਾਰ ਲਿਹੈ ਤਬ ਤੂੰ ਜਲ ਕੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਈ ਕਿ ਹਮ
ਰਾਜੇ ਨ ਹੂਏ ਜਬ ਤੈ ਜਲ ਲਿਆਇਕੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਪਰ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਮੇ ਪਿਆਰਾ ਤੂੰ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤਾ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਥਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੇ ਮੇ ਪਿਆਰਾ ਤੂੰ ਮਾਂਗ ਤੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਬ ਕਿਉਂ ਮੁਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮਾਗਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਹਮਨੇ ਤੁਮਕੋ ਦੀਆ ਹੈ ਫਿਰ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਾਂ
ਗਿਆ ਤਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜਬ ਤੂੰ ਜਲ ਲੈਨੇ ਕੋ ਗਿਆ ਥਾ ਤਬ ਤੇਰੇ
ਮਨ ਮੈਂ ਆਈ ਥੀ ਜੋ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਨ ਹੂਆ ਰਾਜਾ ਹੋਤਾ ਤੋ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾ ਅਬ ਹਮ
ਨੇ ਤੁਮਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਹੈ ਪਰ ਹਮ ਸੇ ਭੀ ਬਡਾ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਹਮਨੇ ਤੁਮਕੋ ਵਹਾਂ
ਭੀ ਰਾਜ ਕਰਨੇ ਕਾ ਮਰਾਤਬ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਸੇ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ਤੂੰ ਵਹਾਂ ਭੀ ਹਮਾ
ਰੇ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤਾ ਥਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੁਕ

ਹਾਕਿਆਬਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਤੇਰਾਨਾਮ ਸਫਾਰੰਦ ਭੀ ਥਾ ਅਬ ਤੇਰਾਨਾਮਕਵਲ ੨੫੧
ਨੈਨਹੈ ਹਮਾਰਾਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰ-
ਨਾਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇ ਮੁਹੋਂਕਹਿਓਸ ਤੁਮ ਭਲੇ ਸੰਤ ਹੋ ਬਚਨੋਕੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਅਬ ਚਲੋ
ਸਹਿਰਮੈਂ ਮੰਦਰੋਮੈਂ ਚਲਕੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀ
ਰ ਹੈਂ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਸੋਭਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਰਾਜਾ ਲੋਕ ਮੰਦਰੋ ਮੈ ਸੋਭਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਤਪਾਜੀ ਏਹੁ ਰਾਜ ਆਪਕਾ ਹੈ ਆਪ ਰਾਜ ਕਰੋ ਜੀ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਟਹਿਲ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਤੁਮ ਕਾਰ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਹਮ ਕਰੈਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਏਹੁ ਜੋ ਰਾਜ ਤੁਮ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੋ ਹਮ ਹੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂ ਅਰ ਹਮਾਰੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਭਿ
ਨਭੇਦ ਨਹੀ ਪਰ ਏਕ ਬਚਨ ਤੁਮ ਹਮਾਰਾ ਮਾਨਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਏ
ਕ ਬਚਨ ਕਿਆ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨੈਗੇ ਤੁਮ ਹਮਤੇ ਵਡੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ
ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਮ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਮੈਣ ਕੇ
ਸਲਾਮੀ ਰਹਿਓ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਏਕ ਸੁਧਰਮੈਣ ਕਿਆ ਜੋ ਤੁ
ਮ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸੁਧਰਮੈਣ ਕੇ ਕੁੱਤੇ ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਨਕੇ ਭੀ ਸਲਾਮੀ ਹਮ ਹੋਵੈਂਗੇ ਏਹ ਕਿ
ਆ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਰਾਜਾ ਕ
ਵਲ ਨੈਨ ਮੰਨਿ ਵਾਹੈ ਫੇਰ ਅਗੋ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਤੁਸੀ ਮੰਨੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੰਦਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰੈਏ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿ
ਚ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਨਾਲੋ ਭੀ ਬਡੀ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਭੀ ਸਤ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਾਜਾ
ਜਨਕ ਜੀ ਬਡਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਆਹਾ ਪੰਦ੍ਰਾ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕਵਲ
ਨੈਨ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਈ ਤਹਾ ਕੀਰਤਨ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ਆਏ ਆਥਿਤ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਫਕੀਰ ਵਹਾ ਆਵੈ ਉਨਕੋ ਭੰਡਾ
ਰਾ ਮਿਲੈ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਆਪਨੇ ਹਾਥੋ ਕਰ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਦਾ
ਹੋਵਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਸੋ
ਕਿਸੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਹਥ ਕਰਕੇ ਦੇਵੋ ਅਰ ਮੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਹੀ ਚਲਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

੨੫੨ ਹਮਾਕਿਸਕੋਨੌਂਦੇਵੈਂ ਏਹੁ ਰਾਜਕਾ ਹੁਕਮਤੇਰੇਕੋਈਹੀਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਨੇਖੜੇਹੋ
ਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਅਗੇ ਤਾਜੀਮਕੀਤੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਜੇਕਵਲ
ਨੈਨਪਾਸੋਂਵਿਦਾਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਿਰਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਖੜੇਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ
ਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਮਕਾਂਜੋਆਖਦੇਹੈਨ ਸੋਕਿ
ਧਰਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਕਾਂ ਕਿਥੋਂਲੋੜਦਾਹੈਂ ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਕ ਤਰੀਫਬਹੁਤਕਰਦੇਹੈਨ ਭਲਾ ਓਹ ਭੀ ਦੇਖਜਾਵੀਏ
ਤਾਂ ਸਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁਮਕਾਂ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇਪਿ
ਛੇਹੀਰਹਿਰਿਹਾਹੈ ਤੂੰ ਅਗੇਹੀ ਆਖਦਾਹੈਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਬ
ਹਾਨੇਕਰਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰਕੁਛਦੂਰਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਇਥੋਂ ਢਾਈ ਹਜਾਰਕੋਹ ਮਕਾਂ ਹਈ ਨਾਲੇ ਓਥੇਹਿੰਦੂ ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਮਿਲਦੇ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਢਾਈ ਹਜਾਰਕੋਹਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਢਾਈ ਪਲਕਾਂਹੈਨ ਅ
ਤੇ ਤੁਸੀਜੋ ਆਖਦੇਹੋ ਜੋਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਜਾਵਣਾਨਹੀਮਿਲਦਾ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰਮਨੇਕੌਣ
ਕਰਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾ ਆਖਿਆਭੀਫੇਰਿ
ਆ ਨਹੀਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਓਥੋਂਮਕੇਕੋਚਲੇ॥ ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਮਕੇਕੀਚਲੀ॥

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਇਕਾਂਤਵਣੀਨਾਲਹੀ ਢਾਈ ਹਜਾਰਕੋਹਇਕ ਪ-
ਲਕਵਿਚਜਾਇਨਿਕਲੇ ਮਕੇਜਾਇਪਹੁੰਚੇਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਏਹੁਦੇਖਮਕਾਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਤਾਂਰਾਗਦਿਵਾਲੀ
ਹੈਹੋਰਤਾਂਏਥੇ ਕੁਛਨਹੀਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਅੰ
ਦਰ ਜਾਇਕੇਦੇਖਆਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰਜਾਵਣਲਗਾ ਤਾਂਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦ

ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਯਾਰੋ ਮੈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਂ ਮੈਨੀਂ ੨੫੬
ਭੀ ਨਹੀ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਬਾ ਈਹਾਂ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਕਿਸੀਕੋ ਹੁਕਮ
ਨਾਹੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਕਾ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਅਖੀਆ ਬੰਦ ਕਰ-
ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁੜ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿ
ਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਂ ਦੇਖ ਆਇਆ ਹੈਂ ਮਕਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੋਂ ਵੇਖ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇਂਦੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਅੰ
ਦਰ ਜਾਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਨ ਕੇ ਅੰ
ਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਾ
ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਅਰਮਾਨ ਰਹਿਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ
ਆਇਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੁਣ ਨਹੀ ਵੇਖਾਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈ ਕਦੋ ਵੇਖਣਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਕਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਕਾ ਮੈ ਜਰੂਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਵੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਨਿਸੰਗ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰ ਅਟਕੀ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿ ਕੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਗਿਆ
ਮੁਜਾਵਰ ਸਭ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਡਿਠਾ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਪ
ਥਰ ਦੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਵੇਖ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਹਰ ਆਇ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਣ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ
ਡਿਠੋ ਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੀ-
ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਪਥਰ ਦੀ ਵਡੀ ਸਾਰੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਪਥਰ ਦੀ ਮਹਾਦੇਵ ਦੀ ਹਈ ਸੋ ਏਹੁ ਪਾਜ ਰ
ਖਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਨ ਕੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਬੁ
ਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਇਥੇ ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਏਹੁ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਏਹਨਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਭੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਜਾਂ
ਏਹੁ ਅਖੀਆ ਖੁਲੀਆ ਅੰਦਰ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਸਵਾਸ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ

੨੫੪

ਇਥੇਦਾ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਹਾ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਖੂਨਕਾਰ ਹੁਸੈਨੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਏਹੁ ਜੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਈਹਾ ਸੋ ਉਸਕੋ ਦੂਰ ਕਰੋ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਇਸ ਮੂਰ
ਤ ਨੂੰ ਲਗੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਖੂਨਕਾਰ ਦੀ ਅਤੇ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਦੇ ਘ
ਰਾਂ ਵਿਚ ਅਗ ਲਗੀ ਲਗਾ ਸਾਰਾ ਮੁਲਖ ਸੜਨ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਭੀ ਓਥੋਂ ਨਿਕਲ
ਨਠਾ ਆਣਕੇ ਇਸ ਬੁਤ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਭੀ ਖਰੇ ਆਜਜ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬੁਤ ਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ ਆਈ ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਲੀ ਅਖੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇਗਾ
ਸੋ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਰਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਤੇ ਅਖੀ ਆਬ
ਨਕੇ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾ
ਫਰ ਕਿਉ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾ
ਫਰ ਹੈਨ ਏਹੁ ਅਸਲੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀ ਏਹੁ ਨਕਲੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੰਧਾ ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਹੁ ਜੋ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਾਰੀ ਪੈਦਾਇਸ ਇਕ
ਹੀ ਥੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਭੀ ਸੋਈ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਇਨਤੇ ਪਰੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਬਚੇਗਾ ਏਹੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਬਲ ਪੁਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਭੋ-
ਲਾ ਮਹੇਸ ਹੈ ਇਸਦੇ ਦਗਾ ਵਲ ਵਿੰਗ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਬਚਨ ਦਾ ਸੂਰਾ ਪੂਰਾ ਹੈ
ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਮੂਰਤ ਏਥੇ ਰਖੀ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾ
ਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸਮੇਤ ਲੰਮੇ ਪੈ ਗਏ ਜਾ ਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਕਾਜੀ ਓ
ਥੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਓਸ ਜੋ ਮਕੇ ਸਰੀਫ ਵਲ ਪੈਰ ਕਰਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਸੁਤੇ
ਹੈਨ ਤਾ ਨੇੜੇ ਆਇਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਅਵੇ ਮੂਰਖੋ ਦੇਖੋ ਕੇਹੜੇ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈ
ਰ ਹੈਨ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾ ਜਾਰਤ ਹੀ ਏਵੇਂ ਗਈ ਸਗੋਂ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹੋਏ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਕਾਨ
ਵਲ ਪੈਰ ਕਰਕੇ ਸੁਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਮੁਸਾਫਰ ਹਾਂ

ਹਦੇ ਢਕੇਦੇ ਦੇ ਬਕੇਹੋਏ ਐਸੇਹੀ ਸੋ ਗਏ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਜਿਧਰ ਖੁਦਾਇਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ੨੫੫
ਓਧਰ ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਕੜਕੇ ਭਵਾਏ ਤੇ ਜੇ ਮਕੇ ਦ
ਲ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਧਰ ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਚਰਜ ਹੋਕੇ ਫੇਰ ਭਵਾਏ ਮਕਾ ਫੇਰ ਓਸੇ ਹੀ ਪ
ਸੇ ਜਿਧਰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨ ਤਾਂ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਕੇ ਅਤੇ ਕੁਬਚਨ ਬੋਲਦਾ ਗਿਆ ਜਾਸ
ਦੇਰ ਹੋਈ ਓਹੁ ਕਾਜੀ ਬਹੁਤਿਆ ਕਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਠਿਆਂ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਭ
ਮਕੰਾ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਗਏ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਝਗੜੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਭ ਬਾਬੇਜੀ
ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਤੇ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਬਾਬੇਜੀ ਦਿਤਾ ਤਿਸਨੂੰ ਸਮ
ਝ ਸਮਝਕੇ ਅਤੇ ਪਖਪਾਤ ਨੂੰ ਗਵਾਕੇ ਨਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਗੇ ਅਰਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਰਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਤ ਕੁਛ ਫੇਰ ਯਾਦ ਆਪੇ
ਦਾ ਹੋਵੀ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰ ਜੀ ਓਹ ਜੋ ਮਦੀਨਾ ਆਖਦੇ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਕੇਹੜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਰਾਂ ਮਜਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਬਾਰਾ ਮਜਲਾ ਨੇੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਢਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਰਾਂ
ਮਜਲਾ ਕਿਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਰੰਜ ਨਹੀ ਕਰ
ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈਕੇ ਚਲ ਪਏ ਬਾਰਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮਦੀਨੇ ਜਾਇ ਪਹੁ
ਤੇ ਜਿਥੇ ਮਹੰਮਦ ਦੀ ਕਬਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨਾ ਦੇਖਆ
ਓ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਮਨੇ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏ
ਥੇ ਅਖੀਆ ਨਹੀ ਦਿਸਦੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤੋ ਤੁਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਏ ਭ
ਠ ਅਜੇ ਹੈ ਤੁਰਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਣ ਕਿਉ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੂਜਨ ਤਾਂ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖ
ਣ ਭੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਜੋ ਤੁਰਕ ਏਤੀਆ ਤਰੀਫ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖਾ ਓਥੇ ਕਿਆ ਹਾਲ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਾਹੁ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨੇ ਅੰ
ਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਖੜਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਜਿਸ ਤਰਾ ਥੇ ਮਦੀਨੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਾਂ
ਜੇਹੜੇ ਮੁਜਾਵਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸੇ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾ ਤੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਮਹੰਮਦ ਜੀ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਹੈ ਔਰ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀ ਜ
ਰਤ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਐਸਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਐਸੇ ਬਜੁਰਗਾ ਦੀ ਜਗਾ ਐਸੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀ

੨੫੬ ਤੀਹਈਛੰਤੀਬਾਹਰਰੋਜਾ ਏਹਮੁਕਾਮਮਹੰਮਦਰਸੂਲਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸੁ
ਣਕੇ ਐਸੀਬਾਣੀਕੋ ਸ੍ਰੀਰਾਗਮੈਂਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਸਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧

ਮੁਕਾਮਕਰਿਘਰਬੈਸਣਾ॥ਨਿਤਚਲਣੈਕੀਧੋਖ॥ਮੁਕਾਮਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਰਹੈ
ਨਿਹਚਲਲੋਕ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਮੁਕਾਮੇ॥ਕਰਸਿਦਕਕਰਣੀਖਰਚਬਾਧੇਹੁਲ
ਗਰਹੁਨਮੇ॥੧॥ਜੋਗੀਤਆਸਣਕਰਬਹੈਮੁਲਾਂਤਬਹੈਮੁਕਾਮਾ॥ਪੰਡਤਵਖਾਣ
ਹਿਪੋਥੀਆਂ ਸਿਧਬਹਹਿਦੇਵਅਸਥਾਨਾ॥੨॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜ
ਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰਾ॥ਦਰਿਕੂਚਕੂਚਾਕਰਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾਰਾ॥੩॥ਸੁ
ਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚਾ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਿਚਲਣਾਦਿਲ
ਸਮਝੁਤੂੰਭੀਪਹੂਚਾ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਥਲਮਹੀਅਲਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖਅਗੰਮਕਾ
ਦਰਕਰਣਹਾਰਕਰੀਮ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮਏਕਰਹੀਮ॥੬॥
ਮੁਕਾਮਤਿਸਨੂੰਆਖੀਐਜਿਸਸਿਸਨਹੋਵੀਲੇਖ॥ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁ
ਕਾਮਓਹੀਏਕ॥੭॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਸਸਿਚਲੈਤਾਰਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁ
ਕਾਮਓਹੀਏਕਹੈਨਾਨਕਾਸਚਬੁਗੋਇ॥੮॥੧॥ ਮੁਲਾਂਨੇਕਹਿਆਕਿਅ
ਕੁਫਰਬੋਲਿਆਹਈ ਅਲਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਅਲਾਦੇਰਸੂਲਨੂੰਨਹੀਜਾਣ
ਦਾਨਿਮਾਜਰੋਜੇਨੂੰਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾਹੈ ਤੂੰਕਿਥੋਂਆਇਹੋ ਅਤੇਤੂੰਸਾਨੂੰਦੁਣਕੋਈਅ
ਜਰੈਬਹੀਮਾਰਘਤੇਗਾ ਦੂਣਤੂਸੀਏਥੋਂਜਾਂਦੇਰਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਕ
ਹਿਆ॥ਮਾਰੂਰਾਗਵਿਚ॥ ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ਛੋਡਖਿਆਲਦੁਨੀਆ

ਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰਏਹਦਰਵੇਸਕਬੂਲਦਰਾ॥੧॥ਸਰਨਿਵਾਜ ੨੫੧
ਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ਦੇਹੀਮਸਜਦਮਨਮੌਲਾਣਾਕਲਮ
ਖੁਦਾਈਪਾਕਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕਮਾਵਹੁ॥ਤਰੀਕਤਤਰਕਖੋਜਟੋਲਾਵ
ਹੁ॥ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲੀ॥ਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਜਿਤਫਿਰਨਮਰਾ॥੩॥
ਕੁਰਾਣਕਿਤੇਬਾਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਤਰਾਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ਪੰਜਿਮਰਦ
ਸਿਦਕਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸ
ਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆ॥ਬੰਦਗੀਅਲਹਅ
ਲਹਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮ-
ਲਊਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸਜਿਸਸਿਫਤਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਕਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ॥ਖ
ਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨਸੁੰਨਤਸੀਲਬੰ-
ਧਾਨਬਰਾ॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਣਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਦਾਰਹਮੂੰਜੰਜਾਲਾ
॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆ॥ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੭॥ਅਵਲਿਸਿਫ
ਤਦੂਜੇਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੇਹਲੇਮੀਚੌਥੇਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੇਏਹੁਪੰਜ
ਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੮॥ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡ
ਕਰਹੁਹਥਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ॥ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧
॥ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰਿਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰਪਛਾ
ਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯ
ਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਹਕੀਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਹਦੂਰਹਦੀਸਾ॥ਸਾਬਤਸੂਰਤ
ਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋ
ਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉ
ਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾ
ਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨਜਰਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਮੁ
ਹਬਤਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਦਰਾ
॥੧੫॥੧॥ ਏਸਸਬਦਕੋਸੁਣਕੇਮੁਲਾਂਦੀਨਿਸਾਹੋਈਇਚਰਾਨੂੰਮਰਦਾਨਾਮਹੀ
ਮਦੀਨੀਗੋਰਵੇਖਕੇਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਆਇਆ॥ਗੁਰੂਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਜੋ
ਆਖਮਰਦਾਨਾਕੀਡਿਠੋ॥ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮਿਟੀਦੀਗੋਰਡਿਠੀਸੁਣੋ-
ਗੁਰੂਜੀਤੁਰਕਏਡੀਅੰਤਰੀਫਕਰਦੇਹੈਨਏਥੇਏਹਹਾਲਹੈ॥ਕਿਆਜਾਪੇਅਗੇਜ

੨੫੮ ਇਕੋਕਿਆਹਾਲਹੋਸਨੇ ਅਰਮੈਨੂੰ ਤਾ ਏਥੇਬੂਝਹਾਲਨਹੀਮਲੂਮਹੋਇਆਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਮਹੰਮਦਨੇ ਫਤਜਨਮਆਵਣਾਹੈ ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਹੇ
ਇਨਾਵਿਚੋਨਿਕਲਿਆਨਹੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇਹਿੰਦੂਦੇਘਰ ਜਨਮਪਾਵਣਾਹੈਪਦਿਰਾਸੈ
ਬਰਸਉਸਨੇ ਆਰਬਲਾਭਿਸਤਾਵਿਚਭੋਗਣੀਹੈ ਫੇਰਹਿੰਦੂਦੇਘਰਜਨਮਲੈਣਾਹੈ
ਪਰਸੂਦਰਦੇਘਰ ਫੇਰਉਸਨੂੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲੇਗਾਪਰਲੋਕਵਿਚ ਪੌਚਾਵ
ਣਵਾਲਾ ਤਾਉਸਦਾਜਨਮਮਰਨਕਟੀਏਗਾਉਸਵਿਚਜਰਾਤ ਬਹੁਤ ਆਹੀਅਤੇ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਉਸਨੂੰਕੋਈ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਇਸਵਾਸਤੇ ਉਸਦਾ ਜਨਮਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਏਹੁਜੋ ਆਖਦੇਹੈਨ ਖੁਦਾਇਨਾਲਪੜਦੇਵਿਚਗ
ਲਾਕੀਤੀਆਸੂ ਏਹੁ ਸਚਹੈਕਿ ਝੂਠਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹੁ
ਕਲੀਕਾਲਦਾਪਹਿਰਾਹੈਝੂਠਬਹੁਤਹੈ ਸਚਥੋੜਾਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਜੋਹੈ ਸੋਬੋਲਣ
ਬੀਪਾਕਹੈ ਏਹੁਕੁਰਾਨਜੋਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਜਬਰਾਈਲਦੀਤੇ ਮਹੰਮਦ ਦੀਗੋਸਟਹੈਉ
ਸਦਾਮਹਿਰਮਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈਨਾਹੀ ਜਾਂਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇ ਅਤੇਪੂਰਨ
ਹੋਵੈ ਅਤੇਤਾਂਉਸਦਾਦਰਸਨਪਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਹਿੰਦੂਕਹਿਦੇਹੈਨਦ
ਰਸਨਕੀਤਾ ਅਤੇਤੁਰਕ ਆਖਦੇਹੈਨਦੀਦਾਰਪਾਇਆਹੈ ਇਹੁਸਚਕਹਿੰਦੇਹੈਨ
ਕਿਝੂਠੇਹੈਨਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਸਭਝੂਠਹੈ ਜੋ ਦਰਸਨਕਰ
ਦੇਖੀਹੈਨਦੋਵੇ ਧਿਰਾਜੋਕੀਤੇਹੋਇਦਾਕਰਦੇਹੈਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾਆਪਕਿਸੇਨੂੰਦਿ
ਖਾਇਆਨਹੀ ਏਵੈਂਹੀਦੋਵੇਂਦਾਵੇਵਿਚ ਪਏਹੋਏਇਸਨੂੰਦੇਹੈਨ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਕਈਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਹਿੰਦੇਹੈਨਇਸਬੁਦੇਵਿਚਜੋਬੋਲਦਾਹੈਸੋ
ਪਰਮੇਸਰਹੀਹੈ ਤੂਸਾਡੇ ਸਬਦਾਵਿਚਭੀ ਸਰਬਬਿਆਪੀਕਹਿਆਹੈ ਜੋਜੇਸਰਬ
ਮੈਵਿਆਪਿਆਹੈ ਤਾਇਸਨੇਦੀਦਾਰਕਿਸਦਾਪਾਵਣਾਹੈ ਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਸਾਮੇਰਾਦੂ
ਰਕਰੋਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਜੋਇਸਬੁਦੇਮੈਓਹਰਮਿਆਹੈਤਾਂਬੁਦੇ
ਆਜਜਾਕੇਉਹੋਨ ਕਿਉਕਿਸੇਦੀਮੁਬਾਜੀਕੋਈਕਦੇ ਤੇਅਸਾਜੋ ਸਰਬਬਿਆਪੀ
ਕਹਿਆਹੈਸੋਸਭਦੇਸਿਰਪਰਉਸਦਾਹੁਕਮਹੈ ਸਾਰੀਚੌਰਾਸੀ ਉਸਦੇਹੁਕਮਵਿਚ
ਵਰਤਦੀਹੈ ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ ਉਸਦੇਹੁਕਮਤੇਬਿਨਾਕਿਛਨਹੀਕਰ ਸਕਦੀਸੋਤੂੰਭੀ
ਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਸੰਸਾਰ ਬਡਾਝੂਠਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਸੰਸਾਰਕਿਆਕਰੇ ਕਰਤਾਰਨੇਸੰਸਾਰਨੂੰਆਪੇਹੀਭੁਲਾਇਛਡਿਆ
ਹੈਅਰਜਿਸਉਪਰਕ[illegible]ਤਾਰਦੀਮਿਹਰਹੁੰਦੀਹੈ ਤਿਸਨੂੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਪਰਲੋਕ

ਮਿਲਦਾਹੈ ਨਹੀਤਾਂ ਸੰਸਰ ਉਤੇਕਹਰ ਦੀ ਨਜਰਹੈਜਿਸਤਰਾਂਕਿਸੀ ਸੰਤਨੇ ਕਹਿਆਹੈ ੨੫੯
ਕਚੇਗੁਰੂਕੀਦੀਖਿਆ ਭੁੰਗਕੇ ਬੀਜਕੀਨਿਆਈਹੈ ਜੈਸੇਵਰਪ੍ਰਾਪਤੀਕੀਨਿਆਕੀਕਰੇ
ਜੇਕੋਤ ਹੀਜਮਿਲਿਆਤਿਸੀਤਰਾਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਸੰਸਾਰਨੂੰਕਰਤੇਪੁਰਖਅੰਨਿਆ
ਕਰਛੋਡਿਆਹੈਕੁਛ ਗੋਦੜੀਉਪਰਲੀਤੇ ਜੋਲੀਪਾਇਆ ਤੂੰਬੜੀਹਥਲੀਤੇਕੋਈਪੂ
ਰਨਪੁਰਖਨਹੀਹੋਵੀਤਾਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇ ਪੂਰਨਪੁਰਖਬਨਾਇਆਹੈਸੋਈਪੂਰਨ
ਪੁਰਖਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਜਿਸਨੂੰਪੂਰਨਪੁਰਖ ਮਿਲਦਾਹੈਤਿਸਪਾਸੋਰਸਕਸ ਸਭਛੁਟ
ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਸਮਾਨਭੀ ਰਾਹੁਦੇਂਦੇਹੈਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਸਾਧਬਹੁਤੇਹੈਨ ਆਪ
ਣੇਮੂੰਹਦੇ ਆਖੇਕੁਛ ਨਹੀਹੁੰਦਾ ਓਹ ਲਛਣਭੀਗੁਝੇ ਨਹੀਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਨੂੰ
ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਯਾਦਕੀਤਾਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕੀਤਾਹੋਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਚਲਣਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਬਾਲੇਕਹਿਆਚਲੋਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਇਥੋਂਕਿਤਨੇਕੋਹਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸਤਾਈਸੈਕੋਹਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਦ ਪਹੁੰਚੀਏਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਰਤਾਰਝਬਦੇਹੀ ਲੈ
ਜਾਸੀ ਏਹੁਗਲਾਦੁਪਹਿਰਵੇਲੇ ਬੈਠੇਕੀਤੀਆ ਆਹੀਆ ਅਤੇ ਸੀਧਿਆਨੂੰਕੂਚ
ਕੀਤਾ ਘੜੀ ਰਾਤਗਈ ਆਹੀ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇਵੜੇ ਪਲਇਕ ਬਾਹਰਠ-
ਹਿਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰ ਅੰਦਰਗਏ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨਾਲ

ਗੁਰੂਜੀ ਅਚਾਨਕਹੀ ਜੈਰਾਮਦੇ ਘਰ ਆਏ ਵੜੇ ਤੁਲਸਾਨੇ ਦੇਖਕੇ ਬਹੂਜੀਨੂੰਕਹਿ
ਆ ਬਹੂਜੀ ਵਧਾਈਏ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆਹੈ ਬੇਬੇਨੇ ਡਿਠਾਜੁ ਸਚਹੀਹੈ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇ ਢਹਿਪਈ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਪਕੜਲੀਤਾ ਤੇ ਮੂੰਹੋ ਕਹਿਆਬੇਬੇਜੀ ਤੁ
ਸਾਂ ਮੈਨੂੰਯਾਦ ਕੀਤਾਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂਭੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨੇ
ਕਹਿਆਭਾਈਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥਾਊ ਨੇੜੇਹੀਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇਗਲਾਂਕੀਤੀ
ਆ ਆਹੀਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸ
ਤਾਈਸੈਕੋਹਾ ਇਕ ਘੜੀਵਿਚ ਆਏਹੈਨ ਅਸਾ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲਹੀ ਲੀਤੇ ਆਏਹੈਨ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪਕਰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ
ਯਾਦ ਕੀਤਾਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੁਰਤਹੀ ਆਏ ਪਰ ਬੇਬੇਜੀ ਅਸੀਰਾਹੁ ਉਪਰ ਆਤੇ
ਜੋਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖਣਾਹੈ ਆਖ ਤਾਂ ਬੇਬੇਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਦੀਖ

ਹੁਹੈਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਰੇ ਗੁਜਰੇ ਆਹੇ ਅਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਤਵ
ਨੀ ਪੂਰੀ ਹਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਏ
ਹੋ ਅਤੇ ਅਬੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਭਾਈਆ ਜੀ ਕੋ ਤੋ ਆਵਣੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤੁਲਸਾ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੀਜਾ
ਜੀ ਕੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀਆ ਹੰਝੂ ਨਿਕਲ ਪਈਆ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ
ਸੀਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਅਗੇ ਆਣ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ
ਗਲ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਨੀ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕ-
ਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸ
ਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਹੀ ਰਹੀਏ ਰੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾ ਅਸੀ ਰਾਹੂ ਉਪਰ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲ
ਏਸੇ ਗਲ ਵਿਚ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਦੇਵਹੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਡਰ ਗਈ ਕਹਿਓ
ਸ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾ ਜੇਵ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਪਕਵਾਨ ਪਤ
ਲੇ ਦੁਧ ਕਢਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾ ਮੈ ਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਛਿਹਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆ-
ਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਫੇਰ ਕਦ ਦਰਸਨ
ਹੋਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ
ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ
ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਆਖਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਭੀ ਫੇਰਿਆ
ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੋ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੇ ਮੂਹੋ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਰੰਜ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਤ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਾਲੇ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ
ਹਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਸੁਅਰਨਪੁਰ ਆਏ॥

ਸਾਖੀ ਸੁਵਰਨਪੁਰ ਤੇ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਪਹੁੰਚਣੇ ਕੀ॥

ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਸੋ ਪਰਭਾਤ ਹੁੰਦੇ ਤਕ ਬਹਿਣਾ ਸੈ-

ਕੋਹਾਪਰਆਇ ਉਤਰੇਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ
ਆਏਹਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਡੀਆ ਤੁਸੀਂਹੀ ਜਾਣੋ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਕੋਈ ਸੋ
ਝੀਨਾਹੀ ਕਿਆਜਾਪੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰਹੈਂ ਕਿਸਾਧਹੈਂ ਅਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਫੇਰਗੁ

ਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇਤੂੰ ਮਾਢਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਦੀ ਉਡਾਰੀਲੀਤੀਆਹੀ ਅਤੇ ਮਕੇ ਜਾਇ
ਨਿਕਲੇ ਆਹੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਓਥੇਹੀ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਭੀ
ਚੇਤਾਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾਲ ਚਿਤ ਰਹਿ
ਆਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲਦਾਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿੱਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਿਧਰੇਹੀ ਚਲੋਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਜਾ ਆਖੇ ਤਾ ਸੁਮੇਰਪਰਬਤ ਪਰਚਲੀਏ ਓਥੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਉਨਾਦਾ ਦ
ਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਭਲੀ ਗਲਹੈ ਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਅ
ਗੇਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜਾਇਕੇ ਵੇਖਨ ਤਾ ਸਭ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸਭ ਸੁਇਨੇਦੀ
ਸਮਗ੍ਰੀਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕੇਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਤਮ
ਾਸਾ ਏਹ ਡਿਠਾਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤਦੀ ਰਸਪਈ ਵਹਿੰਦੀਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਭ ਸੁਇਨੇਦੀ ਧ
ਰਤੀਹੈ ਪਹਾੜ ਭੀ ਸੁਇਨੇਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਥੇ ਆਦਮੀਦੀ ਜਾਤ ਹੈਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਇ
ਸਜਾਗਾ ਦਾਨਾਮ ਕਿਆਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਐਵੇਂਹੀ ਪਈ ਵਗਦੀਹੈ ਇਸ ਰਸ
ਦੇ ਥੀਜਣ ਵਾਲਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਰੂਫਤਾਇ ਸਜ
ਗਾਦਾਨਾਮਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪਈ ਕੁਦਰਤਦੀ ਵਗਦੀਹੈ ਏਹੁਰਸ ਕੁਦਰ

੨੬੨ ਤੀਹੈ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਪੈਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਪਹੁੰਚ ਭੀ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜੇਹਾ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਵੈਂ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਹੀ ਪਊਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਅਜੇਹੀ ਵਸਤ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਾਂਈ ਜਾਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸ ਦੇ ਖਾਵਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਸੁਇਨਾ ਭੀ ਲਤਾਂ ਨਾਲ ਲਤਾੜੀਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਨੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੈਨ ਭਗਤ ਹੈਨ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਸ ਕਸ ਛਡੇ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਓਨਾਂ ਦੀਆ ਰਸਨਾ ਤੇ ਜਾਇ ਪਾਇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸੁਇਨਾ ਭੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿਜ

ਭਗਤ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੈ ਏਹੁ ਸੁਇਨਾ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੁਇਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕਚਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਉਸੇ ਸੁਇਨੇ ਨਾਲ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਖੁਲੀ ਹੈ ਓਨਾ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਏਹੁ ਖੁਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹ ਹੀ ਖੁਸ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਹੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀ ਖੁਸ਼ ਆਵਦਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਭੁਖ ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਰਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਰ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚ ਏਹੁ ਫਰਕ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੈਂ ਪੀਵਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਾਇ ਜਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਬੰਨ ਕੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੁਦਤ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਿਆ ਬੀਤੀ ਹੈ ਕਦੀ ਤਾਂ ਦਇਆ ਕਰ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂ ਅਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੋਈ ਜਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸਾਗ ਬਣਾ

ਏਥਹਿੰਦੇਹੈਨ ਪੀਰਹੋਇ ਥਹਿੰਦੇਹੈਨ ਜਰਨਹੀ ਸਕਦੇ ਲਗਦੇਹੈਨ ਆਪਾਰਿਣ ੨੬੩
ਵਣ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਨਾਨੂੰ ਪਚਾਇੰਦਾਹੈ ਸੋਈ ਕੇਹੇ ਜੇਹੇ ਹੁੰਦੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਾਂ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਚਾਇਆਹੈ ਸੋ ਗੁਮਿ
ਹੋਇ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਉਨਾਨੂੰ ਮੇਰ ਤੇਰ ਵਿਸਰਜਾਂਦੀਹੈ ਇਉ
ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਪੁਤਹੈ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਪੁਤਹੈ ਓਹੁ ਸਭੋ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜਾਣਦੇਹੈਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਚਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਭੀ ਪੀਵਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਜੋ ਤੂੰ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਪੀਵਣੇ ਹੀ ਵਾਸ
ਤੇ ਆਇਆਹੈ ਜੇ ਕੁਛ ਪੀਉ ਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂ ਪੀਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਓਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰ
ਸ ਪੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਗੁ
ਰੂਜੀਨੇ ਬਾਲੇਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂਹੀ ਹੀ ਜਾਣੇਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ

ਸਵਾਧਾਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਤ ਥਾਇ ਰਖ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਨਿਬਾਹੁਣਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਓਥੋ ਅਗਾਹਾਂਨੂੰ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਹਿਮਚਲ ਪਰ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਕੇਹੜੀ ਜਾਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਹਿਮਚਲ ਹੈ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਗਾ ਜੇਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬ
ਗੀ ਬਰਫਹੈ ਮਨੁਖ ਪੈਰ ਰਖਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗਲ ਜਾਂਦਾਹੈ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੰਮਤਾ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਕਿਉਕਰ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਆਇਆਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਦੇ ਪਰੇ ਹੋ
ਰ ਭੀ ਕੋਈ ਜਾਗਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਗੇ ਹਿਮਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ

੨੬੪ ਜੀ ਓਥੇ ਭੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾ
ਰ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਿਰ ਤਲਵਾਇਆ ਹੈ ਏ
ਥੇ ਰਾਹ ਖੇਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਥੇ ਓਹੁ ਪਹੀਰਵਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਣ ਦਾ ਅਸਵਾਰ ਹੋ
ਵੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋਏ ਹੈਨਾ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਵਸਤ ਦੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਓਨਾ ਸਿਧਾਦੀਆ ਸਿਤਾ ਭੁਗਤਾਦੀਆ ॰
ਜਾਗਾ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਜੋ ਪਾਂਡਵ ਹਿਮਾਚਲ ਗਲੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਏ
ਥੇ ਹੀ ਆਇ ਗਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਜਾਗਾ ਤਾਂਈ
ਨਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਓਹੁ ਪਿਛਾਹਾਂ ਹੀ ਬਰਫ ਮੈਂ ਗਲੇ ਹੈਨ ਇਕ ਯੁਧਿਸਟਰ ਸਾਬਤ ਪਹੁੰ
ਚਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਸੁਰਗ ਲੋਗ ਨੂੰ ਗਇਆ ਹੈ ਏਥੇ ਓਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਾ ਫੇਰ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੋਂ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਤਨ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜਾਂ ਗੋਰਖ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕ
ਉਣ ਰੂਪ ਹੈਂ ਕਿਆ ਤੂ ਮਾਰੀ ਜਾਤ ਹੈ ਕਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਡਾਰੀ ਲੇਤੇ ਹੋ ਆਗੇ ਪਿਛ
ਦੀ ਨਹੀ ਕਹਾਂ ਰਹੋਗੇ ਬਨੀ ਠੰਢ ਪੈ ਬਰਖਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਆਗੇ ਰਸਤਾ ਨਹੀ ਪੀਛੇ ਕਉ
ਨਿਕਲ ਜਾਉ ਨਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵਹੁਗੇ ਸਰਮਲ ਸਾਰ ਝੁਲਕਤਾ ਹੈ ਊਹਾ ਕੋਈ ਸੂਰ
ਪੂਰਾ ਹੀ ਨਹਿਰਵਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੋਰਖ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਾਉ ਨਹੀ ਦੁਖੀ
ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜਾਤ ਅਜਾ
ਤੀ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਅਸਥਾਨ ਭੀ ਵਡਾ ਹੈ ਜਹਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨਹੀ ਅਗੇ ਪੀਛੇ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਸ੍ਰਿ
ਸ੍ਟਿ ਹੈ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਦਾਇਆ ਧਮਾਰੀ ਸੀਤ ਹਿਮ ਚਿਲ ਜਿਸ ਦੇਸ
ਭੂ ਹਮਾਰਾ ਨਿਤ ਸੰਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੇ ਸੁਣੋ ਗੋਰਖ ਜੀ ਪੂਰਾ ਜੋਗ ਭੁਸ ॰

ਪਾਇਆਨਹੀਜੁਗਤਨਹੀਜਤੀਅਵਧਵਧਾਲਈਹੈ ਤੇਰਾਜਨਮਾਬਿਰਥਾਗਇਆ ੨੬੫
ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਗੋਰਖਨਾਥਚਲਦਾਰਿਹਾ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਸੂਰਜਨਹੀ
ਨਜਰਆਂਵਦਾ ਕਿਥੇ ਆਇ ਪਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਸੂਰ
ਜਥੀਉਚੇ ਆਏਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕਿਤਨੇਕਉਚੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਦੋਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀਵਸਦੇਹਾਂ ਓਥੋਂਸੂਰ
ਜਕਿਤਨਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਪੰਜੀਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਸਭੋਆ
ਸੀਕਿਤਨਕਪੈਂਡਾਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਤਾਈਹਜਾਰਜੋਜਨਆ
ਏਹਾਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਨੂਰਰਾਹਾਂ ਤੇ ਪੁਛੇਬਾਝਰਹਿਆਨਹੀਜਾਂਦਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਖਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਕਹੁ ਮੁਲਾਹਜਾਨਾਕਰ ਅਤੇ
ਜੇਮੁਲਾਹਜਾਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅਉਗਣਹੋਵੇਗਾ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦਾ ਅਤੇਸੇਵਕਾਂਦਾਕਰ
ਤਾਰਨੇਏਹੋ ਸੰਜੋਗਬਣਾਇਆਹੈ ਪੁਛਣਦਸਣਦਾ ਸਿਖਹੋਵੇ ਜੋਪੁਛਜੀਅਮੈਂਹੋ
ਵੇ ਸੋਪੁਛੇਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁਸਿਖਨਾਹੀ ਤੇਸਿਖਪੁਛੇ ਤੇ ਗੁਰਦਸੇਨਾਹੀ ਤੇ ਗੁਸੇਹੋਇ
ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਓਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀ ਠਗਹੈ ਉਸ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛਡਨਾਂਜੋਗਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿ
ਦੀਖਬਰਨਾਹੀ ਓਹੁਸਿਖਨੂੰਕੀ ਤਾਰੇਗਾ ਗੁਰੂਸਮਝਕੇਕਰਨਾਚਾਹੀਏ ਮਾਨਸਜ
ਨਮਦੁਲਭਹੈ ਸਿਖਨੂੰਚਾਹੀਏ ਗੁਰੂਸੋਧਕੇਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂਕੋ ਚਾਹੀਏ ਸਿਖਭੀਸੋਧ
ਕੇ ਕਰੇ ਸਿਖਮਲਨਅਹਾਰਕਰੇਗਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਅਗੇਭੀ ਆਣਰਖੇਗਾ ਉਸ ਅਧ
ਰਕੋ ਗੁਰੂ ਵਰਤੇਗਾ ਤੇ ਗੁਰੂਕਾਮਨਮਲੀਨਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਨਿਸੰਗਪੁਛ ਮਤਕੋਈ ਅਰਮਾਨ ਰਹਿਜਾਵੀ ਜੋਸਾਨੂੰਦੋਸਦੇਂਦਾਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲਾਹ
ਸਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਤਾਂ ਨਹੀਪੁਛਦਾਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਿਉਨਹੀਪੁਛਦਾ ਤੈਨੂੰਕਿਸੇਨੇਮਨੇਕੀਤਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਬੁਰਾਮੰਨਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਿਉਂਬਾਲਾਤੂਸਾ ਬੁਰਾਕਿਉਂਮਨਾਇ
ਆ ਤਾਂਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੈਤਾਂਇਸਨੂੰਕੁਛਨਹੀਕਹਿਆ ਹੈਹਸਿਆ ਏਸਵਾਸ

ਤੇਹਾਂਜੋ ਅਜਮਾਇਦਾਥਿਆ ਅਜਮਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਜੋਪੁਛਦਾਹੈ ਅਸੀਦਸਦੇਹਾਂ ਪਿਛੇਜੋਸਾਖੀਆ ਚਲਣਗੀਆਂ
ਗੁਰਮੁਖਸਿਖ ਪੜਨਗੇਵੀਚਾਰਨਗੇ ਅਤੇਸੰਸਾ ਬਦਤਝੂਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੂੜੀਆ
ਕਰਾਮਾਤਾਲਾਵਨਗੇ ਵੇਦਾਂਵਾਲੇਭੀ ਕਤੇਬਾਂਵਾਲੇਭੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖਸਿ
ਖਾਇਨਾਸਾਖੀਆਂਨੂੰਸੁਣ ਸੁਣਕੇਸਮਝਨਗੇ ਹੋਰ ਓਨਾਦੇਵਿਚਤੇਕਾਈਨਾਲਰੋ

੨੬੬ ਰੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨਾ ਪਿਛਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਹਥਜੋੜਕੇ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰ ਸਬਦ ਕਹੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਅਜ ਕਰਤਾਰ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂ ਸਾਖ਼ੁਲਕੇ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦਿਲ ਦਾ ਸਬਦ ਪੁਛ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰਕ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਜੀ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੀ ਸੀ ਅਰ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਭਗਤ ਸਰੋਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਹੈ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਰਾਪਾਨ ਪੀਰਾਜੇ ਜਨਕ ਪਾਸ ਆਇਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਮੂਹੋ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਆਇਆ ਹਈ ਮਲੇਛ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਜੋ ਬਚਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪੁਛਣਾ ਹਈ ਸੋ ਪੁਛ ਲੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੂਰਜ ਜਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਤਨਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਉਚੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਨਾ ਦੀ ਆਪੁਗਆ ਹੈ ਕੋਈ ਨੀਵੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਉਚੇ ਹਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੂ ਅਤਾਰਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਤਾਰਿਆ ਪਾਸੋ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਉਲਾਸ ਉਪਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਧ੍ਰੂ ਅਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂਨੀ ਐ ਜੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਕਉ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਾ ਧਾਰ ਪਰਬਤ ਕੇ ਉਪਰੋ ਚਲੇ ਅਗੇ ਊਨੇ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਹੈ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਤ

ਨੋਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੰਦ੍ਰਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ
ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਗੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਠਾਰਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਊਚਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਸਿਧਾਂ
ਕੂਲੀ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਏਥਾ ਤੋ
ਮਲੀਨ ਦੇਹਕੀ ਜਾਹਗਾ ਨਹੀ ਤੇ ਇਕ ਤਪਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਮਲ ਮੂਤ ਕੀ
ਦੇਹ ਲੈਕਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਉਸਕੋ ਜੀਤੇ ਜੋ ਏਥਾਂ ਆਵਣੇ ਨਾ ਪਾ
ਵੇ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਨੇ ਆਇ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਸਕਤ
ਰਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਏਥਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਛ ਮਾਂਗ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਜੋ ਕਰ
ਤਾਰ ਪਾਜੇ ਤੇਨੂੰ ਦਿਵਾਈਏ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਨੇ ਤਮਕ ਖਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਕਿਤਨੇ ਹ
ਥ ਸਿਰ ਦਾ ਕਪਾਟ ਹੈ ਕਿਤਨੀ ਉਂਗਲ ਮੁਖ ਕਾ ਤਾਰ ਕੈ ਹਥ ਲਿਲਾਟ ਪਾਟ ਕਿਤਨੀ
ਉਂਗਲੀ ਅੰਦਲੀ ਕੈ ਉਂਗਲ ਕਲੇਜਾ ਕੈ ਉਂਗਲ ਹੀਅਰਾ ਕਿਤਨੇ ਉਂਗਲ ਤਿਲੀ ਫਿ
ਫਰਾ ਕੈ ਉਂਗਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਉਂਗਲ ਅੰਬਰ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈਸੇ ਹਡੀਆ ਕਿ
ਤਨੀਆ ਕੋਠੀਆ ਕੇਤੇ ਹੜ੍ਹ ਕੈ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸ ਕੇਤੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਰੋਮ ਕੈ ਸੈ ਨ
ਨ੍ਹੀ ਕੈ ਸੈ ਸੰਧ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਈਸਰ ਨਾਥ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਦੇਓ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਤੇਤ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸਵਾ ਹਥ ਸਿਰ ਕਾ ਕਪਾਟ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਮੁਖ ਕਾ ਤਾ
ਕ ਹਥ ਲਿਲਾਟ ਪਾਟ ਛਬੀ ਉਂਗਲ ਅੰਦਲੀ ਤੇਰਾ ਉਂਗਲ ਕਲੇਜਾ ਪਾਂਚ ਉਂਗਲ
ਹੀਅਰਾ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਤਿਲੀ ਸਾਤ ਉਂਗਲ ਫਿਫਰਾ ਬਾਰਾ ਉਂਗਲ ਹੈ ਬ ਜਰ ਕੀ
ਕੋਠਰੀ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਹਡੀਆ ਬਾਹਤ੍ਰ ਕੋਠੜੀਆ ਅਠਸਠ ਹਾਟ ਨੀਲ ਕਰੋੜੀ ਦੇ
ਹੀ ਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਚਵੀ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸ ਨੌਸੌ ਨੜ੍ਹੇ ਸੋਲਾ ਸੌ ਸੰਧ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕ ਸੁਣੋ ਈਸਰ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਤੇਤ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀਓ ਹਾ ਤੇ ਔਰ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਉਸਕੀ ਦੇਹੀ ਮਲ ਮੂਤ ਕੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਭ

੨੬੯ ਰਥਰੀਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਜਾਤਾਹੋਂਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਜਾਹੁਤਾਂਭਰਥਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ
ਪਾਸਆਇਆਕਹਿਓਸੁਆਦੇਸਸੋਹੈਬਾਲੇਆਦੇਸਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਦੇ
ਸਹੋਭਰਥਰੀਏਕੰਕਾਰਕੋਆਦੇਸਭਰਥਰੀਨੇਕਹਿਆਕਹਾਂਤੇਆਏਹੋਂਕੌਣਹੋਤੇਰੇਹੋਤੇ
ਰਾਨਾਮਕਿਆਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀਹੋਤੇਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇਆਏਹੈਂਬੇ
ਗਮਪੁਰਤੇਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਕਹਿਆਕੌਣਘਾਟਪਰਨਿਤਅ
ਸਨਾਨਕਰਤੇਹੋਬੋਲਣਬਚਨਤੇਨਿਰਬਾਣਹੋਕੌਨਜਲਹੈਜਿਸਕਾਰਸਪੀਤੇਹੋਓਹੁ
ਰਸਕੌਣਹੈਜਿਸਤੇਅਸਥਿਰਜੀਵਤੇਹੋਏਹਗਿਆਨਦੇਵੋਕਿਸਕੋਤਿਆਗਕੇਕਿ
ਸਕੇਸਾਥਜੁੜਤੇਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈਊਪਰਅਵਘਟਸਰਵਰਨਾਵੈ॥ਬਕੈਨਬੋ
ਲੈਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਲਮੈਆਕਾਸਮੈਸੁੰਨਸਮਾਵੈ॥ਸਤਸਰਤੋਖਮਹਾਰਸਪੀਵੈ
ਭਰਪੂਰਏਕੰਕਾਰਸਭਠਉਰੇ॥ਐਸਾਗਿਆਨਸੁਨੈਅਬਮੋਰੇ॥ ਭਰਥ੍ਰੀਵਾਚ॥
॥ਕੌਣਤਤੁਜਿਤਤਤਾਬਿਲੋਵੈ॥ਕੌਣਸੁਸਰਵਰਜਿਤਮਲਮਲਧੋਵੈ॥ਕੋਸੋਰਚੈਕੈ
ਸੋਹੋਵੈ॥ਕੌਣਸੁਕਰੈਕੌਣਸੁਰੋਵੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਰਮਨਕਾਰਨਤ
ਤਾਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰੋਵਰਮਲਮਲਧੋਵੈ॥ਜੋਜੋਰਚੈਤੋਸੋਹੀਹੋਵੈ॥ਕਰਤਾਕਰੈ
ਸੋਈਫੁਨਿਰੋਵੈ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਕੌਨਵਰਤਨੇਮਾਜਿਤਬਿਨਸੈਕਾਮਾ॥ਕਉਨਸ
ਬਦਨਸੀਤਵੈਜਾਮਾ॥ਕੌਣਸਤੰਤਜੋਕ੍ਰੋਧਜਲਾਵੈ॥ਕੌਨਉਪਦੇਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਚਵਰਤਨੇਮਨਕਾਮਸਿਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦਕ੍ਰੋਧ
ਜਲਾਵੈ॥ਗਗਨਨਿਵਾਸਸਮਾਧਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਪਰਮਪਦਪਾਵੈ॥ ਭਰ
ਥਰੀਵਾਚ॥ ਕੌਣਸੀਤਜੋਅਗਨਬੁਝਾਵੈ॥ਕਵਨਕਲਾਬਿਭੂਤਰਮਾਵੈ॥ਕੌਨਦੇਖ
ਸਹਿਜਘਰਆਵੈ॥ਕੌਣਜਤਨਕਰਨਾਦਵਜਾਵੈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਗੁਰ
ਹਿਵਸੀਤਲਅਗਨਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਬਿਭੂਤਰਮਾਵੈ॥ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਸਹਜ
ਘਰਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਵੈ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਕਹਾਂਗਿਆਨਰ
ਸਪੀਵੈਸਾਰਾ॥ਕੌਣਤੀਰਥਮਜਨਵੀਚਾਰਾ॥ਕੌਣਬਾਣਪੂਜੈਪੂਜਾਰਾ॥ਕੌਣਜੋਤ
ਜੋਤਿਜੋਧਰਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਅਤਿਗਿਆਨਮਹਾਰਸਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮ
ਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅਤਿਪੂਜਾਬਾਨਮੁਰਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਭ
ਰਥੀਵਾਚ॥ ਕੌਣਸੁਰਸਔਰਸੀਆਭਾਉ॥ਕੌਨਸੁਤਖਤਨਿਵਾਸੀਰਾਉ॥ਕੌਨ
ਸੁਕਾਰਕਰੇਕਰਾਇ॥ਕੌਨਅਲਖਨਾਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਰਸਰਸੀਆਮਨਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪਜਿਬਸਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਕਸ

ਰਜਾਇ।ਆਬਿਗਤਨਾਥਨਾਲਿਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਕਿਹੁਉਪਜੈਕਿਹ ੨੬੯
ਕਹੀਐਦੂਰਾ।ਕਿਹਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।ਕਿਹਨੇਨੇੜੈਕਿਹਦੂਰਬਤਾਵੋ।ਕਿਹਗੁਣ
ਗਾਵੋਕਿਹਕਾਹਿਸੁਣਾਵੋ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਜਲਤੇਉਪਜੇਜਲਤੇਦੂਰਾ।ਜਲ
ਮੈਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਾ।ਕਿਸਨੋਨੇੜੈਕਿਸਆਖਾਦੂਰਾ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਂਵੇਖਹਜੂਰਾ॥
ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਕੌਣਅੰਤਰਿਕੌਣਬਾਹਰਹੋਇ।ਕੌਣਕਾਰਨਰਲੇਸਭਲੋਇ।ਕਹੈ
ਭਰਥਰੀਨਾਨਕਦੇਹੁਬੀਚਾਰਾ।ਬੋਲਤਰਹੈਕੌਣਆਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਸੋਈ।ਏਕੰਕਾਰਕਹੋਸੋਹੋਈ।ਸੁਣਭਰਥਰਿਨਾਨਕਕਹੈਵੀਚਾਰ
॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਮੇਰਾਆਧਾਰ॥ ਏਹੁਸੁਣਕਰਭਰਥਰੀਭੀਹੌਲਾਹੋਇਗਇ
ਆ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਬਾਲੇਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਬਾਲਾਏਹਤੇਰੇਹੀਹਜੂਰਹੋਈਹੈ
ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆਹਾਂਗੁਰੂਜੀਏਹੁਮੇਰੇਹਜੂਰਹੂੰਦੇਹੀਹੋਈਸੀ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮ
ਗਨਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂਸਤਦਿਨਸਤਰਾਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇ ਬਿਦੇਹਹੋਇਗਏ ਕੋਈਬੁ
ਲਾਇਸਕੈਨਾਹੀ ਨਾਕਛੁਖਾਵਣਪੀਵਣ ਨਾਨਾਵਣਧੋਵਣ ਅਤੇਏਹੁਧੁੰਮਪੈਗ
ਈਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਇਗਏਹੈਂ ਅਠਵੇਂਦਿਨਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀਦੇਹਵਿਚਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਬੁਲਾਇਆ ਭਾਈਬਾਲੇਆਇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਿਆਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੇਹੀਹਿਸੇਆਇਆ ਹੁਣਅ
ਖਭਾਈਬਾਲਾਅਗੇਕਹੁ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਾਸਿਧੂਬੋਲੇ ਨਾਹੀਸਤਪਹਿਰਬਿਦੇਹਹੀ
ਰਹਿਆ ਜਾਂਭਾਈਬਾਲਾਦੇਹਵਿਚਆਇਆ ਤਾਂਲਗਾਲਿਖਾਵਣ ਲਿਖਭਾ
ਈਪੈੜਾ ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਲਕਾਪਰਬਤਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਤਾਂਚੰਦ੍ਰਮਾਭੀਦਿਸ
ਆਵਣੋਰਹਿਗਇਆ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚੰਦ੍ਰਮਾਨਜਰਨਹੀਆਵ
ਦਾਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਹੇਠਨੂੰਵੇਖ ਜਾਮਰਦਾਨੇਹੇਠਾਨੂੰਡਿਠ
ਤਾਂਚੰਦ੍ਰਮਾਹੇਠਾਹਾਂਵੇਖਿਆ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਚੰਦ੍ਰਮਾਪਾਸੋਂ
ਕਿਤਨੇਕਉਚੇਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਦਸਹਜ
ਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤੇਚੰਦ੍ਰਮਾਕੋਲੋਂਦੋਇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂਉਚੇ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾ
ਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭੋਕਿਤਨੇਕਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬਰਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਸਭੋਬਵੰਜਾਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਕੋਈਜਾਇਗਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇਵਡੀਆਜਾਇਗਾਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕੇਹੀਆ

੨੭੦ ਜੇਹੀਆਜਾਹਰਾਹੈਨ
ਹਿਆਮਰਦਾਨਾਸੁਮੇਰ
ਧ ਮੰਡਲੀ ਉ॰॰॰
ਧੁਤਹੈ ਅਤੇਕੁਮੇਰਹੈ
ਰੀਮਾਇਆਹੈ ਓਸ
ਹੈ ਅਤੇਓਹੁ ਆਪਥੇ
ਰੇਕਉਲਾਸਹੈਜਿਥੇ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਪਰਬਤਪੈਉਥੇਸਿ
ਥੇਦਤਾਤ੍ਰੇਆਅਉ
ਜਿਸਦੇਹਦਾਲੇਸ
ਦੇਅਗੇਮਹਾਦੇਉ
ਗਲਾਹੈਉਸਦੇਪ
ਧ੍ਰੂਅਭਗਤਦਾਮ

ਕੁਲਹੈਤਿਸਦੇਉਪਰਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰਕਰਤਾਪੁਰਖਦਾਤਖਤਹੈਅਤੇਆ
ਸਣਹੈਉਸਪਰਆਪਨਿਰੰਕਾਰਜੋਤੀਸਰੂਪਹੋਬੈਠਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁ
ਰੂਜੀਏਥੋਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਹੈਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਥੋਤਿਹ
ਤਰਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜਿਸਧਰਤੀਤੋਂਅਸੀਆਏਹਾਂਉਥੋਂ
ਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਵਾਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈਇਤਨੇਮੈਂਭੰ
ਗਨਾਥਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਆਆਣਕੇਕਹਿਆਰੇਮਾਈਮੂੰਹੇਅਗੇਕਹਾਂਅ॰
ਵਤਾਹੈਆਗੇਤੇਤੇਰੀਗਿਮਤਾਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਿਆ। ਮਾਈਹਮ
ਰੀਮਨਸਾਹੋਤੀਤਿਸਕਾਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਆਦੁਰਮਤਹਮਰੀਦਾਦੀਕਹੀਐਤਿਸ
ਕਾਕੰਨਛਿਦਾਇਆਮਾਨਮਾਰਦਾਦਕਹੀਐਸੋਤੋਸਬਦਜਲਾਇਆਕਹੈ
ਨਾਨਕਸੁਣਭੰਗਰ ਜੋਗੀਤੈਂਭੀਜੋਗਨਪਾਇਆ।ਕਿਨਪਕੜਾਏਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਂਜੋ
ਗਕੀਜੁਗਤਨਜਾਣੀ।ਲਾਇਬਿਭੂਤਬੈਠਾਹੋਇਜੋਗੀਸਭਸੁਧਬੁਧਬਉਰਾਨੀ
।ਤਿਤਾਫਰੂਆਹਾਬਫੋਹੇਤ੍ਰੀਜੇਬੀਅੰਗਬਨਾਈ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਭੰਗਨਾਥ
ਤੈਂਝੂਠੀਅਉਧਦਧਾਈ।ਤਾਂਭੰਗਨਾਥਭੀਚੌਲਾਹੋਇਗਇਆ।ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਕਿਉਂਕਰਰਜਾਇਹੈਬਾਲੇਕਹਿਆਜੀਉਤੁਹਾਡੀ
ਰਜਾਇ।ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪਾਸਿਲਾਭਾ ਮਰਦ ਫ ਵਾਜੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਵਤਇਧ
ਰਕ ਆਵਣਾਹੈਹੁਨਦੇਖਣਾਕਹਜਲਨਵਾਇਓਕੀਕਹਿਆਭੁਲਾਮਰਦਾਨਾ
ਤੇਰਾਕਹਿਣਾਭੀਅਸਾਮੰਨਣਾ। ਅਗਾਬਰਹਬਲਨਾਖਰਬਤਨੂੰਰਲੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਉਡਾਰੀਕੀਤੀਕੂਨਾਪਾਤਾਲਾਖਨਾਰਬਾਖੜ੍ਹੋਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਸੀਕਿਥੇਖੜੀਨਾਕਲਾਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਕੂਨਾਪਰ
ਬਤਤੇਆਏਹਾਂਤਾਂਮਰਦਾਨੇਲਜਆਖਾ।ਗੁਰੂਜੀਹਥੋਕੂਨਾਪਰਬਤਕਿਤਨੇ

ਜੋਜਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਸਭੋਕਿ ੨੧੧
ਤਨੇਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸਭੋ ਨੜ੍ਹਿਵੇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਛਬੀਹਜਾਰਜੋਜਨ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਇਤ
ਨੀਬਾਤ ਕਹਿਦੇਹੀਸੇਕਨੀਫਾ ਸਿਧਭੀ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ-
ਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਹਸੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹਜੋਗੀ ਜੋ ਆਇਆਹੈ ਸੋਗੋਰਖ
ਦਾ ਚੇਲਾਹੈ ਗੋਰਖ ਜੰਬੂਦੀਪ ਚਕ੍ਰਤਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂ
ਆਖੋ ਤਾ ਇਸਨੂੰ ਚਣੇ ਗਾਟੇ ਕਰ ਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਚਣੇ ਗਾਟੇ
ਕਰਨਦੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀ ਏਥੇ ਸਬਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੈ ਕਨੀਫੇ ਨੇ ਆਇ ਕਰਿਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਤੋਰੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਈਹਾਂ ਕਿਉਕਰਿ ਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕਨੀਫਾਹ
ਮ ਆਏਹੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ਤਾਂ ਕਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਅਗੇਭੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆਹੈ ਕਿ ਅਬ ਹੀ ਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਤੋਕ
ਨੀਹਾ ਹਮ ਆਗੇਭੀ ਦਰਸਨ ਕੀਆਹੈ ਅਬ ਭੀ ਆਏਹੈਂ ਜੋ ਅਗੇ ਨ ਕੀਆ ਹੋਤਾ ਤ
ਅਬ ਕਹਾ ਸੇ ਆਵਤੇ ਕਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧ ਨਾਉ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰਜ ਕਹੀਐ ਹੋਤੇ ਅਚਰਜ ਬਾਨੀ
॥ਸਿਫਤ ਹਮਾਰੀ ਸਭ ਮੂਰਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਤਾਨੀ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਨੀਫਾ ਰਾਵਲ ਜੋ-
ਗੀ॥ ਸਾਤੇ ਜੁਗ ਤੇ ਤੇਦੂ ਆਪਰ ਕਲਿਜੁਗ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਅਰੋਗੀ॥੧॥ਜਾਤ ਹਮਾ
ਰੀ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਹੁ ਨਾਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ॥ਉਪਜਨ ਬਿਨਸਨ ਖੇਲ ਹਮਾਰਾ ਜਿਉ ਸਰ
ਤੀ ਬਿਉਹਾਰਾ॥੨॥ਹਰਖ ਜੋਗ ਕੀ ਕਾਇਆ ਬਾਧੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸਾਖੀ॥ਕਲਾ ਹ
ਮਾਰੀ ਜਲ ਥਲ ਪਸਰੀ ਜੋਤਿ ਸਪੂਰਨ ਸਾਖੀ॥੩॥ਏਕੰਕਾਰ ਹਮਾਰਾ ਖਾਵਿਦ ਜਿਸ
ਹਮ ਸਜਨਿ ਵਾਜੇ॥ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਕਨੀਫਾ ਸੁਣ ਤੂੰ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਮਿਲ ਗਾਜੇ॥੧॥ਕਨੀ
ਫਾ ਸਿਧ ਬੋਲਿਆ ਹਿ ਨਾਨਕ ਤੁਮਨੇ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕੀਆ ਚਲ ਕੇ ਤੁਮ ਗੋਰਖ ਕੋ
ਗੁਰੂ ਕਰੋ ਕੰਨ ਪੜਾਵੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਏਕ
ਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਸੋ ਜੋਗੀ॥ਕਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹੈ ਅਰੋਗੀ॥ਮਨ ਮੰਡਲ ਕੀ ਭਿਖਿਆ
ਖਾਈ॥ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਖਿੰਥਾ ਪਾਈ॥ਬਿਨ ਖਪੱਰ ਪਾਨੀ ਪੀਆ॥ਬਿਨ ਧਰਤੀ
ਬਿਨ ਖੁਧਾ॥ਬਿਨ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦ ਸਬਦ ਵਜੇ॥ਬਿਨ ਬਾਦਰ ਗਗਨਾ ਗਾਜੇ॥ਬਾਦਰ ਬਿਨ
ਛਾਇਆ॥ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਰ ਲਾਇਆ॥ਤਬ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜੋਗ ਪਾਇਆ॥੧॥
ਕਨੀਫਾ ਭੀ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉ

੨੭੪ ਤਾਂਵਲਾਨਾਰੋ ਸਿਧਾਂਦਾਤਮਾਸਾ ਵੇਖਤਾਂ ਹਨੀਫਾਸਿਧ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸ ਆਦੇਸ
ਹੋ ਬਾਲੇ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸ ਆਖ ਹਨੀਫਾਸਿਧਜੋਗੀਹ
ਨੀਫਾਰਾਮਕਿਆ ਕਹਿਓਸਹੇ ਬਾਲੇ ਮੁਝੇਕਿਆ ਜਾਨਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹਨੀ
ਫਾਤੂ ਰਾਜੇਕੰਕਰ ਕਰਨਕਾ ਬੇਟਾਹੈਂ ਸੀਲਾਪੁਰ ਨਗ੍ਰਕਾ ਰਾਜਾ ਸਤਾਰਾ ਬਰਸਕਾ ਤੂੰ
ਥਾ ਪਿਤਾ ਤੇਰਾ ਮਰਗਿਆ ਤੂੰ ਰਾਜ ਪਾਇਆਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਗਿਆ ਜਬਸਿਕਾਰਮਾ
ਰਿਆ ਤੂੰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਗੋਰਖਨੇਤੁਝੇਦਰਸਨਦੀਆ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋਗੀ ਕਉਤੰ
ਡਾਦੇਹੁ ਗੋਰਖਨੇ ਕਹਿਆ ਹਮਨਹੀ ਲੇਤੇ ਭੀਛਾਰਾਮਲਨਹੈ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂਜੋ
ਗੀਜੀ ਅਹਾਰ ਮਲਨਕੈਸੇਹੈ ਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆ ਤੁਝੇਦਇਆ ਨਹੀ ਤੇਰੀਕਾਇ
ਆਭੀਇਸੀਤਰਾਕੁਸੀਏਗੀ ਤੈਨੇਕਹਿਆਹੇ ਨਾਥਕਿਵੇਂ ਕਾਇਆ ਬਚੇਗੀ ਗੋਰ
ਖਨੇਕਹਿਆ ਜੋਗਕਮਾਵੇ ਤੈਨੇਕਹਿਆ ਕੈਸੇ ਜੋਗ ਕਮਾਵੇ ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਮੂੰਡ
ਮੁੰਡਾਵੇ ਤੈਨੇ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰਕਰ ਬੈਠਗਿਆ ਗੋਰਖਨੇ ਮੂੰਡ ਮੁੰਨਕੇਕੰਨਪਾੜੇ ਤੁਝ
ਕੋਜੋਗੀਕੀਆ ਤੂੰਸਿਧਹੂਆ ਤਾਂ ਹਨੀਫੇ ਕਹਿਆਬਿਸ ਜਾਵਾ ਮੁਝੇ ਜੋਗੀਕੀਆਥ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਲੀਚੇ ਪਿਪਲਕੇ ਤਲੇ ਹਨੀਫੇਕਹਿਆ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਅੰਤਰ ਰ
ਹੇ ਕਿਨਾਹਿ ਅਹੇਰਾਕਹੀਐਕੈਨਕੀਜਾਈਏ ਕੈਨਸੰਗਲੇਰਹੇਸਿਕਾਰਾਕੈਨੀਮਗ
ਪਕੜਲਿਆਏਹਾਟਾਕਿਉਕਰਰਾਖੇਤਿਨਕੇਬਾਟਾਇਹੁਅਹੇੜਾਕਿਸਕੇਹਾਥਾ

ਨੀਫਾਪੂਛੇ ਨਾਨਕਪਾਸਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਅਖੇਰਬਿਰਤਬਧਹਆਇਓਧਾਇਓਅਹੇੜਾਪਾ
ਇਓਪਕੀਗਾਇਓਸਿਤਸੰਗਲੇਰਹੇਸਿਕਾਰਾਮਿਗ
ਪਕੜੇਬਿਨਘੋੜੇਹਥਿਆਰਾ॥ਮ੍ਰਿਗਪਕੜੇਪਾਆਣੇਹਾ
ਟਾਰੁਖਕਲੈਗਏਬਹਰਬਾਟਾਏਹੋਅਹੇੜਾਕੀਨੋਦਾਸ
ਨਾਨਕਕੇਘਰਕੇਵਲਨਾਮਾ॥ਸੁਣੇਹਨੀਫੇਏਹਬੀਰਰਾਗੋ
ਰਖਨਾਥਹਮਰੇਦੂਆਰਾ॥ਹਨੀਫਾਸਿਧੀਭੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਰਲਦਾਰ
ਹਾ॥ ਤਬਗੋਰਖਨਾਥਨੇਗੋਪੀਚੰਦਕੋ ਭੇਜਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦਨਗੁਰੂਜੀਕੋ ਕਹਿਆ
ਆਦੇਸ ਆਦੇਸਹੋ ਤਪਾ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦਿਪੁਰਖਕੋ ਆਦੇਸ ਗੋਪੀ
ਚੰਦਕਹਿਆ ॥ ਕੌਣਨਾਮਕੌਣਬਰਨਤੁਮਾਰਾ ਕੌਣਰੂਪਕੌਣਭੇਖਤੁਮਾਰਾ
ਕੌਨਮਨੋਰਥਈਹਾਂਆਏ ਚਲੋਤਪਾਤੁਝਨਾਥਬੁਲਾਏ ਕੰਨਪੜਾਇਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿ
ਰਾਵੋ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਵੋ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਨਾਮਏਕੰਕਾਰਕਰ

ਤਹਾ ਜਾਇ ਬਰਨਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਵਾਣ ਰੂਪ ਦੇਹ ਨੇ ਕੀਨਾ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਅਲਖ ਨ ਲਖੀਐ ੨੭੩
ਸਗਲ ਮਝਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਏ। ਅਮਰ ਅਜੂਨੀ ਲੀਏ ਬੁਲਾਏ। ਕੰ
ਨ ਪਤ੍ਰਾਂ ਕੰਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈਆਂ ਸਭ ਸਿਧਨ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੋਹੋ। ਕਹੈ ਨਾ

ਨਕ ਸੁਣ ਗੋਪੀ ਚੰਦਾ। ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਸਭ
ਤੇਰੇ ਨੌ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਦਾ। ਕੌਨ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆ-
ਨੀ ਹੈ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਨਾਨੀ ਕੌਨ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਮੈਲਾ
ਕੌਨ ਹੈ ਉਪਾਰ ਤਲੇ ਕੌਨ ਜੁਗਤ ਹੈ ਜੇ ਸਤ ਤੇ ਰਸਤ
ਮਿਲੈ ਦੀਪਕ ਜਲੈ।। ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕੋ ਨਾ ਜਪਹੈ ਸੋ ਬਿਨਾ ਰਸ
ਨਾ ਤੇ ਜਪੀਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ਕ ਜੀ ਕਹੈ ਗਿਆਨੀ ਸੋ
ਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ ਧਿ ਆਨੀ ਸੋਈ ਜੋ ਜੁਗਤ
ਨਹੀ ਗਵਾਵਦਾ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਏ ਕਾ ਫਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਹਨੀ-
ਲਾਹੇ ਆਪ ਗਵਾਇਕੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਮੈਲ
ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਰਸਤਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਧੁਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਰੋਕ ਤੇ ਹੇ-
ਠ ਉਪਰ ਹੁਕਮ ਉਸ ਕਾ ਹੈ ਜਬ ਏਹ ਪਛਾਣ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦੀਪਕ ਜਲਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈ ਹੇ ਸਿਧ ਜੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਬਿਨਾ ਰਸਨਾ ਤੇ ਨਾਮ ਤਉ ਜਪੀਦਾ ਹੈ
ਤਬ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਪਾ ਜੀ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ ਸਹਿਜ ਸੇ ਆਵੇਂਗੇ ਤਬ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੇ ਗਇਆ
ਗੋਰਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਰੇ ਬਾਲੇ ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਓਹੁ
ਤਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਬੀ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਫੇਰ ਜਾ
ਤਾ ਹੈਂ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਭਰਥਰੀ ਆਇਆ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ-
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਰਥ੍ਰੀ
ਜੋਗੀ ਤੁਮ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਪਾ ਤੁਝੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੇ ਪਾਸ
ਲੈ ਚਲੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਕੋ ਵਹਾਂ ਲੇ ਜਾਇਕਰ ਕਿਆ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕ
ਹਿਆ ਕੰਨੋ ਮੇਂ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੋ ਖਿੰਥਾ ਓਢੋ ਕਬੀ ਆਗਿਆ ਭੰਗ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਤਬ
ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕੋ ਪਾਵੋਗੇ ਸੁਣੋ ਬਾਲੇ ਤੁਮਾਰੀ ਧੁਨ ਅਨਹਦ ਮੇਂ ਲਗੇਗੀ।। ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ।। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭ

੨੧੪ ਲਾਕਰਮਾਂਨੇ ਸਹਜਜੋਗਨਿਧਪਾਵਊ॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜਗਾਹਜੁਗੋਜੋਗੀਪਰਮਤ
ਤਮਾਹਿਜੋਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੀ॥ ਭਰ
ਥਰੀਵਾਚ॥ ਏਕਹਾਥਮੋਪਾਤ੍ਰਦੇਵੇਂਦੂਜੇਦੇਵੇਂਡੰਡਾ॥ਅਕਲਬਿਭੂਤਲਗਾਵੇਤ
ਮੋਕੋਏਹੁਪੰਥਬਤਾਵੇਨਾਨਕਦਾਰ॥ ਪਾਤ੍ਰਟੀਕਾਰਗਿਆਨਮਤਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤਿ
ਹਰਿਕੀਰਤਰਹਿਰਾਸਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਅਤੀਤੰ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਆਪ
ਨੇਨਗਾਬਿਠਾਵਊਆਸਨਛੀਨੈਬਾਦਬਿਬਾਦ॥ਸਿੰਙੀਦੇਉਮੁਖਬੈਨਬਜਾਵੇਸੁਨੀਏਨਾਦ
ਅਨਾਦ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀ
ਬਾਦ॥ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਨਿਸਦਿਨਪੂਰੈਨਾਦ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਸਗ
ਰੀਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਿਖਾਵੈਐਸੀਜੋਤਿਜੁਗਾਵੇ॥ਲਿਵਲਾਗੀਕਬਟੂਟਨਜਾਵੈਪ੍ਰਾਨਪੂਰ
ਨਪਦਪਾਵੇ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਗਲੀਸੀਨਿਆਂਜੋਤਿਨਿਰਾਰੀਨਾਨਾਬਰਨ

ਨਲਨਅਨੇਕੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਭਰਥਰਜੋ
ਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੀ॥ ਫਿਰਭਰਥਰੀਕ
ਹਿਆ॥ਰਲੇਤਪਾਜੀਈਹਾਂਤੀਕਪਹੁੰਚਕੇਕ
ਏਂਖਾਲੀਜਾਂਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਖਾਲੀਜੋਕਰਤਾਰਨਜ
ਨੈ॥ਆਪਨਾਆਪਨਕਬਹੂੰਪਛਾਨੈ॥ਸੁਣ
ਸਿਧਤੂੰਭਰਥਰਜੋਗੀ॥ਗੋਰਖਭੇਟਨਹੋਇਓਰੋਗੀ॥ਰਾਜਛੋਡਕੇਜੋਗੀਹੂਏ॥ਮਮਤ
ਮੋਹਨਅਜਹੂੰਮੂਏ॥ਮਮਤਾਉਪਜੀਅਉਧਵਧਾਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪ
ਈ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਤਤਬੀਚਾਰਾ॥ਮੂੜ੍ਹਿਮੂੜ੍ਹਿਆਇਨਪਾਇਓਪਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਭਰਥਰੀ
ਕਹਿਆ॥ ਲੋਹੁਪਿਆਲਾਨਾਨਕਪੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਮਨਹੋਵੇਖੀਉ॥ਇਸਮਦ
ਪੀਤੇਤੇਕਰੀਏਭੋਗਾ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਅਰੋਗਾ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਚਿਤਵਨੀਨਰਹਤੀ॥
ਲਿਵਲਾਗੀਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਤੀ॥ਭੂਖਪਿਆਸਨਕੋਈਵਿਆਪੇ॥ਬਿਨਸਜਾਇਸਭ
ਤੀਨੋਤਾਪੇ॥ਭਰਥਰਬੋਲੈਸੁਣਨਾਨਕਵੇਦੀ॥ਇਸਮਦਪੀਤਿਬਲਾਇਸਭਛੇਦੀ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸ
ਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਆਈਐ॥੧॥ਬਾਬਾਮ
ਨਮਤਵਾਲਾਪ੍ਰੇਮਰਸਪੀਵੈਸਹਿਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿ
ਵਲਾਗੀਸਬਦਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਹਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਪੀਵਤਹੀਪਰਵਣਭਇਆਹਰਿਦਰਸਨਕਾਪੀੜਮੋਹੇਦੈਮੁਕਤਬੈਕੁੰਠਲੈਕਰੈਧੀਆਸ ੧ ੨੧੫
ਰਾਆਪਿਪਿਆਲਾਸੁਰਤਿਸਹਿਤਪਿਆਇਜਿਸਨਦਰਿਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਦਾਪਰਿਹਿਦੇਕਿ
ਆਮਦੂਨੇਭਾਦਧਰੇ॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮਨਹਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁ
ਣਭਰਥਰਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੇ॥੪॥੧॥

ਭਰਥਰੀਦੂਜੀਵਾਰੀਭੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ
ਫੇਰਭੂਤਦੇਸਿਧਨੇਆਇਕੇਕਹਿਆਰੇਬਾਲੇ
ਆਸਾਮਹਾਦੁਖੀਨਿਰਾਸਾਪਰਮਸੁਖੰਆਸਾ
ਨਿਰਾਸਭੂਤਦੇਸੁਖਸੋਦੇਤੀਪਿੰਗਲਾ॥ ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਆਸਾਸੁਖਹਮਾਰੀਕਦੀ
ਐਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨਆਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲਦੇਨਮਿਲਦੇਕਰਤਾਰਾ॥ਭੂ
ਤਦੇਸਿਧਵਾਚ॥ ਚਲਰੇਬਾਲੇਤੁਝੇਗੋਰਖਕੇਪਾਦਲਗਾਵੇ॥ਜਨਮਮਰਨਤੇਰ
ਹਿਤਹੋਵੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਤੇਰਾਗੁਰੂਗੋਰਖਦੇਖਿਆਹੈਜਿਸਅਉਧਦਧ ੧
ਈਹੈਆਪਨੀ॥ਸਿਧਨਾਥਜਤੀਪੁਕਾਰੇਹਮਰੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣ
ਭੂਤਦੇਅਤਿਕੇਦੇਹਾਰਿਰੋਗੀਭੂਤਦਾਭੀਫਿਰਆਇਆ॥ਫੇਰਲਹੂਰੀਪਾਆਇਆ
ਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਆ॥ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਦਿਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸ॥ਲਹੂਰੀਪੇਕ
ਹਿਆ॥ ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਤਿਆਗੀਕਿਉਤਿਆਗੇਵਣਜਬਿਵਹਾਰਾ॥ਕਹੁਕਉ
ਉਦਿਆਨੀਹੂਏਕਿਉਛੋਡੇਮਤਾਪਸਾਰਾ॥ਲਹੂਰੀਪਾਗੋਰਖਪੁਤ੍ਰਕਹਿੰਦਾਹੈਸੁਣੋਨਾ
ਨਕਤਪਾ॥ਜਿਹਕਾਰਣਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਭਟਕਤਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਵਾਚ॥ ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਿਜਕਮਾਈਸਹਿਜੇਬਣਜਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸਹਜੇਹੀਉ
ਦਿਆਨੀਹੂਏਸਹਜੇਮਤਾਪਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅਉਧੂਤਕਰਤਾਰਕੇਪੂਤਾ॥ਸੁਣਲ
ਹੂਰੀਪਾ॥ਆਪਨਿਰੰਜਨਨੇਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੇਲੇਹਾਂਤਿਸਅਗਮਅਗਾਧਨੇਤਾਂ
ਲਹੂਰੀਪਾਭੀਗਇਆ॥ ਗੋਰਖਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਬਾਲੇਤਾਂਲਹੂਰੀਪੇਕਹਿਆ
ਨਾਥਜੀਓਹੁਤੋਕਦੀਂਅਟਕਦਾਨਹੀਪਾਜੋਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਤ
ਪਾਤਾਪੂਜਨੇਲਾਇਕਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਪੂਤਗੋਪੀਚੰਦਮੈਂਜਾਣਦਾ
ਹਾਂਪਰਇਨਾਸਿਧਾਂਕਾਅਭਿਮਾਨਉਤਰਨੇਦੇ॥ਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਗੁਰੂਜੀਪਾ
ਸਆਇਆ॥ਆਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਓਸ ਆਦੇਸਸੋਹੇਬਾਲੇਆਦੇਸ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਦੇਸਸੋਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਏਕੰਕਾਰਕੇਆਦੇਸਹੇ

੨੧੬ ਚਰਪਟਨੇਕਹਿਆ॥ ਕੌਨਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਾਖਟਭੂਲ
ਈਕਹਾਬਿਛਾਈਬਿਸਰਾਮਕਹਾਕਰਤੇਹੋ ਚਰਪਟਕਹਿਆਏਹੁਗਿਆਨਕਹੋਗੁ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਆਸਨਬੈਸਨਕਾਇ
ਅਭੀਤਰਨਾਮਹਮਾਰਭੋਜਨਾਖਿਮਾਸੂਤਕੇ
ਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਵਾਈਜੋਜਨਾਖਟਤੂ
ਲਾਈਦਸਵੇਦੁਆਰੇਤਹਾਂਕਰੋਬਿਸਰਾਮਾ॥
ਨਾਨਕਬੋਲੈਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥਾਐਸਾਕਥੋ
ਗਿਆਨਾ॥ ਚਰਪਟਨਾਥਭੀਫਿਰਗਿਆਜਾ
ਇਗੋਰਖਨਾਥਕੋਕਹਿਓਸੁ ਸੁਣੋ ਨਾਥਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰਹੈ ਗੋ
ਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਹਾਂਚਰਪਟਨਾਥ ਜੀਮੈਂ ਜਾਣਤਾਹੋਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰਿੰਗਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈਂਜਾਤਾਹੋਂ ਦੇਖਾ ਉਹਕੈਸਾਕਹੈ ਤਮਕਕੇ ਆਇਆ ਆਇਕੇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸਕ
ਰਕਹਿਓਸੁ ਹਾਥਫੜੀ ਸ੍ਰੀਮੁਖਮੈਂ ਬਾਤਕੋਨ ਰੇਬਾਲੇਤੂੰਕੌਨਹੈਂ ਆਪਨਾਨਾਮਬਤਾ
ਓ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਂ ਸੁਣਰੇਬਉਦੂਹਮਾਰਾਨਾਉ॥ ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਹੈਬਨਾਉ॥ ਤੂੰਭੀਭੂਲਾ
ਗੋਰਖਭੂਲਾ॥ ਅਉਧਵਧਾਈਮਨਮਾਹਿਫੂਲਾ॥ ਏਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਨਕਨਾਉਂ॥ ਆ
ਪਨੇਗੁਰੂਕੇਬਲਬਲਜਾਉਂ॥ ਸ੍ਰਿੰਗਨਾਥਵਾਚ॥ ਬਿਨਾਰਿਕਨਾਈਦੀਪਕਜਲੈ
॥ ਬਿਨਾਦੂਧਾਕਿਉਬਾਲਕਪਲੈ॥ ਬਿਨਾਧਨਖਾਕਿਉਤੀਰਚਲਾਵੈ॥ ਬਿਨਾਚਰਨ
ਕਿਉਨਗਾਸਿਧਾਵੈ॥ ਸ੍ਰਿੰਗਪੂਛੇਸੁਣਰੇਬਾਲੇ॥ ਬਿਨਕੁੰਜੀਕਿਉਖੂਲੈਤਾਲੈ॥ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਉਲਟੇਕਉਲਦੀਪਕਜਲੈ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਤਬਬਾਲਕਪਲੈ॥
ਸੁਰਤਥਾਪੀਤਾਤੀਰਚਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨਲੇਨਗਾਸਿਧਾਵੈ॥ ਬੋਲੈਨਾਨਕਸੁ
ਣਸ੍ਰਿੰਗਬਾਲੇ॥ ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਤਾਂਖੂਲੇਤਾਲੇ॥ ਸ੍ਰਿੰਗਨਾਥਭੀਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਾਹੋਕੇ
ਚਲਾਗਿਆ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਤਾਂਕੋਈਨਿਰੰਕਾਰਹੀਹੋ ਤੇਰੇ-
ਅਗੇਕੋਈਨਾਹੀਠਹਿਰਸਕਦਾ ਜੀ ਰੜੇ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇ ਏਤਾ ਹੀ ਵਡਾਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆਹੈਬਿ
ਨਾਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਡੀ ਦਿਸਟ ਤਲੇ ਕਾਈ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ-
ਜੋਗੀਈਜੁਗ ਬੀਤਗਏਹੈਨ ਅਤੇਕਈ ਸਾਧ ਭਗਤ ਵਡੇਵਡੇ ਪਰਮੇਸਰਦੇਬਣਾ
ਏਹੋਏਜ ਤਕੇਹੈਨ ਪਰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਦੇਹਵਿਚਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਹੋਇਆ ਪ
ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਭਗਤਾਂਵਿਚ ਏਦਕੋਈਨਾਹੀ ਮਰਦ

ਨਾ ਅਸਾਨੂੰਹੀ ਕਰਤਾਰਏਥੇ ਲਿਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਭੀ ੨੧੧
ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇਆਹੇ ਤਾਂ ਓਥੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਮੀਨਾਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸੋਲਾਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਲੰਘਕੇ ਮੀਨਾਪਰਬਤ ਉਤੇ ਜਾਇ ਪਹੁਤੇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਦਸਹਜਾ
ਰ ਜੋਜਨਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ
ਮਿਲਿਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਓਹੁ ਮਿਲਿਆਹੈ ਜਿਸ
ਦੇ ਆਸਰੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਕੋ ਸਤਾ ਦੇ ਰਹਿਆਹੈ ਜਹਾਂ ਤਕ ਸਰਬ ਪਉ
ਣ ਪਾਣੀਹੈ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਹੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚਹੈ ਅਗਨੀ ਮਿਟੀ ਉਸਦੇ ਕਹੇ ਵਿਚਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਉਸੀਦਾ ਆਸਰਾਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਉਸਦੀ ਸਤਿਆ ਵਰਤਦੀਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜਿਦਾ ਕਹੀਦਾਹੈ ਸੋ ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਕੇਹਾਹੈ ਤੇ ਉਸਦਾ

ਆਸਣ ਕਿਥੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਲਾਲਹੈ ਪਰ ਉਸ ਲਾਲੀਨ
ਲ ਹੋਰ ਲਾਲੀ ਲਗਦੀ ਨਾਹੀ ਤੇ ਉਨਾਦੇ ਰੋਮ
ਸੁਵਰਨ ਰੰਗਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਰੋਮਾਨਾਲ ਸੋਨਾ
ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਦੇਖਦੇਂਦਾਹੈ ਤੇ ਰਸਨਾ ਬੀਬੋ
ਲਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚੋ ਏਹੋ ਆਵਾਜ
ਨਿਕਲਦੀਹੈ ਜੋ ਗਾਹਰ ਗੰਭੀਰ ਗਾਹਰ ਗੰ
ਭੀਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨਹੈਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਬਿਨਾ ਏਹੁ ਨਿਸਾ ਕੌਣ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ
ਰਜੀ ਹੁਣ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਸਿ
ਧਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਹੋਂਦਾਹੈ ਦੇਖ ਕਾਈ ਸਾਇਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਸਿਧਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਰੇ ਸਿਧੋ ਸੰਘਰਨਾਥ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਨਾਥਜੀ ਹੁਕਮ ਕੋਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਉ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਘਰਨਾ
ਥ ਕੁਛ ਬੋਲਨ ਕੀ ਸਕਤਹੈ ਤਾਂ ਸੰਘਰਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾਹੈ
ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜਾਵੋ ਨਾਥਜੀ ਸੰਘਰਨਾਥ ਗੋਰਖਨਾਥ ਪਾਸੋਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਾ
ਸ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਮਾਈ ਮੁਰਿ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੋਲਿਓ ਨਾਹੀ ਹੋਠ
ਵਿਚ ਮੁਸਕਾਇਆ ਫੇਰ ਸੰਘਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਰੇ ਮਾਈ ਮੁਰਿ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉ ਨਾਹੀ

੨੭੯ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੀ ਮੂੜ੍ਹਾ ਗੋਰਖ ਕਹੀਏ ਜਿਸਨੇ ਤੁਝੇ ਅਕਲ ਨਹੀ ਦਿਤੀ ਹਾਥ
ਫਹੋੜ੍ਹੋ ਕੀਨੀ ਢੂੰਢਾ ਬੁਰਤ ਬੁਧ ਸਭ ਛੀਨੀ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ਕਰ ਗੋਤ ਲਜਾਇਓ ਤੈ
ਸ੍ਰੀ ਜੋਗ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇਕੇ ਜਨਮ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਗੁ

ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਸੰਘਰਨਾਥ ਤੂੰ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਡੂਬਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰੈਨਾ ਵਿਚ ਲਲੀ ਜਾਣਿਆ
ਹੈ ਤੂੰ ਝੂਠਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸੰਘਰਨਾਥ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਬੋਲਿਆ ਕੇਹੜੀ ਜੁਗਤ ਕਾਮ ਗਵਾਇ
ਆ ਕਵਣ ਜੁਗਤ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਿਸ ਤਰਾ ਜੀਤਾ ਅਤੀਤ ਕਿਸ ਤ
ਰਾ ਭਏ ਤੇ ਲੋਭ ਕਿਸ ਤਰਾ ਛਡਿਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਤੇ ਕਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਕਵਨ ਜੁਗ
ਤ ਤੇ ਮੋਹ ਨਹੀ ਵਿਆਪੇ ਹੰਕਾਰ ਕਿਸ ਤਰਾ ਨਹੀ ਤਪਾਵਦਾ ਸੰਘਰਨਾਥ ਆਹੇ ਕ
ਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ।
ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ ਸਬਦ ਕੀ ਜੁਗਤ ਸੇ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੀ ਹੈ
ਸਤ ਆਣੀ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀ ਤਾਲਿਆ ਹੈ ਤਿਨੇ ਗੁਨੀ ਮਿਟ ਗਏ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਹੋਏ ਸੰਤਾਂ ਦਾ
ਸੰਗ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਲੋਭ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲ ਟਲ
ਗਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕ ਦੇਖਿਆ ਮੋਹ ਦੂਰ ਹੋਆ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ਹੂਏ ਤਾਂ ਹੰਕਾਰ ਦੂ
ਰ ਹੂਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈਂ ਸੁਣ ਸੰਘਰਨਾਥ ਫੇਰ ਸੰਘਰਨਾਥ ਬੋਲਿਆ
ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਕੇਹੜੀ ਜੁਗਤ ਕਰ ਰਹਿਏ ਹੋ ਦਰਬਾਰ ਮੇਂ ਕੈਸੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਓਹੁ ਕੌਨ ਜੁ-
ਗਤ ਹੈ ਦਰਗਹ ਨਾ ਪਾਵੈ ਕਿਸ ਜੁਗਤ ਸੇ ਮੇਲ ਮਿਲੋਗੇ ਸੰਘਰਨਾਥ ਪੂਛੇ ਹੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਰੰਗ ਦਿਸਰੀਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ। ਮਾਨਤਿ
ਆਗਕੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਠਹਿਰੇ ਹੈਂ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਪਹੁੰਚੇ ਹਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਰ
ਸਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੀ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤ ਸੰਗ ਨੇ ਮਿਲਾਇ ਲੀਏ ਹੈਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈਂ
ਸੰਘਰ ਅੰਧੋ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਰੰਗ ਦਿਸਰੀਦੇ ਤਾਂ ਸੰਘਰਨਾਥ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਵਡਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੇ
ਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪਹਾੜੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕੇਹੀਅ
ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੁਪਾ ਹੈ ਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੋ
ਤੀ ਹੈਨ ਅਕੇ ਹੀਰਾ ਪੰਨਾ ਲਾਲੁ ਜਵਾਹਰ ਹੈਨ ਏਸ ਪਹਾੜੁ ਦਾ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਹੰਦਾ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਹੈ ਏਸੇ ਦਾ ਸੱਤੇ ਕਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਉਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਹੋਈ

ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ ਸੁਮੇਰ ਤੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਉਤਾਵਲਾ ਨ ਹੋਹੁ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਗੋਰ
ਖਨੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਜਾ
ਓ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇਖਣੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਝਗੜਾ ਕਰਨੇ ਕੋ
ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਕੋ ਭੇਜਦੇ
ਹੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਭੀ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀਸਰ ਹੋ ਵੋਹੁ ਭੀ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੇਖਣਾ
ਖੋਜਣਾ ਕਿਆ ਹੈ ਇਕ ਬਾਰ ਖੋਜਿਆ ਦੋਇ ਬਾਰ ਖੋਜਿਆ ਕਹੋ ਤੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿ
ਆਵਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਐਸੀ ਤਰਾਂ ਲਿਆਵੋ ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਕਰ ਆ
ਵੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕ ਤਿਸ ਕੋ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਤੇ ਨੀ
ਵਾ ਹੋਇ ਜੇ ਆਪ ਜੈਸਾ ਹੋਇ ਯਾ ਆਪ ਤੇ ਊਚਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਓਹ ਸੇਵਕ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਆਗੇ ਨੀਵ ਚਲੀਏ ਅਰ ਓਹ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸਮਝ ਕਰ ਨਿਵ ਚ-
ਲੇ ਅਰ ਜੇ ਆਪ ਸੇ ਊਚਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤੋ ਨਿਵੇ ਨਹੀ ਤੋ ਨਾ ਭੀ ਨਿਵੇ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਕਹੇ ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਤੁਸਾਂ ਕੁਛ
ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਘੁਘੂ ਨਾਥ ਤੋ ਬੋਲਤਾ ਹੀ ਨਹੀ ਚਰਪਟਨਾਥ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਏਕ ਜੈਸਾ
ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਖੇਸੂ ਪੇਨੂ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-
ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੋਗੀਸਰ ਭਲਾ ਕੀ
ਆ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਚਿਰੰਤਾ ਰਬ ਕੀਆ ਜੋਗੀ ਮੋਹੁ ਛੋਡਾਈ ਏਹੁ ਮਾਹੋ ਕਹਿ ਕਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਕੋ ਹਾਥ ਲਾਵਨੇ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾ

੨੮੦ ਫ ਦੇਖਕਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕੇ ਹਾਥ ਪਕੜ ਲੀਏ ਆਪਨੇ ਹਾਥ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਪ
ਰ ਖੇ ਮੂੰਹੋ ਭੀ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਉ ਮੰਗਲਨਾਥ ਪੂ
ਰਨ ਜੋਗੀਸਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮ ਕੌਣ ਮਨੋਰਥ ਆਏ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੰਗ
ਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਹਮਾਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਅਬ ਚਲੋ ਸਿਧ ਮੰ
ਡਲੀ ਮੇਂ ਦਰਸਨ ਲੇਵੋ ਅ ਤੇ ਦੇਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਲਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ ਭੀ
ਸਹਿਜਾ ਸਿਉ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਮੰ ਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਾਰੀ ਰ ਜਾਇ ਹੈ ਜੋ ਕਰੋ ਜੀ
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤੋ ਈਹਾਂ ਤੁਮਾਰੀ ਭੁਗਤ ਲਿਆਵੈਂ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਭੁਗਤ ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਉ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ਆਤਮਰਾਉ ਸਾਂਤ
ਭਈ ਜਬ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਤ ਹੀ ਆਤਮ ਅਘਾਇਆ ਸੁਣ ਮੰਗਲਨਾ
ਥ ਏਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ਹਮਰਾ ਤੁਮਰਾ ਏਕ ਅਧਾਰੀ॥ ॥ਮੰਗਲਨਾਥ ਫਿਰ ਗ
ਇਆ ਪਰ ਆਪ ਭੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਖੁਸੀ ਕਰ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਅਚਰਜ ਜੋਗੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਭੇਖ ਵਿਚ ਸਭੇ ਇੱਕੋ ਜੇਹੇ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਕੋਟ ਮਧੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਅੱਧ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਭੇਖ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸਭੇ ਪੂਰਨ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸਭਾ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਉਧਰ ਜਾ
ਵੈ ਪਰ ਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਤੇ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੰਭੂਨਾਥ ਇਕ ਸਿਧ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਆਪ ਕੋ ਬ
ਹੁਤ ਬਹੁਤ ਛਿਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਓਹ ਫਿਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਲ ਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਓਹ ਮੰਗਲਨਾਥ ਪਾਸੋ ਭੀ ਵਧੀਕ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਗਲਨ
ਥ ਸਿਧਾਂ ਵਿਚ ਨਾਹੀ ਭੇਖ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਦਾ ਸਿਖ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਭੇਖ ਕਿਉ ਲੀਤੋ ਸ-
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਹੀ ਮਿਲ ਗਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰ
ਤਾਰ ਆਪਨੀ ਫਲ ਛਿਕ ਲਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੇ ਕਰ ਸਕੇ ਓਹ

ਭਾਣੇਦਾਸਾਹਿਬਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਨਜਰਕਰਤਾਰਨੇਤੁਹਾਨੂੰਹੀਬਖਸੀਹੈ-
ਤਿਚਰਨੂੰ ਸੰਭੂਨਾਥਭੀ ਆਇਆ ਪਰਕਿ੍ਤਰਆਇਆਇਕਮੁੰਦ੍ਰਾਇਕਫਰੂ
ਆਬੈਰਾਗਣਲੈਆਇਆ ਆਵਦਾਹੀਕਹਿਓਸ ਆਦੇਸਹੋ ਬਾਲਾ ਆਦੇਸ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸ ਆਓ ਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀ।
ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਚ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੋਫਰੂਆਰਾਖੋਹ ਹਾਥਲੇਹੁਬੈਰਾਗੀ।ਗੋਰਖਨਾ
ਥਕੇਚੇਲੇਹੋਵਹੁਬਿਘਨਨਾਕੋਊਲਾਗੀ।ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਬਾਲੇ।ਦਰਸ
ਨਦੇਖਤਤੂਟੇਤਾਲੇ।੧॥ਕਾਇਆਅਸਥਿਰਧਰਨਨਪਰਸੀਜਬਲਗਧਰਨਅ
ਕਾਸਾ।ਸੋਲਾਕਲਾਂਸੰਪੂਰਨਹੋਵਹੁਉਲਟਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ।ਸੁੰਨਸਹਿਰਕਾਮਾਰ
ਗਪਾਵੋ।ਅਚਰਜਰੂਪਦਿਖਾਈ।ਸਤਿਸੰਤੋਖਮੈਂਰਹੈਸੁਹੇਲੇ ਅਗਮਨਉਨਿਧਪਾ
ਈ।ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤੇਰਾਜਨਮਸਕਾਰਥਾ।ਜੇਤੂਮਗੁਰਗੋਰਖਕੋਥਾ
ਪੇਤਥਪਾਵੋਪਰਮਪਦਾਰਥਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਹਮਰੀਮਤਾ
ਮਸੂਰਤ ਸੋਹਮ ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ।ਫਰੂਆਹਾਥਨਾਲੇਵਹੁਕਥਹੂਨਾਮਪਵੈਭੇਖਾ
ਰੀ।ਬਿਘਨਹਮਾਰੇਸਗਲੇਭਾਗੇਹਿਰਦੇਸਚਚਿਤਾਰੀ।ਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀ
॥ਇਕ,ਨਿਰੰਜਨਦਰਸਨਪਾਇਆਫਿਰਤਾਸਦਾਅਰੋਗੀ।ਕਾਇਆਮੇਰੀਜੁ

ਗਜੁਗਅਸਥਿਰਸਚਖੰਡਿਮੈਂਵਾਸਾਹ
ਮਰੀਕਾਇਆਕਦੇਨਾਪਰਸੀਬਿਨਸੇਧਰ
ਨਆਕਾਸਾ।ਸੁੰਨਸਹਿਰਮੈਂਅਸਥਿਰਕੀ
ਆ ਅਚਰਜਰੂਪਹਮਾਰਾ।ਸਤਸੰਤੋਖਹ
ਮਾਰੇਪਾਜੀ ਨਉਨਿਧਖਜੀਵੁਆਰਾਂ।ਕ
ਹੈਨਾਨਕਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਾਪੂਰਨਗੁਰੂਹਮਾ
ਰਾ।ਗੋਰਖਜੈਸੇਕੋਟਤੇਚੇਲੇਮਾਰੈਖੜੇਦਰ
ਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਚ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਤੁਮਾਰੀਦ੍ਰਿਸਟਨਆਵੈ
ਤੂੰਤੋਵਡਾਅਹਿਕਾਰੀ।ਕਿਨੈਨਬਿੰਦਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਕੋਨਕਹੀਐਮਹਿਤਾਰੀ।
ਕਉਣਭੂਤਲਾਗਾਹੈਤੁਝਕੋ ਤੂੰਤੋ ਅਉਰਾ ਬਉਰਾ।ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀਸਭਬਉਰਾ
ਨੀਮੁਖਤੇਬੋਲੈਕੋੜਾ।ਸਿਧਬੁਧਕੋਮਾਨੈਨਾਹੀਨਾਥਜਤੀਸਭਨਿੰਦੇ।ਤੂੰਕਹੁ
ਕੌਨਬਡਾਈਪਾਵੈ ਉਪਜੇਮਾਟੀਗਦੇ।ਸਾਧਪੀਰਸਭਹਰਿਕੇਕੀਏ ਉਨਆਪੇ
ਬਣਤਬਨਾਈ।ਉਨਕੋਨਿੰਦੇਕੌਣ ਤੂੰਕਹੀਐਕਿਆਤੈਰਿਧਸਿਧਪਾਈ।

੨੮੨ ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣ ਨਾਨਕਭੁਝਕਉਗੁਰੂਨਾਮਿਲਿਆ।ਆਵਤਜਾਵਤਭ੍ਰਮਤਥ
ਕਾਗਰਭੈਜੂਨੀਗਾਲਿਆ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਗੋਰਖਕੋਹਮਸਬਦਾਜਾਨੈ
ਨਾਦਰਹਮਾਰੀਪੂਰੀ।ਮਹਾਦੇਵਕੀਬਿੰਦਤੇਉਪਜੇਥੇਨਾਹੋਇਜਤਨੁਹੀ।ਹਮਕੋਭੂਤ
ਲਾਗਾਹੈਕੈਸਾ।ਸਿਧਸਾਧਕਸਭਉਸਕੇਕੀਏਵਹੁਭੂਤਹੈਐਸਾ।ਦੇਵਮੋਨਾਅ
ਰਤਪੇਰਖੀਸਰਸਭਉਸਕੇਕੀਏਬੰਦੇ।ਏਕਾਮਾਈਏਕਾਮਲਮੂਤਾਨਿਗਮਲ
ਕਹੁਰੇਗਏ।ਸਾਧਪੀਰਸਭਭਾਈਮੇਰੇਜੋਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੈ।ਸਿਧਜਤੀਸਭ
ਬਉਰੇਦੇਖੇਉਸਕੋਕਦੀਨਜਾਨੈ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਤੂੰਸੰਭੂਨਾਥਾ।ਹਮਗੁਰਪੂਰਾ
ਮਿਲਿਆ।ਨਿੰਦਹਮਾਰੀਜੋਜੋਕਰਤੇਓਇਗੁਸਾਥੇਗਾਲਿਆ।੧।ਸੰਭੂਨਾਥਭੀ
ਫਾਹੋਇਕੈਉਠਗਿਆ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇ
ਪੂਛਾਕਿਉਨਾਥਜੀਜਬਾਬਦੋਹੋਕੋਨੇਕੇ
ਨੇਬਚਨਕੀਆਹੈ ਤੈਨੇਸੁਣਿਆਹੈਕੋਨ
ਬਚਨਹੈ ਸੰਭੂਨਾਥਨੇਕਹਿਆ ਓਹਤੋਐ
ਰੀਆਬਉਰੀਆਂਗਲਾਂਕਰਦਾਹੈ ਫੇਰਗੋ
ਰਖਨਾਥਕਹਿਆਕਹੁਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀਤਾਂ

ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ ਆਪਨੇਬਿਰਦਕਹਿਣਕਹੀਨਹੀਜਾਂਦੀਪਰ
ਜੇਸਚਕਉਝੂਠਕਹੀਏ ਤਾਂਪਤੇਗਾਰਹੋਵੀਦਾਹੈ ਓਹਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਹੀਤੁਮਆਪ
ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂਸੰਭੂਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਥਜੀਮੰਗਲਨਾਥਕੁਛਉਸਕਾਅੰਗਰਾਖ
ਤਾਹੈ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣੋਜੋਗੀਸੋਰੇਤੁਮਾਰੇਕਹੇਤਾਂਓਹਕੁਛਕਮੀ
ਨਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁਬਾਤਜੋਗੀਸਚਾਕੀਆਨਾਹੀ ਜੋਭਲੇਕਉਬੁਰਾਕਹੀਐ ਗੋਰਖਨਾ
ਥਜੀਕੇਪਾਸੋਪੁਛਦੇਖੋ ਸੰਭੂਨਾਥਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਜੀਤੁਮਭੀਉਸੀਕੇਚੇ-
ਲੇਜਾਇਹੋਵੋ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆ ਸੰਭੂਨਾਥਜੀ ਏਕਬੇਰੀਕਿਆਦਸਵੇ
ਗੀ ਐਸੀਬਾਤਕਾਦੇਖਕੇਈਨਾਹੀ ਅਤੇਸਾਧੌਕੇਆਗੇ ਸਾਧਹੀਨਿਵੈਂਗੇਚੋਰੋਕੇ
ਆਗੇਚੋਰਹੀਨਿਵੈਂਗੇ ਅਹੰਕਾਰੀਲੋਕਨਾਸਾਧੋਕੇ ਆਗੈਨਹੀਨਿਵਤੇਸੁਣੋਸੰਭੂ
ਨਾਥਜੀਇਨਬਾਤੋਂਕੇਕਹੇਜੋਗਪੂਰਾਨਹੀਹੋਤਾ ਤੁਮਪੂਛਦੇਖੋਗੋਰਖਨਾਥਪਾ
ਸੋ ਤਾਂਸੰਭੂਨਾਥਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕਰਗੋਰਖਨਾਥਜੀਸੇ ਲਗਾਪੂਛਣ ਕਿਉਗੁ
ਰੂਜੀ ਮੰਗਲਨਾਥਕਿਆਕਹਿਤਾਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਗੋਪੀਚੰਦਨੇਕਹ
ਆ ਅਰੇਭਾਈ।ਸਿਧੋਨਾਥੋਜਤੀਓ ਤੁਮਆਪਨੇਘਰਮੇਂਕਿਆਝਗੜਾਮੇਲ

ਹੈਓਹ ਜੈਸਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਹੈ ਤੁਮ ਆਪੇਹੀ ਦੇਖਲੇਵੋਗੇ ਤੁਮਕੋ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਕੁਛ ਸਰੀਕਤ ਤੋ ਨਾ
ਹੀ ਪਣੀ ਕਿਆ ਹਮੀ ਤੁਮੀ ਸਾਧ ਸਿਧ ਹੈਂ ਔਰ ਭੀ ਸਭੀ ਨਿਰੰਜਨਕੇ ਕੀਏ ਹੂਏ ਹੈਂ ਅਤੇ
ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਕੋ ਇਉ ਹੀ ਬਨੀਹੈ ਆਪਸ ਤੇ ਸਭਕੋ ਭਲਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇ ਆਪ ਤੇ
ਸਭਕੋ ਊਚਾ ਜਾਣੈ ਏਹੁ ਨਾ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਂਹੀ ਯਾਤ੍ਰਸੀ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਔਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੰ
ਭੂਨਾਥ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਜਲ ਗਿਆ ਗੋਰਖਨਾਥ ਮੋਨ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾ

ਥ ਕਹਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦ ਜੀ ਤੁਮ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ
ਪੀ ਚੰਦ ਨੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੋ ਪੂ
ਰਾਹੀ ਕਰਤੇ ਹੋ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰ
ਣੀ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਹਿ
ਜ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਕਰੀਏ ਭਾਲਿਓ ਸਤਿਪੁਰਖੋਂ
ਕੇ ਬਚਨ ਹੈਨ ਜੋਗੀ ਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ
ਹੈਨ ਇਕੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ਹੈਨ ਫਕੀਰੋਂ ਕਾ ਬਿਰਦ
ਸਭ ਏਕ ਜੈਸਾ ਹੈ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਾ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਐਸਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਕੋ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲਨਾ ਹੈ ਆਹੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਸੁਮੇਰ ਊਪਰ ਖੜੋ ਹੋਏ
ਅਗੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਅਗੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਅ ਜਤੀ ਸਭ ਬੈਠੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗਿਆ
ਨਧਿਆਨ ਕੀਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਹਾਂ ਜਾਇ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ
ਦਿਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਜੋ ਹੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾਂ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸ ਅਗ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਓ ਨਾਨਕ ਤਪ
ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕੀਆ ਗੋਰਖ ਕੀ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਰਚਾ ਹੋ
ਈ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀ ਆ ਕੇ ਭੇਖ ਲੇਵੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਹਿਰੋ॥ ਗੁ
ਰੋ ਹੋਵਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮ ਸਗੁਰੇ ਹੈਂ ਨਿਗੁਰੇ ਨਹੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਕੌਣ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕ

੨੮੪ ਰਤਾਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਓਹੁ ਕਿਸ ਸਿਫਤਮੈਂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਿਆ ਆਦਿ ਸਚ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚ ਹੈਭੀ ਸਚ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀ ਸਚ ॥੧॥ ਹੇ ਨਾਥਜੀ ਓਹੁ
ਸਚ ਸਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਸਿਫਤਮੈਂ ਮੇਰਾ ਭਰਭੁਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤ
ਪਾ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਓਹੁਭੀ ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਅਸੱਤ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਛ
ਜੀਵਹੁ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਕਹੀਏ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ ਜੀਵ ਤੋ ਜਨਮਤੇ ਮਰਤੇ ਹੈਂ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਕਰ ਦੁਖੀ ਸੋਗੀ ਪੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਬਹੁ ਕੁਵੁਰ ਬਾਸਨਾ ਕਰਕੇ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੰਕਟ ਭੋਗਤੇ ਹੈਂ ਅਵਗੁਣਹੁ ਕੇ ਜੰਜੀਰਹੁ ਸਾਥ ਬਾਂਧੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਕਰਮ ਕਾਲ
ਕੇ ਹਾਥ ਮੈਂ ਬਾਂਦਰਹੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੀਵ ਪੜੇ ਨਾਚਤੇ ਹੈ ਫਿਰਤੇ ਹੈਂ ਬਿਸਰਾਮ ਨਹੀ ਪਾਵ
ਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸਤ ਸਰੂਪ ਕੈਸੇ ਕਹੀਏ ਸਤ ਸਰੂਪ ਓਹੀ ਏਕ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਤਾਰਾ ਚ
ਲਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਊਹ ਅਸਤ ਕਬੀ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਬਹੁੜ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਹੈ ਸੁਖਮ ਤੇ ਪਰਮ ਸੂਖ
ਮ ਹੈ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹੈ ਭੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਆਪਨੇ ਅਨੰਦ ਕਰ ਆਨੰਦ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਵਹੁ ਕੀ ਡੋਰ ਤਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਮੈਂ
ਹੈ ਐਸਾ ਕਰਤਾਰ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਤਪਾਜੀ ਜੀਵ ਕਰਤਾਰ
ਨਹੀ ਤੋ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਤੋ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਨਾਥਜੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜੀਵ
ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕੋ ਬੀਮਸਾ ਥਥ
ਧੀਏ ਸਮੇਸਿਰ ਅੰਨਜਲ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਤਖਤ ਕੀ ਲਾਇਕ ਨਾਹੀ ਕਮਲਾ
ਹੋਨੇ ਕੇ ਸਬਬ ਤੇ ਜਬ ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਵੈਦ ਔਖਧ ਦੇਵੈ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਤਖਤ ਕੀ ਲਾ-
ਇਕ ਹੋਇ ਏਹ ਜੀਵ ਅਗਿਆਨ ਸਿਉ ਮਿਲਕਰ ਬਾਮਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਇ ਗਏ
ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੈ ਏਹੁ ਅਉਖਧ ਖਾਵੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਭੇ
ਦ ਭਰਮ ਸਭ ਉਠ ਜਾਵੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਰੂਪ ਕਰ ਗਿਹ
ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੰਗਰਨਾਥ ਤਪੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇਹੋ ਭੰਗਰਨਾਥ ਨੇ ਮ
ਦ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਕਹਾ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੰਗਰਨਾਥ ਏਹੁ ਕੈਸਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਭੰਗਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ
ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਪੀਏ ਤੇ ਲਿਵ ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੰਗਰਨਾਥਜੀ
ਏਹੁ ਕਿਉਕਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭੰਗਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਭਠੀ ਸਾਜੇ ਲਾਹਨ ਮਾਤੋ ਕਸ
ਕੋ ਬੀਚ ਸਮਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ਨਲੀ ਹੁਇ ਚਲਤੀ ਤਬ ਜਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ
ਸੁਣਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਦਿਸਟ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਸਭ ਕਾਟੇ ਸਗਲੀ ਭਰਮ-

ਤਖੋਵੈ।ਹੋਮਤਵਾਲੇਸਦਕੇਮਾਤੇਮਗਨਹੋਇ।ਲਿਵਲਾਗੀ।ਸੁਰਤਬੀਧਨਾਚਲਤੀ-
ਕਥਰੂੰਦਰਥਾਰਥਨਾਬੈਰਾਗੀ।ਐਸੇਸਾਹਿਜਾਫਿਰੇਮਤਵਾਲਾਦੂਖਸੁਖਦੋਇਨਿਵਰੇ

ਜਹਾਦੇਖੇਤਹਾਏਕੋਸੁਆਮੀਹਿਰਦੈਅੰਤਰਧਾਰੈ।ਲਾਹਾਪੂੰਜੀਸਾਬਨਿਬਾਹੇਪੰਜ
ਅਖਰਖਾਲੀਖੇਪਨਜਾਵੈ।ਝੂਗਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਬਤੂੰਦਰਸਨਪਾਵੈ।
ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਗਿਆਨਧਿਆਨਕੀਭਾਹਣਮਾਂਗੀਕਰਨੀਕੀਕਸਪਾਈ
ਭਾਉਭਾਨੀਮੈਂਪ੍ਰੇਮਸਮਾਣਾਬ੍ਰਹਮਕੀਅਗਨਜਲਾਈ।ਸਿਧੋਹਮਮਦਕੇਮਾਤੇ
ਨਾਹੀ।ਜੋਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਕਿਨਮਤਵਾਲਿਓਮਾਹੀ।ਸੁਰਤਨਲੀਭਾਉਬ
ਸਨਕੀਨਾਅੰਤਰਧਾਰਚੁਆਈ।ਦਾਇਆਸੁਰਾਹੀਸਹਿਜਪਿਆਲਾਗੁਰਮਤਪੀ
ਵਹੁਭਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਫਿਰੈਮਤਵਾਲਾਏਕਰੰਗਮਹਿਖੇਲੈ।ਜਹਦੇਖਾਤਹਿ
ਏਕਸਰੂਪੀਮਾਰਗਪਾਇਆਚੇਲੈ।ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀਸਿਧਹੁਆਠਪਹਿਰਲਿ
ਵਲਾਗੀ।ਨਾਨਕਦਾਸਤਹਾਂਮਤਵਾਲਾਜਹਏਕੰਕਾਰਬੈਰਾਗੀ। ਫੇਰਕਹਿਆਸਿ
ਧਾਰਾਮਕਲੀਵਿਚ। ਧਨੋਜੋਬਨਕੀਕਰੇਨਾਆਸਾ।ਪਗਤਿਆਅਗਿਨਲਾਵੈ
ਪਾਸਾ।ਨਾਦਬਿੰਦਲੈਘਟਹੀਭੀਤਰਜਰੈ।ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਾਰਬਤੀਕਰੈ।ਬੋ
ਲੈਪਰਬਤਸਤਸਰੂਪਾ।ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ।ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗਰਹੁਕ
ਰੈ।ਜਪਤਪਸੰਜਮਭਿਖਿਆਕਰੈ।ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰਾ।ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰਾ।ਬੋਲੈਈਸ
ਮਾਤਸਰੂਪਾ।ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ।ਸੋਔਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈ।ਆਪਾ।ਭਿਜਨਾਭਿਖਿਆਕਰੈ॥

੨੮੬ ਸੈਂਤਾਪਾ॥ਅਉਹਟਪਟਣਕੀਭਿਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਰਹੈ॥ਬੋ
ਲੈਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋਪਾਖੰਡੀਜੋਕਾਇਆਂਪਖਾਲੈ॥ਕਾਇਆਕੀ
ਅਗਨਬ੍ਰਹਮਪਰਜਾਲੈ॥ਸੁਪਨੈਬਿੰਦਨਦੇਈਝਰਨਾ॥ਤਿਸਪਾਖੰਡੀਕਾਜਨਮਨ॥ਬੋ
ਲੈਚ੍ਰਪਟ॥ਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਾਸ॥
ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਵਾਸ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਵੈਗੰਢ॥ਤਿਸਉਦਾਸੀਕਾ
ਪੜੈਨਕੰਧ॥ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋਬੈਰਾ
ਗੀਜੋਉਲਟੈਬ੍ਰਹਮਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮਾ॥ਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈਧਿਆ
ਨਾ॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਾ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪ
॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾ॥ਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਾ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿ
ਆਖਾਜੈਭੁਗਤਾ॥ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਨਸੁਅਖਰਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆ
ਉ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਸਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰਕਉਲਹੈ॥ਛਿਅਵਰ-
ਤਾਰੇਵਰਤੈਪੂਤਾ॥ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਾਹੇਭਿਖ
ਆਮੰਗਣਜਾਇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥
ਚਰਪਟਵਾਚ॥ ਕਾਮਤਿਆਗਲੋਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗਲੋਲੋਭਤਿਆਗਲੋਮੋਹ॥
ਹੰਕਾਰਤਿਆਗਲੋਮਮਤਾ॥ਤਿਆਗਲੋਚਰਪਟਬਚਨਅਪਾਰ॥ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਨਕਾਮਤਿਆਗੋਨਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗੋਨਗੀਤਿਆਗੋਲੋਭਮੋਹਹੰ
ਕਾਰ॥ਨਾਤਿਆਗੋਮਮਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਭੋਗਕਰਣੇਨਾਨਕਬਚਨਅਪਾ
ਰ॥ ਚਰਪਟ॥ ਸਿਵਪਗਟੇਸਕਤੁਗਵਾਉ॥ਮਨਸਾਨਧਿਰਾਉ॥ਤਿਸਨਾਹਿਰ
ਇ॥ਮਨਕੋਪਰਬੋਧਲੇਦਰਸਨਪਾਉ॥ਬਿਭੂਤਲਗਾਉ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗਲੋਤੇ
ਬਡਭਾਗੀ॥ ਚਰਪਟਕਹੈਨਾਨਕਤਪਾਜੀਸੰਸਾਰਤੇਪਾਰਭਏਹੈ॥ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ॥ਸਿਵਕੋਪਰਗਟੇਸਕਤਨਾਗਵਾਉ॥ਮਨਸਾਨਧਿਰਾਉ॥ਤਿਸਨਾਗਵਾਉ
ਦਰਸਨਪਾਉ॥ਬਡੇਭਾਗਹਮਾਰੇ॥ਤਬਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕਹੈ॥ਸੁਣਚਰਪਟਤੋਂਸੰ
ਸਾਰਤੇਪਾਰਪਰੈਗੋ॥ਅਰਹਮਾਰਾਗੁਰੂਏਕੰਕਾਰਹੈ॥ਦੂਜੇਨੂੰਜਾਣਦੇਨਾਹੀ॥ਪੰਜੇ
ਤਤਪੰਜੀਪਰਕਿਰਤਤੀਨੇਗੁਨਚਾਰਅੰਤਕਰਨ॥ਨੌਂਇੰਦ੍ਰੇ॥ਸਤਹਮਬੰਧਬੋਰੋਂ
ਦਾਇਕੀਹਮਰੇਆਗੇਖੜ੍ਹੇਹੈਂ॥ਪੰਜਾਸਪੰਜੜ ਭਾਗਬੋ॥ਨਾਨਕਤਪਾਬਡਭਾਗ-
ਬੋ॥ਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥ॥ਫੇਰਘੂੰਘੂਨਾਥਬੋਲੇ॥ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ॥ਘੂੰਘੂਨਾਥਜੀ
ਤੁਮਬੋਲਤਾਕਿਉਨਾਹੀ॥ਘੂੰਘੂਨਾਥਚੁਪਕਰਰਿਹਾ॥ਕੀਜਾਪੈ॥ਓਹੁਕੈਸਾਭਇਆ

ਬਿਨਾ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰ ਕਰੋ ਘੁਘੂਨਾਬ ਬੋਲਣਹਾਰ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕੀ ਰਹਿਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ੨੯੭
ਏ ਘੁਘੂਨਾਬ ਬੋਲਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਦਰਸਨ ਅਛਾ ਸਰਮਨਾ ਜਾਣੇ ਕਿਆ ਜਾਨੀਏ ਕੈਸਾ ਹੈ
ਘੁਘੂਨਾਬ ਕੇ ਪਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਏਕ ਪਛਾਨੋ ਘੁਘੂਨਾਬ ਬੋਲਿਆ ਘੁ
ਘੂਨਾਬ ਪਾਇਬੋ ਜਤੀ ਨ ਸਾਧਬੋ ਸਿਧੇ ਨਾਬਬੋ ਬੋਲਬੋ ਪਕੜਾਇਬੋ ਸਿੰਙੀ ਨਬ-
ਜਾਇਬੋ ਨਾਉ ਨ ਕਹਾਇਬੋ ਸੁਰਤ ਨਾਠਹਿਰਾਇਬੋ ਗੁਰੂ ਨਾ ਕਹਾਇਬੋ ਚੇਲਾ ਪਾਇਣਾ
ਲਗਾਇਬੋ ਨਾਦ ਅਨਾਹਦ ਭਰਮ ਸੁਣਾਇਬੋ ਸਭ ਏਕੰਕਾਰ ਖੇਲਬੋ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
ਨਾ ਮੇਲਬੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਇਬੋ ਊਚ ਨੀਚ ਨਾ ਕਹਾਇਬੋ ਹਿਰਦੇ ਪਰਗਾਸਬੋ ਏਕ
ਬਾਤ ਬੋ ਘੁਘੂ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਮ ਸਾਧਬੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਘੁਘੂਨਾਬ ਕੇ ਚਰਣਾ ਕੋ ਦੌੜੇ ਤਾਂ ਘੁਘੂਨਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆ ਤੁਧ ਜੀ
ਦੂਸਰਾ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਬ ਜੀ ਏਕ ਜਾਨਿਆ ਤਾਂ ਤੁਮੇ ਪਛਾਨਿਆ
ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨਾ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ ਅਗੇ ਘੁਘੂਨਾਬ ਮੈ ਓਹੀ ਤਾਂ ਘੁਘੂ
ਨਾਬ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਸ ਮੈ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਖਰੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਫੇਰ ਰ
ਬਾਨਾਬ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਰਬਾਨਾਬ ਨਹੀ ਬੋਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਉਤਾਵਲੀ ਸੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬ
ਨਕੀਆ ਬੋਲ ਰਬਾਨਾਬ ਤੁਮਾਰਾ ਸਤ ਕੋ ਨਾਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਮੂਰਤ ਅਛੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਬਿਨਾ ਬੋਲੇ ਕ
ਈ ਸਮਝ ਨਾਹੀ ਸਿਧ ਭੀ ਨਾਬ ਭੀ ਜਤੀ ਭੀ ਬੋਲੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਕਿਉ ਨਹੀ ਬੋਲਤੇ ਰਬਾਨਾ
ਬ ਬੋਲਿਆ ਬੋਲਣਹਾਰਾ ਬੋਲੇ ਤੋਲਣਵਾਲਾ ਤੋਲੇ ਖੇਲਣਹਾਰਾ ਖੇਲੇ ਅਟਕ
ਣਹਾਰਾ ਅਟਕੇ ਭੁਟਕਣਵਾਲਾ ਭੁਟਕੇ ਸ੍ਰਟਕਣਵਾਲਾ ਸ੍ਰਟਕੇ ਗਾਵਣਵਾਲਾ ਗਾਵੈ
ਸੁਣਨਵਾਲਾ ਸੁਣੇ ਰਬਾ ਕਹੈ ਏਕੋ ਏਕ ਧਿਆਓ ਏਕੰਕਾਰ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ
'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ' ਜਨਨੀ ਕਰਨੀ ਰਹਿਨੀ ਚਲਨੀ ਗੁਰੂ ਏਤੇ ਸਭ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿ
ਨਾ ਪਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਰਬਾਨਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਦੂਸ
ਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਹੀ ਸੁਖਰੂਪ ਹੈ ਦੂਜਾ ਜੇ ਜਾਣੈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਬਾਨਾਬ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਆਪਸ ਮੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਹੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤਾਂ ਘੁਘੂਨਾਬ ਰਬਾਨਾਬ ਮੰਗਲਨਾ
ਬ ਗੋਪੀਚੰਦ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਬੜੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮ ਨਿਹ
ਲ ਹੂਏ ਆਜ ਹਮ ਕੋ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਬ
ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਬਹੁਤ ਲੋਚਦੇ ਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੂਆ ਜੁ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿ
ਚ ਦਰਸਨ ਲਾਹਾ ਹੂਆ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੂ

੨੯੮ ਆਹੇ ਤੂ ਸਾਡੇਵਿਚਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਕੋਈ ਭੇਦਨਾਹੀ ਏਹੁਬਾਰਤਾਹੋਈ ਤਾਂਸੁਰਤਸਿ
ਨਿਰਤਸਿਧ ਕਲਾਸਿਧ ਹੋਰਕਿਤਨੇਹੀ ਸਿਧ ਤਮਕ ਉਠੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇਕਹਿ
ਆ ਹੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀ ਏਹੁਸਿਧਕੈਸੇਹੰਕਾਰਕਰਤੇਹੈਂ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਨਾਥਜੀ
ਤੁਮਦੇਖੋਤਮਾਸਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕੁਛਏਹਨਾਤੇਕਮਤੀਨਾਹੀ ਤੁਮਮੋਨਿਲੈਮੇਂਰਹੋਤਮ
ਸਾਦੇਖੋ ਏਹੁਕੈਸੇਸਰਮਿੰਦੇਹੋਵਹਿਗੇ ਉਨਾਸਿਧਾਨੇਕਰਾਮਾਤਾਲਾਈਆ ਮ੍ਰਿਗਾਨਿ

ਉਡਾਈ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਉਡਾਈ ਸਿੰਙੀਉਡਾਈ ਫਹੂਆ ਉਡਾਈ ਜਿਤਨੇਸਿਧ ਤਮਕਮੇ ਹੋਏ
ਥੇ ਸਭਨਾਨੇ ਆਪੋਆਪਨੇ ਸਾਜਉਡਾਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮਚਲੇਹੋਇਕੇਦੇਖੇ ਤਾਂਸਿ
ਧਾਂਨੇਕਲਲਗਾਈ ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਕਿਆ ਭਇ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਉਡਹੋਕੌਂਸ ਹਮਾਰੀ ਹਮਦੇਖੇਂ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ਇ
ਤਨਾਕਹਿਨੇਤੇਕੌਂਸ ਉਡੀ ਅਸਮਾਨਮੇਂ ਜਾਇਕਰ ਮਿਰਗਾਨੀਕੋ ਮਾਰਉਤਾਰਾ ਸਿਧ
ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏ ਸਿੰਙੀਭੀ ਪੁਕਾਰੀ ਕੌਂਸ ਸਭਨਾਪਰ ਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਹੂ
ਆਹਰਗਏ ਸਾਰੇਸਿਧ ਸਰਮਿੰਦੇਹੋਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਹਸੇ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿ
ਆਕਿਉ ਗੋਰਖਨਾਥਜੀ ਦੇਖਾਨਾਨਕ ਤਪੇਕਾ ਤਮਾਸਾ ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਕੇ ਉ
ਗਲ ਗਗਨਮੰਡਲ ਆਕਾਸਮੇਂ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇਹੈਂ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕੇਪਤ੍ਰ ਕਿਤਨੇ ਇੰਦ੍ਰ
ਧਾਰਾਕਿਤਨੀ ਬਰਸਤਾਹੈ ਸੁਮੇਰਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇ ਜ਼ੋਰਹੈਂ ਜਗਤਮੇਂ ਰਤੀਕਿਤਨੀ
ਦੇਵਤੇਕਿਤਨੀਕਲਾਮੇਹੈਂ ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਸੁਣੋਨਾਨਕਜੀ ਤੁਮਕਿਤਨੀਵਾਰੀ ਆ
ਏਹੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੇ ਚਾਰਉਂਗਲਕਾ ਗਗਨਮੰਡਲਹੈ ਆਕਾਸਮੇਂਤਾਰੇ ਬਨਾ
ਸਪਤੀ ਕਉਪਤ੍ਰਦੋ ਇੰਦ੍ਰਨਉਧਾਰ ਬਰਸਤਾਹੈ ਸਵਾਸੇਰਕਾਸੁਮੇਰਹੈ ਜਗਤਮੇਰ
ਤੀਏਕਕਾਕਮਲਮੇਂ ਦੇਵਤਾਇਕਹੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕਜੀ ਸੁਣੋਗੋਰਖਨਾਥ ਹਮਏਕਵਾਰੀ-
ਆਏਹੈਂ ਫੇਰਬਿਬਿੜਬੋਲਾ ਗੁਰੂਕੌਨ ਚੇਲਾਕੌਨ ਮੂਲਕੌਨ ਮੇਲਕੌਨ ਕੇਹੜੀਵ

ਸਤਲੈ ਅਕੇਲੇ ਗਹਿਤੇ ਹੋ ਕਾਇਆ ਕਾਹੇਕੀ ਪਿੰਡੁ ਕਵਨੁ ਹੈ॥ਤਿਸਪਰਕੌਨਪੁਰਖਕੀ- ੨੯੯
ਅੰਤ੍ਰਿਕਥੀਬੋਲੇਕਥਕਥਖਾਇ॥ਕਿਸਸਬਦਕਰਹੇਨਾਨਕਜੀ ਅਮਰਪੁਰੀਜਾਤ
ਹੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਬਦਗੁਰੂ ਸਬਦ ਧੁਨਚੇਲਾ॥ਮਨਮੂਲਪਵਨਸੰ
ਗਮੇਲਾ॥ਤਤਵਸਤਲੇਰਹੇਅਕੇਲਾ॥ਕਾਇਆਪਉਣਪਾਣੀਕੀਪਿੰਡਾ॥ਤਿਸ
ਪਰਸਭਗੁਰੂਕੀਅੰਡਾ॥ਸਤਕਬਿਓਕਬਿਆਖਾਇ॥ਇਹੁਸਬਦਹੋਖਿੰਥੜਾਅਮ
ਪੁਰੀਜਾਇ॥ ਖਿੰਥੜੋਵਾਚ॥ ਕੌਨਨਗਰੀਕੌਨਰਾਜੇਕੌਨਲੋਕਵਸਤੇਹੈਂਰਾਜੇਕੌਨ
ਮਹਿਤਾਕੌਨ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕਜੀ ਨਗਰੀਕੀਆਬਾਤਾ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਕਾਇਆਨਗਰੀਨ
ਉਸੁਲਤਾਨਪਜਿਵੇਖਪਰਧਾਨਫਿਰਤੇਹੈਂ ਮਨੂਆਰਾਜਾਪਉਣਮਹਿਤਾਲੇਹੁਖਿੰਥੜਾ
ਨਗਰੀਕੀਆਬਾਤਾ ਖਿੰਥੜੋਵਾਚ॥ ਕਹਾਂਵਸੈਮਨੂਆਕਹਾਂਵਸੈਪਉਣਾ॥ਕਿਸਕੀ
ਓਟਘਟਤਾਲਬਜਾਵੈਪੰਚਾਕਾਗੁਰਕੌਨਅਹਾਰਕੈਭੋਗੈਹੇਤਪਾਜੀ ਸਬਦਕਾਬੀ
ਚਾਰਦੇਵੋ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਹਿਰਦੈਵਸੈਮਨੂਆਨਾਭਵਸੈਪਉਣ ਪਵਨਕੀਓਟ
ਘਟਤਾਲਬਜਾਵੈਪੰਚਾਕਾਗੁਰੂ ਤਤ ਅਗਨਭੋਗੈ ਅਹਾਰਲੇਖਿੰਥੜਾ ਸਬਦਕਾ
ਬੀਚਾਰ॥ ਖਿੰਥੜਾਵਾਚ॥ ਕਿਤਮੁਖਆਏਕਿਤਮੁਖਜਾਏਕੈਸੇਨਾਨ੍ਹੀਕੈਸੇਸੋ
ਧਕਾਇ॥ਸੋਖੀਕਰੇਪਉਣਾਕੌਨਮਣੀਕੌਨਦੁਆਰ ਦੇਹੁਤਪਾਜੀ ਸਬਦਕਾਬੀਚਾ
ਰ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਉੜਮੁਖਆਏਦੁਖਣਮੁਖਜਾਵੈਨੌਸੈਨਾੜ੍ਹਸੋਲਾਂਸੇਸੋਧਿ
ਜਸੋਖੀਕਰੇਪਉਣ ਅਸਿਭਮਣੀ ਅਚਿੰਤ ਦੁਆਰ ਲੇਹੁਖਿੰਥੜਾ॥ਸਬਦਕਾਵੀਚਾਰ
॥ਖਿੰਥੜਾਵਾਚ॥ ਕਿਤਪਰਚੇਲਾਗੈਬੰਧ ਕਿਤਪਰਚੈਪੜ੍ਹੈਨਕੰਧਾ॥ਕਿਤਪਰਚੈ
ਸਸੀਸੂਰਫੂਟੈ॥ਕਿਤਪਰਚੈਮਾਇਆਮੋਹਤੂਟੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਮਨਪਰਚੈਤਉਲਾਗੈਬੰਧਾ॥ਪਉਣਪਰਚੈਤੌਪੜ੍ਹੈਨਕੰਧਾ॥ਗਿਆਨਪਰਚੈ ਤੌ ਸਸੀ
ਸੂਰਫੂਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਤਾਮਾਇਆਮੋਹਤੂਟੈ॥ ਖਿੰਥੜੋਵਾਚ ਆਦੇਸਕਿਸ
ਕਉਆਦੇਸਾ॥ਆਦਿਕਾਕੌਨਉਪਦੇਸਾ ਮਨਕਾਕੌਨਵੇਸਾ ਗਿਆਨਗੁਰੂਕੌਨਾ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਆਦੇਸਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਆਦੇਸਾ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕਾਅਨੂ
ਪਉਪਦੇਸਾ॥ਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਵੇਸਾ॥ਗਿਆਨਕਾਗੁਰਸੰਤੋਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੰਚਰਨੀ
ਲਾਗੀਏਤੌਪਾਈਏਮੋਖਾ॥ ਊਰਮਧੂਰਮਨਾਥਆਇਆ ਪਰਬਤੇਗੁਸੇਨਾਲ
॥ਧੂਰਮਨਾਥਵਾਚ॥ ਅਗਜਲਾਵੈਜਲਮੈਡੋਬੋ ਚਿਲਕੇਸਾਰਕਸਾਈ॥ਐਸੇ
ਦੂਖਲਗਾਵੈਤੁਮਕੋਧਰਤੀਬੀਚਗਡਾਈ॥ਏਕਤਮਾਚਾਮਾਰੇਐਸਾਮਾਰਸਾਥਰ
ਲਾਈ॥ਐਸਾਦੇਖੋਜੋਰਹਮਾਰਾ ਸਗਲੇਪਾਉਲਗਾਈ॥ਕਹਿਆਹਮਾਰਾਮਾਨੇ

੨੮੦ ਨਹੀਅਬੀਡਰੇਤੁਮਛਾਈ॥ਜੇਤਾਜੋਰਧਰੈਹਮਆਪਨਾਤੁਮਕੋਮਾਲਮਨਾਹੀ॥
ਧੂਰਮਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਹਮਰੀਮਾਨਰਜਾਈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਂਘਰਬਾਧਭੋਜਨਸਾਰਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਪੀ
ਵਾਧਰਤੀਹਾਂਕਚਲਾਈ॥ਧਰਤਰਾਜੀਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੈਟਕਚੜਾਈ॥ਏਤਾਤਾ
ਣਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਜਿਸਊਪਰਸਚਨਾ
ਮਵਡਿਆਈ॥ ਊਰਮਨਾਥਵਾਚ॥ ਊਰਮਬੋਲੈਤਤਾਵਿਰੋਲੈਸੁਣਹੁਨਾਨਕਮੇਦੀ
॥ਕਿਉਕਰਵਸਤਪਰਾਪਤਹੋਈਕਿਨਪਾਈਤੁਝਗੋਈ॥ਆਪਬਖਾਨੈਭੇਦਲਾ
ਜਾਨੈਗੁਰਬਿਨਬੁਝਨਹੋਈ॥ਸਿਧਮਿਲੇਬਿਨਬੁਧਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋ
ਈ॥ਊਰਮਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਭਪਾਜੀਗੁਰਕੋਸਿਰਪਰਥਾਪੋ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀ
ਚਰਨੀਲਾਗੋਤੀਨਲੋਕਮਹਿਜਾਪੋ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਮੇਦੀਕਹੀਏਏਕੰਕਾਰ
ਤੀਨਲੋਕਕੋਪਾਲੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੋਨਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਕੇਨਾਲੇ॥ਤਿਸ
ਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਵਸਤਪਰਾਪਤਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਰਮਪਛ
ਾਨੈਮੇਲਨਾਰਹੀਆਕਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬੁਧਾਸਿਧਸਭਹਾਜਰਜਨਮਸਕਾਰਥਪ
ਇਆ॥ਰਿਤਜਨਨੀਬੂੰਦਪਿਤਾਮਿਲਕਰਤੇਠਾਟਬਣਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣ
ਊਰਮਮੂਰਖੇਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਹੀਜਾਨਾਸੁਣਗੋਰਖਭ
ਰਮਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੰਗਨਾਥਵਾਚ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੌਨਗੁਰੂਕੌਨਦੇਸਕੌਨਭੇਸਜੋ
ਗਮਕੇਜੋਗੀਭੋਗੀਕੇਰੋਗੀਹਰਖੀਕਿਸੋਗੀਸੁਣੋਤਪਾਜੀਕੌਨਪ੍ਰਕਾਸਤੇਮਿ
ਟੈਜੰਜਾਲਾ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਖਿਮਾਮਾਤਾਸੰਤੋਖਪਿਤਾਸਚਗੁਰੂਕਰਤਾ
ਰਕਾਰੋਹੋਤਾ॥ਬੈਰਾਗਪੂਰਦੇਸਸਗਲੇਭੇਸਜੰਗਮਨਜੋਗੀਭੋਗੀਨਾਰੋਗੀਹਰਖੀ
ਨਾਸੋਗੀ ਓਅੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਉਮਿਟੇਜੰਜਾਲੋ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਵਾਚ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਹਿਰੇਝੋਲੀਲੇਵੈਮਸਤਕਧੂਰਲਗਾਓਕਾਯਾਂਅਜੀਤਸਦਾਹੀਰਹੇ-
ਖਿੰਥਾਹੰਢਾਵੈਹਾਥਮੈਂਢੌਂਣੀਡੰਡਾਰਾਖਹੁਤੌਸਿਧਾਮਹਿਜਮਾਤੀਹੋਵੈਸਗਲ
ਜਗਤਕੋਜੀਤੇਆਦੇਸਆਦੇਸਸਭਸਿਧਾਂਕੋਕਹੇਭੁਗਤਭੰਡਾਰਾਲੈਕੇਝੂਰੇ
ਮੁਖੇਨਾਦਵਜਾਵੈਨਾਥਨਾਓਹੋਇਬੈਠੇਜੁਗਾਜੁਗਾਮੈਰਿਧਸਿਧਲਗਾਵੈਸਗ
ਲਸਿਧਤੇਰੇਆਗਿਆਵਰਤੀਹੋਵੈਂਗੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਪਾਵੈਏਕਾਮਾਊਕੇਚੇਲੇ
ਹੋਵੈਂਗੁਲਾਤਜੋਗਕੇਚੇਲੇਸੰਸਾਰਕੇਭੰਡਾਰੀਕਹੀਓਭੂਮਦੀਵਾਨਸਗਲੇਤੇਰੇਸਿ
ਰਪਰਹੋਰਕੋਈਪਰਧਾਨਨਹੀਹੋਇਗਾਤੇਰਾਹੁਕਮਸਭਤੇਊਚਾਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨ

ਚਲੇਗਾਖੰਡਖੰਡਮੇਆਸਣਬੈਠੇਲੋਕਲੋਕਮੇਂਭੰਡਾਰਾਚਲੇਗਾਚਉਰਾਸੀਲਖ
ਤੁਮਰੇਬਚਨਮੇਂਬੰਧੇਰਹੇਤੁਮਾਰੀਸਿਸ੍ਰਸ਼ੇਰਲੇਰੋਆਪਣਾਕਰਨਾਕਰਕੇਵੇਖੋਆਪਣੇ
ਰਿਦੇਮੇਂਬਿਚਾਰੋਪ੍ਰਣਤਗੋਰਖਸੁਣੋਤਪਾਜੀਐਸੀਕਾਰਤੁਮਾਰੀ॥ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਵਾਚ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੰਤੋਖਸਰਮਪਤਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਾਖਿੰ
ਥਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾ
ਤੀਮਨਜੀਤੈਜਗਜੀਤ॥ਆਦੇਸਤਿਸੈਆਦੇਸ॥ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਿਅਨਾਹ
ਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ॥ਭੁਗਤਗਿਆਨਦਇਆਭੰਡਾਰਣਘਟਘਟਵਾਜਹਿਨਾ
ਦ॥ਆਪਨਾਥਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗਦੁਇ
ਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸ॥ਆਦਿਅਨੀਲ
ਅਨਾਦਅਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ॥ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਚੇਲੇਪ
ਰਵਾਣ॥ਇਕਸੰਸਾਰੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਾਣ॥ਜਿਵਤਿਸਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿ
ਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਹਨਾਨਦਰਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦੇਸ॥ਆਦਅਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ॥ਆਸਣਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾ
ਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸ-
ਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸਤਿਸੈਆਦੇਸ॥ਆਦਅਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ
॥ਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਮਈਹਾਂਕਿਉਕਰਆਏਥੇਕਿਆਮਨੋਰਥਹੈਆ
ਪਣਾਮਨੋਰਥਕਹੋਹਮਪੂਰਾਕਰੇਂਗੇ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਹਮਕੋਜਬਥਾਪੁਸੂਰਾਮਿ-
ਲਿਆਪੂਰਾਗੁਰੂਤਬਸਾਰੇਮਨੋਰਥਸਾਡੇਪੂਰਨਭਏਹੁਣਕੋਈਊਣਤਾਨਾਹੀਰਹੀ
ਸਿਧਬੁਧਭਰਮੇਸਭਲੋਈਸੁਣੋਗੋਰਖਤੁਝੇਦੀਖਿਆਦੇਵੇਨਾਨਕਕਹੈਸਚਸਮੇ
ਉ ਗੋਰਖਚੁਪਕੀਆਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪੇਕੋ
ਉਪਦੇਸਦੀਆਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਨਾਥਹਮਾਇਨਕੋਦੇਖਤੇਥੇਦੇਖਾਪੂਰਨਪੰ-
ਡਤਹੈਕਿਕਾਚਾਪਿੰਡਹੈਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜੈਸਾਦੇਖੀਏਤੈਸਾਕਹੀਏ
ਫਕੀਰੀਕਾਬਿਰਦਐਸਾਹੀਹੈਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਤੁਮਸਤਿਕਹਿ
ਤੇਹੋਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕੋਈਅਗੇਭੀਜਾਹਿਗਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਅਗੇਵਣੀਆਕਜਾਹਗਾਹੈਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਚਲੋਗੁਰੂਜੀਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਿ
ਆਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਹਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਏਥੇਜੋਆਏਸੋਨਾਥਹੀਆ

੨੯੨ ਏ ਅਤੇ ਅਸਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਉ ਨਾਥ ਚੁਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਅ ਜਤੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਠੀਕ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਸਭ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਹੀ ਭੇਸ ਹੈਨ ਏਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਹੈਨ ਤੈ ਨੂੰ ਦਸਾਂਗੇ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਕੌਣ ਜੁਗਤਾ ਕੌਣ ਭੁਗਤਾ
ਔਰ ਜੋਗੀ ਕੌਣ ਹੈ ਕੌਨ ਲਛਣ ਤੇ ਅਛਨ ਤੇ ਜੋਗ ਕੌਨ ਪਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ॥
ਨਾਮ ਭੁਗਤਾ ਸਤ ਜੁਗਤਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਰ ਹੋਬੇ ਔਰ ਗੀਪ੍ਰੀਤ ਲਛਨ ਉਪਦੇਸ ਅਛਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ
ਗ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਵਾਚ॥ ਧੰਨੋ ਹੇ ਤਪਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨਪਛ ਧੰਨ ਹੈ ਸੁਧ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਪੈਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲ
ਗੇ ਹਥ ਲਾਵਣ ਤਾਂ ਆਪਸ ਮੈਂ ਚਰਨੀ ਹਥ ਲਾਏ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤੇ ਤਪਾ ਜੀ ਅ
ਜ ਸਫਲਾ ਧਾਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਇਸ ਮੈ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈਂ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਐਸੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈ ਅਰ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਮੈਂ ਭੇਦ ਨਹੀ ਹਮ ਤੋ ਏਹੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕ
ਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਐਸੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਨੇ ਮਗਿਲਨ
ਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਤਪਾ ਦੇਖਿਆ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੈਸਾ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਥੇ ਤੈ
ਸਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹਮ ਤੋ ਇਉ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮ:-
ਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇ ਜੈਸਾ ਧਰੀਏ ਹੂਏ ਹੈਨ ਜੋਤਿ ਨੇ ਮੈਂ ਅਰ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਮੈ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਆਸਣ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਤਾਂ ਬਡੇ ਉਚੇ ਬਚਨ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨ
ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਏਹੁ ਉਚੇ ਬਚਨ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਕਰ ਪਿਛਨ
ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਏਹੁ ਅਸਲੀ ਨਾਥ ਆਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ੧ ਗੋਰਖਨਾਥ
੨ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ੩ ਚਰਪਟਨਾਥ ੪ ਮਗਿਲਨਾਥ ੫ ਘੁਘੂਨਾਥ ੬ ਗੋਪੀਨਾਥ ੭
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ੮ ਸੂਰਤਨਾਥ ੯ ਚੰਬਾਨਾਥ ਏਹੁ ਨੌ ਨਾਥ ਹੈਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੈ
ਨ ੧ ਗੋਰਖ ਜਤੀ ੨ ਦਤ ਜਤੀ ੩ ਹਣਵੰਤ ਜਤੀ ੫ ਲਛਮਣ ਜਤੀ ੬ ਭੀਖਮ ਜਤੀ
ਏਹੁ ਛਿਅ ਜਤੀ ਹੈਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੈਨ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਣ ੧ ਭੰਗਰ ੨
ਸੰਗਰ ੩ ਲੰਗਰ ੪ ਝੰਗਰ ੫ ਊਰਮ ੬ ਧੂਰਮ ੭ ਕਨੀਫਾ ੮ ਹਨੀਫਾ ੯ ਬਹੂਰੀ
ਪਾ ੧੦ ਹਾਜੀ ਰਤਨ ੧੧ ਪੂਰਨ ਨਾਸਕ ੧੨ ਬਿਮਲਕਾ ੧੩ ਜਾਲਕਾ ੧੪ ਖਿਬਕ੍ਰ
੧੫ ਸੁਰਸਿਧ ੧੬ ਨਿਰਤਸਿਧ ੧੭ ਕੇਵਲ ਕਰਨ ੧੮ ਸਮਰਥ ੧੯ ਗਉਨਗੁ
ਆਲ ੨੦ ਅਮਰਨਿਧ ੨੧ ਚਤੁਰਧਾਨ ੨੨ ਕਾਇਬੀਨ ੨੩ ਕੋਲਾਲਨ ੨੪ ਔ-

ਧਨੂ੨੫ ਪਰਬਤ੨੬ ਈਸਰ੨੭ ਭਰਥਰੀਗਲਨੂਤਵੇ੨੯ ਕਲਿਕਾ੩੦ ਸੰਭੂ੩੧ ਅਛ ੨੯੩
ਲਚੈਨ੩੨ ਪਲਕਨਿਧ੩੩ ਪਿਪਲਕਾ੩੪ ਨਾਮਰਮ੩੫ ਗਿਰਬੋਧ੩੬ ਸਾਲਸਾ੩
੭ ਕੇਸਕਰਨ੩੮ ਰੋਲਸਾ੩੯ ਮਗਨਪਾਰ੪੦ ਗ੍ਰਾਕਤੀਸਰ੪੧ ਜਲਨਜੋਤਿ੪੨ ਸੂ
ਰਐਨ੪੩ ਸਿਧਧਸੈਨ੪੪ ਜੋਤਲਗਨ੪੫ ਕਿਲਰ੪੬ ਜੋਤਮਗਨ੪੭ ਬਿਮਲਜੋ
ਤ੪੮ ਸੀਤਲਜਲ੪੯ ਅਪਪਰਧਨ੫੦ ਤੁਲਸੀਜੋਗ੫੧ ਪ੍ਰਿਤਪਾਨ੫੨ ਅਕਲ
ਨਿਰਤ੫੩ ਭੋਲਸਰ੫੪ ਰਾਮਕੁਆਰ੫੫ ਕਿਸਨਕੁਆਰ੫੬ ਬਿਸਨਪਾਤ੫੭ ਸਿ
ਕਰਜੋਗ੫੮ ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ੫੯ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀ੬੦ ਮੀਰਜੰਬੀਲੀ੬੧ ਕੰਧਾਰੀ੬੨ ਕ
ਲਿੰਦ੍ਰਨੈਨ੬੪ ਸੁਰਸਤੀ੬੫ ਗੋਵਰਧਨ੬੬ ਗੁਫਾਵਾਸੀ੬੭ ਅਲਕਾਨਾਸੀ੬੮
ਕਲਕਸੰਗੀ੬੯ ਇਕਰੰਗੀ੭੦ ਕੇਵਲਕਰਮੀ੭੧ ਕਾਮਨਾਸੀ੭੨ ਕੁਲਬਿਲਾਸੀ
੭੩ ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੀ੭੪ ਤੁਰਤਰੰਗੀ੭੫ ਜੋਗਾਹਰੇ੭੬ ਦੀਪਰੰਗੀ੭੭ ਆਪਰੂਪੀ੭੮
ਕਲੇਸਧੂਪੀ੭੯ ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ੮੦ ਖਲਾਮਮੁਗਲਭੋਗੀ੮੧ ਕਿਦਾਰਜੋਗੀ੮੨ ਸਿ
ਭਾਲਕਾ੮੩ ਬਾਰਿਤ੍ਰਸਿਧ੮੪ ਧਰੀਸੈਸਿਧਾਂ ॥ ਏਹੁ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਹੈਨ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਨਾਂਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਪਰ ਜਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਤਾਂ ਨਹੀ ਹੋਈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛ ਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜਤੀ ਕਿ
ਉਨ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਤੀ ਓਹ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇ
ਸਤ੍ਰੀਦੇ ਨਵਾਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਥੰਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੋ ਕੇ ਜਤੀ ਹੈਨ ਏਨਾਂ ਦੀ ਬਿ
ਦ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਮੈਥੁਨ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤ
ਨਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਨਵੇਂ ਸਤ ਦਸਵੇਂ ਜਤ ਯਾਰਵੇਂ ਉਜਾਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ
ਪਿੰਡ ਨਾਗਾ ਸੋ ਕਾਲਾ ॥ ਨਵੇਂ ਦੁਆਰੇ ਥੰਮ ਰਖੇ ਜੋ ਜਤੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸਭ ਨਾਂ ਦੁਆ
ਰਿਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਥੁਨ ਕਰਦੇ ਨਹੀ ਮੁਖੋ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਬਾਰਤਾ
ਨਹੀ ਕਹਿਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕਰ ਸਿੰਤਾਂ ਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਨਾਸਕਾਂ ਕੋ ਕੁਸਬਾਸ ਨਾਂ ਤੇ ਰੋਕਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਈ ਹੋਈ ਬਾਸ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹੈਂ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੂਰਤ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਮਨ ਕੋ ਨਹੀ ਡੁਲਾ
ਵਤੇ ਸਿਫਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਤ੍ਯਾਦਿਕ ਕਰਮ ਜਤੀਆਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੋ ਚਲੋ ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਰਮਤੇ ਹੈਨ ਮੈ
ਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਤਪੇ ਜੀ ਕਉ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਐਸੇ ਜੋਗੀ ਸਰ॰

ਕੇ ਜਾਣਨਾ ਦੇਵੀਏ ਤੌਭ ਲਾਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਘੁਘੂਨਾਥ ਪਾਨਨਾਥ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਇਨ ਸੰਤੋ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮ ਕਿਉਂ ਰਮਤੇ ਹੋ ਈਹਾ ਹੀ ਰਹੋ ਸਿਧ
ਮੰਡਲੀ ਮੇਂ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰੇ ਤੋ ਜੰਜਾਲ ਭੀ ਕਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਏਕ ਜੰਜਾਲ ਹਮਾਰਾ ਕਹੀਏ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕੇ ਪਰਸਨਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮ
ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨਾ ॥ ਸੁਣਾ ਸਿਧੋ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾ ਤਾ ਕੀਏ
ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਆਸਣ ਬੈਸਣ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟਾ ਛੂਟਾ ਕਰਮ ਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਸਗਲੇ ਬਿਧਨ ਪ
ਰਕੇ ਕਾਟੇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਪੈ ਨਜਰ ਹਮਾਰੀ ਦੂਜਾ ਰਿਤਨ ਧਾ
ਰੋ ॥ ਦਸ ਔਤਾਰ ਅਰ ਔਰ ਦੇਵਤ ਵਾਰ   ਵਾਰ ਕਰਤੇ ਰੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਤ ਕੇ ਬਸ ਤੂ
ਭੋਜਨ ਸਹਿਜ ਰੰਗ ਮੇਂ ਖੇਲੋ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੋ ਨਾਥੋ ਸਿਵ ॰ ਸਕਤੀ ਸੇ
ਮੇਲੋ ॥ ੪॥੧॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇ ਐਸਾ
ਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਪਰ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਜਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਸਤ ਮੂਰਤ ਹੋ ਤੁਮ
ਰਾ ਦਰਸਨ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਰੂ-
ਪ ਹੋ ਹਮ ਕੋ ਰਜਾਇ ਦੇਵੋ ਸਿਧਾਂ ਸਾਥ ਗੋਸਟ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਜਪਜੀ ਕਾ ਉਚ
ਰ ਭੀ ਸਿਧਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੂਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਧਾਂ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਕਹਾ ਚਲ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਬਿਆਰ ਪਰਬਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਤਿੰਨੇ ਜਾਇ ਬਿਆਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਸਨਿਆਸੀ ਆਹਾ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬਿਆਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ

ਅਗੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਲੀਮਾ ਪੁਜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁ
ਣ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਬਿਆਰ
ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਅਸੀ ਸਾਢੇ ਸਤ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ
ਹੁਨ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਏਥੇ ਇਕ ਸਿਧ ਹੈ
ਬਤਾ ਅਉਧੂਤ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ
ਸਨਿਆਸੀ ਪੂਜਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਨਾਮ ਉਸ ਕਾ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਹੈ ਉਚੀ ਪ
ਹਾੜੀ ਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖੀਏ

ਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੋਤੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਅਉਧੂਤ ਕੀ ਮਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਥਿਕੇ ੨੯੫
ਹੂਹੈਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਬਾਲਕੇ ਕਹਿਆ ਤੂ ਹਾਜੀਰ ਜਾਇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਧੰਨ ਹਾਂ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹੋ ਬੁਲਾਵੇ ਤੁਸੀ ਇਸ ਤਾਈ ਵਡਾ ਸਾਧੂ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ
ਤੀ ਦੇਹੁ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਸਮਝ ਦੇਖ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜਬ ਲਗ ਦੇਹੀ ਤਬ ਲਗ
ਆਸਾ ਇਉ ਨ ਹੋਇ ਪੂਰਨ ਸੰਨਿਆਸਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਖੇਲ ਚਿਤਰ ਰਾਖੇ ਠਾਇ ਏਕ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣੋ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਅਉਧੂਤਾ ਮੂਰਤਿ ਸਭ ਨਿਰੰਜਨ ਰੂਪ
ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ॥ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਪਛੋਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਜ ਜਿਹਨ ਗੀ ਸੁਭਾਇ ਕ
ਇਆ ਹਮਰੀ ਮੇਲਨ ਨਾਲ ਰਹੀ ਬੋਲ ਤਬ ਚਰਨ ਮੁਰਹੇਤਿ ਆਗੀ ਹਲਚਲ ਕਥੀ ਨਾਥ
ਆਪੇ ਮੋਹਿ ਪੂਰਨ ਸਿਰ ਪਾਰਿਤ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮੇਂ ਨਾਰਾਇਣ ਜਪ ਤਾ ਕ
ਹੇ ਕੇਰ ਸਨਤ ਬਕਤਾ ਦਤ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਪ ਛਿਛੋ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਜਪਾ ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ॥ ਅਜਪਾ ਕਹੋ ਸੋਈ ਜਪ ਦੀਸੈ ਕਿਉ ਨ ਜਪੇ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ
ਜਪ ਕਰਤੇ ਅਜਪਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਰਸਕ ਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਕਾ
ਇਆ ਤਬ ਲਗ ਧਿਆਇ ਬਿਨ ਸੈ ਕਾਇਆ ਤਬ ਏਕ ਦਿਖਾਇ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਸਰੀ
ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਭਗਵਾਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ ॥ ਜਾਪ ਜਪੇ ਸਬ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਨ ਆਵੈ ਦੇਖ ਅਦਿਸਟ ਤਬ ਜਾਪ ਭੁਲਾਵੈ ਕਾਇਆ ਬਾਕੀ ਰਸਨਾ ਬਾਕੀ ਆਪ
ਨਾਰਾਇਣ ਹੂਆ ਸਾਖੀ ਨਾ ਕੁਛ ਜਮਣ ਨਾ ਕੁਛ ਤਪਣਾ ਦਤ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤ
ਪਾ ਕੌਣ ਤੂ ਹੀ ਜਾਪ ਕਿਹ ਕਾ ਜਪਨਾ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥ ਜਪਤਾ ਜਾਪ ਏ
ਕੰਕਾਰਾ ਸਭ ਖਰਤਿੜ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ
ਤੂ ਸਚ ਸਮਾਣੀ ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ ॥ ਸੁਣ ਤਪਾ ਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ
ਪੂਛੇ ਰਿਹਨ ਬਤਾਉ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣਾ ਪਤਖ ਦਿਖਾਉ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਕਿਆ ਸਾਖੀ
ਹੋਵਉ ਸੁਨ ਬੋਲ ਕੇ ਜੋਨ ਮਨਾ ਖੇਦ ਕੋ ਅ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ॥ ਸੁਣਨ ਬੋਲੇ ਤਤ ਦਿਰੇਸ਼
ਜਾਹਰ ਚਿੰਹਨ ਦਿਖਾਵਉ ਕੇ ਗੀਤੇ ਸੁਨਿਆਸਾ ਭਲੋ ਤਿਨ ਕਉ ਧੁਰ ਪਹੁਚਾਵੈ ਬੇਦ
ਜਾ ਸਤ੍ਰ ਕਰ ਦੇਵਤੇ ਭੂਖੇ ਇਨ ਕੇ ਨਨਿਹਰਾਵੈ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੂਰਤਿ ਆਛੀ ਭ
ਕੇ ਪਰਸ ਪਰਸ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ॥ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੈ ਤਤ ਦਿਲ
ਕਿਆ ਸੁਨ ਬਾਤ ਕੇ ਬਕਤਾ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਨਾ ਕਿਸ ਹੂ ਐਸੀ ਕੁ ਮੇਨਾ
ਸਕਤਾ ਮਖਤੇ ਬਰਨ ਓਚਰ ਰਹੀ ਜੇ ਉ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾ ਹੈ ਇਨ ਬਚ ਨੇ ਕੁਛ ਪਾਇ

੨੮੬ ਐਸਾਨਹੀਕੋਇਜਨਮਗਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਸਾਤੇਹਮਾਰਾਭਈਨਜਾਣੈਬੋਲੈਡੂ
ਣਨਰਾਈ॥ਇਕਨਿਰੰਜਨਸੰਗਹਮਾਰੈਆਠਪਹਿਰਗਾਵਾਈ॥ਰੋਮਰੋਮਮੈਰਹੀਬੋਲੈਂ
ਦੂਜਾਔਰਨਾਕੋਈ॥ਐਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਭਰਮਾਣਹੀਸਭਕੋਈ॥ਜੇਦਰ
ਸਨਤਮਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਮੀਨਨਬਹੀਆਮੇਖਾਦਸ੍ਵਅਵਤਾਰਾਨਿਨੈਨਹੀਪਾਇ
ਆਸੋਹਮਪਰਤਖਦੇਖਾ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ॥ ਬਾਣੋਡੇਪਰਤੀਤਨਆਵੈਜੇਪਰਤਖ
ਨਦੇਖੋ॥ਐਸੀਬਾਤਨਾਸੁਣਈਆਂਹੋਖਟਦਰਸਨਕੇਭੇਖੋ॥ਤੂੰਤੋਬਾਤਸੁਣਾਈਅ
ਚਰਜਕੀਅਤਮਨਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ਸੁਆਮੀਕਹੈਸੁਣੋਤਪਾਜੀ ਸੁਣੇਨੂੰਠਕੇਗੀਝੈ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਰੀਝੋਗੇਜਬਨੈਨੀਦੇਖੋਤੁਮਗੋਰਿਤਕਨੇਰੋ॥ਜਟਾਵਧਾਇਕੇ
ਦੇਹੀਜਾਲੀਪਥਰਜੇਸੇਕੋਰੋ॥ਕਬਿਲਖੁੰਬਚੜਾਉਭਾਵੈਉਜਲੋਹੋਇਨਾਜਾਵੈ॥ਨ
ਰੀਦਸਛਿਅਕਰੈਸਿੰਗਾਰਾਕਿਤਨਕਬਹੂਰਾਵੈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ॥ ਦਲੋਤਪਾਨਿ
ਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਤੁਮਕਹਤੇਦੇਖਿਓ॥ਸਾਜਤੁਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰੈਏਹੁਬਿਧਕਿਨੈਨਾ
ਲੇਖਿਓ॥ਅਚਰਜਬਾਤਸੁਨਾਈਤੁਮਨੇਹਮਤੇਭੁਰਮਤਭੁਟਕਾ॥ਰਲਚਲਭੁਪਜੀ
ਠਨਾਪਾਵੈਰਹੇਤਹਮਾਰਾਅਟਕਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਮੂਰਤਲਾਲਸਭ
ਜਹੈਕਾਇਆਜੈਸੇਰੋਮਸਵਰਨਾ॥ਹੀਰਾਮੋਤੀਚਨਦੇਖੀਏਚੰਦਸੂਰਦੋਨੈਨਾ॥ਵਾਂ
ਤਸਦਾਹਰਬਨੇਜਨਾਉਭੁਉਆਬਸਕਬਲਕੋ॥ਨਕਦੀਸਤਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾਦਾਮ
ਨਜੈਸਾਚਮਕੋ॥ਢਲਕਦੇਖੋਤੁਮੋਦਿਖਾਉਤਬਤੁਮਾਨੋਸੁਆਮੀ॥ਨਿਰੰਜਨਨਾਨ
ਕਸਦਾਹਜੂਰੀਆਠੋਪਹਿਰਸਲਾਮੀ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ॥ ਦੇਖੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀ
ਨਾਨਕਜੋਬੋਲੋਸੋਸਾਚੀ॥ਅਬਪਰਤੀਤਭਈਹੈਹਮਕੋਹਿਰਦੇਅੰਤਰਰਾਚੀ॥ਧੰਨ
ਸੁਗੁਰੂਤੁਮਾਰ·ਕਹੀਐਜਿਨਤੁਮਕੋਏਖਦਿਖਾਇਆ॥ਐਸਾਆਗੇਔਰਨਸਾ
ਧੂਜੇਨਾਨਕਤਪਾਬਨਾਇਆ॥ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਖਟਦਰਸਨਸਭਪਬਜੁਦੇ
ਖਤੇਖਤੁਮਾਰਾਉਰਾ॥ਜਾਤਵਰਨਸਭਸੇਵਕਤੁਮ੍ਹੇਤੁਮਸਿਗਨਾਹਿਪਹੁਚਾ॥ਰਿਧ
ਸਿਧਸਭਪੀਛੈਛੋਡੀਏਕਕੀਆਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਦਤਸੁਆਮੀਸਾਚ
ਭੇਖਤੁਮਾਰਾ॥ਏਹੁਸੁਣਕਰਦਤਾਤ੍ਰੇਨੇਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕੀਚਰਨੀਬੰਦਨਾਕੀਤੀਅ
ਪਸਾਵਿਚਬਹੁਤਪ੍ਰਸਿੰਨਹੋਏ ਏਹੁਦੇਖਕੇਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਆਪਸਮੈਂਮੁਸਕਾਏ
ਅਤੇਪ੍ਰਸੰਨ ਏਹੁਸੁਣਕੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਸਤਾਬਿਦੇਹੋਏ ਸਾਢੇਤਿਨਪਹਿਰ
ਪਿਛੋਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸੁਰਤਆਈ ਤੇਕਹਿਆਕਹੁਬਾਲਾ ਅਗੋਕਿਉਕਰਹੋਈ ਅਤੇ
ਅਗੋਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਇਕਕਾਗਭਸੁੰਡਨਾਮਬਡਾਚਿਰਜੀਵ

ਭੁਗਤਾਹੈ ਅਸੀਤਿਸਦਾਵਰਸ ਨਕਰੀਐਗੇ ਏਹੁਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ੨੯੧
ਬਹੁਤ ਪਰਬਤ ਲੰਘਕੇ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਕਥਾ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਸਭ ਸਿਧ ਪੰਛੀ ਆਦੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਸੁਣਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਕਾਗਭਸੁੰ
ਡ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੂਆ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨਾਲ ਹੋਈ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਜਦ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨੇ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਭ ਸਿਧ ਮੁ
ਨੀ ਦੇਵਤਾ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਗਏ ਪੰਛੀ ਆਦੇ ਰੂਪ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਸੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਕਿਸ
ਕਾ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਜੀਆ ਕੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਕਥਾ ਕੀ
ਰਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਆਪ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹ
ਹੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਖੀਸਰ ਜੀ ਏਹ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਸਨ
ਮੁਖ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਸੁਨਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰ

ਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਬਡੇ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਉਤਮ ਸ੍ਰੋਤਾ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਕਈ ਸ੍ਰੋਤਾ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਕੀ ਪਰ
ਖ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਉਤਮ ਸ੍ਰੋਤਾ ਹੋ ਜੋ ਸਬਦਾਂ
ਦੇ ਤਾਤਪਰਜ ਨੂੰ ਲਭਦੇ ਹੋ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਜੋ ਸਬਦ ਦੇ ਤਾਤ
ਪਰਜ ਨੂੰ ਲਭਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਰਸ ਪੀਂਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ
ਰਾਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਛਿਲ ਖਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਰਮਹੰ
ਸ ਰਿਖੀਸਰ ਜੀ ਤੁਸ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਰਿਖੀਸਰ ਹੋ ਜੀ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕਾ
ਗ ਦੀ ਦੇਹ ਕਿਉਂ ਪਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਪਰਤਾਪ
ਕਰ ਮੈਂ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਇਆ ਹੂ ਇਸ ਦੇਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਕਰਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਏਹ ਦੇਹੁ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ
ਹੈ ਅਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਲ ਦੀ ਅਗਨ ਦੀ ਸੋ ਤੇ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਹੋ ਇਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਸ
ਕਤ ਭੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਰ ਮੁਾਇਛਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਜਦੋ ਚਾਹੋ ਤਦੋ ਮਰਾਂ

੨੯੮ ਏਹ ਭੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਹੈ ਬਾਲੇ ਪਛਿਆ ਆਰਖਾ ਜਾ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਗ ਭਸੁੰਡ ਕਹਿਆ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੈਸੀ ਸਰਗੁਨ
ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈਸਾ ਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰ
ਬਾਰ ਸਰਗੁਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਦਨ ਕਾਂਗ ਦੀ ਤਰਾਂ ਬੋਲੈਨਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ
ਗੁਰੋ ਤੂੰ ਮਾਰਾ ਬਚਨ ਸਤ ਹੋਵੇ ਤੁਮ ਸਤਵਾਦੀ ਹੋ ਕਾਗ ਦੀ ਦੇਹ ਮਿਲੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ-
ਦਾ ਜਸ ਨਾ ਵਿਸਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰ ਨੇ ਵਰ ਦਿਤਾ ਤੇਰੇ ਗਰਦੇ ਮੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਿਵਾਸ
ਕਰੇਗੀ ਮਿਤ ਤੇਰੀ ਇਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋ ਚਾਹੇ ਤਦੋ ਦੇਹ ਛਡੈ ਦੇਗਾ ਨਹੀ ਤੋ ਨਾ ਦੇਹ-
ਤਿਆਗੀ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਚੰਡਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਮੇਰੀ ਅਲਿਬਕਾ ਦੇਵੀ ਇਨਕੋ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕਾ ਵਰ ਸੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਰਿਖੀ ਥੇ ਇਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਗ ਕੀ ਦੇਹ ਭਈ ਥੀ
ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਜਪ
ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਚਿਤ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਰਸ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਕਰ
ਕੇ ਇਸ ਦੇਹਿ ਕਾ ਤਿਆਗ ਨ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਮੈਰੇ ਦੇਖਦਿਆ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਰਲੋ ਹੋਈ
ਹੈ ਜਲ ਦੀ ਪਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਲ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਗਨ ਦੀ ਪ੍ਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤ
ਅਗਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੈਸੀ ਪਰਲੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਰੂਪ ਧਰ ਲੈਤਾ ਹੋਂ ਮੁਝੇ ਸੁਆ
ਸ ਕਾ ਸੰਜਮ ਪਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈ ਮੈਂ ਮਰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰੇ ਸਖਿ
ਖੀ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬਡੇ ਚਿਰਜੀਵ ਹੋ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਦਿਆ ਕਈ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕੇਈ ਹੋਵਨਗੇ
ਜਿਨਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਜੀ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਨਹੀ ਆਂਵਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਸੋ ਸਚ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾਗ ਭਸੁੰਡ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੀਤੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕਹ
ੜੀ ਜਾਗਾ ਆਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਸ ਦੇ ਪਰੇ ਧ੍ਰੂ
ਅ ਭਗਤ ਤਿਸ ਦੇ ਪਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੋਤੀ ਸ੍ਰੋਤ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ਇਸ ਬਾਤ ਹੈ ਹੁਣ
ਅਗੇ ਕਉਰ ਲਦੇ ਹਾਂ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋ ਉਡ
ਰੀ ਲੀਤੀ ਅਲਲਾਰੀਨ ਪਰਬਤ ਪਜਾਇ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਲਲਾਰੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾ
ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਲਖਾਰੀਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਇਥੇ ਅਬਲਾਨਾ ਖ ਪੰਛੀ ਦਾ ਥਏ

ਹੈ ਊਨਾਨੂੰ ਅਲਲਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਊਨਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ੨੯੯
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਏਥੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਤਾਵਲਾ
ਨਹੋਹ ਸਭੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈਗਾ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਅਲਲਾ ਪੰਛੀਨਿਆਨ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ-
ਅਲਲਾਚੀਨ ਜੋ ਸ੍ਰਦਾਰ ਪੰਛੀ ਆਹਾ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਕਹਾ ਰਹਿਤੇ ਹੋ
ਕੌਣ ਮੋਨੇ ਰਬ ਈਹਾਂ ਆਏ ਹੋ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਕਿਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਪਿੰਡ ਤੁਮਾਰਾ ਪਕਹੈ
ਕਿਆ ਕਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨੇ ਅਲਲਾਚੀਨ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇਦ
ਰਸਨ ਕੀ ਚਾਹ ਹੈ ਤ ਊਈਹਾ ਆਏ ਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਏਥੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ
ਪਿੰਡ ਕਰਾ ਹੈ ਤਾ ਤੌਂ ਦੂਰ ਜਾਤ ਜੇ ਪਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਬਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕ
ਹੈ ਹੇ ਅਲਲਾਚੀਨ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਆਸ ਹੈ ਤਾ ਅਲਲਾਚੀਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਅਲਲਾਚੀਨ ਤੁਹਾਡੇ
ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਏ ਹਾਂ ਭਲਾ ਹੂਆ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਭਾਇਆ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤਪਾ ਜੀ ਹਮ ਨਿਹਾਲ ਹੂਏ ਹੈਂ ਹਮ ਕੋ ਆਪਨੇ ਕਿਰਤਾਰ ਬਖੀਆ ਹੈ ਹਮਾਰੀ ਨਗੀ-
ਭੀ ਕਿਰਤਾਰਥ ਭਈ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਅਲਲਾਚੀ
ਨ ਕਹਿਆ ਓਹ ਹਮਾਰਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬਡਾ ਭਗਤ ਹੈ ਊਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦ ਭਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਚਲੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਏਕ ਊਰੀ ਪਹਾੜੀ ਪਰ ਆ
ਸਨ ਲਗਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾ ਊਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾ
ਰ ਕਰਤਾਰ ਭਗਤ ਜੀ॥

ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਥੇ
ਸੁਣਕਰ ਤਾੜੀ ਖੁਲ ਗਈ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਈਹਾਂ ਤੋ ਕਿਸੀ ਆਦਮੀ ਕੀ ਗਮਤਾ ਨ
ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੰ
ਦੇ ਹੈਂ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਇਆ
ਹੈ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਆ
ਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਹੈ ਫੇਰ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੌਣ ਬਾਸਨ ਧੋਇ ਆਂਛਾ ਕੀ
ਨਾ ਕੌਣ ਆਂਛਾ ਦੂਧ ਚੋਇਆ ਕੌਣ ਜਾਗ ਪਾਈ ਕਿਸ ਠੌਰ ਰਖ ਕੇ ਦਹੀ ਜਮਾਇਆ ਮ
ਥ ਕੇ ਕੌਣ ਮਖਣ ਕਢਿਆ ਕਿਆ ਤਾਊ ਦੇ ਕੇ ਤਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸ ਤਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ

੩੦੦ ਆਪਨਾਆਪਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਇਸਤਨਕੋ ਧੋਇਕੇ ਅਛਾਕੀਤਾਬ
ਜਸਹਿਪਾਮਾਰੂਪਾ ਦੂਧਧੋਇਆ ਭਗਤਪਰਮੇਸਰਦੀ ਜੋ ਅਗਨੀਤੇ ਤਾਉਕਰ
ਰਾਖਿਆ ਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸਜਾਗਲਗਾਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਮਥਲੀਆ ਮਾਖਨਹ
ਰਿਛਿਪਾਤੇ ਨਿਰਮਲਕਰਕੇ ਰਾਖਿਆ ਸੰਤਾਦਾ ਸੰਗਕਰਨਾਦਹੀਜਮਾਇਆ ਹੈ
ਹੇ ਭਗਤ ਜੀਤੋਂ ਆਦਜੁਗਾਦਿ ਕੀ ਸੂਝਪਨੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
ਹੈਨਜਿਨਾ ਗਿਆਨਦਿਤਾਹੈ ਕੁਲਜੁਗਮੇਂ ਧਿਆਨ ਅਛਾ ਭਗਤਾਹੈ ਕਰਣੀ ਤੇ ਭੇਖ
ਭੀਹਛਾ ਬਿਬੇਕਬੁਧਭੀਹਛਾ ਸੁਣਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਖਅਛੇ ਸਾਧੋਹੇ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ
ਤੁਮਾਰੇਬਾਬਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥ ਧੰਨਨਾਰਾਇਣਹੈ ਰਾਮਧੰਨਹੈ ਜਿਨਾਚਲਤਦਿ
ਖਾਇਆਹੈ ਤੁਮਾਰੀਭਗਤਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਭਈਹੈ ਤਤਕਾਲਪ੍ਰਭਜੀਕਾਰਕੀਨੀ
ਸਾਸ ਸਾਸਤੈਨੋਚਿਤਾਰਿਆਹੈ ਭਗਤਜਨਕਾਕਾਰਜਸਵਾਰਿਆਹੈ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਭਗਤਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਰਾਮਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰਕਲੀਕਾਲਮੇਂ ਵਡਾਭਗਤ
ਕੀਤਾਹੈ ਤੁਹਾਡੇਸੰਜੋਗਤੇ ਬਹੁਤਜੀਆਕਾਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾਤੁਹਾਡਾ ਬਡਾਪਰਤਾਪ
ਹੋਵੇਗਾਐਥੇ ਤੀਕਰ ਤੁਸੀ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇਹੋ ਹੋਰਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗ
ਤ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਤਜੀ ਇਸਪੁਰੀਮੇਂ ਕੌ
ਨਲੋਕ ਰਹਿਦੇਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦਜੀ ਕਹਿਆ ਵਿਸਨਦੇਉਪਾਸਕ ਜਿਨਾਦੇਜੋਤਮ
ਈ ਸਰੀਰਹੈਨ ਮਹਾਪਰਲੈਜਬਹੋਤੀਹੈ ਤੌਭੀ ਇਸਪੁਰੀਕੋ ਖੇਦਨਹੀਹੋਤਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆ ਨਾਰਦਮੁਨੀਤੇ ਸੁਣਕੇ ਰਾਮਨਾਮਦ੍ਰਿੜਕੀਤਾਹੈ ਹਮਭੀਤੇਦ
ਰਸਨਕੇ ਆਏਹੈਂ ਸਾਡੀਉਪਾਸਨਾਭੀ ਨਾਮਕੀਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਨਾਮਕਾਪੇੜ
ਕਿਆ ਫਲਫੂਲ ਕਿਆਹੈ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਪੇੜਤੋ ਜਗਤਵਲੋਂ ਵੈਰਾਗ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਕਾਮੇਲ ਅਤੇਨਾਮਕਾ ਫੂਲ ਭਾਉਭਗਤੀ ਗਿਆਨਧਿਆਨਤੇ ਨਾਮਦਾ
ਫਲਇਕਵਾਹਗੁਰੂਹੈ ਹੋਰਕੁਛ ਕਹਿਨਹੀ ਸਕਤਾ ਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਨਾਰਦਜੀ
ਸੇਅਗੇਸੁਣਿਆਹੈ ਮਨਮੇਂ ਅਨਭਵਭੀਕੀਤਾਹੈਸੀ ਪਰਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨਾਂਕ
ਰਦ੍ਰਿੜਪਰਤੀਤਭਈਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਗਤਜੀ ਰਜਾਇਦੇਵੋ ਭਗਤਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਕੋ ਰਾਮਕੀਰਜਾਇਹੈ ਜਹਾਚਾਹੋ ਤਹਾਂਖੇਲੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾਸੋਲਾਂਹਜਾਰ ਜੋਜਨ
ਆਏਹਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀਧਰਤੀਉਤੇ ਸਭਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਇਕਲਖ ਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰ ਜੋਜਨਉਚੇਆਏਹਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਭੀਰ

ਛੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਗੇਧ੍ਰੂਅਭਗਤਦਾਮੰਡਲਹੈਇਥੋਂ ਬਹੁਤਦੂਰਹੈਚਲਮਰਦਾਨਾ
ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾਹੈਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਪਾਸੋਂਚਲੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਧ੍ਰੂਹਭਗਤਨਾਲਚਲੀ

ਜਾਇਕਉਲਾਸ ਪਰਬਤ ਪਰਖੜੇਹੂਏ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਡਿਠਾ ਤਾਰੇਨਹੀ ਦਿਸਦੇ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਹਿਠਾਹਾਂਵੇਖ ਮਰਦਾਨੇਹੇਠਡਿਠਾ ਤਾਰੇਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਸੂਰਜਸਭਹੋਨ
ਡਿਠਾਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਸੂਰਜਤਾਰੇ ਸਭਹੇਠਹੈਨ ਅਤੇਏਥੇਉ
ਜਾਲਾਕਿਸਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇਪ੍ਰਕਾਸ ਧ੍ਰੂਅਭਗਤਦਾਹੈ-
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆਧ੍ਰੂਹਭਗਤਕਿਥੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾਮਰਦਾਨਾਉਹ ਵੇਖਜੋਉਚਾ
ਮੰਡਲਹੈ ਉਸਉਤੇ ਧ੍ਰੂਹਜੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਘਰਵਿਚ ਆਏ
ਹੋ ਚਲੋ ਦੇਖਚਲੀਏਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾਹੋਸ
ਭੇਦਰਸਨਹੋਵਨਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
ਕਿਉਬਾਲਾਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆਜਿ
ਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਧ੍ਰੂਹਭ
ਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲਾਵਿਚਜਾਇਪਹੁਚੇ ਅ
ਗੇਧ੍ਰੂਅਭਗਤ ਮੰਡਲਮੇਂ ਫਿਰਦਾਹੈਧ੍ਰੂ
ਭਗਤਨੇਦੇਖਿਆ ਜੋੜੇਮਾਨੁਖਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂਭਗਤਦੀ ਪੁਰੀ ਸਰ
ਖੰਡਦੇਸਾਮਿਨੇਹੈਂ ਬੈਕੁੰਠਧਾਮਦੇ ਨਿਕਟਹੀਹੈ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤਵਿਸਨਦਾਧਿਆ
ਨਕਰਦੇਹੈਨ ਜਿਸਦਾਧਿਆਨਕਰਦਾਸੀ ਸੋਈਵਿਸਨਰੂਪਕੇ ਦੇਖਕੇ ਬਾਬੇਨਾ
ਨਕਜੀਕੋ ਧ੍ਰੂਅਭਗਤਨੇ ਨਮਸਕਾਰਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਅਜਮੇਰੇ ਵਡੇਭਾ
ਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋਪਰਤਖਵਿਸਨਕਾ ਦਰਸਨ ਭਇਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮੀ
ਵੈਕੁੰਠਦੇਸਨਮੁਖਰਹਿਂਦੇਹੋ ਅਤੇਵਿਸਨਦਾਧਿਆਨਕਰਦੇਹੋ ਸੋ ਸੁਧਚੇਤੰਨਨਿ
ਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਤੁਝਮੈਂਭੀ ਅਰਮੇਰੇਮੇਂ ਭੀ ਵੈਕੁੰਠਮੈਂਭੀ ਸਾਰੇਜਗਤਮੇਂ ਭੀ ਏਕ ਹੀ-
ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਸੁਗਤ ਤੀਨਭੇਦਤੇ ਰਹਿਤਹੈ ਜੋਵਿਸਨਤਿਸਕੋ ਨਮਸਕਾਰਹੋਵੇ
ਸਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਮਾਨੁਖਪਾਸ ਮਨੁਖ ਵਿਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਮਨੁਖਪਾਸ ਬਿਰਛ ਸੁ
ਰਤਕਹੀਏ ਅਗਿਹੋਵਨ ਸੋਤੂੰ ਆਪਨੇ ਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਕੇ ਦੇਖੋ ਸਭਕੁਛ ਤੇਰੇ ਅੰ
ਤਰਹੀਹੈ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਨੇਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਈਹਾਂ ਆਵਨਕੀ ਗਮਤਾ ਕਿਸੀਕੋ

੩੦੨ ਨਾਹੀਥਿਨਾਤੁਮਾਰੇਐਸੇਬਿਖਮਥਾਨੋਮੈਂਤੁਮਹੀਆਏਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਰਾਮਨਾਮ
ਕੇਪਰਤਾਪਤੇਪਵਨਤੇਸਵਾਰਹੋਇਕਰ ਸੁਖਾਲੇਹੀ ਆਏਪਹੁੰਚੇਹਾਂਨਿਰੰਜਨਨਿਰ
ਬਾਨਪਰਮੇਸਰਕੀ ਸਹਾਇਤਾਤੇ ਮਰਦਾਨੇਕੋ ਈਨਾਪਰਬਤਪਰਛੋਡਗਏ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਖਤ......ਪਰਬਤਪਰਗਿਆ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤਦੇਪਾਸੋ ਗੁਰੂਜੀਵਿਸ੍ਨ
ਦਾਰੂਪਦਿਖਾਇਕਰਫੇਰ ਆਪਨਾਰੂਪਦਿਖਾਯਾਂ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹਭਗਤਨੇਕਹਿਆਧੰਨਨਾ
ਨਕਤਪਾਜੀਕਲਜੁਗਕੇਉਧਾਰਕਰਨੇਨੂੰ ਮਾਨਸਰੂਪਧਾਰਾਹੈਕਈਜੀਵੋਂਕਾ
ਉਧਾਰਹੁਣਹੋਵੈਗਾਕਈਜੀਵਰੋਸੁਣਕਰਉਧਰੇਂਗੇਅਰਬਾਕੀ ਸਬਦਕੋਸੁਨਕਰ
ਪੜ੍ਹਕਰ ਉਧਰਨਗੇ ਜੋਪੁਰਖਨਿਰਗੁਨਕੋਸਰਗੁਨਕੋਇਕਰੂਪਜਾਨਕਰ ਨਾਮਦੀ
ਉਪਾਸਨਾਕਰਨਗੇਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹਮਾਵਿਸਨਜੀ
ਕੇਮੰਦਿਰਕੋਜਾਵਤੇਹੈਂਕਲਜੁਗਕੀ ਸਭਵਰਤਾਕਰਕੇਆਗਿਆਲੈਕੇਮਾਤਲੋ
ਕਕੋਜਾਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤਨੇਕਹਿਆਹੇਤਪਾਜੀ ਅਗੇਮੈਂਆਪਕੋਨਿਰਾਲਾਜਾ
ਣਤਾਥਾ ਵਿਸਨਜੀਕੋਨਿਰਾਲਾਜਾਣਤਾਥਾ ਅਬਆਪਕੀਕਿਰਪਾਤਮੈਨੇ ਆਪ
ਵਿਚਤੇਵਿਸਨਜੀਵਿਚਤੇ ਤੁਮਾਰੇਮੈਂਅਭੇਦਤਾਹੋਇਗਈਹੈਤਬਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆ ਭਗਤਜੀਤੁਸੀ ਅਗੇਹੀ ਅਭੇਦ
ਰੂਪਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ ਅਵਸਥਾਮੈਂ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀਕਾਉਪਦੇਸ ਸੁਨਪਰਮੇਸਰਮੈਂਦ੍ਰਿ
ੜ੍ਹਹੋਕਰ ਐਸਾਭਜਨਕੀਆ ਸਾਖਿਆਤ
ਦਰਸਨਕਰ ਦੁਬਿਧਾਕੋਈਭੀਨਾਹੀ
ਸਰਬਮੈਂ ਜੋਤੀਕੀ ਜੋਤਸਮਾਇਰਹੀਹੈ
ਜਿਉਪਾਨੀਮੈਂਪਾਨੀਮਿਲਜਾਤਾਹੈ ਦੂਜਾ
ਭਾਵਰਹਾਨਹੀ ਇਕਪਰਮੇਸਰਹੀਦੇਖਿ
ਆਹੈ ਜੋ ਏਕਤੇ ਅਨੇਕਹੋਇਵਰਤੇ ਅਨੇ

ਕਤੇਏਕਹੋਇ ਵਰਤਾਹੈ ਗਿਆਨਰੂਪਬਿਬੇਕਰੂਪਭੀ ਆਪਹੀਹੈ ਜੋਲੋਂਕਲ
ਸੰਪੂਰਨਭੀ ਆਪਹੀਹੈ ਆਪਹੀ ਜਲਥਲਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸਮੈਂ
ਆਪਹੀਹੈ ਸਦਾ ਅਜੀਤਹੈਕਾਲਕਲਪਨਾਤੇਰਹਿਤਹੈ ਧ੍ਰੂਹਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਸੁਣੋ ਤੁਮਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰ ਦੀਬੜੀ ਕਿਰਪਾਭਈਹੈ ਬ
ੜੇਬੜੇਭਗਤਹੋਏਹੈਨ ਪਰਏਥੇਤੋੜੀ ਕੋਈਨਹੀਪਹੁੰਚਿਆ ਏਕਤੁਮਹੀ ਆ

ਇਪਹੁੰਚੇ ਹੋਕਲੀਕਾਲਵਿਚ ਵਡਾਭਗਤਹੈ ਜੋਤੇਰੇਨਾਮਲਗੇਗਾ ਸੋਈ ਸੰਸਾਰਤੇਉ
ਧਰੇਗਾ ਜਿਸਪਰ ਤੇਰੀਖੁਸੀਹੋਇਗੀ ਉਸਪਰਨਿਰੰਕਾਰਭੀ ਖੁਸਹੋਇਗਾ ਹੇਤਪਜੀ
ਜਹਾਕਹਾਂ ਤੁਮਾਰੀਹੀ ਜਾਹਿਗਾਹੈ ਜਹਾਂ ਚਾਹੋ ਤਹਾਂਹੀ ਖੇਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਧ੍ਰੂਹ
ਭਗਤਪਾਸੋਵਿਦਿਆਹੋਏ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਸਚਖੰਡਿਮੈਂਜਾਣੇਕੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਧ੍ਰੂਰ ਸਚਖੰਡਮੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਹਾ ਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪਤ
ਖਤਕੇ ਊਪਰ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰ ਬੈਠੇਹੈਂ ਕੋਟਾਨਕੋਟ ਭਗਤ ਅਵਤਾਰ ਹਾਥ ਜੋੜਕਰ
ਖੜੇਹਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਤਿਸਕੋਟਾਨਕੋਟ ਸੂਰਜਕੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ-
ਕੋਟਾਨਕੋਟਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀ ਨਿਆਈ ਸੀਤਲਤਾਤਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆ ਜੋਤ
ਰੂਪਭਗਵਾਨਕੀ ਉਸਤਤਿਕਰੀ ਜੈਸੇਮਸਾਲ ਬਲਦੀ ਅਗਨਕੇ ਕੁੰਡਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਵੇਸਕਰੇ ਤਿਸੀਤਰਾਪ੍ਰਕਾਸੁਕੇਮੰਦਰਮੇਂ ਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਆਗੇ ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਵਿਸਨਰੂਪ ਸਰਬਸਾਮਰਥ ਸਰਬਸਕਤੀਵਾਨ ਭਗਵੰਤਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੂੰ ਸੋਮੈਂ ਅਰ ਮੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਭੇਦਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤ
ਪਾਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਦ੍ਰਿੜਾਇਕਰ ਆਏਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਜਹਾਂ ਆ
ਪਕੀ ਆਗਿਆ ਭਈ ਤਹਾਂ ਸਤਿਨਾਮਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰਿਆ ਹੈ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਆਪਕਾਹੁ
ਕਮਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਤਨਾਮਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰੇਂਗਾ ਜਿਉ ਆਪਕੀ ਰਜਾਇਹੈ ਤ੍ਰਿਉਹੀ ਹੋਤਾਹੈ
ਅਰ ਹੋਵੇਗਾ ਐਸਾਕਹਿ ਸੋਦਰਕਾ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਉਚਾਰਿਆ ਉਸ
ਤਤਮੈਂ ਸੋਦਰਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰਕੇਹਾ ਜਿਤਬਹਿ ਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇਨਾਦ ਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ॥

੩੦੪ ਗਾਵਹਿਤੋਹਨੋਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤ
ਗੁਪਤਲਿਖਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀ
ਸੋਹਨਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਨਾਲੇ॥ਗਾ
ਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿ
ਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿ-
ਮੋਹਣੀਆਮਨਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਾਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਿਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵ-
ਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧਭਾਵਨਿਰ
ਤੇਤੇਰੇਭਗਤਿਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚ
ਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀ
ਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉ
ਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸਭਾ
ਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨ
ਕੁਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਸਚਖੰਡਹੈਜਿਸਮੈਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਬਸਦੇਹੈਨਤੇਬਾਬ
ਨਾਨਕਜੀਦੀਰਸਨਾਤੇਸਬਦਸੁਨਕੇਸਤਿਨਿਰੰਕਾਰਹੁਕਮਕੀਆਹੇਨਾਨਕਚਾਰ
ਬੇਦਅਗੇਬ੍ਰਹਮਾਕੋਦੀਏਹੈਂਨ ਸੋਤਿਨਵੇਦਾਂਦੀਸਮਝਅਬਕੇਜੀਵਾਂਕੋਨਹੀਰਹੀ
ਕਲਜੁਗਕੇਪ੍ਰਭਾਵਕਰਕੇਜੀਆਦੀਬੁਧਮਲੀਨਭਈਹੈਕੂੜਕੂਸਤਕਰਕੇਵੇ
ਦਾਂਦੀਉਪਮਾਨਹੀਕਰਸਕਦੇ ਅਬਤੂੰਜਾਇਕੇਪ੍ਰਜਿਵਾਂਦੇਨਾਮਕੀਉਪਾਸਨਾਕਾ
ਭਾਖਾਬਾਣੀਦੁਆਰੇਪ੍ਰਗਟਕਰਜਿਸਕੇਪੜ੍ਹਕੇਸੁਣਕੇਜੀਵਾਂਕਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਬਚਨਕੀਆਤੇਹਾਥਜੋੜਕੇਕਹਿਆਹੇਭਗਵਾਨਸਤਸਰੂਪਨਿਰੰਕਾ
ਰੰਆਪਕੀਸਹਾਇਤਾਸੇਸਭਕੁਛਹੋਵੇਗਾ ਸਭਕਾਰਜਆਪਨੇਰਾਸਕਰਨੇਹੈਨ
ਜੈਸੇਏਕਪ੍ਰਕਾਸਕਾਸਿਬੂਹਹੋਵੈਤਿਸਮੈਸੇਥੋੜਾਪ੍ਰਕਾਸਬਾਹਰਆਵੈਤਿਸੀਤ
ਰਾਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਉਸਪ੍ਰਕਾਸਮਦਿਰਤੇਬਾਹਰਆਏ ਤਾਂਫੇਰਧ੍ਰੂਹਕੇਮੰਡਲਮੈਂ-
ਆਇਬੈਠੇ ਤਾਂਧ੍ਰੂਹਨੇਪੂਛਾ ਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਕੈਸਾਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਣ
ਕੇਦੇਖਿਆਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਮਆਪਨੇਏਕੰਕਾਰਕੋਦੇਖਿਆ
ਏਹੈਂ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਸਚਖੰਡਪਰਬਿਰਾਜਰਹਿਆਹੈ ਪਰਬਲਜੋਤਹੈਬਨ
ਅਸਚਰਜਰੂਪਹੈਜਿਸਦਰਸਨਕੀਏਤੇਦੁਬਿਧਾਦੂਰਭਈਹੈਤੇਦੁਖਦੂਰਭਏ

ਸੁਖੀਹੂਏਹੈਂਇਤਨਾਕਹਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧ੍ਰੂਭਗਤਕੋਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਸਤਿਕਰਤਾਰਕ ੩੦੫
ਹਿਕਰਚਲੇਭਾਈਬਾਲਾਭੀਨਾਲਹੋਲੀਆਅਖੰਡਪਰਬਤਤੇਉਤਰੇਤਾਮਰਦਾਨਾ
ਭੀਚਰਨੀਲਾਗਾਤੇਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਸੁਆਮੀਜੀਪ੍ਰਿਥਵੀਤੋਅਸੀਕਿਤਨੇਜੋ
ਜਨਆਏਹਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚਾਲੀਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂਅਤੇਧ੍ਰੂਭਗਤਉ
ਨਤਾਲੀਲਖਜੋਜਨਾਂਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਉਚਾਹੈਅਤੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦਾਆਸਨ੧ਲਖਜੋਜ
ਨਧ੍ਰੂਤੇਪਰੇਹੈਅਤੇਪਰੇਕੁਛਸੁਧਸੁਮਾਰਨਹੀਓਹੁਕਰਤਾਰਬੇਸੁਮਾਰਹੈਤੇਜੋਕੁਛ
ਕਰਤਾਰਨੇਸਾਨੂੰਦਿਖਾਇਆਹੈਸੋਦੇਖਿਆਹੈਧ੍ਰੂਭਗਤਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਵਡੇ
ਉਵਰਗੇਸਭਉਰੇਪਏਹੈਂਅਤੇਅਸਾਤੁਸਾਉਪਰਏਡੀਮਿਹਰਵਾਨਗੀਹੋਈਹੈਜੋ
ਕਿਥੇਜਾਇਪਹੁੰਚੇਹਾਂਉਸਦੇਪਸਾਰੇਦਾਕੁਛਅੰਤਸੁਮਾਰਨਾਹੀਓਹਆਪਹੀਮਹ
ਰਮਹੈਸ੍ਰਿਸਟਕੇਕਰਤਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਓਹਭੀਅੰਤਪਾਇਥਕੇਹੈਨਤੇਕਿਸੇਨੂੰ-
ਅੰਤਨਹੀਆਇਆਓਹੁਪਰਮੇਸਰਆਪਨੀਕੁਦਰਤਕੋਆਪੇਹੀਜਾਣੈਕਮਲਾਸਿ
ਸਾਰਅਵਤਾਰਾਂਨੂੰਪਰਮੇਸਰਆਖਦਾਹੈਅਤੇਉਨਾਂਭੀਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆਤਾਂਭਾ
ਈਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇਸੁਆਮੀਜੀਤੁਸਾਂਕਈਪੁਰੀਆਂਦੇਖੀਆਂਹੈਨਤਾਂ
ਬਚਨਹੋਇਆਅਖੀਆਮੀਟੋਕਈਆਂਪੁਰੀਆਂਵਿਚਫਿਰਕੇਦੇਖਿਆਸਮੁੰਦ੍ਰਪ
ਹਾੜਨਦੀਆਂਅਨੰਤਸ੍ਰਿਸਟੀਆਕਾਸਧਰਤੀਦੇਵਤਿਆਂਦੀਆਂਪੁਰੀਆਂਮਾਨੁਖ
ਦੀਆਂਪੁਰੀਆਂਅਨੰਤਹੀਕੌਤਕਦੇਖੇਫੇਰਅਖੀਆਂਖੋਲਨਤਾਂਬਾਬਾਜੀਦੇਪਾ
ਸਬੈਠੇਹੈਨਢੂਹਾਨੇਬਾਬੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਿਆਧੰਨਬਾਬਾਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾ
ਰੀਤੁਸੀਧੰਨਹੋਅਪਾਰਪੁਰਸਹੋਜੋਕੁਛਦੇਖਣਾਸੀਸੋਸਭਕੁਛਦੇਖਲੀਆਹੈ
ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਜਿਸਉਪਰਕਰਤਾਰਕੋਰੇਪਹੁੰਦਾਹੈਜੋਆਪ
ਨੇਆਪਨੂੰਬ੍ਰਹਮਜਾਣੈਗਾਜਿਸਤਾਂਈਕਰਤਾਰਮਿਹਰਕਰਤਾਹੈਸੋਆਪਨੂੰਕੀਤ
ਹੋਇਆਜਾਣਦਾਹੈਸੁਣੋਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਸੰਸਾਰਪੁਰਕਰੇਪੀਬਹੁਤਜਿ
ਸਪਾਸਚਾਰਟਕੇਜੁੜਦੇਹਨਚਾਰਬਾਹਾਂਹੋਦੀਆਂਹੈਨਅਰੋਬੋਈਦਿਨਹੁਕਮਚਲਾ
ਵਦਾਹੈਏਹੁਜੀਵਜਾਣਦਾਹੈਮੇਰੇਪਰਬਹੁਤਕ੍ਰਿਪਾਹੈਸਗੋਏਹਨਹੀਜਾਣਦਾਜੋ
ਸਭਕੁਛਨਾਸਵੰਤਹੈਮੇਰੇਪਾਸਤੇਸਭਉਠਉਠਜਾਂਦੇਹੈਨਮੈਭੀਅਜਕਲਨੂੰਇਵੇਂ
ਚਲੇਜਾਣਾਹੈਸੋਕਰਤੇਨੇਏਹਨਾਜੀਵਾਂਦੀਮਤਭੁਰਮਾਇਛਡੀਹੈਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਸਤਜੀਸਤਜੋਕੁਛਤੁਹਾਡੇਮੂੰਹੋਨਿਕਲਦਾਹੈਸੋਸਭਕੁਛਸਚਹੈਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਆਬਾਬਾਜੀਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰਬਤਤੇਆਏਹਾਂਕਿਤਨੇਜੋਜਨਫਿਰਆਏਹਾਂਗੁਰੂ

੩੦੬ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋਇ ਲਖ ਜੋਜ
ਨ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਖੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰੋਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿਧਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਿਧਰੋ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਅਸੀ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਹੁ ਬੰਦਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੁ ਉਪਰ ਹਾਂ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ਤੇ ਨਕਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਸੋ
ਧ ਇਥੋ ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਾਹੁ ਖਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੇ ਹੀ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਫਲਧਾਰ ਪਰਬਤ ਉਤੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕ-
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਯਾਰਾ ਲਖ
ਜੋਜਨ ਸਭੋ ਤੇਰਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਨਾ ਪਰ-
ਬਤ ਤੇ ਧ੍ਰੂ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅ
ਖੰਡ ਪਰਬਤ ਧ੍ਰੂ ਹ ਪਾਸ ਤੇ ਪਝੰਤਰ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਅਖੰਡ
ਪਰਬਤਾ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰ
ਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਨਾਮ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਰਬਤ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਏਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਨਹੀ ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਤੇ
ਹੈ ਉਥੇ ਚਲਾਂਗੇ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਛ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਕੁਛ ਖਾਂਦਾ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਪੰਛੀ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਮੈਂ ਕਿਆ ਖਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਭੇ
ਅਗੇ ਲਿਆਇ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੋ ਜੋ
ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਜਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਫਲ ਖੁਸੀ ਆਵਨੀ ਸੋ ਖਾਇ ਤੇ ਲੈ
ਭੀ ਆਵੀ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਫਲ ਫਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈਂ ਨ ਬਨੇ ਬਿਰਛ ਖ
ੜ੍ਹੇ ਤੇ ਹੈਨ ਫਲ ਤੋੜਕੇ ਖਾਧੇ ਸੁਆਦ ਲਗੇ ਛਡ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਧੇ ਓਸ ਗੁ

ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ
ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋ
ਬੈਠੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦੇਵੋ- ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਬ
ਹੁਤ ਭਰਿਆ ਹੈ ਇਕ ਦੋਇ ਦੇਵੋ ਦਹੁ ਭਾਈ ਬ
ਲੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋ ਭੁਖਾ ਕਿਉ ਆਇ
ਆਹੋ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ

ਨੂੰ ਆਪੇ ਭੇਜਿਆਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਛ ਕਹਿਆ ਥਾ ਨਾਹੀ ੩੦੧
ਤੂੰ ਖਫਨਾ ਹੋਇ ਫਿਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਫਲ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇ
ਨਾਂ ਦੇ ਖਾਵਣਵਾਲਾ ਇਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਨਾਂ ਦੇ ਖਾਵਣਵਾਲਾ ਕੋ
ਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਫਲ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦਿ
ਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਸੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤੀ ਅਹਾਰ ਹੈ
ਗੁਪਤ ਜੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਫਲ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਤੇ ਗੁਪਤਾਂ ਵਿਚ ਭੀ
ਨ ਭੇਦ ਕਛ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਆਦ ਹਛਾ ਲਗਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਉਥੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਤੇ ਇਥੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਉਥੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਇਥੇ ਨਹੀ
ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਥੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਉਥੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਅਹਾਰਪੁਰ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨੌਂ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸ
ਭੇ ਬਾਈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਧ ਕਿਥੇ ਹੈ ਚਲੋ ਮਿਲੀ
ਏ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋਹੁ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸਾਧ ਕੁਟੀਆ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਇਆ
ਤੇ ਪੁਛਿਓਸ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕੌਨ ਹੋ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰ
ਤਾਰ ਕੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਨੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪ
ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਸੀ
ਲਸੈਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹ ਮੁਝੇ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਸੀਲਸੈਨ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰਭਾਈ ਥਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੁਝੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵੋ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੋ
ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਆਏ ਹੈਂ ਦਰਸਨ ਦੇਵਹੁ ਲੇਵਹੁ ਤਾਂ ਸੀਲਸੈਨ ਆਪਣੀ
ਸਮਾਧੀ ਤੇ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨਕੋ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇ ਲੇਵਹੁ ਕਲਿ
ਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੀ
ਲਸੈਨ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਹੀ ਸੀਲਸੈਨ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਸਤ ਕਰ

੩੦੮ ਤਾਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਆਏ ਹੋ ਫੇਰ ਸੀਲਸੈਨ ਪੁਛਿਆ ਤਪਾਜੀ ਕੌਨ ਕ-
ਲਾਸੇ ਈਹਾ ਆਏ ਹੋ ਤੁਮਾਰ ਗੁਰੂ ਕੌਨ ਹੈ ਬਿਦਿਆ ਕੌਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਰਕੀਕ
ਲਾਸੇ ਤੀ ਏਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਬਿਦਿਆ ਜਨਕ ਰਾਜਾ ਕੀ ਪਾਈ ਹੈ-
ਅਮਰ ਅਜੂਨੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪਕੜ ਮੰਗਾਏ ਹਾਂ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੇਂ ਭਏ ਹੈ ਹੁਣ
ਕਲਜੁਗ ਹੈ ਵਿਚ ਲੇ ਜੁਗ ਕਹਾ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇਂ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ
ਹੋਤੇ ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਪਾਂਡਵ ਕੇ ਅਬ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੀਲਸੈਨ ਕਹਿਆ ਅ-
ਬ ਇਖ ਪਰਬਤ ਪਰ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ
ਨ ਕਰੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤੇ ਚਤੁਰਜ
ਵੇਗੇ ਐਸਾ ਨਿਰਮਲ ਦਰਸਨ ਹੋਏਗਾ ਊਹਾਂ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਖ ਪਰ

ਬਤ ਪਰ ਗਏ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਖਦੇਵ ਕੋ
ਕਹਿਆ ਦੁਆਰ ਖੋਲੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌ ਦਰਸਨ ਦੇ
ਵਨਾ ਲੇਵਨਾ ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਹੁੰਚੇ ਖੁਲੇ ਦੁਆਰ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਬਡੀ ਪਰਸੰਨਤਾ ਸੇ ਦਰਸਨ ਭਾਇਆ
ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਭਈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਬ ਕੌਨ ਜਾਪ ਜਪਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਨੇ ਤੇ ਤੀਨ ਤਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਆਪਨੇ
ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਨ ਲੀਆ ਹੈ ਦੇਖ ਰਹਿਤੇ ਹੋਇਆ ਹੋਂ ਤਬ ਜਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ

ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂੰ ਮਨਿਰਬਾਣਪ
ਦਕੋ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਜਹਾਂ ਰੋਹੇ ਤਹਾਂ
ਰਹੋ ਅਟਕਾ ਉਕਹੀ ਨਹੀ ਰਹਾ
ਕਿਸੀ ਬਾਤ ਕਾ ਦੁਰਾਵ ਭੀ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ
ਹੈ ਮਾਤਲੋਕ ਕੀ ਭਗਤ ਪਰਾਪ
ਤ ਭਈ ਹੈ ਆਪ ਭੀ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਪੋ ਅਵਰਾਂ ਕੋ ਭੀ ਜਪਾਓ ਜੋ ਸੇਵਕ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਗੇਗਾ ਸਭ ਉਧਰੇਗਾ ਜਨਕ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮਾਤਲੋਕ ਕੋ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗ ਹੀ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਏ ਬੈਠੇ ਬ॰

ਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਇਖਨ ਪਰਬਤ ੩੦੯
ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ
ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੇ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਕਹਿਓਸ
ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹੁ ਸਿਧੋ ਕੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤੁਮ ਇਥੇ ਕਿਸ ਤਰਾ
ਆਏ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰੇ ਬਿਆ
ਪਕ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸਕਤ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਆਵਨ
ਜਾਵਨ ਕਾ ਭਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਆਤਮਾ ਸਭ ਭ
ਰਮ ਮੋਹ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਤੇ ਤਪਾ ਜੀ ਜੋਗ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਤੁਮਾਰਾ ਮਨ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਹਨੀਫਾ ਸਿਤ ਜੀ ਪ੍ਰਾਣਾ
ਯਾਮ ਕੇ ਤੀਨ ਕਰਮ ਹੈਂ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਖੇਰਣਾ ਠਹਿਰਾਉ
ਣਾ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਹਟਾਵੇ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤਉ ਮਨ ਸੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਚ
ਨ ਸੁਨ ਹਨੀਫਾ ਸਤ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਉਠ ਕਰ ਘਿਨਾਰ ਪਰਬਤ
ਪਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਭੀ ਕੋਈ ਰਿਖੀਸਰ ਹੈ ਗਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜੇ
ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਆਇ ਮਿਲਸੀ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਿਖੀਸਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਘਿਨਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਇਕ ਬਡਾ ਤਲਾਉ ਹੈ ਸੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਜਲ ਸੇ ਭਰਿਆ ਹੂਆ ਥਾ
ਗੁਰ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਲਗੇ ਕਰਨ ਇਕ ਰਿਖੀਸਰ ਆਇਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਇਸਨਾਨ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸਾਂਗ ਭਗਤੋ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਓਹੁ ਭਗਤ ਐਸੇ ਜਾ
ਣ ਤੂੰ ਜੈਸਾ ਕੁਮੇਰ ਰਿਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਅਚਲ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਬੀ ਡੋਲਤਾ ਨਹੀ ਜੈਸੇ
ਮਛੀ ਜਲ ਮੇਂ ਤਰੰਗ ਕਰਤੀ ਹੈ ਬਿਛੜੇ ਤੇ ਮਰ ਜਾਤੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕਰਤਬ ਉਨਕੇ ਹੈਂ ਤੂੰ ਉ
ਨੋਹੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸਨਾਨ ਏਕੋਂਕਾਰ ਕੇ
ਦਰਸਨ ਤੇ ਕੀਆ ਹੈ ਸੁਆਂਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੰਡਾਰ ਤੇ ਲੀਆ ਹੈ ਕੁਮੇਰ ਜੈਸਾ ਚਿਤ
ਠਹਿਰਿਆ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਸੋ ਨਾਨਕ ਮੀਨ ਤਰੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ ਭੂਲ ਕੇ ਭੀ ਵਿਛੜੇ
ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਰਿਖੀ ਕਹਿਆ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂੰਹੀ
ਹੂਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਜਨਕ ਜੀ ਸੀਖਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ
ਹੈ ਰਿਖੀਸਰ ਕਹਾ ਸੁਖਚੈਨ ਰਿਖੀ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਓਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਰਾ
ਜਾ ਜਨਕ ਜਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਿਹਜਾ ਸਵਾਰੂ ਥਾ ਉਸੀ ਰਿਖੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਭੀ ਓਹੀ-

੩੦੧ ਤੂੰਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਓਹਰਿਖੀ ਆਪਸਵਿਚਗਲਕਰਨਲਗੇ ਰਿਖੀਨੇਕਹ
ਚਲੋਤਪਾਜੀਕੁਟੀਆਮੇ

ਠਹਿਰੀਏ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਹਮਕੋਰਜਾਇਹੀ ਦੇ ਵੀਏਜੀ ਰਿਖੀ
ਕਹਿਆ ਤੁਮਕੋਰਾਮਕੀ ਰਜਾਇਹੈ ਜਹਾਂਜ
ਣੇਤਹਾਂਹੀਖੇਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਵਿਵਿਆਹੋਏਰਿ
ਖੀਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉ ਥੋਉਂਡਾਗੀਲੀਤੀ
ਊਲਕਾਪਰਨਾਤਤੇ ਆ ਏ ਧਾਰਲਖਜੋਜ
ਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਇਹਕੇਹੜਾਬੰਦਰਦਾਰਾਹੂਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਪਹਿਆਪਹਿਲੇਪੂਰਣ ਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਫੇਰ ਲਾਹਨੀਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਤੀਜਾ
ਮਛਲੀਬੰਦਰਆਵੇਗਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਕਿਸਖੰਡਵਿਚਜਾ
ਇਪਹੁੰਚਾਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਹੁਣ ਭਾਰਤ ਖੰਡਵਿਚਪਹੁੰਚਾਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਅਸਾਂਨੌਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਾਵੇਖੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਿੰਪਰਸਦੀਖੰਡਭਾਰ
ਤਖੰਡਨੂੰਕਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤਖੰਡਤਾਂ ਤੈਨੇ ਦੇਖਿਆਹੀਹੈ ਚਲ ਅਬਜਨੀਖੰਡ
ਦਿਖਾਵਦੇਹਾਂ ਉਸਖੰਡਦੇਪਰਸਰਾਤਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਅਖੀਮੀਟੋ ਜਦ
ਅਖੀਆਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਅਬਜਨੀਖੰਡਵਿਚਬੈਠੇਹਾਂ ਉਥੋਦੇ ਸਭੁਲੋਕ ਦਰਸ
ਨਨੂੰ ਆਏ ਓਥੋਦਾਰਾਜਾਬਾਬੇਜੀ ਦੀਚਰਨੀਲਗਾ ਰਾਜੇਕਹਾਮੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛਕੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾਬਾਲਾ ਤੂ ਸੇਰਕਾਰੂਪਹੋਜਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੇਰੇਸੇਰਦਾ ਅਹਾ
ਰ ਦੇਹ ਇਕ ਬੇਟਾਰਾਜੇਦਾਸੀ ਪਜਾਹਰਾਣੀਆ ਵਿਆਹੀਆ ਓਹੋ ਪੁਤ੍ਰਹੋਇ
ਆਰਾਜਦੇਲਾਇਕ ਸੋ ਰਾਜਾਨੇਪੁਤ੍ਰਕੋ ਸੇਰਕੋ ਆਗੇਦੀਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੇਰੇ
ਮਨਾਗਿਲਾਨਹੀਗਈ ਕਹਾਮੋਹਕਰਕੇ ਗਈਸੀ ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇਨਹੀ ਜੋਇ
ਸਬਤ੍ਰਕੇਰਾਜਕਰਨਾਹੈ ਤਾਂਇਹੁਮਰੇਗਾ ਨਹੀ ਤੋਸੰਤਪਰਮੇਸਰਸੁਖਦਾਈਹੈ
ਨ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਧਰਮਸਾਲਬਨਵਾਈ ਰਾਜੇਦੇਬੇਟੇਨੂੰਪਹੁਲ ਦੇਕਰਸਿ
ਖਕੀਤਾਕੜਾਹੁਪਰਸਾਦਿਕਰਾਇਆ ਨਾਮਜਪੇ ਅਗੇਕੋਸੀ ਖੰਡਕੋਗਏ ਹਰ
ਵਰਖੇਨਾਮਭੀਹੈ ਓਥੋਦਾਰਾਜਾਤੇਪਰਜਾਦੇਲੋਕ ਸਭਆਇਚਰਨੀਲਾਗੇ ਰਾਜੇ
ਦੀਰਾਣੀਕਹਾ ਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਕਿਰੁਪਾਕਰੋ ਤੇਰਾਜਾਭੀ ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰੀਰਹੇ ਬਾ
ਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੰਤਾਂਕੇ ਆਗੇਨਿਵਚਲਆਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰਵਲੋਂ ਸੁਖਦੁਖ
ਹੋਵੇ ਸਹਾਰੋਰਸਨਾਤੇ ਸਭਕੋਮਿਠਾਬੋਲੋ ਬਾਬੇਦੇ ਇਲੋਂਗਾਇਕ ਇਲਾਇਚੀ ਦਿ

ਤੀਕਰ ਕੋਏ ਪੜਕਧੀਹੋਵੇਗੀ ਸਦਾ ਸਤਨਾਮਕਜਾਪਕਰਨਾ ਰਜੇਕਹਾਕੋਈਕਾਲਇਥੇ
ਰਹ ਬਚਨਰੇਏਆਕੜ੍ਹਾਹੁਕਰੋ ਸਹਿਰਮੈਂਵਰਤਾਇਆਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਸਭਕਾ
ਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਸਬਦਰਿਦੇਮੇਂਧਰੋਨਿਵਨਾ ਸਭ ਅਗੇ ਖਿਮਾਕਰਨੀਮਿ
ਠਾਬੋਲਣਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਤੈ ਵਿਚਰਖਣੇਹੇ ਰਜਾਤੇਰੇ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਰਜੀਹੋਵੇਗਾ
ਏਹੁਕਹਿਕਰਬਾਬਾਜੀ ਭੂਰਖੰਡਿਮੈ ਗਏਭੂਰਖੰਡਦੇਲੋਕਜੰਮਦਾਸੀ ਤਾਂਰੋਵੇਸਨ
ਮਰਦਾਸੀਜੀਵਤਾਂ ਹਸਦੇਸਨ ਏਹੁਦੇਖਕਰਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ ਏਹੁ ਲੋਕ ਆਗਿਆ
ਨੀਹੈਨਜੋਵਾਹਗੁਰੂਦੇ ਸਦੇਨੂੰਹਸਦੇਹੈਨਤੇ ਘਲੇਨੂੰ ਰੋਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇਗਿਆਨੀਓਹ
ਹੈਨਜੋਵਾਹਗੁਰੂਨੂੰਭੇਜੇਹੈਨਤਉਭੀਰਾਜੀਜਾਸਦੇਹਨਤੌਭੀਰਾਜੀਹਰਬਾਤਮੈਂਖ
ਸੀਲੇਹੈਨਾਕੀਰਤਨਕਰਨਾਕੜ੍ਹਾਹਕਰਨਾ ਓਹੁਗਿਆਨੀਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਲੋਕਾਨੂੰਕ
ਹਿਆ ਤੁਸੀਏਹੁਕੀਕਰਦੇਹੋ ਜੰਮਦੇ ਨੂੰਰੋਂਦੇ ਮਰਦੇਨੂੰਹਸਦੇਹੋ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆਜੋ
ਮਦਾਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਤੇ ਵਿਛੁੜਦਾਹੈ ਮਰਦਾਹੈ ਸੋਜਾਇਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹੁਜਾਣ
ਕੈਰੋਂਦੇ ਹਸਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਭੁਗਵੰਤ ਦੀਮਾਇਆ ਕਰਕੇ ਏਹੁਜੀਵ
ਜੰਮਦਾਮਰਦਾਹੈ ਜੂਨਾਵਿਚਭੁਟਕਦੇਹੈਂ ਮਿਲਦਾਸਤਸੰਗਕਰਕੇਹੈ ਜਿਨਾਪਰਮੇ
ਸਰਦੇਹੁਕਮਨੂੰ ਸਤਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆਹੈ ਉਨਾਨੂੰ ਸਦਾ ਆਨੰਦਹੋਤਾਹੈ ਜਿਨਾਆਤ-
ਮੇਨੂੰਸਤਕਰਮੰਨਿਆਹੈ ਸੋਕਰਤਾਰਤੇ ਨਹੀਵਿਛੁੜਦੇ ਆਤਮਾਆਕਾਸਦੀਨਿ
ਆਈਸਾਰੇ ਪੂਰਨਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਹਸਨਾਰੋਣਾਵਿਅਰਥਹੈ ਲੋਕਾਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਬਾਬਾਜੀ ਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋ ਬਾਬੇਜੀਹੁਕਮਕੀਆ
ਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰਚਿਤਕਰੋ ਦੇਹ ਅਰੋਗਪ੍ਰਿਥਵੀਵਸਨਕੇ ਸਬਦਾਗਿਆਨ
ਕੇਰਸਭੋਗਨਕੇ ਦਿਤੇਹੈਨ ਏਤੇਗੁਣਾਦੇ ਦਾਤੇਨੂੰਨਵਿਸਾਰੋ ਏਹੁ ਸਰੀਰਕਰਮਾਦਾ
ਬਿਰਛਹੈ ਸੁਭਕਰਮਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗੀ ਨਾਮਜਪਿਆਕਰੋਕ-
ੜ੍ਹਾਹੁਕਰਿਆਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਮਨਵਾਛਤਰਾਸਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁਬਚਨਸੁਣ
ਸਭਲੋਕਚਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਸਹਿਆਰਹਿਣਾ ਆਪਸਮੇਂ
ਮਿਲੋ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰਕਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰ ਪੂਰਭਰੋਸਾਰਖਨਾ ਏਹੁਬਚਨ
ਕਹਿਬਾਬਾਜੀਭੂਰਖੰਡਿਮੈਂਗਏ ਭੂਰਖੰਡਦੇ ਲੋਕਾਦੀਹਜਾਰਾਬਰਸਦੀਆਰ
ਜਾਸੀ ਸਦਾ ਜੁਆਨਰਹਿਦੇਸੇ ਸਭੁਲੋਕਾਬਾਬੇਦੇਚਰਨਾਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਕਲਜੁਗਮੈ ਸੌਬਰਸਦੀ ਆਰਜਾਤੇ ਚਾਲੀਆਬਰਸਾਦੇ
ਪੀਛੈਮਾਨੁਖਬੁਢੇਪੇਮੇਂ ਅਉਂਦੇਹੈਨ ਤੁਸੀਹਜਾਰਾਬਰਸਾਦੇਸਰੀਰਹੋ ਨਿਤਜਵ

ਨ ਗਹਿੰਦੇਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੈ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਸਚ ਬੋਲਦੇਹਾਂ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਾ ਸੰਜਮ ਰ
ਖਦੇਹਾਂ ਇਸ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਏਥੇ ਨਹੀ ਤੇ ਅਸੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਚਲਦੇਹਾਂ ਸਤਿਆ ਦਾ ਸੰਗ ਭੀ ਕਰਦੇਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮ ਜਪੋ ਜਗ
ਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਭੀ ਸਵਰਨਗੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਭੀ ਸਵਰੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਵੰਡ ਖਾ
ਵੋ ਲਾਹੇ ਵਿਰੋਧ ਸਵੰਧ ਦੇਹੋ ਕਨੂੰਹ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕੰਮ ਰਾਸ ਹੋਵਨ
ਗੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਲਾਬ੍ਰਿਤ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ ਬਨ ਵਿਚ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਉਥੇ ਕ
ਈ ਕ੍ਰੋੜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੈਠੇ ਹੈਸਨ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਡਰ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਸਬਦ ਗਾਉ ਸਭ ਸੇਰ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਨਗੇ ਸਬਦ ਗਾਵੇਂ ਸੇਰ ਆਏ ਬਾ
ਬੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾਮਸੀ ਜੋਨ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦ੍ਰ
ਸਨ ਤੇ ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਭੁਜਾਰਨ ਸਾਡੀ ਸੈਂ ਜੋਜਨ ਤੀਕ ਜੋ ਪਸ ਪੰਛੀ
ਅਸਾ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਹੁਣ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋ ਊਘਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀ ਆਖ-
ਦੇਹਾਂ ਸਾਡਾ ਤੁਸੀ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ
ਪਾਵੋਗੇ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਹੋਨਾ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਭੁਗਵਾਵਾਂਗੇ ਨਾਮ ਜਪੋਗੇ
ਆਪਸ ਵਿਚਿ ਮਿਲੇ ਰਹੋਗੇ ਸਾਂਤ ਰਖੋਗੇ ਵੰਡ ਖਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਰੇ ਹੋਵੋਗੇ ਨਹੀ ਰਾਜ
ਖੋਹ ਲਈਏਗਾ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਓਗੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਲੜ ਕੇ ਇਤਨਾ ਕਹੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨ
ਗਰ ਕੋ ਆਏ ਨਗਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਆਇ ਕੀਤੀ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾ ਤੇ
ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਤਰਾ ਬਚੇ ਅਸੀ ਤੋ ਪਹਰ ਲਾਵਤੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚਦੇਹਾਂ ਨਹੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਡਰ
ਦੇ ਰਹਿੰਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ
ਇਸੇ ਬਰਸ ਤਕ ਏਹੁ ਸਭਨਾ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਗੇ ਨਹੀ ਏ
ਹੁ ਸੁਣ ਸਭ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੀ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸਾਡਾ ਭੀ ਕਲਿ
ਆਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਬਦ ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਪੜੋ ਭਲਿਆ
ਈ ਕਰੋ ਦਾਨ ਕਰੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੁਸਾ ਨ ਕਰੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣੋ ਏਹੁ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ
ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪੀਵੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਸਬਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ
ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਤ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੈਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਚਰਨਾ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਿਤੀ ਨਾ
ਮ ਜਪਨ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਦ੍ਰਾ ਖੰਡ ਕੋ ਆਏ ਜੰਮੂ ਖੰਡ
ਭੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਛੇਵਾਂ ਖੰਡ ਹੈ ਤਹਾਂ ਕਾ ਰਾਜਾ ਕੌਲਨਾਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ
ਉਸਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਾਰ ਆਸ੍ਰਮਾ ਵਿਚੋਂ ਕੇਹੜਾ ਵਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ

ਆ ਗ੍ਰਹਸਤ ਆਸ੍ਰਮ ਸਭਨਾਤੇ ਵਡਾਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸਭ ਮੋਤੀ ਨਿਕਲਦੇਹੈਨ ਤੈਸੇ ੩੧੩
ਗ੍ਰਹਸਤਵਿਚੋ ਸਾਰੇ ਆਸ੍ਰਮ ਬਣਦੇਹੈਨ ਗ੍ਰਹਸਤ ਕਰਕੇ ਸਭਨਾਦੀ ਪਾਲਨਾ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਵਲ ਜਲਤੇ ਉਪਜਤਾਹੈ ਜਲ ਕਰਕੇ ਪਲਦਾਹੈ ਤਿਸੀਤਰਾਂ ਗ੍ਰਹਸਤ-
ਭੀ ਓਹੋ ਭਲਾਹੈ ਨਾਮ ਜਪੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਖੂਹੇਕਾ ਜਲ ਨਿਕਾਸੂ ਹੋਤਾਹੈ ਸੋਮੀ
ਠਾ ਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਹਸਤ ਭੀ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਤੌਂ ਭਲਾਹੈ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਤੌਂ
ਹੀ ਭਲਾਹੈ ਨਾਮ ਜਪੇ ਸਤਸੰਗ ਕਰੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਮਿਠਾ ਬੋਲੇ ਨਿਵ ਚਲੇ ਇਹੁ ਸੁਣ
ਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀ ਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਆਏਦੀ
ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਵਾਵਣੀ ਫੇਰ ਬਾਬਾਜੀ ਹਿਰਨਖੰਡਨੂੰ ਆਏ ਜੋ
ਸਤਵਾਂਹੈ ਉਸ ਖੰਡਦੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਜੁਆਨ ਸੇ
ਜਿਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤ ਆਵੇ ਓਹੁ ਉਰੇ ਪਹਾੜ ਪਰ ਜਾਵੇ ਓਥੇ ਬੈਠਕੇ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰ ਕੇ ਫੋੜ ਪ੍ਰਾਣ
ਨਿਕਾਸਦਾ ਸੀ ਘਰਾਵਿਚ ਨਹੀ ਮਰਦੇ ਸੇ ਬਾਬੇਜੀ ਉਨਾਤੇ ਪੂਛਾ ਇਹੁ ਕਿਸਦਾ ਉਪਦੇ
ਸ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਹਨਾ ਕਹਾ ਗੋਰਖ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਾਡਾ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾ ਸੰਜਮ ਦਸਿਆ ਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਇਸੀਤੇ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਭੀ ਵਡੀ ਹੈ ਧਨ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਨਹੀ ਤੁਸੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਸਾਂਤ ਬਖਸੋ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਜੋ ਸ
ਤਿਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਜਪੋ ਅਤੇ ਮੁਖੋ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾ
ਮਨੂੰ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਦਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਂਤ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ
ਪਾਣੀ ਪਾਇਆਂ ਤੇ ਅਗਨ ਸਾਂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਤੋੜਿਸਨਾ ਅਗਨ ਬੁ-
ਝਦੀ ਹੈ ਜਮਦਾ ਡੰਡ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਜੇਹੜੇ ਸਚ ਨਾਲ ਲਗੇ ਹੈਨ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿ
ਲਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਸਭ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸ
ਤਿਨਾਮ ਜਪੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਵੰਡ ਖਾਓ ਇਹੁ ਕਹਿਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਅੰਤ ਮਾਲਖੰ
ਡ ਕੋ ਗਏ ਜਾਂ ਅਠਵੇਂ ਖੰਡ ਬਾਬਾਜੀ ਪਹੁੰਚਾ ਓਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਰ
ਜੇ ਪਾਸ ਲੈਗਏ ਰਾਜਾ ਦੇਖਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਬਲੀ
ਦੇਦਾਹਾਂ ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਹੋਕੇ ਲੈ ਚਲਿਆ ਬਡੀ ਖਲਕਤ ਓਥੇ ਦੀ ਨਾਲ ਹੋ ਤੁਰੀ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਮਰਨਾ ਜਮਣਾ ਭੀ ਇਕ ਪਹੁਦਾ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਕਾਲ ਨੇ ਗ੍ਰਾ
ਸਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਖਣਾ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਜੇ ਸਮਾ ਨਹੀ ਹੈ ਤੌ ਕਿਸੀ ਨੇ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀ ਓਹੁ ਆਪਹੀ
ਰਾਖਾ ਹੈ ਦੇਵੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਰੰਨ੍ਹਾਲ ਕੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਕੋ ਝਟਕਾ ਓਸ
ਸ ਵੇਲੇ ਚੰਡਾਲ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਉਠਾਈ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਤੇ ਦੇਵੀ ਪਰਗਟ ਹੋਕਰ-

੩੧੫ ਦੇਵੀ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਸੇਰਜਾਦਾ ਸਿਰ ਕਟਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗੀ ਮਾਰਨੇ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ॰ ॰ਦੇਵੀ ਦੇ ਹਥੋਂ ਤਲਵਾਰ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵੀ ਰਾਜਾ ਤੇਰ
ਉਪਾਸਕੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ
ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਓਨਾ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੇ ਓਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ-
ਲਗੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕੇ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤਿਲਕ ਭੀ ਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਨਾਓ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਨੀ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਕੜਾਹ ਕਰਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ-
ਜਾਣਨਾ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਣਾ ਦਾਇਆ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ॥
ਹਰਵਰਖ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ ਅਤੇ ਅਰਬ ਖੰਡ ਭੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਨਵਾਂ ਖੰਡ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਚ
ਰਨੀ ਲਾਗਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ
ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਸਸਾਰ ਇਕ ਤ੍ਰਾਵਤ
ਹੈ ਕੁਸੰਗੀ ਜੋ ਹੈਨ ਤਰੂ ਵਿਸਿਆ ਰੂਪੀ ਸਿਬਾਲ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਨ
ਗਾਨੇ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਸੋਕ ਵਲਨੈ ਜਗਿਆਸੀ ਲੋਕ ਭਵਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੂਰੋ ਆਣ ਕੇ ਭਗ
ਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਵੀਆਂ ਦਾਰੂ ਜਗਿਆਸੀਆ
ਦਾਮਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਰੂਪ ਗੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਪਏ ਨਿਵਦੇ ਹੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਦੁਧ ਖੰਡ
ਕੌੜੇ ਤੂੰਬੇ ਨੂੰ ਪਾਨਿ ਮਨੂੰ ਸੰਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਸਾਕਤਾ
ਨੂੰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀ ਛਡਦੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਤੁਸੀ ਸਗਤ
ਖੋਟੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਰਸਨਾ ਕਰਕੇ ਚਿਤੋ ਸੁਧ ਹੋਇ
ਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਆਪ ਓਥੋਂ ਟੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਦੀਪ ਜੋ ਕਹੀ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨਹੀ ਡਿਠੇ ਹੁਨ ਨਾ ਡਿਠੇ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਦੋ ਦੇਖਨੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਖਨੇ ਚਲੀਏ ਪਹਿਲੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਸ ਮਦੀਪ ਵਿਚ ਗਏ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਓਹ ਲੋਕ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਮੇਂ ਬਡੇ ਕਉਤਕ ਹੈਨ ਫਲ
ਫੁਲ ਅਸੋਕ ਬਨ ਦੂਧ ਕੀ ਆਨਦੀਆ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗ
ਣ ਨੂੰ ਹੈਨ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਰਾਜਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕਹਿਆਕਓ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਸਤਰਾਂਰਹਿੰਦੇਹੋ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਖਹੈਨਪ ੨੧੫
ਰ ਈਰਖਾਵਣੀਹੈ ਆਪਤੋ ਵਡੇਨੂੰਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖਹੁੰਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਕਰਤਾਰਨੂੰ ਹਾਜਰਨਾਜਰ ਜਾਣਕੇ ਈਰਖਾਨਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰਦੇਕੀਤੇ ਨੂੰ ਹਛਾ ਜਾਣੋ
ਨਾਮਜਪੋ ਸਭ ਦੇ ਵਿਚਪਰਮੇਸਰਜਾਣੋ ਆਣੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਿਆਣਹੋ
ਵੇਗੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖਹੋਏ ਫੇਰ ਓਥੋ ਗੁਰੂ ਸ੍ਵੇਤਦੀਪਨੂੰਗਏ ਓਥੋਦੇ ਲੋਕਾਂਨੂੰ
ਸਤਿਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਧਰਮਕਰਮਾਵਿਚਰਹਿਆ ਕਰੋ ਕਰਤਾਰ
ਕੋ ਸਭਬਿਆਪਕ ਜਾਣ ਕੇ ਸਤਿ ਔਰ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣੋ ਸ੍ਵੇਤ ਦੀਪਕੇ ਬਾਸੀ
ਆਂਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਜਾਪ ਜਪਾਇਕਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਬੂਦੀਪ ਮੇਂ ਗਏ ਓਥੇ ਨਗਰਏ
ਕ ਸਵਰਨਦਾ ਓਥੇ ਜਾਇਬੈਠੇ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਡੀ ਆਰਜਾ ਬਡੇਰਿਸਟਪੁਸਟ ਉ
ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖਕਰੀਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿ-
ਥੇ ਤੁਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਜਾਪ ਜਪੋ ਧਰਮ ਕਮਾਇਆ ਕਰੋ ਪੁੰਨਕੀ
ਤਾ ਕਰੋ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਪ-
ਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਸੀਤਰਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਪਤ ਦੀਪਾਂਕੀ ਸੈਲ ਕੀਤੀ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਤੌ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਕਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਪਰ ਪੁਲ ਬਧਾਂਸਾ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖਦੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਤਾਂ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸੇਤ ਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖੀ ਖੋਲਕੇ ਦੇਖਿਆ ਇਕਸ ਅਸਥਾਨ ਬੈਠਗਏ ਤਾਂ ਗੋਰਖ-
ਭੀ ਪੰਜਿਆ ਸਿਧਾਂਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਸੇਤਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਗੋ
ਰਖ ਭਰਥ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦਰ ਗੋਪੀਚੰਦ ਚਰਪਟ ਲਹੁਰੀਪਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਆਇ
ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ ਆਦਿਪੁਰਖ ਕਉ ਆਦੇਸ ਆਓ ਸਿਧੋ ਸਿਧਾਂਨੇ ਕਹਿਆ
ਕੌਨ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹੈ ਕੌਨ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਰਾਤੇ ਹੋ ਕਿਸ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਨ ਕਿਸ ਕੇ ਘ
ਰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕੌਨ ਬਾਣੀ ਸੇ ਨਾਦ ਵਜਦਾ ਹੈ ਅੰਤਿਰੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਕਰ ਕੌਨ ਸਮਾਇ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਕੌਨ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਕਿਸ ਕੋ ਕਾਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਾਇ
ਆ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਜੋਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਏਕ ਓਹੀ ਆਪ ਹੈ
ਦੂਜਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਓਹ ਅਪਾਰ ਹੈ ਅਗਾਧ ਹੈ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੋਗ
ਕਮਾਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਤਿਸਕੀ ਸਿਫਤ ਮੇ ਰਤੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਸ

੩੧੬ ਨਿਜਕੇ ਘਰਮੈਪਾਇਆਹੈ ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕਾਨਾਦਵਜਾਇਆਹੈ ਸੁਣੋਸਿਧੋਇ
ਸਤਰਾ ਨਿਰਬਾਣਪਦ ਪਾਈਤਾਹੈ ਸਚਮੈ ਸਮਾਇਰਹੀਏ ਤਉਕਾਲ ਨਹੀਖਾਂਦਾਭ
ਰਥਰੀਕਹਿਆ ਖੋਜੇ ਕਿਸਤਰਾ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤ ਕੈਸੇਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਸਤਰਕੈ
ਸੇਤਰੀਏ ਜੀਵਤਾਕਿਉਕਰ ਮਰੇ ਕਿਸਗੁਰੂਕੀ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ। ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
" ਗੁਰਮੁਖਾਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਖੋਜੇ ਤਉਰਾਹ ਮਿਲਦਾਹੈ ਸਹਿਜ ਸੁਖਸਾਬ ਜਗਤਜੀ
ਵਨ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਪਾਂਵਦਾਹੈ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤ ਤਬਘਟਦੀਹੈ ਮਾਇਆਮਮਤਾ ਛਡੇ
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਾਸਾਬਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗਤ ਮਤਿ ਪਤਿਪਾਂਵਦਾਹੈ ਤੇਦੁਸਤਰਦੁਨੀਆਂ ਕੋਤ
ਰਦਾਹੈ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀ ਸਬਦ ਕਰਮਕਰਦੇਹੈਂ ਤਾਂਫੇਰਨਹੀਮਰਦੇ ਜਿਨਾਨੂੰ ਸਚੇਗੁਰੂਦੀਸ
ਚੀਦੀਖਿਆਹੈ ਗੁਰਮੁਖਾਦੁਆਰ ਸਚਨਾਲਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਚਨੂੰ ਪਛਾਨਦਾਹੈ ਮਨ
ਮੁਖਵਾਦੀ ਜੋਹੈਨ ਸੋਤਤ ਕੋ ਨਹੀਜਾਣਦੇ ਜੋਗੁਰੂਦੇ ਸਬਦਨਾਲ ਮਿਲਦੇਹੈਨ ਤਿਨ
ਦੀਸੁਰਤ ਧੁੰਨਨਾਲਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾਹੈ ਅਖੰਡਨਾਮਰੂਪਨਿਧ
ਕੋਪਾਵਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤਤਕਾਨਿਰਨਾਕੀਤਾਹੈ ਏਹੁਸਿਧਾ
ਨਾਲ ਗੋਸਟਹੋਈ ਜਪਜੀਰਤਨਮਾਲਾਕੀ ਸਭ ਬਚਨਬਿਲਾਸਹੋਏ ਨਾਮਬਿ
ਨਾਹੋਰ ਕੁਛ ਹਛਾਨਹੀ ਨਾਮਜਪਨੇਕਾਬਡਾਮਹਾਤਮਹੈ ਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਚਲੋਨ
ਨਕਤਪਾ ਜੀ ਕਲ ਅਚਲਕਾਮੇਲਾਹੈ ਈਹਾਂ ਸੇ ਚੌਦਾਸੈਪਝੜ ਕੋਸਹੈ ਹਮਭੀ-
ਚਲੈਂਗੇ ਤੁਮਭੀ ਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਓਸਿਧੋ ਤੁਮਉਡਤੇ ਜਾਵੋਗੇ ਹਮਮਾਨੁ
ਖਹੈ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਅਬਕਿਆਹੂਆਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਕੰ
ਕਾਰਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇਗਾ ਤੁਮਚਲੋ ਹਮ ਆਇਮਿਲੈਂਗੇ ਤਾਸਿ
ਧਾਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧਤਾਂਗਏ ਬਾਲੇਕਹਿਆ
ਜਿਉਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋਂ ਘਰ ਕਿਤਨੀਦੂ
ਰਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਘਰਚਿਤਆਏਨੀ ਏਥੋਕੁਸਮਖੰਡਹੈ ਪੁਲ
ਸਤਰਿਖਕਾਘਰ ਲੰਕਾ ਬਿਭੀਖਨਰਾਜਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਉਤਾਵਲਾਹੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ-
ਘਰ ਲੈਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡਾਰੀਲੀ
ਤੀਤੁਰਤਹੀਅਚਲਵਟਾਲੇ ਆਏ ਇਕਪਿਪਲਦੇਬਿਰਛਹੇਠ ਆਇਬੈਠੇਸਿ
ਧ ਸਭਪੀਛੇਆਏ ਦੇਖਨਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਗੇ ਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨੇਕਹ
ਯਾ ਆਦੇਸਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦਿਪੁਰ
ਖਕੋ ਆਦੇਸ ਸਿਧਾਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਕੁਛ ਇਸਟਭੀ ਕਰਤੇਹੋ ਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀਕਹਿਆਹਮਾਰਾਇਸੂਏਕੰਕਾਰਹੈਸਚਮੜ੍ਹਿਹੈਉਸਸੇਹਮਾਰਾਨਿਸਤਾਰਾਹੋਵੇਗਾ ੩੧੧
ਉਸਤਾਦਸਾਡਾਪੂਰਾਸਤਗੁਰੂਹੈਜੋਆਦਿਅੰਤਬਚਨਕਾਸੂਰਬੀਰਹੈਜਿਸਨੇਸਾਨੂੰ
ਖੰਭਲਗਾਏਹੈਨਤੁਹਾਡੇਨਾਲੋਂਅਗੇਹੀਈਹਾਂਆਏਹਾਂਤਿਸਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸੇ-
ਵਹਾਂਬਡਾਮੇਲਾਹੋਇਆਤਾਂਬੇਬੇਜੀਨੇਯਾਦਕੀਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਕਹਿ
ਆਭਾਈਬਾਲਾਬੇਬੇਜੀਨੇਯਾਦਕੀਤਾਹੈਜਦਮੇਲਾਉਜੜਿਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਮਰ
ਦਾਨਾਸੁਲਤਾਨਪੁਰਪਹੁੰਚੇਤੁਲਸਾਂਨੇਬੇਬੇਜੀਕੋਖਬਰਕੀਤੀਬਹੂਜੀਤੇਰਾਭਾਈਜੀ
ਆਇਆਹੈਗੁਰੂਜੀਬੇਬੇਜੀਨੂੰਮਿਲੇਬੇਬੇਜੀਨੂੰਬਡੀਖੁਸੀਹੋਈਕਹਾਧੰਨਮੇਰੇਭਾ
ਗਹੈਨਅਜਭਾਈਜੀਦਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬੇਬੇਜੀਤੁਹਾ
ਡਾਯਾਦਕਰਨਾਮੇਰਾਪਹੁੰਚਣਾਗੁਰੂਜੀਬੇਬੇਪਾਸਥੋੜਾਚਿਰਹੀਰਹੇਤੇਕਹਿਆਬੇਬੇ
ਜੀਅਸੀਹੁਣਰਮਦੇਹੀਭਲੇਹਾਂਬੇਬੇਜੀਕਹਿਆਭਾਈਜੀਤੂਜਾਂਸਾਥੋਂਮੋਹਕਿਉਂ
ਉਠਾਇਆਹੈਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਜੀਭੀਮਿਲੇਜੈਰਾਮਜੀਮਿਲੇਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਪਾਲੀਦੇਬਾਲਕਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਮਦੇਰਮਦੇਇਕਚਣਿਆਂਦੇਖੇਤਪਾਸੋਂਲੰਘੇਤਾਂਓਹਚਣਿ
ਆਂਦਾਰਾਖਾਹੋਲਾਂਬੈਠਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜੇਚਲੋਤਾਂਦੋਇਬੂ
ਟੇਅਸੀਭੀਇਸਪਾਸੋਂਲੈਆਵੀਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੁਸਕਰਾਇਕੈਉਸਖੇਤਾਵਿਚ
ਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਉਸਪਾਲੀਨੇਆਇਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਹੋ
ਲਾਅਗੇਰਖੀਆਤਾਂਹੋਲਾਗੁਰੂਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤੀਆਤਾਂਫੇਰਬਾਲਕਦੇ
ਮਨਮੇਬਸੀਜੋਮੈਂਫਕੀਰਾਂਦੇਵਾਸਤੇਕੁਛਮੂੰਹਿਪਾਵਣੇਨੂੰਆਪਨੇਘਰਤੋਲਿਆ
ਵਾਂਤਾਂਬਾਲਕਘਰਨੂੰਉਠਚਲਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਬਾਲਕਨੂੰਪੁਛਿਆਹੇਭਾ
ਈਤੂੰਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈਤਾਂਉਸਬਾਲਕਨੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੈਂਤੁਹਾਡੇ
ਮੂੰਹਿਪਾਵਨਵਾਸਤੇਕੁਛਆਪਨੇਘਰੋਂਲੈਆਵਾਂਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸ
ਲੋਕਕਹਿਆਬਾਲਕਦੇਪ੍ਰਥਾਇ॥ ਸਬਰਤੇਰਾਲੇਫਨਿਹਾਲੀਭਾਉਤੇਰਾਪ
ਕਵਾਨਾਨਾਨਕਸਿਫਤੀਤ੍ਰਿਪਾਤਿਆਆਉਬੈਠਸੁਲਤਾਨਾ॥੧॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਬਾਲਕਏਹੁਘਾਸਬੂਟਤੈਨੇਸਾਡੇਹੇਠਵਿਛਾਇਦਿਤਾਹੈਤੈਨੇਬਡੀਪ੍ਰੀਤਨਾ
ਲਸੋਈਸਾਨੂੰਲੇਫਨਿਹਾਲੀਹੈਨਅਤੇਤੇਰੇਅੰਦਰਜੋਹਣਭਾਉਪ੍ਰੀਤਉਪਰਿਆ
ਹੈਕਢਾਲਿਆਇਕੇਖੁਲਾਂਦਾਂਸੋਈਸਾਨੂੰਪਕਵਾਨਦਿਤਾਹੈਅਸੀਂਤੇਰੇਉਪਰਬ
ਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹਾਂਤੇਰਾਪ੍ਰੇਮਸਾਨੂੰਬਹੁਤਪਿਆਰਾਲਗਾਹੈਏਹੁਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ

੩੧੮ ਉਸ ਅਸਥਾਨੋਤੇ ਚਲਦੇਰਹੇ ਜਾਂ ਇਤਨਾਕੁ ਚਿਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇਸਦਾ ਰਾਜ
ਕਾਲਵਸ ਹੋਗਿਆਥਾ ਅਤੇ ਉਸਰਾਜੇਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਛਨਾਹੀਸੀ ਅਰ ਉਸਕੇਬੰਸ
ਬੀਚ ਭੀ ਕੋਈਨਹੀ ਥਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂਨੇਕਹਿਆ ਹੁਣ ਏਹੁਰਾਜ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਜੇ
ਕਰ ਅਸੀ ਰਾਜ ਲੈਂਵਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਮਕਹਰਾਮੀ ਹੁੰਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਭੀ ਸੁੰਞਾ ਨਹੀ
ਕਰਨਾ ਤਾ ਇਕ ਵਜੀਰਨੇਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰਾਜ ਕਿਸੇਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇ ਅਰਥ ਦੇਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਵਜੀਰਾਨੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾ ਦਰਵ
ਜੇਦੇ ਮੂਹਿ ਆਇ ਲਗੇ ਸੋ ਤਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਨੇ ਦਰਵਾਨਨੂੰ ਸਦਕੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤਿਨ ਦਰਵਾਜੇ ਤੁਸੀ ਬੰਦਕਰੋ ਅਰ ਚੌਥਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖ-
ਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਸ ਦਰਵਾਜੇ ਮੂਹਿ ਆਇ ਲਗੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਤਿਨ ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਤੇ
ਚੌਥਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖੇ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਲਾ ਕਰ ਰਖੀ
ਆਸਨ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਘਨੀਕ ਦੇ ਤੜਕੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਹੋਲਾ ਘਰਨੂੰ ਲੈ ਆਇ
ਆਸੀ ਜਾ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾ ਦਰਵਾਨ ਪਕੜਕੇ ਵਜੀਰਾ ਪਾਸ ਲੈ ਆ
ਏ ਤਾਂ ਅਗੋ ਵਜੀਰਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕੌਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬਾਲਕੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾ ਗਵਾਰ ਜਾਤ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਉਸਨਾਲ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀਰਾਂਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਰਾ
ਜ ਕਾ ਤਿਲਕ ਲੁਕਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਉਸ ਕਾ ਸਲਾਮੀ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਓਹੁ ਰਾਜਾ ਭਇਆ ਫੇਰ ਜਬ ਸਮਾ ਪਾਇ ਕੇ ਓਹ ਰਾਜਾ ਕਾਲਵ
ਸ ਭਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਸਖੀ ਸ੍ਵਰ ਮੂਲਤਾਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਾ
ਕਾ ਸਦਕਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ਉਪਰ ਪਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸਦੇ ਸਭ-
ਕਾਰਜ ਸਵਰੇਗੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਬੈਪਾਰੀ ਰਸ
ਤੇ ਵਿਚ ਚਾਲਿਆ ਅਉਦਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ
ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮਰਖੀਹ ਕਛੁ ਪਾਯਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬੈਪਾ
ਰੀਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੂਣ ਦੇ ਵਨ੍ਹੇਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖੋਲਤਾ ਬੁਚਕਾ ਤੋਂ ਉਸ ਬੈਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਚਕਾ ਖੋਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬੈਪਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤੋ
ਲਵਣ ਵਲੋਂ ਵਟੇ ਹੈਨ ੧ ਪੰਜਸੇਰੀ ਹੈ ੧ ਦੋਇਸੇਰੀ ਹੈ ੧ ਸੇਰ ਹੈ ੧ ਅਧ ਸੇਰ ਹੈ

ਇਕ ਪਾਉਂਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਪਾਉਂਹੈ ਜਿਨ ਪਉ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇ ੩੧੯
ਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਟੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅ
ਧ ਪਾਉਂ ਹੈ ਇਕ ਸਰਸਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰਸਾਹੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆ
ਪਨੂੰ ਥੋੜਾ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾ
ਣਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਛੋਟੀ ਜੋ ਵਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਆਖਣ ਵਾਜਬ ਹੈ
ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਬਡਾ ਹੋਇ ਕਰ ਜੋਰ ਕੁਵਤ ਵਾਲਾ ਹੋਇ ਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਛ ਕਹਾਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਧੰ
ਨ ਹੈ ਨਿਰ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਰਹਿਣਾ ਹਛਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬਹੁਤ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਓਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਚਰਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਰਖਣੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੈਪਾਰੀ ਭ
ਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਕੋ ਤਿਸ ਦੀ ਸਦਗਤਿ
ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਗਿਆ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਮਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੇ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹਿਣੇ ਨੂੰ ਜਾ
ਗਾ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸ ਦਸ੍ਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰੇ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਣ
ਦੇ ਸਾਨ ਅਤੇ ਉਸੀ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਪਲੇ ਬਹੁਤ ਧਨ
ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛ-
ਲਾ ਲੇਖ ਜਾਗਉਠਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਮਿਸਾਰ ਜਾਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਅ
ਗੇ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੈ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟ
ਹਿਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਰੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਕੂੜ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਮੈ
ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੈ ਬਹੁਤ ਪਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਿ
ਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲੁਟਾਇ ਦੇਹੁ ਇਸ ਤੇ
ਰੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿ
ਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕਿਸੀ ਸੇ ਮੋਹ ਨ ਰਖਿਆ ਕਹਿਣੇ ਲਗ

੩੨੦ ਨਾਤੁਸੀਮੇਰੇ ਅਤੇ ਨਾਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਉਸਕੇ ਕੁਟੰਬੀ ਸਭਨਿਰਾਸਹੋਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਭਾਈਸਿਖਾ ਤੂੰਕਿਰਤਕਰਕੇਜੋਕੁਛ੍ਹਲਿਆਵੇਂਗ
ਸੋਈ ਤੂੰ ਖਾਇਆਕਰ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਨੇਗੁਰੂ ਜੀਕਾਬਚਨਮੰਨਿਆਤਾ ਗੁਰੂਜੀਉ
ਸਖੜੀਕੋ ਸਿਖਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਹੋਏ ਜਾਂ ਫੇਰਕਿਤਨੇਹਿਕਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇ ਤਾਂਸਿਖ
ਕੇਕੁਟੰਬੀਲੋਕ ਸਭਚਲਗਏ ਆਪਹੀਸਿਖਅਕਲਾ ਰਹਿਗਿਆ ਸਭ ਬੰਧਨ
ਉਸਕੇਵਾਹਗੁਰੂਨੇਦੂਰਕਰਦਿਤੇ ਓਹੁਸਿਖਨਿਰਸੰਕਲਪਹੋਇਕੇ ਮਜੂਰੀਕਰਆ
ਵੈ ਅਤੇਜਿਸਕੇ ਮਜੂਰੀਜਾਇਕਰ ਲਗੈ ਉਸਕੋ ਪਹਿਲੇਹੀਕਹਿਆਕਰੈ ਜੋਭਾਈ
ਮੈ ਚਾਰਟਕੇਲੇਵਾਂਗਾਭਾਵੇਮੇਰੇਤੇ ਚਾਰਘੜੀਆਮਜੂਰੀਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਭਾ
ਵੇਮੇਰੇ ਤੇ ਚਾਰਪਹਿਰਮਜੂਰੀਕਰਵਾਇਲੇਹੁ ਅਰਦੂਸਾ ਕਰਾਰਹੋਰ ਭੀ ਕਰੇ ਜਿਸ
ਕੇ ਮਜੂਰੀਲਗੇ ਉਸਨੂੰਕਹਿਆਕਰੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਕਘੜੀਮੇਰੇਪਾਸਬੈਠਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਕਥਾ ਅਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮ ਸੁਣਾਇਆਕਰ ਯਾਮੇਰੇਤੇ
ਸੁਣਿਆਕਰ ਓਹਸਿਖਕੋਈਕੰਮਕਰੈ ਜਿਸਵਿਚ ਅਗਲੇਕਾ ਭਲਾਭੀਹੋਵੇ ਅ
ਰਆਪਣਾਭੀ ਭਲਾਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹਸਿਖਮਜੂਰੀਕਰਕੇ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੈਆਵੈ ਅਤੇਵਿ
ਤਕੇਖਾਵੈ ਅਰ ਅਗਲੇਦਿਨਵਾਸਤੇਕੁਛਰਖੇਨਾਹੀ ਏਸੇਤਰਾਂ ਉਸਸਿਖਦੀਗੁ
ਜਰਾਨਚਲੀਜਾਵੇ ਅਤੇਜਿਸਗਿਰਾਉਵਿਚਓਹਸਿਖਰਹਿੰਦਾਸੀ ਉਸਗਿਰਾਉ
ਵਿਚਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਰਹਦਾਇਕਫ਼ਸਲਜੋਨਵਾ ਆਂਵਦਾਹੈਸੀ ਉਸਫ਼ਸਲਦੇਟਕੇ
ਸਰਕਾਰੇਭਰਦੇਂਦਾਸੀ ਅਤੇ ਅੰਨਜੋਉਸਪਿੰਡਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਸੋਆਪਜਮਾਕਰਰਖ
ਦਾਸੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂਕਰਦਿਆ ਕਿਤਨੇਫ਼ਸਲਗੁਜਰਗਏ ਇਕਫ਼ਸਲਜੋਆਇ
ਆ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਸਗਿਰਾਉਵਿਚ ਆਇਕਰ ਅੰਨਇਕਠਾਕਰਦਾਸੀ ਪੰਜ
ਸਤਦਿਨਜਾਗੁਜਰ ਗਏ ਜੋਉਸਗਿਰਾਇਵਿਚਰਹਿੰਦੇ ਉਸਸਾਹੂਕਾਰਦੇਘਰੋਆ
ਦਮੀਚਿਠੀਲੈਕਰਕੇਆਇਆ ਅਤੇਉਸਚਿਠੀਵਿਚ ਏਹੁਲਿਖਿਆਹੋਇਆ
ਸੀ ਸਾਹਜੀਇਸਕਾਗਦ ਦੇਖਦਿਆਹੀ ਘਰਨੂੰਚਲੇ ਆਵਣਾ ਅਤੇਜੇਪਾਣੀ
ਪੀਵਦੇਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇਹੜਾਘੁਟਪਾਣੀਦਾਤੁਸਾਡੇਮੂਹਾਵਿਚਹੈ ਉਸਦੇਅੰਦਰ ਲੈਘਾ
ਦੇਣਾ ਭੀਨਹੀ ਠਹਿਰਨਾਉਹਕੇਤੁਰਪੈਣਾ ਦੂਜਾਘੁਟ ਤੁਰਕੇਚਲਦਿਆ ਚਲਦਿ
ਆਪੀਵਣਾ ਅਟਕਣਾਨਹੀ ਤਾਂ ਚਿਠੀਸਾਹੂਕਾਰਨੇ ਪੜੀ ਪੜਕਰਗਿਰਾਇਦੇ
ਪੰਚਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆਪੈਂਚਾਕੋਈ ਆਦਮੀਮੇਰੇਨਾਲਤੁਸੀਦੇਹ ਜੋਮੈਂ
ਘਰਨੂੰਜਾਵਣਾਹੈ ਜਰੂਰ ਅਰ ਬਾਕੀਹਿਸਾਬਮੈਂ ਆਇਕਰਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਅਗੋਂਕਿ

ਰਸਾਣ ਬੋਲਿਆ ਸਾਹਜੀ ਚੌਦਾਂ ਕੋਸ ਪੈਂਡਾ ਇਥੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆਉ ਦਾ ੩੨੧
ਬੇਲਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਉ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਘ
ਰ ਜਾਣੇ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਤੁਸਾ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ
ਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਨੇ ਆਖਿਆ ਪੈਂਚ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਰਿਣੀ ਆਈ ਹੈ ਮੈ
ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਰੂਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਤੁਰ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ
ਆਦਮੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹਜੀ ਠਹਿਰੋ ਇਕ ਆਦ-
ਮੀ ਮਜੂਰ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰ ਦੇਵਾਂਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਕਿਰਸਾ
ਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਸਿਖਾ ਮਜੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹਈ ਤਾਂ ਆਉ ਤੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਸੀਏ
ਇਤਨਾ ਸੁਨਕੇ ਸਿਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਦੇ ਚ-
ਲਿਆ ਆਇਆ ਸਾਹਨੇ ਜਟ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਮਜੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ
ਲ ਲੈ ਜਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਸਾਈ ਲੋਕਾ ਮੇਰਾ ਬੁਚਕਾ
ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਆਪਨੇ ਸੁਭਾਉ ਮੂਜਬ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਮੈਂ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੇਵ
ਗਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਚਾਰੇ ਟਕੇ ਹੀ ਲੇਵੀ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਉਠ ਚ
ਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਬਾਰਾਂ ਕੋਸ ਉਪ੍ਰ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਖਨੂੰ ਓਹ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਯਾਦ ਆਇ ਪਈ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਧ੍ਰਿਕਾਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਕੇ ਧੰਧੇ ਕੀ ਗਲ
ਕੀਤਿਆ ਕੋ ਅਤੇ ਸਾਸਾ ਦੇ ਕੰਮ ਜੇਹੜੀ ਗਲ ਆਵਨੀ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਬੁਚਕਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਚਕ ਲੈ ਮੈਂ ਆਪਨੇ
ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਦਿਲਗੀਰ ਕਿਸ
ਵਾਸਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁਚਾਇ ਛਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਕਾ ਦੋ ਟਕੇ ਲੈ ਲਵੀ
ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਲੈਣੇ ਕਾ ਪਰ ਇਕ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕਰਾਰ ਹੈ
ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਉ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਸੁਣ ਦਾ ਚਲ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ਜੋ ਸੁਣੀ ਹੋਈ
ਸੀ ਸਿਖ ਲਗਾ ਸੁਣਨ ਐਸੀ ਕਥਾ ਕਹੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਸ ਕੀ ਜੋ ਦੇ
ਨੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਾਹੂ ਦੇ ਘਰ ਤੀਕਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜਾਇਕੇ ਆਪ
ਨੀ ਸੰਤਾਨ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਸੰਨਬੰਧੀਆਂ ਨੇ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ

੩੨੨ ਓਹਬਾਰਤਾਕਹੀਸੁਣੀ ਅਤੇਉਸਸਿਖਨੂੰਮੰਜਾਬਛਾਇਦਿਤਾਸਿਖਭੀਸੋਇਆਅ
ਪਸਾਹੂਕਾਰਭੀਸੋਇਰਹਿਆ ਸਵੇਰੇਜਦ ਸੁਤੇਉਠੇ ਤਾਂਸਿਖਪੈਰੀਪਉਣਾਕਰ
ਕੇਉਠਚਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰਨੇਕਹਿਆਭਾਈਸਿਖਾ ਅਸੀਰਾਤੋਰਾਤਚੌਂਦਾ
ਕੇਸਰਲੇਆਏਹਾਂਤੂੰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇਜਾਂਈ ਸਿਖਨੇ ਆਖਿਆਭਲਾਸਾਹੂਜੀਤੁ
ਰਸੋਈਤਿਆਰਹੋਈ ਤਾਂ ਦੋਨੋਨੇਰਸੋਈਬੈਠਕਰਖਾਧੀ ਤਾਂ ਸਾਹੂਨੇ ਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰ
ਤਾਈ ਆਖਿਆਜੋਸਿਖਨੂੰ ਚਾਰਟਕੇਲਿਆਇਦੇਹੁ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਸਾਹੂਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਚਾ
ਰਟਕੇਆਣਦਿਤੇ ਲੈਕਰਟਕੇਸਿਖਉਠਚਲਿਆ ਜਾਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰਤਕਗਇਆ
ਤਾਂਸਿਖਫੇਰਮੁੜਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਹੂਨੇ ਆਣਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਪਾਸੋਇਕਗਲਨਿਆਰਾਹੋਇਕੇ ਸੁਣਲੇਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰਨਿਆਰਾਹੋਇਬੈਠਾ ਤਾਂ
ਸਿਖਨੇਕਹਿਆ ਸਾਹੂਜੀ ਤੇਰੀ ਉਮਰਕਿਤਨੇਹਿਕਬਰਸਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂ
ਕਾਰਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾਮੇਰੀ ਉਮਰਸੱਠਾਂਸੱਤ੍ਰਾਂ ਬਰਸਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੂਜੀ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਸਠ ਸੱਤ੍ਰਬਰਸਾਂਦੀ ਹੈ ਐਪਰ-
ਸਾਹਿਬਜੀਦੇਦਰਬਾਰਵਿਚ ਤੇਰੀ ਸਭ ਗੈਰਹਾਜ਼ੀ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਓਥੇ ਤਾਂ ਤੇਰੀਆ
ਚਾਰ ਘੜੀਆਂਭੀਨਹੀਕਬੂਲਪਈਆਂ ਪਰਇਕਗਲਹੋਰ ਸੁਣਲੇਹੁ ਅ-
ਜਤੇ ਸਤਵੇਂਦਿਨਨੂੰ ਤੇਰਾਚਲਣਾਭੀ ਨਜੀਕ ਆਇਲਗਾਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਇਕ ਕੰਮ
ਕਰੀ ਜਾਂ ਤੈਨੂੰ ਧਰਮਰਾਜਕੇ ਪਾਸ ਲੈਜਾਵੀਐਂਗੇ ਤਾਧਰਮਰਾਜਾਕਹੇਗਾ ਇ
ਸਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸਲੈਜਾਵੋ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤ ਤੈਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸਲੈਜਾਵਨ
ਗੇ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਤੇਰਾਕਾਗਦਦੇਖਨਗੇ ਕਢਕੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜਰੀ ਪ
ਈਹੈ ਤਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਰਾਜੇਧਰਮਰਾਜਪਾਸ ਜਾਕਰ ਕਹਿਣਗੇ ਜੀ ਅਸੀ ਇ
ਸਪਾਪੀਕੀ ਕਿਆ ਅਰਜ ਕਰੀਐਜੀ ਇਸਪਾਪੀਕੀ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾਈ
ਵੈਹੀ ਗਈਹੈ ਪਰਇਕ ਚਾਰਘੜੀ ਇਸਨੇ ਇਕ ਸਿਖਨੂੰ ਰਾਹੁਚਲਦਿਆਂ ਪ
ਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਕੀ ਕਥਾਸੁਣਾਈਹੈ ਓਹੁਘੜੀ ਇਸਕੀ ਕਬੂਲਪਈਹੈ ਫੇਰ
ਧਰਮਰਾਜਕਹੇਗਾ ਇਸਨੂੰ ੧ ਘੜੀਕਾਸੁਖਭੋਗਾਇਕੇ ਫੇਰ ਨਰਕਾਂਵਿਚਪਾ
ਇਦੇਵੋ ਸੁਣੋਸਾਹੂਜੀ ਜੇਤੂੰ ਘੜੀ ਸੁਰਗਕਾਯਾਮਾਤਲੋਕਕਾਸੁਖਮੰਗੇਗਾ ਤਾਂ ਘ
ੜੀਇਕਬੀਤਦਿਆਂ ਕਿਆਚਿਰਲਗੇਗਾ ਪਰਤੂੰ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰੀ ਤੂੰ ਇਕਘ
ੜੀ ਸਚੇਖੰਡਵਿਚ ਸਾਧੂਕਾਸੰਗ ਮੰਗਲਵੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਧਰਮਰਾਇ ਕਹੇਗਾ ਜੋਜਾ
ਹੁਇਸਨੂੰ ਸਾਧਕੇਦਰਸਨਵਿਚ ਲੈਜਾਵੋ ਹੇ ਸਾਹੂਜੀ ਫੇਰ ਤੈਨੂੰ ਸਚੇਖੰਡਵਿਚ

ਲੈਜਾਹਿਗੋਜਾਤੂੰ ਓਥੇਜਾਹਿਗਾ ਤਾਂ ਇਸਨਾਮਕੇ ਸੁਣਾਏਕਾ ਫਲਤੈਨੂੰ ਓਥੇਹਥਲਗੇ ੩੨੩
ਗਾਤੂ ਏਹੁਬਾਤ ਕਹਿਕੇ ਸਿਖਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰਨੂੰ ਮਰਨੇਕਾਭ
ਉਥਿਆਪਿਆ ਅਰਕਹਿਣ ਲਗਾਹੁਣ ਮੇਰੀਮੌਤਨਜੀਕ ਆਇਲਗੀਹੈ ਤਾਸਾ
ਹਨੇਆਪਨੇਕੁਟੰਬਕੇ ਸਭ ਲੋਗ ਬੁਲਾਏ ਅਰਓਹਨਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋਭਾਈ ਜੇ-
ਮੈਂ ਅਠਾਦਿਨਾਦੇਬਾਦ ਬਚਰਹਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਜੇਨਾ ਬ
ਚਿਆ ਤਾਂ ਨਾਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਨਾਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਜਦ ਏਹੁ ਗਲਸਾਹੂਕਾਰਕਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁ
ਟੰਬਕੇ ਲੋਗ ਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੇ ਅਰਕਹਿਣਲਗੇ ਜੋਹੁਣ ਸਾਹੂਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਪਨੇਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਜਬਾਬ ਦੇਕਰ ਇਕੱਲਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕਿ ਛਦਾਇ
ਆਧਰਮਨੂੰ ਲਗਾ ਗਿਨਣ ਫੇਰ ਕਰਦਿਆ ਕਰਦਿਆ ਸਤਵਾਂ ਦਿਨਭੀ ਆਇ
ਪਹੁੰਚਾ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਪਹਿਰਦਿਨ ਰਹਨੇ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰਦਾ ਚਲਾਣਾ ਹੋਇਆ ਜਮਦੂਤ
ਬਡਭਇਆਨਕਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਰਮਾਰਦੇ ਬੁਰਾਹਾਲ ਕਰਦੇ ਘਸੀ
ਟਦੇ ਲੈਕਰ ਚਲਦੇਰਹੇ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਧਰਮਰਾਜਦੇ ਹਜੂਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜ ਏਹੁ ਫਲਾਨਾ ਸਖਸ ਹਾਜਰ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਜੀਨੇ ਦੇਖ
ਕਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਇਸਨੂੰ ਲੈਜਾਵੋ ਅਰ ਇਸਕੇ ਪਾਪਪੁੰਨ
ਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਾਲਿਆਵੋ ਉਹ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਸਾਹਿਕੋ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਲੈਗਏ
ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹਿਕਾ ਹਸਾਬ ਕਢਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕੀ ਉਸਕ
ਗਦਪਰ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾ ਕੀ ਗੈਰਹਾਜਰੀ ਲਿਖੀ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਨੇਰ
ਜਾ ਧਰਮਰਾਇਕੇ ਹਜੂਰ ਜਾਇਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਅਸੀ ਇਸ ਪਾਪੀਕ
ਹਿਸਾਬ ਕਿਆ ਦੇਖਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀਏ ਇਸਕੀ ਤਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਹਾਜਰ ਪਈ ਹੈ ਸੋਭੀ
ਇਸਵਾਸਤੇ ਹਾਜਰ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਿਖਦਾਇ
ਸਨੂੰ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜੋਰਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਨਾਮਦੀ
ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਹੈ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਇਸਦਾ ਆਪ ਹਾਜਰੀ ਵਿਚ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਛ ਇਸਨੂੰ ਸੁ
ਖ ਭੁਗਾਵਣਾ ਚੈ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਈਏ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਹ
ਛਾ ਕੰਮ ਨਹੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਏਹੁ ਮਾਫੀ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਪ
ਰਮੇਸਰਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਲ ਭਰ ਭੀ ਘਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਥਾਂਇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਇਸਨੇ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਇਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੋਵਾਂ ਉਸ ਏਕ ਘੜੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਧਰਮਰਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸਕੋ ਚਾ

ਤੂ੨੫ ਰਘੜੀ ਵਿਚ ਅੰ ਸੁਰਗ ਭੁਗਾਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਫੇਰ ਇਸ ਕੋ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਓਨ
ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਸਾਹੂ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਾਪੀ
ਤੇਰੀ ਤੋ ਇਕ ਘੜੀ ਕਬੂਲ ਪੜੀ ਹੈ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾ ਤੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਮੇਂ ਗਈ ਹੈ ਤੂੰ
ਐਸਾ ਨਾਲਾਇਕ ਪੁਰਸ ਹੈਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਹਮ ਕੋ ਭੀ ਦੁਖ ਸਹਾਰਨਾ ਪੜਾ ਜਬ ਤਕ ਤੇ
ਰੇ ਤਾਈ ਚੌਰਾਸੀ ਮੇਂ ਨਾ ਡਾਲੈਂਗੇ ਤਬ ਤਕ ਹਮਾਰੀ ਭੀ ਖਲਾਸੀ ਨਹੀ ਹੋਣੀ ਜਬ ਏਹੁ
ਬਾਤ ਜਮਦੂਤਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸਾਹ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋ ਏਕ ਘੜੀ ਸਤਸੰਗ ਕੀਏ ਕਾ ਫਲ ਚਾਰ-
ਘੜੀ ਵਿਚ ਅ ਸੁਖ ਭੋਗ ਲੈ ਫੇਰ ਚੌਰਾਸੀ ਮੇਂ ਤੁਝ ਕੋ ਡਾਲੈਂਗੇ ਤਬ ਉਸ ਸਾਹੂ ਕੋ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਕਾ ਬਚਨ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਸੁਰਗ ਕੇ ਭੋਗਣੇ ਕਾ ਬਚਨ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਕਾ ਭੋਗ ਮਾਂਗੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਬੜਾ ਪਛੋਤਾਵਣ ਲਗਾ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਜੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਐ
ਸਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮ
ਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਛ ਮੇਰਾ ਬਸ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਜੈਸੀ ਉਸ ਸਿ
ਖ ਨੇ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੈਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਿਤੀਤ ਹੋਈ ਅਰ ਓਹੋ ਦੇਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਮਾਂਗੇਗਾ ਤਉ ਸਤਸੰਗ ਮਾਂਗੀਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ
ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸਾਧ ਕਾ ਦਰਸਨ ਮੰਗ ਲੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ-
ਆਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜੋ ਜੀ
ਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰ ਸਚਖੰਡ ਮੇਂ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਣ ਵਾ
ਸਤੇ ਜਮਦੂਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋ ਲੈ ਗਏ ਜਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ
ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਓਹੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਹਰ ਚਰਚਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸਿਤਸਭਾ ਵਿਚ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ
ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤ ਕੋ ਸਭ ਰ ਸਚਖੰਡ ਤੇ ਉਰੇ ਬੈਠ ਗਏ ਇਸ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਕੇ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਤਉਕ ਖੋਲ ਕੇ ਹਥਾਂ ਤੇ ਹਥ ਬੇੜੀ ਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਬੇੜੀ ਆ ਖੋਲ ਦਿਤੀ ਆਂ
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਅਗਾੜੀ ਜਾਣੇ ਕਾ ਅਸੀ ਨਰਕਾਂ
ਵਿਚ ਜਾ ਕਰ ਪਾਇ ਦੇਤੇ ਹਾਂ ਅਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਠੌਰ ਪਰ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੋ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਜਾਇ ਕਰ ਇਸ ਘੜੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਆਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਆਇ ਜਾ
ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਅਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਧਰਮਰਾਇ ਕੋ ਹ
ਜੂਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਹਮ ਦੈਸੇ ਹੀ

ਕਰ ਲੇਵੈਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਸੀਤਲ ਪਉਣ ਲਗਾ ਵਗਣੇ ੩੨੫
ਅਤੇ ਹਛੇ ਬਿਰਛ ਮੇਵਿਆਂ ਦੇ ਫਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਰ ਹਛਾ ਕੋਮਲ ਰਾਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਚ-
ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸ਼ਹਰ ਖੰਡੂਰ ਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿ
ਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਈ ਲਾਖ ਹਜਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਹੀ ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਕੀਰਤਨ ਹੋਦ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੰਗਤ ਨੇ ਉਸ ਸਾਹ ਕੋ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ
ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਗਲਾ ਬਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ
ਜੋ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਸਰਦਾਰ ਭੀ ਇਸ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੇ ਅਗੇ
ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸਿਖ ਨੇ ਭੀ ਪਛਾਨ ਲੀਆ
ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹੂ ਜੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਮੈਂ ਇਥੇ ਤੀਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਇਸ
ਅਸਥਾਨ ਮੈਂ ਇਥੇ ਕਿਸ ਤਰਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ ਏਹੁ ਅਸਥਾਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹਥ ਲਗ
ਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਸਾਹੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਥੇ ਬੈਠ ਜਾਹੁ
ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪਿ
ਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਜਤ ਆਪੇ ਹੀ
ਲੈ ਮਿਲਾ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਏਹੁ ਗਿ
ਣਤੀਆਂ ਕਰਦਾ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ-
ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਵਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੀਏ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਤੁਸਾਂ
ਨੇ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਆਹੈ ਸਨ ਸੋ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਦੇਖੀਆ ਜੀ ਪਰ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਸੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਐਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਾਮ ਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਅਰ ਉਨਾ ਜਮਦੂਤਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇਕ ਘੜੀ ਦਾ ਕਰਾਰ ਹੈਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ
ਇਜਤ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਮਿਲਾ ਕਿਉਂ ਮੈਨੂੰ ਬਡਾ ਭੈ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਪਕੜ ਕਰ ਆਪਣੀ ਪੁਰੀ ਜਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਸਨ ਉਸ ਵੇ
ਲੇ ਮੈਨੂੰ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ਦਿਤੀ ਉਨੇ ਮੈ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਗਇਆ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਪੀੜਾ ਹੋਈ
ਤਿ ਸਭ ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਮੈਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਮੈਂ ਚਲਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾ ਜਾਣੀਏ
ਮੈਨੂੰ ਏਥੇ ਦੇਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਤ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਫੇਰ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਇਸ
ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਚਲ ਮਿਲਾ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਭੀ ਪਰ

੩੨੬ ਰਤੀਭਨਾਆਈ ਦੇਖਓਹਜਮਦੂਤਾਂਨੇਤੈਨੂੰਕਿਵੇਂਛਡਦਿਤਾਆਪਕਿਧਰੇਹੀਬੈਠ
ਗਏਹੈਨਤੇਰੇਤਾਈਂਫਾਹੀਆਂਖੋਲਕੇਛਡਦਿਤਾਆਪਣੇਥੇਤਾਈਂਨਹੀਆਇਸ
ਕੇਅਰਤੇਰੇਤਾਂਈਂਏਥੇਬੈਠਿਆਬਹੁਤਦੇਰਹੋਗਈਹੈਹੁਣਉਸਅਸਥਾਨੇਓਹੁਰ
ਲੈਗਏਹੈਨਅਤੇਓਨਾਦੀਸਕਤਨਹੀਰਹੀਜੋਏਥੇਆਇਸਕਨਅਰਤੈਨੂੰਲੈਜਾ
ਵਨਏਥੇਹੁਣਤੇਰਾਜਨਮਮਰਨਕਟਿਆਗਇਆਹੈਹੁਣਤੂੰਏਥੇਹੀਬੈਠਰਹੁਗੁ
ਰੂਗੁਰੂਜਪਿਆਕਰਅਤੇਧਰਮਰਾਜਭੀਤੈਨੂੰਏਥੇਨਹੀਮੰਗਾਇਸਕਦਾਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਜੋਕੋਈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗਾਇਕਮਨਹੋਇ
ਕਰਕੇਤਿਸਕੋਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਲਗੇਗਾਜਮਰਾਇਕੀਸਜਾਇਤੇਬਚਰਹੇਗਾ॥
ਇਸਪਰਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਹੈ॥ ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੀਰਤਨਨਾਨਕਨੀਤ
ਣਾਹਉਣਾਤੂੰਣਾਹਛੁਟੈਨਿਕਟਨਜਾਈਅਹੁਦੂਤਾ॥੧ ਹੇਸਾਧੂਜੀਧਰਮਰਾਜਕੇਤ
ਕਮਹੈਹੇਧਰਮਰਾਜਜਹਾਂਸੰਤਾਂਕੀਸੰਗਤਹੋਇਅਰਗੋਵਿੰਦਜੀਕਾਭਜਨਕੀਰਤ
ਨਵਾਲੇਹੋਵਨਤਿਸਅਸਥਾਨਵਿਚਹੇਜਮਦੂਤੋਨਹੀਜਾਣਾਤੁਸਾਂਨੇਜੇਕਰਜਾਓਗੇਤਾਂ
ਤੁਸੀਭੀਅਤੇਮੈਂਭੀਕੋਈਨਾਬਚਾਂਗੇਹੋਰਬਚਨਹੈਜੋਕੋਈਜੀਕਹੈਓਹਨਾਂਕੋਤਿਨਜ
ਮਕੀਤਲਬਨਾਹੋਈਜੋਪ੍ਰਾਨੀਸੰਤਾਂਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂਨੂੰਆਈਏਜੀਬੈ
ਠੀਏਜੀਅਥਵਾਜੀਆਂਆਵਦਿਆਂਨੂੰਇਤਨਾਮਾਤ੍ਰਦੇਆਖਣਦਾਏਹੁਮਹਾਤਮ
ਹੈਭਾਵੇਂਓਹੁਕੈਸਾਹੀਅਪਰਾਧੀਹੈਉਸਦੇਅਪਰਾਧਪਰਮੇਸਰਜੀਸਭਬਖਸੇ-
ਗਾਅਰਜਮਰਾਜਉਸਨੂੰਦਰਸਨਨਹੀਦੇਵੇਗਾਨਾਮਜਪਣਦਾਏਹੁਮਹਾਤਮਹੈਜ
ਨਮਰਨਕਟਕੇਪਰਮੇਸਰਕੇਪਰਮਪਦਕੋਪਾਵੇਗਾ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਚੋਰਕੇਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਇਕਚੋਰਚੋਰੀਕਰਕੇਗੁਜਰਾਨਕਰਦਾਸੀਤਾਂਚੋਰਓਹਹੁਕਮਸਤਹੋਇਗਇਆ
ਸੀਪਰਮੇਸਰਦੇਹੁਕਮਨਾਲਤਾਪਿਛੋਉਸਦਾਪੁਤ੍ਰਸਤਬਰਸਦਾਰਹਿਗਇਆ
ਸੀਤਾਂਇਕਦਿਨਉਸਨੇਆਪਨੀਮਾਤਾਨੂੰਪੁਛਿਆਜੁਹੇਮਾਤਾਜੀਮੇਰਾਪਿਤਾਰੁ
ਜਗਾਰਕਿਆਕਰਦਾਸੀਸੋਤੂੰਮੈਨੂੰਦਸਸੋਈਰੁਜਗਾਰਮੈਂਭੀਕਰਾਂਤਾਉਸਲ
ੜਕੇਦੀਮਾਤਾਸਿਆਨੀਸੀਉਸਨੇਆਪਨੇਜੀਅਮੇਂਸੋਚਿਆਏਹੁਲੜਕਾਅ
ਞਾਣਹੈਜੇਮੈਂਹੁਣੇਇਸਨੂੰਦਸਦੇਦੀਹਾਂਜੋਤੇਰਾਪਿਤਾਚੋਰੀਕਰਦਾਸੀਤੇਏਹੁਹੁ
ਣੇਹੀਚੋਰੀਕਰਨਲਗਜਾਵੇਤਾਂਏਹੁਕਿਥੇਪਕੜਿਆਜਾਵੇਅਰਦਸਦੇਵੇਤਾਂਮੈਂ
ਭੀਪਕੜੀਜਾਵਾਂਗੀਬੜੀਖਰਾਬੀਹੋਵੇਗੀਪਰਅਜੇਏਹੁਵਡਾਹੋਵੇਗਾਤਾਂਮੈਂ

ਇਸਨੂੰਦਸਾਂਗੀ ਤਾਂਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮਾਤਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਜੇ ਤੂੰ ਛੋਟਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ੩੨੧
ਕਿਆ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖਟੀ
ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਪਹਿਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ
ਵਰੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮਰਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕੁਛ
ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਬਨਾਇਆ ਹੈ ਨਿਰਾ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਣਾ ਮਰਦ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਅਛਾ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਮਾ
ਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਏਹੁ ਉਮਰ ਕਰਕੇ ਭੀ ਬਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜੀਅ
ਵਿਚ ਭੀ ਸਿਆਣਪ ਆਇ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋਇ ਬਚਨ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਸਨੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹ
ਆ ਕਹੁ ਮਾਤਾ ਕਿਆ ਬਾਤ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈਂ ਕੌਨ ਬਚਨ ਦੇਵਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਬਚਨ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਦੇਹੁ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਰੁਜਗਾਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਦਸਨਾ ਨਹੀ
ਭਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਰ ਭੀ ਸੁਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਏਹੁ ਕਰਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਧਰਮ
ਸਾਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੂੰ ਓਥੋਂ ਦੀ ਗਲ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਸੁਣਨੀ ਤੈਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕਦੇ ਜਾਣ ਭੀ
ਨਹੀ ਨਾ ਕਦੇ ਲੰਘਨਾ ਉਸ ਰਾਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਦੋਨੋ ਬਚਨ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰਨੇ ਅਰ
ਬਚਨ ਮਾਤਾ ਕੋ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਮਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦ ॰
ਸੀ ਹੁਣ ਤੈਨੇ ਭੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਕਦੀ ਚੋਰੀ ਗੀਤੇ ਪਕੜੀਏ ਭੀ ਗਾ ਤਾਂ ਤੈਂ ਆ
ਪਨਾ ਰੁਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਦੇਣਾ ਭਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰੋ ਭੀ ਮਾਰ ਸੁਟੇ ਪਰ ਤੂੰ ਕਦੇ
ਨਹੀ ਆਖਨਾ ਜੋ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤਾਂ
ਓਹ ਲੜਕਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਿ
ਉ ਉਸ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਉਸਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ॰
ਅਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਫਲ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ ਲਗਨਾ ਹੀ ਸਾ ਓਹੁ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਕੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤਕ
ਪਹੁੰਚਾ ਸੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੰਨ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਧੁਮ ਪੈ ਗਈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੱਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪਕੜੇ ਪ
ਚੋਰ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਅਰ ਹੁਕਮ ਦੀ
ਆ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਚੋਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਫਫੇਕੁ
ਟਨੀ ਲਗੀ ਚੋਰ ਨੂੰ ਢੂੰਡਣ ਫਕੀਰਨੀ ਰੂਪ ਬਨਾ ਕੇ ਘਰ ਘਰ ਟੁਕੜੇ ਮੰਗ
ਣ ਕੈ ਬਹਾਨੇ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਜਾ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਘਰ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਓਹ ਮ ॰

੩੨੯ ਪੁਤ੍ਰਦੋਨੋਬੈਠੇਹੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਅਤੇਕੁਛ ਕਿਰਤਭੀਨਹੀਕਰਦੇਜਾਂਕਿਤਨੇਦਿਨਗੁ-
ਜਰੇ ਤਾਂਚੋਰਕੀਮਾਤਾਕਹਿਆਹੇਪੁਤ੍ਰ ਅਨਾਜਖਾਨੇਨੂੰਹੈਨਹੀ ਤਾਉਸਚੋਰਨੇਕਹਿ
ਆ ਭਲਾਮਾਤਾਜੀਮੈਲੈਆਵਦਾਹਾਂ ਤਾਚੋਰਰਾਤਨੂੰਜਾਇਕੇਦੋ ਚਾਰ ਮਨਕਾਬੋ
ਝ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆਆਵਦਾਸੀ ਜਾਂ ਘਰਦੇਨਜੀਕ ਆਇਆਤਾਂ ਅਗੋ ਚੌਕੀ
ਦਾਰ ਸਾਮਨੇਆਵਦਾਮਿਲਿਆ ਤਾਂਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆਜੁ ਹੁਣ ਤਾ ਬੁਰੀ ਬਣੀਜੇਮੈ
ਅਗੇਜਾਵਦਾਹਾਤਾਮੈਨੂੰਚੌਕੀਦਾਰ ਪਕੜਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਪਿਛਾਹਾਂਹਟਦਾਹਾਂ ਤਾਂਧ
ਰਮਸਾਲਾਹੈਬਾਬੇਦੀ ਹੁਣਮੈਕਿਆਕ੍ਰਾਤ ਵਤਾਈ ਚੌਕੀਦਾਰਨਜੀਕ ਆਇਗਏ
ਗਏਅਤੇਚੋਰ ਲਾਚਾਰਹੋਇਕਰਪਿਛਾਹਾਨੂੰਹਟਿਆਜਾਂਧਰਮਸਾਲਾਕੇਨਜੀ
ਕ ਆਇਆ ਤਾਂਕੰਨਵਿਚ ਉਂਗਲੀਆ ਦੇਲੀਤੀਆਂ ਜੀਆਵਿਚ ਆਇਆਏ
ਬੇਦੀ ਆਵਾਜਕੋਈਕੰਨਵਿਚਨਾਪਵੇ ਮੈਂਏਬੋਦੀ ਬਾਤਕੋਈਨਹੀ ਸੁਣਨੀ ਤਾਂ
ਚੋਰਏਹੁਸੋਚਕੇਅਦਿਰ ਆਇਆ ਡਰਦਾਤੇਪੈਰਵਿਚਕੰਡਾਚੁਭਗਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ
ਨੇਸਜੇਹਥਨਾਲਕੰਡਾਕਢਨਲਗਾ ਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਸਿਖ ਸ਼ਬਦਕਾਵਿ
ਚਾਰਕਰਹੇਸੇ ਅਰ ਏਹੁਕਹੇਰਹੇ ਸਾਨਜੋਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਭਜਨਕਰਨਵ
ਲੇਹੈਨ ਸੋਦੇਉਤੇਹੈਨ ਸੋਜੇਹੜੇਦੇਉਤੇਹੁੰਦੇਹੈਨਤਿਨਕੀਆਪਛਕਾਨਹੀ ਲਗਦੀ
ਆਂ ਅਤੇਤਿਨਕਾਪਰਛਾਵਾਂਭੀਨਹੀਹੁੰਦਾਏਹੁਵਚਨਚੋਰਕੇ ਕੰਨੀ ਆਵਾਜਪੈ
ਗਈਤਾਂਚੋਰਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈਏਹੁਬਚਨਮੈਂਜਾਨਕੇ ਨਹੀ ਸੁਣਿਆ ਏਹੁਗ
ਲਜਹਿਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਕੰਨੀਪੈਗਈਹੈ ਤਾਂਤਾਈਚੌਕੀਦਾਰਨਜੀਕਆਇਗਏ
ਚੋਰਪਾਸਤੇਅਦਿਰੇਨਿਕਲਕੇ ਭਜਕੇਆਪਨੇਘਰਜਾਇਵੜਿਆ ਚੌਕੀਦਾਰ
ਚਲਦੇਰਹੇ ਓਹੁ ਅਨਾਜਮਾਈਪੁਤ੍ਰ ਰਲਕੇਲਗੇ ਖਾਵਣ ਜਾਂਢੇਗਕਿਤਨਾਹਿਕ
ਚਿਰਗੁਜਰਗਿਆ ਤਾਂ ਫਫਨਕੁਟਨੀ ਆਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਾਇਪੁਤ੍ਰ ਬੈਠੇਹੀਖਾ
ਦੇਹੈਂਕਿਤਨਾਚਿਰਉਸਨੇਓਨਾਨੂੰਬੈਠੇਹੀਖਾਦਿਆਦੇਖਿਆਇਕ ਦਿਨ ਓਹਫਫੇ
ਕੁਟਨੀਨੇਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕੀਤੀ ਏਹੁਦੋਨੋਜਣੇਬੈਠੇਹੀਖਾਂਦੇਹੈਨ ਸੋਕਿਥੋ ਖਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੀਮਤਮਾਨੀਹੋਇਕੇਕਤਣ ਤੁਮਣਾਨਹੀਕਰਦੀ ਅਰਮਰਦਮਾਨੂੰ
ਹੋਇਕਰ ਰੁਜਗਾਰਨਹੀਕਰਦਾਇਨਾਦੀ ਕਿਉਕਰ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀਹੈ ਏਹੁਬ
ਤਸੋਚ ਕਰਕੁਟਨੀਨੇਆਪਨੇਮਨਮੈਂ ਪਕੀਬਾਤਏਹੀ ਜਾਣੀ ਜੋਚੋਰ ਤਾਏਹੀਹੈਨ
ਜੋਹੜੇਬੈਠੇਹੀਖਾਦੇਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸਫਫੇਕੁਟਨੀਨੇਜਾਇਕਰ ਰਾਜੇਨੂੰਆਖਿਆਹੇ
ਰਾਜਾਜੀ ਤੇਰੇਚੋਰਮੈਸਹੀਕਰਆਈਹਾਂ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਆਪਨੇਪਿਆਦੇਫਫੇਕੁਟਨੀ

ਦੇਨਾਲਦੇਕਰਭੇਜਦਿਤੇ ਚੋਰਨੂੰਪਕੜਕੇ ਲੈਗਏ ਅਤੇ ਜਾਇਦਰ ਲਗੇਮਾਰਨਪਰਚੋ ਤੁ੨੯
ਰਨੇਆਪਨੇਮੂਹਿਤੇ ਕਹਿਓਨਹੀ ਜੋਮੈਂਚੋਰਹਾਂਕਿਮੈਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈ ਦਿਨੇਰਾਜਾਚੋਰਨੂੰਮਾ
ਰਕਰਾਵੈ ਅਤੇਰਾਤਨੂੰਬੰਦੀਖਾਨੇਪਾਇ ਰਖੀਐਕਿਤਨੇਹੀਮਹੀਨੇਚੋਰਨੂੰਮਾਰਿਆਤ
ਇਕਦਿਨਰਾਜਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਈਵੈਹੀ ਕਿਤਨੇਮਹੀਨੇਮਾਰਛਡਾਈ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਅਜੇਬਾਲਕਹੈ ਜੇਕਰਏਇਸਨੇਚੋਰੀਕੀਤੀਹੋਈਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਦੀਤਾ ਏਹੂ ਕ
ਹਿ ਦੇਂਦਾ ਜੋਮੈਨੇਹੀਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈਏਹੁਤਾਂ ਚੋਰਨਹੀ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇ ਫੇਰ ਫਫੇਕੁਟਣੀਨੂੰ
ਕਹਿਆ ਅਰੀਤੂੰਮੇਰੇਤੇ ਇਸਕੋ ਈਵੈ ਹੀਮਰਵਾਇਆਹੈ ਏਹੁ ਤਾਂਚੋਰ ਨਹੀਤਾਂਫੇ
ਰਫਫੇਕੁੱਟਣੀਨੇਕਹਿਆਹੇ ਮਹਾਰਾਜਜੀ ਜੇਕਰਏਹ ਆਪਨੇਮੂਹਿਤੇਕਹੇਗਾਜੋਮੈ
ਚੋਰਹਾਂ ਅਤੇਚੋਰੀਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂਤੁਮਜਾਣੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਜੇਕਰਏਹੁ ਆਪ
ਨੇਮੂਹਿਤੇਕਹੇਗਾ ਮੈ ਚੋਰਹਾਂ ਤਾਹੀਮੈਜਾਣਾਗਾ ਜੋਏਹੁਚੋਰਹੈ ਤਾਂ ਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਕਹਿ
ਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਭਲਕੇਤੁਸੀਚੋਰਨੂੰਮਾਰਕਰਾਵਨਵਾਸਤੇਕਢੋਗੇਤਾਪੁਕਾਰਕੇਕਹਿ
ਯੋਜੋਨਿਤ ਨਿਤਕੇਮਾਰਨੇਤੇ ਇਸਕੋ ਫਾਸੀਦੇਛੋੜੋ ਐਪਰ ਏਹੁਗਲਚੋਰਭੀ ਸੁਣੇ
ਅਰ ਏਹੀਦਿਲਮੇਜਾਣੇ ਜੋਕਲਮੇ ਨਿਸਚੇਹੀ ਮਰਨਾਹੈ ਅਰ ਦਰਵਾਨਾਨੂੰਭੀਕ
ਹਿ ਛੋੜਨਾ ਕੰਨਵਿਚ ਜੋਭਿਤਓੜਕ ਛਡਨੇਜੰਦਰਾਨਹੀ ਲਾਵਣਾ ਕੁੰਡਾ ਭੀਨਾਹੀਮਾ
ਰਨਾ ਅਰਜੋਕੁਛਮੈਂ ਇਸਤੇਪੁਛਾਗੀ ਸੋਬਾਤਾਦਰਵਾਨਭੀਸੁਣਨ ਏਹੁਗਲਫਫੇ
ਕੁਟਣੀਰਾਜਾਨੂੰਆਖਕੇਉਠਗਈਜਾਂ ਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆ ਤਾਂਫੇਰਚੋਰਕੋਮਾ
ਰਨਵਾਸਤੇਲੈਚਲੇ ਰਾਜਾਪਾਸਜਾਏਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਸੁਣੋਭਾਈ
ਲੋਕੋ ਨਿਤਨਿਤਮਾਰਨੇਤੇਕਲਇਸਨੂੰਫਾਸੀਦੇਛੋੜੋ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲਚੋਰਨੇਸੁਣੀ
ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨੇਕਾਹੁਕਮਹੋਇਆਹੈ ਸੋਕਲਮੈਂਮਰਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਰਾਜਾਨੇ ਦਰਵਾਨਾ ਨੂੰ ਭੀ ਕਹਿਛੋਡਿਆ ਕੰਨਵਿਚ ਜੇ ਅਜਕੀਰਾਤਜੰਦਰਾਨਹੀਮਾ
ਰਨਾ ਅਰਤਖਤੇਓੜਕਛਡਨੇ ਅਤੇਕੁੰਡਾ ਭੀ ਨਹੀਮਾਰਨਾ ਐਪ੍ਰਾਇਸਚੋਰਕੋਮ-
ਲੂਮਨਹੀਕਰਾਉਣਾ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇ ਏਵੈਹੀਕੀਤਾਚੋਰਨੂੰਕਾਠਮਾਰਕੇ ਤਖਤੇਭੇ
ੜਛਡੇ ਜਾਅਧੀਰਾਤਹੋਈ ਤਾਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇ ਭਵਾਨੀਕਾਰੂਪਧਾਰਲੀਆ ਅ
ਤੇਇਕਸਿੰਘਕਾਠਕਾ ਬਨਾਇਲੀਯਾ ਅਰ ਦੋਇ ਬਾਹਾਂ ਕਾਠਕੀਆਲਗਾਇ
ਲੀਤੀਆ ਅਰਆਪਇਸਤ੍ਰੀਆਕੇਸੂਹੇਬਸਤ੍ਰਪੈਧੇ ਅਰਚਾਰੇਹਥਾਵਿਚਚਾ
ਰਮਸਾਲਾ ਬਾਲਕੇਸਿੰਘਕੀ ਅਸਵਾਰੀਕਰਕੇ ਜਾਇ ਦਰਵਾਜੇਨੂੰ ਧਕੇਲਿਆ
ਤਾਂਦਰਵਾਜਾਖੁਲਗਿਆ ਮਸਾਲਾਂਕਾਚਾਨਣਾ ਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂਚੋਰਨੇਦੇਖਿ

੩੩੦ ਆ ਤਾਂ ਮਸਾਲਾਕੀਰੁਸਨਾਈਹੈ ਅਤੇਸਿੰਘਕੀਅਸਵਾਰੀਹੈ ਅਰਚਾਣੇਭੁਜਾਹੈਂ
ਅਤੇਸੂਹਾਜੋਙਾਪੇਧਾਹੋਇਆਇਕਾਇਸੜੀਹੈਦੇਖਕਰਚੋਰਨੇਨਮਸਕਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਅਤੇ ਅਚਰਜਹੋਇਕਰ ਬੈਠਰਿਆਤਾਂ ਫੇਰ ਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਚੋਰਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਹੇਬੇਟਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਭਗਤਹੈਂ ਅਤੇਤੈਨੂੰਬਡੀ ਤੰਬੀਹਰਜਾਨੇਦਿਤੀਹੈ ਇਸਤੇਰ
ਜਾਤੇਰਾਦੇਖੀਹੈ ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਤੂੰਕਹੇਤਾਂਮੈਰਾਜਾਨੂੰਮਾਰਕਰ ਰਾਜੇਦਾਦੇਸਧੂੰਨਾ
ਲਿਮਿਲਾਇਦੇਵਾਂਗੀ ਪਰਬਚਾਤੂੰਮੇਰੇਪਾਸ ਸਚਕਹੁ ਤੂੰਰਾਜੇਦੇਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈ
ਯਾਨਹੀ ਚੋਰੀਕੀਤੀ ਦੇਖੀਮੇਰੇਪਾਸ ਤੇ ਮਤਲੁਕਾਵੀਂਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਜਾਣਿਆਜੋਏ
ਹ ਸੱਚਸਹੀਭਵਾਨੀਹੈ ਹੁਣਮੈਂ ਇਸਦੇਪਾਸਸਭੋ ਸਚੀਕਾਹਿਇਆਤਾਂ ਚੋਰਨੇਏਹੁ
ਮਨਵਿਚ ਸਚਆਖਨੇਕਾਵਿਚਾਰਿਆਹੀਸੀ ਤਦਤਾ ਮਚੋਰਦੀਦ੍ਰਿਸਟ ਫਫੇਕੁ
ਟਨੀਦੇ ਨੇਤਰਾਂਵਲਜਾਇਪਈ ਅਰ ਦੇਖੇ ਤਾਉਸਦੀਆਂ ਅਖੀਯਾਪਈਆ
ਝਮਕਦੀਯਾ ਹੈਨ ਤਾਂਚੋਰਨੂੰਧਰਮਸਾਲਕੇ ਸਬਦਕਾਵਲ ਯਾਦਆਇਆ
ਦੇਵਤਾਕੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀ ਪਲਕਨਹੀਲਗਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਕੇਸਰੀਰਕਾਪਰਛਾਵਾਂਭੀ
ਨਹੀਹੋਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਵਾਹਕ ਸਰੀਰਹੁੰਦੇਹੈਨ ਏਹੁਬਾਤਕੋਯਾਦ ਕਰਕਹਿਣ
ਲਗਾਜੋਭਾਈਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚ ਸਿਖਬੈਠੇਆਖਦੇਸਾਨ ਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇ ਭਗ
ਤ ਭਜਨਕਰਨਵਾਲੇ ਭਜਨੀਕਦੇਵਤੇਹੁੰਦੇਹੈਨ ਉਨਾਦੀਆਪਲਕਾਂਨਹੀ ਲਗ
ਦੀਆਂ ਅਤੇਇਸਦੀਆਂਤੇਪਲਕਾਂਲਗਦੀਆਂਹੈਨ ਜੋਭਵਾਨੀਏਹੁਕਾਹੇਕੀ
ਹੈ ਏਹੁ ਤੇਛਲਹੈ ਭਵਾਨੀਤੇਨਾਹੀ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇਆਪਨੇਸਚਆਖਨਥੋਂ ਫਿਰਗਾਇਆ
ਤਾਂਚੋਰਨੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਿਆ ਹੇਮਾਤਾਜੀ ਤੂੰਤਾਮੇਰੇ ਅੰਤਰਕੀ ਜਾਨਨੇਵਾਲੀਹੈਂ ਜੇ
ਮੈਚੋਰੀਕਰੀਹੋਈਹੁੰਦੀ ਤਾਂਤੂੰ ਕਿਆਨਾਥੋਜਾਣਦੀ ਮੈਨੇਤੋਚੋਰੀ ਨਾਹੀਕਰੀ ਰਾਜਾ
ਤਾਂਮੇਰੇਤਾਈ ਏਵੈਹੀਮਾਰਕਰਾਉਂਦਾਹੈ ਜਾਂਏਹੁਬਾਤਚੋਰਨੇਕਹੀ ਤਾਂ ਚਾਰੇਮਸਾਲ
ਭੀ ਬੁਝਗਈਆਂਅਰ ਕਾਠਕਾਸਿੰਘਭੀਫਟਗਿਆ ਅਤੇਕਾਠਕੀਆਬਾਹਾਂਭੀ
ਗਿਰ ਪਈਆ ਜਾਂਦਰਵਾਨਨੇਏਹੁਖਬਰਨਸੁਨੇ ਤਾਂ ਉਸਫਫੇਕੁਟਨੀਕੋ ਪਕੜਲੀ
ਤਾ ਜਾਂਸਵੇਰਹੋਈ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇਰਾਜੇਪਾਸਆਇਕਰਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਏ
ਹ ਬਾਰਤਾਰਾਤਕੋਹੋਈਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇਸਭਾਬਿਰਤੰਤਸੁਣਿਆ ਅਤੇਫਫੇਕੁਟਣੀ
ਕੋਫਾਸੀਦੇਦੀਆ ਅਰਚੋਰਨੂੰਛੋਡਦੀਯਾ ਫੇਰਚੋਰਚੋਰੀ ਛਡਕੇ ਗੁਰੂਕਾ ਸਿਖਹੋਯਾ
ਭਾਈ ਬਾਲਾਜੀਕਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦਕੀ ਇਕਤੁਕਸੁਨਨੇ ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸਚੋ
ਰਕਾਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਇਆਜੋਕੋਈਸਿਖਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰੂਕੇ ਸਬਦ ਉਪਰ

ਪਤਤੀ ਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਥਾ ਟੇ ੩੩੧
ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਪਰ।

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ।।

ਇਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਸੀ ਓਹ ਛੇਈ ਮਹੀਨੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾ
ਸਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਇਕ ਪੜੋਸੀ ਆਸੀ ਪਰ ਓਹ ਬੜਾ ਸਾਕ
ਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਲੇ ਚਲ ਤਾਂ ਓਹੁ ਭੀ
ਸਾਕਤ ਸਿਖ ਅਤੇ ਨੇਮੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਏ ਪਰ ਉਸ ਕੀ
ਭਾਵਨੀ ਸੁਧ ਨਾਂਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖ ਕਰੋ ਜੀ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆ ਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਹਰਲੇ ਦਿਲੋ
ਆਖੇ ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸਿਖੀ ਦੂਰ ਹੈ ਤੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਸਿਖੀ ਨਹੀ ਹੋਇ ਆਵਨੀ ਅਰ ਸਿਖੀ ਪਾਸੋ ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਘ
ਣੀ ਘਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਪਤ ਸਿਖ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕ
ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਗਲ ਮੈਂ ਇਕ ਰਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਸੋ
ਉਸ ਵਿਚ ਤੂੰ ਜਾਇ ਪਓ ਜਾ ਤੂੰ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਸਿਖ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਉ ਰਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਰਿਖਾ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਫਿਰਿਆ ਪਰ ਉਸ ਪਾਸੋ ਰਿਖਾ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਚੋਰ ਚੋ
ਰੀ ਕਰਕੇ ਦੋਇ ਥੈਲੀਆ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀਆ ਲਈ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਖੋਜ ਲਈ
ਆਂਵਦੇ ਸੇ ਪਿਛੋ ਪਿਛੇ ਆਦਮੀ ਇਕ ਕੋਸ ਭਗ ਵਿਥ ਚੋਰ ਗਵਿਚ ਅਰ ਓਨਾ ਆਦਮੀ
ਆ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਿਖਾ ਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਕਰ ਇਕ ਆ
ਦਮੀ ਰਿਖਾ ਕੇ ਦੁਆਲੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ-
ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਾਹੁ ਰਿਖਾ ਵਿਚ ਪੈ ਕਰ ਨਿ
ਕਲੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਸਿਖੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਾਂਗੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਅਗ ਵਿਚ ਪ
ਇਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਕਾ ਜੇ ਭਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਰ ਪਿਛਲਾ ਉਸਕਾ ਕੋਈ ਸੰ-
ਸਕਾਰ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਰ ਏ
ਹੁ ਮਾਇਆ ਕੀਆ ਥੈਲੀਆ ਤੂੰ ਲੈ ਲੇਹੁ ਉਸ ਕੇ ਅਭਾਗ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਅਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

੩੩੨ ਆਖਕੇ ਚਿਖਾਵਿਚਛਾਲਮਾਰਪਾਇਆ ਤਾਂ ਆਗਿਆਸੀ ਗੁਰੂਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਨਾਲ
ਗੋਵਿੰਦ ਲੋਕਸਚੇ ਖੰਡ ਵਿਚਉਸਨੂੰਲੈਗਏ ਤਾਂ ਏਹੁਕੁਦਰਤ ਉਸ ਸਾਕਤਨੇਦੇਖੀ
ਅਰਪਛੋਤਾਵਣਲਗਾ ਅਰਕਹਿਣਲਗਾ ਜੇਮੈਜਾਣਦਾ ਏਹੁਬਾਰਤਾਹੋਣੀਸੀ
ਤਾਂਮੈਂਹੀਛਾਲਮਾਰਪੈਂਦਾ ਤਾਂਭਾਈਚੋਰਕੇ ਢੂੰਢਣਵਾਲੇਭੀ ਆਇਪਹੁੰਚੇ ਜਾਦੇਖਨ
ਤਾਚੋਰ ਖੜੋਤਾਹੈ ਅਰਦੋਨੋ ਥੈਲੀਆਭੀਉਸਕੇਪਾਸਤੇਖੋਹਲਈਆ ਅਰਪ
ਕੜਕਰ ਰਾਜੇਪਾਸਲੈਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਇਸਕੋਫਾਸੀ ਦੇਛਡੋ ਪਰਉਸ
ਨੇਜੋਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾਦਰਸਨਕੀਤਾਹੋਇਆਸੀ ਤਿਸਕਾਸਦਕਾਉਸਕ ਛੁਟਕਾਰਾ
ਹੋਇਆ ਜਦਉਸਚੋਰਨੂੰਫਾਸੀ ਦੇਣ ਲੈਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇ
ਕਮੇਰੀ ਅਰਜਸੁਣਲੈਵੋਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਤੂੰਸਚਕਹੀਓ ਦੇਖੀਤੂੰਝੂਠ
ਕਹਿੰਦਾਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇਜਿਉਕੀ ਤਿਉਹੀ ਬਾਰਤਾਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਮਿਲਨੇਕੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਕੋਈਭਲਾਪੁਰਸਹੈ ਇਸਕੋ ਛੋਡਦੇਵੋ ਰਾਜੇ
ਦੇਆਦਮੀਆਨੇਉਸਕੋਛਡਾਦਿਤਾ ਤਾਂਓਹੁ ਆਵਦਾਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾ
ਇਪਾਇਆ ਤੇ ਹਥਬੰਨਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਸਿਖੀਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ ਹੇਸੁ
ਆਮੀਜੀ ਤੇਰੀਆਤੁਸੀਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੀਭੁਲਬਖਸੋ ਤਾਂਸਤਿ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਸਿਖਾ ਤੂੰਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਇਕਰ ਸਿਖਾਂ ਆਇਆਦੀ
ਟਹਿਲਕਰਿਆਕਰ ਜੋਕੋਈ ਸਾਧ ਸਿਖਤੇਰੇ ਘਰਆਇਆਕਰੇ ਉਸਦੀਸੇ
ਵਾਕਰਿਆਕਰ ਤਨਮਨਧਨਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੁਆਮੀਨੇ ਸਿਖਓਸਨੂੰ ਸਦਗਤੀਕੋਂਪਰਾਪਤ ਹੋਵਨਕਾਮਾਰਗਬਤਾਇਆ
ਉਹਸਿਖਗੁਰੂਜੀਕੀ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਪਰਮਧਾਮਕੋਪਰਾਪਤਹੋਇਆ।

ਆਗੇਸਾਖੀਮਰਦਾਨੇਕੇਪ੍ਰਥਾਇ।

ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਗਾਮਵਿਖੇਗਏ ਜਬਉਹਾਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਗਾਵ
ਕੇਲੋਕ ਬੈਠਣਨਾਦੇਵਨ ਸਗੋਮਸਕਰੀਆਕਰਨ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਇਸਕਲਜੁਗਦੇ ਸਮੇਵਿਚ ਜਿਸਦੀ ਕਰਤਾਰ ਪਤਰਖੇਗਾ ਉਸਦੀਰ
ਹੇਗੀ ਜੇਕਰਕੋਈਭਲਾਪੁਰਸ ਗੁਰੂਕਾਪਿਆਰਾਭਗਵੰਤਦੇਡਰਕਰਕੇਚੁ
ਪਕਰਰਹੇ ਤਾਂ ਸਿਸਾਰੀਲੋਕ ਆਖਦੇਹੈਨ ਇਸਨੂੰਕੋਈਮਤਹੈਨਹੀ ਬਿਅਕ
ਲਹੈ ਜੇਕਰ ਬੋਲੇ ਤਾਂਕਹੀਦਾਹੈ ਬਕਬਾਦੀਹੈ ਜੇਕਰਉਠਜਾਵੇ ਤਾਂਆਖਦੇਹੈ
ਨ ਘਟਾਘਤਾਗਿਆਹੈ ਜੇਬਹਿਰਹੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸਬਰਘਤਬੈਠਾਹੈਜੇਕ

ਸਭਨਾ ਅਗੇ ਨਿਵ ਚਲੇ ਤਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਫਰਦਾ ਭੁਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸੇ ਗਲੇ
ਸੈ ਸਾਰ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲੋ ਏਥੋ ਚਲੀਏ ਕਰਤਾ ਰਹੀ ਪ-
ਤ ਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਪਤਿ ਰਹੇਗੀ ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਦੀ ਬਾਰਤਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਸੁਣਾਵਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਓਹਨਾ ਦੀ ਦੇਹ ਵ
ਡੀ ਸਾਰੀ ਸੀ ਤੁਰਨੇ ਦੀ ਸਕਤ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ
ਗਾ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਵਾਸਤੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਇਕ ਓਨਾ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ ਓਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ-
ਸੰਤ ਦੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਚੇਲੇ ਦੀ ਦੇਹ ਛੋਟੀ ਦੋਨੋ ਤੁਰ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਸੇ ਇਕ ਉਨਾਨੇ ਘੋੜਾ ਲੀ
ਆ ਅਸਬਾਬ ਕਪੜੇ ਤੇ ਬਰਤਨ ਉਸ ਘੋੜੇ ਪਰ ਰਖ ਲੀਏ ਦੋਨੋ ਚਲੇ ਰਸਤੇ
ਮੇ ਚਲੇ ਜਾਵੈਂ ਲੋਕ ਰਸਤੇ ਕੇ ਚਲਨੇ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਨ ਏਹੁ ਘੋੜਾ ਮੰਗ ਕੇ
ਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਦੋਵੇ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚੇਲਾ ਤੂ ਮਰ
ਦੇ ਘੋੜੇ ਪਰ ਹਮ ਤੁਰੇ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਬੁਢਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਤੁ
ਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਕੀ ਉਮਰ ਤੁਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਓਹੁ ਘੋੜੇ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਾ
ਤੂ ਮਤ ਤੁਰਦੇ ਚਲੋ ਹਮ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਐਸਾ ਕੀਆ ਤਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ
ਲੜਕਾ ਪੈਰੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਆਪ ਸਵਾਰ ਹੂਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਬਾਵਾ ਜੀ ਤਾ ਸੰਤ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਆਓ ਦੋਨੋ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਘੋੜੇ ਪਰ ਤਬ ਭੀ ਰਾਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਘੋੜਾ ਇਹਨਾ ਕਾ ਆਪਨਾ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੰਗਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਬੇਟਾ ਸੰਸਾਰ ਕਿਸੀ ਤਰਾ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਚਲੋ ਦੋਨੋ
ਹੀ ਉਤਰ ਕਰ ਪਹੁੰਚਤੇ ਹੈਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਭੀ ਨਜੀਕ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਰਾਹੁ ਕੋਈ ਛੋਡਦੀ
ਘਾ ਅਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਬ ਤਾਈ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕ ਦੇ ਰਾਹੁ ਪੁਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਛਡਦਾ ਜੇ
ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਹੁ ਥੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸੁਖਾਲਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਤਰਾ ਏਸ ਗਾਵ ਵਾਲਿਆ ਮਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ
ਭੀ ਨਹੀ ਦੀਆ ਜੇ ਕਰ ਹਮ ਖਫਲੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਅਛੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾ ਦੇ ਬਾਬ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਵਸਦੇ ਹੀ ਭਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਹੋਰ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਖੇ ਗਏ ਤਾਂ
ਓਨਾ ਸਿਖਾ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਵਡਾ ਆਦਰ ਭਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਅ

੩੩੪ ਗਲੇ ਭੁਲਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਜਾਵਣ ਲਾਗੇ ਣ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਕਈਕ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠ ਤੁਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਿਣ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਉਜੜੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਏਹ ਭੁਲਾਨਿਆ ਉ ਦੇਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਜਿਥੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਛਡੀ
ਬੈਠਣੇ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਸੋ ਸਹਿਰ ਵਸਿਆ ਜੀ ਅਰ ਜਿਨਾਨੇ ਸੇਵਾ ਬਹੁ
ਤ ਕੀਤੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰੀਤ ਭੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਹਿਰ ਉਜੜਿਆ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੋਰ ਤਾ ਸਹਿਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾਨੂੰ
ਬਿਗਾੜੇਗਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹੁ ਲੋਕ ਓਥੇ ਹੀ ਵਸਦੇ ਭਲੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਸਹਿ
ਰਦੇ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤ ਦੇਸ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾਨੂੰ ਭੀ ਏਹੁ ਸੁਮੱਤ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਗੇ ਅ
ਰ ਉਨਾ ਲੋਕਾ ਦੀ ਗਤ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਉਜ
ੜੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਂ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ
ਚਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਹੁਮਾਸਾਕ ਥਾਉ ਬੈਠੀਏ
ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਕੋਈ ਗਿਰਾਂਵ ਆਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਓਥੇ ਬੈਠਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਬ ਆਇਆ ਤਾ ਉਸ ਥੋ ਇਕ ਕੋਸ ਦੇ
ਬੀਚ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਬਾਗ੍ਰਿ ਉ ਵਿਚ ਇਕ ਖੜੀ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ
ਸਿਤ ਸੇਵੀ ਭੀ ਹੈ ਸੀ ਆਏ ਸਾਧੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਇਕ ਦਿਨ ਜੋ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਤ ਆਇ ਗਈ ਓਹੁ ਨਿ
ਤ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਵਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਣੇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕਰ ਆਵਿਆ ਕਰੇ ਉ
ਸ ਦਾ ਨਿਤ ਨੇਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਬ ਤੀਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤਬ ਤੀ
ਕ ਓਹ ਜਲ ਪਾਨ ਨਹੀ ਕਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਲੇ ਹਟੀ ਵਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਬਾਣੀ ਏਤੂ ਨਿਤ ਕਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਆਹੇ ਤਬ
ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਕ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ
ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਓਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹੁ ਭੀ
ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਇਆ ਜਾਂਦਿਆ ਜਾਂਦਿਆ ਓਹ ਇਕ ਲੌਂਡੀ ਨਾਲ ਅਟ
ਕ ਗਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਇਆ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਘਰ ਤੋ ਇਕ
ਠੇ ਆਵਨ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਭੀ ਗਿਰਾ ਵਿਚ ਇਕਠੇ ਹੀ ਆਵਨ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਥਾ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਵਿਕਾਰ ਕਰਨ-

ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਾਰ ਹੈ ਵੇਖਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪ ੩੩੫
ਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਅਗੇ ਜਾਵਹਿ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਆਇ ਬੈਠਣਾ ਜਦ
ਓਹ ਡੇਰੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਪ੍ਰਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਉਠ ਆਇਆ ਟਿਕਾਣੇ ਪੁ
ਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਲਗਾ ਖੋਦਨ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋ
ਇਲੇ ਹੈਨ ਮਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਹੁ ਪੈਰੀ ਪੈ ਚ
ਲਿਆ ਜਾ ਬੂਹੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਯਾ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਝਾਂਕ ਪਨੇ ਨਾਲ ਪੈਰ ਬੰਨ ਲੀਤੋਸ
ਇਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਰਹਨੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਅਣਭੈਨੀ ਜਾਵੇ ਵੇਂ ਇਕ ਠੋਹੇ ਏ ਤਾਂ ਓਸ
ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਜੁਤੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ਲੈ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿ
ਅਹੈ ਤਾ ਓਸ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਮੋਹਰ ਲਭੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਪੁਛੀ ਚਾਹੀਏ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ
ਹੈਂ ਸਾਧੂ ਕਦ੍ਰਸਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਟਹਿਲ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਤਦ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੋਵੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਰ ਆਪਨੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ
ਭਾਈ ਚੂਪ ਕਰ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਜੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਆਖਿਓਸ ਜੋ ਮੰਦ ਕੋਇਲਿਆ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਮੋਹਰਾ ਹੀ ਹੈਸਨ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦਾ ਬਿ
ਜਿਆਸਾ ਤਿਸ ਦਾ ਸਦਕਾ ਮੋਹਰਾ ਹੋਈਆ ਹੈਸਨ ਪਰ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਮੋਹਰਾ ਦੇ ਕੋਇਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਪਰਾਰਬਧ ਵਿਚ ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ
ਸੀ ਜਿਉਂ ਜਿਉ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਆਂਵਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਸੂਲੀ ਘਸਦੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ
ਸੂਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਸਦਕਾ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਉਠ ਕਰ ਚਰਨੀ ਪ
ਏ ਦੋਵੇ ਨਾਉ ਧਰੀਕਾ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪ
ਦੇਸ ਦੇ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅ
ਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੋਸੀ ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਆਈਏ ਜੀ ਸੰਤ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹੀ ੧ ਸਸਤਾਇ ਕਰ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋ
ਕਾ ਕਹਿਆ ਹੋਸੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੇ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ
ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਵੈ ਸੋ ਪੂ
ਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਮਹਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈਏ ਜੀ

੩੩੬ ਹਮਾਰੇਤਾਈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੇ
ਨਾਮਥੋਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਪੂਛੈ ਤਿਨਾਥੋ ਭੀ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ
ਅਰ ਤਿਨਾਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣ ਜਾਵਾਜੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਕੋਲੋਕੇ ਕਛੁ ਤੁਸਾ ਪੁਛਣਾ ਹੈ ਸੋ
ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਪੂਛੋਜੀ ਤਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰਜੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸਕਾ ਕਰਤਬ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਆ
ਪਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਯਾਂ ਕਿਸੀ ਕਾ ਉਪਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ
ਆਵ ਭੀ ਸੁਨਾਈਐ ਜੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮਾਯਾ ਬਹੁਤ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੁਕਲ
ਪਖ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨਪਖ ਹੈਂ ਸੋ ਪਿਤਰੋਂ ਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾਮਹੀਨੇ ਜੋ ਹੈਨ ਉਤਰਾ
ਇਣ ਦਖਣਾਇਣ ਏਕ ਬਰਸ ਸੋ ਦੇਵਤਿਆ ਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਸੇ
ਚਹਜਾਰ ਜੁਗ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਇਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ
ਸੌ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਇ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਨਜੀ ਦੀ ਦਿਨ ਰਾਤ
ਬੀਤਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬਿਸਨਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸਿਵਜੀ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਸੌ ਬਰਸ ਗੁਜਰਨ ਤਾਂ ਸਿਵਜੀ
ਉਮਰ ਭੋਗ ਮੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਾਇਆ ਜੇਹੜੀ ਹੈ ਤਿਸਦੀ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਮੇਖ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵ
ਰੀ ਮੀਟ ਕੇ ਖੋਲ ਦੇਣਾ ਏਹੁ ਨਿਮਖ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ਦਾ ਏਤ ਬਿਸ
ਥਾਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤਉ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਤਾ ਦਾ ਕਿ ਸਤਰਾਂ
ਅੰਤ ਆਵੇ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਬਿਅੰਤਤਾ ਨੂੰ ਵਰਨਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ
ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ੧ ਨਾਭਿ ਕਮਲ
ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ
ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ॥ ਜਾ
ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਿ ਸ
ਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ
ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ
ਹੇਰੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾ
ਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੂਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜ-

ਣਜੀਵਨਨਦਰਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਨਾ॥੪॥੧ ਤ੍ਰਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਸ਼੍ਰੀਗੁਰੂਨ
ਨਕ ਜੀ ਬਚਨਕਰਦੇਹਨ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀਕੀ ਆਦਿ
ਬ੍ਰਹਮੈਨੇ ਇਉਖੋਜੀ ਥੀ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸ੍ਰੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪਨੇਆਪਹੀਸੋ
ਹਾਕਰਜੀਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਅਕਾਰ ਸਗੁਣ ਰੂਪਹੋਏ ਸੋਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀ ਦੇਮੁ
ਖਦੀ ਜੋਤਿ ਤੇ ਮਹਾਦੇਉਜੀ ਉਪਜਿਆਹੈ ਅਰਨਾਭ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜਿ
ਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕਛੁ ਗਿਆਨ ਕਰਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਸੋ ਜੈਸੀ
ਜੈਸੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤੈਸੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਓਹੁ ਉਸਤ
ਤਿ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੋ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਤਬ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮੇ-
ਕੀ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕੀ ਭਾਗਵਤ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਸਾਂਤਿ ਆਇ ਗਈ
॥ ਸਲੋਕ॥ ਗਿਆਨੰ ਪਰਮਗੁਹਯੰ ਮੇ ਯਦਿ ਵਿਗਿਆਨ ਸਮਾਨ੍ਵਿਤੰ ਮ
ਸਾਰਹਸਯੰ ਤਦੰਗੰ ਚ ਗ੍ਰਿਹਾਣ ਗਦਿਤੰ ਮਯਾ॥ ਯਾਵਾਨਹੰ ਯਥਾ ਭਾਵੋ ਯ
ਦ੍ਰੂਪਗੁਣ ਕਰਮਕ: ॥ਤਥੈਵ ਤਤ੍ਵ ਵਿਗਸਤੁ ਪਰੀ ਪ੍ਰਸਦਾਦਿਹੀ ਯਦੇ ਤੰਚੋ
ਵਿਸਿਖਮੇਤ ਸੋ ਸਮਸਹੀ ਅਗ੍ਰਿਤੇ ਰਬੰਯਤ ਪਤੀਯੇਤ ਚਾਤਮਨਿ ॥ਤਦਵਿਦ ਯਾਂਦ
ਤਮੋਨੇ ਮਾਇਆ ਯਤ ਭਾਸੋ ਯਥਾਤਮ: ॥ਯਥਾ ਮਹਾਂਤਿ ਭੂਤਾਨਿ ਭੂਤੇਖੂਚਾਵ
ਚੇਖੁਰੰ: ਪ੍ਰਵਿਸਾਨ੍ਯ ਪ੍ਰਵਿਸ੍ਟਾਨਿ ਤਥਾ ਤੇਖੂਨ ਤੇਖ੍ਯਹੀ ॥ਏਤਾਵ ਦੇਵ ਜਿਗਿਆਸਿ
ਤਤ੍ਵ ਜਿਗਿਆਸੁ ਨਾਤਮਨਾ ਅਨ੍ਵੈ ਵਿਯਤੁ ਰੇਕ ਭ੍ਯਾਂ ਯਤ ਸ੍ਯਾਤ ਸਥਤ੍ਰ ਸ੍ਰਬਦਾ
ਏਤਨਮਤੰ ਮਯਾ ਪ੍ਰਮੇਣ ਸਮਾਧਿਨਾ ਭਵਾਨ ਕਲ ਵਿਕਲਪੇ ਪੂਨਾ ਵਿਮੁਹਿਯ
ਤਿ ਕਰ੍ਹਿਚਿਤ॥ ਜਬ ਏਹੁ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕੀ ਮੂਲ ਅਰ ਤੀਨ ਸਲੋਕ ਉਪਦੇਸ
ਕੀਏ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਵਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਮੇ
ਰੇ ਤਾਂਈ ਬੁਝਾਇ ਸੁਝਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹੈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਤੋ ਯੇ
ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਨਾ ਉਧਾਰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੋ ਦੇ ਸ
ਲੋਕ ਮੈਂ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮੈਨੇ ਪਰਮ ਗੁਹਜ ਰਖਿਆ
ਹੈ ਵਿਗਿਆਨ ਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਭਗਤ ਰੂਪ ਰਸ ਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾ
ਨ ਇਨ ਅੰਗੋ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸੋ ਤੂੰ ਲੇਹੁ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਤਾ ਹੋਂ॥੧॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਜੈਸਾ ਮੈ ਹੋਂ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਹੈ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ
ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਇਨ ਸਲੋਕੋ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
॥੨॥ ਮੈਂ ਹੀ ਜਗਤ ਕੀ ਆਦਿ ਹੋਂ ਸਭ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਕਾ ਪਰਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿ

੩੩੮ ਨਾਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਬਭੀ ਮੈਂਹੀਹੋਂ ਬਹੁਰ ਜਗਤਮੇਰੇਵਿਖੇਲੀ
ਨਹੋਜਾਵੈਗਾ ਪੀਛੇ ਮੈ ਹੀਰਹੂੰਗਾ॥ ਹੇਬ੍ਰਹਮਾਜੇਹੜੀ ਮਾਇਆ ਅਸਤਹੈ ਸੋ
ਹਨੀਪਰਗਾਸਤੀਹੈ ਮੈਂ ਸਤਹੋਂ ਮੇਰੇਕੋਕੋਈ ਜਾਨਨਹੀਸਕਦਾ ਏਹੀਮੇਰੀਮਾ
ਇਆਜਾਣ ਜੈਸੇ ਇਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਦੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇਖਾਈ ਦੀਕੋਨਦਰਆਵਤਾਹੈ
ਅਰ ਰਾਹ ਆਕਾਸਮੇ ਅਸਥਿਤਭੀਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜਕੇ ਸੰਗਮਾਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਨ
ਹੀ ਆਵਤਾ ਤੈਸੇਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਦਿਸੂਹੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਅਰਮੈਂ
ਸਤਹੋ ਸੰਤਾਂਕੇਸੰਗਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਨਹੀ ਆਵਤਾ ਜੈਸੇਪੰਜੇ ਭੂਤ ਤੇਜ ਵਾਉ ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ
ਅਰ ਆਕਾਸਜਲ ਆਪਨੇ ਕਾਰਜਾਂਮੇਂ ਭੀਹੈ ਅਗਨਿਆਰੇਭੀਹੈ ਤੈਸੇ ਮੈਂ ਸਭ
ਕੇ ਸਤਾਭੀ ਦੇ ਰਹਾਹੋਂ ਅਗਨਿਆਰਾਭੀਹੌਂ ਤੈਸੇ ਤੂੰ ਮੁਝੇ ਅਨਿਵਿਵੇਕ ਕਰ ਦੇਖ
ਅਗਵਿਵੇਕ ਕਰ ਸਭਵਿਸਥਾਰ ਮੁਝਤੇਹੀ ਹੂਆਹੈ ਅਗਵਿਵੇਕ ਕਰ ਮੁਝ ਸੇ-
ਭਿੰਨ ਰਹਿਤ ਕੁਛਨਹੀ ਏਹੁਸੰਬੋਧਨਕਾ ਬ੍ਰਹਮੇਕੋ ਕਹਾਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾਗਿ
ਆਨ ਜਬਤੂ ਆਪਨੇ ਚਿਤਵਿਚ ਰਖੇਂਗਾ ਤੌਂ ਜਗਤਕੀ ਉਤਪਤਕੇਸਮੇਂ ਅਰ ਪਲੈਕੇਸਮੇ
ਤੁਝਕੋ ਮੋਹਨਹੀ ਵਿਆਪੇਗਾ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ ਉਸਤਤਿਕ
ਰਕੇ ਸਲੋਕਬੰਧੇ ਅਰ ਰਾਗ ਪਾਇਕਰ ਧੁਨੀਸਾਥ ਗਾਵਤਾ ਭਇਆ ਗਾਵਕ
ਰਗੀਸ੍ਰੀਆ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਲਿਖ ਲਿਖਕਰਕੇ ਬਣੇ ਪੁਸਤਕ ਕਰਕੇ-
ਮਿਰਜਾਦਾਬੰਧੀਆਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਚਾਰਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇ ਮੁਖਬੋਲਤ ਤਾਬ੍ਰ
ਹਮਾਨੇ ਚਾਰੋਮੁਖਕਰਕੇ ਚਾਰੇਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇ ਭਗਵਤਕੀ ਮਾਇਆ
ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਤੇ ਜੀਅਮੇਂ ਆਈ ਕਿ ਮੈ ਕੌਨ ਹਾਂ ਕਿਸਤੇ ਪੈਦਾਹੋਇਆਹਾਂ ਜਬਬ੍ਰ
ਹਮਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛਨਹੀ ਅਰ ਮਹਿ ਏਬ ਗਾਏ
ਹ ਪਾਣੀ ਕਿਆਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਆਤਮੇਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਜੋਹੈ ਸੋਬ੍ਰ
ਹਮਾਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਇਕੋਹੀਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਲਾਹਿਆ ਅਥਮੈ ਏਹੁ ਅੰ
ਤ ਪਾਇਆਹੈ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਮੇਰਾਹੀ ਰੂਪਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਤਾਲਕੋ ਗਇਆ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਭੀ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਧ
ਲੋਕਮੇਂ ਆਇਆ ਓਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀਹੈ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਭੀ ਹੈਨ ਫੇਰ ਆਕਾਸਮੇਂ ਬ੍ਰ
ਹਮਾਗਿਆ ਓਥੇਭੀ ਪਾਣੀਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇ ਦੇਸ ਮੰਡਲ ਹੀ
ਪਲੋਆਹੈਨ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਦੇਖੇ ਅਰ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਦੇਖੇ ਤਹਾਂ ਆਪਕੋ ਦੇਖੇ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਨੇ

ਲਗਾ ਜਲਾਂ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਸੀ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਨ ਬਨੰਤ
ਰ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤਾਂ ਅ ੩੩੯
ਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਤੋ ਸਹੀ ਕੁਛ ਔਰ ਭੀ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਗ
ਦੇਖਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਕਮਲ ਭੀ ਹੈ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਜੋ ਕਮਲ
ਕੌਣ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਤੂੰ ਇਸ ਕਮਲ ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਬਡਾ ਸਰਾਹੋਂ ਕਮਲ
ਨੇ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਛੋਟੇ ਹੀ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਛੋਟੇ ਤੇ ਬਡਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਕਹਾ ਹੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੋਜਿਆ ਹੀ ਜਾਣੀਏ ਕੌਨ ਬਡਾ ਅਤੇ ਕੌਨ ਛੋਟਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਖੋ
ਜਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹੁ ਕਮਲ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਕਮਲ ਨਿਕਾ ਜੇ ਸਾਨਦਰੀ ਆਵ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈ ਨਿਕਾਲਿਆ ਕੀ ਕਰਸਾ ਪਰ
ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਲਤ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਲਤ ਇਸ ਨੇ ਸਹਾਰੀ ਤਾਂ ਇਹੁ ਬਡਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਲਤ ਨਾ ਸਹਾਰੀ ਓਸ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਲਤ ਮਾਰੀ ਕਮਲ ਕੋ
ਤਾ ਕਮਲ ਅਚਲ ਰਿਹਾ ਹਲਿਆ ਚਲਿਆ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਮਲ ਕੇ ਤਲੇ ਉ
ਤਰ ਗਿਆ ਅਰ ਪੈਰ ਕਿਤੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓੜਕ ਆਵੇ ਹੀ ਨਾਹੀ ਜੈਸੇ ਕੋਈ
ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਸੁਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਰੋੜਾ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ
ਪਤਾਲ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਹੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਈ ਬਰਸਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਪਰ ਓੜਕ ਆਵੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਪਾਣੀ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਵਿਖੇ ਪਾਇਆ ਹੋ
ਇਆ ਰੋਂਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ ਲਗਾ ਰੁਦਨ ਕਰਨ ਏਹੁ ਕਸ੍ਟ ਦੇਖ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਹੀ
ਬੀ ਵਿਚ ਆਯਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਜਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕ
ਰਨ ਲਗਾ ਹੈ ਤ੍ਰਈ ਲੋਕੀ ਕੇ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੂਹੀ ਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਜਲ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ ਥਲ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ ਹੁਣ ਭੀ
ਤੂਹੀ ਹੈ ਆਗੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੋਵੇਂਗਾ ਆਦਿ ਮਧ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਸਭ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨ
ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਧਾਰਨ ਧਰਨ ਸਭ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਅੰਤ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਮੈ ਦੀਨ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਇਸ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਤੇ ਰੂਪੈਂ ਨੇ ਕੋ ਛੀਜੀ ਅਰ ਹੇ
ਗਰਵਤ ਜੀ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਮੇਨੇ ਲੈ ਚਲੋ ਜੀ ਜਹਾਂ ਤੇ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਕਰ ਕਰਕਾ·········· ਨਾਹਫਤ ਰਜੀਕਿਠਲਬ

੩੪੦ ਬਾਹਰਨਿਕਾਲਦੀਆ ਉਸੀਅਸਥਾਨਖਣੂਕਰਦੀਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇਦੇ ਕਿਵਾੜਖੁ
ਲਗਏ ਲਗਾ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਹੇਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰਜੀ ਤੇਰਾਰੂਪਰੰ
ਗ ਕਿਛ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤਪੁਰਖਹੈਂ ਬੇਸੁਮਾਰਹੈ ਅਦਿਸ੍ਰ ਅਗੋਚ
ਰਹੈਂ ਨਿਰਾਲੰਬ ਪੁਰਖਹੈਂ ਹੇਸੰਤਜਨਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋ ਐਸੇਕਹਿਕਰ ਸਹਸ੍ਰਨਾ
ਮ ਕਰਕੈ ਲਗਾ ਉਸਤਤਿਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈਂ ਹੇ ਕਰਤਾਰਕੇ ਭਗਤਿ ਜੋਨੇ ਬ੍ਰਹ
ਮੇਸਾਰਖਿਆਨੂੰ ਅੰਤਨਹੀ ਆਯਾ ਅਰੁ ਮੈਂ ਕੌਣ ਵਸਤਹਾਂ ਤਿਸਾਬਿਅੰਤਕਾਅੰ
ਤ ਕਹਿਸਕਦਾਹਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆਜਾਣਾ ਪਰ ਓਹਬਿਅੰਤਪੁਰਖਕਹੀਦਾਹੈ ਜੋਉਸ-
ਬਿਅੰਤਪੁਰਖਕੇਸਾਥਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਰਹੀਹੈ ਅਰਮੈਂ ਓਸਬਿਨਾਜੀਵਨਹੀਸ
ਕਦਾ ਜੀ ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਾਕਾਆਧਾਰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕਾਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਪਰਮੇ
ਸਰਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕ ਜੋਪੂਰਨਗਿਆਨੀ ਜਿਨਾਨੂੰ ਸਭਕੋਈ ਆ
ਰਾਧਤਾਹੈ ਜੋਉਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਕੋ ਮੈਭੀ ਆਰਾਧਤਾਹੋਂ ਤਾਂ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ
ਧੰਨਹੈਂ ਪਰ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰਸਾਨੂੰ ਅਚਰਜ ਲਗਦਾਹੈ ਜੋਇਨਾਂਨੇਤ੍ਰਾਂਵਿਖੇ-
ਜੋਤਿਹੈ ਸੋਏਹੁਕਿਆਵਸਤ ਹੈਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ
ਜੋ ਸੂਰਜ ਅਤੇਚੰਦ੍ਰਮਾਂਵਿਚਜੋਤਿਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਜੋਤਿਤੋਇਨਾਂਕੇ ਜੋਤਿਹੈ
ਅਰਸ੍ਰਬਪ੍ਰਾਣੀਆਂਕੇਘਟ ਘਟ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਜੋਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਸਰਬਪ੍ਰਾ
ਣੀਆਂ ਕੋਸਭੁਕਛ ਨਜਰਆਂਵਦਾਹੈ ਸੋਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਜੋਤਿਹੈ ਸੁਣੋ
ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਹੈਨ ਸੋ ਗਿਆਨਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਜੋਤ
ਜਾਣਦੇਹੈਨ ਅਰ ਘਟਘਟਵਿਚਤਿਸਕੀ ਜੋਤਿ ਜਾਣਕਰ ਸਰਬਕੀ ਸੇਵਾਪੂਜ
ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਤੇਗੁਰਮੁਖਾਂਕੀ ਸੰਗਤਵਿਖੇ ਜੋਪੁਰਸਨਹੀ ਆਏ ਸੋਗੁਰਮੁੱਖ
ਨਹੀ ਆਏ ਸੋਤਿਨਕੇਰਿਦੇਵਿਖੇ ਗਿਆਨਕਾ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਤਿਨਕੇ ਆਤਮੇਂ ਵਿ
ਖੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭਰਨਹਿਆਹੈ ਸੋਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਿਆਨਕੇ ਮਾਰਗ ਅੰਧਕਾਰਵਿ
ਖੇ ਪਏਹੈਂਨ ਅਤੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਰਹੇਹੈਨ ਉਨਕੋ ਨਦਰਕੁਛ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਓਹੁ ਭੁ
ਲਿਆਕੇ ਮਾਰਗ ਕਉ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜੋਨੇਇਉਕਰਕੇਸ੍ਰੋ
ਤਾਵਿਖੇ ਗਿਆਨਕਾ ਉਜਾਲਾਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਨੇ ਆਖਿਆਹੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁਜੋਨੇਤ੍ਰਾਂਵਿਖੇਜੋਤਿਹੈ ਜਿਸਕੀ ਜੋਤਿਕਰਕੇਸਭਜੋਤੀਆਅ
ਤੇਰੂਪਨੰਦਰੀ ਆਵਦਾਹੈ ਸੋਏਹੁ ਕਿਆਵਸਤਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋਗੋ

ਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਝਗੜਾ ਸਭਨਾ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਭੀ ਕਰਦੇ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਆ
ਵਸਤ ਹੈ ਅਰ ਏਹੁ ਦੋਇ ਲੋਚਨ ਮੈ ਜੋਤਿ ਹੈ ਏਹੁ ਨੇਤ੍ਰ ਤੋ ਚੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੈ
ਪਰ ਓਹੁ ਵਸਤ ਕੌਨ ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਇਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਰ
ਓਹੁ ਜੋਤਿ ਜੋ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੋ ਓਹ ਜੋਤਿ ਸਬਦ ਕੀ ਧੁਨਿ ਕਰਕੇ ਜਾ
ਗਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਸੂਝਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਹ ਜੋਤਿ ਸਬਦ ਕੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ਪੁਰ
ਖ ਕਰਕੇ ਕਹੀਆ ਹੈ ਅਰ ਸਬਦ ਭੀ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ ਏਹੋ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਓਹ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਕਿਸ
ਕਉ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਜਿਉਂ ਕੀ ਤਿਉਂ ਹੀ ਸਮਝਾਈਐ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ-
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਭੀ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਓਹੁ ਬ੍ਰਿ
ਅੰਤ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਾ ਅਰ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਾ ਕਰਨੇਹਾਰਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਉਸ ਕਾ ਮਹਿੱਲ ਭੀ ਅਪਾਰ ਹੈ ਸੁਣੋ ਹੇ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਆਪਣੀ ਉਕਤੀਆਂ
ਨਪ ਸਿਉ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ਮਿਲਤਾ ਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਵਰਤਾ ਸੁਨਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨ ਪੜੇ ਹਾਂ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਜਾਣੋ
ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਭੀ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-
ਜੀ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਬਿਦਿਆ ਕੀਆ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਗੱਬਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਰਹੇ ਹੋਰ
ਭੀ ਕਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੈ ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹੈਨਾ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇ ਸੇ ਅਰ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ-

੩੪੨ ਆਦਿ ਸਿਖੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਨ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਧਰਮ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ
ਨੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸ
ਰ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਏ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਘਰੋਂ ਤੰਗ
ਸੀ ਧਨ ਉਸਦੇ ਪਲੇ ਨਹੀ ਸੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਸਰ
ਣਛ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਹੁਣੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਸਮਾਨ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾ
ਈ ਜੋ ਲੋੜ ਤੈਨੂੰ ਬਿਆਹੁ ਦੀ ਵਸਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਲਿਖਾ ਲਿਆਉ ਮੈ ਤੈ
ਨੂੰ ਅਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਵਿਆਹੁ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂ ਲਿਖ ਕਰ ਲੈ-
ਆਧਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਸਭ ਵ
ਸਤੂ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸੁਲਖਣ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਸੀ ਅਤੇ
ਪਦਾਰਥ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਸਭ ਵਸਤੂ ਲੈ ਆਂਦੀਆਂ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੀ ਅਮੈਂ ਕਹੈ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏ
ਹੁ ਟਹਿਲ ਮੈਨੋ ਬਖਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆਂ ਕੇ ਜਾਨਨੇ
ਹਾਰੇ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸਭ ਸਾਮਗਰੀ
ਦਿਤੀ ਉਸ ਨੇ ਬੇਟੀ ਵਿਵਾਹੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਲਗਾਜਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਲ
ਖਨ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਜ
ਪ ਜੋ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬਹਾਈਏਗਾ ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ
ਈਏਗਾ ਸੋ ਭਾਈ ਸੁਲਖਨ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ
ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਖੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਜੋ ਬਣੀਯਸ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਵਿਆਹੁ ਵਾਸਤੇ ਪ
ਦਾਰਥ ਲਿਆ ਜਾਸੀ ਓਹ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਮੋ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ਨਗਰੀ ਮੈ
ਸੁਦਾਗਰੀ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਸੀ ਓਥੇ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਰਖਦੇ
ਸੇ ਓਨਾ ਦੇ ਦੇਸ ਮੈ ਏਹੀ ਨੇਮ ਸੀ ਜੋ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਕੋ
ਦੰਡ ਦੇਤੇ ਹੈਨ ਅਸਾ ਓਥੇ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ

ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਹਾ ਆਪਕਾ ਮਨ ਆਵੈ ਤਹਾ ਚਲੀਏ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਭਾਗੀਰਥ ਕੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਵੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਬ ਭਾਗੀਰਥ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾ ਆਪਨਾ ਮਾਲ
ਲੈਕਰ ਜਹਾਜ ਮੇ ਪਾਇਕੇ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੇ ਰਜਧਾਨੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ਆਪ
ਣਾ ਮਾਲ ਬੇਰਿਆ ਕਰੇ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਇਕਰ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਬਾਰਾ ਟਿਕੇ
ਲਗਾਵੈਂ ਆਇਤਵਾਰ ਇਕਾਦਸੀ ਅਮਾਵਸ ਬਰਤ ਕਰੈ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈਂ ਅਤੇ
ਓਹੁ ਬਾਣੀਆ ਨਾ ਵਰਤ ਕਰੈ ਨਾ ਅਮਾਵਸ ਕਰੈ ਨਾ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈ ਨਾ ਇਕਾਦ
ਸੀ ਕਰੈ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ ਬਾਣੀਆ
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਪੂਜਾ ਕਿਛ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਬਾ
ਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਇਕ ਨਿਰੇਲ ਅਰ ਦੁ ਪਈਯਾ ਲੈਕਰ ਮਿਲਿਆ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮੋ ਹੋਇਕਰ ਕਰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾਉਤਾ ਨਹੀ
ਪੂਜਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਤਾ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਭ੍ਰਮ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰ
ਦੇਹੋ ਸੋ ਵਸਤੁ ਹਮ ਨੇ ਪਾਈ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ-
ਬਾਣੀਏ ਓਹੁ ਕੌਨ ਵਸਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰ
ਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਲਗਿਆਂ ਤੇ
ਮੈ ਮੁਕਤ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿ
ਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਨਿਸਾ ਦੀ ਕਿਆ
ਚਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ ਐਸਾ ਸਾਧ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਕੌਨ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਪ੍ਰਤਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਮੂ
ਰਤਿ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ਲੀਏ ਮੁਕਤ ਪਾਈਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ ਗੁਸੇ ਹੋ
ਇਕਰ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਗਊ ਚਿਕੜ ਖੁਬ
ਣ ਵਿਚ ਖੁਭ ਗਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਹੁਤੇਰੇ ਜੋਰ ਕਰ ਰਹਿਆ ਗਊ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ
ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੀ ਗਊ ਖੁਬਣ ਮੈ ਖੁਭ ਗਈ ਹੈ ਨਿਕਲਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਾ ਮੈਂ ਅੰਨ ਜਤਬ ਹੀ ਖਾਊਗਾ ਜਬ ਗਊ ਨਿਕਲੇਗੀ ਪੰਜ
ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਗਊ ਨਿਕਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੋਤਕੀਆ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤਾ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗਊ ਏਹੁ ਤਬ ਨਿਕਲੇਗੀ ਜਾਂ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਰੇ ਉਸ ਕਾ ਢ
ਲਗਾਊ ਕੋ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਦੂਆ

੩੪੪ ਪੂਰਬਜੁਗਵਿਚ ਪਾਂਡਵਾਨੇਕੀਤਾਸੀ ਅਰਪਾਂਡਵਾਂਕੇਕਹੇਰਾਜਾਇੰਦ੍ਰਨੇ ਕਾਮਧੇਨਗਊ
ਭੇਜੀਸੀਤਾਂ ਅਸਮੇਧਜਗ ਹੋਇਆਸੀ ਮੇਰੇਕਹੇਕਾਮਧੇਨਗਊਕਦਆਈ ਤਾਂਰਾ
ਜੇਨੇਗਊਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇਪਣਤਿਆਰਗਨੇਲਗਾਤਾਂ ਉਸਬਾਣੀਏਨੂੰਖਬਰਹੋਈ
ਰਾਜੇਨੂੰਕਹਿਭੇਜਿਆਹੇਰਾਜਾ ਅਸਮੇਧਜਗਕਾਫਲਮੈਂ ਦੇਂਦਾਹਾਂ ਏਹੁਬਾਤਸੁਨਕ
ਰਰਾਜਾਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਬਾਣੀਏਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਣੀ
ਏ ਅਸਮੇਧ ਜਗਤੈਨੇ ਕਬਕੀਤਾਹੈਸੀ ਤਾਂਬਾਣੀਏਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ ਅਸਮੇ
ਧਜਗਮੈਂਨਿਤਕਰਦਾਹਾਂ ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਕਿਸਤਰਾਂ ਨਿਤ ਕਰਦਾਹੈਂ ਬਾਣੀਏ
ਕਹਾਤ੍ਰੈਪਹਿਰਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਉਠਕਰਇਸਨਾਨਕਰਕੇ ਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੜ੍ਹ
ਤਾਹਾਂ ਅਰਨਿਤਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾਵਨਾਂ ਦਿਨੇ ਧਰਮ
ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵਾਂਹਿਸਾਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮਪਰ ਦੇਤਾਹੋਂ ਸੰਧਿਆਕੋ ਸਬਦਕੀ
ਰਤਨਕਰਤਾਹੋਂ ਰਾਤਕੋ ਸੋਹਿਲਾਪੜ੍ਹਕਰ ਸੋ ਰਹਿਤਾਹੋਂ ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਇਕਅ
ਸਮੇਧਜਗਕਾਫਲ ਤੂੰਮੇਰੇਕੋਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆਭਲਾਰਾਜਾਜੀ ਬਾਣੀ
ਏਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾਪੜ੍ਹਕਰ ਉਸਕਾਫਲ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਰਾਜੇਕੋਹਥਪਰ-
ਦਿਤਾਤਾਂਬਾਣੀਏਕਹਿਆਰਾਜਾ ਤੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਕਹੁਹੇ ਗਊ ਇਕ ਅਸਮੇ
ਧਜਗ ਕਾਫਲਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਮਿਤਦੀਆ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਸੀ ਤਰਾਂਕ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਖਨੇਨਾਲਤੁਰਤਗਊ ਚਿਕੜ੍ਹਵਿਚੋ ਨਿਕਲੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਿਮਸਕਾਰਬਾ
ਣੀਏਨੂੰ ਕੀਤੀ ਅਤੇਕਹਿਆਮੈਨੂੰਆਪਨੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕਰਾਉ ਤਾਂਬਾਣੀਆ
ਨਿਤਗੁਰੂਜੀਕੀਬਾਣੀਸੁਣਾਵੇ ਰਾਜਾਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਆਰੋਮਰੋਮ-
ਵਿਚ ਮਗਨਹੋਇਆ ਰਾਜੇਕਹਿਆਜਿਸ ਗੁਰੂਕੇ ਏਹੁ ਵਾਕਹੈਨਹੇ ਭਗੀਰਥਓਹੁ
ਮੇਰਾਭੀਗੁਰੂਹੋਇਆ ਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਮਨਸਾਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿਖਹੋਇਆ
ਭਗੀਰਥਕਉਰਾਜਾਨੇ ਕਹਿਆਹੇਬਾਣੀਏਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂਹੈ ਤਹਾਂਤੂੰ ਮੈਨੂੰਭੀ ਲੈਚ
ਲ ਤੇਰੇਪਿਛੈਮੈਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂਗਾਤਾਬਾਣੀਏ ਕਹਾਰਾਜਾਜੀ ਇਉਂਕਰਤੂੰਨ
ਹੀਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਪਰੰਤੂਆਪਨੇਜੀਅਵਿਚਏਥੇਹੀ ਆਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀਤੈਨੂੰ
ਏਥੇਹੀਦਰਸਨਦੇਨਗੇ ਓਹਿਅੰਤਰਜਾਮੀਹੈ ਘਟਘਟ ਜੀਆਕੇਜਾਨਨਹਾਰਾਹੈਂ
ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਓਹੁਧਰਤੀ ਮੈਨੂੰਦਸਜੀ
ਤਾਬਾਣੀਏਕਹਿਆਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਪੰਜਾਬਧਰਤੀ ਮੈ ਰਾਮਚੰਦਜੀਕੇ ਬੇਟੇ ਲਊਕਾ
ਲਾਹੌਰ ਸਹਿਰਰਾਵੀ ਨਦੀਕੇ ਕਿਨਾਰੇਪਰ ਤਿਸਦੇਖਾਸ ਪੰਜੀਕੋਸਪਰ ਤਿਸਦੇਪ੦

ਸਪੰਞੀ ਕੋਸ ਪਰ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕੇ ਕੰਢੇ ਨਗ੍ਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੱਧਾ ਹੈ ਓਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ੩੪੫
ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਕਾ
ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਓਨਾ ਪਾਸ ਚਲ ਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਰੰਤੂ ਆਪਨੇ ਜੀਆ ਵਿ
ਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਆਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਦਰਸਨ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ
ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਮੰਨਿ ਲਈ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ
ਦਾਸਦਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਲਖ ਸਕੇਗਾ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਆਜਾਪੇ ਕਿਤ ਰੂਪ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋਗੀ ਕੇ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਧਾਰੀ ਓਹੁ ਬਡ
ਆ ਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਹਸੀਆਰ ਰਹੀਓ ਓਹੁ ਬਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਕੋਲੋਂ ਵਿ-
ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਬਾਣੀਆ ਓਥੋ ਪਿਛਾਹਾ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾ
ਭ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹ ਲਗ ਰਹੀ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਉਠਦਿਆ ਬੈ
ਠਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਜਾਗਦਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਾਹ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੈ ਨਿਤਾਪ੍ਰ
ਤ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਉਪਾਉ ਭੀ ਕੀਤਾ ਇਕ ਨਉ
ਲਖਾ ਬਾਗ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਆਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਈ
ਅਰ ਓਥੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਵਾ
ਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਰ ਭੋਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈਂ ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਚੇਰੀਆ ਬ
ਡੇ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀਆ ਸੋਲਾ ਬਰਸ ਕੀ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਕੀ ਉਮ੍ਰ ਵਾਲੀਆ ਤਯਾਰ
ਕੀਆਂ ਅਰ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਏਥੇ ਆਵੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ
ਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਰ ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਓਨਾ ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟ ਜਾਵੇ
ਭਾਵੇ ਸਨਿਆਸੀ ਹਵੇ ਦਿਗੰਬਰ ਹੋਵੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋਗੀ ਹੋਵੇ ਬੈਸਨੋ ਹੋਵੇ
ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਅਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹੁ ਮਨ ਵਿਚ ਠਾਨ ਰਖੀ ਜੋ ਕੋਈ ਇ
ਸਕਾਤੀ ਕਾਲ ਮੇ ਹੋਵੈ ਸੰਤ ਸੋ ਉਸ ਕੀ ਭੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਐਸੇ ਵੇ ਸੋ ਹੋ
ਨੇ ਰੋ ਤਿਨ ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਕਲੂ ਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਪੂਰ
ਨ ਪੁਰਖ ਮਹਾਪੁਰਖ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਬਨਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਈ ਸਾਧਾ ਦੀ
ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਓਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸੰਤਾ ਦਾ ਭੇਖ ਸਦਾ ਸਲਾਹਣੇ
ਜੋਗ ਹੈ ਅਰ ਦੂਸਰੇ ਭਗੀਰਥ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜੋ ਤੇਰਾ ਜਤ ਹੋਤਾ ਇ ਦਰਸਨ
ਹੋਵਿਗਾ ਉਸ ਕਾ ਬਰਨ ਸਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੀ ਬਰਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਡੀ ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ

੩੫੬ ਸੋਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਰਾਜੇਸਿਵ ਨਾਭਕੀਇਛਾਂਪੂਰੀਕਰਨੀਚਾਹੀਏ
ਉਸਨੇਵਡੀਘਾਲਕੀਤੀਹੈ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕੋ ਭਾਈ ਬਾਲਜੀਨੇ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ
ਕੇਰਾਹਕੀ ਹਕੀਕਤਪੂਛੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜਹੇਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੀਜਾਣਹੋ
ਆਪਨੇਕੌਨਰਸਤੇ ਜਾਣਾਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪਹਿਲ
ਬੁਰਹਾਨਪੁਰ ਤਿਸਤੇਪਰੇ ਅਸੀਕੋਹ ਭਾਟਨੀਆਂ ਕੇ ਘਰ ਹੈਨ ਉਸਤੇਪਰੇ
ਬੰਕਾਪੁਰ ਪਟਣ ਅਉਂਦਾਹੈ ਇਕਾਰੀ ਸਹਿਰ ਤਿਸਦਾ ਰਾਜਾ ਅਕੂਟਦਾਰੀ
ਹੈ ਤਿਥੋਂਮੋਲਗੀ ਗਿਰਾਉ ਅਉਂਦਾਹੈ ਓਥੇ ਛਾਂਗੇ ਭਾਟਨੇਦੇਘਰ ਸੰਗਤਬਹੁ
ਤਹੈ ਆਸਪਾਸਗਿਰਾਇਵਿਚ ਸੰਗਤਰਹਿੰਦੀਹੈ ਤਿਸਤੇਪਰੇ ਬੀਜਾਪੁਰ
ਪਟਣਹੈ ਤਿਸਤੇ ਪਰੇ ਅਸੀਕੋਹਨਾਗਾਬੰਦਰਪਟਣਹੈ ਓਹ ਬੰਦਰਤਿਜਾ
ਵਰ ਸਾਹੂਕਾਂਹੈ ਓਥੇਰਾਜਾ ਅਸਰਪਨਾਇਕਹੈ ਓਹ ਵਲਾਇਤਰਾਜੇਰਾਮ
ਚੰਦਕੀਹੈ ਓਥੇਜਹਾਜਚੜ੍ਹਕਰ ਤਿੰਨਾਦਿਨ ਦਾਰਾਹਹੈ ਤਿੰਨਾਦਿਨਾਵਿਚ ਅਤੇ
ਤਿੰਨਾਰਾਤਾਂਵਿਚ ਪਾਰਉਤਰੀਦਾਹੈ ਅਰ ਜਾਪਾਪਟਣ ਬੰਦਰਪਾਰਕਾਂਹੈ ਸੋ
ਦੇਸਸਿੰਗਲਾਦੀਪਕਾਹੈ ਅਰਚੌਂਦਾਸੈਗਿਰਾਉ ਉਸਦੇਸਵਿਚ ਵਸਦਾਹੈ
ਅਰ ਓਥੇਸਠਾਰਾਰਾਜੇ ਰਾਜਕਰਦੇਹੈਨ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਵੀ ਸੂਰਤ ਕਰਕੇ
ਗੁਰੂ ਜੀਚਲੇ ਅਸਗਾਹੁਸਮੁੰਦਰਕੇਕਿਨਾਰੇਪਰ ਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਇ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅਸਗਾਹੁਸਮੁੰਦਰ-
ਕਿਉਂਕਰ ਲੰਘੀਏ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀ ਤੇਰੇਬ
ਚਨਕਾਸਦਕਾ ਪਹਾੜਭੀ ਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਤੁਸੀ ਏਹੁਸਲੋਕਪੜ੍ਹਦੇਆਵੋ ਮੇਰੇਪਿਛੇ ਸਲੋਕ ਸਤਿ
ਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲੁਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਏਹਬਚਨਕੀਤਾਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸਸਿਖ
ਦੇਮੁਹਿਵਿਚਏਹੁ ਸਲੋਕਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਉਸਦੇਪਿਛੇ ਜਿਤਨੀਸੁਣੈਗੀਤਿ
ਤਨੀਭਉਜਲਤੇਪਾਰਲਿਘੇਗੀ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂਨੇਹਥਜੋੜਕਰ ਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀ ਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜਿਸਨੂੰਤੈਭਾਵੈਂਗਾ ਤਿਸਨੂੰਪਾਰਲੰਘਾਵੈਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪਮੇਂਗਏ ਰਾਜੇਕੇ ਆਰਾਧਨੇ ਕਰਕੇ ਓਥੇਜਾਇਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਤਾਂ ਇਕਬਾਗ ਨਉਲਖਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕਾਹੈਸੀ ਅਰਬਾਰਾਂਬਰਸਉ
ਸਕੋਹੋਏਸਨ ਸੁਕੇਨੂੰ ਅਤੇਰਾਜੇਨੇ ਬੂਹੇ ਉਸਕੇਭਿੜਾਇ ਛਡੇਸੀ ਉਸਬਾਗ

ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਬਾਗ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ੩੪੭
ਨਾਲ ਪਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਬੂਟੇ ਕੋ ਪਤ੍ਰ ਹੋਇ ਆਏ ਫੁਲਾਂ ਵਾਲੇ ਫੁਲ ਲਿਆਏ ਫਲਾਂ ਵਾ
ਲੇ ਕੋ ਫਲ ਹੋਇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਾਗ ਕੋ ਹਰਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ੧੨
ਵਰੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਬਾਗ ਇਕ ਬਾਰਗੀ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ
ਲੋਕਾਂ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ
ਫਕੀਰ ਦਾ ਚਰਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਬਾਗ ਜਾਇ ਕਰ
ਦੇਖਿਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਈਂ ਲੋ
ਕ ਆਏ ਹੈਂ ਉਨਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਸਦਕਾ ਨਉਲਖਾ ਬਾਗ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਚ ਹੋਵੈ
ਆਪ ਨੇ ਵਜੀਰ ਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਵਜੀਰ ਨੇ ਚੇਰੀਆਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਤੁ
ਮ ਜਾਇ ਕਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਦੇਖੋ ਕੈਸਾ ਹਿਕ ਸਾਧ ਹੈ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਈਆ
ਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੀਆ ਲਗੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਨੇ ਚ
ਚਲਤਾ ਦਿਖਾਵਨੇ ਕੋਈ ਪੰਦ੍ਰਾ ਬਰਸ ਕੀ ਕੋਈ ਅਠਾਰਾ ਬਰਸਾ ਕੀ ਕੋਈ ਬੀਸ
ਬਰਸ ਕੀ ਬਣੀਆਂ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕਾਮ ਕੰਦਲਾ ਜੈਸੀਆਂ ਜਿਨਾ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡੇ ੨ ਰਿਖੀ
ਮੁਨੀ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਵਨ ਮਾਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀਆ ਅਪਛਰਾ ਮਹਾ ਚਾਤੁਰ ਨਾਇਕਾ ਜਿਨ
ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਸਿੰਙੀ ਰਿਖਿ ਮੋਹਤ ਹੋਇ ਗਏ ਔਰ ਮਾਨੁਖੋ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲਤੀ ਹੈ ਓ
ਹ ਚੇਰੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੀਆ ਸਾਧ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਛ ਖਾਵੋ ਪੀਵੋ ਜੀ-
ਕਿਛ ਹਮ ਸੇ ਰਸ ਰੰਗ ਕੇਲ ਕਰੋ ਜੀ ਖੁਸੀਆਂ ਮਾਨੋ ਜੀ ਮਨ ਕਾ ਬਿਲਾਸ ਕਰੋ
ਜੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਪਾਸ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੈ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮੇਂ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਗ ਕਊਆ ਨਾ
ਮ ਨਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖ ਭੀਤਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਾ ॥ ਜਗ ਸਿ
ਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖ ॥ ਬਜਰ ਭਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁ
ਨ ਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਾ ॥ ਬਰਖਸ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦ
ਹੇਰਾ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰ ਚਕ ਫੇਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਾ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁ
ਰੂ ਸਿਰ ਮੋਰਾ ॥ ਭਗਤ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰਾ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰਾ ॥ ਨਾ
ਮ ਦੁਰਾਇ ਚਲੇ ਸੋ ਚੋਰਾ ॥੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖ ਅੰਚਲ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਰਤੋ ਪ
ਤਿ ਸਿਉ ਘਰ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛ ਕੀਨਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ

੩੪੮ ਮਾਇਆ॥੪॥ਕਾਮਨਚਾਹੈਸੁੰਦ੍ਰਿਭੋਗਾ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗਾ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਤੇ
ਤੋਸੋਗਾ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਕੀਨਸੋਹੋਗਾ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਸਿਅਧਿਕਸੀ
ਗਾਰਾ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਧੋਘਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿ
ਨਾਸੂਨਾਘਰਬਾਰਾ॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਾ॥ਨਾਮਭਣਉਸਚਦਉਤਸ
ਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਉਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰਾ॥੭॥
ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹ-
ਹਿਪ੍ਰਭਦੁਆਰਾ॥ਤੇਰੇਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਜਬਏਹੁਸਬਦਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਉਚਾਰਿਆਚੇਰੀਆਂਕੇਪ੍ਰਥਾਇ ਅਤੇਕਹਾਹੇਚੇਰੀਓਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਕੇ
ਨਾਮਤੋਬਿਨਾਹੋਰਸਭਬਿਖੁਹੈਕਿਸੇਕੀਮਨਨਹੀਤੁਸੀਭੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾ
ਮਜਪਿਆਕਰੋਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕੇਨਾਮਜਪੇਤੇਤੁਮਾਰਾਭੀਭਲਾਹੋਵੈਗਾ॥ਇਤ
ਨਾਸੁਨਕਰਓਹੁਚੇਰੀਆਨੇਆਪਨੇਭੂਸਨਉਤਾਰਦਿਤੇਤੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਏਹੁ
ਭੂਖਨਆਪਪਹਿਰੋਚਾਹੇਕਿਸੀਕੋਤੁਮਉਠਾਇਦੇਉਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬ-
ਦਹੋਰਕਹਿਆਰਾਗਆਸਾਵਿਚ॥ ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇ
ਗਹਿਣਾਹੋਵੈਪਉਣੁਹੋਵੈਸੂਤਧਾਰੀ॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਾਮਣਿਤਨਿਪਹਿਰੈਰਾ
ਵੈਲਾਲਪਿਆਰੀ॥੧॥ਲਾਲਬਹੁਗੁਣਿਕਾਮਣਿਮੋਹੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅ
ਵਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਲੈਪਹਿਰੈਦਾਮੋਦਰੁਦੰਤੁਲੇਈ॥ਕਰ
ਕਰਤੇਕੰਗਣਪਹਿਰੈਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਧਰੇਈ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਕਰਮੁੰਦਰੀ
ਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ॥ਧੀਰਜੁਧੜੀਬੰਧਾਵੈਕਾਮਣਿਸ੍ਰੀਰੰਗੁਸੁਰਮਾਂ
ਦੇਈ॥੩॥ਮਨਮੰਦਿਰਿਜੇਦੀਪਕੁਜਾਲੇਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਗਿਆਨਰਾ
ਇਜਦਸੇਜੈਆਵੈਤਾਂਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਈ॥੪॥੧॥ ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਤਾਂਓਹਨਾਚੇਰੀਆਂਨੂੰਸੰਤੋਖਹੋਇਗਇਆ ਅਰਅੰਤਰਕੀਅਗ
ਨੀਭੀਉਨਕੀਨਿਵਰਤਹੋਇਗਈਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕਰਨੇਕਰਕਾਮਅਗ
ਨੀਦੂਰਹੋਈਸੀਤਲਹੋਇਗਈਆ ਅਰਓਨਾਨੂੰਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਉਪਜਆ
ਇਆਗੁਰੂਗੁਰੂਕਰੀਆਜਪਣਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕੇਉਪਦੇਸਕਰਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵਿਸੁਹੋਇ ਆਈਭ੍ਰਿੰਗੀਕੀਟਕੀਨਿਆਈਰੰਗੀਨਹੋਇਗਈਆਂਜੈਸੇਚ
ਕੋਰਚੰਦ੍ਰਮਾਨਾਲਉਰਝਰਹਿੰਦਾਹੈਤੈਸੇਓਹੁਚੇਰੀਆਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਨਾ
ਲਉਰਝਰਹੀਆ ਮਸਤਹੋਇਵਿਚਆਪਰੇਮਮੈਮਗਨਹੋਇਰਹੀਆ ਜੈਸੇ

ਜਲਮੇਜਲਿਮਿਲਕਰ ਅਭੇਦ ਹੋਇਜਾਤਾਹੈ ਤੈਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਸੇਲੀਨਹੋਇਗ- ੩੪੯
ਈਆਂਤਾਂ ਓਹੁ ਚੇਰੀਆ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਬਿਦਾਹੋਇਕਰਰਾਜੇਪਾਸ ਆਈਆ
ਰਾਜੇਉਨਚੇਰੀਆਂਕੋ ਆਗੇਕੀ ਤਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਦਾਸੀ ਤਾਂ ਓਨ
ਚੇਰੀਆਂਨੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਅਬਹਮਕੋ ਤੁਮਦਾਸੀ ਕੀ ਬਾਤਮਤਕਰੋ ਅ
ਬਹਮਾਰਾਤੂੰਪਿਤਾਹੋਇਆਹੈ ਰਾਜਾਸੁਣਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਆਜੀਅਮੈਂਵਿਚਾਰਿ
ਆਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਏਹੁਹਮਕੋ ਇਕਪਘੜੀਮਾਤ੍ਰਨਹੀ ਛੋਡਦੀਆਜਨ ਅਰ
ਹਨਮੇਰੇਕੋ ਪਿਤਾਕਹਿੰਦੀਆਹੈਨ ਇਨਕੋਮਹਾਪੁਰਖਕੇਦਰਸਨਕਾ ਫਲਹੋਇ
ਆਹੈ ਇਨਕੋਮਹਾਪੁਰਖਆਇਮਿਲਿਆਹੈ ਰਾਜੇਨੇਚੇਰੀਆਂਕੋਕਹਾਕੋਗੀਅ
ਬਤੁਮਕੋ ਕਿਆ ਹੋਗਿਆਹੈ ਤਾਂਚੇਰੀਆਂਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਹਮਕੋ ਉਸਸ
ਧਨੇਨਰਕਤੇਕਢਕਰ ਸ੍ਵਰਗਮੇਂ ਪਾਇਆਹੈ ਅਰਮਹਾਪੁਰਖਕਾਦਰਸਨਪਾ-
ਇਆਹੈ ਹਮਾਰਾਕੋਈ ਪਿਛਲਾਭਾਗ ਹਛਾਸੀ ਸੋਹਮਕੋ ਸਾਧੂਕੀ ਭੇਟਾਹੋਈਹੈ
ਤਬਰਾਜੇਸਿਵਨਭਸਮਝਿਆਜੋ ਸਹੀ ਓਹੁਮਹਾਪੁਰਖਆਇਆਹੈ ਏਹੁਬ
ਤਾਸੁਣਕੇਰਾਜਾਸਿਵਨਭ ਨੰਗੀਪੈਰੀਂ ਉਠਦੌੜਿਆ ਜਾਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸੰਤ
ਕੀਪਿਠਹੈ ਅਰਖੜੇਹੈਨ ਤਾਂਰਾਜਾਹਥਜੋੜਕਰਜਾਇਨਮਸਕਾਰਕਦਾਹੋਇ
ਆਗੁਰੂਜੀਏਕਬੂਟੇਦੇ ਹੇਠਖੜੇਹੈਨ ਰਾਜਾਭੀਹਥਜੋੜਕਰ ਖੜਾਰਿਹਾਕਿ
ਤਨਾਹਿਕਚਿਰਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਕੇਜਾਣਨੇਹਾਰੇ-
ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨਪਰਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਫੇਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੇਰਾਜਾਬਹੁਤ ਹਛੇਹੋ ਭਲੇਹੋ ਤਾਰਾਜੇ ਨੇਕਹਾ ਗ਼ਰੀਬਨਿ
ਵਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਲਗਿਆਂ ਚੰਗਾਭਲਾਹੋਇਆਂਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕੋ
ਰਾਜਾਪਛਸਹੀਕਰਸਕੈਨਾਹੀ ਜੋ ਏਹੁ ਓਹੁ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈ ਅਕੇਕੋਈ ਹੋ
ਰਹੈ ਪਰਰਾਜੇਨੇਉਸਬਾਣੀਏਪਾਸੋਂ ਲਿਖਲੀਤਾਸੀ ਜੋਨਾਉਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਅਰਜਾਤਖਤ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਘਰਜਨਮਹੈ ਅਤੇਅਸਥਾਨ
ਤਿਲਵੰਡੀਰਾਇਭੋਇ ਭੱਟੀਦੀ ਤਿਲੰਵੰਡੀਵਿਚ ਵਸਦਾਹੈ ਅਰਰਾਵੀਨਦੀ
ਦੇਕਿਨਾਰੇਪੁਰਨਗ੍ਰਕਰਤਾਰਪੁਰਬੰਧਾਹੈਸ ਤਾਂ ਰਾਜੇਦੇਜੀਮੈਂਬਸੀਜੋਹੁਣ
ਮੈਂਪੁਛਾਂ ਰਾਜੇਨੇਜੀਅਮੈਸੋਚਕੇ ਪੁਛਿਆਹੇ ਗੁਸਾਈਜੀ ਤੁਮਾਰਾਨਾਮਕਿ
ਆਹੈ ਅਰਤੁਮਜੋਗੀਹੋਤੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਿਆ। ਰਾਗ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਜੋਗੀਜੁਗਤਨਾਮਨਿਰਮਾਇਲਤਾਕੈਮੈਲਨਰਾਤੀ

੩੫੦ ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥਸਦਾਸਦਸੰਗੇਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕ
ਹਾਨਾਮਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤਰਮਾਹਲਬੁਲਾਵਹਿਪੂਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਇਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥
ਏਕੋਨਾਮਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘ
ਟੁਛਾਬਾਤੋਲਉਨਾਮਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਾਟੁਸਾਹੁਸਭਨਾਸਿਰਵਣਜਾਰੇਇ
ਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇੜੇਸੋਬੂਝੈਜਿਸਏਕਾਲਿਵਲਾਗੀ
॥ਜੀਅਹੁਰਹੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦਵਸਾਇਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਦਿਨਰ
ਤੀ॥੪॥ਊਪਰਿਗਗਨਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖਤਾਕਾਅਗਮਗੁਰੂਪੂਨਵਸੀ
॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ॥੫॥੧ ਇਹੁਸ
ਬਦਸੁਨਕਰਿਰਾਜੇਦੀਨਿਸਚੋਹੋਈਰਾਜੇਨੇਏਹੀਪਰਤੀਤਕੀਤੀਜੋਬਾਬਾ-
ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਹੈ ਆਪਨੇਮਨਵਿਚਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਅਰ ਆਖਿਓਸਅ
ਜੋਮੇਰੇਧੰਨਭਾਗਹੋਇਹੈਨਜੋਮੈਨੂੰਗੁਰੂਪੂਰਾਮਿਲਿਆਹੈ ਰਾਜਾਉਠਕਰਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਆਪ੍ਰਦਖਣਾਕਰਕੇਮਹਾਰਾਜਦੀਚਰਨੀ ਆਇਪਾਇਆ ਅ
ਰਕਹਿਣੇਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀ ਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਣਨਹਾਰੇਹੋਜੀ ਅਰਮੇਰੀ
ਐਸੀਬੁਧਨਾਹੀਜੀਜੋ ਆਪਕੋਮੈਂ ਸਹੀਕਰਸਕਾਜੀ ਅਰਮੇਰੀਜਿਹਬਾ
ਵਿਖੇਇਹੁਜੋਤਿਨਾਹੀਜੋ ਆਪਕੀਉਸਤਤਿ ਮੈਂਕਰਸਕਾਜੀ ਮੇਰੇਸਰੀਰ
ਮੈਂਸਕਤਨਾਹੀਜੋਹੋਰਕਿਸੇਕੀਸੇਵਾਕਰਾਂਜੀਹੇਮਿਹਰਵਾਨਜੀ ਦੀਨਦਿ
ਆਲਜੀ ਅਨਾਥਕੇਨਾਥਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਈਏਜੀ ਆਪਨੇਚੇਰੇਪਰਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਤੂੰਜਾਇਕਰੂਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਉ ਤਾਂਹ
ਮਤੇਰੇਘਰਿਚਲੈਂਗੇ ਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਆਗਿਆਪਾਇ
ਕਰਸਹਿਰਮੈਂਜਾਇਧਰਮਸਾਲਾਕੀਠਉਰਬਨਾਈਬਹੁਤਸੁੰਦਰ ਅਗ
ਚੰਦਨਨਾਲਲੇਪਨਕਰਵਾਇਆਹਛੇਵਿਛਾਵਨੇਵਿਛਾਏਫੇਰਰਾਜਾਗੁਰੂ
ਜੀਨੂੰਲੈਨਵਾਸਤੇਬਾਗਵਿਚ ਆਇਆ ਰਾਜਾਆਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਓਥੇਹੈਨਹੀ ਰਾਜਾਇਉਂਡਿਗਪਿਆਜਿਉਬਡਾਅਮਲੀਮੂਰਛਾ
ਖਾਇਕਰਡਿਗਪੈਂਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਜੇਦਾਪ੍ਰੇਮਦੇਖਨਵਾਸਤੇਨੇੜਾਦੇਅਰੇ
ਭਰਹੋਇਗਏ ਰਾਜੇਨੂੰਡਿਗਾਵਿਆਦੇਖਕਰਨੌਕਰਚਾਕਰਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏ
ਅਰਕਹਨੇਲਾਗੇਰਾਜੇਨੂੰ ਕਿਆਹੋਇਗਇਆਜੋ ਅਉਦਾਸੀ ਰਾਜਾਤ੍ਰਿ-

ਗ ਪਾਇਆ ਹੈ ਲੋਕਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਹਬਲ ਹੂਆ ਨੰਗ ੩੫੧
ਹੀ ਉਦਿਆਨ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ
ਘਟ ਮੈਂ ਜੀਆਂ ਕੇ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਹਾਜਰ ਨਜਰ ਹੀ ਥੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਦੇਖੀ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਐਸੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਬਿਆਕੁਲ ਹੂਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਆਈ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ
ਅਰ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਹੇ ਮੇਹਰਵਾਨ ਆਪ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ
ਚਲੀਏ ਆਪਨੇ ਚਰਨ ਪਾਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਤਾ ਪੈ
ਰ ਪਿਆਦਾ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਸਭੋ ਕੁਝ ਹਾ
ਜਰ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਅਸਵਾਰੀ ਆਇ ਜਾਵੇ ਸੁਖਪਾਲ ਪਾਲਕੀ ਹਾਥੀ ਘੋੜਾ
ਜੋ ਕੁਝ ਕਹੋ ਸੋ ਲੈ ਆਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ਕ
ਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਿਤੇ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹੁ ਮਾਨੁਖ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਨਗਰੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇ ਤਿ
ਸਕੀ ਪੀਠ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਹਮ ਚਲੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਿਸਟ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕੀ
ਪ੍ਰਿਸਟ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਕਮਲਾ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸਿ
ਵਨਾਭ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਹਥ ਬਾਂਧ ਕਰ ਆਣ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਬਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨਾਥਾਂ ਕੇ
ਨਾਥ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਾਉਂਦੇ ਨਾਹੀ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੇਕਰ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਮਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਅ
ਹਾਰ ਕਰੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹੁ ਮਾਨੁਖ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਬਾਰਾਂ
ਬਰਸ ਕਾ ਹੋਵੇ ਉਸਕਾ ਅਹਾਰ ਹਮ ਕਰੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾ
ਨ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਟਿਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਕਹੇ ਕਦ
ਕੋਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜੁਧ ਕਰਕੇ ਜੀਤੈਂਗੇ ਤਾਂ ਹਥ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਦੇ

੩੫੩ ਖੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ
ਸੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲਗਦਾ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਮਰਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰ
ਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਇਸ ਤੇ ਕਿਆ ਭਲਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭੀ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਹੋਇਗਾ ਅਰ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਸੋਚਾ ਕਿ ਆਜ ੭ ਦਿਨ ਇਸ ਕੋ ਬਿਆਹਿਆਂ ਹੋ
ਏ ਹੈਨ ਜੋ ਇਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਭੀ ਪੁਛਿਆ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰਾਣੀ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਨੂੰਹ ਕੇ
ਪਾਸ ਚਲੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਬੇਟੀ ਤੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲਗਦਾ ਹੈ
ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਅਰਥ ਲਗੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰੰਡੇਪਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿਆ ਭ
ਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕਬੀਲਾ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਇਉਂ ਤੋ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਮਾਤਾ ਇਸ ਕੀਆ ਬਾਹਾਂ ਪਕੜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਸ
ਕੇ ਪੈਰ ਪਕੜੇ ਅਤੇ ਤੂ ਆਪਣੇ ਹਥ ਮੇਂ ਛੁਰੀ ਲੈਕਰ ਇਸਨੂੰ ਜਿਬਹ ਕਰੇਂ ਅਤੇ ਰਿੰਨ੍ਹ ਕੇ
ਲਿਆਵੇਂ ਤਾਂ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ਕਰ ਜਿਉਂ-
ਜਿਉਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਰਿੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਿਨੇ ਸੀਰ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕੇ ਅਤੇ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ
ਆ ਤਾਂ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕਰ ਅਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕਰ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਫੇ
ਰ ਅਖੀ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਬੇਟੇ ਸਮੇਤ ਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਓ
ਥੇ ਹੈ ਨਹੀ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕਰ ਛਪਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ
ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਕਰ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਸਿਰ ਪੈਰ ਥੋਂ ਨੰਗਾ ਹੀ ਪਿਆ ਫਿਰੇ ਅ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆ
ਇ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਰਾਜੇ ਕੋ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਘਲ
ਦੀਪ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਰਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਓਥੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਸਿ

ਖੋਹਇਆ ਅਰਜਿਤਨੀਧਰਤੀਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਉਰੇਹੈਤਿਤਨੀਹੀਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਪਰੇਹੈ ਅਰਸ ੩੫੩
ਤਾਰਾਰਾਜੇਉਥੇਰਾਜਕਰਦੇਹੈਸਨ ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਬਚਨਕਾਸਦਕਾ ਇਕਰਾ
ਜਾਸਿਵਨਾਭਹੀਲਗਾਰਾਜਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰਾਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਨੂੰਬਖ
ਸਿਆ ਓਹੁ ਸਾਰਾਮੁਲਖਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਨ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਜੇ
ਸਿਵਨਾਭਨੂੰਦਿਤੀ ਓਥੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਧੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰਬਤਲੋਕਾਨੂੰ ਸਬਦਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਅਰ੨੧ ਮਨਲੂਣ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੀਰਸੋਈਮੇਂਪੜਤਾਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਾਨਸੰ
ਗਲੀਕੀਪੋਥੀਓਥੇਹੀਬੈਠਕਰਉਚਾਰੀਹੈਸੀ ਅਤੇ ਆਵਦੀ ਵੇਰੀਉਥੇਹੀਛਡਆ
ਇਸੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਹਮਾਰੇਦੇਸਤੇ ਇਕਸਿਖਆਵੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਏ
ਹ ਪੋਥੀਦੇਵਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਮੱਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰਬਤਸਿਖੋਸੁ
ਣੋ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪਕੀ ਰਹਿਰਾਸ ਜਾਂਰਾਤਪਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚ ਸਿਖਇਕਠੇ
ਹੋਇਕੇਬੈਠਣ ਅਤੇਕੀਰਤਨਕਰਨ ਜਾਂਕੀਰਤਨ ਪੜ੍ਹ ਪਹੁੰਚਨ ਤਾਇਕਾ ਸਿਖਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਕਹਿਜਵੇ ਅਰ ਅਗਲੇਦਿਨਜਬਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੋ ਸਭੇਹੀ ਬੈਠਕਰਖਾਵਨਤਾਂ
ਤਿਤਮਹਲਗੋਹਜਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖਤਿਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀ
ਸੁਨਮਹਲਕੀਕਥਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾ ਗੁਹਜਧਿਆਨਗੁਹਜਹੀ ਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋ
ਲਣਾ ਪਿੰਡ ਮਥੀਤ ਤਦੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਉਣਅਹਾਰ ਕਰਤੇਥੇ ਧਿਆਉ ਪਹਿਲਾ ਰਾ
ਗਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਉਨਮਨਸਬਦਕਹੀਅਹਉਨਮਨਹਰਖਸੋਗਨਹਿਰਹੀਐਉਨ
ਮਨਆਸਾ ਨਹੀਬਿਆਪਤ ਉਨਮਨਧਿਆਨਕੀਰਤਨਅਰਬਾਣੀ ਉਨਮਨਰਹ
ਤ ਸਿਨਧਿਆਨੀ ਆਗੇਧਿਆਉਸੰਪੂਰਨਹੈਨਾਪਰ ਏਥੇਨਾਹੀਲਿਖਿਆ ਤਿਤਮ
ਹਲਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀਹੋਈ॥ ਅਰਦੇਹੀਮਥੀਤਪ੍ਰਲੈਕਿਨੈਨਸਕਿਆ ਉਥੇਹੀਛਡ
ਆਇਸੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀਕੀ ਪੋਥੀਸੋ ਦੇਖਿਓਨੇ ਲਿਖੀ ਤਿਸਕੋ ਚਰਨਾਕੀ ਪਾ
ਹੁਲਾਦਿਤੀ ਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕਰਸਦਗਤੀਦੇਲਾਇਕਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਚਰ
ਨਮਤ੍ਰਰ ਗੋਰਖਹਟੜੀਦੇਪਾਸ ਇਕਰਕਹੈ ਉਸਹਟੜੀਤੇ ਚਾੜਕੇਹੈ ਤਿਸਵਿਚ
ਆਲਿਪਤਲਗਾਰਹਿਣ ਅਰਪਰਗਟਕੀਤੀ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀਪਰ ਅਧਾਵਿਚ
ਨਾਪਾਈਐਗੀ ਤਾਂ ਉਸਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾਜੋਇਕ ਆਦਮੀ ਜੰਬੂਦੀ
ਪਸੇਆਵੇਗਾ ਤਿਸਜੋਗ ਇਹਪੋਥੀ ਦੇਵਣੀ ਲਿਖਕੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖੋਨੇਦੇ ਪਾਸਥੇ
ਹਪੋਥੀਸੰਪੂਰਨ ਆਹੀ ਤਦੇਂ ਉਦਾਸੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਨਾਲਰਖੇਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਨੂੰਮੰਜੀਬਖਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭ ਸਮਾਣਾ ਤਾਂਤਿਸਦੇ ਪਿਛੇ

੩੫੪ ਰਾਜੇਰਾਇਸਿੰਘਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕਾ ਪੋਤਾ ਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਿਸਕਾ
ਨਾਮ ਮਾਇਆਦੇ ਨੀਬਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਸੰਗਤ ਫਿਰ ਮਸਟ ਭੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਧਰਮਸਾਲ ਭੀ ਬੀ ਅਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਜੁੜਦੀ ਸੀ ਨਾਲੇ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਲੰਗਰ ਭੀ ਚਲਦਾ ਸੀ ਅਰ ਭਾਟਿਆ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਪਰੇ ਅਸੀ ਕੋਹ ਕਦਲੀ ਬਨ ਹੈ
ਉਥੇ ਕ੍ਰਿਆ ਰਾਜ ਹੈ ਉਥੇ ਭੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦੇਹੁਰਾ ਹੈ ਉਥੇ ਭਾਟਨ੍ਹੇ ਮਸੰ
ਦ ਹੈਨ ਅਰ ਉਥੇ ਭੀ ਸਿਧਾਨਾਲ ਗੋਸਟ ਹੋਈ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚੇ ਭੀ ਉਨ੍ਹ
ਦੀ ਪੂਜਾ ਖੋਹ ਲੀਤੀ ਸੀ ਤਦੋ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਧ ਆਪਨਾ ਜੋ
ਰ ਬਲ ਲਾਇ ਥਕੇ ਥੇ ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸਿਧਾ ਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਅਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਾਮਰਥ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਰਬਾ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ
ਪਏ ਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਬ
ਖਸਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਇਕ ਤ੍ਰਿਰੀਆ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚਲੇ ਅਤੇ ਕਈ ਸਿ
ਖਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਤ੍ਰਿਆ ਰਾਜ ਕੀ ਚਲੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਢੀ ਭੁੱਖ ਲ
ਗੀ ਉਥੇ ਇਕ ਦੋਇ ਦਿਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ
ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭੁੱਖਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸ
ਹਿਰ ਹਛਾ ਹੈ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਥੋਂ ਕੁਛ ਖਾਇ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਵੜਨ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਵਸਤੀ
ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਿਥੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ-
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ
ਅਰ ਗਲੀ ਕੂਚੇ ਵਿਚ ਜੋ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਆਪਨੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਪਈਆ ਹਸ
ਦੀਆ ਆਈਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਿਠੋ ਨੇ ਤਾਂ ਲਗੀਆ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆ ਪਾ
ਵਨ ਓਹੁ ਆਖੇ ਮੈਂ ਲੈਨੀ ਹਾਂ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈਂ ਲੈਨੀ ਹਾਂ ਇਕ ਰੰਨ ਜੋ ਪਈ ਉਸ ਨੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਵਨ ਲਗੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਦੇ

ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜੋ ਵੜਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਚਾਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾ ੩੫੫
ਨੇ ਨੂੰ ਛੜਾ ਕਰ ਬਹਾਇਆ ਆਪਨੇ ਅੰਦਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚ
ਲੀ ਆ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਦਲੀਲਾਂ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਥੇ
ਆਣ ਫਥਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪ
ਹਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਹੈ ਆਇਓ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਮਰਦ
ਨਾ ਤਾਰ ਸੁਣਾਂਵਦਾ ਸੀ ਇਹੁ ਨਗਰੀ ਬੜੀ ਨਿਗੁਰੀ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਕਿਸੇ ਛੜਾ ਬਨਾਇ ਬਹਾਇਆ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਆਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਏ ਤੇ
ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਦਾਨੇ ਕਉ ਛੜਾ ਕਰ ਕੇ
ਬੰਨ੍ਹ ਬਹਾਇਆ ਹੈ ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉ ਨ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀ ਮਨਾ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਓਹੁ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਗਏ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਇਕ ਆਦ
ਮੀ ਅਸਾਡਾ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਓਹ ਔਰਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਵੇਖ ਕੇ ਚਾ
ਮਲ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਏਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਰੰ
ਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਗਲ ਭੀ ਧਾਗਾ ਲਗੀ ਘਤਣ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕੂਤੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬਾ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕੁ ਕਹਿਆ ਕਲਰ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰੀ ਆ ਤੂੰ ਠੇ ਮੁਸਕ ਮੰਗੇਨ
॥ ਅਮਲਾ ਬਾਝੋਂ ਨਾਨਕਾ ਕਿਉਕਰ ਕੰਤ ਮਿਲੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਬਚਨ ਦੇ ਕਹਿਣ
ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੜਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪੁਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘ
ੜਾ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਕ ਰੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਲਗੀ ਘਤਣ
ਪਿਛੋਂ ਦੀ ਆਇ ਕੇ ਓਹੁ ਛੜੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਡਿਠੋ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ
ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾਇ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗ
ਲੋ ਧਾਗਾ ਖੋਲ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਚਨ ਪਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਂਦਿਆ ਹੀ ਧਾਗਾ
ਖੋਲ ਦਿਤਾ ਛੜੇ ਦੇ ਗਲੋਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦਮੀ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਹੁ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂ ਜੀ
ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਭਲੀ ਆ ਬਲਾਈ ਵਿਚ ਲੀਤੀ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਫਾਥੋ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਹੁ

੩੫੬ ਨਹੀਇਚਰਜਾਨੂੰ ਓਨਾਂਦੇ ਖਸਮਘਰੀਆਏ ਆਇਕਰਵੇਖਨ ਤਾਂ ਰੰਨ ਛੜੀਆ ਕੂ
ਤੀਆ ਹੋਇ ਬੈਠੀਆ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕਰੰਨਦੇ ਸਿਰਤੇ ਘੜਾਪਾਣੀਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਲਗਾਹੋਇਆਹੈ ਬਹੁਤੇਰਾਯਤਨਕਰਰਹੇ ਉਤਰੇ ਨਹੀ ਪਰ ਜੂਠਦਾ ਸਦਕਾਓ
ਹ ਘੜਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਲਈ ਫਿਰੈ ਅਤੇ ਓਥੇਂਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੂਰਸਾਹੁਨਾਮੇਂ ਔਰਤ ਸੀਸਭ
ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਜਾਦੂਗਰਨੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕਤੀਮਤ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸਿ
ਰਪਰ ਘੜਾਪਾਣੀਦਾ ਲਗਾਹੈ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਉਤਰਦਾਨਹੀ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹਨੇਕ
ਹਿਆ ਅਰਹੁਕਮਕੀਤਾ ਜਹਾਂਤਕਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰਹੈਨ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਨੀਵਿਦਿ
ਆਦਾਜੋਰ ਲਗਾਓ ਸਭਮੰਤ੍ਰ ਵਾਲੀਆ ਆਈਆ ਆਪੋਆਪਨੀਵਿਦਿਆ ਕੀਤੀ
ਪਰਹੋਵੈਕੁਛਨਾਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਆਸ ਪਾਸ ਤੇ ਆਈਆ ਕੋਈ ਮਿਰਗ ਕੀ ਛਾਲਾਪਰ
ਰਨਾ ਆਈਆ ਕੋਈ ਢੋਲਕੀ ਆਹੀ ਵਜਾਂਵਦੀਆ ਆਈਆ ਓਹੁਭੀ ਆਪੋ ਆਪ
ਨੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੀਆ ਉਸਦੇਸਿਰੋਂ ਘੜਾ ਨ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਕੂਤੀਆ ਛਡੀ
ਆਹੀ ਰਹੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਹਸਕਰ ਰਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅ
ਖਕੇ ਰਬਾਬ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਲੈ
ਕਰ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਸਾਮਨੇ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਰਬਾਬਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂਜੀ
ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿ
ਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰ
ਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ
ਮਨ ਧਾਗਾ ਹੋਇ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸ
ਈ ਨ ਜੁਲਾ ਆਖਾ ਅੰਬੜੀਆਸਾ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ
ਵਾਸਾ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ
ਰਾਵੈ ਸੋਇ॥੪॥੧॥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਣਾ ਓਨਾ ਔਰਤ
ਾਂ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੂੜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇਦਾ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਆਪ ਆਈ ਲਖ ਅਡੰਬਰ ਕਰ ਗਲਿ ਆਈ ਓਹ ਭੀ
ਆਪਨਾ ਲਗੀ ਜੋਰ ਲਗਾਵਣ ਪਰ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਕੁਛ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਏ
ਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ੧ ॥ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵ
ਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾ
ਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹ ਜੀਉ॥

ਸੋਗੁਣਮੰਞਿਨਾਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਉਦੇਸਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾ ੩੫੧
ਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਨਅਪੁਜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾ
ਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹੁ
ਦਿਤੀਆਮੈਂਤਿਨਾਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰ
ਸਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸਾਤਿਸਕੰਤਨਾਬੈਠੀਪਾਸਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜ
ਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਅ
ਗੇਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸਜੀਉ॥ਤੈਸਹਿਨਾ
ਲੇਮੁਠੀਅਸਦੁਖਾਕੂਧਰੀਆਸਜੀਉ॥ਤੁਧਗੁਣਮੈਂਸਭਔਗਣਾਇਕਨਾਨਕ
ਕੀਅਰਦਾਸਜੀਉ॥ਸਭਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧
ਤਾਂਨੂਰਸਾਹਭੀਸਭਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਰਥਕੀਪਰਹੋਵੈਕੁਛਨਾਹੀਤਾਂਫੇਰਸਭਇਕਠੀ
ਆਂਹੋਇਕੇਢੋਲਕੀਆਂਲਗੀਆਵਜਾਵਣਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ੧ਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟਾਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵ
ਜਹਿਵਾਜਾ॥ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਿਰਾਖੇਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪਾਸ
ਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਿਵਸੈਘਰਿਆਇ॥ਜੇਸਉਵਰਿਆਜੀਵਣ
ਖਾਣੁ॥ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ
॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾ
ਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਫੁਰਮਾਨੁ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣਾ॥ਤਾਂਕਿਛੁਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨਾ॥੪॥੧॥
ਤਾਂਇਕਸਲੋਕੁਗੁਰੂਜੀਨੇਹੋਰਕਹਿਆ॥ ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚ
ਰੀਬੁਰੀਆਹਾ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹਾ॥ਰੀਸਾਕਰਹਿ
ਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹਾ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਰ
ਲੀਆਹਾ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਣੜੀਆਹਾ॥ਨਾਨਕਜਨਮਸਕ
ਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹਾ॥੧ ਜਦਏਹੁਸਲੋਕਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਉ
ਨੂਰਸਾਹਨੇਏਹੁਵਿਚਾਰਿਆਜੋਇਸਨੂੰਮਾਯਾਦਾਜਾਲਪਾਈਏਮਾਇਆਦਾ
ਮੋਹਇਸਨੂੰਪਵੇਗਾਤਉਏਹੁਸਾਡੇਅਧੀਨਹੋਇਜਾਵੇਗਾਸਭਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇਜਵਾਹਰਅਤੇਪਦਾਰਥਲੈਕਰਆਨਭੇਟਾਰਖੀਅਤੇਕੁਤੀਛੜੀਕੇਭਰਤੇ

੩੫੮ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਖਰਚ ਕ
ਰਕੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਵਹੁ ਆਏ ਗਏ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਬ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਮਨਨੀ ਵਾ ਕਰੋ ਨਿਰ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਓਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਕਹਿਓਨੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਤੁਸੀ ਸਤਿ ਦਿਆਲ ਮੂਰਤਿ ਹੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸਵਾਓ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੰਤ ਨਰਮ ਚਿਤ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਓਨਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾ
ਭਲਾ ਹੋਇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖ ਹੋਵਹੁ ਓਨਾ ਨੇ ਮਨਜੂਰ
ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਇਸ ਕੇ ਘੜੇ
ਕੋ ਉਤਾਰ ਲੇਵੋ ਅਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਏਨਾ ਪਰ ਜਲ ਕਾ ਛਟਾ ਮਾਰੋ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ ਉਨਕੀ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਦੇਹ
ਹੋਇ ਆਈ ਅਰ ਓਨਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਸਭੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗੇ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨਾ ਪਰਪਤੀ
ਤ ਕਰਕੇ ਓਨਾ ਦੇ ਚਿਤ ਨੂੰ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਧਰਮਸਾਲ ਅਸਬਾਪਨ ਕੀਤੀ ਲਗੀ
ਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨਾਲ॥

ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਭੂਮੀਆ ਨਾਮ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਨੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜੇਤ੍ਰੇ
ਲੋਕ ਵਸਦੇ ਸਾਨ ਓਨ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਛਡਿਆ ਸੀ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗੀ ਵਿਚ ਸਾਧ
ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਐਥੇ ਰਹਿਣ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਰਹਿਣ ਦੇਵੋਗੇ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਬਾਰ ਸਭ ਲੁਟ ਲੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਕੋ
ਈ ਈਹਾਂ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਦੇਖ ਕਰ ਆਵਤਾ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਏਥੇ
ਆਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਥੇ ਭੇਜੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ
ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾ
ਰ ਭੂਮੀਆ ਕਿਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਮਾਰਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ
ਚਲਾਂਵਦਾ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮੁਹਾਇ ਮੰਗਾਂਵਦਾ ਸੀ ਓਹੁ ਐਸੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦ
ਹੇਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਧਰਮਸਾਲ ਭੀ ਬਨਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਠਪਹਿਰ
ਲੰਗਰ ਪਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਏ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾ
ਵਣ ਦੇਵੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਦੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕ

ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅ ਤੁਪ੫੯
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰੋ ਤੁਸੀ
ਏਥੇ ਨਾ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਵਸਤੀ ਦੇਖਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਆਇ
ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇ ਬੈ
ਠਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਤਿ
ਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਬੈਠਣ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਹੀ ਅਸੀ ਚਲੀਏ ਅਤੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਕਰ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਏਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰੇ
ਆਏ ਹੈਨ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬ
ਰਨ ਕੀਤਾ ਆਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਭੂਮੀਏ
ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਕਹਿਆ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਸੰਤ ਜੀ ਛਕੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਪਰਸਾਦਿ ਭੀ ਕਰ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘ
ਟ ਘਟ ਜੀਆਂ ਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਪਰ ਬਾਹਰਲੇ ਦਿਲੋ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ ਜੋ ਲ
ਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਤ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਨਾ
ਸਰੋ ਹੀ ਸਚ ਦਸਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਏਹ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਾਹ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋ
ਰ ਲਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਅਸੀ ਨਹੀ
ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਅਗੋ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਵਿ
ਚਨ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਜਾਂ ਤੂੰ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਛਡੇਂਗਾ ਔਰ ਕੋਈ ਸੁਧਰਮ ਕੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਰੇਂਗਾ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਭੂਮੀਏ ਦੇਵਣਾ ਦਵਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਮੰਨਾਂਗਾ ਪਰ
ਜੀ ਏਹ ਕਿਰਤ ਮੈ ਥੀ ਛੁਟਦੀ ਨਹੀ ਅਰ ਪਿਛੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦ

੩੬੦ ਦੇ ਤੇ ਲੈਕਰ ਹੋਂਦੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅ
ਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਇਨੇ ਆਪਨਾ ਸਚੋ ਹੀ ਸਚ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬ
ਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਤੁਕ ਆਖੀ ਏਹੁ ਸਚ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮ ਹੈ ਜਿਸ ਬਖਸੇ ਤਿਸ
ਦੇਇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਿਨ ਬ
ਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈਂਗੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈ ਸਭੁ ਮੰਨਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਇਕ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਚ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਲੂਣ ਖਾਣਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁ
ਰਾ ਨਹੀ ਮੰਗਣਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਬਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਸਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਇ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਤੂੰ ਜਿਨ ਸਚੋ ਸਚ
ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਸਚ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ
ਸਚ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ
॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੂਮੀਏ ਏਹੁ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥
ਜਾਂ ਏਹੁ ਰਹਿਤ ਧਾਰੇ ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਕੇਹੜੀਆ ਰਹਿਤਾ ਸੋ ਕਹੋ ॥ ਮ: ੧
ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾਂ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲ ਉਤਰੈ ਤਨ ਕਰੈ ਹਛਾ ਧੋਇ
॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾ ਸਚ ਧਰੇ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣ ਮਨ ਰਹਸੀਐ ਤਾਂ ਪ
ਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾ ਜੁਗਤ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇ
ਆ ਸਧ ਕੈ ਵਿਚ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇ
ਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾਂ
ਆਤਮ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਚ ਸਭਨਾ
ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਤਿ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਬਚਨ ਮੈ ਮੰਨੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਾਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭੂਮੀ
ਏ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਤੂੰ ਪਿਛੇ ਕੀਮੇ ਕ
ਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਖਸੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਭੀ ਬ
ਖਸੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਤੇਰਿਆ ਅਮਲਾਂ

ਦੇ ਜਾਮਨਹੋਏਵੰਗੇ ਪਰਤੂੰਤਿਨੇਬਚਨਜਰੂਰਮੰਨਣੇ ਤਾਂਉਸ ਸਿਖਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ੩੬੧
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਦੇਓੜੂੰਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਪੰਜਾਦਿਨ ਉਸਸਿ
ਖਦੇ ਡੇਰੇਰਹੇਉਸ ਸਿਖਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀ ਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਤਾਂਪਿਛੋਂ ਓਹਸਿਖਚਿੰਤਾਵਾਨਹੋਇਆ ਅਰਲਗਾਕਹਿਣ ਜੋ
ਭਾਈਮੈ ਹੁਣਕਿਸਜੀਵਣੇ ਨੂੰਪਾਪਕਰਦਾਹਾਂਹੁਣਤਾਂਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂਕਾਸੰਗ ਅ
ਤੇ ਸੰਤਾਕਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈ ਪਰਹੁਣ ਮੈ ਇਕ ਬਾਰਕਿਸੇਰਾਜੇਦਾਭੰਡਾਰਾ
ਭੰਨਲਿਆਵਾਂ ਤਾਂਫੇਰਮੈਂਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਰਲੋਕਾਂਨੂੰਭੀ ਖਵਾਵਾਂਗਾਤਾਂਉਸ
ਸਿਖਨੇਉਠਕਰ ਹਛੇਕਪੜੇ ਪਹਿਦੇ ਅਰਮੋਤੀ ਤੇ ਸੁਇਨਾਭੀ ਪਹਿਨਿਆਂਜਦ
ਚਾਰਘੜੀਆਂਰਾਤਗਈ ਤਉਇਕਰਾਜਾਦੇ ਦਰਵਾਜੇਉਪਰ ਜਾਇਖੜੋਹੋ
ਇਆ ਅਰਜਬ ਅੰਦਰਨੂੰਚਲਿਆ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇਪੁਛਿਆ ਭਾਈਤੂੰਕੌਣਹੈ
ਜੋਇਸਵੇਲੇਰਾਜੇਦੇ ਅੰਦਰਚਲਿਆਤਾਂ ਉਸਭੂਮੀਏਨੇ ਮਨਮੈ ਸੋਚਿਆ ਭਾਈ
ਮੈਨੂੰਤਾਂ ਸਾਧੂਕਾਬਚਨਹੈਜੋ ਤੂੰ ਸਚਕਹੀ ਹੁਣ ਤਾਂਮੈ ਸਚਹੀਕਹਾਂਗਾਭਾਵੇਂਮੈਂਮ
ਰਿਆਹੀਜਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂਮੈਂ ਬਚਰਹਾਤਾਂ ਏਹੁ ਸੋਚਕਰਭੂਮੀਏਕਹਿਆ ਦਰਵਾਨਾ
ਨੂੰ ਭਾਈਮੈਂਚੋਰਹਾਂ ਦਰਵਾਨਨੇਸੁਣਕੇਕਹਿਆ ਭਾਈਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾਹੀ
ਹੈਂ ਅਸਾਨੂੰਹਸਦਾਹੈਂ ਤਾਂਦਰਵਾਨਕਹਾਜੇਕਰ ਏਹੁ ਚੋਰਹੁੰਦਾਤਾਂਆਪਨੇਮੂੰਹ
ਤੇ ਕਿਉਂ ਏਹ ਕਹਿਦਾਜੋ ਮੈਂ ਚੋਰਹਾਂ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇ ਸਿਖਨੂੰਕਹਿਆ ਜਾਹੁਭਾਈ
ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾਹੀਹੈਤਾਂ ਓਹਸਿਖਰਾਜੇਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਅਰਤੋਸੇ
ਖਾਨੇਦੀਕੋਠੜੀ ਵਿਚਜਾਇਬੈਠ ਜਾਇਕੇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇਜਵਾਹਰ ਮਾਇਆ
ਬਨੀ ਇਕਠੀ ਕਰਕੇ ਪੰਡਬਧੀ ਜਾਂਫੇਰਲਗਾਵੇਖਨ ਤਾਂਇਕ ਆਲੇਵਿਚ
ਬਾਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਉਸ ਬਾਸਣ ਵਿਚ ਹਥਪਾਇਆ ਓਹੁ
ਥਆਪਨੇਮੂੰਹਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤਾਂਉਸਨੂੰ ਲੂਨਕਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ ਅ
ਰ ਓਹ ਜੋ ਸੀ ਚੂਰਨਰਾਜੇਕੇ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਸੀ ਉਸਵਿਚ ਲੂਣ ਪਾਇਆ ਹੋ
ਇਆਸੀ ਤਾਂਉਸ ਸਿਖਨੇਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂਕਾ ਬਚਨਹੈ ਜਿਸਲੂਣ ਖਾ
ਵਣਾਤਿਸਕਾ ਬੁਰਾਨਹੀ ਮੰਗਣਾ ਅਤੇਹੁਣਤਾਂ ਇਸਕਾ ਲੂਨ ਮੇਰੇਮੂੰਹਪੈ
ਗਿਆਹੈ ਸੋਹੁਨ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘਰਉਠਜਾਵਾਂ ਓਹੁਸਿਖਖਾਲੀ ਘਰ ਉਠ
ਆਇਆ ਜਾਂਸਵੇਰਹੋਈ ਤਾਂ ਏਹ ਖਬਰ ਸਾਰੇਪ੍ਰਸਿਧਹੋਈ ਜੋ ਰਾਜੇਕਾਭੰ
ਡਾਰਾ ਭੰਨਿਆਹੈ ਰਾਜੇਨੇਜਾਇਕਰਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆਦੀ ਪੰਡਬਧੀ ਪ

੩੬੨ ਈਹੈ ਪਰਗਾਇਆ ਕੂਛਨਾਹੀ ਇਕਰਤੀ ਕੂ ਚੂਰਨ ਲੀਤਾਹੈ ਰਾਜੇਕੇ ਮਨਮੇ ਚਿ
ਤਾ ਉਪਜੀ ਜੋਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆਹੈ ਚੋਰਮੇਰੇ ਘਰ
ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੀ ਉਠਗਿਆਹੈ ਰਾਜਾਨੇ ਦਰਵਾਨਾਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਦਰਵਾਨਾਨੇ ਰਾਜਾਨੂੰ
ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਾਤਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਇਥੋਂ ਆਇਆਸੀ ਅਸਾ ਉਸਨੂੰ
ਪੁਛਿਆ ਤੂ ਕੌਨ ਹੈਂ ਇਸਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾਹੈਂ ਅਗੋਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮੈਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਅਸਾ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂ ਹਸਦਾਹੈਂ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਨ
ਹੀਹੈਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਅੰਦਰੂੰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਉਸਨੂੰ ਢੂ
ਢੋ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਉਸਨੂੰ ਢੂੰਢਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰਾਹੀ ਪਰ ਓਹੁ ਚੋਰ ਹਥ ਲਗੋਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾਂ ਢੰਢੋਰਾ ਫੇਰੋ ਅਰ ਕਹੋ ਰਾਜੇਦਾ ਹੁਕਮਹੈ ਜੋ ਚੋਰਰਾ
ਜੇਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰਤੇ ਖਾਲੀ ਗਇਆ
ਕੋਹਨੀ ਗਲੇ ਗਇਆਹੈ ਰਾਜਾ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੈ ਉਸਨੂੰ ਵਜੀਰੀ ਤੇ ਸਰਦਾਰ
ਦੀ ਜਾਗਾਰਖਾਗਾ ਖਨ੍ਹਾ ਰਾਜ ਉਸਦਾਤੇ ਬੈਠਾ ਰਾਜਮੇਰਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦਰਵਾਨਾ
ਸਾਰੇ ਢੰਢੋਰਾ ਫੇਰਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇਦਾ ਹੁਕਮਹੈ ਖਨ੍ਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ
ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਤਿੰਨਾ ਦਿਨ ਢੰਢੋਰਾ ਫਿਰਦਾ
ਰਿਹਾ ਚੋਰ ਰਾਜੇਨੂੰ ਨਾ ਜਾਇਕੇ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਚੌਥਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇਦੀ
ਖਫਗੀ ਹੋਈ ਜੁ ਲੋਕੋ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬੰਨੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਨੂੰ ਮਾਰ ਲਗੀ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਉਸਸਿ
ਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿਕਾ ਬਚਨਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਗੀਬਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ
ਹੁਨ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਗੀਬਮਾਰੀ ਦੇਹੈਨ ਸੋ ਹੁਨ ਮੈ ਰਾਜਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾਹਾਂ ਅਗੇ ਮੈਂ
ਭਾਵੇ ਤੇ ਬਰਾਂ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਬਚਿਆ ਤੌ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਰਾਜੇਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਏ
ਹਨਾ ਆਦਮੀ ਆਨੂੰ ਛੋਡ ਦੇਹ ਚੋਰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਮੈ ਹਾਂ ਜੋ ਪੂਛ ਤੂੰ ਪੁਛੇਗਾ ਮੈ ਉਸਦਾ
ਉਤਰ ਦੇਵਾਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਸਭ ਲੋਕ ਛਡਾਦਿਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਉਤ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਕਿਆ
ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਆਪਨੀ ਪਿਛਲੀ ਹਕੀਕਤ ਆਖ ਸੁਣਾਈ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਸਿਖਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਕਰ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਡ਼ਾ ਬਿਗਸਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸਿਖਾ ਧੰਨ ਤੇਰਾ
ਗੁਰੂ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਜੋ ਤੈਂ
ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੀ ਹੈ ਹੁਨ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਵਜੀਰਾਂ ਵਿਚ

ਜੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇ ਕਰ ਵਜੀਰ ਆਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿ
ਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕ
ਰ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਤੋ ਅਜੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀ ਸਿਖ ਹੋਇਆ
ਤੇ ਮੈ ਆਪ ਗੁਰੂ ਕਿਸ ਕੋ ਹੋਵਊ ਅਤੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਇਕ ਧ
ਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਉ ਪਰਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਆਇ ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਇ
ਸ ਕਰਨੀ ਤੇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ
ਓਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰੀ
ਏ ਤਿਥੇ ਹੀ ਹਾਜਰ ਹੋਇ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਵਾਈ ਅ
ਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਵੈ ਤਿਨ ਪਹਿਰ ਨਿਤ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੋਵੈ ਰਾਣਾ ਰਾਣੀ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਕਰਨ ਕੀਰਤਨ ਕਾ
ਭੋਗ ਪਵੈ ਤਾ ਸੰਗਤ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਇਕ ਦਿਨ
ਰਾਣੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ
ਫਲ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਣੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਨੀ ਦੋਨੋ ਨੇ
ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ
ਗੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋ ਅਰ ਬੀਸ ਬਿਸ
ਵੇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੀ ਸਾਬਿਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਹਥ ਜੋੜੇ
ਆਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਖਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੀ
ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਬਚਨ ਹੈ ਪੁਤੀ ਗੰ
ਢ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗ
ਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਭੀ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚੋ ਆਵਾ
ਜ ਆਈ ਸੁਬਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹਾ
ਜਰ ਹਜੂਰ ਹੋ ਅਰ ਜੋ ਵਸਤ ਆਪ ਦੇ ਘਰੋ ਮੰਗੀਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ-
ਆਪ ਦੇ ਏਹ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਸਿਖ ਹੈਨ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਿਖ ਆਪ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜ
ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਹੋਵੈ ਏਹ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾ
ਜੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੜਕਾ ਦੇਵੇਂਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਘਰ

੩੬੪ ਫਲੋਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸਾ ਪਰਤੀਤ ਰਖਨੀ ਤਾਂ ਰਜਾ ਰਾਣੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਆਪਨੇ-
ਅਸਥਾਨ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਿਸ ਰਜਾਦੇ ਘਰ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ
ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਖਬਰ ਆਈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿ
ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ ਆਈ ਸੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਬਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਤੀ
ਤ ਰਖਨੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਏਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਨ ਕੇ ਸਭ ਵਧ
ਈਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਆ ਹੀ ਕੀਤੀਆ ਜਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਵਡੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾ
ਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕੰਨਿਆ ਵਰ ਪਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਦੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਕੋਈ ਵਰ ਘਰ ਢੂੰਢਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ··········ਹੇ ਰਾਣੀਅ
ਮਕੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਥੇ ਬਿਆਹਵਣਾ ਤਾਂ
ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਜਾ ਏਡਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਗੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਕੰਨਿਆ
ਨਾਲ ਬਿਆਹੀ ਨਹੀ ਕੰਨਿਆ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਨ-
ਜਰੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾ ਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ
ਨੇ ਪਰੋਹਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਫਲਾਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਕੀ ਸਗਾਈ ਕਰ ਆਉ ਤਾਂ ਪਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਏਡਾ
ਅਪਰਾਧ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਨਿਯਾ ਨਾਲ ਕੰਨਿਯਾ ਭੀ ਬਿਵਾਹੀ ਹੈ
ਅਰ ਇਕ ਆਪਨੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਗਲੇ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭੀ ਗਾ
ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਿਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਨਜਰ ਆਵਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਭਾਣੇ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜਾ ਦੇ ਡਰ ਕਰ ਕਾਗਦ ਲੈਕਰ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜਾ
ਕੇ ਪਾਸ ਜਾ ਰਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਲੈਕਰ ਸਿਰ ਤੇ ਧਰ ਲਿਆ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੁ
ਲਾਇਕਰ ਸਾਹਾ ਕਢਵਾਇਆ ਸਾਹ ਲਿਖਕਰ ਪਰੋਹਤ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤ
ਤਾ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਆਹੁਦਾ ਸਮਿਆਨ ਲਗ
ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਾਹਾ ਦੇ ਵਕਤ ਪਰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਸੂਹਾ ਜੋੜਾ ਪਹਿਨਾਇਕੇ ਜਨੇ
ਤ ਨੂੰ ਲਗਾ ਰਾਜਾ ਬਿਦਿਆ ਕਰਨ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾ
ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ ਅਸਾਡੀ ਪਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੋ ਚਲੀਏ ਮੈ ਆ
ਪਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬਿਆਹੁ ਲਿਆਵਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਗਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਕੰਨਿਆ ਬਿਆਹੁਣ ਚਲਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਡਾ ਅਪ

ਰਾਧਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਣੇ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ੩੬੫
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਨੇਤ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਚਲਦੇ
ਹਾਂ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਓਥੇ ਕਿਆ ਕ ਮੁਸਾਹਿਦਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਕ ਰਾਹੁ
ਵਿਚ ਇਕ ਹਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ
ਹਰਨ ਕੋ ਮੈਂ ਮਾਰਾਂਗੀ ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ
ਨੇ ਘੋੜਾ ਉਸ ਹਰਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਛਡਿਆ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਕੰਨਿਆ ਬੜੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਪਈ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜਾਇਕਰ ਹਰਨ ਛਪ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੰਨਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਪਕੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਨ ਉਸ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਭੀ ਮਗਰੇ ਜਾਇ ਵੜੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤ
ਇਕ ਚਾਰ ਮੰਜਲ ਬੰਗਲਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਰ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਜਾਇਕੇ ਉਸ
ਬੰਗਲੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਿਰ ਉਠਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਧੂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ ਆਈ ਆਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਜਬ ਬਾਬੇ
ਹ ਆਵਾਜ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਚਿਹਨ ਚਕ੍ਰ ਮਰਦ ਕੇ ਸੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਕੰ
ਨਿਆ ਨੇ ਗੌਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਪਿ
ਛੋਂ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤੋ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਘੋੜਾ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਕੇ ਅੰਦਰ ਖੜਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅੰਦਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਦੇਖੇ ਤੋ ਕੰਨਿਆ ਬੰਗਲੇ ਕੇ ਅਗੇ ਖੜੀ
ਹੈ ਅਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਜੋ ਬਾਲਕ ਹੋ
ਇਆ ਥਾ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਆਉ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਮ ਭੀ
ਦਰਸਨ ਕਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਸੇ ਆਵਾਜ
ਹੋਈ ਆਉ ਸਿਖਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਥਾ ਉਠਾਇਕੇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਸੰਗਤ ਹੈ ਓਹੁ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਏਹੁ
ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹੇ ਓ ਸੁਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਏਹ ਕਿਆ ਕੁਦਰਤ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਸੰਪਦਾ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤ
ਜਨੇਤ ਭੀ ਪਿਛੇ ਤੇ ਆਇ ਮਿਲੀ ਪਰਚਿਤ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੋ ਵਿ
ਚਾਰੇ ਅਰ ਧੰਨ ਵਾਦ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਰੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜੋ ਪਲ
ਕ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨੇ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏ

੩੬੬ ਦੁਬਤਕਿਸੇਪਾਸਕਹੀ ਨਹੀ ਸਭਜਨੇਤ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚਜਾਇ ਵੜੀ ਅਗੇਉਸ
ਭੀ ਸੁਣਪਾ ਇਆਸੀਜੋ ਏਹੁ ਰਾਜਾਕੀਕੰਨਿਆਹੈ ਕੰਨਿਆਂਕੇ ਕੰਨਿਆਂਕੇਸਾਥ
ਬਿਆਹੁਨਆਇਆਹੈ ਤਾਂਉਸਰਾਣੀਨੇ ਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀ ਅਸੀ ਆਪਨੀਲ
ੜਕੀ ਉਸਕੰਨਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹੈਂਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਭੋਲੀਏ ਰਾਣੀ
ਏ ਏਹੁ ਗਲਕਦੀ ਹੋਈਹੈਜੋਕਿਸੀਨੇ ਕੰਨਿਆਂਕੇ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਬਿਆਹਿਆ
ਹੈ ਤਾਂਰਾਣੀ ਨੇਇਕ ਨਾਇਣਕੋਸਿਖਾਇਆ ਅਰਭੇਜਿਆਜੋ ਪਕੀ ਖਬਰ ਜਾਇ
ਕੇ ਲੈਆਉਜੇ ਓਹੁ ਕੰਨਿਆਹੈਕਿ ਲੜਕਾਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇਕੋ ਬਹੁਤਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗੀਅ
ਤੇਜੇਕਰ ਝੂਠਆਇ ਕਹਹੈਂਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਝਕੋ ਮਰਵਾਇਦੇਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਨਾਇ
ਣ ਰਾਜਾਂਪਾਸ ਆਈ ਅਰ ਆਇਕਰਕਹਿਓਸ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਅਸਾਡੀ ਏਹਰੀ
ਤਹੈਜੋਪਹਿਲੇਲੜਕੇਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੇਘਰ ਲੈਜਾਵਾਂਗੀ ਪਿਛੋਤੋਬਿਆਹੁ ਕਰੈ-
ਗੇ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਾਤੂੰਜਾਂਣ ਲੈਜਾਹੁ ਜਾਂਏਹੁਗਲ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹੀਤਾਂ ਸਭ ਜਨੇਤ
ਕੇ ਲੋਕ ਉਠਗਏ ਆਪਸਮੇਂਕਹਿਨਲਗੇ ਜੁਹੁਣ ਅਸਾਡਾ ਪੜਦਾਪਾਟੇਗਾ-
ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਵੈਗੇ ਤਾਂ ਨਾਇਣ ਬਾਲਕ ਕੋ ਆਪਨੇਘਰ ਲੈਗਈ ਅਰ ਲੜਕੇ
ਕੋ ਮਹੀਨਜਾਮਾਪਹਿਨਾਇਆ ਉਪਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਵਾਰਿਆ ਅਤੇਉਸ ਰਾਨੀਨੂੰ
ਚੁਪਾਤੇ ਹੀ ਕਹਿਭੇਜਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਬਾਰਾਬਰਸ ਕਾ ਗੰਧਰਬਹੈ ਏਹੁ ਕੁਵਰਤੇਸ
ਭ ਅੰਗ ਨਾਇਣ ਨੇ ਦੇਖਲੀਏ ਅਤੇ ਜਾਇ ਰਾਣੀਨੂੰਕਹਿਆਹੇਰਾਣੀ ਧੰਨਤੇਰੇ
ਭਾਗਹੈ ਅਤੇਤੂੰ ਭੀ ਧੰਨਹੈਜੋਜਿ ਸਦਾਏਹਮਿਹਮਾਨਹੈ ਅਰਧੰਨ ਓਹੁਕੰਨਿਆਹੈ
ਜਿ ਸਦਾਏਹ ਭਰਤਾਹੈ ਰਾਣੀਏਹੁ ਬਾਰਤਾਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਨਹੋਈ ਬਡਾ
ਸੁੰਦਰ ਬਿਵਾਹੁ ਹੂਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਾਜਸਕਰਤਾਹੂਆ ਓਹੁਰਾਜਾ ਪੁਤ੍ਰਕੋ
ਬਿਵਾਹਕੇਘਰਲੈਆਇਆ ਪਰਰਾਜੇਕੀ ਪਰਤੀਤਕਾ ਸਦਕਾ ਕੰਨਿਆਤੇ
ਕਵਰਹੂਆ ਅਤੇ ਸਭਸਿਖੋਕੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਪਰਐਸੀ ਪਰਤੀਤਕਰਨੀ
ਚਾਹੀਏ ਧੰਨ ਗੁਰੂਕੀ ਸਾਧਸੰਗਤ ਹੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਹੈ ਜੈਸੀ ਭਾਵਨੀਕ
ਰਕੇ ਕੋਈ ਆਰਾਧੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਐਸੀਹੀ ਆਸਾਪੂਰੀਕਰੈਗੇ ਜੋਕੋ
ਈ ਸਿਖਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕੇ ਬਚਨਉਪਰ ਪਰਤੀਤਕਰੇਗਾ ਤਿਸਕੇ ਸ-
ਭ ਕਾਜ ਸੰਵਰਨਗੇ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਮਾਏ ਉਸਕਾ ਏਹੁ ਮਰਾਤਬਾ ਹੋਇਆ ਜੋਰਾਜਾਕਾ ਸਿਰਮੌੜ
ਭਇਆ ਅਰਰਾਜਾਕੋ ਪਰਤੀਤ ਭਈਤੋ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਇਆ ਅਤੇਐ

ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ੩੬੧
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ
ਖੁਸੀ ਕਰ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੈਂ ਹੋਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇਤਬੰਦ ਰਾਮੇਸੁ
ਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੀ ਛਾਲ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਕਿਤੂੰ ਟੁਟ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇ ਦੇ
ਖਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬੜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਉਠੀ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ
ਬੜਾ ਝੂਲਨ ਲਗੇ ਬ੍ਰਿਖ ਉਡਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂਹਿ ਢਕ ਕੇ
ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਖਰਾ ਭੈ ਮਾਨ ਹੋਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਵਡੀ ਉ
ਜਾੜ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਾਹ
ਲਾ ਨ ਹੋਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਜੇਹਾ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀ ਦੇਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅੰਧੇਰੀ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਨੂੰ ਲੈਨ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਕਹੁ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ
ਦੈਂਤ ਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੀਤਾ ਜੈਸਾ ਬਡਾ ਕੋਈ ਪਹਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਚੋਟੀ ਪੈ
ਰ ਪਾਤਾਲ ਅਰ ਬਡੇ ਦੰਦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਤੇ ਬਚੇ
ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀ ਬਚਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾ ਜਾਹੁ ਪਰ ਤੂੰ ਵਾਹੁਗੁਰ ਜਾਪ ਜਪ
ਦਾ ਰਹੁ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਉਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਜੋ-
ਅਗਨ ਦਾ ਰੂਪ ਬਨਾਇ ਕਰ ਆਣ ਵਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟਾ ਤੇ ਧੂਆ ਹੀ ਉ
ਠਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂਹਿ ਢਕ ਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਹੁ
ਤ ਡਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀ ਅਸੀ ਬਚਦੇ
ਸਾਡਾ ਜੀਵਣਾ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾ
ਹੀ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਤੇ ਘਟਾ ਕਾਲੀਆ ਪੀਲੀਆ ਉਠਾਈਆ ਅ
ਤੇ ਕੰਕਰ ਲਗੇ ਬਰਸਨ ਅਰ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੇ ਬੜਾ ਸਬਦ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕੰਕਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹੀ ਬਰਸਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੇ ਲਿਆਇ ਮ
ਰਿਓ ਰੋਟੀ ਖਾਵਨ ਭੀ ਏਥੇ ਨਹੀ ਮਿਲਣਾ ਐਵੇਂ ਅਜਾਈ ਮਰ ਵੈਸਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਵੈਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਸਬ

੩੬੮ ਵਾਪਤ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਡਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰੁ ਰਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧ
ਬਿਨ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ
ਹੋਵੈ ਹੋਰ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨਾ ਡੂਬੈ ਤਰੈ
॥ ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਹੁਕਮ ਸਮਾਇ ॥ ਹੰਹਿ ਸਹੇਤ ॰॰॰॰ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਭੁਖ ਬ
ਹੁਤ ਨੀਸਾਨ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰ ॥ ॥ ਬਿਨ ਖਾਧੇ ਮਰ ਹੋਹਿ ਗਵਾ
ਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ
ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣ ਬ੍ਰਿਖਮ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥ ਤਿਸ ਕਾ
ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਾ ਡਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਘਰ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਮਨਮੁਖ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਥੀਂ ਨਹੀ ਡਰਦੇ ਅਤੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜਾਇ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਜੀਵਾਲਨੇ ਵਾ
ਲਾ ਅਤੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ
ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੀ ਭੁਖ ਸਗੋਂ ਵ
ਧਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਵਿਚ ਈਧਨ ਪਾਇਆ ਅਗਨ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਭੈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਂਵਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਕਰਤ
ਹੈ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਲੈਤਾ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਉ ਰਖੇਗਾ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਨਾਮ ਜਪੇਂਗਾ ਤਾਂ ਧਣੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਰਹੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਪੋਹ ਸਕਦਾ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸੁਨਕੇ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਰ ਹਥ ਵਿਚ ਅਗ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਮਾਂ
ਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ ਕਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉ
ਠ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਉਘਾੜ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਰ
ਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਡਰ ਘਰ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ ਲਿਖਣਾ ਸਿਰ ਊਪਰ ਆਮਰ

ਕਰਾਰਾ॥ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਥੈਸੰਤਰ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾ ਨਿਰ
ਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ॥ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲ ਗਾਇ ਗੁਨੀ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹਧਾਰ ਅਰ ਦੇਵਾ ਡਰਪੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰ ਮੁਇਆ॥ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ॥੨॥ਰਾਜਸ ਸਾਤਕ ਤਾਮ
ਸ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ॥ਛਲਬਪੁਰੀ ਇਹੁ ਕੌਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤ ਡ
ਰਪੈ ਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਜਿਹਬਾ ਪਕੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲਿੰ
ਗ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨਗਨ ਹੈ ਐਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਕਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਮ
ਹਿਮਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ਮੇਰੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਸੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਭੀ ਮੇਰੇ
ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਰਖਨੀ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਏਹੁ ਲਛਨ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਵਰਤਨ ਵਿਚ
ਆਵਨਗੇ ਏਹੁ ਵੇਸ ਮੈ ਆਪ ਨੂੰ ਜੇਹੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਗੁ
ਣ ਤਿਆਗਣਗੇ ਅਰ ਏਹ ਲੋਕ ਲੋਭ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਵਿਚ ਲਗੇ ਰਹਿਣ
ਗੇ ਜਾਂ ਖਾਵਨੇ ਦੇ ਸੁਆਦ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਥੁਨ ਦੇ ਸੁਆਦ ਵਿਚ ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਗੁਰ ਗੁਸਾਈ ਲਜਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਤਿਆਗ ਦੇਵਨਗੇ ਅਰ ਮੈਨੇ ਏਹੁ ਛਲਿਆਂ
ਪਜੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਲੈਣਾ ਆਪ ਸਤ-
ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਆਪ ਦਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਬਡੇ ਉਦਾਰ
ਹੋ ਅਰ ਅਗੇ ਕਹਾਂ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਤੋ ਅਮਲ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਇਹੁ ਵਰਤ ਰਿਹਾ
ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਈਹਾਂ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਇਹੁ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿ
ਉਂ ਛਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕ

੩੭੦ ਲਗਏਸੇਵਾਸਤੈਂ ਅਰਮੈ ਆਪਕੇਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੋਂ ਆਪਕੋ
ਨਮਸਕਾਰਹੈ ਮੇਰੀ ਆਪਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਕੇ ਲੀਏ ਏਹੁਕਪਟ ਛਲਕੀਏ
ਥੇ ਤੌ ਮਹਾਰਾਜਨੇਹੁਕਮਦੀਆ ਹੇਕਲਜੁਗ ਆਪਨੇਲਛਨਕਹੋ ਅਤੇਨ
ਲ ਸੈਰੀ ਸੈਨਾਕੇਹੜੀਹੈ ਕਿਸਤਰਾਂਕੀ ਤੂ ਸਿਕਦਾਰੀ ਕਰਦਾਹੈ ਏਹੁਸੁਣਕੇ
ਕਲਜੁਗ ਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਵਡਾਸੂਰਬੀਰਮੇਰਾਝੂਠਹੈ
ਜੋ ਸਭਕੇ ਅਗੇਚਲਣੇਵਾਲਾ ਹੈ ਵਡੀ ਧੁਜਾਲੈਕਰਕੇ ਅਤਮੋਹਜੇਹੇ ਸੂਰਮੇ
ਹੈ ਮੇਰੀ ਸੈਨਾਕਾ ਅਤੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਹਿੰਸਾਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਏਹੁ
ਜੋਧੇਹੈ ਬਡੇ ਬਡੇ ਹਸਤੀਆਂਕੇ ਸਵਾਰਹੈ ਅਤੇ ਮਤਸਰ ਨਿੰਦਾ ਬਾਦ ਪਾਰਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਏਹੁ ਰਥਾਂਕੇ ਸਵਾਰਹੈ ਅਤੇ ਆਲਸਜੂਆਮਦਪਾਨਦੁਰਾਚਾਰ ਏ
ਹ ਘੋੜਿਆਂਕੇਸਵਾਰਹੈ ਜੇਹੜੀ ਵਿਸਿਆਵਿਖੇ ਮਮਤਾਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆ
ਸਾਜੋਵਿਸਿਆਕੀ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਏਹੁ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾਹੈ ਹੋਰ ਕਿਥੋਤੇ ਨ੍ਰੀ ਗਿਣਾਜੇ
ਹਨੀ ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾਹੈ ਜਿਸਪਾਸੇ ਏਹੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸਕੋ ਮਾਰਲੈ
ਤੇ ਹੈਨ ਇਨਾਂਦੇ ਅਗੇ ਅਟਕਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਿਸੇਦਾ ਧੀਰਜ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ
ਇਨਾਦੇ ਅਗੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਕੋਟ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮਾਰਲੀਏਹੈਂ ਅਰ ਦੰਭ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੋਧਾਹੈ
ਉਸਨੇ ਤੋ ਦਿਗਬਿਜੈ ਹੀ ਕਰਲਈਹੈਂ ਇਸਪਾਸੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਾਰਿਆਹੀ ਨਹੀ
ਇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕਸਤੀ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿਗੇ ਅਤੇ ਪਾਪ
ਲਮਕਰੈਂਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਹੋਵਹਿਗੇ ਲੋਕਾਂਦੇ ਘਰ ਸਿਖਿਆਦੇਨਿਤ
ਵਹਿਗੇ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਆਪਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਵੈਗੇ ਅਤੇ
ਜੇਹੜੇ ਕਾਜੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤ ਸਬੀਆ ਫੇਰਨਗੇ ਖੁਦਾਇ ਕਹਣਗੇ ਅਤੇ ਵਢੀ
ਲੈਕੇ ਹਕ ਗਵਾਵਨਗੇ ਜੇਕੋਈ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਇਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਰਕ
ਦੇ ਮੜ੍ਹਕਨੀ ਸੁਣਨਗੇ ਲੋਕਾਂਦੇ ਮੋਹਣ ਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਖੋਹਣ ਵਾਲੀਆ
ਗਲਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਐਸੇ ਹੋਵਨਗੇ ਚੌਕਾ ਪਾਵਨਗੇ ਤੇ ਸੁਰੇ ਬਣਨਗੇ
ਜੋਗੀ ਹੋਵਨਗੇ ਗ੍ਰਹਸਤੀਆ ਵਰਗੇ ਜਟਾਂ ਵਾ ਸਿਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਭੂਤ ਲ
ਵਨਗੇ ਅਤੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਲਕੜਕੇ ਰੋਂਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋਗ ਤਿਨਾਂਨੇ ਪਾਇ-
ਆਨਹੀ ਅਤੇ ਜੋਗਦੀ ਜੁਗਤ ਗਵਾਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਸਿਰ ਤੇ ਛ
ਈ ਪਾਵਨਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ
ਇਸ ਸਿਕਦਾਰੀ ਦੇ ਕਮਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਣ ਤੈਨੂੰ ਪਵੈਗਾ ਸੀਮੁਖਦ

ਕਾ ॥ ਜਿਨ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥ ਜਾਂ ਸਿਕਦਾਰੀ ਪਵਹਿ
ਜੰਜੀਰਾ ਤਾਂ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਸਿਕਦਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਚਾਕਰ ਹਾਂ
ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੈਨੂੰ ਪਵੈਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਸਾਬ ਅਸਾਹੀ ਤੇਰੇ ਪਾ
ਸੋ ਲੈਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਕਲਜੁਗ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਇਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾ
ਪੁਰਖੋ ਮੈਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਇਤ ਨਮਿਤ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ
ਖਾਸਗੀ ਵਜੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਵਸ ਪਉਣਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ
ਕਰਨਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖ ਮੈ ਤੇਰਾ ਖਸਮਾ
ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿ
ਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪਰਤੀਤ ਤਾਂ ਆਵੈ ਜਾ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਮੇਰੇ ਬੀ ਲਵੇਂ ਤਾਂ
ਮੈ ਜਾਣਾਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸ
ਸੁਖ ਛਡ ਕੇ ਦੁਖ ਲੀਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥਾ ਦੇ ਲਾਲਚ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਆਏ ਅਸ
ਤੇਰੀ ਭੇਟਾ ਲੈਕੇ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਿਆ ਕੇ ਦੇਵ
ਮੇਰੀ ਲਿਜਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਆ ਕ
ਭੇਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਲਾ
ਲ ਜਵਾਹਰ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਹੈਨ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬਣੇ ਹੋਏ ਉਗਵਣ ਤੇ ਆਥ
ਨ ਤਾਈ ਪਾਤਸਾਹੀ ਅਰ ਭੁਲੀਆ ਕ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਅਤੇ ਨਉ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਾਂ
ਸਿਧੀ ਏਹੁ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਜੀ ਹੈਨ ਜੇ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕਿਛ ਤੁਹਾਡੇ ਅ
ਗੇ ਆਨ ਰਖਾਂ ਜੀ ਇਤਨੀਆ ਵਸਤੂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਚਾਹੋ ਸੋ ਲੈ ਲੀਜੀਏ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੋ
ਖ ਆਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੋਤੀ
ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਇ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਲੀਪ ਆ
ਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵਹਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਜੀਉ ਜ
ਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪੂਛ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ
ਰੰਗ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਿਧ ਹੋਵਾਂ ਸਿ

੩੭੨ ਖਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕਰਾਖੈਭਾਉਅਭਦੇਖਭੂ
ਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਮੇਲਲਸਕਰਤਖਤਰਾਖਾ
ਪਾਉ ਹੁਕਮਹਾਸਲਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ ਮਤਿਦੇਖਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰ
ਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਕਲਜੁਗਕਹਿਆਮੈ ਤੇਰਾਂਸਿਖਹੋਵਨਾਆ
ਇਆਹਾਂ ਜੇਤੁਮ ਆਗਿਆਕਰੋਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇਬੈਠਣਵਾਸਤੇਮੋਤੀਆਂਦੇਮੰਦਰ ਬਨਾ
ਇਦੇਵਾਂ ਰਤਨਾਂਕਰਜੜਾਇਦੇਵਾਂਕਸਤੂਰੀ ਅਗਰਚੰਦਨਕਾਲੇਪਨਕਰਾਇਦੇਵਾਂ
ਅਤੇਜੇਏਥੇਟਿਕਾਣਾਹੋਵੇਤਾਂ ਧਰਤੀਂਰਤਨਾਂਦੀਜੜਾਇਕਰਕੇਦਿਆਂਜੇਪਲੰਘ
ਤੇਬੈਠਣਾਹੋਵੇਤਾਂ ਲਾਲਾਂਨਾਲਜੜਾਇਦੇਵਾਂ ਅਤੇਮੋਹਣੀਆਂਐਸੀਆਂਲਿਆ
ਇਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾਂਦਾਮੁਖਮਣੀਆਂਦੀਨਿਆਈਂਚਮਕਦਾਹੋਵੇ ਵੇਖਣੇਹੀਨਾਲਜੀਅ
ਕੋਮੋਹਲੈਵੈ ਅਤੇਜੇਬਚਨਹੋਵੇਤਾਂ ਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂਭੇਟਕਰੋਂ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਇਹ
ਸਿਧਾਂਦੇਖਕਰਮੈਂਭੁਲਜਾਵਾਂ ਸਿਧਬਣਬੈਠਲੋਕਾਂਨੂੰਸਿਧਤਾਦਿਖਾਵੇ ਲੋਕਮੇ
ਰਾਭਾਉ ਰਖੈਹੁਕਮਹਾਸਲਜਗਤਦਾਕਰੇ ਏਹੁਸਭਪਵਣਕੀਨਿਆਈ ਅਨਿ
ਤਹੈਨ ਇਨਾਂਨੂੰਦੇਖਕੇਪਰਮੇਸਰਭੁਲਜਾਂਦਾਹੋਵੈ ॥ ਅਤੇਜੇਕਹੋਤਾਂ ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿ
ਥਮੀਦਾਰਾਜਲੈਦੇਵਾਂ ਸਭਹੁਕਮਹਾਸਲਬੈਠੇਕਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਮੈ ਰਾਜ
ਦੇਮਦਾਵਿਚ ਪਇਆਹੋਇਆ ਤੇਮੈਨੂੰਮਹਾਰਾਜਦਾਨਾਮਭੁਲਜਾਵੇ ਏਹਵਸਤ
ਮੇਰੇਤਾਈਂਮੂਲੋਨਹੀਚਾਹੀਦੀਆਂ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਗੁਰਾਂਦੇਅ
ਗੇਭੇਟਰਖੀਦੀਹੈ ਸੋਫੇਰਨਹੀਲਈਦੀ ਬਚਨਹੋਇਆ ਅਸਾਂਤਾਂਇਕਬਚਨਮੰ
ਨੇਂਤਾਂਦਸਵੇਂਅਵਤਾਰਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂਭੇਟਾਂਲੇਵਾਂਗਾਤੇਸਿਖਾਂਨੂੰਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂ ਸਭਪ
ਦਾਰਥਲੈਦੇਵਾਂਗਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇਮਿਲਣੇਦਾ ਅਤੇਆਪਦੇਆਵਣੇਦਾਮੇਰੇ
ਰਾਜਵਿਚਮੈਨੂੰਕੀਫਲਹੋਇਆ ਜੀ ਜਾਂਤੁਸੀਮੇਰਾਕੁਛ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀਕਰਦੇਤਾਂਮੇ
ਰੇਉਤੇਵਡਾਰੋਜ ਬਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗੇਹੀਮੈਂ ਮਹਾਂਪਾਪੀਸਦੀਦਾਹਾਂ ਅਤੇਹੁਣਜੇ
ਕੁਛ ਤੁਸੀਮੈਥੋਂਭੇਟਾ ਨਾਲੇਵੋਗੇ ਤਾਂਮੈਨੂੰਕਿਤੇਭੀਥਾਉਨਹੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬ
ਚਨਕੀਤਾਹੇਕਲਜੁਗ ਅਸਾਨੂੰਤਾਂਕੁਛਨਹੀਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕੁਛਹੋਰਹੀਮੇਰੇਉਪਰਆਗਿਆਕਰੋਜੀ ਤਾਂਮੇਰੇਮਨਵਿਚਸੰਤੋ
ਖਹੋਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਏਹਵਸਤਾਂਜੋਤੂੰ ਮੇਰੇਤਾਈਂ ਦੇਂਦਾਹੈਂ ਇਨਾਂਵਿਚੋਂਮੈਨੂੰ
ਕੁਛਨਹੀਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰਤੇਰੇਪਾਸਵਸਤਕੋਈਨਹੀਹੈ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆਮੇਰੇਰਾ
ਜਵਿਚਇਕਹੋਰ ਲਛਣਭੀਹੈਨ ਦੁਖਭੁਖ ਪਿਆਸ ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਲਸਮਸ

ਸੜੀ ਫਾਹੀ ਗਲੇ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਪ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਬਖੀਲੀ ਇਨਾ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿ ੩੭੩
ਰਲਾ ਹੀ ਬਚੇਗਾ ਗੁਣੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਜਾਣੀਏ
ਗਾ ਬਹੁਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਗੁਣੀ ਕਹੀਏਗਾ ਬਡੇ ਮੂਰਖ ਜੋ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਰਾਜਿਆਂ
ਦੇ ਨਿਕਟ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ ਪਾਪੀ ਆਦੇ ਘਰ ਮਨੁਖ ਹੋਵਨਗੇ ਕਿਰਪਨ ਤਾਕ
ਰਨਗੇ ਧਰਮ ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤਿ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਿਹਾਰੀ ਕਿਰਸ
ਣ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਹੋਵੈਗਾ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਤਤ੍ਰ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁ
ਆਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਤੋਟ ਵਿਚ ਰਹਿਨਗੇ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਖੋਹਨ ਵਾਲੇ ਹੋਨਗੇ ਸੰ
ਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਸੰਚੈਗੇ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਲੋਕ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਤੰਗ ਹੋਵਨਗੇ
ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸਤ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਤਪ ਉਪਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੈਂਗੇ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਰ ਹੀ ਬਿਨਾਸ
ਹੋਵੇਗਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਏਹੁ ਅਮਲ ਹੋਵੈ
ਗੇ ਅਬ ਜੈਸੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਮੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੰਨੇਗਾ ਮੈ ਆਪਦੀ ਆਗਿ
ਆ ਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਇਸ ਤੇ ਕੁਛਕ ਭੇਟ ਮੇਰੀ ਲੇਵੋ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹਰ ਏਹੁ
ਲੇਵਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਬਡਾ ਆਨੰਦ ਹੋਵਊਗਾ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿ
ਆ ਸਰਬ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਤੇਰਾ ਤੇਜ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਇਆ ਤੇਰੇ ਕੋ
ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੇਗੇ ਤਿਨਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡੀ ਹੋਵੈਗੀ ਲਖ
ਵਰੇ ਸਤਿਜੁਗ ਮੇਂ ਅਯ ਭਦ੍ਰ ਖੜੇ ਤੇ ਮੇਂ ਦੁਆਪਰ ਮੇਂ ਹਜਾਰ ਵਰਖ ਯਤਨ ਕਰੇ
ਸੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਮੇਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰਨੇ ਮੇ ਸਰਬ ਫਲ-
ਮਿਲੈਗੇ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਬਹੁਰੋ ਜੋ ਹਮਨੀ ਭੇਟਾ ਤੂੰ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਸੋ ਰਉ ਬੇਜਾ ਮੇ ਮੇਂ ਹਮ ਲੇ
ਵੈਗੇ ਮਾਯਾ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਸਮੇਤ ਲੇਵਾਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਕਲਜੁਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰ
ਨ ਹੋਇਆ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ
ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੋ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਅ
ਮਰ ਜੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਹੜੇ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਬਦ ਨਮ ਲੈਗੇ ਤਿਨਾ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਜੋਰ
ਨਹੀ ਚਲੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਮੇਰੀ ਨਥ ਵਿਚ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰੀ-
ਭੇਟ ਅਸੀ ਏਹੁ ਚਾਹਦੇ ਹਾਂ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਜੋਰ ਸਿਖਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਮੇਰਿਆ
ਤੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਵਨਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤੇ ਅ
ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੈ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲੈਣਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰਾ ਤੇਜ-
ਆਪ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਗਿਆ

੩੭੪ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੈਸਾ ਬਲੀ ਸਾਧ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਆਂਚ ਤੇ ਕੋ
ਈ ਨ ਬਚੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਟਦੇ
ਹ ਹੀ ਏਹੁ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਅਸਾਡਾ ਸਬਦ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿ
ਚ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਬਾਹਰ ਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕੈਸੇ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕੜਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਬਖਰਾ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਵਊਗਾ ਅਤੇ ਜਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜੇ ਹੋਵਨਗੇ ਤਹਾਂ ਮੈਂ ਰਹਿਆ ਕਰੇਂਗਾ ਅ-
ਬ ਸਬਦ ਕਾ ਭੋਗ ਪੜੇਗਾ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਵਊਗਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ
ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਨ ਮਨ ਕਰ
ਕੇ ਆਪ ਦਾ ਦਾਸ ਹੋਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਭੀ ਆਪ ਕੇ ਹਾਜਰ ਹੈ ਜੋ ਉਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਛਹਨ ਦੀਯਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤੇਰੇ ਸ
ਬਦ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋਂ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤ ਕੀ ਚਰਨ ਦਾਸੀਆ ਮੈਂ ਰਹੇਂਗਾ ਮਾਨੀ ਦੇਖੀ ਛੂਣੇ ਕੋ
ਛੋੜਾਂਗਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਭੇਟਾ ਦੇ ਕਰ ਵਰ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਚਲਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਪ
ਰਤਾਪ ਸਭਨਾ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਪਿਛਲਿਆ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਜੋ
ਬਡੇ ਜੋਧ ਕੀਏ ਤੇ ਹੈ ਤਾ ਥਾ ਸੋ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਕਾਲ ਮੈਂ ਮਿਲੈਗਾ ਇਕ ਘ
ੜੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰੇ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਲਜੁਗ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਮਤਾ ਰਿਹਾ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੧ ਬਾਢੀ ਭਗਤ ਨਾਲ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਢੀ ਭਗਤ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ
ਬਾਢੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਦ ਅਗਲਾ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਬਾਢੀ ਕੀ ਝੁਗੀ ਢਾਹਿ ਸੁਟੀ ਅਰ ਮੰਜੀ ਭੀ ਭੰਨ ਚਲੇ ਅਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਭੀ ਤੋੜ ਕੇ ਚਲੇ ਓਹ ਬਾਢੀ ਕਿਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਕੇ
ਚਲੇ ਜਦ ਗਿਰਾਉਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਬਡੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਹਛੇ ਅਸਥਾਨ ਸਵਾਰ ਕੇ
ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਮੰਜਾ ਭੀ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਇਸ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਭੀ ਭੰਨੇ ਝੁ
ਗੀ ਢਾਹਿ ਮੰਜੇ ਤੋੜ ਇਸ ਦੀ ਵਸਤੂ ਗਵਾਇ ਚਲੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਣ •

ਭਾਈ ਇਸ ਦੀ ਟਹਿਲ ਥਾਇ ਪਈ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤ
ਰਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੁਦਾਮੇ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਈਸੁਰ ਜਗ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ੩੧੫
ਕਰ ਦੀਏ ਥੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਕਾ ਸਭ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਾਜ ਸਵਾਰਨੇ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇਰੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਦੀ ਘਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਜ
ਗਾ ਅਉਰ ਕੀ ਅਉਰ ਹੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਝੁਗੀ ਕੀ ਜਗਾਹ ਬਡਾ ਮੰਦਰ ਬਨਗ
ਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਕੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਅਧਿਕ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸਜਾਏ ਪਏ ਹੈ ਓਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਭੁ
ਲਿ ਗਿਆ ਪਹਿਚਾਨ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ॥
ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ॥ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਅਪਾਰ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜਬ ਓਹ ਬਾਦੀ ਉਸ ਘਰ
ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਜਹਾਂ ਉਸ ਕਾ ਮੰਜਾ ਪਲੰਘਾ ਥਾ ਚਾਰ ਪਾਵਿਆਂ ਕੇ ਪਾਸ ਪਦਾਰਥ ਭੀ
ਅਗਿਣਤ ਹੀ ਧਰਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਮਗਰੀ ਘਰ ਕੀ ਅਗਿਣਤ ਹੀ ਧਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁ
ਦਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਦੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਤਾ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਟਹਿਲ ਕਰੇਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਵਨੀ ਲਾਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸ ਕੋ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ਹੀ ਰ
ਖੇਗਾ ਉਸ ਕੇ ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਭੀ ਸਵਰ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕੇ ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਸਚਰਜ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਅ
ਤੇ ਓਹੁ ਬਾਦੀ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਛੇ ਦੌੜੇ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿ
ਲੇ ਬਡਾ ਪਰੇਮ ਲਗੇ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਓਨਾ ਦੇ ਮਨ ਨਿਰਮ-
ਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਓਨਾ ਦੇ ਆਤਮੇ ਏਹੁ ਆਈ ਜੋ ਕਿਵੇਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੀ ਵਸਤੀ ਵਿ
ਚ ਕੋਈਕ ਕਾਲ ਰਹਨ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਸਾਡੇ ਪ
ਰ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ ਕੋਈ ਕਾਲ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਸਦਕਾ ਸਾਡੀ ਕਲਿ
ਆਨ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਉ ਜਾਣੇ ਅਸਾਂ ਅਨਾਥਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਵੋ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਆਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਿਆ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇ ਕਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ ਗਏ ਓਨਾ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਨਿਤ ਹੀ
ਤਾਂ ਇਕ ਲੜਕਾ ਸਤਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਤ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨਾ ਆਵੈ
ਅਤੇ ਓਨਾ ਦੇ ਪਰੇਮ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਵੈ ਸਬਦ ਕੀ
ਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਆਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿ ਆਜਾਵੈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁ

੩੧੬ ਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜ ਏਸਬਾਲਕਕੋ ਪਕੜ ਰਖਣਾ ਜਾਕੀਰਤ
ਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਭੀ ਜਾਵਨਲਗਾ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਬਾਲਕ
ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾ
ਲਕੇ ਤੂੰ ਇਸਵਕਤ ਸੁਤਾਉਠਕੇ ਘਰ ਤੇ ਕਿਉ ਆਵਤਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਹਸਨੇ
ਖੇਡਨੇ ਖਾਵਨੇਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲਕਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ
ਅਤੇ ਆਪਕੇ ਸਬਦ ਕਾ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰਧੀ ਭਗਤ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਦਰ
ਸਨਾ ਪਾਸ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹਛਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਏਹੁ ਬ
ਤ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਮਲੂਮ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਅਗ ਬਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਰੋਟੀ ਬਨਾਇ ਦੇਵਾਂ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗ ਬਾਲਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੁਲੇ ਵਿਚ ਲਕੜੀਆ ਪਾਈਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ
ਨਿਕੀਆ ਲਕੜੀਆ ਨੂੰ ਅਗ ਲਗੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਵਡੀਆ ਲਕੜੀਆ ਨੂੰ ਅਗ
ਲਗੀ ਏਹੁ ਅਚਰਜ ਦੇਖਕੇ ਮੈਂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਹੇ ਜੀਆ ਨ ਜਾਣੀਏ-
ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ ਨਿਕੜਾ ਹੀ ਚਲਜਾਵਾਂ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਵਡਾ ਹੋਵਨ ਦੇਵੇਕੇ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਲਈਏ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ
ਉਸਬਾਲਕਕੀ ਸੁਨਕਰ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ
ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘੜੀਮੁ
ਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਮਾਇਆਕਾਮਾਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਹੀਗ
ਵਾਰਾ॥ਉਠਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਜੰਦਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾਕੰ
ਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹ
ਰੀਨਾਹੀਨਹੀਡਡੁਰੀਪਕੀਵਢਣਹਾਰਾ॥ਲੈਲੈਦਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਇ-
ਆਰਾ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰਾ॥੨॥ਪਹਿਲਾ
ਪਹਿਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰਭਇਆ
॥ਕਦਹੀਚਿਤਨਆਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਕਉਵਾਰਿਆ
ਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾਣਾ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ॥ਨਾਨ
ਕਡਿਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸਬਦਸੁਨਕਰ-
ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲੜਕੇ
ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਧ

ਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰੋ ਏਹੁ ਜੀਵ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਹੀ ਪਰ ੩੧੧
ਮੇਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਜਮ ਪਕੜ੍ਹਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਨਾਮ ਜਪਕਰ ਪਰਮਪਦ ਕੋ ਪਾਵਤੀ
ਭਈ।

ਅਗੋ ਸਾਖੀ ੧ ਕੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ।

ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਮੈਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਥੋ ਦੇ ਰੁਖ ਬ੍ਰਿਛ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹੀ ਕਾਲੇ ਨ
ਜਰੀ ਆਵਨ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੀ ਨਗਰੀ ਕਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਮੂੰਹ ਫਕਕੇ ਲੀਮਾ ਪੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋਂ ਛੇਤੀ ਚਲੋ ਜੀ
ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਪਾਲਾ ਏਥੇ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਹੋਰਤ ਜਾਗਾ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਦੇ
ਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਏਨਾ ਕੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਪਾਤਸ
ਹੀ ਹੈ ਛਾਦੇ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜੀਉ ਹੋਵੇ ਯਾ ਜਨਾਵਰ ਯਾ ਬਰਾ ਯਾਂ ਪੰਛੀ ਦਾ ਬਚ
ਹੋਵੇ ਸਭ ਸੋਨੇ ਏਹੁ ਕੀੜ੍ਹੀਆ ਹੀ ਖਾਇ ਜਾਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਤੂੰ ਡਰੇ ਮਤ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਆਵਨੇ ਕਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਹੁਗੁਰੂ ਜਪਦਾ ਰਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਕੋਈ ਅਗੇ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਯਾ ਅਸੀ
ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਵੇਰੀ ਏਥੇ
ਇਕ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ
ਸੀ ਤਾਂ ਕੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਤੂੰ ਇਸ ਰਾਹੁ ਅਗੇ ਕੋ ਮਤ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਜਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇ
ਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀਂ ਤਾ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀੜ੍ਹੀਏ ਤੇਰੀ ਕਿਆ
ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀੜ੍ਹੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਆ
ਇ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਅਰ ਪਰਾਹੁਣਾਚਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇਕਰ ਜਾਹੁ ਜੇ ਤਾਂ ਤੇਰੀ
ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀੜ੍ਹੀਏ ਮੈਂ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਕ
ਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਕਿਆ ਖਾਵਾਂ ਤੂੰ ਏਤਨਾ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀ ਰਖਸ
ਕਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜਿਤਕੇ ਜਾਹੁ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਚਾਹੇ ਤੂੰ ਚਲ ਜਾਹੁ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਕੀੜ੍ਹੀਏ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੁਧ ਕਾ ਸਾਮਾਨ ਕਰਕੇ ਲਗ
ਜੁਧ ਕਰਨ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਕੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੇ
ਆਪਨੇ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਬਿਖਨ

੩੭੯ ਲ ਮੂੰਹ ਭਰਕੇ ਲੈਆਵਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਬਿਖ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਭਰ ਆਂਦਾ ਜਿ
ਸਨੂੰ ਲਾਵਨ ਸੋ ਸੁਆਹੁ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਮਾਰਿਆਗਿਆ ਇਕ ਰਾਜਾ ਰਖਲਿਆ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਮਰਜੀ ਹੈ ਹੁਣ ਭੀ ਮੰ
ਨ ਲੈ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਖਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਨਿਵਤਾ ਮਨਿ ਲੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ੍ਹਕੇ ਕਹਿਆ ਕੀ
ੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਮੈ ਮੰਨਿਆ ਨਿਵਤਾ ਆਪਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਤੋ ਅਬ ਇਕਲਾ ਹੋਇਗਇਆ ਹੋ
ਸੈਨਾ ਸਭ ਮਰਗਈ ਹੈ ਤਾ ਕੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਪਾਤਾਲ ਤੇ
ਜਾਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਆਵਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜ੍ਹੀਆ ਗਈਆ ਪਾਤਾਲ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਆ
ਈਆ ਜਿਸਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਪਾਵਨ ਸੋਈ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲ
ਸਕਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸਭ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਤ ਕੁੰਡ
ਪਾਤਾਲ ਵਿਚ ਬਿਖ ਕੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕੁੰਡ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਸਭ ਲਸਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਾਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਕੀੜ੍ਹੀ
ਦੇ ਰੋਟੀ ਖਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਤੇ ਠੰਢੀਆ ਰੋਟੀਆ ਮਿਲੀ-
ਆ ਅਤੇ ਦਾਣਾ ਰਿਧਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘਾਸ ਭਿਜਾ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕੀੜ੍ਹੀ ਏ ਰੋਟੀਆ ਠੰਢੀਆ ਦਾਣਾ ਰਿਧਿਆ ਹੋਇਆ ਘਾਸ
ਭਿਜਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਏਥੇ ਇਕ
ਹੋਰ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਅਸਾ ਨੇ ਰੋਟੀ ਆਖੀ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਲਸਕ
ਰ ਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਅੰਨ ਸੋ ਮੈ ਤੇਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਰਾਜਾ ਕੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜ੍ਹਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅਜੇ ਭੀ ਅੰਬਾਰ ਲਗੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹੈ
ਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ
ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਤੈ ਨੇ ਕਿਆ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅੰਨ ਖਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਕੀੜ੍ਹੀ ਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇ
ਆ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੁਨਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥
ਸੀਹਾਂ ਬਾਜਾਂ ਚਰਗਾਂ ਕੁਹੀਆਂ ਇਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹੁ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ
ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਕੀੜ੍ਹਾ ਥਾਪਿ
ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਵ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ
ਆ ਸਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹੁ॥੧॥ ਜਾਂ ਇਹੁ
ਸਲੋਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ

ਏਹੁ ਅਸਚਰਜ ਕਉਤਕ ਆਪ ਕਰੇ ਬਡੇ ਅਸਚਰਜ ਹੈਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕੌਨ ਜਾਣੈ ੩੭੯
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਅਸਚਰਜ ਕਉਤਕ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਹਸਤੀ ਮਾਰ ਗਰਦ ਮੇਮੇ
ਲੇ ਚੀਟੀ ਕੇ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਧਰੇ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨਾਲ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੈ
ਠਣੇ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਝੰਡੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਦੇਖਿ-
ਆ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੀ
ਘਰਨੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੂਹਿ ਪਾਵ
ਣੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੁ
ਛ ਤੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੇ ਕੁਛ ਘਰ ਵਿਚ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨੂੰ ਘੋਰੇ ਖਵਾਇ ਦੇਣ ਜੇਕਰ ਘਰ ਮੇਂ ਪਦਾਰਥ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਤਾਂ ਆਏ ਸਿਖ ਸੰਤ ਵਾਸ੍ਤੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚੋ ਭੀ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਕੇ ਲੈ ਆਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਦਿਨ ਘਰ ਵਿਚ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਸੀ ਝੰਡਾ ਉਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹੀ ਫਿਰਿਆ
ਕਿਸੇ ਕੁਝ ਦਿਤਾ ਨਾਹੀ ਜਿਥੇ ਜਾਵੇ ਤਿਥੋ ਜਬਾਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਅਰ ਲੋਕ ਏਹੁ ਆਖਨ
ਲਗ ਪਏ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਨੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘ
ਰ ਉਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਕਰਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਹਬ ਕਿਤੇ ਪਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਸ
ਦਿਨ ਉਥੋ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਈ ਸੀ ਲੋਗ ਤਮਾਸਗੀਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਵ
ਨ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹੁ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਜਿਤੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਉ ਟਿਕਾ ਦੇਵੇਂਗੇ ਅਰ
ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਹਾਰੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹੁ ਕੇ ਦੇਵੈਂਗੇ ਏਹੁ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ
ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਇ ਗਈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਭੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜਾ ਹੋਇ
ਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜੁੜੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਏਥੇ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਝੰਡਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਛਿੰਜ ਪਵਾਈ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੈਸੁ ਜੋ ਕੋਈ ਜਿਤੇਗਾ ਤਿ
ਸ ਨੂੰ ਸੌ ਟਕਾ ਦੇਵਊਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਹਾਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਦੇਵਊਗਾ ਤਾਂ ਏਹ
ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਝੰਡਾ ਮਲ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਆ ਕਹਿਓਸੁ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਰਾਂਗਾ ਤਦ ਭੀ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਭਲ
ਵਾਨ ਰਾਜੇ ਕਾ ਨਾਮੀ ਸੀ ਉਸ ਪਾਸੋ ਕੋਈ ਜਿਤ ਕੇ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨਾ
ਲ ਜਾਇ ਕੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤਾਂ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹੋ ਅਜ ਤੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸ
ਤੇ ਲੜਨ ਲਗਾ ਹੈ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਾਧ ਆਏ ਹੈਂ ਸੋ ਤਿਨਾ ਦੇ ਨਮਿਤ ਮੈਂ ਆ

੩੯੦ ਇਆਹੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਓਨਾਂ ਦੇ ਮੂਹਿ ਪਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਓਹ ਸਾਧ ਆਏ
ਭੁਖੇ ਨ ਜਾਵਨ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਜਿਤੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਰਗਏ ਕੋ ਭੀ ਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਕੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਬਸੀ ਜੋ ਸਾਬਾਸ ਹੈ ਇਸ ਭੰਡੇ
ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਾਇ ਕਾਰਜ ਕੇ ਨਮਿਤ ਆਪਨਾ ਸਰੀਰ ਤੁੜਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਭੌਉ
ਪਜਿਆ ਅਰ ਓਸ ਭਲਵਾਨ ਕਾ ਜੋ ਭਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭਲਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਓਭਾਈ ਭੰਡਾ ਹੁਣ ਤੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘੁਲ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਲਗੇ ਘੁਲਣ ਜਾ ਘੜੀ ਅਧ
ਇਕ ਘੁਲੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਭਲਵਾਨ ਜਾਨ ਕੇ ਭੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠ ਢਹਿਪਾਇਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਏਹੁ ਭਲਵਾਨ ਤਾਂ ਬਡਾ ਸੀ ਪਰ ਭੰਡੇ ਦੇ ਅਗੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੰ
ਡੇ ਨੂੰ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸੌ ਟਕਾ ਦਿਤਾ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਸਰੋ ਖੰਡ ਮੈਂ ਬਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕਿ ਜਦੋ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਆਵੇਗਾ ਤੇਰੇ ਲੈ ਜਾਵਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਚੇ ਖੰਡ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਂਗਾ ਅਤੇ ਭੰਡਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਤੇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿ
ਤ ਲੀਆ ਚਰਨਾਮਿਤ ਲੈਨੇ ਕਰ ਭੰਡੇ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਗਈ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਭੰਡਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖੁ
ਮਾਰੀ ਜੋ ਭੰਡੇ ਨੂੰ ਚੜੀ ਭੰਡਾ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਭੰਡੇ ਦਾ ਵਸਤੀ ਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪ ਨਿਵਾਰ ਤਲੇ ਇਆ ਬ
ਡੇ ਬਡੇ ਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ ਇਆ ਤਾਂ ਭੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨਾਲ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਕੋਟ ਵਲੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿ
ਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਜੋ ਹੈਸੀ ਸੋ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾ
ਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਗੋਸਟਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲਾ ਰਹਿ
ਮਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਗੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੀ
ਦਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਅ
ਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਲੈ ਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਆ

ਇਆ ਤਾਂ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਓਹੁ ਅਗੋਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ੩੯੧
ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਹਨ ਲਗਾ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਬਹੁਤ ਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ
ਹੋ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਅਜ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰ
ਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਅਸੀ ਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੀਏ
ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਯਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੁ
ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਓਹੁ ਤੋ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਰ ਨਾਮ ਉਸ ਕਾ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਰ
ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਭੀ ਉਨ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਉ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਭੀ ਫੈਜ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤਾਂ ਮੀਆ ਮਿਠੰ
ਭੀ ਆਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਤੁਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੂਹਿ ਵਿਚ ਸੀ ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੇ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾ
ਉਂ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵ
ਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ਏਹ ਤੁਕ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਪੂਜੀ ਵਿਚ ਭੰਗ ਪਾਇ ਗਿਆ ਅ
ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰ
ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਓਥੇ ਤਾਂ ਸ
ਭ ਕੂੜ ਫਰੇਬ ਹੀ ਕੁਫਰ ਬੋਲੀਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਏਹੁ ਬੈਤ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੇ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ
ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉਂ ਜਾਵਾ ਨ ਜਰਨ ਆਵਊ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨ
ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ
ਚੌਦਾ ਤਬਕ ਹੈਨ ਸਤ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸਤ ਉਪਰ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਕੁਫਰ ਸੈ ਅਸਮਾਨ
ਦੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੈ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਤਾ ਚੌਦਾਹੀ ਤਬਕਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੈ ਹੀ ਅਸਮਾਨਾ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਓਰ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ਪਰ ਹੁਣ ਤੂੰ
ਚਲ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸਾਇ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਮੀਏ
ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਹਥ ਬੰਨਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਗੁਨਾਹੁ ਮਾਫ ਕਰੀਏ ਦੁਹਾਈ ਆਪਨੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਸਾਹ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਏਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਭੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿ
ਮਾਨ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਆਪਣੀ ਨੀਤ ਪਿਛੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿ
ਬਦੇ ਇਸ ਦੀ ਤਕਸੀਰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਏਹੁ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ
ਜੈਸੀ ਨੀਯਤ ਤੈਸੀ ਮੁਰਾਦ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਪਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ

੩੯੨ ਰਹਿਮਾਨਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਏਹੁਤਊਫੇਰਭੀਮਾਰਿਆਜੀਇਸਦਾਬਰਾਖੁਦਾਈ
ਗੁਨਾਹਬਖਸੋਜੀਏਹਤਾਂਬਡਾਗੁਨਹਿਗਾਰਹੈਅਤੇਤੁਸਾਸਰਣਪੜੇਕੀਲਾਜਰ
ਖਣੀਜੀਤਾਂਫੇਰਮੀਯਾਂਮਿਠਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਇਆਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆ
ਰਜਾਪਵਣਪੀਅਣਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦਸੂਰਜਦੋਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣ
ਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿ
ਜਥਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਉ॥੧॥ਕੁਸਾਂਕਟੀਅ
ਵਢਵਾਰਪੀਸਣਪੀਸਾਂਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਜਾਉ॥
ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਂਸੈਅਸ
ਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਕਿਛੁਪੀਯਾਂਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾ
ਪਵੈਹਉਕੇਵਡਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ
॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਪਵਣਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਾਪਵੈਹਉਕੇ
ਵਡਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੧ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਭੀਮੀਏਮਿਠੇ
ਦਿਰੋਗੁਮਾਨਨਜਾਵੈ ਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਾਘਰਨੂੰਉਠਆਇਆਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਜੀਆਂਕੇਜਾਣਨਹਾਰਾਮੀਏਮਿਠੇਦੇਦਿਲਦੀਬੁ
ਝਲੀਣੀਇਕਦਿਨਮੀਏਮਿਠੇਦੇਦਿਲਨੂੰਆਗਾਹਹੋਈਜੋਨਾਨਕਜੀਭਲਾਫਕੀ
ਰਹੈਪਰਜੇਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇਤਾਂਅਸੀਇਉਨਿਚੋੜਲੀਏਜਿਉਨਿੰਬੂਵਿਚੋਰਸਨਿਚੋ
ੜਲਈਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੇਖਮਿਠਾਕੀਆਖਦਾਹੈਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਰਾਜੀਤਹੇਵਜਾਇਆਵਜਦਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜੇਮੀਆਂਮਿਠਾਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇਗਾਤਾਂਅਸੀਇਉਕਰੇਂਗੇਜਿ
ਸਤਰਾਂਰੀਨਾਪੀੜਲਈਦਾਹੈਤਾਂਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਇਕਦਿਨਮੁਰੀਦਾਂਨੇਕਹਿਆਜੋ
ਚਲੋਨਾਨਕਜੀਦਾਦੀਦਾਰਕਰਆਵੀਏਅਤੇਪੀਰਜੀਤੁਸਾਅਗੇਇਉਫੁਰਮਾ
ਇਆਸੀਜੋਨਾਨਕਜੀਮਿਲੇਗਾਤਾਂਨਿੰਬੂਦੀਤਰਾਂਨਿਚੋੜਲਵਾਂਗੇਤਾਂਮੀਏਮਿ
ਠੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਸਾਨੂੰਰਬੋਂਜਬਾਬਆਯਾਹੈਜੋਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਗੰਨੇਦੀਤਰਾਂਪੀ
ੜਲਵਾਂਗੇਤਾਂਮੁਰੀਦਾਂਨੇਕਹਿਆਮੀਯਾਂਮਿਠਾਜੀਨਾਨਕਜੀਤੁਹਾਡੇਨਾਲੋਜੋਰਦ
ਲਾਹੈਰਲੋਸਾਈਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮਿਲਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਾ
ਮੁਰੀਦਾਂਨੂੰਲੈਕੇਨਾਲਆਪਨੇਬਾਬੇਨਾਨਕਨੂੰਆਇਮਿਲਿਆਆਪਸਮੇਂਗੋ

ਸਟ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ੩੮੩
॥ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰ-
ਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ
ਭਰਮ ਭੁਲਾਇ॥ ਭਰਮ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਅੰਕ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੂਲੀ
ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਜਾਇ॥ ਭੂਲੀ ਡੂਗਰ ਥਲ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨ ਡੋਲਾਇ॥
ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰ ਮੇਲ-
ਸੀ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਮ ਪਿਆਰ॥ ਸਾਚ ਸਹਜ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਵਨ ਭਤਾਰ॥੩॥ ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ-
ਭੇਖੀ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਮਨ ਮੈ ਮੈਲ ਗੁਮਾਨ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ
ਕਿਨ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖ
ਤਤ ਵੀਚਾਰ॥ ਸਾਧਨ ਆਪ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੀਗਾਰ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿ-
ਰ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤ ਅਪਾਰ॥੫॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ
ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਜੁਰਗ ਹੋ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਡੀ ਬਜੁਰਗੀ ਬਖ-
ਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਜੇਹੜੇ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪਨੇ ਗੁਰਾਂ ਬਾਝੀ ਭੁ-
ਲੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਢੋਹ ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਠੌਰ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋ-
ਈ ਨਹੀ ਰਾਹ ਦਿਖਾਵਦਾ ਗੁਰਾਂ ਬਾਝੀ ਬਿਨਾ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਆਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆ-
ਪਨੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਖੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਠਗੇ ਅਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬਾ ਜ-
ਗਤ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਭੂਲੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਦੋਹਾਗਨੀਆਂ
ਹੈਨ ਜੋ ਆਪਨੇ ਪਿਰ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਨਹੀ ਸਮਾਵਦੀਆਂ ਓਹ ਭੂਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਘ-
ਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਬਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਭੁਲੀ ਹੋਈ ਪਰਬਤਾਂ ਉਤੇ ਤੇ ਥਲਾਂ ਵਿਚ ਫਿ-
ਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਗਰਬ ਕਰਕੇ ਪਿਰ ਸੇ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੇਹੜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਧਿਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਜਨਮ ਦੀ ਵਿਛੁੜੀ ਫੇਰ ਮਿਲ-
ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਚ ਸਹਜ ਤੇ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਭਰਤਾ
ਸਰਬ ਕਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ
ਨਾਵਣ ਭੀ ਤੇ ਭੇਖ ਭੀ ਸਭ ਸੁਫਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇਸ
ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਦਾਰਥ ਪਰਾ-
ਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤਤ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਸੇ

੩੯੫ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰਜਾਣਤੇਹੈਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨਕੇ ਮੀਆਮਿਠਾਮੁਰੀਦਾਂਦੇ ਸਮੇਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇਚਰਨਾਪਰਗਿਰਪਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨਾਸਿਖਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਆਖਿਆ ਮੀਆਮਿਠਾ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ ਅਭਿਮਾਨਕੋ ਛੋੜ ਕਰ ਅਤੇ
ਜੋ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਾਮਿਲੇ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾ ਕਰਨੀ ਉਸਦੇਅ
ਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਕਰੋ ਸਾਈ ਸਭੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ
ਦਾਇਕੋ ਸਮਝਕੇ ਦਿਲੋ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪਹਿਲੇ-
ਖੁਦਾਇਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਜੋ ਕਲਮਾ ਇਨਾਦਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗ
ਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆ ਜੀ ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਦਰ ਉਪਰ ਦੂਜਰੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਨਹੀ ਜੋ ਕੋਈ ਓਥੇ ਗਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਕਤਾਹੀ ਹੋਇ
ਕੇ ਗਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਦੇ ਤੇਲ ਬਿਨਾ ਭੀ
ਦੀਵਾ ਬਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਃ੧
ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹਿ ਛਲੈ॥ ਨਹਿ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੈ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਿ
ਉ ਰਹੈ॥ ਇਸੁ ਜਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ॥੧॥ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾ
ਈਐ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇ
ਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੀਆ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ॥੪॥੧॥ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ-
ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੜੇ ਹੋਏ ਕਬੂਲ ਕਿਉ ਨਹੀ ਪਉਦੇ ਅ
ਤੇ ਓਹੁ ਪੋਥੀਆ ਪੁਰਾਣ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਨੂੰ ਪੜ ਕਰਕੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰੀ
ਏ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਕੌਨ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਦੀ ਲਾਇਕ ਹੈਨ ਅਤੇ ਰੋਜਾ
ਓਹੁ ਕੌਨ ਹੈ ਜਿਸ ਰੋਜੇ ਦੇ ਰਖਨੇ ਤੇ ਦਿਲ ਬਾਇਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਨਿਵਾਜ ਕੋਣ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਜਿਨਾ ਨਿਵਾਜਾ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਜਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ੧ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲੁ
ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ॥੧॥
॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨੁ ਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮ
ਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀ

ਕਤਤਰਕਖੋਜੋਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਵਾਲਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਜਿਤ ੩੮੫
ਫਿਰਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਾਤਰਾਖਹੁਬਦਰ
ਹੀ॥ਪਰਿਮਰਦਾਸਿਦਕਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋ
ਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆ
ਬੰਦਗੀਅਲਹਿਅਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਰਮਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲਸੋਧੈ
ਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸਜਿਸਸਿਫਤਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇ
ਵਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਕਰ
ਹੁਦਸਮਰਦਨਸੁੰਨਤਸੀਲਬੰਧਾਨਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਣੋਸਭਫਿਲਹਾਲਾ
॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂੰਜਿੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆ॥ਏਕਮੁਕ
ਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਸਿਫਤਦੂਜੇਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚੌਥੈਖੈਰੀ
॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੈਏਹੁਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾ
ਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਕਰਹੁਹਥਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਦੇ
ਵਹੁਬਾਂਗਾ॥ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿ
ਲਦਰਿਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈ॥ਅਜਰਾਈਲਨਦੋ
ਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀ
ਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਹਦੂਰਹਦੀਸਾ॥ਸਾਬਤਸੂਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸ
ਲਮਾਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈ
ਨੇੜੈ॥ਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਿਘਿਉਪਾਕਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕੋਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ
॥ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨ
ਜਰਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਅਥਾਹਰ
ਹੀਮਾ॥ਹਕਹੁਕਮਸਚਖੁਦਾਇਆ॥ਬੁਝਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਦਰਾ॥੧੫॥
ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾ ਏਕਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾ
ਮਕੀਸਿਫਤਕੀਤੀਹੈ ਸੋ ਨਾਮਕੈਸਾਹਿਕਹੈਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮੀਆਂਜੀ
ਏਕਨਾਮਸਿਫਤਮਾਹਿਮਾਕਿਸਨੂੰਆਈਹੈ ਮੀਏਮਿਠੇਕਹਿਆਜੀ ਮਿਹਰਵ
ਨਗੀਕਰਕੇਤੁਸੀਹੀਦਸੀਏਜੀ ਤੁਸੀਖੁਦਾਇਦੇ ਦਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਅਤੇਖੁ
ਦਾਇਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਾਹੀਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਬਾਹਿਤੇਪਕੜ
ਕਰਗੋਸੇਵਿਚਲੈਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਮੁਖਬੀ॰॰ਕਹਿਆ॥

੩੯੬ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਇਤਨੀ ਕਹਿਨ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਮਿਠੇ ਦਾ ਦੂਰ ਹੋ
ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਠ ਭਸਮ ਕੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਇਤਨੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਚੁੰਮੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਕਾਫੀ ॥ ਹਾਜਰਾਂ ਕੋ ਮਿਹਰ ਹੈ ਬੇਹਾਜਰਾਂ ਕੋ ਬੇਮਿਹਰ
ਹੈ ਈਮਾਨ ਦੋਸਤ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਕਾਫਰ ਹੈ ਕੁਫਰ ਕਹਿਰ ਹੈ ਗੁਸਾ ਹਰਾਮ ਹੈ ਨਫ
ਸ ਸੈਤਾਨ ਹੈ ਗੁਮਾਨ ਕੁਫਰ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਨਾਪਾਕ ਹੈ ਇਲਮ ਹਲੀਮੀ ਹੈ ਬੇਹਿ
ਰਸ ਔਲੀਆ ਹੈ ਦਿਆਨਤ ਸੁਰਖਰੂ ਹੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਜਰਦਰੂ ਹੈ ਸਰਬ
ਸਤ ਹੈ ਦਰੋਗ ਦੋਜਕ ਹੈ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਹੈ ਸਿਫਤ ਉਜੂ ਹੈ ਬਾਂਗ ਬਲੇਲ ਹੈ ਚੋਰੀ ਲਾ
ਲਚ ਹੈ ਯਾਰੀ ਪਲੀਤ ਹੈ ਫਕੀਰੀ ਸਬੂਰੀ ਹੈ ਨਾਸਬੂਰੀ ਮਕਰੂਰ ਹੈ ਰਾਹੁ ਪੀਰ ਹੈ
ਬੇਰਾਹੁ ਬੇਪੀਰ ਹੈ ਇਮਾਨ ਦੋਸਤ ਹੈ ਬਾਦਿ ਆਨ ਤਾਨ ਕਾਰ ਹੈ ਤੇਗ ਮਰਦ ਹੈ ਅ
ਦਾਲਤ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੈ ਏਤੇ ਦੋਲ ਜੋ ਜਾਨ ਜਨਾਵੈ ਭਉ ਨਾਨਕ ਦਾਨਸਵੰਦ ਕਹਾਵੈ
॥੧॥ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਹਾਜਰ ਨਾਵਾ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਓਸੁ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਔ
ਲੀਆ ਹੈਂ ਅਕੇ ਆਪ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਏਨੇ ਤੇਰੇ ਜਿਸਮ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਨਾਨਕ ਕਹਾਯਾ
ਹੈ ਅਸੀ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਭੁਲੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਬਖਸੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਪ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਮੀਏ
ਮਿਠੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਸਚ ਖੁਦਾਇ ਕਰ ਜਾਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋ
ਯਾ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇਸ ਵਿਚ ਸੈਦੋ ਨਾਲ

ਕੋਈ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਕੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤ ਨੇਮ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਕੋ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਦ
ਰਿਆਉ ਪਰ ਬੈਠਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਤੇ ਥੇ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ
ਨਿਤ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਭੀ ਖੁਆ
ਜਾ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵ ਡੇਰੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸੈਦੋ ਘੇ
ਹੋ ਭੀ ਲਗਾ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸੈਦੋ ਘੇਹੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਚਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਥ ਵਿਚ ਮਛੀ ਹੈ ਸੁ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੈਦੋ
ਘੇਹੋ ਭੀ ਦਰਿਆਉ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਆਵ[illegible]ਵਾਲੇ ਮਾਨੁਖ ਨੇ ਸੈਦੋ ਪਾਸੋਂ

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਇਤ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ੩੯੧
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਨਾਮ ਤੋ ਮੇਰਾ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆਇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਂਦੇ
ਹਾਂ ਅਸੀ ਨਿਤ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ
ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਭੀ ਖੁਆਜੇ ਹੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋ ਪੁ
ਛਿਆ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਮਾਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਖੁਆ
ਜਾ ਹਾਂ ਇਤ ਸਮੇ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਏਹੁ ਸਹੀ ਹੈ
ਓਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਿ
ਰ ਕੁਛ ਭੇਦ ਨਹੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰਾਹੁ ਦਸਨ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀ
ਆ ਨੂੰ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹੁ ਪਰ ਚਲੇ
ਗਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ। ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਨਿਤ ਬਾਬੇ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੁੰਦਾ
ਹਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਖੁਆਜਾ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਅਚਰਜ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਅਤੇ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁ
ਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਕੇ ਏਹੁ ਮਰਾਤਬਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਆਜਾ ਇਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਤ ਆਵਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਖੁਆਜਾ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਕਿਤਨੇ ਦਿ
ਨਾ ਪਿਛੋ ਸੈਂਦੋ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਸੈਂਦੋ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ
ਉਣ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਅਰ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਸ ਦੇ
ਵਿਚ ਸਮਾਇ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੈ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈ
ਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਤ ਸਮੇ ਪਹਿਰ
ਰਾਤ ਰਹੇ ਕਿਉ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਵਦੇ ਥੇ ਤਾਂ ਸੈਂਦੋ ਘੇਓ ਨੇ
ਖੁਆਜੇ ਕੇ ਮਿਲਣੇ ਦੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ।
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੧ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾ
ਇ। ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ। ੧।। ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ਮੂੜੇ
ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ। ੧।। ਰਹਾਉ।। ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿ
ਆ ਜਾਇ। ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ। ੨।। ਆਪਣ ਲੀ

੩੮੮ ਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਣੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩
॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈ
ਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੧ ਏਹਜੋਜਗਤਦੇਜੀਵਹੈਨਸੋਰਾਤਨੂੰਸੋਕੇਗਵਾਵਦੇਹੈਨਅਤੇਦਿਨ
ਖਾਵਨਦੇਪੀਧਿਆਵਿਚਗਵਾਵਦੇਹੈਨਏਕੁਕਰਸੁਆਸਜੋਹੀਰੇਜੈਸਾਹੈਤੇਮੋਤੀਆਜੈਸਾਹੈਸੋਵਿ
ਖਿਆਕੇਭੋਗੋਵਿਚਗਵਾਵਦੇਹੈਨਜੋਸੁਖਾਲੀਸਾਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਨਹੀਧਿਆਵਦੇ
ਸੋਮਰਦੀਵਾਰੀਪੱਛੋਤਾਵਨਗੇਅਤੇਅਨਿਤਧਨਜੇਹੜਾਹੈਜੋਧਰਤੀਵਿਚਦ
ਬਦੇਹੈਨਪਾਪਕਰਕੇਇਕਠਾਕਰਦੇਹੈਨਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਹੈਸੋਨ
ਹੀਚਾਹੁੰਦੇਜੋਅਨਿਤਪਦਾਰਥਕੋਚਾਹੁੰਦੇਹੈਂਨਸੋਆਪਣਾਮਨੁਖਾਜਨਮਏਵੇਹੀ
ਗਵਾਵਣਦੇਹੈਂਸੋਪਦਾਰਥਭੀਕਰਮਾਂਦੇਲਿਖੇਬਿਨਾਨਹੀਹਥਆਂਵਦੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਜਿਸਈਸਰਨੇਜਗਤਕਉਕੀਤਾਹੈਸੋਈਗੁਰੂਤੇਸਤਿਰੂਪਹੋ
ਇਕਰਜੀਆਂਜੰਤਕੀਸਾਰਲੈਂਦਾਹੈਗਿਆਨਤੇਨਾਮਦੇਂਦਾਹੈਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਹੁਕਮ
ਨਹੀਜਾਣਿਆਜਾਂਦਾਜੋਕਿਸਨੂੰਨਾਮਦੀਵਡਿਆਈਦੇਇਤਾਂਏਹੁਵਚਨਸੁਣਕੇ
ਸੈਦੋਨੇਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਨਦਾਤਾਂਵਿਸਾਹੁਕੁਛਨਹੀਇਕਵੇਰਵ
ਚਨਸੁਣਦਾਹੈਇਕਦੇਇਭੁਲਾਇਦੇਂਦਾਹੈਜੇਤੁਸਾਡਾਸਦਾਹੀਦਰਸਨਹੋਦਾਰਹੈ
ਤਾਂਸਾਡਾਕਲਿਆਣਹੋਵੈਜੀਤੀਬਚਨਹੋਇਆਸਾਡੇਦੋਇਰੂਪਹੈਨਸਰਗੁਣ
ਰੂਪਸਰੀਰਹੈਤੇਨਿਰਗੁਣਰੂਪੀਸਬਦਹੈਤੇਸਰੀਰਦਾਦਰਸਨਸਦੀਵਨਹੀਹੁ
ਦਾਤੇਸਬਦਦਾਦਰਸਨਸਦੀਵਹੋਂਦਾਹੈਤਾਂਸੈਦੇਘੇਹੋਨੇਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕਰ-
ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਨਿਮਸਕਾਰਕੀਤੀਤੇਕਹਿਆਹੇਸੁਆਮੀਮੈਤੁਛਬੁਧਵਾਲਾਹੋ
ਮੈਨੇਏਹਜਾਣਿਆਸੀਜੋਗੁਰੂਜੀਖੁਆਜੇਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਂਅਤੇਇਹੁਬਿਭੂਤੀ
ਖੁਆਜੇਕੋਲੋਂਲਈਹੈਮੈਏਹੁਨਹੀਜਾਣਦਾਸਾਜੇਤੁਸੀਹੀਆਪਨਿਰੰਕਾਰਹੋ
ਤੇਰਾਹੀਏਹੁਸਭੁਪਾਸਾਰਾਹੈਤੇਰਾਹੀਸਭੁਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈਜਿਸਨੂੰਤੂੰਜਗਾਵੇਂ
ਸੋਈਜਾਗਦਾਹੈਤੇਰਾਹੀਕੀਤਾਸਭੁਹੋਂਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਲੋਕਕਹਿ
ਆ॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚ
ਨਉਨਿਧਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰ॥ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕ-
ਰਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜਿਆਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦਰੀਆ
ਵਾਸੁਮੋਦੇਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾ-
ਉ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਸਰਾਫਦੀਤਾਬ

ਦੁਤ੍ਰਨਪਾਈਐਤਾਉ॥੨॥ਸਤੀਪਹਿਰੀਸਤਭਲਾਬਹੀਐਪੜ੍ਹਿਆਪਾਸ॥ਓਥੈਪ ੩੯੮
ਪਪੁਨਿਬੀਖਾਗੀਐਕੂੜ੍ਹਾਘਟੈਰਾਸ॥ਓਥੈਖੋਟੇਸੁਟੀਐਖਰੇਕੀਚੈਸਾਬਾਸ॥ਬੋਲ
ਣਫਾਦਲਨਾਨਕਾਦੁਖਸੁਖਖਸਮੈਪਾਸ॥੩॥ ਜਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸ
ਲੋਕਕਹਿਆ॥ਤਾਂਉਸਦੇਸਕੇਲੋਕਸਭਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਏਅ
ਰਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਗੁਰੂਜੀਉਸਦੇਸਨੂੰਉਧਾਰਕੇਓਥੋਂਚਲੇਅਤੇਓਥੇ
ਇਕਧਰਮਸਾਲਾਬਨਾਈਨਿਤਸਾਧਸੰਗਤਇਕਠੀਹੋਕੇਓਥੈਕੀਰਤਨਕਰੈ

ਅਗੇਸਾਖੀਮੁਨਾਫਕਦੇਸਦੇਰਾਜੇਸੇ

ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਮਨਸਾਕੀਚਾਲਜਿਧਰਸੁਰਤਿਹੋਵੈਤਿਧਰਹੀਜਾਇ
ਨਿਕਲੀਐਅਤੇਜਿਥੇਜਾਵਨਓਥੇਹੀਕੋਈਫਕੀਰਡੂਮਮਿਰਾਸੀਮੰਗਤਾਜੋ
ਕੋਈਆਵੈਗੁਰੂਜੀਕੋਦੇਖਕੇਵਰਮੰਗਣਲਗਜਾਵੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਣ
ਜਾਹੁਫਲਾਨੀਜਾਹਿਗਾਏਹੁਅਮਕਾਪਦਾਰਥਓਥੇਧਰਿਆਹੈਤੁਸੀਜਾਇਕੇ
ਲੈਆਵੋਅਰਜੋਕੋਈਲੈਜਾਵੈਸੋਕਹੈਵਾਹੁਨਾਨਕਜੀਵਾਹੁਤੁਸੀਵਡੇਬਜੁਰਗ
ਹੋਬਡੇਪੀਰਹੋਤਾਂਸਭਕਰਾਮਾਤਨਉਨਿਧੀਅਠਾਰਹਿਸਿਧੀਗੁਰੂਜੀਕੇਅ-
ਗੇਹਥਜੋੜੀਖੜੀਆਰਹਿਨਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਮੁਨਾਫਕਦੇਸਵਿ
ਚਗਏਉਸਦੇਸਵਿਚਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੋਕੋਈਨਹੀਸੀਜਾਣਦਾਪਰਮੇਸਰ-
ਜੀਭੀਕੋਈਵਸਤਹੈਕਿਨਾਹੀਓਥੇਮੀਹਵਰਸਦੇਸਾਨਤਾਂਖੇਤੀਹੁੰਦੀਸੀਅਤੇਓ
ਥੋਦਾਰਾਜਾਜੋਹੈਸੀਸੋਬਰਕਤਵਾਲਾਸੀਜੋਕੋਈਵਸਤਜਾਇਕਰਮੰਗੇਸੋਰਾ
ਜਾਦੇਂਦਾਸੀਮੀਹਮੰਗੇਰੁਖਸਤਤਾਮੀਹਭੀਦੇਂਦਾਸੀਪੁਤ੍ਰਮੰਗਣਤਾਂਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰ
ਭੀਦੇਂਦਾਸੀਉਸਰਾਜੇਦੇਬਾਗਵਿਚਗੁਰੂਜੀਜਾਇਬੈਠੇਅਤੇਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆਸਬਦਗਾਉ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਭਉਮੁਚਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲਾ॥ਮਨ
ਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲਾ॥ਸਿਰਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰਾ॥ਨਦਰੀਕਰਮੀਗੁ
ਰਵੀਚਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਕੋਇਨਲੰਘਸਪਾਰਾ॥ਭੈਭਉਰਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਅਗਨਭਖੈਭੈਨਾਲਾ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨ
ਘਾੜਤਕਚਨਕਚਾ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟਾ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸ
ਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਬੋਲਣਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰ
ਵਾਉਦੁਵਾਉ॥੩॥ ਤਿਸਰਾਜੇਦੇਬਾਗਵਾਨਨੇਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇਬਾਬੇਦਾ
ਦਰਸਨਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਪੁਛਿਆਹੇਸੰਤਜੀਆਪਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ

੩੯੦ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਕੋ ਖਬਰ ਆਪਕੀ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਪਰਮਪੁਰ
ਖ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਲਹੈ ਜੈਸਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਂਡਾ ਡੋਲਦ
ਨਹੀ ਸਖਣਾ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਮਨਮਤ ਵਾਲਾ ਹੋਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਉ ਕੋ
ਸਿਰ ਪਰ ਧਰਤੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਉ ਸਬਦ ਕਾ ਅਰਥ ਪਰਾ
ਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਪਾਰ ਪੜਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੀ ਅਗਨ ਵਿਚ
ਧਾਤ ਪਾਈ ਹੋਈ ਜੈਸੇ ਚਾਹੀਏ ਭੂਖਨ ਬਨਾਇ ਲੈਤੇ ਹੈਂ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਭਉ ਮੈਂ ਸਿ
ਖਾ ਕਾ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸਾ ਚਾਹੀਏ ਸਵਾਰ ਲੈਤੇ ਹੈਂ ਭੈ ਬਿਨਾ ਜੀਆਂ ਦੀ ਧਾ
ਤੂ ਨਹੀ ਘੜੀਦੀ ਸਟ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਤੀ ਬਾਜੀ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਬੁਧ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਤਾ ਮਨ ਨੂੰ ਨਹੀ ਲਗਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਗਿਆਨੀ ਆਦਾ ਬੋ
ਲਣਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤਰਾ ਪਵਣ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਇਕਤ ਪਾਸੇ ਰਲ
ਜਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਠਹਿਰਤੇ ਜੈਸੇ ਸਖਣੀਆਂ ਬ
ਦੂਕਾਂ ਦਾ ਆਵਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਘਾਉ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਘਾਵ ਕਰਦੀਆਂ
ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਵਚਨ ਘਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਕਾ ਵਚਨ ਘਾਵ ਨਹੀ
ਕਰਦਾ ਜੈਸੇ ਬੋਝ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਗਡੀ ਜਿਮੀਨ ਕੋ ਤੋੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਖਨੀ ਗਡੀ
ਲਕੀਰ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਸਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਾ ਵਚਨ ਰਿਦੇ ਕਉ ਛੇਦ ਜਾਂ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮੁਖਾਂ ਕਾ ਸ੍ਰਵਣ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ਫੇਰ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨ
ਕੇ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪਕੇ ਬਾਗ ਮੈਂ ਤਿ
ਨ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਏਕ ਕਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਦੋਇ ਔਰ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਹੈ
ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਨੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ
ਕੋ ਭੇਜਿਆ ਬਹੁਤੇ ਉਤਮ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਇਕਰ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈ
ਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਕਰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਦਿਵਜੋਤ ਲਗੀਆਂ ਕਟਾਖ ਦਿਖਾਵ
ਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਸ
ਰੀਰ ਮੇ ਤੋ ਹਡ ਮਾਸ ਲੋਹੂ ਮਿਲ੍ਯਾ ਵਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਹੈ ਇਨ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਭੋਜੇ
ਤਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਭੋਜਨ ਕਹੀਤੇ ਸੋ ਖਾਈਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਿਸਟਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਏ
ਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨਕੇ ਉਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਚਪਲਤਾ ਰਹਿ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨਾ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿ

ਆ॥ ਬਸੰਤਮ:੧ ਅਸ਼ਟਪਦੀਆ ॥ਜਗਕਊਆਨਾਮਨਹੀਚੀਤਿ॥ਨਾਮਬਿਸਾਰਿਗਿ ੩੯੧
ਰੈਦੇਖਭੀਤਿ॥ਮਨੂੰਆਡੋਲੈਚੀਤਅਨੀਤਿ॥ਜਗਸਿਉਤੂਟੀਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖ
ਬਜਭਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰਾ॥ਬਰ
ਖਸਬਾਣੀਬੁਦਬੁਦਾਹੇਰਾ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦਤੇਧ੍ਰਚਕਫੇਰਾ॥ਸ੍ਰਬਜੋਤਨਾਮੇਕੀਚੇਰਾ॥੨॥ਸ੍ਰਬਉ
ਪਾਇਗੁਰੂਸਿਮੋਰਾ॥ਭਗਤੁਕਰੌਪਗਲਾਗੌਤੋਰਾ॥ਨਾਮਰਤੌਚਾਹੌਤੁਝਓਰਾ॥ਨਾਮਦੁਰਾਇ-
ਚਲੈਸੋਚੋਰਾ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖਅੰਚਲਪਾਇ॥ਸਾਚਨਾਮਰਤਉਪਤਿਸਿਉ
ਘਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨਸਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥
ਕਾਮਨਚਾਹੈਸੁੰਦਰਭੋਗਾ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗਾ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੋਸੋਗਾ
॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਕੀਨਸੋਹੋਗਾ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਅਧਿਕਸੀਗਾਰਾ॥ਮ
ਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਧੇਬਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰਬਾਰਾ
॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਾ॥ਨਾਮਭਣਉਸਚਦਉਤਸਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵ
ਉਪ੍ਰਭਪਰੇਮਆਧਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖਤਿਆਸਨਿਵਾਰਾ॥੭॥ਮੋਹਨਮੋਹਿ
ਲੀਆਮਨਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਪਛਾਨਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹਿਪ੍ਰਭੂਦੁਆ
ਰਾਤੇਰਾਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਜਗਤ ਕਊਆ ਹੈ ਵਿਖਿਆ
ਰੂਪੀਵਿਸਟਾਖਾਂਵਦਾਹੈ ਇਕਪਰਮੇਸਰਕੋ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਜੋ ਨਾਮਨੂੰ ਵਿਸਾ
ਰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਜਮ ਭੈਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਤੇਹੈਂ ਏਹੁ ਮਨਜੋਹੈ ਸੋ ਅਨਿਤ ਪਦਾਰਥਾਨੂੰਦੌ
ੜਦਾਹੈ ਗੁਰਮੁਖਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਕੋ ਤੋੜਤੇਹੈਂ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈਨ ਸੋਵਿਖਕੇ ਬਜਰਭਾ
ਰਹੈਂ ਨਾਮਤੇਬਿਨਾਗੁਣਾਕਾ ਅਚਾਰ ਨਹੀ ਪਰਾਪਤਹੋਹੰਦਾ॥੧॥ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਰੇਤ
ਕਾਘਰਹੈ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਘੁਮਨ ਘੇਰਹੈ ਸਰੀਰਬੁਦਬੁਦੇਹੈਂਉਪਜਤੇਬਿਨਸਤੇਹੈਂ
ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀ ਬੂੰਦ ਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀਚਕ੍ਰ ਹੂਆ ਜੋਤਿ ਮਹਾਰਾਜਦੀ ਇਸਦੇਵਿ
ਚ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮਕਰਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ ਸਰਬਜੋਉਪਾਵ ਹੈਨ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦਕਰਪ
ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈਂ॥੨॥ਤਾਂਤੇਗੁਰਮੁਖਭਗਤਕਰਤੇਹੈਂ ਗੁਰਾਂਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਤੇਹੈਂ
ਜੋਨਾਮਨੂੰਵਿਸਾਰਤੇਹੈਂ ਸੋਈਚੋਰਹੈਨ॥੩॥ਜੋਸਚੇਨਾਮਨਾਲਰਤੇਹੈਨ ਸੋਈਪ
ਤਿਸੇਘਰਜਾਤੇਹੈਂ ਜੋਕੁਛਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋਵਾਹਿਗੁਰੂਦੀਰਜਾਇ ਵਿਚਹੁੰਦਾਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂਦਾਭੈਮੰਨਦੇਹੈਨ ਸੋਈ ਨਿਰਭਉਹੁੰਦੇਹੈਨ॥੪॥ਤੁਸੀਜੋਇਸਤ੍ਰੀਆਸੁੰਦਰ
ਭੋਗਾਂਚਾਹੁੰਦੀਆਂਹੋ ਪਾਨਫੂਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਠੇਲਗਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਂਦੇ ਅੰਦਰਵਿਖਿ
ਆਦੀ ਪਰੀਤਹੈ ਸੋਈ ਖੋਟੇਹੈਨ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਬਰਸ ਭੋਗਕਰਕੇ ਜੋ ਵਿਗਸਤਾਹੈ

੩੯੨ ਜੋ ਜੋਗਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥੫॥ ਅਤੇ ਅਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਹੈਂ ਉ
ਸਕਾਲੀਆ ਭੁਲਾ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਤੀਆਂ ਹੋ ਸੀਗਾਰ ਕਰਤੀਆਂ ਹੋ
ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਜੋ ਮਾਟੀ ਕਾ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾ ਮਤ ਸਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ
ਬਧਾ ਹੂਆ ਹੈ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਘਰ ਬਾਹਰ ਸਾਰਾ ਸੁੰਞਾ ਹੈ ਹੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰੀਆ
ਹੁ ਤੁਸੀ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਹੁ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਸੇਵਹੁ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਆਧਾਰ ਕਰਹੁ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰ
ਵਿਸਿਆ ਕੋ ਤਿਆਗੋ॥੭॥ ਮੋਹਿਣੀਆ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹਲੀ
ਆ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਛਾਣਤਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਤਿ
ਸਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮੈ ਖਲੋਤਾ ਹੋਂ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਜਤਿ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਕਰ ਸੰਤੋਖੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਿਸੇ ਕੇ ਰਸ ਹੁਰੇ ਨਹੀ ਚਾਹਿਤੇ ਹੈਂ॥੮॥ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨ
ਕਰ ਮੋਹਣੀਆਂ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਈਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਸਾਧ ਕੋ ਮੋਹਣੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਗਈਆ ਸਾਂ ਸਾਧ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਮੋਹਣ ਕਰ ਲੀਆ ਹੈ ਚਲੋ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਹੁ ਉਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਾਂਤ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਨੀ ਰਾਣੀ
ਕੋ ਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਤੁਮ ਜਾਓ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਓ ਮੈ ਪਿਛੋਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਰਾਣੀ
ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਥਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟਾ ਲੈਕਰ ਆਈ ਆਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਠ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਓ ਨੇ ਏਹੁ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੇਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਰਾਣੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏ
ਹ ਮੋਤੀ ਬਡੇ ਕੀਮਤੀ ਹੈਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਇਹਨਾ ਮੋਤੀਆ ਨਾਲ ਨਹੀ ਨਿਭਣਾ
ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਿਭੇਗਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਏਹੁ ਵਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸੰਗ ਕੀਆਂ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਪਰੇ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਗਿਰ ਪਈ ਬਡੀ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣ-
ਆਈ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰ ਰਖ ਲੈ ਮੈਨੂੰ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨਾਂ ਤੁਸੀ ਦੀ
ਨਾਨਾਥ ਹੋ ਸੰਤ ਸਾਮਰਥ ਹੋ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਮੈਂ
ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਭਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰ ਬਰਸ ਤੁ ਸਾਲ
ਨੇ ਕੋਟੇ ਮੂਹਿ ਨਹੀ ਲਗਾਨਾ ਅਤੇ ਏਹ ਲਛਨ ਮੈ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮੁਝਕੋ ਛੋਡਕੇ ਹੋਰ ਰਾਨੀ ਪਾਸ ਨ ਜਾਵੇ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲਰਿਮ
ਨੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਢਕਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਡੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਕਰਦੇ

ਦੇਹੈਨ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕਦੀ ਰਾਣੀ ਕੀਦੀਨਤਾ ਸੁਣਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਆਲੂਨੇ ਕਹਾ ਪਰਮੇ ੩੯੩
ਸ੍ਰ ਸਰਬਸਕਤਵਾਲਾਹੈ ਸਾਮ੍ਰਥਹੈ ਚਾਹੇਤਾਇਸਤ੍ਰੀਕਾਪੁਰਖਕਰੇ ਪੁਰਖਕੋਇਸਤ੍ਰੀਕਰਦੇ
ਵੇਤੂੰ ਪੁਰਖਭਗਵਾਨਕਾਧਿਆਨਧ੍ਰਮਹਾਰਾਜਕੇਭੇਖਕਾਜੋਸੰਤਸਾਧੂਆਵੈ ਸੇਵਾਨੇ ਛਲ
ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਭੇਖਮੇਂ ਅਲੇਖਹੈਕਿਸੀਕਾਪਤ੍ਰਦਾਨਹੀ ਉਬਲਣਾ ਇਸ ਲੜਕੀਕ
ਤਾਲਾਬ ਮੇਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਓ ਲੜਕੀਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰੇ ਜਾ ਐਸਾ ਕੀਆ ਤੇ ਉਸ
ਲੜਕੀਕੇ ਅੰਗ ਸਭ ਲੜਕਿਆਕੇ ਨਜਰ ਆਏ ਰਾਣੀ ਨੇ ਲੜਕੇਕੋ ਇਸਨਾਨਕ
ਰਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਮੋਤੀ ਥੇ ਅਰਭੂਖਣ ਥੇ ਸਭ ਦਾਨਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕੇ ਬਚਨ
ਸਦਕਾ ਰਾਜਕਵਰਕੋ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸਕੋ ਆਪਨਾਸਿ
ਖਕਰੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸਤਿਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਘਰਆ
ਈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੈਸਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਦਾ ਸੀ ਤੈਸਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਹੋਈ ਥੀ ਤੇਰੇ ਡਰਕਰਕੇ ਮੈ ਬੇਟਾ ਕਹਿਆ ਥਾ ਸੋ ਗੁਰੂਜੀ
ਬੇਟਾ ਕਰ ਦੀਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਡੇ ਪੁੰਨਦਾਨ ਕੀਏ ਅਤੇ ਆ
ਪਪੈਰਾਥੀ ਨੰਗਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇ ਰਾਜਾਨੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇ
ਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ॥ ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮ-
ਲੁ ਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ॥ ਤੀਨੇ ਓ
ਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥
ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋ-
ਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋਏ
ਹੁ ਕਾਗਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਇਸਦੇ ਉਪਰ ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜੋ ਇ
ਸਕਾ ਲੇਖ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਇਸਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ
ਮੇ ਏਹੁ ਜੋ ਆਪਨੀ ਚਤੁਰਾਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਪਰ ਜੋ ਅੰਦਰ ਹੁਕ

੩੯੪ ਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੰਮ ਆਵਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਟਕਸਾਲ ਘੜੀਦੀ ਹੈ ਸੁਇ
ਨੇ ਰੁਪੇ ਤਾਂਬੇ ਕੀ ਜੇਹੜਾ ਵਿਸ਼ੇਖ ਖਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੰਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏ ਸੇਤਰਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਦੇ ਮਾਨੁਖ ਹੈਨ ਇਕ ਤਾਮਸੀ ਹੈਨ ਜੋ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਤਾਮਸੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ
ਅਰ ਜੁਧ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਭੀ ਜਪ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰੋ ਸੁਧ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਏਕ ਰਜ
ਸੀ ਆਪਨੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਵੰਡ ਖਾਂ
ਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਸੁਧ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸਾਂਤਕੀ ਜੋ ਭਜਨ ਵਾਲੇ ਸਿਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੁਜਤੇ ਹੈ
ਕਦੀ ਅੰਦਰ ਉਨਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਰਬ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣਦੇ ਹੈ
ਨ ਓਹ ਸਭ ਤੇ ਵਿਸੇਖ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਪਾਖੰਡੀ ਹੈਨ ਸੋ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ ਜੇ
ਹੜੇ ਰਾਜਾ ਹੈਨ ਤੇ ਕਾਜੀ ਹੈਨ ਨਿਆਉ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਸੋ ਵਿਖ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਰਕ
ਵਿਚ ਜਾਹਿਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੇਹੜੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖਦੇ ਦੇ ਹੈ
ਨ ਤੇ ਪਰਾਇਆ ਪਦਾਰਥ ਲੈਲੈ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਰਕ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਜੇਹੜਾ ਜੋਗੀ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦੀ ਸੁਰਤ ਰਗੀ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਤੇ ਪਾਖੰਡ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ
ਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਹੈ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣ ਬਡਾ ਧਨ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਾਨ ਕਾ ਸਮਾ
ਲਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੋ ਉਜਾੜ ਮੈਂ ਮੁਹਾਵਤਾ ਹੈ ਜੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਤੀਨੋ ਹੀ ਸਫਲ ਹੈਨ ਬੁਧਵਾਨ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੌਮੈ ਕੀ ਮੈਲ ਧੋਤਾ ਹੈ ਪੜ੍ਹ
ਆ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਕਹੇ ਕਮਾਵਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਸੁਧ ਹੈ ਸੋਈ ਵਿਸੇਖ ਹੈ
ਏਹ ਵਚਨ ਸੁਨਕੇ ਰਾਜਾ ਚਰਨਾ ਪਰ ਗਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀਂ ਆ
ਪਨੀ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਮੈਲ ਕਾਟ ਡਾਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਜਪੋ
ਤੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸੰਤ ਸਾਧਾਂ ਕੋ ਛਕਾਉ ਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਨੰਗੇ ਜੋ
ਹੋਵਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਉ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਣਨਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਭ ਔਗੁਣ ਬਖਸੇ ਜਾਣਿਗੇ ਅਤੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣਾ ਤੇਰਾ ਕਰਤਾਰ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹੁ ਰਾਜਾ ਅ
ਗੇ ਭੀ ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਰਯਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸਾਨੂੰ ਮੀ
ਹੁ ਮਿਲੈ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਹੁ ਦੀ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੀਹ ਬਰਸਾਰਿਆ ਇਸ ਬਾਤ
ਕਰ ਵਡਾ ਕੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਵਸ
ਤੂ ਹੈ ਇਸ ਪਾਪ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇ ਬਾਬੇ

ਜੀਕਹਿਆਏਹੁਨਗਰੀਰਸਾਤਲਜਾਂਦੀਹੈਹੁਣਏਸਨਗਰੀਕਾਉਧਾਰਕਰਨਾਚ ° ੩੯੫
ਹੀਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਬਾਗਵਿਚੋਂਉਠਕੇਤਿਨਾਕੋਹਾਂਦੀਵਿਥਪਰਜਾਇਬੈਠੇਇ
ਕਖੇਤਵਿਚਧੂਆਜਾਇਪਾਇਆਤੇਮੇਹਬਰਸਣਤੇਰਹਿਗਿਆਰਈਯਤਕੇ
ਲੋਕਰਾਜਾਪਾਸਜਾਇਕੇਪੁਕਾਰੇਹੇਰਾਜਾਜੀਖੇਤੀਆਸੁਕਦੀਆਂਹੈਂਮੀਹਮਿ
ਲੈਰਾਜੇਕਹਿਆਜਾਓਮੀਹਬਰਸੇਗਾਸਭਲੋਕਟੁਰਗਏਜਾਪਜਿਸਤਵਿਨਗੁ
ਜਰੇਮੀਹਨਪਇਆਫੇਰਲੋਕਪੁਕਾਰੇਫੇਰਭੀਰਾਜੇਕਹਿਆਹੁਣਜਾਵੋਮੀਹਬ
ਰਸੇਗਾਲੋਕਗਏਰਾਜਾਨੇਇੰਦਰਕਾਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਿਆਅਗੇਤੇਦਸਗੁਣਾਫੇਰਭੀ
ਮੀਹਨਬਰਸਿਆਤਾਂਰਈਯਤਕੇਲੋਕਾਂਨੂੰਰਾਜਾਕਹਣੇਲਗਾਮੈਂਤਾਂਆਪਣੇ
ਜੇਹਾਬਹੁਤੇਰਾਜਤਨਕਰਰਹਿਆਹਾਂਪਰਮੀਹਨਾਹੀਨਾਹੀਹੁੰਦਾਰਾਜਾਨੇਜਬਾਬਦਿ
ਤਾਂਸਾਰੀਰਈਯਤਰਾਜੇਤੇਬੇਮੁਖਹੋਇਗਈਅਤੇਜਿਸਕਿਰਸਾਣਦੀਖੇਤੀਵਿ
ਚਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਸਾਨਿਓਹੁਕਿਰਸਾਣਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਬੈਠਦਾਸੀਉਸ
ਪਾਸੋਗੁਰੂਜੀਰਾਜਾਦੀਖਬਰਪੁਛਦੇਹੁੰਦੇਸਨਇਕਦਿਨਓਹੁਕਿਰਸਾਣਬੈਠ
ਕੇਲਗਾਗੁਰੂਜੀਪਾਸਝੁਰਨਅਤੇਕਹਿਣਲਗਾਬਾਬਾਜੀਹੁਣਵਡਾਕਹਿ
ਰਹੋਇਆਹੈਮੀਹੁਨਾਹੀਵਰਸਦਾਤੇਸਾਰਾਦੇਸਉਜੜਜਾਵੇਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਹੁਣੇਮੀਹੁਨਾਹੀਵਰਸਿਆਕਿਅਗੇਭੀਕਦੀਨਾਹੀਵਰਸਿਆਤਾਂ
ਉਸਜਟਕਹਿਆਬਾਬਾਜੀਮੀਹੁਤਾਹੁਣੇਹੀਬਰਸਦਾਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆਅਗੇਮੀਹਕੌਣਬਰਸਾਵਦਾਸੀਤਾਂਜਟਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਗੇਮੀ
ਹਬਰਸਾਵਦਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੁਣਰਾਜਾਨੂੰਕੀਹੋਤਾਂਜਟਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਹੁਣਤਾਂਰਾਜੇਨੂੰਬਹੁਤਕਹਿਆਹੈਹੁਣਰਾਜੇਪਾਸੋਂਹੁੰਦਾਕੁਛਨਹੀਕਿਆਜਾਣੀ
ਏਰਾਜੇਨੂੰਕਿਆਹੋਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਜੇਤੂਸ੍ਰੀਪ
ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਸਿਮਰੇਂਗੇਤੇਮੇਹੁਬਰਸੇਗਾਨਹੀਤਾਂਕਦੀਭੀਨਹੀਬ
ਰਸਣਾਉਸਜਟਨੇਆਖਿਆਬਾਬਾਜੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਿਸਨੂੰਆਖਦੇ
ਹੈਨਅਤੇਰਹਿੰਦਾਕੇਹੜੀਜਾਗਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਹਸਕੇਕਹਿਆਸੁਣਭ °
ਈਪਰਮੇਸਰਜੀਤਾਂਸਭਸ੍ਰਿਸਟਾਵਿਚਹੈਅਤੇਸਾਰੀਸ੍ਰਿਸਟਉਸੇਦੀਹੈਸਰ
ਬਥਾਈਂਹਾਜਰਹੈਜਿਥੇਆਰਾਧੀਏਤਹਾਂਹੀਮਉਜੂਦਹੈਤਾਂਉਸਜਟਨੇਕ
ਹਿਆਬਾਬਾਜੀਏਥੇਤਾਂਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਨੂੰਕੋਈਜਾਣਦਾਭੀਨਹੀਜੋਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੌਣਹੈਮੈਂਅਜਤੁਹਾਡੇਪਾਸੋਸੁਣਿਆਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਭੀਕੋ

੩੯੬ ਈਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਰੁਣੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਥੋ ਮੀਹ ਮੰਗੋ ਗੇ ਤਾਂ ਹੂਣੇਹੀ
ਮੀਹ ਬਰਸੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਿਨਾ ਵੇਖੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈਸੇ ਜਾਣੀ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹ ਵੇਖਨੇ ਗੋਚਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜਟੱ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਹੁ
ਕੀਕਰ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹੁ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੁਦਰਤ ਕਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕੁਦਰਤਿ ਏਹੁ ਜਾਣ ਜੋ ਹਲ ਫੇਰ ਅਤੇ ਬੀਜ ਪਾਉ ਵੇਖਾ ਖੇਤੀ ਜੰਮੇਂਗੀ ਜਾ ਨਹੀ
ਜੰਮੇਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਭਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਉਗੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣੀ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਭੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਜਟਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰਬਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਮੀਹ ਬਰਸੇਗਾ ਪਰ ਹਲ
ਐਵੇ ਨਹੀ ਫਿਰਦਾ ਬਿਨਾ ਬਾਰਸ ਹੋਏ ਏਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਹਲ ਲਿਆ
ਓ ਆਨ ਕਰ ਜਿਮੀਨ ਵਾਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾ ਪਾਸ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਇਕ ਫਕੀਰ ਇਉ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰੋ ਅਤੇ ਜਿਮੀਨ ਮੇ ਹਲ ਫੇਰੋ ਬੀਜ ਪਾਵੋ ਖੇਤੀ ਉਗੈਗੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ
ਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬੇਧੇ ਕਦੀ ਮੀਹ ਤੇ ਬਿਨਾ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਜਟ ਨੇ ਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਦੀ
ਮੀਹ ਤੇ ਬਿਨਾ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮਣ
ਵੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਆਖੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰ
ਕੇ ਹਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ ਹਲ ਵਾਹੇ ਦੂਜਾ ਪਿ
ਛੇ ਬੀਜ ਪਾਉਦੇ ਜਾਉ ਉਨਾਂ ਨੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਨਾ ਦੀ ਰੀ
ਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਬਚਾ ਤੁ
ਸੀ ਭੀ ਬੀਜ ਪਾਉ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਏਹੀ ਆਗਿਆ ਹੋ
ਵੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਹਲ ਵਾਹੁ ਬੀਜ ਪਾਵੋ ਜਿਤਨਾ ਗਿਰਾਉ ਜੀ ਸ
ਭਨਾ ਨੇ ਬੀਜ ਪਾਯਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤ
ਨੇ ਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਖੇਤੀਆ ਭੀ ਉਗੀਯਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਕਿ ਇ
ਕ ਸੰਤ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀਆ ਉਗੀਆਂ
ਹੈਨ ਏਹੁ ਬਾਤ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਲੇ ਖੇਤ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅਤੇ ਵਸ
ਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਰ

ਹੈ ਸੇ ਖੇਤੀਆਜੀਮਨਦੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਰਾ ਤੁਸੀ ਇਕ ਬੂਟਾ ਪੁਟਕੇ ੩੯੧
ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਬੂਟੇ ਦੇ ਹੇਠ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਜਟ ਬੂਟਾ ਪੁਟਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਬੂਟੇਦੇ
ਹੇਠ ਔਗਿਆਰ ਹਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਸਭ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਗ
ਏ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਔਰਿਸਾ ਰਾਤੇ ਖੇਤੀ ਪਕਾਈ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਭ ਰ
ਜਾ ਸਹਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ੨ ਗੁਰੂ ੨ ਜਪਣ ਜਹ
ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ
ਸਾਲ ਬਨ ਗਈ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਾਣੀ ਕਾ
ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਅ
ਲਿਓ ਦੇਸ ਰਖਿਆ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿ
ੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਆ
ਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਰਾਜਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਖੇਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਆਪ ਕੋਈ ਪਿ
ਛੋ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਵਾਹੁ-
ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਜ ਸੌਰਨਗੇ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਤ
ਸਤ ਰਖਨਾ ਜੁਲਮ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਸਭ ਕਾ ਭਲਾ ਬਾਛਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ
ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹ
ਜੂਰ ਜਾਨਣਾ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਹਾਵਲ ਕਰਾ
ਇਕਰ ਰਖਨਾ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕਰ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਹੇ ਭਗਵੰ
ਤ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਜੀਵ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈਂ ਆਪਨੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮੀਤ ਮਿਲੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੋਰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਹੋਵੈ ਸਭ ਨੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ
ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਸਭ ਕਾਰਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫਤੇ ਹੋਵੈਗੀ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਲਾਜਬਰਦ ਪਾਤਸਾਹ ਸੇ

ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਜੋ ਹੈ ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਦੇਖਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇ ਲਿਆਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਯਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ

੩੯੮ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮੁਲਾਫ ਦੇਸ ਤੇ ਉਠਕਰ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਜਾਦੇ ਕ
ਅਰਬ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਉਸ ਦੇਸ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਲਾਜ
ਬਰਦ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜੁਲਮੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋ
ਗ ਵਡੇ ਦੁਖੀ ਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦਸਤਾਨ ਦਾ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ-
ਤਿਸ ਨੂੰ ਗਰਦਨ ਮਰਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਏਹੁ ਧੀਮ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਹੁਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ
ਉਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਕ
ਸ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਆਵਾਜ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਇਕ ਖਿਲਕਾ ਮਿਲਦਾ
ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਪਹਿਨ ਕੇ ਇਸ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਰਸਤੇ ਪਾਓ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕ ਬਡੇ
ਦੁਖੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਖਿਲਕੇ ਪਰ ਬਡੀ
ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਰਬੀ ਤੁਰਕੀ ਫਾਰਸੀ ਹਿੰਦਵੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿ
ਤੀ ਏਹੁ ਪਜਿ ਤਰਾ ਕੇ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਖਿਲਕਾ ਗਲੇ ਪਹਿਨ ਕ
ਰ ਸਹਿਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਦੋ ਕੋਸ ਕੇ ਫਾਸਲਾ ਪਰ ਸਾਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰ
ਏ ਬੈਠਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕੈਸਾ ਦਰਵੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ-
ਖਿਲਕੇ ਪਰ ਤੀਹ ਸੁਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਅਰ ਚਾਰੋ ਵੇਦ ਕਾ ਅਰਥ ਭੀ ਲਿ
ਖਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਜੀ ਇਕ ਐਸਾ ਦਰਵੇਸ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਆਯਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਖਿਲਕੇ
ਪਰ ਤੀਹ ਸੁਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਰ ਪੰਜ ਭਾਂਤ ਕੇ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਵਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਖਿਲਕਾ ਉਤਾਰ ਕ
ਰ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਖਿਲਕਾ ਆ
ਪਨੇ ਗਲੇ ਤੇ ਉਤਾਰ ਦੇਹ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੰਗਦੇ ਹੈਨ ਹੁਕਮ ਨਹੀ
ਮੋੜਨਾ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਆਪ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਾਰ ਲੇਵੋ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕੇ
ਜਿਤਨੇ ਨਫਰ ਵਜੀਰ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਸਨ ਸਭੋ ਦੌੜੇ ਵਾਸਤੇ ਉਤਾਰਨੇ ਕੇ ਓਹੁ ਖਿਲ
ਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰ ਰੰਗ ਭੀ ਉਸ ਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਸੇ ਬਾਬੇ
ਕੇ ਗਲੇ ਪਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਓਨਾ ਤੁਛ ਲੋਕਾਂ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਪਾਸੋ ਕੈਸੇ ਉ
ਤਰ ਸਕੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ ਖਿਲਕਾ ਗਲੇ ਉ

ਤਰੈ ਨਹੀ ਖਿਚਿਆ ਖਿਰਿਤਾ ਨਹੀ ਫਾੜਿਆ ਫਟਤਾ ਨਹੀ ਸਭ ਲੋਕ ਅਸਚਰਜ ਹੋਇ
ਗਏ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਿ ਖਿਲਕਾ ਫਕੀਰ ਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਉਤਰਤਾ ਨ
ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਸੁਨਕਰ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਆ ਅਰ ਕਹਾ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸਕੋ
ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਡੋਬ ਦਿਓ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ ਲੈਕਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਦ
ਰਿਆਇ ਮੈਂ ਡਾਲ ਦੀਆ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਖਲਕਤ ਦੇਖਤੀ ਹੈ ਖੜੀ ਓਹੁ ਖਿਲਕਾ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਗਲੇ ਕਾ ਭੀਜਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੰਢਕ ਜਲ ਮੈਂ ਸਪਰਸ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬ
ਰਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਪਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਉਠਾਇ ਲੀਆ ਅਰ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਦਰਿਯਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਬੈਠਾਯਾ ਖ੍ਵਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਅਚਰਜ ਹੋਏ
ਗਏ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਫਕੀਰ ਪਾਨੀ ਮੇ ਡੁਬਤਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਹੁ
ਕਮ ਦੀਆ ਲਕੜੀਆਂ ਇਕਠੀਯਾ ਕਰਕੇ ਫਕੀਰ ਕਉ ਅਗਨ ਮੇਂ ਜਲਾਇ ਦੇਵੋ
ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਵਡੇ ਅੰਬਾਰ ਲਕੜੀਯਾਂ ਦੇ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਦ
ਲੇ ਜੋੜ ਕਰ ਆਗ ਲਗਾਈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਚਰਨ ਬੰਦ
ਨਾ ਕੀਤੀ ਏਕ ਰੋਮ ਕੋ ਭੀ ਸੇਕ ਨਾਹੀ ਲਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਸਾਵਧਾ
ਨ ਹਜਾਰਾਂ ਮਨ ਲਕੜੀਆ ਬਲਕਰ ਰਾਖ ਹੋਇ ਗਈਆ ਏਹੁ ਖਬਰ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਕੋ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸਤ ਦਿਨ ਅਗ ਬਲਦੀ ਰਹੀ ਉਸ ਦਰਵੇਸ ਕਾ ਇਕ ਬਾਲ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਜਲਿਆ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਅ
ਬ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਬਡੇ ਊਚੇ ਮਕਾਨ ਤੇਂ ਗਿਰਾਇ ਦੇਵੋ ਤਬ ਵਜੀਰ ਨੇ ਇਕ ਬਡੇ
ਊਚੇ ਪਹਾੜ ਸੇ ਤਲੇ ਗਿਰਾਇ ਦੀਯਾ ਤਬ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਏਕ ਸਿੰਘ
ਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਦੀਯਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਸਿਹਜਾ ਬਿਛੀ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਬਡੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਫਕੀਰ
ਅਬ ਭੀ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਡਾ ਅਚਰਜ ਮੈਂ ਆਯਾ ਅਰ ਕਹਾ
ਏਹੁ ਹਿੰਦੂ ਬਡਾ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਇਸ ਫਕੀ
ਰ ਕੋ ਖਾਤਾ ਖੋਦਕਰ ਉਸ ਮੈਂ ਪਾਇ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਉਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਥਰ ਪਾਇਕੇ ਦਬਾਇ
ਦੇਵੋ ਵਜੀਰ ਨੇ ਉਸੀ ਤਰਾ ਕੀਆ ਸੈਕੜੇ ਮਨ ਕੇ ਪਥਰ ਪਾਇਕਰ ਦਬਾਇ ਦੀਯਾ
ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਕੋ ਚਲੇ ਆਏ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਠਾਨੀ ਕਿ ਅ
ਬ ਏਹੁ ਦਰਵੇਸ ਨਹੀ ਬਚੇਗਾ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਬੈ
ਠੇ ਹੈਂ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਪਾਤਿਸਾ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਰੂਬਰੋ ਗਰਦਨ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪਕੜ

੪੦੦ ਕੇ ਸਜੜ ਮਾਰੇ ਸਸੜ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਡੇ ਗੁਸੇ ਮੈਂ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਾ ਇਸਕੋ ਸੂਲੀ ਦੇਉ ਜਬ ਸੂਲੀ ਕੇ ਨਜੀਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਲੈ ਗਏ ਤਬ
ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਬ ਸਭ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਦ
ਇਗਨਿਆ ਸਰਾਰ ਹੈ ਬਡਾ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਸਜਾਇ ਭਈ ਹੈ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਹੋਈ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾ ਬਹੁਤੇਰਾ ਆਪਨਾ ਜ
ਤਨ ਕਰਰਹੇ ਹਾਂ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਮਰਤਾ ਨਹੀ ਨਾ ਉਸਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਚੋਲਾ ਹੀ ਮਿਲਤਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਪਾਸ ਜੋ ਬਡੀ ਉਮਰ ਕੇ ਅਰ ਭਲੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਥੇ ਉਨੋ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਏਹੁ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤੋ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਜੋ
ਭਵਨ ਖੰਡਨ ਕੋ ਸਮਰਥ ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਫੁਰਮਾਨ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਭੀ ਮਾਨ
ਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਕਰਤਬ ਨਾਹੀ ਇੱਧਰ ਤੋ ਏਹੁ ਹੂਆ ਉਧਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਸ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ਨੇ ਐਸੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰੀ ਹੈ ਇਸਕੋ ਸਜਾਇ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਾਫਿਰ ਹੀ
ਹੋਰਹੀ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਕਰਤਾਰ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ - ਕਰੇ ਸੁਚੇਰਗੀ ਮਾਨ ਦੂਜੀ ਗਲ
ਤਲਾਹ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਲੇ ਮਾਰਗ ਲਗਾਵਣਾ ਸੋ ਜਿਸ
ਤਰਾਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਤ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪਾਈ ਹੈ ਤਿਸੀ ਸੁਭਾਵ ਪਰ ਏਹੁ ਚਲਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦਾ ਵਾਲ ਵਿ
ਗਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਕਰ ਸਕਤਾ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਤੂੰ ਰਖਵਾਲਾ ਤਿਸ ਮਾਰੇ ਕੌ
ਣਾ। ਇਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸਾਨ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਨ ਆਪਨੀ ਸਭਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ
ਆਣ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹੇ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਮੈਨੇ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਬੇ
ਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖਤਾਇ ਬਖਸੀਏ ਕੰਬਦਾ ਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਇ
ਖਲੋਤਾ ਕਹੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਵਲ ਆਇਤ ਕੇ ਰਾਖ ਲੈਣਾ ਨ
ਹੀ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਗਜਬ ਮੇ ਗਰਕ ਹੋ ਜਾਵੈਗੀ ਕਈ ਤਰਾਂ ਕਈ ਭੇਟਾ ਅਰੋਧ
ਕੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਰੰਗ ਸੁਫੈਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਬਡਾ ਭੈ ਕਰਕੇ ਦੀਨ ਅਤੇ ਆ
ਤੁਰ ਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਬੰਦਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਹੇ ਮੈਂ ਬਡਾ ਤਕਸੀਰੀ
ਹਾਂ ਆਪ ਮੁਝ ਕੋ ਬਖਸੀਏ ਤੁਸੀ ਸੈਤੇ ਹੋ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਸਮੁੰਦ
ਹੋ ਪੀਹਾਂ ਦੇ ਪੀਰ ਹੋ ਅਲੇ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਹੋ ਜਿਉ ਆਪ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ

ਗੀ ਤਿਵੇਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਿਸੀ ਕੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਮੁਝਕੋ ਆਪ ੪੦੧
ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਸੀ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿਚ ਅਵਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬੀ ਆਪ ਮੇ
ਹਰ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸੀਏ ਬਹੁਤਾ ਦੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਬਨਤੀ ਲਗਾ ਤਉ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮੂ
ਦਰਗਤਿ ਸੁਣੀ ਦੀਨ ਵੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤਕਸੀਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਖਸਸ
ਹੋਵੈਗੀ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋ ਮਾਰਨਾ ਛੋਡ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀ ਤੇ ਦੋਜਕ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿ
ਆਰ ਹੈ ਧਰਮ ਦਾਨਿਆਉ ਕਰਿਆ ਕਰ ਜੁਲਮੀ ਮਤ ਕਰ ਤਾਂ ਲਾਜਬਰ ਦਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕਰ ਅਤੇ ਚਰਨੀ ਹਥ ਲਾਵਣ ਨਾਲ ਹੁਨ ਮੇਰੇ
ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਨਕਾ ਤੇਰੇ ਹੁਨ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰ
ਸਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਦੇਗ
ਚਲਾਉ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਕੋਈ ਨ ਰਹੇ ਗਰੀਬ ਗੁਰਬੇ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਯ
ਦ ਰਖਨਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਜਜ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਵਸ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੇ ਛੋ
ੜ ਦੇਵੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਸਭ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੰਨਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਕ
ਸਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਰਹੇ ਸਿਮਰਨ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਜਹਾਂ ਲਗਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵਣੇ ਲ
ਗਾ ਪੀਰ ਕਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਲੋਕ ਭੁਖਾ ਨੰਗਾ ਪਿਆਸਾ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਦੁ
ਖੀਆ ਦੀਨ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਗੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਾਜ ਸਫੈਲ ਰਹਿਆ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਉਪਲ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ੨ ਇਕ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਕਿਤੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਵੜੇ ਨਾ ਸਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰੈਂ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਕਿਉਂਕਰ ਗੁਜਰਦੀ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾ
ਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਖੜੋਇ ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਉਪਲ ਜਾਤ ਖਤ੍ਰੀ ਰ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਅਤਿਥ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਅਰਥ
ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਸਾਧ ਅਤੇ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾ-
ਲ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਲਗੇਗਾ ਸੋਈ ਤੇਰੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਵੇ-
ਗਾ ਕੋਈ ਰੁਪਯਾ ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਕੋਈ ਟਕਾ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਰਖਣਗੇ।

੪੦੨ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਛੇਰਾ ਭੀ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਸ ਦਾ ਆਦਮੀ
ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਆਣਕੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਏਹ ਹੀ ਆ
ਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰਬੰਸ ਹੀ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਲਿਆਇ ਰਖਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ ਲੈਕਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਜ
ਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਗੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਾ ਕਾ ਸਦ
ਕਾ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜਾਵਣ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਰੁਪਯੇ ਪੈ
ਸੇ ਕਪੜੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਯਾ ਲੈਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ
ਆਯਾ ਸਭੁ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਰਖਿਆ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹਸੇ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆ ਆਂਦ
ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਕੇ ਬਚਨਕਾ ਸਦਕਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸਹਿਰ
ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏ ਸਭੁ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲੈ ਆਦੇ ਨੀ ਤਾਂ
ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਪਰ ਏਹ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਏਹਨਾ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕੁਛ
ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਥ ਗਰੀਬਾ ਨੂੰ ਦੇਦਾ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭੁ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਅ
ਰਥ ਗਰੀਬਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ
ਨਾਮ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਿਖਾ ਦੇ ਮੂਹਿ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਸਿਖਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤੋ
ਆਪ ਨੂੰ ਭੀ ਉਸ ਭਾਵ ਭਗਤ ਦਾ ਕੁਛ ਫਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਬਡਾ ਬਿਸਵਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸ ਪਰ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਕ
ਰਾਵਿਚਾ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿ
ਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਗਾਵੈ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ
॥੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਹ
ਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸ
ਬਦ ਸੁਣਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਪੂਜਾ ਦਾ ਖਾਣਾ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵਿਖ ਖਾਧੀ ਪਚ ੪੦੩
ਦੀ ਨਾਹੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਾਨ ਖਾਧਾ ਪਚਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਖਾਏ ਆ
ਪਣਾ ਤਮਾ ਨ ਕਰੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੀਵ ਜੋ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਰਹੇ ਅਰ ਥੋੜਾ ਅਹਾ
ਰ ਕਰੇ ਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰੇ ਅ
ਤੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲਾਲਚ ਦਾ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਦੀ ਚੀਜ ਵੰਡ ਕੇ ਨਾ ਖਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖ ਰੂਪ ਹੋਕੇ
ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਗਨ ਦਾ ਕੁੰਡ ਬਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਛੰਨਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਉਸ ਵਿਚ
ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਉਹੁ ਪਾਣੀ ਭੀ ਦਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਗਨ ਵੀ ਬਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ-
ਅਤੇ ਅਗਨ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤਾ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਅਗਨ ਸਭ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਕਾ ਧਾਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮਿ
ਠੀ ਜਾਨ ਕੇ ਚਾਹੁ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਸੋ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾ ਵਾਸਤੇ ਅਗੇ ਨ
ਰਕ ਭੀ ਤਿਆਰ ਹੈਨ ਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਦੁਖ ਭੀ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਥੋਂ ਅਗੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਚਲੇ ਗਏ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚੋਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਢੇਗਾ
ਕਿ ਕਦੀ ਨਹੀ ਕਢੇਗਾ ਅਸੀ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ ਜੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕੋਈ
ਬਲਾਇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕਿਛ
ਨਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਥੇ ਪਰਮੇ-
ਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਚਿਤ ਆਂਵਦਾ ਰਹੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਓਹੁ
ਉਜਾੜ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਏ ਓਹ ਵਸਤੀ ਨਹੀ ਉਜਾੜ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨ
ਯਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇਕ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀ ਕਰੋੜ ਦੇਵਤੇ ਅਰ ਜੋਗੀ
ਸਰ ਢੂੰਢਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ   ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹ
ਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ-
ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘ
ਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੰਬਰ ਸਾਲਿਕ-
ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀ
ਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇ

੪੦੪ ਸਭੁ ਏ॥ ਤ੍ਰਾਖਲੜੀਖਪਰੀਲਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੂਤਧੋਤੀਕੀਨੀ॥ਤੂੰਸਾ
ਹਿਬਹਉਸਆਂਗੀਤੇਰਾਪਣਵੈਨਾਨਕਜਾਤਿਕੈਸੀ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਮਾਯਾਦੀਅਤੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੀਬਣਨਹੀ
ਆਉਂਦੀਏਜੇਤਰਾਮਾਨੁਖਭੀਬਾਣੀਬਿਨਾਂਕਮਨਹੀਅਉਂਦਾਪਰਤੂੰਵਾਹਿ
ਗੁਰੂਆਖਕੇਰਬਾਬਵਜਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨਿਆਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰਾਪਰ
ਭੁਖਨਾਲਮਿਲਗਿਆਹੈਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਰਬਾਬਨਹੀਵਜਾਇਸਕਦਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਤੈਨੂੰਮਰਨਨਹੀਦੇਂਦੇਪਰਤੂਹੁਸੀਆਰਹੋਹੁਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਕਿਉਂਕਰਹੁਸੀਆਰਹੋਵਾਂਜੀਮੈਥੋਹੁਣਤੁਰਨਦੀ
ਭੀਸਕਤਨਾਹੀਰਹੀਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਮਰਦਾਨਾਏਹੁਫ
ਲਤੋੜਕੇਖਾਇਲੇਹੁਪਰਰਜਕੇਖਾਇਲਈਪਲੇਨਾਬੰਨੀਤੇਜੇਪਲੇਬੰਨੇ
ਗਾਤਾਂਤੂੰਜਾਣੇਗਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀਅੱਕਖਵਾਇਕੇ
ਕਿਉਮਾਰਦੇਹੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹਸਕੇਨਾਮਰਦਾਨਿਆਤੇਰੀਭੁਖਗ
ਟਜਾਵੇਗੀਤਾਂਮਰਦਾਨਾਅਕਦੀਖਖੜੀਆਲਗਾਤੋੜਤੋੜਖਾਨਤਾਂਓਹਖ
ਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਆਹੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਫਲਮਿਠੇਲਗੇਖਾਵੇਭੀਅਰਪਲੇਭੀ
ਬੰਨਦਾਜਾਵੇਰਜਕੇਖਾਧਿਓਸਅਤੇਪਲੇਭੀਬੰਨਲੀਤੇਜਾਂਅਗਲੇਦਿਨਭੁ
ਖਲਗੀਓਸਤਾਂਚੁਪਾਤਾਹੀਕਢਕੇਲਗਾਖਾਵਣਤਾਂਮਰਦਾਨਾਖਾਂਦਿਆ
ਹੀਨਾਲਢਹਿਪਿਆਅਰਲਗਾਹਥਪੈਰਮਾਰਨਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਿਆਤੈਨੂੰਕਿਆਹੋਇਗਿਆਹੈਕਿਤੇਕਲਵਾਲੇਫਲਖਾਵਨਲਗੋਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਕਹਿਆਸੀਫਲਖਾਇਕੇਪਲੇਨਾਬੰਨੀਅਰ
ਮੈਨੂੰਕਿਥਖਤੀਨੇਜੋਘੇਰਿਆਤੇਮਿਠੇਜੋਲਗੇਆਹੇਤਾਂਰਜਕੇਭੀਖਾਧੇਅ
ਤੇਪਲੇਭੀਬੰਨਲੀਤੇਜਾਂਹੁਣਭੁਖਲਗੀਤਾਂਮੈਂਫੇਰਖਾਵਣਲਗਾਹੇਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਂਖਾਦਿਆਨਾਲਢਹਿਪਇਆਹਾਂਹੁਣਮੇਰਾਬੁਰਾਹਾਲਹੋਇਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੈਬੁਰਾਕੀਤਾਹੈਸਾਨੂੰਪੁਛਦੇਤਾਂਸਹੀਕਿਹੇਗੁ
ਰੂਜੀਮੈਂਕਲਵਾਲੇਫਲਖਾਵਾਂਓਹੁਅੱਕਦੀਆਂਖਖੜੀਆਬਿਖਫਲਹੈਸਨ
ਆਪਦਾਬਚਨਪਾਇਓਹਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹੋਏਸਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਧੰ
ਨਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਹੈਪ੍ਰਭਜੀਤੁਸੀਜਗਤਦੇਤਾਂਈਸਰਹੋਤੇਤੁਹਾਨੂੰਤ
ਭੁਖਭੀਨਾਹੀਅਰਤੇਹਭੀਨਾਹੀਬਿਆਪਦੀਅਤੇਮੈਂਤਾਂਭੁਖਨਾਲਮਰਜ

ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਮਰਨ ਤਾ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦੇ ਤਕੜਾ ਹੋਹੁ ਜੇ ਮਰੇਗਾ
ਤਾਂ ਜਵਾਲ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਜੀ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਕ ਦਾ ਫਲ ਤੋੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ-
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਹੁ ਜਦ ਮਰਦਾਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਰਾਜੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖ
ਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਭੀ ਰਖਿਆ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਤੇ ਤੇਹ ਤੁਸਾ ਦੂ
ਰ ਨ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਨੇ ਅਕਾਣਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਮੰਗਣ ਭੀ
ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਤੁਸਾ ਲੇਵਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾ
ਭੁਖ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰਣੀ ਹੋਈ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਰ ਰਹਾਇਸ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰ ਲੈਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਭੀ ਨਾ ਖਾਵਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਿਉਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੀ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਤਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਕਰੇਂ ਜੀ ਤੇ ਜੋ ਤੇਰਾ ਆਹਾਰ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਭੀ ਅਹਾਰ
ਹੋਵੇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀ ਭਗਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਓਥੇ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂ
ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਇਤਨੀ ਆ ਵਸਤੂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਰਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਦ ਤੈਨੂੰ ਖੁਧਿਆ ਲਗੇ ਰਿ
ਟਾਖ ਬਲ ਘਾਸ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਘੋਟ ਕੇ ਤੇ ਵਿਚ ਨਿੰਮ ਦੇ ਪਤਰ ਰਲਾ ਕੇ ਮਹੀਨ
ਕਰਕੇ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਪੀਵੇਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਅਨਾਜ ਦਾ ਅਹਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਹੋਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇਗਾ ਤੇ ਤੂੰ ਛਡ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀ ਤੈਨੂੰ ਛਡਦਾ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਨਿਹਾਲ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਵਸਤੀ
ਆਵੈਗੀ ਓਥੇ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਇ ਲਵਾਂਗੇ ਪਰ ਤੂੰ ਤਕੜਾ ਹੋਹੁ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ

੪੦੬ ਓਹਸਿਖਜਦ ਬਾਹਰਆਯਾ ਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਦੋਇਸਿੰਤ ਬੈਠੇਹੈਨ ਅਰਇਕ ਬੈਠਾਸ
ਬਦ ਗਾਂਵਦਾਹੈ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਦਾਮਨਸਬਦਸੁਣਕੇ ਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਉਸਸਿ
ਖਨੇਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਗੁਰੂ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਧਰਮਸਾਲਵਿਚ ਆ
ਪਰਲੀਏ ਤਿਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇ ਚਰਨਪਾਈਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾਮਰ
ਦਾਨਾ ਉਨਾਸਿਖਾਂਦੇਘਰਜਾਇਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖਭੀ ਨਿਰਧਨਸੀ ਘਰਤੇ ਜੋਦਿ
ਨੇਜੁੜੇ ਤੇ ਰਾਤਨੂੰਨਾਜੁੜੇ ਜੋਰਾਤ ਨੂੰਜੁੜੇ ਤੇ ਦਿਨ ਨਾਜੁੜੇ ਇਕਾਸਿਖਤੇ ਇਕਾਸਿਖਨੀਸੀ
ਇਕ ਉਨਾਦਾ ਬਾਲਕਸੀ ਓਨਾਸਿਖਾਂਨੇਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਨਾ
ਦੇ ਡੇਰੇਪਾਇਆ ਅਗਲੇਦਿਨ ਓਨਾਪਾਸੋ ਕੁਛ ਹੋਇਆਂਦੇਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹੁਸਿਖਸਿ
ਰ ਪਰ ਵਾਲ ਰਖਦਾਸੀ ਪਰ ਪਾਹੁਲਨਹੀ ਲੀਤੀਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਮੁੰਨ
ਇਕਰਸੇਲੀ ਬਣਾਈ ਅਰ ਤਿਸਕੋ ਵੇਚਕਰ ਗੁਰਾਂਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉ
ਸਸਿਖਦੀ ਸਿਖਨੀ ਅੰਦਰਕਿਸੇ ਵਸਤ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਲੜਕ
ਚੁਲੇਵਿਚ ਜਾਇਪਇਆ ਅਤੇ ਸੜਕਰਮਰਗਿਆ ਜਦ ਓਹੁਸਿਖਨੀ ਬਾਹਰਆ
ਈ ਤਾਂ ਲੜਕਾਮੋਇਆਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਲੜਕੇਨੂੰ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲ
ਪੇਟਕੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਛਡਿਆ ਅਪਨੇ ਭਰਤੇ ਪਾਸ ਭੀ ਨ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਤ ਸਾਧ
ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਪਾਵੇ ਦਿਲਗੀਰਹੋਇਜਾਵੇ ਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਆਰਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਸਿਖਸਦਕੇ ਲੈਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਂਕੇਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਸਿਖਣੀਏ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ-
ਕਿਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੁਤਾਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਨੀਏ ਤੂੰ ਉਸ
ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਓਹੁ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੁਤ
ਪਇਆਹੈਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਸਿਖਨੀਏ ਉਸਬਾਲਕਦਾਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਦਾਨਾਉ ਲਾਲਾਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚ
ਨਕੀਤਾ ਜੋ ਬਚਾ ਲਾਲਿਆ ਤੂੰ ਬਾਹਰ ਆਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਇਤਨੇਂਹੀ ਕਹਨ
ਨਾਲ ਓਹ ਬਾਲਕ ਖੇਡਦਾ ਰ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖਣੀ ਤੇ ਸਿਖਹਥਜੋੜਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਪੈਰੀ ਆਇਪਏ ਅਰਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇਦਿਨ
ਉਨਾਸਿਖਾਂਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਨ ਹੋਇਆਦੇ ਤਾ ਉਸਬਾਲਕ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲੈਚਲੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਓਹੁਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂਸਿਖਨੇਕਹਿਆ ਗੁ

ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਬਾਲ
ਕ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਆਣ ਖੜਾ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੈਨੂੰ ਮਾਈ ਤੇ ਬਾਪ ਵੇਰ ਦੇਵੈ ਹੈ ਨ ਪ
ਰਤੂ ਚਕੀ ਪੀਸੇਂਗਾ ਅਰ ਪਖਾ ਕਰੇਂਗਾ ਪਾਣੀ ਭਰੇਗਾ ਅਰ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਕਰੇਗਾ
ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਸਮ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਾ
ਥੇ ਪਰ ਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਕੀ ਅਰ ਪਹਿਨੇਗਾ
ਕੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੀ ਕਰੇਂਗਾ ਤੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਵਾਓਗੇ ਸੋ ਖਾ
ਵਾਂਗਾ ਜੋ ਪਹਿਨਾਓਗੇ ਸੋ ਪਹਿਨਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਜੇਹੜਾ ਦਸੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਥੋ
ਖੋਗੇ ਤਿਸੀ ਜਗਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੀ ਬਾਤ
ਮੈ ਉਜਰ ਨਹੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਲੜਕੇ ਕੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਹਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਤਾ ਸਾਡੇ ਉਪਰ
ਤੇਰੀ ਬਡੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈਂ ਸਾਡੇ ਔਗੁਣਾ ਵਲ ਨਹੀ ਵੇਖਦਾ-
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਕਈ ਬਾਰਤਾ ਆਖਨੇ ਹਾਂ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ-
ਹੋਵੇ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਾਡੇ ਔਗੁਣਾ ਵਲ ਨਹੀ ਵੇਖਦੇ
ਹੋ ਤੇ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਏਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕ
ਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਐਸਾ ਸੁਭਾਵ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਮਿਲੇ ਤੇਰੇ ਘਰੋਂ ਜੋ
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਸੀ ਖੁਸੀ ਹੋ ਕਰ ਪਰਮਾਨ ਕਰੀਏ ਏਹੁ ਪਰਾਰਥਨਾ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾ
ਰੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨ ਤੇ ਏਹੁ
ਕਹਿ ਕਰ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪਰ
ਥਾਇ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ
ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿ
ਤੁ ਲਾਗਾ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ॥ ਲਾਲੀ ਨਾ
ਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ
ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
॥੩॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ

੪੦੮ ਵਾਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੂਧਾਵਿਣ ਮੁਕਤਨਾਪਾਈ॥੪॥੧॥ ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇ
ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇਉਨਾ ਨੂੰਸ
ਤਿਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅਰਹੁਕਮਕੀਤਾ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵੰ
ਧਗੁਰੂਕੇ ਨਮਿਤਦੇਣਾ ਆਏ ਸਿਖ ਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਨਾਮਜਪੋਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕਿਰਤਮੈਂਬਰਕਤਮੈਂ ਬਰਕਤਹੋਵੈਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕਪਰਲੋਕਦੋਵੇਂ ਸੌਰਨਗੇ ਓ
ਹੁਸਿਖਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਓਥੋਂ ਉਠਕੇਗੁਰੂ ਜੀਇਕ ਸਿਖਦੇ ਘਰ ਆਏ
ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕਸਿਖਦੇ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਸਾਧ
ਕੋਲੋਂ ਪੂਛਦਾਹੈ ਕਿਸੰਤਾਕੇ ਮਿਲੇ ਦਾ ਕਿਆਫਲਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨਭੀ ਕਰਦੇਚ
ਲੀਏ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਸਪਾਸੇ ਆਪਦੀ ਰਜਾਇਹੈ
ਤਿਸੀਪਾਸੇ ਚਲਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਹ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤਕੀਤੀ ਜਾਸਵੇਰਾਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖਹਥਜੋੜਕੇ
ਕਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲਗਾ ਪੂਛਣ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਆਪਕਿਰਪਾ
ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰਦਸੋਜੀ ਸਾਧਮਿਲੇਕਾ ਕਿਆਫਲਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣ
ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਗੇ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਸਿਆਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਨੇਕਹਾਗੁ
ਰੂਜੀ ਜੋਕੋਈ ਸੰਤ ਆਵਦਾਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਜੇਹਣੀ ਸੇਵਾ ਸਰਦੀਹੈ ਸੋਮੈਂਕਰ
ਦਾਹਾਂ ਅਤੇਪੂਛਦਾਭੀਹਾਂ ਸੋਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸਦਾਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛਦਸਦਾਹੈ ਤੇ ਮੇਰੀ
ਨਿਸਾਨਹੀਹੁਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸਾਧਮਿਲੇਕਾਫਲਤੈ
ਨੂੰ ਭਲਕੇ ਮਲੂਮਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਫਲਾਨੇਅਸਥਾਨਵਿ
ਚਜਾਇਕੇਜੰਗਲਮੈਂ ਪੁਛੀ ਜੋ ਭਾਈ ਸਾਧਮਿਲੇਕਾ ਕੀ ਫਲਹੈ ਅਤੇ ਜੋਕੋਈ
ਉਥੇ ਆਵੇਗਾ ਸੋ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਓਥੇ ਨਾਹੋਵੈਗੀ ਤਾਤੂੰ
ਫੇਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਇਜਾਵੀ ਜਾਂ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁਸਿਖ ਓਥੇਗਾਏ
ਆਜਦ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਜੇੜਾਕਾਉ ਕਾਉਣੀ ਦਾ ਬੈਠਾਹੈਸੀ ਹੋਰ ਓਥੇਕੋਈ
ਭੀਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁਸਿਖਦੇ ਤਿਨਘੜੀਆ ਬੈਠਕੇ ਉਠਆਇਆ ਆਇਕੇਸੀ
ਬਾਬੇਜੀਪਾਸ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ
ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਤਾਂ ਮਾਨੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀਸੀ
ਇਕ ਜੇੜਾ ਕਾਵਾ ਦਾ ਬੈਠਾਹੈਸੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਿਸ ਪਾਸੋਹੋਵੇਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਭਲਕੇ ਤੂੰ ਓਥੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀਂ ਜਾਂ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਿਖ

ਫੇਰ ਓਥੇ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂ ਬਗਲਿਆਂਦਾ ਜੋੜ੍ਹਾਬੈਠਾਹੈ ਅਰਮਾਨੁਖਕੇ ਦੇਈਭੀਨ ੪੦੯
ਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਇ ਤਿਨਘੜੀਆਂ ਬੈਠਕੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਮੁੜ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਬੈਠਾਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਅਜਭੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਤਾਂਉ
ਸ ਸਿਖਨੇ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਜੋੜਾ ਬਗਲਿਆਂਦਾ ਬੈਠਾਹੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਓਥੇ ਜਾਂਈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸਿਦਕਵਾਲਾ
ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਪਰੇਮੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਕੇ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਗਇਆ ਓਥੇ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇਤਾਂ ॰
ਇਕ ਜੋੜਾ ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸ ਉਠਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਜ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਜੋੜਾ ਹੰਸਤੇ ਹੰਸਣੀ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਓਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ
ਫੇਰ ਓਥੇ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੁਰਖ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ ਸਿ
ਖ ਓਨਾਨੂੰ ਪੈਰੀ ਪੌਣਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਲੋਕੋ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਉਸ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਫਲ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਨਹੀ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਏਹੁ
ਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਵਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਵਡੇ ਹਤਿਆਰੇ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਹੈ
ਹੇ ਸਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕਾਂਵਾਂ ਦੀ ਜੂਨ ਸੀ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕਾਂਵਾਂ ਦੀ ਜੂਨ ਥੋਂ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਬ
ਗਲਿਆ ਦੀ ਦੇਹ ਹੋਈ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਬਗਲਿਆ ਥੀ ਹੰਸ ਹੰਸ
ਣੀ ਹੋਇ ਹਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਪਾਇਕੇ ਅਜੰ ਪਾਪੀਆ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ
ਸਵਾਧਾਨ ਮਿਲੀ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਓਹੁ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿ
ਆ ਅਸਾਂ ਪਾਪੀਆ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤ ਭਈ ਹੈ ਪਰਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਸਾ
ਨੂੰ ਭੀ ਕਰਵਾਉ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸਿਖ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸ ਹੋਇ
ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸਭੇ ਇਕਠੇ ਹੋਇਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਜੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੇ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਨਿਸਾ ਦੀ ਕਿਆ ਚਲਦੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀ
ਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਪਰਮੇਸਰ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਧਰਮ ਦੀ ਕਰੋ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ॰

੪੧੦ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤ ਥਾਇਪਵੇਗੀ ਤੇ ਭਜਨਬੰਦਗੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮਜਨਮਾਤਰਾਂ
ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤੁਕ
ਪੜ੍ਹੀ॥ ਜੇਤੂਧਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੂੰਹਸਕਰੇਇ॥ਤਾਂ ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬਾਤ ਹਛੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੂ ਰਾਹੇਬਡੇ ਰ ਪਾਪੀ
ਆਨੂੰ ਭੀ ਗੋ ਜੇ ਪਾਪੀ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੇ ਭਾਈ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਂ॥ਅਰ ਤੂੰ ਸਭ ਜੀਵਨੂੰ ਤਾਰਦਾ
ਹੈਂ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜਾਂਦੇ ੨ ਪੂਰਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਜਾਇ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਥੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਆਇ ਕਰ ਬਾਬੇਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਰਾਮਰਾਮ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਾ ਅਗੋ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਆਵੋ ਸੰਤੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਸਤਿਰਾ
ਮਜੀ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਪੜ੍ਹੀ ਸਸਤਾਇ ਕਰ ਓਨਾ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵੇਂ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੋਂ ਜੀ ਇ
ਕ ਹਮਾਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤਾਂ ਹਮ ਪੂਛੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਆਵੈ ਜੀ ਸੋਈ ਪੂਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਪੁਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਹੋਮ ਜਗ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤੀਰਥ ਕਰਦੇ
ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਭੈਰਉ ਰਾਗੁ
ਵਿਚ ਸਬਦ॥ ਜਗਨੋਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿ
ਨਮੁਕਤਨਪਾਵਸਮੁਕਤਨਾਮਗੁਰਮੁਖਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨਬਿਰਥੇਜਗਿਜ
ਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲਮਰਿਭ੍ਰਮਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਬਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਸਬਦਿਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂ
ਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨ-
ਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥੪॥
ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੂੰਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਹੁਜ
ਨਕਉਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਭਾਵੈ ਹੋਮ ਕਰੈ ਜਗ ਕਰੈ ਭਾਵੈਂ ਜੋਗੀ ਹੋ
ਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈਂ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈ ਨਾਗਾ ਹੋਇ ਇਕ ਗਸਿਰ ਦਿਖੇ ਕਰਦਾ

ਤ ਧਰਾਵੈ ਭਾਵੈਂ ਸਗਰੀ ਧਰਤੀਭ੍ਰਮੈ ਭਾਵੈਪੂਜਾ ਪੁੰਨ ਸਗਲੇਕਰੈ ਅਰਬਹੁਤ ਤਪਸਿਆ
ਕਰੈ ਅਰਦੇਹੀਕੇ ਸਾਧਨਾਕਰੈ ਤਾਂਭੀ ਰਾਮਨਾਮਆਰਾਧੇਬਿਨਾਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਂਦੀ ਅ
ਰਮੁਕਤ ਤਾਂਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਸੁਧ ਆਤਮੇਕਾ ਨਾਮਸਿਮਰੈ ਤਾਂਇਸ ਕੀ
ਮੁਕਤਹੋਵੈ ਅਰ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥਾਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਾ ਜਨਮਬ੍ਰਿਥਾਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਬਿਨਾ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖਾਬਿਖਹੀਖਾਂਦਾਹੈ ਤੇ ਬਿਖਹੀ ਬੋਲ
ਦਾਹੈ ਇਸਬਿਖ ਬੋਲੀ ਕਾ ਅਰਥਬਿਖਖਾਨੇਕਾ ਏਹੁ ਗੁਣ ਹੈਜੋ ਬਾਰੰਬਾਰ ਜਨਮਦਾ
ਮਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਅਨੇਕਹੀ ਜੂਨਾਵਿਖੇ ਭ੍ਰਮਦਾਫਿਰਦਾਹੈ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕਾਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕੱ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇਹੈਨ ਇਕ ਤ੍ਰੈਕਾਲ ਸੰਧਿਆਕਰ
ਦੇ ਹਨ ਸੋਤਿਨਕੀਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੀ ਯਾਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਕੇਲੋਕੋ ਜੋ ਚਾਰ ਬੇਦਪੜ੍ਹੈ ਅਰ ਤ੍ਰੈਕਾਲ ਸੰਧਿਆਕਰੈ ਅਰ
ਅਠਾਰਾਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੈ ਤਾਂਭੀਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੁਕਤਤਾਂਹੀਹੁੰਦੀਹੈ ਜਾਂਸਤਿਗੁ
ਰਾਨੂੰਮਿਲਕੈਸੁਧ ਆਤਮਾਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂਨਾਮਜਪੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕਗ੍ਰਹਸਤ ਛਡਕਰ ਅਤੀਤ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਤੇ ਇਕ ਤੀਰਥਾਨੂੰਜਾਂਦੇਹੈ
ਨ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਸਿੱਖੋ ਰਾਮਕੇ ਲੋਕੋ ਭਾ
ਵੈ ਡੰਡਕਮੰਡਲਹਾਥਮੇਂ ਲੈਕਰ ਸਿਖਾਸੂਤਧੋਤੀ ਕਰੈ ਤਿਲਕ ਬਨਾਵੈ ਭਾਵੈ ਘਰਛ
ਡਕੈ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਕਰੈ ਭਾਵੈਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀਕੀ ਪਰਦਖਨਾਕਰਆਵੈ ਤਾਂਭੀ ਮੁ
ਕਤਨਹੀ ਪਾਵਦਾ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਕੇ ਸਿਤਹੁ ਮੁਕਤਤਉ ਹੋਵੈਗੀ ਜਾਂਸੁਧ ਆਤਮ
ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਜ
ਟਾਧਾਰਕੈਹੋਇਬੈਠਤੇਹੈਂ ਕੋਈ ਭਸਮਲਗਾਵਤੇਹੈਂ ਇਕਬਸਤ੍ਰਾਂਕੋਉਤਾਰ ਕਰਨਗ
ਨੇਹੋਇਫਿਰਤੇਹੈਂ ਓਨਾਕੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ ਯਾਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਜੀ ਭਾਵੈਂ ਜਟਾਧਾਰਕੇ ਹੋਇਬੈਠੇ ਭਾਵੈਂ ਭਸਮਲਗਾਇਬੈਠੇ ਭਾਵੈ ਬ
ਸਤ੍ਰਉਤਾਰਕੇਨੰਗਾਹੋਇਫਿਰੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਹੇਸੰਤਜੀਜੇ ਸਦੇਲੋਇ
ਸਪ੍ਰਾਣੀਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹਉਮੈ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ੨ ਜਪੈ ਤਾਂਇਸਕੀ ਪਰਮਗਤਿ
ਹੋਵੈਗੀ ਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਜੇਹੜੇਜੀਵ ਜਲ ਥਲ
ਵਿਚਹੈਨ ਓਨਾਦੀ ਮੁਕਤਕੌਨ ਕਰਨਹਾਰਾਹੈਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਨੇਜੀਅ ਜਲ ਥਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣੇਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਕੇ ਨਾਲ ਭੀ ਤਉ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਹੈ ਸੋ ਓਨਾਜੀਆਂਕੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰਹੀ ਕਰਦਾਹੈ ਪਰ ਓਹੁਭੀ ਗੁਰਦੇ

੪੧੨ ਵਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦੇ ਓਹੁ ਜੀਵ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਜੇ ਰਾਮਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੈਂਗੇ
ਤਾਂ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਗ ਮੇਂ ਇਉਂ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਅਗੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਗਤ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਬ੍ਰਿਅੰਤ ਹੈ ਸਰਬ ਸਾਮ
ਰਥ ਹੈ ਜਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਓਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਗੁ
ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਰ ਕਹਿਨੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਹੈਂ ਅਬ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ਪੜੇ ਹਾਂ ਹਮਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਖ ਲੇਂਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿ
ਮਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਸਿਖ ਹੋਇ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੧ ਖੜੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦੇਸ ਮਹਾ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੂਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਓਸ ਥਾਂ ਇਕ ਪਰ
ਧਾਨ ਨਗਰ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੜੇ ਬਾਗ ਹੈਗੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਇਕ ਖੜੀ ਬੜਾ ਧਨਾਡ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਦਾ ਬਰਤ ਓਥੇ ਹੈਸੀ ਉ
ਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਅਤੀਤ ਬਾਗ ਮੇਂ ਆਇ ਉਤਰੇ ਹੈਨ ਪਰ ਬੇ ਸੁਆਲ ਹੈਨ ਓਹੁ
ਖੜੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ
ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਬਚਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੀਧਾ ਪਹੁਚਾਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਕੁਛ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭੇਜੇਗਾ ਸੋ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਖੜੀ ਨੇ ਆਪਨਿਆਂ ਗੁਮਾਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕਰ ਛਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਬਨਾਇ ਲਿਆਵੋ ਅਰ ਮੈਂ ਅਗੇ ਬੜੇ ੨ ਅਤੀਤ ਦੇਖੇ ਹੈਂ ਸਭ ਸ
ਮਾਯਾ ਕੇ ਸੁਆਲੀ ਹੀ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹੁ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਸੁਆਲੀ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ
ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਈਯਾਰ ਕਰਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਉਸ ਖੜੀ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਸ੍ਰੂ
ਪ ਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਭ ਲੋਕ ਕੌਨ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਮੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਭਾਈ ਹੈਨ ਮਾਤ ਪਿ
ਤਾ ਹੈਨ ਹੋਰ ਸਭ ਕਬੀਲਾ ਸਰੀਕ ਲੋਕ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤਿ ਭਾਈ ਕਰ
ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ

ਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦਾਇਆਸਸੁਰਭਇਆਕਰਣੀਕਾਮਣੁਕਰਿਮ ੪੧੩
ਨਲਇਆ॥੨॥ਸਹਿਜਸੰਜੋਗੁਵਿਆਹੁਵਿਜੋਗਾ॥ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗਾ॥੩
॥੧॥ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਾਂਓਹੁਖੜੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਣਾਪਰਢ
ਹਿਪਾਇਆਅਤੇਕਹਿਓਸੁਜਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੇਰਾਭੀਉਧਾਰਕਰੋਏਹੁਪਸਾਦਿਆ
ਪਨੀਰਜਨੀਲਾਵਹੁਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆਅਰਉਸਖੜੀ
ਨੂੰਆਪਨੇਥਾਲਵਿਚੋਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਤਾਉਸਖੜੀਦੀਬੁਧਨਿਰਮਲਹੋਇ
ਗਈਬਾਬੇਜੀਦੇਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਵਨੇਦਾਸਦਕਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਤੁਸਾਂਇਸਖੜੀਪਰਬੜੀਮੇਹਰਕੀਤੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਿਆਂਏਹੁਮਾਯਾਚੰਡੀਹੈਏਹੁਭਲਾਕਰਮਕਰਨੇਨਹੀਦੇਂਦੀਅਰਜਿਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਉਪਰਪਰਮੇਸਰਦਾਇਆਲਹੁੰਦਾਹੈਸੋਮਾਨੁਖਇਸਮਾਯਾਨੂੰਵੰਡਖਾਂਦਾ
ਹੈਅਤੇਮਨਨੀਵਾਰਖਦਾਹੈਇਕਪਾਲਿਓਦੇਣਾਦੂਜੀਆਜਜੀਕਰਨੀਏਹੁ
ਭੀਕਿਸੇਦਾਹੀਕੰਮਹੈਅਤੇਚਾਰਪਹਿਰਸਾੜੀਇਸਦੀਰਗੋਸਟਹੈਅਸੀਏਸੇਦ
ਸਤੇਏਥੇਆਏਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਰਾਦਿਨਉਸਖੜੀਦੇਪਾਸਰਹੇਜਾਂਤ੍ਰੈ
ਪਹਿਰਗੁਜਰੇਤਾਂਉਸਖਤਰੀਦਾਜੀਉਕਾਹਲਾਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਉਸਦੇਕੁਟੰਬੀਯਾਨੂੰਕਹਿਆਜੋਭਾਈਤੁਸੀਇਸਦੀਤਈਯਾਰੀਕਰੋਅਰਇ
ਸਦਾਚਲਾਣਾਨਜੀਕਆਇਲਗਾਹੈਤਾਂਉਸਖੜੀਦੇਭਿਰਾਉਭਾਈਸਭਰੋ
ਵਣਲਾਗੇਤਾਂਓਹੁਖੜੀਪੂਰਾਹੋਇਗਇਆਉਸਨੂੰਮਸਾਣਪਰਲੈਗਏਉ
ਸਦਾਸਸਕਾਰਕੀਯਾਉਸਖੜੀਦੇਸੰਬੰਧੀਆਨੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਏਹੁਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਨੂੰਆਯਾਸੀਹੁਣਤੁਸੀਹਥੋਜੇ
ਨੈਕਿਏਹੁਸਾਧਮੁਕਤਹੋਕੇਪਰਾਪਤਹੋਵੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਰਬਾਬਵਜਾਇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕ
ਹਿਆਉਸਖੜੀਦੇਪ੍ਰਥਾਇ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧ ਅਲਾਹਣੀਆ
॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਜਗਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਪੁਨੀਪਾ
ਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਚਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆ
ਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀ
ਮਾਇ॥ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨਸਿਰੰ
ਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇ

੪੧੫ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾਇਹੁਪਾਇਆਣਾ ਏਥੈਧੰਧਕੂੜ੍ਹਾਚਾਰਦਿਹਾ ਆਗੈਸਰਪਰਜ
ਣਾ ਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ ਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹਿਰਾਗਬਿਕੀਜੈ ਜਿਤਸੇਵਿਐ
ਦਰਗਹਿਸੁਖਪਾਈਐਨਾਮਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ ਆਗੈਹੁਕਮਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਕਿਆਵਿਹਾਣਾ ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ
॥੨॥ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸਮ੍ਰਥਸੋਈਐਹੀਲਿਖਾਇਹੁਸੈਸਾਰੋ ਜਲਥਲਮਹੀਅ
ਲਰਵਿਰਹਿਆਸਚੜਾਸਿਰਜਨਹਾਰੋ ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੇਅਲਖਅਪਾ
ਰੈਤਾਂਕਾਅੰਤਨਪਾਇਆ ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲਭਇਆਇਕਮਨਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆ ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈ
ਸਰਬਸੋਈਐਹੀਲਿਖਾਇਹੁਸਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋ
ਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ ਵਾਲੇਵੈਕਾਰਣਬਾਬਾਰੋਈਐਰੋਵਣਸਗਲਵਿਕਾਰੋ
ਰੋਵਣਸਗਲਵਿਕਾਰੋਗਾਫਲਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆਕਾਰਣਰੋਵੈ ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿ
ਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨਏਵੈਖੋਵੈ ਐਥੈਆਇਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜਕਰਹੁਹੰਕ
ਰੋ ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸਬਦ
ਗਾਇਕੇਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਜੋਸੁਣੈਭਾਈਜਿਥੇਏਹੁਸਬਦਪ੍
ੜੀਦੇਸਸਕਾਰਉਤੇਚਲਾਨੇਕੇਸਮੈਪੜੀਐਗਾਤਾਂਉਸਕੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀਏ
ਹਬਚਨਸੁਣਕੇਉਸਖੜੀਕੇਭਰਾਉਭਾਈਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇਤੇਕਹਿਣ
ਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀਸਾਨੂੰਭੀਨਿਸਤਾਰਾਕਰੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਉਨਾਸਭਨਾ
ਨੂੰਸਿਖੀਦਾਨਬਖਸਿਆ ਅਤੇਸਭਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਕੇਸਿਖਹੋਏ।

ਅਗੈਸਾਖੀਇਕਸਿਖਨਾਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਪਠਾਣਦੇਸਾਹਿਰਵਿਚਜਾਇਪਰਾਪਤਹੋਏ ਉਸਸਹਿ
ਰਦੇਬਾਹਰਵਾਰਦੋਇਟਿਬੇਹਾਂ ਉਪਰਇਕਹੁਜਰਾਬਣਿਆਹੋਇਆਸੀਉਸਹੁ
ਜਰੇਦੇਵਿਚਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਥੇ
ਉਜਾੜਵਿਚਹੁਜਰਾਕਿਸਨੇਬਣਾਯਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਮਰਦਾਨਿ
ਆਇਥੋਦਾਪਠਾਣਜੋਸਿਰਦਾਰਹੈਸੋਰਾਤਨੂੰਏਥੇਆਇਕੇਨਿਵਾਜਪੜ੍ਹਦਾਹੈ
ਅਤੇਬਹੁਤਮਸਲੇਸੁਣਦਾਹੈਪਰਦਿਲਵਿਚਮਿਹਰਨਹੀਆਂਵਦੀਸ ਅਰ
ਦਿਨੇਸਹਿਰਵਿਚਲੋਕਾਂਧਰਦੇਵਦਾਹੈ ਜੋਅਸੀਭੀਉਸਦੇਮਿਲਣੇਵਾਸਤੇਏਥੇ
ਆਇਬੈਠੇਹਾਂ ਅਤੇਅਜੇਹੇਦਾਦੀਦਾਰਭੀਕਰਨਾਭਲਾਨਾਹੀਪਰਅਸੀਰੀ

ਬੰਦੇਵਾਸਤੇਆਖਨੇਹਾਂਜੋਮਤਿਵਿਲਤੇਰਹਮਤੀਆਇਜਾਂਦਾਹੋਵੇਸੁਤਾਂਇਰਰਾਨੂੰਦਿਨ ੪੧੫
ਭੁਜਰਗਿਆਤਾਂਓਹੁਪਠਾਣਬਾਹਾਂਨੂੰਪਿਛਾਹਾਂਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਦਾਰਉਸਹੁਜਰੇਵਿ
ਚਆਇਬੈਠਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਅਤੇਮੁਲਾਂਲੇਕਕਿਤਾਬਾਂਕਢਕੇਲਗੇਮਸ
ਲੇਕਰਨਅਤੇਆਪਪਠਾਣਆਖਣਲਗਾਜੋਵਾਹੁਖੁਦਾਇਕਅਤੇਬਹੁਤਹੀਨਿਵ
ਜਾਂਕਰੇਨੀਵਾਂਹੋਇਹੋਇਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਪਠਾਣਨੂੰਦੇਖਕਰਹਸਣਲਗੇਤਾਂ
ਉਸਪਠਾਣਨੇਆਖਿਆਹੇਫਕੀਰਜੀਅਸੀਤਾਂਸਾਈਦਾਨਾਉਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂਅਤੇਤੁਸੀ-
ਅਸਾਨੂੰਹਸਦੇਹੋਏਹੁਰੌਸਤੁਸੀਕਿਆਕਰਦੇਹੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਸਲੋਕਕਹਿਆ
॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ਹਰਣਾਬਾਜਾਂਤੇਸਿਰਦਾਰਾਂਇਨਾਪੜ੍ਹਿਆਨਾਉ॥ਫਾਧੀਲਗੀਜ
ਤਫਾਇਨਾਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿ=
ਲੋਦੇਜੜ੍ਹਅੰਦਰਿਜੰਮੈਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਬੈ
ਠੇਸੁਤੇ॥ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਹੋਚਟਜਾਉ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋ
ਸੀਸਾਰਾ॥ਨਕੀਵਢੀਲਾਇਤਬਾਰਾ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸਲੋਕਕਹਿਆਤਾਂ
ਉਸਪਠਾਣਨੇਕਹਿਆਹੇਫਕੀਰਜੀਖੁਦਾਇਦਾਨਾਉਲਇਆਪੜ੍ਹਿਆਸੁਣਿਆ
ਛੁਟਕਾਰਾਨਾਹੋਵੇਗਾਤਾਂਹੋਰਕਿਸਤਰ੍ਹਾਂਛੁਟਕਾਰਾਹੋਵੈਗਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖ
ਯਾਹੇਪਠਾਣਤੂੰਭੁਲਾਹੋਇਆਫਿਰਦਾਹੈਂਇਥੋਂਤੂੰਖੁਦਾਇਦਾਨਾਮਲੈਂਦਾਹੈਭਲੀਤਰਾਂ
ਪੜ੍ਹਦਾਹੈਸੁਣਦਾਹੈਅਰਸਹਿਰਵਿਚਜਾਇਕਰਫਾਹੀਆਂਅੜਦਾਹੈਂਅਰਗੀਬਾਂ
ਦਾਘਾਤਕਰਦਾਹੈਂਸੋਖੁਦਾਇਤੈਨੂੰਸਜਾਇਦੇਵੇਗਾਤਾਂਉਸਪਠਾਣਨੇਅਰਜਕੀਤੀ
ਮੈਤਾਂਆਪਨਾਭਲਾਜਾਨਕਰਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇਕਰਦਾਹਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਹੋ
ਰਸਲੋਕਕਹਿਆਰਾਗਮਲਾਰਵਿਚ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧ ਸਉਮਨਹਸਤੀਘਿ
ਉਗੁੜ੍ਹਖਾਵੈਪੰਜਿਸੈਦਾਣਾਖਾਇ॥ਡਕੈਫੂਕੈਖੇਹਉਡਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇ॥
ਅੰਧੀਫੂਕਮੋਈਦੇਵਾਨੀਖਸਮੇਮਿਟੀਫਿਰਭਾਨੀ॥ਅਧਗਲੋਲੇਲਾਚਿੜੀਕਾਚੁਗ
ਣਗੈਣਾਰਿਨੀਬਿਲਲਾਇ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹਾਚੰਗੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ਸਕ
ਤਾਸੀਹਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ॥ਹੋਇਸਤਾਣਾਘੁਰਿਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗ
ਇਐਪਛੁਤਾਇ॥ਅੰਧਾਕਿਸਨੂੰਬੁਕਸੁਨਾਵੈਖਸਮੈਮੂਲਨਭਾਵੈ॥ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰੇਅਕਤਿਡਾਅਕਨਾਲੀਬਹਿਖਾਇ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁ
ਦਾਇ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਦਿਹਾੜੇਸੁਖਕੀਤੈਦੁਖਹੋਈ॥ਗਲਾਵਾਲੇਹੈਨਘਨੇਛੋ
ਡਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ॥ਜਿਨਤੂੰਰਖਹਿਤਿਨਨੇੜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸ

੪੧੬ ਗਰਤਰਣਾ॥ ੧॥ ਜਦਏਹੁਸਲੋਕਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਾਂਉਸਪਠਾਣਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ
ਦੇਕਦਮਪਕੜਲੀਤੇਅਤੇਅਰਜਕੀਤੀਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸਾਂਤਾਂਜਾਣਿਆਸੀਜੋਗਾ
ਜਬਹਿਸਤਹੈਪਰਏਸਰਾਜਦੇਜੈਸਾਤਾਂਦੂਖਹੀਕੋਈਨਹੀਪਰਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸਾਡੀ
ਖਲਾਸੀਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੈਗੀਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਲੋਕਹੋਰਕਹਿਆ॥ ਰਾਜਮਾ
ਲਰੂਪਜਾਤਿਜੋਬਨਪੰਜੇਠਗਾਇਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾਇ॥
ਠਗਨਠਗਜੇਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੧॥ਜਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸਲੋਕਕਹਿਆਤਾਂਪਠਾਣਸੁਣਕਰਅਤੇਗਲਵਿਚਪਲਾ
ਪਾਇਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਆਇਪਇਆਅਤੇਕਹਿਣੇਲਗਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਵਾਸਤੇਖੁਦਾਇਦੇਮੇਰਾਗੁਨਾਹੁਮਾਫਕਰੀਏਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਜਾਹੁਭਾ
ਈਹੁਣਤੂੰਬਖਸਿਆਹੈਪਰਨੇਕੀਕੇਰਾਹਪਰਚਲੀਤਾਂਪਠਾਣਓਹੁਬਾਬੇਜੀਕਾ
ਮੁਰੀਦਹੋਇਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੀਰਕਰਕੇਜਾਤਾਤਾਂਓਹੁਪਠਾਣਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋ
ਘਰਲੈਗਿਆਂਉਸਨੇਸੇਵਾਟਹਿਲਬਹੁਤਕੀਤੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੌਮਹੀਨੇਓਥੇਰਹੇਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਓਨਾਪਠਾਣਾਉਪਰਦਇਆਲਹੋਇਅਰਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਕਿਛਮੰਗੋ
ਤਾਂਓਨਾਪਠਾਣਾਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਸਾਨੂੰਕੋਈਆਪਨੀਨਿਸਾਨੀਦੇਵੋਜੀਜੋਅਸਾਨੂੰ
ਪੁਤ੍ਰਪੋਤ੍ਰਿਆਤਾਕਰਪਰਤੀਤਰਹੇਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਕ
ੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਵੋਤਾਂਓਨਾਪਠਾਣਾਨੇਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਮੰਨਕੇਹਿੰਦੂਲੋਕਸਦਵਾਏ
ਕੇਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤਈਯਾਰਕਰਵਾਯਾਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਆਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਿਆਇਸਦੇਉਪਰਚਾਦਰਆਣਪਾਵੋਤਾਂਓਨਾਪਠਾਣਾਨੇਬਹੁਤਹੱਛੀਚਾਦਰ
ਕੜਾਹਤੇਆਣਪਾਈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਤਿਨਾਮਕਹਿਕਰਓਨਾਪਠਾਣਾਨੂੰਕਹਿ
ਆਭਾਈਤੁਸੀਸਭਮਿਲਕੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖੋਤਾਂਓਹਨਾਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਕ
ੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਂਚਾਦਰਉਤਾਰੀਤਾਂਓਹੁਚਾਦਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਓਨਾਨੂੰਦੇਦਿਤੀਅਤੇਕੜਾ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਉਪਰਪੰਜਾਲਗਿਆਹੋਇਆਦੇਖਿਆਤਾਂਬਹੁਤੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਪਠਾਣਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈਅਸਾਡਾਬਚਨਏਹਹੀਹੈਜਦਤੁਸੀਆਪਨੀਭਾਵਨੀਨਾਲ-
ਆਕੇਕਿਸੇਕਾਰਜਕੰਮਦੇਪਾਇਆਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੋਗੇਤੇਦੇਂਹੀਪੰਜਾਲਗੇਗਾਤਾਂ
ਤੁਸਾਂਜਾਣਨਾਜੋਏਹੁਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਵਾਣਹੋਇਆਹੈਤਾਂਓਹੁਸਭਪਠਾਣਕਹਿਣੇ
ਲਗੇਵਾਹੁਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਤਾਂਕੋਈਜਾਹਰਪੀਰਹੋਤਾਂਸਾਰੀਓਹੁਧਰਤੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੂੰਲਗੀਆਰਾਧਨਹੁਣਤੀਕਰਉਥੇਏਹੁਨਿਸਾਨੀਹੈਜੋਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਨੂੰਪੰਜਾ

ਲਗਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਵਰਤਦਾਹੈ ਅਤੇਜੇ ਪਜਾਨਲਗੇ ਤਾ ਨਹੀ ਵਰਤਦਾ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹ॥ ੪੧੧

ਅਗੇਸਾਖੀਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਰਾਮ ਰਾਮਕਹੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਸਤਿਰਾਮਜੀ ਆਈਏ ਸੰਤੇ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋ ਆਈਏ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ
ਹੁ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਇਕਪਖੜੀਸ ਸਤਾਇਕਰਕਹਿਣੇਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀਇਕਸਾਡਾਪ੍ਰਸਨ
ਹੈਜੇ ਆਪਕੀਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾਂਹਮ ਪੁਛੈਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਮ
ਜਨੋਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜੋ ਆਵਦੀਹੈ ਸੋਪੁਛੀਏਜੀਓ ਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਕਹਿਆ
ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋਪਾਪਪੁੰਨ ਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਮਾਯਾਕੇ ਵੈਂਞ ਵੰਞ ਪੈਂਦਾਹੈ ਸੋਏਹੁ
ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਦਾਹੈ ਯਾਕਿਸੀ ਕਾਕਰਾਯਾਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕ ਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨਪਾਪ
ਪੁੰਨਉਚਰੈ॥ਮਾਯਾਮਦਮਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਮੁਕਤਿਮਨਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ਤ
ਨਧਨਕਲਤਸਭੁਦੇਖਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਿਨਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਿਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ
ਰੈਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ਧਨਲੋਕਾਤਨਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਖਾਕੂਖਾਕਰਲੈ ਸਭਫੈ
ਲਾ॥ਬਿਨਸਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈਮੈਲਾ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਦੇਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈਰਾਮਜਨੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਜਭੀਕਰੈ ਜੋਗਭੀਕਰੈ ਧਨਸੰਚ ਸੰਚ
ਬਡੇਭਾਰਭਰੈ ਤਾਇਸਕੇ ਸਾਥਕਿਛੁਧਨ ਅਰਮਾਯਾਕੇ ਬਿਲਾਸਨਾਲ ਨਹੀ ਚਲਦੇ
ਅਰਇਸਕਾ ਤਨਜੋਹੈ ਸੋ ਸੁਆਹਕੀ ਢੇਰੀ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇਧਨ ਤਾਂ ਹੋਰਲੋਕ ਪੀਪਿ
ਛੋਲੈਜਾਵੇਗੇ ਕੁਟੰਬਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕੰਮਨਾਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇਧਨ ਹੋਰਨਾਲੋਕਾਨੇਖ
ਧਾ ਅਰਧਨਕੇ ਨਮਿਤਜੋਏਹੁ ਪਾਪਕਰਦਾਸੀ ਸੋਪਾਪ ਤਾਂ ਇਸਕੇਸੰਗਹੀਗਏ ਸੋ
ਉਨਾਪਾਪਾਂਕੇ ਅਗੇ ਪਕੜਿਆ ਅਰਨਰਕਾਨੂੰ ਠੇਹਲਾਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਜੀਕੇ ਨਾਮਬਿਨਾਇਸਕਾਕੋਈ ਬੇਲੀਨਹੀ ਹੋਵਣਾ ਅਤੇਬਿਨਾਸਬਦਇਸਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੀਮੈਲਕਟੀਦੀਨਾਹੀ ਜਬਏਹੁ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਕਮਾਵੇਗਾ ਤਬਇਸਕੀਮੈਲਜਾਇ
ਗੀ ਤਾਂਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੂਨੀਮੇਜਲਦਾਹੈ ਸੋਕਿਤ ਤ੍ਰਾਲਕਰਕੇਨਰਦਾਹੈ ਤੇ ਇਸਨਰਨੇਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਛੁਟੇਗਾ ਸੋਕਿਤਪਕਾਰਕਰਕੇ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਦੀ ਪਉ
ੜੀਆਖੀ॥ ਗੀਤਨਾਦਧੁਨਤਾਲਸਿਕੂਰੇ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੂਰੇ॥ਦੂ
ਜੀਦੁਰਮਤਦਰਦਨਜਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾਪ

੪੧੮ ਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਾ ਸੁਣਹੁਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਨਚਣਹਾਰੇਕਉਤਾਂਗੀਤਨਾ
ਦ ਤਾਲਪਖਵਾਜ ਬਜਾਈਦੇਤਾਓਹੁਪਰਾਣੀ ਓਨਾਬਜੰੜ੍ਹਾਕਰਕੇ ਨਚਦਾਹੈ ਅਰਏਹੁਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਜੋ ਜੂਨੀਮੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾਹੈ ਸੋਕਿਉਕਰਪੜ੍ਹਦਾਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾਜੋ
ਇਨਾਬਜੰੜ੍ਹਾਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀਜੂਨੀਮੈਨਚਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਰੰਗਬਾਰਬਿਨਸਤਾਹੈ ਅਤੇਬਾ
ਰੰਬਾਰਉਪਜਤਾਹੈ ਅਰ ਅੱਬਕਾਵਿਛੜਿਆਹੋਇਆ ਬਹੁੜਿਮਿਲਨਾਕਠਨਹੈ ਅਰ
ਇਕਇਕ ਜੀਆਕੀਆ ਆਰਜਾ ਸੈਕੜੇਬਰਸਾਦੀਯਾ ਜੂਨਾਹੈਨ ਸੋਤਿਸਵਿਖੇਭ੍ਰਮ
ਮਤਾਹੈ ਜੈਸੇਲਾਖਾਹੀ ਬਰਸ ਇਕਪਬਰਕੀ ਜੂਨਹੈ ਸੋਸੁਣਹੁਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦਲੋ
ਕੋਪਬਰਕੀਜੂਨਤਬਹੀਕਟੀਐਗੀਜਬਧਰਤੀ ਸੰਪੂਰਣਪਰਲੈਹੋਜਾਵੈਗੀ ਜੋਇਤ
ਨਾਇਸਜਨਮਕਾਵਿਛੜਿਆਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਰਜਾਇਪੈਂਦਾਹੈ ਪਰਏਹੁਜੋਪ੍ਰਾਣੀ-
ਵਿਛੜਿਆਹੈਸੋ ਇਸਨੂੰਦੂਜੇਭਾਉ ਨੇਵਿਛੋੜਿਆਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁਦੁਰਮਤਿਇਸਪ੍ਰਾਣੀ
ਨੇਵਡਾਰੋਗੁਹੈ ਲਗਾਹੋਇਆਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਿ
ਵੇਂ ਇਸਕੀ ਦੁਰਮਤਕਾਰੋਗ ਭੀ ਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ
ਹੇਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਇਸਰੋਗਕਾ ਦਾਰੂਨਾਮਹੈ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਜਦਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਗੁਣਗਾ
ਵੈ ਤਾਏਹੁਰੋਗਜਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਬੈਸਨੋਕਹਾਉਦੇਹੈ
ਨ ਇਕਤਪਸੀਹੈਨ ਇਕਪੰਡਤਹੈਨ ਇਕਗੁਣੀਹੈਨ ਇਕਜੈਨਮਾਰਗ ਕਹਾਵਦੇਹੈਨਏ
ਨਾਵਿਚੋਂ ਉਤਮਕੌਣਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੈਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕਗਲਮਾ
ਲਾ॥ਅੰਤਰਕ੍ਰੋਧਪੜਹਿਨਟਸਾਲਾ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਮਾਇਆਮਦਪੀਆ॥ਬਿਨਗੁਰਭ-
ਗਤਨਾਹੀਸੁਖਥੀਆ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਾ-
ਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁ ਸਭਨਟਾਵਿਦਿਆਹੈ ਅਗਜਿਸਤਰਾਨਟੂਆਸਭਸਾਂਗਕਰਦਾਹੈ
ਸੋਤੈਸੇਹੀ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਜਿਉ ਏਹੁਧੋਤੀਆਪਹਿਰਨੀਆ ਅਰਮਾਲਾਪਾਵਣੀਯਾਤਿ
ਲਕਲਗਾਵਣਾ ਏਹੁਵੈਸਨੋਕਾ ਸਾਂਗਹੈ ਨਟਕੀਨਿਆਈ ਅਰਜਦਤਾਈ ਇਸਦੇ ਅੰਦ
ਰ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਮਾਯਾ ਰਹਿੰਦੀਆਹੈਨ ਭਾਂਕਿਆਹੋਇਆਜੋਬਾ
ਹਰੋ ਵੈਸਨੋਕਾਸਾਂਗ ਕਰਿਆ ਅਗਬਿਨਾਸ਼ੀਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤਿਆ ਓਹਭਗ
ਤਨਾਹੀ ਹੋਇਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆ ਅਬ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਮੈਂ ਜੋਗੁ
ਰਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਨਾਮਸਿਖਕਰਗੁਰਾਂਕੇਬਚਨਾਪਰ ਚਲ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਅਤੇਗੁਰਾਂ
ਤੇਮੂਹਿਫੇਰ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਸੋਹੇਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਜੀਵਾਂਕੀ ਕਿਆਗਤਿਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇਅਗਲੀਪਉੜੀਆਖੀ ॥ ਸੂਕਰਸੁਆਨਗਰਧਭਮੰਜਾਰਾ॥ਪਸੂਮ

ਛੇਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ॥ਗੁਰਤੇਮੁਹਿਫੇਰੇਤਿਨੇਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਮਰਆਈ ੪੧੯
ਐਜਾਈਐ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨ
ਹੁ ਗੁਰਤੇਜੋ ਮੁਹਿਫੇਰਦੇਹਨਸੋ ਸੂਕਰਕੇਜਨਮਅਰ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਕੇ ਜਨਮ ਅਤੇਕਾਊਕੇ
ਜਨਮਆਵੈਗੇ ਔਰ ਪਸੂਕੇ ਜਨਮਕੀ ਗਿਣਤੀਹੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਰ ਪ੍ਰੇਤਾਕੇ ਜਨਮ ਓਇ
ਆਵੈਂਗੇ ਸੋ ਤਿਨਾਜੂਨਾਕੇਵਿਖੇ ਓਇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਫੇਰੀਅਹਿਗੇ ਅਰ ਜੋਕੋਈ ਗੁਰਾਂਤੇ ਬੇਮੁਖ
ਹੋਦੇਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾ ਕਉ ਏਹੁਜੂਨਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਨਗੀਆ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁ
ਜੂਨਾਂਜੋਹੈਨਸੋ ਸਰਬ ਜੂਨਾਂਵਿਖੇਨਿਖਿਧਜੂਨਾਂਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇਕਹਿ
ਆਹੇ ਗੁਰੂਜੀਜੋਗੁਰਾਨੂੰਮਿਲਕਰ ਸਨਮੁਖਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੋਤਿਨਕਉ ਕੇਹੜਾ ਫਲ
ਲਾਗੇਗਾਜੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਲਹੇਪਦਾ
ਰਥ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਪੂਛਨਹੋਇ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮਸੀਝੈ
ਦਰਸੋਇ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜ
ਨੋਜੋਕੋਈ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸਕਾ ਏਹੁ ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ ਅਰ ਨਾ
ਮਰਤਨ ਜੋ ਪਦਾਰਥਹੈ ਸੋਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀਨੂੰ ਹਥਆਵੈਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਕਿ
ਰਪਾਕਰਕੇ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਦੇ ਹਿਰਦੈਸੇ ਨਾਮਕਦੀ ਵਿਸਰੇਗਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਰ ਸਚੇ ਖੰਡਿਮੈਂ
ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਪੂਛਨਾਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਤੂੰਕੌਨਹੈਂ ਅਤੇ ਕਿਥੋਜਾਂਦਾਹੈ ਓਹੁ ਸਿਖਆਦਰ ਭਾ
ਉਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇਂ ਵੜਨੀਅਨਗੇ ਅਗੇਸਚੇਕੀ ਦਰਗਾਹਮੈਂ ਜੋਸਰ-
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਦੀਬਾਣਹੈ ਤਿਸਦ੍ਵਾਰ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੈਗੀ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਸ
ਚੀਦਰਗਾਹਮੈ ਸੋਈ ਸਿਝਨਗੇ ਜਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀਹੈ ਨਹੀਤਾਂ
ਹੋਰ ਐਵੇਹੀ ਪਏ ਫਿਰਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ
ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੋ ਕੈਜਾਣੈ ਸੋਕਿਸਤਰਾਜਾਣੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਤਿਕਉਜਾਣੈ॥ਰਹੈਰਜਾਈਹੁਕਮਪਛਾਣੈ
ਹੁਕਮਪਛਾਣਸਚੈਦਰਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਸਬਦਭਇਨਾਸਾ॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕਉਜਾਣੈ
ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਨੂੰ ਮਿਲੈ ਅਰ ਦੁਖਸੁਖਕੋ ਸਮਕਰਜਾਣੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਸਚੇਕਾ
ਮਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਗ੍ਰਿ
ਸਤੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤਾਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੋਕਿਉਕਰਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਰਹੈਅਤੀਤਿਜਾਣੈਸਭਤਿਸਕਾ॥ਤਨਮਨਅਰਪੈਹੈਇਹੁਜਿ

ਸਕਾ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰੈ ਸਾਚ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਖੇ ਇਉਂ ਰਹੈ ਕਿਸੀ ਨਗ੍ਰੀ ਮੈ ਕੋਈ ਅਤੀਤਿ ਆਲਸੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਿਉਂ ਓਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਗ੍ਰੀ ਵਿਖੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੀ ਮੇਰਾ ਏਥੇ ਹੈ ਏਹੁ ਘਰ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਸਭ ਪਰਾਏ ਹੈਨ ਏਹੁ ਨਗ੍ਰੀ ਭੀ ਪਰਾਈ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਨਿਰਾਸ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨੀਮਤ ਕਰਕੈ ਟੂਕੜ੍ਹਾ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਏਵੈਂ ਹੀ ਬਿਹਾਇ ਜਾਵੈਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਜੀ ਕਿਉ ਓਹ ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੀਤਿ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਗਰੀ ਮੈ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਭੀ ਜਾਣੈ ਤਾ ਓਹੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤ-ਵਿਖੇ ਭਗਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਰਬੰਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਕਰ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਨਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ ਹਮਰੇ ਕੋ ਭੀ ਤੁਮ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਲੇਵਹੁ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਭੀ ਤੁਮ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੋ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਓਹ ਪਰਮਗਤੀ ਪਾਵਤੇ ਭਏ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਏਕ ਹਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿਆ ਦੇਖਨ ਜੁ ਇਕ ਹਰਨ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀ ਆਰੇ ਨਜੀਕ ਜਾਇ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਖਾਵਨ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤੀ ਕੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਵਹਾ ਫਾਹੀ ਲਗਾਇ ਰਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਨ ਨੇ ਦੇਖੀ ਨਹੀ ਸੀ ਓਹੁ ਫਾਹੀ ਤਾਂ ਹਰਨ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਖੇਤੀ ਮੈ ਜਾਇ ਵੜ੍ਹਿਆ ਚਰੇ ਲਤਾਂ ਹਰਨ ਦੀਆ ਉਸ ਫਾਹੀ ਮੈਂ ਫਸ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹਰਨ ਨੂੰ ਆਇ ਕੇ ਪਕੜ ਲੀਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਘਰ ਆਇ ਗਏ ਜੈਸਾ ਕੁ ਖੇਤੀ ਕੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹਰਨ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਹਰਨ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਏਹੁ ਹਰਨ ਤਾਂਹੀ ਫਾਹੀ ਫਬਾ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਭੁਲਾਇ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਪਰ ਜੋ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਖੇ

ਤ ਨਾਂਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰਕੌਣਫਹਾਉਂਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣਮੇਰੇਮਨਾ ਜਿਉਂਇਸਹਰਨਨੂੰਦੇ ੪੨੧
ਖਵਾਹੈ ਤਿਵੇਂਤੂੰਭੀ ਇਕਦਿਨਮਰਜਾਵੇਂਗਾ ਇਸਪਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੇਇਕਸਬਦ
ਕਹਿਆ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ ਘਰ ੩ ਤੂੰ ਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ ਕੀਵਾ
ੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮਾ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮਾ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾ
ਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਿਰੀਬਿਜੁਲਜਿ
ਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਕਿਉਤੁਧੈਵਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕ
ਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਹੇਮੇਰਿਆਮਨਾਕਾਲਿਆਹਰਣਾ ਤੂੰਹੀਹੈਂ ਸੋਤੂੰ ਸੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰਕਹਿੰਦਾਹਾਂ
ਏਹੁਜੋਕੁਛਤੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਜੀ ਨੇ ਮਨਾਹ ਕੀਤਾਹੈ ਸੋਤੂੰਮਤਖਾਵਹਿ ਅਤੇਜੋਕੁਛਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਜੀ ਖਾਵਣਾਕਹਿਆਹੈ ਸੋਤੂੰਖਾਹੁ ਜੇਓਹੁ ਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਤੇਰਾਬੁਰਾਭੀਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾਜੋਕੁਛਪਰਮੇਸਰਨੈਮਨਾਹਕੀਤਾਹੈ ਸੋਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂਫਾਹੀ
ਮੈਂਪੜੇਂਗਾ ਇਸਹਰਨਕੀਨਿਆਈ ਇਕਦਿਨਤੂੰਜਮਕੇਵਸਪੜੇਂਗਾ ਜਿਉਂਹਰਨਫਾ
ਧਕਦੇਵਸਪਾਇਆਹੈ ਸੁਣਮੇਰੇਮਨਮੈਂ ਤੈਨੂੰਕਹਿਨਾਹਾਂ ਸੋਤੂੰਸੁਣਲੇਹੁ ਜੇਤੂੰਬਿਖ
ਫਲਖਾਵੇਂਗਾ ਸੋਅੰਤਕੇਸਮੇ ਤੇਰੇਗਲੇਫਾਹੀਪੜੇਗੀ ਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਪ
ਛੋਤਾਵੇਂਗਾ ਨਰਕਕੀਲਾਟਿਤੈਨੂੰਜਲਾਵੈਗੀ ਤਬਤੂੰਬਹੁਤਦੁਖੀਹੋਵੇਂਗਾ ਅਤੇਓਥੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਬਿਨਾਤੇਰਾਕੋਈ ਹੋਰਸਹਾਈਨਹੀ ਹੇਰੇ ਮੇਰੇਮਨਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ
ਨਾਮਆਰਾਧ ਜਿਸਕੇਸਿਮਰਨੇਤੇ ਤੂੰਜਮਕੇ ਡੰਡਤੇ ਬਚੈਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹੁਬਾਤਕ
ਹਿਕਰਉਸਜਗਾਥੀਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਅਗੇਗਏਤਾਇਕਤਲਾਉ ਜਲਦਾਭਰਿਆ
ਹੋਇਆਸੀ ਤਿਸਮੈਂ ਕਮਲਫੂਲੇਹੂਏਹੈਂ ਭਉਰ ਬਾਸਨਾਲੈਦਾਫਿਰਦਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਓਥੇਬੈਠਗਏ ਲਗੇਤਮਾਸਾਦੇਖਣਭਵਰੇਕਾ ਤਾਂਓਹ ਭਵਰਾਕਮਲਾਂਕੀ
ਬਾਸਨਾਲੈਂਦਾਲੈਂਦਾ ਇਕਕਮਲਪਰਬੈਠਗਿਆ ਇਤਨੇਮੇ ਸੂਰਜਭਗਵਾਨਅਸ
ਤਹੋਇਆ ਅਰਓਹੁਕਮਲਮੂੰਦਿਆਗਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁਦੇਖਕੇਗੁਰੂਜੀਭੀ ਆਪਨੇ
ਮਨਨੂੰਤਗਦਿਖਾਵਤੇਹੈਂ ਆਪਨੇਆਤਮੇਨਾਲਬਾਣੀਬੋਲੀ॥ ਭਵਰਾਫੂਲਭਵ
ਤਿਆਦੁਖਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮਾ॥ਮੈਗੁਰਪੂਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਵੀਚਾਰੀਰਾਮਾ॥ਬਿ
ਚਾਰਸਤਿਗੁਰਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇ
ਲਤਾਵਣਤਾਤਓ॥ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਇਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕ
ਹੈਨਾਨਕਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੪੨੨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਹੇ ਮੇਰੇਮਨ ਦੇਖਿਆ ਤੈਂਨੇ ਭਵਰਕਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਵਾਸਨਾਕੇ ਲੋਭਕਰਕੇਕ
ਮਲ ਵਿਚ ਓਹੁ ਭਵਰਾ ਮਰਗਿਆਹੈ ਤਿਉਂ ਤੂੰ ਭੀ ਇਸ ਮਾਯਾ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਉਸ ਭਵਰਕੀ
ਨਿਆਈ ਮਾਯਾ ਵਿਚ ਪਚ ਜਾਵੇਂਗਾ ਮਾਯਾ ਕੇ ਰੰਗ ਰਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਤੇ
ਰੇ ਨਾਲ ਅਗੈ ਚਲਨਗੇ ਉਨਾ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜਾਇ ਤੁਝ ਕਉ ਅਗੈ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸ ਮਾਯਾ ਦੀ
ਪ੍ਰੀਤ ਭਉਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮਾਰ ਲੇਵੈਗੀ ਜਿਉਂ ਕਮਲ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਭਵਰਾ ਲੈਂਦਾ
ਕ ਸੂਰਜ ਕੇ ਅਸਤ ਹੋਇਆ ਕਮਲ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਮਰਗਿਆ ਤਿਉਂ ਤੂੰ ਭੀ ਮਾਯਾ ਦੀ
ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਪਚ ਜਾਵੈਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤੇਲ ਤਪਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਛ ਸਾਲਣ ਪਾ
ਇਕੇ ਤਲ ਲਈਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਿਉਂ ਤੂੰ ਭੀ ਅਗਨ ਮੈ ਪਾਇਕਰ ਜਲਾਈਏਗਾ ਅ
ਰ ਜਿਉਂ ਬੈਤਾਲ ਸਿਰੋ ਸਿਰ ਮਾਰੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਵੈਂ ਬੈਤਾਲ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇਰੀ ਸੂਰਤ ਹੋਵੈਗੀ
ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸਮਝ ਦੇਖ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਮੋਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੋਹ ਕਰ ਹੋਰ ਮੋਹ ਸਭ ਤੂੰ ਛੋੜ ਦੇਹ ਹੋਰਸ ਮੋਹ ਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਾਉ ਨਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਮੋਹ ਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਾਉ ਹੈ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਕਰ ਇਕ ਦਰਿਆਉ ਕੇ
ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਇਕ ਝੀਵਰ ਓਥੇ ਜਾਲ ਲੈਕਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸ ਝੀ
ਵਰ ਨੇ ਵਹਾ ਬੈਠਕਰ ਜਾਲ ਰਾਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਰਿਆਉ ਮੈ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਜਾਲ ਕੇ ਅਤੇ
ਓਥੋ ਮਛੀਆ ਝੀਵਰ ਲੈਕਰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖਕਰ ਬ
ਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਕੇ ਘਰ ਆਏ ਅਰ ਕਹਿਨੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਥੇ ਏਹੁ ਮਛੀ
ਆਹੈਂ ਸਨ ਅਸਗਾਹ ਜਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਏਹੁ ਝੀਵਰ ਸੀ ਤਿਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾ
ਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਦੇ ਹੈਨ॥ ਮੇਰੈ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿ
ਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ॥ ਮ
ਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਭਰ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲ ਬਧਕ ਪਾਇਆ॥ ਸੰਸਾਰ ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਮੀਠਾ-
ਅੰਤਿ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਭਗਤਿ ਕਰ ਚਿਤ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿ-
ਆ॥ ਸਚ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅ
ਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਮੇਰਿਆ ਮਨਾ ਦੇਖਿਆ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਸਤਵੇਂ ਪਤਾਲੇ ਮ
ਛੀ ਨੂੰ ਝੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ ਪਾਇਕਰ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਲੈ ਗਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਮ ਮਾ
ਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਤੂੰ ਏਥੇ ਪਰਦੇਸੀ ਵਿਚਾਰਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਏਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਆਵਣਾ ਇਸ ਮਛੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੈ
ਨੂੰ ਜਮ ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮ੍ਰ ਲੈ

ਜਿਉ ਅਚੇਤ ਹੋਏ ਹੋਈ ਮਛੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਖੁਸੀ ਸੋ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਫੇਧਕ ਨੇ ਜਾਲ- ੪੨੩
ਵਿਚ ਫਹਾਇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਿਰਲਾਪ ਲਗੀ ਕਰਨ ਤਿਉ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੈਨੂੰ ਮਾਯਾ ਮੇ-
ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਜਬ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਆ ਜਾਵੈਗਾ
ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਮਛੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭਰਮ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਅਗੇ ਹੀ
ਇਸ ਮਾਯਾ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਦੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਾਹ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਓਥੇ ਜਾਇ ਖ-
ੜੋ ਹੋਇ ਨਦੀ ਦਾਹਿਨੇ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਵਾਹ ਬਾਵੀਂ ਤਰਫ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇ-
ਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਪਾਣੀ ਇਕਠਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ
ਨਦੀ ਦਾਹਿਨੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹ ਬਾਵੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹੁ ਵਿਛੁੜ ਚਲੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਤੇ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਮੇਲੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਏਹੁ ਮਿਲਨਗੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਡਰਗਏ ਅਰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਮਨਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਏਹੁ ਗਤਿ ਇ-
ਕਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭੀ ਐਸੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਨਦੀ ਕਾ ਵਾਹਾ ਵਿਛੜਿਆ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ। ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇ-
ਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ॥ ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾ-
ਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਪਚ-
ਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ॥
ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ-
ਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਏਹ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਨਦੀ ਅਤੇ ਵਾਹਾ ਵਿਛੁ-
ੜ ਚਲਿਆ ਹੈ ਸੁ ਹੁਣ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਏਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲੈ-
ਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਹੁਣ ਵਿਛੁੜ ਤਾ ਚਲਿਆ ਹੀ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਨੂੰ ਮਿਲ ਲੈ ਨਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਕਦ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੈਂ-
ਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਇ ਦੇਵੈਗਾ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਏਹੁ ਹੀ
ਹੁੰਦਾ ਆਯਾ ਹੈ ਹੇ ਮਨਾ ਜੋ ਕੁਛੁ ਮਿਠਾ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮ੍ਰ-
ਤ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਬਿਖ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਪੂਰਨ ਜੋਗ ਧਿਆਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਤਬ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ ਜਾਂ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲੈਂਗਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਿਖੇ ਸਹਿਜ ਕਾ

੪੨੪ ਸਿਮਰਨਉਪਜੈਗਾ ਅਰਜਿਨਾਨੈਗੁਰੂਨਹੀਪਾਇਆ ਅਤੇਹਰਿਸਿਮਰਨਕਾਰਸ
ਨਹੀਆਯਾ ਸੋਮਾਨੁਖਅਤਮੂਰਖਮੁਗਧਹੈਨ ਅਰੇਤਮਾਯਾਕੇਮੋਹਮੇਂਪਰਮੂਏ
ਹੈਨ ਸੋਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਕੋ ਜਾਵੈਂਗੇ ਅਰਭਰਮਕੇ ਮੋਹਮੈਂ ਪਰੈਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਮਿਥ
ਯਾਵਸਤਕੋਪਕੜ੍ਰਹੇਹੈਨ ਅਰ ਸਦਾਭਗਤ ਜਸ ਕੀਰਤਨਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨਦਯ
ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨਕੇਹਿਰਦੈ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਹਾਇ
ਹਾਇਕਰਕੇਰੋਵਨਗੇ ਪਰਹੇਮੇਰੇਮਨ ਅਬਤੂੰ ਨਾਮਸਿਮਰਲੈ ਜਿਸਕਰਕੇਤੂੰ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਨੂੰਮਿਲੈਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਸਭਸੰਗਤਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇਅ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰਨਾਲ

ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲਕਰਦੇਕਰਦੇ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕਸ ਬੁਢੀਦੇਘ
ਰ ਜਾਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸਸਹਿਰ ਵਿਖੇਂ ਇਕਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਜਿਸਰਾਤ ਚੰਦ੍ਰਚੜ੍ਹੈ ਉਸ
ਦਿਨ ਉਸਫਕੀਰ ਕੇ ਬਡੀਹਜੂਮ ਇਕਠੀਹੋਂਦੀਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਜਰਤੇ ਨਿਆਮਤ
ਲਿਆਵਦੇਸੇ ਨਿਗਾਰੇ ਨੌਬਤਾਂ ਵਜਦੀਆਸਾਨਿ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਵਡਾਮੇਲਲਗਦਾ
ਸੀ ਜੇਕੋਈ ਪੁਛੇ ਜੋ ਅਜ ਇਸਦੇ ਕਿਆਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਜੋ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਆਖ
ਦਾਹੈ ਜੋ ਚੰਦ ਰਾਤਨੂੰ ਮੇਰੇਘਰ ਸਹੁਆਵਦਾਹੈ ਫੁਲਾਂਦੀ ਸੇਜਵਛਾਵਦਾਹੈ ਰਾਤਸ
ਗੀ ਬੈਠਾਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਂਦਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇਨੂੰ ਆਪਨ
ਦੀਦਾਰ ਦੇਂਦਾਹੈ ਐਸੀਰਹਿਤ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾਹੈਸੀ ਜਾਂ ਇਕਪਖੜ੍ਹੀ ਦਿਨਰਹਿ
ਆ ਤਾਂ ਸਹਿਰਵਿਚ ਬਡਾਸੋਰ ਮਚਿਆ ਉਸਦਿਨ ਚੰਦ ਰਾਤਸੀ ਤਾਂ ਉਸਬੁਢੀਮਾ
ਈਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਿਆਗੁ
ਰੂਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਆਰਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਈਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੀਪਾ
ਇਲਵਾਂਗੇ ਪਰਸਹਿਰਵਿਚ ਧੂਮਕੇਹੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇ
ਥੇ ਇਕ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਆਖਦਾਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇਘਰ ਚੰ
ਦ ਰਾਤਨੂੰ ਸਹੁ ਆਵਦਾਹੈ ਸੋ ਅਜ ਉਸਦੇ ਬਡੀਸਾਦੀਹੋਰਹੀਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਭੀ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਚਲੀਏ ਅਤੇਸਹੁ
ਸੁਹਾਗਣਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਭੀ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੋਹੋ
ਇ ਅਗੇ ਵਡੀਹਜੂਮ ਖੜੀਹੈ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਜਾਵਣੇ ਦੇਂਦੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ
ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰਵਾਸਤੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂਨੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਵਨਨਾ ਦੀਯ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੋ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਤੁ ੪੨੫
ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਖੜੋਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ
ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੇ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਆਏ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਅਜ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ
ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਓਹ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਜ ਮੈਂ ਦੀਦਾਰ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਕਰਦਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਅਜ ਦੀਦਾਰ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਦੇਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਥੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸਭ ਝੂਠਾ ਹੀ ਸਾਂਗ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀ
ਹੋਇਆ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਹਰ ਥਾਂ ਕੇ ਅੰਦਰ ਸਹੁ
ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਚਲ ਕਰ ਬੈਠ
ਗਏ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਵਡੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਆਪ
ਸ ਵਿਚ ਲੜ ਮੁਏ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਬੈਠ ਕਾ ਉਠਾਇ ਕਰ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਿਗਾਰੇ ਲੈ ਗਿਆ
ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਲਗਣੋ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਬੋਲ ਉਠੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਝੂਠਾ
ਹੈ ਝੂਠ ਕਾ ਸਾਂਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਲਾਵੇ ਨਾਹੀ ਜਾ ਮਹੀਨਾ ਗੁ
ਜਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਆਏ ਤੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਫੇਰ ਉਸ ਮਾਈ ਦੇ ਘ
ਰ ਆਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਓਸੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੁਢੀਏ ਅਜ ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੇ ਜਾਣੇ ਓਹ ਫਕੀਰ ਝੂਠਾ ਸਾਂਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠਾ ਹੀ ਹੋ
ਇਗਿਆ ਹੈ ਜਾ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਹਿਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚ
ਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਇਕ॰॰॰॰ ਲੂਲਾ ਲਿਗੜਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮਗਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਤੇ ਓਹ ਖਰਾ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਉਸ ਲੂਲੇ ਵਲ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਚੰਗੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਓਹ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹ
ਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਪੁਛੇਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹ
ਥ ਪੈਰ ਚੰਗੇ ਕਿਸ ਤਰਾ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀ
ਰ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ

੪੨੬ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਆ ਕਰੈ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ
ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲੂਲਾ ਫਿਰਦਾ ਕ ਉਸ ਝੂਠੇ ਫਕੀਰ ਪਾਸ ਭੀ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ
ਫਕੀਰ ਨੇ ਭੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਗਲਿ ਸੜ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਲੂਲੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸ ਝੂਠੇ ਫਕੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਭਾਈ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਇਕ ਬੁਢੀ ਦੇ ਪ
ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਓਸ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਮੈ ਰਾਜੀ ਹੂਆ ਹਾਂ ਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਝੂਠਾ ਫ
ਕੀਰ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਿਆ ਅਰ ਕਹਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਭੂਲਾ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ
ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਸੀ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਹੁ ਨੂੰ ਹਰ ਬੁਰਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੀਦਾਰ
ਦਿਤਾ ਕਰ ਅਰ ਅਗਲੇ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਲੀਤਾ ਕਰ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੈਗ
ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸਹੁ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ
ਗਾ ਤਾ ਸਹੁ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ
ਲੈ ਕਰ ਉਸੀ ਟਿਕਾਣੇ ਆਇ ਅਰ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਲੂਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਫਿਰੈ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ
ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਲੋਕ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਦੀ ਉਸਤਤਿ
ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਮੇਲਾ ਲਗਾ ਹੋਵਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਮਿਹਰ ਕਾ
ਸਦਕਾ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਨਜਰ ਨਿਆਜ ਨਿਆਮਤਾ ਲਗੀਆ ਆਵਨ ਅਤੇ ਨਿ
ਗਾਰੇ ਨਉਬਤ ਲਗੇ ਵਜਨ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਘੁੰਘਰੂ ਅਤੇ ਮੌਲੀ ਦੇ ਅਟੇ ਰਖਦੇ ਹਨ ਸੋ ਉਸ ਸਹੁ ਸੁ
ਹਾਗਣ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੈ ਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਓਥੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ
।ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਜਲਿ ਨਾ
ਵਹਿ ।ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ।ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ
ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ।ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰ
ਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ।ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕ
ਟਿ ਜਾਵਹਿ ।ਜਾਂ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ।ਜਾਂ
ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ।ਨਾਨਕ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰ
ਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲਗਾ ਤੁਰਿਆ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ ੪੨੧
ਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕਰਾਂ ਯਾ ਫਕੀਰੀ ਕਰਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਫੇਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਵੇਗ
ਸੋਈ ਕਰੀਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਫਲਾਨੇ ਗਿਰਾਉ
ਵਿਚ ਅਮਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਸਾਡਾ ਲਿਖਿਆ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਉ ਛਕੀ ਜਬ ਇਸ ਲਿਖੇ ਮੂਜਬ ਲੈ ਲਵੀ ਜਾਂ ਤੂੰ ਫੇਰ ਉਥੇ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈ
ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਸੇਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਲਿਖਿਆ ਲੈਕ
ਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਦ ਓਹੁ ਗਿਰਾਉ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗਿਰਾਉ ਦੇ ਬਾਹਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਵ
ਸਕੀਨ ਪਾਸੋਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਪਤਾ ਪੁਛ ਕਰ ਘਰ ਦਾ ਉਸ ਪਤੇ ਮੂਜਬ
ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਠ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੁਖ ਆਨੰਦ
ਪੁਛੀ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾਯਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸ
ਨ ਹੋਇਆ ਆਪਨੀ ਸਿਖਨੀ ਨਾਲ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀ ਗਿਹਸਤੀ ਸਿ
ਖ ਦੀ ਅਤੇ ਘਰੋਂ ਬੜਾ ਨਿਰਧਨ ਸੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜੁੜੇ ਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੁੜੇ
ਤਾ ਦਿਨੇ ਨਾ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕਾ ਇਕ ਹਜਾਰ ਰੁਪਈਯਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਿਖ ਨੂੰ
ਦੇਵਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਖ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮਨਾਵਾਂ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਵੇਂ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਉ ਕਰੀ ਜਬ ਰੁਪਯਾ ਕੀ
ਨਿਸਾ ਪਹਿਲੇ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਗਿਹਸਤੀ ਸਿਖ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਯਾ ਤਾ ਹੁਕਮਨਾਵੇਂ ਵਾ
ਲੇ ਸਿਖ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਓਨਾ ਦਾ ਹਾਲ ਦੇਖ ਕਰ ਹੇ ਭਾਈ ਇਨਾ ਨੇ ਦਮ ਕਿਥੋਂ
ਦੇਵਣੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੀ ਖਰੀ ਭੀੜੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋ ਤ੍ਰੈ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ
ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਸਾਸ ਭੀ ਓਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਭੀ
ਓਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਧਰ ਆਉ ਤਾਂ ਗਿਹਸਤੀ ਸਿਖ ਉਸ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਪਾਸ ਗਇਆ ਓਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਅਗੇ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਅ
ਗੇ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਅਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮੈਨੂੰ
ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਿਆਹ ਲੈ ਜਾਹ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਛ ਹੋਰ ਭੀ ਲੇਹੁ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਛ ਨਹੀ ਚਾਹਿ

੪੨੮ ਦਾ ਤਾਂ ਅਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਲੈਕੇ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਹੁਕਮਨਾਵੇਂ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰ
ਜਾਹਾ ਰੁਪਯਾ ਸਿਖ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਧੰ
ਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਕੇ ਸਿਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਫੇਰ
ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਉਦਿਆਨ ਇਕ ਫਕੀਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਆਨਕੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਪਾਸ ਛਾਇਆ ਮੈ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਜਾਂ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਸਾਫ
ਰ ਆਯਾ ਉਸਨੇ ਇਕ ਪੂੜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਦੁਸਾਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਭੇਟਾ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਦੋ ਤਿਨ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਆ
ਯਾ ਉਸਨੇ ਓਹ ਪੂੜਾ ਅਗੋਂ ਚੁਕਲਿਆ ਤੇ ਦੁਸਾਲਾ ਫਕੀਰ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਲਾਹਿ ਲਿਆ ਤੇ ਲੈ
ਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਹੀ ਕਹਿਆ
ਅਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਅਤੇ ਲੈਣੇ
ਵਾਲੇ ਦੋਹਾਂ ਕੇ ਭਾਵ ਏਕਸਾਹੀ ਰਹਿਆ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਕੇ ਉਠ ਚਲਿ
ਆ ਆਵਦਿਆ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਇਕ ਦ੍ਰਖਤ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਉਸ ਦਰਖ
ਤ ਉਪਰ ਦੋਇ ਪੰਛੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਓਹੁ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਰ
ਤ ਭੀ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਗਈਸੀ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਪੰਛਨੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਗੀ ਭ
ਲੀ ਲੋਕੇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੁਸਾਫਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਖ
ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਅਸੀ ਨਰਕ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਛਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਛੀ ਮੈਂ ਅਗ ਲੈ
ਆਂਵਦੀਹਾਂ ਹੋਰ ਤਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ...ਕੁਛ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਬਨ ਪੜਦਾ ਸ਼
ਰਾ ਸਰੀਰ ਹੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਉਡ ਗਈ ਕਿਤੋ ਅਗ ਲੈ ਆਈ ਓਹੁ ਅਗ ਉਸ ਦੇ
ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਕਖ ਆਪਨੇ ਆਲਣੇ ਵਿਚੋ ਕੁਛ ਸਟ ਦਿਤੇ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਅਗ ਬਾ
ਲੀ ਉਸ ਅਗੇ ਚੋਰਾਣੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਕੜੀਆ ਕਖ ਬਾਲੇ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਉਸ ਪੰਛਣੀ ਨੇ ਕਹ
ਥਾ ਮੈਂ ਅਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪੈਂਦੀਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁਨ ਖਾਇ ਲੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੰਛਣੀ ਕਯਾ ਭੁਲੀ ਬਾਤ
ਇਤਨਾ ਸੁਣਤੇ ਹੀ ਪੰਛਣੀ ਬਲਦੀ ਅਗ ਮੈਂ ਜਾਇ ਪਈ ਪਿਛੋ ਪੰਛੀ ਭੀ ਉਸੀ ਅਗ
ਮੈ ਜਾਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਦੋਨੋ ਪੰਛੀ ਭੁਨਕੇ ਖਾਇ ਲੀਏ ਫੇਰ ਸੋਇ ਰਹਿ
ਆ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੇ ਉ
ਨਾ ਪੰਛੀਆ ਜੇਹੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਵੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆ ਸਿਖਾ ਜੇਹੀ ਸਿਖੀ ਹੋਇ-

ਆਂਵਦੀਹੈ ਤਾਂਘਰਵਿਚ ਬੈਠਾਹੀਸਿਖੀਕਮਾਊ ਅਤੇਜੇ ਫਕੀਰਹੋਇਕੇਬਾਹਰਨਿਕਲਿ
ਆਰਹੇ ਅਤੇਫਕੀਰੀਕਰੇਂ ਤਾਂ ਉਸਫਕੀਰ ਜੈਸੀ ਫਕੀਰੀਕਰ ਜੇਹੜਾ ਰਾਹੁਵਿਚਫ
ਕੀਰਦੇਖਆਇਆਹੈਂ ਏਹੁਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਸਿਖਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਅਤੇ ਕਹਨੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੋਨੋ ਗਲਾਂ ਔਖੀਆਹੈਨ ਅਤੇਤੇਰੀਆਤੂਹੈਂ ਜਾਣੈਂਜੀ
ਪਰਜਿਉਂਜਾਣੇ ਤਿਉਂਮੇਰੀਭੀ ਗਤਿ ਕਰੋਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰਕਿਰਤਕਰਕੇ ਸਿਖਾਦੀ ਟਹਿਲਕੀਤਾਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂਤੇਰਾਭੀਭਲਾਹੋਇ
ਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂਉਹ ਸਿਖਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਕੇ ਵਿਦਿਆਹੋਇਗਇਆ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਰਾਜੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਸੈਲਕਰਦੇ ਇਕਦੇਸਵਿਚ ਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਉਥੇਅਗਭੀ ਅਤੇ
ਅੰਨਭੀ ਦੋਨੋ ਵਸਤੂਪੈਦਾਨਹੀ ਹੁੰਦੀਆਸਾਨ ਅਤੇ ਦੁੰਬਿਆਂਦਾਮਾਸ ਉਥੇ ਖਾਂਦ
ਦੇਸੇ ਅਤੇ ਆਏ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਨੂੰਭੀ ਦੇਂਵਦੇਸਾਨ ਦੁੰਬਾਮਾਰਕੇ ਤਿਸਦੇਮਾਸਨੂੰ
ਇਕਪਥਰਹੇਠ ਅਤੇ ਪਥਰਉਤੇ ਰਖਦੇਸਾਨ ਤੇਵਿਚ ਮਾਸਰਖਨ ਸਵਾਪਹਿਰ
ਸੂਰਜਕਾਜਾਪਕਰਨ ਤਾਂਓਹਮਾਸਰਿਝਜਾਵੈ ਤੇਜੇਕੋਈ ਸਾਧਫਕੀਰ ਓਥੇਜਾਇ
ਤਿਸਦੀਸੇਵਾ ਬਹੁਤਕਰਨ ਤੇਮਾਸਖਾਵਣੇਨੂੰਦੇਣ ਤਾਗੁਰੂਜੀਭੀ ਉਸਦੇਸਵਿਚ ਜਾ
ਇਬੈਠੇ ਉਸ ਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰ ਇਕਅਯਾਲਦੁੰਬੇਚਾਰਦਾਸੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਅਯਾਲੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਦੇਪਾਸ ਆਇਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਅਯਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਸੰਤਜੀ ਮੈਂ ਇਕ ਦੁੰਬਾਮਾਰਦਾਹਾਂ
ਤੁਸੀਖਾਵੋ ਨਹੀਤਾਂਦੁੰਬਿਆਂਦਾਖਸਮ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾਤੇ ਕਹਿਗਾ ਤੂੰਅਤੀਤਕੋਭੁਖਾ
ਕਿਉਂਰਖਿਆ ਤੇਇਸ ਮੁਲਕਦੀਰੀਤ ਏਹੋਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਤੀਤਨਜਰੀਆਇਜਾਵੈ ਸੋ
ਈਮਾਸਖੁਲਾਵੈ ਅਤੇ ਏਸਮੁਲਕਵਿਚਅਗਤੇਅੰਨ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂਹੈਨਹੀ ਪੈਦੇਹੀਨ
ਹੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਹੁਣਤੂੰਦੁੰਬਾਮਾਰ ਤਾਂਉਸ ਅਯਾਲਨੇਦੁੰਬਾ
ਮਾਰਿਆ ਇਕਪਥਰਹੇਠਇਕਉਤੇ ਰਖਿਆ ਤੇਵਿਚਮਾਸਰਖਕੇ ਸੂਰਜਕਾਜਾਪ
ਲਗਾਕਰਨ ਤਾਂ ਸਵਾਪਹਿਰਵਿਚਮਾਸਰਿਝਆਯਾ ਅਯਾਲਨੇਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰਕਹਿ
ਆ ਤੁਸੀਏਹੁਮਾਸਖਾਵੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਇਸ ਦੁੰਬੇਦਾ ਖਲੜਾ ਅਤੇ ਹਡੀਆਂ
ਇਕਠੀਆਕਰ ਸੋਕਰਾਇਕਰ ਆਪਨੇਮੁਖੋ ਕਹਾਉਨਦੁੰਬੇ ਚਰ ਇਤਨੇਆਖਨੇਤੇ
ਦੁੰਬਾਚਰਦਾਫਿਰੇ ਅਯਾਲ ਏਹੁਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਅਯਾ
ਲਨੂੰਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਨਗਰਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇਵਡੇਆਦਮੀਨੂੰਬੁਲਾਇਲਿਆਉ ਤੂੰਜਾਇਕੇਕ
ਹੁਤੂਹਾਨੂੰਇਕਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਸੰਤਬੁਲਾਇੰਦਾਹੈ ਅਗਤੇ ਅੰਨਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ

੪੩੦ ਨੂੰਦੇਵਦਾਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਅਯਾਲੀ ਸਹਿਰਵਿਚਗਇਆ ਇਕ ਵਡਾ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਸੀ ਤਿਸਨੂੰਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ੧ ਅਤੀਤ ਬੁਲਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਵਹੁਗੁ
ਰੂ ਪਾਸੋ ਅਗਤੇ ਅੰਨਿ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਲੈਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਓਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ
ਟੁਰਿਆ ਤਾਂ ਆਇਕੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਸਾਈਂ ਲੋਕ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਰਬਤ ਮਹਾਪੁਰ
ਖੁਹੈ ਓਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਛ-
ਅਨਾਜ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀ
ਹੋਦਾ ਪਰ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਪਾਸੋ ਉਠਕਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ
ਇਸ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕ ਸੰਤ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਅਗ ਅਤੇ ਅੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਾਸੋ ਲੈ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਲੈ ਆ
ਉ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਏਕ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਨੀ ਗ
ਹਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭ ਸਿਖ ਹੋਏ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਥੋੜਾ ਅੰਨ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਵਿ
ਚੋ ਇਕ ਸੇਰ ਭਰ ਅੰਨ ਨਿਕਲਿਆ ਸੋ ਓਹ ਲੈ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਹੁ ਅੰਨ ਉਸ ਧ
ਰਤੀ ਵਿਚ ਬੀਜਣ ਨੂੰ ਕਹਾ ਤਾ ਓਨਾ ਲੋਕਾ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾ
ਲ ਓਹੁ ਅੰਨ ਉਗਿਆ ਤਾ ਓਨਾ ਨੇ ਗਾਹਿਆ ਤੇ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨ
ਲੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਥਰ ਨੂੰ ਝਾੜਕੇ ਅਗ ਨਿਕਾਲੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਅਗ ਤੇ ਅਨਾਜ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਓਹਨਾ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾ ਨੂੰ
ਸਿਖੀ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ-
ਲਗੇ ਤੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਨੂੰ ਅੰਨ ਬੀਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸਮੇਸਿ
ਰ ਅੰਨ ਬੀਜਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰ ਕੇ
ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ
ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੋਕ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੇ ਭਏ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਸਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਰਹੇ ਤਾ ਫੇਰ ਚਰਪਾਤੇ ਹੀ ਉਸ ਅਸਥ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਟੰਤ ਦੇਸ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਇਕ ਨਗਰੀ
ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਆਇ ਕਰ ਕਰੇ ਸੋਈ ਮਹਾ ਕ

ਜਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇਂ ਦਰਸਨ ਛਡ ਨ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੀ ਗਲਾਟੂ ੪੩੧
ਰੀਆਂ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਹੀ ਬਾਤਾ ਕਰਨ ਲੋਕ ਕਿ ਏਥੇ ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖ ਆਯਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾ
ਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਬਡਾ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਓਥੋ ਦੇ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਯਾ ਅਰ ਭਲੀਆ ੨ ਵਸਤੂਆਰੇ
ਆਣ ਰਖੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ ਦੀ ਕਿਆ ਰੀਤ ਸੀ ਜੁ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪੁਸਾਕ ਖੋਦੇ ਅ
ਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਕੀਸੀ ਜੋ ਜਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰ
ਜਾ ਏਹੁ ਸਭ ਵਸਤੂ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਜਾ
ਇਕੇ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਵਸਤੂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕ
ਰ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੇਰ ਦੋਨੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਇਸ ਹਮਾਰੇ
ਦੇਸ ਵਿਚ ਆਪ ਦਾ ਚਰਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਕਈ ਜਨਮਾ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹੈ ਹੇ ਸੰਤ-
ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਬਹੁੰਤ ਭੁਲਾ ਭਇਆ ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਕੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਮ ਸੰਤ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਤੇ ਹੈਂ ਮੈਂ ਆਪ ਕੀ ਸਰਣ ਆਯਾ ਹੋ ਤੇ ਆਪ ਕਾ ਆਵਣਾ ਏਥੇ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾ
ਡੇ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਦਇਆ ਆਈ
ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਰਾਜਾ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਾਵਲ
ਤੇ ਇਕ ਪਸਮ ਏਹੁ ਦੋਇ ਵਸਤੂ ਮੇਰੇ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋਂਦੀ ਆ ਹੈ ਨ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਅੰਨ ਭੀ ਏਥੇ ਹੋਯਾ ਕਰਨ ਏਹੁ ਵਰ ਆਪ ਦੀਜੀਏ ਜੋ ਕਪ
ੜਾ ਭੀ ਹੋਯਾ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿ ਨਿੰਮ੍ਰ ਹੋਇਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਾਤੇ ਕੇ ਸੁਖਦਾ
ਈ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅੰਨ
ਤੇਰੇ ਮੁਲਕ ਮੇ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਆਪਨੀ
ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਯਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸ ਸਰਬ ਹੀ ਚਰਨਾ
ਕੀ ਪਾਹੁਲ ਲੈਕਰ ਨਾਮ ਜਪਣ ਲਗੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕ
ਮ ਹੈ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤ
ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਹ-
ਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਆਪ ਕੇ ਚਰ
ਨਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਸਭ ਤਰਾਂ ਕੇ ਅੰਨ ਹੋਵੈਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ
ਸਿਖੀ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਹੈ ਆਪ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਛੇਤੀ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਦ

੪੩੨ ਜੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਏਥੇਰਹੋ ਤੇਂਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਂਬੇਨਤੀਆਂ ਰਜਾਨੇਪ੍ਰਜਾਕੇਸਮੇਤਕੀਤੀ
ਆਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਕਹਾਹੇਰਾਜਾਇਸਤੇਰੇਦੇਸਵਿਚ ਸਭੇਖਾਨੀਆਂਹੋ
ਵਨਗੀਆਂ ਤੇਅਸਾਂਕਰਤਾਰਦੇਪਾਸੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰਲੈਦਿਤੀਆਂਹੈਨਕਪੜੇਦੀਖਾਨ ਕਪਾਹੁ
ਹੋਇਆਕਰੇਗੀ ਅਤੇਸੁਇਨੇਚਾਂਦੀਦੀਖਾਨਭੀਹੋਇਆਕਰੇਗੀ ਅਤੇਸਰਬਪ੍ਰਕ
ਰਕੀਆਂਖਸਬੋਈਆਂ ਏਥੇਹੋਯਾਕਰਨਗੀਆਂ ਤੇਰਾਜਾਪ੍ਰਜਾਨੂੰਪ੍ਰਉਪਕਾਰਵਿ
ਚਲਾਇਆ ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਦਇਆਧਰਮ ਵਿਚਲਾਇਆ ਜਿੱਤੇਖਸ਼ਾਂਤਿਦੇਕਰਉ
ਨਾਲੋਕਾਂ ਨੂੰਪਵਿਤ੍ਰਕੀਤਾਰਾਜਾਨੇਕਹਾ ਧੰਨਏਹੁਦੇਸਹੈ ਜਿਥੇਆਪਦੇਚਰਨਪਏਹੈਨ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਰਹਿਣਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤੇਰਾਹੀ ਜਤਨਕਰਦੇਰਹੇ ਪਰਗੁਰੂਜੀਰਹਿਣਨਾਂਹੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ ਜਿਸਤਰਾਂਤੁਸੀਂਹੋ ਇਸੇਤਰਾਂਹੋਰਨਾਂਅਸਥਾਨਾਂਵਿਚ
ਭੀਤਾਂ ਅਸਾਂਨੇਫਿਰਨਾਹੈ ਜਿਥੇਜਿਥੇਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ਲੈਜਾਂਦਾਹੈ ਉਥੇਅਸੀਂਜਾਇ
ਪਹੁੰਚਦੇਹਾਂ ਤੇਹੁਣਕਰਤਾਰਦੀਮਰਜੀ ਏਸੇਤਰਾਂਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮਕ
ਰਨੇਲਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣਲਗੇ ਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਅਸਾਂਆਪਕੀਸੇਵਾਭੀਕੋਈਨਹੀਂਕੀ
ਤੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਕਰਆਪਕਾਦਰਸਨ ਭੀਨਹੀਂਕੀਤਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਉਨਾਲੋਕਾਨੂੰਪ੍ਰਸੰਨਕਰਕੇਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਤੇਬਹੁੱਤ ਲੋਕਾਂਦੀਕਲਿਆਨਕੀਤੀ

ਅਗੇਸਾਖੀਸਮੁੰਦਰਕੇਗ੍ਰਾਮਰੋੜ੍ਨੇਕੀ

ਤਾਂਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇ ੨ ਸਮੁੰਦਰਪਰਏਕਕਿਨਾਰੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਹਾਂਏਕ ਗ੍ਰਾਮ
ਥਾ ਬਡਾਸੁੰਦਰ ਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰ ਏਕਬ੍ਰਿਛਕੇ ਤਲੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂਉਨਾਲੋਕਾਂਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂਜੀਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀ ਜਦ ਛੇਮਹੀਨੇਗੁਜਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂਉਸਗ੍ਰਾਮਨੂੰਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਡੁਬਾਇਕੇਲੈਜਾਂਦਾਸੀ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਥੋੜੇਦਿਨਗੁਜਰੇ ਸਾਨ ਤਾਂਉਨਾਲੋਕਾਂਨੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਨੂੰਆਖਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾਜੀ ਅਸੀਂਸਭਲੋਕਏਥੋਂਚਲੇਜਾਂਦੇਹਾਂ ਤੇਤੁਸੀਂਭੀਸਾਡੇ
ਸੰਗਹੀਚਲੋ ਏਹੁਦੇਖੋਜੋਗਡੇਅਸਬਾਬਦੇਭਰੇਨਗਵਿਚੋਕਢਲੀਤੇਹੈਂ ਤੇਹੋਰਅ
ਸਬਾਬਨਚਲਣਹਾਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਕਿਉਂਜਾਂਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰਕਿਆਦੁਖਹੈ ਤਾਂਉਨਾ
ਲੋਕਾਂਨੇਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਛੇਮਹੀਨੇਕੇਬੀਤਿਆਂ ਏਹਗ੍ਰਾਮਸਮੁੰਦ੍ਰਡੁਬਾਇਛਡਦਾ
ਹੈ ਤਾਂਫੇਰਅਸੀਂਆਇਕੇਨਵੇਂਘਰਬਨਾਇਕੇਵਸਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਛੇਮਹੀ
ਨੀਤੁਹਾਡੇਘਰਸਮੁੰਦਰਰੋੜ੍ਹਲੈਜਾਂਦਾਹੈ ਫੇਰਨਵੇਂਆਨਕੇਬਨਾਉਂਦੇਹੋ ਅਤੇਜੇਤੁਸੀਂਗੁ
ਰੂਕੇਸਿਖਹੋਵੋ ਤਾਂਅਜਤੇ ਅਗੇਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇਘਰਸਮੁੰਦ੍ਰਨਾਢਾਵੇਗਾ ਤਾਂਉਨਾਲੋਕਾਂ
ਨੇਕਹਾਮਹਾਰਾਜਅਸੀਂਤੁਹਾਡੇਹੀਸਿਖਹੋਵਾਂਗੇ ਤੇਤੁਹਾਡਾਹੀਉਪਦੇਸਲਵਾਂਗੇ ਸ

ਤਿਨਾਮਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਅਸੀਜਪਿਆਕਰਾਂਗੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾਭਾਈਹੁਣਤੂੰ ੪੩੩
ਸੀਜਾਂਦੇ ਤੇਅਸੀਂਏਥੇਬੈਠੇਹਾਂਜੇਕਰਤੁਹਾਡੇਆਦਿਆਂਨੂੰਘਰਬਨੇਬਨਾਇਰਹੇ ਤਾਂ
ਤੁਸੀਆਪਨੀਘਰੀਆਇਵੜਨਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸਿਖਹੋਈਓ ਅਤੇਏਹੁਬਾਤਤੁਸੀ
ਆਇਕਰਦੇਖਲੈਣੀ ਤਾਂਏਹੁਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੇਬੈਠਗਏ ਅਤੇਓਹੁਲੋਕਓ
ਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਹੋਰਅਸਬਾਨਕੋ ਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹੁਕਮਨਾਲਜਦਓਹੁਵੇਲਾਆ
ਯਾ ਤਾਂਸਮੁੰਦਰਕੀਲਹਿਰਆਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਚਰਨਛੁਹਾਯਾ ਲਹਿਰਸਮੁੰ
ਦਰਕੀਹਟਗਈ ਤੇਸਮੁੰਦਰਓਨਾਘਰਾਨੂੰਨਾਢਾਹਿਸਕਿਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਤੇਜਪ੍ਰ
ਤਾਪਨਾਲਓਹਘਰਬਨੇਬਨਾਏਰਹੇਦਿਕੋਰਹੇਓਹੁਜੇਹੇ ਬਨੇਰਹੇ ਜਦਓਹਜਮਾਬੀਤ
ਚੁਕਿਆ ਤਾਂਓਹੁਲੋਕਆਪਨੇਘਰਾਨੂੰਮੁੜਕੇਆਏ ਤਾਂਆਨਕੇਦੇਖਨ ਤਾਂਘਰਬਨੇ
ਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਓਸੇਤਰਾਅਮਨਅਮਾਨਖੜੇਤੇਹੈਂ ਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਓਥੇ ਬੈਠੇ
ਹੈਨਤਾਂ ਓਹਨਲੋਕਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਲਾਵਾਨਜਾਨਕੇਸਿਖਹੋਵਨਵਾਸਤੇਚਾਹਿਆ
ਤਾਂਸਭਲੋਕਾਆਪਨੇਘਰਾਵਿਚਵਾਸਾਕੀਤਾ ਅਤੇਭੇਟਾਲੈਕਰਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸ
ਆਇਕਰਨਿਮਸਕਾਰਾਂਕੀਤੀਆ ਅਤੇਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀ ਤੁਸੀਪੂਰਨਸੰਤਹੋ
ਤੇਸਾਨੂੰਆਪਨੇਚਰਨਾਦੀ ਪਾਹੁਲਦੇਕੇ ਸਿਖਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਓਨਾਨੂੰਸਤਿ
ਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਸਿਖਕੀਤਾ ਤੇਹੋਰਜੋਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਕਿਨਾਰੇਪ੍ਰਗਾਮਥੇ ਤਹਾਂਸਾਰੇ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਸਿਖੀਪ੍ਰਗਟਹੋਈ ਜਹਾਂਕਹਾਂਧਰਮਸਾਲਾਰਚੀਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾ
ਮਦਾਨਦੇਕਰਸਿਖਾਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਅਤੇਕਰਤਾਰਦੀਬੰਦਗੀਲਗੇਸਭੀਕਰਨ
ਨਾਮਜਪਨਦਾਨਦੇਵਨ ਇਸਨਾਨਕਰਨਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਸਿਮਰਨਵਿਚਲਗੇ ਰਾਤਦਿਨ
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮੈ ਔਰ ਭਾਉਭਗਤੀਕਰਨਲਗੇ ਲੋਕਕਿਤਨਾਚਿਰਮਹਾਰਾਜਜੀਤਹਾਂ
ਰਹੇ ਉਪਦੇਸਦੇਕਰਬਧਾਸੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਵਿਦਾਹੋਕਰਆਗੇਕੋਚਲੇ॥

ਅਗੈਸਾਖੀਇਕਦੇਵਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਇਕਹੋਰੀਨਗਰਮੈ ਗਏ ਉਸਕਾਨਾਮਹਾਰੂਪੁਰਥਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਭਾਈਬਾਲੇਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸੰਗਿਲੈਕਰ ਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੂਏ ਇਕਗ੍ਰਾਮਕੇਬਾਹਰ-
ਬ੍ਰਿਛਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਿਸਗ੍ਰਾਮਕੇਦੇਵ ਅਗਨਲਗਾਇ ਜਾਂਦਾਸੀ ਓਨ ਲੋਕਾਂਨੂੰਨਿ
ਤਨਵੇਂਘਰਬਨਾਉਨੇਪੈਂਦੇਸਾਨਿ ਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਸਨਗਰਦੇਪਾਸ ਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇ
ਸੋਤਜਾਨਕਰ ਉਸਨਗਰੀਦੇਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਬੜੀਭਾਉਭਗਤਨਾਲ-
ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਓਨਾਲੋਕਾਨੇਭੋਜਨਵਾਸਤੇਅੰਨਲਿਆਂਦਾ ਬਨੀ

੪੨.੪ ਬੜੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਤਿਨਾਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤਿਨਾਂਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੇ
ਭਏ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈਂਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਹੇ ਜੋ ਸਰਬਥੋ
ਕਾਕੀ ਕਲਿਆਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਰਾਜੇ ਰੰਕੇ ਰਿਖੀ ਰੰਕੇ ਸਿਖੋਂ ਕੇ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੈਂ ਜਿ
ਨਾਂਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬੈਠਿਆਂ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬੜੀ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ
ਤੇ ਹੈਂ ਜਾਂ ਓਹੁ ਦਿਨ ਆਯਾ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਰ ਕ
ਹਿਨੇ ਲਾਗੇ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਸੋ ਏਥੇ ਅਚਾਨਕ ਅਗ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਨਾਂ ਘ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਇਹੁ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅਸਬਾਬ ਲਦ ਕੇ ਅਸੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾ
ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਗਨ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ਅਸੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਛੇ
ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਦੇਵ ਅਗ ਲਗਾ ਕੇ ਸਾੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਥੋ ਚ-
ਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰ ਆਵਨੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਨ ਕੇ ਘਰ ਬਨਾਇ ਕੇ ਰ
ਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਆਪ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੀਏ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋ ਜਿਸ
ਤਰਾਂ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਆਪ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਫੇਰ ਤੁਹਾ
ਨੇ ਘਰ ਨਹੀ ਸੜਨਗੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ ਭਉ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਜ
ਵਨਗੇ ਮਨ ਬਾਛਤ ਸੁਖ ਪਾਵੋਗੇ ਤੇ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਰਹੋ
ਗੇ ਅਜ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਗੇ ਅਗਨ ਨਹੀ ਲਗੇਗੀ ਪਰ ਏਥੇ ਧਰਮਸਾਲ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਬਨ
ਵੇਗੇ ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਆਏ ਅਭਿਤੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੋਕ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇਕ
ਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਗਾਮ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਗਏ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਓਹ ਦਿਨ ਆਯਾ ਜਿ
ਸ ਦਿਨ ਅਗ ਲਗਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਪੁਰਸ ਲੜਕੇ ਬਾਲੇ ਸਭ ਪ੍ਰ
ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਜ ਏਥੇ ਅੱਗ ਲਗਨੀ
ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਭ ਤੁਸੀ ਭਾਈ ਇਕਠੇ ਹੋਇ
ਕਰ ਸਤਿਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਹੁ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਥੀ ਕੋਈ ਵਸਤ ਕਿ
ਜੇ ਕਢੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਵਸਤ ਨਹੀ ਕਢੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਅਗਨ ਲਗਨੇ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ
ਆ ਜੋ ਇਕ ਦੇਉ ਹੈ ਬਡਾ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਪਰ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ ਪੈ

ਰਉਸਦੇ ਸੀਮੀਨਦੇਵਿਚਨਿਗਾਆਵਦੇਹੈਨਤੇਕਾਲਾਰੰਗ ਭਿਆਨਕ ਲਾਲ ਲੋਹੇਦੀਨਿ ੪੩੫
ਆਈ ਅਖੀਆਂ ਹੈਨ ਬਡਾ ਗੁਸੇ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਆਂਵਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਡਰੂ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਜੇ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਦੇ ਘ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਾ ਜਾਂ ਦੁਨਏ ਨਾਨੇ ਮੇਰਾ ਡਰ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ
ਸਾੜਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਵ ਆਵਦਾ ਦੇਖਕੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਮੂਹਿ ਪੀਲੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਥਰ
ਥਰ ਕੰਬਦੇ ਹੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਝਦਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੁ ਹੁਣ ਮੁਏ ਤੇ ਓਹੁ ਦੇਵ ਆਪ
ਨੇ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਚਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਸਵਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਬਲਦੀ ਅਗਨ
ਲਈ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮਾਨੋ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹੈ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭਜ ਜਾਂਦੇ
ਸਾਂ ਤਾਂ ਬਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਂ ਹੁਣ ਭਜ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਉ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੈ ਸੰਤ ਜੀ ਸਾਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ
ਦਇਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਭ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਧੀਰ-
ਜੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੈਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖਕੇ ਉਸ ਦੇਉ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਉਸ ਦੇਵ ਤੇ ਪੜੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੇਵ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇ ਡਿਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਵਿਰੋਲੇ-
ਵਿਚੋਂ ਖੰਭ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੁਰਾਨਾ ਬ੍ਰਿਛ ਪਵਨ ਦੇ ਬੇਗ ਨਾਲ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਐਸ
ਡਿਗਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਧ ਨਾ ਰਹੀ ਉਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਕੇ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੈਨ ਉਸ ਦੇਵ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦਿਆ ਦੇਖਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
ਨੂੰ ਦਇਆ ਆਈ ਜਿਸ ਵਕਤ ਓਹੁ ਦੇਵ ਡਿਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਡਿਗਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਨਾ ਚਰਨ ਛੁਹਾਯਾ
ਜੇਹੜਾ ਚਰਨ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਦੇ
ਵਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਛੁਹਾਯਾ ਉਸਦੇ ਵਦੀ ਮੂਰਛਾ ਖੁਲ ਗਈ ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਉ
ਠਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੂਏ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸੰਜੀਵਨੀ ਹਾਥ-
ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੇਤੰਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਇ ਆਪਨਾ ਸਿਰ
ਰਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਦੇਖਕਰ ਬਡਾ ਦੀਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਨ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਅਪਰਾਧ ਖਿਮਾ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਪ
ਮੇਸਰ ਹੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੈਂ ਅਜਾਨ ਸੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿਮ
ਮੈਨੇ ਜਾਨੀ ਨਹੀ ਆਪ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਖਾਣ ਹੋ ਮੈਂ ਬੇਨਾਲੇ ਕਾ ਪਾਸੋਂ ਅ
ਪਨੀ ਦੀਨ ਮਨਾਂਵਦਾ ਸਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਏਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਾੜ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ
ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਏਹੁ ਕਰਮ ਕਰਨ ਆਯਾ ਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਅਗੇ ਨਾਹੀ ਛਡਾਸ

੪੩੬ ਗੇਹੈਨ ਜੋਤੁਸੀਮਹਾਪੁਰਖਏਥੇ ਆਏਪਹੁੰਚੇਹੋ ਹੁਣਸਭਕਾਕਲਿਆਣਕਰਹੁਜੀ ਤੁ
ਸੀਕਿਰਪਾਕੀਨਿਧਹੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋ ਮੈਭੀ ਆਪਕਾਦਾਸਹੋ ਜੋਆਗਿਆਕਰੋਗੇ
ਸੋਈਮੈਕਰਾਂਗਾ ਅਬਸਬਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਸੂਮੇਟੀਏਜੀ ਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਨਕਰ ਸੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਦੀਨਾਂਕੇਦਇਆਲ ਸ੍ਰਬਪਰਕਿਰਪਾਲਬਾਣੀਬੋਲਤੇਭਏ ਓਨਾਸਰਬ
ਸਿਖਾਂਕੋਕਹਾ ਇਸਨਗ੍ਰਮੈਂਇਕਧਰਮਸਾਲਾਬਣੀਸੁੰਦਰਬਨਾਓ ਤਹਾਂਕੀਰਤਨਹੋਏਇ
ਆਕਰੇਨਿਤਹੀ ਸਤਿਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨਕਰਿਆਕਰੋ ਜਿਸਤੇਤੁਮਾਰੇ ਸਭਲੋਕਾਂਦੇ
ਪਾਪਦੂਰਹੋਇਜਾਵੈਂਗੇ ਅਤੇਉਸਦੇਵਕੋ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀਕਲਿਆਨਹੋਵੈਗੀ ਤੂੰਇ
ਸਧਰਮਸਾਲਕਾਜਲਭਰਿਆਕਰ ਅਬਤੂੰਬਖਸਿਆਹੈ ਆਪਨੇਸਿਰਪਰਰਖ
ਕਰਏਨਾਸਿਖਾਂਦੀਧਰਮਸਾਲਾਮੈਜਲਭਰਲਿਆਯਾਕਰ ਅਤੇਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬਚਨਕਰਤੇਹੈਂ ਹਰਇਕਧਰਮਸਾਲਾਮੈਜੋਕੋਈਸੇਵਾਕਰੇਗਾ ਜਲਭਰੇਗਾ ਦੀਪ
ਕਜਲਾਵੈਗਾ ਝਾੜੂਸੁਹਨੀਕਰੇਗਾ ਉਸਕਾਮਨਨਿਰਮਲਹੋਵੈਗਾ ਪਾਪਦੂਰਹੋਵ
ਨਗੇ ਅੰਤਸਮੇਂ ਸੱਦਗਤਿਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਇਗਾ ਸਤਿਨਾਮਸਿਮਰੇਗਾ ਸੁਸਰ
ਬਸੁਖਾਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁਬਚਨਜਗਤਿਗੁਰੂਸੀਨਾਨਕਜੀਕੇ ਓਨਾਸਿ
ਖਾਨੇਮੰਨਲੀਏ ਧਰਮਸਾਲਕੀਰਚਨਾਰਚੀ ਅਤੇਸਿਤਾਕੋਸੇਵਾਲਗੀਹੋਨ ਉਸਦੇ
ਫਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਭਾਈਜੋਕਛੁਸੁਭਕਰਮਕਰੈਂਗਾ ਸੋਤੇਰੇਕੰਮਆਵੇਗਾ ਤਾਂਦੇ
ਰੁਮੱਥਾਟੇਕਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾ ਉਹਸਾਰਾਦੇਸਗੁਰੂਜੀਕੀ ਸੰਗਤਹੋਇ ਤੇਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਚਰਨੀਲਗੇ ਅਤੇਹੋਰਆਸਪਾਸਦੇਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮਸੁਨਕਰ ਆਵਨਤੇਭ
ਗਤੀਦੀਰੀਤਸਿਖਣ ਸਤਿਨਾਮਜਪਨ ਪਰਮਪਦਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਹੋਕਰਆਪਨੇ
ਗ੍ਰਹਕੋਜਾਵਨ ਸਿਖੀਕੀਰੀਤ ਸਾਰੇਦੇਸਮੈਂਬਿਦਤਹੋਈ ਲੋਕਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਨ

ਅਗੇਸਾਖੀਅਜਿਤੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਸਮੁੰਦਰਕੇਕਿਨਾਰੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇਨੇਸੁਣਿਆਂ
ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਫਲਾਨੇਜਾਗਾਆਏਹੈਂਨ ਤਾਂਅਜਿਤੇਨੂੰਕਰਜਦੇਨੇਦੀ ਬਹੁਤਜਰੂ
ਰਤਹੈਸੀ ਤੇਸਾਹੁ ਅਜਿਤੇਨੂੰਰੋਕਛਡਿਆਸੀ ਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਸਾਹੂਨੂੰ ਮੈਆ
ਪਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮਿਲਆਵਾਂ ਉਸਨੇਅਜਿਤੇਨੂੰਭੇਜਦਿਤਾ ਤਾਂਅਜਿਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕੇਪਾਸਆਯਾ ਆਇਕਰਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਅ
ਜਿਤਿਆਸੁਖਹੈ ਤਾਂਅਜਿਤੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰਾਸਦਕਾਸੁਖਹੈਜੀ ਕਿਤਨੇਹਿਕ
ਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਂਅਜਿਤੇਦੇਮਨਵਿਚਆਈ ਮੈਂਏਵੈਹੀਇਸਫਕੀਰਨਾਲਰਹਿਆ

ਹਾਂ ਅਤੇਏਵੈਂਹੀਮੈਂਖਿਦਮਤਇਸਦੀਕੀਤੀਹੈਇਕਸੌਰੁਪਈਆਮੈਸਾਹੂਦਾਦੇਣਾਹੈ ਉਸਨੇ ਮੇਰਿਆਬਾਰਿਆਨੂੰਅਤੇਕੋੜ੍ਹਮਾਮੇਰਾਪਕੜ੍ਹਰਖਿਆਹੈਸ ਅਤੇਮੈਂ ਫਕੀਰਦੇਪਾਸਹਾਂ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੇਆਜਿਤੇਦੀ ਮਨਦੀਜਾਨਕੇਆਖਿਆ ਹੇਅਜਿਤਿਆਗਿਣ ਤੀਆਵਿਚਾਕਿਉਂਪਇਆਹੈਂ ਅਤੇਬਹੁਤਾਕਾਨ੍ਹਾਕਿਉਂਕਰਦਾਹੈਂ ਕਿਆਤੇਰੀਖਬਰਹੈ ਤੇਅਜਿਤਿਆਤੇਰੇਆਤਮੇਂਕਿਆਵਰਤਦੀਹੈ ਤਾਂਫੇਰ ਆਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂ ਜੀਤੁਸੀ ਅੰਤਰਕੀ ਸਭਜਾਣਦੇਹੋਜੀ ਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋਕੁਛਛਪਿਆਨਾਹੀਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਉਸਫਲਾਨੀਜਾਗਾ ਜਾਇਕਰ ਮਿਟੀਦੀ ਢੀਮਉਠਾਇਕਰ ਜਿਤਨੇਰੁਪਏਾਦੀਤੇਨੂੰਲੋੜ੍ਹਹੈ ਉਤਨੇਰੁਪਏਲੈਆਵੀਂ ਤਾਂ ਆਜਿਤੇ ਨੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀਤਾਜਿ ਸਵੇਲੇਉਥੇਜਾਇਕੇ ਢੀਮਮਿਟੀਦੀਉਠਾਈਤਾਂਰੁਪਏਦੇਖਕੇ ਲੋਭਕੀਤਾ ਬਹੁਤਸ ਰੇਰੁਪਏਲੈਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇਪਾਸਆਯਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆਰੁ ਪਏਲੀਤੇਹੈਨੀ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆ ਆਹੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿ ਆਰੁਪਏਗਿਣਕੇਪਲੇਬੰਨਲੈ ਤਾਂ ਆਜਿਤੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇ ਰੁਪਏਗਿਣੇ ਤਾਂਸਗਵੇਂਦੋਰੁਪਏਘਟਗਏ ਤਾਂਆਜਿਤਾਹੈਰਾਨਹੋਇਗਿਆ ਅਤੇਕਹ ਏਸੁ ਮੈਤਉਸਥੋਂਬਹੁਤਰੁਪਏਲੀਤੇਹੈਸਨ ਪਰਇਥੇਸਗੋਂ ਦੋਇਰੁਪਏਘਟਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆਤੂੰਉਥੇਹੀ ਜਾਇਕੇ ਵੇਖਜਾਂਆਜਿਤੇਨੇ ਉਥੇਜਾਇਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦੋਇਰੁਪਏਪਏਹੋਏ ਦੇਖੇ ਤਾਂਆਜਿਤੇ ਨੇ ਦੋਇਰੁਪਏਲੈਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇ ਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ।

ਅਗੇਸਾਖੀਸਾਹੂਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨਾਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਜਿਤਿਆਇਕ ਫਕੀਰ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲੇਦੇ ਚਕ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਜੇ ਚਲੋਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰਮਿਲਆਵੀਏ ਓਹੁਪਿਉ ਅਸਾਡਾਜੋਮਗਿਦਾਰਹਿੰਦ ਹੈਤਾਂਆਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿ ਆ ਤੂੰਅਖੀਮੀਟ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਅਖੀਮੀਟੀਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨਾਲੇਦੇ ਚਕਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰਅਖੀਆਉਘੇੜ ਤਾਂ ਆਜਿਤੇਨੇ ਅਖੀਆਂਉਘਾੜਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਨਾਲੇਦੇਚਕਬੈਠੇਹੋਏਹਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅ ਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸਦੇਪਾਸੋਦੋਇਕੋਸਦੇਫਾਸਲੇਸੇ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾਤੂੰਜਾਇਕੇਮੀਏਨੂੰਸਾਡੀਦੁਆਇਆਖੀ ਅਤੇਹੋਰਇਹੁਆਖੀਜੋਹੇ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਤੇਰੇਤਾਈਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਦਦੇਹੈ

੪੩੮ ਤਾਅਜਿਤੇਨੇਮੀਏਨੂੰਜਾਇਕੇਆਖਿਆ ਤੂੰਮੀਆ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਸੁਣਦਾਹੀਊ
ਠਹਾਲਿਨਾ ਤਾਮੀਏਦੇਨਾਲਹੋਰਭੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂਮੀਆਲੋ
ਕਾਨੂੰਦੁਆਈਦੇਦਾ ਔਂਦਾਹੈ ਤੇਲੋਕਾਨੂੰਵਿਦਿਆਭੀਕਰਦਾ ਔਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇਏਹੁ
ਦੇਖਕਰ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਦੁਆਈਸੇਮਰਨਲੈਦੇਭੀ
ਮਰਜਾਹਿ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਾਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੧॥ਤਾਂਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ
ਏਹੁਆਵਾਜ ਸੁਣਕਰ ਰਮਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਇਕੇ ਸਲਾਮਕੀਤੋਸ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆਮੀਆਂਜੀ ਚੰਗੇਭਲੇਹੋ ਤਾਂ ਮੀਏਆਖਿਆ ਹਾਂਸਾਂਈ
ਲੋਕਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਮੀਆਜੀ ਤੁਸਾਂਕਿਉਕਰਕਹਿ
ਆਸੀ ਜੋਕਿਰਾੜ੍ਹੀਨੇਘਿਉਪਾਇਕਰਇਕਠਾਕੀਤਾਹੈ ਪਰਇਸਤਰਾਂਲਈਏਗਾ
ਜਿਉਸਾਲਣੇਪਰਖਟੇਦੀ ਫਾੜ੍ਹੀਨਿਚੋੜਲਈਦੀਹੈ ਅਤੇਫੋਗ ਸੁਟਪਾਈਦਾਹੈ ਜਾਂ
ਏਹੁਗਲਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹੀ ਤਾਂਮੀਆਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਖਾਲੀਹੋਇਬੈਠ
ਅਤੇਮੀਏਨੂੰਰੁਪਲਗਗਈ ਅਤੇਕਹਿਣਲਗਾਮੈਤਾਭੁਛਲੈਣਨੂੰਆਯਾਸਾ ਸ
ਰੋਮੇਂ ਸਭੇਦੇਚਾਲਿਜਾਹਾਂ ਇਕਹੋਰਭੀਮੀਯਾਓਨਾਦੇਨਾਲ ਸਦਆਵਾਂਸੀ ਜੋਓਹੁ
ਕਹਿਣਲਗਾਜੋਹਿੰਦੂਪਾਸੋਂਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਕਰਾਮਾਤਆਪਣੀਖੁਹਾਇਆਯਾ
ਹੈ ਤਾਂਇਤਨੇਵਿਚਓਹੁਭੀਆਯਾ ਪਰਬਹੁਤਗੁਮਾਨਨਾਲ ਆਯਾ ਓਹੁਆਵਦਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਇਬੈਠ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਉਸ ਵਲਡਿਠਾ ਤਾਂਦੇਖ
ਦਿਆਹੀ ਨਾਲ ਓਹੁ ਭੀਖਾਲੀਹੋਇਬੈਠਾ ਤਾਂਮੀਏ ਨੇਕਹਿਆ ਅਸੀ ਵਡੇਨਾਗਉਪ
ਰਪਏਹਾਂ ਜੇਖੁਦਾਇ ਜਾਨਭੀਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਭੀ ਭਲਾਹੈ ਕਰਾਮਾਤਦੀਕਿਸਨੂੰਪਈਹੈ ਤਾਂ
ਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕ ਨੇਡਿਠਾ ਜੋ ਮੀਆਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਮਾਰਿਆਹੈ ਤਾਂ
ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਂਜੀ ਸਮੁੰਦਰਵਿਚ ਇਕ ਛਪਣੀਪੈਗਈ ਤਾਂ
ਕਿਆਹੋਇਆ ਪਰਏਤਾਬੋਲਣੀ ਬੋਲੀਦਾ ਜਿਸਦੀਵਸਤਹੈ ਉਸਦੇਪਾਸਜਾਏ
ਗੀ ਜਾਏਹੁਗਲਬਾਬੇਜੀ ਨੇਕਹੀ ਤਾਓਨਾਦੀਕਰਾਮਾਤ ਓਨਾਦੇਪਾਸ ਚਲੀਗਈ
ਤਾਓਹਦੋਵੇਂਬਾਬੇਜੀਕੀਚਰਨੀ ਆਇਪਏ ਤਾਂਮੀਏਨੇਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਜਕੀਤੀ
ਹੈ ਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇਹੁਜਰੇਵਿਚਚਲੀਏ ਮੈਨੂੰ ਸਰਫਰਾ
ਜਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਲਾਮੀਆਜੀਚਲੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋਂਚਲੇ
ਤਾਂਰਾਹੁਵਿਚ ਆਵਦੇ ਆਵਦੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਜਿਮੀਪਾਵਿਸਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਹਵਿਚ
ਮਿਹਰਹੋਇਗਈਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਜੀ ਅਸੀਰਾਹੁ ਭੁਲੇਹੁ

ਰਜਾਦੇਹਾਂ ਰਾਹੁਤਾਸਜੇਹਥਰਹਿਗਿਆਤਾਮੀਏਨੇਕਹਿਆਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਸਜੇਹਥਰਲੀ ੪੩੯
ਏ ਜਾ ਸਜੇਹਥਆਏ ਤਾਂਮੀਆਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋ ਓਥੇ ਮਨਮਨ ਦੀਆਂਢੀਮਾਪਈਆਹੈ
ਨਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਹੁਜਰੇਵਿਚਆਏ ਤਾਂਮੀਏਨੇਖਿਜਮਤਬਹੁਤਕੀਤੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕ-
ਹਿਆ ਮੀਆਜੀਤੁਸੀ ਕਿ ਸਰੋਮਰਹਿਂਦੇਹੋ ਤੁਮਾਰੀਕਿਆਰਹਿਤਹੈ ਮੀਏਨੇਕਹਿਆਬਾ
ਬਾਜੀ ਛੇਮਹੀਨੇਪਿਛੋ ਹੁਜਰੇਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰਨਿਕਲਦੇਹਾਂ ਅਤੇਇਕਅਸਤਾਵਾਪਾਣੀਦਾ
ਤੇਇਕਸੇਰ ਜੌਅੰਦਰਲੈਕੇਵੜਦੇਹਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਆਜਿਤਿਆ ਅਜਤੇਬੈ
ਕਰਅਖੀਂਭੀਇਕਰੇਤਦੀਮੁਠਲੈਕਰ ਰਹਿਆਕਰਾਂਗੇ ਤੇਓਹੁਅਹਾਰਕਰਾਂਗੇ ਤਾਮੀ
ਏਨੇਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਿਆਹੇਬਾਬਾਜੀ ਤੂੰਧੰਨਹੈਂ ਅਤੇਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂਜੀ ਮੈਨੂੰਤੁਸੀਬਖਸ
ਏਜੀ ਅਸਾਡੇਧੰਨਭਾਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋਤੁਹਾਡਾਵੀ ਦਾਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕ
ਹਿਆਮੀਆਜੀ ਹੁਣਤੁਸੀ ਗੁਰੂਨੇਬਖਸੇਹੋ ਤਾਂਮੀਏ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਰੁਖਸਦਹੋਏਇਕਰਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਗੋਸਾਖੀ ਹੋਰਦੇਸਦੀਚਲੀ।

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਸ ਹੋਰਦੇਸਵਿਚਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦਿਆਲੋਕਾਂਨੇਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਅੰਨਕੋਰਾਹੀਦਿਤਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਅੱਗ ਦੋਵੇਂਵਸਤੂੰਮਨੇਕਰਛਡੀਆਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸ
ਰੇਸਹਿਰਵਿਚਫਿਰਿਆ ਅਗੱਅਤੇਪਾਣੀਕੋਈਦੇਵੈਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਅਤੇ
ਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾ ਓਥੋਉਠਕੇਹੋਰਥੇ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਉਗੁਰੂ ਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ
ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰ ਏਥੋਪਥਰ ਚੁਕ ਤਾਮਰਦਾਨੇਓਥੋਂਪਥਰਚੁਕਿਆ ਉਸਪਥਰਦੇਹੇ
ਠੇ ਕੁਦਰਤਦਾਤਲਾਉਨਿਕਲਿਆ ਜਲਦਾਭਰਆਹੋਯਾ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ ਮਰਦਾ-
ਨਿਆਤੂੰਇਸ ਕੁੰਡਦੇਵਿਚਘਤਕੇ ਰੋਟੀਆਪਾਇਦੇ ਅਤੇਹੋਰ ਅਨਾਜਕਪੜੇਵਿਚ
ਪਾਇਕੇਬੰਨਦੇਹੁ ਪਰਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਉਸਕੁੰਡ ਵਿਚਰੋਟੀਆਘਤਕੇ ਪਾਇਦਿ
ਤੀਆ ਅਤੇਹੋਰਅਨਾਜਕਪੜੇਵਿਚ ਬੰਨਕੇ ਉਸਜਲਵਿਚ ਪਾਇਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਭਕੁਛ
ਪਾਵਨੇਨਾਲ ਸਾਰਾਅੰਨਪਾਣੀਵਿਚਡੁਬਗਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀ
ਏਹੁਅਨਾਜਤਾਅਸਾਡਾਏਵੇਂਹੀਗਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇਕਹੁ ਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਹੁਅਨਾਜਨਿਕਲੇ ਤਾਮੈਂਇਕਰੋਟੀਤੇਰੇਨ
ਮਿਤਦੇਵਾਂਗਾਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਇਕਰੋਟੀਮੈਂ ਤੇਰੇਨਮਿ-
ਤਦਿਤੀਜੀ ਏਹੁਅਨਾਜਅਸਾਡਾਬਾਹਰਨਿਕਲੇਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈਮਰਦਾਨੇਦੇ ਇਤਨੇ
ਆਖਨਨਾਲ ਤੁਰਤਹੀਓਹੁਰੋਟੀਆਪਕਕੇਬਾਹਰਨਿਕਲਆਈਆ ਅਤੇਹੋਰ

ਅਨਿਭੀ ਰਿਝਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਤੁਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇ
ਸਨੇ ਏਹੁ ਕੌਤਕ ਦੇਖਾ ਤੇ ਬੜੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਲੋਕ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਖਣ
ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਆਪ ਕਾਇ ਲੀਤੀ-
ਆ ਹੈ ਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਸਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਗ ਭੀ ਤੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਦਿਤਾ ਇਸ ਨੇ ਕੁਦਰ
ਤ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਭੀ ਕਢ ਲਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਅੰਨ ਭੀ ਪਕਾਇ ਲਿਆ ਹੈ ਸ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵ
ਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਕਲਾਵਾਨ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਆਪਨੇ
ਵਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਹਥ
ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਸਾਥੋ ਬੜੀ ਬੇ-
ਅਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਪੁਰ ਖਿ
ਮਾ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਲੋਕੋ।

ਵਾਸਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇਆ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇਦੁ
ਰਾਇਆ ੧। ਓਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਭ ਅਸਥਾਨਾ ਮੇਂ ਵਸਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ
ਹੈ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਓਹੁ ਹੈ ਨਹੀ ਸਾਰੇ ਓਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅ
ਰ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋਂ
ਭੁਲ ਭੁਲਿਆ ਹੋਯਾ ਨਹੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਤੁਸਾਡਾ ਭੀ
ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਸਭੋ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਹਾ
ਡਾ ਕਲਿਆਨ ਤਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੁਸੀ ਆਪਨੀ ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਵਿਚੋ
ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੇ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਪਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਟਹਿਲ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਭਾਵ ਭਗਤ ਕਰਨੀ ਤੁ
ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਚਲੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਚਤਰਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਇਕ ਚਤਰਦਾਸ ਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭੇ
ਖ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਭੀ
ਨਹੀ ਅਰਗੇ ਪੀ ਚੰਦਨ ਭੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾ ਭਗਤ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਕਿਆ ਭਗਤ
ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ੧ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਬਸੰਤੁ

ਡੋਲਮਹਲਾ੧ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਬਿਪਪੂਜਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜ
ਪਬੇੜਾਬਾਂਧਹੁਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਾਹਿਕਲਰਾਸਿੰਚਹੁਜਨਮਗਵਾਵ
ਹੁ॥ਕਾਚੀਢਹਿਗਿਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਚ ਲਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇਭਗ
ਤਿਜੀਕਲਰਕਾ ਸਿੰਚਨਾਤਾਂਏਹੁਹੋਇਆਪਰਓਹੁਵਸਤਕੌਣਹੈ ਜਿਸਦੇਨਾਲਮਨਕੀ
ਧਰਤੀਸਿੰਚੀਐ ਅਰਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਮਿਲੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਕਰ
ਹਰਿਹਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁਤਿਸਭੀਤਰਿਮਨਜੋਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿੰਚਹੁਭਰਹੁਕਿਆਰੇ
ਤਉਮਾਲੀਕੇਹੋਵਹੁ॥੨॥ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਭਗਤਜੀਧਰਤੀਗੋਡੇਬਿਨਾਹਰੀਕ
ਓਕਰ ਹੋਵੈ ਅਰਮਾਲੀਆਪਾਣੀਕਿਉਂਕਰਜਾਣੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਇਕਰਹੁਬਸੋਲੇਗੋਡਹੁਧਰਤੀਭਾਈ॥ਜਿਉਗੋਡਹੁਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾਵ
ਹੁਕਿਰਤਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੩॥ ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਮਤਾਪਰਮ
ਪਰਬੀਨਹੋਜੀ ਅਤੇਇੰਦ੍ਰੀਆਂਤਾਂਬਗਲੇਕੀਨਿਆਈਹੈਨਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਚੌਥੀਪੌ
ੜੀਆਖੀ॥ਬਗਲੇਤੇਫੁਨਿਹੰਸਲਾਹੋਵੈਜੇਤੂੰਕਰਹਿਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਦਾਸ-
ਨਦਾਸਾਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥ਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਂਤਾਂਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਭ
ਗਤਹੋਜੀਪਰਵਿਦਿਆਪੜਨੀਬਹੁਤਚੰਗੀਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਬਿਦਿਆ
ਕਾਕਿ ਆਖੁਣਾਹੈ ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਾਵਿਦਿਆਪੜਨੇਤੇਮਹੰਤਹੋਵਦੀ ਦਾਹੈ ਅਰਜਹਾਂਬੈ
ਠੋਗੇਤੁਹਾਡੀ ਸਿਸਾਰਮੰਨੇਗਾ ਅਤੇਨਾਲੇਤੁਹਾਨੂੰਅਸੀਰਬਾਦਭੀਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਇਕਹੋਰਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧ ਰਾਜਾਬਾਲਕਨਗਰੀਕਾਚ
ਦੁਸਟਾਨਾਲਪਿਆਰੋ॥ਦੁਇਮਾਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧॥
ਸੁਆਮੀਪੰਡਿਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ਕਿਨਬਿਧਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੀਤਰਅਗ
ਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮੌਲੀਸਾਗਰਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦਸੂਰਜਦੁਇਘਰਹੀਭੀਤਰਐਸਾਗਿ
ਆਨਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾ
ਣੀਅਹਿਖਿਮਾਧਨਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਖਾਇਆਮਾਨਹਿਤਿਨਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ
॥ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨਤੋਲਾਖਿਨਮਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਏਹੁਸਬਦ
ਸੁਨਕਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਭੀਸਿਸਾਰਨੂੰਪੜਾਉਂਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ
ਭੀਪੜਦੇਹਾਂ ਜੋਕੁਛਸਾਨੂੰਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗਾ ਯਾਨਾਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾਹੇਸੁਆਮੀਜੀਤੂੰਕੀਪੜਿਆਹੈਂ ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਪਹਿਲੇਤਾਂਅਸੀਬ੍ਰਹਮੇਕੀਪਟੀਪੜਾਉਂਦੇਹਾਂ ਓਨਮਃ ਸਿਧੰ ਬਾਰਾਅ

੪੪੨ ਖਰੀ॥ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ॥ ਆਯੋਅੰਙੈ
ਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲਭਇਆ॥ਰੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪੜਿਅਵ
ਗੁਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੇਸਿਰ
ਰਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇਆਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮਲਇਆ
॥ਛਛੈਛੀਜੈਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟੈਜਮਪਾਕੜਿਆ॥੨॥ਬਬੈਬੂਝੈਨਾਹੀਮੂੜੇ
ਭਰਮਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮਗਇਆ॥ਅਣਹੋਦਾਨਾਮਧਰਾਇਓਪਾਧਾਅਵਰਾਕਾਭਾ
ਰਤੁਧਲਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਅੰਤਗਇਆਪਛਤਾਵੈਗਾ॥
ਏਕਸਬਦਤੂੰਚੀਨੈਨਾਹੀਫਿਰਫਿਰਜੂਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧਸਿਰਲਿਖਿਆਸੋ
ਪੜਿਪੰਡਿਤਅਵਰਾਨੋਨਾਸਿਖਾਲਬਿਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋ
ਦੇਗਲਚਾਟੜਿਆ॥੫॥ਸਸੈਸੰਜਮਗਇਓਹਮੂੜੇਏਕਦਾਨਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇ
ਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾਨਿਖਾਧੇਤੇਰਾਜਨਮਗਇਆ॥੬॥
ਮਮੈਮਤਿਹਿਰਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗਪਇਆ॥ਅੰਤਰਆਤਮੈਬ੍ਰਹਮਨ
ਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜਭਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭਰਮਿਓਹਮੂੜੇਮਮ
ਤਾਲਾਗੇਤੁਧਹਰਿਵਿਸਰਿਆ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤੂੰਬਹੁਤਪੁਕਾਰਹਿਬਿਨਬੂਝਹਿਤੂੰ
ਡੂਬਿਮੂਆ॥੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਜਲਿਓਹਮੂੜੇਥਥੈਥਾਨਭ੍ਰਿਸਟਹੋਇਆ॥ਘਘੈਘ
ਰਿਘਰਿਫਿਰਿਓਮੂੜੇਦਦੈਦਾਨਨਤੁਧਲਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੂੜੇਪਰ
ਪੰਚਤੂੰਪਲਚਰਹਿਆ॥ਸਚੈਆਪਖੁਆਇਓਮੂੜੇਏਹੁਸਿਰਤੇਰੇਲੇਖਪਾਇਆ॥
੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਡੁਬੋਹੁਮੂੜੇਮਾਇਆਵਿਚਗਲਤਾਨਭਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾ
ਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਾਰੀਆਈਆਮੂੜੇਵਾਸਦੇਉਤੁਧਵੀ
ਸਰਿਆ॥ਏਹੁਵੇਲਾਨਹਿਲਹਿਸਹਿਮੂੜੇਫਿਰਤੂੰਜਮਕੈਵਸਪਇਆ॥੧੨॥ਝਝੈਕ
ਦੇਨਾਝੂਰਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸਸੁਣਹਿਤੂੰਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰਨਾਹੀ
ਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥੧੩॥ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਰਖਮੂੜੇਅੰਤਰਤੇਰੇਨਿਧਾਨ
ਪਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਂਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਹਿਜੁਗੰਤਰਖਾਹਿਪਇਆ॥
੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦਚਿਤਕਰਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਾਪਾਇਆ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵ
ਸਾਇਮੂੜੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਿਬਖਸਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝਤੂੰਮੂੜੇਤਾਂ
ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁਖਲਾਗੈਵਿਣਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਹੋ
ਈ॥੧੬॥ਰਾਰੈਰਾਮਚਿਤਕਰਿਮੂੜੇਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿ

ਨੀ ਰਾਮਾ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮਾ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਾਇਆ॥੧੭॥ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ
ਅਕਥਿ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ॥ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖ
ਨਿਬੜਿਆ॥੧੮॥੧॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਦ ਹੈਨ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਮੇਸ
ਰ ਹਾਜਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿ ਸਉ ਪਰਗਟਿ ਰਾਪਾ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਆਖਿਆ॥ ੴਅੰਕ
ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ੴਅੰਕਾਰ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ੴਅੰਕਾਰ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ੴ-
ਅੰਕਾਰ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ੴਅੰਕਾਰ ਸਰਬ ਉਧਰੇ॥ੴਅੰਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਤਰੇ॥ੴਨਮ
ਅਖਰ ਸੁਨਹੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ੴਨਮ ਅਖਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣ ਪਾਂਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖ
ਹੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ਲਿਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਚਤੁ
ਰਦਾਸ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪੜਿਆ ਅਰ ਨਾਉ ਧਰੀਕ-
ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਤਨੀਕ ਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਕੰ
ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਕਿ ਆਪ ਦਾ ਬੋਲਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸ
ਭੋ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੰਠ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵਡੀ ਕਰਵਾਨ ਉਠਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਲੈ ਕਰ ਆ
ਇ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਕਰਵਾਨ ਪਾਸੋ ਜਾਇ
ਕਰ ਪੁਛ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਸ ਚੀਜ ਕੀ ਭਰਤੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਕਰਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਭਰਤੀ ਕਿਸ ਚੀਜ ਕੀ ਭਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇ
ਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਜੋ ਪੋਥੀਆਂ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ
ਕੇ ਸੰਦੂਕ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ਹੈਂ ਨ ਭਰਤੀ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਆ
ਵਦੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੇ ਜੀ ਅਤੇ ਏ
ਹ ਤਾਂ ਆਪ ਕਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਇਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋ ਕੋਈ ਪੋਥੀ ਦੇਖ ਪੜ ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੀ ਅਰ
ਜ ਬਾਣੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ-
ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਣੀ ਪੜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ

੪੪੪ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾ ਕਦੀ ਐਸੀ ਬਾਣੀ ਡਿਠੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਦੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਖਰੀ ਅਗ
ਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਕਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਛਾ
ਰੋਂ ਜਦੋਂ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਤਿਨਾ ਦੇ ਮੁਖੋਂ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਬੜੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਰਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ
ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਲਗਿਆਂ ਦਾ ਗੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕਾਈ ਜੀਅ ਦੀ
ਗੁਹਜ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭੀ ਅਸਾ ਨਾਲ ਕੀਚੈ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਜੀਉ ਭੀ ਪਗਾਰਿਆ ਰਹੈ॥
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਾਡਾ ਜੀਉ ਤੇਰਿਆ ਚਰਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੀ ਅਕੀਜ ਆਹੀ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਣਾਈ
ਅਤੇ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ
ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ
ਰਾਮ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ॥ ਕਿਉ ਦੁਤ
ਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ
ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ
ਨਰਹਰੇ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਮਨ ਅਚੇਤ ਇਆ
ਣਾ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਤੂੰ ਔਗੁਣ ਛਡ ਕੇਹੜੇ ਜੋ ਕਾ
ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿੰਦਿਆ ਖੁਦੀ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਕਦਾਉ ਕਿਆ ਨਾ
ਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਸਤ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ
ਕਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹੁ ਗੁਣ ਕਮਾਵੈ ਤੂੰ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਤਿ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਣਾ ਤੇ ਜਹਾਂ ਇਸ ਜੀਵ ਕਾ ਕੋਈ ਨਾ ਸਹਾਇਕ ਹੋ
ਵੈਗਾ ਤਹਾਂ ਹਰਿ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਏਹੁ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਸੁਆਦ
ਰਸ ਭੋਗ ਜੋ ਤੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰ ਕਰ ਸੋ ਤੂੰ ਝਕਉ ਏਹੁ ਵਿਛੋੜਨ
ਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਤੂੰ ਅਬ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਬ ਮਿਲੈਂਗਾ ਤੇ ਜੂਨੀ ਭਵਨਾ ਪਵੇਗਾ

ਕੂਮਕੇਜਮਕਾਡੰਡ ਸੁਝਦਾਨਾਹੀ ਜੋਨਿਭਾਪ੍ਰਤਿ ਸਿਸਾਰਕੇ ਲੀਏਜਾਤਾਹੈ ਅਜਕੇ ਕ ੪੪੫
ਲਤੇਰੇਸਿਰਭੀ ਆਇਕਕੂਕਦਾਹੈ ਤੂੰ ਜਮਤੇਨਹੀ ਡਰਦਾ ਮਹਾਬਿਖਮਪੰਥਜਮਕਾ
ਲਕਾ ਸੁਣੀਦਾਹੈ ਅੰਧਰ ਲੋਭਬਿਆਪਤਾਹੈ ਮਨਕੋਨਿਕਸਨਨਾਹੀ ਦੇਤਾ ਤੇਰੇਸੁਆ
ਸਜਮਕਾਲ ਵੇਖਦਾਹੈ ਇਕ ਪਲਕ ਮੇ ਪਕੜ ਲੇਵੇਗਾ ਦੁਸਤਰ ਸਾਗਰ ਅਗਨ
ਕਾ ਤੈਨੇ ਲੰਘਨਾਹੈ ਅਰ ਮਹਾਬਿਖਮ ਪੈਂਡਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰਹੈ ਏਤੇ ਮਾਮਲੇ ਤੇਰੇ ਉਪ
ਰਹੈਨ ਤੈਨੂੰ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕਿਉਂ ਆਵਦੀਹੈ ਤ੍ਰਿਨਸੈ ਸਠਾਦਿਨਾਂਦਾ ਪੈਂਡਾਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖ
ਰਚ ਪਲੈ ਤੇਰੇ ਕੈ ਨਹੀ ਤੇ ਅਗਨ ਕਾ ਪਾਣੀ ਕਾ ਸਾਗਰ ਲੰਘਣਾਹੈ ਪਰ ਜਿਨਾਂ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਆਰਾਧਿਆਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਨਾਂਨੂੰ ਏਸਰਾਹੁ ਨਹੀ ਲੰਘਣਾ ਪੜਣਾ
ਜਬ ਜਾਤ੍ਰ ਸਮਾ ਹੋਇ ਸਵੇਰ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇ ਤਬ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਆਰਾਧੈ ਤਬ ਉਸ
ਕਾ ਭੀ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਇਉਂ ਨ ਕਰੈ ਜੋ ਪੰਜ ਪਹਿਰ ਧੰਧੇ ਕਮਾਵੈ ਤੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਰ ਸੋਇ
ਰਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਸ ਵਖਤ ਮਿਲੈਗਾ ਅਰ ਜੀਵਣ ਕੀ ਕਾਲਿ ਅਨਕਥ ਹੋਵੈਗੀ ।
ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਛੋਡ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਰਾਮਾ । ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪੁਰਖ
ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮਾ । ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੰਕਾਰ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ । ਜਿਨ ਪ
ਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਂਧੀ ਗੁਰੂ ਖੇਲੁ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ । ਅਰਥ ਤੂੰ ਹੈਂ ਬੀਚਾਰਿਆ
ਪੈਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ । ਸਿਖਸਿਆਣ ਪਾਧਿਆਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਜ
ਪਜਪੋ । ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਹੈਨ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇ ਕਿਤੇ ਕੰ
ਮ ਨਹੀ ਆਵਨਗੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਾਕ ਸੈਣ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆ ਘਰਬ
ਰ ਪਦਾਰਥ ਬਪਵਾਰ ਏਹੁ ਜਿਤਨੇ ਆਵਸਤੂ ਆਪਨੀ ਅਕਲ ਕਰ ਜਾਤੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਏ
ਸਾਵਿਰ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਸਹਾਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੋ ਜੇਹੜੀ ਦੇਹੀ ਤੇਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਨੀ
ਕਰ ਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਏਹੁ ਦੇਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ਅਜੇਹੀ ਵਿਦਿਆ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕ
ਲੇਵਾਲ ਜੋ ਧੌਲੇ ਸੁਫੈਦ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਮੂਰਖ ਮਾਨੁਖ ਨੋ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਜੋ
ਸੇ ਲਕੜੀਆਂ ਜਲਾਇ ਕੇ ਕੋਇਲੇ ਤ੍ਰਿਨਾ ਕੇ ਇਲਿਆ ਕੀ ਚਿਟੀ ਸੁਆਹ ਹਾ ਏਕਤਮ
ਸੁਹੋਇਗਿਸਜਾਣ ਤੂੰ ਹੇ ਅਨਾਮਰਨਾ ਤੇਰੇ ਨ ਜੀਕ ਆਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੀਆਂ ਤੇਰੀਯ
ਤੈਥੋਂ ਅਗੇ ਜੀ ਵਿਦਾ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਬੁਢੇਪਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਖੀਆਂ ਬਿਨਾ ਦਿਦਾ ਹੋ
ਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਦੰਦ ਮੂੰਹ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮੂੰਹ ਢਹਿਲਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਹੀ ਚਾਕ
ਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੀ ਬੋਲਦੇ ਚਲ ਦੇਦੀ ਜਿਥੇ ਕਹੋ ਓਥੇ ਜਾਣ ਤੇ ਇਸ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਫਰਮਾਹੀਮ
ਲਦਾਸੀ ਖਾਵਣਾ ਪਹਿਨਣਾ ਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤੀ ਥੀ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਇ ਗਈ ਜੈਸੇ

੫੪੬ ਪੁਰਾਣਾਘਰਗਿਰਜਾਂਦਾਹੈਸੋਏਹਨੂੰਪੈਰਜੋਥੇਸੋਥਕਗਏਬੋਲਤਾਰਲਤਾਕਹਿਤ
ਹੈਫਲਾਨੇਅਸਥਾਨਜਾਣਾਜਰੂਰਜਾਣਾਹੈਪਰਭਾਈਚਲਿਆਨਹੀਜਾਤਾਸੋਏਹਦੇ
ਪੈਰੀਮਾਰੀਦੇਹੀਹੈਰਾਨਹੋਇਕਰਗਿਰਿਆਹੀਚਾਹੈਗੀਸੋਮਰਦਾਨਿਆਪੁਰਖਦੇ
ਕੰਮੇਂਗਈਤੇਚਾਕਰੀਤੇਭੀਰਹੀਏਹਦੇਹੀਜੀਵਦਿਆਹੀਵਿਛੁੜਾਲੈਂਦੀਹੈਅਤੇਕੰਮ
ਕਰੋਨੇਰਹਿਗਈਤੇਜਿਨਾਂਦੇਵਾਸਤੇਮਾਯਾਦੇਜੰਜਾਲਕਰਦਾਸੀਤੇਪਾਪਕਮਾਂਵ-
ਦਾਸੀਸੋਤੈਨੂੰਅਗੇਹੀਛਿਆਰਾਖਣੇਹੋਏਹੈਨਅਤੇਇਸਤ੍ਰੀਘਰਕੀਜੇਹੜੀਆਪ
ਣੀਹੈਸੋਲੈਗੀਕਿਸੇਤਰਾਨਹੀਜੇਕਰਤੂੰਕਿਸੇਕੀਇਸਤ੍ਰੀਵਲਦੇਖੇਂਗਾਤਾਂਓਹਭੀ
ਪਰਪੁਰਖਕੋਤਕੈਗੀਤੇਜੇਹੜਾਤੂੰਜਾਨਨਾਹੈਕਿਪੁਤ੍ਰਮੇਰਾਹੀਹੈਸੋਜਿਸਵਕਤਵਿ
ਵਾਹੁਕੀਤਾਂਓਹਤਾਫੇਰਆਪਨੀਔਰਤਕਾਹੈਅਪੀਅਜੇਤੂੰਆਪਨੀਜਾਨਦਾਸੀਸੋਜਬਉਸ
ਕੋਬਿਵਾਹਿਆਤਬਓਹਪਰਾਈਹੋਗਈਸੋਨਾਓਹਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਤੇਨਾਤੇਰੀਧੀਆ
ਸੋਤੇਰੇਕਿਸੀਤਰਾਂਨਹੀਹੁੰਦੇਸੋਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਆਰਾਕਿਤ
ਗੁਣਪਰਮੇਸਰਪਾਵੈਜੋਨੌਖਿਦਸੋਪ੍ਰੀਤਕਰੈਗਾਤਾਂਮਿਲੈਗਾਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਭੀਤਬਸਹਾਇਹੁੰਦਾਹੈਜਾਪਰਮੇਸਰਕਾਸਿਮਰਨਕਰੀਐਇਸਮਾਨੁਖਦੇਹ-
ਵਿਖੇਜੋਏਹੁਜੀਵਆਯਾਹੈਤੇਇਸਵਿਖੇਭੀਤਿਨਗੁਣਹੈਨਪਉਣਪਾਣੀਅਗ
ਨਏਹੁਤਿਨੇਆਪਸਮੈਂਵੈਰੀਹੈਂਅਰਇਸਦੇਹੀਮੈਂਇਕਠੇਰਹਿਤੇਹੈਂਐਸਾਓਹਪ
ਰਮੇਸਰਕਰਨਹਾਰਹੈਏਹੁਤਿਨਾਂਨੇਸਰਬਬ੍ਰਹਮੰਡਵਿਖੇਇਕਠੇਕਰਰਖੇਹੈਨ
ਤਿਸਪਰਮੇਸਰਐਸੇਸਮਰਥਕੋਰਾਤਦਿਨਹਰਵੇਲੇਜਪੇਸਾਂਝਭੀਸਵੇਰੇਭੀ
ਜਪੇਜੋਗੁਰੂਨੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਮੰਤ੍ਰਦੀਆਹੈਤਿਸਕੋਜਪਤੇਹੀਰਹੇਜਹਾਂਸਾ
ਧਸੰਗਤਹੋਵੈਤਾਂਬਾਸਾਪਾਵੇਗੇਮਹਾਖੁਸੀਹੋਵੇਗੀਜੋਅਧਰਮੀਹੋਇਗਾਸੋ
ਗਲਜਾਵੈਗਾਹਕਭੀਤੇਅਨਹਕਭੀਮਾਰੀਐਗਾਕਿਉਂਜੋਧਰਮਵਿਚਿਵਿਸ
ਨਜੀਕਾਵਾਸਾਹੈਅਤੇਅਧਰਮਵਿਚਸੈਤਾਨਕਾਵਾਸਾਹੈਸੋਸੈਤਾਨਕੋਵਿਸਨ
ਜੀਮਾਰਨਿਕਾਲਤੇਹੈਂਤਕੜੀਸਜਾਇਦੇਤੇਹੈਂਜਮਤਿਨ੍ਹਕੇਹਵਾਲੇਕਰੀਐਗਾ।
ਅਧਰਮੀਕੋਤੇਜਮਮਾਰਕਰਘੋਰਨਰਕਮੈਂਪਾਵੈਗਾਸੋਹੇਮਰਦਾਨਿਆਜਦ
ਕਦਇਸਜੀਆਕੇਰਾਮਕਾਨਾਮਹੀਸਹਾਈਹੋਵੇਗਾਅਤੇਆਪਨੀਕਿਰਤ
ਭੀਕਰੇਤੇਪਰਮੇਸਰਕੋਭੀਸਿਮਰਤਾਰਹੈਤਬਇਸਜੀਵਕਾਛੁਟਕਾਰਾਹੋ-
ਵੈਗਾਅਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਜਾਨਤਾਨਾਹੀਤਬਮਹਿਮਾਜਾ
ਨੈਗਾਜਬਆਗੇਜਾਇਗਾਤੇਨਾਮਬਿਨਾਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋਦੁਖਲਾਗੈਗਾਦੁਖੀ

ਹੋਇਕੈ ਹਾਇਹਾਇਕਰਕੇਪਛਤਾਵੈਗਾਤਾਂ ਏਹੁਵੇਲਾਹਥ ਆਵਨੇਕਾਨਹੀਤੇਪਰਮੇਸਰ
ਕੇਭਜਨਵਾਲਿਆਂਕੇ ਜਮਆਂਖੋਸੇਭੀ ਨਹੀਦੇਖੇਗਾਸੋਜਮਕੀਸਾਸਨਾਤੇਛੂਟੇਗਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦ ਗਾਵਤਾਪੜ੍ਹਤਾਰਹੁ ਏਹੀ ਜਾਨ ਜੁ ਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇਸੰਗਹੀਹੈ ਏ
ਕਪਲਕ ਭਰਭੀ ਦੂਰਨਹੀਹੈ॥ ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਸਾਸਜੇਸਦਰਹੈਹਜੂਰਾਹਿ
ਤਕਰਸਿਮਰਹੁਸਾਹਿਬੈਜੋਨਹਿਕਤਹੀਦੂਰਾ॥੧॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਮਬਾਣੇਕਿਆਂਏਮ
ਨਮੇਰਿਆਤੂੰਬਿਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾਮਾਂਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਿਜਸਮਾ
ਵਹੀਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਈਐਰਾਮਰਸਾਲਰਸੁਗਸੁਗਿਆਨਅੰਞਣਸਾਰਏ॥ਤ੍ਰੈਲੋਇ
ਦੀਪਕਸਬਦਚਾਨਣਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਏ॥ਭਉਕਾਟਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰਗੁਰਮੁ-
ਖਿਕਾਰਜ ਸਾਰਏ॥ਰੂਪਰੰਗਪਿਆਰਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਏ॥ਸੁਣਮਰ
ਦਾਨਿਆਤੂੰਮੇਰਾਸਮੀਪਰਹਿਣੇਵਾਲਾਹੈਸੋਮੇਰਾਕਹਿਣਾਕੰਨੀ ਸੁਣਪਰੇਮਨਾਲ-
ਜੋਆਪਨੇਮਨਨੂੰ ਏਨਾਬਚਨਾਪੁਰ ਅਸਥਿਰਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂਜਮਕੀਚੋਟ ਤੇਬਚ ਰਹਿਗਾ
ਜੇਤੂੰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਇਕਰਹਰਿਜੀਪਿਆਰੇਕੀਭਗਤਿਭਾਉਕਰਹਿਗਾ ਤੇਹਰਿਨਾ
ਮਪੜ੍ਹਹਿਗਾ ਗਾਵਹਿਗਾਜਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਹਿਗਾ ਤਾਂ ਤੁਝਕੋਸਦਾ ਸਹਿਜ ਸੁਖਮੇਂ
ਪਰਮੇਸਰਰਖੇਗਾਤੇਤੁਮਕੋ ਚਿੰਤਾਨਵਿਆਪੇਗੀ ਸਤਿਗੁਰਕਾਆਸਰਾਮਨਮੈਲੀ
ਏਰਹੁ ਤਾਤੇਰੀਆਸ ਰਾਖਿਆਸਾਸਤਿਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰ ਪੂਰਨਕਰੇਗਾ ਅੰਤਿਤਰਿ
ਜਕਪਹੁੰਚਾਵੇਗਾ ਪਰਤੂੰਰਸਾਇਰਜਾਇਕਰਹਰਿਜੀਕੇਗੁਣਗਾਵਤਾਰਹੁ ਤਾਂਇਸ
ਕਿਰਤਮੈ ਤੇਰੀਦੇਹ ਛੂਟੈਗੀ ਤਬਪਰਮੇਸਰਜੀਰੀਝੇਗਾ ਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮ
ਰਨਕੈਸਾਹੈ ਜੋਸੀ ਭਗਵੰਤਕੋ ਸਿਮਰਤੇਹੈਂ ਤਿਨਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਲਾਲਭਿੰਨੇਹੋਇ ਰਹੈਹੈਂ ਤਿਨਕੇ
ਮਾਥੇਪਰਤਿਲਕਭੀਜੋਤਿਸਾਥਹੋਤਾਹੈ ਜਿਹਬਾਕੀਰਸੀਲੀਹੋਜਾਤੀਹੈ ਤੇ ਤਿਨਾਕੇ
ਕਾਵਿਚ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਨਾਮਕਾ ਉਜਾਲਾਹੋਤਾਹੈ ਜੇਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਨਾਹੋਤਾ ਤਬਜਗਤਿਸੰ
ਸਾਰਕਾ ਅੰਧਕਾਰਦੂਰਨਹੀਹੋਤਾ ਏਹੁ ਸਬਦਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਜਗਤਿ
ਸੰਸਾਰਕਾਸੁਖਦੇਖਕਰਭੁਲਣਾਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਵਲਸਾਵਧਾਨਰਹਿਣਾ ਅਤੇਦੁਤ
ਰਸਾਗਰਅਗਨਕਾਜੋਹੈ ਸੋਗੁਰੂਕੇਆਸਰੇਪਾਰਲੰਘੇਗਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਉਸਤਤਿਕੀਤੀ॥ਧਿਨਨਾਨਕਕਾਲੂਆਣ ਨਿਮਾਣਿਆਂਦਾਮਾਣ ਨਿਤਾਣਿਆਂਕਾਤਾਣ
ਤੂੰਸਚਾਗੁਰੂ ਅਭਗਦੀਬਾਣਾ॥ ਏਮਨਾਮੇਰਿਆਤੂੰਕਿਆਲੈਆਯਾਕਿਆਲੈਜਾਹਿ
ਸੀਰਾਮਾ॥ਏਮਨਾਮੇਰਿਆਤਬਛੂਟਸੀਜਾਂਭਰਮਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮਾ॥ਧਨਸੰਚਹੁਹਰਿ ਨ
ਮੁਵਖਰਗੁਰਸਬਦਭਾਉਪਛਾਣਏ॥ਮੈਲਪਰਹਰਿਸਬਦਨਿਰਮਲਮਹਿਲਸੁਹਾਵਏ॥

੪੪੮ ਭਜਨਸੈ।ਪਤਿਨਾਮਪਾਇਆਘਰਸਿਧਾਇਆਝੜੇਲੋਇਆਂਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਹਰਿਨਾਮ
ਧਿਆਈਐਗੁਰਦਰਸਨਪਾਈਐਵਡਭਾਗਜਪੀਐਹਰਿਜਸੈ।ਹੇਮਰਦਾਨਿਆ
ਜਿਤਨਾਚਿਰਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇਆਪਨੇਆਪਨੂੰਨਹੀਪਛਾਣਦਾਕਿਜਦਜੰਮਿ
ਆਹੈ ਤਾਂਕਿਆਲੈਆਇਆਹੈ ਅਤੇਜਬਏਥੋਜਾਇਗਾ ਤਦਕਿਆਲੈਜਾਵੈਗਾ
ਅਰਕਿਤਨੀਆਕਪੜੇਬੰਨਕੇਲੈਜਾਵੈਗਾ ਇਕਨੌਗਜਕਪੜੇਤੇਤਖਤਾਤੇਨੌਮਨ
ਲਕੜੀਆ ਅਰਮਿਟੀਦੀਕੂਨਾਲੀ ਪਾਉਭਰ ਆਟਾਜਵਦਾਏਹੁਸਾਥਨਹੀਜਾਂਦਾ
ਏਥੇਹੀਆਟਾਜਵਾਂਦਾਕੁਤਿਆਖਾਧਾ ਤੇਪਕੜੀਕੂਨਾਲੀਜਿਮੀਤੇਭੰਨੀਤੇਲਕੜੀ
ਕਪੜਾਅਗਨਜਲਾਯਾ ਤੇਨੰਗਾ ਹੀ ਆਯਾ ਤੇਨੰਗਾਹੀਗਿਆ ਤੇਵਲਛਲਕਰਕੇ
ਜੋਖਟਿਆਸੀ ਕਮਾਯਾਸੀ ਜੋੜਿਆਸੀ ਜੇਹੜਾ ਸੋਜੋਰੂਦੇਸਥ ਆਯਾ ਉਨੇਲੀਤਾਜੋ
ਪੁਤ੍ਰਧੀਆਦੇਵਿਆਹੁਕੀਤੇ ਸੋਓਨਾਦਾਹੋਇਆ ਜੋਨਫਰਚਾਕਰਾਂਦੇਹਥਲਗਾਸੋ
ਚਾਕਰਾਂਚਾਕਰੀਲੀਤੀ ਏਹੁਮੂਰਖਖਾਲੀਹਥੀਆਯਾਤੇਖਾਲੀਹਥੀਗਇਆ।
ਤੇਪਾਪਕਰਕੇਜੇਹੜਾਧਨਕਮਾਯਾਸੀ ਸੋਸਿਨਬੰਧੀਲੈਗਏ ਇਸਕੇ ਸਾਥਨਹੀ
ਗਇਆਨਾਕੋਈਮਿਤ੍ਰਨਾਕੋਈ ਸਾਕ ਨਾ ਕੁਟੰਬੀ ਅਤੇ ਉਥੇਕੋਈਨਪੁਛਦਿਆਜੋ
ਹਨਾਇਸਦੇਰਾਹੁਜਾਂਦਿਆਕੰਮਆਵਦਾ ਜਿਉਬਲਦਕਮਾਈਕਰਦੇਹੈਨਅਤੇਗਾ
ਜੋਗਾਊਰੱਕ ਸਭਕੋਈ ਖਾਂਦੇਹੈਨ ਤੇਬਲਦਾਂਦੇਮੂੰਹ ਛਿਲਕੇਘਾਸਵਿਚਫਿਰਦੇਹੈਨ
ਤੈਸੇਏਨਾਪ੍ਰਾਣੀਆਂਦੀਕਮਾਈਹਰੀਦੇ ਅਰਥ ਕੋਈਨਾਹੀਲਾਇਸਕਦੇ ਮਰਦਾ
ਨਿਆਸਬਦਕੀਕਹਿੰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕਿਆਕਮਾਂਵਦਾਹੈ ਅਤੇਏਹੁਜੋਮਾਯਾ
ਹੈਸੋਕਿਸਦੇਪਿਛੇਨਾਚਲੀ ਅਤੇ ਅਗੇਕਵਣ ਲੈਜਾਇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਯਾਤਿਸੈਕੀ
ਹੈਜੋਹਰਿਅਰਥਖਰਚਕਰਦਾਹੈ ਸੋਈਧਨਵਾਲਾਹੈ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਸੇਲਾਵਦਾਹੈ।
ਇਸਜੀਵਕੋ ਭ੍ਰਮਮਾਯਾਦਾਲਗਾਹੈ ਜੇ ਏਹੁਭਰਮਗਵਾਏ ਤਾਂਜਮਦੀਮਾਰ
ਤੇਛੁਟਜਾਵੈ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਵਨਧਨਜੋੜਿਆਹੈ ਜੋ ਸੀਰਾਮਨਾਮਕਾਜਪਕੀਤਾਹੈ
ਸੋਇਸਕੇਸਾਥਚਲੇਗਾ ਸੋਈਏਹੁਧਨਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਚਦਾਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮਨਾਮਬੈ
ਸੜੂਹੇ ਗੁਰਕਹਿਆਏਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀਹੇਮੇਹਰਵਾ
ਨਜੀ ਏਹੁਜੀਵਗੁਰੂਵਿਚਦੇ ਮਿਲਦਾਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂਕੇਬਗੈਰਭੀਮਿਲਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆ। ਏਮਨਮੋਰਿਆਬਿਨਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੀਐਰਾਮਾਏਮਨ
ਮੋਰਿਆਬਿਨਬੇੜੀਪਾਰਨਅੰਬੀਐ ਰਾਮਾ।ਪਾਰਸਾਜਨਅਪਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸ
ਬਦਸੁਰਤਲੰਘਾਵਏ।ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫੇਰਨਹਿਪਛਤਾਵ

ਏ॥ਕਰਕਿਰਪਾਦੇਹਦਾਨਦਇਆਲਸਾਚਹਰਿਨਾਮਸਰਾਡਿਪਾਵਣੋ॥ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਸ੍ਰਨ ੪੪੯
ਹੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਮਨਸਮਝਾਵਣੋ॥ਮਰਦਾਨਿਆਬੇਨਾਪਊਨ੍ਹੀਤੇਮਹਿਲਾਮੰ
ਦਰਪਰਨਹੀਰਹਿਆਜਾਂਦਾਜਿਉਬੇੜ੍ਹੀਬਿਨਾਪਾਰਨਹੀਉਤਰਤਾਤਿਉਗੁਰਬਿਨਾਪ
ਮੇਸਰਨਹੀਮਿਲਤਾਅਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਮਾਯਾਕਾਦਰੀਆਉਜਗਤਮੈਚਲਾਯਾਹੈ
ਦਰਿਆਉਪਾਰਪਰਮੇਸਰਹੈਜੋਮਾਯਾਕੋਤਰੇਸੋਪਰਮੇਸਰਕੋਮਿਲੇਮਾਯਾਕਾਤ
ਰਨਾਏਹਹੈਪਰਮੇਸਰਅਰਥਖਰਚਕਰਨਸੋਜਾਇਪਾਰਪੜੈਗਾਪਰਮੇਸਰਕੋ
ਮਿਲੈਗਾਅਰਜੋਮਾਯਾਨਾਲਲਪਟਿਆਹੈਅਰਤਿਆਗਕੁਛਨਹੀਕਰਤਾਸੋਵਿ
ਚੇਹੀਡੁਬਦਾਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲੇਵਹੁਹੇਮਰਦਾਨਿਆਮਾਯਾਕੇਲਪਟੇਨ
ਰਹਜਾਵਹਿਗੇਅਤੇਪਰਮੇਸਰਕੋਹਿਤਕਰਨੇਵਾਲੇਈਹਾਸੁਖਪਾਵਤੇਹੈਂਆਗੇ
ਸ੍ਵਰਗਮਹਿਜਾਵਹਿਗੇਫੇਰਮੋਖਮੁਕਤਿਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਗੇਗੁਰਮੁਖਾਕਾਛੁਟ
ਕਾਰਾਇਹਾਭੀਤੇਆਗੇਭੀਹੋਇਗਾਅਰਸਾਕਤਾਕੋਠੌਰਕੋਈਨਾਹੀਤੇਸਿਸਾਰਚ
ਲਣਾਕਹਿਤਾਹੈਪਰਈਹਾਤੋਗੁਰੂਸਾਥਮਿਲਕੇਪੁਛਤੇਭੀਨਹੀਕਿਓਹਅਸਥ
ਨਕੇਹਨ੍ਹਾਹੈਜਿਥੇਜਾਇਕੇਥਸਨਾਹੈਓਹਪੁਰਸ਼ਅੰਧੇਆਗਿਆਨੀਹੈਂਜੋਹਨ੍ਹੇਗੁ
ਰੂਕੋਦੂਸਰਾਜਾਣਤੇਹੈਗੁਰੂਪ੍ਰਮੇਸਰਏਕੋਹੈਜੇਹਰਿਰੂਠੇਤਾਂਗੁਰਾਪਾਸਜਾਵੈਤਉਬ
ਚਰਹਿਤਾਹੈਅਤੇਜੇਗੁਰੂਰੂਠੈਤਉਅਸਥਾਨਕੋਈਨਹੀਜਹਾਸਮਾਈਹੋਵੈਫੇਰਬਾਬ
ਜੀਨੇਕਰਤਾਰਕਾਧੰਨਵਾਦਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚ
ਰਨੀਪਇਆ॥ ਅਗੈਸਾਖੀਠਗਾਨਾਲਹੋਈ॥ ਅ
ਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਠਗਾਂਦੀਵਸਤੀਵਿਚਜਾਇਵੜੇਇਕਠਗਦੇਘਰ
ਰਾਤਕੋਜਾਇਰਹੇਤਾਹੋਰਸਭਠਗਇਕਠੇਹੋਇਕਰਉਸਦੇਘਰਆਏਤੇਕਹਿਣ
ਲਗੇਸੁਣਭਾਈਏਹੁਸਿਕਾਰਤੇਰੇਕੋਲਬੜਾਭਾਰੀਆਯਾਹੈਇਸਦੇਪਾਸਬਹੁਤ
ਮਾਲਮਤਾਹੈਇਸਦੀਭਲੀਤਰਾਖਿਜਮਤਕਰਨੀਅਸੀਤੈਨੂੰਵਡੇਵੇਲੇਆਇ
ਕੇਪੁਛਾਂਗੇਏਹੁਗਲਕਹਿਕਰਓਹੁਠਗਆਪੋਆਪਣੀਘਰੀਉਠਗਏਤਾਂਰਾਤ
ਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਧਰਮਨਾਲਓਨਾਠਗਾਨੂੰਅਜੇਹੀਨੀਂਦਆਈਜੋਸੁਤਿਆਕਸਾ
ਰੀਨਗਰੀਕੇਲੋਕਾਨੂੰਸਦਾਪਹਿਰਾਦਿਨਚੜ੍ਹਿਆਅਤੇਸੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀਵਡੇਵੇਲੇ
ਉਠਕਰਚਲਦੇਰਹੇਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇਓਨਾਠਗਾਨੂੰਸੁਰਤਿਆਈਉਸੀਵੇਲੇਉਠ
ਕਰਉਸਠਗਦੇਘਰਆਏਅਤੇਆਇਕਰਕਹਿਣਲਗੇਲਿਆਉਭਾਈਸਾਝੀ
ਵੰਡਤਾਓਸਘਰਵਾਲੇਠਗਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰਤਾਂਕੋਈਖਬਰਨਹੀਰਹੀ॥

੪੫੦ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਹੁਣੇ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਆਇ ਜਗਾਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਓਨਾ ਠਗਾਂ ਨੂੰ
ਚਿਪਲਗੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਤੂੰ ਝੂਠਾ ਹੈਂ ਏਹੁ ਦੌਲਤੁ ਤੇਰੇ ਹਥ ਆਈ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਪਚਾਇਆ
ਲੋੜ੍ਹਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭੁਠ ਗਲ ਗੋਲ੍ਹਣਾਈ ਕਰੁਨ ਤਾਂ ਉਸ ਠਗਾਂ ਨੈ ਆਪਨੈ ਗੁਰ
ਪੀਰ ਦੀ ਸਪਤ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹ ਮੰਨਣ ਨਾਹੀ ਏਹਾ ਹੀ ਕਹਿਣ ਤੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਓਹਨਾ ਨੂੰ ਮਾ
ਰਕੇ ਸਾਰੀ ਮਾਲ ਮਤਾਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸਾਂਭਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਹੁ ਸੁਗੰਧ ਜਦੋ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚਾਰ ਜੁ
ਆਨ ਬਡੇ ਚਾਲਾਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖੋਜ ਲੈ ਕਰ ਪੀਛੇ ਦੌੜੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਠਗ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਬਣੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਹੁ
ਅਰ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਵਹਿਗਾ ਤੈ ਨੂੰ ਜਾਨਨ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਕੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈਂ ਸਾਡੀ ਮਾਲ-
ਮਤਾਹ ਤੂੰ ਲੈ ਕਰ ਨਠਾ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੈ ਨੂੰ ਬਾਇ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਠਗਾਂ
ਦੀ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰ ਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਹ ਠਗ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਓਹ ਨਿਰਬਲ
ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਠਗਾਂ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਮਤਾਹੂ ਹੈ ਗੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਰ ਏਸੇ ਗਲ
ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਖਲਾਸੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੈ ਨੂੰ ਬਾਇ ਮਾਰਾਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਠੰਢੇ ਹੋਵੋ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਪਏ ਹਾਂ ਅਰ ਨ
ਸ ਭਜ ਨਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ ਏਹੁ ਪਛਾਥਾਉਂ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ
ਏਥੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਅਰ ਦਾਗ ਦੇ ਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈ
ਜਾਈਓ ਤਾਂ ਓਨਾ ਠਗਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਏਥੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਜੋ ਇਕ ਸਿਖ ਮਹੀ ਆ ਚਾਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਇਕ ਕੋਰਾ
ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਓ ਅਰ ਏਥੇ ਖੀਰ ਕਰ ਲਓ ਤਾਂ ਓਨਾ ਠਗਾ ਨੇ
ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕੇ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਂਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਓਹੁ ਠਗ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਅੱਗ ਕਿ
ਥੋਂ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਹੁ ਦੇਖੋ ਧੂੰਆ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਓਥੋਂ ਜਾਇ
ਕਰ ਅੱਗ ਲੈ ਆਵੋ ਓਥੇ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਸੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਠਗਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਦਗਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਾ ਅਸੀ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਈਏ ਤੇ ਤੂੰ ਪਿਛੋਂ ਕਿਤੇ ਨਸ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀ
ਕੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਨਸਦੇ ਭਜਦੇ ਕਿਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੋਇ ਠ
ਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੋਇ ਠਗ ਅਗ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਾਇ
ਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਤੌਕ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਅਰ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਹਥਕੜੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇੜੀਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਜਮ ਮਾਰਦੇ ਘਸੀਟ

ਦੇ ਲਈਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਠਗ ਆਇਕੇ ਜਿਥੇ ਧੂਆਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈਸੀ ਓਥੋ ਅਗਲੇ ੪੫੧
ਕਗਮੁੜ੍ਹ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਕਿਆ ਜੋ ਓਹੀ ਸਖਸ ਜੇਹੜਾ ਮਾਰੀਦਾ ਸੀ ਅਰ ਘਸੀਟੀਦ
ਸੀ ਓਹੁ ਹੀ ਹੁਣ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਜਮਦੂਤ ਮਾਰਦੇ ਸੇ ਸੋਈ ਉ
ਸ ਪਾਲਕੀ ਕੇ ਕਹਾਰ ਹੈਨ ਪੋਸਾ ਪੋਸਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਠਗ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ
ਗਣ ਅਤੇ ਜਮਗਣ ਝਗੜਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਠਗ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਓਨ ਜਮ
ਗਣਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਝਗੜਦੇ ਹੋ ਅਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਹੈਰਾਨਗੀ-
ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ ਅਸਾ ਇਸਨੂੰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਡਿਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਆ
ਵਦੇ ਵਾਰੀ ਇਸਨੂੰ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਜਮਗਣਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹਤਿਆਰਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੁੰਭੀ
ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵਨੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵਨ
ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾ ਪਰ ਹੁਣ ਜਿਸ ਸਾਧ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਸੋ ਉਸਦੀ
ਦਿਸਟ ਵਿਚ ਇਸਦੀ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਨਜਰ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਹੁਣ
ਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਏਹੁ ਰਾਮਗਣ ਇਸਨੂੰ ਖੋਸ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਠਗ ਏਤਨੀ ਬਾ
ਰਤਾ ਸੁਣਕੈ ਬਹੁਤ ਭੈਮਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਠਗ ਦੌੜਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ
ਬਡੀ ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਪਦਾ ਅਸਾਨੈ
ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦੇ ਠਗਾ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਬਾਰਤਾ ਸਭ ਕਹਿ ਸੁਨਾਈ ਤੇ ਕ
ਹਿਣ ਲਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਸਦੇ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਅਸਾ ਏਥੇ ਤੀਕਰ ਪੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਥੇ-
ਆਏ ਹਾਂ ਸੋ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਇਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਿਚ ਮਹਾ ਪਾਪੀ ਦੀ ਚਿਖਾ ਦਾ ਧੂ
ਆਂ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਠਗ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਵਿਚ ਪਾਪੀ
ਜੀਵ ਦੀ ਚਿਖਾ ਦਾ ਧੂਆਂ ਨਜਰੀ ਪੈਣੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਧ੍ਰਿਗ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗ
ਲ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਹਿ ਕਰ ਓਹ ਚਾਰੇ ਠਗ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ
ਇ ਗਏ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹੇ ਸ੍ਰਿਤ ਜੀ ਅਸਾ ਬਡੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਨ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨ
ਠਗਾ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਠਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਵਸ
ਤੀ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ

੪੫੨ ਪਵੂਰਹੋਵਨਿਗੇਜਾਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕੰਮ ਠਗੀਦਾ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਮਾਰਨੇਦਾ ਛਡਦਿਓਗੇ ਅਤੇ
ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਠਗੀ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਵਸਤ ਤੁਸੀ
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵੰਡ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਠਗਾਂ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰ
ਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭੁ ਵਸਤੂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਾਰੇ
ਠਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ
ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਨਿਰਅਭਿ
ਮਾਨ ਹੋਕੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਠਗ ਠਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਛਡ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਲਈ ਤੇ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਤ ਨਾਲ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਲਗੇ ਜਪਣ ਗੁਰੂ
ਅਤੇ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲਾ ਰਚੀ ਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਬਾਗ ਸੀ ਤਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਣੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਤੇ ਗੜੇ ਬਰਸੇ ਬੜਾ ਝਖੜ ਵਗਿ
ਆ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਬੜੇ ਪੰਛੀ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜਕੇ ਓਥੇ ਇਕ ਵਡੀ ਢਾ
ਬ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਢਾਬ ਵਿਚ ਰੁੜਕੇ ਓਥੇ ਆਏ ਪਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿ
ਚ ਮਗਨ ਥੇ ਅਤੇ ਓਨਾ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਦੇਖਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਰ-
ਬੜੀ ਦਇਆ ਉਪਜੀ ਅਤੇ ਮੂਹੁ ਕਹਿਓਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਏਹੁ ਪੰ
ਛੀ ਇਤਨੇ ਜੇਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹੁ ਸਭ ਜੀਵ ਕੇ ਉਡ ਜਾਵਨ ਤੇ ਆਪਨਾ ਰੋਗਾ
ਹੁ ਗਾਣ ਇਤਨੇ ਆਖਨ ਨਾਲ ਪੰਛੀ ਸਭ ਉਡ ਗਏ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਤੇ ਆਪ ਦਾ ਚੇਲਾ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਮੋਏ ਹੋਏ ਪੰਛੀ ਜਿਵਾਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਅਸਾਤੇ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੋਏ ਪੰਛੀ ਜਿ
ਵਾਇਦੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ-
ਵਿਚੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਸ ਬਾਤ ਦਾ ਜੋਰ ਖਿਚ ਲਿਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਬਹਾਲਿਆ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਉਠਕੇ ਇਕ ਉਚੇ ਅਸਥਾਨ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰਨ ਲੋਕ ਆ
ਖਨ ਆਪਸ ਵਿਚ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਬੜਾ ਭਗਤ ਹੈ
ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਸੁਣ ਕਰ ਇਕ ਭੋਲਾ ਨਾਮੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗ
ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਅਗੋ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਰਾਹ ਮਾਰੀ
ਬਡੀ ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਹੈ ਓਥੇ ਇਕ ਉਚੀ ਜਾਗਾ ਮਕਾਨ ਬਨਾਯਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਓਥੇ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਆ
ਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁਚਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਥੋ ਉਤਰਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਦੇ ਚੁ
ਫੇਰੇ ਫਿਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਹੋਰ ਜੋ ਵਸਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਸਭ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਏ
ਹੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸਿਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਖਾਂਦਾ ਖਵਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਜਾਗ
ਥੀ ਨਸ ਭਜ ਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਭੀ ਭੋਲਾ ਅਤੇ ਹੈਂ ਭੀ ਭੋਲਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸਭ ਕਹੀ ਹੈ ਹੁਣ
ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਸਿਨਬੰਧੀਆਂ ਪਾਸੋ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛ ਆਉ ਉਨ੍ਹੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਨਬੰਧੀ ਹੋ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨਾ ਜਤਨ ਜੋ ਧਨ ਚੋਰੀ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਲਿਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ
ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜਬ ਭੀੜ ਬਨੇਗੀ ਉਤ ਸਮੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਦੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ
ਹੋਵੋਗੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਫੇਰ ਕਹਿ
ਨ ਲਗਾ ਸਤਿਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਸਰ-
ਣ ਆਯਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰਣ ਪਏ ਨੂੰ ਤਿਆਗਨਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ ਕ
ਰਤਾਰ ਹਛੀ ਕਰੈਗਾ ਜੋ ਮਾਣੀ ਮਰਬ ਆਸਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸਰਣ ਆ
ਵਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਣ ਆਵੈਗਾ ਹਿਕਿ ਠਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੰਦਾ॥ ਏਹੁ ਸੁਣਕੈ ਭੋਲਾ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਨਿਸਚਾ ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ ਸਿਨਬੰਧੀ ਆਪ
ਸਗਾਇਆਂ ਜਾਇਕਰ ਆਪਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੇ ਪੁਛਿਆ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੋ
ਗੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਣਿਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਕੈਸੇ ਦੁਖਾਂ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ਬਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਬਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਡੀ ਟਹਿਲ
ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀ ਸੁਖ ਦੇ ਯਾਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਆਇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਸੀਂ
ਤੂੰ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸ ਤ੍ਰੀਸੇ ਪੂਛਾ ਤੋ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਬਿ
ਹਕਰ ਦੀਯਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਮਾ
ਇ ਲਿਆਵੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਖਾਵੀਏਗੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਪੀਆ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੈਦੇ ਹੋਏ
ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਨੇ ਸਭੇ
ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਕਠਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੀਏ ਪਾਪ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜਬ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਜਮ ਦੀ ਭੀੜ ਬਨੇਗੀ ਉਤ
ਵੇਲੇ ਦਰਗਾਹੁ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਅਮਲਾਂ ਕਾ ਕੋਈ ਸੀਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ ਜਮ ਦੀ ਬੇੜੀ ਕਟੋ

੪੫੪ ਗੇ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਹੀ ਹੋਵਨਗੇ ਜੈਸਾ ਕ
ਰੈ ਸੋ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ਦਰਗਾਹੁ ਵਿਚ ਤਾ ਜਬਾਬ ਸਿਰ ਖੁਦ
ਆਪਨੇ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਣੇ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪੁਛੀਦਾ ਨਾ ਕਿਸੀ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਕੋਈ ਮਾਰੀਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਭੋਲਾ ਚੋਰ ਬਹੁਤਾ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇਆ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜਿ
ਮੀ ਨਤੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਮੈ ਐਵੈਂ ਹੀ ਉਮਰ ਗਵਾਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲ
ਕੇ ਜੇ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤ
ਨੇ ਪਾਪ ਕਿਉ ਕਰਦਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਕਰ ਭੋਲਾ ਘਰੋਂ ਮੁੜ ਆਯਾ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾ
ਹਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੇਰੀ ਐਵੈਂ ਹੀ ਗਈ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ
ਪਰਵਾਹ ਵਿਚ ਡੁਬਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਹੁਣ ਆਪਨੇ ਦਰਸਨ ਲਾਇਦੀ ਸਰਮ ਰਖਨੀ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਭੋਲਿਆ ਮਥ
ਟੇਕ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਚੋਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੋ
ਲੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਉਸਦੀ
ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੇ ਪਾਸ
ਹੈ ਠਗੀ ਦੀ ਵਸਤ ਜੋ ਕੁਛ ਹਈ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਵਿਰ ਦੇਹੁ ਉਸ ਭੋਲੇ ਚੋ
ਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ ਸਭ ਵਸਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕ
ਰ ਦਿਤੀ ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭੋਲਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ
ਕਰਿਆ ਕਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤਾ ਅਭਿਆਗਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤਾ ਕਰ ਆਏ ਸੰਤ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਸਿਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ
ਕਿਰਤੇ ਲਗਾਉ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੋਲੇ ਚੋ
ਰ ਨੂੰ ਤਾਰ ਕੇ ਗੁਰਮਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਠਗਾ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਕੇ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਨਾਲ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਦੋਵੇਂ ਸੰਗ ਹੈਂ ਥੋੜਾ ਦਿਨ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਕਿ
ਸੇ ਅਸਬਾਬ ਰਾਤ ਰਹੀਏ ਤੌ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਖੜੇ ਹੋਵਨ ਕੋਈ ਖੜੋਨ ਦੇਵੈ
ਨਹੀ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਨਹੀ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਇਛਾ
ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਜਾਗਾ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਓਥੇ ਇਕ ਕਖਾ ਦੀ ਕੁਲੀ ਸੀ

ਅਤੇਇਕਕੋੜ੍ਹੀਫਕੀਰਉਸਦੇਅੰਦਰਰਹਿੰਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇਦੇਖਿਆਨਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁ ੪੫੫
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਤਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਵੜੇ ਰਾਤਕੋ ਓਥੇਰਹੇ ਉਸਫਕੀਰ
ਨੇਅਰਜਕਰੀ ਹੇ ਗੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀ ਮੇਰੇਪਾਸੋਂ ਤਾਂਦਿਨੇਜਨਾਵਰਭੀ
ਡਰਦੇਹੈਨ ਮੈਨੂੰਦੇਖਕੇਪਸੂਭੀ ਨਸਜਾਂਦੇਹੈਨ ਹੋਰ ਮੈਂ ਕਿਆਕਹੋਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇ
ਸਰਦੀਕਿਰਪਾਨਾਲ ਆਪਕੀ ਬੜੀਮੇਹਰਹੋਈਹੈ ਜੋਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੋਇਆਹੈ ਇਸ
ਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਤਾਹੋਂ ਜੁਮੇਰੀ ਕਾਲਿਆਣਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸਹਿਤ ਰਾਤਕੋ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਓਥੇ ਬੈਠਿਆਹੀਕਟੇ ਬੜੀ ਦੁਰਗੰਧ ਉਸਕੋਹੜ੍ਹੀ ਕੀ ਦੇਹ
ਤੇ ਫੈਲੀਹੋਈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਫਕੀਰਬਿਰਲਾਪਕਰਦਾਰਿਹਾ ਤੌਫਕੀਰਨੂੰ
ਦੁਖੀਦੇਖਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੈਬਾਰ॥ਤਪਤਪਖਪੈਬਹੁਤਬਿਕਾਰ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ
॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣਬੋਲੇਜਾ
ਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤੁ
ਤਾ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭਵਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋ
ਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦ
ਰਗਹਿਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰ
ਣਾਅਵਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥
੧॥ ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹੁਕੋਹੜ੍ਹੀਫਕੀਰ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇਪਾਇਆ ਅਤੇਉਸ ਫਕੀਰਦੀ ਸੁਧਬੁਧਨਿਰਮਲਹੋਇਗਈ
ਅਤੇ ਦੇਹ ਭੀ ਹਛੀਹੋਇਗਈ ਰੋਗ ਉਸਕਾਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਕਿਰਪਾਦ੍ਰਿਸਟ ਨਾਲ ਹਛੇ
ਹੋਇਕਰ ਦੂਰ ਹੋਇਗਏਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗਾਜਪਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਉਸ
ਫਕੀਰਦੀਆਂ ਅਧੀਨਗੀਆ ਦੇਖਕਰ ਉਸਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਜਦ ਸਵੇਰੇ ਉਸਅਸ
ਥਾਨ ਤੇ ਟੁਰਨਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸਸਹਿਰਦੇਲੋਕਾਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਾਈਲੋਕ ਨੂੰਰਾਤ
ਰਹਿਣਨਹੀਦੇਂਦੇਸੇ ਓਸਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰੇ ਕੋਹੜ੍ਹੀ ਫਕੀਰਨੂੰ ਤਨਦਰੁਸਤ ਰਾਜੀ
ਕਰਦਿਤਾਹੈ ਤੇ ਰਾਤ ਓਥੇਹੀਰਹਿਸਾਨਿ ਅਤੇ ਓਸਫਕੀਰਨੇਭੀ ਜਾਇਕਰ ਸਹਿਰੱਵਿ
ਚਕਹਿਆ ਦੇਖੋਭਾਈਸਹਿਰਦੇਲੋਕੋ ਉਸਮਹਾਪੁਰਖਦੀਮੇਰੇ ਉਪਰਕਿਰਪਾਭਈ
ਹੈ ਕਿਤਨੇਚਿਰਦਾਕੋਹੜੂ ਦੂਰਹੋਇਗਇਆਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਰਦੇਲੋਕ ਫਕੀਰਨੂੰਰਾਜੀ ਹੋ
ਇਆਦੇਖਕੇ ਅਰਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇਦੌੜੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕੀ ਚਰਨੀਲਗੇ

੪੫੬ ਅਤੇਅਧੀਨਗੀਆਕਰਕੇ ਆਖਣ ਲਗੇਹੇ ਸਾਈਲੋਕਜੀ ਹੇਮਹਾਪੁਰਖੋਸਾਡੇਉ
ਪਰਕਿਰਪਾਕਰੋਜੀ ਸਾਡ੍ਹੀਭੀਭੁਲਾਕਰੋ ਜਿਸਕਰਸਾਡੀਕਾਲਿਆਨਹੋਵੈ ਸਾਨੂੰਆ
ਪਨਾਸਿਖਕਰਹੁਜੀ ਸਾਡ੍ਹਜਨਮਮਰਨਕਟੋਜੀ ਅਸੀ ਬਡੇਭੁਲੇਹਾਂਜੀਤੁਸੀਸਿਤਕੇ
ਜੀਜਗਤਦੇ ਤਰਨਤਾਰਨਹੋ ਹੇਮਹਾਰਾਜ ਦਇਆ ਕਰੀਏਜੀ ਤਿਨਾਲੋਕਾਦੀ ਅਧੀ
ਨਗੀ ਵੇਖਕਰ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਮਹਾਰਾਜਦਇਆਕੇ ਸਮੁੰਦਰਕਰਣਾਕੀਖਾਨਜ
ਗਤਕੇਉਧਾਰਨਵਾਸਤੇਜਿਨਕਾ ਅਵਤਾਰਹੈਤਿਸਕਿਰਪਾਲਕੋ ਆਤਮੇਦਇਆ
ਆਈਆਪਬੈਠਗਏਉਸ ਸਹਿਰਕੇਲੋਕ ਬਹੁਤਹੀਇਕਠੇਹੋਇਗਏ ਉਹਨੀਰਸ
ਭੁਲੋਕਆਇਗਏਤਿਨਸਭਕੇਪ੍ਰਤਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣੋਭਾਈਪਰਮੇਸਰਕੇਲੋ
ਕੋ ਅਸੀਤਦਤੁਹਾਡੇਪਰਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵਾਹਿਗੇ ਜਦਤੁਸੀਪਹਿਲੇ ਏਥੇ ਕੋਈਅਸ
ਥਾਨਬਨਾਓਜਿਥੇਪ੍ਰਦੇਸੀਕੋਈਆਇਕੇ ਸੁਖਪਾਵੈ ਅਤੇ ਆਏਸਾਧਕੇ ਭੋਜਨਦੀ
ਆ ਕਰੋ ਆਏਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾਕਰਿਆਕਰੋ ਆਪਨੀਕਿਰਤਕਰਕੇਤਿਸਵਿਚੋਂਪ੍
ਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਕੁਛਦਿਆਕਰੋ ਓਨਲੋਕਾਨੇਸਭਕੁਛਮੰਨਿਆ ਧਰਮਸਾਲਾ
ਬਨਾਈਓਨਾਲੋਕਾਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤਦ੍ਰਿੜਾਈਪਰਮੇਸਰਨੂੰਹਾਜਰਹਜੂਰਜਾ
ਣਨਾ ਛਲਨਹੀਕਰਨਾ ਹਰਿਸੂਰਤਿ ਸੇਰਾਜੀਰਹਿਣਾ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀਦਸ
ਵਾਹਿਸਾਪਰਮੇਸ੍ਰਨਮਿਤਦੇਵਣ ਇਕਦਿਨਬਹੁਤਸਿਖਇਕਠੇਹੋਇ ਸਵੇਰਕੇਸੰ
ਧਿਆਕੋਸੰਗਤ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਜੀਕੇ ਚਰਨਾਪਾਸ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵੈ
ਤਿਨਾਸਿਖਾਪ੍ਰਤ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀ ਸਾਖੀਸੁਨਾਵਦੇਹੈਨ ਜੋਸਰਬਸੰਗਤਕੋਪਰਤੀਤ
ਆਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਾਖੀਸੁਣਾਵਦੇਹੈਂ ਇਕਸਿਖਨੇਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀਸਿਖੀ
ਕਿਸਤਰਾਕਮਾਈਦੀਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸਿਖੀਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਐਸੀਕਮਾਵੇ ਜਿ
ਸਤਰਾਇਕਰਾਜੇਨੇਕਮਾਈਹੈ ਜੋ ਆਪਭੀਉਧਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀ ਉਧਾ
ਰਿਆਸਾਖ੍ਯਾਤ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਦਰਸਨਕਰਾਯਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ। ਗੁਰਕਹਿ
ਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਕੀਕਰਨੀਕਾਹਿਧਾਵਣਾ। ਸੁਣੋਭਾਈ।ਸਿਖੋ ਇਕਰਾਜਾ
ਸੀਸੋਘਰਵਿਚਹੀਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤੀਕਰਦਾਸੀ ਰਾਜਕਰਦਿਆਹੋਇਆਇ
ਕਦਿਨਮਨਮੇਂ ਆਈਮੈਂ ਇਤਨਾਚਿਰਰਾਜਕੀਤਾਹੈ ਕਿਆਜਾਣਾ ਇਤਨਾਚਿਰਰਾਜ
ਹੋਰਭੀਕਰਨਾਹੈ ਯਾਨਹੀ ਕਰਨਾਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਵਿਰਕਤਹੀ ਘਰਤੇ ਰਾਜਤੇ ਰਹਿੰਦਾਸੀ
ਫੇਰਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰਕੋਰਾਜ ਦੇਦੀਯਾ ਤੇਕਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰ ਇਸਰਾਜਕੋ ਤੂੰਐਸਾਜੀਅਮੇਜ
ਣੀ ਕਿਣੇਹੂਰਾਜਪਰਮੇਸਰਕਾਹੈ ਅਰਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਪੈਦੇਕੀਤਾਹੋਇਆ ਹਾਂ

ਤੇ ਜੰਤ ਹੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਨ ਕੈ ਰਾਜ ਕਰੀਓ ਧਰਮ ਕਾ ਅਰ ਨਿਆਇ ਭੀ ੪੫੧
ਧਰਮ ਕਾ ਕਰੀਓ ਆਪਨੇ ਵਜੀਰ ਕੋ ਐਸਾ ਸਮਝਾਇ ਕਰ ਵਿਰਕਤ ਹੋਇ ਕਰ ਘ
ਰ ਤੇ ਰਾਜਾ ਬਨ ਕੋ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਮਰਜੀ ਤਿਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਲਾਲ ਆ
ਪਨੇ ਪਲੇ ਬਾਂਧ ਲੀਆ ਤੇ ਏਹੁ ਜੀਅ ਮੈ ਠਾਨ ਕਰ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈਐ ਤਾ ਰਾਜਾ ਉਦਿਆਨ ਮੈਂ ਜਾਇ
ਕਰ ਲਗਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕਾ ਪੀਛਾ ਲੀਆ ਚੋਰ ਨੇ ਮ
ਨ ਮੈ ਠਾਨੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਲਿ
ਆ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਜਦ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਾਉ ਲਗੇਗਾ ਪਕੜ ਕਰ ਛੀਨ ਲੇਵੋਂਗਾ ਜੇਕਰ ਆ
ਪੇ ਨਾ ਦੇਵੈਗਾ ਤੌ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰ ਕੇ ਲੇਵੋਂਗਾ ਚੋਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗ ਚਲਿਆ ਰਾਜ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ਜੰਗਲ ਮੈਂ ਹੀ ਰਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਈ ਪ
ਰਬ ਕਾ ਦਿਨ ਸੀ ਰਾਜਾ ਤੀਰਥ ਪਰਸਨਾਨ ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਅਰ ਵਹਾਂ ਅਨੇਕ ਬਹੋਤ
ਹੀ ਸੀ ਵਹਾਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਗੇ ਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕੋ
ਈ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜਪ ਤਪ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਅਗਨ ਤਪੈ ਸੰਧਿਆ ਬੰਦਨ ਕ
ਰੈ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਜਗ ਕਰੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਰੀਤ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਆਪ ਰਖੀ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੈ ਮਨ ਮੈਂ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਜੋ ਹੁ
ਣ ਅਸੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ ਤੌ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਰਮੇਸਰ
ਨੇ ਕੈਸੇ ਰੀਤ ਧਾਰੀ ਹੈ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਖਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਸੰਤਾ ਭਗਤ
ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਚੌਬੀਸ ਅਵਤਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੋ
ਅਵਤਾਰ ਸਿਰੋਮਣ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਨੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਅਰ ਸੰਦੀਪਨ ਜੀ ਗੁਰੂ ਧਾਰੇ ਹੋਰ ਸੰ
ਤ ਭਗਤ ਸਭਨਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਅ
ਸਥਾਨ ਤੇ ਚਲਿਆ ਤੇ ਚੋਰ ਭੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਗਰ ਟੁਰਿਆ ਚੋਰ ਤਕੈ ਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਸੋਵੈਗ
ਤ ਬ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰਬ ਲੇਵਉਗਾ ਅਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ॰॰॰॰
ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਬੀ ਸੋਵੈ ਨਹੀ ਜਾਗਦਾ ਹੀ ਰਹੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੁਣ ਗੁਰੂ
ਕਰੀਐ ਪਰ ਕੈਸਾ ਗੁਰੂ ਕਰੀਐ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਤੀਤ ਦੇਖੀਐ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮ
ਨ ਮੈਂ ਧਾਰੀ ਮੈ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਬੈਠਾ ਹੋਂ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਮੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਮਿਲ
ਜਾਵੈਗਾ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ ਰਾਜਾ ਉਦਿਆਨ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੋਰ

੪੫੮ ਨੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਬਹੁਤ ਦਿਨਕਾ ਫਿਰਤਾਹੈ ਕਦੀ ਸੋਂਵਤਾਭੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘੜੀ੧
ਸੋਵਣਾਹੈ ਚੋਰ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਪਰ ਉਠ ਕਰ ਪਿਆ ਦੇਖੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇਕ
ਹਾ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਕਬੀ ਨਹੀ ਸੋਂਵਤਾ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋ ਜਾਇਕਰ ਘੁਟਤਾ ਹੋਂ ਏਹ
ਠਾਨ ਕਰ ਚੋਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮਾਰਨੇ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਚਲਿ
ਆ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੋਇ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੌ ਮੈਂ ਚਿਤ
ਵਤਾ ਥਾ ਸੋਈ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇਵਨ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਠ ਕਰ
ਚੋਰ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋ ਦੌੜਿਆ ਜੋ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਰਾਜਾ ਮਹਾਬਲੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮਾਰਨੇ ਕੋ ਦੌ
ੜਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਚੋਰ ਕੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਈ ਜੋ ਏਕ ਵੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤੇ ਏਕ ਹੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਬ ਤੋ ਘ
ੜੀ ਘੜੀ ਫਿਰਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਹੁਣ ਤੋ ਰਾਜੇ ਕੇ ਸਾਬਲਨੂੰ ਨਾਹੀ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾ
ਜਾ ਦੌੜ ਕਰ ਚੋਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾਨਿਆ ਜੋ ਡ
ਰਤਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤਾਹੀ ਮੇਰੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋ ਛੋਡਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਭੁੱਲਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਉ ਚੋਰ ਹਾਂ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਤੁਸੀ ਮੁਝ ਕੋ ਭਰਮਾਵੋ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ
ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰਥ ਕਰ ਈਹਾ ਆਯ ੦
ਹੈਂ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੁਝ
ਕੋ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਚ ਕਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਘਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇ
ਕਰ ਤੁੰ ਦਾਖ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ ਲਾਲ ਰਤਨ ਮੈਂ ਘਰ ਤੇ ਲਿ
ਆਯਾ ਥਾ ਸੋ ਏਹੁ ਲੈ ਰਤਨ ਭੀ ਤੇਰੀ ਹੀ ਭੇਟ ਹੈ ਅਰ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਭੀ ਮੇਰਾ ਤੇਰੀ-
ਭੇਟਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਲੀਜੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਰਤਨ ਲੈ ਲੀਆ ਤਾ ਫੇਰ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਭਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੋ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਉਠਨਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਕਦੀ ਕਹੀ ਉਠੂੰਗਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਓਹੁ ਰਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹੀ ਉਠ ਦੌ
ੜਿਆ ਨਠ ਭੀ ਜਾਵੇ ਅਰ ਮਨ ਮੈਂ ਕਹਿਤਾ ਭੀ ਜਾਵੈ ਕਿ ਅਬ ਭੀ ਰਾਜਾ ਆਇ ਮਿਲ
ਤਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਸਾਂ ਚੋਰ ਤਾ ਉਹਾ ਸੇ ਨਸਦਾ ਭਜਦਾ ਕਿਸੀ ਨਗ੍ਰੀ ਮੈ ਜਾਇ ਬੈਠਾ—

ਅਰ ਰਾਜਾ ਵਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵਹਾ ਬੈਠਿਆ ਏਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਇਆ ਅਤੇ ੪੫੯
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਆਪ ਰਾਜੇ ਕੇ ਪਾਸ ਆ
ਏ ਅਰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਈਹਾ ਕਿਉ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਤੀਰਥ ਕੋ ਜਾਇ
ਕੇ ਸੇਵਨ ਕਰ ਕਿਸੀ ਸਾਧੂ ਕੋ ਜਾਇ ਮਿਲ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਗਰੀ ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਅਰ ਈਹਾ ਤੇ
ਰਾ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਈਹਾ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੁ ਅਰ ਜਦੋ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਇ ਕਰ ਕਹੈਗਾ ਤਬ ਇ
ਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਮੈਂ ਉਠੋਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਓਹ ਤਾ ਚੋਰ ਹੈਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਤੇ ਨਹੀ ਸੀ ਅਰੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਕਿਆ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾ ਰਾਜਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈ ਤੋ ਉਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾ ਉਠਤਾ ਨਹੀ ਤ
ਬ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਊਹਾਂ ਤੇ
ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਇਕ ਬਰਸ ਹੋਰ ਗੁਜਰ ਗਇਆ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਏ-
ਆਇ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਬ ਕਾ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋਇ ਬ
ਰਸ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇ ਗੁਜਰੇ ਹੈਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਈਹਾ ਬੈਠਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਅਬ ਕਿਸੇ ਨਗਰੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਸਾਥ ਬੈਠਾ ਹੋਂ ਜਬ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਇ ਕਰ ਆਗਿਆ ਕਰੇਗੇ ਤਬ ਹੀ ਮੈ ਉਠੋਂਗ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹ ਤਾ ਚੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਾਥ ਨਰਕ
ਨੂੰ ਜਾਵੈਂਗਾ ਪਰ ਹੁਣ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਕੋ ਜਾਇ ਮਿਲ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਉਸ ਸਾਧ ਜੈਸਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜੇ ਕਰ ਓਹੁ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾ ਓਹਹੀ ਹੈ
ਸਾਧ ਜੇ ਕਰ ਚੋਰ ਹੈ ਤਬ ਭੀ ਓਹਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਗੁਰਦੇਵ ਤੋ ਓਹਹੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੈ
ਠਿਆ ਤਿੰਨ ਬਰਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਬਹੁਤ ਰੀਝੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਤਾ ਏ
ਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੇਮ ਮੇਰੇ ਥੋਂ ਅਬ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਏ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਹੁ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੈ ਬਿਨਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਕਿਉ ਕਰ ਉਠੋਂ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਕੋ ਤੂੰ ਆਰਾਧਤਾ ਹੈਂ ਮੈ ਤਾਂ ਸੋਈ ਹਉ ਮੇਰੀ
ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਚਲ ਤੇਰਾ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਤੇਰੇ

੪੬੦ ਦਰਸਨ ਉਪਰੋ ਜੋ ਆਪਨੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਬਿਨਾ ਗੁਰਦੇ
ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਉਠਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਰ
ਜਾ ਹਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਸੀ ਤੇਨੂੰ ਠਗਣ ਵਾਜਤੇ ਆਯਾ ਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰਤਨ ਠਗਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਉਸ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਅਬ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਮੇਂ ਚਲ ਕਰ ਰਹੁ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਥੋਂ ਪਰ ਜੀ ਬਿਨਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੈ
ਨਹੀ ਉਠ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਸਾਥ ਨਰਕ ਹੀ
ਕੋ ਜਾਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਂ ਨਰਕ ਹੀ ਕੋ ਜ
ਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਕਹੇ ਬਿਨਾ ਤੋ ਮੈਂ ਕਬੀ ਉਠਨੇ ਕਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਵਹਾਂ ਸੇ ਉ
ਠ ਚਲੇ ਅਰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਚੋਰ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਤੂੰ-
ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੋ ਉਦਿਆਨ ਮੈਂ ਬੈਠਾਇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਨੇ ਫਿਰ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਕੀ ਖ
ਬਰ ਭੀ ਨਹੀ ਲਈ ਦੇਖ ਤੋ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕਵਨ ਕਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਸ ਕੋ ਬੈਠਾਇ ਆਯਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਚੋਰ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਸੇ ਲਾਲ ਰਤਨ ਠਗਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈਂ ਸੋ ਓਹੁ ਉਦਿਆਨ ਵਿ
ਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਬਿਨਾ ਉਠਤਾ ਨਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਕੋ ਉ
ਠਾਵਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਓਹ ਰਾਜਾ ਅ
ਬਤਕ ਉਦਿਆਨ ਮੇਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸੀ ਜਗਾ ਪਰ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕੌਣ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਭ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੋ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਨ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਚੋਰ ਮੈਂ ਤੋ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹੋਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਚੋ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਚੋਰ ਉ
ਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤਰਫ ਉਠ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਭੀ ਸਾਥ ਹੀ ਚਲੇ ਰਾਜਾ ਕਾ ਧਨ
ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਹਾਰ ਨ ਸਕਿਆ ਅਰੇ ਅਗੇ ਓਹੁ ਚੋਰ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੋਨੋ ਉਸ ਰਾਜੇ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ
ਆਯਾ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਦਰਸਨ
ਦੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਠਕਰ ਚੋਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਉ ਤਾਂ ਪੀਛੇ ਰਾਜਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋ ਛੋਡ ਪਹਿਲੇ ਚੋਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਕਰ ਬੰਦਨਾ ਕਰ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਚੋਰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ

ਮੈ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜਬ ਤੂੰ ਸਾਧ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾ ੪੬੧
ਈ ਅਗੇ ਕਿਉਂ ਨ ਥੋ ਮਿਲਿਆ ਜਦ ਮੈ ਇਸ ਸਾਧ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਦ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਦਰਸ
ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਭੀ ਮੁਕਤ ਕੀਆ ਅਰ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਚੋਰ ਕੀ ਭੀ
ਮੁਕਤ ਮੈ ਨੇ ਕੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ
ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸਿਖੋ
ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਾ ਉਪਰ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਰ ਪ੍ਰੀਤ ਆਵੇਗੀ ਤੇ ਐ
ਸਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਂਗੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਸ
ਬਤ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥੧॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪਠਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਠਾਣਾ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਫਿਰੇ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਫਿ
ਰੇ ਜਹਾਂ ਆਦਮੀ ਪਕੜ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹੈ ਸਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਰੋੜੀ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਉਰੇ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਉਸ ਜਾ ਫਿਗਾ ਇਕ ਰੁਹੇਲਾ ਪਠਾਣ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਵੇਖਕੇ ਆਪ ਤਾ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ
ਕੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿ
ਨ ਗੁਪਤ ਖੇਲ ਲੈਵੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿਤੇ ਹੀ ਸੇ ਜਬ ਓਹੁ ਪਠਾਣ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਅਕੇਲਾ ਵੇਖਕਰ ਪਕੜ ਲੈ ਗਿਆ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਔਰਤ ਨੂੰ
ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਬੀਬੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਏਕ ਆਦਮੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤ
ਰਫੋ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਹਮਨੇ ਉਸ ਕੋ ਬਹੁਤ ਦਾਮ ਦੇਣੇ ਹੈਂ ਜਾ ਉਸ ਪਠਾਣੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ
ਲੋੜਾ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸੋਹਨੀ ਸੂਰਤ ਵੇਖਕੇ ਬੜੀ
ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈ ਘਰ ਰਖਾਂਗੀ ਅਸੀ ਇਸ ਨੂੰ
ਵੇਚਾਂਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਇਸ ਦੇ ਮਿਲਣਗੇ ਏਹੁ ਘਰ ਜੇ-
ਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਉਸ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚਨ ਵ
ਸਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਓਹੁ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰਾ ਦੇਸ ਥਾ ਨਾ ਓਹੁ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਨਾ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨਾ ਦੇ ਤਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨਾ ਆਪ ਵਿਕਾਵ
ਨ ਲਗੇ ਤਾ ਰੁਹੇਲਾ ਜਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚਨ ਲਗਾ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਦਟਕੇ ਲੈ ਗਿ

੪੬੨ ਆ ਦੋਨੋਭਾਈ ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਗੁਪਤਹੀਖੇਲਨ ਪਰਬਾਬੇਜੀਕੇ ਆਸਪਾਸਰਹਿਣ
ਜਿਸ ਮੁਗਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਦੋਇਘੋੜੇਦੇਕੇ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆਸੀ ਓਹੁਮੁਗਲਬਾਬੇ ਨੂੰ
ਆਪਨੇਘਰਲੈਗਿਆ ਤਾਉਸਦੀਮੁਗਲਾਣੀਦੇਖਕੇ ਲਗੀ ਆਖਣ ਏਹੁ ਲੜਕਾਬ
ਹੁਤਖੂਬ ਸੂਰਤਹੈਇਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਘਰ ਆਪਨੇਰਖਾਂਗੇਮੁਗਲਕਹਿਆਹੇਬੀਵੀ ਇ
ਸਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕੋਹਣੀਖਿਜਮਤਦਸਾਂਗੇਤਾਂਮੁਗਲਾਣੀਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਲੜਕਾ ਘਰਕ
ਪਾਣੀਲਿਆਵੇਗਾ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰਘਰਕਾ ਪਾਣੀਲਿਆਯਾਕਰ ਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਲਾਜੀ ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘੜਾ ਲੈਕਰ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇਖੂਹੇ
ਉਪਰਗਏ ਜਾਇਕਰ ਖੁਆਜੇਨੂੰਕਹਾਹੇਖੁਆਜਾਤੂੰ ਮੇਰੇਕਹੇਤੇਬਿਨਾਪਾਣੀ ਕਿਸੇ
ਨੂੰਨਹੀਦੇਣਾਤਾਂ ਖੁਆਜੇਨੇਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੇਹੁਕਮਨਾਲ ਖੁਆਜੇਨੇਸਭੇ
ਉਸਨਗਰਦਾ ਪਾਣੀਸੁਕਾਇਛਡਿਆ ਅਤੇਖਾਲੀਘੜਾ ਲੈਕਰਬਾਬੇਜੀ ਮੁੜਮੁਗਲ
ਦੇਘਰ ਆਏ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇਮੀਆਜੀ ਉਸਖੂਹਵਿਚਤਾਪਾਣੀਹੈਨਹੀ ਮੁਗਲਨੇ
ਕਹਿਆਦੂਸਰੇਖੂਹਪਰ ਜਾਹੁਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾਭਲਾਜੀ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਦੂਸਰੇਖੂ
ਹਪਰਗਏ ਓਥੋਂਭੀਖਾਲੀ ਘੜਾਲੈਆਇ ਅਤੇ ਕਹਾਮੀਆਜੀ ਉਸਖੂਹਮੈਭੀਪਾ
ਣੀਨਹੀਜਾਅਗਲਾਦਿਨੋਹੋਯਾਤਾਂ ਨਗਰਵਿਚ ਧੁੰਮਪੈਗਈ ਅਰ ਕਹਿਣਲਗੇ ਹੇ
ਖੁਦਾਇ ਤੂੰਅਸਾਨੂੰਇਕੋਵਾਰੀ ਮਾਰੇਂਗਾ ਸਾਰਾਹੀ ਪਾਣੀਇਕੋਵਾਰੀ ਸੁਕਗਿਆਹੈਅ
ਸੀ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਰਾਤੀਭਰਕੇ ਸੁਤੇਹਾਂ ਅਤੇਹੁਣਕਿਆਹੋਇ ਗਿਆਹੈ ਤਾ ਸਭਲੋਕਬਹੁ
ਤਆਜਜੋਹੋਏ ਅਰਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇਖੁਦਾਇ ਤੂੰਇਕੋਵਾਰੀਹੀਮਾਰੇਗਾਤਾਂ ਸਭਨਾ
ਲੋਕਾਂਦਾਲਹੂਸੁਕਗਿਆ ਪਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤ ਖੁਸੀਰਹਿਣ ਤਾਂਇਕਮੁ-
ਗਲਨੇਕਹਾ ਮੀਆਜੀ ਹੋਰ ਸਭਦੇਲਗੀਰਹਨ ਪਰਇਕਤੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਦਲਗੀਰਨ
ਹੀ ਸੋਏਹੁ ਤੈਂ ਕਿਥੋਆਂਦਾਹੈ ਤਾਉਸਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆ ਮੈਏਹਲੌਂਡਾ ਕਲਹੀ ਮੁਲਆਂ
ਦਾਹੈ ਪਰ ਕੰਮਨੂੰਖੂਬਬਹੁਤਪਹੁੰਰਤਾਹੈ ਅਤੇਖਾਦਾਪੀਂਦਾਭੀ ਕੁਛਨਹੀ ਅਤੇਹੁਣਭੀ
ਰਾਜੀਖੁਸੀਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁਸਭੇਹੀ ਮੁਗਲਇਕਠੇਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀ
ਆਇਪਏ ਅਤੇਕਹਿਣਲਗੇ ਹੇਭਾਈ ਤੂੰਕੋਈ ਮਹਾਪੁਰਖਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸੀ ਹੁਣਸ
ਭੇਮਰਦੇਹਾਜੀ ਤੂੰਅਸਾਡੇਉਪਰਕਿਰਪਾਲਹੋਹੁ ਜੀ ਤਾਂਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋਭਾਈਜਾਤੁਸੀ ਸਿਖਹੋਵਹੁ ਗੇਤਾਤੁਹਾਨੂੰਪਾਣੀਮਿਲੈਗਾਤਉਨਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਅਸੀਤੇਰੇਸਿਖਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰਜੀ ਅਸਾਨੂੰਪਾਣੀਮਿਲੈਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਬਚਨਕੀਤਾਹੇਖੁਆਜਾ ਤੂੰਹੁਣ ਏਹਨਾਨੂੰ ਪਾਣੀਦੇਹੁ ਜਬਗੁਰੂਜੀ ਨੇਇਤਨਾ

ਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਸੇਵਕਤਹੀ ਸਭਨਾਖੂਹਾਂਵਿਚ ਆਇਗਇਆ ਝਟਕਰਕੇਪਾਣੀਅ ੪੬੩
ਤੇਓਹੁ ਸਾਰਾਦੇਸਪਠਾਣਾਦਾਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸਿਖਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਭਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਣ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਓਨਾਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨਦਿਇਆਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਸਭਨਾਨੇਘਰਵਿਚ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਈਆ ਸਵੇਰੇ ਸੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭਲੋ
ਕ ਇਕਠੇਹੋਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕੀ ਉਚਰੀਹੋਈ ਲਿਖਾਲਿਖਕੇਕੰਠਕੀਤੀਓਨੇ ਸਭਸੰ
ਗਤਿ ਜੋਗਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋਭਾਈ ਜੋਕੋਈ ਏਥੇ ਅਸਾਡਾਸਿਖਸੇਵਕ ਆਯ
ਕਰੇ ਤਿਸਨੂੰਤੁਸਾਂ ਪਕੜਨਾ ਨਹੀ ਸਗੋਂ ਤੁਸਾਂ ਉਸਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਤਾਂ ਓਨਾਲੋਕਾਨੇਕ
ਹਿਆ ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਮੀਰਜੀ ਮੇਰਾਲਾਹਾਤੁਸਾ ਜੋ ਗ-
ਕਿਤਨਾਹਿਕ ਆਉਂਦਾਹੈ ਉਸਤੇ ਦੂਣੇ ਦੀਮਲੋਵੈਂਗਾ ਤਾਂਅਸੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾਕਹਿਆ
ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਜੀਉਪਿੰਡੁ ਘਰ ਬਾਰ ਸਭਤੁਸਾਡਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾ
ਏਹੁਬਾਤ ਕਿਉ ਕਹੀ ਜੀ ਅਰ ਤੁਸਾ ਅਸਾਡੇਪਾਸ ਨਹੀ ਰਹਿਣਾ ਆਪਨੀਖੁਸੀ ਨਾਲ
ਰਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਉਸ ਆਮਕੀ ਜਾਹਗਾ ਤੇ ਢੀਮਉਠਾਵੋ ਤਾਓਨ
ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਜਾਹਿਗਾ ਥੋਂ ਢੀਮ ਉਠਾਈ ਜਾਦੇਖਨਤਾਬਹੁਤਹੀ ਖਜਾਨਾ ਓਥੇਪਇ
ਆਹੋਇਆ ਥੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਓਨਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਸਾਰਾਖਜਾਨਾ ਤੁਮਾਰਾਹੈ ਤੁਸੀ
ਹੀਲੇਵੋ ਤਾਂਹੁਣ ਮੈਂਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਓਨਾਪਠਾਣਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਭਕੁਛਸ
ਣੇਘਰਬਾਹਰ ਜੋਹਨੇਹੈਨ ਸੋਸਭ ਤੇਰੇਹੀਹੈਨ ਹਮਾਰਾਤੋਕੁਛ ਨਹੀ ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰਾਹੀ
ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਦਾਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਿਆਕਰੋ ਕਿਰਤ ਕਰਣੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਅਤਿਥਦੀ ਸੇਵਾ
ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਨੂੰ ਸਿਖਕਰਕੇ ਉਸੇਰੋੜੀ ਉਪਰ ਜਾਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਓਹੁਰੁਹੇਲਾ ਪਕੜਕੇ ਲੈਗਿਆ ਜਾ ਓਸਰੁਹੇਲੇਨੇ ਡਿਠ
ਤਾ ਓਹਹੀ ਲੜਕਾਹੈ ਤੇਉਸਦੀ ਔਰਤ ਵੇਖਕਰਬਹੁਤ ਖੁਸੀਹੋਈ ਓਹ ਕਹਿਣਲ
ਗੀ ਇਸ ਲੌਂਡੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੇਘਰਹੀਰਖਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉਸਰੁਹੇਲੇਡਿਠਾ ਏਹੁ ਔਰਤ ਤਾਂ
ਬੁਰਾਮਤਰਖਦੀਹੈ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਅਗਲੇਮੁਲਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿਰ ਵੇਚਣ
ਵਾਸਤੇ ਲੈਗਿਆ ਤੇ ਵੇਚਕਰ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਲੈ ਆਯਾ ਉਹ ਮੁਗਲਭੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਆਪਨੇਘਰਲੈਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੇਘਰਦੀਖਿਜਮਤ ਸਪੁਰਦਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਲਾਮੀਆਂਜੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ ਉਸ ਦੇਸ
ਦੀ ਅਗਤੇਪਾਣੀ ਅਤੇਅਨਾਜ ਏਹੁ ਤ੍ਰਿਨੇਵ ਸਭੂਦੂਰਕਰ ਛਡੀਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭੋ ਲੋ

੪੬੪ ਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ
ਭੋ ਕੁਛ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਨਿਖੁਟ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਜੇਹੜੇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਿਆਣੇ ਹੈ
ਸਨ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਸਭ ਲੋਕ ਰਲਕੇ ਆਪਨੇ ਪੀਰ ਮੁਰ
ਸ਼ਦ ਮਨਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਨੀ ਅਕਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ
ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਭੀ ਮੁਨਾਵਨ ਲਗੇ ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਉ
ਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿ
ਲੇਗਾ ਆਪਨੇ ਪੀਰ ਮਨਾਯਾ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਤਾ ਉਸ
ਮੁਗਲ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਬੁਲਾਯਾ ਅਤੇ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਆਖਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਜੋ ਕਲ ਮੈਂ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਦੇਵਾਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਸਭਨਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਰਦੇ ਭਲੇ ਹੋ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਤਾ ਓ
ਹ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸ਼ਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਦੀ ਪਾ
ਹੁਲ ਦਿਤੀ ਲਗੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ੨ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਦਿਤਾ
ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਦਇਆ ਧਰਮ ਇਸਨਾਨ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ
ਯਾ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮਸ
ਲਾ ਕਰਵਾਈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਏ
ਥੇ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਕੜਨਾ ਨਹੀ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਪਨੇ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾਇਕਰ ਪਥਰ ਕੋ ਚੁਕ ਜਾਉ ਸ ਨੇ ਪ
ਥਰ ਚੁਕਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਸਾਰੀ ਤੂੰ ਹੀ ਲੈ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਅਸੀ ਇਥੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁ
ਗਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕਿਉਂਕਰ ਆਖਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਵੋ ਅਸਾਡੇ ਵਸਨਾ ਹੀ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਕਰੋ ਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ
ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਟੁਰਕੇ ਫੇਰ ਓਸੇ ਰੋੜੀ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਅ
ਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਯਾ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਅਗਲੇ ਦੇਨਾ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਸ
ਹਿਰ ਜਾਇਕਰ ਵੇਚ ਆਯਾ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਦੀ ਔਰਤ ਦੀ ਮਰਜੀ ਏਹੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਾਡੇਘਰਹੀਰਹੇ ਤਾਂਹਮਾਰਾਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਪਰਉਸਦਾਵਸਚਲੇਨਾਹੀ ਰਹੇਲੀ ੪੬੫
ਗੁਰੂਜੀਉਪਰਬਹੁਤਰੀਝੀ ਅਤੇਰੁਹੇਲਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰਵੇਚਕੇਦੋਇਘੋੜੇਲੈਆ-
ਯਾਜਿਸਮੁਗਲਨੇਖਰੀਦਿਆਸੀ ਸੋਗੁਰੂਜੀਨੂੰਓਹ ਆਪਨੇਘਰ ਲੈਗਿਆ
ਤਾਂਉਸ ਮੁਗਲਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਾ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਮੇਰੇ ਦੁੰਬੇ ਚਰਾਇਲਿਆਇਆ
ਕਰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਅਰੇਮੁਗਲ ਮੈ ਤੋ ਬਕ੍ਰਾਚੰਦਰਾਹਾਂ ਜਿਸਦੁੰਬੇਨੂੰਮੈ ਛੁਟੀ
ਲਾਵਾਂਗਾ ਸੋਈਦੁੰਬਾਮਰਜਾਵੇਗਾ ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਮਾਪਿਆਂਨੇਮੈਨੂੰ ਘਰ ਸੇਨਿ
ਕਾਲਛਡਿਆਹੈ ਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਅਬਤੂੰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਾ ਮੁਗਲਜੀ ਭਾਵੈਂ ਤੂੰ ਅਜਮਾਇਕਰ ਦੇਖਲੈ ਤਾਂਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆਮਾਰਭਾ
ਈਇਸਦੁੰਬੇਨੂੰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਦੁੰਬੇਨੂੰਛੁਟੀਲਾਈ ਤਾਂਦੁੰਬਾਮਰਗਿਆ ਫੇਰਮੁ
ਗਲੇਨੇਆਖਿਆਭਾਈ ਹੁਣਇਸਨੂੰਜਿਵਾਇਦੇਹੁ ਅਰਮੈਂ ਤੈਨੂੰਕੋਈਹੋਰਖਿ
ਜਮਤ ਸੌਂਪਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਉਠਦੁੰਬੇਚਰ ਇਤਨੇਆਖਣਦੇਨਾ
ਲਦੁੰਬਾਉਠਕੇਚਰਨਲਗਪਿਆ ਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰ ਮੇਰੇਬਾਗ
ਦੀਖਿਜਮਤਕਰਿਆਕਰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਮੇਰੇਬਾਗਵਿਚਵੜਨੇਨਾਲ
ਹੀ ਬਾਗਸੁਕਜਾਵੇਗਾ ਮੁਗਲ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬਾਗਮੇ ਲੈਗਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਦੇ
ਬਾਗ ਅੰਦਰ ਜਾਨਨਾਲ ਸਾਰਾਬਾਗਸੁਕਗਿਆ ਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਗਤੇ ਬਾਹਰਆਉ ਜੋਹਰਿਆਬਾਗਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਾਗੋ ਬਾਹਰਆਏ
ਤਾਬਾਗਹਰਿਆਹੋਇਗਿਆ ਤਾਂਭੀ ਓਹਮੁਗਲ ਸਮਝੇਨਾਹੀ ਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਘਰਦੇਦਾਣੇਹੀਪੀਸਿਆਕਰ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਭਲਾਜੀ ਮੈਦਾਣੇਹੀ ਪੀਸਿਆਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਆਟਾ ਕਿਸਤੇਲੇਵੇਂਗੇ ਅਰ ਮੈਤ
ਕਦੀਜਮਕੇਬਜਿਆਹੀਨਹੀ ਮੇਰਾਤਾਸੌ ਮਣਾਆਹਾਰ ਹੈ ਇਕ ਡੰਗਦਾ ਤਾਮੁ
ਗਲਨੇਕਹਾਭਾਈ ਇਸਕੋਠੇਵਿਚ ਸੌ ਮਣਕਣਕਹੈ ਤੂੰਪੀਸਿਆਕਰ ਦੇਖੀਂ
ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੁਆਟਾਕਹਾਂਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂਓਹਮੁਗਲਕਣਕਲੇਲੈਆਵਨ ਅਤੇਚ
ਕੀ ਆਪਮੁਹਾਰੀ ਪਈਫਿਰੇ ਇਕਗਾਲਾ ਚਕੀਵਿਚ ਆਪ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਵਨ
ਤਾਸੌਮਨਕਣਕ ਪੀਠੀਗਈ ਅਤੇਆਟਾ ਇਕ ਸਰਸਾਹੀ ਭੀਨਾਨਿਕਲਿਆ
ਜਾਮੁਗਲਾਣੀਨੇਅੰਦਰਜਾਇਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਕਣਕਇਕ ਸਰਸਾਹੀਭੀਨਾ
ਹੀ ਰਹੀਕੋਠੀਖਾਲੀਹੋਈ ਪਈਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲਾਣੀ ਨੇਪੁਕਾਰਕੀਤੀ ਹੇਖੁ[illegible]
ਏਹਬਲਾਇ ਤੈਂਕਿਥੋ ਪੈਦਾਕੀਤੀ ਹੈ ਏਹੁਕਿਧਰੋਂਆ[illegible] ਹੈ ਇਸ[illegible] ਤਾਂਅਜਾ

੪੬੬ ਡ੍ਰੀ ਜਨੂ ਸਭੋ ਹੀ ਭੁੰਨ ਛਡੀ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ ਮੁਗਲਾਣੀ ਪਿਟਦੀ ਪਿਟਦੀ ਅੰਦਿ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਬਲਾਇ ਇਥੋਂ ਨਿਕਲੈ ਤਾਂ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੁਗਲ
ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਏਹੁ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫ
ਕੀਰ ਸਾਈਂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁਗਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜਿਤਨੇ ਪੈਸੇ ਲਗੇ ਹੈਨ ਸੂਉ ਸਤੇ ਦੂਣੇ ਦੰਮ
ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੰਮ ਲੇਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਟੋ
ਪੀ ਵਿਚੋਂ ਲਾਲ ਕਢ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਘਟ ਵਟੇਂਗਾ ਤ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਆਇ ਜਾਵੀਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੁਗਲ ਲਾਲ ਨੂੰ ਬਾਜਾਰ ਵੇਚਣ ਲੈ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਲਾਲ ਦਿਖਾਯਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਵਾਹਰੀ ਲਾਲ ਦੇ
ਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਐਪਰ ਜਿਤਨੇ ਦੰਮ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਸੋ ਤਿਤਨੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੁਗਲ
ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਮੋੜ ਕੇ ਲੈ ਆਯਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ
ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਲੈ ਲੇਵੋ ਜੀ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸੀ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਪੌਂਦੇ ਸੇ ਪਰ ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਣੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ
ਦਾਨ ਇੰਸਨਾਨ ਦਿਵਾਇਆ ਧਰਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਆਵੈਗਾ ਅਰ ਅਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲਵੇਗਾ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਪਕੜਨਾ ਨਾਹੀ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਪਾਸੋਂ ਜਾਕੇ ਓਸੇ ਰੋਹੀ ਉਤੇ ਜਾ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹੁ
ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਯਾ ਤੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਵੇਚਣ
ਲੈ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਗੇ ਕਿਤਨੇ ਵੇਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚ ਚੁਕਿਆ ਹੈਂ
ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਲੈ ਕਰ ਨਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋ
ਈ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਇਕਰ ਪੈਰੀ ਪਉ ਅਰ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸਾ
ਹੁ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ
ਅਤੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਪੌਂਦੇ ਥੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੋ
ੜ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਜਾਂ ਤੁ
ਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਯਾ

ਅਰ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਸ ੪੬੧
ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੋਂ ਸਿਖ ਸੰਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਨਾਮ ਲਵੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਕੜਨਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਵੇਰੇ ਅਰ ਸੰਧਿਆ
ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜ
ਣਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਰੁਹੇ
ਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੧ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਕਾਬਲ ਵਿਚ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਇਕ ਮਸੀਤ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਉ ਹਿੰਦੂ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਨਾ ਬੈਠ ਏਹੁ ਮਸੀਤ ਕਾਜੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਜੀ ਦੀ ਮਸੀਤ ਹੈ
ਅਸੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਓਹੁ ਮੁਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਿਆਲ
ਪੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਰਖੇਂਗਾ ਤਾਂ
ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰਖਾਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਹਾਂ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਮਸੀਤ ਉਪ
ਰ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਸੀ ਤ ਕਉ ਦੌੜਾਇਆ
ਕਾਬਲ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਫੇਰ ਮ ਸੀਤ ਪਈ ਦੌੜੇ ਏਹੁ
ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਸਾਰੇ ਕਾਬਲ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਅਤੇ ਕਾ ਜੀ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਆ
ਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਡਾ ਔਲੀਆ
ਹੈ ਅਰ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਸਾ
ਰੇ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਗਏ ਸਾਰੀ ਖਲਕਤ ਕਾਬਲ ਦੀ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਭੀ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਇ ਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਸ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਤੁ
ਸੀ ਪੈਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋ ਤਿਸ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰ
ਨਕੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ

੪੬੮ ਬਾਵਾਂਪੈਰ ਪੂਜੇ ਅਤੇਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਦਾਹਿਣਾਪੈਰ ਪੂਜੋ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੱ ਸਭ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਓਥੇ ਨਾਮ ਧਰਾਇਆ ਔਘੜ ਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਮੁਲਾ ਦਿਲ ਜੋ ਏ ਦਿਲ ਹਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਬ ਭੇਦ ਸਾਹਿਬ ਕ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਖਾਲਕ ਖਸਮ ਖੈਰ ਅਰ ਖੂਬੀ ਇਸ ਦਿਲ ਮੇਂ ਤਸਬੀ ਤੋਸਾ॥ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੰਨੈ ਸਰੀਣੀ ਸਕਰ ਖੰਡ ਜੋਮੈ ਸਾ॥੧॥ ਦਿਲ ਮੇਂ ਤਾਲਬ ਤੀਰਥ ਕੀਆ ਦਿਲਮੇਂ ਤਹ ਮਦਦਾਣਾ॥ ਦਿਲਮੇਂ ਹਜ ਨਹੁ ਸੈਨ ਫਤਮਾ॥ ਦਿਲਹੀਮੇਂ ਮੌਲਾਣਾ॥੨॥ ਦਿਲਮੇਂ ਮਿਹਰ ਮੁਹਬੱਤ ਕਾਬਾ ਦਿਲਮੇ ਗੋਰ ਸਤਾਣੀ॥ ਹਕ ਹਲਾਲ ਦੇਉ ਦਿਲ ਭੀਤ ਰਖਾਹਿ ਪਛਾਣੁ ਪਛਾਣੀ॥੩॥ ਦਿਲਮੇਂ ਗਿਆਨੁ ਕਬਾ ਅਰ ਪੂਜਾ ਦਿਲਮੇ ਰਬਰ ਸੂਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜੀ ਦਿਲਮੇ ਖੋਜੈ ਤਾਂ ਦਰਗਹਿ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ॥੪॥੧॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਰਾਗੀਆਂ ਕੇ ਰੂਪ ਪਏ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਵਿਚ ਬੱਡਾ ਸਾਰਾ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਵਾਅ ਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਖੜਾਵ ਅਤੇ ਇਕ ਭਗਵੀ ਚਾਦਰ ਉਪਰ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਤੇ ਨੂੰ ਸਿਰ ਉਪਰ ਟੋਪੀ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿਕਾ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਭੇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਆਪਨੀ ਮਉਜ ਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਔਬੂਏ ਰੰਗ ਦਾ ਪੈਰਾਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਜਾਣੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿ ਸਕੈ ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮਿਲੈ ਤਾ ਹਿੰਦੂਆ ਕਾ ਜਬਾਬ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕਾ ਜਬਾਬ ਮਿਲੇ ਏ ਤਭੇ ਸਦ ਵਿਚ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਿ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਵੈ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬੁਧ ਬਿਬੇਕ ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾਹੀ ਸਿਮਰਨ ਭਗਵਿਤ ਕਾ ਜਸ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ਤੇ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮਸਾਲਾ ਕਰਾਈਆ ਸਭ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਿਤਾ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਖੜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਮੇਰਾ ਸਿਸਾਰੀ ਮੇਲੀ ਹੈ ਜਾ ਮੈ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸਾ ਤਦੋਂ ਦਾ ਮੂਲਾ ਖੜੀ ਮੇਰਾ ਮੇਲੀ ਹੈ ਚਲੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ ਆਵੀਏ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੂਲੇ ਖੜੀ ਦੀ ਦਲੀਜ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੋ ਮੂਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਈ ਜਾਇਕੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ॥ ਤੇਰਾ ਦੋਸਤ ਆਯਾ ਹੈ ਪਰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਲੁਟਿਆ ਖੋਹਿਆ ਜੇਹਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਬਡੇ ਸ਼ੁ

ਦਰਹਾਲਨਾਲਆਵਦਾਹੁੰਦਾਸੀਕਦੇਘੋੜ੍ਹੀਪਰਕਦੀਪਾਲਕੀਵਿਚਹੜ੍ਹਕੇਆਵ ੪੬੯
ਦਾਸੀਹੁਣਤੇਰੇਪਾਸੋਕੁਛਮੰਗਣਆਯਾਹੈਹੁਣਤੂੰਛਪਜਾਉ ਏਤਨੇਹੀਵਿਚਗੁਰੂ
ਜੀਮੂਲੇਨੂੰਜਾਇਆਵਾਜਮਾਰੀਅਤੇਮੂਲਾਅਗੋਤੇਕੋਠੜ੍ਹੀਵਿਚਵੜ੍ਹਗਿਆਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂਨੂੰਪੁਛਿਆਜੋਮੂਲਾਕਿਥੇਹੈਤਾਂਅਗੋਉਸਨੇਕਹਿਆਓ
ਹਘਰਨਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਆਓਮੂਲਿਆਅਸੀਤੇਰੇਮਿਲਨੇਨੂੰਆ
ਏਹਾਂਤੇਤੂੰਅਗੋਤੇਛਪਬੈਠੋਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਨਾਲਕਿਰਾੜ੍ਹ
ਦੋਸਤੀਏਵੈਕਰੈਗੁਆਉ॥ਮਰਣਨਜਾਤੋਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਉ॥ ਏਹੁ
ਸਲੋਕਆਖਕੇਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਗੁਰੂਜੀਬਾਹਰਵਾਰਆਏਅਤੇਓਹਕਿ
ਰਾੜ੍ਹਕੋਠੀਵਿਚਜੋਵੜ੍ਹਿਆਸੀਤਿਉਂਹੀਉਸਨੂੰਸਰਪਅੰਦਰੋਲੜ੍ਹਗਿਆਤਾਂਓਹੁ
ਕਿਰਾੜ੍ਹਕੋਠੜ੍ਹੀਵਿਚੋਬਾਹਰਆਯਾਤੇਜੋਰੂਨੂੰਕਹਿਓਸਹੁਣਓਹਫਕੀਰਕਿਧਰ
ਨੂੰਗਿਆਹੈਅਤੇਤੂੰਮੈਨੂੰਮਾਰਿਆਹੈਮੇਰੇਸਿਰਤੂੰਹੀਚੜ੍ਹੀਓਂਹੁਣਤੂੰਛੇਤੀਦਸਜੋ
ਫਕੀਰਕੇਹੜ੍ਹੇਪਾਸੇਗਿਆਹੈਤਾਂਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂਬੋਲੀਫਕੀਰਤਾਂਬਾਹਰਵਾਰਚਲਿ
ਆਗਿਆਹੈਮੂਲੇਨੂੰਵਿਹੁਸਰਪਦੀਚੜ੍ਹਗਈਮੰਜੇਪੁਰਪਾਇਕਰਬਾਹਰਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਲੈਗਏਅਤੇਖਲ
ਕਤਵਿਚਬਾਤਏਹੁਵਜਗਈਜੋਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਮੂਲੇਨੂੰਮਿਲਣਵਾਸਤੇਏ
ਥੇਆਏਸੀਮੂਲਾਅਗੋਛਪਗਿਆ
ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਿਲਿਓਨਾਹੀਤੇਹੁਣ
ਮੂਲਾਮਰਦਾਹੈਮੂਲੇਨੂੰਮੰਜੀਓਲਾਹ
ਕਰਭੁੰਜੇਪਾਇਓਨੇਅਤੇਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਅਗੋਂਹਥਜੋੜ੍ਹਕਰਲੋਕਖਲੋਤੇਅਤੇ
ਕਹਿਣਲਗੇਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਤੁਸੀਸਿਤਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋਮੂਲਾਮ

ਰਦਾਹੈਤੁਸੀਬਖਸੋਇਸਨੂੰਏਹੁਭੁਲਾਹੈਤੇਰੇਮੁਖੋਜੋਬਚਨਨਿਕਲਿਆਸੀਤਿ
ਸੀਤੇਏਹੁਮੋਯਾਹੈਹੁਣਏਸਨੂੰਤੁਸੀਬਖਸੋਰਖਲੇਵਹੁਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕ
ਹਾਭਾਈਏਹੁਜੀਵਣੇਤੇਰਹਿਪਹੁਚਿਆਹੈਹੁਣਇਸਨੂੰਸਖਤੀਮਾਰਹੋਈਹੈਪ
ਰਇਸਨੇਅੰਤਸਮੇਂਸਾਡਾਦਰਸਨਕੀਤਾਹੈਹੁਣਏਹੁਮੁਕਤਹੋਜਾਵੈਗਾਤੁਸੀਇ

੪੭੦ ਸਨੂੰਚੁਕਕੇਘਰਲੈਜਾਵੈ ਇਸਦਾਮਰਨਾਨਜੀਕਹੈ ਮੂਲੇਨੂੰਚੁਕਕੇਘਰਲੈਗਏ
ਮੂਲਾਘਰਜਾਂਦਾਹੀਮਰਗਿਆ ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਬਚਨਕਾਸਦਕਾਮੂਲੇ
ਦੀਮੁਕਤਹੋਈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾਜਸਕਰਨਲਗੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਮੀਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹਕੀਚਲੀ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲਕਰਦੇਕਰਦੇ ਸਲੋਇਜਾਇਨਿਕਲੇ ਅਰਅਗੇਪਠਾਣਾਦੇਘ
ਰਾਵਿਚਵਿਵਾਹੁਹੈਸੀ ਪਠਾਣਨਚਦੇਕੁਦਦੇਹੈਸਾਨਿ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬ
ਦੇਨਾਲਕੁਛੁਕਲੰਗੋਟਬੰਦਫਕੀਰਭੀਹੈਸਨ ਦਸਬਾਰਾਂਏਪਰਖੁਧਿਆਰਥੀ
ਹੈਸਨ ਤਾਉਥੇ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂਜਿਉਂਬੈਠੇਸਾਨਿ ਤਿਉਂਸ੍ਰੀਬਾਬਜੀ
ਦੀਖਬਰਕਿਸੇਭੀਨਾਲਈ ਅਤੇਫਕੀਰਾਨੂੰਭੁਖਨੇਬਹੁਤਆਜਜਕੀਤੇ ਗੁਰੂ-
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਓਥੋਂ ਉਠਖੜੋਤੇ ਓਨਾਫਕੀਰਾਨੂੰ ਸਾਥਲੈਲੀਤਾ ਤਾਂਜਾਇਕੈ
ਰਓਨਾਪਠਾਣਾਦੀਘਰੀਸੁਆਲਪਾਯਾ ਅਤੇਓਨਾਪਠਾਣਾਦੇ ਸਾਰਿਆਘਰ
ਵਿਚਫਿਰੇਪਰ ਸੁਆਲਕਿਸੇਨਾਮੰਨਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ੍ਰੋਧਵਾਨਹੋਏ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬਵਜਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਵਿਚ ਇਕਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾ
ਕਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾ
ਨਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮਧਰਮਦੋਇਛਪਖਲੋਇ ਕੂੜਫਿਰੈਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋ
॥ਕਾਜੀਆਬ੍ਰਾਹਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲ
ਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸ
ਨਾਤੀਹੋਰਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਏਹੁਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇ
ਗੁਣਨਾਨਕਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਆਖਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਿਰ
ਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬਸਚੁਤਪਾਵਸਚੜਾ
ਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕਟੁਕਹੋਸੀਹਿੰਦੁਸਤਾਨ
ਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਅਠਤਰੇਜਾਨਸਤਾਨਵੇਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰ
ਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀ ਨਾਨਕਆਖੈ ਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇ-
ਲਾ॥੨॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਹੇਲਾਲੋ ਜੋਸਾਹਿਬਕੀਆਗਿਆ ਹੋਈਹੈ ਤਿਸਦਾਹਿਭਰੂ ਕੀਰਜਾ ੪੧੧
ਕਿਏਹੁਬਚਨ ਮੁਹੋਨਿਕਲੇ ਹੈਨਜੇਹੜੇ ਏਹਨਾਲੋਕਾਂਦੇ ਪਾਪਹੈਨ ਜੋ ਉਨਾਨੇਕਾਬਲਦੇਵਿਚਜਨ
ਮਜਾਇਪਾਇਆ ਉਨਾਪਾਪਾਨੇ ਫਲਆਣਕੇ ਏਹਨਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾਦੇਣਾਹੈ ਤਿਨਾਪਾਪਾਂਦੇ
ਫਲਭੋਗੇਬਿਨਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਮੁਗਲਾਂ ਦਾਰੂਪਧਾਰਕੇ ਆਵਨਗੇ ਜੋਰਨਾਲਦਾ
ਨਮਗਿਣਨਗੇ ਸਰਮਤੇ ਧਰਮ ਜੋਹੈਨ ਏਸਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਤਿਨਾਦੀ ਹਾਨੋਹੋਗਈਹੈ ਝੂਠ
ਜੋਹੈ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰੀਹੈ ਕਿਆਪਰਧਾਨਬਣਿਆਂਹੋਇਆਹੈ ਕਾਜੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮਣਾਦਾਕਹਿਆ
ਕੋਈ ਮੰਨਦਾਨਹੀ ਨਕਾਹਤੇ ਵਿਆਹੁ ਸਿਤਾਣੀ ਕਰਦੇਹੈਨ ਸੁੰਦ੍ਰ ਔਰਤਾਂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਲੋਭ
ਕਰਦੇਹੈਨ ਜੋਰਨਾਲਪਕੜਕੇ ਮੰਗਾਵਦੇ ਘਰਾਵਿਚ ਅਤੇ ਭੋਗਦੇਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨੀ
ਆਕਿਤਾਬਾ ਪੜਦੀਆਹੈਨ ਕਹਿੰਦੀਆਹੈਨ ਸਭਮੈਂ ਖੁਦਾਇਹੈ ਤੇ ਗੀਬਾਨੂੰ ਦੁਖਦੇਂਦੇ
ਹੈਨ ਤਿਸਦਾਫਲ ਕਸਟਭੋਗਣਗੇ ਬਹੁਤ ਸਦਾ ਜਿਸਵੇਲੇ ਉਨਾਨੂੰ ਮਾਰਪਵੈਗੀ ਤਾਂਕ
ਹਿਣਗੇ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁਕਿਆਕੀਤਾ ਨੀਚ ਜਾਤਕੇ ਹਿੰਦਣੀਆ ਪਰਾਤ੍ਰ ਮੰਗਾਵਦੇਹੈਨ
ਸੋਖੂਨਕੇ ਜੋਹਿਲੇਚਾਵੀਐਗੇ ਰਤਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਵੀਐਗੇ ਲਾਲੋ ਸਾਮਣੇ ਬੈਠਾ ਪੁਛਦਾ
ਹੈ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੁਗਲ ਆਣਕੇ ਲੜਾਈਕਰਨਗੇ ਖਾਨਕੇ ਜੀਤਕਰ ਦੁਹਾਈ ਆਪਨੀ
ਫੇਰਨਗੇ ਤੇ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨਾਦੀ ਹਕੂਮਤ ਕਦੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੈ
ਗੀ ਤਖਾਨ ਤਾਂ ਬੜੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਦਕਰਕੇ ਅੰਧ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ
ਦਾ ਫਲ ਪਾਵਨਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਸਬਦ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮਾਸਪੁਰੀ ਏਹੁ ਅਸਥਾਨ ਹੋਜਾਵੈਗੀ ਏਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਹੀਯ
ਜੀਵਤੇ ਜੁਦਾ ਹੁੰਦੀਆ ਜਾਵਨਗੀਆ ਮਾਰੇ ਜਾਨਿਗੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰ
ਖਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨਾ ਜਿਸ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਸਾਰਾ ਜਗ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕਈ ਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋ ਪਤਕੂਲ ਹੋਕੇ ਵਿਸਵਿਰ ਲਗ
ਪਏ ਸਭ ਜੁ ਪਭੁਲਗਈਹੈਨੇ ਸੋਕੁਦਾਵੇਤਾਨਿਆਰਾ ਹੋਕਰ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਸਰਾਸਾਹਿਬ ਹੈਨਿਆ ਉਭੀ ਤਿਸਦਾ ਸਚਾਹੈ ਮਸਲੇ ਮੂਜਬ ਜੋ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕਾਇਆਂਦੇ
ਹਉਨਾਂਦੀਆ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਨਗੀਆ ਜੇਹੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਤੇਹਾ ਉਨਾਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗਿ
ਆ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲੋਹੂ ਫੈਲ ਜਾਵੈਗਾ ਹਿੰਦੂ ਜਤਾਨਦਾ ਬੋਲ ਆਣ ਕੇ ਸਮਾਲੇਗਾ
੧੫੮੭ ਪੰਦ੍ਰਾਂਸੈ ਅਠਾਸੀ ਵਿਚ ਉਨਾਦਾ ਆਵਨਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂਸੈ ਸਤਾਨਵੇ ਵਿਚ ਜਾਵ ੧੭੯੭
ਨਗੇ ਤਿਨਾਦੀ ਸਫਾ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੈਗੀ ਦੋਸੌ ਉਨੀ ਬਰਸ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਰਅ ੨੧੯
ਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗਾ ਤਿਸਦਾ ਚੇਲਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਵੈਗਾ ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

੪੭੨ ਕਾਮੈ ਹੋਕਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਮੇਰਾ ਹੋਵੈਗਾ ਸਨੇ ਸਨੇ ਓਹ ਖੋਹ ਲੇਵੈਗਾ ਤਬ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ
ਬਲ ਹੀਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਜੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਰਖਣਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਧਦਾ ਜਾਵੈਗਾ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ
ਨਾਸ ਕਰਨਗੇ ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਮੇਂ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ

ਗੁਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਖੀ
ਹੈ ਜਬ ਏਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣਗੇ ਸਾਰੇ ਖਾਨੇ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਵੈਗਾ ਤੁਫੰਗਾਂ
ਲਣਗੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕਟਨਗੀਆਂ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਲੁਟਿਆ ਜਾਵੈਗਾ ਬੜਾ ਭੈ
ਦੁਖ ਹੋਵੈਗਾ ਸਾਬਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਚੈਗਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ।

ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਾਸ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਤਨੇ ਗਜਬ ਦਾ ਸਬਦ ਉਚ
ਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਮੇਵੇ ਦੀਆਂ ਚੰਗੇਰਾਂ ਭਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਲਿਆਇ
ਰਖੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮੇਹਰਵਾਨ ਜੀ ਏ
ਹ ਸਬਦ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਉਚਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਫੇਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਫਿਰਨੇ ਤੇ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਹੈ ਹੁਣ ਖਰੀ ਵਰਗਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
ਆਇ ਮਿਲੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰ ਏਥੇ ਤੇ ਦੋਇ ਕੋਹਾਂ ਉਪ੍ਰ ਇਕ ਛਪੜੀ ਹੈ ਸਮੇਤ
ਟਬਰ ਕੇ ਓਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠੋ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਪਨੇ ਸਨਬੰਧੀ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਲੈਕਰ ਓਥੇ ਹੀ ਜਾਇ ਬੈਠੋ ਏਥੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾ
ਬਰ ਨੇ ਪੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਓਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਬਾਬਰ
ਨੇ ਧਾਈ ਕੀਤੀ ਆਣਕੇ ਸੈਦਪੁਰ
ਮਾਰਿਆ ਆਸਲੇ ਪਾਸਲੇ ਗਿਰਾਂਇ
ਭੀ ਲੁਟੇ ਮਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ
ਭ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਰੰਨ ਬੁਢੀ ਆਜੂਆਂ
ਨਾ ਮਰਦ ਭੀ ਸਭ ਬੰਦੀ ਵਿਚ ਆਏ
ਗੁਰੂ ਭੀ ਸਭ ਬੰਦੀ ਵਿਚ ਆਏ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਨੇ ਅਜੇਹੀ ਕੀਤੀ ਪਠ

ਣ ਨਾਲ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੇ ਕਹਿਰ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਕੀ
ਰ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਆਖਿਆ ਖੁਦਾਇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਕੀਰ
ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਕੌਨ ਹੈਨ ਜੋ ਹਕ ਮੇਹਰ ਮੁ
ਹਬਤ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਆਲ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿ

ਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਨੇ ਪਰਿਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸੇ ਦੇਖਦੇਹੈਨ ਫਿਕਰਦਾ ੪੧੩
ਨਮੋਮਦਿਲ ਸਾਦਕ ਦਰਵੇਸ ਦਰਦ ਵੰਦਹੈਨ ਓਹ ਫਕੀਰ ਕਹੀਦੇਹੈਨ ਪਰਗਿਰਸਤੀ
ਨੂੰਚਾਹੀਦਾਹੈ ਜੋਕੋਈ ਫਕੀਰ ਚਹੁ ਵਰਨਾਂ ਵਿਚੋਹੋਵੈ ਭਾਵੈਂ ਹਿੰਦੂਹੋਇ ਭਾਵੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨਹੋਇ
ਉਸਦੇ ਕਰਮ ਨਹੀ ਵਿਚਾਰਨੇ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮੀ
ਰਖਾਮੁਗਲ ਆਹਿਕਦਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਤੇ ਹੋਰ ਜੇਹੜੇ ਨਾਲ ਹੈਸਨ
ਓਨਾਨੂੰ ਵਗਾਰੀ ਪਕੜਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲ ਦੁਰਪਏ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਤਾਂ ਘੋੜੇਨੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਘੋੜਾਹ
ਥੋ ਛਡਦੇਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਘੋੜਾ ਹਥੋਂ ਛਡਦਿਤਾ ਅਤੇ ਰਬਾਬਵ
ਜਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਕੀਆ ਕ
ਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਮੀਤ ਸੁਣਾਈਆ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰਕਉ ਬਲਿ
ਜਾਈਆ॥੧॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂਕੇ ਪਿਆਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿਭਾਂਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿਘੁਮਿ ਜਾ
ਏ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ
ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤਿ
ਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥੧॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਮੀਰਖਾਂ ਮੁਗਲਨੇ ਸੁਣਕੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੀਰ ਬਾਬਰਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਫਕੀਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਬੀਚ ਆਯਾਹੈ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਹੋਰ
ਭੀ ਫਕੀਰ ਹੈਨ ਉਸਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਜੋ ਬੋਝਾਹੈ ਸੋ ਉਸਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਾਥ ਭਰ ਉਚਾ ਜਾਤਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ੧ ਡੂੰਮ ਭੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਪਿਛੇ ਘੋੜਾ ਆਪੇਹੀ ਲਗਿਆ ਆ
ਵਦਾਹੈ ਓਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਨੇ ਕਹਿਆ ਐਸੇ ਫ
ਕੀਰਦੇ ਹੋਦਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਨਾਹੀ ਮਰਨਾ ਥਾ ਤਾਂ ਮੀਰਖਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹਲਕਰਦੇ
ਖੀਐ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰੀਐ ਦੇਖੋ ਤੇ ਸਹੀ ਸਚਹੈ ਕਿ ਝੂਠਹੈ ਏਤਨੇ ਚਿਰਨੂੰ ਦੋਇ
ਕੋਸ ਪਰ ਡੇਰਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਜੋ ਔਰਤ ਮਰਦ ਹੈਸਨ ਸਭਨੂੰ ਚਕੀਆਂ ਮਿ-
ਲੀਆ ਜੁ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦਾਣਾ ਦਲਣ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਪਠਾਣੀਆ ਮੁ-
ਗਲਾਣੀਆ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸਭ ਲਗੇ ਚਕੀ ਪੀਸਣੇ ਤੇ ਦਾਣਾ ਲਗੇ

੫੧੪ ਦਲਣੇਅਤੇਗੁਰੂਜੀਭੀਗਾਲ੍ਹਾਪਾਵਦੇਜਾਣਤੇਚਕੀਆਪਣੀਪਈਫਿਰੇਮਰ
ਦਾਨਾਬਾਲਾਭੀਸਭੈਚਕੀਪੀਸੈ।ਇਤਨੇਚਿਰਾਨੂੰਪਾਤਿਸਾਹੁਭੀਸੀਗੁਰੂਜੀ
ਦੇਪਾਸਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮ:੧
॥ਜਿਨਿਸਿਰਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੋਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿ
ਗਲਵਿਚਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮਹਿਲਾਅੰਦਰਿਹੋਂਦੀਆਹੁਣਬਹਿਣਨਾਮਿਲੈਹਦੂਰਿ
੧॥ਆਦੇਸਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦ
ਖੇਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀ
ਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨ
ਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾ
ਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸ
ਰੀਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾ
ਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਤਦੇਇਸਜ ੦
ਾਇ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰ
ਗਤਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਗਈਕੁਇਰਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾ
ਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕ

ਕਢਨਾਇ॥ਰਾਮਨ
ਕਬਹੂਚੇਤਿਉਹੁਣ
ਕਹਿਣਨਾਮਿਲੈ
ਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿ
ਘਰਆਵਹਿਆ
ਪਨੈਇਕਿਮਿਲਮਿ
ਲਪੁਛਹਿਸੁਖ॥
ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿ
ਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵ
ਹਿਦੁਖਾ॥ਜੋਤਿਸਭ ੦
ਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕ
ਕਆਮਾਨੁਖ॥੭॥੧੧
॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰ
ਥ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਦੇਹੈਨਬਾਬਰਨੇ
ਆਣਕੇਪਠਾਣਾਂਨੂੰ
ਕਤਲਕੀਤਾਇਸਤ੍ਰੀਆਬੰਨਲਈਆਬਾਬਰਨੇਆਇਘਰਲੁਟੇਜਿਨਾਦੇਸਿ
ਰਉਪਰਪਟੀਆਸੋਭਦੀਆਹੈਸਨਤੇਸੰਧੂਰਦੀਆਮਾਂਗਭਰਾਈਦੀਆਹੈਸ
ਨਉਨਾਦੇਸਿਰਕਾਤੀਆਨਾਲਵਢੰਕੇਭੁਖਨਉਤਾਰਲੀਤੇਉਨਾਦੇਮੂਹਿਸੁਆਹ
ਨਾਲਭਰਕੇਕਹਿਣਲਗੇਤੇਰਮਾਪਾਂਦੇਹੋਜੇਹਨੇਮੁਖਛਡੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਂਦੇਹੈਸ

ਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੀ ਨਹੀ ਸਾਨ ਲੈਂਦੇ ਸੋ ਓਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਤੋਬਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੈ ੪੭੫
ਨ ਓਨਾ ਦਾ ਏਹੁ ਹਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮਹਿਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਆਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਸੇਤਾ ਦਾ ਦਰ-
ਸਨ ਕਦੇ ਨਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਓਹੁ ਹੁਣ ਪਾਸ ਬੈਠਣੇ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦ
ਰਬੇ ਅੰਤੁ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਸਤੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਭੇਖ ਕਰ ਕਰ ਥਕ ਪਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜਦੋ
ਭਰਤੇ ਏਨਾ ਪਾਸ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦੇ ਸਾਨਿ ਤਾ ਦੰਦ ਖੰਡ ਦੇ ਹਿੰਡੋਲਿਆ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਆਈ
ਆ ਸਾਨਿ ਅਤੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਉਪਰੋ ਪਾਣੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਦੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਖ ਲਖ ਪਦਾ
ਰਥਾ ਦੇ ਪਾਵਦੀਆ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਗਿਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਹੈ ਸਨ ਜੋਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗ
ਮਾਣਦੀਆ ਹੈਸਨ ਸੋ ਈ ਧਨ ਤੇ ਜੋਬਨ ਵੈਰੀ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕੋਈ
ਜੋਬਨ ਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਪਕੜ੍ਹ ਕੇ ਲਿਆਵੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ਕੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਡਿਆਈ ਭੀ ਦੇਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਣਾ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਜਾਇ
ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਦੇ ਅਡੰਬਰਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇ ਦੇਂ
ਦੇ ਹੈਨ ਰੰਗ ਤਮਾਸਿਆ ਵਿਚ ਗਲ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਹੁਣ ਬਾਬਰ ਦੀ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ
ਫਿਰ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਮੁਸਾਹਿਬ ਓਨਾ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲ
ਦੀਆ ਪੂਜਾ ਤੇ ਨਮਾਜ ਦਾ ਸਮਾ ਖੁਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਚੌਕਾ ਪਾਇ
ਕਰ ਅਤੇ ਤਿਲਕ ਲਾਇ ਕਰ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕਰ ਰੋਟੀਆ ਖਾਦੀਆ ਹੈਸਨ ਤੇ ਉਨਾ
ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਚਿਤ ਨਾਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਦੇ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਨਹੀ
ਕਹਿਣਾ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਓਨਾ ਨੂੰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਆਣ ਕੇ ਪਏ ਪੁਛਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਖ
ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਰੋਦੇ ਹੈਨ ਜਿਉ ਜਿਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿਵੈ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮਾਨੁਖ
ਦੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਿਉ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਵੈ ਹੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।੧॥
ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤੀ ਅਰਜ ਤਾ ਦੇ ਵਿਚ ਆ
ਯਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋ ਕਰਾਮਾਤ ਲਗਾ ਮੰਗਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਮ ਕਹਿਰ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਗਿ ਲੈ ਜਦ ਏਹੁ ਬਚ
ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੇ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਆਇ ਚੁੰਮੇ ਅਤੇ ਕਹਿ
ਆ ਇਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਮੂਹੋ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਸਭੋ ਹੀ ਮਿਲ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਆਣ ਹੋਏ ਸਭ ਸਲਾਮਾ ਕਰਨ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ

੪੭੬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਰਬਾ
ਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਹੈਸੀ ਸੋ ਬਲਖ ਦੀ ਦੇਸ ਕੀਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਦਿਨ ਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਨੀ
ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕਰ ਸਿਰ ਤਲਵਾਇਆ ਹੋਇ ਕਰ ਖੁਵਾਇਦੀ ਬੰਦ
ਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਠ ਕਰ ਨਿਮਾਜ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਤੀਹ ਸਪਾਰੇ ਕੁ
ਰਾਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਿਛੋ ਤੇ ਭੰਗ ਖਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ
ਦ ਪੜ੍ਹਨ ਗਾਵਨ ਲਗੇ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਦੀਵਾਨ ਹੈਗੇ ਸਾਨ ਪਾਸ ਓਨਾ ਵਲੋਂ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੜਾ ਗਮ ਖਾਵੈਂ ਤਰਸ ਕਰੈਂ ਦਇਆਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਡਰਾਇਆ॥ ਆਪੈ ਦੋਸ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰ ਮੁਗਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ
॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦ ਨ ਆਇਆ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ
॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ
ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਬਨ ਜਾਈ
ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦਕ
ਰੈ ਮਨ ਭਾਣੇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥੩॥੧॥ ਏ
ਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ ਦੇ ਆਦਮੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ
ਏਹੁ ਜੋ ਤੁਮਨੇ ਆਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਅਬ ਕੇ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਹੁ ਸਬਦ
ਫੇਰ ਭੀ ਕਹਾ ਤਾਂ ਸਬਦ ਸੁਣਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਭੰਗ ਤੁਸੀ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਰ ਜੀ
ਮੈ ਭੰਗ ਐਸੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਓਹੁ ਭੰਗ ਕੈਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
ਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ
ਚੀਤੁ॥ ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ॥ ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ॥ ਮੈ ਦਰ ਮਾਗਉ
ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਇ॥ ਮੈ ਦਰ ਮਾਗਉ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ॥ ਚੰਦਨ ਭ
ਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲ ਕਰਣਾ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥
ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦ

ਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇਣਾ ੩॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨਾ ਸੁਣੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰਦਾਭਉਜੇਹੜਾਹੈ ਸੋਭੰਗਹੈ ਅਰਮੇਰਾਚਿਤ ਜੋਹੈ ਸੋਖਲੜੀ
ਹੈ ਤੇਉਸਦੇ ਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਅਤੀਤਹੋਇਆਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਕੇ ਲੋਭਿਖਿਆ
ਮਿਲੇ ਜੋਕਰਤੇਪੁਰਖਦਾ ਦਰਸਨ ਮੈਨੂੰਹੋਵੈ ਕੇਸਰਤੇ ਫੂਲਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗਛਾਲ
ਸਭਸੇਨੂੰ ਪਵਿਤ ਭਾਸਦੀਹੈਤੇ ਘਿਉਦਾ ਭਾਂਡਾਭੀ ਪਵਿਤ ਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਸੁਣੋਪਾਤ
ਸਾਹੁ ਜੇਪਰਮੇਸਰ ਦੀਭਗਤਿ ਤੂੰਭੀਕਰੇਂਗਾ ਤਉਤੂੰਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵੈਂਗਾ ਅਰਜੇਹੜੇ
ਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨਸੋ ਜੇਹੜੀ ਉਨਕੀ ਇਛਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਫਲਪਾਵਦੇਹੈਨ ਤੇ ਅਰਲਕ
ਜਕਿਸੇਦਾ ਭੀਨਹੀਹੋਯਾ ਸੋਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋਗੇ ਤੇਸੰਤਾਸਾਧਾਂਕੀ
ਸੇਵਾਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦਸਪਾਤਿਸਾਹੀਆਭੋਗੋਗੇ ਸੰਤਾਸਾਧਾਨੂੰ ਦੁਖਦੇਵੋਗੇ ਤਾ ਨਸਟ
ਹੋਵੋਗੇ ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕਰ ਮੀਰਬਾਬਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨਾਤੇ ਢਹਿਪਿਆ
ਅਤੇਮੀਰਬਾਬਰਨੇ ਕਹਾਹੇ ਫਕੀਰਜੀ ਮੁਝਕੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਉਪਦੇਸਕਰੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੁਸਾਧਰਮਦਾ ਨਿਆਉਕਰਨਾਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ
ਕਰਨਾ ਜਾਮੀਰਬਾਬਰਨੇ ਏਹੁਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂਦਿਲਵਿਚ ਬਹੁਤਖੁਸੀ ਹੋਇਆ
ਕਹਿਣਲਗਾਹੇ ਫਕੀਰਸਾਹਿਬ ਹੁਣਤੁਸੀ ਏਥੇਹੀਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕਦਿਨਮੈਂਰਹਾਂਗਾ ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇ ਕਹਾਤਿਨਦਿਨਰਹਿਣਾਜੀ ਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਕਹਾਭਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਿੰਨਦਿਨਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀ ਬੰਦੀਵਾਨਾਂਕੋ
ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤਹੀਗਮਖਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਹਾਲਤਵਿਚ ਆਇਗਏਤੇ ਲੰ
ਮੇਪਏਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸੀਹਾਲਤ ਵਿਚਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਚੀਦਰਗਾਹੁਵਿਚਗਏ ਤਾਂ ਅਗੋਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਕਿਉਆਯਾਹੈ ਕੁਛਕਹੈਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਹੇਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਮੈਂਕਿਆ ਕਹਿਣਾਹੈ ਤੁਮਆਪਸਭ ਕੁਛਜਾਣਦੇਹੋ ਤ
ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੇਰੇ ਆਉਨੇਨਾਲ ਸਭਬੰਦਾ ਖਲਾਸ
ਕੀਤੀਆਹੈਨ ਤੇਰੇਦਰਸਨਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋਤੂੰਜਾਇਕਰ ਬੰਦਖਲਾਸਕਰਾਇਦੇਹੁ
ਤਾਂਦਰਗਾਹੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਹਾਰਾਜਕੋ ਮਿਹਰਵਡਿਆਈਦਾਦਗਲਾ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਪਤਿ
ਨਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਕੋ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਵਿਦਿਆਕੀਤਾ ਇਤਨੇਮੇਂ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਭੀ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਦੇ ਪਾਸ ਆਇਖੜਾਹੋਯਾਤੇਕਹਿਣੇਲਗਾ ਇਸਫ
ਕੀਰਕੋਕਿਆਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਨੇ ਕਹਿਆਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀ ਫਕੀਰਬਹੁਤਦਰ
ਦਵੰਦਹੈ ਏਹੁਬੰਦੀਵਾਨਾਂਵਲੋਦੇਖਾ ਕਰਿਬਹੁਤਹਾਲਤਵਿਚ ਆਇਗਿਆਹੈ ਤਾਂ

੪੭੮ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਯਾਰੋ ਖੁਦਾਇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਉਠ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸਭਨਾ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਕਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਉਠ ਬੈਠੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਉਠ ਬੈਠਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸਹਾਰ ਨਾ ਸਕਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕਦਮ ਚੁੰਮੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਤੂੰ ਕਿ
ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨੇ ਸਤ ਤਸਲੀਮਾ ਕੀਤੀਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ
ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਜੇ ਤੂੰ ਮਿਹਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਜੋ ਅਗਲੀਆ ਪਿਛਲੀਆ ਹੈਨ ਸਭ
ਖਲਾਸ ਕਰ ਦੇਹ ਤਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕਰਕੇ ਸਭੁ ਬੰਦਾ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿਤੀਆ ਫੇਰ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਇਕ ਅਰਜ ਏਹੁ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ
ਤੂੰ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤਾਈਂ
ਚਲੇ ਜੀ ਅਰ ਕੁਰਸੀ ਬ ਕੁਰਸੀ ਤਾਈ ਚਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸ
ਹ ਤੇਰੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤਾਈ ਚਲੈਗੀ ਪਰ ਜਦ ਤੀਕ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਿਆਉ
ਰਹੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨੇ ਆਖਨ ਦਾ ਬਰਨ ਦੇਹੁ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਪਾ
ਤਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤੀਕ ਚਲੈਗੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਭ ਬੰ
ਦੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਅਰ
ਓਨਾ ਦੀਆ ਵਸਤੂ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦਿਤੀਆ
ਤੇ ਬੰਦੀਵਾਨ ਜਿਤਨੇ ਹੈਸਨ ਸੋ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਜੀ ਬਿਨ ਜਾਵਨ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕਰਾਇ ਕਰ ਸੈਦਪੁਰੇ ਆਏ ਤੇ ਆਇ ਕਰ
ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਹਾਂ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਿਨਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ
ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ-
ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਏਹੁ ਜਗ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜ

ਰਵੰਤਿਦੇਵਹਿਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਦਰਿਘਰੁਮੰਡਪਮਹਿਲਕਹਾਂਸੁਬੰਕਸਰਾਈ
॥ਕਹਾਂਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਜਿਸਵੇਖਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਖਾਨਤੰਬੋਲੀਹਰਮਾ
ਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥ਇਸਜਰਕਾਰਣਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪ
ਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੋਇਆਸਾਥਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੂੰਆਪਖੁਆਏਕਰਤਾਖਸਲਏਚੰਗਿ
ਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਰਹਾਏਜਾਮੀਰਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮ
ਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈ
ਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓ
ਨੀਤੁਪਕਤਾਣਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਚਿਰਾਈ॥ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਿਫਾਟੀਤਿਨਾ
ਮਰਣਾਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕ
ਨਾਪੇਰਨਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਵਾਸਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆ
ਤਿਨਕਿਉਰੈਣਵਿਹਾਣੀ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੂੰਆਖਿਸੁਣਾਈਐ
॥ਦੁਖਸੁਖਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੁਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਚਲਾਏਵਿ
ਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਨਕ
ਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਇਨਾਦੇਘੋੜੇਕਿਥੇਗਏਹੈਨ ਅਤੇਭੇਰੀਆਸਰਣਾਈਆਕਿਥੇਗਈ
ਆਹਨ ਅਤੇ ਕਿਥੇਗਏਜੋ ਆਰਸੀਆਵਿਚੋਂਮੂੰਹਿਦੇਖਦੇਹੈਸਨ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਗਤ
ਤੇਰਾਹੈਤੇਤੂੰਗੁਸਾਈਹੈਂ ਅਤੇਜਗਤਨੂੰ੧ਘੜੀਵਿਚਥਾਪਦਾਹੈਂ ਅਰਪਰਲੋਭੀਕ
ਰਦਾਹੈ ਏਹੁਘਰਤੇ ਮੰਦਰ ਸਰਾਈਤੇ ਮਹਿਲਕਹਾਂਗਏ ਕਿਥੇਹੈਨ ਸੇਜਾ ਸੁਖਾਲੀ-
ਆ ਅਤੇ ਤੰਬੋਲਪਾਵਣਵਾਲੀਆਕਿਥੇਗਈਆਂਇਸਜਰਵਾਸਤੇਘਣਿਆ
ਨੇਦੁਖਪਾਯਾਹੈ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁਜਰਇਕਠੀਨਹੀਹੁੰਦੀ ਅਤੇਮੋਇਆ ਲੋਕਾਂਦੇ ਸਾ
ਥਨਹੀਜਾਂਦੀ ਅਰਜਿਸਨੂੰਗੁਰੂਦਿਆਲਗੀਕਰਦਾਹੈ ਸੋਪਰਉਪਕਾਰ ਉਤੇ ਜਰਲ
ਗਾਵਦਾਹੈਜਿਸਨੂੰਗੁਰੂਭੁਲਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਸੋ ਜਰਵਿਕਾਰਾਂਤੇਲਾਉਂਦਾਹੈ ਅਤੇਜਿਸਦੇ
ਲੇਬਾਬਰਕਾਬਲੋਂਧਾਇਆਸੀ ਸਭੁਪੀਰਾਂ ਫਕੀਰਾਂਨੂੰਵਰਜ ਰਖਿਆਸੀ ਸੋਮਹਾ
ਰਾਜ ਆਪੇਹੀ ਆਯਾਹੈ ਪਾਪੀਆਂਦੇ ਸਜਾਇਵਾਸਤੇਭੇਜਿਆਹੈ ਜਿਸਨੂੰਏਹੁਮਾਰੇ
ਗਾ ਤਾਂਤੂੰਸਾ ਕਰਾਮਾਤ ਨਹੀਦਿਖਾਵਣੀ ਮੈ ਬਾਬਰ ਤੇ ਸਹਾਈ ਹਾਂ ਤੌਂਰਤ ਕੇ ਬਾਬ
ਰਤੇ ਪਠਾਣਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਤਾਪਠਾਣਨੇਹਾਥੀਨੂੰਸਿੰਗਾਰਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਅਗੇ
ਖੜਾਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਰਨੇ ਤੁਫੰਗਾਚਲਾਈਆਂ ਪਠਾਣਚੋਰੀਆਂਨੂੰ ਲਗਪਈਆਂ ਤਾਂ
ਪਠਾਣਨੇ ਕਿਲਾ ਛਡਦਿਤਾ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਅੰਦਰਜਾਇਵੜਿਆ ਭਾਂਕੇ ਹੀ

੫੮੦ ਕਤਲਾਮਹੋਈਜੋ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਭਟਿਆਣੀਆਂ ਤੁਰਕਾਣੀਆਂ ਸਭੁਕਤਲਹੋਈਆ
ਤਿਨਾਂ ਲਈਆ ਬਹੁਤੀਆਇਕਮਾਰੀਦੀਆਹੀਮਰਗਈਆ ਅਤੇਜਿਨਾਂਦੇਆਦ
ਮੀ ਮਰਗਏ ਓਨਾਨੂੰ ਦੁਖਦੀਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ ਦੂਖਸੁਖਤੇਆਪਕਰਤਾਹੀਦੇਂਦਾਹੈਪੁਕ
ਰਕਿਸ ਅਗੈ ਕਰੀਐ ਸਭੁਕੁਛਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇ ਹੁਕਮੁਵਿਚਿਹੈਕਰਤਾਰਵੇਖਵੇਖਵਿਗ
ਸਦਾਹੈ ਅਤੇਜੀਵ ਪਏ ਪਾਪ ਪੁੰਨਦੇਫਲ ਭੋਗਦੇਹੈਨ ਤਾਂਬਾਬਰਵਾਣੀਪੂਰੀਹੋਈ ਤੇ
ਬੰਦੀਆਂਲੈਕਰ ਲੋਕ ਘਰੀਂ ਆਏ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਉਸਅਸਥਾਨਵਿਚਿਇਕਹੋਰ ਸ
ਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਾ ਗਈਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕ
ਰਮਨਜਾਣਾਧਰਮਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਯਾਧਾਰੀ॥ਨਾਮਪਰਿਓਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਕਾ
ਇਹੁਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜ
ਕਰੈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਜੈਸਾਬਾਲਕਭਾਇਸੁਭਾਈਲ
ਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥
ਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ-
ਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾਂਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦ
ਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਰਹਾਈ
ਹੈ॥੩॥ਹੋਇਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁ
ਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਵਖਧਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਣ
ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦਿਆਨੂੰ ਸਾੜਨਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਆਪ
ਣੇਮੁਰਦੇ ਦਬਣ ਲਗੇ ਘਰ ਘਰਵਿਚਿਰੋਵਣਦਾਸਬਦਹੋਵੇ ਤੇ ਲਗੇਪਿਟਣਅ
ਰ ਹਾਹਾ ਲਗੇ ਕਰਨ ਇਸਕਉਤਕਨੂੰਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਹੋਰਸਬਦ ਕਹਿਆ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆ
ਦਮੀਬਾਂਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨੀਤਨੀਤਘਰਬਾਂਧੀਅਹਿਜੇਰਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈ
ਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮਕਉ
ਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥ਧੰਧਾਪਿਟਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ॥ਓਹਨਸੁਣਈਕਤਹੀ
ਤੁਮਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਘਰਬੂਝੈਆ
ਪਣਾਤਾਨੀਦਨਹੋਈ॥੫॥ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥ਤਾਧਨਸੰਚ

ਹੁਦੇਖਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੋ॥ਵਣਜਕਰਹੁਮਖਸੂਦਲੇਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਵਗੁਣ
ਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮਭੂਮਸਤਿਬੀਜਕਰਐਸੀਕਿਰਸ
ਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਐ ਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੂ॥੮॥ਕਰਮਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮਵਖਾਣੈਸੁਣੈਨਾਮਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾ
ਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧॥
ਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹੇਗੁਰੂਜੀਇਸਅਸਬ
ਨਾਇਕਸਨੇਬਿਗਾੜਕੀਤਾਹੈਸੀ ਅਤੇਇਤਨੇਲੋਕਮਾਰੇਗਏਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆਉਸਬਿਰਛਹੇਠਜਾਇਕਰਸੋਇਰਹੁਜਾਤੂੰਫਿਰਸੌਂਕਰਕੇ
ਉਠੇਂਗਾਤਾਤੈਨੂੰਜਬਾਬਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਮਥਾਟੇਕਕੇਉਸਬਿਰਛਦੇਜਾਇਹੇ
ਠਸੁਤਾਤਾਂਇਕਬੂੰਦਚਿਕਨਾਈਦੀਮਰਦਾਨੇਦੇਸੀਨੇਉਪਰਜਾਇਪਈ ਜਾਮ
ਰਦਾਨਾਸੁਤਾਸੀ ਤਾਂਤਿਉਹੀਕੀੜੀਆਆਇਚੰਮੜੀਆਇਕਕੀੜੀਜੋਲੜੀਤਾਂ
ਹਥਨਾਲਸਭੇਹੀਮਲਸੁਟੀਆਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸੁਤਾਸੁਤਾਜਾਗਿਆ ਅਤੇਗੁਰੂ
ਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕਿਆ
ਕੀਤੋਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ ਸਚੇਸਾਹਿਬਜੀਇਕਕੀੜੀਸੁਤਿਆ
ਨੂੰਲੜੀ ਤਾਮੈਂਸਭੇਹੀਹਥਨਾਲਮਲਸੁਟੀਆਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਹਸਕਰਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਸੇਤਰਾਂਹੀਮਰਦੀਆਂਆਈਆਂਹੈਨਏਹੁਉਤ੍ਰ ਸੁਣਮਰਦ
ਨਾਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਪਇਆ ਅਤੇਸਬਦਸੁਣਿਆ ਲੋਕਾਂਨੇਤਾਂਸੌਦਾਪੂਰਦੇ
ਲੋਕਭੀਗੁਰੂਜੀਦੇਸਿਖਹੋਏਪਰਨਾਉਧਰੀਕਸਿਖਹੋਏਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੇਜਪ
ਣ ਇਕਸ੍ਰਾਨੂੰਕਲਾਲਭੀਬੰਦਵਿਚਆਇਆਸੀਉਸਨੇਭੀਏਬਾਰਤਾਗੁਰੂਜੀਕ
ਆਲਿਖਲੀਤੀਆਹੈਸਨ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਉਸਅਸਥਾਨਤੇਚਲੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਕਾਸਮੀਰਦੀਧਰਤੀਦੀਚਲੀ

ਭਾਈਬਾਲੇਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਕਸਮੀਰਕੀਧਰ
ਤੀਜੋਹੈਉਸਦਾਭੀਸੈਰਕਰੀਏਕਸਪਜੀਕੀਬਣਾਈਹੋਈਹੈਜੈਸੇਸਿਵਜੀਕੀਕ
ਸੀਪੁਰੀਰਚੀਹੋਈਹੈਤੇਸ੍ਰਬਤੀਰਥਾਂਕਾਨਿਵਾਸਹੈਸ੍ਰੀਗੰਗਾਨਦੀਕੇਕਨਾਰੇਪ
ਰਕਾਸੀਹੈਤੇਉਸੀਤਰਾਕਸਪਨੇਕਾਸਮੀਰਰਚੀਹੈ ਸਾਰੇਤੀਰਥਹੈਨਅਮ੍ਰਨਾਥ
ਤਹਾਂਸਿਵਜੀਰਹਿਤੇਹੈਂ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਅਤੇਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਚਲੋਗੁਰੂਜੀਜਗਾਂ
ਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇਹੈਤੁਹਾਹੀਚਲੀਏਅਸੀਆਪਦੇਪਿਛੇਪਿਛੇਚਲਣਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ

੪੯੨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਾਸਮੀਰਕੀਧਰਤੀਕੋ ਚਲੇਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਕਾਸਮੀਰਜਾਇਨਿਕਲੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀਇਕਕਸਮੀਰਦੇਪਾਲੀਨਾਲ॥

ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾਸਮੀਰਦੀ ਧਰਤੀਵਿਚਗਏ ਤਾਂਜਾਇਕਰ ਓਥੇਵੇਖਨਤੋ ਬੜਾਧਰ ਮਹੂੰਵਾਹੈਕਸਮੀਰਵਿਚ ਸਭਕਸਮੀਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੰਸਕਸਪਕੀ ਜੋ ਤਾਨਕਰੀ ਵੇਹੈਨ ਪਹਾੜ੍ਹ ਪਰਬਤੱਭੀ ਬਹੁਤਹੈਨ ਇਕਪਰਬਤ ਪੁਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਾਰਾਂਦਿਨ ਓਥੇਬੈਠਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰਬੀਤਗਏ ਕਿਸੇਭੀ ਖਬਰਨਹੀ ਲੀਤੀ ਜਦ ਤੇਹਰਵਾਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂਇਕ ਪਾਲੀ ਦੂਬੇਚਾਰਦਾ ਆਇਆ ਕਸਮੀਰੀ ਉਸਪਾਲੀਨੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਕਿਉਬੈਠੇਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕੌਨਹੁੰਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰਕਉਣਨਜਰ ਆਵਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸਕਸਮੀਰੀਨੇਕਹਾ ਤੁਸੀਤਾਂਕੋਈ ਭੁਲੇਨਾਹੀ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਉਜਾੜ੍ਹਵਿਚ ਬੈਠੇਹੋ ਕਿਆਜਾਣੀਏ ਤੁਸੀ ਚੋਰਹੋ ਧਾੜਵਾਰਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਫਕੀਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂਵਸਤੀਵਿਚਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰਆਪਨੇਘਰ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਆਖ ਤਾਂਫੇਰਕਾਸਮੀਰੀ ਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀਤਾਂ ਏਥੇ ਖੁਦਾਇਨੇਆਦੇਹੋ ਨਹੀਤਾਂ ਏਥੇ ਕੋਈਭੀ ਨਹੀ ਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਫੇਰਕਹਾ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰਏਥੋਂ ਹੁਣ ਚਲਿਆਜਾਹੁ ਤਾਂ ਓਹੁਕਸਮੀਰੀ ਸਲਾਮਕਰਕੇਉਠਿਗਿਆ ਤੇਜਾਇਕਰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਅਯੜ੍ਹ ਮੋਇਆ ਪਾਇਆਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕਸਮੀਰੀਵੇਖਕੈ ਹੈਰਾਨਪ੍ਰੇਸਾਨ ਹੋਇਗਿਆ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਜੀ ਏਹੁਕਿਆਹੋਇਗਿਆਹੈ ਹੁਣੇਮੈਂ ਏਸ ਅਯੜ੍ਹਨੂੰ ਰਾਜੀਬਾਜੀਚਰਾਉਂਦਾਚਰਾਉਂਦਾਛੋਡਗਿਆਬਾ ਏਹੁ ਤਾਂਇਕਵਾਰੀਹੀ ਸਾਰਾਅ-ਯੜ੍ਹ ਮਰਗਿਆ ਏਨਾਦੇ ਮਾਲਕਾਨੂੰ ਕਿਆਜਬਾਬਦਿਆਵਾਂ ਏਨਾਦੇ ਖਾਵੰਦ ਤਾਂ ਮੇਰਾਸਾਰਾਹੀ ਬਚਾਂ ਖਚਾਂ ਘਾਣੀਪਾਵਣਗੇ ਏਹੁ ਵਡੀਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਹੋਈਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੀਕਰਾਂ ਮੇਰੀਗੁਜਰਾਨ ਕਿਉਕਰਚਲੈਗੀ ਮੇਰੇਲੜ੍ਹਕੇ ਕਿਉਂਕਰ ਪਲਨਗੇ ਤਾਂਉਸਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਆਪਨੇਜੀਅਵਿਚ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਜੋਕੁ-ਛਹੋਇਆਹੈ ਸੋ ਉਸਫਕੀਰਦੀ ਕੁਦਰਤਿਨਾਲਹੋਇਆਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਓਸੇ ਫਕੀਰਦੀਪੈਰੀਜਾਇਪੜ੍ਹਾਂ ਤਾਂਹੀ ਮੇਰਾਭੁਲਾਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਕਸਮੀਰੀ ਦੂਬੇ ਓਹੁ ਓਥੇਛਿਡਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਕੀਪੈਰੀ ਆਇਪਇਆ ਅਤੇ ਆਜਜੀਨਾਲਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਇਕ ਵਡੀਕੁਦਰਤ ਹੋਈਹੈ ਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਕਹੁ ਭਾਈਕਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ ਉਸਕਸਮੀਰੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਈ ਲੋਕ ਜੀ ਮੈਂ ਪਰਾਏ

ਦੁਬੇ ਚਰਾਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਨਿਤ ਹੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਘਰੋਂ ਮੈਂ ਆ
ਯਾ ਹਾਂ ਤੇ ਦੁਬੇ ਚਾਰਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਦੁਬੇ ਹਟੇ ਚਰਦੇ ਸੇ ਹੁਣ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆ
ਇਆ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਛਡ ਆਯਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਮੁੜ ਕੇ ਗਿਆ ਹੁਣ ਜਾਇ ਕਰ ਡਿਠੇ ਹੈ
ਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਯੜ ਮੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਰਾਕ
ਰਾਂ ਦੀਬਿਆ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਘਾਣੀ ਪੀੜਨਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹੁੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝ ਲਈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਵੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਕੀ
ਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਇਕ ਇਕ ਦੁਬੇ ਨੂੰ ਉਠਾਲ ਦੇਈਂ ਤੇਰਾ ਸਾ
ਰਾ ਹੀ ਅਯੜ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਸਮੀਰੀ ਆਇਆ ਆਪਨੇ ਅਯੜ ਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਆਨ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਦਕਾ ਇਹ ਅਯੜ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹੇ ਤੇ ਦੁਬੇ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵੇ ਤਾਂ
ਦੁਬਾ ਉਠ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗ ਪਵੇ ਇਸੇ ਤਰਹਿ ਸਾਰਾ ਅਯੜ ਜੀ ਉਠਿਆ ਕੁਦਰਤ ਖਸਮ ਦੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕੇ ਅ
ਯੜ ਸਵਧਾਨ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਉਹ ਅਯੜ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਕਸਮੀਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਨ ਲਗਾ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਘਰ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਉਹ ਅਯਾਲੀ ਘਰ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ
ਸ ਬੈਠੀ ਰਹਿਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਅਯੜ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਢੂੰਢਦੇ ਢੂੰਢਦੇ ਉਥੇ ਆਏ ਦੇ
ਖਨ ਤਾਂ ਅਯੜ ਸਭ ਸੁਖਾ ਪਿਆ ਚਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਹ ਅਯੜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਖਰੇ ਮਸਤ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿ
ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਏਹੁ ਅਯਾਲੀ ਨਿਤ ਦੁਬੇ ਚਾਰ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤੇ
ਕਲ ਦਾ ਆਯਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੀ ਨਹੀ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਸਾਧ
ਰ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦੇ ਆਪ ਕਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਹੋਇ ਇਹਿ ਮਿ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਨਾ ਅਯੜ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਫਕੀਰ
ਹੈ ਸੋ ਅਕੇ ਏਹੁ ਆਪ ਖੁਦਾ ਇਹੋ ਹੈ ਜਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਇਹੋ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮਤ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਜਾਣ
ਦੇ ਹੋਵੋ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸ ਤਰਾ ਜਾਣੀ ਹੈ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾਂ ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਏਹੁ ਅਯੜ ਮੈਂ ਕਲ ਚਾਰਦਾ ਏਥੇ ਤੀਕਰ ਆਯਾ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਚਰਦਾ ਇਯੜ
ਫੜ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਰਾਹ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਧਾੜਵੀ
ਹੋ ਏਥੇ ਕਿਉਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਨਹੀ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਐਸੀ

ਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਖਿਅਦਬੀਦੀਆ ਸਖਤ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆ ਸਾਨਏ ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਆਪਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾਂ ਮੈਂ ਮੁੜਕੇ ਜਾਇਕੇ ਅਯੁਧਨੂੰ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਸਭੋ ਹੀ ਮਰਿਆ ਪਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਇਕੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਿਆ ਤਾ ਇਨਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾ
ਇ ਕਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਦੂੰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਇ ਕਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆ
ਖਕੇ ਦੂੰਬੇ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ ਸਾਰਾ ਅਯੁਧ ਜੀਵ ਉਠਿਆ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਦੂੰਬੇ ਆ
ਪਣੇ ਘਰੀ ਲੈ ਜਾਵੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਤ ਰਖੋ ਤਾ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਓਹੁ ਸਾਰਾ ਅਯੁਧ ਘਰੀ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਓ
ਨਾਨੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਧੁੰਮ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਕਹਿਓਨੇ ਭਾਈ ਇਕ ਏਥੇ ਫਕੀਰ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਜੋ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੂਰਤ ਹੈਨ ਤੇ ਚੌਦਾ ਦਿਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੈਠਿਆ ਗੁਜ
ਰ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤ ਦਾ ਲੋਭ ਲਾਲਚ ਹੈ ਓਨਾ ਨੂੰ ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕ
ਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਸਤੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਅਤੇ ਵਡੀ ਬੇਨਤੀ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਪੁਰਖੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਜੋ ਐਤਨੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਤੁਹਾਡੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਏ ਬਖਸੀਏ ਅਸੀ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ਹਾਂ ਬਡੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ ਬਖ
ਸਨਹਾਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ
ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤੋ ਓਹੁ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਣ ਉਸ ਕ
ਸਮੀਰ ਵਿਚ ਰਤੁ ਦਾਸ ਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਸੀ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ
ਆਯਾ ਹੈ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਬਹੁਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ
ਨੇ ਗਲ ਵਿਚ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਰਖਦਾ ਸੀ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਏ
ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭੇਖ ਦੇਖਕਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਮਨ ਮੇਂ ਬਡਾ ਹੰਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬਡੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਉਸਕੇ
ਚਿਤ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵ ਭੀ ਓਹੁ ਜਿਤਨੀ ਕਰੈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਕਰੇ ਅਤੇ
ਮਨ ਵਿਚ ਕਹੇ ਜੋ ਏਹੁ ਸੇਵਾ ਮੈਂ ਅਗੇ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸਾ ਹੁਣ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਹਉਮੈ
ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਜਾਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਉਦਿਆਨ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ

ਤਾਂਓਹੁਤੈਨੂੰਦਸਨਗੇਸੋਤਿਸਨੂੰਤੂੰਸਾਗੁਰੂਕਰਨਾਤਾਂਓਹੁਪੰਡਿਤਪੁਛਕੇਓਨਾਂਦੇਪਾ
ਸਗਾਇਆਅਤੇਪੈਰੀਪਉਨਾਕਰਕੇਬੈਠਗਿਆਓਨਾਕਹਿਆਆਓਪੰਡਿਤਜੀ
ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਸੰਤਜੀਮੈਗੁਰੂਕਰਨਾਹੈਜਿਸਨੂੰਤੁਸੀਦਸੋਓਸਨੂੰਮੈਂਗੁਰੂ
ਕਰਾਜੀਤਾਂਓਨਾਫਕੀਰਾਨੇਕਹਿਆਓਹੁਜੋਊਰਾਮੰਦਰਦਿਸਦਾਹਈਉਥੇਤੂੰਜਾ
ਹੁਓਥੇਤੇਰਾਗੁਰੂਤੈਨੂੰਮਿਲੈਗਾਤਾਂਪੰਡਿਤਓਥੇਗਿਆਜਾਇਕਰਮੰਦਰਕੇਬੂਹੇ-
ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਓਥੇਅਗੇਸੂਹੇਬਸਤ੍ਰਪਹਿਨੇਹੋਏਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀਰੂਪਆ
ਪਨੇਧਿਆਨਮੈਂਬੈਠੀਖੇਡਦੀਸੀਉਸਨੇਪੈਜਾਰਲੈਕਰਪੰਡਤਦੇਸਿਰਪਰਮਾਰੀ
ਤਾਂਪੰਡਿਤਬੁਰੇਹਾਲਰੋਂਦਾਪਿਟਦਾਆਯਾਫਕੀਰਾਕਹਿਆਕਿਉਂਪੰਡਿਤਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਮਿਲਿਆਹਈਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਆਪਨੀਹਕੀਕਤਕਹਿਸੁਣਾਈਤਾਂਓਨਾਸਾਧਾਂਨੇ
ਕਹਿਆਪੰਡਿਤਜੀਓਹੁਤਾਂਮਾਯਾਹੈਜੀਜਿਸਦੀਤੂੰਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈਂਤਾਂਪੰਡਿਤਗੁ
ਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਆਇਲਗਾਓਹੁਪੂਜਾਦੀਸਮਗ੍ਰੀਸਭਸੁਟਪਾਈਪੋਥੀਆਰੀ
ਬਾਦੇਉਠਭੀਲੁਟਾਇਦਿਤੇਤਾਂਓਹੁਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆਅਤੇਸੁਧਆ
ਤਮੇਲਗਾਗੁਰੂਜਪਣਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਪੰਡਿਤਦੇਪ੍ਰਥਾਇਇਕਸਲੋਕੁਕਹਿਆ

੪੯੬ ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਣਿਸੀਗਾਰ॥ਸਭਦਿਸੈਹਰਿਆਵਲੀ
ਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ॥ਅੰਦਰਰਚੈਰੰਗਜਿਉਮਜੀਠੈਲਾਲ॥ਕਮਲਬਿਗ
ਸਿਸਚਮਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲ
॥ਫਾਹੀਫਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲ॥ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਵਿਕਰਾਲ॥ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵਈਜਿਚਰਸਬਦਨਕਰੇਬੀਚਾਰ॥ਤੁਧ
ਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਚੂਕੈਆਲਜੰਜਾਲ॥ਮੂਲਰਹੈਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਥ॥
ਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੂਸਚਾਮਨਸਚ॥੧॥ ਤਾਂਫੇਰਹੋਰਪੰਡਿਤਕਸਮੀਰਦੇਰ
ਲਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸਆਏਬੈਠੇ ਤਾਂਓਨਾਨੇਕਹਿਆਹੇ ਸੰਤਜੀਮਹਾਪੁਰ
ਖਜੀ ਅਸੀਂਨਿਤਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਦੇਹਾਂਜੀ ਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂ ਪਰਸਾਡੇਵਿਚੋਹੰਕ
ਰ ਨਹੀਂਦੂਰਹੋਂਦਾ ਅਤੇਐਸੀ ਆਪਕਿਰਪਾਕਰੋਜੀਜੋਕਿਸੇਤਰਾਂਸਾਨੂੰ ਸਾਂਤਆਵੈਜੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ੧ ॥
ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗ
ਨਿਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲ॥ਰਸਕਸਆਪਸਲਾਹਣਾਏਹੁਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋ
ਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰ
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸਘੋੜੇਰਸਸੇਜਾਮੰਦ
ਰਰਸਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋ
ਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਮੂਰ
ਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿ
ਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲ
ਹਿਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਓਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥
੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਰਨਨਕਰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਪੰਡਿ
ਤਜੀ ਲੋਭਜੋਸਰੀਰਮੇਂਹੈ ਸੋਕੁੱਤਾਹੈ ਅਤੇਝੂਠਬੋਲਣਾਜੋਹੈ ਸੋਚੰਡਾਲਹੈ ਅਤੇ
ਠਗੀਕਰਨੀਜੋਹਨੀਹੈ ਸੋਮੁਰਦੇਦੇ ਸਮਾਨਹੈਜ ਅਤੇਪਰਾਈਨਿੰਦਾਜੋਹਨੀਹੈ ਸੋ-
ਪਰਾਈਮਲਹੈਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈ ਸੋਅਗਨਕੇ ਸਮਾਨਹੈ ਅਤੇਰਸਕਸ ਖਾਵਨੇ ਅਤੇ
ਆਪਨੂੰ ਸਲਾਹਣਾ ਏਹੁਮੇਰੇਵਿਚਕਰਮਪਏਹੋਏਹੈਂਜੇਕਰਾਇਤਨੀਆਂਬਲਾ
ਈਰਿਦੇਵਿਚਹੈਨ ਤਾਂਪਰਮੇਸਰ ਦਾਨਾਮਰਿਦੇਵਿਚਕਿਉਂਕਰ ਰਹੇ ਅਤੇਜਬਲ
ਗਸਭ ਸੰਗ ਨਹੀਂਹੁੰਦਾ ਇਸਜੀਵਨੂੰ ਤਬਲਗ ਮਨਸੁਧਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾਜੋਉਤਮਕ

ਮਕਰਦੇਹੈਨਸੋਉਤਮਕਹੀਦੇਹੈਨ ਜੋਨੀਚਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨਸੋਨੀਚਕਹੀਦੇਹੈਨ ਏਹੁਮਨ ੪੯੧
ਸਰੀਰ ਦੇ ਰਸਾਂਵਿਚਫਾਥਾਹੋਇਆਹੈ ਇਸਨੂੰਨਾਮਦਾਰਸਕਿਉਆਵੈ ਕਿਸੇਕੋ ਸੁਇਨੇ
ਦਾਰਸਕਿਸੇਕੋਰੁਪੇਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋਇਸਤ੍ਰੀਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋ ਚੰਦਨਕੀਵਾਸਨਾਕਾਰ
ਸਕਿਸੇਕੋ ਘੋੜੇਚੜ੍ਹਨੇਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋ ਮੰਦਰਬਨਾਵਨੇਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋ ਮਿਠੇਖਾਵਨੇ
ਕਾਰਸ ਸਲੂਣੇਖਾਨੇਕਾਰਸ ਏਤੇਰਸ ਸਰੀਰਕੇਵਿਖੇਹੈਂ ਤਉਨਾਮਕਾਕਿਉਕਰਸੀ
ਰਮੈਨਿਵਾਸਹੋਵੈ ਮਿਠੇਬੋਲਣਤੇ ਪਤਿਰਹਿੰਦੀਹੈ ਫਿਕਾਬੋਲਿਆਂਪਤਿਜਾਂਦੀਹੈ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਕਾਭਾਣਾਮੰਨਣਵਾਲਿਆਂਕੀ ਮਤਿਉਜਲਹੁੰਦੀਹੈ ਪਤਿਭੀਤਿਨਕੀ ਰਹਿੰ
ਦੀਹੈ ਨਾਮਰੂਪਧਨਭੀਤਿਨਕੇਪਲੇਹੈ ਜਿਨਾਕੇ ਗੁਰੂਕੇ ਬਚਨੁਸਮਾਵਦੇ ਹੈਨਤੇਸੋ
ਈਸੁੰਦਰਹੈਨ ਤਾਂਓਹੁ ਪੰਡਿਤਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਤਿਨਾਂਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੇ ਨਾਮਕਾਉ
ਪਦੇਸਕੀਤਾ ਭਾਉਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਪਹੁ ਸਿਖਾਸਾਧਸੰਤਾ
ਆਇਆਂਕੀ ਸੇਵਕਰਨੀ ਭਾਉਭਗਤਿਨਾਲ ਤਾਂਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਤੇਪਰ
ਮੇਸਰਜੀਕੇ ਨਾਮਕਾਭਰੋਸਾਕਰਨਾ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਉਥੋਂ ਚਲਦੇਰਹੇ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਾਲਹੋਈ ਹੈਜੀ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੂੰ ਰਾਹੁਪਾਇਆਵੀ
ਏ ਓਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੁਲਮੀਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਜੇਤੁਹਾਡੇ
ਮਿਆਂਉਸਦਾਭਲਾਹੋਵੈਜੀ ਨਹੀਤਾਂ ਅਗਲੇਕਾਰੂਕੀਤਰਾਂਏਹੁਭੀਹਲਾਕ ਹੋਇਜਾ
ਵੈਗਾ ਰੂਮਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੋਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਹਾਰੂਨਦੋਨੋਭਾਈਥੇ ਸੁਲ
ਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਜੋਥਾ ਸੋਵਡਾਸੀ ਵਡਾਪਰਜਾਲਮਸੀ ਜੁਲਮਕਰਦਾਸੀ
ਅਤੇਜਿਥੋਤੀਕਰ ਰੂਮਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀਸੀ ਸੋਸਭਉਸਨੇਲੁਟਲੀਤੀਹੈਸੀ ਅਗ
ਲੇਕਾਰੂਨੇ ਚਾਲੀਗੰਜਦਾਖਜਾਨਾ ਜਮਾਕੀਤਾਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇ
ਪੈਤਾਲੀਗੰਜਦਾਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਤਾਹੈਸ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਭਾਈਬਾ
ਲਾਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਦੇ ਸਹਿਰਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਅਤੇਉਸਦੇਦਰ
ਵਾਜੇ ਅਗੇਜਾਇਖੜੋਤੇਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਉਸਦਰਵਾਜੇਪਰਪੁਛਣਾਕੀਤੀ ਜੋ
ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕਾਦਰਬਾਰਈਹਾਂਹੀਹੈਜੀ ਜਿਸਨੇਪੈਂਤਾਲੀਗੰਜਖਜਾ
ਨਾਜਮਾਕੀਤਾਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾਹੇਭਾਈ ਦਰਵਾਨੇ ਏਹੁਪਾਤਿਸਾਹ
ਕੈਸਾਹੈਕਨਿਆਉਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਖੈਰਾਇਤਕੈਸੀਕਰਦਾਹੈ ਦਰਵਾਨਾਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਫਕੀਰਜੀ ਏਹੁਪਾਤਿਸਾਹਬਹੁਤਜਾਲਮਹੈ ਅਤੇਨਿਆਉਅਦਾਲਤਕੁਛਨਾ

੪੮੯ ਨਹੀਕਰਦਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੇਆਖਿਆਅਰੇਦਰਵਾਨੋਇਸਪਾਤਸਾਹਨੇਇ
ਤਨਾਖਜਾਨਾਕਿਉਕਰਜਮਾਕੀਤਾਹੈਤਾਂ ਦਰਵਾਨਨੇਕਹਿਆਹੇਫਕੀਰਜੀਏਹੁਐਸ
ਜਾਲਮਹੈਜਹਾਂਤੀਕਰੁਪਯਾਮੁਹਰਸੁਣਦਾਹੈ ਆਪਨੀਪਾਤਿਸਾਹੀਮੇਂਤਿਥੋਂਹੀ
ਮੰਗਾਇਲੈਂਦਾਹੈਛਡਦਾਨਹੀਭਾਵੇਂਕੈਂਸਾਹੀਬਲੀਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਫਕੀਰਜੀਇਕ
ਦਿਨਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇ ਆਪਨਿਆਵਜੀਰਾਨੂੰਕਹਾਜੋਭਾਈਕਿਤੇਰੁਪਯਾ
ਰਹਿਆਹੈਕਿਨਾਹੀਮੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਵਿਚਤਾਂਵਜੀਰਾਨੇਕਹਿਆਹੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀ
ਹੁਣਕੋਰੁਪਯਾਕਿਤੇਭੀਨਹੀਰਹਿਆਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਸੁਣਕੇਚੁਪਕਰਗਹਿਆਤਾਂ
ਫੇਰਕਿਤਨੇਦਿਨਾਂਪਿਛੋਂਏਹੁਕੰਮਕੀਤਾਇਕਟਹਲਣਸੀਬੜੀਖੂਬਸੂਰਤਤਾਂਉ

ਸਨੂੰਬਸਤ੍ਰਪਹਿਨਾਇਕਰ
ਅਤੇਭੂਖਣਪਹਿਨਾਇਕ
ਰਬਹੁਤਹੀਸਜਾਇਆ-
ਅਤੇਆਪਨੇਨਫਰਾਂਨੂੰਕ
ਹਿਆਤੁਸੀਇਸਲੌਂਡੀਨੂੰ
ਲਜਾਇਕਰਬਹੁਤਹੀਂ
ਬਜਾਰਵਿਚਬੈਠਾਇਆ
ਵੋਅਤੇਕਹਿਦੇਵੋਜੋਕੋਈ
ਏਕਰੁਪਯਾਦੇਜਾਵੇਗਾਸੋ
ਇਸਨੂੰਲੈਜਾਵੈਗਾਤਾਂਓਹ
ਪਿਯਾਦੇਉਸਟਹਿਲਣਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇ ਬਜਾਰਵਿਚਗਏਅਤੇਸਾਰੇਸਹਿਰਵਿ
ਚਉਸਟਹਿਲਣਨੂੰਲੈਕਰਫਿਰੇਤਾਂਇਕਸੌਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇਨੇਦੇਖਿਆਉਸਲੌਂਡੀ
ਕੋਦੇਖਕਰਪੁਛਿਆਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਦੇਨਫਰਾਂਨੇਕਹਿਆਇਸਲੌਂਡੀਕਉਪਾਤਿ
ਸਾਹਇਕਰੁਪਯੇਤੇਂਵੇਚਦਾਹੈਜੋਰੁਪਯਾਦੇਵੈਸੋਲੈਲਵੈਤਾਂਉਸਲੜਕੇਨੇਆਪ
ਨੀਮਾਤਾਨੂੰਜਾਇਕਰਕਹਿਆਹੇਮਾਤਾਇਕਰੁਪਯਾਦੇਵੋਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪਨੀ
ਸਹੇਲੀਕੋਵੇਚਦਾਹੈਉਸਨੂੰਮੈਂਮੁਲਲੈਆਵਾਂਅਗੋਂਉਸਨੇਜਬਾਬਦਿਤਾਹੇਬੇਟਾ
ਹੁਣਰੁਪਯਾਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇਕਿਤੇਰਹਿਣ ਦਿਤਾਹੈਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਦੀਪਾ
ਤਿਸਾਹੀਹੈਪਰਹੇਬੇਟਾਇਕਰੁਪਯਾਤੇਰੇਬਾਪਦੇਮੂੰਹਵਿਚਪਾਇਕੇਕਬਰਮੇਦ
ਬਿਆਹੋਇਆਹੈਤੂੰਉਥੋਂਜਾਇਕੇਕਢਲੈਤਾਂਉਸ ਸਉਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇਨੇਜਾਇ

ਕਰਬਾਪਦੀਕਬਰਪੁਟੀ ਅਤੇਰੁਪਯਾਲੈਕਰ ਸਹਿਰਆਯਾਓਹਰੁਪਯਾਲਿਜਾਇ ੪੮੯
ਕੇਪਿਆਦਿਆਂਦੇ ਹਥਦਿਤਾ ਅਤੇ ਸਹੇਲੀਮੁਲ ਲੈਆਯਾ ਤਾਂਪਿਆਦਿਆਂਨੇਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਨੂੰ ਆਇਕਰਕਹਿਆਏਹੁ ਰੁਪਯਾਲੇਵਹੁਜੀਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ
ਸਹੇਲੀ ਕਿਸਨੇਲਈਹੈ ਮੁਲ ਤਾਂਪਿਆਦਿਆਂਨੇਕਹਿਆਜੀ ਇਕਸੌਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇ
ਨੇਮੁਲਲੀਤੀਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਤੁਮਜਾਇਕਰਉਸਕੋਪਕੜ
ਲਿਆਵੋ ਤਾਂਪਿਆਦੇਗਏਜਾਇਕਰ ਉਸ ਸੌਦਾਗਰਦੇਲੜਕੇਕੋ ਪਕੜਕਰ ਲੈ
ਗਏ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਯਾ ਤੈਂਕਹਾਂਸੇ ਆਂਦਾਹੈ
ਤਾਂ ਸੌਦਾਗਰ ਕੇਬੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰੇਬਾਪਦੇ ਮੂੰਹਵਿਚਕਬਰ
ਮੇ ਰੁਪਯਾਇਕ ਦਬਿਆਹੋਇਆਸੀ ਸੋਮੈਂ ਓਥੋਂ ਆਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਨੇਏ
ਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇ ਆਪਨੇਵਜੀਰਾਂਨੂੰਕਹਿਆ ਜਹਾਂਤੀਕਰ ਮੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮੇਂ
ਗੋਰਾਂਹਨਸੋ ਸਭਪੁਟਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਦੇ ਹੁਕਮਨਾਲਵਜੀਰਾਂਨੇ ਸਭਕ
ਬਰਾਂਪੁਟਵਾਈਆਂ ਪਰਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇਭੀਨਾਨਿਕਲਿਆ ਸੋਏਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁ-
ਐਸਾਜਾਲਮਹੈ ਇਸਨੇਤਾਰੁਪਯਾਕਿਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇਕਹਾਹੇ ਦਰਵਾਨੇ ਏਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਵਡਾ ਗੁਨਹਗਾਰਹੈ ਖੁਦਾਇਕੀ ਦ
ਰਗਾਹਿਵਿਚ ਵਡੀਸਜਾਇਪਾਵੇਗਾ ਇਸਕੀ ਕਮਾਈਕੋ ਲਾਨਤਹੈ ਇਸਕੇਜੀ
ਵਨੇਕੋਭੀ ਹੈਫਹੈ ਦਰਵਾਨੇ ਏਹੁ ਖੁਦਾਇਕੀਦਰਗਾਹਮੇ ਬਹੁਤਬੇਜਾਰਹੋਵੇ-
ਗਾਪਰ ਅਗਲੇਕਾਰੂੰਕੋ ਜਿਮੀਨਨੇ ਝਲਿਆਸੀ ਇਸਕੋਕੋਈਜਾਹਗਾਨਾ
ਹੀ ਝਲੇਗੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵਾਨੇ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਸੁ
ਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰਕਉ ਇਤਨਾਕਹੋ ਜੋਇਕ ਫਕੀਰ ਡੇਉਢੀਪਰ ਖੜਾਹੈਅ
ਤੇਓਹੁਕਹਿੰਦਾਹੈ ਇਕਵਾਰੀ ਅਸਾਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਕਰੇ ਤਾਂਦਰਵਾਨਾਨੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਕੋ ਜਾਇਕਰ ਕਹਾਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕਫਕੀਰ ਡੇਉਢੀਪਰਖ
ੜਾਹੈ ਅਤੇਓਹੁਕਹਿੰਦਾਹੈ ਇਕਵਾਰੀ ਅਸਾਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਕਰਹੁ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਸੁਣਕਰ ਬਾਹਰਆਯਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਠੀਕਰੀਆਂ ਚੁਗਦੇਸੇਪਾ
ਤਿਸਾਹਨੇ ਆਇਕਰਸਲਾਮਕੀਤੀ ਅਰਕਹਿਆ ਹੇਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀ
ਆਂ ਤੁਮਕਿਆਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ
ਅਸੀਂਖੁਦਾਇਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚ ਲੈਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਾ ਹੇਦਰਵੇ
ਸ ਏਹੁਠੀਕਰੀਆਂ ਤਾਂਅਗੇਨਹੀ ਪਹੁੰਚਣੀਆਂ ਮੋਇਆਹੋਯਾ ਏਥੇਹੀ ਰ

੪੯੦ ਹਿ ਜਾਣ ਗੀਆਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਤੈਂ ਨੇ ਜੋ ਪੈਤਾਲੀਸ ਗੰਜ
ਖਜਾਨਾ ਜੁਲਮੀ ਕਰਕੇ ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਓਹੁ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਰ ਚਲੈਗਾ ਅ
ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਥੀ ਵਡਾ ਕਾਰੂ ਥਾ ਉਸ ਨੇ ਭੀ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜੁਲਮ ਕਰਕੇ ਜੋੜਿਆ
ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਭੀ ਨਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਇ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਤੈਂ ਨੇ ਇਤਨੇ ਗੰਜ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਉਂ
ਕਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਕਿ
ਵੇਂ ਏਹ ਖਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਪਹੁੰਚੇ ਭੀ ਸਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਸੁਣੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹੁ ਖਜਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਗੇ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜਾਂ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕੇ
ਨਾਮ ਪਰ ਖਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਵੈਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਛ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਖ
ਜਾਨੇ ਕੇ ਵਾਰਸ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੇ ਅਰ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਖਜਾਨਾ ਅਰ ਮਿਲ
ਖ ਸਭ ਕੁਛ ਜਪਤ ਕਰ ਲੈਵੇਂਗੇ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਤੇਰੀ ਗੋਰ ਖਣਣ ਦਾ ਆਹਰ ਕਰਨ
ਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਥੋਂ ਜੋ ਵਡਾ ਕਾਰੂ ਹੈਸੀ ਉਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜੁਲਮ ਕਰਕੇ ਇ
ਕਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਗੰਜ ਐਸੇ ਥੇ ਜਿਨ ਕਾ ਇਕ ਸਿਰਾ ਜਿਮੀਨ ਨਾਲ ਹੈਸੀ

ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸਿਰਾ ਅਸਮਾਨ ਹੈਸੀ ਜਾਂ ਬ
ਹੁਤ ਹੀ ਲਸਕਰ ਅਰ ਖਜਾਨਾ ਹੋਇਆ
ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਰੂ ਬਹੁਤ ਮਗਰੂਰ ਹੋਇਆ
ਲਸਕਰ ਦਉਲਤ ਸੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਜਾਣੈ ਨਹੀ ਰਬ ਕੋ ਭੀ ਨ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਕਾਰੂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਸਮਝ
ਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਾਸੋਂ ਭੀ ਆਪ ਕੋ ਖੁ
ਦਾਇ ਕਹਾਵਣੇ ਲ ਗਾ ਐਸਾ ਜੁਲਮ
ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦਰਗਾਹੇ ਆਵਾਜ ਆਈ ਮਿਹਤ੍ਰ ਮੂਸੇ ਕੋ ਹੇ ਮੂਸਾ ਪੈ
ਕੰਬਰ ਤੂੰ ਕਾਰੂ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਇਲਾਮ ਕਰ ਹੇ ਕਾਰੂ ਇਨ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨੇ ਵਿਚੋਂ
ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਪੈਕੰਬਰ ਖੁਦਾ
ਇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਲੈ ਕਰ ਕਾਰੂ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਰੂ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਪਰ ਕੁਛ ਦੌਲਤ ਖਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਮੂਸੇ ਪੈਕੰਬਰ ਨੇ ਆਖ ਕਰ ਕ
ਹਾ ਤੇ ਕਾਰੂ ਨੇ ਨਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਾਰੂ ਐਸਾ ਮਗਰੂਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਾਣੈ
ਨਾਹੀ ਕਾਰੂ ਨੇ ਤਿਨੇ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਮੋੜ ਦੀਏ ਤਾਂ ਮੂਸੇ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹ

ਫਿਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਤਾਲਾ ਮੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਕਾਰੂ ਪਰ ਕਰੋ
ਬੇਪਰਵਾਹ ਮਨਿਵਾਨ ਹੈ ਜੀ॥ ਫੇਰ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਜਮੀਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ
ਕਾਰੂ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਕੜ ਕਰ ਸਮੇਤ ਖਜਾਨਿਆਂ ਕੇ ਗਰਕਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਉਂ ਕ
ਰੂ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਉਂ ਜਮੀਨ ਨੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਕੜ ਕਰ ਸਮੇਤ ਖਜਾਨਿਆਂ ਕੇ ਗਰਕਾ
ਬ ਕਰ ਦੀਆ ਤਾਂ ਕਾਰੂ ਬਹੁਤ ਹਲਾਕ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਅਰ ਦੋਰ ਕਿਆਮਤ ਤਾਈਂ ਉ
ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੁਣ ਕਾਰੂ ਜਿਮੀਨ ਨੇ ਭੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂਹੀ ਗਰਕਾਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਓ
ਹ ਬਹੁਤ ਜਾਲਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਮ ਸੀ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰੂਨ ਕਾ ਭਾਈ ਹਾਰੂਨ ਥਾ ਜਾਂ ਉਸ
ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਇਨਾਇਤ ਮੰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਮੂਸੇ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ ਉਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੂਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਉਸ ਕੋ ਪੈਕੰਬਰੀ ਖਤਾਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਯਕੀਨ ਕਰ ਕੇ ਅਤ
ਤੈਂ ਨੇ ਉਮਤ ਮਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਕੀ ਹੋਇ ਕਰ ਐਸਾ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਹਾਂ ਤੀਕ
ਪੈਸੇ ਕੀ ਜਾਤ ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਲੂਟ ਲੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੁਲਮ ਕੇ ਖਜਾਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿ
ਉਕਰ ਹੋਵਨਗੇ ਹੁਣ ਅਗੇ ਜਾਲਮੀ ਤੇ ਤੂੰ ਬਾਜ ਆਉ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਿਰਸ ਵਿਚ ਗਰਕਾਬ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਪਿਛੇ
ਹੋਇ ਗੁਜਰੀ ਹੈ ਸੋ ਬੀਤ ਚੁਕੀ ਅਤੇ ਅਗੋ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਿ ਪਾਵੋ ਜੀ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਰਾਹਿ
ਵਲ ਮੇਰਾ ਸਿਦਕ ਆਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂੰ
ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਨਸੀਹਤ ਨਾਮਾ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਕੀਚੈ ਨੇਕ ਨਾ
ਮੀ ਜੋ ਦੇਵੈ ਖੁਦਾਇ॥ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਜਿਮੀ ਪਰ ਸੋ ਹੋਸੀ ਫਨਾਹਿ॥ ਦਾਇਮ ਦੌਲਤ ਕ
ਸੇ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ਨ ਰਹੈਗੇ ਕਰੋੜੀ ਨ ਰਹੈਗੇ ਹਜਾਰਾ॥ ਦਮ ਨੂਰ ਨਾਤਿ ਸੀਕਾ ਜੇ ਖਰਚੈ ਅਰਖ
ਇਾ ਦੇਵੈ ਦਿਲਾ ਵਰਜਾਵੈ ਖੁਦਾਇ॥ ਹੋਵੈ ਨਾ ਰਾਖੈ ਇਕੇਲਾ ਨ ਖਾਇ॥ ਫਕੀਰ ਕਿ ਵਿਲਦ
ਨੀ ਓਹੀ ਭਿਸਤ ਜਾਇ॥ ਕੀ ਚੇਤ ਦਜਿਆ ਨ ਕੀਚੈ ਗੁਮਾਨਾ॥ ਨ ਰਹੈਗੀ ਦੁਨੀਆ ਨ ਰਹੈਗੇ
ਦੀਵਨਾ॥ ਹਾਥੀ ਵਧੋੜੇ ਵਲਸ ਕਰ ਹਜਾਰਾ॥ ਹੋਵੈਂਗੇ ਗਰਕ ਛੁਛ ਲਰੇਂਗੀ ਨ ਬਾਰਾ॥ ਦੁਨੀ
ਆਕਾ ਦਿਵਾਨ ਕਹੈ ਮੁਲਕ ਮੇਰਾ॥ ਆਈ ਮੌਤ ਸਿਰ ਪਰ ਨ ਤੇਰਾ ਨ ਮੇਰਾ॥ ਕੇਤੀ ਗਈ
ਵੇਖਥਾਂ ਜਬ ਜਾਇਆ ਰਹੈਗਾ ਵਹੀ ਏਕ ਸਾਚਾ ਖੁਦਾਇ॥ ਆਇਆ ਇਕੇਲਾ ਇਕੇਲਾਰ
ਲਾਇਆ॥ ਰਲ ਤੇ ਵਖਤ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਆਇਆ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਜੈ ਕਿ ਦੀਜੈ ਜਬਾਬ
ਤੇ ਬਾਪੁ ਕਾਰੋ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ਅਜਾਬ॥ ਦੁਨੀਆ ਪੈ ਕਰ ਜੋਰ ਦਮ ਨੂਰ ਕਮਾਯਾ ਖਾਇਆ ਹਿਦ
ਇਆ ਅਜਾਈ ਗਵਾਇਆ॥ ਆਖਰ ਪਛੋਤਾਣਾ ਕਰੇ ਹਾਇ ਹਾਇ॥ ਦਰਗਾਹ ਗਇਆ ਤੇ
ਰੂ ਪਾਵੈ ਸਜਾਇ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰ ਦ ਤੈ ਨੀ ਕਮਾਈ॥ ਦਗੇਬਾਜੀ ਕਰ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਲੁਟ

ਖਾਈਆਪੀਏਪਿਆਲੇਅਰਖ਼ਾਇਕਬਬਾਦੇਖੋਰੇਲੋਕੋਂਜੋਹੋਤੇਖਰਾਬਾ।ਜਿਸਕਾਤੂੰਈਂਦ
ਤਿਸੀਕਾਸਵਾਰਿਆ।ਦੁਨੀਆਕੇਲਾਲਚਤੈਂਸਾਹਿਬਵਿਸਾਰਿਆ।ਨਕੀਤੀਇਬਾਦਤ
ਨਾਰਖਿਦਮਤਈਮਾਨਾ।ਨਕੀਤੀਹਕੂਮਤਪੂਕਾਰੈਂਜਹਾਨਾ।ਅੰਦਰਮਾਹਿਲਕੇਤੂੰਬੈਠਾਹੈਂਜ
ਇਹਰਮਾਂਸੇਖੇਲੇਖੁਸਕੋਂ।ਦੀਹਵਾਇਆ।ਨਾਪੂਛੈਨਾਬੂਝੈਜੁਬਾਹਰਕਿਆਹੋਇਆ।ਹਰ
ਮੀਗਰੀਬਾਕੋਮਾਰੇਬਕੋ।ਇਆਬਸਤੀਉਜਾੜੈਂਤਾਫਿਰਨਬਸਦੀ।ਕੂਕੈਪੂਕਾਰੈਂਤਉਦ
ਦਲਾਪਾਵੈਂ।ਕਰੇਂਨੀਲਖੋਂਨੀਕਰੇਬੇਸੁਮਾਰਾ।ਕਈਕਿਰਸਾਣਬਪੂਨੇਮਰੀਕਾਹੋਨਜਾ
।ਹਾਕਮਕਹਾਵਹਿਹਕੂਮਤਨਾਹੋਇਆ।ਦੁਨੀਆਕਾਦਿਵਾਨਾਫਿਰੇਮਸਤਲੋਇਆ।ਲੂਟੈ
ਮੁਲਖਔਰਪਹਿਰੇਂਵਖਾਣਿਆ।ਦੋਜਖਕੀਆਤਸਮਾਰੇਗੀਜਲਾਇਆ।ਗਰਬਸਿਉਨਾਦੇ
ਖਦੁਨੀਆਕੇਦਿਵਾਨੇ।ਹਮੇਸਾਨਾਰਹਿਗੀਤੂੰਐਸੀਨਾਜਾਨੈ।ਉਠਦੇਸਭਾਤਿਸਕੋ-
ਲਾਗੇਨਬਾਰਾ।ਕੇਸਕੀਦੁਨੀਆਕਿਸਕੇਘਰਬਾਰਾ।ਰਿਦਰੋਜਚਲਣਾਕਿਛਪਰ
ਲੋਕਰਾਰਾ।ਕੀਚੈਨਾਹਿਰਸਬਹੂਤਦੁਨੀਆਕੇਯਾਰਾ।ਸਗੀਮਿਦਾਨਾਹੋਕਿਛਨੇਕੀਕਮਾ
ਇਆ।ਨਤਕਜਾਮਾਤੂੰਪਹਿਰੈਂਨਜਾਇਆ।ਗਫਲਤਕਰੇਗੇਤੋਪਾਵੇਗੇਮਾਰਾ।ਬੇ
ਟੀਦਬੇਟਾਕੋਛੋਹੈਗਾਨਾਸਾਰਾ।ਤੋਬਾਖਰੇਬਹੁਤਕੀਚੈਨਾਜੋਰਾ।ਦੋਜਕਕੀਆਤੰਸ
ਜਲਾਵੈਗੀਰੋਰਾ।ਮਸਾਇਕਪੈਗੰਬਰਕੇਤੇਸਾਹਿਬਾਨਾ।ਨਾਦੀਸੈਜਿਮੀਪਰਉਨੋਂ
ਕੇਨਿਸਾਨਾ।ਚਲਤੇਕਬੂਤਰਜਨਾਵਰਕੀਛਾਉਂ।ਕੇਤੇਖਾਕਹੂਏਕੋਈਪੂਛੈਨਾਨਾ
ਉਂ।ਚਾਲੀਰਜਿਜੋਨੇਨਕੀਖਿਦਮਈਮਾਨਾ।ਦੇਖੋਰੇਕਾਹੂਹੋਤੇਪਰੇਸਾਨਾ।ਨਾਦਾਂਨੀਨਕੂ
ਨੀਆਵਫਨੀਮੁਕਾਮਾ।ਤੂੰਖੁਦਸਮਝਬੀਨੀਏਹੂਚਲਨਾਜਹਾਨਾ।ਹਰਵਖਤਕੋ
ਦੇਤੂੰਖਿਦਮਤਨਾਵਿਸਾਰਾ।ਗਫਲਤਦਮਸਤੀਸੇਬਾਜੀਨਾਹਾਰਾ।ਤੋਬਾਨਕੀਤੀ
ਆਕਰਦਿਆਭੁਲਨਾਹਾ।ਨਾਨਕਐਸੇਆਲਮਜੋਤੇਰੀਪਨਾਹਾ।੧॥

ਜਦਏਹਨਸੀਹਤਨਾਮਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੁਨਾਯਾ।

ਤਾਂਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰਸੁਣਕੇ
ਹੈਰਾਨਹੋਰਿਹਾਅਤੇਮੋਮਦਿਲ
ਹੋਰਿਹਾ।ਅਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇ ਸੰਤਜੀ
ਮੈਂਆਜੀਮਦੁਨੀਆਵਿਚਗੁਕਾਬ
ਹਾਂ।ਤਾਂਮੇਰਾਕੀਹਾਲਹੋਵੈਗਾ।ਸਾਹਿ
ਬਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚ।ਮੈਨੂੰਤਾਂਅਜ
ਖੁਦਾਇਸਜੀਹੋਇਆਹੈ।ਅਤੇਸ਼ਾਂ

ਮੈਰਾਫਲਸੁਰਾਪਿਜਾਸਾਮੈਨੂੰਕੁਛਮਲੂਮਨਹੀਸੀਅਤੇਹੇਬਾਬਾਜੀਆਪਕਾਮ
ਸਲਾਸੁਣਕੇਬਹੁਤਡਰਗਿਆਹਾਂਮੇਰੇਨਾਲਕਿਆਵਰਤਾਰਾਵਰਤੇਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਹੇਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਗਲਾਨਾਲਨੇਹੁਕਦੀਨਹੀਲਗਾਵਾਅ
ਤੇਖੁਦਾਇਤੀਗਲੀਨਹੀਰੀਝਦਾਜਿਤਨਾਚਿਰਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਵਿਚਮੁਕ
ਸਦਨਾਹੋਈਏਸੋਤਿਤਨਾਚਿਰਛੁਟਨਾਮੁਸਕਲਹੈਖਲਕਤਦੀਦੋਸਤੀਕਿਸੇਕੈ
ਮਨਾਹੀਆਵਦੀਅਤੇਖਲਕਤਪਿਆਲੇਨਵਾਲੇਦੀਯਾਰਹੈਜਿਤਨਾਚਿਰਖਾ
ਵੈਤਿਤਨਾਚਿਰਮਿਤ੍ਰਹੈਜਿਸਦਿਨਨਾਖਾਵੇਤਿਸੇਦਿਨਦੁਸਮਨਹੋਇਖਲੋਂਦੀਹੈ
ਜੋਐਸਾਰਵਾਜਖਲਕਤਦਾਹੈਕਿਆਆਪਨਾਤੇਕਿਆਪਰਾਇਆਸਭਸੁਖ
ਦੇਹੀਮਿਤ੍ਰਯਾਰਹਨਦੁਖਦੇਵੇਲੇਕੋਈਮਿਤ੍ਰਯਾਰਨਹੀਜੋਏਸੇਵਾਸਤੇਸੰਸਾਰਦੀ
ਦੋਸਤੀਕਿਸੇਕੰਮਨਾਹੀਆਉਂਦੀਤਾਂਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇਕਹਿਆਹੇਬਾਬਾ
ਜੀਸੰਸਾਰਨਾਲਦੋਸਤੀਨਹੀਹੋਇਆਵਦੀਅਤੇਜੀਖੁਦਾਇਨਾਲਦੋਸਤੀ
ਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ੧ਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧
ਦੋਸਤੀਯਾਰਦੋਸਤੀਜਾਸਚਪਰਜਾਣੋਹੁਕਮਪਛਾਣੈਸਾਹਿਬਕਾਚਲੈਖਸਮੈ
ਭਾਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੋਸਤੀਤਾਂਪਰਜਾਣੀਐਜਾਗੁਰਚਰਨਪਖਾਲੈਹੋਇਨਿਮਾ
ਣੀਆਵੈਖਸਮੈਦੁਆਰੈਤਾਂਰਿਦੈਸਮਾਲੈ॥੧॥ਜੋਰਨਾਲਕੋਦੋਸਤੀਕਾਲੂਖਤ
ਰਾਣੀਆਤਾਂਨਾਨਕਦੇਖਦਿਆਹੀਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨੀਆਇਪਈ॥੨॥੧॥
ਜਦਏਹੁਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਸੁਣਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਢਹਿਪਇਆਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਜਿਉਤੁਸੀਫੁਰਮਾਵ
ਗੇਤਿਉਹੀਕਰਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾਜਿਤਨੇਤੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਵਿਚਬੰ
ਦੀਵਾਨਹੈਨਸੋਸਰਬਤੀਖਲਾਸਕਰਦੇਹੁਤਾਂਤੇਰਾਦੁਹੀਜਹਾਨੀਭਲਾਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇਅਗੇਅਜਤੇਲੈਕੇਗਰੀਬਾਂਦੀਰਖਿਆਕਰਨੀਤੇਨੂੰਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹਿਦੀਖ
ਬਰਹੋਜਾਵੈਗੀਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਜੋਬੰਦੀਵਾਨਪਾਤਿਸਾਹੀਵਿਚਹੈਸਨਸਭਖਲਾ
ਸਕਰਦਿਤੇਅਰਉਨਾਦਾਜੋਕੁਛਜਬਤਕੀਤਾਹੋਯਾਸੀਸਭਉਨਾਨੂੰਦਿਵਾਇਦਿ
ਤਾਪਾਤਿਸਾਹਦੇਘਰੋਂਅਤੇਉਨਾਨੂੰਇਜਤਦੇਕੇਤੋਰਦਿਤਾਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਪਾਤਿਸਾਹਅਜਤੇਅਗੇਤੂੰਕਿਸੇਗਰੀਬਪਰਜੁਲਮਨਾਹੀਕਰਨਾਤਾਂਸੁ
ਲਤਾਨਹਮੀਦਕਬੂਲਕਾਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਕਰਨਜਹਾਂਤਕਉਸਦੀਪਾਤਿਸ
ਹੀਸੀਤਹਾਂਤਕਢੰਗਾਰਸੁਣਾਇਦਿਤੇਸਭਗਰੀਬਗੁਰਬਾਬੂਮਕੀਪਾਤਿਸਾਹੀ

੪੮੪ ਵਾਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਤੇ ਸਰਬ ਬਾਈ ਰੈਨ ਵਰਤ ਰਿਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਹੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਹਰ ਇਕ ਜੀਆ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣਿਆ ਕਰੋ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਬ੍ਯਾਪਕ ਹੈ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਰਫ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਖੁਦਾਇ ਆਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਸ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਸੰਤਾ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਤੌ ਜਾਣੋ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਏ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰ ਸਾਈਂ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਡੇ ਕਾਰੂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਹਲਾਕ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਤੈਨੇ ਤੂਰਤ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤਾਰਿਆ ਹੈ ਅਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਰਫ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਤਾਂ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸਾ ਬਡੀ ਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡੁਬ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਬੰਨੇ ਲਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦੋਜਖ ਦੀ ਅਗ ਤੇ ਬਚਾਯਾ ਹੈ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸਤਿ ਤਸਲੀਮਾ ਕੀਤੀਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ

ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਰੂ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾਇ ਭਲਾ ਕਰੇ ਅਬ ਹਮ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀਦਾਰ ਮਨ ਮੇਰਾ ਖੀਰ ਵਿਚ ਦੇਖਣਾ ਭੂਲ ਮਤ ਜਾਈਓ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸਹਿਤ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਔਰ ਅਸਥਾਨ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਵਹਾਂ ਕੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਰੋਜ ਇਕਠੀ ਹੋਂਦੀ ਇਕ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਈ ਤੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਇ ਤਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਤੇ ਸੰਤਾ ਦੇ ਦਰਸਨ

ਨਕਾ ਫਲ ਸੁਨਾਵੀਏ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂਕੀ ਸੇਵਕੀਏਕਾ ਫਲਕਹੀਏ ਅਤੇ ਅਸਾਂਜੀਵਾਂਦੀਕ
ਲਿਆਣਕਰੀਏਜੀ॥੧॥

ਅਗੇਸਾਖੀ ਸੰਤ ਸੇਵਾਦੇਫਲਦੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਣਾਈ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸੰਤਾਂਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰਾ ਤੋ ਕਹਿਆ ਨਹੀਜ
ਦਾ ਪਰ ਥੋੜਾ ਜੈਸਾ ਕਹਿਤਾ ਹੋਂ ਤੁਮ ਆਪੇਹੀ ਸਮਝ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾਸ
ਤਿ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀ ਗੰਗਾ
ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਕਿਸੀ ਗ੍ਰਾਮ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਓਥੇ ਇਕ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈਸੀ ਵਹਾਂ ਅਨੇਤ ਸੰ
ਤਾਂਦਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੈ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਵਹਾਂ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਿਵਹਾ
ਰੀ ਸੀ ਚਮੜੇ ਖਰੀਦਨੇ ਵੇਚਨੇ ਦਾ ਢਾਲਾਂ ਸਿੰਗੜੇ ਬਨਵਾਇਕੇ ਵੇਚੇ ਏਹੁ ਵਿਹਾਰ ਕਰੇ-
ਅਤੇ ਮਾਸ ਸੁਰਾਪਾਨ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਠਿਕਾਣਾ ਉਸ ਠਾਕੁਰਮੰਦਿਰ ਕੇ ਪਾਸ
ਥਾ ਆਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਉਸ ਕੋ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਸੰਤ ਸਾਧ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇ ਭਜ
ਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਓਨਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਭਾਵ ਭਗ
ਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਉਸਦੀ ਆਰਬਲਾ ਗੁਜਰ ਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਧਰਮਰਾ
ਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਪਾਪੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਲੈ ਆਵੋ ਉਸ ਕੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੁਏ ਹੈਂ
ਅਰ ਉਸ ਕੋ ਤਾ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਦੀਯਾ ਥਾ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੋ ਪਾ
ਪ ਕਰਮ ਮੇਂ ਬਤਾਯਾ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਬ੍ਰ
ਮਣ ਕੋ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਗਏ ਮਾਰਦੇ ਘਸੀਟਦੇ ਹਾਥ ਹਥੌੜੀਆ ਪਾਵ ਬੇੜੀਆ ਪਾ
ਇਕੇ ਜਾਇ ਹਾਜਰ ਕੀਯਾ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇਂ
ਪਾਵੋ ਉਸ ਨਰਕ ਕਾ ਮੁਖ ਘੋੜੇ ਕੇ ਗਲੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਸਥਾਰ ਉਸ ਕਾ ਕਈ ਲਾਖ
ਜੋਜਨ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਯਾ ਤੋ ਐਸੀ ਆਵਾਜ ਹੋਈ ਜਿਉ ਖੂਹੇ
ਮੇਂ ਪਥਰ ਸੁਟੇ ਤੇ ਆਵਾਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਬੜੀ ਦੂਰ ਗੀਧ ਸੜ੍ਹੇਹਾਨ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ
ਬਡੀ ਜਲਨ ਕਰਕੇ ਵਹਾਂ ਕੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੇ ਜਬ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਉਸ ਨਰਕ
ਮੇ ਪੜਾ ਤੌ ਨਰਕ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਨਰਕ ਕੇ ਜੀਵ ਸਾਂਤੀ ਹੋਇ ਗਏ ਉਸ ਬ੍ਰਹ
ਣ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਾਪੀ ਥਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਪੜਨੇ
ਕਰ ਨਰਕ ਭੀ ਸੀਤਲ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਜਮਦੂਤਾ ਨੂੰ ਪੂਛਾ ਉਨੇ ਨੇ ਕਹਾ ਵ
ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਥਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਨਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕੇ ਪਰਧਰਮ ਗ੍ਰਹ

੪੮੬ ਣਕੀਯਾਥਾ ਮਾਸ ਅਹਾਰੀ ਸੁਰਾਪਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਨੇ ਉਸੀਕੋ ਆਪਣੇਹੁਕਮਸੇਪਕੜ੍ਕਰ
ਨਰਕਮੇ ਪਾਇਆਹੈ ਆਗਿਆਭਈਇਸਕੇ ਕਰਮਦੇਖੋ ਕੌਨ ਸੁਭਕਰਮ ਇਸਪਾਸੋਂ
ਭਇਆਹੈ ਉਸਕਾਕਾਗਦਦੇਖਾਸਾਰੀ ਉਮਰਮੇਂ ਸੰਤਾਕੇ ਦਰਸਨਹੋਏਥੇਸੋ ਪੂਰਨਸੰ
ਤਾਕੇਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰਤਾਪ ਓਨਾਦੇਚਰਨਾਦੀਧੂੜ ਉਡਕਰ ਇਸਦੇ ਸੀਰਪਰ ਪੜੀ
ਰਹੀਹੈ ਇਸਕਰਕੇ ਇਸਬ੍ਰਹਮਣਦਾ ਸਰੀਰਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਹੁਕਮਕੀ
ਤਾਉਸਬ੍ਰਹਮਣਕੋ ਨਰਕਤੇ ਨਿਕਾਲੋ ਦੂਤਾਨੇ ਕਹਾਆਂਹ ਭਾਇਆਸਤੈਨੂੰ ਭੁਲਕੇਏ
ਥੇਪਾਯਾਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਨੇ ਕਹਾ ਇਨ ਸਭਜੀਵਾਕੋ ਨਿਕਾਲੋਗੇ ਤਬ ਮੈਂ ਈਹਾਂ
ਤੇਨਿਕਲਾਗਾ ਤਾਂ ਦੂਤਾਨੇ ਰਾਜਾਸੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਣਕੀ ਬਾਰਤਾਤੋਂ ਰਾਜਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਸਭਜੀਵਾਕੋ ਭਾਈ ਨਿਕਾਲੋ ਰਾਜਾਧਰਮਰਾਇਕੀ ਆਗਿਆਜੋ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਕੋਸਭਜੀਵਾਸਮੇਤ ਨਿਕਾਲਕੇ ਮਾਤਲੋਕਮੇਂ ਭੇਜਦੀਯਾ ਨਰਕਖਾਲੀ ਕੀਯਾ
ਅਰਉਸਬ੍ਰਹਮਣਕੋ ਸਚਖੰਡਕੇ ਦਰਬਾਰਮੇਂ ਸੰਤਾਕੇ ਸੰਗਮੇ ਭੇਜਦੀਯਾ ਵ
ਹਾਂਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀਕੇ ਹਜੂਰ ਸਤਸੰਗਮੇਂ ਭੇਜਦੀਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣੋ
ਭਾਈ ਏਹੁ ਸੰਤਾਕੇ ਸੰਗਕਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਾਖੀ ਸੁਣਕੇ ਉਨਾਲੋਕਾ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕੀ ਉਸਤਤਕਰੀ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਰੂਪਹੋ ਪ
ਰਮੇਸਰਮੇ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇ ਭੇਦਨਹੀ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸੰਤਾਸੇ ਹੋਈ

ਸਬਦ ਰਾਗ ਮਾਰੂਮੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਮੋਹਨੀਮੋਹਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥ਲੋ
ਭਵਿਆਪੀਝੂਠੀਦੁਨੀਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਕੇਸੰਚੀ ਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਲੇ
ਛਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰਦਇਆਲੀਆ॥ਜੀਅਜੰਤ ਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿ
ਪਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੈਸ੍ਰਮਕਰਗਾਡੀਗਡੈ॥ਏਕੈਸੁਪਨੈਦਾਮਨਛਡੈ
ਹੈ॥ਰਾਜਕਮਾਇਕਰੀਜਿਨਥੈਲੀਤਾਕੈਸੰਗਿਨਚੰਚਲਚਲੀਆ॥੨॥ਏਕੈਪ੍ਰਾ
ਣਪਿੰਡਤੇਪਿਆਰੀ॥ਏਕਸੰਚੀਤਜਬਾਪਮਹਿਤਾਰੀ॥ਸੁਤਮੀਤਭ੍ਰਾਤਤੇਗੁਹਜੀ
ਤਾਕੈਨਿਕਟਨਹੋਈਖਲੀਆ॥੩॥ਹੋਇਅਉਧੂਤਬੈਠੇਲਾਇਤਾੜੀ॥ਜੋਗੀਜ
ਤੀਪੰਡਤਬੀਚਾਰੀ॥ਗ੍ਰਿਹਮੜੀਮਸਾਣੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਊਠਤਿਨਾਕੈਲਾਗੀਪ
ਲੀਆ॥੪॥ਕਾਟੇਬੰਧਨਠਾਕੁਰਜਾਕੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਬਸਿਓਜੀਅਤਾਕੈ॥ਸ
ਧਸੰਗਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕ ਨਦਰਿਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੧॥
ਉਸਵੇਲੇ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜੂਰ ਬੈਠੀਸੀ ਤੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਇਕ ਖੜੀ

ਸੀ ਓਹ ਚਾਰਕੋਨੂੰ ਰੁਪਯਾਜਮਾਰਖਦਾਸੀ ਦੇਂਦਾਕਿਸੀਕੋਨਹੀਸੀ ਸੰਨਬੰਧੀਉਸਕੇਦਿ ੪੯੭
ਰਵੇਥੇਕਿਸੀਧਰਮਕੇਰਾਹੁਪਭੀ ਨਹੀਲਗਾਵਦਾਸੀਕਿਸੀਮਿਤ੍ਰਕੋਕਿਸੀਸਾਧ
ਸੰਗਤਕੇਅਰਥਭੀਨਹੀਲਗਾਵਦਾਸੀ ਇਕਦਿਨਓਹਧਨੀ ਸਬਦਸੁਣਕੇਬਡੇ
ਭੈਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆ ਅਰਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਸਚੇਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੀਕਲਿ
ਆਣਕਿਸਤਰਾਹੋਵੇਗੀਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈ ਤੇਰੇਜੈਸਾਇ
ਕਪਦਾਰਥਵਾਲਾਸੀ ਜੋਸੰਕਟਉਸਭੋਗਿਆਸੀ ਤੇਰੇਪ੍ਰਤਿਸੁਣਾਵਦੇਹਾਂ ਤੂੰਸੁਣ
ਬਹੁਤਪਦਾਰਥਉਸਪਾਸਹੈਸੀ ਉਸਦੌਲਤਕੇਉਪਰਬੈਠਾਹੈ ਵਿਸਾਹੁਕਿਸੀਕਾ
ਕਰੇਨਾਹੀ ਦੇਵੇਕਿਸੀਕੋਨਾਹੀ ਅਤੇਆਪਭੀਖਾਵੇਨਾਹੀ ਬਡਾਸੰਕਟਸਹਾਰਪ-
ਦਾਰਥਕੀਰਾਖੀਕਰਦਿਆਉਸਕੀ ਆਰਬਲਾਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਆਗਿਆਨਿਰੰਕਾ
ਰਕੀਹੋਈਜੋ ਅਮਕੇਅਸਥਾਨਤੇ ਉਸਮਾਰੀਧਾਰੀਕੋ ਪਕੜਲਿਆਵੋ ਤਾਂਓ
ਹਨਾਜਮਦੂਤਾਨੇ ਉਸਕੋਕੇਸਾਂਤੇ ਆਇਪਕੜਿਆ ਧਰਤੀਸੇਪਟਕਾਯਾ ਤਾਂਗਿ
ਰਤੇਹੂਏਨੇਕਹਿਆ ਹਾਇਹਾਇ ਤਮੇਕੋਨੇਹੋਰਾਮਨਾਮਕਾਸਬਦਭੀ ਨਾਉਸਕੇਮੁੰ
ਹਤੇਨਿਕਸਿਆ ਜਮਦੂਤਮਾਰਨੇਲਗੇ ਤੇਕਹਾ ਹਮਧਰਮਰਾਜਕੇਦੂਤਹੈਂ ਤੇਰੇ
ਕੋਜਮਪੁਰੀਮੇਂਲੈਜਾਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆਧਾਰੀਨੇਕਹਾ ਤੁਸੀਮੇਰੀਬਾਤਤੋਸੁਣ
ਲੇਵੋ ਦੂਤਾਨੇਕਹਾ ਕਿਆਕਹਿਤਾਹੈਂ ਮਾਯਾਧਾਰੀਨੇਕਹਾ ਜਿਤਨਾਪਦਾਰਥਮੇਰਾ
ਹੈਸੋਉਸਕਾਇਕਹਿਸਾਲੇਵੋ ਤੇਮੈਨੂੰਛੋਡਜਾਵੋ ਦੂਤਾਨੇਉਸਕੋਬਹੁਤਮਾਰਮਾਰੀ
ਤੇਘਸੀਟਕੇਉਸਕੋਘਰਤੇਬਾਹਰਕੀਤਾ ਧਨੀਨੇਕਹਾ ਅਧਾਧਨਤੁਮਲੈਜਾ
ਵੋ ਅਰਮੁਝਕੋਛੋਡਜਾਵੋ ਤਾਂਦੂਤਾਨੇ ਉਸਤੇਭੀ ਅਧਿਕਮਾਰਿਆ ਅਰਕਹਾਹ
ਮਤੇਰੇਕੋਹੀਲੈਜਾਵੈਂਗੇ ਫੇਰਧਨੀਨੇਕਹਾ ਤੀਨਹਿਸੇਤੁਮਲੇਵੋ ਮੇਰੇਕੋ ਛੋਡਦੇ
ਹੁ ਦੂਤਾਂਹੋਰਅਧਿਕਮਾਰਕੀਤੀ ਤੇਕਹਾ ਤੁਝਕੋਨਹੀਛੋਡਨੇਕੇ ਔਰਧਨਹਮਨਹੀ
ਲੇਤੇ ਫਿਰਧਨੀਕਹਾ ਸਭਦੌਲਤਲੇਵਹੁ ਤੇਮੇਰੇਕੋਮਤਲੈਜਾਵੋ ਦੂਤਾਨੇਕਹਾ ਅਰੇ
ਬੋਧੇ ਇਸਲਛਮੀਸਾਥਤੇਹਮਾਰਾਕਾਮਕੁਛਨਹੀ ਅਰਸਾਰੀਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾਰਾ
ਜਹਮਾਰੇਕਿਸੇਕਾਮਨਹੀ ਹਮਾਰਾਤੋ ਤੇਰੇਕੋਪਕੜਲੈਜਾਨੇਕਾਕਾਮਹੈ ਤਾਂਧਨੀ
ਨੇਕਹਾ ਸੁਨੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਵਾਸਤੇ ਇਸਲਛਮੀਸਾਥ ਦੋਚਾਰਬਾਤਾਂਕਰਲੈਨੇਦੋ
ਪੀਛੇਲੈਜਾਵੋ ਦੂਤਾਨੇਉਸਧਨਕੇਪਾਸਜਾਇਖੜਾਕੀਤਾ ਧਨੀਨੇਕਹਾ ਹੇਲ
ਛਮੀ ਤੁਝਕੋਮੈਨੇ ਅਤਸਨੇਹਸੇਰਾਖਿਆ ਕਿਕਿਸੇਦਿਨਤੂੰਮੇਰੇਕਾਮਆਵੇਂ
ਗੀ ਸੋਤੂੰਮੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰ ਮੈਤੁਝਕੋਬਡੀਪਿਆਰੀਕਰਜਾਨਤਾਥਾ ਖ

੪੯੮ ਰਚਨਹੀ ਕਰਤਾਥਾ ਜੋਲਿਖੁਟੇਨਾਹੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਵੇ ਕਰਦੇਇਸ ਦੇਹੀਕੋਭੀ
ਸੁਕਾਯਾਦਿਨਰਾਤ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੀਕਰਦਾਰਿਹਾ ਰਜਕੇ ਖਾਧਾਪਧਧਾਭੀ ਨਹੀਕਿਐਂ
ਤਕੋ ਮੇਰੇਕੋ ਛੁਡਾਵੈਗੀ ਜਿਤਨਾਚਿਰ ਮੈਂ ਜੀਵਿਆ ਤੇਰੇ ਅਰਥਹੀ ਦੇਹਸੁਕਾਈ ਸਭ
ਨਾਤੇ ਤੁਝਕੋ ਪਿਆਰੀ ਕਰਕੇ ਰਖਦਾਰਿਹਾ ਹੈ ਹੋਰ ਗੁਨਤੇ ਸਭਰਹੇ ਚਾਰਕਦਮਮੇਰੇਸ
ਥਪਹੁੰਚਾਵਨਤੇ ਚਲ ਮੇਰੇਕੋ ਛੁਡਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾਸੁਨਕੇਲਛਮੀ ਬੋਲੀ
ਹੇਪਾਪੀਜਿਸਤਰਾਪ੍ਰਿਥਵੀਖੋਦਕੇ ਤੈਨੇਗਾਡਿਆਹੈ ਤਿਸੀਤਰਾਂਮੈ ਤੁਝਕੋਨਰਕ ਮੈਂਪ
ਵੇਗੀ ਹੇਦੁਸਟ ਤੈਨੇਮੇਰੇਕੋ ਕਿਸੀ ਮਿਤ੍ਰਕੇ ਅਰਥ ਤੇ ਨਾਕਿਸੀਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ ਮੈਂ ਨਾ
ਕਿਸੀ ਸੰਤਸੇਵਾ ਮੈਂ ਨਾਕੋਈ ਖੂਹਬਾਵਲੀ ਤਾਲਾਵ ਬਾਗਬਣਾਯਾਹੈ ਅਤੇਨਾਕਿ
ਸੀਅਤਿਥਕੋਸੀਤਧੂਪ ਨਿਵਾਰਣਕਰਨੇਕੋ ਬਸਤ੍ਰਬਨਾਇਦੀਏ ਕਿਸੀਧ
ਰਮਕੇ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਮੁਝਕੋ ਨਹੀ ਖਰਚਕੀਆਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੇਪ੍ਰਉਪਕਾਰਭੀ ਨਹੀ ਕੀ
ਆ ਅਤੇਨਾਕਿਸੀ ਸੰਨਬੰਧੀਕੋ ਮੇਰੇਕਰਕੇ ਸੁਖਦੀਆ ਅਤੇਨਾਪਰਮੇਸਰਕਾਜ
ਸਕੰਨੀਸੁਨਿਆਮੁਖੋਗੋਬਿੰਦਕਾ ਨਾਮਭੀ ਨਹੀ ਲੀਆ ਹੇਪਾਪੀ ਮੇਰੇਹੁੰਦਿਆਂਤੈ
ਨੇਮਨਭਾਵਦੇਪਦਾਰਥਭੀ ਨਹੀ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਪਹਿਨੇ ਇਸਜੀਐਸੇਸਾਪਰਾਹੁਣੇਹੋ
ਰਕੋਈ ਨਹੀ ਇਸਕੋਭੀ ਤੂੰ ਤਰਸਾਵਦਾਰਿਹਾਹੈ ਹੇ ਅਭਾਗੀ ਮੈਂ ਕਿਆਕਰਾਂ ਮੇਰੇ
ਹੁੰਦਿਆ ਕੋਈ ਸੁਭਕਰਮਕਰਦਾ ਕਿਸੀਧੀਆਂਭੈਣਾ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚਕਰਦਾ
ਸੰਸਾਰਵਿਖੇਭੀ ਸੋਭਾਲੇਤਾ ਤੌਭੀ ਆਜਕੇਦਿਨ ਬਜੀਰਾਕੇ ਬਜਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਤੁਝਕੋ ਲੇਜਾਤੀ ਬੈਕੁੰਠਮੈਂ ਬਸਾਤੀ ਤੁਝਕੋ ਸੁਖਮਿਲਤਾ ਸੁਣ ਹੇ
ਪਾਪੀ ਦਈਕੇ ਮਾਰੇ ਇਸਆਪਨੇਮਨਕੋਭੀ ਨਹੀ ਸੁਖਦੀਆ ਛਾਦਨਭੋਜਨ
ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਾਕਿਸੀਕੋ ਛਾਦਨਭੋਜਨਦੇਸਕਿਆ ਹੇਪਾਪੀ ਜਿਸਜਿਸਜੂਨ
ਮੈ ਤੂੰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤਹਾਂਹੀ ਦਾਲਿਦ੍ਰੀ ਰਹੈਂਗਾ ਓਹੁ ਧਨੀ ਜੈਸਾਸੀ ਤੈਸਾਹੀ ਚੁਪਕਰ
ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਮਗਣ ਉਸਕੋ ਮਾਰਤੇ ਪੀਟਤੇ ਧਰਮਰਾਜਕੇ ਪਾਸਲੈਗਏ
ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜਨੇ ਉਸਕੋ ਅੰਧਘੋਰ ਨਰਕ ਮੈਂ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾਸੁਣ
ਕੇ ਬਡਾਭੈਭੀਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਇਕਰ ਆਏ ਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾਕਰ ਭੁਖੇਕੋ
ਅੰਨ ਨੰਗੇਕੋ ਕਪੜਾ ਦੇਹੁ ਤੇ ਮਿਠਾਬੋਲਿਆਕਰ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਕਰੇਂ ਨਾਕਿ
ਮੁਹੋਇਕੇ ਸੇਵਾਕਰਨੀ ਗੋਬਿੰਦਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਭੀਤੇ ਸੁਣੋ ਭੀ ਅਰ ਧਰਮਦੀ
ਕਿਰਤਕਰਨੀ ਜੋਲਾਭੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸਦਾ ਦਸਵਾਂਹਿਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੀਮਤ ਦੇਣਾ ਤੇ

ਰੀਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹ ਮਾਯਾ ਮੋਹਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਨੀ ਜਾਣ ਕੇ ਸੰਚੀ ਹੈ ਤਿਸ ੪੯੯
ਦੇ ਅੰਤਿ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਏਹ ਛਲਰੂਪ ਹੈ ਜੀ ਅਜੈਤ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਭੀ ਇਸੀ ਕਰ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਇਸਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਣ ਕੇ ਮੋਹ ਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਅਰਥ ਖਰਚੈ ਤਉ ਹੀ ਭਲੀ ਹੈ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬੁਧਿਆਨੂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ ਸੀ ਦੂਰ ਪਰੇ ਇ
ਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੜਾ ਥਾ ਇਕ ਬਧਿਆਨੂ ਭੂਖਾ ਆਇਆ ਉਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋ ਸੂੰਘਕਰ ਚਲਦ
ਰਿਹਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੇ ਹਾਥ ਪਾਂਵ ਸੂੰਘਕਰ ਚਲਾਗਿਆ ਫੇਰ
ਮੁੜਕੇ ਰਿਦਾ ਮਸਤਕ ਸੂੰਘਕੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਧਿਆ
ਨੂ ਭੂਖਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋ ਸੂੰਘਕਰ ਉਠਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰਬ ਸਾਮਰਥ ਨੇ ਉਸ ਬ
ਧਿਆਨੂ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤੇ ਪੂਛਾ ਜੋ ਤੂੰ ਖੁਧਿਆਰਥੀ ਹੈਂ ਤੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋ ਸੂੰਘਕੇ ਛੋੜ ਚਲਿ
ਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਧਿਆਨੂ ਨੇ ਕਹਾ ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੋਯਾ
ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇ ਸਭ ਅੰਗ ਸੂੰਘੇ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਸੁਭ ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀ ਆ
ਈ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਇਸ ਕਾ ਨਹੀ ਨਿਵਿਆ ਰਸਨਾ ਕਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਸ
ਨਹੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀ ਹਥਾਂ ਕਰ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਕੀ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀ
ਕਰੀ ਰਿਦੇ ਕਰ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਚਿਤਾਵਿਆ ਪੈਰਾਂ ਕਰ ਤੁਰ ਕੇ ਭਗ
ਵੰਤ ਮੰਦਰ ਸੰਤ ਦੁਆਰੇ ਟੁਰ ਕਰ ਨਹੀ ਗਇਆ ਇਸ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਨੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅ
ਧੋਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਝ ਕੋ ਭੁਖ ਕੇ ਧੋਖੇ ਮਰਨਾ ਹਛਾਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਏਹੁ ਮਾਸ ਖਾਨਾ ਹਛਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਬਧਿਆਨੂ ਕੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋ
ਇ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਸਤ ਸੰਗ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
ਦੇਹ ਧਾਰ ਕੇ ਸੋ ਨਿਸਫਲ ਹੈਨ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਜੋ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੋ ਪਰਉਪਕ
ਰ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਨੇ ਕੋ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕੋ ਸੋ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਕੀਏ ਤੇ ਦੇਹੀ
ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਤਿਸੰਗ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਂਵਦੀ ਹੈ ਨਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਸਦਗ
ਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹਾਫੂਸਹਿਰ ਕੀ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਧਰਤੀ ਕੋ ਚਲੀਏ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ

ਦੇਆਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰਊਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਤਰਾਂ ਚਲੇਜਾਨ ਮਗਰ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ
ਚਲੇਜਾਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਲਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਹੰ ਸੋਹੰ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨਾਭੀ ਸੋਹੰ ਸੋਹੰ ਲਗਾ ਕਹਨ ਤੇ ਲਗਾ ਗੋਤੇ ਖਾਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰਨੀ ਵਲ ਨਹੀ ਵੇਖਣਾ ਸੋ ਕਰਨਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਕਹਨ ਲਗਾ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਲਗਾ ਤੁਰਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਪਰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ
ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਦਿਵ ਅਸਥਾਨ ਹੰਸ ਵਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮੋਤੀ ਆਦੀ ਚੋਗ ਚੁਗਦੇ ਹੈਨ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਅਸਥਾ
ਨ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟੋ ਜਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿ
ਆ ਵੇਖਨ ਜੋ ਹਰੂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤੇ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋਗੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੈਸੀ ਤੇ ਓਹੁ
ਜੋਗੀ ਜਰੋਦ ਨਾਮੀ ਆਪਨੂੰ ਪਰਮੇਸ੍ਰੁ ਕਹਾਵਦਾ ਸੀ ਊਸ ਸੇਵਕਾਂ ਪਾਸੋ ਮੀਹ ਮੰਗਨ
ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੜ੍ਹੀ ਜੋਰ ਕਰ ਮੀਹ ਵਰਸਾਵਦਾ ਸੀ ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੰ
ਗੈ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਦੇਵੈ ਜੋ ਲੋਕ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਸਾਨ ਸਭ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਊਸਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਸਾਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਆਇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਓਨ
ਆਖਿਆ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਹੀ ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਤੇ ਬ੍ਰਿ
ਛ ਹੋਤਾ ਹੈ ਘਾਸ ਤੇ ਘਾਸ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਸੀ ਊਸ ਜੋਗੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ
ਹਾਂ ਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕਾਮਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਜੋਗੀ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਲਾ ਸਾਰੀ ਖਿਚ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਮੀਹ ਬਰਸਨ ਤੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਓਥੋਂ ਦੇ ਬਿ
ਨਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਮੀਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਓਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸੌਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਨ ਤੇ
ਮੀਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਜੋਗੀ ਪਾਸ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋਗੀ
ਨੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬਰਖਾ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਪਾਸੋਂ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਕੇ ਸਭ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੀਹ ਤੇ ਬਰਸੇਗਾ
ਜਾਂ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਜੋਗੀ ਕੀ ਮੰਨਤ ਛੋ
ਡੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਤਾਂ ਮੀਹ ਬਰਸੇਗਾ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਕੜਾ
ਹੁ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਜੋਗੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ
ਹੋਇਆ ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸਭ ਲੋਕ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੜਾ

ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਏਥੇਹੀਰਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਦਾਬਾਣੀਨਾਲਿਪਿਆਰਕਰੋਜਦਕਾਮਨਾਹੋਵੇ
ਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੋਤੇ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਖੜ੍ਹੇਹੋਇਕਰਇਕਮਨਹੋਇਕਰ ਮਥਾਟੇਕ
ਨਾਤੁਹਾਡੀਕਾਮਨਾਸਭਪੂਰੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਰੇਗਾ ਏਹੁਉਪਦੇਸਦੇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਟੁਰਨਲਗੇ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਜਵਾਹਰੇਕਾਥਾਲਭਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਣ
ਰਖਿਆਤੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਮੇਰੀਭੇਟਾਲੇਵਹੁ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਸਾਡੇਪਾਸ
ਸਤਿਨਾਮਪਰਮੇਸਰਦਾਵਡਾਜਵਾਹਰਹੈ ਏਹੁਝੂਠੇਜਵਾਹਰਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਨੇਦੇਖਕਰਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕਦੋਇਜਵਾਹਰਤਾਂਲੈਲਵੀਏ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਮੋਤੀਜਵਾਹਰਸਭਦੁਖਰੂਪਹੈਨ ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁ
ਖਦਾਇਕਹੈ ਸੋਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂਕਾਨਾਮਤੈਨੂੰਪਰਾਪਤਹੈ ਤੂੰਗੁਰੂਜਪਿਆਕਰ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਰਾਜੇਪਰਖੁਸੀਹੋਇਕਰਓ
ਥੋਂਚਲਤੇਭਏ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥ ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਰਾਕਸਾਨਾਲਹੋਈ॥

ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਗੁਰੂਜੀਬੜਾਇਕਜੰਗਲਹੈਸੀ ਤਹਾਂਜਾਇਬੈਠੇ ਤਿਸਉਦਿਆਨਵਿਖੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਨੂੰਰਾਕਸਾਮਿਲੇ ਅਤੇਰਾਕਸਾਵਿਚਜੋਸਰਦਾਰਹੈਸੀ ਉਸਦੀਬਤੀਸ
ਗੀਦੇਹ ਬੜੀਭਰਾਵਣੀ ਤੇਉਚੇਦੰਦ ਕਾਲਾਰੂਪ ਉਸਦੀਦੇਹਉਪਰਖਾਲਪੜ੍ਹੇਹੋਇ
ਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕੇਡਰਿਆ ਤੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਨਾਹੀ ਸਬਦਪੜ੍ਹ
ਤੇਰੇਨੇੜੇਕੋਈਨਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸਬਦਪੜ੍ਹਨਲਗਾ ਤਾਂਪਹਿਲੇਓਹਰਾਕ
ਸਖੁਸੀਹੋਏ ਸਾਡਾਅਹਾਰਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆਹੈ ਇਨਾਨੂੰਖਾਵਾਂਗੇ ਓਹਹੈਸਨਬਹੁਤ
ਸਾਰੇਜਦਸਬਦਦੀਆਵਾਜਸੁਣੀ ਤਾਂਰਾਕਸਾਂਦੇਮਨਸਾਂਤਹੋਗਏ ਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰ
ਸਨਕਾਪ੍ਰਤਾਪਤਾਲਗੇਆਣਕੇਮਥਾਟੇਕਣ ਤੇਪਾਸਬੈਠਦੇਜਾਵਨ ਰਿਦੇਓਨਾਦੇ
ਸੁਧਹੋਗਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇ ਤੇਮਥਾਂਟੇਕਕੇ ਰਾਜਾਓਨਾਦਾਲਗਾਕ
ਹਿਣ ਅਸੀਤਾਮਸੀਜੀਵਹਾਂ ਤੇਮਾਨੁਖਾਂਦੇਅਹਾਰਕਰਨੇਵਾਲੇਹਾਂ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ
ਸਾਨੂੰਭੀਖਾਵੋ ਓਨਾਂਕਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰਦੇਖਕਰਸਾਨੂੰਸਾਂਤਆਇਗਈਹੈ ਠੇੜ੍ਹਿਪੜਹੋਏ
ਹਾਂ ਅਰ ਏਹੁਜਾਣਿਆਹੈ ਜੋਤੁਹਾਡੇਪਾਸਤੇਸਾਡੀਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗੀ ਸੋਤੁਸੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੋ ਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋਜੀ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮਕੋਜਪੋ ਤੇਹਾਰੂਸਹਿ
ਰਮੈਂਸਿਖੀਵਿਗੜਾਇਆਏਹਾਂ ਤੁਸੀਓਥੇਜਾਇਕੇ ਸਤਿਸੰਗਮੈਂਟਹਿਲਕਰਿਆਕ
ਰੋਉਸਅਸਥਾਨਨੂੰਝਾੜਿਆਕਰੋਤੇ ਜਲਭਰਿਆਕਰੋ ਉਸਅਸਥਾਨਕੋਲੇਪਨ

੫੦੨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਨਾਮ ਜ
ਪਨ ਓਥੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤੇਗਾ ਵਾਹਾਂ ਸੇ ਲੈਕਰ ਖਾਣਾ ਜਿਉਂ ਏਹੁ ਕਰਮ ਕਰੋ
ਗੇ ਤਿਉਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਂਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਮਭੀ ਏਹੁ ਦੇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਟੀ ਜਾਵੈਗੀ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਧਾਰ
ਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪੋਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਨਿਰ ਸੰਦੇਹ ਹੀ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਨਾਲ ਚਰਚਾ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਗੋਰਖ ਦੇ ਤਪਦੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗੋਰਖ ਨੇ ਤਿ
ਲ ਖਾਇਕੇ ਸਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿ ਸਦਾ ਨਾਉਂ ਤਿਲਗੀ ਜੀ ਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਦਾ ਦਰਸਨ
ਭੀ ਕਰ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਜਿਉਂ ਉਠਾਰੀ ਲੀ
ਤੀ ਤਿਲਗੀ ਜੀ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਇਕ ਤਿਲ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਤਨ ਜਲ ਓਥੇ ਹੈਸੀ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਸਭ ਛਪਾਇ
ਲਿਆ ਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਓਨੇ ਏਹੁ ਤਿਲ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵਰਤਾਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਕਪਲ ਮੁਨੀ ਜੀ ਤ
ਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸਮਾਧ ਮੇਂ ਅਸਥਿਤ ਹੈ ਤੇ ਜਲ ਦਾ ਤੂੰਬਾ ਓਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਜਾਇਕੇ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਦੇਹ ਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਮੁੜਕੇ ਨੰਤਕੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪਾਨੀ ਦੀ ਹੋਇਗਈ ਤੇ ਇਧਰ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋਂ ਤਿਲ ਪੁਟਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹ
ਪਾਣੀ ਪਾਇਕੇ ਕੂੰਡਾ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇ ਸਿਧ ਓਥੇ ਹੈਸਨ ਸਭ ਕੋ ਬਾਲੇ ਵਰ
ਤਾਯਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕੇ ਸਿਧ ਭੈਮਾਨ ਹੋਏ ਤੇ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ
ਜੀ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਪਵਾਨ ਆਏ ਹੈਨ ਤੇ ਓਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਬਲ ਪੋਰਿਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਧਾਂ ਤੇ ਬਲ ਪੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਬੜੇ ਸਾਚਿਆਰ ਪੁਰਸ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਨਾ ਦੇ ਰਿਦੈ ਮੇਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ ਹੈ ਸੋ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੋਧਦੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮ
ੜੀਆ ਬਿਨ ਬੈਠਦੇ ਹੈਂ ਆਸਨ ਛੋਡਕੇ ਦੁਆਰੇ ਦੁਆਰੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਸਚ ਕਿਸ
ਤਰਾਂ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਦੇ ਮੋਹਿਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈਨ ਨ
ਓਹ ਔਧੂਤ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠੇ
ਹੋ ਜੋ ਤੁਮਾਰੀ ਪਰਾਰਬਧ ਹੈ ਸੋ ਓਥੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਪਰ ਜੇ ਦੁਬਧਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨੋ ਦੂਰ
ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਜੋ ਘਰ ਘਰ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਤੇ
ਸਿਦਕ ਰਖੋ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਸਾਂਤਿ ਕਰੋ ਸਬਦ ਤੁਸੀ ਗਾਂਵਦੇ ਹੋ ਤੇ ਆਪਨੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾ
ਣਦੇ ਏਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੀ ਅਗਨ ਬਲੀ ਤਰਾਂ ਜਲਾਂਵਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਂਤ ਬਿਨਾ ਨਾਹਿ

ਬੁਝਦੀਪਰਜੋਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਨਾਲਕਰੇਭਾਉਭਗਤਿਕਰੇਸਹਿਜਦੀਭਿਖਿਆਵਿਚਾਰਕੇਖਾ ੫੦੩
ਵੇਤਾਂਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੇਤੇਜਬਲਗਗੁਰਾਂਨੂੰਮਿਲਕੇਤੇਨਾਮਦੀਭਿਖਿਆਨਖਾ
ਵੇਤਾਂਸੀਰਦਾਆਵਾਗੌਨਭੀਛੁਟਦਾਨਾਹੀਵਾਸਨਾਦੇਬੰਧਨਜਨਮਜਨਮਦੀਫਾਹੀਵਿ
ਚਪੈਕੇਆਵੇਜਾਵੇਗਾਅਤੇਜੋਬਿੰਦਨਹੀਰਖਦੇਅਤੇਜਤੀਕਹਾਵਦੇਹੈਨਮਾਯਾਵਾਸ੍ਤੇ
ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਵਿਚਮੰਗਦੇਫਿਰਦੇਹੈਨਤੇਜੀਆਪੂਰਦਇਆਨਹੀਕਰਦੇਉਨਾਨੂੰਗਿਆ
ਨਦੀਜੋਤਿਦਾਉਜਾਲਾਨਹੀਓਹੁਸਭਨਾਜੰਜਾਲਾਂਵਿਚਡੁਬੇਹੈਨਉਤੇਭੇਖਬਨਾ
ਇਕੇਤੇਅੰਦ੍ਰੋਚਿਤਕਰਕੇਦਗਧਹੁੰਦੇਹੈਨਸੋਨਾਮਦਾਨਾਬਿਨਾਪਾਰਕੈਸੇਉਤਰਨ
ਗੇਤੇਫਟਕਦੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨੀਪਾਇਕੇਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਕਰਦੇਤੇਇੰਦ੍ਰੀਯਾ
ਦੇਰਸਾਦੇਸੁਆਦਵਿਚਡੂਬੇਹੈਨਸੋਗਿਆਨਬਿਨਾਮੁਕਤਿਨਹੀਹੋਵਨਗੇਤੇਜੋਸ
ਤਿਗੁਰੂਦਾਸਬਦਵਿਚਾਰਦੇਹੈਨਸੋਤਤਕਾਲਮੁਕਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਤੇਸ
ਤਿਗੁਰਾਪਾਸਨਵੇਨਿਧਾਹੈਨਗੁਰੂਸਭਕੁਛਕਰਨਜੋਗਾਹੈਨਓਹਚਾਹਨਤਾਂ
ਅਗਿਆਨੀਆਨੂੰਗਿਆਨਦੇਕਰਮੁਕਤਕਰਦੇਨਤੇਜਤਸਤਸੰਜਮਜਿਸਦੇ
ਮਨਵਿਚਹੈਸੋਜੋਗੀਤ੍ਰਿਲਾਭੁਵਨਾਦਾਮਿਤ੍ਰਹੈਤਾਇਤਨਾਸੁਨਕੇਸਾਰੇਸਿਧਗੁਰੂ
ਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਤੇਸਿਧਗੋਸਟਓਥੇਉਚਰੀਹੈਤਾਂਸਭਨਾਸਿਧਾਦੇਮਨਸ
ਤਿਆਈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਨਲਗੇਤੇਭੰਗਰਨਾਥਨੇਨੈਣਉਤਨਾਕੀ
ਤੀਕਹੇਮੈਂਅਵਧੂਤਹਾਂਤਾਂਭੰਗਰਨਾਥਕਹਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕਰਾਮਾਤਦਿਖਾਓਤੇ
ਤੁਮਾਰੇਆਗੇਨਿੰਵਾਂਗੇਹਮਏਹੁਕਹਿਕਰਮਰਦਾਨੇਦਾਰਬਾਬਲੈਕੇਉਡਿਆ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਵੇਖਕੇਆਪਨੀਖੜਾਉਨੂੰਹੁਕਮਕੀਆਤੇਭੰਗਰਨਾਥਨੂੰਬੜੀ
ਮਾਰਮਾਰਕਰਆਕਾਸੋਂਉਤਾਰਲਿਆਈਤਾਂਮਾਰਖਾਇਕੇਭੰਗਰਨਾਥਨੇਮਰਦਾਨੇ
ਕੋਰਬਾਬਦੀਯਾਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਕਿ
ਓਭੰਗਰਨਾਥਕੀਕਰਾਮਾਤਵੇਖੀਮਾਰਖਾਧੀਬਿਨਾਨਹੀਰਹਿਸਕਿਆਤਾਂਸ
ਭਨਾਸਿਧਾਬਾਬੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਏਹਗੋਸਟਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਪ
ਨੇਸਿਖਾਵਾਸਤੇਕੀਤੀਹੈਕਿਜੋਸਿਖਸੁਣੇਗਾਪ੍ਰੇਮਕਰਉਸਕਉਸਿਖੀਪ੍ਰਾ
ਪਤਹੋਵੇਗੀਜੋਸਿਖਪੜ੍ਹਨਗੇਉਨਾਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾਤੇਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਮੇਂਗ
ਤਿਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗੀ ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਸੁਣਨੈਸੁਣਾਵਨੇਪੜਨੇਪੜਾਵ
ਨੇਮੇਂਪਾਪਨਸਟਹੋਣਗੇਫੇਰਸਭਸਿਧਵਿਦਾਹੋਏ॥

ਆਗੇਸਾਖੀਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸ੍ਰਕੀਚਲੀ

੫੦੪ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪੁਲ ਬਾਂਧੀ ਸੀ ਕ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸੈਨਾ ਕੋ ਪਾਰ ਕੀਯਾ ਹੈ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਦੇਖ ਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਜਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਆ
ਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਸਿਵ ਲਿੰਗ ਕੈਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲ ਬੰਨਨ ਲਾਗੇ ਤੇ ਬਾਂਦ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਕ ਲਿਆਵਨ ਵਾਸਤੇ ਪਰਬਤ੍
ਦੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਪੂਜਾ ਕਰੀਦ
ਹੈ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸਿਵਲਿੰਗ ਪੂਜ ਕਰ ਅਸ
ਥਾਪਨ ਕੀਆ ਸੀ ਫੇਰ ਪਰਬਤਾਂ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕੇ ਪੁਲ ਬੱਧਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਸੁਕਾਇ ਦੇਂਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਮ ਜੀ
ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਿਆ ਕਿ
ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਸਭ ਪਾਰ ਉਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਲੰਕਾ ਦਿਖਾਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੁਲ
ਉਪਰੇ ਹੀ ਚਲੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਲ ਟੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆ
ਸਰੇ ਪੁਲ ਬੱਧਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਪਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਉਤੇ ਤੁਰੇ ਗਏ ਲੰਕਾ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਫਿਰਦੇ ਹੈਸਨ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾ
ਣ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਦੇਹ ਦਾ ਅਧਿਆਸ ਰੂਪ ਭੂਤ ਤੇਰਾ ਟਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਾ ਪਰ ਹੁਣ ਆਪ ਦੇਖ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕਿ
ਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਰਸ ਜੀਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਰੇਜ
ਨ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਿਉਂ ਸਪ ਕੁੰਜ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ
ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਛਡਿਆ ਏਹ ਗਲ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਦੋ ਰਾਖਸ ਆਇ ਖਲੋ
ਤੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀ ਰਾਮ
ਜੀ ਕੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਭਭੀਛਣ ਕੋ ਮਿਲਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਕਸਾਂ ਜੇ ਭਭੀਛਣ ਕੇ ਜਾਇ
ਕਹਾ ਤੀਨ ਮਾਨੁਖ ਬਨ ਮੇਂ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਭੀਛਣ ਸੁਨ ਕੇ ਦੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਨੰ
ਗੀ ਪੈਰੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਫਲ ਫੂਲ ਮੇਵੇ ਭੇ
ਟਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੇ ਤੁਸੀ ਦਿ
ਛਨੇ ਹੋ ਭਭੀਛਣ ਜਦੋਂ ਦਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਭੀਛਣ ਨੇ ਕਹਾ

ਹੇ ਸੀਤਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਮਜੀ ਤੇ ਵਿਛੜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਰਾਮਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਹਾ ਜੀ
ਸੀਰ ਦਾ ਵਿਛੜਨਾ ਭੀ ਤਦੋ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਰਾਮਨਾਮ ਵਿਸਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਾਮ
ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਧਾਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਦੀ ਨਹੀ ਵਿਛੜਦੇ ਮੈਂ ਨਾਮ ਨਾਮੀ ਨੂੰ ਅਭੇਦ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥
ਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਰਾਮਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਧਾ ਸੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਜੀ
ਲੰਕਾ ਦਾ ਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਨ ਜਦੋਂ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਜਾਣਿਆ ਕਿਉਂ ਧਾਧਿਆ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਕਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਿਹਕਾਮ ਹੁਇਕੇ ਤੇ
ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਲੰਕੇਸ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਜ ਦੀ ਆਸਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਭੀਛਨ ਪਹਿਲੇ ਤੂੰ ਰ
ਆ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਆਸਾ ਹੋਈ ਸੀ ਸੋ ਸਾਡਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਜਗਿਆਸੀ ਕੀ ਕਾਮ
ਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਤੇ ਪੀਛੇ ਨਿਹਕਾਮ ਪਦਵੀ ਦੇਤਾ ਹਾਂ ਜੋ ਰਾਮਨਾਮ ਸਭ ਕਾ ਉਧ
ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਭੀਛਨ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਚਿਰਜੀਵ ਪਦਵੀ
ਤੈਨੂੰ ਤਦੇ ਹੀ ਦਈ ਹੈ ਤਾਂ ਭਭੀਛਨ ਕਹਾ ਸੀਤਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਪਮੇਸਰ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾ
ਹੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਪੁਲ ਬਧਾ ਸੀ
ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਪਰਬਤਾਂ ਤੇ ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਜਲ ਉਤੇ ਪਥ
ਰ ਤਾਰੇ ਤੇ ਲੰਕਾ ਨੂੰ ਛੁਡਿਆ ਤੇ ਦੈਂਤ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਤੇਤੀ ਕ੍ਰੋੜ ਦੇਵਤਿਆਂ
ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਵ ਏਹ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਭਵਜਲ ਦੀ ਪੁਲ ਹੈ ਤੇ ਲੰਕਾ ਅਵਿ
ਦਿਆ ਨਾਲ ਲੁਟੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਦੈਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜੋ
ਧਾਮਾਵੰਤ ਉਸਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਮਨ ਰੂਪ ਭੁਜੰਗ ਕੋ ਮਾਰਕੇ ਉਸ ਕੋ ਵਸ ਕੀ
ਤਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਮਨ ਮਾਰਨ ਦਾ ਭੇਦ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਕਰਕੇ ਗਿ
ਆਨ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨੀ ਪਥਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਅਤੇ ਤੇਤੀ ਸ ਕ੍ਰੋੜ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਭਭੀਛ
ਨ ਤੁਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਰਾਮਨਾਮ
ਦਾ ਭਜਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਧਰੋਗੇ ਤਾਂ ਭਭੀਛਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਤਾਂ ਪਾਸੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਹਨੂਮਾਨ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਲੰਕਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਭ-
ਭੀਛਨ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਵਨ ਦੀ ਚਿਖਾ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸਦ ਦੀਏ ਪਰ ਓਹ ਰਾਮ
ਜੀ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰਸ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਸਨੂੰ ਅਸੀ
ਰਾਮਰੂਪ ਦਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਭਭੀਛਨ ਨੇ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ ਸਦਵਾਇਆ

ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਰਾਮਬਾਲਾਲਛਮਨਮਰਦਾਨਾ ਸੀਤਾਦਾਰੂਪਹੋਇਬੈਠੇ ਹਨੂੰਮਾਨਨੇ ਗੁਰੂਜੀ
ਅਗੈਂਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਹਨੂੰਮਾਨ ਸਾਨੂੰ ਸਰਬਬਿਆਪੀਕਰਕੇਜਾ
ਣੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀ ਤੇ ਵਿਛੜੇਂਗਾਨਹੀ ਸੋਤੂੰ ਏਹੁਜਾਣ ਕਿਜੋਰੂਪਹੈਨ ਸਭ ਸੀਤ
ਕੇਧਾਰੇਹੂਏਹੈਨ ਉਸੀ ਸੀਤਾਨੇ ਰਾਮਲਛਮਨੇਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਓਹੁ ਸੀਤਾਨੇ
ਜਾਮਵੰਤ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਬਾਲੀ ਅੰਗਦ ਹਨੂੰਮਾਨਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਤੇ ਰਾਮਜੀ ਵੀ-
ਸਤਿਆਕਰਕੇ ਸੀਤਾਜਗਤਕੋਉਤਪਤਿਕਰੀਹੈ ਉਸੀ ਸੀਤਾਨੇ ਰਾਵਣ ਬਿਭੀ
ਖਨਤੇਹੋਰ ਰਾਕਸਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਅਸਾਬਿਤਕਰਕੇ ਪ੍ਰਲੈਭੀਕਰਤੀਹੈਅ
ਤੇਰਾਮਜੀ ਸ੍ਰਬਬਿਆਪੀਹੈਨ ਤਾਂ ਹਨੂੰਮਾਨਨੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਮੈਂਆ
ਪਨੂੰ ਠੀਕਜਾਣਦਾਹਾਂ ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡਾਦਾਸਹਾਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਰ
ਕੇ ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਗਿਆਨਕਰਕੇਵੀ ਤੁਸੀ ਬਿਆਪੇਹੋ ਮੈਂ ਕੁਛਨਾਹੀਂ ਇਤਨੀਚਰ
ਚਾਕਰ ਹਨੂੰਮਾਨਜੀ ਮੱਥਾਟੇਕਕੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨਕੋਗਏ ਤੇ ਭਭੀਛਨਭੀ
ਚਲਦਾਰਿਹਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਆਗਿਆਪਾਇਕਰ ਤਾਂਮਹਾਰਾਜਨੇ ਆਪਨੇ
ਰੂਪਕੋਧਾਰਨਕੀਤਾ ਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਭੀ ਆਪਨਾਰੂਪਧਾਰਿਆ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਬਗਦਾਦਭੀਦਿਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲਭਾਈ ਬਾ-
ਲਾਮਰਦਾਨੇਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੰਮਹੈ ਬਗਦਾਦਦੇਖੋ॥ ॥ ॥

ਅਗੈਸਾਖੀਗਰਨਬਗਦਾਦਦੀਚਲੀ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਗਰਨਬਗਦਾਦਦੇ ਬਾਹਰਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਰਦਾਨਾਲਗਾ ਸ
ਬਦਪੜ੍ਹਨੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂਦੇ ਲੋਕਾਂਨੇਮਨਾਕੀਤਾ ਸੋਦਨਾਕਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜੇਤੁ
ਹਾਡਾ ਪੀਰਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੋਦਬੰਦਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂਦੇਕਹੇ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਦੇਸ
ਮੇਤ ਆਇਬੈਠੇ ਤੇਪੀਰਕਹਾ ਸੋਦਬੰਦਕਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਸਰੋਦਬਿਨਾਰੂਹਖੁਸ
ਨਹੀਹੁੰਦਾ ਜਿਸਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਆਦਮਨੇ ਬੁਤ ਆਦਮੀਦਾਬਨਾਯਾਸੀ ਤੇ ਰੂਹਵਿ
ਚਦਾਖਲਨਹੀਸੀਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਫਰੇਸਤਿਆਂਨੂੰ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਇਸਦੇਸਿਰ
ਮੇਂ ਸਰੋਦਕਰੋ ਜਾਂਸੋਦਹੋਯਾ ਤਾਂਰੂਹਨੇਭੀ ਬੁਤਮੇਂਪਰਵੇਸਕੀਯਾ ਤੇ ਤੁਸੀਸੋ
ਦਕਿਓਂਨਹੀਕਰਦੇਹੋ ਤੇਜੇਕਰਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਕਹਾਹੈ ਤਾਂ ਪੈਕੰਬ੍ਰ ਬਦਫੈਲੀਸੋ
ਦਾਕੋਬੰਦਕੀਤਾਹੈ ਜੋ ਬਦਫੈਲੀਦੇ ਸੋਦਨਾਸੁਣੇ ਉਹ ਮਰਜਾਯਾ ਨਾਰਾਂਦਾ ਓਖ
ਦਾਦੇਯਾਦਦਾਸੋਦ ਸੁਣੋ ਏਹੁ ਖੁਦਾਦੀ ਸਿਫਤਹੈ ਕਹੀਦੀ ਅਗਸੋਦਮਨੇਕੀਤ
ਹੈਬਦਫੈਲੀਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਲਖਾਂਪਾਤਾਲ ਤੇ ਲਖਾਂ ਆਕਾਸ ਤਿਨਾਂਦੇ ਓਰਕ

ਨੂੰਭਾਲਕੇਥਕਪਏਤੇਫੇਰਭੀਏਹੋਬਚਨਕਰਦੇਹੈਂਨਬਿਅੰਤਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਕੋਈਨ
ਹੀਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਸਾਡੇਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਸਤਪਤਾਲਤੇਸਤਆਕਾਸਕਹੇਹੈਂ ਓਨਾਥ
ਹੁਤੇਡਿਠੇਹੈਨਪੀਰਕਹਿਆਕਿਥੇਡਿਠੇਹੈਨਬਾਬੇਕਹਾਇਕਦਿਨਹਜ਼ਰਤਜਬਰਾ
ਈਲਪੈਕੰਬਰਨੂੰਮਹਿਰਾਜਮੇਂਲੈਗਏਸਾਨਓਥੇਰਸਤੇਵਿਚਊਠਾਂਦੀਆਰਕਤ
ਰਾਲਿਘਦੀਯਾਹੈਸਨਪੈਕੰਬਰਖਲੋਰਹਿਆਜਦਕਤਾਰਾਂਲੰਘਜਾਨਗੀਆ
ਤਾਂਜਾਵਾਂਗੇਤਾਂਜਬਰਾਈਲਕਹਾਜਦੇਮੈਂਭੀਪੈਦਾਨਹੀਸਾਹੋਇਆਤਦੋ ਦੀਯਾਂ
ਏਹੁਕਤਾਰਾਂਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨਤਾਂਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਕਹਾਇਕਊਠਤੇਇਸ ਸੰਦੂਕਹੈਨਵੇ
ਖੀਏਤਾਂਸਹੀਇਕਊਠਕਤਾਰਵਿਚੋਂਖੋਲਕੇਭੁਕਾਯਾਜਿਦੇਲਗੇਹੋਏਸਾਨਤਾਂ
ਤਾਲੀਨਾਲਖੋਲਕੇਤਿਨਾਂਅੰਡਿਆਨਾਲਪੁਰਕੀਤੇਹੈਸਨਤਾਂਇਕਅੰਡਾਖੋਲ
ਕੇਪੈਕੰਬ੍ਰਭੀਤੇਜਬਰਾਈਲਭੀਅੰਡੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਕੀਤਾਦੇਖਨਤਾਂਸਤਆਕਾ
ਸਤੇਸਤਿਪਾਤਾਲਤੇਚੰਦਸੂਰਜਤੇਪੈਕੰਬਰਤੇਜਬਰਾਈਲਓਥੇਭੀਹੈਸਨ
ਏਹੁਕੁਦਰਤਿਦੇਖਕੇਜਬਰਾਈਲਨੇਕਹਾਬਾਕੀਅੰਡਿਆਵਿਚਭੀਏਸੇਤਰਾ
ਲਖਾਕਤਾਰਾਹੋਵਨਗੀਆਂਤੇਅਸੀਭੀਸੀਇਕਅੰਡੇਵਿਚਰਹਿਨਵਾਲੇਹਾਂ
ਤੇਮਹਾਰਾਜਦੀਕੁਦਰਤਦਾਅੰਤਨਹੀਭਗਤੁਦੇਸੀਰਮੇਰੋਮਜੇਹੈਨਸੋਬ੍ਰਿਛ
ਹੈਨਤਿਨਾਬਿਰਛਾਨੂੰਬ੍ਰਹਮੰਡਰੂਪੀਫਲਲਗੇਹੈਨਅਨੰਤਹੀਜੈਸੇਗੂਲਰ
ਦੇਬ੍ਰਿਛਨੂੰਫਲਹੁੰਦੇਹੈਨਤੇਤਿਨਾਂਫਲਾਮੇਂਅਨੰਤਹੀਸ੍ਰਿਸਟੀਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਤੇਕ
ਈਆਕਾਸਤੇਪਾਤਾਲਤੇਜੀਅਜੰਤਅਨੇਕਹੈਨਤਾਂਅੰਡੇਦੇਖਕਰਸੰਦੂਕਨੂੰ
ਬੰਦਕਰਕੇਊਠਕੇਕਤਾਰਮੇਂਬਾਂਧਦੀਯਾਤਾਂਅਗੇਦਰਗਾਹਮੇਂਗਏਹਜ਼ੂਰ
ਦਰਕੇਪੜਦੇਅੰਦਰਸੁਆਲਕਾਜਵਾਬਆਂਵਦਾਸੀਤਾਂਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਚਾਦਰਉਠਾ
ਇਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਜਿਸਤ੍ਰਾਂਪੈਕੰਬ੍ਰਚਾਦਰਦੇਬਾਹਰਪਗੜੀਬਾਂਧਦਾਸੀਤੇ
ਸੇਹੀਸਬੀਹਖੁਦਾਇਦੀਦੇਖੀਤਾਂਖੁਦਾਇਦਾਫੁਰਮਾਨਹੋਯਾਮੈਂਤੇਰੀਸਬੀ
ਹਨਹੀਤੂੰਮੇਰੀਸਬੀਹਹੈਂਤਾਂਤੇਆਪਨੇਰੂਪਦੀਸੂਰਤਜਾਂਗਾਹੈਸਾਫਸੀਸੇਵਿ
ਚਨਜਰਆਵਦੀਹੈਏਸੇਤਰਾਂਮੇਂਸਭਜਾਗਾਹੂੰਪਰਤੇਰਾਆਈਨਾਸਾਫਨਿ
ਮਲਹੈਤੇਰੇਵਿਚਮੇਰੀਸਬੀਹਜਾਹਰਹੈਪਰਏਹੁਸਾਰਾਮੇਰਾਗਾਇਬਰਖੀਂ
ਜਾਹਰਨਾਕਰੀਮੈਂਤੈਨੂੰਸਾਹਰਗਾਥੀਨਜੀਕਹਾਂਪਰਤੇਤਾਇਸਦਾਛਪਿਆਹੋਯ
ਹੈਏਹੁਸੁਣਕੇਪੈਕੰਬ੍ਰਮੁੜਆਯਾਅਗੇਦੇਵਾਨਾਮਜਹੂਲਰਾਹੁਵਿਚਆਵਾਜ
ਕਰਕੇਕਹੈਹੈਪੈਕੰਬਰਖੁਦਾਨੇਆਦਮੀਨੂੰਆਪਨੀਸੂਰਤਿਬਨਾਯਾਹੈਅਤੇ

੫੦੮ ਤੈਂਖੁਦਾਨੂੰਕਿਥੇ ਢੂੰਢਦਾਫਿਰਦਾਹੈਂ ਦੂਜੇਦਿਨਪੈਕੰਬਰਨੇਦਰਗਾਹਿਮੈਂਜਾਇਕੇ-
ਪੁਛਿਆਜਿਸਤੇਂਦਨੂੰਗਾਇਬਰਖਨਦਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੀ ਉਸੀਭੇਦਕੋਇਕਮਸ
ਤਾਨੇਕੀਜੁਬਾਨੀ ਰਾਹਵਿਚਸੁਣਿਆਹੈ ਮੈਨੇ ਤਾਂਹੁਕਮਹੋਇਆ ਜੋਦਾਨੇਦਵਾਨੇਮ
ਸਤਾਨੇ ਏਹੁਮੇਰੇਸਾਦਕਹੈਨ ਤਿਨਾਪਾਸੋਂ ਮੈਂਲੁਕਿਆਨਹੀਤੇ ਦਾਨੇਜੋਹੈਨਓਨ
ਦੇਪਿਛੇ ਸਭਲਗਦੇਹੈਨਤੇਗਾਫਲਾਜਿਸਦੇਮਗਰਲਗੇਉਸਨੇਸਿਧੇਰਾਹਜਾ
ਣਾਵਾਜਬਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦਰਤਿਦਾਬਿਆਨਨਹੀਕੀਤਾਜਾਂਦਾ ਅਤੇਤੈ
ਨੂੰਮੁਹਜਦਦੀਨਨਾਮਧਰਾਯਾਹੈ ਸੋਕਿਉਂਤਾਂਪੀਰਕਹਾਪੈਕੰਬਰਨੂੰਵਫਾਤੁਪਾਯ
ਬਹੁਤਮੁਦਤਿਗੁਜਰੀਹੈ ਸਭਮੁਸਲਮਾਨਈਮਾਨਥੀ ਫਿਰਗਏ ਨਿਵਾਜਰੋਜਾ
ਬੰਦਗੀ ਛੋਡਕੇ ਤਕਬੱਰ ਸਾਹਿਤ ਬਖੀਲੀਮੇਂ ਵਰਤਗਏ ਦੀਨਵਣਾਆਜ
ਜੋਹੋਇਆ ਤਾਂਮੇਰਾਜਨਮਖੁਦਾਦੇਹੁਕਮਨਾਲਹੋਇਆ ਦੀਨਨੂੰਫੇਰਾਯਾਬੀਦਿਤੀ-
ਨੈਂਜੂਆਨਕੀਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੂੰਨਿਵਾਜਰੋਜਾਬੰਦਗੀਤਸਬੀਸਿਖਾਈਰੇਤੂ
ਜੀਇਸਜਮਾਨੇਵਿਚਕਿਸਵਾਸਤੇਆਏ ਤੇਕਿਸਖਾਨਦਾਨਤੇਤੁਸੀਹੋਤਾਂਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਅਵਲੱਤੁਹਾਡੇਪੀਰਹੋਏ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਤਿਸਨੇਨੌਖਾਨ
ਦਾਨਕੀਤੇ ਦੂਜਾ ਅਬਦੁਲਵਾਹਦਪੰਜਖਾਨਦਾਨਉਸਕੀਤੇ ਚੌਦਾਂਖਾਨਦਾਨਬਣੇ
ਫਿਰਕੇਸੋਅਸੀਕਿਸੇਖਾਨਦੇਨਾਹੀ ਧਰਮਦੀਹਾਨਹੋਈਹਿੰਦੂਆਨੇਕਰਮਧਰ
ਮਸਭਛੋਡਦਿਤੇ ਤਾਂ ਅਸੀਦੋਵਾਂਦੀ ਹਯਾਤੀਤੇਧਰਮਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਦੇਭੇਜੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਈਮਾਨਲੈਂਦੇਕਿਸੇਖਾਨਦਾਨਕੇਮੁਰੀਦਹੋਵੋਂ
ਨਹੀ ਸੰਗਸਾਰਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਉਚੀਸੁਰਕਰਕੇ ਆਵਾਜਬੁਲੰਦਕੀਤੀ
ਗੁਰਬ੍ਰਿਆਕਾਲ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਚਿਤਚਰਣਨਾਮਪਰਧਰਪਣਾਮ
ਸਭਪਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜੇਰਮਜਵਾਲਜਾਂ ਏਹੁਸਬਦਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇਕੰਨੀਸੁਣਿ
ਆ ਤਾਂ ਸਭਮੂਰਛਾਹੋਇਗਏ ਬੋਲਣੇਦੀ ਵੇਖਣੇਦੀ ਸਕਤਨਾਰਹੀ ਤਾਂਸੀਬਾ
ਬੇਜੀਇਕਪੀਰਨੂੰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰਕੇ ਤਕਣਾਕੀਤਾ ਤਾਂਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਨੂੰਦੇਖ
ਕੇਹੈਰਾਨਹੋਯਾ ਤੇਏਸਕੁਦਰਤਨੂੰਦੇਖਕੇਪੀਰਨੇਕਹਾ ਏਹੁਫਕੀਰਵਡੀਤਾਕਤ
ਵਾਲਾਹੈ ਜੋਇਸਨੇ ਸਭਖਾਨਦਾਨਾਂ ਨੂੰਰਦਕੇ ਤੇਇਕਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਪਛਾਤਾਹੈ ਤੇਖੁ
ਦਾਨੇਧਰਤੀਅਸਮਾਨਵਿਚਇਸਦੇਤਾਂਈਮਸਹੂਰਕੀਤਾਹੈ ਤੇਖੁਦਾਇਦੀ
ਯਾਦਬਿਨਾਇਕਦਮਇਸਦਾਖਾਲੀਨਹੀਜਾਂਦਾ ਜਾਂਪੀਰਦੀਗਸਖੁਲੀ ਤਾਂ
ਅਰਜਕੀਤੀਹੇਨਾਨਕਫਕੀਰ ਜੈਸੇ ਮੈਨੂੰਮਿਹਰਦੀਨਜਰਕਰਸੁਰੇਤਕੀ

ਛਾਹਈਤੈਸੇਇਨਲੋਕਾਨੂੰਭੀਕਰ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਸੀਤਾਂਪਬਰਸੈਰਗਸਾਰਕਰਨੇਨੂੰਆ ੫੦੯
ਏਸੀ ਹੁਣਕਿਉਨਹੀਕਰਦੇਤਾਂਪੀਰਨੇਬਾਬੇਜੀਦੇਕਦਮਪਕੜੇਤੇਕਹਾਇਸਬਗਦਾਦਵਿ
ਚਕਰਾਮਾਤਕਿਸੇਦੀਨਹੀਚਲੀਤੂੰਵਡਾਫਕੀਰਹੈਂਜਿਸਨੇਏਹੁਕਲਾਦਿਖਾਈਹੈਹੁਣਸ
ਭੀਆਤਕਸੀਰਮਾਫਕਰੋਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕ੍ਰਿਪਾਦੀਨਜਰਕੀਤੀਤਾਂਸਭੁਲੋਕਸੁਰਤਵਿਚ
ਆਏਤੇਬਾਬੇਦੇਅਗੇਸਭੁਲੋਕਾਦਸਤਬਸਤਾਹੋਕੇਤਾਜੀਮਾਂਕੀਤੀਆਤੇਪੀਰਕਹਾ
ਲਖਪਾਤਾਲਾਦੇਤੁਸਾਕਹੇਸਾਨੂੰਖਬਰਬਨਾਦੀਦੇਹੋਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਤੁਹਾਡੇਪੈਕੰਬਰਕ
ਤਾਬਾਂਲਿਖੀਆਸੋਇਕਇਕਫਲਕਹੈਸੂਤਰਦਾਉਪਦਾਹਿਸਾਸਤਿਆਕਾਸਹੈਨਤੇਹੋ
ਣਸਤਪਤਾਲਤੇਜਿਮੀਨਬਹਿਸਤਦੋਜਕਤਿਨਸੰਦੂਕਹੈਸਨਸੁਤ੍ਰਉਤੇਜਿਤਨੇਜਿਤਨੇ
ਖਲਕਤਦੇਬਚਨਹੈਨਸੋਸੰਦੂਕਵਿਚਅੰਤ੍ਰੈਹੈਨਤੇਇਕਆਦਮੀਵਿਰਲੀਹੋਂਦੇਤਬ
ਕਹੈਨਸੋਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦ੍ਰਤਿਬਿਅੰਤਹੈਜਿਸਤਰਾਂਤੂੰਦੀਨਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਦੁਨੀਯਾ
ਮੈਂਆਯਾਹੈਸੋਏਸੇਤਰਾਂਕਰਤਾਰਨੇਧਰਮਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਸਾਨੂੰਭੇਜਿਆਹੈਕਿ
ਕਲਜੁਗਮੇਂਧਰਮਦੇਤ੍ਰਿਨਪੈਰਟਲਗਏਹੈਨਚੌਥੇਪੈਰਤੇਖਲੋਤਾਹੈਜੋਕੂੜਕੁਸੁ
ਭਅਭਸਕਰਮਦੂਰਹੁੰਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨਮੈਂਕਰਤਾਰਕੇਹੁਕਮਸੇਕ੍ਰਤਾਕੌਂਅਰੂਪੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸੇਹਿੰਦੂਜੋਮੁਰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਨੂੰਜਿਵਾਕਰਾਂਗਾਸਤਿਨਾਮਕਾਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਨਗੇਸਚਕ
ਮਾਵਨਗੇਤਾਂਧਰਮਨੂੰਫੇਰਬਲਹੋਵੈਗਾਦਸਵਾਂਜਾਮਾਪਹਿਰਕੇਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਸਸ
ਤ੍ਰਪਕੜਾਵਾਂਗੇਜੇਸਚਕਮਾਵਨਗੇਤਾਦੇਨੋਦਿਨਪ੍ਰਤਾਪਵਧੇਗਾਬੇਈਤਫਕੀ
ਕਰਨਗੇਤਾਂਪ੍ਰਤਾਪਘਲੋਤਾਰਹੈਗਾਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਅਕਾਸਪਤਾਲਦਿਖਾਓ
ਤਾਬਾਬੇਜੀਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਦਾਹਥਪਕੜਕੇਕਹਾਅਖੀਮੀਟਜਾਅਖੀਮੀਟੀਆਂ
ਤਾਦੋਵੇਂਓਥੋਂਗਾਇਬਹੋਗਏਤਾਂਪਹਿਲੇਆਕਾਸਦਿਖਾਏਲਖਾਹੀਫੇਰਪਤਾਲ
ਦਿਖਾਏਲਖਾਂਹੀਦੇਖਦਾ੨ਥਕਾਤਾਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਕਹਾਪਿਛਾਹਾਂਚਲੀਏਤਾਂ
ਬਾਬੇਕਹਾਤੇਰਾਪੀਰਮਨਿਗਾਨਹੀਏਥੋਂਕੜਾਹੁਦੀਕੜਛੀਕੌਲਭਰਲੈਤਾਂਓਥੇਸੰਗ
ਤਇਕਠੀਹੋਈਹੈਸੀਕੜਾਹੁਵਰਤਦਾਸੀਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਕੜਾਹੁਲੈਕਰਕਰ-
ਕੌਲਭਰੀਧੁਰੋਂਪਤਾਲੋਲਈਕੜਾਹੀਤੇਪੀਰਅਗੇਲਿਆਰਖੀਪੀਰਪੁਛਣ
ਲਗਾਬਾਬੇਕਹਾਪੁਤ੍ਰਤੇਪੁਛੋਤਾਂਪੁਤ੍ਰਕਹਾਆਕਾਸਪਾਤਾਲਦੇਖਦਾਥਕਗਿਆ
ਜਿਥੇ੨ਜਾਵਾਂਓਥੇਸੰਗਤਾਂਅਕਠੀਆਹੋਵਨਬਾਬੇਨਾਨਕਦਾਨਾਮਲੈਕੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ
ਦਾਜਸਕਰਨਜਹਾਂਕਹਾਂਵੇਖਕੇਅੰਤਨਾਆਯਾਮੈਂਏਥੇਏਨਾਨੂੰਲੈਆਯਾਹਾਂਪੀ
ਰਨੇਕਹਾਏਸਾਦੀਜਾਹਰਕਲਾਹੈਫੇਰਪੀਰਨੇਪੁਛਿਆਬਾਵੇਆਦਮਨੇਆਦਮੀ

੫੧੦ ਦੇਖੁਦੇਪਛੂੰਹੈਨ ਸੋਓਸਿ ਸਤ੍ਹਾਪਨੇ ਹੈਨ ਤਾਬਾਬੇ ਕਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚੱਕਦੇ ਉਪਰਭੌਂਦੇ ਬਨਾ
ਵਦਾਹੈ ਜਿਉ ਚਲ ਫਿਰਦਾਹੈ ਤਿਉ ਭੁਭਾਂਗ੍ਹਾਪਛੀਦਾਹੈ ਪਰਕਰੇਲਾਂਦੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀ ਸਵਾਰਦੇ
ਆਵਦੇਮੈ ਪਰਮੇ ਕਾਰਜਸਵਾਰਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇਬਾਬੇ ਆਦਮ ਕੁਲਾਲ ਅਸਮਾਨ ਚੱਕ ਜਿਓ
ਅਸਮਾਨਦੀਗਰਦਸ਼ਹੋਂਦੀਹੈ ਤਿਉ ਖਲਕਤ ਪੈਦਾਹੁੰਦੀਹੈ ਤੇ ਬਜੁਰਗਾਦੀ ਸੁਹਬਤ ਭੂ
ਪੀਆਦੇ ਮੈ ਪਰਵਰਦਹੋਂਦਾਹਾਂ ਸੋਸੁਖੀਰਹਿੰਦਾਹੈਨਹੀਤਾਂ ਖੁਆਰਹੁੰਦਾਹੈ ਪੀਰਕਹਾ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇਹਨ ਰੂਹ ਆਦਮੀਆਦੇ ਫੇਰਨਹੀ ਜਮਦੇ ਤੇਹਿੰਦੂ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਜਮਦੇ
ਮਰਦੇਹੈਨ ਬਾਬੇਕਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋਈ ਹਿੰਦੂਹੈ ਜੋਗਿਆਨ ਅਗਨ ਕਰ ਪੁਖਤਾਹੈ
ਜੈਸੇ ਕਰੇਦਾਣੇ ਉਗਦੇਹਨ ਤੇਭੁਨੇਨਹੀ ਉਗਦੇ ਤੈਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜਿਤਨੇਹੈਨ ਸੋਜ
ਮਦੇਮਰਦੇਹੈਨ ਤੇਗਿਆਨਵਾਨ ਨਾਜਮਦੇਨਾਮਰਦੇਹਨ ਤੇਜੋਆਪਨੇਦਿਲਾਨੂੰ ਤਰਕ ਨਾ
ਕਰਕੇ ਖੁਦਾਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਖੁਦਾਦੇ ਹਜੂਰੀ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕੇ-
ਲੋਕਾਂਨੇ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਗੇਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇਦੇ ਚਲਾਣੇਦੀ ਚਲੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਥੇ ਆਏਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਰਾਜੇ ਪੁਲਸਤ ਦਾਰਾਜ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਏਥੋਂ ਪਾਰ ਕਿਤਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ ਕਦੇ ਪ੍ਯ
ਚਲੋਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਚਲਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹੁਣੇ ਧਕਾ ਦੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀ ਨਹੀ ਧ
ਕਾ ਦੇਂਦੇ ਤੂੰਹਿਆ ਆਪੇ ਪਰਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਸੁਭਾਵਤੇ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤ ੦
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਥੋਂ ਅਗੇ ਹੀ ਵਿਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜੇਹੀ ਨਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਹੀ ਨਿਬਾਹੁਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਵਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਤੇ ਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਥੀ ਓਥੇ ਨ
ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਖੇਹਾਂ ਜੋ ਮੈ ਭੁਖ ਦੇ ਧੋਖੇ ਮੁਆਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਪੁਰਖ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਮਿਲੇਹੈਨ ਤੇ ਓਨਾ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤੀ ਹੈ
ਸੋ ਅਸਚਰਜ ਫੁਲ ਹੈਨ ਸੋ ਕਦੀ ਕੁਮਲਾਂਵਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹੁ
ਗੰਧਰਬ ਤੇਰੇ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਫੁਲ ਲਿਆਣ ਦਿਖੇ ੦
ਲੈ ਹੈਨ ਅਸੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਦ ਆਏਸਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਗੰਧਰਬ ਲੋਕ ਤੇ ਲੈ ਆਏਸਾਂ
ਸੋ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਗੇ ਚਲ ਬਾਕੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀ ਭੀ ਆਵਾਂਗੇ ਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਜਾਂ
ਵਾਂਗੇ ਤੇ ਗੰਧਰਬ ਲੋਕ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆ ੦

ਗਿਆਮੇਰੀਦੇਹਕਿਥੇਛੁਟੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਲੀਜਾਹਗਾ ਪੰਜਾਂਦਿਨਾਂਨੂੰ ਤੇ ਅਜੀਪ
ਸਰੋਵਰੋ ਤੂੰ ਦੇਹ ਛੁਟੈਗੀ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਨਾਂਦਾ ਜਲ ਦਾਗ ਖ
ਤ੍ਰੀਆਂਦਾ ਅਗਨਦਾਗ ਵੈਸਪਵਣਮੇਂ ਸੁਟਦੇਹੈਨ ਸੂਦ੍ਰ ਦਬੀਦੇਹੈਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀਮੇਂ
ਤੇਨੂੰ ਕੌਣ ਦਾਗ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਦ ਕਰ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂ
ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਇਛਾ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤੇਰੀ
ਮੜੀ ਬਨਾਇਕੇ ਜਗਤ ਤੇ ਪੁਜਾਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਸਰੀਰ ਮੜੀ ਵਿਚੋਂ ਕਢਦੇ ਹੋ ਤੇ
ਫੇਰ ਪਥਰਾਂ ਦੀ ਮੜੀ ਵਿਚ ਪਾਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ
ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਸਾੜੀ ਦੇ
ਹਨ ਸੋ ਪਾਕ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਬੀ ਦੇਹਨ ਸੋ ਅਗੇ ਸਾੜੀ ਦੇਹਨ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਬੇਲਾ ਨਾਮ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਆਇ ਉਤਰੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਏਥੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈ
ਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਏਥੇ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ ਰਹੈਗੀ ਤੈਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਲੈ ਚਲਨੇ ਹਾਂ ਉ
ਥੇ ਖੁਰਮੇ ਖਾਹ ਤੇਰਾ ਬਾਕੀ ਅਹਾਰ ੳਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਖੁਰਮੇ
ਫਲ ਆਇ ਖਾਧੇ ਤੈ ਪਛੀ ਦਿਨ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ
ਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹ ਖਬਰ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤ੍ਰਿਆ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ
ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਜਾਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਨਭ ਤੇ ਪਵਣ ਦੀ ਗੰਢ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ ਨਾਂ ਬੇ
ਸੁਆਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀ ਗਿਣ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਲਾਲ ਗਿਣਨ ਜਾਂ ਨਬੇ ਸਾਸ
ਪੂਰੇ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੇਹ ਠਢੀ ਹੋਇ ਗਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਹਥ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਦੇਹੀ ਵਿ
ਚ ਸਾਸ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਾ ਭਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕੇਹੀ-
ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਜੈਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸੀਂ ਹੋ ਉਸ ਪਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਤਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸ
ੜੀਏ ਖੁਰਮੇ ਦੀਆ ਲਕੜੀਆ ਇਕਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਇਕ ਚਾਦ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ
ਇਕ ਬਾਲੇ ਦੀ ਤੇ ਇਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ੳਨਾ ਤਿਸ ਚਾਦ੍ਰ ਦਾ ਖਫਣ ਸੀਤਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਪਾਇਕੇ ਸਾੜਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਏਥੇ ਬੋਲਿਆ ਵਸਾਈਏ ਇਤਨਾ ਕ
ਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਨਾਲ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲਤਾਨੋਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਮਸਤ ਬਣੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਉਸਦੇਪ

੫੧੨ ਸ ਆਏ ਉਤ੍ਰੇ ਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾ ਪੀਰਾਂ ਨੇ ਕਟੋਰਾ ਦੂਧ ਦਾ ਭਰਕੇ ਭੇਜਿ
ਆ ਕਹਿਆ ਮੁਲਤਾਨ ਪੀਰਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚੰਬੇਲੀ ਦਾ ਫੁਲ ਕਟੋਰੇ ਤੇ ਰਖ
ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਫੁਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਰਹਾਂਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰ ਅ
ਕਠੇ ਹੋਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੇ ਸ੍ਵਾਲ ਕੀਤੋ ਨੇ ਦਰਮੀ ਮਾਰਿਆ ਸਪ ਨਹੀ
ਮਰਦਾ ਅਤੇ ਸਪ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਵਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਓਹ ਕੇਹੜਾ ਸਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮ
ਨ ਵਸ ਆਵੈ ਅਰ ਸੁਧ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਗਤ ਨੂੰ ਝੂਠ ਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ
ਸਤਿ ਜਾਣੇ ਜਿਤਨਾ ਜਗਤ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੈ ਮਨ ਸਬਦ ਦੇ ਵਲ ਲਗਾਵੀ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਧ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹਾਵਲਹਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਾਯਾ ਨੂੰ ਝੂਠ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਮ
ਯਾ ਬਿਨਾ ਵਿਹਾਰ ਸੁਧ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੇਹੀ ਮਾਯਾ ਝੂਠੀ ਹੈ ਤੇਹੇ ਵਿਹਾ
ਰ ਭੀ ਝੂਠੇ ਹੈਨ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਚਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਚਾ ਹੈ ਰੁਕਨਦੀਨ ਕਹਾ
ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਲਛਣ ਕਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੀਯਤ ਰਾਸ ਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਜਿਨਾ ਪਾਸ ਗੁਣ ਹੋਵੇ ਉਨਾ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰੇ॥
ਅਤੇ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਪੀਰ ਦੀ ਕਰ ਜਾਣੇ ਜੈਸਾ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਪਹਿਰ
ਣ ਦਾ ਅਭਿਯਾਸ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਸਬਦ ਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ
ਕੀਤੇ ਬੇਗਾਨੀ ਔਰਤ ਦਾ ਸੰਗ ਨਾ ਕਰੇ ਸਬ ਧੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਗ
ਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਦ ਪਵੇ ਸੋ ਛੋਡ ਦੇਵੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੇ
ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਣਾਵੇ ਨਹੀ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਾ ਕਰੇ ਏਹੁ ਗਲਾ ਸੁਣਕੇ ਪੀ
ਰਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਖੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਸਾਨੂੰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਿਰ ਕੇਹੀ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਖਾਵਣ ਪੈਨਣ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੇਤੇ ਬੇਗੁਮਰਾਹ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿ ਧਰਮ ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨ
ਲਬ ਕਰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਕੁਪਾਹ ਵਾੜੀ ਤੇ ਚੁਣੀ ਧੁਪੇ ਸੁਕਾਈ ਲਾਠੀ ਨਾਲ
ਕੁਟੀ ਚੁਖ ਚੁਖ ਕਰਕੇ ਖੋਹੀ ਫੇਰ ਵੇਲਣੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਿਤੀ ਸਖਤ ਪੀੜਾ ਝਲੀ ਫੇਰ
ਤੁੰਬੀ ਫੇਰ ਪਿੰਜੀ ਕਤੀ ਫੇਰ ਤੰਦ ਤਣੀਆ ਤੇ ਜੁਲਾਹਿਆ ਉਣੀ ਛਿਕਕੇ ਮਰੋੜੀ ਸ
ਦਿਤੀਆ ਕਪੜਾ ਬਣਿਆ ਤੇ ਦਰਜੀਯਾ ਕਹਿਆ ਸੀਤਾ ਛੀਬੇ ਖੁੰਭ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਪਟ
ੜੇ ਤੇ ਪਟਕਾਯਾ ਧੋਬੀ ਸਿਰ ਮੁਹਾਲੀ ਮਾਰਕੇ ਕੁਟਿਆ ਤਾ ਉਦੇ ਕਰ ਤਾ ਫੇਰ ਕਪੜਾ
ਪਹਿਰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਖਕੇ ਹਸਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖੋ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਿਰ ਏਹ ਬੀ
ਤੀ ਅਤੇ ਆਪ ਗਰਭਿਆਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬੀਤੇਗੀ ਤਾਂ ਪੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਨਾਨਕ

ਜੀਤੇਰੀਸਿਫਤ੍ਹੈਜਿਸਦੀਏਹੁਵਡਿਆਈਹੈ ਫਕੀਰੀਨਾਮਇਸੀਕਾਹੈਹੇਨਾਨਕਜੀ ੫੧੩
ਫਕੀਰੀਤੇਰੀਹੈਤੇਗੁਰਿਆਈਭੀਤੇਰੇਕੋਹੀਮਿਲੀਹੈਤੇਜੋਹਦਸੇਖਫਰੀਦਨੇਕੀ-
ਆਭਗਤੀਕਬੀਰਭਗਤਿਨੇਕਰੀਜੋਗਗੋਰਖਨੇਕੀਤਾਤਿਆਗਰਾਜੇਜਨਕਨੇਕੀ
ਤਾਤਿਆਗਦੇਵਦਤਨੇਕੀਤਾਤੇਜਤਲਛਮਨਨੇਕੀਤਾਜੋਗਹਨਵੰਤਨੇਕੀਤਾਜੁਧ-
ਦਹਿਸ੍ਨੇਕੀਤਾਬੈਰਾਗਰਾਮਜੀਕੀਤਾਹਠਧ੍ਰੂਭਗਤਿਨੇਕੀਤਾਸਤਸੀਤਾਦਾਗ੍ਰਿਹ
ਸਤਬਾਵੇਆਦਮਕੀਤਾਤਾਂਬਾਬੇਨੇਕਹਾਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਦਾਯਾਦਕਰਨਾਬਜੁ
ਰਗਾਂਦੀਸੁਹਬਤਕਰਨੀਖੁਦਾਇਦਾਖੌਫਦਿਲਅੰਦਰਕਰਨਾਉਨਾਂਨੂੰਮੁਕਤਿਪ
ਦਵੀਮਿਲੈਗੀਏਹੁਗੋਸਟਸੁਣਕੇਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਾਂਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਸਰੂਪਖੁਦਾਇਦਾਕਰਕੇਜਾਣਿਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਭਪੀ
ਰਾਂਨੂੰਖੁਸ਼ੀਕਰਕੇਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਧਨੀਨਾਲਨੈਸਹਰੇਹੋਈ।

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਸਹਰੇਨਗ੍ਰਮੇਂਆਇਬੈਠੇਓਥੇਏਕਸਾਹਧਨੀਪੁਰਸਰਹਿੰਦਾਸੀ
ਉਸਦੇਵਡੇਗ੍ਰਾਮਾਸਠੇਹੇਸਨਗੁਰੂਜੀਉਸਦੇਸਾਮਨੇਦੁਕਾਨਪੁਰਬੈਠਰਹੇਓਹਧ
ਨੀਆਪਨੇਵਿਹਾਰਾਵਿਚਲਗਾਰਿਹਾਗੁਰੂਜੀਵਲਧਿਆਨਭੀਨਾਕੀਤਾਤਾਂਬਾ
ਲੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹੁਦਾਨਪੁੰਨਭੀਕੁਛਨਹੀਕਰਦਾਏਹੁਬੜਾਸੁਖੀਨਜ਼ਰਆ
ਵਦਾਹੈਤੇਸਾਧਸੰਤਦੀਸੇਵਾਨਹੀਕਰਦਾਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਦੁਖਪਾਪਾਦਾਧਰ
ਮਹੈਤੇਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁਖਕੋਈਨਾਹੀਪਰਇਸਨੂੰਪੁਛਦੇਖੋਤਾਂਬਾਲੇਜਾਇਕੇਪੁ
ਛਿਆਸਾਹਜੀਤੁਸੀਂਵਡੇਸੁਖੀਹੋਤਾਂਓਹਸਾਹਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਯਾਤੇ
ਨਿਗਲੇਬੈਠਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਿਸੁਣੋਸੰਤਜੀਮੇਰੇਜੈਸਾਤਾਂਦੁਖੀਕੋਈਨਾਹੀਕਿਉਂ
ਜੋਮੇਰਾਇਕਾਇਸਤ੍ਰਾਨਾਲਪਿਆਰਸੀਤਾਂਸਮਾਪਾਇਕੇਇਸਤ੍ਰੀਮਾਂਦੀਹੋਇਗਈ
ਮਰਨਪ੍ਰਯੰਤਤਾਂਮੈਂਉਸਦੇਹਥੋਂਦਾਨਪੁੰਨਬਹੁਤਕਰਾਇਆਤੇਰੁਦਨਕਰਨਲਗਾ
ਤੇਕਹਿਆਮੈਂਕਿਸਤਰਾਂਜੀਵਾਂਗਾਤਾਂਇਸਤ੍ਰੀਕਹਿਆਤੂੰਪੁਰਖਹੈਂਹੋਰਵਿਆਹਕ
ਰਾਲਵੀਂਤਾਂਫੇਰਮੈਂਭੁਲਜਾਵੰਗੀਤਾਂਮੈਂਮੋਹਦੇਅਧੀਨਹੋਇਕੇਆਪਨੀਇੰਦ੍ਰੀਕ
ਟਾਰੀਤਾਂਓਹਇਸਤ੍ਰੀਹਛੀਹੋਇਗਈਤੇਮੈਂਭੀਕਸਟਪਾਇਕੇਰਾਜੀਹੂਆਤੇ
ਓਹਮੇਰੇਹੁਣਦੇਖਦੇਹੋਰਪੁਰਖਨਾਲਭੋਗਕਰਦੀਹੈਤੇਮੈਂਦੇਖਦੇਖਦੁਖੀਹੁੰਦਾਹਾਂ
ਤੇਦਗਧਹੁੰਦਾਹਾਂਮੈਂਬੜਾਦੁਖੀਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਦੁਖਸੁਖਤਾਂਪੂਰਬਲੇਜਨ
ਮਦੇਹਨਪਾਪਾਂਭੀਦੁਖਪੁੰਨਭੀਸੁਖਹੁੰਦੇਹਨਈਸਰਭੀਆਦਲੋਕੇਜੋਪਾਪ-

ਕਰਮਾਂਦਾਫਲਦੁਖਸੁਖਭੋਗੇਬਿਨਾਨਹੀਹਟਦਾਤੇਰਿਆਨੀਮਾਤਬੋ
ਮ੧੫ ਪੂਨਿਭਰਦੇਹੈਨਸੋਤਿਸਕਾਫਲਦੁਖਸੁਖਭੋਗੇਬਿਨਾਨਹੀਹਟਦਾਤੇਰਿਆਨੀਮਾਤਬੋ
ਕਈਲੀਲਾਭੋਗਦੇਹਨਅਤੇਆਰਿਆਨੀਦੁਖੀਸੁਖੀਹੁੰਦੇਹੈਨਹੇਸਾਹਜੀਬਿਆਨ
ਵਾਨਤਾਸੀਰਨੂੰਤੇਦੁਖਸੁਖਨੂੰਵੀਅਨਿਤਹੀਕਰਜਾਣਦੇਹਨਤੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰਸਤ-
ਅਤੇਆਪਨਾਮਿਤ੍ਰਕਰਜਾਣਦੇਹਨਹੇਸਾਹਜੀਕਰਮਕੀਏਕਾਫਲਕਿਨਾਨੇਭੋਗਿ
ਆਹੈਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰਨੇਹਜਾਰਾਜਗਕੀਤੇਤਾਂਦੇਵਤਿਆਂਦਾਰਾਜਭੋਗਿਆਤੇਅਪਛਰਾਂਭੋਗ
ਦਾਭੋਗਦਾਗੋਤਮਦੀਇਸਤ੍ਰੀਵਲਪਾਪਕਰਨਆਯਾਸੋਗੋਤਮਨੇਸ੍ਰਾਪਦੀਆ
ਜੋਇਕਭਗਵਾਸਤੇਤੂੰਆਯਾਹੈਂਜਾਹਸਹਸ੍ਰਭਗਤੇਨੂੰਹੋਵੈਗੀਸੋਹੋਈਤਾਂਜਲਮੈ
ਜਾਇਕੇਛਪਿਆਤੇਰੁੰਨਾ॥੧॥ਪਰਸਰਾਮਨੇਇਕੀਵਰੀਨਿਹਖਤ੍ਰਾਇਣਪਿਥਵੀ
ਕੀਤੀਫੇਰਰਾਮਜੀਨੇਉਸਦਾਬਲਖੋਹਲੀਤਾਸੋਸਮੁੰਦ੍ਰਲੀਪਕੇਬੈਠੋਦਿਰਜਾਇ
ਛਪਿਆਓਹਚਿਰਜੀਵਹੈਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਨੂੰਭਿਖਿਆਮੰਗਦੇਦੇਖਕਰਰੋਂਦਾਹੈ॥੨॥ਰਾਜ
ਜੋਰਾਜਛਡਕੇਅਤੀਤਹੋਏਤਾਂਓਹਭੀਰੁੰਨੇ॥੩॥ਅਤੇਪਾਪਾਨੂੰਦਰਗਾਹਿਵਿਚਸ
ਜਾਇਹੁੰਦੀਹੈਤੇਰਾਮਨੂੰਪਿਤਾਨੇਨਿਕਾਲਦਿਤਾਤੇਸੀਤਾਨੂੰਰਾਵਨਲੈਗਿਆਤੇਲ
ਛਮਨਨੂੰਯੁਧਵਿਚਮੂਰਛਾਆਈਤਾਂਰਾਮਜੀਭੀਰੁੰਨੇ॥੪॥ਰਾਮਜੀਰਾਵਨਨੂੰਮਾ
ਰਕੇਭਭੀਛਨਨੂੰਰਾਜਦੀਆਟਿਕਾਦਾਤੇਸਾਰਕੁਟੰਬਰਾਵਨਦਾਖੇਤਮੈਂਭੂਲਿਆ
ਤਾਰਾਵਣਭੀਰੁੰਨਾ॥੫॥ਪੰਜਾਂਪਾਂਡਵਾਂਦੁਰਜੋਧਨਨਾਲਜੂਆਖੇਡਕੇਤਾਂਫੇਰਬਾਂ
ਰਾਂਬਰਸਬਨਮੇਰਹੇਪਾਂਡਵਬੈਰਾਟਰਾਜਾਦੇਨਗਰਮੈਮਜੂਰਰਹੇਤਾਂਪਾਂਡਵਾਂਦੇ
ਰੂਬਰੋਂਦੁਰਜੋਧਨਨੇਦ੍ਰੋਪਤੀਨੂੰਲਤਮਾਰੀਤਾਂਪਾਂਡਵਭੀਰੁੰਨੇ॥੬॥ਤੇਜਿਸਵੇ-
ਲੇਮਹਾਰਾਜਨੂੰਪਾਂਡਵਯਾਦਕਰਦੇਸੇਤਾਂਮਹਾਰਾਜਓਨਾਦੇਪਾਸਆਂਵਦਾਂਸੀਫੇ
ਰਰਾਜੇਜਨਮੇਜੇਨੇਬਿਆਸਨੂੰਪੁਛਿਆਸੀਰਾਜੇਜੁਧਿਸਟਰਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜੂਆ
ਕਿਉਂਖੇਡਿਆਸੀਕਿਸੇਵਰਜਿਆਨਹੀਸੀਬਿਆਸਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾਅਜੀਸਭੇ
ਵਰਜਰਹੇਸਾਪਰਈਸਰਦੀਨੇਤਹੋਣੀਸੀਜਨਮੇਜੇਨੇਕਹਾਜੇਅਗੇਤੀਖਬ
ਰਹੋਵੈਤਾਂਨੇਤਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੈਤਾਂਬਿਆਸਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾਤੂੰਇਕਘੋੜਾਲਿਆਵੈਂਗ
ਮੁਲਤੇਸਿਕਾਰਕਰਨੈਂਗਾਉਸਨੂੰਦਰਿਆਈਘੋੜਾਲਗੇਗਾਕਾਲੇਕੰਨਵਾਲਾਤਾਂਦ
ਛੇਰਾਜੀਮੇਗਾਫੇਰਤੂੰਜਗਕਰੇਂਗਾਤੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਪਵਣਸੇਕਪੜਾਉਡਕੇਨਗਨਹੋ
ਵੈਗੀਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਹਸਣਗੇਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣਾਨੂੰਮਾਰੇਗਾਤੈਨੂੰਛਤੀਕੁਸਟਹੋਵਨਗੇ
ਅਠਾਰਾਂਪਰਬਮਹਾਂਭਾਰਤਸੁਣੇਗਾਤੇਭੀਮਦੇਰਲਾਏਹਾਥੀਆਕਾਸਮੰਡਲ
ਮੈਂਤੁਰਮਦੇਹੈਨਹੁਨਤੀਕਰਾਇਸਕਥਾਨੂੰਨਮਨੇਗਾਤਾਂਇਕਕੁਸਟਨਕਤੇਰਹੇ

ਗਾ ਉਸ ਰੋਗ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮਰੇਂਗਾ ਏਹੁ ਸਭ ਗਲਾਂ ਠੀਕ ਹੋਈਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਭੀ ਰੂ ੫੧੫
ਨਾ ਇਕ ਬਚਨ ਦੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਭਇਆ॥੧॥ ਹੋਰ ਸੇਖ ਪੀਰ ਮਸਾਇਕ
ਸਭ ਰੋਂਦੇ ਹੈਨ ਮਤ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੋ ਸਾਨੂੰ ਜਮ ਦੀ ਭੀੜ ਪੌਂਦੀ ਹੋਵੈ ਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਆਦਿ
ਕ ਭੀ ਕੰਨ ਪੜਾਇਕਰ ਰੂੰਨੇ ਜੋ ਘਰ ਘਰ ਮੇਂ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿ
ਪਨਾ ਦਾ ਧਨ ਸੀ ਰਿਆ ਭੀ ਏਵੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਰੋਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਆਰਿਆ
ਨਕ ਰਦੁਖੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਜਿਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ
ਇਨਾ ਬਚਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸਰਾਫ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸ
ਸ ਸਾਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੈਗਾ
ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਝੋਲੀ ਨੂੰ ਕਦਾ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬਿਗਾਨੇ ਪੁਰਖ ਭੋਗਦੀਆ ਹੈਨ ਸੋ
ਅੰਧ ਘੋਰ ਨਰਕ ਮੇ ਪਾਈਦੀਆ ਹੈਨ ਤਪਦੇ ਥੰਮਾ ਨਾਲ ਲਾਈਦੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਦੋ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੇਂ ਭਲਾ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਰਾਫ ਦੀ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਨਵੀ ਨਰੋਈ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਦੋ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਲਗੇ ਨਾਮ ਜਪਣ॥੧॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵਦੇ ਇਕ ਵਡੇ ਉਦਿਆਨ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਸੰਧਿਆ ਕਾ ਸਮਾ ਥਾ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜਦਾ ਸੀ ਓਥੇ ਨਜੀਕ ਇਕ ਝੁੰਗੀ ਸੀ ਓਥੇ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਰ
ਹਿੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਬੜੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੈਠ ਦੇਖਕੇ ਪਾਸ ਆਈ ਤੇ ਆਇਕੇ ਕ
ਹਾ ਉਸ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਏਥੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਏਥੇ ਰਾਤ ਗੁਜ਼ਾ
ਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਏਹੁ ਛਲਾ ਲੈਕੇ ਅੰਦਰ ਗਈ ਤਾਂ ਮਾਸ ਕਾ ਗ
ਤਲਾ ਲੈ ਆਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤਕੜੀ ਮੇ ਤੋਲਿਆ ਦੋਇ ਸੇਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਏਕ ਸੇਰ ਖਾਵੋ ਤੁਸੀ ਤੇ ਏਕ ਸੇਰ ਮੇਂ ਖਾਂਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਮਾ
ਸ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੇਖੋ ਬਿਨਾ ਮਾਸ ਖਾਣ ਦਾ ਜਬ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ
ਜੇ ਰਿਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕਸਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਿਧਾ ਹੋਇਆ ਲੈ ਲਵੋ ਪਰ ਇਸ ਸਿਰ ਨੂੰ
ਜਾਹਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਏਹ ਕੰਨ
ਆ ਬੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸਿਰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਾਹਰ ਨਹੀ ਕਰ
ਦੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਦਸ ਏਹੁ ਮਾਸ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤ
ਉ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਸੀ ਨਹੀ ਰਹੰਦੇ ਤਾਂ ਚਲੋ ਦੇਖ ਲਵੋ ਜਾ ਅੰਦਰ-

੫੧੬ ਜਾਇਕੇ ਨੇੜਿ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਲਟਕਦਾ ਹੈ ਤਾ ਲੜਕੀ ਕਹਾ ਇਸਦਾ ਮਾਸ ਕਟਕੇ
ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰ ਆਖਕੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ ਤੇ ਮਾ
ਸ ਸੁਟ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਕੀ ਡਿਠਾ ਹਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਏਹ ਮਨੁਖ
ਦਾ ਮਾਸ ਲੜਕੀ ਖਾਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਛੋ ਤਾ ਸਹੀ ਜੋ ਹੇ ਲੜਕੀ ਤੂੰ ਏਹੁ
ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੁੜਦੇ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੀ ਹੈਂ ਹੋਰ ਕਛ ਖਾਣ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਰਾਕਸੀ
ਹੈਂ ਜਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਤਾ ਲੜਕੀ ਬੋਲੀ ਜੁ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕੀ ਆਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਪ
ੜਦਾ ਨ ਜਾਹਰ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਤੈਨੂੰ ਸਪਤ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ
ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮੀ ਸ ॰
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਭੋਜਨ ਖਿਲਾਵੈ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬ
ਸੜ ਪਹਿਨਾਵੈ ਜਦ ਮੈਂ ਸੋਲਾ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਭਈ ਤਾਂ ਦੇਹੁ ਮੇਰੀ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਭਈ
ਏਕ ਖੜੇ ਟੇਕੇ ਘਠ ਮੁਸ਼ਕੇ ਦੀਯਾ ਮੇਰੇ ਸ਼ੀਰ ਕੋ ਇਸ ਨੇ ਬੇਚਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਦ ॰
ਰਥ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਲਿਆ ਇਸ ਨੇ ਸੋ ਮੈ ਰਾਕਸੀ ਨਹੀ ਏਹੁ ਰਾਕਸ ਹੂਆ
ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਜੀਵਦਿਆਂ ਬੇਚ ਖਾਧਾ ਜਬ ਇਸ ਦੇ ਸਾਸ ਪੂਰਨ ਹੂਏ
ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਜਮਦੂਤੋ ਕੋ ਇਸ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ਨਾਲ ਲਾਵੋ ਇਸ
ਕੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾ ਇਸ ਕੋ ਨਰਕ ਮੇ ਪਾਯਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਉ
ਸ ਖਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਹੂਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦਿਆ ਸੇ ਮੇਰੇ ਸਾਤ ਬੇਟੇ ਹੂਏ ਏਕ ਕੰ
ਨਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਹਾ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਮਾਰਦੇ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਕੰਨਿਆ ਮੈ ਨਹੀ
ਮਾਰਦੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਮਾਰੇਗੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੰਨਬੰਧ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ
ਭਰਤੇ ਕੇ ਕਹੇ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰੀ ਤੇ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇ ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਾਲ ਭਇਆ ਤਾਂ ਜ
ਮਦੂਤ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮਰਾਜ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਰਾਜੇ ਧਰਮਰਾਇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਪਨੀ
ਤੈਂ ਬ੍ਰਿਨਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਨਿਆ ਮਾਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕੰਨਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇਂ
ਉਦਿਆਨ ਕੇ ਬੀਚ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਯਾ ਕਰ ਸੋ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਜ
ਨਮ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਬਦਲੇ ਇਸ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਤੀ ਹੂੰ ਕਦੀ ਕੋ
ਈ ਭੂਲ ਚੁਕ ਕਾ ਮਾਨੁਖ ਏਥੇ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤੋ ਮੈ ਮਨੁਖ ਕੋ ਦੇਖਤੀ ਹੂੰ ਕੰਨਿਆ
ਮਾਰੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਮੇਰਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੈ ਭਾਈ ਬ ॰
ਲਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ

ਗੁਰੂਜੀ ਕਲਜੁਗਮੇਂ ਏਹ ਜੀਵ ਕਿਸਤਰਾਂ ਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਸਬਦ ਤਿਲੰਗ ਮੇ ਕਹਾ ੫੧੧
॥ ਕੰਨਿਆ ਛੂਬ ਕਰੈਂ ਅਹਾਰ ਸੋ ਨਰ ਕੇ ਜਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਪਾਇਕੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਕੀਆ ਤੇ
ਸੋ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਜਨਮ ਲੀਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ
ਕਾਰਨ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਕਿਓ ਪਾਪ ਪਉਠਾਯੋ ਭਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਤੇਰਾ ਕੋ ਇਨ ਦੇ
ਲੀ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸ ਧਨ ਕਾਰਨ ਜਨਮ ਗਵਾਯੋ ਫਿਰ ਏਹੁ ਹਾਥ ਨ ਆ
ਵੈ ॥੨॥ ਕੀਆ ਕਮਾਇਆ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕਮਾਯਾ ॥ ਆਪਨਾ ਕੀਆ
ਭੋਗੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਆਯਾ ॥੩॥ ਕੰਨਿਆ ਛੂਬ ਅਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰਾਈ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਹਤ
ਯਾ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਕਬੀ ਨ ਉਤਰੈ ਭਾਵੈ ਗੰਗਾ ਜਾਹੁ ਕਿਦਾਰੀ ॥੪॥੧॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਹਤਿਆ ਹੈ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਛੂਬ ਬੈ
ਣਾ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰਨੀ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਹਤਿਆ ਵਿਚ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪਦਾਰਥ
ਲੈਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੀ ਸਤਿਆ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ਪੀਛੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰ
ਦੀ ਹੈ ਸਦਾ ਨਿਰਧਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ਵਾਲਾ ਭੀ ਐਸਾ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਆ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੈ ਜੀ ਪਰ ਇਸ ਕੰਨਿਆ ਕੀ ਬਿਪਤਾ ਕ
ਟੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਪਾਸ ਗਏ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਕੀ ਪੀਠ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥਾਪੀ ਦਈ ਤਾਂ ਕੰ
ਨਿਆ ਕੋ ਗੁਰਮਤ ਹੋਈ ਤੇ ਹਤਿਆ ਉਡ ਗਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਰਤਾਰ ਕਾ
ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕੇ ਮੁਖ ਪੁਜਲ ਲੇਕੇ ਛੀਟੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਛਿਟਕਾ ਉਸ ਮੁ
ਰਦੇ ਪਭੀ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਮੁਰਦਾ ਭੀ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਭੀ ਉ
ਧਾਰ ਹੂਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭੀ ਸੁਣ ਕੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸੀ ਧੰਨ
ਹੋ ਤੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਐਸੇ ਰ ਪਾਣੀ ਉਧਰੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਜਾਦੇ ਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਹਿਰ ਲਜਾ
ਇਕੇ ਮਜੀਬ ਹਾਵਣਾ ਹੈ ਤੇ ਦੋਇ ਸਾਧ ਕੰਧਰਾ ਵਿਚ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨਾਬ ਅਸਾ ਨਾਂਬ
ਰਨਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਜਾਦਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਹਰ ਜਰੂਰ ਪਹੁਚਾਵਣਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ
ਜਿਧਰ ਚਲੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪਾਂਡਵਾ ਦੇ ਤ
ਖਤ ਦੀ ਜਾਗਾ ਦੇਖ ਚਲੀਏ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹਸਤਨਾਪੁਰ ਦਿਲੀ ਕੀ ਚਲੀ

੫੧੮ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਲੀਦੇ ਇਕ ਬਾਗਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਓਥੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਦਾ ਹਾਥੀ ਮਰਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਹਾਥੀਵਾਨ ਰੋਂਦੇ ਸਾਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਪਿ
ਛੇ ਸਾਡਾ ਰਿਜਕ ਸੀ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਡਾ ਕੁਟੰਬ ਪਾਲਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇਵ
ਣਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਭਸੇ ਦਾ ਰਿਜਕ ਈਸ੍ਵਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀਵਾਲਦਾ ਪ
ਲਦਾ ਭੀ ਈਸਰ ਹੈ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਸਬਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਮਹਾਵਤਾਂ ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ
ਕਿਸ ਦੇਵਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਹਾਥੀ ਭੀ ਸਭਨਾ ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਸ ਤੇ
ਖੁਸੀ ਹੈ ਸੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਹੋ ਤੇ ਸਮਰਥ ਹੋ ਤੁਸੀ ਜੀਵਾਲਦੇਵੋ ਤਾ ਸਾਡਾ
ਭਲਾ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਦੇ ਦਰਦੇ ਚਾਕਰ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਰਬ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਮੰਨਿ ਦੇਹਾਂ ਜਿਸੜਾ ਤੁਸੀ
ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਜੇ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰਿਜਕ ਭੀ ਹਟ ਜਾਵੈ
ਤੇ ਨਿਕਾਲ ਭੀ ਜਾਉ ਜੇ ਖੁਨਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਇ
ਸ ਤਰਾ ਜੋ ਕੰਮ ਜਰੂਰ ਕਰਾਵਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਕਰਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਏਹ ਹਾਥੀ ਜੀਵੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਮਨ ਦਇਆ ਆਈ ਕਹਾ ਜਲ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਓਹ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੂੰ ਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਹਿਕੇ ਜਲ ਹਾਥੀ ਤੇ ਛਿਣਕੋ ਜੀਆ ਮਾਰਜੀ ਵਾਲੇ
ਸੋਈ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਬਾਲੇ ਦੀ ਹਥੀ
ਜਲ ਛਿਣਕਾਯਾ ਤਾਂ ਹਾਥੀ ਜੀਵਿਆ ਤਾ ਮਹਾਵਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ
ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਇਕ ਫਕੀਰ ਨੇ ਤੂ ਸਾਡਾ ਹਾਥੀ ਜਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਆਇਆ ਤੇ ਪੀਰ ਭੀ ਆਯਾ ਕਾਜੀ ਨੇ ਆਵਦੇ ਹੀ ਕਹਾ ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਹਾ
ਥੀ ਤੂ ਸਾ ਜੀਵਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਣਵਾਲੇ ਤੇ ਜੀਵਾਲਣਵਾਲੇ ਅ
ਸੀ ਕਉਣ ਹਾਂ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਹੈ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਫਕੀਰ ਤੇਰੇ ਮੇਂ ਸਕਤ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਥੀ ਕੋ ਫੇਰ ਮਾਰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਜਿਉ ਮਰਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਈ ਹੋਵੇਗੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿਦੇ ਹੀ ਸੋ ਹਾਥੀ ਮ
ਰਗਿਆ ਨਿਜਾਮਦੀਨ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇ ਕਾਜੀ ਫਕੀਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਖੁਦਾਇ
ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰ ਜੀ ਹਾਥੀ ਫੇਰ ਜੀਵਾਇ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਾਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੀਵਾਇ ਸਕਦਾ ਸੰਤ
ਦੇ ਮਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਤ ਹੀ ਜੀਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ

ਜੋਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋ ਕਰਦਾਹੈ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਜੀਆਂਨੂੰ ਸੁਖਦੇਂਦਾਹੈ ਜੇਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਜੀਵਾਂਨੂੰ ਜਿ
ਵਾਇੰਦਾਹੈ ਚਾਹੇਤਾਂਮਾਰਦੇਂਦਾਹੈ ਜੇਹੇਜੀਆਦੇ ਕਰਮਹੈਂ ਤੇਹੇਹੀ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਾਇੰਦਾ
ਹੈ ਪਾਪੀਆਂਨੂੰ ਨਰਕ ਧਰਮਾਤਮਾ ਪੁੰਨਿਵਾਨਾਂਨੂੰ ਸੁਖਤੇ ਸੁਰਗਭੁਗਾਤਾਇੰਦਾਹੈ।
ਕਰਨਕਾਰਨਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪਹੀਹੈ ਤੇਅਸੀਕਿਸਨੂੰਆਖੀਏ ਜਿਸਨੇ ਜਗਤਬਨ
ਯਾਹੈ ਉਸਨੇਹੀ ਸਾਰਕਰਨੀਹੈ ਏਹੁਬਚਨਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸੁਣਕੇ ਨਜਾਮਦੀਨਪੀਰ
ਤੇ ਪਤਸਾਹ ਕਾਜੀਭੀ ਸਭਨਾਹਥ ਜੋੜ੍ਹ ਤੇਕਹਾਂ ਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ ਮਿਹਰਦੀ ਨਜ੍ਰ
ਕਰੋ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਵਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਖੁਦਾਇਭੀ ਮੰਨਦਾਹੈ ਹਾਥੀ ਫੇਰ-
ਜੀਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਜਲਮੰਗਾਇਕੇ ਸਤਿਨਾਮਕਹਿਕੇ ਹਾਥੀ ਉਤੇ ਪਾਣੀ ਛਿਣਕਿਆ
ਤਾਂ ਹਾਥੀਜੀਵਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਨਜਾਮਦੀਨਕਾਜੀ ਹੋਰਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀਪਏ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਾ। 'ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਨ ਦੇਇ॥ ਇਕ
ਨੀ ਦੁਧ ਸਮਾਈਐ ਇਕ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜ੍ਹੇ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕ ਉਪਰ
ਰਹਨਿ ਖੜ੍ਹੇ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ
ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮ ਦੇ ਜੀ
ਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥' ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣ
ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀਲਾਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾ ਸੁਣਪਾਤਸਾਹ ਧਰ
ਮਦਾਨਿਆਉਂਕਰਨਾ ਤੇ ਕਾਜੀਨੂੰਕਹਾ ਵਢੀਨਾਲਿਆਕਰੋ ਜੋਧਰਮਦਾਨਿਆਂਕ
ਰਦੇਹੈਂ ਵਢੀ ਨਹੀਲੈਂਦੇਤਾਂ ਉਨਾਦਾਹੁਕਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਮੰਨਦੀਹੈ ਇਸਪਰ ਸਾਖੀਸੁ
ਣੋ॥ ਇਕਸੌਦਾਗਰਸੀ ਧਰਮਦੀ ਕ੍ਰਿਤਕਰਦਾਸੀ ਨਫੇਵਿਚੋਂ ਦਸਵੰਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਨਿਮਿਤ ਦੇਂਦਾਸੀ ਓਹ ਜਹਾਜ ਲਦਕੇ ਹੋਰਮੁਲਕਮੇਂ ਲੈਗਿਆ ਤਾਂ ਨੇਤਪਾਇਜ
ਹਾਜ ਡੁਬਗਿਆ ਉਸਨੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰਕਹਾ ਤੇਕਾਜੀ ਭੀ ਵੱਢੀ ਨਹੀਸੀ ਲੈਂਦਾ ਸੌਦਾਗ
ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਕੇ ਲਿਖਾਦਿੱਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀ ਤਰਫਤੇ ਸੌਦਾਗਲਿਖਿਆ
ਲੈਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਂ ਜਾਇ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੇਂ ਹਲਚਲੀਬੜੀਹੋਈ ਤੇ ਉਸਦਾਜ
ਹਾਜ ਬਾਹਰ ਆਯਾ ਤਾਂਸੌਦਾਗਰ ਮਾਲਲੈਕੇ ਘਰ ਆਯਾ ਜੋ ਤੂ ਸਾਭੀ ਧਰਮਦਾ
ਨਿਆਉਂਕਰਨਾ ਆਏ ਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾ ਨਾ
ਮਜਪਨਾ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵੰਧ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਏ
ਹਕਹਿਕੇ ਦਿਲੀ ਓਹਚਲੇ ਤੇਕਹਾ ਚਲਭਾਈਬਾਲਾ ਚਲ ਜੀਮੂ ਜਾਮਦੇ ਤਦੀ ਜਾ

੫੩੦ ਹਿਗਾਵੇਖਾਇਲੈਚਲੀਏਤਾਂਓਥੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜੰਮੂਵਿਚਜਾਇਪਹੁੰਚੇਕਹਾਜੁ
ਣਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਜਾਗਾਜਾਮਵੰਤਦੀਹੈ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਂਮਹਾਰਾਜਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀ
ਦੇਨਾਲਹੋਇਆਹੈਏਥੇਉਸਜਾਮਵੰਤਦੀਗੁਫਾਹੁੰਦੀਸੀਤੇਜਦੋਂਥਾਂਵਨਅਵਤ
ਰਹੋਏਹੈਨਤੇਓਨਾਨੇਦੇਹਵਧਾਈਬਲਰਾਜਾਦੀਦੇਹਮਿਣਨਵੇਲੇਏਕਰੂ
ਕੀਤੀਆਤਿੰਨਾਲੋਕਾਦੀਆਤੇਅਧੀਕਰੂਵਾਸਤੇਬਲਰਾਜਾਦੀਦੇਹਤੇਪਾਤਾ
ਲਦਾਰਾਜਦਿਤਾਉਤਨੇਚਿਰਵਿਚਚਾਰਪ੍ਰਕਰਮਾਜਾਮਵੰਤਨੇਕੀਤੀਆਹੈਸ
ਨਤੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾਅਵਤਾਰਹੈਸੀਦੁਆਪਰਜੁਗਵਿਚਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਦੇਨਾਲ-
ਜੁਧਕੀਤਾਮਣੀਦੇਸਬਬਕਰਕੇਤੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਨੇਜਾਮਵੰਤੀਵਿਆਹੀਸੀਤੇ
ਮਣਭੀਲਈਸੀਏਹੁਬਾਰਤਾਕਰਦੇਹੀਸੇਜੰਮੂਦਾਰਾਜਾਭੀਆਇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾਤੇਕਹਿਓਸੁਹੇਗੀਬਨਿਵਾਜਮੇਰੇਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਉਪਦੇ
ਸਦਿਓਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸਾਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨਾਪਰਉਪਕਾਰਕਰ
ਨਾਜਗਤਨੂੰਸੁਪਨੇਵਤਜਾਣਨਾਤੇਨਾਮਜਪਣਾਤੁਸੀਬਾਈਧਾਰਾਦਾਰਾਜਕ
ਰੋਗੇਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੋਗੇਤਾਂਸੁਖਪਾਓਗੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਦੇਨਾਮਦਾਉ
ਪਦੇਸਦੇਕੇਗੁਰੂਜੀਤਿਆਰਹੋਏਤਾਂਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾ
ਮਹਾਰਾਜਏਥੇਹੀਰਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡਾਜਨਮਸਉਰੇਗਾ-
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਉਡਾਰੀਲੀਤੀਤਿਲਵੰਡੀਰੰਦੂਭਾਨਦੇ
ਖੂਹਤੇਆਇਉਤਰੇਓਹੁਖੂਹਬਾਲੇਦੇਪਿਉਦਾਸੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲ
ਗਾਇਥੁਲਾਵਤਾਂਚਲਗਿਆਹੈਤੇਭਾਈਲਾਲੂਸਾਨੂੰਰਥਨੂੰਪੁਸੀਤੇਅਸ
ਜਰੂਰਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਲੈਜਾਵਣਾਹੈਤੂੰਚੁਪਾਤਾਹੇਜਾਇਕੇਓਸਨੂੰਸਦਲੈ
ਆਉਪਰਕੇਬੀਜਾਣੈਨਾਹੀਚਾਰਪਹਰਰਾਤਗਈਭਾਈਬਾਲਾਸਾਹਿਜਾਦੇ
ਨੂੰਘਰੋਸਦਣਗਿਆਤਾਂਸਾਹਿਜਾਦਾਘਰੋਂਬਾਹਰਨਿਕਲਆਯਾਦੇਖੇਤਾਂਬ
ਲਾਸੀਧੂਹੈਜੋਨਾਨਕਤਪੇਦੇਨਾਲਆਹਾਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਏਹਨਾਦੇਨਾਲਹੈਸੀਏ
ਗਸੀਵਾਨਕੇਸਹਜਾਦੇਭਾਈਬਾਲੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ
ਕਰਤਾਰਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੈਨੂੰਸਦਦੇਹੈਨਤਾਓਸਕ
ਹਾਮੇਰਾਬਾਪਕਿਥੇਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਹਈਤਾਂਸਜਾਦਾ
ਕਰਮਾਦਾਬਲੀਆਹਾਭਾਈਬਾਲੇਨਾਲਉਠਤੁਰਿਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਆਇਕੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਤੇਰਾਬਾਪਤਾਕਾਲਵਸ

ਹੋਇਆਹੈ ਸਾਨੂੰਜੋਗਹੈਸਿਰੋਪਾਉਦੇਣਾਸੋ ਤੂੰਜੇਹੜਾਸਿਰੋਪਾਉਕਹੇਦੇਈਏਤਾਸਾਹ

ਜਾਦੇ ਕਹਾਜੇਹੜਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾਸੀ ਸੋਮੈਂਨੂੰਭੀ ਓਹੋਸਿਰੇਪਾਉਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਾਤੇਰੇਬਾਪੁਨੇ ਸਾਨੂੰਨਾਕਿਹਾਸੀ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਅਸਾਸਾਨ੍ਹਿਆਹੈ ਜੇਤੂੰਓਥੇਚਲਰਹੇਂ

ਗਾ ਤਾਂਤੂੰਭੀਓਸੇਜੇਹਾਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਿਆਮੈਨੂੰਬਾਬੇਦੇਥਾਨਉਤੇਛੋੜਜਾ

ਵੇਗੇ ਤਾਂਕਰਤਾਰਮੇਰੇਉਤੇਭੀ ਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਚਲੋ

ਭਾਈਬਾਲਾ ਹੁਣਸਜਾਦੇਨੂੰਲੈਚਲੀਏ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਪਹਿਲੇ

ਗੁਰੂਜੀਲਹੌਰਆਏ ਅਰਕਸਾਬਪੁਰੇਵਿਚ ਆਇਖਲੋਤੇ ਤਾਂਓਦੋਸਵਾਪਹਿਰ

ਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕਰ ਲਾਹੌਰਮੈਂਗਊ ਬਧਹੁੰਦੀਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕੇਸਲੋਕਕਹਿਆ

॥ਲਾਹੌਰਸਹਿਰਜਹਿਰਕਹਿਰਸਵਾਪਹਿਰ॥੧॥ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਲਊਂਦੀ

ਨਗੀਜਾਣਕੇ ਆਏਸਾਂ ਸੋਮਲੇਛਾਂਦਾਜੋਰਕਰਕੇਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕਜ

ਹਰਕਹਰਵਰਤਦਾਹੈ ਅਸੀਦਸਵਾਂਜਾਮਾਪਹਿਰਾਂਗੇ ਤਾਂਮਲੇਛਾਂਦਾਨਾਸਕਰਾਂ

ਗੇ ਹੁਣਚਲੋਬਾਲਾਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰ ਚਲਰਹੀਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਹਰਦੇਰਾਤਰ

ਹੇ ਤੇ ਫੇਰਸਿਲਕੋਟ ਬੇਰਦੇਹੇਠ ਗੁਰੂਜੀ ਆਇਬੈਠੇ ਅਤੇਸਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਜੀਦੋਪੈ

ਸੇ ਦੇਕੇ ਸਹਿਰਭੇਜਿਆ ਜੋਕੁਛੁਝੂਠ ਸਚ ਖਰੀਦਲਿਆਵੇ ਤਾਂਸਜਾਦਾ ਢੂੰਢਦਾਫੁ

ਛਦਾਟੋਲਦਾ ਸਹਿਰਵਿਚਗਿਆ ਤੇਸਾਰੇਫਿਰਿਆ ਇਕਬਜਾਰਮੈਂਮੂਲਾਨਾਮਹ

ਟਵਾਣੀਆਸੀ ਓਹੁਧਨਮਸਾਲਾਰਾਤ ਨੂੰਰੋਜਜਾਂਵਦਾਸੀ ਉਸਨੇਟਕਾਪਾਸਰ

ਖਿਆ ਤੇਕਹਾਜੀਵਣਾਝੂਠਤੇਮਰਨਾਸਚਹਈ ਸੋਸਹਜਾਦੇਲੇਬਾਬੇਨੂੰਆਇਕ

ਹਿਆ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਚਲੋਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀਉਸਦੀਹਟੀਆ

ਇਬੈਠੇ ਤਾਕਹਾਭਾਈ ਤੂੰਏਹੁਮਰਨਾਸਚਜਾਣਦਾਹੈ ਉਸਕਹਾਜੀ ਮੈਂਸੁਣਿਆਹੈ ਤੂੰ

ਹਾਜੀਰ੍ਹਿਪਾਹੋਵੈਗੀ ਤਾਜਾਣਲਵਾਂਗਾ ਬਚਨਹੋਇਆਸਾਡੇਨਾਲਚਲੋ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ

ਸਚਦ੍ਰਿੜਾਈਏਗੇ ਤਾਮੂਲਾਹਟੀਲੁਟਾਇਕੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇਨਾਲਟੁਰਪਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀ

ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਤਲੁੰਭੇਸਹਿਰਵਿਚ ਆਏਓਥੇਇਕਸਜਣਨਾਮਵੈਸਨਵਭੇਸ

ਰਖਦਾਸੀ ਬਡੀਪਵਿਤ੍ਰਰਹਿਣੀਰਹੇ ਤਾਸਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਨੇਕਹਾ ਇਸ

ਗਿਰਾਉਦੀਸੈਲਕਰਆਉ ਪਰਡਰੀਨਾ ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਨੂੰ

ਹੁੰਦਿਆਮੈਨੂੰਕੈਸਾਡਰਹੈ ਤਾਂਸਜਾਦੇਸਜਣਨੂੰਮਿਲਕੇ ਰਾਮਸਤਿਕਹੀ ਸਜਾਦੇ

ਦੇਕਪੜੇਭੀਚੰਗੇਸਾਨਿ ਸਜਣਨੇਦੇਖਕੇਕਹਾ ਆਓ ਬੈਠੋ ਅਰਪੁਛਿਆਤੂੰਕੌ

ਣਹੈਂ ਤੇਆਇਆਕਿਥੋਂਹੈ ਤੇਕੋਈ ਹੋਰਭੀਤੇਰੇਨਾਲਹਈ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਪਰਦੇ

੫੨੮ ਸੀਹਾਂ ਤਲਵੰਡੀਓਂ ਆਯਾਹਾਂ ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ ਨਾਨਕਤਪੇਦਾ ਸੋਮੇਰੇਨਾਲਹੈ ਤਾਂ ਸਜ
ਣਨੇਕਹਾ ਓਹਕੌਣਹੈ ਸਜਾਦੇਕਹਾਨਾਨਕਤਪਾਖੜੀਹੈ ਪਰਵਡਾਅਵਤਾਰੀਲੋ
ਕਹੈ ਤੁਹਾਬੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾਹੈ ਸਜਣ ਨੇ ਆਦਮੀਆਨੂੰਕਹਾ ਆਪਣਿਆਨੂੰ ਭਾਈਬੇ
ਹੁਵਣੇ ਆਦਮੀਦਾਮਿਰਾਸੀਹੈ ਇਸਦੀਟਹਿਲਾਹਛੀਤਰਾਕਰਨੀ ਭੁਲੀਤਰਾਰ
ਸੋਈਖਿਲਾਵੋ ਜਾਹੁ ਸਜਾਦਾਇਨਾਨਾਲ ਤਾਂਓਹਨਾਆਦਮੀਆ ਅੰਦਰਜਾਕੇਸ
ਜਾਦੇਦੀਯਾਮੁਸਕਾਬੰਨੀਆ ਤੇ ਕਪੜੇਲਾਹਕੇਕਹਿਓਨੇ ਹੋਰਕੁਛਹਈਸੋਦਸ
ਦੇਹ ਸਜਾਦੇਨੇਮਨਮੈਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰਯਾਦਕੀਤਾ ਹੇਤਪਾਜੀ ਭੁਲੀਜਾਗਾਮੈਂਆ
ਇ ਫਸਿਆਹਾਂ ਮੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰਨੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ
ਜਾਦੇਦੀਖਬਰਲਈਏ ਮਰਦਾਨੇਦੀਤਰਾਂਏਹਭੀ ਬਧਾਬੈਠਾਹੈ ਤੁਰਤਹੀਸਜਣ
ਦੇਘਰ ਆਇਵੜੇ ਸਜਣ ਦੈ ਸੋਨੇ ਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਿਆਬੈਠਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਸਜਣਾ ਏਥੇ ਸਾਡਾਮਿਰਾਸੀਆਯਾਸੀ ਸਜਣਨੇਕਹਾਕੋਈਨਹੀ ਏਥੇਆ
ਇਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੁਕਰਦਾਕਿਉਂਹੈ ਸਜਣਨੇਕਹਾ ਸੰਤਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੀਤਫ
ਕੀਰਹੋ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇਪਾਸੋਕਿਉਂਮੁਕਰਨਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾ ਸਜਾਦੇ
ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਕਢਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇਅੰਦਰੋਸਜਾਦੇਨੂੰ ਆਵਾਜਮਾਰੀ ਤਾਂਸਜਾ
ਦੇਕਹਾ ਜਜਮਾਨਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਕਿਥੇਭੇਜਿਆਹੈ ਏਹਨਾਮੇਰੇਕਪੜੇਲਾਹਕੇਬੰਨ-
ਬਹਾਲਿਆਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾਚਲਗੁਰੂਜੀ ਸਦਦੇਹੈਨੀ ਤੇ ਓਥੇ ਤੈਨੂੰਕਪੜੇ ਭੀ ਲੈ
ਦੇਵਾਗੇ ਤੇਜਿਨਾਸਜਾਦੇਨੂੰਬਧਾਸੀ ਓਹ ਸਰਮਿੰਦੇਹੋਕੇ ਲਗੇਕਹਿਣ ਏਹਤਾਏ
ਹੁਜੇਹਾਹੀ ਆਯਾਸੀ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਚਲ ਸਜਾਦਾ ਤੇਰੇਬਸਤ੍ਰ ਓਥੇਹੀਪਹੁੰ
ਚਨਗੇ ਤਾਂਸਜਾਦੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਜਾਦੇਕਹਾ ਏਹੁ
ਭਲਾਸਜਣਭਗਤਹੈ ਏਹੁਤਾਂਠਗਹੈ ਖਵਾਵਣੇਦੇ ਬਹਾਨੇਅੰਦਰਵਾੜਕੇ ਮੇਰੇ
ਕਪੜੇਲਹਲੀਤੇਨੇ ਏਹੁ ਠਗਤਾਂਦਾਕੰਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਸਜਣ ਏਹੁਕੀਹ
ਕੰਮਕਰਦਾਹੈਂ ਤਾਂਸਜਣ ਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਗਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ॥ ਸੂ
ਹੀਰਾਗਮੈ॥ ਊਜਲਕਹਿਆਚਿਲਕਨਾਘੋਟਮਕਾਲੜੀਮਸਾਧੋਤਿਆ
ਜੂਠਨਾਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸ॥੧॥ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਚ
ਲੰਨਾਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਛਨਾਪਿਪਲਜੀ
ਮਿਆਬੂਹੇਤੇਧਰਮਸਾਲਾਬਾਹਰੋਦਿਸੈਸੋਹਿਣਾਅੰਦ੍ਰੋਖੋਟੇਲਾਲਾ॥੨॥ਸਬੇਧਿ
ਕਾਹਲਹੈਂਗਾਲਮੈਂਮਾਲਾਚਰਾ॥ਬਾਤਫਰੇਸੀਸਿਖਿਆਠਗਣਕੂੰਮੈਂਸਾਰਾ॥੩॥

ਕੋਣੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁਰਿਣਵੀਆਂਹਾਢਣੀਆਕੀਮਨਾਆਵਨੀਵਿਰੋਸਖਣੀ ੫੨੩
ਆ॥੪॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਾ॥ਘੁਟਘੁਟਜੀਆਖਾਵਨੇਬਗੇਨਕ
ਹੀਅਨ॥੫॥ਸਿੰਮਲਰੁਖਸਰੀਰਮੈਮੈਂਜਨਦੇਖਭੁਲੰਨਾ॥ਸੇਫਲਕੰਮਨਆਵਨੀ
ਸੇਗੁਨਮੈਤਨਹੰਨਾ॥ਅੰਧੁਲੇਭਾਰਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ॥ਅਖੀਲੋੜੀਨਲ
ਹੰਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ॥੭॥ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵਗਣਕਿਆਣੁਪਾਕਿਤੁ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਲਤੂਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥੮॥੧॥ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਸਜਣਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਢਹਿਪਿਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣਾਏਹੁਕੰਮਛਡੇਂਗਾਤਾਂਕਰ
ਤਾਰਤੇਰੇਪੁਰਮਿਹਰਕਰੇਗਾਤੇਕਰਤਾਰਦਾਨਾਮਜਪਿਆਕਰਤਾਂਤੇਰੇਜੀਵਦਾਕ
ਝੁਲਾਹੋਵੈਗਾਤਾਸਜਣਨੇਕਹਾਸੰਤਜੀਮੈਨੂੰਰਖਲੈਣਾਮੈਂਬਹੁਤਔਗਣਕੀ
ਤੇਹੈਨਤੇਤੁਸੀਮੇਰੇਹੀਕਰਮਾਨੂੰਇਧਰਆਏਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਭਾਈਏਹ
ਸਜਾਦਾਮਿਰਾਸੀਤੇਰਾਗੁਰੂਹੋਇਆਇਸਤਾਂਈਮੰਨੇਗਾਤਾਂਕਰਤਾਰਮਿਹਰਬਾਨ
ਹੋਵੈਗਾਤੇਬੁਰੇਕੰਮਾਨੂੰਛੋਡਦੇਹੁਤਾਂਸਜਣਨੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਪਿਛਲੇਗੁਨਾ
ਹਮੈਨੂੰਬਖਸੋਅਗੇਹੋਰਨਹੀਕਰਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣਾਤੇਰੇਵਾਸਤੇਹੀਆ
ਏਹਾਂਤਾਂਸਜਣਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਗੁਰੂਜੀਸਜਣਨੂੰਨਿਵਾਜਕੇਅਗੇਨੂੰਰਲੇ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਜਾਦੇਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇਖੁਰਮੇਸਹਿਰਵਿਚਜਾਇਪਹੁੰਚੇਤੇਕਹਿਓਨੇਹੇ
ਸਜਾਦਾਇਹਤੇਰੇਬਾਪਮਰਦਾਨੇਦੀਸਮਾਧਹਈਤਾਂਸਜਾਦੇਨੇਉਥੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂ
ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਤੂਏਥੇਆਇਰਹੁਮਰਦਾਨਾਸਾਡਾਯਾਰਆਹਾਤਾਂਸਜਾ
ਦੇਕਹਾਟਬਰਉਥੇਹੀਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨੇਦੀਤੇਰੀਮੰਜੀਏਥੇਹੀਹੋਵੈਗੀਟੱਬ
ਰਭੀਏਥੇਹੀਲੈਆਉਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਹੁਣਕਿਧਰਨੂੰਹੋਵੋਗੇਅਤੇ
ਮੈਕਿਸਆਧਾਰਰਹਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਜਿਸਵੇਲੇਤੂੰਸਾਨੂੰਯਾਦਕਰੇਂ
ਗਾਅਸੀਉਸੇਵੇਲੇਤੇਰੇਪਾਸਆਵਾਂਗੇਤੂੰਸਤਪਰਤੀਤਰਖੀਂ॥ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਗੁ
ਰੂਜੀਮੈਨੂੰਸਤਪਤੀਤਹੈਤਾਂਸਜਾਦਾਆਪਣੇਟਬਰਨੂੰਲੈਕੇਖੁਰਮੇਸਹਰਜਾਰਿਹਾ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਕੰਧਾਰਵਿਚਫਕੀਰਨਾਲ॥

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕੰਧਾਰਵਿਚਯਾਰਾਅਲੀਕੇਲਪਹੁੰਚੇਤਾਂਅਗੋਇਕਮੁਗਲਫਕੀ
ਰਆਹਾਉਸਨਾਲਗੁਰੂਜੀਦੀਭੇਟਾਹੋਈਤਾਂਉਸਕਹਾਤੂਮਾਰਾਨਾਮਕਿਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਤੇਮੁਗਲਨੇਕਹਾਪੀਰਕੌਨਹੈਤੁਮਾਰਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਇਕਖੁਦਾਇਹੀਪੀਰਮੁਰਸਦਹੈਜਿਸਦੇਕੁਲਆਲਮਮੁਰੀਦਹੈਨਅਸੀ

੫੨੫ ਭੀਉਸਦੇਮੁਰੀਦੀਆਂ ਤੇ ਫਕੀਰਨਿਗਾਹਵਾਲਾਰਹੇਹੈ ਜਿਸਦੀਨਿਗਾਹਬੀਵੂ ਜਬ
ਵਡੂਰਗੇਈਆਹੈਜਹਾਂਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇਨੂੰਹਾਜਰਨਜਰਵੇਖਦਾਹੈ ਤਾਂਏਹੁਬਾਤ ਸੁਣ
ਕੇਮੁਗਲਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਪੁਰਢਹਿਪਿਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਮੁਰੀਦਹੋਇਆ
ਇਕਸ਼ੇਖਸਰਫਪਠਾਣਬਿਦਰਸਹਰਦਖਣਦੀਧਰਤੀਦਾਆਹਾਓਸਮੁਗਲਦ
ਯਾਰਆਹਾ ਓਹਪਠਾਣਮੁਗਲਨਾਲਪ੍ਰਚਨਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾਹੈਸੀ ਜਾਂਇਕਦਿ
ਨਉਸਪਠਾਣਨੇਮੁਗਲਨੂੰਆਇਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਕੁਛਹੋਰਹੀਤੌਰਹੈ ਤੇ ਅਗੇਕੁ
ਛਹੋਰਰਵਸਹੈਸੀਤਾਪਠਾਣਨੇਪੁਛਿਆਏਮੀਰਜੀਤੂਮਾਰਾਵਖੜੌਕੇਨਹੈਮੁ
ਗਲਨੇਕਹਾਤੁਮਕੋਕਿਆ ਨਜਰ ਆਵਦਾਹੈਪਠਾਣਨੇਕਹਾਮੇਰੇਤੌਕੁਛਔਰ
ਹੀਦਿਸਤਾਹੈ ਮੁਗਲਕਹਾ ਖੁਦਾਦਾਰੀਚਿਰਗਮਦਾਰੀ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ ਕੋਹੇ ਤਾਂ
ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਹਮਕੁਹਵਾਲ ਮਸਤ ਪਠਾਣਕਹਾਕਿਸਤਰਾ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ
ਇਕਫਕੀਰਹਮਕੂਪੀਰਸੁਦੀ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾਉਸਕੇਦੀਦਾਰਕੇਮਤਲਬਪੂ
ਰਾਹੂਆਹੈ ਮੁਗਲਕਹਾ ਬੰਦਾ ਓਰਾ ਖਲਾਸਬੇਮਤਲਬ ਦਰੋਗਾਨਮੇ ਆਬਿਦਾ
ਤੁੰ ਪਠਾਣਕਹਾ ਸੁਮਾਬਿਦਰ ਸੁਮਾਰਜਾਇਸੁਦੀ ਮੁਗਲਕਹਾਮਤਲਬਦੀਦ
ਰਉਰਾਜਾਇ ਪਠਾਣਕਹਾਗੁਫਤ ਸੁਮਾ ਬਿਰਾਦ੍ਰੇਯਾਰਵਫਾਦਾਰਾ ਤਾਂਮੁਗਲਕ
ਹਾਈਲਤਫ ਖੁਦਾਈ ਪਠਾਣਕਹਾ ਆਰੇ ਆਰੇ ਆਗੇਜੋਪਠਾਣ ਆਵਦਾਸੀ
ਸੋਦੋਤ੍ਰੈਦਿਨਪਰਚਕੇਚਲਾਜਾਂਦਾਸੀ ਤੇਹੁਣਧਰਨਾਮਾਰਬੈਠਾਜਾਵੈਨਹੀ ਤਾਂ
ਪਠਾਣਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਪਿਆ ਅਤੇ ਮੁਰੀਦਹੋਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇ
ਰਹੇ।

ਅਗੇਸਾਖੀਦੀਨਾਨਾਬਾਦਿਆਲਨਾਲ ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇ ੨ਇਕਸਦੇਸਵਿਚ ਜਾਇਨਿਕਲੇਤੇਇਕਸਹਰਦੇਬਾਹਰਰ
ਤਰਹੇਓਥੇਇਕਖੜੇਟਾਰੌਦਾਪਵ੍ਰਾਬ੍ਰਸਾਦਾਸਵਾਪਹਰਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਬਾਹਰਸ
ਹਿਰੋਆਯਾਤੇਇਕਖੂਹੇਉਪਰੋਂ ਬਰਫਦੀ ਗਾਰੀਲਾਹਕੇਨਾਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਾਭਾਈਤੂੰਕੌਨਹੈਂ ਅਤੈਂਤੇਰਾਨਾਉਕੀਹੈ ਤੇਸਿਖਾਕਿਸਦਾਹੈਂ ਉਸਕਹਿਆ ਤੂੰਸੀ
ਕਿਉਪੁਛਦੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਇਥੇਇਕਬਿਮਲਜੋਤਨਾਮ ਤੂੰਬੋਲੀਰਹਿੰਦਾਹੈਰ
ਜੇਜਨਕਜੀਕਾਬੇਟਾਹੈ ਤਾਂਖੜੇਟੇਕਹਾ ਸੰਤਜੀ ਤੁਮਕਬਕੀਆਬਾਤਾਕਰਤੇਹੋ
ਰਾਜਾਜਨਕਤੋਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਂਥੇ ਅਬਕਲਜੁਗਹੈ ਤਾਂਗੁਰਜੀਕਹਾਹੇਭਾਈਜੇਓ
ਹੋਹਵੈਗਾ ਤਾਂਹਮਕੋਪਛਾਣਲੇਵੇਗਾ ਤਾਂਖੜੇਟੇਕਹਾਤੁਮਾਰਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਮੇਰਾਨਾਮਤੋਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸਖੜੇਟੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਪੀ

ਛੇਕੀ ਨਿਸਾਨੀ ਤੋ ਖੂਬ ਤੁਮਨੇ ਦਈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਹੋ ਤੋ ਮੈਂ ਜਾਨੋਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੋ ਤ ੫੨੫
ਖੜੇ ਟੇਕਹਾ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਬ ਛੁਟੈਗੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤੇਰ
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਹੈ ਦੇਹ ਤੇਰੀ ਤਬ ਛੁਟੈਗੀ ਜਬ ਹਮ ਦੇਹ ਛੋਡੈਂਗੇ ਸੋ ਬਰਸ ਪਿਛੇ ਦੇਹ ਛੋਡੇਂ
ਗਾ ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਤੇ ਫੇਰ ਕਹਾ ਤੇ ਤੇ ਮੈਂ ਹਮ ਤੁ
ਮ ਇਕਠੇ ਥੇ ਤੇ ਅਬ ਭੀ ਮਿਲੇ ਤੋ ਦੁਆਪੁਰ ਮੈਂ ਹਮ ਤੁਮ ਕਹਾ ਥੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ
ਹਰਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਥੇ ਤੇ ਹਮ ਪਾਂਡਵ ਕੇ ਘਰ ਥੇ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਸੁਦਿਰਥ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਗਾਮਸਾਹਥਾ ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੂਆ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ
ਮਿਲੇ ਭਲੀ ਨਿਸਾ ਭਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਅਬ ਹਮ ਕਉ ਰਸਾਦੇਵੇ ਤਾਂ ਦੀ
ਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਤੇ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਕਿਉ ਹੋਏ ਹੋ ਏਕ ਤੋ
ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਦੇਹ ਛੋਡਨੇ ਤੇ ਬਾਦ ਸੌ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਦੇਹ ਛੋਡੋਗੇ ਦੂਸਰਾ ਇਤਨੇ ਉਤਾ
ਵਲੇ ਕਿਉ ਹੋਏ ਹੋ ਅਬੀ ਆਏ ਅਰ ਅਬੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਤੁਮ
ਰਾਥ ਨਾਥ ਸੋ ਉਸ ਬਚਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਆਏ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਹਾ ਬਚਨ ਕਰੀਏ ਤਹਾਂ
ਜਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਦੀਨਾਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਰਹੋ ਹੇ ਏਹੁ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਜ
ਗਾਹ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਧਰ ਉਧਰ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਹਮਾਰੇ ਸਿਰ ਪ੍ਰਕਿਰਮ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ
ਦੀਨਾਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਥੇ ਨਾਲ ਫਕੋ ਜਾਤੇ ਤੇ ਬਹੁਤ
ਭੁਲਾਸੀ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਨਾਲ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਕ
ਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤ ਕਹਿ
ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਾ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਗ
ਏ ਅਗੇ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਸਲਾਮ
ਲੇਕ ਕਹੀ ਆਉ ਤਪਾ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਕਹੀ ਲੁਤਫ ਹੂਆ ਕਰਮ ਬਖ
ਸੀ ਹੂਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਲੁਤਫ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾ ਗੁਮਰਾਹੀ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਸਾਇਲ
ਹੀ ਤੇ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਦੇ ਪੀ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਲ ਕੁਲਾਇ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਸਭ ਤੇਰਾ ਹੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਿਫਤ ਧਰੇ ਏਕ
ਨਿਸਾਨ ਤਬ ਸਭ ਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬੇਗਾਨਾ ਤਬ ਖੁਲੇ ਦਰੁਸਤ ਆਇਨਾ ਤਾਂ ਸਰਫ
ਨੇ ਕਹਾ ਖਫਨੀ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਵੇਖ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇਤ ਜੋ ਸਭ ਭੇਸ ਜੁਮਲ ਜਹਾਨ
ਅਲਾ ਨੇ ਕੀਯਾ ਖਾਲਕ ਏਕ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੂਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਨੋ ਸਰ
ਫ ਦਰੁਸਤ ਮਾਇਣਾ ਏਹੁ ਜੋ ਹਕ ਪਛਾਣੈ ਤਾਂ ਸਰਫ ਨੇ ਪੁਛਾ ਸੇਲੀ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ

੫੨੬ ਤੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜੇ ਬੀਸ ਸਾਲ ਸਤੋਂ ਹੋਇ ਇਕਰ ਜਹਾਨ ਮੇਂ ਰਹੈ ਰਹੂ ਕਤਾਬਾ ਦੀ ਕਾਣ ਛਡੇ ਸ
ਰਾ ਸ੍ਰੀਯਤ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤ੍ਰੀਕਤ ਮਾਰਫਤ ਦਾ ਦਾਵਾ ਰਖੇ ਬਾਹੋ ਸਾਹੀ ਅੰਦੇ ਲਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈ ਤੂੰ ਛੇਤੀ ਮਹਿਲ ਮੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰਫ ਪੂਛ ਕਰ ਮਾਤੇ ਮੁਹਕੈ ਸੋ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜਾ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮੇਹਰ ਹੋਵੇ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਛਡੇ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਉਨ ਕਦਾ ਪਾਵੈ ਏਹ ਗਹਿੰ
ਰਹੈ ਤਾਂ ਈਮਾਨ ਦੁਰਸਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋਰ ਤੇ ਜੁਲਮ ਛੋਡੇ ਤੇ ਹਲੀਮੀ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਫ
ਪੁਛਿਆ ਗੋਦੜੀ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਗੋਦੜੀ ਗਿਆਨ ਇਕ ਖੁਦਾਇ
ਸਮਝੇ ਸਬੂਰੀ ਕਰਨੀ ਸੂਈ ਪਕੜੇ ਸਚ ਦਾ ਧਾਗਾ ਪਾਇ ਇਕਰ ਸਭੁ ਤੇ ਆਪ ਕੋ ਨੀ
ਵਾਜਾਣੇ ਤੈ ਰਜਾਇ ਪਰ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਰਫ ਪੂਛਾ ਕੋ ਸਾ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੌਸ ਕੋ ਹਲੀ ਪਹਿਨੇ ਸਰਬ ਕਾਮਨਾ ਬਉਰੇ ਕੋ ਜੋ ਮਨ ਕਿ ਤੇ ਜਾਵੈ ਨਾ
ਹੀ ਏਹੁ ਨਸੀਹਤ ਜੋ ਮੰਨੈ ਸੋ ਆਪਨੇ ਨਿਜ ਘਰ ਕੋ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜਾਹ
ਕਹਾਂ ਜਾਣੈ ਏਹ ਹੀ ਦਲੀਲ ਹਰ ਵੇਲੇ ਰਹੇ ਤਾ ਫਕੀਰ ਕਹੀ ਦਾ ਹੈ ਠੀਕ ਰਾਹ ਬਮੇਂਵ ਜੂਦ
ਕਾ ਸਮਝੈ ਖੁਦਾਇ ਇਕੋ ਨਾਮ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੇ ਦ੍ਵੈਤ ਭਾਵ ਛੋਡੇ ਏਹ ਮਸਲਤ
ਮੇ ਰਹੇ ਤੌ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਕੈਦ ਤੇ ਛੂਟੇਗੇ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਗੁਮਾਨ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਫ ਨੇ ਪੂਛਾ ਬੈਰਾਗ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਬੇਐਬ ਹੋਣਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਏਕ ਖੁਦਾ ਕੋ ਪਛਾਣੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ
ਢਠਾ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਪੀਰ ਹੋ ਮੈ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਤੇ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਥਿਰ ਸਾਹਿਰ
ਥੀਂ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਪਰਚਣ ਨੂੰ ਆਯਾ ਸੀ ਕੰਧਾਰ ਮੇਂ ਏਹੁ ਗੋਸਟ ਹੋਈ
ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਤੂ ਮਾਬਿਦਰ ਸਹਰ ਕੋ ਜਾਉ ਤਾਂ ਸਰਫ ਕਹਾ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਪੀਰ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹਮੇ ਫੇਰ ਕਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਦੀਦਾਰ ਦਿਲ ਮੈਂ ਰਾਖੀਓ ਜੇ ਬਹੁਤ ਤਲਬ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਖੁ
ਰਮੇਂ ਸਹਿਰ ਮੇ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹੀ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਯਾ ਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਪੀਰ ਜੀ ਵਲੀ ਅਲਾਇ
ਤਦੂਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦੂਜਾ ਦਾਵਾ ਦੂਰ ਕਰੋ ਸੁੰਨੀ ਤੇ ਰਾਫਜੀ ਜਿਤਨੇ
ਫਿਰਕੇ ਹੈਨ ਸਭ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਹ ਫਕੀਰੀ ਕੀ ਰਵਸ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੰਧ
ਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਤਪ ਜੀ ਜਬ ਕਾ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਦਾਵਾ ਸਭ ਦੂਰ

ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੁਫਰਾਜੀ ਹੂਈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਕਹਿਆ ਤੁ ੫੨੧
ਪਾਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਾਥ ਹੀ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਈਹਾਂ ਹੀ ਰਖਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਗੀਰ ਜਾਇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਆਏ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਵਲੀ ਕੰਧਾ
ਰੀ ਪੁਰ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਬਾਬੇ ਕਹਾ ਏਸ ਤੇ ਜਗ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀ
ਤੀ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਏਹ ਤੁਰਕ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਏ
ਸਨੇ ਕੁਤਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਸੀ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਘਰ ਜਨਮ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨ
ਲ ਸਾਡਾ ਬਚਨ ਹੈਸੀ ਤੇ ਵਲੀ ਪਿਛੇ ਸਰਫ ਭੀ ਪੂਰਨ ਹੂਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ •
ਸਰਫ ਵਲੀ ਜੇਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਵਲੀ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰਫ ਭੀ
ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋਇਆ ਪਰ ਆਪਨੇ ਜੋਗਾ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਇਸ ਤੇ ਸਿਝੇਗਾ
ਤੇ ਵਲੀ ਪਾਸੋ ਸੈਕੜੇ ਉਧਰਨਗੇ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਿਹਾ ਹਿਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੀ
ਨਾਨਾਥ ਅਗੇ ਪੂਰਨ ਆਹਾ ਤਿਸ ਦੀ ਬਿਹੰਗਮ ਭੁਗਤ ਹੋਈ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪੰਖ ਭ
ਗਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਸ ਦੀ ਬਿਹੰਗਮ
ਭੁਗਤੀ ਇਉ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਲਗੀ ਜੰਮਦਿਆ ਹੀ ਭਗਤ ਲੀ
ਤੇ ਆਪ ਨਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨਾ ਕਸਬ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਾ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਨਾ ਇਸ
ਨੂੰ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸੋਗ ਨਾ ਵਾਧੇ ਦਾ ਹਰਖ ਹੈ ਤੇ ਵਡੇ ਹੋਇਆ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਕਰੇਗਾ ਇ
ਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਭੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁ ਬਿਹੰਗਮ ਭੁਗਤੀ ਹੈ ਤੇ ਜਾਨੂੰ ਪ
ਹਿਲੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਹੋ ਜਾਇਸੀ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪੰਖ ਭਗਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਕ •
ਬਲ ਵਿਚ ਭੀ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਕ ਸਾਧ ਹੈ ਪਠਾਣਾ ਵਿਚ
ਬਾਲੂ ਖੇਲਾਂਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰੂਰ
ਮਿਲਾਂਗੇ ਤੇ ਮੂਲਾ ਖਤ੍ਰੀ ਭੀ ਨਾਲ ਸੀ ਨਿਤ ਸਤਸੰਗ ਕਰੇ ਚਰਚਾ ਸੁਣੇ ਤਾ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ੧ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਨ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾ ਕੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਬੰਦੇ ਤੋ ਸਭ ਹੈ
ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿ ਸਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਹਮਾਰਾ
ਮਾਨਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ ਕਾ ਨਾਉ ਖਾਨਚੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ
ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਮੈਂ ਤੁਮ ਕੋ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਤੇ

੫੨੮ ਓਹ ਆਪਹੀ ਹਮਾਰੇਪਾਸਆਵੈਗਾ ਤਾਂਪਠਾਣਨੇਉਸਕੋ ਖਬਰਕੀਤੀ ਹੈਮਾਨ
ਚੰਦ ਤੇਰੇ ਅਸਨਾਉ ਬਜਾਰਮੇਂ ਬੈਠੇਹੈਂ ਓਹ ਕਹਤੇਹੈਂ ਮਾਨਚੰਦਕਾਬੈਠਾਮਾਨਚੰ
ਦਹਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈ ਅਰ ਆਪੇਹੀਸੁਣਕੇਹਮਾਰੇਪਾਸਆਵੇਗਾ ਤਾਂਮਾਨ
ਚੰਦਬੋਲਿਆਹੈ ਪਠਾਣਫਕੀਰ ਤਾਂਮੇਰਾਅਸਨਾਉਕੋਈਨਹੀ ਅਰਪਠਾਣਨੇਕ
ਹਾਤੇਰਾਨਾਮਲੇਤੇਹੈਂ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਵਿਚਾਰਕੀਆ ਭਾਈਚਲੀਏਤੋਸਹੀ ਤਾਂਮਾਨ
ਚੰਦ ਦੋਸੇਰਮੇਵਾਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਦੇਖੇਤਾਗੁਰੂਜੀਕਾਭੇਖਕੁ
ਛਸਹੀਨਹੀਂਹੁੰਦਾਪਰਮਾਨਚੰਦਨੇਕਹਾਫਕੀਰ ਸਾਈਜੀਪੇਮੇਵਾਅਗੇਰਖਿਓਸ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਆਉ ਮਾਨਚੰਦ ਸਤਕਰਤਾਰ ਆਓਬੈਠੋਤਾ ਮਾਨਚੰਦਬੈਠਕੇਕਹਾਹੇਅਤੀਤਜੀਫਕੀਰ ਸਭਕੇ
ਅਸਨਾਉ ਤੇ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰਕਾ ਸਭਕੋਈ ਸੇਵਕ ਤੇਫਕੀਰ ਸਭਕੇ ਸਾਹਿਬਹੈਂ ਤੁਮਮੇਰੇਕਬਕੇਅਸ
ਨਾਉ ਹੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਮਕੋਆਪੇਹੀਖਬਰਹੋਇਰਹੀਗੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰ
ਦਕਹਾ ਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਮਾਨਚੰਦਕਹਾਦੇਸਵਤਨਕੌਨਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਾਨਚੰਦਤੂੰਦੇਸਵਤਨਸੀ
ਭੁਲੇਗਾ ਤੈਨੂੰਖਬਰਹੈਦੇਸਵਤਨਦੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਹਾਹੇਸਾਧਜੀ ਦੇਖੇਤਾਂ
ਨਹੀਪਰਸੁਣੇਤਾਂਹੈਸਨ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬੇਗਮਪੁਰਵਤਨਸੇਆਏਹਾਂ
ਤਿਸਕਾਰਾਜਾਏਕੰਕਾਰਹੈ ਤਿਸਨੇਏਥੇਭੇਜੇਹਾਂ ਜੋ ਮਾਨਚੰਦਕੋਮਾਰਗਬਤਾ
ਵਨਕੇਵਾਸਤੇ ਸੋਇਸੀਤੇ ਤੁਮਕੋਬੁਲਾਭੇਜਾਹੈ ਮਾਨਚੰਦਨੇਕਹਾ ਸੰਤਜੀ
ਤੁਮਤੋ ਔਰਬਾਤਾਂਕਰਤੇਹੋ ਏਹੁਬਾਤ ਸੰਸਾਰਮੈਂ ਨਹੀ ਵਰਤਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਮਾਨਚੰਦ ਅਸਲਬਾਤਾਂਤੋਏਹੀਹੈ ਔਰ ਸਭਬਾਤਾਨਕਲਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਤਿਲੰਗਮੇਂ ਸਬਦਕਹਿਆ ॥ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆਕਿਆਕ
ਹੀਐਰੇਭਾਈ ਆਪੇਜਾਣੇਕਰੇਆਪਜਿਨਵਾੜੀਹੈਲਾਈ॥੧॥ਰਾਇਸਾ
ਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾਜਿਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਰੰਗਿਕੰਤਨ
ਰਾਤਿਆਜਾਪਛੋਤੇਰੇਤਾਣੀ॥ਹਥਪਛੋੜੈਸਿਰਧੁਣੈਜਬਰੈਣਵਿਹਾਣੀ॥ਪਛੋ
ਤਾਵਾਨਾਮਿਟੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਂਫਿਰਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬਆਵੈ-
ਗੀਵਾਰੀ॥ਕੰਤਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹਾ॥ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਾਆ
ਵਨੀਕੈਜੀਅਦੋਸਧਰੇਹਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਇ
ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥਬਤਾਇ॥ਹੁਕਮਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾ
ਭਉਚੰਦਨਲਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਕਰੈਤੌਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥

ਜੋਦਿਲਮਿਲਿਆਸੋਮਿਲਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀ
ਮੇਲਨਹੋਈ॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਣੀਐਤਉਅ
ਨਭਉਪਾਵੈ॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਖਰਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਉਤਉਫੂਲਪ
ਛਾਣੈ॥ਅਪਿਓਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਹਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪ
ਦਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥ ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਮਾਨਚੰਦਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਇਸਜੀਵਦਾਭਲਾਕਿਉਕਰਹੋਵੇਗਾਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰ
ਦਇਸਜੀਵਦਾਭਲਾਤਬਹੁੰਦਾਹੈਜੋਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਦੇਕੋਈਗਲਯਾਦਨਰਖੇਸਾਸਕਰ
ਰਤਾਰਚਿਤਕਰੇਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆਸੋਈਬਿਧਬਤਾਵੋਜਿਸਬਿਧਪਰਮੇਸਰਯਾਦ
ਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਨਿਰਭੁਖਦਾਸੀਸਾਨਕਰੇਕਰਤਾਰਦਾ ਸਿਮਰਨਕਰਕਰਤਾਰ
ਨਵਿਸਰੇਮਾਨਚੰਦਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਢਹਿਪਿਆ॥ਗੁਰੂਜੀਨੇਆਪਨੇਹਥਦਾਡੰਡਾ
ਮਾਨਚੰਦਨੂੰਦਿਤਾਕਹਾਇਸਨੂੰਖਬਰਦਾਰਰਖੀਮਾਨਚੰਦਨੇਆਪਨੇਸਿਰਤੇਰਖਿ
ਆਤਾਂਕਪਾਟਖੁਲਗਏਤੇਮਸਤਹੋਇਗਿਆ॥ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਲੈਮਾਨਚੰਦਸ
ਤੂਕਰਤਾਰਕਹਈਮਾਨਚੰਦਮਹਾਪੁਰਖਹੋਇਆਕਹਿਓਸੁਸਤਕਰਤਾਰਤੇਮੂ-
ਲਾਖਤ੍ਰੀਭੀਚਰਚਾਸੁਣਕੇਬੜਾਆਨੰਦਹੋਵੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਚਲਦੇਰਹੇਤੇਮੂਲਾ
ਮਗਰਪਿਛੇਛਡਆਯਾਸੀਇਕਨਾਦਾਵਿਆਹਦੇਖਕੇਚਿਤਮੈਕਹਿਓਸੁਮੈਂਭੀਘ
ਰਹੁੰਦਾਤਾਏਨਾਦਿਨਾਵਿਚਮੇਰਾਭੀਵਿਆਹਹੋਜਾਂਦਾਤੇਮੂਲੇਦੇਘਰਭੀਬੜੀਉਡੀ
ਕਲਗੀਹੋਈਸੀਜੇਅਠਪਹਿਰਨਾਪਹੁੰਚਦਾਤਾਂਮੂਲੇਦੇਭਾਈਨੂੰਵਿਆਹਿਦੇਣੀ
ਸੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਦੇਖਕੇਕਹਾਕਿਉਭਾਈਮੂਲਾਵਿਆਹਨੂੰਚਿਤਹਈਤਾਂਮੂਲੇਕ
ਹਾਗੁਰੂਜੀਦੂਰਦੇਸਹੈਕਿਸਤਰਾਮੈਂਪਹੁੰਚਾਗਾਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੂਲਾਅਖੀਮਿ
ਟਤਾਮੂਲੇਕਹਾਪਦਾਰਥਨਹੀਮੈਂਕਿਆਕਰਾਂਗਾਜਾਇਕੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੂਲਾਐ
ਹਦੀਮਉਠਾਇਜਿਤਨਾਚੁਕਸਕੇਚੁਕਲੈਮੂਲੇਜਾਕੇਦੇਖਾਤਉਥੇਅਤਿਪਦਾਰਥਹੈਂਤਾਂਬੜੀਥੈ
ਲੀਭਰੀਮੁਹਰਾਂਤੇਰੁਪਏਲੈਕੇਅਖੀਮੀਟੀਆਂਤੁਰਤ ਸਲੋਕੋਟਮੈਂਪਹੁੰਚ ਘਰਾਇਆਂਨੇ
ਦੇਖਕੇਬੜੀਖੁਸੀਕੀਤੀਮੂਲੇਨੂੰਤੁਰਤਤੇਲਚੜ੍ਹਾਯਾਤੇਰਾਤ੍ਰਨੂੰਵਿਆਹਹੋਗਿਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਬੁਲਦੀਧਰਤੀਓਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਦੇਟਿਲੇਆਏਤੇਗੁਰੂਜੀਅਧਕੋਹਪਾਸਤੇਉਤ੍ਰੇਬਾਲਗੁੰਦ
ਈਜੋਗੀਓਥੇਰਹਿੰਦਾਸੀਉਸਦੀਚਾਲਗੀਪਕੀਆਈਭੰਡਾਰੇਦੀਜਗਾਜੁਦੀਰਸੋਈਖਾਨੇਦੀਜਗ
ਜੁਦੀਅਨਿਆਟੇਦਾਣੇਦਾਭੰਡਾਰਜੁਦਾਕਪੜਿਆਂਦੀਜਾਗਾਜੁਦੀਤੇਸੇਖਾਨਾਜੁਦਾਘੋੜਿਆਂਦਾਤ
ਬੇਲਾਜੁਦਾਤੇਸਭਸਾਮਗ੍ਰੀਉਹਜੁਦੀਰਖਦਾਸੀਤੇਦੋਕੋਸਉਦਾਲੇਆਦਮੀਛਡੇਹੋਏਜੋਕੋਈ

੫੩੦ ਥਕਾਮਾਂਦਾਹੋਵੇ (ਓਹਦੀ ਟਹਿਲਕਰਨੀ ਜੈਸੀਕਹੈ ਥਕੇਨੂੰਸਵਾਰੀਦੇਣੀ ਨੰਗੇਨੂੰਕਪੜਾ
ਭੁਖੇਨੂੰਰੋਟੀ ਬੁਡ੍ਹੇਹੋਏਨੂੰਪਦਾਰਥਭੀ ਦੇਣ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਬਡ੍ਹਾਪਰਸੁਆਰਥੀਥਾ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਭੀਉਸਦੇਚੇਲੇਆਏਕਹਿਓਨੇਚਲੋ ਅਤੀਤੋ ਮੰਦਰਮੈਂਚਲਕੇਰਹੋ
ਭੰਡਾਰਾਲੇਵੋ ਆਸਣਪਰਬੈਠੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਾਵੋ ਜੋਗੀਸਰੇਹਮਨਹੀ ਆਵਤੇ
ਉਨਾਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕੋ ਆਇਕਹਿਆ ਦੋਇ ਅਤੀਤਹੈਂ ਸੋਨਹੀਆਵਤੇ ਬਾਲਗੁੰਦ
ਈਨੇਕਹਾ ਤੁਮਸਵਾਰੀਸੁਖਪਾਲਕੀ ਲੇਜਾਵੋ ਅਰਕਹੋ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਤੁਮਸਵਾਰਹੋਲੇ
ਵੋਚਲੋਮੰਦਰਮੈਉਪਰਤੇ ਮੇਘਆਇਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਮਨਹੀਜਾਤੇ ਫੇਰ
ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਆਪਆਇਆ ਜੋਗੀਓਂ ਤੇ ਸੁਨਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਉਪਰਤੇਬਰ
ਖਾਬਰਸੇਗੀ ਈਹਾਦੁਖਪਾਵੋਗੇ ਤੇ ਆਸਨਮੰਦਰੋਮੈਂ ਚਲਕਰੋ ਬਸਤ੍ਰ ਅਰਭੰਡਾ
ਰਾਲੇਵੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਜੋਗੀਸਰਜੀ ਜੈਸੇਗੁਜਰੇਗੀ ਹਮਗੁਜਾਰਲੈਵੇਂਗੇ॥
ਕਹਾਂ ਆਸਨਮੰਦਰ ਢੂੰਢਤੇਫਿਰੇਂਗੇ ਅਰ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤਕੋਚਾਹੀਏ ਜਹਾਂਕਹਾਂ
ਜੈਸੀਕੈਸੀਗੁਜਰੇ ਤਹਾਂਤੈਸੀਹੀਗੁਜਰਗਈ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਨੇਕਹਾ ਹੇ ਅਤੀਤ
ਜੀ ਜੇਨਾਹੋਵੈ ਤਾਂਜਹਾਂਜੈਸੀਆਈ ਤਹਾਂਹੀਗੁਜਰਗਈ ਪਰਅਲੇਖਪੁਰਖਕੀ
ਦਇਆਸੇ ਆਇਮਿਲੇ ਤੋ ਨਾਹ ਨਾਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋ ਸਾਥਲੈਕੇ
ਆਸਨਮੰਦਰੋਮੈਂਕਰਾਯਾ ਤੇ ਮੰਦਰਗੁਰੂਜੀਕੋਦਿਖਾਏ ਜੋਦੇਖੋ ਸੰਤੋਕੈਸੇਮੰਦ
ਰਹੈਂ ਅਲੇਖਪੁਰਖਕੀਰਚਨਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਿਰਾਜ ਲੀਲਾਕਾਕਿਆਦੇ
ਖਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕੋਭੋਜਨਕਾਭੰਡਾਰਾਦਿਖਾਯਾ ਘੋੜਿਆਂਦਾਤਬੇਲਾਦਿਖਾਯਾ
ਬਸਤ੍ਰੋਂਕਾਤੋਂਹੋਰ ਸਭ ਖਜਾਨੇਕੇਮੰਦਰਦਿਖਾਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇਖਕਰਕਹਾਰਾਜ-
ਲੀਲਾਕਾਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈ ਏਹਹੀ ਕਹਿਤੇਰਹੇ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤਜੀ
ਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਇਸਕਾਨਾਮਭਾਈਬਾਲਾਹੈ ਤੇਮੇਰਾਨਾ
ਮਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਨਾਨਕ ਤਪਾਤੁਮਾਰਾਹੀਨਾਮਹੈਕੇ
ਕੋਈਹੋਰਹੈ ਸਾਚਕਹੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਮੇਹੀਹੈਂ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਹੇਸਿਧ
ਜੀ ਜੋਉਪਰਤੇਮੇਘਬਰਸਤਾਹੈ ਜੇਮੰਦਰਮੈਂ ਨਾਹੋਤੇ ਤੋਦੁਖਪਾਵਤੇ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਗੁਜਰਜਾਤੀ ਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ ਯਾਦੁਖੀਗੁਜਰਤੀ ਸਚਕਹੋ ਤਾਂਦੁਖੀਹੀ
ਗੁਜਰਤੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਹੇ ਤਪਾਜੀ ਜਹਰਦੇਸਾਗਕੀ ਪਿੰਨੀਤੇਭ
ਖੜੇਕੇ ਆਟੇਕੀਰੋਟੀ ਏਹ ਮੇਰਾਅਹਾਰਹੈ ਹਮਕੋਦੇਖਤਬਲਾਰੋ ਜਬਭਲੇ

ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੇ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਵੈਂ ਭਲੇ ਘੋੜਿਆਂ ਪਰ ਚੜ੍ਹੈਂ ਸੋ ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਇਸ ਮੇਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਸ
ਭ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੈ ਸਤੀ ਲਿਆਵੈ ਸੋ ਤੇ ਖੀ ਖਾਵੈ ਹਮ ਕੋ ਲੇਪ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਕਈ ਜੀ
ਵ ਸੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ ਏਹ ਉਤ੍ਰ ਹਮਕੋ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਅਸਲ ਜੋਗੀ ਸਰਹੋ ਏਹੁ ਬ
ਤ ਤੁਮਨੇ ਭਲੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਤੋ ਭਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਭਲੀ ਹੈ ਬਾਤ ਤਾਂ ਤੁਮ ਭੀ ਭਲੀ ਕਹਿਤੇ ਹੋ
ਏਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ਇੱਕ ਖੂਹੇ ਤੇ ਆਏ ਲਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਓਥੇ ਆਹਾ ਉਸ
ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਿਓਸੁ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸਤਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅੱਜ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯ
ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਜ ਮੈਂ ਮੁੜਕ ਜੀਵਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਲਾਲੋ ਪ
ਸ ਰਹੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮੂਲੇ ਰੌਣੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਯਾ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਹਾ ਵਡ ਆਯਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਹਿਕ ਜਾਲਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਮੂਲਾ ਕਿਛੁ ਖਾਵਨ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਹੁ ਵੇਖ ਕਛੁ ਕਪੜੇ ਦੀ ਸਾਰ ਲੈ ਤਾਂ ਮੂਲਾ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਥਾਲੀ ਲੈ ਆਯਾ ਪਰ ਕੌੜ੍ਹੀ ਲਜ ਜੇਹਾ ਜਾਇ ਆਖਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੈ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਖਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਮੂਲੇ ਦਾ ਨਹੀ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਘਰੋਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਨਾਇ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੀ
ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਣ ਲਗੇ ਤੇ ਰੰਧੇਰਾਣੀ ਪਾਸ ਆਈ ਕਹਿਓਸੁ ਬੜਾ
ਏਡੇ ਤੇਰੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਚਲ ਦੇ ਹੈਸਨ ਏਹ ਤੇਰੀ ਆਮਦਨੀ ਆਵੈ ਤੇ ਇਜਤ ਪਤ ਬਣੀ ਹੋ
ਈ ਘਰ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਭ ਕਾਸੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਬਣੇ ਰਿਜਕ ਨੂੰ ਸਟ ਕੇ ਫਕੀਰੀ ਪਕੜੀ ਤੂਹਿ
ਕੀ ਕੀਤਾ ਸਾਡੀ ਪੀ ਏਹੁ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਸਨ ਹੁਨ ਭੀ ਉਨਾਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਬਹਿਕੁ
ਬਹੁਤੇਰਾ ਫਿਰਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਭੀ ਚ
ਰਣੀ ਆਇ ਲਗੀ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਭੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਥੀ ਜਲ ਜ
ਵੈ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹ ਸੁਖਈ ਸੂਰਜ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਕਰ ਇਕ ਵਾਰ
ਗੀ ਸਟ ਦਿਤੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਸਾਡੇ ਔਗਣਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸੋ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਹੋ ਬਹੁਤ ਫਿਰੇ ਹੋ
ਯ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨੰਗ ਭੁਖ ਹਈ ਜੇ ਕਬੂਲ ਹ
ਈ ਤਾਂ ਰਹੁ ਚੋਣੀ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਆਪ ਦਾ ਸਬਰ ਲੇਹ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੰਗ
ਭੁਖ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕਬੂਲ ਹੈ ਇਤਨੇ ਵਿਚ ਰਾਨੂੰ ਸਿੰਘੀ ਚੰਦ ਭੀ ਮਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕ
ਹਾ ਜੀ ਬੇਦੀ [illegible] ਤੇ ਹੋਸੇ [illegible] ਦਿਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾਤ ਸਭ

੫੩੨ ਰਲਨੀਸਰਾਂਹੈ ਅਸੀ ਭੀ ਕਿਸੇਦਿਨਨੂੰਚਲਣਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਮੂਲੇਆਇਕੇਕਹਾ
ਜੇਤੁਸੀਕੁਛਖਾਂਦੇਪੀਂਦੇਨਹੀ ਤੇਏਹਕਪੜੇਪਹਿਨੋ ਲਾਲਕਵਾਇ ਨੀਲੀਸਲਵਾਰਪ
ਟਕਾਪਗੜੀਸੁਫੈਦ ਫਰਗਲ ਸਿਜਾਲਹੈਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਕਹਾ ॥ ਸਭੁਰਸ
ਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲਣਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛ
ਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉ ਏਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਬਾਬਾਹੋਰਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿਤ
ਖਾਧੈਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲੈਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਤਾਪੈਨਣਮਨਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸ
ਭਦਾਨ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣਪੈਰਧਿਆਨ॥ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖ
ਕਾਧਨਜੋਬਨਤੇਰਾਨਾਉ॥ਬਾਬਾਹੋਰਪੈਹਨਣਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿਤਪੈਧੈਤਨਪੀੜੀ
ਐਮਨਮੈਚਲੈਵਿਕਾਰ॥ ਮੂਲੇਜਾਇਕੇ ਆਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਨੂੰਆਖਿਆ ਨਾਖਾਂ
ਦਾਹੈ ਨਾਪਹਿਨਦਾਹੈਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤਾਨਾਲਆਯਾ ਘੋੜੀ ਲੀਤੇ ਆਯਾ ਆਖਿਓ
ਸ ਤਪਾਜੀ ਘੋੜੀਤੇ ਸਵਾਰਹੋਕੇ ਘਰ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾਘੋੜੇਪਖਰਜੁਇਨੇ ਸਾਖਤ
ਬੂਝਣਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਨਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪ-
ਤੁਸਿਊਪਰਗਟਕਰਮਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤ॥ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਨਾ ਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿ
ਤਚੜਿਐਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲੈਵਿਕਾਰ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰ
ਤੇਰੀਪਰਵਾਰ॥ਹੁਕਮਸੋਈਤੁਧਭਾਵਸੀਹੋਰਆਖਣਬਹੁਤਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਸ
ਚਾਪਾਤਿਸਾਹਪੂਛਨਕਰੇਬੀਚਾਰ॥ਬਾਬਾਹੋਰਸੌਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿਤਸੁਤੈਤਨ
ਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲੈਵਿਕਾਰ॥੪॥ ਓਥੇਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਧਰਮਸਾਲਬਧੀਤੇ
ਲੋਕਬਹੁਤੇਆਇਕਰਮਿਲਨਲਗੇ ਤੇਇਕਮਹੀਨਾਗੁਰੂ ਜੀਰਹੇਇਕਦਿਨ ਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾਕਿਤਨੀਬਰਸੀਂ ਏਥੇ ਆਏਹਾਂ ਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀਯ
ਤੂੰਹੈਜਾਣੈ ਮੈਂ ਕਿਆਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਦਸੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਾਲਾ ਅਠਾਰਾਬਰਸ
ਪਿਛੋਆਏਹਾਂਬਾਲੇਕਹਾਸਤਜੀ ਸਤ ਦੋਇਮਹੀਨੇਰਹੇ ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀ ਤੇ ਸਿਰੀਚੰ
ਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਬਾਲਾਭੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰਨੂੰ ਆਏ ਅਗੇ ਪਕੇ ਘਰ ਅਤੇ ਧਰਮਸਾ
ਲਬਨੀ ਹੋਈ ਹੈਸੀ ਓਥੇਰਹਿਣਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀ ਘਲਿਆ ਮਾਤਾਪਿ
ਤਾਨੂੰਮੰਗਵਾਯਾ ਬਾਲਾਆਪਨੇਘਰਗਏਆਨੂੰ ਭੀਮਿਲਿਆ ਮਾਤਾਗੁਰੂਜੀਦੀਬੈ
ਰਾਗਕਰਨਲਗੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਚਲੋਮਾਤਾਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦ ਦਾਹ
ਈਤੇਭਾਈ ਕਾਲੂਭੀ ਤਿਆਰਹੋਯਾ ਤਾਂਮਾਤਾਜੀ ਭੀ ਤੁਰਨਲਗੇ ਤਾਂਲਾਲੂਬਹੁਤ
ਬੈਰਾਗਕੀਤਾ ਬਾਲੇਨੂੰਕਹਿਆ ਜੋਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਬਚਾਂ ਤੂਸੀਤਿਲਵੰਡੀਆ

ਓਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਇਥੇਆਹੀਤੇਉਡੀਕਸੀਕਦੀਨਾਕਦੀਨਾਨਕਜੀਏਥੇਆਵੇਗਾ
ਇਹਭੀਏਥੋਂਚਲੇਹੈਨਤਾਂਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉ
ਠਕਰਮਿਲੇਤੇਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇਚਰਨਾਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਬਾਬੇਕਾਲੂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬਗ
ਲਵਿਚਲੀਤਾਮਥਾਚੁੰਮਿਆਅੰਮਾਜੀਭੀਮਥਾਚੁੰਮਿਆਤੇਮਿਲੀਪੋਤ੍ਰੇਭੀਮਿਲੇ
ਚੋਣੀਭੀਜਸਸਹੁਰੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਓਨਾਅਸੀਸਾਦਿਤੀਤੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨੇਕਹ
ਬਚਾਤੁਹਿਅਸਾਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹੈਦਰਸਨਾਦਿਤਾਹਈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਹਿ
ਤਸਬਦਰਾਗਵਡਹੰਸਮੈਂਕਹਾ ॥ ਅਮਲੀਅਮਲਨਅੰਬੜੈਮਛੀਨੀਰਨਹੋਇ
ਜੋਰਤੇਸਹੁਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਵਾਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤੇਸਾ
ਹਿਬਕੈਨਾਵੈ॥ਏਹੁਸਾਰਾਸਬਦਪੜਿਆਤਾਂਪਿਤਾਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂ
ਸੀਫਕੀਰੀਵੇਸਛੋਡੋਤੇਗਿਰਸਤੀਦਾਵੇਸਕਰੋਤੇਨਵੇਕਪੜੇਪਾਹਿਨੋਇਸਨਾਨਕਰੋ
ਤਿਲਕਲਗਾਯਾਕਰੋਤੇਸਿਧੇਮਾਰਗਚਲੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਹੇਪਿਤਾਜੀ
ਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਜੀਕੇਆਰਾਧਨੇਕੀਗਤਤਾਂਕਾਲੂਜੀਕਹਾਬਚਾਮੈਨਾ
ਹੀਜਾਣਦਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ ॥ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਇਆਰਤਨਕੀਲਲਤਾਅਗ
ਰਵਾਸਤਨਸਾਸ॥ਅਠਸਠਤੀਰਥਕਾਮੁਖਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਮਤਿਵਿਗਾਸ॥ਓਤੁਮ
ਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚਨਾਮਗੁਣਤਾਸ ॥ ਤਾਂਕਾਲੂਕਹਿਆਇਕਸਿਧਪੀਰਹੈਨ
ਓਨਾਨੂੰਸਭੁਸੰਸਾਰਜਾਣਦਾਹੈਓਨਾਅਗੇਪੂਜਾਚੜਦੀਹੈਲੋਗਲਗਦੇਹੈਨਸੁਖੀ
ਰਹਿਦੇਹੈਨਉਨਾਪਿਛੇਸੰਸਾਰਛੁਟੇਗਾਉਨਾਨੂੰਪਰਮੇਸਰਨਾਲਭਾਉਹੋਵੇਗਾਅਸ
ਹੀਹੋਵੈਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ॥ ਪੂਜਲਗੈਪੀਰਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰ॥
ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧਸੁਮਾਰ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭਾਪੂਜਖੁ
ਆਰ॥੨॥ਕਾਲੂਪੁਛਿਆਓਹਵਸਤਕੌਣਹੈਜਿਸਕਰਕੇਸੰਸਾਰਤੇਫਿਰਛੁਟੀ
ਐਇਸਦੀਪਰਮੇਸਰਨਾਲਰਹਿਆਵੈਤੇਸੰਸਾਰਨਾਲਭੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਿਨ
ਕਉਸਤਿਗੁਰਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈਨਾਮੋਪ
ਰਗਟਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡਸਦਾਸਚਸੋਇ॥੩॥ਫੇਰਕਾਲੂ
ਨੇਕਹਾਜੇਹੜੇਨਾਮਨਹੀਸਿਮਰਦੇਓਨਾਦੀਉਮਰਕਿਰਤਕਰਦਿਆਸੰਸਾਰਮੈਗੁ
ਜਰਗਈਓਨਾਦਾਦਰਗਾਹਮੈਂਕਿਆਹਾਲਹੋਵੈਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ॥ ਖੇਹੂਖੇਹ
ਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਉਵਿਸਾਰੀਐਦਰਗਹਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥ਪਿਤਾਜੀਜਿਨਾਨਾਮ

੫੩੪ ਨਹੀਜਪਿਆਤਿਨਾਨੂੰਅਗੇਢੋਈਨਹੀਹੁੰਦੀਤਾਂਕਾਲੂਕਹਿਆਬੱਚਾਤੀਕਹੈਪ੍ਰਹੇਬੋ
ਤਾਂਤੂੰਮਹਾਪੁਰਖਹੈਂਤੇਅਸਾਤੈਨੂੰਜਾਤੋਨਾਹੀਪਰਬਚਾਸਾਡਾਕਿਆਹਾਲਹੋਵੈਗਾ
ਤੇਅਸਾਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਕਦੇਨਹੀਲੀਤਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਖਤੇਸਹਿਜਸੁਭਾਵਤੇ
ਨਿਕਲੀਹੇਪਿਤਾਜੀਜੋਸਾਡਾਹਾਲਸੋਤੁਹਾਡਾਹਾਲਤਾਂਏਹੁਸੁਣਕੇਕਾਲੂਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਉਤੇਦਿਆਲਹੋਏਲਗੇਵਾਹਿਗੁਰੂਕ
ਜਪਣਤਾਂਬਾਬਾਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਵਿਚਉਦਾਸੀਭੇਖਉਤਾਰਕੇਸੰਸਾਰੀਕਪੜੇਪ
ਹਨਬੈਠੇਪਿਤਾਦੀਆਗਿਆਮੰਨਕਰਮੰਜੀਬੈਠਕਰਸਿਖਾਨੂੰਦਰਸਨਦੇਵਨਤੇਬਾਣੀ
ਉਚਰੀਐਜੋਸਿਖਸੰਗਤਬਾਣੀਸੁਣੈਓਸਕੇਮਨਵਿਚਗਿਆਨਕਾਉਜਾਲਾਹੋਅ
ਵੇਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਪ੍ਰੀਤਵਧਦੀਜਾਵੇਸਵੇਰੇਜਪਪੜਨਾਸੋਦਰਆਰਤੀਸੋਦਰਪ
ੜਨਾਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜੇਆਰਤੇਗਾਵਨਆਰਤੀਸੁਣਕੇਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇਸੋਦ
ਰਸੁਣਕੇਦੇਗਵਰਤੇਸਾਧਸੰਗਤਓਥੇਇਕਠੀਹੋਵੇਅਠੇਪਹਿਰਗਿਆਨਚਰਚ
ਹੁੰਦੀਰਹੈਗੁਰੂਜੀਕੇਮਾਤਾਪਿਤਾਸਚਖੰਡਮੇਂਜਾਇਵਸੇਨਾਮਜਪਕੇਪਰਮਪ
ਦਕੇਅਧਿਕਾਰੀਭਏ ॥ ਇਕਵਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜੂਰਸਿਧਆਏਚਰਚਾਬ
ਹੁਤਹੋਈਸਿਧਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਜਗਤਕੋਕਰਾਮਾਤਾਦਿਖਾਈਆਹੈਨਸਾਨੂੰਭੀ
ਦਿਖਾਓਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਰਾਮਾਤਾਸਭਨਿਰੰਕਾਰਮੇਹੈਨਸਿਧਾਨੇਕਹਾਅਸੀਲੁਕ
ਨੇਹਾਂਤੁਸੀਸਾਨੂੰਲਭੋਫੇਰਤੁਸਾਲੁਕਨਾਅਸੀਲਭਾਂਗੇਜਿਤਨੇਸਿਧਹੇਸਨਸਭਲੁ
ਕੇਜਹਾਂਕਹਾਂਲੁਕੇਹੈਸਨਤਹਾਤੇਪਕੜਮੰਗਾਏਮਹਾਰਾਜਨੇਫੇਰਕੋਈਸਿਧਉਡ
ਕਾਆਕਾਸਕੋਗਿਆਨੀਤੇਚੜਬੈਠਾਪਥਰਾਦੀਬ੍ਰਖਾਕੀਤੀਓਨੇਕੋਈਸੇਰਕੋਈ
ਬਘਿਆੜਬਣਚਲਿਆਜੇਕਰੂਪਬਣੇਗੁਰੂਜੀਕਾਭੁਲਾਈਬਾਲਾਏਹੁਲਾਣੀਲੈਰਾ
ਮਕਾਰਅਸਾਜਭਨਾਦੇਉਵਾਲੇਕਰਦੇਬਾਲੇਨੇਹੁਕਮਮੰਨਕੇਰਾਮਕਾਰਕੀਤੀਓਹ
ਬਲਬਾਹਰਹੀਦਿਖਾਵਣਕਾਰਵੇਅਵਿਰਕੋਈਨਾਆਸਕੇਸਭੀਹਾਰਗਏਮਥਾ
ਟੇਕਿਓਨੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਮੈਲੁਕਨਾਹਾਂਮੈਨੂੰਲਭੋਜੇਕਰਤੁਸੀਨਾਲਭਸਕੇ
ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਇਕਟਕਾਰਖਕੇਅਰਦਾਸਕਰਨੀਮੈਹਾਜਰਹੋਵਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਦੇਹਨੂੰਤਹਾਂਦੇਨਾਲਤਨਾਮਿਲਾਇਦਿਤੇਚੇਤਨਪੁਰਖਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰਮੈਲੀ
ਨਕੀਤਾਸਿਧਜਲ[illegible]ਥੇਬਹੁਜਤਨਕਰਰਹੇਕਿਸੇਨੇਨਾਲਭਿਜਾਬਹੁਤਾਚਿਰ
ਤੀਕਰਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਕਹਿਓਨੇਤੁਸੀਲਭੋਭਾਈਬਾਲੇਟਕਾਰਖਕੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੁਰਤਹੀਪ੍ਰਤਖਹੋਏਸਭਸਿਧਾਂਮਥਾਟੇਕਿਆਜੈਜੈਕਾਰਕੀਤੋ

ਨੇਧੰਨਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਇਕਦਿਨਦਰੀਅਧਿਰੀਦਰੀਬ੍ਰਿਖਨ੍ਹਦੇਸਬਬਕਰਕੇਪੰਛੀਬਹੁਤਮੋ ੫੩੫
ਏਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕਰਬਡਾਤਰਸਕੀਤਾਸਤਿਨਾਮਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਕਰਕਹਾਪੰਛੀਓਤੁਮਉਡਿ
ਜਾਓਪੰਛੀਉਡਿਗਏਪਿਛੋਗੁਰੂਜੀਨੇਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕੀਤਾਮੈਕੌਨਸਾਕੀਟਹਾਂਪਮੇਸ਼੍ਰ
ਦੇਭਾਣੇਨੂੰਮੋੜਿਆਏਹੁਸਮਝਕਰਬਡੇਦੁਖੀਹੋਏਆਪਨੇਸਰੀਰਨੂੰਜਲਕਰਕੇਪੂਰਨਕੀ
ਆਸੁਆਸਕੋਪੌਨਮੇਂਮਿਲਾਯਾਸੀਰਕੋਬਡਾਖੇਦਦੀਯਾਬਡੀਜੋਸਾਲੰਬੋਏਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਨਿ
ਰੰਕਾਰਜੀਪ੍ਰਤਖਹੋਏਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸੀਰਕੋਸਾਬਤਕਰਕੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰ
ਸੀਰਕੋਕਿਉਂਦੁਖਦੇਤਾਹੈਂਮੇਰੀਮਰਜੀਹੋਤੀਹੈਸੋਤੇਰੇਸਰੀਰਕਰਕਾਰਜਕਰਤਾਹੋਂਤੇਰੇਵ
ਸਕੁਝਨਹੀਜੋਮੇਰੀਮਰਜੀਹੋਤੀਹੈਸੋਈਮੈਂਕਰਤਾਹੋਂਤੂੰਸੀਰਕੋਦੁਖਨਾਦੇਹਏਹੁਦੁਖਮੇ
ਰੇਸੀਰਕੋਹੋਤਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਹੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਹੇਕਰਤਾਰਪੁਰਖਜੀਮੇਰੀਕਿਆਮਜਾ
ਲਹੈਮੈਂਦੁਖਦੇਵਾਂਮੈਂਕੌਨਕੀਟਹਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤੇਰੇਅਰਮੇਰੇਮੇਕੁ
ਛਭੇਦਨਹੀਹੈਜੋਕੁਛਤੂੰਕਰਤਾਹੈਂਸੋਤੇਰੇਪਾਸੋਂਮੇਰੀਪ੍ਰੇਰਨਾਤੇਹੋਤਾਹੈਤੇਰੇਪਾਸੋਕੁਛਨਹੀ
ਹੋਤਾਤੇਰਾਕੁਛਇਖਤਿਆਰਨਹੀਤੂੰਭੈਮਤਕਰਹਿਜੋਕੁਛਤੇਰੇਪਾਸੋਹੁੰਦਾਹੈਸੋਸਭਮੈਂ
ਕਰਤਾਹੋਂਫੇਰਕਰਤਾਰਕਾਹੁਕਮਹੂਆਹੇਨਾਨਕਜੋਕੁਛਤੂੰਕਰੇਂਗਾਸੋਮੈਂਮੰਨਾਂਗਾਤੇ
ਰੈਹੀਹੋਵੈਗਾਸਿਦਕਸਬੂਰੀਅਰਨਾਮਕਾਸਿਰੋਪਾਉਦੀਯਾਕਹਾਹੇਨਾਨਕਅਬਤੀ
ਰਥਾਪਰਮੇਰੇਨਾਮਕਾਚਕ੍ਰਫੇਰੋਜੋਤੇਰੇਪੀਛੇਲਗੇਗਾਸੋਉਧਰੇਗਾਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਾਚਲਭਾਈਬਾਲਾਬੋਨੀਜੇਹੀਉਦਾਸੀਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਦੀਕਰਆਵੀਏ
ਤਬਬਾਬਾਜੀਕੁਲਛੇਤ੍ਰਮੇਂਗਏ ॥ ਖਟਦਰਸਨਮੇਲੇਮੇਇਕਠੇਹੋਏਹੈਸਨਬਹੁਤ
ਮੇਲਾਅਣਗਿਣਤਕੁਛਗਿਣਤੀਨਹੀਪਟਨੇਕੇਰਾਜੇਕਾਪੁਤ੍ਰਦੁਸਮਣਾਦਾਭਜਾ
ਯਾਹੋਯਾਉਸਸਮੈਂਆਯਾਕੁਲਛੇਤ੍ਰਮੈਂਸਿਕਾਰਖੇਲਕੇਮਿਰਗਮਾਰੇਲਿਆਯਾ
ਓਨਾਦੇਪਾਸਸੰਪਦਾਨਹੀਸੀਉਤਸਮੇਂਓਹੀਭੋਜਨਕੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਸਾਮਨ
ਬਨੇਬਾਲੇਕੋਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਗ੍ਰਿਹਨਪੂਜਨਨਹੀਆਏਸੋਰਭਤਰਸਾਲਣਦੇ
ਗਾਲੇਆਇਕੇਧਰੋਬਾਲੇਕਹਾਸਤਬਚਨਚੁਲਾਬਣਾਇਕੇਮਾਸਦੇਗੇਮੇਂਧਰਦੀ
ਆਅਤੇਲੋਕਓਥੇਹੋਮਕਰਦੇਜਗਕਦੇਨਾਵਦੇਦਾਨਕਰਦੇਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਦੇਗਾਧਰਦਿ
ਲੋਕਧੂੰਆਨਿਕਲਦਾਦੇਖਕੇਸੋਟਾਲਕਨੀਹਥਿਆਰਲੈਕੇਦੌੜੇਆਕੇਆਖਣਲਗੇ
ਤੁਮਕੌਨਹੋਜੀਆਜਕੇਦਿਨਤੁਰਕਭੀਤ੍ਰਾਸਕਰਦੇਹੈਨਤੁਮਹਿੰਦੂਧਰਮਹੋਸਚਕਹੋਹਾਂਡੀ
ਮੈਕਿਆਹੈਧਰਿਆਹੋਯਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਾਨੂੰਭੁਖਲਗੀਸੀਹਾਂਡੀਧਰੀਹੈਸੀਨਿਆ
ਸੀਕਹੈਂਹਾਂਡੀਮੈਂਕਿਆਹੈਮਹਾਰਾਜਨੇਕਹਾਮਾਸਹੈਓਨੇਨੇਕਹਾਇਧਰਗਹਣਲਗਾਹੈ

੫੩੯ ਤੂੰਮਾਸਕਿਨਕਰਖਾਤਾਹੈਂਬਾਬੇਕਹਾਗਿਆਨਮੈਂਬਾਤਕਰੋਂਤਾਮੈਂਬਾਤਕਹਿਤਾਹੋਂਝਗੜ
ਕਰੋਤਾਂਮੈਨਹੀਕਹਿਤਾਹੋਰਲੋਕਾਂਕੋਹਟਾਇਕੈਇਕਸੰਨਿਆਸੀਨੇਕਹਾਗਿਆਨਕੀ
ਬਾਤਕਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਾ ॥ ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ ॥
ਜੀਅਉਪਾਇਮਾਸਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮਤਨਮਾਸਾ ॥ ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾ
ਮਾਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ਮੁਹਿਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸਾਵਡਾਹੋਯਾਵਿਆਹਿ
ਆਘਰਲੈਆਯਾਮਾਸਾ ॥ ਮਾਸੈਹੀਮਾਸਉਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹੁਕਮਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸਾ ॥ ਆਪਛੁਟੈਨਾਹਿਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਵਿ
ਣਾਸਾ ॥੧॥ ਮਾਸਮਾਸਕਰਿਮੂਰਖਝਗੜੈਗਿਆਨਧਿਆਨਨਹੀਜਾਣੈ ॥ ਕੌਨਮਾਸਕੌ
ਨਸਾਗਕਹਾਵੈਕਿਸਮੈਂਪਾਪਸਮਾਣੇ ॥ ਗੈਂਡਾਮਾਰਹੋਮਜਗਕੀਆਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੈ
॥ ਮਾਸਛੋਡਬੈਸਨਕਪਕੜੈਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੈ ॥ ਫੜਕਰਲੋਕਾਂਨੂੰਵਿਖਲਾਵੈਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਨਹੀਸੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕਅੰਧੇਸੋਕਿਆਕਹੀਐਕਹਿਨਕਹਿਆਬੂਝੈ ॥ ਅੰਧਾਸੋ
ਇਜੁਅੰਧਕਮਾਵੈਜਿਸਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤਨਿਪੰਨੇਮਛੀ
ਮਾਸਨਖਾਹੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਨਸਮੇਲਾਓਥੈਅੰਧਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁ
ਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾ
ਹਰਕਾਮਾਸਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸਚੰਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਮਾਸਹੁਹੋਇਜੀਅ
ਲਇਆਬਸੇਰਾ ॥ ਅਭਖਭਖਹਿਭਖਤਜਛੋਡੈਅੰਧਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸਪੁਰਾਣੀ
ਮਾਸਕਤੇਬੀਚਹੁੰਜੁਗਮਾਸਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸਸਮਾਣਾ
॥ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇਓਹਿਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂ
ਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨਨਲੈਣਾ ॥ ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈਂਦੇਦੇਖਹੁਏਹਧਿਙਾਣਾ ॥ ਆਪਨ
ਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇਤੂੰਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥੋਮਾਸਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇ
ਅਹੁਅੰਨਕਮਾਦਕਪਾਹਾਂ ॥ ਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਗੰਨਾ ॥ ਤੋਇਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿ
ਧਿਹਛਾ ॥ ਤੋਇਐਬਹੁਤਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇਰਸਛੋਡਹੋਵੈਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕਕਹੈਵਿਚਾਰਾ
॥੧॥ ਏਹੁਸਬਦਸੁਨਕਰਖਟਦਰਸਨਕੀਨਿਸਾਹੋਈਸਭਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀ
ਲਗੇਪਟਨੇਦਾਰਾਜਾਉਸਦੀਮਾਇਬਹੁਤੀਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹੋਇਕੇਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਮਜਪੋਤੁਮਾਰਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾਤੇਰਾਜਭੀਤੁਹਾਨੂੰਮਿਲੈਗਾਇਤ
ਨੇਚਿਰਨੂੰਗੁਰਪਹਿਨਹਾਇਆਸਭੁਖਟਦਰਸਨਕੋਪੰਗਤਲਗਾਇਕੈਉਸਦੇਰੋਟੀਤ
ਸਮਾਈਉਸਰਾਜਕੁਮਾਰਦੇਹਥੀਸਭਕੋਛਕਾਇਕੇਵਿਦਾਕੀਯਾਤਾਂਓਹਮਾਂਪੁਤ

ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਗੰਗਾਜੀਪੁਰਬਦੇਮੇਲੇਗਏਤਾਂਓਥੇਬ ੫੩੧
ੜਾਮੇਲਾਸੀਜਾੜੀਲੋਕਇਕਠੇਹੋਏਹੈਸਨਜਤੀਸਤੀਚਰੰਜੀਵਸਾਧਸਿਧਨਾਥਬਡੇ
ਜੋਬੀਰਦੇਵਤੇਰਾਖਸਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੇਤ੍ਰਪਾਲਦਾਨਵਭੈਰਵਅਪਛਰਾਂਸ੍ਰਬਗ੍ਰਹਸ੍ਰੀਬ੍ਰਾ
ਣਪ੍ਰਸਤੀਜੋਗੀਜੰਗਮਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਣਹੋਰਸਭਲੋਕਓਥੇਹੈਸਨਜਿਸਦਿਨਪੁਰਬੀ
ਸੀਉਸਦਿਨਬਾਬੇਜੀਇਸਨਾਨਕਰਕੇਗੰਗਾਕੇਕਿਨਾਰੇਚੌਤਰੇਪਰਬੈਠੇਸੇਕਰਤਾ
ਰਦਾਧਿਆਨਕਰਤੇਥੇਮਰਦਾਨੇਦਾਭਾਈਦਾਨਾਰਬਾਬੀਮਿਲਿਆਉਸਸਬਦਪੜ੍ਹਿ
ਆਹਰਿਕੇਭਜਨਕੋਨਕੋਨਨਤਾਰੇਆਖਗਤਨਮੀਨਤਨੀਮ੍ਰਗਤਨਬਰਾਹਤਨਸ
ਧ੍ਰਸੰਗਿਉਧਾਰੇਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇਆ
ਜੋਜੋਭਜਨਕਰੈਸਾਧੂਸੰਗਤਾਕੇਦੂਖਬਿਦਾਰੇਆ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹਾਬਿਖਿਆਰਸਇ
ਨਤੇਭਏਨਿਰਾਰੇਆ।ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹੁਕਰਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇਆ।੨।
ਤਾਂਲੋਕਸਭਚਰਚਾਕਰਨੇਕੋਆਏਤਾਂਬਾਬੇਜੀਡਿਠਾਇਨੀਂਨੋਂਗੁਰਮੁਖੇਕੋਈਨਹੀ
ਸਭਹੈਂਮੈਂਹੰਕਾਰਕੇਲਦੇਹੋਏਹੈਨ।ਸਭਚੌਂਫੇਰੇਆਇਬੈਠੇਬਾਬੇਜੀਕਹਾਬਿਅੰਤਕ
ਤਾਂਇਕਪੰਡਿਤਬੋਲਿਆਮਹਾਰਾਜਕੇਬਿਅੰਤਸਭਕਹਿਤੇਹੈਂਅਵਤਾਰਭੀਪ
ਮੇਸ੍ਵਰਕਾਅੰਤਜਾਣਤੇਹੈਂਕਿਨਹੀਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਅਵਤਾਰਅੰਤਜਾਣਨੇਵੈਂ-
ਤੌਂਭਗਵੰਤਅੰਤਵੰਤਕਹੀਏਬਿਅੰਤਨਹੀਰਹਿਤਾਹੈਅਵਤਾਰਉਸਦਾਅੰਤਨਾ
ਹੀਜਾਣਦੇਤਾਂਓਹਪਰਮੇਸਰਨਹੀਕਹੀਦੇਤਾਂਤੇਅਵਤਾਰਭੀਏਹੀਜਾਣਤੇਹੈਂਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਬਿਅੰਤਹੈਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕ੍ਰੋੜਾਂਬਰਸਾਂਦੀਉਮ੍ਰਹੋਵੇਤਪਕਰੀਏਪਵਣਆਹਾ
ਰੀਰਹੀਏਗੁਫਾਐਸੀਹੋਵੇਜਹਾਂਚੰਦਸੂਰਜਦਾਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹੋਵੇਸੁਪਨੇਭੀਨਾਸਵੀ
ਏਨਾਮਜਪੀਏਤੌਂਭੀਅੰਤਨਹੀਆਵਦਾਓਹਨਿਰੰਕਾਰਸਰਾਹੇਫੇਰਆਪਨੇਸਰੀਰ
ਨੂੰਕਟੀਏਪੀਸੀਏਜਲਾਈਏਭਸਮਸੇਤੀਰਲਾਈਏਤੌਂਭੀਬਿਅੰਤਕਾਅੰਤਨਹੀ
ਸਿਧਤਾਹੋਵੇਪੰਛੀਦੀਤਰਾਂਆਕਾਸਮੈਂਉਡੀਏਖਾਣਪੀਣਛਡਦੇਈਏਸੂਖਮ
ਐਸੇਹੋਵੀਏਕੋਈਦੇਖਨਾਸਕੇਤੌਂਭੀਅੰਤਨਹੀਗੁਰੂਜੀਕਹੈਂਲਿਖਣਾਕਾਗਦ-
ਜਿਸਾਹੀਬਿਓੜਕੀਹੋਵੈਲਿਖੇਪਵਣਦੇਵਤਾਭਉਕਰਕੇਤੌਂਭੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਅੰ
ਤਨਹੀਆਵਦਾਏਹੁਸ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਰਚੀਹੈਸੋਆਪਨੀਕੁਦਰਤਿਕਰਕੇਰਚੀ
ਹੈਜਿਨਾਨੇਭਗਵੰਤਕੋਸਭਜਾਣਾਹੈਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਭਾਵੇਂਭਗਤਕਰਨੀ
ਨਾਮਜਪਣਾਮਾਨੁਖਜਨਮਕਾਏਹੁਫਲਹੈਏਹੁਸੁਣਕੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀਚਰਨੀ
ਸਭਲੋਕਲਗੇਬਾਬੇਸਤਿਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸ।ਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਪੂ[illegible]ਤਦੇਪਰਕਰਮਾ

੫੩੮ ਗੰਗਾਜੀਮਾਨੁਖਦੇਹਧਾਰਕਰਏਹੁਬਚਨਸਭਸੁਨੇਸੰਤਾਂਦੀਆਵਜਪਛਾਣੀਤੇਕਹਿਆ ੦
ਏਹੁਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਭਗਤਹੈਂਇਕਬਾਲਭੁਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਾਯਾਦਾਮਥਾਟੇਕ
ਯਾਤੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਵਿਚਬਡੇਪਾਪਾਵਾਲੇਲੋਕਇਸ਼ਨਾਨਕਰਦੇਹੈ
ਨਅਤੇਕਲਜੁਗਦੇਲੋਕਕੁਬੁਧੀਹੈਂਮੈਂਬਡੀਬਿਆਕੁਲਹੁੰਦੀਹਾਂਪਾਪਾਂਦੇਭਾਰਕਰ
ਕੇਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਹੇਗੰਗਾਮਾਤਾਜੋਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਦੇਭਜਨੀਕਹੈਨਸੰਤਹੈਨਤਿਨਾਂਦੇ
ਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰੋਜੋਸੰਤਨਿਰਲੋਭਹੈਨਨਿਹਕਾਰਹੈਨਨਿਵੈਰਹੈਨਜਿਨਾਂਨੇਜਗਤ
ਕੋਝੂਠਾਕਰਜਾਤਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਦੀਬੰਦਗੀਕਰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਂਦੇਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰੋਅਰਤੇ
ਰੇਪ੍ਰਵਾਹਵਿਚਓਨਾਂਦੇਚਰਨਪਵੈਂਗੇਤਾਂਤੂੰਸੁਧਹੋਜਾਵੈਂਗੀਜੈਸੇਆਕਾਸਨਿਰਮਲ
ਹੈਤੇਰੇਸਪਰਸਕੀਏਤੇਕਲਜੁਗਕੇਜੀਵਭੀਸੁਧਹੋਜਾਵੈਂਗੇਏਹੁਸੁਣਗੰਗਾਮਾ
ਤਾਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਪਦਾਰਥਭੇਟਕੀਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਇਸਕਾਭੰਡਾਰਾਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਨਿਮਿਤਕਰੋਮਾਯਾਪਰਮੇਸਰਦੀਹੈਗੰਗਾਜੀਨੇਕਹਾਤੁਸੀਭੀਛਕੋਤਾਂਬਾਬੇ-
ਜੀਕਹਾਤੁਸੀਭੰਡਾਰਾਕਰਵਾਓਅਸੀਭੀਖਾਵਾਂਗੇਮਾਤਾਗੰਗਾਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਭੋ
ਜਨਕੀਆਸ੍ਰਬਤਜੀਵਜਾਤੀਕੋਤਿਨਾਂਨੇਪਰੋਸਿਆਸਿਧਸਾਧਦੇਵਤੇਜਤੀਸ
ਤੀਚੰਦਸੂਰਜਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸ੍ਨਸਿਵਮਾਨੁਖਰੂਪਧਾਰਕਰਪੌਣਪਾਣੀਭੀਭੋਜਨ
ਕੀਯਾਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਪਖੇਪਾਣੀਕੀਸੇਵਾਕਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਭੰਡਾਰਜਾਣਕਰ
ਗੰਗਾਮਾਈਸਭਕੋਭੋਜਨਜਿਵਾਯਾਜਦਸਭਲੋਕਛਕਕੇਆਪਨੇਅਸਥਾਨ
ਕੋਬਿਦਾਹੋਏਤਾਂਮਾਤਾਗੰਗਾਜਲਰੂਪਹੋਈਜੈਸੇਬਰਫਕੀਪੁਤਲੀਜਲਹੋਜਾਵੈ
" ਅਗੇਗੁਰੂਜੀਮਥਰਾਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਗੋਕਲਗਏ॥ ਚਲੇਭਾਈਬਾਲਾਮ
ਥਰਾਪੁਰੀਜਿਥੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਹੋਯਾਹੈਜਮਨਾਨਦੀਕਿਨਾਰੇਗੁਵਰਧਨ
ਪਬਤਪਰਗਊਆਂਚਾਰੀਆਂਹੈਨਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮਥਰਾਮੇਂਪਹੁੰਚੇਬਾਲੇਕਹਾਪਬਤ
ਕੈਸੇਆਯਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਰਾਮਜੀਪੁਲਬੰਨਣਵੇਲੇਬਾਂਦਰਾਂਨੂੰਭੇ
ਜਿਆਪਬਤਲਿਆਵਣੇਕੋਤਾਂਹਨੂਮਾਨਜੀਇਸਪਬਤਨੂੰਚੁਕਣਲਗੇਤਾਂਗੁਵ
ਰਧਨਕਹਾਮੈਨੂੰਕਿਥੇਲੈਚਲਿਆਹੈਂਹਨੂਮਾਨਨੇਕਹਾਰਾਮਜੀਕੇਦਰਸਨਕਰੋ
ਇਸਤਕਰਾਰਸੇਉਠਾਯਾਅਥਰਾਮੇਂਲਿਆਏਤਾਂਸਨੇਹਾਮਿਲਿਆਪੁਲਤਿਆਰ
ਹੋਗਿਆਹੈਜਿਥੇਕੋਈਆਵਦਾਹੈਪਬਤਰਖਆਓਤਾਂਹਨੂਮਾਨਜੀਥੇਠਗਏ
ਰਾਮਜੀਨੇਸੁਣਿਆਹਨੂਮਾਨਕੋਕਹਿਭੇਜਿਆਹਮਾਕ੍ਰਿਸ੍ਨਅਵਤਾਰਧਾਰਕੇਲੀ
ਲਾਬਹੁਤਾਰਿਰਇਸਪਰਕਰੈਂਗੇਤੁਮਆਓਹਨੂਮਾਨਜੀਏਥੇਛੋਡਗਏਜੋਕ੍ਰਿਸ੍ਨਆਵ

੫੩੯

ਤਾਂਧਾਰਕੇਏਤੇਭੇਖਰਾਸਰਚੀਹੈਗੁਰੂਜੀਜਮਨਾਮੈਂਸਨਾਨਕੀਤਾਸਭਅਸਥਾਨਡਿਠੇਬ੍ਰਹਮ
ਣਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਵਹਾਂਕੇਲੋਕਹੰਕਾਰੀਲੋਭੀਲੰਪਟਦੇਖੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਪ੍ਰੀਤਵਾਲਾਕੋਈਨਾ
ਮਿਥਿਆਭੇਸਨੇਬੈਰਾਗੀਕਰਮਾਕੇਬੰਧਨੋਮੈਂਬੰਧੇਹੂਏਭ੍ਰਸਟਬੁਧੀਹੈਂਕੁਕਰਮਕਰਤੇਹੈਂ
ਸੁੰਦ੍ਰਔਰਤਤੇਲੜਕਿਆਸੇਭੋਗਕਰਤੇਹੈਂਅੰਧਧੁੰਧਵਰਤਿਜਾਹੈਕਨਕਪੁਰਥੀਕ ੦
ਰਾਸਮੇਲਾਜਾਇਕੇਦੇਖਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ॥ ॥ਸੋਈਚੰਦਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈ
ਦਿਨੀਅਰਤਪਤਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸਾਪਵਣਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੁਗਖੇਲੈਥਾਵਕੈਸਾ
ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰ॥ਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣਾਕਰਹਿਧਿਗਾਣਾਕਲਿਲਖਣਵੀਚਾਰ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਨਆਯਾਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨਕਰਹਿ
ਤੇਨਾਹੀਮਹਿਲਉਸਾਰਨਬੈਠਾ॥ਜੇਕੋਸਤਕਰੈਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਤਪਨਹੋਈ॥
ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ॥ਜਿਸਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹੀਖੁਆਰੀ
ਚਾਕਰਕੇਹੇਡਰਨਾ॥ਜਾਂਸਿਕਦਾਰਪਵਹਿਜੰਜੀਰੀਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਨਾ॥ਆਖ
ਗੁਣਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸਜੇਗੁਣਦੇਹਤਾਪਾਈ
ਐਅਕਲਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਅ
ਥਰਬਣਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥ਪਤਿਵਿਣਪੂਜਾਸਤਿਵਿਣਸੰਜਮਜਤਵਿ
ਣਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕਚੜ੍ਹਾਵਹੁਸਤਿਵਿਣਸੋਚਨਹੋਈ॥ਕਲਿ
ਪਰਵਾਣਕਤੇਬਕੁਰਾਨਾ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਿ-
ਮਾਣਾ॥ਕਰਕਰਤਾਤੂੰਏਕੋਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਕ
ਰਮਨਹੀ॥ਜੇਘਰਹੋਂਦੈਮੰਗਣਜਾਈਐਫਿਰਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥
ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਹਸਬਦਕਹਿਆਤਾਸਭਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਭਾਈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਕਰਕੇਛੁਟਕਾਰਾਹੈਨਾਮਜਪਨੇਕਰਸੁਖਤੇ
ਵਡਿਆਈਮਿਲਦੀਹੈਨਾਮਜਪਣਦੇਤੁਲਹੋਰਕੋਈਕਰਮਨਹੀਪਰਮੇਸਰ
ਸੀਤਾਕੇਰਿਦੇਮੈਂਵਸਦਾਹੈਸੋਨਾਮਜਪੋਸਤਸੰਗਕਰੋਵੰਡਖਾਓਤੇਆਏਸੰਤਦੀ
ਸੇਵਾਕਰੋਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾ॥ਗੁਰੂਜੀਮਥਰਾਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਗੋਕਲਮੇਸਬਦਕਹ ੦
॥ ਸੁਣਸੁਣਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਭੁਲਾਏਠੌਰਨ
ਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵੈਮੇਲਮਿਲਾਉ॥ਨਾਮਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲ॥ਬਿਨਨਾਵੈਬਾਧੀ
ਜਮਕਾਲ॥ਖੇਤੀਵਣਜਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪਪੁੰਨਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੀ
ਅਮੈਚੋਟ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਚਲੈਮਨਖੋਟ॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨਮਨਸੀ

੫੪੦ ਤਲਸਾਚੁਪਰੀਖਾਜਲਪੁਰਾਇਣਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖਾਸਬਦਰਤੇਮਨੋਰਸ
ਲੀਖਾਹੁਕਮਸੰਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹਿਦਸਵਾਂਦੁਆਰਾਪਰਿਵਸਹਿਮਿਲਜੋਤਿਆਪਾਰਾ
ਪਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇ
ਨਾਮਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇਹੈਨ ਨਾਮਕੀਓਟਲੈਂਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਦੇਸਭਕਾਰਜਸਵਾਰ
ਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸੀਮੇਂਗਏ ਪੰਡਤਾਨਾਲਭੇਟਾਹੂਈ ਪੰਡਿਤਨੇਕਹਾਨਾ
ਨਕਜੀਇਸਪੁਰੀਦਾਮਹਾਤਮਵੇਦਾਮਹਿਲਿਖਾਹੈ ਜੁਕੋਈਇਸਕਾਸੀਪੁ
ਰੀਵਿਚਪਾਪੀਪੁੰਨੀਜੀਵਸਰੀਰਤਿਆਗਦੇਹੈਨ ਸੋਸਭਸਿਵਪੁਰੀਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਹੁੰਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਤੀਬੇਰਸਿਵਜੀਰਾਮਨਾਮਮੰਤ੍ਰਕੀਆਵਾਜਕੰਨ
ਮੇਂਪਾਵਤੇਹੈਂ ਤਬਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਕੈਸਾ
ਹੈਭਾਵੇਂਕਿਸੇਦੇਸਮੇਂਪੜ੍ਹੇਸੁਣੈਉਥੇਹੀਮੁਕਤਕਰਦਾਹੈਕਬੀਰਭਗਤਕਾਸੀ
ਕੋਤਿਆਗਕੇਮਗਹਰਦੇਸਮੇਂਜਾਇਬਸੇਉਹਾਸਾਧਸੰਗਤਕਰਜੀਵਮੁਕਤਹੋਤੇ
ਹੈਂਭਾਵੇਂਤਕਾਨਾਮਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈਕਾਸੀਨਹੀਮੁਕਤਕਰਤੀ ਪੰਡਿਤਕਹਾ ਨਾਮ
ਤੋਹਰਿਜੀਕੇਅਨੇਕਹੀਹੈਂ ਪ੍ਰਜੀਵਕੋਮੁਕਤਕੇਹੜਾਨਾਮਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਬੇੜੀਆਤੋਨਦੀਮੇਂਅਨੇਕਹੋਤੀਹੈਂ ਸੋਸਭਹੀਪਾਰਉਤਾਰਤੀਹੈਂਜਿਸਬੇੜੀਤੇਚ
ੜੀਏ ਤੇਬੇੜੀਨਾਲਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀ ਪਾਰਉਤਰਨੇਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਹੀਪਰਮੇ
ਸਰਦੇਨਾਮਸਭਮੁਕਤਦੇਤੇਹੈ ਜੈਨੂੰਗੁਰੂਮੁਖਤੇਨਾਮਉਪਦੇਸਕੀਤਾਹੈ ਸੋਈ
ਜੀਵਦੀਕਲਿਆਣਕਰਤਾਹੈਤਾਂਸੁਣਕੇਪੰਡਿਤਦੀਨਿਸਾਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਸਭਪੰਡਿਤਾਕੋ ਸਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਤੇਪੰਡਿਤਭੀਨਾਮਧਰੀਕਸਿਖ
ਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਗਇਆਕੋਗਏ ਵਹਾਂਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਗਇਆਕੈਸੇਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਗਇਆਸੁਰਦੇਤ
ਹੋਯਾਹੈ ਤਿਸਨੇਬਡਾਤਪਕੀਯਾਹੈ ਤਿਸਕੋਮਹਾਰਾਜਕੀਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਈਤਿਸਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਆਰਾਧਨਾਕੀਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਪ੍ਰਸੰਨਭਇਆ ਕਹਾਵਰ
ਮਾਂਗ ਤਾਂਗਇਆਸੁਰਨੇਕਹਾ ਆਜਤੇਸੰਸਾਰੀਜੀਵਕੋਈਨਰਕਕੋਨਹੀਜਾ
ਵੈ ਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਕਹਾਏਹਜੀਵਆਪਨੇਕਰਮਾਨੂੰਭੋਗੇਗੇਨਾ ਤਾਂਜਗਤਦੀਤ੍ਰਿ-
ਸਟਹੋਇਜਾਵੈਗੀ ਤਾਂਰਾਕਸਨੇਕਹਾ ਸਾਰੇਜੀਵਾਂਦੇਕਰਮਾਂਦਾਫਲਮੈਨੂੰਭੁਗ
ਉਤਾਂਮਹਾਰਾਜਕਹਾ ਗਇਆ ਸੁਰਤੂੰਇਸੀਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਸੈਨਕਰਜਾਜੋਕੋਈ
ਇਸਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀਪਰਦੇਹਤਿਆਗਕੇਤਿਆਗੇਗਾ ਸੋਮੇਰੀਪੁਰੀਮੇਂਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ

ਗਾ ਅਰਜਿਸਕੇਪਿਤ੍ਰ ਅਵਿਗਤਗਏਹੋਵੈਂਸੋਈਹਾਂਪਿੰਡਪਤਲਕਰੇਤਿਨਕਾਉਧਾਰਹੋ
ਗਾ ਤਬਏਵੇਪੰਡਤਾਂਨੇਕਹਾ ਤੁਸੀਭੀ ਆਪਨੇਪਿਤ੍ਰਾਂਦਾ ਉਧਾਰਕਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ
ਅਸਾਆਪਨੇਪਿਤ੍ਰਾਂਦਾਤੇ ਆਪਨੇਜਾਗਿਆਸੂਆਂਦਾ ਤਿਨਾਦੇਪਿਤ੍ਰਾਂਦਾ ਉਧਾਰਕਰ
ਛਡਿਆਹੈ ਐਸੀ ਕਿਰਿਆਕਰਮਦੀਵਾਪਿੰਡਪਤਲਕੀਤੀਹੈਜੋ ਅਗਿਆਨਦਾ ਅੰਧੇ
ਰਾ ਦੂਰਕਰਛਡਿਆਹੈ ਸੁਰਗਨਰਕਦੋਨੋ ਅਗਿਆਨਮੈਂਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇਗਿਆਨਰੂਪੀਦੀਵ
ਬਾਲਿਆਹੈਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਹੂਆਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਿਆ॥ ॥ਦੀਵਾਮੇਰਾ
ਏਕਨਾਮਦੁਖਵਿਚਪਾਇਆਤੇਲ॥ਉਨਚਾਨਣਓਹਸੋਖਿਆਚੁਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲ॥
ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਕੜਪਾਇ॥ਲਖਮੜਿਆਕਰਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ॥ਪਿੰਡਪਤ
ਲਮੇਰੀਕੇਸੋਕਿਰਿਆਸਚਨਾਮਕਰਤਾਰ॥ਐਥੈਓਥੈਆਗੈਪਾਛੈਏਹਮੇਰਾਆਧਾ
ਰ॥ਗੰਗਬਨਾਰਸਿਸਿਫਤਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਆਤਮਰਾਉ॥ਸਚਾਨਾਵਣਤਾਂਥੀਐਜਾਂ
ਅਹਿਨਿਸਲਾਗੈਭਾਉ॥ਇਕਲੋਕੀਹੋਰਛਮਛਰੀਬ੍ਰਾਮਣਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਪਿੰਡਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੂਨਿਖੂਟਸਨਾਹਿ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਏਹਗਾਇਆਕੇਪੰਡੇਤੇਹੋਰ
ਭੀਸਭਲੋਕਆਇਚਰਨੀਲਗੇਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜਾ
ਪਜਪੋਤੁਹਾਡਾਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗਾ ਮਨੋਨਾਸਵਾਸਨਾਖੈ ਤਤਗਿਆਨਕਾਅਭਿ
ਆਸਕਰੋ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਕਰਮਨੋਨਾਸਹੋਤਾਹੈ ਜਗਤਕੇਅਨਿਤਜਾਣਨੇਤੇਵਾਸਨਾ
ਖੈਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨ ਵੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਕੇਅਭਿਆਸਤੇ ਤਤਗਿਆਨਹੋਤਾਹੈ ਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡ
ਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇ ਸਭਗੁਰੂਦੇਸਿਖਹੋਏ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਜਗਨਨਾ
ਥਕੀਜਾਤ੍ਰਾਕੋਗਏ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਭੀਸਾਥਹੈ ਬਾਬਾਜੀ ਜਗਨਨਾਥਕੇਮੰਦਰਮੈਂਜਾ
ਇਬੈਠੇ ਜਬਆਰਤੀਕਾਸਮਾਭਇਆ ਤਾਂਪੰਡਤਾਂਨੇ ਆਰਤੀਕਰੀ ਬਾਬਾਜੀਸਮ
ਧਿਮੈ ਅਸਥਿਤਬੈਠੇਥੇ ਪੰਡੇਆਰਤੀਕਰਕੇ ਆਏ ਬਾਬੇਜੀਕੋਕਹਿਣਲਗੇ ਤੁਸੀ
ਜਾਤ੍ਰੀਹੋ ਆਰਤੀਦੇਵੇਲੇ ਕਿਉਨਹੀਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਕ ਆਰਤੀ ਈਸ੍ਵਰ
ਕੀਹੈ ਏਕਜੀਵਕੀਆਰਤੀਹੈ ਤੁਮਕਹੋਹਮਕੈਸੀਆਰਤੀਕਰੈਂ ਤਾਂਪੰਡਿਆਂਨੇਕ
ਹਾ ਤੁਮਕੇਹੜੀਆਰਤੀਕਰਤੇਹੋ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਸਬਦਕਹਾ ॥ਗਗਨਮੈਥਾ
ਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪ
ਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰ
ਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨ
ਹੈਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸ

੫੫੪ ਗਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਸਭਮੈ
ਚਾਨਣਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਆਰਤੀਹੋਇ॥ਹਰਿ
ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇ
ਹਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥ ਤਾਂਪੰਡਿਆਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਜਦਪੰਡਿਭੋਗਲਗਾਵਨਲਗੇਠਾਕੁਰਬੋਧਾਅਵਤਾਰਕੋਤਾਂਭੋਗਲਗੈਨਾਹੀਤਾਂ
ਪੰਡਿਆਹਥਜੋੜਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਸੁਆਮੀਹਮਾਰੇਮੈਂਕਿਆਅਵਗਣਹੈਜੋਭੋਗ
ਨਹੀਂਲਗਤਾਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਕਲਜੁਗਮੈਂਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਮੇਰਾਭਗਤਹੈਉਸਕੋਤੁ
ਮੀਅੰਦਰਕਿਉਨਹੀਲਿਆਏਉਸਕੋਆਦਰਸਹਿਤਭੋਜਨਕਰਾਉਅਰਆਗੇਕੋ
ਜੋਨਾਨਕਕੇਪੰਥਕਾਆਵੈਉਸਕੋਪਹਿਲੇਭੋਜਨਮਿਲੈ॥ਏਹੁਸੁਣਕੇਪਾਂਡੇਦੌੜਆਏ
ਕਹਾਨਾਨਕਤਪਾਜੀਅੰਦਰਚਲੋਬ੍ਰਾਂਟਾਲੇਓਦਰਸਨਕਰੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮ
ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕਾਦਰਸਨਏਹਾਂਬੈਠੇਕਰਦੇਹੈਂਤਾਂਪਾਂਡੇਗਲਮੈਂਪਲਾਪਾਕੇਖੜੇਹੋਏ
ਤੁਮਚਲੋਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਅੰਦਰਠਾਕੁਰਬੋਧਾਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਆਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਲੀਆ
ਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀਭੋਗਲਗਾਯਾਤੇਆਗੇਕੋਜੋਨਾਨਕਪੰਥੀਆਵੈਸੋਖੁਲਾਸਾਦਰਸਨਕ
ਰੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੇਧਰਮਸਾਲਰਚੀਬਾਬੇਜੀਕੀਬਾਵਲੀਵਹਾਂਹੈਜਲਵਹਾਂਕਾਮਿਠ
ਆਇਕੇਭੋਜਨਮਿਲਤਾਹੈਓਥੇਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਰੁਤਆਈਲੇ
ਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ॥ਰੰਗਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੇਚਾਇ॥ਕਿਸਪੂਜਚੜਾਵਉਲਗਉਪਾ
ਇ॥ਤੇਰੇਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਨਾਮਿਲੈਕਾਇ॥ਤੇਰੀਮੂਰ
ਤਿਏਕਾਬਹੁਤਰੂਪ॥ਕਿਸਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ॥ਤੇਰਾਅੰਤਨਾਪਾਯਾਕਹਾਂਪਾਇ
॥ਤੇਰੇਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ਤੇਰੇਸਠਸੰਬਤਸਭਤੀਰਥਾ॥ਤੇਰਾਸਚਨਾਮਪ
ਮੇਸਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਅਣਜਾਣਤਨਾਮਵਖਾਣੀਐ
॥ਨਾਨਕਵਿਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥ਸਭਲੋਕਸਲਾਹਿਏਕਸੈ॥ਸਿਰਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵ
ਹੈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਉਹੈਂ॥ ਤਾਂਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕਰਸਭਪੁਜਾਰੀਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇਤਾਂਬਾਬੇਜੀਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਦਿਤਾਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਜਪਣਜਗੀਨਾਥਭੀਪ੍ਰਸੰਨਭਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਅਯੁਧਿਆਕੀਜਾਤ੍ਰਾਕੀਤੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਕੀਨਗਰੀਹੈਇਸਕਾਭੀਦਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਰਜੂਨਦੀਦੇਕਿਨਾਰੇਪਜਾਇਉਤਰੇਓਥੋਂਦੇਲੋਗਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀ
ਆਇਲਗੇਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਰਾਮਜੀਇਸਨਦੀਕੋਸਾਬਲੈਗਏਥੇਏਹਕਹਾਂਤੇਆ

ਈ ਤਾ ਪੰਡਤਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਏਹੁ ਘਰਤਾਂਨਹੀਸਾਨਨਾਲਗਏ ਅਤੇਜੋਸੀਰਾ ੫੪੩
ਮਜੀਕਾ ਦਰਸਨਕਰਤੇਥੇ ਅਰਜੋ ਉਨਕਾਨਾਮਜਪਤੇਥੇ ਸੋਬੈਕੁੰਠਧਾਮਕੋ ਜਾਇ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੂਏ ਹਨਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾਤੁਸੀਭੀਗੁਰੂਨੂੰਮਿਲਕੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਜਪੋਤੇ
ਗੁਰੂਕਾਧਿਆਨਕਰੋ ਤੁਸੀਭੀਬੈਕੁੰਠਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂਪੰਡਤਲੋਕਾਂਕਹਾ ਗੁਰੂ-
ਕਿਤਨੇਹਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈਂਤੇ ਪੰਡਤਲੋਕ ਗੁਰੂਜੋਹੈਂ ਔਰਕੋ ਉਪਦੇ
ਸਕਰਤੇਹੈਂ ਤੇਆਪਨਹੀਕਮਾਵਦੇ ਤਿਨਾਕੋਮਿਲਨਕਾ ਪੁੰਨਹੋਤਾਹੈ ਜੋਅਵਧੂਤਗੁਰੂ
ਹੈਂ ਸੋਉਨਾਦੇ ਵਿਦਿਆਰੂਪੀਹਾਥਪਾਉਨਹੀਹੋਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਤਜਨਨੂੰਮਿਲਕੇਗਿਆਨ
ਪਰਾਪਤਹੋਜਾਹੈ ਸੋਆਪਨਾਉਧਾਰਕਰਲੇਤਾਹੈ ਦੂਜੇਕੋਪਾਰਨਹੀਕਰਤਾ ਜੋ ਮਹਾ
ਪੁਰਖਗੁਰੂ ਹੈਨ ਸੋਆਪਤੋਮੁਕਤਰੂਪਹੈਨ ਤੇਜੋ ਉਨਕੋਮਿਲੈ ਉਸਕਾਭੀਉਧਾਰ
ਕਰਦੇਤੇਹੈ ਤਾਂਅਯੁਧਿਆਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਸਾਡੀਭੀਕਲਿਆਣਕ
ਰੋ ਤੁਸੀਮਹਾਪੁਰਖਹੋ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਗਤ ਅਨਿਤਜਾਣੋ ਤੇਆਏਸੰਤ
ਦੀਸੇਵਾਕਰੋ ਮਨਕਰਕੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪੋ ਤੁਹਾਡੀਭੀ ਕਲਿਆਣਹੋਵੇਗੀ

" ਏਹੁਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀਪਰਾਗਰਾਜਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਥੇਦੇਲੋਕਾਨੇਆਨਚਰਚਾ
ਕੀਤੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕੋਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪੜ੍ਹਦਾਹੈਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹਦੇਹੈਨਜਪਮਾਲਾਸੇਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨਕੋ
ਈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦਾਧਿਆਨਲਾਂਵਦੇਹੈਨ ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਨ ਭੀਤੇ ਅਗੇਭੀਤੇਰੇ ਨਾਮਤੇਬਿਨਾਕੁਛਨਹੀ
ਜਾਨਦਾ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੀਗਤਿਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਮੈਂ ਮੂਰਖਹਾ ਅਗਿਆ
ਨੀਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਂ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾਕਰ ਮੇਰੀਲਾਜਪਤਿਰੱਖੀਂ ਏਹਮੇਰਾਮ
ਨ ਸੰਕਲਪਾਂਦਾਬੰਧਾਂ ਅਕਾਸਪਤਾਲਦੇ ਸੁਖਦੁਖਨੂੰ ਪ੍ਰਿਸਨੂੰਲੋੜਦਾਹੈ ਧਰਤੀਪੇ
ੜਕੇ ਨਿਸਾਈਕਰਮਾਂਦਾਬੰਧਾਪਿਆਫਿਰਦਾਹੈਚਾਰੇਕੂੰਟਾਂਭਾਲਦਾਹੈਇਕਤੇਹਰ
ਨਾਮਨਹੀਜਪਦਾਜਿਸਦਿਨਏਹਜੀਵਮਾਤਾਦੇਉਦਰ ਮਹਿਆਯਾ ਉਸੀਦਿਨਮ
ਰਨਦਾਲੇਖਇਸਦੇਮਥੇ ਤੇਲਿਖਿਆਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਜੀਵਣਦੇਸਾਜਬਨਾਂਵਦਾਹੈ ਅ
ਖੀਨਾਲਹੋਰਨਾਨੂੰਮਰਦਾਦੇਖਦਾਹੈ ਅਤੇਆਪਨੀਉਮਰਬੀਤਦੀਦੇਖਦਾਹੈ ਵਿ
ਖਾਦੀਅਗਨੀਬਲਦੀਦੇਖਦਾਹੈ ਫੇਰਭੀਨਾਮਨਹੀਜਪਦਾਤੇਆਪਗੁਮਾਨਕਰ
ਦਾਹੈ ਏਹਪੁਤ੍ਰਭਾਈ ਬਾਪਤੇਮਾਈ ਤੇਚੇਲੇ ਏਹੁਮੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕਰਨਗੇ ਸੋਏਹੁਜਝੂ
ਠੇਹੈਂ ਜਿਨਾਤੇਕਰਤਾਰਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੁੰਦੀਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਦੂਆਰਿਓ ਨਾਮਮਿ
ਲਦਾਹੈ ਓਹਨਾਮਜਪਦੇਹੈ ਓਨਾਦੀਸਹਾਇਤਾਹੁੰਦੀਹੈ ਏਹਸਬਦ ਸੁਣਕੇਪਰਾਗ
ਵਾਸੀਸਿਧ ਸੰਤ ਪੰਡਿਤਹੋਰਲੋਕ ਭੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇ ਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀ

੫੪੪ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਾਂਗੀਕਲਿਜਾਣਾਹੋਵੈਬਾਬੇਜੀਕਹਾਭਾਈਇਕਮਨਹੋਇਕਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀ
ਆਰਾਧਨਾਕਰੋਨਾਮਜਪੋਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਵੋ ਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋ
ਵੈਗਾਹੋਰਤੀਰਥਬਹੁਤੇਦੁਆਰਕਾਗੋਦਾਵਰੀ ਸਭਤੀਰਥੋਂਕਾ ਧਰਤੀਕਾਰਟਨਕੀਤਾ
ਜਹਾਂਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖਦੇ ਫਿਰਦੇ ਭਗਵੰਤਕੇਨਾਮਕੇਉਪਾਸਕੋਂਕਾਦਰਸਨਕੀਆ ੦
ਲੀਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇਕੋਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣ ਸਭ ਤੀਰਥਾਂਕਾ ਫਲਲੀਤਾਹਈ ਹੁਣ
ਚਲੋਪੰਜਾਬਦੀ ਧਰਤੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂਰਸਤੇ ਮੇਂ
ਆਵਤੇਥੇ ਅਗੋਂ ਗੋਰਖਨਾਥਮਿਲਿਆ ਤੇਸਿਧ ਬਹੁਤੇਨਾਲਹੈਸਨ ਗੋਰਖਨਾ-
ਥਕਹਾ ਆਈਏ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾ ਆਦਿਪੁਰਖਕੋ
ਆਦੇਸ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਸਿਧਾਂਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਤੂੰਪੂਰਾਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੈ ਤੂੰਧਨਹੈ ਤੁਮਕੋ ਐਸਾਸਬਦ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆਹੈ ਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਕਰੋ ਤਪਾ ੦
ਜੀਕੁਛ ਸਬਦ ਉਚਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ ਆਪੇਆ ੦
ਪਨਿਰੰਜਨਸੋਇ ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨਾਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨਾਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਰਖੀਐਭਾਉਦੁਖਪਰਹਰਸੁਖਘਰਲੈਜਾ
ਇ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਰਹਿਆਸਮਾਈ ਗੁਰਈਸਰਗੁ
ਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਿਣਾਕ
ਥਨੁਨਜਾਈ ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ ॥੧॥ ਹੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਦਾਤਾਮੈਨੂੰ ਕਦੇਨਾਵਿਸ
ਰੈ ਮੈਂਏਹੁਕੁਛਮੰਗਦਾਂਹਾਂ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਸਿਧਮਹਾਪੁਰਖਾਂਮਿਲੇਕਾਫਲਏਹ
ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੈਸਾਪਾਪੀਹੋਵੈ ਸੋਮੁਕਤੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ ਤੇ ਆਰਜਾਬਹੁਤੀਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂ ੦
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੈਨੂੰਹੋਰਕੁਛਨਹੀਚਾਹੀਦਾ ਇਕਪ੍ਰਮੇਸਰਮੇਰੇਹਿਰਦੇ ਤੋਂਨਾਵਿਸ
ਰੈ ਰਾਜਮਾਲਵਡੀਆਰਜਾ ਸਭਮਿਥਿਆਹੈ ਮੈਨੂੰ ਏਹਹੀਮਿਲੇ ਜੋਪਰਮੇਸ਼
ਰਿਤਰਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਅਖੰਡਭਗਤਹੋਈਹੈ ਕਲਜੁਗਮੈ
ਤੁਹਾਡੇਜੈਸਾਕੋਈਨਹੀਹੋਯਾ ਨਾਕੋਈਹੋਰਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਸਭਸਿਧ ਆਦੇਸਕਰਕ
ਹਿਕੇਵਿਦਾਹੋਏ। ਗੁਰੂਜੀਰਾਵੀ ਨਦੀਤੇਕਿਨਾਰਾਦੇਵਿਚ ਆਇਬੈਠੇ ਸੇਖਫਰੀ
ਦਦੇਪਟਨਦੇਦੋਕੋਸਦੇਫਰਕਵਿਚ ਪਟਣਦਾਪੀਰ ਸੇਖਫਰੀਦਦੀਔਲਾਦ
ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਆਹਾ ਤੇ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰਾਲਕਬੀਆਚੁਗ
ਣਬਾਹਰਵਾਰ ਆਯਾਸੀਕਮਾਲਦਰਵੇਸ ਖਬਦਾਰਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਵਾਲਾਸੀ

ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਉਪ੍ਰਲੇਖਭਿਤੂੰ ॥ ਏਕੋਕ ੫੪੫
ਹੀਏਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂੰ ॥ ਏਹੁਸੁਣਕੇਦੁਵੇਸਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਕੇਸਲਾਮਕੀ
ਤੀਤੇਬੈਠਾਅਰਜਕੀਤੀਪੀਰਸਲਾਮਤਏਹੁਬੈਤਫਤਸੁਣਾਵੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਫੇਰਸੁ
ਣਾਯਾਅਰਥਕਰਕੇਜੋਸਭਕੁਛਖੁਦਾਇਹੀਹੈਏਹਖਲਕਤਖਾਲਕਦੀਹੈਖ
ਲਕਖਲਕਮੈਂਵਸਦਾਹੈਏਹੁਸੁਣਕੇਫਕੀਰਨੇਸੇਖਬ੍ਰਹਮਪਾਸਜਾਇਕੇਕਹਾਪੀਰ
ਸਲਾਮਤਨਾਨਕਵੇਦੀਸੋਐਨਖੁਦਾਇਕੀਸੂਰਤਹੈਮੈਂਵੇਖਆਯਾਹਾਂਅਲਾਹਨੂੰ
ਪਛਾਤਾਹੈਸਜੋਹਕਤਾਲਾਨੂੰਅਪੜਿਆਹੈਪੀਰਨੇਕਹਾਹਿੰਦੂਲਿਆਹੈਤੇਖੁਦਾ-
ਇਦੀਸੂਰਤਕਿਆਕਮਾਲਨੇਕਹਾਪੀਰਸਲਾਮਤਨਾਨਕਹਿੰਦੂਐਨਖੁਦਾਇਹੈ
ਤਾਪੀਰਕਹਾਮੇਰਾਸੂਲਲੈਜਾਹੁਜਬਾਬਦਿਤੋਸੁਤਾਂਹਭੇਸਚਨਹੀਤਾਂਝੂਠਾ ॥
ਇਕਜਾਹਿਬਦੋਇਹੱਦੀ ॥ ਕੇਹੜਾਸੇਵੀਕੇਹੜਾਰੱਦੀ ॥ ਹਿੰਦੂਕਹਿਦੇਹਨਖੁਦਾਇ
ਸਾਡੇਵਿਚਸਹੀਹੈਤੇਮੁਸਲਮਾਨਕਹਿਦੇਹਨਅਸਾਹੀਵਿਚਸਹੀਹੈਖੁਦਾਇਇਕ
ਹੈਤਾਂਕਮਾਲਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਾਸੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸਾਹਿਬਇਕਹੈਉਸਨੂੰਸੇਵੀ
ਐਵੂਜੈਨੂੰਰਦਕਰੀਐ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੂਜਾਕਾਹੇਸਿਮਰੀਐਜੰਮੈਤੇਮਰਜਾਇ
॥ਏਕੋਸਿਮਰੋਨਾਨਕਾਜਲਥਲਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਜੇਹੜੇਦੂਜੇਨੂੰਭਾਲਦੇਹੈਨਸੋ
ਖੁਦਾਇਨਾਲਵਾਸਲਹੁੰਦੇਨਾਹੀਦੂਜੇਨੂੰਮਾਰਇਕੋਨੂੰਸਿਮਰ ਜੋਸਭਕੇਬੀਚ
ਰਵਿਆਹੈਤਿਸੈਸਾਬਮਿਲਹਿੰਦੂਕੌਨਅਰਮੁਸਲਮਾਨਕੌਨਸਭਮੇਂਏਕੋ
ਖੁਦਾਇਹੈਸੇਖਬ੍ਰਹਮਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾਪੀਰਕਹਾਬਚ
ਇਸਮੈਂਬਹੁਤਅਜਮਤਹੈਮੁਰੀਦਨੇਕਹਾਪੀਰਜੀਸਭਕੁਛਤੂਮਾਰੇਕੋਰੇਸਨ
ਹੈਪੀਰਕਹਾਚਲੋਮੈਂਚਲਦਾਹਾਂਪੀਰਸੁਖਪਾਲਪ੍ਰਸਵਾਰਹੋਕੇਮੁਰੀਦਕੋਨਾ
ਲਲੈਕੇਤੁਰਿਆਜਾਬਾਬੇਜੀਪਾਸਪਹੁੰਚੇਤਾਂਪੀਰਸਵਾਰੀਤੇਉਤਰਕੇਕਹਾਯਾਰ
ਸਲਾਮਾਲੇਕਬਾਖੁਦਾਈਸਚਰੋਦਰਗਾਹਿਕਵਣਾਕਿਸੇਖਆਖਣਿਖਾ-
ਉਸਰਮੂਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ॥ ਸਚਅਲਾਈਪੀਰਦਰਗਾਹਿਸੋਹਨਿਸਰੀਯ
॥ਕੂੜੈਕੂੜਾਭੇਖਫਿਰਚੋਰਾਸੀਸੂਈਯਾਂ ॥ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਧੰਨਨਾਨਕਵੇਦੀਖੁ
ਦਾਇਕੇਪਿਆਰੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਆਉਪੀਰਜੀ ਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈਗੁਰੂਜੀਭੇਪੀ
ਰਜੀਆਪਸਟਿਰਗਲਮਿਲੇਬਹੁਤਭਾਉਕਰਕੇਪੀਰਕਾਵਿਛਾਵਣਾਵਿ
ਛਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਪੀਰਬੈਠੇਪੀਰਕਾਮੁਖਕਾਬੇਵਲਗੁਰੂਜੀਕਾਮੁਖਪੂਰਬਕੀ
ਤਰਫਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੀਰਜੀਤੂਸਾਇਤਵਲਕਾਬਾਸਹੀਕੀਤਾਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕ

੫੪੬ ਹ ਨਾਨਕਜੀਮੁਸਲਮਾਨਕਾਦੀਨਤੇਪੀਰਕੀਠੌਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪੀਰਜੀਖੁ
ਦਾਇਤੇਭੂਲਣਦੀਨਿਸਾਨੀਏਹਾਹੈ ਤਾਪੀਰਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡਾਬਚਨਸੁਣਕੇਮੈਂਬਹੁ
ਤੁ ਹੈਰਾਨਥੀਆ ਅਰਕਹਾਜਿਸਦਾਏਹੁਬਚਨਹੈ ਤਿਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏ ਤਾਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾ ਅਸੀਜੀਦੇਤੁਹਾਡੇਦੀਦਾਰ ਤੇ ਸਾਨੂੰਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈ ਅਸੀਨਿਹਾਲ
ਹੋਏ ਪੀਰਨੇਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਦੀਆਂ ਨਨੇਦਾਸਵਾਲਕੀਤਾ ਆਪਨੂੰਪਟੋਲਾਪ-
ਜਰਠੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਹੂਆ ਜਿਨੀਦੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੋਈਦੇਸਕਰੇਹੂਆ ਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾ ਕਾਇਪਟੋਲਾ ਪਾਨੂੰ ਛੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇਆ ਧਰਤੀਬੈਠੇਸਹੁ
ਮਿਲੈਜੇਨੀਯਤਰਾਸਕਰੇ॥ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਾ ॥ਨਛੀਕਤਨਰਾਂਦਿਆਵ
ਡੀਬੀਮੁਈਆਜਾ ਧਨਕੋਫੇਟੀਗੋਰਮਹਿਤੈਸਹਿਨਮਿਲਿਆਸਾ॥ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ॥ ਮਹਿਲਕੁਚਜੀਮਕਵਣੀਫਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧਾਜੇਗੁਣਨਾ॥
ਰਵੈਨਾਨਕਔਗਨਮੁੰਧ॥ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਪੁਛਿਆ ਕਵੈਣਸੁਅਖਰਕਵਣ
ਗੁਨਕਵਣਸੁਮਣੀਆਮੰਤ੍ਰ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੁਹੋਂਭੈਣੀਜਿਤਵਸਆਵੈਕੰਤੁ॥
॥ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ॥ ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰਖਿਵਨਗੁਣਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤ੍ਰੁ॥ਏ
ਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਤਾਵਸਆਵੀਕੰਤੁ॥ਸਿਆਣਾਕਰੈਜੁਕੰਤੁਕੀਕੰਤੁਤਿਸੀਕਾਹੋਇ॥ਰ ੦
ਰਬਕੰਤਨਾਪਾਈਐਜੇਖਰੀਸੁਆਲਿਉਹੋਇਆ ਸੈਦਾਸਾਤਿਸਭਾਦਸੀਜਾਕੇਨਦ
ਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸਭੇਸਹੀਆਪਲਰਨਕੰਤਤਿਸੀਕਾਹੋਇ॥ ਤਾਂਸੇਖਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਹਥਰਖਕੇਆਪਨਿਮਕਤੇਲਾਇ
ਕੇਕਹਿਓਸ ਵਾਹੁਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਂਸਰੇਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਦਿਤੀਹੈਹੁਣਖੁਦਾਇ
ਦੇਰਾਹੁਦੀ ਸਾਨੂੰਭੀਖਬਰਹੋਈ ਖੁਦਾਇਦਾਕਰਮਹੋਯਾਤੇਅਸੀਜੀਦੇਸਾਨੂੰਖੁ
ਦਾਇਹੀਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇਕਾਮਹਿਲੀਮਿਲਿਆਹੁਣਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਣਦਿ
ਚਰੁਸ ਸਕਨਹੀ ਹੋਰਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨਾਲ ਗੋਸਟਹੋਈ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆ ਹੇਨਾ
ਨਕਜੀ ਇਕਖੁਦਾਇਦੇਨਾਮਦੀਵਾਰਥੀਦੈ ਤਾਂਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਹੋਵੈਂਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਸਾਦੀਵਾਰਉਥੇਕਹੀਨੈਪੌੜੀਆ ਤਾਂਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਸੁਣਕੇ ਸੀਗੁ
ਰੂਜੀਦਿਆਂਪੈਰਾਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਪੀਰਹੈਂ
ਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ ਅਤੇਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਬਹੁਤਤਵਾਜਿਆਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਤਾਂ
ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਵਿਦਿਆ ਉਥੋਹੋਏ॥ ਅਗੇਰੂਮਵਿਚਸਾਖੀਸਾਹਅਬਦਲ
ਹਿਮਾਨਨਾਲ॥ ॥ਰੂਮਵਿਚਉਥਾਰੇਖਾਂਪਠਾਨਨੇਜਾਇਕੇਸਾਹਅਬਦੁਲ

ਰਹਮਾਨ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਹੀ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਬਡ
ਗੁਮਾਨ ਖਾਧਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਠਾਇ ਕਰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਠਾ
ਣ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਵੇਂਗੇ ਸੇਖ ਕਹਾ ਜਿਸ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ
ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਉਠਾਵੋਗੇ ਓਹ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਸੇਖ ਕਹਾ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕੋ
ਖੁਦਾਇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋ ਤੇ ਫਾਰਗ ਹੈ ਓਹ
ਬਜਿਨਸ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਏਹੁ ਕਹਿਣੇ ਤੇ ਲਾਜਮ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਗੁਸਾ ਖਾ
ਧਾ ਪਠਾਣ ਕੋ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨ ਸਕੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਇਕ ਰੇਜਾ ਬਾਫਤੇ ਦਾ ਰੰਗਾ
ਸੋਲਾ ਗਜ ਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲਿਆਇ ਰਖਿਆ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ
ਅਰ ਆਪਨੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੀਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਦੀ
ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਮੀਆ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਐਸੇ ਰੰਗੇ ਕਪੜੇ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚ
ਤੁਸੀ ਪਾਹਿਨੋ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਬਖਸਾਵੇ ਮਰਦਾ ਓਹ ਨਹੀ ਏਹ ਰੇਜਾ ਤੁ
ਮਾਰੀ ਅਨਾਇਤ ਸੇ ਹੂਆ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀ ਮਰਜੀ ਦਰਜੀ
ਪਾਸੋ ਦੋਇ ਚਾਦਰਾ ਬਨਵਾਉ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਦੋਇ ਚਾਦਰਾ ਬਨਵਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ
ਇਕ ਚਾਦਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਪ ਲੀਤੀ ਦੂਸਰੀ ਬਾਲੇ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਿਹਾ
ਲ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਜ ਏਹੁ ਰੇਜਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਪਾਹਿਨਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੋ ਖਾਨ
ਜੀ ਸੇਖ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਦੀ ਖਬਰ ਤਾ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਸਭੁ ਰੌਸਨ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਖ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਖਫਾ ਹੈ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਓਹ ਫਕੀਰ ਕਹਾਵ
ਤਾ ਹੈ ਪਰ ਫਕੀਰੀ ਦੂਰ ਹੈ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਖਾਨ ਜੀ ਤੁਮ ਸਚ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ
ਤਪਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਨਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਿਸੰਗ ਕਹੁ ਤਾਂ ਖਾ
ਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਓਹ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ
ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋ ਤੇ ਫਾਰਗ ਹੈ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਧ
ਪਰ ਦਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਲੇ ਸਤੇ ਹੋਰ ਕਹਿਓਸ ਉਠਾਇ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ
ਓਹੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਵੈਂਗਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਸੇਖ ਜੀ ਦੀ ਦੂਕਨੀ ਲਾਹ ਆਈਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਖਾਨ ਕਹਾ
ਮੈ ਭੀ ਨਾਲ ਚਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਅਗੋ ਚਲੋ ਹਮ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਖਾਨ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਕੋ ਉਸ ਕਾ ਕੁਛ ਡਰ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਡਰ ਨਹੀ ਪਰ ਫਕੀਰੀ ਗੈਬਾਂ ਪੇਵੰਦ ਹੈ ਏਹ ਅਦਬ
ਹੈ ਤਾਂ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬਖਸਸ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਹੀ ਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ

੫੪੮ ਅਗੇਆਯਾਤੇਭਾਈਬਾਲਤੇਗੁਰੂਜੀਪਿਛੇਤੇਗਏਤਾਂਸਾਹੁਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਪਾਲ
ਕੀਤੇਸਵਾਰਸੀਲੋਕਾਂਕਹਿਆਨਾਨਕਤਪਾਆਯਾਹੈਤਾਂਸੇਖਨੇਸਵਾਰੀਛੋਡਦੀਤੇਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਭੇਟਾਕੀਤੀਅਤੇਸੇਖਦਸਤਬੋਸੀਕੀਤੀਮੂੰਹੋਂਕਹਿਓਸਤਪਾਜੀਖੈਰਹੈਤ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਖੈਰਹੈਪਰਨਹੀਖੈਰਸੇਖਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਮੁਝੇਹੈਰਾਨਗੀਹੈਤੁਮਨੇਕਿ
ਆਕਹਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਮਨੇਜੋਕਹਿਆਉਠਾਇਦੇਵੈਗੇਤੁਮਾਰੀਕੌਣਸੀਜਾਗਾ
ਰੋਕੀਹੈਜੋਹਮਕਉਉਠਾਇਕੇਛੁਡਾਵਤੇਹੋਸੇਖਨੇਕਹਾਕੌਣਕਹਿਤਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਤੁਮਹੀਕਹਿਤੇਹੋਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਜੋਕਹਿਤਾਹੈਝਖਮਾਰਤਾਹੈਤਾਂਉਬਰੇਖਾਂਕਹਾਸੇਖ
ਜੀਤੁਮਕਹਿਤੇਥੇਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਾਰੀਫਕਰਤਾਹੈਉਠਾਇਦੇਵੈਂਗੇਅਬਮੁਕਰਦੇ
ਹੋਸੇਖਨੇਕਹਾਖਾਨਜੀਤਪਾਜਾਣੇਹਮਜਾਣੈਤੁਮਕੋਕਿਆਪਹੁੰਚਤਾਹੈਹਮਦੋਨੋ
ਫਕੀਰਹੈਂਆਪਸਮੇਂਸਮਝਲੈਵੈਂਗੇਤੁਮਆਪਣੇਠਿਕਾਣੇਬੈਠੇਰਹੋਤਾਂਪਠਾਣਨੇਕ
ਹਾਹਮਾਰਾਠਿਕਾਣਾਤਪੇਕੇਸਾਥਹੈਹਮਤਪੇਕੇਮੁਰੀਦਹੈਂਐਸਾਕਲਮਾਪੀਛੇਕਹ
ਣਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਤੁਮਕਹਿਤੇਹੋਹਮਫਕੀਰਹੈਂਤੁਮਾਰੇਕੋਏਸੇਤਰਾਚਾਹੀ
ਦਾਹੈਤਾਂਸੇਖਨੇਭੀਸਾਖਾਇਕੋਕਹਾਕਹੁਤਪਾਜੀਤੂੰਹਿੰਦੂਹੈਂਕਿਮੁਸਲਮਾਨਹੈਂਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਹਮਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਹੂਬੀਚਬਸੈਸੈਤਾਨਾਏਕਾਏਕੀ
ਏਕ ਸੁਬਹਾਨਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਂਸੁਣਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦਾਦਭੁਲੋਤੇਏਕਪਛ
ਨਾਸੇਖਕਹਾਤੇਰਾਮਜਹਬਕੌਣਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਜਹਬਹਮਾਰਾਸਚਾਨਾਮਾ
ਜਿਸਏਕਤੇਅਨੇਕਕੀਏਸਚਪੂੰਜੀਵਾਪਾਰਭੀਸਚਕਾਦੂਜਾਝੂਠਾਹੈਖੁਆਰੀ
ਹੈਜੋਆਯਾਸੋਜਾਵੈਗਾਏਕਪਨਜਰਰਖੀਐਖੁਦਾਸਚਾਹੈਬੰਦਾਝੂਠਾਹੈਦਾਵੇਦੀ
ਅਗਨਦਾਝੂਠਾਹੈਹੇਪੀਰਜੀਖੁਦਾਦਾਵੇਮੈਂਨਹੀਸੇਖਨੇਕਹਾਖੁਦਾਇਕੋਪਿਆਰੇ
ਲਗਨਾਹੂਏਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜੋਖੁਦਾਇਕੋਪਿਆਰੇਹੈਂਤਿਨਾਖੁਦਾਇਪਿਆਰਾਹੈਉਨ
ਕੇਦਿਲਮੇਂਏਕੰਕਾਰਹੈਸਭਸੂਰਤਮੈਂਖੁਦਾਇਹੀਕੋਦੇਖਤੇਹੈਂਹਲਾਲਖਾਤੇਹੈਂ
ਹਰਾਮਕੋਨਹੀਖਾਤੇਜੋਬੰਦਾਇਕਦੀਸਿਫਤਮੈਂਰਹਿਆਹੈਸੋਦਰਗਾਹਮੈਂਕਬੂਲਪ
ਵਤਾਹੈਸੇਖਕਹਾਤਪਾਜੀਤੇਰੀਨਜਰਤਲੋਕੋਈਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮਾਰੀ
ਨਜਰਖੁਲੀਹੈਉਹੀਖਾਲਕਕੇਨਜੀਕਰਹਿੰਦੀਹੈਏਕਦਮਖਾਲਕਨਹੀਭੂਲ
ਦਾਐਸਾਰਾਹਹਮਕੋਮਿਲਾਹੈਏਕਖਾਲਕਹੈਜਿਸਨੇਸਭਖਲਕਤਕੋਪੈਦਾਕੀ
ਤਾਹੈਖੁਰਾਕਜੇਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾਸੋਖਾਲਕਕਾਨਜੀਕੀਹੈਸੁਣੋਸੇਖਜੀਜਿਸਨੇਅ
ਪਣੇਸਭਤੁਮਦਿਵਾਜਾਂਣਿਆਹੈਤਿਸੀਨੇਸਾਹਿਬਕੋਪਾਯਾਹੈਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀ

ਖੁਦਾਇਕੀਆਪਉਪਰਬਹੁਤ ਅਨਾਇਤਹੋਈਹੈਹਮਕੋਦੀਦਾਰਦੀਆਹੈ ਮੇਹਰਵ
ਨਗੀਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਡੀਮੇਹਰਵਾਨਗੀ ਖੁਦਾਕੀਹੈਤੁਮਕੀਤੋਕੇਕੀਤਾਹੀਜੋਹੈ
ਦਾਵਨਬੀਨਿਆਕਰੋਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ ਸਭਖੁਦਾਇਕੀਹੈ ਆਪਤੇ ਚੰਗਾਮੰਦਾਕੋਈਨ
ਹੀਜੈਸਾਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਕਿਸੀਕੋਬਨਾਯਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਹੋਤਾਹੈ ਏਹਬਚਨਸੁਨਕੇਸੇਖਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਪੈਰਾਤੇਹਥਰਖਕੇ ਕਹਿਆਤਪਾਜੀਜੋਮੇਰੀਕੋਈਗੁਸਤਾਖੀਹੋਵੈਤਾਮੈਂ
ਨੂੰਬਖਸਨੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਖੁਦਾਦੇਪਿਆਰਿਆਦੀਕੋਈਗੁਸਤਾਖੀਨਹੀਂਹੁੰਦੀਤੇਇਨਾਨੂੰ
ਅਠੇਪਹਿਰਖੁਦਾਇਹੀਚਿਤਰਹਿੰਦਾਹੈ ਗਾਫਲਨਹੀਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇਉਬਾਰੇਖਾਕਹਿਆ
ਦੇਖਾਤੁਮਤਪੇਕੋਉਠਾਵਤੇਥੇ ਤਾ ਸੇਖਅਗੋਂਕਹਿਆਮੈਜਾਣਦਾਸਾਂਤਿ ਤੂਬੁਤਪ੍ਰਸਤ
ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀ ਦੋਦਿਨਰਹਿਕੇਓਥੋਂਵਿਦਾਹੋਏ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ

ਅਗੇਸਾਖੀਸਯਦਜਲਾਲਨਾਲਹੋਈ

ਭਾਈਬਾਲਾਤੇਗੁਰੂ ਜੀ ਸਯਦਜਲਾਲਦੀਓਰਨੂੰਗਏ ਵਡੇਵੇਲੇਗੁਰੂਜੀਇਸਨਾ
ਨਕੀਤਾਬਾਣੀਉਚਰੀ ਤਾਂ ਇਕਸਿਧੀਨਾਵਦਾਸੀ ਓਹੁਸਿਧੀਬਾਣੀਬਹੁਤਸੁਣਕੇ
ਦੋਜਾਣਾ ਅਟਕਿਆ ਇਕਗੁਰਮੁਖਨਾਮ ਇਕਪਾਤਾਲਆਕਾਸ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇਪੀ
ਰਕੋਲ ਆਯਾਤਾਂਪੀਰਕਹਾ ਫਕੀਰੇਫਕਰਕੇ ਆਯਾਹੈ ਉਸਨੇਕਹਾ ਇਕਹਿੰਦੂਫ
ਕੀਰਨੇਬਡਾਕੁਫਰ ਬਕਿਆਹੈ ਮੈਦਵਣਾਹੈਰਾਨਹਾਂਪੀਰਾਨੇ ਕੁਰਾਨਨੇ ਚੌਦਾਤਬ
ਕ ਕਹੇਹੈ ਤੇ ਏਸਨੇਲਖਾਹੀਕਹੇਹੈਂ ਤਾਪੀਰਨੇਕਹਾ ਤੂੰਜਾਇਕੇ ਓਸਨੂੰਬੁ
ਲਾਇਲਿਆਉ ਤਾਸਿਧੀਗਇਆ ਜਾਕੇਕਹਿਓਸੁਮੇਰਾਪੀਰਸਦਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਚਲਭਾਈਤੇਰੇਪੀਰਦਾਭੀ ਦੀਦਾਰਕਰਦੇਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਤੇਭਾਈਬਾਲਾਪੀਰਪ
ਸ ਆਏ ਪੀਰਨੇਕਹਾਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਦਰਵੇਸ ਖੁਦਾਇਦੇਘਰਦੀਖਬਰਕੁਝਦੇ
ਵੋਜੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ॥ ਗਲੀਅਪਾਰਸੰਦੀਆਂਜੋਮਰਿਗੇਸੋਦੇਨਾ ਪੀਰਕਹਾ
ਦਰਗਾਹਕੇਤਾਵਿਸੇਖ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦਰਗਾਹਿਸੋਹਨਸਰੀਆ ਝੂਠਿਆਦੀਜ
ਗਾਨਹੀਢੂਗਸੁਣੀਦੇਹੈਨ ਓਜਸਿਧੀਕਹਾਤੁਸੀਆਪੇਵਿਚ ਪਰਚੇਹੋਤੇਮੇਰਾਜ
ਬਾਬਭੀਦੇਹੋ ਪੀਰਨੇਕਹਾ ਕਹੁਕਿਆਕਹਿੰਦਾਹੈ ਸਿਧੀਨੇਕਹਾ ਪੈਕੰਬਰ ਅਤੇਕੁ
ਰਾਨਮੈਂਲਿਖਿਆਹੈ ਚੌਦਾਤਬਕਹੈਨ ਅਤੇ ਇਸਦਰਵੇਸ ਨੇਲਖਾਹੀਕਹੇਹੈਂ ਮੈਂ
ਏਹੁਆਖਦਾਹਾਂ ਪੈਕੰਬ੍ਰ ਝੂਠਾਹੈ ਕਿਕੁਰਾਨਝੂਠਾਹੈ ਕਿਏਹੁਝੂਠਾਹੈ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕ
ਹਾ ਨਾਏਹੁਝੂਠਾਹੈ ਨਾਕੁਰਾਨਪੈਕੰਬਰਝੂਠਾਹੈ ਜਿਨਾਨੂੰਚੌਦਾਤਬਕਾਦੀਖਬਰਹੈ-
ਰਨਾਚੌਦਾਤਬਕਦਸੇਹੈਨ ਜਿਨਾਨੂੰਲਖਾਦੀਖਬਰਹੋਈ ਓਨਾਲਖਾਹੀਦਸੇਪੀ

੫੫੦ ਰਨੇਕਹਾਕਹੁਦਰਵੇਸ ਜੀਲਖਾਵੇ ਅਰੇਕਿਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਿਅੰਤਜਿਥੋਤੋਨੀਨ
ਜਰਖੁਲੀਹੈ ਤਿਤਨੀਹੀਆਖੀਹੈ ਤਾਂਸਿੰਧੀਨੇਕਹਾਗੁਰਮੁਖਕਿਸਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨਪੀ
ਰਨੇਕਹਾਤੁਪਾਜੀਕਹੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਨੂੰਕਹੀਦਾਹੈ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾ
ਪੀਰਕਹਾਟਾਲਾਨਕਰੋ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਸਾਪਾਸੋਂਪੁਛਣਮੈਆਯਾਹਾਂ ਪੀਰਕ
ਹਾ ਸਾਡੇਮੰਡਲਦੀਬੋਲੀਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇਮੰਡਲਦੀਬੋਲੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੈਂਤੁਹਾਥੋਪੁ
ਛਦਾਹਾਂਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਨੇ ਆਪਨੇ ਸਭਸਿੰਧੀਮੁਰੀਦਬੁਲਾਇਕੇਸਭਨਾਨੂੰ
ਕਹਾਮੇਰੇਮਕਾਨਤੇ ਏਹੁਦਰਵੇਸ ਉਤ੍ਰੇਹੈਨ ਇਨਾਦੀਖਿਜਮਤਕਰਨੀਮੈਂ ਇਨਾਨੂੰ
ਬਿਠਾਇਰਖਿਆਹਾ ਤੁਸਾਮੇਰੇਨਾਲੋ ਇਹਨੂੰਬਹੁਤਕਰਕੇਜਾਣਨਾਕੋਈਉਜ
ਰ ਨਾਕਰਨ ਜੋਆਖਨ ਸੋਬਜਾਇ ਲਿਆਵਣ ਪੀਰਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸਾਂ
ਮੇਰੇ ਆਵਦਿਆਂਤੀਕਰ ਏਥੇਬੈਠੇਰਹਿਣ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੀਰਜੀਤੁਸੀਕਿ
ਥੇਜਾਂਦੇਹੋ ਤਾਂ ਪੀਰਕਹਾਮੈਗੁਰਮੁਖਦਾਜਬਾਬਲੈਣਜਾਂਦਾਹਾਂ ਮਕੇਸਰੀਫ ਤਾਂਇ
ਕਕਬਾਰਾਲਪਾਯਾਤੇਖੋਲ ਸਿਰਦੇਉਤੇਰਖਕੇ ਹਬ ਅਸਤਾਵਾਡੇ ਆਸਾਲੀਤਾ
ਪੈਰੀਕੋਂਸਾਪਾਈਆ ਪੀਰਟੁਰਗਿਆ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਮਕਾਓਹਹੈ
ਜਿਥੇਮਰਦਾਨਾਗਇਆਸੀ ਬਾਬੇਕਹਾਓਹੋਹੈ ਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂ ਕਿਸਪਾਸੋਂਜਬਾਬ
ਲਿਜਾਵੇਗਾ ਬਾਬੇਕਹਾਫਕੀਰ ਬੰਦਗੀਦਾਪੂਰਾਹੈ ਪਰ ਅਸਲੀਕਰਾਹੈ ਸਯ
ਦਜੁਹਾਜ ਜਾਰਹਿਆ ਤਾਂਇਕਪਹਾੜ੍ਹਹੇਠਜਾਜਹਾਜਲਗਾ ਪੀਰਉਤ੍ਰਪਿਆ
ਤੇਓਹ ਜਹਾਜਰਵਾਨਾਹੋਗਿਆ ਪਹਾੜੂਉਪਰ ਇਕਮੰਦਰਹੈ ਓਥੇਭਲੇਬਸ
ਤ੍ਰ ਵਿਛੇਹੈ ਸੇਹਜਾਬਿਛੀਹੈ ਹੋਰਕਈਵਸਤਾਉਤਮਪਈਆਂਹੈਨਪਰਹਕਦ
ਲਾਕੋਈਨਹੀ ਪੀਰਨੇਮਨਵਿਚਜਾਤਾਇਸਸਾਮਗ੍ਰੀਦੇਭੋਗਣਵਾਲੇਭੀਹੋਦ
ਨਗੇ ਏਹਦੇਖਕੇਸਮੁੰਦਰਦੀਝਫਭੀਡਿਠਾਤਾਂਬਾਰਸਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾ
ਹੇਖੁਦਾਇ ਜਿਥੇਲੋੜੀਂਦਾਹੈ ਓਥੇਵਸਦਾਨਹੀ ਜਿਥੇਨਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਓਥੇਵਸਦਾ
ਹੈ ਪੀਰਦੇਆਖਨਨਾਲ ਬਰਖਾਹਟਗਈ ਪੀਰਉਸਮੰਦਰਮੈਂਜਾਇਕਰਦੇ
ਖੇਤਾਂਓਥੋਂ ਦੇਵਸਕੀਨਆਇਬੈਠੇਹੈਨ ਆਪਨੇਕਆਸਣਤੇ ਪਰਓਨਾਦਾ
ਸਾਯਾਭਾਰੀਹੈ ਪੀਰਇਕਸਾਧਪਾਸਬੈਠਗਿਆ ਤਾਂਓਨਾਨੂੰਕੁਦਰਤੀਖਾਣਉਤ੍ਰ
ਰਿਆ ਪੀਰਨੂੰਨਾਆਹਾਰਆਯਾ ਜਿਸਦੇਪਾਸਬੈਠਾਸੀ ਜਾਕੇਉਸਨੇਆਪਨੇ
ਗੁਰੂਨੂੰਕਹਾਇਕਆਦਮੀਕਿਸੇਮੰਡਲਦਾਆਯਾਹੈ ਉਸਨੂੰਆਹਾਰਨਹੀਆ
ਯਾਗੁਰਦੇਵਕਹਾ ਅਹਾਰਭੀ ਉਸੀਦਾ ਓਹ ਭੀ ਕਰਤਾਰਦਾ ਤੂੰਕੌਣਹੈ ਜੋਹਰ

ਚਲਿਆਆਵਦਾਹੈ ਸਯਦਰਾਤਜਾਗਦਾਰਿਹਾਜੋਵੇਖਾਂ ਏਹਕਿਥੇਜਾਂਦੇਹਨਪ੍ਰਭਾਤਹੋ
ਈ ਪੀਰਦੀਆ ਅਖੀਲਗਗਈਆ ਤਾਂਓਹ ਚਲਦੇਰਹੇ ਪਿਛੋਪੀਰਨੇਜਾਗਕੇ
ਡਿਠਾਓਹਚਲੇਗਏ ਫੇਰ ਸਯਦ ਜਲਾਲਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀਯਾਲਹਿਰਾਂਵੇਖਦਾਰਿਹਾਦੇ
ਖੇਤਾਂਇਕਜਹਾਜਡੁਬਦਾਹੈਪੀਰਨੇਕਹਾਹੇਖੁਦਾਇਕੋਈਰਿਨਪੁੜਛਡਕੇਆ-
ਯਾਸੀਕੋਈਕਰਜ ਲੈਕੇ ਆਯਾਹੋਵੈਗਾਤਰਸਕਰੋਇਤਨੇਕਹਿਣਨਾਲਜਹਾਜ
ਡੁਬਣੋਰਹਿਗਿਆ ਤੇਪਤਨਭੀਜਾਇਲਗਾਪੀਰਨੇਕਹਾਸਵੇਰੇਜਾਂਦੇਨਹੀਡਿਠੇ
ਹੁਨਆਵਦੇਦੇਖੀਏ ਜਾਉਸਮੰਦਿਰਆਯਾਤਾਂਓਹਅਗੇਹੀ ਬੈਠੇਹੈਨਫੇਰਇਕ
ਸਟੇਪਾਸਪੀਰਬੈਠਰਿਹਾ ਤਾਂਓਹਨਾਨੂੰਆਕਾਸਥੀ ਅਹਾਰਉਤਰਿਆ ਸਭਨਾ
ਖਾਧਾਪੀਰਨੂੰਨਾਆਯਾਉਸਸਾਧਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕੋ ਜਾਇਕਹਾ ਕਲਵਾਲਾਦ੍ਰ
ਵੇਸ ਅਜਭੀਭੁਖਾਹੈ ਗੁਰੂਕਹਾਉਸਕੋਬੁਲਾਵੋ ਕਿਆਗੁਸਤਾਖੀਹੈ ਸਾਹਿਬ
ਤੈਂਅਭੁਲਹੈ ਸਾਧਨੇਸਯਦਕੋਬੁਲਾਯਾਤਿਗੁਰੂ ਜੀਪਾਸਆਯਾਗੁਰਦੇਵਜੀ
ਨੇਪੁਛਾਦ੍ਰਵੇਸ ਤੂੰਕਿਥੋਂ ਆਯਾਹੈਂ ਤਾਂਪੀਰਕਹਾ ਮੈਉਚਥੀਆਯਾਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਆਪਨੀਉਮ੍ਰ ਮੈਂਕਦੀ ਅਗੇਭੀਭੁਖਾਰਿਹਾਹੈ ਇਨਾਦੋਦਿਨਾਤੇਬਿਨਾ ਸਯ
ਦਕਹਾਨਹੀਤਾਂਉਸ ਸੰਤਕਹਾਤੈਨੇਕਿਆਗੁਨਾਹੁਕੀਯਾਹੈ ਦੋਦਿਨਆਹਾਰਨ
ਹੀਮਿਲਿਆਪੀਰਨੇਕਹਾ ਮੈਕੁਛਨਹੀਕੀਤਾਗੁਰੂ ਨੇਕਹਾ ਪਰਮੇਸੁਰਕੋ ਤਕਸੀ
ਰਨਹੀਲਾਈਜਾਂਦੀ ਤੂੰਆਪਨੀਤਕਸੀਰਜਾਹਰਕਰ ਪੀਰਨੇਕਹਾਮੈ ਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਦੀਯਾਲਹਿਰਾਂਵੇਖਦੇਨੇ ਮੇਹਵਸਦਾਵੇਖਕੇਕਹਾ ਖੁਦਾਪਾਣੀਮੈਂਬਾਰਸ਼-
ਦੀਕਿਆਲੋੜਹੈ ਤਾਂਮੀਹਹਟਗਿਆਤੇ ਜਹਾਜਡੁਬਦਾਵੇਖਕੇ ਕਹਾਹੇਖੁਦਾ
ਤਰਸਕਰੇ ਜਹਾਜਕਿਉਂਡੋਬਦੇਹੋ ਇਤਨੇਆਦਮੀਏਵੈਮਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂਜਹਾਜ
ਪਤਣਲਗਗਿਆ ਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਾ ਇਸ ਬੇਮੁਖਿਕੋਏਥੋਕਢੋ ਇਸਮੰਡਲ
ਮੈਂ ਏਹੁ ਭੁਲਾਨਹੀ ਏਹੁਬਡਾਬੇਮੁਖਹੈ ਸੁਣਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸੁਨੇ ਤਾਂਆਪਣਾਭਾਣ
ਕਰਨਾਆਹਾਤੇ ਤੂੰਉਸਦਾਸਰੀਕਹੋਇ ਉਸਦੇਕੀਤੇਨੂੰ ਲਗੋਮੇਟਣ ਤੂੰਆਪ
ਨੇਆਪਨੂੰਵਡਾਜਾਣਨਲਗੋ ਜੋਮੇਰਾਕੀਤਾਹੋਵਣਲਗਾਹੈ ਤੂੰਬਡਾਬੇਮੁਖ
ਹੈ ਤਾਂਪੀਰਕਹਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਣਹੁੰਦੇਹੈਨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਹੈਨਜੁਉਸਦੇ [illegible]
ਨੂੰਸਕਨਾਲਿਜਾਵਨ ਜੋਹੁਕਮਮੰਨਦੇਹੈਨ ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹੈਨ ਤਾਂਸਯਦਜ [illegible]
ਲਨੇਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀ ਏਹੁ ਬਹੁਤਭਲੀਹੋਈ ਜੋਨੇਤੇਹੀ ਜਬਾਣ [illegible]
ਨੇ [illegible] ਕਦਰਵੇਸਨੂੰਛਡ [illegible] ਯਾਸਾ [illegible] ਮੁਦਿਤੇਮਨ [illegible]

੫੫੨ ਹੀਕਰਨੇਨੂੰ ਸੋਤੂਸਾਂਈਮੇਹਰਤੇਹਾਸਲਹੋਏਈਹੈ ਤਾਗੁਰੂਕਹਾਓਹੁਸਭਕੁਛਜਾਣ
ਦਾਹੈ ਤਾਂਜਲਾਲਨੇਕਹਾਸਚਹੈ ਤਾਂਫਿਰਸਯਦਨੂੰਅਹਾਰਉਤਰਿਆਸਯਦਨੇ
ਖਾਧਾਤੇਰਾਤਜਾਗਦਾਰਿਹਾਓਨਾਨੂੰਜਾਂਦੇਦੇਖਨਵਾਸਤੇਓਨਾਦਾਜਾਂਜਾਨਦਾਵੇਲ਼ਾ
ਹੋਯਾਤਾਂਜਲਾਲਦੀਪਲਕਲਗਗਈ ਤਾਂਓਹੁਚਲਦੇਰਹੇਜਾਗਕੇਡਿਠਾਤਾਂ
ਕਹਿਓਸ ਧੰਨਜੀ ਧੰਨਪ੍ਰਮੇਸਰਬਿਅੰਤਦਾਅੰਤਨਹੀ ਆਂਵਦਾਚਲੋਹੁਨਉਸ
ਦਰਵੇਸਪਾਸਚਲੀਏ ਦਿਲਮੇਂਆਈਕੋਈਜਹਾਜਆਵੇਤਾਂਅਸੀਭੀਪਾਰਉ
ਤਰੀਏਤਾਂਜਿਸਤ੍ਰਾਂਸ਼ਕਰਕੇ ਅਗੇਓਥੇਜਹਾਜਲਗਾਸੀਤਿਸੀਤ੍ਰਾਂ
ਫੇਰਜਹਾਜਆਇਲਗਾਤਾਪੀਰਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਿਲਿਆਅਰਦਸਤਬੋਸਾਲੀ
ਆਅਤੇਕਆਤੂਹਾਨੂੰਸਭਕੁਛਰੋਸਨਹੈਜੀ ਅਰਜੋਖੁਦਾਇਦੇਕੀਤੇਨੂੰਮੰਨੇਓ
ਹਗੁਰਮੁਖਿਹੈ ਅਤੇਜੇਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਫੇਰੇਓਹਬੇਮੁਖਿਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓ
ਥੋਵਿਦਾਹੋਏ॥ ਸਿਕਾਰਪੁਰਦੀਹਦਮੈਂਗਏ॥ ਓਥੋਇਕ ਨੂਰਨੁਸਤਰਨਾਮ
ਸਰਾਈ ਬਕਰੀਆਚਰਾਉਂਦਾਆਹਾ ਉਸਬਾਬੇਜੀਨੂੰਦੇਖਕੇ੧ ਲੋਟਾਦੁਧਦਾਲ਼ੈ
ਆਂਦਾ ਬਾਬੇਕਹਾਭਾਈਕਿਸਭਾਵਨੀਆਂਦਾਹੈ ਉਸਕਹਾਧਨਹੀਨਬਡਾਦੁਖੀ
ਹਾਂਤੇਮੈਂ ਸੁਣਿਆਹੈ ਫਕੀਰਪਾਤਿਸਾਹੀਬਖਸਦੇਹੈਨ ਮੈਰਾਹੁੰਦਾਹਾਇਸਦੇਸ
ਦਾਰਾਜਮੈਨੂੰਮਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪਿਛਲੀਰਾਤਨਾਇਕੇਨਾਮਜਪਿਆਕਰਆ
ਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੀ ਤੇਰੀਭਾਵਨੀਪੂਰੀਹੋਵੇਗੀ ਤੇਓਥੇਹੀਇਕਦਾਊਦਜੁਲਾ
ਹਾਗਲੀਚਾਵੁਣਕੇਲਿਆਯਾ ਤੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਗਲੀਚਾਵਿਛਾਲਵੋ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਪਰਮੇਸਰਨੇਐਸਾਗਲੀਚਾਧਰਤੀਦਾਵਿਛਾਯਾਹੈਕਦੇਪੁਰਾਣਾਨਹੀਹੁ
ਦਾਏਹਕੁਤੀਸੂਈਪਈਹੈ ਤੇਪਾਲੇਨਾਲਠਰਦੀਹੈ ਗਲੀਚਾਇਸਦੇਉਤੇਪਾਇਦੇ
ਹਨਿਤਚੂਰੀ ਖਵਾਯਾਕਰ ਅਤੇਤੇਰੀਭਾਵਨੀਕਿਆਹੈਉਸਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਮੇਰੇਘਰ ਬਹੁਤਔਲਾਦਹੋਵੇ ਤੇਮੈਸੁਖਪਾਵਾਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸਾਧਾਦੀਟਹਿ
ਲਕੀਤਾਕਰ ਤੇਸਾਈਦਾਭਜਨਕੀਤਾਕਰਤੇਰੀਭਾਵਨੀਪੂਰੀਹੋਵੈਗੀ ਓਥੋਂਉ
ਠਕੇਸਿੰਧਕੇਰਕੰਢੇਆਇਬੈਠੇ ਓਥੇਇਕਤਪਕਰਦਾਸੀਤੇਸੁਵਰਨਾਮਉਸਦ
ਹੈਸੀ ਬਾਬੇਜੀਸਬਦਕਹਾ॥ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੇਤਾਈਦੁਖਭੂਖ
ਤੀਰਥਕੀਏ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਮੈਂਰਹਿਤੇਕਰਕਰਭਗਵੇਭੇਸਭਏਤਉ
ਕਾਰਨਸਾਹਿਬਾਰੰਗਰਤੇ ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਿਣਨਜਾਈਗੁ
ਣਤੇਰੇ॥੧॥ ਏਹਸੁਣਕੇਸਰਵਗਰਿਲੋਂਵਿਚੋਂਉਠਕੇਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪ

ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਭਾਵਨੀ ਹੈ ਤੂੰ ਚਿਲੇ ਕਦਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕ ੫੫੩
ਹਾ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਪੀਰਾਂਦੀ ਵਡੀ ਮੰਨਤਾ ਹੈ ਇਜਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਭੀ ਮੰਨਤਾ ਹੋ
ਵੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਉ ਮਿਠੇ ਤੇ ਮਖੀਆ ਭਿਨ ਭਿਨ ਕਰਦੀਆ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਭੁਜਨ
ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਿਆਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਨਤ ਖੁਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਛੁੰ ਜੇ ਤੇਰੀ ਏਹੁ ਮਨਸਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਮੰਨਤ ਓਨਾ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਏਸ ਜਾਗਾ ਸ੍ਰਾਕ੍ਰਾਦਿਤ
ਕਰ ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਕਰ ਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਿਆ ਕਰ ਨਿਰਅੱਭਿਮਾਨ
ਹੋਇਕੇ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਥੀ ਨਿਹਕਾਮ ਪਦਵੀ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੈਗੀ ਤੇ ਤੇ
ਰੀ ਮੰਨਤ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਚਲੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਆਂਵਦੇ ਸੇ
ਅਤੇ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਲੋਦੀ ਤੇ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਸੱਦੀ ਆਹਾ ਉ
ਸਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸੁਣੀ ਤੇ ਓਹ ਜਲ ਰਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸ ਉਸ ਚੁਗਲੀ ਖ
ਧੀ ਦੇਖੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਓਹਨਾ ਬੇਦ ਕੋ ਨਾ ਕਤੇ
ਬ ਕੋ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਉਸਕੋ ਪੂਛੋ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂਨੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜੋ ਤਾਂ ਲਗੇ ਪ
ਕੜੀਵਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਪਕੜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਭਕੋ ਚੱਕੀਆ
ਰ ਸਵਾ ਮਣ ਕਣਕ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਤੋ ਆਟਾ ਪੀਸੈ ਮੁਫਤ ਮੈਂ ਨਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮਾਲ ਖਾ
ਵੈਂ ਤਾਂ ਸਭਕੇ ਸਾਥ ਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਤੇ ਬਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਚੱਕੀ ਅਰ ਦਾਣੇ ਮਿਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕ
ਸਭ ਕਣਕ ਪੀਸੈ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚੱਕੀ ਪਈ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰੇ ਸਾਰੇ ਧੁੰਮ ਪਈ ਜੋ ਨਾ
ਨਕ ਤਪਾ ਏਹੋ ਹੈ ਦੌਲਤਖਾਂ ਕਾ ਮੋਦੀ ਆਹਾ ਤੇ ਓਹ ਫਕੀਰ ਹੋ ਰਿਆ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ
ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਜਬੂਤ ਰਖੋ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਦੇ
ਪਾਸ ਖਬਰ ਗਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਉਸਦੀ ਚਕੀ ਆਪੇ ਪ
ਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਉਸਕੋ ਖਲਾਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਆਇਕੇ ਨੌਕਰਨੇ ਕਹਾ ਆਪ ਜਾਈਏ ਪਾਤਿਸਾਹਨੇ ਆਪਕੋ ਰੁਖਸਤ ਦਈ ਹੈ ਅ
ਪਜਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਕਹੀਂ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਚਲੋ ਅਟਕਾਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਕਰਨੇ
ਹੈਨ ਸੋਈ ਕਰੇਗਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਵੈਂ ਹੀ ਹੈ ਇਨਾਂ ਦੀ ਸਫਾ ਉਠ ਜਾਵੈਗੀ ਸਤ
ਮਹੀਨੇ ਸਤਾਰਾਂ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਉਠੈਗੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
ਦੇਖੋਗੇ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪਤ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਲੋਦੀ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਦਾ ਗ

੫੫੪ ਤੇਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਯਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਫੂਹ
ਈ ਫਿਰ ਗਈ ਤੇ ਬਾਬਰ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੰਦੀਵਾਨ ਪਕੜੇ ਗਏ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਾ ਸਤਵਾ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਬਾ
ਬਰ ਦੇ ਅਗੇ ਖਾਣਾ ਆਣਿਆ ਕਪੜਾ ਲਾਹਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀੜੇ ਦੇਖੇ ਬਬਰ ਰੋ
ਨੂੰ ਸਦਵਾਯਾ ਦਰੋਗਾ ਭੀ ਆਯਾ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਕਿਆ ਕੀਆ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਾ
ਤਸਾਹ ਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਰਾਵਲੇ ਕੀ ਜਗਾ ਕੀੜੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਦਰੋਗੇ ਕਹਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਇਨ ਮੈਂ ਤਕਸੀਰ ਨਹੀ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਕਹ
ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੈਦ ਕੇ ਬੀਚ ਆਯਾ ਹੈ ਏਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਓ
ਸਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਕਿਉ ਕੈਦ ਕੀਆ ਹੈ ਤਬ ਮੀਰਹੁ
ਸੈਨ ਕੋਤਵਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਜਰਤ ਓਹ ਬੰਦ ਮੈਂ ਆਯਾ ਹੈ ਕੁਤਵਾਲ ਕੋ ਕਹਾ ਉਸ ਕੋ
ਇਜਤ ਸੇ ਲਿਆਵੋ ਤਾ ਕੋਤਵਾਲ ਨੇ ਆਇਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਪਾਕ ਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈਕੇ ਬਾਬਰ ਕੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਉਠ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀ
ਆ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਇਕੋ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹਾਂ ਖੁਦਾ
ਇਕੋ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਕਿਸ ਵਜਾ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ॥ ਲਾ
ਖ ਮਹੰਮਦ ਏਕ ਖੁਦਾਇਆ ਅਲਖ ਸਾਰਾ ਬੇਪਰਵਾਹਿਆ ਕੇਈ ਮਹੰਮਦ ਖੜੇ
ਦਰਬਾਰਾ ਸੁਮਾਰ ਨ ਪਾਵੈਂ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥ ਰਸੂਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਮੈਂ ਆਯਾ ਜ
ਬ ਚਾਹਿਆ ਤਬ ਫੇਰ ਮੰਗਾਯਾ ॥ ਇਉ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਪਾਕ ਖੁਦਾਏ
ਔਰ ਸਭ ਗੰਦੇ ॥੧॥ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਮਹੰਮਦ ਭੀ ਗੰਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਜਿਨ ਰਬੀ ਗੋਈ ਜੋ ਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਕਾਮ ਸੈਤਾਨ ਜਿਸਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਤਿਸ ਦੀ
ਇਜਤ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਕੀ ਏਕੀ ਕਿਆ ਤਾਰੀਫ ਕਰ
ਨੀ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਬਾਲ ਤੇ ਬੁਢਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੰਮਦਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬ
ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰੀ ਨਜ
ਰ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨੂਰ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰੇ ਆਪ ਨੇ ਪ
ਸੋ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੱਕ ਤਾਲਾ ਕਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਫਕਰ ਹਮਾਰੀ ਜਾਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਹਕ ਤਾਲਾ ਬੋਲਣੇ ਤੇ ਪਾਕ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੂਜੇ ਵਿਚ [illegible] ਪਰ ਮਾਰਦੇ ਹੈਂ
ਨ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਮੁਰੀ

ਦਾਹੋੰਜਿਸਨੇਜਗਤਕੋਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕ ਫਕੀਰਤੂੰਪੂਰਣ
ਕੀਰਹੈਂ ਤੂੰਕੁਛਮਾਯਾ ਲੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਸ ਖੁਦਾਇਕਾਦੀਯਾਹੂਆ ਸਭਕੋਈਖ
ਤਾਹੈਉਸਖੁਦਾਇਨੇਹਮਕੋ ਸਭਕੁਛਦੀਯਾਹੈ ਬੰਦੇਕੀ ਓਟਜੋਕੋਈਲੈਤਾਹੈ ਉਸਕੋਦੋ
ਨਦੁਨੀਆਂਕਾਤੋਟਾਹੋਤਾਹੈ ਉਸ ਦਾਤਾਰਕੋਹਮਨਹੀ ਛੋਡਤੇਜਿਸਕੇਭਿਖਾਰੀਸਾਹ
ਪਾਤਿਸਾਹਸਭਹੈਂ ਜੋ ਉਸਕੋ ਛੋਡਕੇ ਤੇਰੇਤੇ ਮਾਂਗੇਸੋ ਅਹਿਮਕ ਬੇਪੀਰਹੈ ਤਾਂਬਾਬ
ਰਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀ ਜਹਾਂਆਪਕੀਮਰਜੀਹੈ ਤੁਹਾਂਰਹੋ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਤੇਰਵਾਨਾਹੂਏ ਆਗੇਇਕ ਮਾਲੋਖਿਖਾਨਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆਸੀ ਓਹਭੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਦਾਨਾਮ ਸੁਣਕੇਬਹੁਤਖੁਸੇਵਿਚਆਯਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਇਕੇਅ
ਖਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਮਨੇਕਿਆਸਮਝਕੇਬੈਠੇਹੋ ਜੋਤੁਮਕਿਸੀਕੋਮਾਨਤੇਨਾਹੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਰਾਗਬਸੰਤਮੈਕਹਿਆ। ਨੌਸਤਚੌਦਹਤੀਨਚਾਰਕਰਮਾਹਿ
ਲਤਚਾਰਬਹਾਲੀ।ਸਾਰਾਸਬਦਸੁਣਕੇ ਸੇਖਮਾਲੋਕਹਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ ਜੇਕੁ
ਛਨਹੀਤਾਂਖੁਦਾਇਨੇਪੈਦਾਕਿਉਂਕੀਤੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤਿਨਾਗੁਣਾਂਤੇਸ੍ਰਿਸ੍ਰਸਾ
ਜੀਹਿੰਦੂਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਰਹੀਮਰਸੂਲ ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਤੇਦੋਨੋਹੀ
ਗਾਫਲਹੈਨ ਏਕਖੁਦਾਇਕੋਕਿਸੀ ਨਹੀਜਾਤਾ ਦੋਵੇਂ ਭਰਮਮੇਭੁਲੇਹੋਏਹੈਨਬੇਦ
ਕਤੇਬਤੇਦੋਵੇਂਦੀਨਦੋਜਕੀਹੈਨ ਜਿਨਾਸਚਨੂੰਜਾਤਾਹੈ ਸੋਈਪਾਰਉਤਰਨਗੇ ਤਾਂ
ਸੇਖਮਾਲੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਤੇ ਢਹਿਪਿਆ ਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਮੇਰ
ਪੀਰਹੈਂਤੇਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ ਪਰਗੁਰੂ ਜੀਹਿੰਦੂਏਡਾਦਾਵਾਕਿਉਂਬੰਨਦੇਹੈਨਤੇਤੁ
ਰਕਭੀਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫਾਝਗੜੀਆਹੈਨਕਿਕੋਈ ਧਿਰਸਚੀਭੀਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਸੇਖਮਾਲੋ ਆਪਣੇਮੂੰਹਦੇਆਖੇਸਭਸਚੇਹੈਨ ਅਤੇਜੋਹਕ੍ਨੇ
ਦਰਗਾਹਮੇਂਸਚੇ ਸੋਈ ਸਚੇਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵੈ ਸੇਖਮਾਲੋਨੇਕਹਾਦਰਗਾਹਦੇਸ
ਚੇਦੀਨਿਸਾਨੀਦਸੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਜਿਸਦੇਵਿਚੋਂਦਾਵਾ ਉਠਗਿਆਹੈ ਤੇਹਰਸੂਰਤ
ਨਾਲਰਾਜੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਪਰੇਹੈਂਨਿਗਾਹ ਜਿਨਾਦੀ ਸੋਜਾਣੋ ਦਰਗਾ
ਹਮੇਂਸਚੇ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੋ ਮਬਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾਤੁਪਾਜੀਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀ
ਸੂਰਤਹੋ ਜੋਕਹਿੰਦੇਹੋ ਸੋਸਭਸਚਕਹਿੰਦੇਹੋ ਤਾਂਉਥੇਬਾਰੇਖਾਂਸੇਖਮਾਲੋਦਾਯਾਰ
ਆਹਾ ਸੋਉਨੀਆਦਾਸੀਉਸਨੇਸੇਖਮਾਲੋਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆਸੀਜੋਨਾਨਕਤਪਾ
ਫਕੀਰਹੈ ਓਸਭੀਆਇਕੇ ਸਲਾਮਲੇਕਮਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆਤੇਬਾਬੇ
ਜੀਨੇਕਹਾ ਆਉਉਬਾਰੇਖਾਂਵਾਲੇਕਮਸਲਾਮ ਬੈਠੀਏ ਖਾਨਸਾਹਿਬਤਾਪਬ

੫੫੬ ਨ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀ ਹਿੰਦੂ ਹੋ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖੇ ਹੋਤੇ ਤੌ ਖੁਦਾ ਨਾਮ ਜੁ ਉਸਕਾ ਮਿਟ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਹਿੰਦੂ ਜਾਇ ਮਸਾਣੀ ਜਲਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੋਰ ਪਰ ਕਰਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭੁਲੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਹਿੰਦੂ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹੀਮਵ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਦੂਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਜਿਸ ਪਰ ਖੁਦਾਇ ਮੇਹਰ ਕਰੇਗਾ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਪਛਾਨ ਬਖਸੇਗਾ ਤੇ ਬਬ ਸਦਾ ਭੀ ਹੈ ਓਹ ਬੰਦਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਮੈ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪਨੇ ਪੈਰ ਹਮਕੋ ਚੁੰਮਣੇ ਦੇਹੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਉਬਾਰੇ ਖਾਨੇ ਚੁੰਮੇ ਅਤੇ ਹਥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਲਾਇਕੇ ਆਪਣੀਆ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਲਾਏ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਦੋਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਆਜ ਹਮਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਪਾਯਾ ਸਭ ਸਕਹ ਮਾਰਾ ਦੂਰ ਹੂਆ ਹੈ ਤਪਾ ਜੀ ਫਿਰ ਭੀ ਦੀਦਾਰ ਆਪ ਕਾ ਹਮ ਕਰੈਂਗੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਹਰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਾ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂ ਸੇਖ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਯਾ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਖੋਕੇ ਰੇ ਧਾਵੇ ਆਏ॥

ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਦਿਨ ਅਸਾ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਖੂਹ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸਨ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਜਿਤਾ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਚਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਮਾਧੀ ਕੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਉਬਲੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋ ਤੀਸਰੇ ਬਚਨ ਅਜਿਤਾ ਉਠ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਅਜਿਤਾ ਮਨੇ ਰਬ ਕਹੁ ਅਜਿਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀ-ਗਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਅਜਿਤਿਆ ਕੰਮ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਜਾ ਹੁਕਮ ਮਾਂਦਾ ਬਲੀ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨਾਲੋ ਹਜਾਰ ਕਦਮ ਅਗੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਜਰ ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਹੀ ਖੁਲੀ ਤੇ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੁਲੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕੇ ਅ-ਜਿਤੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਅਜਿਤੇ ਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਧਾਵਾ ਅਪਕਰਾਰ ਦਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਬੁਲਾਰੇ ਆਇਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਨੀਗਾਹ ਤੂੰ ਕਉ ਨਹੀ ਦਾ ਹੈਂ ਬੁਲਾਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਸਿਧੂ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਜੀਕ ਹੀ ਰਹਿ

ਵਾਹੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਨੀਗਾ॥ ਬੁੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਸਾਦਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ੫੫੧
ਕੁਛ ਨਹੀ ਦੇਵੇਂਗੀ ਤੇ ਜਦ ਦੇਹੋ ਮਨੋਰਥ ਦਸੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬਿਨਤੀ ਮੰਨੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਨੀ
ਗਾ ਮਨੋਰਥ ਭੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਬੁੜ੍ਹਾ ਚਲਿਆ ਰਿਮਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਭੁਲੀ ਨਿਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਪੂਰਾ ਸਾਧ ਹੋਸੀ ਪਰ ਚਾਂਦਨਾ
ਨਹੀ ਖੁਲਾ ਭੁਲ ਕੇ ਤੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਂ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕ ਫਿਰ ਉਹੁ ਪਿਉ ਲੈ ਆਯਾ ਪਰ
ਮਾਪਿਆਂ ਤੇ ਵੈਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿ ਉਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪਿਉ ਕਿ ਬੋਲਿ
ਆਯਾ ਹੈਂ ਬੁੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਘਰੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕੋਈ ਘਰ ਭੀ ਸਹੀ ਕੀਤ
ਹਈ ਬੁੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਿਉ ਤੁਸੀ ਲਵੋ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
ਏਹੁ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਿਉ ਮਾਰੀਗਾ ਤਾ ਬੁੜ੍ਹੇ ਨੇ ਰੋਇ ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰੋਂਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈਂ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਤਾ ਨਾਹੀ ਬੁੜ੍ਹੇ ਕਹਿਆ ਮਾਪਿਉ
ਮਾਰਨਗੇ ਕੇ ਨਹੀ ਮਾਰਨਗੇ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਹੁਨ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਕਯੋਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ
ਇਸਨੂੰ ਕੁਛ ਕਹਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਭਲਾ ਹੀ ਕਹਾ ਹੈ
ਇਸ ਕੁਛ ਬੁਰਾ ਸਮਝਿਆ ਹੋਸੀ ਬੁੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਏਹ
ਨਾਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਨਹੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਵਾਲਾ ਕੇ ਕਿਉ ਤ੍ਰਸਾਵਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬੁੜ੍ਹਾ ਤੂੰ ਕਰਤਾਰ ਅਗੰਮ ਬਾ
ਟੇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਕਰਕੇ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਜਪਿਆ ਕਰ ਬੁ
ੜ੍ਹੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਅਜੇ ਇਸਨਾਨ ਜੋਗਾ ਹੀ ਰਖਦੇ ਹੋ ਜਿਤਨੀ
ਮੈਲ ਆਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹੀ ਲਹਿ ਗਈ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਤੇਰੀ
ਮੈਲ ਤਾ ਲਾਹੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਮਿਲਣਗੇ ਤੇਰੀ ਵ
ਲੋਂ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਨਾਵਣਗੇ ਤੇ ਉਨਾ ਦਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਬੁੜ੍ਹੇ ਕਹਾ
ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਬੁੜ੍ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੰਮ ਬਾਟੇ ਕਿਆ ਆਈ ਨਾ ਬੁੜ੍ਹੇ ਦਾ ਖੁਲ
ਗਿਆ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਭਇਆ ਲਗਾ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਜਪਣ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਤੀਜੇ ਦਿਨ-
ਬੁੜ੍ਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਰਹੇ ਹੋਰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਨੇ ਘਰ ਰਹਿਆ ਕਰੇ
॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਏ ਤੇ ਉਥੇ ਇਕ ਤਪਾ ਸਿਆ
ਆਰੀ ਭੀ ਦੋਇ ਇਕੇ ਥਾਂ ਵਿਚ ਦੋਇ ਢੇਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਇਕਾ ਸਿਰੇ ਤੋ ਜਪ ਜੀ
ਪੜ੍ਹਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਵਨਾ ਤੇ ਆਹਾਰ ਇਕ ਖਖੜੀ ਅਕ ਦੀ ਇਸ ਜੁਗਤ ਤੀ
ਨ ਬਰਸ ਤਪ ਕੀਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤ

੫੫੮ ਪਾਸਿਆਕਬੂਲਪਈਹੈਪਰਹੁਣਕੋਈਐਹਕੰਮਕਰਜਿਸਕਰਕੇਤੇਰੇਬੀ-
ਅਗਾਹਾਂਮੇਰੇਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਸੰਸਾਰਨੂੰਹੋਵੈਤੇਜਗਤਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਤਾਂ
ਸੀਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਚਿਤਵਿਚਵੀਚਾਰਕੀਤਾਕਿਤੀ
ਰਥਾਉਪਰਹੋਰਸਾਰੀਧਰਤੀਉਪਰਮੈਂਫਿਰਕੇਦੇਖਿਆਕਿਕੋਈਐਸਾਨ
ਮਦਾਪ੍ਰੇਮੀਮਿਲੇਤਿਸਦੀਢੂੰਡਕਰਦੇਫੇਰਗੀਗਾਦੀਮੇਲੇਗਏਓਥੇਲੋਕ
ਕੋਈਲਾਖਾਹੀਨਾਵਣੇਹੈਨਪਰਪਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਭਗਤਕੋਈਨਾ
ਮਿਲਿਆਲਖਾਹੀਲੋਕਨਾਤੇਪਰਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਭਾਣੇਕੋਈਨਾਨਾਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਤੇਲੋਕਾਦੀਚਰਮਦ੍ਰਿਸਟਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸ
ਲੋਕਕਹਾ॥ ਤੀਰਥਨਾਤੇਕੋਨਗਨਐਗੁਨਕਰਤਰਹਿਆ॥ਚਾਰੇਬੇਦ
ਪੜੰਤਿਆਤੇਪਥਰਪੂਜਦਿਆ॥ਉਮਰਵਿਹਾਣੀਮਛੀਆਰਗਿਆਨਾਵ
ਣਿਆ॥ਜਮਰੂੰਡੀਪਪਤਛਹੀਆਆਸਣਲਾਤਲੀਆ॥ਮਨਦੀਆਖੁਸੀ
ਆਮਾਣੀਆਅਮਲਾਨੂੰਛਡੀਆਂ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨਧ੍ਰਿਗਧ੍ਰਿਗ
ਜੀਵਦਿਆਂ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕਪੜਕੇਗੁਰੂਜੀਨਾਤੇਲੋਕਨਾਵਨਉਗਵ
ਨਦੀਵਲਮੂੰਹਕਰਕੇਤੇਗੁਰੂਜੀਆਥਵਨਵਲਮੂੰਹਕਰਕੇਨਾਵਨਫੇਰ
ਪਾਨੀਦੇਨਲਗੇਤਾਂਲੋਕਾਂਦੇਖਕੇਕਹਾਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਪਿਆਰੇਤੂੰਹਿੰ
ਦੂਹੈਕਿਮੁਸਲਮਾਨਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਿੰਦੂਹਾਂਲੋਕਾਕਹਾਇਧਰਪਾਨੀਕਿ
ਸਨੂੰਦੇਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸੀਪਾਨੀਕਿਸਨੂੰਦੇਦੇਹੋਲੋਕਾਕਹਿਆਪਿ
ਤ੍ਰਾਨੂੰਬਾਬੇਜੀਕਹਾਪਿਤ੍ਰਤੁਹਾਡੇਏਥੋਕਿਤਨੀਕ੍ਦੂਰਹੈਨਤਾਂਲੋਕਾਕਹਾ
ਸਾਡੇਉਨੇਜਾਕ੍ਰੋੜਜੋਜਨਹੈਨਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਓਨਾਨੂੰਪਾਣੀਪਹੁੰਚੇਗਾ
ਏਹੁਬਾਤਸੁਨਕੇਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤਪਾਣੀਸੁਟਣਲਗੇਫੇਰਲੋਕਾਕਹਾਏ
ਹਪਾਨੀਕਿਸਵਾਸਤੇਸੁਟਦੇਹੋਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੇਰੇਘਰਇਕਖੇਤਹੈ
ਹਰਟਜਲਸੁਕਜਾਂਦਾਹੈਮੈਂਪਾਣੀਉਸਖੇਤਨੂੰਦੇਦਾਹਾਂਮੀਹਭੀਬਹੁਤੇਰਪੈ
ਦੇਹੈਨਓਥੇਪਾਨੀਟਿਕਦਾਨਹੀਤਾਂਲੋਕਾਕਹਾਹੇਸਾਈਲੋਕਜੀਇਹਪਾਨੀ
ਕਿਸਤ੍ਰਾਪਹੁੰਚੇਗਾਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਹਾਡੇਪਿਤਰਾਨੂੰਇਤਨੀਦੂਰਪਾ
ਨੀਪਹੁੰਚੇਗਾਮੇਰੇਖੇਤਕੋਕਿਉਨਾਪਹੁੰਚੇਗਾਤਾਂਲੋਕਾਕਹਿਆਏਹਕੋਈ
ਮਹਾਪੁਰਖਹੈਅਸੀਤਾਂਏਵੈਹੀਭਰਮਦੇਫਿਰਦੇਹਾਂਤਾਂਓਹਗੁਰੂਜੀਦੀਚ
ਰਨੀਲਗੇਤੇਲੋਕਨਾਇਕੇਲਗੇਪਰਮੇਸਰਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਕੋਈ

ਮਾਲਾਲੈਕੇਕੋਈਗਾਇਤ੍ਰੀਜਪੇਕੋਈਤ੍ਰਪਣਸੰਧਿਆਕਰੇਆਪੋਆਪਣੀਸੇਵਾ ੫੫੯
ਪੂਜਾਮੈਲਗੇਹੈਂ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਦੇਖੋਭਾਈਇਹਦੂਨਰਕਨੂੰਜਾਂਦੇਹੈਨ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਂਦੇਭੀਕਦੀਨਰਕਕੋਗਏਹਨ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮਨਤਾਨੂੰਹਾਲ੍ਹਾਕਿ
ਹਾਰਾਦੇਤ੍ਰਗਤ੍ਰਿਆਤੇਦੁਨੀਆਦਿਆਂਕੰਮਾਂਵਿਚਹੈ ਉਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਂਦੇਹੋ
ਤਾਂਓਹਲੋਕਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜਸਾਨੂੰਆਪਣਾਸਿਖਕਰੋ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਮੈਂਆਪਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂਨੂੰਲਭਦਾਫਿਰਦਾਹਾਂਤੁਹਾ
ਨੂੰਸਿਖਕਿਸਦਾਕਰਾਂਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਭਾਵੈਂਕੁਛਹੋਵੇਸਾਡਾਗੁਰੂਤੂੰਹੀਹੈ ਤਾਓ
ਨਾਰਸੋਈਕੀਤੀਭਾਵਭਗਤੀਸੇਕਹਿਓਨੇਬਾਬਾਜੀਉਠਕੇਪ੍ਰਸਾਦਪਾਲੇਵੋਜੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਨਮਿਤਉਠੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁਣਕੇਉਠਕੇ-
ਓਨਾਦੇਚੌਂਕੇਮੇਂਜਾਇਬੈਠੇਤੇਓਨਾਦੀਯਾਂਕਾਰਾਂਕਢੀਯਾਦੇਖਕਰਕਹਾਏਹਚੌਕ
ਸੁਚਾਨਹੀਜਿਤਨਾਰਿਰਚੌਂਕੇਵਿਚਤੁਸੀਨਹੀਆਏਸੋਉਤਨਾਰਿਰਸੁਚਾਸੀਤੁਹ
ਤੇਨਾਲਨੀਰਚਲ੍ਹੇਹੈਨ ਬਾਬੇਸਲੋਕਕਹਾ ।।ਕੁਬੁਧਡੂਮਣੀਕੁਦਾਇਆਕਸ
ਇਣਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚ
ਰੇਬੈਠੀਆਂਨਾਲ ਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਚੌਕਾਪਵਿਤ੍ਰਕਿਉਕਰਹੋਵੈ ਤਾਂਬਾਬੇਹੋਰ
ਸਲੋਕਕਹਾ ।।ਸਚਸੰਜਮਕਰਣੀਕਾਰਾਨਾਵਣਨਾਮਜਪੇਹੀਨਾਨਕਅ
ਗੇਉਤਮਸੇਈਜੇਪਾਪਾਪੰਧਨਦੇਈ।। ਏਹੁਸੁਣਕੇਲੋਕਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀ
ਲਗੇਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜਸਾਡੀਗਤਿਕਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਦੇਨਾਮਪਰਸਭੁਜੋਖੇਪੁੰਨਕਰਦੇਹੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਦਾਹੁਕਮਮੰਨਕੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀਤਾ
ਬਾਬੇਜੀਓਨਾਤੇਮਿਹਰਕੀਤੀ ਤਾਂਓਹਲੋਕਬਾਬੇਦੇਸਿਖਹੋਏਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪ
ਕੇਸਦਗਤੀਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏ ਬਾਬਾਜੀਫੇਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਇਟਿਕੇਤੇਬਾਬੇ
ਦੇਆਤਮੇਵਿਚਆਈਆਪਣੇਅੰਗਤੇਅੰਗਦਪੈਦੇਕਰੀਏਤਿਸਦੇਹਥਨਾਂਮ
ਦਾਭੰਡਾਰਾਸਪੁਰਦਕਰੀਏ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਹੁਕਮਹੈਜੋਸਾਰਦੀਗਤਿਮੁਕਤਹੋਵੈਬਾ
ਬੇਦੇਮਨਇਤਨੀਵਰਤੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੁਕਮਆਯਾਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਮੇਰੇਪਾਸਆ
ਉਗੁਰੂਜੀਹਥਜੋੜਕੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਆਪਕਾਹੁਕਮਹੈਜੀਜੋਤੇ
ਰਾਪੰਥਚਲੇਗਾਅਰਮੇਰੇਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਜਗਤਕੋਦੇਵੇਂਕਲੀਕਾਲਮੇਂਜਗਤ
ਕੇਲੋਕਨਾਮਜਪਕਰਉਧਰੈ ਸੋਕੋਈਆਪਨਾਭਗਤਭੇਜੀਐਉਸਨੂੰਮੈਂਜਗਤ
ਕੋਉਪਦੇਸਤੇਰੇਨਾਮਦਾਦੇਣੇਵਾਲਾਤੇਗੁਰੂਕਰਕੇਥਾਪਾਂਤਾਸੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਾ

੫੯੦ ਹਿਨਾਨਕਜੀ ਜਬਮੈਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰਲੀਯਾਥਾ ਤਾਮੈਂ ਬਿਲੋਚਨ ਰਿਖੀਕੋਗੁਰੂ
ਕਰ ਥਾਪਿਆਥਾ ਬਿਲੋਚਨਰਿਖੀ ਪਿਛੈਭੀਮੁਨੀਸਰਾਂਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂਕਾਗੁਰੂਅ
ਹਾਂਤ ਪਾਸਿਆਭੀਕਰਤਾਥਾ ਅਰਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀਨੇ ਉਸਪਾਸੋਭ
ਗਤਭੀਕਰਾਈਥੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਕੇ ਮਨਮੈ ਆਈ ਤਿਸਆਪਨੇਗੁਰੂਕੋ ਭੇ
ਜੋਂ ਬਿਲੋਚਨਜੀਕੋਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਮਕਲਜੁਗਕੇਜੀਵਾਂਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇ
ਕਰ ਸੰਸਾਰਕੇਜੀਵਾਂਕੋਉਧਾਰਹੁ ਮੇਰੀਭਗਤਕਉਤ੍ਰਿਨਾਵੋ ਜੀ ਨਾਨਕਜੀਕ
ਪੰਥਚਲਾਵੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਲੈਕਰ ਬਿਲੋਚਨਜੀਵਿਦਿਆਹੋ
ਏਤੇਕਲਜੁਗਮੈਂਆਇਜਨਮਲੀਯਾ ਪੰਜਾਬਦੀਧਰਤੀ ਜੰਗਲਮੈ ਮਤੇਕੀ
ਸਰਾਇ ਤ੍ਰੇਹਣਖਤ੍ਰੀਕੀ ਵੰਸ ਫੇਰੂਕੇ ਘਰ ਅਵਤਾਰਲੀਤਾਜੀਮਦੇਹੀਭਗ
ਤ ਲੈਕਰ ਜਨਮੇ ਬਾਲਕ ਅਵਸਥਾਮੇ ਹੀ ਬੁਧਸ੍ਰੇਸਟਥੀ ਚੌਦਾਬਰਸਕੇਹੂਏ
ਖਹਿਰਿਆਂਕੀ ਖਡੂਰਮੈਬਿਵਾਹੇ ਬਾਸੀਖਤ੍ਰੀਕੇਘਰ ਅਠਾਰਾਬਰਸਕੇਭਏਤੋ
ਪੁਤ੍ਰਭਇਆਨਾਮਦਾਸੂਰਖਿਆ ਏਕਬੀਬੀ ਅਮਰੋਹੋਈ ਏਕ ਸਭਰਾਈਭ
ਈ ਗੁਰੂਜੀਕੇਮਹਿਲਕਾਨਾਮਬਿਰਾਈਥਾ ਜਬਦਾਸੂਪਾਂਚਬਰਸਕੇਭਏ ਤਬਬ
ਲੋਚਾਂਕੀਲੜਾਈਭਈ ਓਨਾਮਤੇਕੀ ਸਰਾਇਘੇਰਲਈ ਤਬਫੇਰਲਹਿਣਾਜੀਸ
ਹੁਰੇਦੀ ਖਹਿਰਿਆਂਦੇ ਖਡੂਰਮੈਂ ਆਇਬਸੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇਸਬਦਓਥੇਗਾਵ
ਦੇਥੇ ਇਕਸਿਖਭਲਾਜਾਤਕਾਸੀ ਸੋਖਡੂਰਮੈਗੁਰੂ ਗੁਰੂਜਪਦਾਸੀਹੋਰਸਭਖਡੂ
ਰਦੇ ਦੇਵੀਜੀਕੋਪੂਜਦੇਸਾਨਿਤੇ ਭਲਾਸਿਖਤ੍ਰੇਹਨਾਂਦੇ ਮਹਲੇਰਹਿੰਦਾਸੀ ਤੇਇਕ
ਦਿਨਜਪਜੀਪੜ੍ਹਦੇਨੂੰਲਹਿਣੇਜੀਪੁਛਿਆਭਾਈ ਏਹੁਸਬਦਕਿਸਦਾਹੈਉਸ
ਕਹਿਆਏਹੁ ਸਬਦਨਾਨਕਜੀਕਾਹੈ ਤਾਲਹਿਣੇਦੇਮਨਮੈਬਸੀ ਜਿਸਦਾਏਹੁ ਸ
ਬਦਹੈਉਸਨੂੰਗੁਰੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂਲੋਕਾਂਦੇਨਾਲ ਲਹਿਣਾਜੀਦੁਰਗਾਪੂਜਨੇ ਚਲੇਤਾਂ
ਸੰਗਕਰਤਾਰਪੁਰਉਤਰਿਆ ਤਾਂਸੰਗੀਆਂਲੋਕਾਗਿਰਾਉਦੇ ਲੋਕਾਂਪਾਸੋਪੁਛਿ
ਆ ਜੋਏਹੁਗਿਰਾਉਕਿਸਦਾਹੈ ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆਨਾਨਕ ਬੇਦੀਦਾਹੈ ਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇਕਹਾਲਹਿਣਿਆਂ ਜਿਸਦੇਸਬਦਗਾਉਂਦਾਹੈ ਓਸੇਦਾਗਿਰਾਉਹਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਨੂੰਭੀਅਗੀਮਹੋਯਾ ਜੋਸੇਵਕਮੇਰਾ ਰਜਕਾਧਨੀਆਯਾਹੈ ਜਿਸਮੇਰਾਪੰਥ
ਚਲਾਵਨਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬਾਹਰਰਸਤੇਵਿਚਆਇਖੜ੍ਹੇਹੂਏ ਪਰਲੋਕ
ਤ੍ਰੇਨਿਆਰੇਹੋਖਲੋਤੇ ਲਹਿਣੇਕੋਮਿਲੇ ਤਾਂਲਹਿਣੇਪੁਛਿਆਹੇਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿ
ਆਰੇ ਕਿਦੇਂਨਾਨਕਵੇਦੀਕਾਦਰਸਨਮੈਨੂੰਕਰਾਓ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਭਾਈਅ

ਗੇਹੇ ਲੈ ਬਾਬਾਜੀ ਪਿਛੇਹੋਏ ਧਰਮਸਾਲਾਦੇਅਗੇ ਆਇਖਲੋਤੇ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾਏ ੫੬੧
ਹ ਮੋਹਣੇਨਾਲ ਘੋੜੀਬੰਨਦੇਹ ਤੇਉਸਦਰਵਾਜੇਜਾਇਖਲੋ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਜੇ
ਪਾਸਿਓ ਅੰਦਰਗਏ ਤਾਂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਸਿੰਘਾਸਣਪਰਗਏ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਲਹਿ
ਣੇਡਿਠਾਜਿਸਨੇਮੈਨੂੰ ਰਾਹਵਿਚਦਰਸਨ ਦੇਕੇਏਥੇ ਆਂਦਾਸੀ ਏਹਤਾਂਓਹਹੀ
ਹੈ ਵੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸਜੇਮੈਨੂੰਖਬਰਹੁੰਦੀਜੋਏਹਹੀ ਬਾਬਾਨਾਨ
ਕਜੀਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨਾਂਦੇਪਿਛੇ ਘੋੜੀਤੇ ਲਹਿਕੇ ਇਨਾਂਨੂੰਚੜ੍ਹਾਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ
ਮੈਬੜਾਔਗਣਹਾਰਾਹਾਂਇਨਾਂਨੂੰਸਿਞਾਣਨਹੀਸਕਿਆਜੇਜਾਣਦਾਤਾਏ
ਹਨਾਂਦੀਪੈਰੀਪੌਂਦਾ ਏਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਜਾਇਮਥ
ਟੇਕਿਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਸੁਖਹੈਲਹਿਣੇਕਹਾਆਪਦੇਦਰਸਨਕ
ਤੇ ਸਭ ਸੁਖਹੋਏ ਲਹਿਣੇਭੈਕਰਕੇਕੁਛਬੋਲ ਨਾਸਕੇਹਥਬੰਧਘੁੰਘਰੂਤੋੜਸੁ
ਟੇਛੇਕਹਿਓਸ ਏਤਕੀਮੈਨੂੰਘਰਭੇਜਨਗੇ ਤਾਂਮੈ ਭੈਕਰਕੇਏਨਾਂਪਾਸਆਵ
ਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਪੁਛਿਆਪੁਰਖਾਤੇਰਾ ਨਾਮਕੀਹੈ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆ ਮੇਰਾਨਾ
ਮਲਹਿਣਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਕਹਾਭਾਈਤੂੰ ਸਾਥੋ ਲਹਿਣਾ ਤੇਅਸਾਂਤੇਰਾਦੇਣਾਹੁਣ
ਤੇਰਾਨਾਉ ਅੰਗਦਤੂੰਮੇਰੇਅੰਗਤੇਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਮੈਂਥੋਂਕਹੀਜੁਦਾਨਾਹੋਵੇਂਗਾਤੇ
ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਬਾਬੇਕਹਾਹੁਣ ਤੂੰਜਾਹੁਕਲਫੇਰ ਆਵੀ ਲਹਿਣੇਕਹਾਏਹੁਬੜਾ
ਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਨਲੀਤੀਹੈਸਤਾਂ ਲਹਿਣਾਮਥਾਟੇਕਕੇ ਆ
ਪਨੇਸੰਗਵਿਚ ਆਇਮਿਲਿਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾਭਾਈਸਭਨਾਂਨੂੰਦੇਗੀਆਂਮੰਣਾਅਕ
ਹੈਲੋਕਾਂਕਹਿਆਤੂੰਏਥੇਰਹੇਂਗਾਤਾਂਸੰਗਦਾਵਾਲੀਕੌਣਹੈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇਕਹਾਭਾ
ਈਜਿਸਵਾਸਤੇ ਮੈਂਭਉਣਪਰਸਨਜਾਂਦਾਸਾਂ ਜੋਮੇਰੀਨਿਸਾਏਥੇਹੀਹੋਈਹੈ
ਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਸਾਡਾਕੀਹਾਲ ਲਹਿਣੇਕਹਾਤੁਸੀਭੌਣਪਰਸੋਜਦਆਵੋਗੇ
ਤਾਂਤੁਹਾਡਾਭੀਭੁਲਾਵਾਹਿਗੁਰੂਕਰੈਗਾ ਸੰਗਵਿਦਾਹੋਇਆ ਲਹਿਣਾ ਆਪਣੇ
ਘਰਆਇਆ ਏਹਕਿਸੇਨੂੰਨਕਹਿਓਸ ਜੋਮੈਂਗੁਰੂਜੀਪਾਸਗਿਆਸਾਘਰ
ਦਿਆਂਕਹਿਆਦੇਵੀਦੇਦਰਸਨਤੇ ਕਿਉਮੁੜਿਓ ਲਹਿਣੇਕਹਾਸੰਗਨੂੰਵਿ
ਦਾਕਰਆਇਆਹਾਂਹੁਣਨਹੀਜਾਂਦਾਲੋਕਚੁਪਕਰਰਹੇਤੇਲਹਿਣੇਕਾਮਨਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਦਰਸਨਬਿਨਾਰਹੈਨਾਹੀ ਅੰਗਦਨੂੰਤਨਢਵੇਰਾਤਬੀਤੀ ਤਾਂ ਭਣੇਵੇਂਨੂੰਕ
ਹਿਓਸਇਕਮਣਰਸਤਤੇ ਲੂਣ ਲੈਆਉ ਉਸਨੇਲੈ ਆਂਦੀ ਲਹਿਣਾਪੰਡ
ਨੂੰਸਿਰਤੇਚਾਇਕੇ ਲੈਟੁਰਿਆਭਣੇਵੇਂਕਹਾਕਿਸੇਪਾਸੋਂਚੁਕਾਇਕੇ ਲੈਜਾਵੇ

੫੬੨ ਯਾਮੈਂ ਛੈਰਲਦਾਹਾਂ ਲਹਿਣੇਕਹਾ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਜਰਹਬਲਰੇ ਤਾਂਹੋਗ ਕਿਸੇਨੂੰ ਦੇਵੈਂ
ਯਾਨਹੀਦੇਵੈਂ ਉਸਕਹਾਮੈਂ ਆਪਰਖਾਂ ਤਾਂ ਲਹਿਣਾਇਕਲਾਹੀ ਪੰਡ ਚੁਕਕੇਕ
ਰਤਾਰਪੁਰਲੈਪਹੁੰਚਾ ਮਾਤਾਜੀਕੀਪੈਰੀ ਜਾਇਪਿਆ ਅਗੋਮਾਤਾਬੋਲੀਕਿ
ਤੂੰ ਕੌਣਹੈਂ ਲਹਿਣੇਕਹਾਜੀ ਮੈਂਸਿਖਹੋਣਾਹੈ ਮੇਰੇਤੇ ਭੇਟਾਲਵੀਏਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਿਥੇਹੈਨ ਤਾਂਮਾਤਾਜੀਨੇ ਭੇਟਾਅੰਦਰਰਖੀ ਤੇਕਹਾ ਓਹ ਧਾਨਾਂਦਾਖੇਤ
ਨੈਊਂ ਬੈਠੇ ਨਦੀਣਕਢਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਓਥੇਗਈ ਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀ ਜਾ
ਇਪਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਅੰਗਦਦਾਸਿਰ ਹਥਾਂ ਤੇਲੀਤਾ ਤੇ ਜੋਤਨਾਲ ਜੋਤ ਮਿਲ
ਗਈ ਲਹਿਣੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂਭੀ ਸੇਵਾਕਹੀਕਰਾ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਰੰਬੀਫੜਾਈਧ
ਈ ਸਮੇਤ ਅੰਗਦਜੀ ਘਾਸਕਢ ਸੁਟਣਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਚਾ ਤੂੰ ਏਹ
ਨਹੀਕਰਜਾਣਦਾਪਰ ਪੂਲਾਚੁਕਕੇ ਘਰਲੈਚਲਪਾਣੀਵਹਿੰਦਾਪੂਲਾ
ਚੁਕਾਇਦਿਤਾਲਹਿਣੇਦੇਂ ਗਲਖਰਾਮਹੀਨਜਾਮਾਸੀ ਚਿਕੜਨਾਲਭਰ
ਗਿਆਤਾਬਾਬੇਜੀਦੇਨਾਲਹੀਲਹਿਣੇਪੂਲਾਆਣਸੁਟਿਆ ਘਰਦੇਵਿਚ
ਤਾਂਮਾਤਾਜੀਦੇਖਕੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਆਪਕਾ ਕੈਸਾ ਸੁਭਾਵਹੈ ਇਸਭਲੇਆ
ਦਮੀਦੇਕਪੜੇ ਸਾਰੇ ਚਿਕੜਨਾਲਭਰਗਏਹੈਨ ਕਿਸੇਹੋਰਨੂੰ ਚੁਕਾਂਦੇ ਫੇਰ
ਕਿਉਂ ਆਂਵੈਗਾ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸੁਣਭੋਲੀਏ ਏਹ ਚਿਕੜਨਹੀ ਕੇਸਰਹੈ ਪੰਡ
ਨਦੀਣਦੀ ਨਹੀ ਏਹ ਤਾਦੀਨਦੁਨੀਆਦਾਛਤ੍ਰਹੈ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਅੰਗਤੇ ਪੈਦਾਹੋਯਾ
ਹੈ ਅੰਗਦਜੀ ਸੁਨਕੇ ਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇਜੀ ਅੰਗਦਨੂੰ ਅ
ਪਨੇਗਲਨਾਲਲਾਇਆ ਤੇਭਰਪੂਰਕਰਦਿਤਾ ਅਗਮਨਿਗਮਦੀ ਸੋਝੀਹੋ
ਈ ਅੰਗਦਜੀ ਲਗੇ ਟਹਿਲਕਰਨ ਬਾਬੇਦੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਸੰਗਦੇਵੀਪਰਸਕੇ
ਆਯਾ ਤੇ ਸਭਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀ ਆਇਪਏ ਬਾਬੇ ਸਭਕੋ ਸੰਤੋਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹਘ
ਰਾਨੂੰਗਏ ਅੰਗਦ ਬਾਬੇਪਾਸਰਹਿਆ ਟਹਿਲਕਰਕੇ ਚਰਨਧੋਦੇਵੈ ਪਖਾਕਰੇ ਇ
ਕਦਿਨਪਿਛਲੀਰਾਤ ਸੂਹੇਬਸਤ੍ਰਪੈਧੇਹੂਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀਦੇਮੰਦਿਰਦੀ ਟਹਿ
ਲਕਰਕੇਚਲੀ ਅੰਗਦਜੀ ਇਸਨਾਨਵਾਸਤੇ ਜਲਲੈਕੇ ਆਏ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ
ਕੌਣਹੈਂ ਉਸਨੇਕਹਾ ਮੈਂ ਦੁਰਗਾਭਵਾਨੀ ਹਾਂ ਇਸਮੰਦਿਰਦੀ ਟਹਿਲਕਰਕੇ ਏਹਸ
ਕਤੀ ਏਨਾਸਿਤਾਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤੀਹੈ ਲਹਿਣੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਕਦਿਨਬਾ
ਬੇਜੀਦਾਚਰਨਹਿਲਦਾਦੇਖਕੇ ਲਹਿਣੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆਹੈ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ
ਗੁਪਤਾਸੰਗਤਾਦਰਸਨਕਰਕੇ ਜਾਂਦੀਆਹੈਨ ਲਹਿਣੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਇਕ

ਇਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੀਰ ਤੇ ਝਰੀਟਾਂ ਆਈਆਂ ਦੇਖਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਤਸਾਹ ਏਹ ਖਿਆਲ ਕੈਸਾ ਹੈ ਆਪ ਕਿਧੇ ਗਏ ਥੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਇਕ ਅਜਲੀ
ਝੁੰਨ ਮੇਂ ਬਲ੍ਹੀਯਾਂ ਚਰਾਵਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣ ਬੱਚੇ
ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਮੈ ਓਥੇ ਜਾਇ ਵਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਅਜਾ
ਲੀ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਤ ਕੋ ਸੌਦੀ ਵਾਰੀ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ
ਤੁਹਾਨੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਸੰਗ ਰਹੇਗਾ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਰੋਮ ਬਾਟੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਬਰਸ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਚੌਥੇ ਬਰਸ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਗਏ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਪ
ਲਹਿਣਾ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਭੀ ਨਹੀ ਗਿਆ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹਰੀਕੇ ਗਿ
ਰਾਇ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਯਾ ਸੁਣਕੇ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਭਨਾ
ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਮਿਲੇ ਇਕ ਤਖਤ ਮਲ ਚੌਧਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮੇਲੀ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਿਆ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਗਲ ਮਿਲੀਏ ਚੌਧਰੀ ਕਹਾ ਲਹਿਣਾ
ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਪਾਸੋ ਆਏ ਹੋ ਇਸ ਤੇ ਪੈਰੀ ਪੌਣਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਰਲੋ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤੋਟ ਭੀ ਕਿਸੇ ਗ
ਲਦੀ ਨ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਕੁਛ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਸੂਹੀ ਮੈਂ ਸਬਦ ਕਹਾ   ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਭਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ਸੂਖੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਸੀ ਸਹਿਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ
ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ
ਭੀਖਿਆ ਜਾ ਕਉ ਮਹਿਲ ਹਦੂਰ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ਦਰ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ
ਤਿਸਾ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮ
ਤੈ ਕੋਇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮ
ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਬੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਰ ਜਾਵਨ ਦਾ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆਸੀ ਬਚਾਂ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਰਹੁ ਤਾਂ ਟਬਰ ਸਮੇਤ ਖਡੂਰ ਆਇ ਬਸੇ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਅੰਗਦ ਦਿਬ ਦੇ
ਵਗੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜੋਤਿ ਬਖਸੀ ਤੇ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਭਾਣੇ ਦਾ ਖਸਮ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਤੂਹੀ ਜਾਣੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ

੫੬੪ ਲਾਯਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਭਾਣੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾ
ਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਸੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਤੇ ਤ੍ਰੈ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਅਸਨਾਨ ਕੀਤਾ
ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ ਕੇ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਕਹਾ ਵਾਹੁ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੈ ਤੇਰ ਜੀ
ਭ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਕਹ ਸਕਦਾ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਂ ਮੈ ਓਨਾ ਦੀ ਭੀ ਸਲਾਹਿਤ
ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਇਕਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸਭ ਆਸਰੇ ਛ
ਡਕੇ ਇਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਲੀਆ ਹੈ ਧਿਆਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਏ
ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਮੈ ਓਨਾ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਦਾ ਹਾਂ ਓਹੁ
ਬਡੇ ਧਨੀ ਹੈਨ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਹੈਨ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕੇ ਰਖਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਤੋਂ ਆਪ ਕਰਮ ਕਰਾਵਦੇ ਹੈਨ ਭਲੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਫੇਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ
ਕਰਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਏਹ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦਾ
ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀ ਓਨਾ ਅਗੇ ਠਹਿਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਕਦਾ ਓਹੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਲੈਵਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋਰ ਜੋਧੇ ਇਕ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਤੇ ਏਹੁ ਜੋਧੇ ਨਿਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਏਹਨਾ ਨਾਲ
ਨਿਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਬਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਜੈ
ਸਾ ਮਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇਂ ਸਿਮਰਨ ਮੇਂ ਲਗਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਮੇਂ ਮੇ ਨਾ
ਲਗਾ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਮਾਯਾ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਭੁਜ
ਗਾਰਾਂ ਵਲ ਲਾਲਚਾਂ ਵਲ ਜਾਇ ਪਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾ ਗੋਤੇ ਖਾਵਨ
ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਆਜਜ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਅੰਨ ਖਾਇ ਕੇ ਪਾਣੀ
ਪੀਤਾ ਫੇਰ ਊਂਘ ਆਈ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕੇ ਸੁਤਾ ਨੀਂਦ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਓਨਾ ਹੀ ਲ
ਲਚਾਂ ਨੂੰ ਲਗ ਪਿਆ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਸੌ ਵਰਿਆ ਦੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ਜਾਣ ਲਗਾ ਹੁਣ ਮੈ
ਨੂੰ ਡਰ ਭਉ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਪਿੜ ਬੰਨ ਬੈਠਾ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾ
ਦ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਸਭੁ ਵੇਲੇ ਵਖਤ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲੇ ਭਾਉ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਗੀ ਬਾਇ ਪਊਦੇ ਹੈਨ ਅ
ਠਸਠ ਤੀਰਥ ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਾ ਫਲ ਹੋਰ ਭੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਏਹੁ ਬਚਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁ
ਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਇਕ ਪਹਿ
ਰ ਕਾ ਭਾਉ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਨਾ ਬੀ ਮੈ ਬਲਿ

ਹਾਰਜਾਵਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀਕਹਾ ਬਚਾਮੈਤੇਰੇਸਿਰ ਊਪ੍ਰਹਥ ਰਖਿਆਹੈ ਤੂੰਭੀ ਉਸਤਤਕ
ਹੁ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੂੰਹੀ ਪੂਰਾਗੁਰੂਹੈਂਤੇਗੁਰੂਪੂਰਾਭੀ ਤੁਸਾਹੀ
ਪਾਯਾਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨਾਨੂੰ ਤੁਸੀ ਪੂਰੇਗੁਰੂਮਿਲੇਹੋ ਓਹਭੀ ਪੂਰੇ ਸਾਹੂਹਨ ਓਨਾਨੂੰ ਅਠ
ਪਹਿਰਹੋਰਕੋਈ ਰੰਗਨਹੀ ਲਗਦਾ ਓਹਮਾਯਾਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਪਰਕਮਲਕੀ
ਨਿਆਈ ਅਲੇਪਰਹਿੰਦੇਹੈਨਤੇ ਅਠੇਪਹਿਰ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੁ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨਵਾਹਗੁਰੂ
ਦੇ ਰੰਗਮੈਂਰਤੇ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਓਨਾਦੇ ਰੂਪਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾਅੰਤਕੋਈਨਹੀ ਜਿਨਾਪ੍ਰ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਦਾ ਕਰਮਹੋਵੇਗਾਤਾਂ ਤਿਨਾਨੂੰਪੂਰਾਪੁਰਖੁਮਿਲੇਗਾਏਹੁਬਚਨ ਅੰਗਦ
ਜੀਕੇਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਅਤੇ ਅੰਗਦਜੀਦੇਸਿਰਤੇ ਹਥ
ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਅੰਗਦਜੀ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਪਿਛਲੇਪਹਿਰਜਾਗੇ
ਦਾਹੋਰਭੀ ਫਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀਕਹਿਆ ਬਚਾਏਹ ਜੀਉਕਿਸੇਦਾ ਜਗਾਯਾ
ਨਹੀ ਜਾਗਦਾ ਹਠਕਰਕੇਭੀ ਨਹੀ ਜਾਗਸਕਦਾਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸਰਇਸ ਜੀਵਤੇਮੇ
ਹਰਕਰਦਾਹੈਉਸਦੇਅੰਦ੍ਰਆਪਨਾ ਕਰਮਪਾਵਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰਸੁਰਤਹੁੰਦੀਹੈਤ
ਏਹਜੀਵਜਾਗਦਾਹੈ ਤੇ ਬਾਣੀ ਨਾਲਪ੍ਰੇਮ ਲਗਦਾਹੈ ਤਾਂਏਹ ਜੀਵਪਿਛਲੀ
ਰਾਤਜਾਗਦਾਹੈ ਉਸਵੇਲੇਨਾਮਜਪੇਕਾ ਫਲਏਹੁਹੈ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਦ੍ਰਗਾ
ਹਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੰਡੀਦਾਹੈ ਸਾਹਿਬ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਦਾਹੈ ਓਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਪਸ਼
ਊਹੋਯਾਜਿਉਸੋਨਾਸਰਾਫਕੀਨਜਰਚੜ੍ਹੇਤੇਕਸੌਟੀ ਲਗਕੇ ਤਾਉਖਾਣੇਤੇਰਹਿ
ਚੁਕਦਾਹੈ ਖਜਾਨੇਕੀ ਲਾਇਕਹੁੰਦਾਹੈ ਏਸੇਤਰਾਂਜੋਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਇਸਨ
ਨਕਰਕੇਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਨਾਮਜਪਦਾਹੈ ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈਂਵਾਸਾਪਾਵ
ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦਜੀਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਬਾਕੀਸਾਤਿਪਹਿਰ
ਕਾਫਲਕਯਾਹੁੰਦਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਬਚਾਬਾਕੀ ਸਤਾਪਹਿਰਾਮੈਂ ਸਤਿਹੀਕਮ
ਵੈ ਇਕਨਿਮਖਢਿਲਨਾਕਰੈ ਇਕ ਪਹਿਰ ਪਿਛਲੀਰਾਤਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਨਾਮਸਿਮ
ਰੈ ਅਤੇਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆਵੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇ ਓਥੇਪਾਪਪੁੰਨਦਾਵੀਚਾਰਕਰੀ
ਦਾਹੈ ਪੁੰਨਭਲਾਹੈ ਕੂੜ੍ਹ ਬੋਲੇਤੇ ਰਾਸਘਟਦੀਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਦੀ ਦਰਗਾਹਮੈਂ ਝੂਠਿਆ
ਦੀ ਠੌਰਨਹੀਹੈ ਖੋਟੇਓਹ ਹੈਨ ਜਿਨਾਦੇਮਨਕਪਟਹੈ ਝੂਠਬੋਲੇਕੂੜ੍ਹ ਕੱਪਟਕਮ
ਵਦੇਹੈਨ ਦਰਗਾਹਤੇ ਸੁਟ ਘਤੀਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾਸਚਕਮਾਯਾਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰਦਰਗਾਹ
ਵਿਚ ਸਾਬਾਸਮਿਲਦੀਹੈ ਓਹ ਸਦਾਹੀ ਅਟਲਹੈਨ ਉਸਕੇਨਾਮਤੇਂ ਬਿਨਾਜੋਬੋ
ਲਣਾਹੈ ਸੋਬਾਦਹੈ ਦੁਖਸੁਖਸਾਹਿਬਦੇਵ ਸਹੈ ਜਿਉਸਾਹਿਬਨੂੰ ਭਾਵਦਾਹੈ ਤਿ

ਮ ੬੬ ਉਰਖਦਾਹੈਏਹਮਨੁਖਕੋਚਾਹੀਏ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾ ਨਾਮਹੀ ਬੋਲੇ।ਜਿਸਤੇਇਸ
ਕਾ ਜਾਮ ਸੁਫਲਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀਨੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਜੀਸਰਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਪ੍ਰਮੇ
ਸਜੀ ਕਿਥੇਵਸਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਅਠਖੰਡਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀਹੈ ਨਾਵਖੰ
ਡ ਏਹੁ ਸਰੀਰਹੈ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾਪਸਾਰਾ ਅਠਖੰਡਦਾ ਇਸ ਸਰੀਰਵਿਚਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ
ਇਸੀਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾਹੈ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਹੈ ਇਸਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤਿ ਇ
ਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੋਜਦੇ ਹ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਦੇਹੈਨ।ਜਿਨਾਂਈ ਸਨੂੰ ਖੋਜਿਆਹੈ ਸੋਈਕ
ਰਮਵੰਤਕਹੀਦੇਹੈਨ ਉਸੀਕੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆਹੈ ਤਾਪਰਮੇਸ੍ਰਕਾਪਰਤਖਦਰਸ
ਨ ਹੋਂਦਾਹੈ।। ਤਾਂਫੇਰਅੰਗਦਜੀ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਏਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਗੁਰੂਭੀ ਤੁਸੀ
ਗੋਬਿੰਦਭੀ ਤੁਸੀਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਬਚਾ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਪਿਛੇ ਭੀ ਜਗਤਨਾਮ ਆਰਾਧੇਗਾ।ਜਿਨਾਂਦੇ ਹਿਰਦੇਨਾਮਬਸਿਆਹੈ ਸੋ ਓਹਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰਭੀ ਓਨਾਂਦੇ ਅਧੀਨਹੁੰਦਾਹੈ ਪਰਬਚਾ ਤੁਸੀਭੀ
ਗੁਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾ ਸਚ ਸਬਦ ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਸੀਲਸੰਜਮਪਰਉਪਕਾ
ਰ ਸੰਸਾਰਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂਫੇ
ਰ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀ ਦਰਿਆਇ ਰਾਵੀ ਪਰ ਨਾਵਦੇ ਸਾਨ ਸਿਆਲਦੇ ਦਿਨ
ਮੀਹ ਝੁਖੜ ਬਹੁਤ ਸੀ ਤੇ ਅੰਗਦਜੀ ਨਾਇਕੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਬਾਬਾਜੀ ਦ
ਰਿਆ ਮੇਂ ਖੜੇ ਸਾਨਿ ਤਾਂ ਅੰਗਦਜੀ ਠੰਢ ਕਰਕੇ ਬੇਸੁਰਤ ਹੋਇਗਏ ਜਾਂ ਬਾਬਾਜੀ
ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਡੰਡਉਤ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਪਹਿਰਕੇ ਅੰਗਦਕੋ ਦੇਖਾ ਬੇਸੁਰਤ ਲਿਮਾਪਿਆਹੈ ਚਰਨ ਨਾਲ ਹਿਲਾਯਾ ਤਾਂ
ਅੰਗਦਜੀ ਨੂੰ ਸੁਰਤਿ ਆਈ ਬਾਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਬਚਾ ਕਿਆ ਹੈ ਅੰਗਦਜੀ
ਕਹਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਆਪ ਜਾਣੀਜਾਣ ਹੋ ਮੇਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਮੀਹਸੇ ਭੀਗੇ ਸੇ
ਹੈਨ ਮੈਂ ਹਥੁੰ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਠੰਢ ਹਟਗਈ ਹੈ ਬਾਬੇਜੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਕਰ ਕਹਾ ਬਚ ਜੋ ਸੇਵ
ਮੈਂ ਕਰਦਾਹਾ ਸੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾਹਾਂ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾਂ ਵਸਤੇ ਹੀ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕਪੰਥੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਿਸਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਤਪਆ
ਰੀਭਿਆ ਇਕ ਚਾਦ੍ਰ ਤੇ ਕ੍ਰਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਪਟਕਾ ਸਿਰ ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਖਬੀ ਏ
ਹ ਆਖਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਹਾਵਾ ਵਖਤ ਸੁਹਾਵਾ ਅਤੇ ਕਦੀ ਧਰਮਸਾਲ ਆਇ
ਬੈਠਣ ਸਿਖਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਈਐ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਰੁਠਿਆ ਹੈ

ਤਾਂ ਲਈਏ ਨਾਹੀ ਤੇ ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਅਤੀਤ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨਸਾ ਕਰਕੇ ਆਵੈ ਤਿਸਦੀ ੫੬੧
ਮਨਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜ
ਪੀਏ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਆਣ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਜਾਵਨ ਵਡਾ ਇਕਠ ਹੋਯਾ ਤੇ ਭੀੜ ਪਈ ਪ
ਵੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਰਕਿਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਇਕੰਤ ਹੋਇ
ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਭੀ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਵਨ ਉਧਰੇ ਹੀ ਮਗ੍ਰ ਜਾਵਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਨ ਮੇਂ ਕ
ਹੈ ਏਸ ਜੰਜਾਲ ਤੇ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਤਿਆਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਹ
ਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ਅਗੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਇਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਇਕ ਗੋਰਖਨਾਥ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਅੰਗਦਾ ਏਹੁ ਗੋਰਖਨਾਥ ਹੈ ਗੋਰਖ
ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਫੇਰ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਬਡਾ ਅਡੰਬਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਭੀ ਕਰਤੇ
ਮੈਂ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟਾਂ ਭਾਲੀਆਂ ਹੈਨ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਸਾਥੀ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਜੈਸਾ ਮਾਨ ਹੈ ਐਸਾ ਸੰਗੀ ਹੋਇ ਤਾਂ
ਰਖੀਏ ਜੈਸਾ ਗੁਰੂ ਹੋਵੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਚੇਲਾ ਮਿਲੇ ਤਉ ਰਾਖੀਐ ਜੋ ਹਨੀ ਜੁਗਤਿ ਸਬਦ ਮੇ
ਕਹੀ ਹੈ ਐਸਾ ਚੇਲਾ ਮਿਲੈ ਤੌ ਭਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਚੇਲੇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਉਸ ਚੇਲੇ
ਕਾ ਰਖਣਾ ਦੋਖ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਮੈਂ ਏਕਾ ਏਕੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਅੰਗਦ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੋ ਆਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੋ ਆਦੇਸ ਕਰੀ ਤਾਂ ਗੋ-
ਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲਕੇ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋ ਤੂੰ ਭੀ ਬਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿਗਾ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਬਡਾ ਇਕੱਠ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਲੰਗਰ ਏਕ ਵਖਤ ਕਰਾਓ ਲੋ
ਕ ਆਪੇ ਹਟ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡੇਰੇ ਆਖੂ ਲੰਗਰ ਏਕ ਵਖਤ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅ
ਗਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਲਗੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਤਾਂ ਕਈ ਲੋਕ ਸੁਣ ਕੇ
ਉਠ ਗਏ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਰਹਿ ਗਏ ਓਹ ਮਰਣ ਮਤਿ ਬੈਠੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਪੈ
ਲੀ ਬੀਜੋ ਤਾਂ ਓਹ ਪੈਲੀ ਬੀਜਣ ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲਾਂਗਰੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮੇਰਿਆ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰ
ਜ ਕੇ ਛਕਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋ ਜਾਵੈ ਜਾ ਪੈਲੀ ਆਪਕੀਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ-
ਸਿਖਾਂ ਵਢ ਕੇ ਖਲਵਾੜੇ ਲਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਖਲਵਾੜੇ ਡਿਠੇ ਤੇ ਕਹਾ ਸਾਬਾਸ ਮੇ
ਰੇ ਸਿਖੋ ਪਰ ਇਕ ਬਾਤ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਛੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਖਲਵਾੜੇ ਅਗ ਲਾ
ਇਕੇ ਸਾੜ ਦੇਹੋ ਅਸਾਂ ਇਸ ਲਾਲਚ ਵਿਚੋਂ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਅ

੫੬੮ ਸਾਬੜੇ ਦੁਖਨਾਲ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਪਾਲੀ ਹੈਸੀ ਆਪਣੀ ਹੱਥੀ ਅਗ ਕਿਸ ਤਰਾ ਲਾਵੀਏ ਤੇ
ਇਕਨਾ ਚੁਆਤੀ ਫੜਕੇ ਲਾਇ ਦਿਤੀ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤਿਨਾ ਜੋ ਅਜੇ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਹਿ ਦਿਆ ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹੋਰ ਸਾਂਗ
ਕੀਤਾ ਸੂਰੀਆ ਤੇ ਕੁਤੇ ਅਗੇ ਲਾਇ ਲੀਤੇ ਤੇ ਇਕ ਛੁਰਾ ਲਕ ਬਧਾ ਏਹ ਸਾਂਗ ਵੇਖ
ਕੇ ਲੋਕ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਖ ਭੀ ਨਸ ਗਏ ਲੋਕ ਆਖਨ ਲਗੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬੜਾ
ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਸੀ ਹੁਨ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਾਨਕ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਸਬਦ
ਕਹਾ॥ ਏਕ ਸੁਆਨ ਦੋਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਾ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦ ਬਇਆਲ
॥ਕੂੜ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰਾ ਧਾਨਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰ
ਣੀ ਕੀ ਕਾਰਾ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਬਿਕਰਾਲਾ ਤੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ਮੈਂ
ਏਹਾ ਆਸ ਏਹਾ ਆਧਾਰਾ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨ ਰਾਤਾ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾ
ਤਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਨ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲਾ ਧਾਨਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰਾ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂ
ਕੀ ਵੇਸਾ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸਾ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਮਤ ਕਾ ਭਾਰਾ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰ
ਹੰਕਰਤਾਰਾ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰਾ ਨਾਨ
ਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰਾ॥੪॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ
ਕੋਈ ਆਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਂਗ ਕੀਤਾ ਲਗੇ ਇਟਾਂ ਵਟੇ ਚੁਕ ੨ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਸਭੁ ਲੋਕ ਭਜ ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦਾ ਏਹੁ ਖਿਆਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਟੈ ਨਾਹੀ ਸਿਖ ਕੋਈ ਨੇੜੈ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕ ਦਿਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਹ ਜੀਅ ਸਾਡਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਅਰਬ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੂੰ ਭੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਹਟ ਜਾਹ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਏਹਾ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਨ ਰਹੁ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅੰਗਦ ਮੁੜਕੇ ਦੇ
ਖੇ ਨਾਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਪਾਵੇਂਗਾ ਇਥੇ ਖੜੋਣੇ ਦੇ ਨਾਹੀ ਧੁਰਹੀ ਜਾਵੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਘਰ
ਨੂੰ ਆਯਾ ਜਿਉ ਕੋਈ ਧਾੜਦਾ ਮੁਠਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੀਬਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇਹੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਪ
ਰਤਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਤੁਸਾ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਭਰਮਣਾ ਨਾਹੀ ਹੁਣ ਬਾ
ਬਾ ਜੀ ਆਵੈ ਤਾਂ ਡਰਨਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਾਂਗ ਮਹਾਪੁਰਖ ਪਿਛੇ ਭੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅ
ਵਿਅੰਤ ਏਹੁ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਾਖੀ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਸੁਣੋ॥

ਰਾਮਜੀਲਛਮਨਕੋਵਸਿਸ਼ਟਜੀਭੀਸਾਂਗਕੀਤਾਸੀਇਸਸਾਖੀਕੋਜੋਸੁਣੇਗਾਸੋਨਿ ੫੬੯
ਹਾਲਹੋਵੇਗਾ ਰਾਮਜੀਨੇਲਛਮਣਕੋਕਹਾਹੇਭ੍ਰਾਤਾਮੈਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀਦੇਘਰਦੁ
ਕਣਾਹੈਤੇਸੀਤਾਵਿਆਹੁਕੇਲਿਆਵਨੀਹੈਕੋਈਬ੍ਰਹਮਣਹੈਨਹੀਲਛਮਣਕ
ਹਾਮਹਾਰਾਜਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮਣਹੈਨਜਿਸਕੋਚਾਹੋਬੁਲਾਵੋ ਰਾਮਜੀਕਹਾਹੇਭ੍ਰਾਤਾ
ਐਸਾਬ੍ਰਹਮਣਕੋਈਨਹੀਜਿਸਕੀਮੈਂਸੇਵਾਕਰਾਂਤੇਮੇਰੀਸੇਵਾਕੋਜੋਉਠਾਵੇਗ
ਸੋਕੂਣਸੀਹੋਵੇਗਾਲਛਮਣਕਹਾਫੇਰਕਿਆਕਰੀਏਕੋਣਬ੍ਰਹਮਣਆਵੇਜੋਤੇ
ਰਾਵਿਵਾਹੁਹੋਵੈ ਰਾਮਜੀਕਹਾਮੇਰਾਕੁਲਗੁਰੂਤੇਪ੍ਰੋਹਤਰਘੁਬੰਸੀਓਂਕਾਗੁਸਾਂਈ
ਵਸਿਸਟਜੀਹੈਗਜਨੀਮੈਂਰਹਿੰਦਾਹੈਓਹਆਵੈਤਾਂਮੇਰਾਵਿਆਹੁਹੋਵੇਓਹੁਮੇਰੀਸੇ
ਵਾਸਹੇਗਾਉਸਨੂੰਤੂੰਲੈਆਓਪਰਵੇਖੀਂਓਹਮਹਾਪੁਰਖਹਈਜੇਕੋਈਸਾਂਗਕਰ
ਦਿਖਾਵੇਤਾਂਭੁਮੀਨਹੀਉਸਤੇਡਰਦਾਰਹੀਲਛਮਣਆਗਿਆਲੈਕੇਗਜਨੀਗਿ
ਤੇਲੋਕਾਂਪਾਸੋਪੁਛਿਆਕਿਸੇਦਾਸਿਆਨਾਹੀਢੂੰਢਭਾਲਕੇਮੁੜਿਆਤਾਂਰਸਤੇਵਿ
ਚਲਛਮਣਨੂੰਊਂਘਆਈਸੁਪਨਾਆਯਾਜੋਗਜਨੀਤੇਪਰੇਇਕਪਰਬਤਹੈ
ਉਸਉਤੇਗੁਸਾਈਵਸਿਸਟਰਹਿੰਦਾਹੈਤਹਾਂਜਾਹੁਮੁੜਨਹੀਪਰਤਰੀਨਹੀਲਛ
ਮਣਨੇਜਾਇਕੇਡਿਠਾਉਸਪਰਬਤੀਤੇਇਕਅਵਧੂਤਖੜਾਹੈਉਸਨੂੰਪਛਾਤ
ਨਹੀਫੇਰਮੁੜਆਯਾਫੇਰਲਛੱਮਣਨੂੰਰਾਮਜੀਸੁਪਨੇਮੇਂਕਹਾਲਛਮਣਭੁਲਨ
ਹੀਏਹੋਬਸਿਸਟਜੀਹੈਲਛਮਣਮੁੜਕੇਗਿਆਤੇਜੀਮੇਂਕਹਿਣੇਲਗਾਮੈਤਿਸ
ਕੀਰਹਨੀਜਾਇਲਗਤਾਹੋਂਜਬਗਿਆਤੋਵਸਿਸ੍ਟਜੀਕਹਾਅਰੇਤੂੰਕੌਣਹੈਬਾਰਿ
ਬਾਰਆਵਤਾਹੈਂਲਛਮਣਨੇਕਹਾਰਾਮਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈਏਹੁਵਸਿਸਟਜੀਹੈਂਏ
ਹਕਹਿਕੇਚਰਨਾਨੂੰਦੌੜਿਆਵਸਿਸਟਜੀਛੁਰਾਲੈਕੇਪਏਤੇਕਹਾਮੈਂਤੋਰੰਡਾਲਹਾਂ
ਆਪਨਾਖਾਜਭਾਲਦਾਫਿਰਦਾਹੋਂਤੈਮੇਰਾਖਾਜਗਵਾਯਾਹੈਲਛਮਣਕਹਾਗੁ
ਸਾਈਜੀਮੈਂਭੁਲਾਹਾਂਬਖਸੋਮੈਨੂੰਤਾਂਬਸਿਸਟਜੀਕਹਾਫੇਰਕਦੀਆਵੇਂਗਾਤਾਂ
ਮੈਂਤੈਨੂੰਬਾਇਮਾਰੇਂਗਾਲਛਮਣਕਹਾਹੁਣਛੋਡੋਫੇਰਨਹੀਆਵਾਂਗਲਛਮਣ
ਡਰਦਾਉਠਦੌੜਿਆਜੀਮੈਂਕਹੈਮੈਨੂੰਇਸਬਾਇਮਾਰਿਆਹੈਸੀਜਿਉਤਿਉਕ
ਰਮੈਬਚਿਆਹਾਂਫੇਰਮੁੜਚਲਿਆਰਾਤਕੋਸੁਤਾਤਾਂਫੇਰਰਾਮਜੀਨੇਕਹਾਹੇਭ੍ਰਾ
ਈਤੂੰਭੁਮਨਹੀਏਹੁਗੁਸਾਂਈਵਸਿਸਟਹੈਹੁਣਤੂੰਨਿਸੰਗਜਾਇਮਿਲਲਛਮ-
ਣਕਹਾਮੈਨੂੰਤਾਮਾਰਨਪੌਂਦਾਹੈਰਾਮਜੀਕਹਾਮਹਾਂਪੁਰਖੋਂਕਾਮਾਰਨਾਨਹੀਭਾਰ
ਨਾਹੈਜਿਉਮਾਰਨਗੇਤਿਵੇਨਿਵਾਜਨਗੇਨਿਸੰਗਤੂੰਜਾਇਕਰਮਿਲਲਛਮਣ

੫੭੦ ਫੇਰਗਿਆ ਜਾਇਕੇ ਵੇਖੇਤਾਂ ਇਕ ਸੂਰੀ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਸੂਰੀਆਂ ਦੇਵੂਧਮੇਂ
ਰਿੰਨਦਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਵਸਿਸਟਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਾਰਬਾਰ ਆਵ
ਨਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਹੇ ਗੀਬਨਿਵਾਜ ਮੈਂ ਲਛਮਣ ਰਾਜੇ ਦਸਰਥ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ
ਰਘੁਬੀਸੀ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਾ ਅ
ਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਸਮਝਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਚੰਡਾਲ ਹਾਂ ਵਸਿਸਟਜੀ ਨਹੀ ਓਹਕੋ
ਈ ਹੋਰ ਹੋਵੈਗਾ ਵਸਿਸਟ ਤੋ ਮਹਾਪੁਰਖ ਰਖੀਸਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵਤਾ ਮੈਂ ਚੰਡਾਲ
ਸੂਰੀਆ ਚਰਾਉਣੇ ਵਾਲਾ ਵੇਖ ਚਰਮ ਗੇਕੇ ਵਧਾਰ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਮੇ ਹੈ ਮਾਸ ਖਾਤਾ
ਹਊਂ ਤੂੰ ਭੁਲਤਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੋਡ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ
ਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮਣ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਵਸਿਸਟ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਖਾਜ
ਖਾਵੇਂਗਾ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਹਾ ਖਾਹ ਜਬ ਖਾਣੇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਦੇਖੇ ਬ
ਡੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚੌਕੇ ਪਕੇ ਹੈਂ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਦੇ ਆਦਸ ਤਿਲਕ ਲਗਾਈ ਮੁਕਟ ਧਾਰੀ
ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਥਾਲ ਮੇ ਧਰੇ ਸੇ ਹੈਂ ਲਛਮਣ ਦੇਖਕਰ
ਪੈਰੀ ਪਿਆ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰ ਤੂੰ ਸਦਾ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁ
ਖ ਰਹੇਗਾ ਅਬ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨਮਿਤ ਆਯਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਕੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਵਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਬਿਆਹ ਹੈ ਜਨਕ ਬਿਦੇ
ਹੀ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਸਿਸਟਜੀ ਕੋ ਲਛਮਨ ਸਾਥ ਲੈ ਰਾਮਜੀ ਪਾਸ ਆ
ਯਾ ਰਾਮਜੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਦੇਖ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਆਪਸ
ਮੈ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੂਈ ਬਸਿਸਟ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਕਰਾਯਾ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗਏ
॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਏਹ ਸਾਂਗ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਹਾਪੁ
ਰਖ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਚਿਤ ਬਾਇਰ ਖਣ ਡੋਲਣਾ ਨਹੀ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਵਨ ਤਾਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੇਦੀ ਰੂਪੀ
ਨ ਤੇਨ੍ਰ ਸਿਰ ਤੇ ਟੋਪੀ ਹਥ ਵਿਚ ਕੁਤਿਕਾ ਧਾਰਿਆ ਹੋਯਾ ਹੋਰ ਬਸਤ੍ਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਿ
ਗੀਬਾਨੀ ਹਸੀ ਤਾਂ ਆਇਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਬਿ
ਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਹਥ ਕੁਤਿਕਾ ਸੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਇਕ ਕੁ
ਤਿਕਾ ਬਰਸਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨਸ ਗਏ ਕੁਛਕ ਬੈਠੇ ਭੀ ਰਹੇ ਓਹਨਾ ਮਾਰਿਆ ਭੀ ਸਿਖਾਂ ਕ
ਹਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛਡ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ
ਕਦ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਆਪ ਕੋ ਕਿਆ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਸਿਖ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ

ਸਿਰ ਤੇ ਧਰਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ
ਕਹਿਆ ਮੰਨੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਮਨਾਵੋਗੇ ਤਿਵੇਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਹਾ ਆ-
ਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਸਿਖ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗੇ ਜਾਵਨ ਇਕ ਉਜਾੜ ਮੈਂ ਗਏ ਇਕ
ਰਿਖਾਰਿਣੀ ਹੈ ਪਾਸ ਮੁਰਦਾ ਰਿਟੇਖਫਣ ਰਿਬੰਦ ਬੰਦ ਬਧਾ ਮੋਇਆ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਖਾਓ ਏਹੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ
ਆਖਣਾ ਸਭ ਸਿਖ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਹੋਕੇ ਲਗੇ ਲੁਕਣ ਤੇ ਕੁਝ ਨਸ ਭਜ ਗਏ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਨੇ ਕਹਾ
ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਜਾਈਏ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ੍ਰਤਕਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਸਿਖ ਕ
ਹਾਵਦੇ ਹੋ ਤੇ ਬਚਨ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸਾਡੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ
ਬਚਨ ਮਨਾਓ ਤਿਉਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁਰਦਾ ਖਾਓ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਦੋਹੀ ਪਾ
ਸੀ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਤਰਫੋਂ ਕਹੋ ਉਸ ਤਰਫੋਂ ਖਾਵੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੈਰਾਂ
ਵਲੋ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਪੜਾ ਲਾਹਿਕੇ ਮੂਹਿ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਮੁਰਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀ-
ਰੇਤ ਦੀ ਲੋਥ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਕਹਾ ਧੰਨ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬਣਦੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹਸ ਕੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹੈਂ ਸੋ ਮੈ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੈਂ ਹੁਣ
ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਹੋਯਾ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਹੈ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਰਖ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਸ
ਰਾਸੈ ਸਾਰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ
ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਰਬਤ ਸਿਖ ਸੰ
ਗਤ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇਗਾ ਸੋ ਸਭ ਭੌਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪਰੇਗਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਖਸ ਲੇਵੇਂਗੇ॥ " " " "

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇ ਥੇ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਮਾਯਾ ਹੀ ਕੋ ਸਿਮਰਦਾ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਏਨ
ਲੋਕਾਂ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ
ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਪਾਸ ਆਏ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ

੫੧੨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਖਾਨ ਪਾਹਿਰਾਨ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਚੌਰਾਸੀਹ ਲਖ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਦੀ ਤ੍ਰਫ ਵੇਖਤੇ ਹਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪਦੇ ਹਨ ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਭਈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਗਾਉ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈ ਪੰਜ ਤ
ਤ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈਂ ਮੇਰੀ ਮਲ ਮੂਤ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪ ਕੋ ਕਿਉਕਰ ਗਾਵਾਂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਈ ਧਿਆਉਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰਾ ਗਾਵਣਾ ਧਿਆਵਣਾ ਮੈਂ ਥਾਇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਬ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਗਾਉ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਉ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਜਿਨਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਗਾਵਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਨਾਨੂੰ ਗਾਵਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਗਾ
ਉ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਗੇ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ
ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਧਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਖਾਣਾ ਖਾਇ ਲੈ ਏਹੁ ਨਾਮ ਕਾ ਖਾਣਾ ਹੈ
ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਬਖਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰ-
ਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਸਤ ਵਾਰੀ ਨਮਸਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁ
ਸੀ ਹੋਏ ਸਿਫਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਲਗੇ ਕਰਨ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਭ ਕੋਈ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁ
ਹਾਨੂੰ ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬਿਅਤਿ
ਹੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਹੈਂ ਗੁਣ ਗਾਹੀ
ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਖਬਰ ਕਿਸੈ ਨੂੰ ਨਹੀ ਹੈ ਕੇਡਾ ਕੁ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ਸੁਰਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਸੁਰਤ ਭੀ ਕਮਾਈ ਕੀਮਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀਮਤ ਭੀ ਪਾਈ ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਏਨਾ ਸਭ ਨਾਨੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਾਲਾਹਿਤਾਂ ਕਰਕੇ ਥਕ ਪ
ਏ ਤੇ ਤਿਲ ਭੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀ ਕਹੀ ਸਭ ਜਿਤਨਾ ਸਤਿ ਹੈ ਤੇ ਤਪ ਹੈ ਸਾਰੀ
ਆਂ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਹੈਨ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਕਿ
ਸੇ ਸਿਧੀ ਨਹੀ ਪਾਈ ਸਭ ਸਿਧੀ ਕਾ ਮੂਲ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਜਿਨਾ ਪਰ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਤਿਨਾ
ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਿਫਤ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਨੂੰ ਸਚ ਕਰਕੇ ਸ
ਵਾਰਨਾ ਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਭਈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਸੋ
ਦਰ ਸਬਦ ਕਹਾ ਫੇਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਮੈਨੂੰ
ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਹੀ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਵ

ਤਨਾਉਂਾਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚਨਿਆਉਂਾਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉਂਾਵ ੫੭੩
ਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉਂਾਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਭਾਉਂਾਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਜਾਪੁਛਣਦਾਤਾਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥
ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ
ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਏਹ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਨਹੀ ॥ ਤਿ ਆਪੇ ਰੀਨ
ਮਕਾ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਅਰ ਕੁਦਰਤ ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇਕਰ ਬਿਦਾ ਕੀਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੂੰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇਂ ਜਾਇ ਕਰ ਸੰਗਤ ਕੀ ਖਬਰ ਲੇਹੁ ਨਾਮ ਜਪਾਉ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇਗਾ ਸੋ
ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈਂ
ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਾਉ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਂ
ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਗੰਮ ਥਾਂ ਟੇਕਿਆ ਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਆਏ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਚਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰ
ਨੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਵਣੀ ਬਚਾਂ ਇਕ ਐਸੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਜੋੜ ਬੰਧੀਏ ਜਿਸ
ਕਰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀ ਧਰਮੀ ਅਧਰਮੀ ਸਭ ਮੁਕਤ ਹੋ
ਜਾਵਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਖੇਲੀਏ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੋ
ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਨਿਕਲੇਗਾ ਤਿਸੀ ਤੇ ਜੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਿਉ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਜਿ
ਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਅਰ ਬਚਾਂ ਇਕਨਾ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਐਸੀ ਕਰ ਜਿਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਂ ਏਹੁ ਜੀਵ ਲੀਨ ਹੋ
ਇ ਜਾਵੇ ਬਾਣੀ ਕਾ ਮੂਲ ਬੰਧੀਏ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਜਪ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਛੋਂ ਜ
ਪਜੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੈਗਾ ਐਸਾ ਜਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਾ ਕਰੀਏ-
ਜਿਤ ਪੜ੍ਹੇ ਏਹੁ ਜੀਵ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤ ਨ
ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਮਾਇਆ ਨੇ ਮੋਹ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਕੋ ਮਿਲਣ
ਨਹੀ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਬਿਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦੀ ਪਉੜੀ ਨਾਮ
ਹੈ ਬਚਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਮੁਕਤ ਲੈ ਜਾਣਾ ਤੇ ਅੰਗਦ ਹ
ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਜਪ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਨੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਜਪਜੀ ਕੀਤਾ ਤਿਸ

੫੭੪ ਸਲੋਕੁ ਪਹਿਲਾ ਸਲੋਕੁ॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ ॥ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥
ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀ ਸਚੁ॥੧॥ ਬੱਚਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀਆ ਪੌੜੀਆ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਦਰਤੇ ਲੈਕਰ ਸੋ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਹੁ ਤੇ ਰਾਸ ਕਰਕੇ ਸੁਨਾਉ॥ ਏਹੁ ਸਾਰਾ ਜ
ਪਜੀ ਮੁਖਵਾਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੈਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਏ ਤੇ ਕਹਾ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਬਚਾ ਅੰਗਦਾ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਤੇ ਪਉੜੀਆਂ ਇਥਾਊ ਹੀ ਲੋੜ੍ਹੀ
ਦੀਆ ਹੈਨ ਹੋਰ ਸਭ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖਵਾਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈਂ॥ ਜਿਉ ਸਾ
ਹਵੇ ਸਰਿਦ ਨੂੰ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਵਟੇਕਾ ਰੁਪਯਾ ਪ੍ਰਖਣਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਂ ਦਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਕਰ ਆਪਨ ਫੇਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਕਰ ਬਹਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਅੰਗਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਸੰਸਾਰ ਕੇ
ਤਾਰਨੇ ਕੋ ਅਠਤੀ ਪਉੜੀਆ ਜਪਜੀ ਕੀਤਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜਪਜੀ ਸੁਣਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਬੈਠੇ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣਾਯਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੋ ਸੁਣਾ-
ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇ
ਸ ਜਪ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੰਸਾਰ ਭਉਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪਰੇਗਾ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਜਪ
ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਆਇ ਕਰ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਇਤ ਸੀ
ਜਮ ਜਪ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਹੋਰ ਸਪਾਸਿਓਂ ਮਨ ਹਟਾ
ਇਕੇ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
ਮੈਂ ਵਾਸਾ ਪਾਏਗਾ ਤਿਨ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹੇ ਤੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਚ
ਰਹੈਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹੈ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਪ
ਵੈਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਚੇਗਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ ਅ
ਠ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਮੈਂ ਰਹੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅਧੀਨ ਰਹਾਂਗਾ ਉਸ ਕੇ ਅੰਗ ਸੰ-
ਗ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹੁ ਕਹੇਗਾ ਮੈ ਮਨਾਂਗਾ ਉਸ ਕਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਬਖਸਾਂਗਾ
ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮਹਾਦੇਵ ਕੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈਨ ਚਲਾਏ ਚਲਦੇ ਕਰਾਏ ਕਰੀਦੇ ਸਦਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮਾਰਿਆ ਮ
ਰਦਾ ਹੈ ਰਖਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਹਨ ਵਸੀਕਰਨ ਉਚਾਟਨ ਮਾਰਨ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋਂਦਾ
ਹੈ ਉਸ ਕੀਆ ਬਿਧਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈਨ ਇਸ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਬਿਧ ਕਿਉਂਕਰ ਹੈ

ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਓਹ ਮੰਤ੍ਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਖਸੂਦੀ ਚਲਦੇ ਹੈਨ ਇਉ ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਤੇ ੫੭੫
ਓਨੰ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾ
ਰਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮੁਕਤ ਕਰਨੇ ਕੋ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੈਗਾ ਉ
ਸਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਸਭ ਮਖਸੂਦ ਹਾਸਲ ਹੋਨਗੇ ਸਭ ਕਾਰਜਾਂ
ਕੋ ਇਕ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਓਹ ਜੀਵਦਾ ਹੀ
ਮੁਕਤ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਲੋਕ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਵੈਗਾ ਸੁ
ਣ ਬਚਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਏਹੁ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਾ ਬਾਣੀ ਮੈਂ ਲਾਵਣਾ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਮੁਕਤ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਰਾਵੀ ਨ੍ਹੈ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪ
ਜਪੁ ਮਹਾਤਮ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸੁਣਾਯਾ॥ ਏਹੁ ਜਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਚ ਨਾਨਕ ਕਥੀ
ਆ ਬਖਯਾ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਧੁਰਹੁ ਹੋਆ ਫੁਰਮਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚ ਨਾਮ ਜਪ
ਜਪੀਐ ਕਰ ਇਸਨਾਨਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਜਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨਾ ਜੰਮਣ
ਮਰਣ ਕਟੀਐ ਜੋ ਜਪ ਸੰਗ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨਾ ਜਿਉ ਕਿਉ ਕਰ ਕੈ ਜਪ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਅਉ ਸਰ-
ਜਿਤੇ ਨਿਦਾਨਾ ਜੋ ਮਨ ਸਾਮਨੇ ਮੇ ਧਰੈ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਭਗਵਾਨਾ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪ
ਰਹੈ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਵੀ ਜੈਵਾਨਾ॥੧॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਚਾਂ ਤੁਧ
ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਛ ਮੰਗਿਓ ਨਾਹੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਲੋੜ
ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸ ਸਭ ਮਿਟਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕੰਢੇ ਜਾਹੁ ਉਨਾਨੂੰ ਵੇਖ ਆਉ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗਏ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੋਤੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਧੂ ਆਯਾ ਤਿਸ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਪਾਰ ਗਏ ਇ
ਕ ਵਸਤੀ ਮੈਂ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੋ ਆਯਾ ਹੈਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਯਾ ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਏਹੁ ਸਭ ਵਸਤੀ
ਆ ਓਸੇ ਦੀਯਾ ਹੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਸਿਖਾਂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਸਵੇਰੇ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਕੀਤੇ
ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਓਨਾਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗ੍ਰੀ ਏਹੋ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ
ਅਗਲੀ ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਗੇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਤ ਰਹੇ ਓਨਾ ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹਨ ਓਨਾਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਭੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ
ਆਂ ਦੀ ਨਗ੍ਰੀ ਅਗਾਹਾ ਹੀ ਦਸੀ ਓਥੋ ਟੁਰ ਕੇ ਅਗੇ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਓਨਾ ਭੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ
ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਓਨਾ ਭੀ ਅਗਾਹਾ

੫੧੬ ਦਸੀ ਤਾਂ ਓਥੇ ਜਾਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਨਾਦੀ ਧੌਣ ਵਿਚ ਕਿਲੀਆ ਠੁਕੀਆ ਹੋਈਆ ਹੈਨ ਜੇ ਓਥੋਂ
ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਭੀ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਯਾਵੀ ਨਗ੍ਰੀ ਅਗੇ ਹਈ ਤਾ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਦੇ ਦੇਸ
ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈਨ ਓਨਾ ਮਨੁਖਾਨੂੰ ਟੰਗ ਦਿਤਾ
ਕਿ ਜੋ ਹੇਠ ਇਕ ਕਿਸੇ ਹੇਠ ਦੋਇ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆ ਮਰਦਾਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਕੇ ਖਾਣ ਤਾਂ ਮ
ਰਦ ਹਾਇ ਹਾਇ ਪੁਕਾਰਨ ਤੇ ਅਪਛਰਾ ਛਡਨ ਨਾਹੀ ਜੇ ਓਨਾ ਬੀ ਪੁਛਿਆ ਤਾ ਓਨਾ ਭੀ
ਅਗਾਹਾ ਹੀ ਨਗ੍ਰੀ ਦਸੀ ਤੇ ਅਗੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਕਿਲੇ ਠੋਕੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖਰਲੀਏ ਤਾਂ ਰਾਤ ਪਈ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਆਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਉਤਰੇ ਮੰਜੀ
ਆ ਪਾਈਆ ਤੇ ਇਕ ਮੰਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਓਨਾਨੂੰ ਬਾਲੀਯਾ ਰਕੇ ਬੀਯਾ
ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਆਯਾ ਆਪੋ ਆਪਨਾ ਸਭਨਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਸੁਤੇ ਸਵੇਰ ਹੁੰਦੀ ਨੂੰ ਸਭ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਪੁਛਿ
ਓਨਾ ਹੀ ਜੋ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਏਹੁ ਹੈਨ ਜਾ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਆਏ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
ਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਸਾਡਾ ਕਿ
ਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੋਲੀਏ ਤੈਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜਿਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਬੋਲੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਇਕੇ ਵੇਖ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਓਨਾਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਯਾ ਓਨਾਦੇ ਰੋਮਾ ਬੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀਆ
ਵਾਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਕ ਬਾਰਤਾ ਦਸੋ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਗ੍ਰੀ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਡਿਠੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਅਰ
ਦਾਸ ਕਰਾਈਆ ਤੇ ਕਰਜ ਚੁਕਿਆ ਜਿਨਾ ਦਿਤਾ ਨਾਹੀ ਇਸ ਤੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੈਨ,
ਓਨਾਦੇ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਦੂਜੀ ਨਗ੍ਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਮਨੁਖ ਦਾ ਤੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰ ਦਾ
ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਓਨਾ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹੰਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ
ਕੀਤੀ ਸੰਤਾ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਸਿਰ ਨਹੀ ਨਿਵਾਯਾ ਇਸ ਤੇ ਓਨਾਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰ-
ਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਤੀਜੀ ਨਗ੍ਰੀ ਦੇ ° ° ° ° ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾ ਕਿਉ ਸਾਨਿ ਤਾਂ ਓਨਾ
ਕਹਿਆ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਓਨਾ ਅਗੇ ਕਿਸੇ ਗੀਬ ਸੁਆਲ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਗੁਰਾ ਦੇਨ
ਮਿਤ ਭੂਛ ਦਿਤੇ ਨਾਹੀ ਸੁਆਲੀ ਦਾ ਸੁਆਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਨਾ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ °
ਇਸ ਤੇ ਓਨਾਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾ ਨੂੰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚੌਥੀ ਨਗ੍ਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧੌ
ਣ ਵਿਚ ਕਿਲੇ ਠੋਕੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਓਨਾ ਨੇ ਸੰ
ਖਸੰਤ ਸਤਪੁਰਖ ਮਹਾਪੁਰਖ ਧਰਮਸਾਲ ਸਤਸੰਗ ਅਗੇ ਮਥਾ ਨਹੀ ਟੇਕਿਯਾ ਅ°

ਪਨੇ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਹੈਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਧੌਣ ਵਿਚ ਫਿਲੀਯਾਂ ਨੂੰ ਕੀਆ ਹੈ ੫੧੧
ਨਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦਜੀ ਪਜਿਵੀ ਨਗੀ ਪੁਛੀ ਜੀ ਅਪਛਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਸਾਨਿ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ
ਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਕੇ ਖਾਂਦੀਯਾਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਨ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈ ਜਿਨਾ ਲੜਕੀਯਾਂ ਭ੍ਰੂ
ਣ ਭੁਣੇ ਦੀਯਾਂ ਭਤੀਜੀਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਇਸ ਤੇ ਓਹ ਓਨਾ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਵਢ ਵ
ਢ ਕੇ ਖਾਂਦੀਯਾਂ ਹੈਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਟਕੇ ਲੈ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡ
ਮਾਸ ਖਾਂਦੀਯਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਅੰਗਦਜੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਦਾਨ ਪੁੰਨ
ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਨਾਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਿਆ ਹੈ ਇਕ ਧਰ
ਮਸਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੈ ਰਹਰਾਸ ਨਹੀ ਜਾਇਕੇ ਸੁਣੀ ਹੋਰ ਤਪਸਿਆ ਬ
ਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਦੂਖਨਾ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਕਰ
ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਰਹਰਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਛਟੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਛੜੀ ਬਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ
ਕਢ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਰਹਰਾਸ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸਾਨੂੰ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏ
ਹ ਕੌਤਕ ਹੀ ਦੇਖਣ ਆਯਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨ ਸ
ਮਾਧੀਯਾਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅਖੀਯਾਂ ਮੀਟੋ ਜਦ ਖੋਲੀਯਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹ
ਜੂਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸੁੰਨ ਸਮ
ਧੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਮੈਂ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਦੇਖੇ ਹੈਨ॥

॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ ਤਾਂ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਮਿਲਕੇ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗਾ
ਤੇ ਕਹਨ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਦੋਨੋ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬਾਂ
ਹੁ ਬੇਲੀ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਜਾਵੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਭੀ ਚਲਣਾ ਹੈ ਏਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਚਾਚੇ ਕਹਾ ਹਛਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਨ ਆਵੈ ਅਸਾਂ ਸੋਈ ਮੰਨਣੀ ਜੀ ਤਾਂ ਪੰਦ੍ਰਾ ਦਿਨ ਤਿਲ
ਵੰਡੀ ਰਹਿਕੇ ਟੁਰ ਆਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਨੀ ਨੇ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਪੇ ਨੂੰ ਟਿਕਣ ਦੇਹੁ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਲਈ ਫਿਰ
ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਟਿਕਣ ਦੇਹ ਬਥੇਰਾ ਫਿਰਲਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੀ
ਗੁਜਰਾਨ ਤਪੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗੁਜਰਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ
ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਤੇ ਜੀ ਅ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਠੀਕ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਰਹੋਗੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਚਲਣਾ-

੫੭੮ ਕਿ ਰਹਿਣ ਕਰਤਾਰ ਗੋਚਰ ਹੈ ਪਰ ਗ੍ਰੀਬਨਿਵਾਜ ਪਿਛੇ ਕੌਣ ਹੋਸੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਲਹਿ
ਣਾ ਖਤ੍ਰੇਟਾ ਫੇਰੂ ਤ੍ਰੇਹਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲੇਗਾ ਓਹੁ ਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਬਹੈਗਾ ਤੇ ਸਾਡੇ ਜੇਹਾ ਹੀ ਹੋ
ਵੈਗਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਹੋਰਨਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਈ ਨਾ ਰਹੇਗੀ
ਰਨਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਸੀ ਪਰ ਜੇਹੜੀ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁ
ਣਤੇ ਹੀ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਰਿਆਸਾਂ ਪਿ
ਛੇ ਕਰਤਾਰ ਜਾਣੈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੋ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਬ
ਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲੇ ਸਾ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ
ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਤੇ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅ
ਪਣੀ ਅਖੀ ਹੈ ਸੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸਨ ਓਨ
ਦੀਆਂ ਅਨੰਤ ਕਥਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਜੀਵ ਹਾਂ ਤੇ ਓਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ
ਤਿਥੇ ਅੰਤ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ ਤੇ ਹੁਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਕਥਾ ਤੇ ਆਪ
ਣੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਂਗੜੇ ਦੇਵੀ
ਪਰਸਨ ਸਣੇ ਟਬਰ ਚਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਵੇਦੀ
ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਰਿਆ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਾਣਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤੇ ਆਏ
ਕਿਥੋ ਹੋ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੰਗਲ ਮਤੇ ਦੀ ਸ
ਰਾਇ ਥੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਿ ਜਾਹਾਂ ਦੇਵੀ ਪਰਸਨ ਤੇ ਨਾਮ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਫੇਰੂ ਤ੍ਰੇ
ਹਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜਾਵੋ ਦੇਵੀ ਪਰਸ ਆਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾ ਆਵਣ ਜਾ
ਣਾ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਜਿਸ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਹਿ ਲਹਿਣੀ ਯਾ ਹੋਸੀ ਸੋ ਲੈਸੀ ਤਾਂ ਏਤਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰੇ
ਸੀਰ ਦੇ ਬੰਧਨ ਟੁਟ ਗਏ ਜੋ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਕਿਤੇ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਤ ਹੋ
ਜਾਵਣ ਜਾ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਘਰ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਅੰ
ਗਦ ਨਾਮ ਕਿਉਕਰ ਹੋਯਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾ ਰੂਪ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗਊ ਆਵਾਸ ਤੇ ਘਾਸ ਦੀ ਪੰਡ ਸਿਰ ਤੇ ਚੁ
ਕਕੇ ਮੈਂ ਆਂਦੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਦਈ ਦਾ ਭਉ ਕੀ
ਤਾ ਕਰੋ ਏਹੁ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਕਪੜੇ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬਚਨ

 ੫੭੮

ਸੁਣ ਮੂਲੇ ਦੀਏ ਧੀਏ ਏਹੁ ਛਿਟਾ ਨਾਹੀ ਕੇਸ ਕੂੰਹੂ ਹੈ ਏਹੁ ਖ਼ਰਾਬ ਨਾਹੀ ਸੋ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ
ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਬਗਲ ਮੇ ਲੀਤਾ ਗਲ ਲਾਯਾ ਤੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਹੋਯੋਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੁਣ ਅੰਗਦ
ਹੋਯਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਚੋਹਣੀ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ
ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਟੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਤੇ ਤੁਸੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ
ਦੇ ਹੋ ਏਹੁ ਗਲ ਭੁਲੀ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਹੁ ਮੂਲੇ ਦੀਏ ਧੀਏ ਦੇਖ ਆਪਨੀ ਅਖੀ ਕਿ
ਤਨਾਕ ਚਿਰ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਇਕ ਚੂਹੀ ਮੂਈ ਪਈ ਆਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਵਡੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਚਾਂ
ਏਹ ਚੂਹੀ ਏਥੇ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ਪੈਰ ਨਾਲ ਟੂੰਬੋ ਤਾਂ ਪਰੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕਹਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ
ਇਸਟ ਬਖੇੜੇ ਤੇ ਠੇ ਹੈਨ ਖਿਡਾਦੇਕ ਬੂੜ ਉਡਾਵਣੇ ਖਲਕੀ ਦੀਆਂ ਬਿਲੀਯਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਉਸ ਭੀ ਕ
ਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਅਸੀ ਮੁਰਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਟਦੇ ਹਛੇ ਲਗਦੇ ਹਾਂ ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਕੋ-
ਸਿਖ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁਕਾਇ ਕੇ ਸੁਟਾਇ ਦੇਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਬਚਾਂ-
ਅੰਗਦਾ ਚੂਹੀ ਮੂਈ ਪਈ ਹਈ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਟੂੰਬ ਦੇਹ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਮੈਂ ਉਠ
ਕੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਚੂਹੀ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਪਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਚੋਹਣੀਏ ਏਹ ਪਰਾਯਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਹਈ ਤੇ ਏਹੁ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਲੇਵੈ ਮੇਰੇ ਕਿਆ ਵਸ ਹੈ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈ ਭੀ ਹਾਜਰ ਆਹਾ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਭੀ ਹਾਜਰ ਆਹਾ ਅਧੀ ਰਾਤ
ਦੇ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਕਿਤਨੀਕ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਧੀ ਰਾਤ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਨਹੀ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਏਹੋ ਬਚਨ ਹੋਏ ਜੋ ਬੁਢ
ਕਹੇ ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਹੈ ਤੇ ਹੈਸੀ ਭੀ ਰਾਤ ਅਧੀ ਤੇ ਬੁਢੇ ਦੇ ਜੀ
ਅ ਮੇ ਸੀ ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਰ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਉਤਨੀ ਖੁਸੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਏਸ ਭਰਮ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰਨ
ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਬਚ
ਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ ਦੇਖ ਰਾਤ ਅਧੀ ਨਹੀ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀ ਜੋ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅਧੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣਨ ਨ ਜਾਣੀਏ ਕੋਈ ਪਰਖ ਵਿਚ ਰਖਦੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆ
ਕੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਭੁਲ ਗਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਪਾਸ ਮੈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੀ ਹੈ
ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅੰਗਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਭਾਵਦੀ ਹੈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀਸੇ॥

ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮਜਰਾੜ ਕੇ ਸਮੇ ਬਿਰਾਜੇ ਹੂਏ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦ ਜੀਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਵੇਖ ਪੁਰਖਾ ਦਿਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਅ
ਧਕੀ ਕਰੀ ਹੋਈ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈ ਭੁਲਾਰਿਆ ਹਾਂ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਜੇ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਕਰ ਹਮਾਰੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋਇ ਲਿਜ
ਊ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਕਰ ਬਾਹਰ ਚਾਦਰੇ ਧੋਨ ਚਲੇ ਗਏ-
ਨਗ੍ਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਕਰ ਕਿਆ ਵੇਖਾ ਜੁ ਦਿਨ ਕੀ ਦੁਪਹਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋ ਕਰ ਨਗ੍ਰ ਮੇਂ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰਾ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਪੁਰਖਾ ਦਿਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ
ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਸਭ ਆਪ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੇ ਹੈਨ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ
ਕਰੋ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪ੍ਰਖੁਸੀ ਹੁਕੇ ਕਹਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯੋ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਈ

ਏਕ ਸਮੇਂ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਕੋ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਇਕਤ੍ਰ
ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਆਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਯਾ ਤਿਸੀ ਸਮਾਂ
ਐਸੀ ਬਖਾ ਹੋਈ ਜੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਜਲ ਬਰਸਤਾ ਰਹਿਆ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਏ ਵਰਖਾ ਬੰਦ ਨ
ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਲੰਘ ਕੀ ਦੇਗ ਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਤੀਸਰੇ ਰੋ
ਜ ਬਦਲ ਫਟੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ
ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਾਨੂੰ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਲਦੀ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੀ
ਏ ਤੇ ਏਤਨੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੋ ਸੁਣ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਬਚਾ ਜੀ ਆਪ ਜਾਕਰ ਬਾਹਰ ਕਿਰ੍ਹ ਜੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾਨੂੰ ਹਲੂਣ ਕੇ ਸੰਗਤ
ਨੂੰ ਮਨ ਭਾਵਦੇ ਭੋਜਨ ਮਿਠਾਈਆ ਛਕਾਓ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਦੀ ਕਿਕਰਾਂ ਨਾਲ ਭੀ ਮਿਠਾਈਆਂ ਭੋਜਨ ਲਗੇ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕੋ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬਚਾ ਤੁਮ ਜਾਓ ਤਾਂ
ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਭੀ ਓਹੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਬਚਨ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਤਬ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਵਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਹਿਆ ਪੁਰਖਾ ਜਾ

ਹੂ ਆਪ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮੂਹਰੀ ਬੈਠੇ ਜਾ ਕਰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਛਕਾਉ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਚਨ ਕੋ ਮੰਨ ਕੇ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਯਾ ਬਾਹਰ ਆਇ ਕਰ ਸੰਗਤਿ
ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤੇ ਆਪ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਕਰ ਹਲੂਣਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹਲੂਣਾ ਦੇਣ ਸਾਥ ਹੀ ਕਿਕਰ
ਉਪਰੋਂ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਡਿਗ ਪਈ ਲਡੂ ਪੇੜਾ ਜਲੇਬੀ ਬਰਫੀ ਹੋਰ ਅਨੇ
ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਠਿਆਈਆਂ ਡਿਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਛਕ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ-
ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰਭ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਆਨ ਕਰ ਨਮ
ਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮੇਤ ਸੰ
ਗਤ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਕਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੈਂ ਏਹ ਸੰਗਤ ਜੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ
ਲੜ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਭੀ ਕਾਮਨਾ ਸੀ ਸੋਭੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਥਾ
ਟੇਕ ਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਕਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ
ਤੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਿਣ ਧੰਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਹਿਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਟੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਨਿ ਇਕ ਬਡਾ ਗੰਦਾ ਚਬੱਚਾ ਦੇਖਕੇ
ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਟੋਰਾ ਸੁਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਹਿਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਤੇ
ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਭੀ ਸੰਗ ਹੀ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਕਟੋਰਾ ਕਢ ਲਵੋ ਤਾਂ ਜ
ਬਾਬ ਦਿਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਐਸੇ ਗੰਦੇ ਚੁਮ ਵਿਚ ਇਸ ਕਟੋਰੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੇ ਨਹੀ ਪੈਂਦੇ
ਹੋਰ ਕਟੋਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਕਟੋਰਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ ਕੋ ਕਹਾ ਤਾਂ ਉ
ਨ੍ਹੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਕਢਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਕੋ
ਚਲੇ ਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਕਢਵਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਂਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਤਰਫ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰਤ ਕਰ
ਦੇਹੀ ਸੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਟੋਰਾ ਕਢ ਲਿਆਯਾ ਤੇ ਸਿਰ ਪੈਰ ਤੀਕਰ ਸਾਰਾ ਇਕੋ
ਜੇਹਾ ਚਿਕੜ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਲਹਣਿਆ ਤੂੰ ਲਹਿਣਾ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਣਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੰਨ ਤੇ ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ
ਸਾਨਾਲ ਤਾਂ ਇਉਹੀ ਹੋਈ ਆ[illegible] ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਬਚਨ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਭ
ਰੂਕੇ ਬਚਨ ਹੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਔਗੁਣ ਪ
ਪ ਸਭ ਧੋਤੇ ਜਾਣਗੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਜਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਮੰਗੇਗਾ ਸੋ ਬਾਬਾ
ਨਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾ

੫੯੨ ਦਾ ਵਿਚ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਧ੍ਰੂ ਤੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇ
ਜਨਕ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਉਰੇ ਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਲੀਨ ਕਰੇਗਾ ਏ
ਹ ਸਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਨਗੇ ਜਿਨਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ
ਨਹੀ ਅਰ ਕੀਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਤੇ ਸਿਖ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਂਛਾ ਨਹੀ ਲੀਤੀ ਸੋ ਰਾਮ
ਕਬੀਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਿਖ ਨਿਰਮਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਿ
ਨਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਯਾ ਕਾਰ
ਭੇਟਾ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਇਕਰ ਮਲੀਨ ਬਿਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਲੀ
ਨ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਭੀ ਮਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਜੇਹੜਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਨਹੀ ਤੁਰਦਾ ਏਹੁ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਨਜਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਭੁਲੇ ਕਗੁ
ਰੂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਯਾ ਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾ ਦੇਖ ਕੇ ਭਉਂਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਚਲਾਣੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਪਾਸ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਤ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ
ਖਡੂਰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਹਾਇਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਰ
ਸੁਪਨੇ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚਲੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਹ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਜਹਾਂ ਇਛਾ ਹੋਇ ਤਹਾਂ ਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਰੀਰ
ਤੇ ਅਸੀ ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ ਮਰਨਾ ਤੇ ਜਨਮਣਾ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਸੀ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਦਰਸਨ ਦੀ ਅਭਲਾਖਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆ
ਏ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬੇਦੀ ਨੂੰ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਘਰ ਦੀ ਅੱਧੀ ਦੋਨੋ ਪੋਤ੍ਰੇ ਬੁਲਾਇਕੇ ਦੇ ਦਿਤੀ
ਤੇ ਅਧੀ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪਦਮ ਆਸਣ ਕਰ ਪੌਣ ਦਸ
ਮੇ ਦੁਆਰ ਚੜਾਇ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧ੍ਰ ਫੋੜ ਕਰ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਨੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਕੇ ਦਿਨ ਸਭੇ ਹਛੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਅਚਾਰਜ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਕਪੜੇ ਗਹਿਣੇ
ਭੋਜਨ ਛਾਦਨ ਸਭ ਹਛਾ ਦਿਤਾ ਵੇਦ ਰੀਤ ਕੁਲਾ ਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਸਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੜਾ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਯਾ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਕੇ ਬਾਦ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਨੇ ਭੀ ਦੇਹ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਦੀ

ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠਕੇ ਤਿਆਗੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਦਾਹ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕੁਲਾਰੀਤ
ਦੇ ਸਾਰਾਲ ਮੂਜਬ ਕੀਤੀ ਬਡੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੈ ਤੇ ਸੰਗ
ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਵਰ ਪਾਇਕੇ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦ
ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬਤ ਕੋ ਕਰੈ ਤੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਇਕ ਪਿਪ
ਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿਪਲ ਦੇ ਹੇਠ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਿਛੀ ਰਹੇ ਤੇ ਉ
ਸ ਦੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੈਂ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਕਮਲੀਆ
ਨਾਮ ਟਹਿਲੀਯਾ ਸੀ ਓਹ ਗਊਆਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਘਾਹ ਲੈਣ ਗਿਆ ਕਰੇ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ
ਘਾਹੁ ਲੈਣ ਗਿਆ ਤੇ ਬਨ ਮੇਂ ਜਾਇ ਕਰ ਡਿਠਾ ਤਿੰਨ ਜੋਗੀਸਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਕਮਲੀ
ਏ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਮਲੀਆ ਏਹ ਢੀਮ ਮਿਟੀ ਦੀ ਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਹ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਪਾਸ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਜੀ ਘਾਸ ਲੈਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾਵਾਗਾ ਤਾਂ ਓਨ ਜੋਗੀਸ
ਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕਨੇ ਉਠ ਕੇ ਕਮਲੀਏ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਇਕ ਮੁਠ ਘਾਸ ਦੀ ਕਟ ਕੇ ਖਿਲਾ
ਰੀ ਤਾਂ ਘਾਹੁ ਦਾ ਢੇਰ ਉਸਰ ਗਿਆ ਕਹਿਆ ਜਿਤਨਾ ਚੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੁਕ ਲੈ ਜਾਹੁ ਕਮ
ਲੀਏ ਘਾਸ ਦੀ ਪੰਡ ਬਧੀ ਤੇ ਚੁਕ ਲਿਆਯਾ ਓਹ ਢੀਮ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸੁਟੀ, ਰਿਖੀ
ਸਰਾਂ ਦੇ ਕਹੇ ਮੂਜਬ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਮਲੀਯਾ ਉਤਾਵਲਾ ਆਯੋਂ ਘਾਸ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਚੁਕ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਸਾਡੀਯਾ ਗਾਈਂ ਮਹੀ ਅਗੇ ਨਾ ਪਾਵੀ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪ
ਜੀ ਘਾਸ ਤਾਂ ਚੁਰਾਇ ਨਹੀ ਆਂਦਾ ਬਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾ ਰਿਖੀਸਰਾਂ ਨੇ ਸਨੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੇ ਏਹ
ਮਿਟੀ ਦੀ ਢੀਮ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸੁਟੀ ਤੇ ਘਾਹੁ ਦੀ ਓਨਾ ਵਿਚੋਂ ਇਕਨੇ ਕਟ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਮਲੀਯਾ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਏਹੁ ਬਰਨਕ
ਹਾ ਫੇਰ ਕਹਾ ਕਮਲੀਯਾ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਉ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹੋ ਦੋਇ ਬਾਹੀਆਂ ਲੰ
ਮੀਆਂ ਤੇ ਮੁੰਞ ਦਾ ਵਾਨ ਲੈ ਕੇ ਚਲ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਉ ਤੇ ਸਧਾਰਣ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਾਸ
ਦਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਛਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਛਕਦਾ ਸੀ ਤੇ ਚਾਦਰ ਭੀ ਸਧਾ
ਰਣ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ ਕਮਲੀਏ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਾ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤੇ ਬਾਹੀਆਂ ਤੇ ਵਾਣ ਮੁੰਞ ਦਾ ਲੈ ਕੇ ਛੇਤੀ ਚਲ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ
ਕਹਾ ਮੈ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਲਵਾਂ ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਖਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਕਮ
ਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਯਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਚਰਨੀ ਲਗਾ
ਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀਓਸੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਵਡੇ ਉਤਾਵਲੇ ਸਦਿਆ ਜੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸਧਾ
ਰਣ ਕਮਲੀਯਾ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਚਲਣ ਦਾ ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਆਯਾ ਹੈ ਤੇ ਚਲ ਅਸੀ ਦੋ

੫੮੪ ਵੇਂਬੇਲੇਚਲੀਏਤਾਂਬਾਬਾਜੀਤੇਸਧਾਰਣਦੋਵੇਂਬੇਲੇਗਏਤੇਬਾਬੇਦਾਖੇਤਅਠਵਿਘੇ
ਹੈਸੀਉਸਖੇਤਮੈਂਜਾਇਕੇਕਹਾਸਧਾਰਣਾਏਹੁਥਾਉਕੇਹਾਹੈਸਧਾਰਣਨੇਕਹਾਬਾਬਾ
ਜੀਹਛਾਥਾਉਹੈਫੇਰਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸਾਡੀਯਾਲਕੜੀਯਾਏਥੇਪਾਵਣੀਯਾਪਰਏ
ਹਬਾਤਕਿਸੇਨੂੰਆਖੀਨਹੀਫੇਰਬਾਬਾਜੀਘਰਆਏਕਹਾਸਧਾਰਣਾਮੇਰੀਆਚਾਦ੍ਰ
ਧੋਇਆਣਸਧਾਰਣਚਾਦਰਾਧੋਇਲਿਆਯਾਕਹਿਆਕੋਠੀਤੇਧਰਛਡਫੇਰਬਾ
ਬੇਜੀਕਹਾਸਧਾਰਣਾਮੇਰਾਘਰਹਛਾ ਲਿਬਪੋਚਦੇਹ ਅਤੇਜਪਜੀਪੜ੍ਹਦ
ਰਹੇਤਾਂਸਧਾਰਣਘਰਪੋਚਕੇਆਣਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗਾਬਾਬੇਕਹਾਸਧਾਰਣ
ਘਰਲਿੰਬਿਆਪੋਚਿਆਹਈਤਾਂਸਧਾਰਣਕਹਾਚਲਕਰਦੇਖੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਜਾ
ਇਕੇਡਿਠਾਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਹੋਏਸਧਾਰਣਨੂੰਕਹਿਆਨਿਹਾਲਸਿਖਾਨਿਹਾਲਤਾਂਬਾ
ਬੇਬੁਢੇਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਜੀਇਕਦਿਨਕਰਤਾਰਪੁਰਧਰਮਸਾਲਾਬੈਠੇਸੇਬਾਬੇ
ਜੀਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕੀਤਾਹੁਣਹੋਵੈਤਾਂਸਚਖੰਡਮੈਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੇ
ਚਰਨਕਮਲਮੈਂਚਲੀਏਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀਘਟਘਟਜੀਆਕੀਜਾਣਨਹਾਰੇ
ਭਗਤਿਵਛਲਭਗਤਾਂਕੇਅਧੀਨਭਗਤਾਂਕੇਮਾਨਰਾਖਨਹਾਰੇਸਚਖੰਡਮੈਂਸਭਾਲ
ਗਾਈਬੈਠੇਥੇਹੋਰਸਭਭਗਤਆਪਨੇਅਸਥਾਨਹਾਥਜੋੜੀਖੜੇਸੇਇਤਨੇਮੈਂਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰਜੀਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀਬੋਲੇਜੋਨਾਨਕਭਗਤਭੀਮੇਰੇਅਸਥਾਨਕੋਆਵਨਾਚਾ
ਹਤੇਹੈਂਤਾਸਭਭਗਤਾਂਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਮਹਾਰਾਜਨਾਨਕਜੀ
ਤੇਰਾਵਡਾਭਗਤਿਹੈਜਿਉਉਸਕੇਮਨਮੈਂਬਸੀਹੈਤਿਉਹੀਕਰੀਏਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁ
ਰਜੀਆਪਨੇਨਿਜਸੇਵਕਾਂਕੋਹੁਕਮਕੀਤਾਨਾਨਕਭਗਤਕੋਬਡੇਆਦਰਸਤ
ਕਾਰਸੇਤੀਮੇਰੇਹਜੂਰਲੈਆਵੋਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਿਆਪਾਇਕੇਸੇਵਕ
ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਏਦੋਨੋਹਾਥਜੋੜਕੇਸੇਵਕਾਂਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਨਾ
ਨਕਭਗਤਜੀਤੁਮਾਰੇਮਨਮੈਂਬਸੀਹੈਮੈਂਸਚਖੰਡਮੈਂਜਾਵਾਂਸੋਤੁਮਾਰੇਕਹੇਠਾਕੁਰ
ਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈਤੁਮਸਚਖੰਡਮੈਂਚਲੋਜੀਹਮਕੋਭੇਜਾਹੈਤੁਮਾਰੇਰਹਿਣੇਕੇਮੰਦਰ
ਸਚਖੰਡਮੈਂਸਵਾਰੇਹੈਂਤੁਮਆਇਕੇਦੇਖਜਾਵੋਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੇਰੇਪ੍ਰ
ਭਜੀਬਿਨਾਹੋਰਕੋਈਨਾਹੈਜੋਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਣੈਸੋਮੈਂਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਆਪਨੇਸ
ਹਿਬਉਪਰੋਂਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਚਖੰਡਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਪਾਸਜਾਇਕੇਚਰਨਾ
ਪਰਮਥਾਟੇਕਕੇਹਥਜੋੜਖੜੇਭਏਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਨਾਨਕਜੀਤੂੰਮੇਰਾਪ
ਰਮਭਗਤਹੈਂਰਾਜੀਹੈਂਖੁਸੀਹੈਂਤੇਹੇਨਾਨਕਜੀਤੇਰੇਜੀਅਮੈਂਈਹਾਆਵਨੇਕੀਥ

ਸੀਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵ ੫੯੫
ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਹੈ ਮੈਂ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹਥ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਈ ਕਰੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗਦ ਕੋ ਸਮਝਾਵਣਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਮੇਰੇ
ਨਾਇ ਲਾਵੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝੇ ਅਰ ਕਮਾਵੇਗਾ ਤਿਸਕਾ ਮੈਂ ਭ
ਲਾ ਕਰਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਚ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਕੋ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਹੁ
ਕਮ ਸੇਤੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਆਇਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਸਮਝਾਈ ਅਤੇ ਪੰ
ਜ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਨਲੀਏਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਆਪ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੇ ਤਾਂ ਇਨਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਸਟ ਪੈ
ਜਾਵੇਗਾ ਮੈਂ ਆਜਜ ਨਿਮਾਣਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਜੋ ਅੰਗਦਾ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਸਰੂਪ
ਨੂੰ ਪਛਾਨ ਸ੍ਰੀਰ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਜਿਤ ਤਕਾਹੀ ਹੈ ਰੋਤਿਨ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਇਕੋ ਜੇਹੀ
ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾ ਸੂਰਜ ਸਭ ਘਟਾਂ ਮੇਂ ਇਕ ਜੈਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਤਮ ਸਤ
ਸਭ ਸ੍ਰੀਰਾਂ ਮੇਂ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਮਝ ਸਭ ਗਿਆਨ ਕਾ ਜਾਨਨਹਾਰਾ ਹੈਂ ਅਚਾਰਜਾ
ਦੀ ਰੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਿਖੀ ਦਾ ਭਾਵ ਰਖਦੇ ਆਹਿ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ ਭੀ ਨਹੀ ਅਨ
ਬਾ ਕਰਨਾ ਕੁਛ ਰੋਗ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾ ਮੇਂ ਰਹੈਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਵੇਗਾ ਜੋ
ਹਨੀ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਅਗੇ ਅਸਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹੈ
ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਗਲੇ ਲਾਇਕੇ ਆਪਨੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਾ
ਯਾ ਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਨੇ ਆਵਨ ਵਿਚ ਢਿਲ ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਖਡੂਰ ਜਾਇ ਰਹੋ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਾ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਵਾਦ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਲਾਣੇ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦ
ਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਮੈ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਦੀ ਹੋਇਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਪ
ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਹਜੂਰ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ
ਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਇ ਲਾਵਣੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਆਗਿਆ ਸੇ ਏਹ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ
ਭੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੰਤੋਖ ਕ
ਰਾਯਾ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਉਦਾਸ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਹਰਖ ਵਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁ
ਣ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਟਿਕਾਣੇ ਆਯਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮਦਾ

੫੮੬ ਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਭਾਉ ਭਗਤ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਭਲਿ
ਆਈ ਦੇਇ ਕਰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਅਗੇਤਰੇ ਹੀ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਖਡੂਰ ਘਰ ਵਿਚ ਆਇ ਰਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-
ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਲਗੇ ਰਹਿਣ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣੈ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਭੀ ਜਪਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰ
ਨੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀਏ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਤੇ ਵੇਦ ਪਾਠ ਭੀ ਸੁਣੀਏ ਲੀਗ੍ਰ ਦੋਵੇਂ-
ਵੇਲੇ ਹੋਵੇ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਜਾ ਸੰਗਤਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੇ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਉਸ ਸਮੇ ਕੋ ਚਾਵੇ ਜੋ ਕਬ ਰਲਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਦੇਖੀਏ ਜਬ ਅਸੂ ਕਾ ਮਹੀਨਾ ਆਯਾ ਸਪਤਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸੇਵਕਾ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ
ਅਜ ਅਸਾ ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਸਭ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੋ ਕੁਸਾ ਘਤੋ ਚੌਂਕਾ ਦੇਇਕੇ ਤਾਂ
ਸਭ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਸੇਵਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਕ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ-
ਉਨਕੋ ਸੰਤੋਖ ਦਿਤਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਕੋ ਸੇਵਕ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚਲਾਣੇ
ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਢਿਲ ਮਠ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਚੰਗੇ ਭੁਲੇ ਕਿਉਂਕਰ ਚਲੀਦਾ ਹੈ ਸਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਆਏ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਸੁ
ਣਕੇ ਆਈ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਲ ਮਾਹਿਤੇ ਕਾ ਸ੍ਰਾਧ ਹੈ ਅਗੇ ਜੈਸੀ
ਆਪ ਕੀ ਮਰਜੀ ਸਰਾਧ ਕਰ ਕੇ ਚਲੀਏ ਜੀ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਹੋਇ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਇ
ਰਹੀ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਲਗੀ ਕਰਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਚੋਣੀਏ ਸਰਾਧ ਭੀ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਦਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਚਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਚੋਣੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਇਕਠੀ ਕਰਾਇ ਰਖੀ ਤਾ ਅਸਟਮੀ ਕੋ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ
ਕੀਤਾ ਤੇ ਨੌਮੀ ਕੋ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਲੋਕ ਸੁਣ ਕੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦਾ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋ ਦਸਮੀ ਕੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵੈਂਗੇ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਿੰ
ਦੂਆ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਾ ਪੀਰ ਦੋਨੋ ਕਾ ਗਵਾਹ ਖੜੀ ਮਹਾ ਜਨ ਪੇਂ
ਡੂ ਰਾਇਤ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਵਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਪੈਰੀ ਪਵਨ ਤੇ-
ਵਿਦਾ ਹੋਵਨ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਵਨ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈਂ ਨਿਹਾਲ
ਹੋ ਜਾਵਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਕੋਟ ਚੰਦਰਮਾ ਕੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀ
ਰਤਨ ਭੀ ਹੋਵੈ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਘਨਘੋਰ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕਾ ਪਰਵਾਰ ਸਭ ਆਇ ਬੈਠਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਏ

ਤਾਓਨਾਨੇ ਢਿਲ ਲਾਇ ਦਿਤੀ ਓਹ ਕਹੈਂ ਜੇਹਾ ਕ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਰਲਿਆ ਸੀ ਤੇਹਾ ਹੁਣ ਭੀ ਰ- ੫੭੧
ਲਣੇ ਲਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਵੇਹੜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਲੇਪੋ ਸੇਵਕਾ ਚੌਂਕਾ ਦੇਕਰ ਕੁਸ ॰
ਲਿਆ ਇਕੇ ਬਿਛਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਰਖੀ ਡੇਢ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ
ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਬੇਟਿਆਂ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੀ ਢਿਲ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵਣੇ ਕੋ ਤਿਅ ॰
ਰ ਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਸਚ ਜਾਣ ਕੇ ਆਇ ਦੇਖੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਚਹੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਨੇ
ਤ੍ਰ ਮੂੰਦ ਲੀਏ ਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਰ
ਤਾਰ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਹਈ ਦੋਇ ਘੜੀ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਨਾ ਚਲਣਾ ਜੀ ਕ
ਰਤਾਰ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸਾਂ ਦੋਇ ਘੜੀ ਕਹੀਆਂ
ਹੈਨ ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਜਿਤਨੇ ਵਰੇ ਤੂਸੀ ਆਖਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਬੱਚਾ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਕਰੋ
ਬੇਟਿਆਂ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅ ਆ
ਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਆਖੋ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪੁਰ ਸੀ ਮਿਹਰ ਕਰੋ
ਵਡਿਆਈ ਸਾਰੀ ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਸ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਅਸਾਂ ਮੰਨਣੀ
ਸਾਡਾ ਕੁਛ ਚਾਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਮਹੋਇ ਕਰ ਦੋਹਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ
ਬੇਟਾ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਕੀ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਸ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿੰ
ਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਹੈ ਮੈ ਕਿਸੇ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤਿਆਂ ਸੂ
ਰਬੀਰ ਸੰਗਾਮ ਕੀਤਿਆਂ ਤੇ ਨਾ ਸੁਰਤੀ ਨਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਥ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸ ॰
ਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਥ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੇ ਹਥ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰ
ਤਪ ਕੀਤਿਆਂ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਬੇਟਾ ਏਹ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨੇ ਏ
ਹ ਲੇਖਾ ਲਿਖ ਛਡਿਆ ਹੈ ਜੀਮਣ ਮਰਣਾ ਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤੇ ਏਹੁ ਵਡਿ
ਆਈ ਉਸੀ ਕੇ ਹਥ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਥ ਨਾਹੀ ਪਰ ਬੇਟਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਵ
ਡਿਆਈ ਸੋਈ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਜ ਜੋ ਹੋਇ ਫਿਰ
ਗੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਬਿਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਰਮ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਬਹੁਤ ਹੈ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ
ਸਾਨੂੰ ਮਨਿਗਾ ਕੌਣ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰੋ ਗੁਰਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਕੁਤੇ
ਭੀ ਮਨੀਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਹਾਡੇ
ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਮਨੇਗਾ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਮਨੇਗਾ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ

੫੮੪ ਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਤੇਸਾਰਾਪਰਵਾਰਭੀਹੋਰਸਿਖਸੰਗਤਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਮਥਾ
ਟੇਕਿਆਤਾਂਬੁਢੇਜੀਕਹਾਸੁਣੋਭਾਈਬਾਬਾਜੀਮੈਂਹਥਜੋੜਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਮਹਾ
ਰਾਜਆਪਸੰਗਤਨੂੰਸਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਕਰਦੇ ਕਰਦੇਰਹੇਹੋਤੇਅਗੇਅੰਗਦ
ਜੀਭੀਏਹੀਸਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਕਰੈਂਗੇਤਾਂਤਿਸਦਾਮਹਾਤਮਕਹੀਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਹੇਬੁਢਿਆਜਿਉਪਰਮੇਸਰਅਗਾਧਹੈਤਿਉਤਿਸਦਾਨਾਮਭੀਅਗਾਧਹੈ
ਤੇਬਾਬੇਜੀਪਦਮਆਸਣਬੈਠਕਰਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਨਾਮਦਾਮਹਾਤਮਕਹਾਸਤਿ
ਜੁਗਮੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਵਾਸਦੇਵਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਸੀਦੁਆਪਰਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਰੂਪਹੋ
ਏਤ੍ਰੇਤੇਰਾਮਾਅਵਤਾਰਪਰਮੇਸਰਨੇਧਾਰਨਕੀਤਾਤੇਕਲਜੁਗਮੇਂਗੋਬਿੰਦਕਾਰੂ
ਪਪਰਮੇਸਰਜੀਹੁਏਚਾਰੋਜੁਗਦੇ ਅਵਤਾਰੋਕਾਨਾਮਇਕਤ੍ਰਕਰਕੇਏਕਏਕ
ਅਖਰਲੈਕੇਤੇਵਾਹਿਗੁਰੂਨਾਮਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਸਾਰੇਸੰਸਾਰਮੇਜਾਪਜਪਨੇ
ਕਾਹੁਕਮਪਰਮੇਸਰਕਾਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਸਤਚਿਤਆਨੰਦਰੂਪਤਿੰਨਾਗੁਣਾਤੇ
ਰਹਿਤਹੈਜਨਮਮਰਨਦੁਖਸੁਖਹਾਣਲਾਭਇਨਾਵਿਕਾਰਾਥੀਅਤੀਤਹੈਹਰਖਸੋ
ਗਤੇਰਹਿਤਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਜਿਸਕਾਨਾਮਵਾਹਿਗੁਰੂਤਿਸਕੋਜੋਪ੍ਰਾਣੀਜਪੇਗਾ
ਤਿਸਪਰਮੇਸਰਮੈਂਜਾਇਸਮਾਵੈਗਾਪਰਮੇਸਰਰੂਪਹੀਹੋਇਜਾਵੇਗਾਫੇਰਬਾਬੇ
ਜੀਹੁਕਮਕੀਤਾਇਕਕਨਾਤਕਰੋਸਭਸਮਿਗ੍ਰੀਇਕਤ੍ਰਕਰਕੇਮੇਰੇਪਾਸਰਖਦੇ
ਵੋਫੇਰਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਲੇਪਨਕਰਾਇਕਰਾਇਤੇਕੁਸਾਵਿਛਾਇਕੇਅਸਨਾਨਕਰ
ਕੇਨਵੀਨਬਸਤ੍ਰਦੋਇਚਾਦਰਾਪਹਿਨਕਰਪਦਮਆਸਨਕਰਬੈਠੇਤੇਹੁਕਮ-
ਕੀਤਾਕਨਾਤਦੇਅੰਦਰਕੋਈਆਵੈਨਾਹੀਸਭਪਰਵਾਰਕੇਲੋਕਸਿਖਸੰਗਤਬ
ਹਰਕਨਾਤਕੇਬਹਿਣਾਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿਗਈਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਧਿਆਨਬਿਖੇਲੈ
ਲੀਨਹੋਇਗਏਤਬਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਸਰਬਬਿਆਪਕਪਰਮੇਸਰਜੀਘਟਘਟਵ
ਸੀਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਭਗਤਵਛਲਪਤਤਪਾਵਨਜੀਗਰੜਪਰਚੜ੍ਹਕਰ
ਆਏਗੋਪਾਲਤਾਂਕਨਾਤਕੇਅੰਦ੍ਰਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਆਕੋਟਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਮਾਜੈਸਾ
ਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਦਰਸਨਦਿਤਾਤੇਸਚਖੰਡਵਿਚਬਡਾਸਬਦਹੋਇਆਸਭਭਗ
ਤਆਪਸਮੇਬਾਤਾਕਰਨੇਲਗੇਕੇਧੰਨਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈਜਿਸਨੂੰਮਾਤਲੋ
ਕਸੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਆਪਲੈਣੇਕੋਗਏਸਚੇਖੰਡਤੇਪਵਣਕੇਚਲਾਵਨੇਹਾਰੇਸੁ
ਖਆਸਨਲੈਕਰਪਾਰਖਦਆਏਹੋਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ
ਗਨੇਸਚੰਦ੍ਰਮਾਂਸੂਰਜਇੰਦ੍ਰਵਰਨਕੁਬੇਰਹੋਰਸੁਬਤ੍ਰਭਗਤਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੇਸਾਥ

ਆਏਤੇਤੀਸਕ੍ਰੋੜੀ ਦੇਵਤਾਭੀ ਆਏਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਸਭ ਆਏ ਤੇਧ੍ਰੂਅਭ
ਗਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤ ਸੁਖਦੇਵਜੀ ਅੰਮ੍ਰੀਕ ਭਗਤਕਬੀਰਭਗਤ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈਜੀ
ਧੰਨਾਭਗਤ ਸਦਨਾਭਗਤ ਅਰਜਨਊਧੋ ਅਕ੍ਰੂਰਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ ਰਵਿ
ਦਾਸਜੈਦੇਵਜੀ ਸ੍ਰੀਸੈਨ ਪੀਪਾਜੀ ਬੇਣੀਜੀ ਸਨਕਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾ
ਰਜੀਆਏਹੋਰ ਸਰਬਰਿਖੀ ਮੁਨੀਤਪੀਸਰ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨਦੇਵਤਾਭੀਆ
ਏ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੂਰਤਾਧਾਰਕਰ ਆਏ ਤੇ ਬਾਬੇਨਾਨਕ ਜੀਕਾ ਜੈਜੈਕਾਰ ਕੀਤਾ ਬਨੇ ਬ
ਜੈੜ ਬਜਦੇ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਕਰਦੇ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦਵਜਦੇ ਕੁਦਰਤਕਾਸਿੰਘਾਸ
ਨਲੈਕਰ ਚਵਰਕਰਦੇ ਜੈਜੈਕਾਰਕਰਦੇ ਸਭਭਗਤਰਿਖੀ ਮੁਨੀਦੇਵਤਾਆਏਤੇ-
ਗੁਰੂਜੀਕਾਧਿਆਨ ਖੁਲਿਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਡੰਡੌਤਤੇ ਪ੍ਰਣਾਮਾਕਰਤੇਕਰਤੇ
ਆਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਰਮੁਖਤੇ ਕਹਾਜੋ ਮੈਂਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਜੀ
ਮੇਰੇ ਅਧਮਪਾਪੀਊਪਰ ਆਪਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹੈਜੀ ਤੇ ਮੈਂਕਉਣਕੀਟਹਾਂਜੀ ਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀ ਮੈਤੇਰਾਪੰਥ ਸਭਬਖਸਿਆਹੈ ਜੋਕੋਈਪ੍ਰਾਣੀਤੇਰਾਨਾ
ਮਲਵੇਗਾਜਾਸੁਣੇਗਾਸੋ ਮੁਕਤਕੋ ਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀਕੀ ਆਗਿ
ਆਸੇ ਸੰਮਤ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੫੯੬ ਅਸੂਵਦੀ ਦਸਮੀ ਕੇਦਿਨ ਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ
ਪਹਿਰਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕੇ ਕੀਰਤਨਵਿਚਆਨੰਦਧੁਨਨਾਲਸਬਦ
ਲਾਕੇ ਧਾਰਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਬ ਆਨੰਦਰੂਪਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇ ਚਰਨਾਸਾਥ ਸਮਾਣੇ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਕੀਜੋਤਿਮੈ ਜੋਤਿਰੂਪਹੋਇਕਰਲੀਣ
ਭੁਏ ਜਿਉ ਜਲਮੈਂ ਜਲ ਮਿਲਕਰ ਏਕਰੂਪਹੋਇਜਾਤਾਹੈ ਤਿਉਪਰਮੇਸਰਮੈਂ
ਲੀਣਭੁਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਆਪਨੇਅੰਗਨਾਲ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੂੰਮਿਲਾਯਾ ਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੂਆ ਤੇਵਹਾਕਹਾਇਪੜ੍ਹਗਈ ਜਿਤੇਗੋਬਿੰਦਲੋਕ
ਸੇਵਕਥੇ ਅਰਮਹਾਂਗਿਆਨਲੋਕ ਤੇਪਰਵਾਰਕੇਲੋਕਥੇ ਸੋ ਸਭਇਕਠੇਹੋਇ
ਕੇ ਸੰਸਾਰਕੇਕਰਮਧਰਮਕਰਨੇਲਗੇ ਇਤਨੇਮੈਂ ਗੁਰੂਜੀਕੇਮੁਰੀਦਜੋਪਠਾਣ
ਲੋਕ ਸੇਉਨਾਕਹਾਜੋ ਅਸੀ ਬਾਬੇਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰਾਂਗੇਤੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂਕਹਾ
ਜੋਅਬਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕਾਸਮਾਨਹੀ ਉਨਾਕਹਾ ਹਮਾਰਾਪੀਰਮੁਹੰਮਦੀਦਾ
ਰਜਰੂਰਕਰੇਂਗੇਤਾ ਉਨਾਕਹਾਤੁਮਾਰਾਸਮਾਨਹੀਦੇਖਨੇਕਾਤਾਂਪਠਾਣਾਕਹਾ
ਹਮਾਰਾਪੀਰਹੈ ਜੋਕੁਛਪੀਰਾਂਕਾਰਾਹਹੈ ਸੋਹਮਕਰੇਂਗੇ ਹਿੰਦੂਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾ
ਕਾਝਗੜਾਪੜ੍ਹਗਿਆ ਹਿੰਦੂਕਹਿਨ ਅਸਾਂਦੀਦਾਰਕਰਨਨਹੀਦੇਣਾ ਤੇਮੁਸਲ

੫੯੦ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿਨ ਅਸਾਂ ਈਦਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਗੋਰ ਮਜਲਸ ਪਹੁਚਾਵਾਂਗਾ ਦੋਨੋ ੜ
ਫਦਾ ਵਾਦ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਭਲੇ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਕਨਾਤ ਕੇ ਅੰਦ੍ਰ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ
ਸਹੀ ਜਾਂ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਾ ਤੇ ਚਾਦਰ ਉਠਾਈ ਤੇ ਦੇਹ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਹੈ ਨਹੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਣੇ
ਦੇਹ ਸਚ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਦੇਖ ਕਰ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਚੁਕ ਗਿਆ ਜਿਤ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਥੇ ਸੋ ਸਭ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰ ਉਠੇ ਲਗੇ ਸਿਫਤ ਸਲਾ
ਹ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੀ ਕਰਨੇ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਧੰਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪ੍ਰਤਖ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਥੀ ਉਨ ਕੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੁਛ ਲਖੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ
ਅਸਾਂ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਲਈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਭੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਖੇਲ
ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈਨੇ ਲਗੇ ਜੋ ਵਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਧੰਨ ਤੇ
ਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਭ ਪਾਪੀ ਪੁੰ
ਨੀ ਤਾਰੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਜਿਤਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਥੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਹੈਸਨ
ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਚਿਖਾ ਮੇ ਦੇਕੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇਕਰ ਜਲਾਈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਦੀ ਅਧੀ ਚਾਦਰ ਦਫਨ ਕੀਤੀ ਦੋਨੋ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਣੇ ਦੇਹ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਗਏ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਜੀ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਕਥ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਹੋਰ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਬੋਰੇ ਬੋਰੇ ਕਹਿ ਸੁ
ਣਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਰਟਨ ਕੀ ਕਥਾ ਭੀ ਬਾਲੇ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਕਰੀ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅਗੇ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਵੇਗਾ ਆਪਾ ਭਾਵ ਮਿਟਾਇਕੇ ਸੇ
ਵਾ ਕਰੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਸ ਮਾਰਗ ਨਾ ਚਲੈਂਗੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੁਛ
ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਣੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋਵਨਗੇ ਤੇ ਮੈ ਪਾਪੀ ਅਧ
ਮੀ ਕੀਟ ਤੇਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਹੈ
ਨ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲਾ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਜਸ ਕੋ ਗਾਵੇ-
ਗਾ ਤੇ ਸੁਣੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੇਗਾ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਸੋ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੈਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ਹੋਂ ਬਖਸ ਲੈਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਣ
ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਰਖਣਾ ਜੀ ਮੈ ਜੈਸਾ ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹਾਂ ਜੀ॥ ਸੰਪੂਰਣ॥ ॥
ਸੰਮਤ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੪੭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ੪੨੧ ਈ: ੧੮੯੦ ਮਾਹ ਚੇਤ